Digitized by Google

6
3–e
10

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE
6
1 C
15

Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu

6–3.e.10

II
7
D

II
8
B

Digitized by Google

Calligraphia
O
II
34.

Digitized by Google

Digitized by Google

CALLIGRAPHIA ORATORIA LINGVÆ GRÆCÆ, AD PROPRIETATEM, ELEGANTIAM ET COPIAM Græci ſermonis parandam vtiliſſima.

A ~~IOANNE POSSELIO~~ *CONCINNATA, nunc denuò ab eodem recognita, atque ampliùs tertia parte aucta.*

Acceſſerunt huic poſtremæ editioni cum Gallica præcipuorum verborum gemina interpretatione, frequentiores, necnon copioſę ac perneceſſariæ Græci ſermonis formulæ, omnia bono ordine & appoſitè digeſta.

Cum INDICE *multò, quàm anteà fuit, locupletiore.*

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Coll. Thea.
Soc. Jesu
Par. Inscrip.
B. S.

IRRVIA RECENS SERVABIT ODOREM

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Excudebat PHILIPPVS ALBERTVS.

M. DC. XX.

Digitized by Google

~~ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΠΟΣΣΕΛΙΟΣ~~
ΤΟΙΣ ΝΕΑΝΙΣΚΟΙΣ, ΤΟΙΣ
περὶ τὴν Ἑλληνικὴν σοφίαν σπου-
δάζουσι, χαίρειν.

ΕΣτιν ἀνὴρ φρόνιμος, βίοτον καματώδεος ὥρῃ
 Ἀμήτου ὅστις συλλέγει ἁρμόδιον.
Οὗτος γὰρ πλούτῳ κενορημένος ἄφθονα πάντως
 Αἰὲν ἔχει, ζωὴν τερπνοτάτην διάγων.
Ὃς δ' ἀεργὸς ἐὼν ἐνὶ ὥραις ἤματι εὕδει,
 Οὗτος τῇ πενίῃ τείρεται ἐξοπίσω.
Ἀμφολιεργὸς ἀνὴρ βιότου ἐπιδεύεται αἰσχρῶς,
 Χρήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις χεῖρας ἰάλλει ἑάς.
Τῷ δὲ Θεὸς νεμεσᾷ πανυπέρτατος, ὅστις ἀεργὸς
 Σπάρτην οὐ κοσμεῖ, ἣν λάχεν, ἐμμελέως.
Ταῦτ' οὖν φραζόμενος σὺ μετὰ φρεσὶ, καιρὸν ἀόκνως
 Ἀπλοῦ, ἰδ' ἐργάζευ πᾶς ὅτις ἐστὶ νέος.
Μάνθανε εὖ φρονέειν, προσέχων ἀρετῇσιν ἀγαυῇς.
 Καὶ σοφίῃ, καιρὸς μέχρι πάρεστι καλός.
Γράμματα ὀτραλέως Ἑλληνικὰ γνῶθι, ἀληθῶς
 Εἰ μέμαας σώφρων καὶ πολυΐδρεις ἔμμεν.
Ἑλλήνεσσιν ἄγαν κομψῶς φρονίμως τε ἅπαντα
 Ἀνδράσιν ἡδυεπὴς μοῦσα ἔδωκε λαλεῖν.
Οὐκ αἰὲν, νέοι ὦ ἀγαπητοὶ, καιρὸς ἐσεῖται
 Τοῦ μαθέειν· ἤδη χρήσιμα μανθάνετε.
Ἀμήτου νῦν ἐστὶ χρόνος, συλλέξατε καρπούς·
 Καιρὸς καὶ νεότης οὐ παρέασιν ἀεί.

IELV-

ILLVSTRISSIMIS
PRINCIPIBVS ET DOMINIS,
D. FRIDERICO ET D. VVILHELMO,
in Liuonia, Curlandiæ, & Semigalliæ, Ducibus, &c. Dominis ſuis clementiſſimis.

VT antiquitus nihil eruditum habebatur abſque Muſica, & apud Comicos, qui ſe literas didiciſſe negant, aiunt ſe non didiciſſe Muſicam: Ita & hac noſtra ætate qui literas Græcas non didicerunt, inter doctos numerari non poſſunt, vt quidam non inuenuſtè dixit,

Qui non Græca ſimul iunxit documenta Latinis,
Hic verè docti nomen habere nequit.

Veriſsimè enim affirmari poteſt, Græcam linguã omnium eruditiſsimam & dulciſſimam, ac omnium doctrinarum fontem & magiſtram, atque ideò cognitione digniſſimam, & ſummè neceſſariam eſſe.

Primùm enim vt ad Philoſophiæ cognitionem ſine hac lingua aditus nõ patet: Sic nec Latina lingua ſine Græca rectè intelligi poteſt. Vt enim optimi quiq. Latini autores à Græcis omnes ingenuas artes & honeſtas diſciplinas acceperunt: ita iidem multis in locis eorum imitatores facti ſunt, & Græcas loquendi formas expreſſerunt. neque verò id ſolùm, ſed etiam plurima Græca vocabula in ſua ſcripta tranſtulerunt, vt Ciceronis, Virgilij, Horatij, & aliorum monumẽta oſtendunt. Præterea experiẽtia quotidiana teſtatur, nõ ſolum plurimarum Latinarum vocum Etymologias non videre: ſed etiã in ſcribẽdo & pronunciãdo (quæ præcipuæ Grammaticæ partes ſunt) ſæpe grauiter peccare omnes illos, qui in Græcis literis nõ ſunt inſtituti.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Digitized by Google

Deinde linguæ Græcæ cognitio eccleſiæ Dei neceſſaria eſt, ad cuius ſalutem omnia noſtra ſtudia præcipuè referre debemus. Nam fontes doctrinæ Chriſti & Apoſtolorum literis Græcis continentur. Nec dextrè & perſpicuè doceri alij, nec doctrina cœleſtis pura & incorrupta ſeruari poteſt ſine linguæ Græcæ ſtudiis, quæ veram, natiuam, ac genuinam ſermonis diuini ſententiam illuſtrat, quod & ſuperioris ſeculi barbaries ſatis declarauit, cum doctrina diuinitus tradita horrendis tenebris à Monachis & ſacrificulis Pontificiis, qui artium dicendi & linguarum ſtudia amiſerant, obruta fuit. Poſtquā autem Linguæ efflorescere & excoli cœperunt, ſtatim religionis emēdatio ſecuta, & vera ac ſalutaris Euangelij lux nobis reſtituta eſt, qua nihil melius, nihil dignius, nihil præſtabilius hic mundus habet. Et quāquam exſtat noui Teſtamenti verſio Latina: tamen tantū abeſt, vt ea multis in locis veram Chriſti & Apoſtolorum ſententiam exprimat, vt etiam ab ipſo ſcopo longè aberret.

Vt autē alias interpretationū corruptelas, ex ſola linguæ Græcæ inſcitia ortas, prætereram, exſtat in epiſtola Iohannis deſcriptio peccati, his verbis tradita, ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἀνομία: *vbi Iohannes verè & eruditè, quid peccatum ſit, oſtendit, videlicet, quicquid pugnat cum lege diuina. Eſt enim hæc definitio priuatiuè oppoſita definitioni iuſtitiæ vniuerſalis,* τὸ δίκαιον νόμιμον, *vt Plato, Xenophon & Ariſtoteles loquūtur, Iuſtitia eſt obedientia omnibus legibus debita. Hanc veram artificioſè conſtitutam peccati definitionē Latini interpretes ita obſcurarūt, vt quid dicāt, ne quidem intelligi poſsit. Verterunt enim, Peccatum eſt iniquitas. Qui fontes non conſiderant, putant otioſam* ταυτολογίαν *eſſe. Cum autem Græcum fontem aſpicimus, videmus tradi grauiſsimā definitionem, plenam eruditionis, videlicet, Peccatū eſt quicquid non congruit cum Lege Dei. Ac poſſem multa ſimilia exempla recitare ex Latina*

tina

Digitized by Google

tina verſione librorum Apoſtolicorũ, vbi aut deprauatæ ſũt ſentẽtiæ, aut ita redditæ, vt prorſus nihil intelligatur.

Quid? quod Græcæ linguæ vſus eſt in grauiſsimis eccleſiæ certaminibus? Scribitur Hoſius ignarus Græcæ linguæ, deceptus eſſe in Syrmienſi Synodo, cũ aſſentiretur impio decreto, in quo pro ὁμοούσιον, ὅμοιον ponebatur. Et ſemper grauiſsimæ diſputationes magis agitatæ & illuſtratæ ſunt ab iis, qui Græcè docti fuerunt, quàm à Latinis. Cùm igitur nihil nobis antiquius eſſe debeat pura & natiua verbi diuini ſententia, omnes qui ſe literis & doctrinæ dediderũt, aliquid operæ & tẽporis in diſcendis literis Græcis ponere debẽt. Præſertim cùm nec bonæ menti quicquam gratius accidere poſsit, quàm cum filio Dei Domino noſtro Ieſu Chriſto, cum Euangeliſtis & Apoſtolis, item cum Patribus, Baſilio illo magno, cum duobus Gregoriis, Nazianzeno, & Nyſſeno, cum diuo Athanaſio, Damaſceno, Theodoreto, Iohanne Chryſoſtomo, & aliis, qui non modo Theologi, ſed etiam eruditi Philoſophi fuerunt, & Græcè ſcripſerunt, abſque interprete loqui, & veras viuáſque voces audire & reddere poſſe. Vt nihil nunc dicam de eloquentia, rerum varietate & ſapientia, qua Græci ſcriptores omnibus Latinis longiſsimo interuallo palmam præripiunt.

Neque vero ſolũ Græca lingua fons eſt, & velut ianua aditũ patefaciens ad verã de Chriſto doctrinã, ſine interprete cognoſcendã, ſed etiã ad vniuerſam Philoſophiam, & omnes cæteras artes vitæ humanæ neceſſarias. Nam tota Philoſophia, Doctrina de motibus cœleſtibus: de natura rerum, plantarum, animantium: de legibus ac gubernatione imperiorum & morum: de natura humani corporis, & remediis morborum: imò ipſa dicendi artes: & Hiſtoria mundi præcipua, Græcis fontibus continentur. Ac nomina doctrinarum Græca, quæ in ſingulis artibus, etiam in Latinum ſermonẽ conuerſis, vſurpantur, manifeſtè arguunt, eorũ riuulos à Græcis primùm in cæteras linguas manaſſe.

Itaque qui Græcæ linguæ ignarus eſt, is ſciat ſibi totius Philoſophiæ & pulcherrimarum artium fores clauſas eſſe, quarū licet extent verſiones Latinæ: tamen fatendum eſt, nullā verſionem tam felicem eſſe, quin crebra errata incidant, quæ ſine eius linguæ cognitione, in qua initio doctrina cōprehenſa eſt, emendari non poſſunt. Impoſsibile etiam eſt, eam proprietatem & perſpicuitatem, & verborum ac figurarum lumina ſic in alienam linguam transfundi, vt nō in ipſis fontibus ſint multo illuſtriora. Quamobrē mirū nobis videri non debet, ſuperioribus annis, ſublata lingua Græca, Theologiam & totam Philoſophiam obſcuratam fuiſſe: Medicinam cum Iuriſprudentia, Poëtica ſimul & Hiſtorica, breuiter omnes diſciplinas & monumēta, barbarorum hominum verſionibus & commentis horribiliter conſpurcata iacuiſſe, ex quibus quod Dei optimi maximi conceſſu & munere eluctata iam ſint, & priſtinū lumē ac decus recuperauerint, linguæ Græcæ acceptū referri debet.

Ego itaq. vt pro virili parte nobiliſsimū & maximè neceſſarium Græcarum literarū ſtudiū adiuuarem & promouerem, hunc librum magno labore & ſtudio ex variis autoribus Græcis collegi, & in ordinem redegi, ac pleraque tabulis comprehendi, vt adoleſcentibus ſeriò Græcari, & Latinè ac Græcè ſcribendi exercitiū coniungere volentibus, aliquid adiumenti adferrem: quò faciliùs & citiùs, minoríque cum temporis iactura, in hoc laudabili & præclaro ſtudio aliquid proficere poſſent: cùm paucis illa, quæ à me multis iam annis in hoc libro collecta, ac inter ſe collata, & in magna copia ac varietate diſcere volentibus, perſpicuè ob oculos poſita ſunt, illa inquirendi & conferendi inter ſe occaſio concedatur.

Hunc librum illuſtriſsimi Principes, Domini clementiſsimi, Inclytæ veſtræ adoleſcentiæ inſcribere & dedicare volui, quòd ſciam vos in iſta ætate veſtra, in vera de Deo doctrina, & in honeſtis artibus & linguis, quarū cognitio omnibus bonis Principibus inprimis neceſſaria eſt, diligenter inſtitui: in quibus tantum iam progreſſum feciſtis, vt alter veſtrûm, paulò ante obitum Chriſtianiſsimi patris veſtri, in dedicatione aulici templi Mitouienſis, recitata Latina quadam & ornata oratione, illuſtre aliquod ingenij & felicis in litteris progreſſus ſpecimen ediderit, non ſolùm magna cum Illuſtriſsimorum Parentum voluptate, ſed etiam ſumma cum omnium auditorum, quotquot Latinè docti fuerunt, admiratione.

Huc accedit & illa cauſa, cur in libri huius nuncupatione ampliſsimi nominis veſtri mentionem faciendã eſſe exiſtimauerim, quod non poſſum valde delectari hac ipſa fama & prædicatione indolis veſtræ generoſiſsimæ, & ad omnia ſumma natæ, quam non dubium eſt paulò poſt toti patriæ magno vſui & ornamento fore.

Nam vt Salomone teſte, ex ſtudiis ſuis cognoſcitur puer: Et qualis vir futurus ſit, prima rudimenta oſtendũt: ita non dubito Deũ illa excellentis animi futuræque præſtantiæ ac virtutis indicia, quæ ab ipſis incunabulis in veſtris ingeniis natura dedit, aucturum, & ad optatũ exitum perducturum eſſe. Præſertim cùm non ſolùm ad naturam veſtram eximiam atque illuſtrem legitima & diligens inſtitutio accedat, ſed etiam præclara domeſtica exempla ante oculos propoſita habeatis.

Vt enim de illuſtriſsima Heroina, matris veſtræ, eximia pietate, prudentia, caſtitate, amore veritatis, iuſtitiæ & aliis præſtantibus virtutibus, Principe fœmina dignis, ~~nihil dicam,~~ quis non iure miretur optimi Principis, patris veſtri, beatiſsimæ & laudatiſsimæ memoriæ, ſingulare & indefeſſum ſtudium, quod in excitandis & adiuuandis honeſtis ſtudiis: in conſtituendis eccleſiis, ſcholis & iudiciis: in puniendis periuriis, iniuſtis cædibus, latrociniis, vagis libidinibus, furtis: in defendendis & iuuandis bonis & innocentibus ſubditis collocauit? Vt enim Deus ipſe *has res optimas, doctrinam & eccleſiam tuetur : ita cogitabat præſtantiſſimus ille Princeps, & ſibi propter eandē cauſam in ſua gubernatione hoc munus præcipuè commendatum eſſe, vt res diuinas, id eſt, veram Dei notitiam & inuocationem, iuſtitiā ac pacem tueretur, & ſubditis ſuis veræ pietatis, temperantiæ, clementiæ, ac omnium virtutum exemplis præluceret. Ex his tam præſtantibus & verè Heroicis parentibus cùm & vos nati ſitis, & omnibus bonis viris maximam ſpem ſummæ virtutis ac integritatis adferatis, non dubium eſt, quin vt bonorum & facultatum, ſic & gloriæ paternæ hæredes futuri ſitis.*

Ego cum generoſiſſimæ indolis veſtræ ac diligentiæ in ſtudiis, & donorum excellentium, quibus multos alios veſtri ordinis adoleſcentes ſuperatis, admiratione, hoc opus vobis offeram, planè confido veſtris Celſitudinibus hunc meum laborem, in vſum & commodum communis iuuentutis ſuſceptum, non ingratum fore. Deus Opt. Max. vos ſpiritu ſuo ſancto regat, & ad patriæ ſalutem vtilitatémque, cum matre Illuſtriſſima, quàm diutiſſimè, viuos, florentes & incolumes conſeruet. Bene & feliciter valeant C. V. quibus me reuerenter commendo. Datum in Academia Roſtochienſi. 29. Maij, Anno 1590.

C. V.

Addictiſſimus

CAN-

CANDIDO LECTORI S. D.

ETsi operam & ſtudium, quod aliquot iam annis in colligendo, diſponendo, & toties deſcribẽdo hoc libro poſui, in alias res quæſtuoſiores conferre potuiſſem: tamen amore Græcarum literarum, & vt ſtudia iuuentutis, maximéque illorum, qui ſeriò græcari & ἑλληνικὰ προγυμνάσματα cum Latinis coniungere volẽt, iuuarem ac promouerem, lubens hunc laborem ſuſcepi, qui etſi fortè nõ omnibus placebit (quis enim omnibus ſatisfacere poteſt?) tamen doctis & ſapientibus viris, qui rem intelligunt, & conſilium meum recto conſilio ponderabunt, non dubito operam meam probatum iri. Quanquam enim Græcæ Syntaxios cognitio adoleſcentibus, in huius linguæ ſtudio verſantibus, multum adiumenti adfert: tamen omnes Græcè loquẽdi modi, ab vno aliquo verbo deſcendentes, in Syntaxi tradi non poſſunt. Confeci itaque hunc librum, tãquam ſupplementũ Syntaxios Græcæ, vnde pleniorem conſtructionem, & varias loquendi formas, & quidem cũ delectu ſtudioſi adoleſcentes depromere poſſint. Ex tota autem diſpoſitione, ex varietate autorum, ex quibus ſingula collegimus, ex tabulis, quibus pleraque comprehenſa, & diſcentibus, tanquam in ſpeculo ob oculos poſita ſunt, facilè vidẽt homines eruditi, tria hæc, videlicet proprietatem, venuſtatem & copiam dicendi, mihi in hoc opere propoſita eſſe. Vt autem inter Latinos authores magnum diſcrimen eſt, quod ad phraſin attinet (alium enim alio elegantius locutũ eſſe conſtat) ita & Gręcos ſcriptores, ex quibus hic liber collectus eſt, inter ſe nonnihil Græco dicẽdi genere differre, negari nõ poteſt. Sed vt Ciceronis loquendi modos aliorum Latinorum autorum dicendi formis libenter anteferimus: ſic & Demoſthenem, Iſocratem, & reliquos, qui ad hoc proximè accedunt, aliis anteponendos eſſe, concedimus. Cùm autẽ ex his præſtantibus artificibus phraſes & dictiones, quibus rem præſentẽ Græcè exprimere cupiamus, habere non poſſumus ex reliquis ſcriptoribus, apud quos exſtant, illæ ſumendæ, & ad noſtrum inſtitutum accommodandæ ſunt. Etſi verò ſingulas conſtructiones & phraſes multis exemplis illuſtrare & rem longè latéque extendere potuiſſem, tamen dixi breuitati ſtudendũ, & opus contrahendum, denique omiſſis non neceſſariis tantum neceſſaria ponenda eſſe, ne voluminis magnitudo ſupra modum creſceret, & iuuẽtus pretij magnitudine grauaretur. Deinde quia nõ omnes adoleſcentes in formandis paſſiuorum verborum temporibus æquè exercitati ſunt, de his quoque, vt & de aduerbiis in ιον quæ poſitionis vocant, vbi opus eſſe viſum eſt, exempla quædam aſcripſimus. Inſperſi etiam paſſim peculiares quaſdam loquendi formulas, à me in autoribus obſeruatas, quarum frequens & elegans in Græca lingua vſus eſt. Hunc igitur laborem in commodum ſtudioſæ iuuentutis à me ſuſceptum, candide Lector, æqui boníque conſule, & pro virili Grȩcas literas, quarum cognitio ad omnes diſciplinas liberales, & artes cognitione dignas, & ad fontes veræ de Deo doctrinæ, ianua & clauis eſt, iuuare & promouere perge, méque & meos beneuolentia complectere. Vale.

STVDIOSAE IVVENTVTI.

O Fortunatos iuuenes, ſi flore iuuentæ
Vtantur, rectámque viam, digniſsima ſcitu
Diſcendi, vigilante animo, ſtudióque fideli
Ingreſsi, ambages fugiant, pro luce tenebras
Non ipſi pariant ſibi: ceu fit quando Pelaſga
Auſoniis rectè nolunt coniungere ſcriptis.
Verùm agite ô iuuenes bona veſtra vigentibus annis
Noſcite, & ingenuas non ſegniter ite per artes:
Mox imitanda, bono legite ordine: Graia vetuſtas
Et Romana loqui vobiſcum gaudeat. Ergo
Hæc via, quæ magno vobis eſt ſtrata labore
(Nomine doctrinæ, virtutis nomine clari
Poſſelii, *verè mihi cari & ſuauis amici)*
Commendata magis ſit, grata ſit obuia vobis
Trina Charis. quæ Trina Charis? mihi ſicne vocentur
Proprietas, *adeo, dicendi, clara:* Venuſtas
Splendida? multarum tam diues Copia *rerum?*

Iohannes Frederus Theologiæ Doctor.

ALIVD EIVSDEM.

OPTIMO DOCTISSIMOQVE VIRO, ~~M. IOHANNI POSSELI~~O.

S Plendida ~~monſtrat iter veluti lux.~~ Solis eunti,
Doctrinæ ſtudiis ſic bonus ordo præit.
Quo duce diſcentes felicius omnia diſcunt,
Aonióque vigent commoda mille choro.
Hoc duce, præſenti magna cum laude, libello
Posseli *Græcis iuncta Latina doces.*
Eximia ſuauis cum proprietate venuſtas
Certat, & eloquij, copia, luminibus.

IN CALLIGRAPHIAM GRÆCAM A V. CL. ~~IOANNE POSSELIO~~ CONSTRVCTAM.

QVis narrare queat, culto quis dicere verſu
Poßit, ſermonis quæ ſit præſtantia Græci?
Quicquid enim egregium Latij docuere docéntque
Scriptores, Graiis hauſerunt fontibus illud.
Teſtis adeſt locuples facundis Tullius oris,
Hic ſe doctrinam Graio de fonte bibiſſe
Aſſerit, hic Græcum in Latium conuertere ſuetus
Sermonem, tantas ſtudio cumulauit alacri
Ingenij dotes, doctos ſuperaret vt omnes,
In Sophiæ campis magna cum laude frequenter
Verſari ſolitos, ipſo vel Apolline dignos.
Rectius, adde, ſciet ſummi miracula Chriſti,
Qui Græcam prudens ſatagit cognoſcere linguam.
Adde, quod & Medicæ non infima portio laudis,
Huic linguæ vigili multum incubuiſſe labore.
Queis igitur veræ dulces ante omnia Muſæ,
Queis ſunt & Chriſti miracla ante omnia curæ,
Huic linguæ aßiduè inuigilent noctéſque diéſque:
Vtque queant tanto citius perdiſcere, librum
Hunc redimant pretio, docti POSSELIVS *oris*
Quem doctis veterum ſcriptis longo eruit vſu.

Leuinus Battus, Philoſophiæ & Medicinæ Doctor.

IN AVREVM CALLIGRAPHIÆ GRÆCÆ OPVS I~~OHANNIS POSSELII~~, VIRI doctrina & virtute clariſſimi.

VErbis ſenſa animi depromunt è ſapiente
Pectore, qui variis ſeſe artibus exornârunt,
Et Græcus ſermo niſi nobis cognitus eſſet,
Tot veterum nos effugerent monumenta Sophorum:
Denique quàm fœda Muſas vidit prior ætas
Barbarie oppreſſas miſerè, prorſúſque ſepultas?

Hæc animo prudente agitans doctuſque bonúſque
POSSELIVS, *Græci ſermonis floribus ortum*
Dat vobis iuuenes ſelectis vndique plenum.
Vos illi grates agite, & decerpite flores.
Matthias Flacius, Artium & Medicinæ Doctor.

AD ΦΙΛΕΛΛΗΝΑΣ

Epigramma

NATHANIS CHYTRÆI.

EST *tibi ſi Xenophon apis Attica, quam mihi dices*
POSSELIVM, *hoſce fauos cum videris, eſſe Meliſſan?*
Qui non vnius, ceu Socratis ille, roſeti
Mella legit, ſed qui ſiluas, prata, aurea tempe
Euepies Graiæ plura & maiora paragrans,
Has tibi ſtipatas mellito nectare cellas
Porrigit. ecquid apem Rhodiam non dixeris illum?
Iure equidem, cuius lecto tu melle fauíſque
Vtere, quando licet: nec flores, vnde petitum
Hoc opus eſt, quondam florentibus integer annis
Neglige, ſed Sophiæ quoque te penetralibus infer,
Vt ſolidam referas amaranti è flore coronam.

FRID. SYLBVRGII.

Ὅστις καλλιγράφους γνωμῶν δεδαήμεν' ἐέλδῃ
μορφάς, (τῶν γὰρ καλῶν τοῖσι καλοῖσι πόθος)
Δεῦρ' ἴθι, Ποσσελίου τὴν βίβλον τήνδ' ἀνέλιττε,
Ἀτθίδος εὑρήσεις ἔμπλεον ἀγλαΐης.
Γνήσια τῶν φράσεων ἰδιώματα, καλλιεπείης
ἄνθεα, ἠδὲ λόγων αἰόλον ἀποικιλίην,
Ἄλλα τε εὐεπίης μέρη ἐν σελίδεσσι διδάσκει,
οὐ πολλαῖς μὲν ἰδεῖν, ἀλλὰ μάλ' εὐμεθόδοις.
Ὡς γὰρ παντοδαποῖς προσπτᾶσα φυτοῖσι μέλισσα,
ἐκ πάντων γλυκερὸν μήδετ' ἴστα μέλι
Οὕτω Ποσσέλιος συγγράμματα πολλὰ καὶ ἐσθλὰ

ἐσθλῶν συγγραφέων δ' ἣν ἀναλεξάμενος,
Ἑλλαδικῆς φωνῆς μελινδία χρείᾳ τοῖσδε
συντάξας δέλτοις πᾶσι πρόφρων ὀρέγει.
Τοὔνεκεν ὦ νεότης πολλῇ τάδ' ἐπέρχεο σπουδῇ
μακρόν τ' εὖ πράττειν τῷ πονέοντι λέγε.

IN CALLIGRAPHIAM V. CL. D. [redacted] [redacted] Græcæ ſapientiæ & eloquentiæ in Academia Rhodopolitana Doctoris.

CHriſtus vt ad ſedes deuicta morte beatas
Scandit,& in regni conſtitit arce ſui,
A patre diſcipulis miſit ſpirabile numen,
Illuſtrans flatu pectora fida ſacro:
Is flatus varias cœleſtia munera Linguas
Attulit aduenens diſcipuliſque dedit:
Has inter primum(ſi ſeponatur Hebræa)
Iure ſibi ſumit lingua Pelaſga locum.
Nam quæ ſaluificus diuino tradidit ore
Chriſtus,ab æterno dogmata ſumpta patre,
Quæque ſuo fecit verbo miranda manúque,
Donec in aſſumpto corpore ſeruus erat,
Quæque nece & ſtygium virtute ſubegerit hoſtem
Victor,& in cœli fixerit arce pedem,
Hæc voluit Graiæ ſignari idiomate linguæ,
Sanctus,& in toto Spiritus orbe legi.
Qui volet ergo noua cognoſcere dogmata legis,
Geſtaque Furciferi ſcire ſtupenda Dei,
Argolicam inprimis ſtudeat perdiſcere linguam,
Nil niſi quæ terſum,nil niſi ſuaue,ſonat.
Graiis ingenium,Venuſinus Horatius inquit,
Graiis Muſa dedit verba rotunda loqui:
Hi quicquid ſolidæ eſt vſquam ſapientiæ & artis,
Nauiter in ſcriptis explicuere ſuis.
Hanc verò linguam rectè cui diſcere cordi eſt,

(Certè illam cunctos diſcere velle decet)
Non opus eſt quondam doctas vt migret Athenas,
Aut iuga iam ſiccæ Phocidos alta petat.
Namque ea quæ blandis olim celeberrima Muſis
Græcia lux fulgens totius orbis erat,
Heu quâ barbarie: quibus eſt oppreſſa tenebris
Sub triſti imperio barbare Turca tuo!
Nunc eadem verſis infelix Græcia fatis,
Ipſa ſuo Græcè ſi volet ore loqui,
(Quæ meritò res eſt mira & miſeranda) neceſſe eſt
A noſtris linguam diſcat vt ipſa ſuam.
Ergo petiturus procul hinc ex Helladis oris
Quæ fueras, poteris diſcere cuncta domi.
Hoc tibi POSSELII *ſolers induſtria præſtat,*
In mediámque patens Atthida monſtrat iter.
Hunc tibi ſi notum ſtudio non deſide librum
Reddideris, vigili triueris atque manu,
Græcus eris, poteriſque bona cum laude diſertè
Cúmque Stageirita, cúmque Platone loqui.
M. Fridericus Dedekindus Senior.

IN CALLIGRAPHIAM CL. V. ~~IO~~
~~HANNIS POSSELI~~I
Epigramma.

GRæcia Poſſelio viuit, Germania gaudet,
Hæc gratulatur, illa linguam ſubiicit:
Subiicit, vt mutam ſubter caliginis vmbra
Diu latentem nunc in auras exerat.
Audit Poſſelius: noctes & vela fugando
Iubar Lycæi pandit atque Rhetorum.
Vnanimi ſtudio, transfert Helicona, ſororum,
Et Hippocrenem ducit ad nos Teutonas.
Haud iter Aonium per tædia multa petendum,
Calligraphia ſuadet, hortatur, iuuat.
Pegaſus impegit: fons Cecropiaque Minerua,
De monte manat Poſſelino dignitas.
Hinc Aganippæos latices haurire licebit,
Demoſtheniſque flore neruos concitos.
IOH. BVSCHIVS B.

AVTHORES GRÆCI, QVORVM TESTIMONIA ET DICTA IN hac Calligraphia citantur.

Ælianus
Æſchines
Æſopus
Alexand. Aphro.
Andocides
Antiphon
Ariſtides
Aphthonius
Appianus
Ariſtophanes
Ariſtoteles
Athenæus
Axiochi autor
Baſilius
Budæus
Charicles
Cebes Thebanus
Chilo
Chion
Chryſippus
Chryſoſtomus
Clitarchus
Cyrillus
Demades
Demetrius Phal.
Democritus
Demoſthenes
Dinarchus
Diodorus Sic.
Dion Chryſoſt.
Dionyſius Halicarn.
Dionyſius Longin.
Dioſcorides
Epictetus
Epicurus
Euclides
Eupolis
Euripides
Euſtathius
Galenus
Georgius Leont.
Harpocr.
Hephæſtion
Hermogenes
Herodianus
Heſychius
Iſæus
Iſocrates
Iulianus
Laertius
Libanius
Lucianus
Lucilius
Lycurgus
Lyſias
Macarius
Moſchion
Muſonius
Nazianzenus
Nouum Teſtamẽtum
Oenopides
Pandectæ Græcæ
Pauſanias
Periander
Phalaris
Philemon
Philiſtio
Philo
Philoſtratus
Phrynichius
Pindarus
Pittacus
Plato
Plutarchus
Pollux
Polybius
Procopius
Septuaginta Interpr.
Sextus
Sophocles
Stobæus
Strabo
Suidas
Syneſius
Themiſtius
Theodorus Gaza
Theophraſtus
Theophylac. Thucyd.
Vlpianus
Xenophon

CALLIGRAPHIA
ORATORIA LINGVAE GRÆCÆ, AD PROPRIETATEM, ELEGANTIAM ET COPIAM Græci ſermonis parandam vtiliſſima.

¶ Ab adoleſcentia, Iam inde ab Adoleſcentia, Ab ineunte ætate:

ἐκ νηπίου,
ἐκ παιδαρίου μικροῦ
ἐκ παιδὸς
ἐκ μικρῶν παιδίων
ἐκ νέου
ἐκ μειρακίου
ἐκ πρώτης ἡλικίας
ἐκ παιδὸς

} Ab ipſa infantia, Ab incunabulis, A puero, Ab adoleſcentia, &c. Demoſt. Iſocr. & alii. **Gall.** *Dés ſon ieune aage, Dés le berceau.*

εὐθὺς { ἐκ νέων / ἐκ παιδίου } Statim à puero, Iam inde à puero.

Ariſtot. Eth. 1. οὐ μικρὸν διαφέρει τὸ οὕτως, ἢ οὕτως εὐθὺς ἐκ νέων ἐθίζεσθαι, ἀλλὰ πάμπολυ, μᾶλλον δὲ τὸ πᾶν. *Non parui, ſed magnopere, atque adeo in totum refert, ſic an ſecus ſtatim à puero aſſueſcamus.* παιδόθεν, Ab ineunte ætate. Syneſ.

νέος
νεώτερος
νεανίσκος
ὁ ἐν ἡλικίᾳ
ὁ ἐφ' ἡλικίας

} Iuuenis, Adoleſcens, Iunior, Demoſth. & Iſocr. **Gall.** *Ieune homme.*

μειράκιον
μειρακύλλιον

} Adoleſcens, Iſocr. Demoſth.

κομιδῇ νέος, ἢ νεανίσκος, Admodum adoleſcens. νέος ἀνήρ. Iuuenis

VIr: νέα γυνή, Iuuenis mulier.

νεότης, iuuentus, Adoleſcenia.

Demoſth. ἡ νεότης οὔτε τὸν αὐτὸν λόγον, οὔτ' ἔργον δεῖ τῷ γήρᾳ. *Non eadem nec oratio adoleſcentiæ eſt, nec actio, quæ ſenectutis.*

ἀνθοῦσα ἀκμή, Florens ætas.

ἀκμαῖος } Qui ætate viget ſeu floret, Robuſtus. GALL.
ἀκμαῖος τὴν ἡλικίαν } *Diſpos.*

ἀκμάζειν. Ætate florere, Firma ætate eſſe.

οἱ ἀκμάζοντες. In flore ætatis conſtituti, Demoſthe.

Apud Iſocratem, ἀκμάζοντες *&* πρεσβύτεροι *inter ſe opponuntur.*

παῖς κόρη, Virguncula, Puellula.

Demoſth. παῖς οὖσα κόρη ἐναντίον ταύτης φθέγξασθαι αἰσχρά. *Puella virguncula, coram hac loqui obſcœna.*

παῖς οὔπω ἀκμάζουσα. Puella nondum matura D. νεᾶνις. Iuuencula, παρθένος. Virgo.

τηλικοῦτος } Eius ætatis, Ea ætate (tam pueris & adoleſcentibus,
τηλικόσδε } quàm ſenibus tribuitur) vt.

Plato Apoll. τοσοῦτον σὺ ἐμοῦ σοφώτερος εἶ, τηλικούτου ὄντος τηλίκος ὤν; *Tanto me grandæuo iunior, ſapientior es, tu qui me tantæ ætatis virum tanto interuallo ſequeris?*

Xenoph. καὶ ἡμεῖς τηλικοῦτοι ὄντες, δεινοὶ τὰ τοιαῦτα ἦμεν, *Cùm iuuenes eſſemus, vt tu nunc es, Cùm eius ætatis eſſemus, &c.*

¶ ἡλικία, Aetas.

καθ' ἑκάστην ἡλικίαν τὰ πρέποντα ἀσκεῖν. *Quæ quanque ætatem decent exercere, Demoſth.*

τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχειν, ἣν ἕτερος. *Eandem ætatem habere, vel eadem ætate eſſe, qua alter. Idem. Pro quo idem autor etiam dicit,* ἐν τῇ αὐτῇ ἡλικίᾳ εἶναι.

γάμου ἡλικίαν ἔχειν. Nuptiis maturum eſſe D.

διὰ τὴν ἡλικίαν οὐ δύνασθαι ποιεῖν τι. *Propter ætatem, id eſt Senectutem non poſſe aliquid facere Idem.*

ταύτην ἔχει τὴν ἡλικίαν, ἐν ᾗ *&c. Idem.*

οἱ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ὄντες. *Aetate æquales. Idem.* παροῦσα ἡλικία. *Præſens ætas. Idem.*

ἡλικιώτης. Coætaneus, Aequalis Fem. ἡ ἡλικιῶτις. *Plato.* ὁ ἐμὸς ἡλικιώτης. *Demoſthen.* ἡλικιώτης ὢν ἐκείνου. *Eius coætaneus.*

ἧλιξ Aequalis. Qui eiuſdem ætatis eſt. *Xenoph.* ὡς τὰ πολὺ οἱ ἥλικες ἀλλήλοις σύνεισι. *Æquales plerumque conuerſantur cum æqualibus.*

Flos marceſcit, τὸ ἄνθος { παρακμάζει.
{ μαραίνεται

ÆTA-

*ÆTATIS FORMVLÆ.

Aetas puerilis.

Plato, σφόδρα νέος ὤν, Idem, νέος ὢν παντελῶς τὴν ἡλικίαν. Demoſthen. μειρακύλλιον ὂν κομιδῇ, Admodum adoleſcens.

Qui adhuc lactat. βρέφος ὑπομαστίδιον, vel ἔτι ἐν γάλακτι.

Qui lacte vti deſiit, ὅς τις ἐπαύσατο τῆς ἐν γάλακτι τροφῆς, Philo.

Aetas iuuenilis, virilis, & matura.

Qui mediocri ætate eſt, τῆς ἡλικίας ἤδη μετρίως ἔχων. Plato.

Poſtquam ad ætatis florem peruenit, ἐπειδὴ ἐς ἀκμὴν κατέστη, Lucianus.

Inter adoleſcentes numeratus, εἰς τοὺς ἐφήβους κριθείς. Idem.

E pueritia ad adoleſcentiam tranſire, ἐκ παίδων εἰς μειράκιον μεταστῆναι. Philo.

Qui iam virilem ætatem attigit, εἰς ἄνδρας ἥκων. Demoſth. Aliter, εἰς ἄνδρας τεχθεὶς τελῶν, εἰς ἄνδρας ἐγγεγραμμένος, ἐμβὰς εἰς ἄνδρας, Suid. εἰς ἄνδρας ἀφικόμενος. Demoſth.

Quoniam iam pro ætate literis operam nauare poteram, ἐπειδὴ ὥραν εἶχον παιδεύεσθαι, Iſæus, quod Galli dicunt, I'eſtois en aage d'eſtudier.

Aetas ſenilis.

Admodum natu grandis, εὖ μάλα πρεσβύτης Plat.

Valde canus, σφόδρα πολιός.

Senectute premi, γήρᾳ βαρύνεσθαι. Baſ.

Senectute ac morbo teneri, γήρᾳ καὶ ἀρρωστίᾳ κρατεῖσθαι. Greg.

Ætate valde prouectus, ἐπ' ἔσχατον γήρως ἐλάσας, Baſ. εἰς γῆρας μακρὸν προελθών, Suid. πόῤῥω γεγονὼς τῆς ἡλικίας, id eſt, Ætate valde prouectus.

* Aetate ſuperior vel contra.

Plato maiorem natu dixit ἡλικίᾳ προέχειν.

Philo verò contra eum qui minor eſt natu, ἐν τοῖς κατὰ γένεσιν χρόνοις ὑστερίζειν.

Quod Galli dicunt de puella, Elle n'eſt pas encor en aage. ſic Græci, μηδέπω αὐτῇ ἡ ἡλικία πάρεστι.

¶ Abalienare, Alienare.

ἀλλοτριωθῆναι τινος
ἀπαλλοτριωθῆναι πρός τινα } Abalienari ab aliquo: GALL. *Se ſeparer d'auec quelcun.* vt,

Demoſth. ὑμεῖς κινδυνεύσεσθαι τ' αὖ, τοῦ τ' Ἑλλησπόντου ὑμῶν ἀλλοτριωθῆναι. *Vos in periculo eritis, eo quod Helleſpontus à vobis abalienabitur.*

Iſocr. πρὸς μὲν ἐκεῖνον διὰ τὰς αἰτίας ταύτας ἀπηλλοτριώθην. *Ob has cauſſas factus ſum ab eo alienior.*

ἀλλοτρίως { ἔχειν / διακεῖσθαι } πρός τινα. Alieno animo eſſe ab aliquo: vel Alienum animum ab aliquo habere. Iſocr. Demoſth. GALL. *N'eſtre pas de l'opinion de quelcun.*

ἀλλοτριώτερον ἔχειν πρός τινα: vt,

Iſocr. ἀλλοτριώτερον ἔχεις πρὸς ἀδελφὸν, ἢ πρὸς ὀθνεῖον. *Alieniorem animum habes à fratre, quàm à peregrino. Vbi nota,* ἀλλοτριώτερον *poni aduerbialiter.*

ἀλλότριον { τινος (cum genitiuo perſonæ vel rei:) vt,
Demoſth. οὐδὲν ἀλλότριον ἐποίησεν οὔτε τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, οὐδὲ τοῦ τρόπου. *Nihil egit alienum à ſua patria, neque à ſuis moribus.*
τινὶ (cum datiuo perſonæ) vt,

Plato, ἀποδεῖξαι αὐτὸν (πατέρα καὶ μητέρα) ἀλλοτρίους ὄντας τῷ υἱεῖ, καὶ ὀνόματι μόνον προσήκοντας.

δυσμενῶς
κακῶς
χαλεπῶς
οὐκ εὖ
δυσκόλως
ἀπεχθῶς
ἀηδῶς
ἐχθρῶς
πικρῶς
τραχέως.
ὀργίλως
πολεμικῶς } { ἔχειν / διακεῖσθαι / διατίθεσθαι } πρός τινα, id eſt, ἀλλοτρίως ἔχειν πρός τινα. Alieno animo eſſe ab aliquo, Aliquem odiſſe, Non bene alicui velle, Inimico vel hoſtili animo erga aliquem eſſe, &c. Demoſth Iſocr. Plato. GALL. *Eſtre contraire à quelcun, luy vouloir mal.*

Pro πρός τινα, vtuntur & Datiuo τινὶ, in eadem ſignificatione: vt,

ἀλλοτρίως
δυσμενῶς
χαλεπῶς, &c. } ἔχειν ἢ διακεῖσθαι, ἢ διατίθεσθαι τινι.

Intelligantur autem hi caſus τινὰ & τινὶ, non tantùm de perſonis,

nis,ſed etiam de rebus:vt,

Iſocrates. οἱ μὲν πρὸς ἀλλήλους δυσμενῶς ἔχουσι. *Illi quidem inter ſe ſunt inimici.*

Idem. οὐκ αἰσθάνονται τοιούτῳ πράγματι δυσμενῶς ἔχοντες. *Non animaduertunt ſe eiuſmodi rei infenſos eſſe.*

Idem, δυσκόλως πρὸς ἡμᾶς διακείμενοι. *Malè erga nos affecti.Idem,* πρὸς ἅπαντας τοὺς λόγους δυσκόλως διάκεινται. *Inimici ſunt omnibus orationibus.Idem,* πολεμικῶς ἔχει πρὸς Ἀλέξανδρον. *Hoſtili erga Alexandrum animo eſt.*

Demoſt. ἰδίᾳ τισὶν, οἷς ἀηδῶς ἔχει, ἐπηρεάζει. *Priuatim nonnullis, erga quos hoſtili animo eſt.ſeu quibus infenſus eſt,inſultat.*

Iſoc. ἀηδῶς ἔχουσι πρὸς αὐτόν. *Infenſi ſunt illi. Exempla ſimilia paßim occurrunt.*

¶ μισεῖν { τινά. Odiſſe aliquem.Demoſth.
{ τινὰ δικαίως. Iure, meritò odiſſe aliquem.Idem.

In paßiuo.

Demoſth. μισηθέντες ὑπὸ πάντων. *Inuiſi omnibus. Iſoc.* μεμισημένος καὶ καταπεφρονημένος σφόδρα ὑφ' ἁπάντων. *Qui eſt in odio & magno contemptu omnium.Demoſth.* μισεῖσθαι ἄξιός ἐστι. *Dignus eſt, qui odio habeatur.Idem,* μισεῖσθαι δικαιότατ' ἀνθρώπων ἁπάντων ἄξιον εἶναί τινα. *Iure odioſißimum eſſe aliquem omnium hominum.*

Adducere aliquem in odium & inuidiam, Concitare ſeu conflare alicui odium εἰς μῖσος καθιστάναι τινά vt,

Iſocr. ἡ δύναμις τοὺς πολίτας ἀντὶ εὐνοίας εἰς τοσοῦτο μίσους κατέστησεν. *Illa potentia ciuibus loco beneuolentiæ tantum odium conflauit.*

¶ συνάγειν τινὶ φθόνον. Concitare alicui inuidiam,*Demoſth.pro quo Iſocr.etiam dicit* ἐμποιεῖν τινὶ φθόνον: item φθόνον ὑποδέχεσθαι, Inuidiam conciliare.

εἶναι τινὶ ἢ τινος ἐχθρόν }
ἔχθραν ἔχειν πρός τινα } Infenſum ſeu inimicum eſſe alicui:vt,
ἐχθραίνειν τινί. }

Iſocr. ἐκ τούτων ἀειμνήστους τὰς ἔχθρας πρὸς ἀλλήλους ἔχουσι. *Ab eo tempore perpetuas inimicitias inter ſe gerebant.*

Aeſopus δύο τινὲς ἀλλήλοις ἐχθραίνοντες. *Cùm duo quidem inter ſe inimici eſſent.*

ἀπεχθῆ εἶναι τινί. Eſſe alicui inuiſum:vt,

Iſoc. τοῖς μὲν οὐκ ἀπεχθὴς ἔσῃ, τοῖς δὲ φίλος γενήσῃ. *Illis quidem non inuiſus,his verò amicus fies.*

Iſocr. ἐχθροὺς ὑμῖν καὶ δυσμενεστέρους διετέλεσαν ὄντες. Semper fuerunt vobis inimiciores & infenſiores. Demoſt. πάντων ἐχθίστατον καὶ

Odiſſe aliquem.

φοβερώτατον τοῦτό ἐστι. Omnium inimiciſſimum & periculoſiſſimum hoc eſt.

ἐχθρός

τῶν χρηστῶν ἐκ φύσεως καὶ γένους. Natura & genere hoſtis bonorum Demoſth.

ἰσχυρός. Potens hoſtis. Demoſt. ἰσχυρότερος, ἥττων. Idem, ἀδιάλλακτος, παλαιός, κοινός, ἴδιος, πρόδηλος ἢ φανερός. Hoſtis implacabilis, vetus, communis, proprius, manifeſtus. Demoſth. Iſocr.

θεοῖς καὶ ἀνθρώποις. Qui diis & hominibus inuiſus eſt. *Demoſth. Idem* κόλαξ θεοῖς ἐχθρός. *Aſſentator diis inuiſus eſt.*

ὅλῃ τῇ πόλει. Toti ciuitati infenſus, cum datiuo rei, qui pro datiuo perſonæ ponitur. D.

¶ Inimicitias exercere.

ἐχθρός
πολέμιος
ἐναντίος
ἀντίπαλος
ἀνταγωνιστὴς
ἀνταῖος
ἀντίζηλος
ἀντίδικος
ἐναντίβιος
ἐνστάτης
ὑπεναντίος
ἀντιστάτης
ἀντιλέγων
συνανταγωνιστὴς

Hoſtis, Aduerſarius. D. I. GALL. *Ennemy Contraire.*

κακόνους
ἀπεχθὴς
δυσμενὴς
δυσμενέων

Maleuolus, Infenſus, Alienus, Inimicus.

Demoſth. κακόνους καὶ ἐχθρός ἐστιν ὅλῃ τῇ πόλει. *Maleuolus atque hoſtis eſt toti ciuitati.*

κακόνους τοῖς ἀγαθοῖς *(cum datiuo perſonæ) Demoſth.*

γένος οὐδέν ἐστι κακονούστερον τῷ πλήθει. *Nullum eſt multitudini maleuolentius genus. Idem.*

κακονούστατος ἁπάντων ἀνθρώπων. *Maleuolentiſſimus omnium hominum. Idem, Vbi nota comparatiuum & ſuperlat.*

Xenoph. Hell. 6. δυσμενεῖς ὄντας ὑμῖν Θηβαίους. *Vobis Thebanos infenſos & hoſtes.*

ἔχειν τινὰ ὡς οἷόν τε δυσμενέστατον. *Habere aliquem inimiciſſimum. Iſoc.*

ἀπεχθάνεσθαι
ἀπήχθεσθαι
χαλεπῶς ἔχειν
ἐν ὀργῇ ἔχειν } *Inuiſum eſſe, Odio eſſe.*
δι' ὀργῆς ἔχειν
ἐν ὀργῇ ποιεῖν

Iſocr. ἀπηχθάνοντο τοῖς Ἕλλησι. *Inuiſi erant Græcis. Plato.* ἀπέχθονται τοῖς οἰκείοις, καὶ τοῖς γνωρίμοις. *Inuiſi ſunt domeſticis & notis.*

ἔχθραν ὑπάρχειν τινὶ πρὸς ἄλλον: vt,

Demoſthen. φύσει τῆς πρὸς ὑμᾶς ἔχθρας αὐτοῖς ὑπαρχούσης πατρικῆς. *Cùm natura in ipſis eſſet paterna inimicitia aduerſus vos, vel paternum odium in vos.*

τὴν ἔχθραν πρός τινα μείζω ποιεῖν. Augere inimicitiam aduerſus aliquem, vel, Augere odium in aliquem. *Demoſt.*

πρὸς ἔχθραν αἰτίαν ψευδῆ τινὶ ἐπάγειν. Odio quodam alicui falſum crimen impingere.

Demoſth. pro corona. εἰ δὲ πρὸς ἔχθραν ἢ φιλονεικίας ἕνεκα, αἰτίαν ἐπάγω τούτῳ ψευδῆ· *Si autem odio quodam aut propter priuatam ſimultatem, crimen falſum ei impingo, precor, &c. In eadem oratione, ferè in eadem ſignificatione dicit,* διὰ τὴν ἰδίαν ἔχθραν ἐπάγειν τινὶ κενὴν αἰτίαν.

ἔχθραν { αἴρεσθαι. Demoſth.
διαλύεσθαι. Iſocr. } Inimicitias deponere, vel extinguere. GALL. *Se reconcilier.*
καταθέσθαι. Plut.

*INIMICITIÆ FORMVLAE.

Mutuas inimicitias ſuſcipere, εἰς ἔχθραν ἀλλήλοις καθίστασθαι. *Plato in Polit.*

* Inimicitias immortales inter ſe habere, *Iſocr.* ἀθανάτους τὰς ἔχθρας πρὸς ἀλλήλους ἔχειν.

*Inimico atque infeſto animo eſſe in aliquem, *Plat. Polit. 6.* φιλαπεχθημόνως ἔχειν πρός τινα.

*Simultatem habere cum aliquo, διαφορὰς ἔχειν τινὶ, quod Galli dicunt *Auoir different auec quelcun.*

*Inimicitias apertè profiteri atque indicere, φανερὰν ἔχθραν ὁμολογεῖν, ἀπεχθάνεσθαι ἄντικρυς τὴν διαφοράν, *Se rendre ouuertement ennemi, & ſans diſsimuler.*

* Irreconciliabile atque implacabile odium, ἀσύμβατος καὶ ἀκατάλλακτος διαφορά, *Vne inimitie irreconciliable.*

* Hoſtili oculo intueri, ἐν ἐχθροῦ μοίρᾳ ὁρᾶν, *Regarder de mauuais œil.*

* Inimicitiam inter aliquos conflare, ἔχθρας ἀλλήλοις ποιεῖν, *Les*

mettre en diſſenſion & en inimitié les vns enuers les autres.

* Amorem illum quo erga me flagrabant in odium atque inimicitiam verterunt, τὸ φίλτρον εἰς ἔχθραν ἔστρεψαν. *La grande amitié qu'ils me portoyent s'eſt conuertie en haine & inimitié.*

πολέμιος.

πολέμιος

τινί (cum datiuo caſu) vt,

Xen. Pæd. 4. ἐμοὶ πολέμιοι. *Sic Plut.* πολέμιον ὄζει ταῖς κυούσαις. *inimicum quiddam eſt prægnantibus ſc. ruta.*

τοῦ δήμου (cum genitiuo) Hoſtis populi. *Sic & Luc.* καὶ ποτὸν τῆς μνήμης πολέμιον. *Et potus hoſtis eſt memoria.*

ἀνήρ (cum ſubſtantiuo) vt,

Xen. ἄνδρα ἡγεῖν πολέμιον

Hoſtis (ſine adiectione) *Et in plurali, vt,* οἱ πολέμιοι. *Hoſtes.*

D. Sic ἐχθρὸς καὶ πολέμιος. *Inimicus & hoſtis.* ἐχθροὶ καὶ ἀντίπαλοι. *Hoſtes & inimici. Iſocr.*

οἱ πολεμιώτατοι (*in ſuperlatiuo*) *vt,*

Iſocr. εἰς ἡμᾶς, ὥσπερ ἂν εἰς τοὺς πολεμιωτάτους, ἐξαμαρτεῖν ἐτόλμησαν. *Nobis vt infenſiſſimis hoſtibus inſultarunt.*

Inuidere, Alienis bonis mœrere.

φθονεῖν.

φθονῶ

σοι (cum datiuo perſonæ) Inuideo tibi: vt,

Plut. φθονεῖν τοῖς εὖ πράττουσι δοκοῦσιν οἱ ἄνθρωποι. *Homines videntur inuidere illis, qui felices ſunt.*

Iſocr τοῖς μὲν κατὰ σύνεσιν ἢ ἄλλο τι προέχουσι φθονοῦμεν. *Illis qui qui prudentia vel alia re antecellunt, inuidemus.*

τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ (cum datiuo rei) Inuideo bonis eius. Thucyd. *Et* τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις φθονήσουσι, *Iſocr. ad Phil.*

ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς (præfixa præpoſ. ἐπὶ) Propter bona alicuius inuidiæ ſtimulis agitor. Iſoc.

Vlpian. in Mid. oratione. τὸ μὴ συνήδεσθαι τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ φίλου, φθονοῦντός ἐστιν ἐπὶ ταῖς εὐπραγίαις, *Secundas res amico non gratulari, eius eſt, qui felicitati & rebus ſecundis inuidet.*

σοι τούτου (cum datiuo perſonæ & genitiuo rei) vt,

Cæſar apud Plutarch. ὦ Κάτων, φθονῶ σοι τοῦ θανάτου· καὶ γὰρ ἐμοὶ σὺ τῆς σαυτοῦ σωτηρίας ἐφθόνησας. *Cato, ego tibi inuideo mortem, quia tu mihi inuidiſti tuam ſalutem.*

Iſocr. τῇ μὲν ἡμετέρᾳ πόλει τῆς γῆς ὑπὸ Ὠρωπίων δεδομένης φθονοῦσι. *Agrum ab Oropiis datum noſtra ciuitati inuident.*

Phocyl. μὴ φθονέοις ἀγαθῶν ἑτάροις.
σοι, εἰ. *Inuideo tibi ſi, &c* vt,

Iſocr. οὐδεὶς ἄν μοι δικαίως φθονήσειεν, εἴ τι τῶν Θρασυλόχου πραγμάτων ἀγαθὸν ἀπολέλαυκα. *Nemo mihi merito inuidere poteſt, ſi quid commodi ex Thraſylochi rebus percepi.*

φθόνον ἔχειν. Cum inuidia coniunctum eſſe: vt,

Iſocr. ad Phil. τὰ μὲν τοιαῦτα ἔργα φθόνον ἔχει καὶ δυσμένειαν καὶ βλασφημίας πολλάς, *Talia facta cum inuidia, odio & multis contumeliis coniuncta ſunt.*

βασκαίνειν.

βασκαίνειν
σοι. Inuideo tibi: vt,
Demoſth. εἴ τις ἔχει πολλά, μηδὲν ἄλλους ἀδικῶν, οὐχὶ δεῖ τούτῳ βασκαίνειν. *Si quis multa habet, alios nulla in re lædens, huic ſane non eſt inuidendum.*
σοι τοῦτο. Hoc tibi inuideo. Philoſtratus.
σοι τούτου (cum genitiuo) Hoc tibi inuideo. Lucian.
ἐπὶ ταῖς εὐπραγίαις. Propter felices ſucceſſus inuideo. Lucianus.

In paſſiuo.

Xenoph. φθονεῖσθαί τε δι' αὐτὸν καὶ μισεῖσθαι. *Inuidiæ propter illos obnoxium eſſe & odio haberi. Idem,* ἀπομν. δ. τοῦτον γὰρ δὴ πάντες ὑμνοῦσιν, ὡς διὰ σοφίαν φθονηθεὶς ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως ἀπώλετο. *Hunc (Palamedem) enim omnes laudant, quod propter ſapientiam inuidiæ obnoxium, ab Vlyſſe interemptus eſt.*

διαῤῥήγνυσθαι { ὑπὸ φθόνου. Inuidia rumpi. Luc.
Rumpi (ſine adiectione) vt,

Demoſth. pro corona. κἂν διαῤῥαγῶσί τινες τούτων. *Etiamſi rumpantur quidam horum.*

Aberrare, errare.

ἁμαρτάνειν.

ἁμαρτάνειν
τῆς ὁδοῦ. A via aberrare: vt,
Ariſtophanes, τῆς ὁδοῦ τὸ πάμπαν ἡμαρτήκαμεν. *Via tota prorſus exerrauimus.*
παντὸς δικαίου. Ab omni æquitate aberrare: vt,
περί τι. In aliqua re errare: vt,
Iſocr. περὶ τὰς αἱρέσεις τῶν πραγμάτων ἁμαρτάνειν, *In rerum delectu errare.*
τὰ αὐτά In iiſdem errare, Xenoph.

*A D I V N C T A.

A vera opinione ac ſententia aberrare, *Phil.* δόξης ἀληθοῦς διαμαρτεῖν.

*Errore teneri, *Greg. Presb.* πλάνῃ κατέχεσθαι.

*ἑλληνικὴ πλάνη, Error gentilis.

*Aberrare pro eo quod eſt, Digredi à propoſito, vt apud *Plat.* Diutiùs vel longiùs quàm par erat à propoſita materia aberrauimus, μακρότερον τοῦ δέοντος ἀπὸ τοῦ προτεθέντος λόγου πεπλανήμεθα.

---

2. διαμαρτάνειν.

διαμαρτάνειν

τῆς ὁδοῦ. Tota via errare. Thucyd.

τοῦ παντός. Tota errare via. Plutarch.

τοῦ δέοντος ἐν τοῖς λόγοις. In orationibus aberrare à decoro. Iſo.

Demoſth. πολὺ τοῦ δέοντος διαμαρτάνειν. *Longè aberrare ab officio.*

τῆς ἀληθείας. A veritate aberrare. Iſocr.

τῆς γνώμης τινός. A ſententia alicuius aberrare. Iſocr.

τῆς δόξης. Opinione errare ſeu falli. vt,

Iſocr. διαμαρτάνω τῆς δόξης ἣν ἔχων περὶ σοῦ ἔτυχον. *Fallit me, quam de te concepi, opinio.*

---

3. ἐξαμαρτάνειν.

ἐξαμαρτάνειν

τὶ (cum accuſatiuo) In aliqua re errare, delinquere.

Xenoph. ὁπόσα δὲ ἀγνοίᾳ ἄνθρωποι ἐξαμαρτάνουσι, πάντα ἀκούσια ταῦτ' ἐγὼ νομίζω. *Omnia, in quibus homines inſcitia errant, hæc ego inuoluntaria eſſe iudico.*

ἔν τινι. In aliqua re errare. *Plato 1. De repub.*

πολλά. In multis errare, Multa delinquere: vt,

Iſocr. πάντες πλείω πεφύκαμεν ἐξαμαρτάνειν, ἢ κατορθοῦν. *Omnes ſolemus ſæpius errare, quam aliquid rectè agere.* Pro ἐξαμαρτάνειν ponitur & διαμαρτάνειν, cui ſimiliter opponitur κατορθοῦν. *Prouerb.* τῇ πάσῃ ὁδῷ ἀφαμαρτάνεσθαι. *Tota aberrare via.*

περὶ τοὺς κάμνοντας. Errare in curatione ægrotorum (vt imperiti medici faciunt) Plato.

περὶ τὰς πράξεις. In rebus errare, hallucinari: vt,

Iſocr. οὐ κατηγορητέον τῶν πραγμάτων ἐστὶν, ἀλλὰ τῶν ἀνθρώπων, τῶν περὶ τὰς πράξεις ἐξαμαρτανόντων. *Non accuſandæ ſunt res, ſed homines, qui in ipſis rebus errant.*

Idem, ἐν ταύτῃ ἡλικίᾳ τοὺς πλείστους ἂν εὕροις μάλιστα περὶ τὰς πράξεις ἐξαμαρτάνοντας. *In hac ætate iuuenili plurimos inuenire licet, in rebus ipſis, ſeu in electione rerum aberrare.*

περὶ,

πρὸς { ἔπος / λόγον / λόγους } Ad rem quæ agitur, ad propoſitum.

Plato, τοῦτο δὲ πρὸς ἔπος: *Quid hoc ad rem? Idem,* οὐδὲν πρὸς ἔπος. *Nihil ad rem. Idem,* ὅτι μεμψώμεθα ἐὰν πρὸς λόγον τι ᾖ, *Si ad rem pertinere videatur.*

4. πλανᾶν.

πλανᾶν { In errorem impellere ſeu inducere, Errare facere. *Ariſtot. Rhet.* 3 τὸ γὰρ ἀόριστον πλανᾷ.

τὸν ὄχλον. Turbam reducere. *Ioann.* 7. *&* *Marci* 13. βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ.

5. ἀποπλανᾶν.

ἀποπλανᾶν { τινὰ ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως. Deducere vel abducere aliquem à propoſito. Æſchin. contra Cteſiphont.

πόρρω λίαν τῆς ὑποθέσεως: vt, *Iſocr. Areop.* δέδοικα μὴ πόρρω λίαν τῆς ὑποθέσεως ἀποπλανῶ. *Vereor ne longius à propoſito ſeu ſcopo aberrem.*

ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγειν. Digredi à propoſito. Extra ſcopum dicere. Iſocr. Areopag. ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν. Extra propoſitum: vel, Alienum à propoſito dicere. Licurg. ἔξω τοῦ σκόπου ἐρῶν. Polyb.

4. πλανᾶσθαι.

πλανᾶσθαι { Errare, Oberrare: vt,

Iſocr. οἷς ἐντυγχάνουσι πλανώμενοι, ταῦτα ἐξ ἑτοίμου λαμβάνειν ἐδίδαξε. *In qua forte errantes incidunt, ea quaſi è pænu depromere illos docet.*

Idem, Δήμητρος ἀφικομένης εἰς τὴν χώραν ἡμῶν, ὅτε ἐπλανήθη. *Cùm Ceres in noſtram regionem perueniſſet, quando oberrabat.*

ταῖς διανοίαις. Animis errare. Iſocr.

κατὰ τὴν χώραν. Per regionem errare, vel vagari. Iſocr. *Hinc* πεπλανημένοι, *qui varia loca peruagati ſunt. Plutarch.*

Iſocr. οἶμαι δεῖν καθορᾶν, ὅθεν ἐπλανήθην. *Arbitror videndum eſſe, vnde euagatus & digreſſus ſim.*

ἐν τῷ λόγῳ. Errare, ſeu titubare potius, in ſermone, hærere & neſcire quid dicendum ſit. Herodotus.

ἐν σκότῳ. In tenebris errare. Lucian. Errare, decipi, Gal. 6. μὴ πλανᾶσθε.

7. ἀποπλανᾶσθαι.

ἀποπλανᾶσθαι
- τῆς πίστεως. Aberrare à fide. Chryſoſt.
- ἀπὸ τῆς πίστεως (cum præpoſ.) idem.
- τῶν προκειμένων. Digredi longius à propoſito, Aberrare à propoſito. Themiſtius.

---

8. ἐκβαίνειν.

Dionyſ. Halic. ἐπάνειμι δὲ ὅθεν εἰς τὸν ἐξέβην τὸν λόγον. *Redeo vnde digreſſus ſum. Xenoph.* ἔνθεν εἰς ταῦτα ἐξέβην ἐπάνειμι.

---

9. παρεκβαίνειν.

Ariſtot. Eth 1. ἡμεῖς δὲ λέγωμεν ὅθεν παρέβημεν. *Nos autem ad eam partem ſermonis, ex qua egreſſi ſumus, reuertamur.*

Huc pertinent,

διαψεύδεσθαι τῆς ἀληθείας. A veritate aberrare.

Iſocr. πλεῖστον διαψευσόμεθα τῆς ἀληθείας. *Multum aberrauimus à veritate.*

ἔξω φέρεσθαι τοῦ καιροῦ. A ſcopo aberrare.

Iſocr. αἰσθάνομαι ἐμαυτὸν ἔξω φερόμενον τοῦ καιροῦ. *Sentio me aberrare vel digreſſum eſſe à propoſito.*

τῆς ὑποθέσεως ἀποπλανᾶν. Ab argumento digredi.

Iſocr. δέδοικα μὴ πόρρω λίαν τῆς ὑποθέσεως ἀποπλανῶ. *Vereor ne longius ab argumento digrediar vel aberrem.*

πόρρω γίνεσθαι τῆς ὑποθέσεως, ἢ τοῦ πράγματος. Longius digredi à propoſito. Iſocr. & Demoſthen.

πλάνης
πλάνος
πλανήτης
ἀλήτης
ἀλητήριος
ἀλήμων
πλάγκτης
πλαγκτὴρ
πλανητικός

Erro, Vagabundus, Errans, Oberrans, Peregrinus. GALL. *Eſtranger, Vagabond.*

Iſocr. πλάνος γενόμενος, καὶ διαιτηθεὶς ἐν πολλαῖς πόλεσι. *Oberrans & in multis ciuitatibus degens.*

Idem, πλάνοι φυγαδικοί. *Errones fugitiui.*

Idem, πλανῆται καὶ τῶν καθ' ἡμέραν ἐνδεεῖς κατέστησαν. *Errones & mendici fuerunt.*

Idem, ἀλῆται καὶ πτωχοὶ καθεστήκασιν, [illegible] τῶν ἀναγκαίων ἐνδεεῖς ὄντες.

Errones & mendici facti ſumus, omnibus rebus neceſſariis deſtituti.

ἀλᾶσθαι. Oberrare.

Iſocr. ἐπὶ ξένης μετὰ παίδων καὶ γυναικῶν ἀλᾶσθαι. *Peregrè cum liberis & Vxoribus oberrare.*

σφάλλεσθαι, Labi, Vacillare, Titubare: item Errare, Falli, Offendere, Rem malè & infeliciter gerere.

Plut. in Alcib. ἐν' ἀπορῶν δὲ, πολλάκις ἐσφάλλετο, καὶ μεταξὺ λέγων ἀπεσιώπα. *Sæpe titubabat, & inter dicendum tacebat.*

Idem in Sympoſ. ſept. εἴ τί τι σφάλλεται κατὰ ταύτας ἀποκρινάμενος. *Si quid errat in reſponſis.*

σφάλλεσθαι τῇ γνώμῃ. Decipi & falli opinione.

σφάλλεσθαι περί τινος. In aliqua re errare. Plut.

σφάλλεσθαι τι (cum accuſatiuo) Alicubi offendere & rem infeliciter gerere. Xenoph.

σφάλμα, Lapſus, Error, Erratum, Peccatum. *Hinc* σφάλμα τῆς φωνῆς. *Cum lingua labitur ceu titubat & errat. Plut. Alexand.*

¶ Abeſſe. Parum abeſt, quin. Tantum abeſt. Ferè.

μικρὸν ἀπέλιπε

τὸ μὴ τῆς ἐσχάτης συμφορᾶς περιπεσεῖν. (cum articulo τὸ, & infinitiuo) Parum abfuit, quin in extremas miſerias incidiſſent. Iſocr. in Areopag.

ἐκπολιορκεῖσθαι (cum infinitiuo paſſiuo, ſed non præcedente articulo τὸ) Parum abfuit, quin expugnarentur. Lucian.

¶ μικρὸν διαλιπεῖν, ferè eandem ſignificationem habet, ſed alia conſtructione: vt,

Iſocr. ἀλλ' ἐὰν κατορθώσωσι περί τινας πράξεις, διαλιπόντες εἰς τὰς αὐτὰς ἀπορίας κατέστησαν. *Sed ſi quid rectè & feliciter geſſerint, parum tamen abfuit, quin in eandem inopiam deueniſſent, id eſt, ferè æquè, ac antè, conſilij inopes fuerunt.*

Parum vel paululum prodeſſe, iuuare. κατὰ τὸ μικρὸν ὠφελεῖν.

Iſocr. ἐγὼ δ' ἀποδέχομαι μὲν πάντας τοὺς καὶ κατὰ μικρὸν ὠφελεῖν δυναμένους. *Ego autem probo omnes illas orationes, quæ vel paululum prodeſſe & commodare poſſunt.*

Demoſth. ἐθελόντων ἃ προσήκει ποιεῖν ὑμῶν αὐτῶν, καὶ κατὰ μικρόν. *Volentibus vobis vel paululum veſtro officio fungi.*

παρὰ μικρὸν, vel ὀλίγου.

ἦλθον ἀποθανεῖν Parum abfuit, quin mortuus eſſem: vt,

Iſocr. καὶ τοιαύταις νόσοις, ὥστ' αὐτὸς μὲν παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν. *Tantis morbis (correpti fuimus) vt ego ferè mortuus eſſem.*

ἤλθομεν ἐξανδραποδισθῆναι (cum infinitiuo paſſiuo) Parum abfuit, quin mancipia facti fuiſſemus. Iſocr.

μικροῦ { ἐδέησα ἀποθανεῖν ἄκριτος. Parum abſuit, quin indicta cauſſa obiiſſem. Iſocr.

Hic παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν, *vel* παρὰ μικρὸν ἐδέησα ἀποθανεῖν, *nihil aliud eſt, quàm ſimpliciter* μικροῦ ἀπέθανον, *Germanice, Vmb ein geringes vvere ich geſtorben, Es fehlete nit viel dran, das ich geſtorben vvere.*

Iſocr. παρὰ μικρὸν τὴν πόλιν λυθῆναι ἐποίησεν. *Ferè ciuitatem euerterat. Hic* ἦλθε, *vel* ἐδέησε *omiſſum eſt: & nihilominus ſententia eſt integra.*

Pro παρὰ μικρὸν *vſurpatur &* παρ' ὀλίγον, *in eadem ſignificatione & vſu.*

πολλοῦ
ὀλίγου
μικροῦ
τοσούτου } δέω, δέεις, δέομεν, δέουσι, &c. Parum abſuit quin, *Il ne s'en eſt guere falu, que, &c.* vt,

Plato, πολλοῦ δέω ἐγὼ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ ἀπολογεῖσθαι. *Multum abeſt, vt ipſe pro me defenſionem inſtituam. Ad verbum, Multum abſum, vt, &c. Latini verò hic libentius vtuntur tertia perſona, Abeſt, &c.*

Iſocr. ἐγὼ δ' ὀλίγου δέω χάριν ἔχειν τούτοις. *Parum abeſt, quin ego ipſis gratias agam, vel, ferè ipſis gratias ago.*

Idem, τοσούτου δέω τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμεῖν, ὥστ' ἐγὼ οὐδὲ τὴν διδομένην μοι χώραν ἠξίωσα λαβεῖν. *Tantum abeſt, vt aliena affectare, vt neque dono oblatam regionem accipere voluerim.*

Lucian. ὀλίγου δέω ἐπαινεῖσθαι (*cum infinitiuo paſſiuo*) *Parum abeſt, quin lauder.*

Iſocr. τοσοῦτον εἶχε Πρωταγόραν τὸν υἱὸν τὸν ἑαυτοῦ συναγωνιστὴν, ὥστε μικροῦ μὲν ἐδέησε Κύπρον ἅπασαν κατασχεῖν. *Talem ſibi coadiutorem habuit filium Protagoram, vt parum abſuerit, quin totam Cyprum occupauerit, vel vt fermè totam Cyprum occuparet.*

Idem ad Philipp. ὃς τοσούτου δεῖ τῶν Ἑλλήνων ἄρχειν, ὥστε οὐδὲ τῶν ἐκδοθεισῶν αὐτῷ κύριός ἐστιν. *Tantum abeſt, vt Græcis imperet, vt etiam ſibi ſubditas ciuitates in officio retinere nequeat.*

Idem, τοσούτου δέομεν τῶν ἴσων ἀξιοῦσθαι τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι (*cum infinitiuo paſſiuo*) *Tantum abeſt, vt cum alijs Græcis æquales reputemur.*

Idem, οἳ τοσούτου δέουσι μιμεῖσθαι τὴν πρᾳότητα ὑμῶν ὥστε. *Tantum abeſt vt veſtram clementiam imitentur, vt, &c.*

Pro δέω vſurpatur & medium verbum δέομαι: vt,

Iſocr. τοσούτου ἐδέοντο αὐτοὶ λανθάνειν οἱ κακῶς δεδρακότες. *Tantum abeſt, vt fallerent eos, qui aliquid mali commiſerant.*

Huc pertinent & hæc,

μικροῦ

μικροῦ δεῖν ὀλίγου δεῖν μικροῦ ὀλίγου	ἀπέθανον, ἀπέθανες, ἀπέθανε· ἀπεθάνομεν, ἀπεθάνετε, ἀπέθανον, &c. Parum abſuit, quin mortuus eſſem, eſſes, eſſet: Quin mortui eſſemus, eſſetis, eſſent. Vel propemodum, Ferè mortuus eſſem, eſſes, eſſet, &c. GALL. *I'ay penſé mourir.*

De μικροῦ δεῖν *&* ὀλίγου δεῖν, *Paſſim in Iſocrate & Demoſthene exempla extant.*

Luci in. πρὸς τὴν λίμνην ἤλθομεν μικροῦ οὐδ᾽ ἐπεραιώθημεν. *Poſtquam ad paludem venimus propè tranſire non potuimus.*

Plutarch. Ἀλέξανδρος πικρῶς ἐπετίμησε τοῖς παισὶν, ὡς μικροῦ διὰ τούτους μοιχὸς γενόμενος. *Alexander ſeuerè obiurgauit ſuos miniſtros, quod fere ipſorum culpa factus eſſet adulter.*

ὀλίγου ἔφυγε. *Parum abſuit, quin effugiſſet.*

ὀλίγου εἷλον. *Parum abſuit, quin ceperint. Thucid.*

De hac autem conſtructione vide meam Syntaxim, regulá 12. de Participiis.

Eundem vſum & verba ἀπέχω, ἐλλείπω, ἀφίστημι, ἀπολείπομαι, & ſimilia habent, præcedente voce τοσοῦτον, & ſequente articulo genitiui caſus τοῦ, cum infinitiuo: vt,

Iſocr. τοσοῦτον ἀπέχω τοῦ ποιεῖν τι τῶν προστεταγμένων. *Tantum abeſt, vt faciam aliquid illorum quæ mandantur.*

Idem, ἀκούω Κλεόμμιν τὸν ἐν Μηθύμνῃ τοσοῦτον ἀπέχειν τοῦ τινὰς ἀποκτείνειν, ὥστε πολλὴν ἀσφάλειαν παρέχειν τοῖς συμπολιτευομένοις. *Audio tantū abeſſe, vt Cleommis quenquam occidat, vt ciues etiam in ſumma ſecuritate degant.*

Ariſtot. ὁ δ᾽ ἐπιχαιρέκακος τοσοῦτον ἐλλείπει τοῦ λυπεῖσθαι, ὥστε καὶ χαίρειν. *Tantum abeſt, vt maleuolus contriſtetur alienis malis, vt etiam illis lætetur,*

Lycurg. contr. Leocr. ἐγὼ τοσοῦτον ἀφίστημι τοῦ ἀδίκως τὴν εἰσαγγελίαν κατὰ Λεωκράτους ποιήσασθαι, ὅσον ἐγὼ ἐβουλόμην *&c. Tantum abeſt vt cupiam iniuſtè inſtituere accuſationem contra Leocratem, vt etiam velim, &c.*

Iſocr. τοσοῦτον ἀφεστᾶσι τοῦ νοῦν ἔχειν, ὥστε οὐκ ἴσασιν, ὅτι τοῖς αὐτοῖς αὖ τις λογισμοῖς χρώμενος, τοὺς μὲν βλάψειεν, τοὺς δ᾽ ὠφελήσειεν. *Tantum abeſt, vt ſapiant, vt etiam non intelligant, quod eadem ratiocinatione aliquis vtens, alios lædat, alios iuuet.*

Idem, εἰσὶ δὲ τοσοῦτον ἀπολελειμμένοι τῆς κοινῆς παιδείας καὶ φιλοσοφίας, ὥστε οὐδὲ γράμματα μανθάνουσιν. *Tantum abeſt, vt communem diſciplinam & philoſophiam teneant, vt neque primas litteras didicerint.*

¶ σχεδὸν, Propemodum, Propè, Ferè, Penè.

Demoſt. σχεδὸν εἴρηκα, ἃ νομίζω συμφέρειν. *Ferè dixi quæ exiſtimo expedire.*

Vſurpantur & μονονοὺ ac μονονουχὶ, *item* παρὰ μικρὸν, in eadem ſignificatione: vt,

Demoſth. μονονοὺ διεσπάσθην ὑπὸ τῶν, *&c. Prope dilaceratus eſſem; vel, Parum abfuit, quin dilacerarer.*

Idem. ὁ μὲν οὖν παρὼν καιρὸς μονονουχὶ λέγει φωνὴν ἀφιείς. *Præſens tempus propemodum dicit, voce emiſſa.*

¶ Abeſſe, Remotum eſſe, Alienum eſſe, inferiorem eſſe.

ἀπολείπειν.

ἀπολείπει
- φιλίας πλεῖστον. Longè remotus eſt ab amicitia. Luc.
- τῆς μαντικῆς. Alienus eſt à diuinandi arte. Idem.
- τὰ ᾄσματα οὐ πολὺ τῶν τῆς Σαπφοῦς. Carmina Sapphicis non multò inferiora.
- ἡ πόλις γνώμῃ καὶ ῥώμῃ οὐδεμίας τῶν ἀρχαίων. Inferior non eſt hæc hæc ciuitas antiquis illis & mente & robore. Plutarch.

Plutarch. in Cam. ἡ πόλις ὅπλων ἀριθμῷ τῆς Ῥώμης οὐκ ἀπολείπουσα. *Ciuitas armis non inferior, quàm Roma.*

Habet & verbum ἀπολείπω vſum in recenſendo numero: vt,

Lucian. ἔτη οὐ πολὺ ἀπολείποντα τῶν ἑκατὸν βεβιωκώς. *Cum annos vixeris haud multo centum pauciores, vel paulo minus centum.*

Polyb. ὁπλίτας δέχονται ὀλίγῳ δισχιλίων ἀπολείποντας. *Recipiunt armatos milites, quorum numerus parum abeſt à duobus milibus: breuius, Paulo minus duobus milibus.*

Habet & hic locum vox ἐντὸς, vt,

Nazianz. τὴν τριετίαν μείναντες, ἢ μικρὸν ἐντὸς τούτου ἢ ὑπὲρ τοῦτο. *Triennium manentes, vel paulo minus, vel paulo plus. Vbi nota locutiones contrarias,* μικρὸν ἐντὸς, τούτου, *&* μικρὸν ὑπὲρ τοῦτο.

ἐλάττονες, Pauciores, vt,

οὐκ ἐλάττους, ἢ ἐλάσσους, ἑπτακισχιλίων. *Non pauciores ſeptem milibus.*

Sic ἐλάσσονες πλήθει πολλῷ. *Multo, pauciores ſeu inferiores numero.*

Plato in Epiſt. οὐκ ἐλάττω τριάκοντα ἐτῶν ἀκήκοε. *Non pauciores, quàm triginta annos eum audiuit.*

Demoſth. γεγονὼς ἔτη τριάκοντα, ἢ μικρὸν ἐλάττω. *Natus annos triginta, aut paulo pauciores.*

2. ἀπεῖναι, Abeſſe.

Ariſtot. Nub. ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὀμμάτων. *Dulcis ſomnus abſit ab oculis.*

Ariſtot. OEcon.2. ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀπεῖναι. *(cum præpoſitio.) Abeſſe à propriis bonis.*

A D I V N C T A.

¶ *Abeſſe.*

οὐκ ἔτυχεν ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὤν, aberat à caſtris Xenoph.

ποίας ἐσβολῆς ἀπελείφθησαν; Iſocr. cui expeditioni non interfuerunt? ἥδιστου θεάματος ἀπελείφθης. Lucian. iucundiſſimo ſpectaculo caruiſti. καὶ τῶν οἴκοι πολὺ ἀπελθεῖν οὐκ ἂν ὑπομείναιμι, diutius à meis domeſticis abeſſe non ſuſtinerem.

ἣν δὲ αὐτῷ δεινὸν οὐχ ἡ νόσος, ἀλλὰ σοῦ τῆς ἱερᾶς κεφαλῆς ἀπεῖναι, Syneſ. non tam cum morbus angebat, quàm te à ſacro capite aberat, Vel, ſi mauis ex Gregorio, ἐλύπει δέ με οὐ τοσοῦτον ἡ νόσος, ἀλλ᾽ ὅτι τῆς ἱερᾶς σου καὶ ἀγαθῆς συντυχίας ἀπεστερούμην, quòd congreſſu tuo priuabar.

ἀποτυχεῖν etiam dicere poſſumus, & διαμαρτάνειν, Greg. διαμαρτεῖν με τῆς σῆς συντυχίας, me congreſſus tui excidiſſe.

μακρὰν ἀπόντες. Iſocr. longè diſſiti. Inde ἀπουσία, abſentia.

ἀλλήλων χωρὶς γεγονότες Plat. inter ſe diſiuncti, διεστηκότες.

χωρίσθην χρόνον ἱκανὸν ἀφ᾽ ὑμῶν, Baſil. diu à vobis abfui.

μακρὰν εἶναι ἀπὸ θεοῦ, idem de eo, qui per peccatum à Deo ſeſe remouit. παμπληθὴς τῆς δι᾽ αὐτῆς ἀγάπης ἀπολειπόμενος; Idem eodem ſenſu.

ἐξ ὀφθαλμῶν γινόμενος, Proc. ab oculis remotus.

μηδεμίαν ἀπ᾽ αὐτῆς νύκτα ἀπογινόμενος, Aeſchines· qui numquam abnoctauit. μηδεμίαν νύκτα ἀπόκοιτος ἐγένετο παρ᾽ ἡμῶν. Lucia.

¶ *Abeſt impersonaliter.*

πόρρω εἰμὶ τοῦ οἴεσθαι, Plat. multum abeſt, vt exiſtimem, &c.

¶ *Abſum.*

Plat. τοσοῦτον ἀποδέω τοῦ δεδιέναι τὸν θάνατον, ὥστε ἤδη καὶ ἔχειν αὐτοῦ ἔρωτα. tantum ab eo abſum vt mortem extimeſcam, vt iam ipſius quoque cupiditate tenear. τοσοῦτον ἐδέησάν με τῆς παλαιᾶς ἐκείνης ἀγνοίας ἀπαλλάξαι, ὥστε καὶ εἰς μείζονας ἀπορίας φέροντες ἐνέβαλον, tantum abfuit, vt me veteri ignorantia liberarent, vt etiam me in maiores animi perplexitates coniecerint. Iungitur etiam hoc verbum cum gignendi caſu, τοσοῦτον δέουσι χάριν ἔχειν, Iſocr. Gal. *tant s'en* *fant qu'il en ſçachent gré*, τοσοῦτον ἀπέχειν, Demoſthen. Idem quod δεῖν vel ἀποδεῖν, Demoſt. ἀπέχεσθαι, etiam eodem ſenſu accipitur apud Themiſtium. τοσοῦτόν τι ἀπείχετο τοῦ κατεργάζεσθαι ὧν ἐβούλετο, tantum abfuit, vt quicquam eorum quæ cupiebat, conficeret.

παμπολὺ τῶν τοῦ πατρὸς ἐγκλημάτων ἀφεστηκὼς, Lucia. à paternis criminibus longè remotus.

ἀλλ' οὐδ' ἐγγὺς εἶ τοῦ τὰ δέοντα γινώσκειν, Demoſt. Id eſt πολλοῦ δεῖν: Quod ſi ſignificare volumus, parum abeſſe quin aliquid acciderit, his formis id exprimere licebit, μικροῦ γε παρῆλθον, Demoſthen. pene præterij. μικρὸν ἀπέλιπον τοῦ μὴ ταῖς ἐσχάταις συμφοραῖς περιπεσεῖν, Iſocr. nihil propius factum eſt, quàm vt in extremas calamitates inciderem. μικρὸν ἐξέφυγε τοῦ μὴ καταπετρωθῆναι, Xenoph. non multum abfuit, quin lapidibus opprimeretur. Μέγαρα ἑάλω παρὰ μικρόν, penè capta eſt Megara. ἐς ὀλίγον ἀφίκετο πᾶν τὸ στράτευμα νικηθῆναι, nimium abfuit quin exercitus totus ſuperaretur. ἐλαχίστου ἐδέησαν διαφθαρῆναι, Thuc. παρὰ μικρὸν ἐλθόντα ἀποθανεῖν, Luc. idem effert Diodorus per verbum κινδυνεύειν.

---

3. ἀπέχειν.

ἀπέχω

πολλῶν ἡμερῶν καὶ μηνῶν ὁδόν. Abſum multorum dierum & menſium viam ſeu iter. Xenoph.

Sed in hoc loquendi genere accuſatiuus ὁδὸν, *interdum omittitur: Vt Ariſtot.* ἀπεῖχον δὲ πλειόνων ἡμερῶν. *Abfuerunt autem multorum dierum iter.*

τοῦ τὰ ψευδῆ λέγειν. Abſum à dicendis mendaciis, id eſt, Non dico mendacia. Iſocr.

τοσοῦτο τοῦ τοιοῦτόν τι ποιεῖν ὥστε μισῶ. Tantum abeſt, vt tale aliquid agam, vt etiam id odio proſequar. Demoſth.

Vides autem Græcos hic prima perſona vti, cum Latini tertia perſona delectentur.

*ADIVNCTA.

Aberat à caſtris, οὐκ ἔτυχεν ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὤν. *Xenoph.*

* ἀπελθεῖν.

* Diutius à meis domeſticis abeſſe non ſuſtinerem, τῶν οἴκοι πολὺ ἀπελθεῖν οὐκ ἂν ὑπομείναιμι.

¶ Auertere, Deterrere, Remouere, Dehortari, Arcere.

ἀποτρέπειν

τὴν στρατιάν. Exercitum auertere: vt,

Iſocr. ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι τοὺς ταῦτα λέγοντας οὐκ ἀποτρέπειν, ἀλλ' ἐπισπεύδειν τὴν στρατιάν. *Ego arbitror illos, qui hæc dicunt, non auertere exercitum, ſed eum inuitare, vel adhuc properandum vocare. Vbi nota* ἀποτρέπειν *&* ἐπισπεύδειν *inter ſe opponi.*

τινὰ τῶν ἁμαρτημάτων. Deterrere aliquem à peccatis.

Iſocr. λέγω δ' ὡς εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο δύναιτο τὰ μαθήματα ταῦτα ποιεῖν ἀγαθόν, ἀλλ' οὖν ἀποτρέπουσί γε τοὺς νεωτέρους τῶν ἁμαρτημάτων. *Dico quod ſi nullum alium fructum hæc ſtudia adferrent, tamen auerterent, vel deterrerent iuuenes à delictis.*

τοὺς συνήθεις τοῦ τὰ κοινὰ πράττειν. Deterrere familiares à gerenda Republica. Plutarch.

---

2. ἀπείργειν.

ἀπείργειν

σε τῶν ποιημάτων. Deterreo te à poematis. Plutarch.

Iſocr. καλῶς ἂν εἶχεν, ἀπείργειν ὑμᾶς τοῦ συμβουλεύειν. *Bene eſſet deterrere vos à deliberando. Demoſth.* πάντας ἀπείρξετε τοῦ φιλοτιμεῖσθαι. *Omnes deterrebitis à ſtudio bene de vobis merendi.*

σε ἀπὸ τοῦ συμβουλεύειν (cum præpoſitione) Deterreo te à conſulendo. Iſocr. etiam in Archid.

Xenoph. σοφίαν, τὸ μέγιστον ἀγαθόν, ἀπείργει τῶν ἀνθρώπων ἡ ἀκρασία. *Illud maximum bonum, ſapientiam nimirum, pellit vel remouet ab hominibus intemperantia. Vbi nota accuſatiuum rei.*

¶Vſurpatur & ſimplex εἴργω accuſatiuo & genitiuo iunctum; vt, *Demoſt.* εἴργετε οὖν, εἴργετε αὐτὸν τῶν περὶ εἰρήνης λόγων. *Auertite, Repellite igitur eum à diſputatione de pace. Idem* εἴργειν τινὰ τῶν ὁσίων καὶ τῶν ἱερῶν. *Arcere, vel remouere aliquem à ſacris, id eſt, excommunicare aliquem. Idem,* εἴργεσθαι τῶν σπονδῶν. *Arceri à libationibus.*

In paſſiuo:

Dion. Chryſoſt. ἐπεὶ οὖν ἦλθον οἱ Ἀχαιοί, τὸ μὲν πρῶτον εἴργοντο τῆς γῆς. *Cum igitur veniſſent Achiui, primum arcebantur ſeu depellebantur à terra, ſcilicet à Troianis.*

---

3. ἐξείργειν.

τινά. Arcere, Pellere aliquem: vt,

ἐξείργειν
Isocr. προσέταττον οἱ Θηβαῖοι τοὺς φεύγοντας μὴ καταδέχεσθαι, καὶ αὐτόχειρας ἐξείργειν. *Iusserunt Thebani exules non recipi, & homicidas orbe pelli.*
τινὰ τοῦ βήματος Arcere aliquem â tribunali.

Aeschin τούτους οὖν ὁ νόμος ἐξείργει τοῦ βήματος. *Hos igitur lex arcet, vel excludit à tribunali.*

¶ Eiicere, Expellere, Pellere, Depellere, Repellere.

ἐκβάλλειν, ἀπορρίπτειν, ἀποκηρύττεσθαι, ἐξάγειν, ἐξορίζειν, ἀπελαύνειν.

ἐκβάλλειν
τινά: Eiicere, Expellere aliquem: vt,
Demosth. τοὺς μὲν ἐκβάλλων, τοὺς δὲ καθιστὰς τῶν βασιλέων. *Alios reges eiiciens, alios vero restituens.*
τινὰ τῆς ἀρχῆς. Eiicere aliquem ex regno:
Isocr. νικήσας τῇ ναυμαχίᾳ, Λακεδαιμονίους μὲν τῆς ἀρχῆς ἐξέβαλον, *Prælio nauali vincens, Lacedæmonios ex regno eiecit.*
τινὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς, ἐκ τῆς πατρίδος. (cum præpoſ.) Ex regno, ex patria aliquem eiicere. Iſocr.

In paſſiuo.

Iſocr. ἐκβληθεὶς Τυνδάρεως ἐκ τῆς ἀρχῆς. *Eiectus ex regno Tyndarus: Idem,* ἃ δ᾽ ὑπολειφθεῖσαι ἐκ τῆς ἀρχῆς ἐξεβλήθησαν. *Quæ vero relictæ fuerunt, ex noſtro imperio eiectæ ſunt.*

---

2. ἐλαύνειν.

ἐλαύνειν
δαίμονας. Diabolos expellere. Chryſoſt.
ἐκ τῆς πατρίδος τινά. Ex patria pellere aliquem.

Iſocr. ἔπεισαν ὑμᾶς ἐλαύνειν αὐτὸν ἐξ ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος. *Perſuaſerunt vobis, vt ex tota Græcia eiiceretis.*

---

3. ἀπελαύνειν.

ἀπελαύνειν
τοῦ βωμοῦ. Arcere vel Repellere ab ara. Lucian
ἀνθρώπους ἀφ᾽ ἑαυτῶν (cum præpoſ.) Homines ſe mutuò arcere. Xenoph.
ἐνθένδε. Hinc depellere: vt,
τινὰ τῆς παρεδρίας Arcere, depellere, remouere aliquem ab aſſeſſione. Demoſth.

Demoſth. Ὀλυνθίους ἀπήλαυνόν τινες ἐνθένδε. *Olynthios hinc quidam expulerunt.*

In paſſiuo.

ἀπελαύνεσθαι τῶν ἀρχῶν. (*ſine præpoſit.*) *Ab imperio repelli, remoueri (quod*

(quod & Repulſam pati dicitur) Iſocr. Sic ἀπελαύνεσθαι τοῦ γάμου, *&c. Dem.* τὸ δὲ γένος ἀπεληλαμένον ἅπαν τῆς πολιτείας εἰς τὰς προσηκούσας τιμὰς πάλιν ἐπανήγαγε.

---

4. ἐξελαύνειν.

ἐξελαύνειν
- τῆς γυναικωνίτιδος καὶ πολυτέλειαν (ſine prępoſ.) vt.
  Plutarch. οὐκ ἔστιν ἐξελάσαι τῆς γυναικωνίτιδος ἐν μέσῳ τῇ ἀνδρωνίτιδι τὴν πολυτέλειαν ἀναστρεφομένην. *Non poteſt ſumptuoſa luxuria & prodigalitas ex gynaeceo eiici, ſi illa in medio virorum conclaui obuerſitur.*
- ἐκ τῆς χώρας τὸν πόλεμον (cum prępoſitione) Bellum ex regione expellere. Æſchin.

Demoſth. ἐκ δὲ τοῦ συμβουλεύειν παντάπασι τὴν παρρησίαν ἐξεληλάκατε. *A conſulendo autem omnem dicendi libertatem repuliſtis.*

Ariſtoph. ἐξελάσω σε εἰς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας. *Expellam te ad cõrnos ex ædibus.*

In paſſiuo.

Demoſth. ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῆς Εὐβοίας ὁ Φίλιππος ἐξηλάθη. *Poſtquam Philippus ex Eubœa expulſus eſt.*

φυγαδεύειν
ἀποδιώκειν
ἀπωθεῖν
ἀπελαύνειν
ἀπείργειν
ἀποπέμπειν
} Depellere, abigere. G A L L. *Chaſſer.*

Baſilius. ὥσπερ τὰς μελίσσας καπνὸς φυγαδεύει, καὶ τὰς περιστερὰς ἔξω αὐτῶν δυσωδία, οὕτω καὶ τὸν φύλακα τῆς ζωῆς ἡμῶν ἄγγελον δυσώδης ἀφίστησιν ἁμαρτία. *Quemadmodum fumus apes pellit, & columbas fætor abigit: ita cuſtodem vitæ noſtræ Angelum fætidum peccatum depellit.*

Significat & φυγαδεύω *In exilium pello.* Sic & in paſſiua voce: vt, *Plut.* τοὺς πεφυγαδευμένους κατῆγε, *Exules reduxit. Dicunt etiam Græci,* φυγαδεύειν τινὰ ἐκ τῆς πόλεως *Ex vrbe pellere aliquem in exilium.*

Baſilius, μέθη πνεῦμα ἅγιον ἀποδιώκει. *Ebrietas Spiritum ſanctum abigit ſeu depellit.*

Lucian. ἀπωθεῖν τοῦ συμποσίου. *E conuiuio expellere, cum genitiuo.*

Dem. τινὶ φιλοτιμίᾳ πάντας ἀπωθεῖν αὐτὸν ἔφη. *Ipſum ambitione quadam omnes à ſe repellere dixit.*

ἀπωθεῖν *ſiue* ἀπωθεῖσθαι τὸν πολέμιον. *Hoſtem repellere.*

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

ἐπαρθῆναι
ἐπαχθῆναι } Imppelli, adduci, Moueri (cum infinitiuo) vt
ἐξάγεσθαι   GALL. *Eſtre meu à faire quelque choſe.*

Iſoc. ἐπήρθην μὲν οὖν ἐπιστεῖλαι σοὶ διὰ ταῦτα. *Adductus ergo ſum vt tibi ſcriberem his de cauſsis.*

Demosth. τί ποτ' ἐπαρθέντες ἡμᾶς ἠδίκουν; *Quare impulſi nos læſerunt?*

¶ Habet & ἐπαίρεσθαι datiuum cauſæ: vt κέρδει ἐπαιρόμενος. *Quæſtu impulſus, vel adductus, vel allectus, Thucydid. Idem,* ἐκείνῃ τῇ ἐλπίδι ἐπαιρόμεθα, ὡς. *Illa ſpe impellamur, &c.* ἐπαίρεσθαι δωρεαῖς εἰς τὸ ἀδικεῖν. *Impelli, adduci muneribus ad inferendam iniuriam. Demoſth.* Idem dicit & ἐξάγεσθαι ὑπὸ κέρδους. Lucro adduci.

Idem, οὗτοι πιστεύειν τῷ Φιλίππῳ ἐπήχθησαν. *Hi adducti ſunt, vt Philippo fidem haberent.*

Idem, ἐξάγομαι λέγειν. *Adducor vt dicam.*

¶ Ab illo tempore, quo: Ex illo tempore, cùm, vel quo.

ἐξ { οὗ
ἐξ { ὅτουπερ

Item ἀφ' οὗ.

Iſocr. ἐξ οὗ τὴν βασιλείαν ἔλαβεν. *Ab eo tempore, quo regnum nactus eſt.*

Idem, πολεμοῦμεν ἐξ οὗπερ τὴν πόλιν οἰκοῦσι πρὸς τοὺς ὁμόρους. *Ex eo tempore, quo hic habitarunt, vel hanc vrbem incoluerunt, contra vicinos bellum gerimus.*

Macarius Homil. 15. εἰ ἕκαστος ἀφ' οὗ ἐκτίσθη ὁ Ἀδὰμ ἕως τῆς συντελείας τοῦ κόσμου ὑπέμεινε τὰς θλίψεις, οὐδὲν μέγα ἐποίει πρὸς τὴν δόξαν, ἣν μέλλει κληρονομεῖν εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας. *Si quis ab eo tempore, quo Adam conditus eſt, vſque ad finem mundi dolores cruciatuſque pertuliſſet, nihil tamen magni fuiſſet reſpectu gloriæ, cuius particeps futurus eſt in omni æternitate. In hiſce locutionibus per* οὗ *&* ὅτουπερ, *genitiuus* χρόνου *ſubaudiendus eſt, qui additur interdum: vt,*

ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου μέχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας. Ab illo tempore vſque in hodiernum diem. Demoſth.

Nondum ſunt anni ſeptem, ex quo, vel cùm, deſii nauigare. οὔπω δ' ἔτη ἐστὶν ἑπτὰ ἀφ' οὗ τὸ πλεῖν καταλέλυκα. Demoſth.

¶ Illud tempus cum ὁ καιρὸς ἐκεῖνος ὅταν.

Iſocr. σφόδρα χρὴ δεδιέναι τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, ὅταν τὰ τῶν [illegible] κατα-

Illud tempus valde metuendum eſt, cum res Barbarorum pacatæ fuerint.

¶ Illo die, quo ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅτι.

Demoſth. τὰ χρήματα ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ κατωρύττετο, ὅτι εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐπιτρόπων ἦλθεν. *Pecunia illo die defoſſa eſt, quo in tutorum manus peruenit.*

Tempus quo vel cum καιροὶ ἐν οἷς, χρόνοι ἐν οἷς.

Iſocr. περιμένομεν καιροὺς ἐν οἷς δυνησόμεθα ἐργάσασθαι κακόν ἀλλήλους. *Expectamus tempus, quo mutuo agrè facere poßimus. Demoſt.* λέγε καὶ τοὺς χρόνους ἐν οἷς ταῦτα ἐγίγνετο. *Recita & tempora, quibus hæc acta ſint. Vtuntur & his nominibus,* καιρὸς *&* χρόνος, *in ſingulari, ſed paßim cum præpoſitione* ἐν: *vt* καιρὸς ἐν ᾧ, *vel* χρόνος ἐν ᾧ, *&c. in eadem ſignificatione.*

Ab initio.

Iſocr. βούλομαι δ' ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν διηγήσασθαι τὰ πραχθέντα. *Volo vobis rem omnem, vt geſta eſt, ab initio exponere.*

Ab initio vſque ad finem.

Demoſth. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἄχρι τῆς τελευτῆς διεξῆλθον. *Ab initio vſque ad finem id commemoraui.*

¶ Ab ortu Solis vſque ad occaſum.

Aeſchin. ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἐτόλμησε γράφειν, ὅτι δεσπότης ἐστὶν ἁπάντων ἀνθρώπων, ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος μέχρι δυομένου. *Perſarum rex auſus eſt ſcribere, ſe eſſe omnium hominum dominum, ab ortu Solis vſque ad occaſum.*

A vel ab, ſequente vſque: ἀπὸ, ſequente μέχρι, vel ἄχρι, vel ἕως, vt,

ἀπὸ
ταύτης ἡμέρας, μέχρι ταύτης τῆς ὥρας.
τῆς ἀρχῆς ἄχρι τῆς τελευτῆς διεξῆλθον. A principio vſque ad finem recitaui. Demoſth.
τῆς ἀρχῆς μέχρι τέλους. Idem.
πονηροῦ ἕως ἀγαθοῦ οὐκ ἐλάλησε. 3. *Reg. cap.* 13. *Malachiæ cap.* 1. ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ ἕως δυσμῶν. *Ab ortu Solis vſque ad occaſum.*

ἐξέχει
ἀνίσχει
ἀνατέλλει

ὁ ἥλιος. Sol oritur.
Demoſth. πρὶν ἥλιον ἐξέχειν. *Priuſquam ſol oriretur. item,* πρὶν ἥλιον ἀνατέλλειν. GALL. *Deuant que le Soleil ſoit leué.*

ἀνιών
ἀνίσχων
ἀνίσχων

ἐξέχων
ἀνατέλλων
ἀναλάμπων
ἀναβαίνων,
προφαίνων } ἥλιος Sol oriens. *Xenoph.* ἅμα ἡλίῳ ἀνίσχοντι. *Cum ſole oriente.*

δύει
δύεται } ἥλιος. Sol occidit. *Athenaeus.* ἥλιος δύει μὲν· κολυμβᾷ δ' οὐ. πρὸ δύοντος ἡλίου. *Ante occaſum Solis. Dem.*

δυόμενος
δύων } Sol occidens. *Demoſt.* μικρὸν πρὸ δύοντος ἡλίου. *Paulo ante ſolis occaſum.*

Ariſtid. ὁ τῶν ἀπὸ ἡλίου ἀνίσχοντος μέχρι δυομένου βασιλεύς. *Rex illorum, qui verſus ortum & occaſum ſolis ſunt.* τινὲς αὐτῶν οὔτε ἀνατέλλοντα τὸν ἥλιον, οὔτε δυόμενον ἑωράκασι. *Quidam illorum nec orientem ſolem, nec occidentem viderunt. Alibi autem* καταδυόμενον *dixit in eadem ſignificatione.*

ADIVNCTA.

Solis ortus.

Sol ἀνατέλλειν, ἀνίσχειν, ἀναβαίνειν, προφαίνεσθαι, ἀναλάμπειν dicitur, cùm oritur, ac lucet, Pollux.

ὅταν ὁ ἥλιος καταλάμπῃ Plat. Pol. 6.

ὁ ἥλιος πολὺς, κατὰ μεσημβρίαν γὰρ ἤδη μάλιστα·
Luc viget ſol. circa meridiem quippe eſt.

ὁ ἥλιος τῇ μαρμαρυγῇ τὰς ὄψεις ἀποσκιάζει,
Phil. oculorum aciem perſtringit.

ἀμυδρωθεῖσα ἡ ὄψις τῇ μαρμαρυγῇ τῶν ἀκτίνων, idem. radiorum ſplendore viſus obſcuratus.

τῇ μαρμαρυγῇ τὸ τῆς διανοίας ὄμμα σκοτοδινιῶν, idem. mentis oculus nimio ſplendore caligans.

ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος ἄχρι δυομένου, Aeſch. ab ortu ſolis vſque ad occaſum.

ἐπιλάμψαντος δὲ τοῦ ἡλίου, καὶ τὸν οἰκεῖον δρόμον ἀνύοντος, Herodot. cum autem illuxiſſet ſol & curriculum ſuum perageret.

πρὶν ἥλιον ἐξέχειν, Demoſt. id eſt, ἀνίσχειν, ἀνατέλλειν.

¶ *Solis occaſus.*

οἶμαι ἥλιον οὔπω δεδυκέναι, Plat. in Phęd. ſolem non occidiſſe exiſtimo.

ἐὰν μὴ πρὸ ἡλίου δύοντος ἀπαλλάττωσι, κρίνειν πολεμίους, Demoſthen. niſi ante occaſum Solis abſceſſerint, hoſtium loco eos habere.

οὔπω γὰρ ἐδεδύκει ἥλιος, καὶ προσήλαυνον ἡμῖν, Luc. nondum ſol occubuerat, cùm ad nos equis aduecti ſunt.

ἤδη γὰρ ἐπὶ δύσιν ἡλίου κλίνοντος, idem. ſole iam in occaſum vergente.

πρὶν τῆς ἡλίου δύσεως, vel, καταδύσεως, Phil. id eſt, πρὶν ἡλίου δύοντος, vt ſup. vel, πρὶν τὸν ἥλιον δύειν, vel δύεσθαι.

κάτω ῥέπειν, & κατακλίνεσθαι, apud Polluc. idem quod δύειν, vel, πρὸς δύσιν κλίνειν.

ἀπ' ἀρχῆς { κόσμου / κτίσεως } Ab initio mundi, Inde vſque à condito mundo.

ἐφ' ἡμῶν, Noſtra ætate, Noſtra memoria. *Aeſchin.* τί τῶν ἀνελπίστων καὶ ἀπροσδοκήτων ἐφ' ἡμῶν οὐ γέγονε; *Quid inſperati, quid inexpectati noſtra ætate & memoria non accidit? Demoſth.* πρᾶγμα, δίκαιον ὡρισμένον ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου, νυνὶ καταλυθήσεται ἐφ' ἡμῶν. *Res iuſta definita & ſeruata ab omni æuo, abrogabitur noſtra ætate.* Vbi obſerua phraſin, Ab omni æuo, vel Ab omni memoria, ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου.

ἐξ ἀρχῆς
ἐξαρχῆς
ἀπαρχῆς
κατ' ἀρχὰς
τὸ κατ' ἀρχὰς
τὸ κατ' ἀρχὰς
ἀρχὴν
τὴν ἀρχὴν
ἀρχῆθεν
ἐκ ῥίζης
τὸ ἐξ ἀρχῆς

} Initiò, Principiò, Ab initio, Dem. Iſocr. GALL. *Au commencement.*

¶ Abrogare, Remouere, Tollere, Abolere.

αἱρεῖν.

ἀναιρεῖν. {
τοὺς νόμους. Abrogare vel abolere leges, Aeſch.
τὴν ἀρχὴν τῶν κακῶν. Initium & cauſſam malorum tollere, remouere. Iſocr.
τὰς παιδείας ἁπάσας. Omnes diſciplinas tollere & abolere. Iſocr.
ἐκ μέσου τι, Tollere è medio aliquid. Demoſth. *Plut.* ἐκ τῆς πόλεως ἀνεῖλε τοῦτο. *Ex Vrbe hoc ſuſtulit.*
}

In paſſiuo.

Gregor. ἀνῃρέθη τὸ ἁμάρτημα. *Sublatum eſt peccatum. Iſocr. ad Phil.* ἐκτεθεὶς μὲν ὑπὸ τῆς μητρὸς εἰς τὴν ὁδὸν, ἀναιρεθεὶς δὲ ὑπὸ Περσίδος γυναικός.

λύειν
καταλύειν
ἀποχειροτονεῖν
ἀποψηφίζεσθαι
ἀποδοκιμάζειν
} νόμον καὶ ψήφισμα. Abrogare, aboleꝛe, antiquare legem & decretum. Demoſth. GALL. *Abroger, Caſſer, Annuller.*

μηδὲν τῶν πατρίων καταλύειν. Nihil, quod à patribus acceptum ſit, abrogare. Iſocr.

ἀναίρεσις τῶν νόμων. Abrogatio legum, *ſeu abolitio earum.*

In paſſiuo.

Æſchin. contra Cteſiph. πάντα τὰ πρότερον ὁμολογούμενα καλῶς ἔχειν, νυνὶ καταλέλυται. *Quæ olim confeſſione omnium laudata fuerunt, nunc abrogata ſunt.*

Demoſth. τῶν πάλαι ψηφισθέντων λυθῆναί τι. *Abrogare aliquid ex antiquis decretis.*

Idem, ὅταν ἀποχειροτονηθῶσί τινες τῶν ἐν ἀρχαῖς, ἀπέχονται παραυτίκα ἄρχοντες. *Quando aliquibus abrogatur magiſtratus, ij ſtatim deponunt munus. Hinc* ἀποχειροτονηθέντες, *qui populi ſuffragiis reiecti vel depoſiti ſunt.*

---

2. ἀφανίζειν.

ἀφανίζειν {
τὰ τρόπαια. Delere & abrogare trophæa. Iſocr.
τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων: vt,
Iſocr. Θησεὺς στρατεύσας ἐπὶ Κενταύρους, οὐ πολλῷ ὕστερον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων ἠφάνισεν. *Theſeus bellum gerens cum Centauris, non multo poſt totum fere hominum genus deleuit.*
παῖδα. Puerum e medio tollere. Iſocr.
ἐξ ἀνθρώπων. Ex hominum memoria delere: vt,
Iſocr. ταῖς πόλεσι ταῖς ὑπερεχούσαις μᾶλλον λυσιτελεῖ ἐξ ἀνθρώπων ἀφανισθῆναι, ἢ δούλαις ὀφθῆναι γενομέναις. *Eminentioribus ciuitatibus magis prodeſt prorſus ex hominum memoria deleri, vel funditus tolli, quam videre eas in ſeruitutem redactas eſſe.*
διαθήκην. Abolere, Supprimere teſtamentum. Demoſth.
τὴν μνήμην τινός. Memoriam alicuius abolere, vel obliterare.

Demoſth. ὧν οὐδὲ ὁ χρόνος τὴν μνήμην ἠφάνισε. *Quorum nulla vetuſtas memoriam obliterauit. Pro* ἀφανίζειν, *licet &* ἀφελέσθαι *vſurpare: His opponitur* τὴν μνήμην διασώζειν.

ἄκυρον ποιεῖν {
τὴν συγγραφὴν. Syngrapham irritam facere. Demoſthe.
τὴν διαθήκην. Fœdus ſeu pactum irritum facere. Iſoc.

συγγραφὴ ἄκυρος. Irrita ſyngrapha. Demoſt.

Idem, τολμᾷ ἄκυρα ποιεῖν, ἃ πατὴρ δ' ἔπραξε ζῶν. *Non dubitat irrita facere quæ pater eius viuus egit.*

κύριος νόμος. Lex quæ non abrogata eſt, quæ vim & auctoritatem obtinet. Iſocr. Demoſth.

συνθῆκαι κύριαι: vt,

Iſocr. εἰ τὰς συνθήκας ἀξιοῦσιν εἶναι κυρίας. *Si volunt fœdera rata & firma eſſe.*

κύριον ποιεῖσθαι ψήφισμα. Ratum facere decretum. Iſocr.

¶ κυρίαν εἶναι ἢ ἄκυρον τὴν γνώμην τινός. Ratam vel irritam eſſe ſententiam alicuius. Demoſth.

κυροῦν
κυροῦσθαι } τι. Aliquid ratum facere, Ratum habere. Demoſt.

Idem, ταῦτα δὲ κύρια ἔσεσθαι, ὡς ἐπειδὰν ἐν τῷ δικαστηρίῳ τῷ παρ' ὑμῖν κυρωθῇ. *Hac rata fore, non vbi in veſtra curia comprobata fuerint.*

ἰσχυρὰ
βέβαια
ἀπροσδεῆ
ἀναμφισβήτητα
στάσιμα } Rata, firma, certa. Demoſt. GALL. *Ferme, Reſolue.*

Nomen dare & profiteri, ἀπογράφειν. *Arrianus.* ὡς δὲ ἐξηγγέλθη ὅτι οὐκ ἀπογεγράφασι σφᾶς οἱ πολλοί. *Vt autem nunciatum eſt, quod multi nomen non dediſſent.*

Alibi vero media voce vtens dicit, ἀπογραψάμενοι τὰ ὀνόματα.

Et Xenoph. Hell. 6. ἀπογραψαμένων δ' ἐν ταῖς ὁμοσπονδίαις καὶ οἱ Θηβαῖοι. *Cum autem Thebani nomen dediſſent inter vrbes fœderatas.*

ἀπογραψάμενος πύκτης. *Pugil, qui nomen ſuum dedit, inter cæteros videlicet pugiles.*

¶ Abſtinere, temperare ſibi à.

ἀπέχειν, ἀπέχεσθαι.

ἀπέχεσθαι vel ἀπέχειν
{ τῆς ὕβρεως. A petulantia & iniuria abſtinere: vt,

Aeſchin. ὁ νομοθέτης βουλόμενος ἡμᾶς ἐθίσαι, πολὺ ἀπέχειν τῆς τῶν ἐλευθέρων ὕβρεως, ἐκώλυσε μηδ' εἰς τοὺς δούλους ὑβρίζειν. *Legiſlator, quia nos aſſuefacere voluit, vt ab iniuria ingenuorum hominum omnino nobis temperaremus, prohibuit ſeruos iniuria aliqua affici.*

τῶν ἀδικημάτων. Abſtinere à ſceleribus. Iſocr.

Idem, οἱ τῶν μικρῶν μὴ ἀπεχόμενοι, δῆλον ὅτι οὐδὲ τῶν μεγάλων ἀφέξονται. *Qui à paruis non abſtinent, certum eſt illos, nec à magnis ſibi temperaturos eſſe.* *Ariſtot. Eth.* 10. οὐδ᾽ ἀπέχονται τῶν φαύλων διὰ τὸ αἰσχρὸν, ἀλλὰ διὰ τὰς τιμωρίας. *Neque abſtinent (improbi homines) à rebus prauis propter turpitudinem, ſed propter pœnas.*

Demoſth. ἀπεσχόμην τοῦ λαβεῖν, τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀληθείας ἕνεκα. *Abſtinui à corruptelis propter iuſtitiam & veritatem.*

Iſocr. ἐγὼ τοῦ πολιτεύεσθαι καὶ ῥητορεύειν ἀπέσχον· οὔτε γὰρ φωνὴν εἶχον, οὔτε τόλμαν. *Ego à reipubl. adminiſtratione & concionibus habendis abſtinui, propterea quod & vox & audacia me deficiebat.*

ADIVNCTA.

τὸ παράπαν οἴνου μὴ γεύεσθαι, vel, ἀπέχεσθαι. *Vino prorſus abſtinere.* Plato.

* τῆς μητρὸς μὴ ἀπέχεσθαι τὼ χεῖρε. *Ne à matre quidem manus abſtinere.* Demoſth.

ἀφεκτέον.

Iſocr. τῶν μὲν νουθετεῖν καὶ συμβουλεύειν ἀφεκτέον. *Ab adhortationibus & ſuaſionibus abſtinendum eſt.*

Ariſtot ἡ ἀρετὴ διδάσκει, ἃ δεῖ πράττειν, καὶ ὧν ἀφεκτέον. *Docet virtus, quæ facienda, & à quibus abſtinendum ſit.*

Abundare.

εὐπορεῖν.

εὐπορεῖν

χρημάτων. Abundare pecunia, Inſtructum eſſe pecunia. Demoſth.

φίλων. Abundare amicis: vt,

Chryſoſt. οἱ φίλων εὐποροῦντες, οὐκ ἂν ἐν θλίψει γένοιντο. *Qui amicis abundant, in afflictione eſſe non poſſunt.*

τινὸς πρὸς ἃ δεῖ. Abundare aliquo ad res neceſſarias: vt,

Demoſt. ὁ ἀναλίσκων τὰ παρόντα πρὸς ἃ μὴ δεῖ, οὐκ εὐπορήσει τῶν ἀπόντων πρὸς ἃ δεῖ. *Qui illa quæ habet, inſumit ad res ſuperuacaneas, is illis, quæ non habet, ad res neceſſarias non abundabit.*

διά τινων ἢ ἀπό τινων πραγμάτων. Per aliquas res abundare, vel opes augere. Demoſth.

ἀπὸ τῶν πονηροτέρων, αἰσχρόν. Turpe eſt improborum hominum labore diteſcere. Xenoph.

εὐπο

εὐπορώτεροι γίνεσθαι τῶν πρὸς τὸν βίον: vt,

Iſocr. τὰ πρὸς τὸν βίον εὐπορώτεροι γιγνοίμεθα. *Abundaremus omnibus ad vitam neceſſariis.*

ὑπάρχειν τινὶ πλείω τῶν ἱκανῶν.

Iſocr. ἡγοῦμαι μὲν πάλαι τοιαῦτα καὶ νῦν σοι πλείω τῶν ἱκανῶν ὑπάρχειν. *Arbitror te iam antea omnibus harum rerum copiis circumfluere.*

εὐπορία. Diuitiæ. Opes, Opulentia.

εὐπορίαν
- τινὶ παρασκευάζειν. Alicui opes comparare. Demoſt.
- πολλὴν τινὶ ποιεῖν: vt,
  Iſocr: κύκλῳ περιέχων ποταμὸς, καὶ πᾶσαν διαῤῥέων. πολλὴν αὐτοῖς εὐπορίαν πεποίηκε. *Fluuius illam terram circumambiens, & vndique circumfluens, magnam ipſis rerum abundantiam ſuppeditauit.*
- τινὶ παρέχειν ἢ καταλιπεῖν. Opes alicui relinquere. Demoſth.
- πλείστην τινὶ ὑπάρχειν. Habere opes. Demoſth.
- κτήσασθαι. Diuitias comparare. Demoſth.

εἰς εὐπορίαν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπιδώσομεν. Quotidie opes augebimus. Iſocr.

πλοῦτον
- κτᾶσθαι. Diuitias habere. *Iſocr.* πλοῦτον κεκτημένος, ὅσον οὐδεὶς τῶν Ἑλλήνων. *Diuitias poſſidens, quantas nullus Græcorum omnium.*
- συναγαγεῖν. Coaceruare diuitias. Iſocr.
- μέγαν τοῖς παισὶ καταλιπεῖν. Liberis magnas opes relinquere. Iſocr.
- τοῖς παισὶ παραδιδόναι Idem cum præcedente. Iſocr.
- μέγαν παραλαβεῖν. Accipere magnas opes.

Dicunt & μεγίστους πλούτους παραλαβεῖν. *In numero plurali. Iſocr.*

πρόσοδος
- μεγάλη. Magnus reditus. Demoſth.
- ἐνιαυτοῦ ἢ δυοῖν ἐτοῖν. Reditus annuus, aut duorum annorum. Demoſth.

συμβάλλεσθαι μηδὲν εἰς τὴν τῆς πόλεως καὶ τοῦ δήμου σωτηρίαν. Nihil conferre ad ciuitatis & populi ſalutem. Antiphon.

εἰσφέρειν χρήματα προθύμως. Pecuniam promptè conferre. Demoſth.

ἐκ τοῦ ἰδίου
ἐκ τῶν ἰδίων ἀναλωμάτων
ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας
διδόναι τὸν μισθὸν, λυτρώσασθαι αἰχμαλώτους. Sumptibus propriis, vel, De ſuo, vel, ex ſuis facultatibus ſtipendia ſoluere, vel, Redimere captiuos. Demoſth. Idem. ἀπὸ τῆς ἰδίας οὐσίας τρία τάλαντα εἰς τὰ ἔργα προσαναλίσκειν. Ex propriis bonis tria talenta ad labores impendere, *Vel, De ſuo largiri, impendere, &c.*

ὑπάρχουσα οὐσία
τὰ ὑπάρχοντα
τὰ ὄντα
ἡ οὐσία
αἱ οὐσίαι
ἡ τῶν ὄντων
ἢ χρημάτων
εὐπορία
ἄφενος,
ὄλβος
πλοῦτος
ῥυφέρεια
χρήματα
πολυχρηματία

Bona, Facultates, Opes, quæ ſuppetunt facultates, Res familiaris, Fortunæ, Pecuniæ, Diuitiæ, Abundantia, Opum ſeu diuitiarum copia: GALL. *Biens, richeſſes, moyens.*

χρήματα
ἀργύριον

Pecunia. Demoſth. Xenoph. & alij.

δόκιμον ἀργύριον ἀποδιδόναι. Probam pecuniam reddere. Demoſth.

Iſocr. Εὐθύνους τὰ μὲν δύο τάλαντα ἀποδίδωσι, τοῦ δὲ τρίτου ἔξαρνος γίνεται. *Eu*thynus duo quidem talenta reddit, tertium negat.

κόπτειν νόμισμα. Monetam cudere.

Ariſtot. Oecon. 2. οὐκ εὐπορῶν δὲ ἀργυρίου νόμισμα ἔκοψε τοῦ καττιτέρου. *Cùm non abundaret, ſeu cùm non inſtructus eſſet argento, è ſtanno nummos cuſſit.*

In paſſiuo.

Herodian. νομίσματά τε αὐτοῦ κοπῆναι ἐπέτρεψε. *Nummoſque imagine eius cudi iuſſit.*

παρακόπτειν
παραχαράττειν

Perperam cudere, Falſum vel adulterium nummum cudere.

δόκιμον νόμισμα. proba moneta.

ἀδόκιμον
παρακεκομμένον
οὐκ ὀρθῶς κοπὲν
κεκιβδηλευμένον
κίβδηλον, ἢ νόθον

νόμισμα. Moneta adulterina & falsò percuſſa. Ariſtoph. Lucian. GALL. *Fauſſe monnoye.*

¶ Diteſco, Dito, Diues.

πλουτεῖν.

Diteſco, Diuitias poſſideo (abſolutè) vt,

Ptolemæus apud Plutarchum. τὸ πλουτεῖν, τὸ πλουτίζειν δὲ

βασι

πλουτῶ

βασιλικώτερον. *Magis regium eſt, alios ditare, quàm diuitias poſsidere.*

ἐξ ὑμῶν. A vobis opulentus fio, ſeu diteſco. Demoſth.

τοῖς σοῖς ἔργοις. Tuis laboribus diteſco. Xenoph.

νομίσματος (cum genitiuo) Abundo pecunia. Ariſtoph.

Sic πλουτεῖν ῥημάτων καὶ μαρτύρων. *Abundare verbis & teſtibus. Libani Phalar.*

πλοῦτον. Abundo diuitiis. Lucian.

βασιλείαν. Regnum poſsideo, acquiro, vt,

Gregor. ἵνα τὴν βασιλείαν πλουτήσητε. *Vt copioſum regnum poſſideatis.*

Item de Lazaro, πλουτεῖ τὴν ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀνάπαυσιν. *Abundat, vel diues eſt requie, in ſinu Abraham.*

Idem, μὴ ἀπώσῃ πένητα, ὁ πλουτήσας θεότητα. *Ne repellat pauperem, qui in Deo diues eſt.*

Diues, Opulentus.

πλούσιος, ὁ χρηματικὸς ἀνήρ.
εὔπορος, ὁ πολλῶν χρημάτων ἀνήρ.
ὁ πλεῖστα κεκτημένος, ἢ, τὰ μέγιστα πλούσιος.
ὁ τὰς οὐσίας ἔχων.
ὁ πολλὰ χρήματα κεκτημένος.
ὁ χρήματα, ἢ πλούτους ἢ οὐσίας, κεκτημένος.
ὁ πλούτους μεγάλους κτησάμενος.
ὁ βίον ἱκανὸν κεκτημένος. *Omnia extant apud Demoſthen. & Iſocr.*

πλουσιώτερος, πλουσιώτατος: εὐπορώτερος, εὐπορώτατος. Ditior, Ditiſsimus. Demoſth.

ADIVNCTA.

Πολὺ χρυσίον κεκτημένος, multum auri poſsidens.

πολλὰ χρήματα ἔχων, multas pecunias habens.

οὐκ ὀλίγα χρήματα ἔχων, non paucas pecunias habens.

ἀργυρίου πλήρης, argento onuſtus. *Plat.*

ἐν περιουσίᾳ ὤν. Copioſus. *Pol.*

πλούτῳ διαφέρων, Opibus eccellens. Plat.

εὐπόρως διακείμενος, Rerum copia abundans. *Demoſth.*

ταῖς οὐσίαις πρωτεύων, προέχων, διαφέρων. Inter diuites primus. *Iſocr.*

πλούτου πρὸς τὸ ἀκρότατον ἀφιγμένος. ad ſummas opes euectus. *Lucian.*

πολύχρυσος ἐν τοῖς μάλιστα ὤν, quod Galli dicunt, *Des plus pecunieux.* Philo.

πλήθει κτημάτων καὶ προσόδων καὶ ἄλλων ἀγαθῶν ἀφθονίᾳ περιῤῥεόμενος, Prædiorum ac prouentuum copia affluens. *Phil.*

πλούσιος καὶ περιῤῥεόμενος τοῖς χρήμασι. Diues & pecuniis abundans, *Suid.*

πλουτῶν εἰς ὑπερβολήν, Infinitis opibus præditus. *Lucian.*

ἁδρὸν βαλάντιον κεκτημένος Plenum marſupium habens. *Diod.*

ἐν εὐπορίᾳ χρημάτων ὤν, id eſt, εὐπορῶν χρημάτων. *Herod.*

πλούσιος, α, ον. *Æſchin.* γαμεῖ γυναῖκα πλουσίαν καὶ χρυσίον ἐπιφερομένην πολύ. *Ducit vxorem opulentam & multum auri adferentem.*

ἐν ὑπερβολαῖς εἶναι περί τι. Aliqua re abundare: vt,

Iſocr. ἀλλὰ περὶ μὲν τὴν τροφὴν τὴν καθ' ἡμέραν, οὔτ' ἐν ἐνδείαις, οὔτ' ἐν ὑπερβολαῖς ἦν ποτε. *Sed quantum ad victum nihil ipſos deficiebat, nec quicquam redundabat.*

πλείω τῶν ἱκανῶν ἔχειν. Ingenti copia abundare. Circumfluere omnibus bonis. Iſocr.

¶ πλοῦτος. Diuitiæ.

μέγας πλοῦτος. Magnæ diuitiæ. μέγιστος πλοῦτος, vel μέγιστοι πλοῦτοι, Maximæ diuitiæ. βεβαιότατος πλοῦτος. Certiſſimæ diuitiæ. Demoſt.

ὑπερβάλλουσα κτῆσις τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν. Immodicæ, vel immenſæ diuitiæ: cui opponitur μετρία ἀπόλαυσις, Mediocris res familiaris, apud Iſocratem ad Demonicum.

πλουτίζω. Dito, Opulentum facio.

Xenoph. Pæd. πλουτίζων, καὶ εὐεργετῶν ἀνθρώπους, εὔνοιαν ἐξ αὐτῶν κτῶμαι. *Ditans & beneficiis ornans homines, beneuolentiam ex illis conſequor.*

¶ Indigere, Egere, Deſtitui aliqua re, Carere, Penuria laborare, Opus habere.

ἀπορεῖν.

ἀπορεῖν

συμμάχων. Indigere ſociis. Deſtitui ſociis: vt,

Iſocr. μηδεὶς μετὰ δικαίου κινδύνους ποιούμενος, οἰέσθω συμμάχων ἀπορήσειν. *Nemo propter iuſtitiam pericula adiens, putet ſibi ſocios defuturos eſſe.*

χρημάτων. Indigere pecunia. Deſtitui nummis. Iſocrates.

λόγων, Verbis deſtitui, Iſoc.

τῶν ἀναγκαίων }
τῶν ἐπιτηδείων } Rebus neceſſariis deſtitui. Carere rebus ad
τῶν καθ' ἡμέραν } viuendum neceſſariis. Iſoc. Dem.
GALL. *Eſtre deſpourueu des choſes neceſſaires. N'auoir pas ce qu'il nous faut.*

Egere. Carere (abſolutè ſeu ſine adiectione) Iſocr.

ἐν ἀπορίαις. Deſtitui rebus neceſſariis: vt,

Iſoc. μὴ σοφοὺς νόμιζε τοὺς τοῖς ἄλλοις εὐδαιμονίαν ὑπισχνουμένους, αὐτοὺς δ' ἐν πολλαῖς ἀπορίαις ὄντας. *Ne exiſtimes illos eſſe ſapientes, qui aliis felicitatem pollicentur, cùm ipſi egeant, & nullis non rebus deſtituantur.*

ἐν πάσῃ ἀπορίᾳ. Summa rerum neceſſariarum inopia laborare. Demoſth.

Ἐν

Pro ἀπορίᾳ, *vtuntur & vocibus* ἐνδείᾳ, *&* χρείᾳ, *in eadem ſignificatione & constructione.*

ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀπορίαις ἢ ἐνδείαις. Extrema paupertate & inopiâ conflictari. Demoſth.

ἐν ἐνδείαις περὶ τὴν τροφὴν τὴν καθ' ἡμέραν. Indigere victu quotidiano. Iſocr.

ἐν χρείᾳ τινὸς γεγενημένος. Indigere, vel opus habere aliqua re. Demoſth.

ἐν πενίᾳ. Paupertate premi: vt,

Socrat. apud Platonem, ἐν πενίᾳ εἰμὶ διὰ τὴν τοῦ θεοῦ λατρείαν. *Propter cultum diuinum paupertate conflictor.*

πένεσθαι Pauperem eſſe. Plutarch. Athen.

πένητες }
οἱ οὐδὲν κεκτημένοι } Pauperes. Demoſth. Iſocr. Gall. *Pauures.*
ἐνδεεῖς }

οἱ μικρὰ κεκτημένοι τῶν πολιτῶν. Tenuioris fortunæ ciues, οἱ μέτρια κεκτημένοι Mediocres. Demoſth.

σπάνις }
σπανία }
σπανιότης }
ἀπορία }
ἀχρηστία } Raritas, Penuria, Inopia, Paupertas. GALL. *Pauureté.*
ἔνδεια }
πενία }
ἐπίλειψις }
ὑστέρησις }
ὑστέρημα. }

σπάνις σίτου. Penuria frumenti. *Iſocr.* διὰ σπάνιν σίτου. *Ob frumenti penuriam.*

σπάνις
χρυσίου. Plut. χρυσίου δ᾽ ἦν σπάνις ἐν τῇ πόλει. *Auri in Vrbe penuria erat.]*
ἀνδρῶν. Demoſth. τοσαύτη σπάνις ἀνδρῶν μὴ γένοιτο, ὦ Ζεῦ. *Vt tanta ſit virorum inopia, Deus prohibeat.*

[illegible]
χρημάτων. In pecuniæ inopia.
τῶν ἐπιτηδείων καταστήσας αὐτούς. Cùm eos ad penuriam rerum neceſſariarum redegiſſet. Herodian.
σίτου εἶναι vel καθίστασθαι, idem eſt quod σπάνει σίτου πιέζεσθαι. *Frumenti penuria laborare. Xenoph.*

[illegible]
ἔνδειαν τῶν καθ᾽ ἡμέραν ἀπόλλυσθαι. Propter inopiam & paupertatem perire. Iſocr.
τὴν περὶ τὸν βίον ἀπορίαν ἀναγκάζεσθαι ποιεῖν τι. Cogi aliquid facere propter egeſtatem. Iſocr.
πενίαν. Propter paupertatem. Iſocr.

[illegible]
ἀπορίαν
ἀπορίας
πενίαν
εἰς ἐσχάτην πενίαν
} καταστῆναι, vel ἐλθεῖν. Ad paupertatem redigi. *Eſtre reduit à la pauureté.*

Iſocr. μεγίστους πλούτους παραλαβόντες εἰς ἀπορίαν καθεστήκασι. *Maximis copiis affluentes, in inopiam præcipitati ſunt, Vel pauperes facti ſunt.*

Idem. διὰ τὴν τύχην, πάλιν εἰς τὰς αὐτὰς ἀπορίας κατέστησαν. *Propter fortunam in eandem inopiam rurſus inciderunt.*

Idem. ἐνόμιζον ἐὰν ἀπορήσωσι τῶν ἐπιτηδείων, εἰς τὴν ἐσχάτην πενίαν καταστήσεσθαι. *Putauerunt ſi eos neceſſaria deficerent, ipſos ad extremam inopiam redactum iri.*

Demoſth. εἰς τοσαύτην ἀπορίαν ἐληλυθότες. *Ad tantam egeſtatem redacti.*

πιέζεσθαι πενίᾳ. Paupertate premi. Xenoph. οὐκ ἔχει ὁπόθεν μισθοδοτή[illegible]. Non habet vnde ſtipendia ſoluat. Demoſth.

οἱ ταῖς οὐσίαις καταδεέστεροι
οἱ καταδεέστερον πράττοντες
} Tenuioris fortunæ homines. Iſocr.

2. σπανίζειν.

σπανίζειν
τῶν ἐπιτηδείων. Rerum neceſſariarum penuria laborare. Plutarch.
τῶν καθ᾽ ἡμέραν ἀναγκαίων. Rebus neceſſariis & victu quotidiano deſtitui. Iſoc.
ἀργυρίου. Argenti penuria laborare. Ariſtoph.

Eodem ferè modo & σπανίζεσθαι vſurpatur: vt,

Iſocr. in Areop. πλείους εἰσὶν οἱ σπανιζόμενοι, τῶν ἐχόντων. *Plures ſunt*

ſunt indigentes, quam qui aliquid habent.

σπανιώτεροι τῶν ἑτέρων. Pauciores aliis.

σπανιώτατον εἶναί τι. Aliquid eſſe rariſſimum. Iſocr.

3. χρῄζειν.

Ageſilaus apud Plutarch. οὐδὲν ἀνδρείας χρῄζοιμεν, εἰ δὲ πάντες εἶμεν δίκαιοι. *Fortitudine non indigeremus, ſi omnes eſſemus iuſti.*

χρείαν ἔχειν τινός.

Marci ca. 2. οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. *Non opus habent, qui bene valent, medico, ſed qui male habent.*

χρείαν εἶναί τινος τούτων.

Ariſt. ἔφησεν ἑαυτῷ χρείαν εἶναι καὶ τούτων. *His quoque ſibi opus eſſe dixit.*

Plato in epiſt. ὧν χρεία τοῖς νοῦν κεκτημένοις. *Quibus rebus ſapientibus opus eſt. Vbi nota* ἐστὶ *diſſimulatum eſſe.*

4. ἐνδεῖν.

ἐνδεεῖς
- τούτων εἰσί. Horum indigent. Iſocr. ad Nicoc.
- τῶν ἀναγκαίων. Deſtituti rebus neceſſariis.
  - *Iſocr.* τότε μὲν οὐδεὶς ἦν τῶν πολιτῶν ἐνδεὴς τῶν ἀναγκαίων. *Tunc quidem temporis nemo ciuium rebus neceſſariis deſtituebatur.*
- τῶν καθ' ἡμέραν ἐσμέν. Rebus neceſſariis egemus, ſeu Annonæ penuria laboramus. Iſocr.
- καὶ πλανῆται καθεστήκασι. Mendici & errones fuerunt. Iſocr.
- χρημάτων. Indigentes pecunia Iſocr.

ἐνδεῶς / ἀπόρως } ἔχειν ἢ διακεῖσθαι τινός. Aliqua re indigere, Indignum eſſe rei alicuius. Iſocr.

οἱ πενέστεροι, πενέστατοι / οἱ ἀπορώτεροι, ἀπορώτατοι / οἱ ἐνδεέστεροι, ἐνδεέστατοι } τῶν πολιτῶν. Tenuiores aut tenuiſſimi ciuium, Iſocr. D.

ἔρημον εἶναί τινος. Aliqua re deſtitutum ſeu orbatum eſſe, Aliqua re carere.

Plato in Epiſt. ἔρημον εἶναι ἀνδρῶν φίλων καὶ πιστῶν. *Deſtitutum eſſe viris amicis & fidis.*

Iſocr. ad Phil. ἀλλὰ τὸν ἀπεστερημένον ἁπάντων ἔρημος ὄντα καὶ γυμνόν. *Vbi nota voces* ἔρημος & γυμνὸς, *tanquam ſynonyma copulari.*

ἄμοιρος τοῦ γήρως. Expers ſenectutis. *Iſocr.*

ἄμοιρος τῆς ἀρετῆς. Expers virtutis. *Ariſtot.*

5. δέομαι.

δέομαι Indigeo, Egeo, (ſine adiectione) vt,

Iſocr. τοῦτο δὲ ποιήσεις, ἂν μὴ δεόμενος τὸ δεῖσθαι προσποιῇ. *Hoc autem ita facies, ſi non egens, egere te ſimulabis.*

Item. (cum genitiuo) Aliqua re opus habeo: vt,

Iſocr. μάλιστα βίου δεόμενος. *Maxime victus indigens: Celebratur & hic ſenarius* βίος βίου δεόμενος, οὐκ ἔστι βίος. *Vita haud vocanda eſt vita, victus indiga.*

Demoſthen. ὁ παρὼν καιρὸς πολλῆς φροντίδος, καὶ βουλῆς δεῖται. *Præſens tempus magnam curam & prudentiam requirit.*

Antiphanes. ὁ μηδὲν ἀδικῶν, οὐδενὸς δεῖται νόμου. *Qui nihil peccat, nulla lege opus habet.*

Iſocr. ἔρρωσο, καὶ εἴ του ἄλλου δέῃ παρ' ἡμῶν, ἐπίστελλε. *Vale & ſi qua re à nobis opus eſt, ſcribe. Vbi notanda eſt locutio,* δεῖσθαι παρά τινος.

Ariſtot. μακάριος οὐ δεήσεται τυχηρῶν ἀγαθῶν. *Homo beatus non indigebit fortuitis bonis.*

Additur præter genitiuum etiam accuſatiuus: vt,

Ariſtoph. ὦ δαιμόνιε πρόσελθε, δέομαι γάρ τι σου. *O bone vir accede, indigeo enim tui in aliqua re.*

Pro δέομαι etiam προσδέομαι, item ἐνδέομαι & προσδέω & ἐνδέω vſurpantur: vt,

Ariſtot. αὐτάρκεις ὄντες οὐδενὸς προσδέονται. *Qui contenti ſunt rebus ſuis, nihil amplius deſiderant*

Demoſt. φημὶ ἐγὼ σπουδῆς πολλῆς τὰ παρόντα πράγματα προσδεῖσθαι. *Ego dico, præſentia negotia magno ſtudio indigere.*

Idem, προσδεῖ, μᾶλλον δὲ ἅπαντος ἐνδεῖ τοῦ πόρου. *Opus erit, vel nullus potius ſatis erit commeatus.*

Xenoph οἱ ἐπὶ πλούτῳ μέγα φρονοῦντες νομίζουσιν οὐδὲν προσδεῖσθαι παιδείας *Qui propter diuitias ſuperbiunt, exiſtimant ſibi doctrina opus non eſſe. Vbi obſerua* οὐδὲν *aduerbialiter poni.*

¶ Opus eſt.

Græci vtuntur verbis δεῖ & προσδεῖ impersonaliter cum genitiuo: vt,

Ariſtot. ἔνθεν τὸ ὅταν ὁ δαίμων εὖ διδῷ, τί δεῖ φίλων; *Vnde illud, Fauente fortuna quid amicis opus eſt?*

Idem ἐπιζητεῖται πότερον ἐν ἀτυχίαις μᾶλλον δεῖ φίλων ἢ ἐν εὐτυχίαις, *Quæritur, vtrum in rebus aduerſis magis amicis opus ſit, quam in ſecundis.*

*AD-

*ADIVNCTA.

Inſuper opus eſt προσδεῖ.

Opus habeo, δέομαί τινος, & χρείαν ἔχω τινός, *Vt apud Matth. cap. 9.*

Quid tibi mea opera opus eſt? χρεία τίς σοι ἐμοῦ; *apud Euripidem.*

Nihil opus eſt, ἀλλ' οὐδὲν ἔργου. *Ariſtoph.*

τί δεῖ λόγου; Quid verbis opus eſt?

Ariſtot. Rhet. 2. περὶ ὧν γὰρ ἴσμεν, καὶ κεκρίκαμεν, οὐδὲν ἔτι δεῖ λόγου. *De quibus rebus ſcimus & iudicauimus, non amplius verbis opus eſt. Et hic vox* οὐδὲν *aduerbialiter poſita eſt.*

Demoſth. δεῖ δὴ χρημάτων, καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἔστι γενέσθαι τῶν δεόντων. *Pecunia ſanè opus eſt, nec ſine hac præclarum quicquam geri poteſt.*

Idem, οὐ λόγων προσδεῖν ἡγοῦμαι. *Verbis nihil opus eſſe arbitror.*

His verbis præter genitiuum additur nonnunquam datiuus perſonæ: vt,

Ariſtot. οὐδὲν φασὶ φίλων δεῖν τοῖς μακαρίοις καὶ αὐτάρκεσιν. *Nihil, inquiunt, amicis opus eſſe, illis qui felices ſeipſis contenti ſunt.*

Iſocr. τοῖς ἀγαθοῖς τῶν ἀνθρώπων οὐδὲν δεῖ πραγμάτων πολλῶν. *Bonis viris non opus erit multis rebus.*

Demoſth. τοῖς σωφρονοῦσιν οὐδενὸς προσδεῖ πόρου. *Temperantibus nullo opus eſt commeatu. Idem,* ἐγὼ σοί φημι ἐγὼ προσδεῖν σοφίας. *Et tibi dico opus eſſe ſapientia.*

In his locutionibus ſequuntur aliquando præpoſitiones πρὸς vel εἰς cum ſuo caſu: vt,

Ariſt. τῷ μὲν ἐλευθερίῳ δεήσει χρημάτων πρὸς τὸ πράττειν τὰ ἐλευθέρια, καὶ τῷ δικαίῳ εἰς τὰς ἀνταποδόσεις. *Homini liberali opus erit pecuniis ad illa, quæ liberalia ſunt gerenda: & iuſto homini, ad retributiones.*

Non opus habeo dicere.
Non neceſſe habeo facere, &c.

οὐ δέομαι { λέγειν.
πράττειν.
μνημονεῦσαι.

Lyſias ὧν τὰ ὀνόματα οὐδὲν δέομαι λέγειν. *Quorum nomina non neceſſe habeo dicere. Eodem modo & Aeſchines locutus eſt.*

Andocides, ὧν οὐδὲν δέομαι μνημονεῦσαι. *Quorum non opus habeo mentionem facere.*

5. δέομαι.

δέομαι { Indigeo,Egeo,(ſine adiectione)vt,

Iſocr. τοῦτο δὲ ποιήσεις, ἂν μὴ δεόμενος, τὸ δεῖσθαι προσποιῇ. *Hoc autem ita facies, ſi non egens, egere te ſimulabis.*

Item.(cum genitiuo)Aliqua re opus habeo:vt,

Iſocr. μάλιστα βίου δεόμενος. *Maxime victus indigens : Celebratur & hic ſenarius* βίος βίου δεόμενος, οὐκ ἔστι βίος. *Vita haud vocanda eſt vita, victus indiga.*

Demoſthen. ὁ παρὼν καιρὸς πολλῆς φροντίδος καὶ βουλῆς δεῖται. *Præſens tempus magnam curam & prudentiam requirit.*

Antiphanes. ὁ μηδὲν ἀδικῶν, οὐδενὸς δεῖται νόμου. *Qui nihil peccat, nulla lege opus habet.*

Iſocr. ἔρρωσο, καὶ εἰ τῶν ἄλλων δέῃ παρ' ἡμῶν, ἐπίστελλε. *Vale & ſi qua re à nobis opus eſt, ſcribe. Vbi notanda eſt locutio,* δεῖσθαι ἄλλου τινός.

Ariſtot. μακάριος οὐ δεήσεται τυχηρῶν ἀγαθῶν. *Homo beatus non indigebit fortuitis bonis.*

Additur præter genitiuum etiam accuſatiuus:vt,

Ariſtoph. ὦ δαιμόνιε πρόσελθε, δέομαι γάρ τι σοῦ. *O bone vir accede; indigeo enim tui in aliqua re.*

Pro δέομαι etiam προσδέομαι, item ἐνδέομαι & προσδέω & ἐνδέω vſurpantur:vt,

Ariſtot. οἱ αὐτάρκεις ὄντες οὐδενὸς προσδέονται. *Qui contenti ſunt rebus ſuis, nihil amplius deſiderant*

Demoſt. φημὶ ἐγὼ σπουδῆς πολλῆς τὰ παρόντα πράγματα προσδεῖσθαι. *Ego dico, præſentia negotia magno ſtudio indigere.*

Idem, προσδεῖ, μᾶλλον δ' ἅπαντος ἐνδεῖ τοῦ πόρου. *Opus erit, vel nullus potius ſatis erit commeatus.*

Xenoph οἱ ἐπὶ πλούτῳ μέγα φρονοῦντες νομίζουσιν οὐδὲν προσδεῖσθαι παιδείας *Qui propter diuitias ſuperbiunt, exiſtimant ſibi doctrina opus non eſſe. Vbi obſerua* οὐδὲν *aduerbialiter poni.*

¶ Opus eſt.

Græci vtuntur verbis δεῖ & προσδεῖ impersonaliter cum genitiuo:vt,

Ariſtot. ὅθεν τὸ ὅταν ὁ δαίμων εὖ διδῷ, τί δεῖ φίλων; *Vnde illud, Fauente fortuna quid amicis opus eſt?*

Idem: ἐπιζητεῖται πότερον ἐν ἀτυχίαις μᾶλλον δεῖ φίλων ἢ ἐν εὐτυχίαις. *Quæritur, vtrum in rebus aduerſis magis amicis opus ſit, quam in ſecundis.*

*ADIVNCTA.

Inſuper opus eſt. προσδεῖ.

Opus habeo, δέομαί τινος, & χρείαν ἔχω τινός, *vt apud Matth. cap. 9.*

Quid tibi mea opera opus eſt? χρεία τίς σοι ἐμοῦ; *apud Euripidem.*

Nihil opus eſt, ἀλλ' οὐδὲν ἔργον. *Ariſtoph.*

τί δεῖ λόγων; Quid verbis opus eſt?

Ariſtot. Rhet. 2. περὶ ὧν μὲν ἴσμεν, καὶ κεκρίκαμεν, οὐδὲν ἔτι δεῖ λόγου. *De quibus rebus ſcimus & iudicauimus, non amplius verbis opus eſt. Et hic vox* οὐδὲν *aduerbialiter poſita eſt.*

Demoſth. δεῖ δὲ χρημάτων, καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἔστι γενέσθαι τῶν δεόντων. *Pecunia ſanè opus eſt, nec ſine hac præclarum quicquam geri poteſt.*

Idem, οὐ λόγων προσδεῖν ἡγοῦμαι. *Verbis nihil opus eſſe arbitror.*

His verbis præter genitiuum additur nonnunquam datiuus perſonæ: vt,

Ariſtot. οὐδὲν φασὶ φίλων δεῖν τοῖς μακαρίοις καὶ αὐτάρκεσιν. *Nihil, inquiunt, amicis opus eſſe, illis qui felices ſeipſis contenti ſunt.*

Iſocr. τοῖς ἀγαθοῖς τῶν ἀνθρώπων οὐδὲν δεήσει πραγμάτων πολλῶν. *Bonis viris non opus erit multis rebus.*

Demoſth. τοῖς σωφρονοῦσιν οὐδενὸς προσδεῖ πόρου. *Temperantibus nullo opus eſt commeatu. Idem,* ἐγὼ σέ φημι ἐγὼ προσδεῖν σοφίας. *Ego iſto dico opus eſſe ſapientia.*

In his locutionibus ſequuntur aliquando præpoſitiones πρὸς vel εἰς cum ſuo caſu: vt,

Ariſt. τῷ μὲν ἐλευθερίῳ δεήσει χρημάτων πρὸς τὸ πράττειν τὰ ἐλευθέρια, καὶ τῷ δικαίῳ εἰς τὰς ἀνταποδόσεις. *Homini liberali opus erit pecuniis ad illa, quæ liberalia ſunt gerenda: & iuſto homini, ad retributiones.*

Non opus habeo dicere.
Non neceſſe habeo facere, &c.

οὐ δέομαι { λέγειν.
πράττειν.
μεμνῆσθαι.

Lyſias ὧν τὰ ὀνόματα οὐδὲν δέομαι λέγειν. *Quorum nomina non neceſſe habeo dicere. Eodem modo & Aeſchines locutus eſt.*

Andocides, ὧν οὐδὲν δέομαι μεμνῆσθαι. *Quorum non opus habeo mentionem facere.*

Lucian. οὐδεὶς πρὸς ἑαυτὸν δεῖται βοᾶν. *Nemo neceſſe habet ad ſeipſum clamare.*

ADIVNCTA.

Egendi formula.

εἴ του δέοι τῶν τῇδε ὧν ἡμεῖς δυνατοὶ, φράζε, *Plato in Parmen.* Si hîc tibi re aliqua opus eſt quæ quidem noſtræ ſit facultatis, loquere.

οὐδὲ τῆς παρ᾽ ἑτέρων ἐπικουρίας δεόμεθα, *Baſil.* nec aliorum ope atque auxilio indigemus.

Et imperſonaliter, Quid vobis timido ſene opus eſt? τί δεῖ ὑμῖν γέροντος δειλοῦ;

Demoſth. Quibus rebus alii indigent ille omnino opus non habet, ὧν οἱ ἄλλοι δέονται οὐδενὸς ὢν ἐν χρείᾳ τυγχάνει.

Idem, ſi quando eguerit, εἴ ποτε εἰς χρείαν ἀφίκηται.

Dicitur & ἐν χρείᾳ εἶναι pro χρῄζειν: vt, ἐν χρείᾳ εἰμὶ οὐ μετρίᾳ, Magna penuria laboro.

ἔνδεια etiam idem eſt quod χρεία: vt, ἐν ἐνδείᾳ χρημάτων εἶναι, ſeu καθεστάναι, Pecuniis egere, quod aliter dicimus ἐνδεῶς ἔχειν χρημάτων, ἀπορεῖν χρημάτων.

Pro δεῖσθαι dicimus etiam ἐνδεᾶ εἶναι, vt apud Platonem, γάλακτος καὶ κρεῶν οὐκ ἐνδεεῖς ἦσαν, Lacte & carnibus non indigebant, i. abundabant.

χρείαν ἔχειν idem eſt quod χρῄζειν, vt apud Platonem, ἴσως γὰρ χρείαν ποτ᾽ αὐτῶν ἕξομεν. Fortaſſe enim ipſis opus habebimus.

Vide plura in verbis Deeſſe, Deficere.

¶ Accidere, Euenire, Vſuuenire, Contingere, Succedere.

συμβαίνει.

σοὶ τοῦτο. Hoc tibi contingit, vt,

Iſocr. τοῦτο μὲν πολλοῖς τῶν ἡμετέρων πολιτῶν συμβέβηκε. *Hoc multis ex ciuibus noſtris accidit.*

σοὶ ἀηδές τι Tibi aliquid acerbi accidit. Iſoc.

οὐδὲν τοιοῦτο. (ſine datiuo perſonæ) Nihil tale contingit nunc.

Iſocr. εἰς τὸν ἐπίλοιπον χρόνον φυλακτέον, ὅπως μηδὲν συμβήσεται τοιοῦτο. *In poſterum cauendum eſt, ne tale quid accidat.*

πολισυμβαίνει

πόλεμος καὶ κίνδυνος: vt,

Iſocr. ἐφ᾽ ὧν καὶ πόλεμοι πλεῖστοι καὶ κίνδυνοι μέγιστοι συνέβησαν. *Sub quibus & bella plurima & pericula maxima acciderunt.*

σοι εὐτύχημα, ἀτύχημα, συμφορά, &c. Accidit ſeu contingit tibi felicitas, infortunium, calamitas. *Iſoc.* φέρειν δεῖ, ὅ,τι ἂν συμβῇ. *Ferendum eſt, quicquid caſus tulerit, vel quicquid acciderit.*

σοι καλῶς vel εὐτυχῶς Feliciter tibi accidit: vt,

Iſocr. ἐπειδὴ οὕτω καλῶς ὑμῖν συμβέβηκεν, ὥστε, &c. *Quandoquidem res ita feliciter vobis accidit, vt, &c. Et,* συμβαίνει τοῦτο καλῶς. *(ſine datiuo) Hoc bene euenit. Iſoc. Demoſth.* εὐτυχῶς ἅπαντά σοι συμβέβηκε. *Omnia tibi proſperè euenerunt.* σοι νικᾶν, (cum datiuo & infinit.) Contingit tibi vincere, id eſt, Fit vel Contingit, vt vincas.

Demoſth. ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει, ὅταν μάχη γίγνηται, τοῖς μὲν ἡττᾶσθαι, τοῖς δὲ νικᾶν. *Cum prælium committitur neceſſario euenit, vt alij ſuccumbant, alij vincant.*

σοι καὶ γεγενῆσθαι καλῶς, καὶ πεπαιδεῦσθαι σωφρόνως, καὶ βεβιωκέναι φιλοτίμως, ἐκ τούτων εἰκότως εἶ σπουδαῖος. (Vbi nota infinitiuum paſſiuum) Tibi contingit, vt bene natus, & liberaliter inſtitutus ſis, & gloriæ ſtudueris His de cauſis meritò bonus es, & virtutis ſtudioſus. Demoſth. in Funeb. orat.

κατὰ γνώμην τοῦτο. Hoc ex ſententia euenit, ſuccedit. D.

σε κρατεῖν (cum accuſatiuo & infinitiuo) Contingit, vt tu vincas.

Iſocr. συμβαίνει ἐν τοῖς πολέμοις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κρατεῖν, οὐ τοὺς ἄρξαντας, ἀλλὰ τοὺς ἀμυνομένους. *Accidit plerunque in bellis, vt vincant, non qui bellum intulerunt, ſed qui ſe defenderunt.*

Æſopus. τοὺς ὑπ᾽ ἔρωτος κατεχομένους, ἀναισχύντους εἶναι συμβαίνει. *Fit vt amore capti, inuerecundi ſint. Sed hi accuſatiui reguntur ab infinitiuo.*

σοι ἅπαντα εὐτυχῶς. Tibi omnia feliciter eueniunt. Iſocr.

Loco τοῦ συμβαίνει etiam ἀποβαίνει & ἐκβαίνει vſurpantur: vt,

Iſocra. ὧν μὲν ἠλπίζομεν, οὐδὲν ἀποβέβηκεν. *Nihil horum, quæ ſperabamus, ntigit.*

Demoſth. pro corona. πάντα γὰρ ἐκβέβηκεν, ἃ προείπατε αὐτοῖς. *Omnia euenerunt quæ prædixiſtis ipſis.*

Idem, ἐάν τι μὴ κατὰ γνώμην ἐκβῇ. *Si quid non ex ſententia ſucceſſit.*

Idem, ὑμῖν οὐδ᾽ αἰσχρῶς οὐδ᾽ ἀκλεῶς ἀπέβη, τοὺς ἱκέτας ἐλεήσασιν. *Vobis, qui ſupplicum miſerti eſtis, id nec turpiter, nec inuidioſè contigit, id eſt, nunquam id vobis vitio datum eſt.*

τὰ νῦν { συμβεβηκότα / συμβάντα } Quæ nunc acciderunt. Demoſth.

Iſocr. ἀναμιμνήσκω τὰ συμβάντα τῇ πόλει. *Commemoro, quæ ciuitati acciderunt.*

Demoſt. οὐ τὸ συμβὰν σκεπτέον, ἀλλὰ τὴν τοῦ δεδρακότος διάνοιαν.

τὸ συμβαῖνον
τὸ συμβάν
τὸ συμβεβηκός
τὸ ἐκβάν
τὸ ἀποβαῖνον
τὸ ἀποβεβηκός
τὸ τυχόν
ἡ περίστασις } Euentus, Exitus, *Euenement, Fin, Iſſue.*
ἡ ἀπόβασις
ἡ ἔκβασις
ἡ σύμπτωσις.
ἡ τύχη
ἡ συντυχία
τὸ συνάντημα
τὸ σύμβαμα.

Iſocr. τὸ συμβαῖνον σκοποῦντες μόνον, μηδὲν τῶν πρὸ τοῦ πράγματος ἐνθυμούμενοι. *Qui ex euentu iudicant ſolum, & nihil eorum quæ rem anteceſſerunt, conſiderant.*

Iſoc. τὸ συμβεβηκὸς ἐμαρτύρει τὸ τοὺς λόγους ὀρθῶς ἔχειν τοὺς ὑπ᾽ ἐμοῦ εἰρημένους. *Exitus, teſtabatur mea conſilia recta fuiſſe.*

Dem. Olynth. πρὸς γὰρ τὸ τελευταῖον ἐκβὰν ἕκαστον τῶν προϋπαρξάντων ὡς τὰ πολλὰ κρίνεται. *Res enim omnes, quæ præceſſerunt, plerunque ex vltimo euentu iudicantur.*

ὀδύρεσθαι τὰ συμβάντα. *Deplorare euentum. Demoſthen.*

τὰ συμβησόμενα / τὰ γενησόμενα } εἰδέναι, vel προειδέναι. Scire vel præſcire futuros euentus. Demoſth.

συμβεβηκός. Accidens. κατὰ συμβεβηκός, Per accidens. χωριστὸν συμβεβηκός, Separabile accidens. ἀχώριστον, Inſeparabile.

Græci ſignificantes accidere, contingere, vel contigiſſe aliquid, ſæpe verbo πάσχω vtuntur: vt,

Iſocr. ὅταν ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθαρῇ, ταὐτὰ πάσχει τοῖς ἅρμασι τοῖς τοὺς ἡνιόχους ἀποβαλοῦσι. *Cum mens vino corrupta eſt, idem ei accidit, quod curribus, qui aurigas ſuos amiſerunt.*

Idem, ἀλλὰ πεπόνθασιν ὅπερ οἱ τοῖς αἰσχίστοις καὶ παρανομωτάτοις τῶν ἔργων ἐπιχειροῦντες. *Idem eis accidit, quod his, qui turpiſſima & maxima nefaria facinora moliuntur.*

Idem, παραπλήσιον ἔμοιγε δοκεῖ πεπονθὼς τῶν παραπλεόντων τισί. *In quo idem illi accidiſſe videtur, quod nauigantium pleriſque, &c.*

Idem. τούτου δ᾽ ἕνεκα ταῦτά σοι διῆλθον, ἵνα μὴ πάθῃς τὸ αὐτὸ τοῖς ἐπιτηδείοις ἡμῶν. *Hæc ideo tibi recenſui, ne ſimile quid tibi accidat, quod amicis meis.*

Verbo πάσχω additur nonnunquam dictio πάθος: vt,

Plato in Epiſt. πάσχω πάθος κυβερνήτου ἀγαθοῦ *Idem mihi accidit, quod bono gubernatori.*

Vſurpatur & συμπίπτω in hac ſignificatione: vt,

Iſocr. θεώρει τὰ γιγνόμενα καὶ τὰ συμπίπτοντα καὶ τοῖς ἰδιώταις καὶ τοῖς τυράννοις. *Conſidera quæ & priuatis & regibus acciderint.*

Iſocr. ἀνάγκη αὐτοὺς τοιαῦτα πάσχειν, ἃ τῇ πόλει συμβαίνει. *Neceſſe eſt illos eadem pati, quæ ciuitati acciderint.*

¶ Adeſſe, Præſentem eſſe, Ineſſe.

παραγίνεσθαι.

παραγίνεσθαι { τοῖς σώμασι. Corporibus adeſſe.
{ ταῖς διανοίαις. Mentibus coram adeſſe: vt,

Aeſchines. ἐπειδὴ τοῖς σώμασιν οὐ παρεγένεσθε, ταῖς γε διανοίαις ἀποβλέψατε αὐτῶν εἰς τὰς συμφοράς. *Quoniam corporibus non adfuiſtis, animis ſaltem calamitatem eorum intuemini.*

παραγίνεσθαι }
} τινι. Adeſſe vel Ineſſe alicui: vt,
παρεῖναι. }

Iſoc. ὅτι ἀπελάμβανε τὰ δύο τάλαντα οὐδεὶς αὐτῷ παρεγένετο. *Cum duo talenta acciperet, nemo ipſi adfuit.*

Plato. Σοφοκλεῖ ποτὲ παρεγενόμην ἐρωτωμένῳ ὑπό τινος. *Adfui Sophocli cum ab aliquo interrogaretur.* *Xenoph.* ὅσα μὲν δὴ. ἐγὼ δ᾽ ὅτι πρὸς Εὐθύδημον τοιάδε διελέγετο, παρεγενόμην. *Cum hæc ad Euthydemum diceret (Socrates) ego adfui. Hic abſolutè ſeu ſine datiuo poſitum eſt.*

Iſocr. αἰτῶ τῷ γήρᾳ συγγνώμην, ὑπὲρ τῆς λήθης καὶ τῆς μακρολογίας, τῶν εἰθισμένων παραγίνεσθαι τοῖς τηλικούτοις. *Peto veniam ſenectuti meæ pro obliuione & ſermonis prolixitate, quæ talibus (ſenib.) ineſſe ſolent.*

Demoſth. ἃ σοὶ καὶ τῷ σῷ γένει πρόσεστιν, οὐκ ἐμοί. *Quæ tibi & tuo generi inſunt, & non mihi.*

Idem, οὐδὲν ὅλως παρέλιπεν ὧν προσεῖναι τοῖς βασιλεῦσι πρέπει. *Nihil planè intermiſit illorum, quæ regibus adeſſe, vel quæ in regibus ineſſe ſolent.*

Demoſth. τοῦτο οὖν δεῖ προσεῖναι, τὰ δ' ἄλλα ὑπάρχει. *Hoc igitur eſt adiungendum, cætera vero præſto ſunt. Hic* προσεῖναι *ſine adiectione ponitur.*

Apud aliquem eſſe aliquid, παρά τινι εἶναί τι.

Demoſth. οὐκ ἔστι παρὰ τούτοις, τοῖς ὅλῃ τῇ τοῦ πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶσιν, οὐδὲν οὔτε βέβαιον, οὔθ' ὅσιον. *Non eſt apud hos, quorum omnia ad auaritiam ſtudia & cogitationes referuntur, quicquam firmum vel ſanctum. Vbi obiter nota quatuor negatiuas voces.*

παρ' ἐμοί, In me.

Dem. pro cor. εἰ δ' οὖν ἔστι καὶ παρ' ἐμοί τις ἐμπειρία τοιαύτη, ταύτην μὲν εὑρήσετε, *&c. Si qua igitur eſt in me talis facultas & experientia, hanc, &c.*

Significat & προσεῖναι cum datiuo, Coniunctum eſſe cum. *Iſocr.* ῥᾴδιον, καὶ πόνος οὐδεὶς πρόσεστι τῷ πράγματι. *Facilis eſt res, & cum nullo labore coniuncta.*

2. παρεῖναι.

παρεῖναι

Adeſſe (abſolutè) vt,

Demoſt. οὐ μόνον ἡ ἀνάγκη πάρεστιν, ἀλλὰ καὶ πάλαι παρελήλυθε. *Non ſolum neceſſitas adeſt, ſed & olim præteriit.*

τινὶ καὶ συνδικεῖν. Adeſſe alicui & patrocinari. D.

Dixit & Demoſthenes, συμπαρεῖναί τινι. *Adeſſe alicui.*

3. παραγίνεσθαι.

Intereſſe negotiis vel rebus.

παραγίνεσθαι

ἐκκλησίᾳ. Concioni intereſſe. Ariſtophanes.

πᾶσι. Omnibus rebus ſeu negotiis intereſſe: vt,

Demoſt. πᾶσι τούτοις παραγεγενημένοι καὶ σαφῶς εἰδότες, οὐκ ἐπέτρεπον αὐτῷ λέγειν, ὅ, τι τύχοι. *Cum illi his omnibus interfuiſſent, & certo ea ſcirent; non ei permiſiſſent quiduis dicere.*

τοῖς πραχθεῖσι. Rebus geſtis intereſſe: vt,

Iſocr. οὕτω πολλῶν παραγεγενημένων τοῖς πραχθεῖσι. *Cùm tam multi interfuiſſent rebus geſtis.*

ἐν τοῖς αὐτοῖς κινδύνοις. Ipſis periculis intereſſe. Iſocr.

παρεῖναι ἐφ' ἅπασι. Omnibus rebus intereſſe: vt, *Demoſth.* παρὼν ἐφ' ἅπασι καὶ μηδένα καιρὸν μηδ' ὥραν παραλείπων. *r eſt omnibus negotiis, & nullam occaſionem vel horam præteret.*

ιαι
ολυθεῖν, } τοῖς πράγμασι. Intereſſe negotiis. Demoſt.

¶ Intereſt, Refert.

διαφέρει.

μοὶ τοῦτο. Hoc mea intereſt. Budæus.

Plato, τί σοι τοῦτο διαφέρει; *Quid hoc tua intereſt?*

μοι τούτου (cum genitiuo) Hoc mea intereſt. Plato Polit. 7.

μοὶ τὸ σωθῆναι αὐτὸν (cum infinitiuo paſſiuo) Mea intereſt illum ſeruari. *Demoſt.* ᾧ ἐκείνους σωθῆναι, μέγιστα διέφερεν. *Cuius magni intererat, vt illi ſeruarentur.*

Exemplum habes in dicto quod proximè præcedit.

μοι οὐδὲν καὶ λαβεῖν καὶ δοῦναι τοσοῦτον. Mea nihil intereſt tantum accipere & dare. Plato in Epiſt.

οὐδὲν φίλον ἢ ἐχθρὸν γενέσθαι. Amicus ne an inimicus ſit, nihil refert. Plato.

Ariſtot. διαφέρει οὐδὲν τὰς ἐνεργείας εἶναι τὰ τέλη τῶν πράξεων, ἢ παρὰ ταύτας ἄλλο τι. *Nihil intereſt, vtrum operationes ſint fines actionum, an præter eas aliud quippiam.*

οὐδὲν νέος τὴν ἡλικίαν, ἢ τὸ ἦθος νεαρός (ſequente nominatiuo) Nihil intereſt, vtrum ætate, an moribus quis puer ſit. Ariſtot. in Eth.

πολὺ πρὸς ἅπαντα, ἃ λέγεις, αὐτόν σε ἀφικέσθαι Ἀθήναζε. Multum intereſt ad omnia , quæ dicis, teipſum proficiſci Athenas. Plato.

οὐδὲν, εἰ προγίνεται δόξα τῆς προαιρέσεως ἢ παρακολουθεῖ. Vtrùm antecedat opinio electionem, an conſequatur, nihil intereſt. (vbi nota particulas εἰ & ἢ ſequentes phraſin διαφέρει οὐδὲν) Ariſtot in Ethicis.

οὐ μικρὸν, τὸ οὕτως ἢ οὕτως εὐθὺς ἐκ νέων ἐθίζεσθαι, ἀλλὰ πάμπολυ, μᾶλλον δὲ τὸ πᾶν. Non parui refert, hoc an illo pacto protinus à pueris conſuefiamus, imò plurimum intereſt, vel potius omne in eo momentum eſt ſitum. Ariſtot.

πάμπολυ, vel τὸ πᾶν. Exemplum de his modo citaui ex Ariſtotele.

ἀναγαγεῖν τινα εἰς θεούς. Referre aliquem inter deos. Iſocr. Pro quo, Herodianus dicit, ἐκθειάζειν τινά.

προσάγειν }
ἀναφέρειν } πρὸς τὸν δῆμον. Referre ad populum. Ariſtot.

ἀναφέρειν εἰς Αἰνείαν τὴν τοῦ γένους διαδοχήν. Referre ſui generis originem ad Æneam. Herodian.

ἀναφέρειν πρὸς τὴν σύγκλητον. Referre ad Senatum. Idem.

¶ Accuſare.

αἰτιᾶσθαι.

αἰτιῶμαι {
τὴν τύχην. Accuſo fortunam, Cauſſam attribuo fortunæ. Demoſt.
σε τούτου. Huius vel de hoc te accuſo. Iſocrat. & Xenophon. *Xenoph.* τούτου Σωκράτην κατήγορος αἰτιᾶται. *Huius, vel de hoc, accuſator Socratem in iudicio accuſat. Demoſt.* ἐγὼ γὰρ Αἰσχίνην ἐνδίκως αἰτιῶμαι τῶν ἐν τῷ πολέμῳ πραχθέντων.
σε μηδέν. In nulla re te accuſo. Nihil in te culpo. Plato.
σε εἰς ὑπερηφανίαν. Accuſo te ſuperbiæ. Chryſoſt.
σε ἀργὸν ἐσθίειν. Accuſo te, Criminor, quòd iners comedas. Xenoph.

2. ἐπαιτιᾶσθαι.

ἐπαιτιῶμαι {
σε. Te accuſo. Culpam in te confero. Plato.
σε τούτου. Huius te accuſo. Demoſt.
σε ποιῆσαι τοῦτο. Accuſo te quòd hoc feceris. Ariſtoph.
τοῦτο. In hoc culpam confero, Hoc accuſo. Plato.

3. τὸ αἴτιον αἰτιᾶσθαι.

μὴ τὸ αἴτιον αἰτιᾶσθαι. Cicero vertit, Non accuſare, quod eſſet accuſandum. Plato.

αἰτίαν { σοι ἐπάγω / ἐπί σοι ἄγω } Crimen tibi impingo, te accuſo. Demoſth. *Ie t'en donne la coulpe, Tu en es cauſe.*

Additur & accuſ. ψευδῆ, item πρὸς ἔχθραν: vt,

Demoſt. Pro corona. εἰ δὲ πρὸς ἔχθραν αἰτίας ἐπάγω τούτῳ ψευδῆ, ἐπιτύχοιμι. *Quod ſi odio quodam ei (Aeſchini) falſum crimen impingo, precor, vt, &c.* Pro πρὸς ἔχθραν dicitur etiam δι' ἔχθραν.

ἰαις { εἶναι / γίνεσθαι } Accuſari, Accuſationi obnoxium eſſe.

Aeſchin. ἐν τῇ μεγίσταις δ' ἦσαν αἰτίαις οἱ πρέσβεις. *Grauiſſima crimina atis impingebantur.*

Repetundarum aliquem accuſare. κρίνειν τινὰ κακώσεως ἐπαρχίας. *ſtarch.* Δολοβέλλαν ἔκρινε κακώσεως ἐπαρχίας. ¶ οἱ δωροδοκίας ὀφλεῖν, Repetundarum damnari: vt, *Aeſchines*, ἔξεισιν ἐκ τοῦ δικαστηρίου, κλοπῆς ἕνεκα τῆς ἰδίας ὠφληκώς.

4. αἰτίαν ἔχει.

αἰτίαν ἔχει {
τούτου. Ob hoc accuſatur. Xenoph.
ψευδολογίας. Accuſatur vel inſimulatur mendacij. Lucian, Plutarch.
πρᾳότητος τῆς. Accuſatur nimiæ clementiæ. Syneſius. **Accuſari rei alicuius nomine (abſolutè.)** Xenoph.
ταύτην. Accuſatur hoc, vel propter hoc Demoſt.
ἐπὶ τούτῳ. Ob hoc culpatur. Xenoph. οὐ πάνυ γὰρ ῥᾴδιόν ἐστιν εὑρεῖν ἔργον, ἐφ' ᾧ οὐκ ἄν τις αἰτίαν ἔχοι. *Non facile inuenitur factum, ob quod aliquis non culpari poſſit.*

5. ἐγκαλεῖν

ἐγκαλεῖν {
Te accuſo. Demoſt.

Demoſt. ἐγκαλεῖν τινὶ καὶ δίκας λαγχάνειν ὡς αἰτίῳ τῆς συμφορᾶς γεγενημένῳ. *Accuſare aliquem vt autorem calamitatis.*

μηδὲν vel οὐδὲν. Nullius rei te accuſo: vt,

Demoſt. μηδὲν ἐγκαλεῖτε αὐτῷ, ὡς ἀδικούμενοι ὑπ' αὐτοῦ. *Non accuſatis eum, vt iniuriam paſſi.*

σοι προδοσίαν (cum datiuo & accuſatiuo) Accuſo te de proditione.

Plutarch. ἀδικίαν ἐγκαλεῖ τοῖς Λυκούργου νόμοις. *Accuſat Lycurgi leges iniuſtitiæ.* ¶ ψευδῆ ἐγκαλεῖν τινί. *Falſum crimen obijcere alicui, vel, Falſo aliquem accuſare. Demoſt. Iſocr.* οὕτω βεβίωκα τὸν παρελθόντα χρόνον, ὥστε μηδένα μοι πώποτε μήθ' ὕβριν μήτε ἀδικίαν ἐγκαλέσαι. *Ita vixi hactenus ſemper, vt nemo me vnquam velde iniurijs, vel de iniuſtitia accuſet.*

Demoſth. πολλὰ καὶ δεινὰ ἅμα ἐγκαλεῖν τινί. *Complura & atrocia ſimul obijcere alicui, vel, De multis atrocibus facinoribus accuſare aliquem.*

σοι περὶ τούτου. De hoc te accuſo: vt,

Iſocr. περὶ τῆς Μεσσήνης οὐδεὶς οὐδέποθ' ἡμῖν ἐνεκάλεσεν ἀδίκως κεκτημένοις αὐτήν. *De Meſſenia nemo nos accuſauit vnquam, quod iniuſtè eam poſſideremus.*

σοὶ δικαίως ἢ εἰκότως. Iuſte & meritò te accuſo. Demoſt. μηδέν. Nihil accuſo: vt,

Demoſth. πλησίων ὄντων τῶν ἀδικημάτων οὐδὲν ἐγκαλεῖς, ἀλλ' ἔτεσι καὶ χρόνοις ὕστερον αἰτιᾷ. *Recentibus adhuc iniuriis, nihil accuſas: at annis & temporibus præteritis, criminaris.*

ἔχειν ἐγκαλεῖν ἀληθῆ καὶ δίκαια. Verè & iuſtè accuſare poſſe. Dem.

μηδὲν ἔχειν ἐγκαλεῖν τινί. In nulla re poſſe accuſare aliquem. Dem.

γράφεσθαι

τινὰ (cum accuſ. perſonæ) Aliquem in iudicio accuſare: vt,

Dem. τὸ εἰσαγγέλλειν καὶ γράφεσθαί τινα, μακρῶν ἐστὶ καὶ πολλῶν ἀγώνων καὶ λόγων ἀρχή. *Diem dicere alicui, & accuſare, longorum & multorum certaminum ac orationum initium eſt.*

γραφὴν τινα. *Xenoph.* ἤδη Μελίτου γεγραμμένου αὐτὸν γραφήν. *Cùm iam Meletus eum (Socratem) accuſaſſet.*

τινὰ προδοσίας. Accuſare aliquem proditionis. Plutarch.

τινὰ αἰσχροκερδίας. *Plato de leg.*

κατηγορίαν ποιεῖσθαί τινος, vel κατά τινος
ἄγειν τινὰ εἰς δικαστήριον
ὑπάγειν τινὰ εἰς δίκην.
δοῦναι δεῖξιν, vel φάσιν κατά τινος.
γράφειν δίκην τινί, Et εἰσαγγέλλειν τινά.
εἰσαγγελίαν ποιεῖσθαι.

Vocare in ius aliquem, Accuſare aliquem, Intendere alicui actionem. Diem dicere alicui, Accuſationem inſtituere.

τὴν κατηγορίαν δικαίαν ποιεῖσθαι. Iuſtè accuſationem inſtituere. Antiphon. ἄδικος δίωξις Actio iniuriarum. Plut. *in Pericle.* εἰσαγγέλλεσθαί ἔν τινι. In aliqua re, vel Alicuius rei, accuſari. *Demoſth.* μηδὲν ἔχειν ἐγκαλεῖν τινί. In nulla re poſſe accuſare aliquem. Demoſth.

In paſſiuo.

Gregor. ἐγκαλοῦμαι τοῦτο. *De hoc accuſor, hoc mihi obijcitur.*

Ariſtot. ἐγκαλεῖται τῇ τύχῃ, ὅτι οἱ μάλιστα ἄξιοι ὄντες ἥκιστα πλουτοῦσι. *Accuſatur fortuna, vel potius. Hoc vitio vertitur fortunæ, Hoc obiicitur fortunæ, quod digniſſimi quique diuites non ſint. Demoſth.* οὔτ' ἐγκαλοῦντες, οὔτ' ἐγκαλούμενοι ὑφ' ἑτέρων.

6. κατηγορεῖν.

τινὸς (cum genitiuo perſonæ) Accuſare aliquem: vt,

Iſocr. κατηγοροῦσί τινες ἡμῶν ὡς οὐκ ὀρθῶς βουλευομένων. *Accuſant*

ſant nos aliqui, quaſi non rectè conſulteımus, Dem. τὸν κατηγοροῦντα τῶν ἄλλων, αὐτὸν ἀνεξέλεγκτον ὑπάρχειν δεῖ. *Accuſatorem aliorum ipſum omni crimine vacare oportet.*

τῶν πεπραγμένων (cum genitiuo rei) Accuſare illa quæ facta ſunt. Dem.

Iſocr. κατηγορήσω τῶν ἐνεστώτων πραγμάτων. *Accuſabo ſeu increpabo præſentem rerum ſtatum.*

καὶ διαβάλλειν ἀλλήλους. Accuſare & criminari ſe inuicem. Demoſth.

τινὸς πολλὰ ψευδῆ (cum genitiuo perſonæ & accuſatiuo rei) Accuſare aliquem multorum mendaciorum. Demoſth.

Iſocr. πάντων ἡγοῦμαι πονηροτάτους εἶναι τοὺς, οἷς αὐτοὶ τυγχάνουσιν ὄντες ἔνοχοι, ταῦτα τῶν ἄλλων τολμῶντι κατηγορεῖν. *Omnium puto improbiſſimos illos, qui quorum ipſi rei ſunt, illa in aliis accuſant.*

Demoſthen. pro Cteſiph. ταῦθ' ἃ τῶν ἄλλων κατηγορεῖ, αὐτὸς ἐποίησε. *Perpetrauit ea omnia, quæ in aliis accuſat.*

Plato in Apolog. κατηγόρουν ἐμοῦ οὐδὲν ἀληθές. *De nullo vero crimine me accuſabant.*

Plutarc. τοῦτο κατηγοροῦσιν Ἀγησιλάου. *In hac re accuſant Ageſilaum.*

ἑαυτοῦ *Seipſum accuſare, Dem.* οὐδεὶς ἑαυτοῦ κατηγορεῖ.

τινὸς μεῖζόν τι. Propter grauius aliquod crimen accuſare aliquem. Demoſth.

τινὸς πολλὰ καὶ δεινά. Propter multa & atrocia accuſare aliquem. Dem.

τῶν υἱῶν πρὸς τὸν πατέρα. Accuſare filios apud patrem. Plutarch.

τινὸς τῆς κλοπῆς (cum duobus genitiuis) Accuſare aliquem furti.

Iſocr. οἱ γὰρ αὐτοὶ Βουσίριδος ξενοκτονίαν κατηγοροῦσι. *Illi enim Buſiridem accuſant cæſorum hoſpitum, vel ob hoſpites cæſos.*

τινὰ (cum accuſ. perſonæ) Accuſare aliquem. Plato.

τι (cum accuſatiuo rei) Accuſare aliquid: vt,

Xenoph. τὴν ἄλλων μωρίαν κατηγοροῦσι. *Aliorum ſtultitiam accuſant.*

τινὸς συνεχῶς, πικρῶς, ἀσελγῶς, δικαίως, ἀδίκως. *Accuſare aliquem aſſiduè, acerbè, petulanter, iuſtè, iniuſtè. Demoſth.*

In paſſiuo.

το κατηγορεῖταί μου. *De hoc accuſor. quaſi dicat, Hoc dicitur ad-*
us me. Plato in Apolog. Socratis, δίκαιός εἰμι ἀπολογήσασθαι πρὸς

τὰ πρῶτά μου ψευδῆ κατηγορημένα. *Iuſtum eſt me reſpondere ad ea, de quibus primum falſo accuſatus ſui.*

κατηγορητέον.

Iſocr. οὐ κατηγορητέον τούτων τῶν πραγμάτων, ὧν ἄν τις μετ' ἀρετῆς πλεονεκτήσειεν. *Non accuſanda ſunt illa negotia, quibus aliquis honeſtè plura acquirere ſtudet.*

*ADIVNCTA.

¶ *Accuſare.*

γράφεσθαι. γράψομαί σε παρανόμων ἐπὶ τοῦ Ῥαδαμάνθυος Lucian. iniuriarum te accuſabo apud Rhadamanthum. τίς σε οὐ γράψεται τῆς ἐσχάτης ὠμότητος; Chryſoſtom. dicitur etiam γράφεσθαι γραφὴν, & γράφεσθαι δίκην apud Platonem pro eodem. Et in paſſiua ſignificatione apud Iſæum, γραφὴν ὕβρεως γραφεὶς, id eſt, iniuriarum poſtulatus.

αἰτιᾶσθαι. Demoſthen. εἰ τοῦ πράγματος αἰτιῷντό με, ſi hanc dicam mihi impingerent. αἰτίαν ἐπάγειν idem quod αἰτιᾶσθαι.

μοιχείαν τινὶ προφέρειν, adulterium alicui obiicere. Et Philo, αἰτίαν ἡμῖν ὡς κατασκόποις ἐπέφερεν, nos vt exploratores criminabatur.

προδοσίας ἐπικαλεῖν, Gregor. proditionis inſimulare. ἐγκαλεῖν, Idem.

διώκειν ἀσεβείας, Syneſ. impietatis arceſſere. θανάτου διώκεσθαι, Xenophon. εἰσάγειν, etiam pro alicuius nomen deferre, cúmque in iudicium adducere, vt apud Platonem, ὡς ἀσεβῆ γὰρ οἱ μὲν εἰσήγαγον, οἱ δὲ κατεψηφίσαντο, alij eum impietatis reum egerunt, alii condemnarunt.

κατηγορεῖν, & κατηγορίαν διεξελθεῖν, vt apud Lucianum, κατηγορίαν οὕτω δεινὴν κατὰ τοῦ τοιούτου βίου διεξελθεῖν. κατηγορίαν πλέκειν, Chryſoſtomus.

γραφῇ περιπίπτειν, in culpam incidere, Gregor. δέδοικα μὴ ῥᾳθυμίας ἔγκλημα φεύγων, ἀπληστίας περιπέσω γραφῇ, vereor ne negligentiæ notam fugiens, in loquacitatis culpam incidam.

ἀποφέρειν γραφὴν, Demoſthen. ἀπήνεγκε κατὰ Κτησιφῶντος παρανόμων γραφὴν, id eſt, παρανόμων ἐγράψατο. Et Gregorius, γραφὴν ἀποίσεις καθ' ἡμῶν, ὡς παραχαραττόντων τι τῆς γραφῆς, Litem nobis intendes, vt ſcripturam torquentibus atque inuertentibus.

διώκεσθαι. Lyſ. διώκεσθαι κατηγορίας τῷ σώματι τὰ ἔσχατα, id eſt, γράφεσθαι.

¶ *Accuſare*

¶ *Accuſare innocentem.*

ἀνοσιωτάτην αἰτίαν ἐπιφέρειν καὶ ἥκιστα Σωκράτει προσήκουσαν. Plat.ne rium crimen Socrati obiicere, quódque in talem virum mini è cadat.

ἐγκλήματα ψευδῆ κατ' υἱοῦ συντιθέναι. Luc.falſa crimina aduerſus fi um comminiſci.

ἀδικωτάτην αἰτίαν ὑπομένειν, Philo.iniquiſſimè accuſari.

ἐπιφέρεσθαί ποτε κατηγορίαν ἀκάκοις ἐνδέχεται, Idem. nihil impedit uominus nonnunquam crimen inſontibus hominibus affinga ir.

προφασιζόμενος ἐπιβουλήν, μηδὲ τῆς ἡλικίας χωρούσης ἔγκλημα τοιοῦτον, Idem, nſidias cauſatus, cùm tamen tam atrox crimen in illam ætatem inimè cadere poſſe videretur.

ἐπάγειν αἰτίαν ψευδῆ. Dem. falſum crimen intendere.

κατηγόρηκας ἡμῶν ἅττα οὐκ ἄξια, Syneſ. Indignis criminibus nos excogitaſti.

¶ *Accuſare, pro queri de aliquo.*

ἐγκαλεῖν, Iſocr. *ταύτῃ μὲν οὐδὲν ἔχων ἐγκαλεῖν ἄλλο, πλὴν ὅτι*, &c. cum uic nihil aliud haberet, quod ſuccenſeret, quàm quod, &c. *ἐγκαλεῖν ἐμοὶ τῆς βραδυτῆτος*, ſup. *ἕνεκα*, tarditatem mihi vitio vertere. *πάλαι μὲν ἐγκαλέσας ἐφ' οἷς οὐκ ἠξιώμην γραμμάτων.* Syneſ. cùm iampri dem eo nomine tecum expoſtulaſſem, quòd nullas abs te lite ras accepiſſem.

μέμφεσθαι, Lucia. *καὶ ἑαυτὸν ἐπεμέμφετο τῆς τόλμης*, temeritatem ſuam incuſabat. *πολλὰ καταμέμφεσθαι τῆς προτέρας ζωῆς ἑαυτόν*, Philo. de ſuperioris vitæ vitiis ſeipſum vehementer accuſare, ingenti anteactæ vitæ pœnitudine duci. *μέμψεως ἄξιον εἶναι*, Xenoph. *μέμψεώς γε πῶς ἐσμὲν ἄξιοι*; eſtne cur accuſemur?

καταγινώσκειν ὀλιγωρίαν αὐτοῦ καταγινώσκειν, vel *καταδικάζειν*, Luc. negligentiæ nomine eum accuſare, vel condemnare.

αἰτιᾶσθαι βραδυτῆτος, Idem. tarditatis accuſare. *δι' αἰτίας ἔχειν. δι' αἰτίας καὶ ἐγκλήσεως ἔχειν τὸν ἄνδρα ἐπὶ τούτῳ*, Bud. idem quod *αἰτιᾶσθαι, ἐν αἰτίᾳ τίθεσθαι*, Philo *οὐ πᾶσαν κάκωσιν ἐν αἰτίᾳ τίθεμαι.* non omnem afflictionem vitio & crimini dandam cenſeo. *ἑαυτὸν τῶν συμβεβηκότων αἰτιᾶσθαι*, Idem. omnium quæ acciderunt, culpam in ſe conferre.

¶ *Accuſator.*

ὁ κατήγορος, ὁ κρίνων, ὁ διώκων, ὁ κατηγορῶν, ὁ εὐθύνων, ὁ γραψάμενος. Actionum forenſium nomina vide apud Polluc. lib. 8 cap 1. Reus autem Græcis dicitur *ὁ κρινόμενος, ὁ κατηγορούμενος, ὁ διωκόμενος, ὁ εὐθυνόμενος, ὁ ἀπολογούμενος, ὁ ἐν αἰτίᾳ ὤν, ὁ φεύγων δίκην* vel *γραφὴν φεύγων ἀνδροφονίας* dicitur, qui reus eſt cædis. ſic apud Demoſt. *γραφὴν ὕβρεως* βρίζειν,i.contumeliarum accuſari.

¶ Accuſationibus reſpondere.

ἀπολογεῖσθαι. Luc. ἐγὼ δὲ ἀπολογήσομαι πρὸς τὰ ἐγκλήματα, ad ea quæ mihi obiecta ſunt, reſpondebo.

ἀπολογίαν προΐσχεσθαι, Idem quod ἀπολογεῖσθαι. οὐδὲ ἂν σὺ ἀνάσχοιο τοιαύτην ἀπολογίαν προϊσχομένου, Lucian. neque enim me ferres hac defenſione vtentem. πρὸς τὰς ἐπιφερομένας κατηγορίας ἀπολογίᾳ ἀληθεῖ χρήσασθαι, Philo. ea quæ obiiciuntur, vera purgatione propulſare.

λέγειν ὑπὲρ ἑαυτοῦ. apud eundem. i. pro ſe dicere.

ἀπολογίαν ποιεῖσθαι, Idem quod vno verbo ἀπολογεῖσθαι. ἁπλῶς δὲ τὴν ἀπολογίαν ἔγνωκα ποιεῖσθαι, Demoſt. certùm eſt mihi ſimplici defenſionis genere vti.

ἀπολύεσθαι τὰ κατηγορημένα, Demoſth. diluere. πᾶσαν τὴν ἐπαγομένην αἰτίαν εὐχερῶς διαλύειν. Baſ. omnia in ſe coniecta crimina nullo negotio refellere.

ἐξαιρεῖσθαι τῆς μέμψεως, Idem. culpa liberari.

ἡμῖν συναγορεύειν, Philo, nobis patrocinari, cauſæ noſtræ defenſionem ſuſcipere. Cùm autem reus abſolutus eſt, id Græci ſic efferunt, εἷλε τὴν γραφὴν, ἀπελογήσατο, ἀπελύθη, ἀπέφυγεν, ἀπελύσατο τὰς αἰτίας.

¶ Abſoluere, Dimittere.

ἀφιέναι.

ἀφιέναι vel ἀφιεῖν

τινά. Abſoluere aliquem, Dimittere aliquem, Miſſum facere aliquem.

Demoſt. οὓς τοῖς θεοῖς εὔχεσθε ἐξώλεις ποιεῖν, τούτους ἀφίετε αὐτοί. *Quem à diis perdi optatis, eum ipſi abſoluitis. Demoſthen.* αὐτός τε ἀφίημι Αἰσχίνην, καὶ ὑμῖν ἀφεῖναι συμβουλεύω. *Et ipſe Aeſchinem miſſum facio, & vobis, vt miſſum faciatis, ſuadeo.*

τινὰ καὶ μὴ τιμωρήσασθαι. Abſoluere ſeu dimittere aliquem, & non punire. Demoſth.

τινὰ τοῦ ἐγκλήματος, vel τῆς αἰτίας. Abſoluere aliquem crimine. Plutarch.

τινὰ τοῦ χρέους. Abſoluere aliquem debito, vel potius mutata conſtructione, Condonare alicui debitum. Phalar.

In paſſiuo.

ἀφεθεὶς τῶν ἐγκλημάτων. *Cui crimina remiſſa ſunt. Demoſth.*

Gregor. ἄφες ὁ ἀφεθείς. *Remitte, cum tibi remiſſum ſit.*

ἀφίεσθαι ὑπό τινος καὶ ἀπαλλάττεσθαι. *Abſolui ab aliquo & crimine liberari. Demoſt.*

2. ἀφεῖναι. Dimittere.

Demoſt. μὴ ἀφῆτε αὐτὸν, ὃς ὑμᾶς τηλικαῦτα ἠδίκησε. *Ne dimittatis hunc, qui vos tantis iniuriis affecit.*

ἀπολύειν τινά. Dimittere aliquem, vel abeundi veniam dare: Polyb. *Extant & exempla in Matth. cap. 14. & alibi.*

ἀπολύειν τινά. Abſoluere aliquem.

Lycurg. ἐὰν Λεωκράτην ἀπολύσητε.

Si Leocratem abſolueritis.

Sic in paſſiuo, vt ἀπολύεσθαι τοῦ ἐγκλήματος: *Abſolui à crimine.* *Demoſt.* ἀπελύθη ὑπὸ τῆς συγκλήτου. *Abſolutus eſt in iudicio.*

3. ἀποψηφίζεσθαι.

ἀποψηφίζεσθαι { τινός. Abſoluere aliquem in iudicio: vt,
Plato. οὐ δέομαι ὑμῶν ἀποψηφίζεσθαί μου. *Non rogabo vos vt me abſoluatis.*
τινὸς θάνατον. Aliquem abſoluere mortis. Antiphon.

*ADIVNCTA.

¶ *Abſoluere.*

τῆς αἰτίας ἀφεῖναι, Lucian. crimine liberare. ἀφεῖσθαι τοῦ ἐγκλήματος, crimine ſolui. Et apud Gazam in lib. de Senect. ψήφῳ τῶν δικαστῶν ἀφείθη, iudicum ſententiis abſolutus eſt. vbi ἀφείθη idem valet quod τοῦ ἐγκλήματος ἀφείθη. ἀφιεῖσα ψῆφος ſententia abſoluens. Baſ. τῆς ἀφέσεως παρ' ὑμῶν ψήφου τυγχάνειν, id eſt, ὑφ' ὑμῶν ἀφεῖσθαι.

τῆς αἰτίας ἐλευθεροῦν. Æſch. Idem quod ἀφεῖναι.

ἀπολύειν ἐγκλήματος, Luc. μεγίστου ἐγκλήματος ἀπολύειν τὸν ἀδίκως συκοφαντούμενον. Idem, hominem iniqua calumnia exagitatum abſoluere.

ἀποφυγεῖν dicitur etiam reus cùm abſoluitur. τὸ ἔγκλημα ἀποφυγεῖν etiam Philo dicit, pro ἀποφυγεῖν abſolutè.

ἀποψηφίζεσθαι. Idem quod τῆς αἰτίας ἀφεῖναι, Demoſt. εἰ γὰρ ἀποψηφιεῖσθε τούτου, ſi enim eum abſolueritis.

περιγίνεσθαι τοῦ ἀντιδίκου, Suidas de reo, qui aduerſarium iudicio ſuperauit.

¶ Accerſere, Adſciſcere, ſibi conciliare, vel attrahere.

ἐπάγεσθαι αὑτῷ αὐθαίρετον δουλείαν. Sponte ſibi ſeruitutem adſciſcere. Demoſth.

ἐπισπάσασθαι κίνδυνον καὶ ἔχθραν. Accerſere ſeu adſciſcere ſibi periculum & inimicitiam. Chryſoſt.

παρακαλεῖν. Accerſere aliquos. Demoſt.

μεταπέμπειν
μεταπέμπεσθαι
προσαπέμπειν
μετέρχεσθαι
μεταστέλλεσθαι } τινά. Accerſere aliquem.
μετάγειν
μετακαλεῖν
ἐπάγεσθαι
διαπέμπεσθαι

Plutarch. μετεπέμψαντο δεσμώτην οἱ πολέμαρχοι; *An miſerunt qui eum vinctum accerſerent?*

Demoſth. οὗτος μεταπεμφθῆναι φάσκων ὑπὸ τοῦ πατρός. *Hic dicebat ſe accerſitum eſſe à patre.*

Iſocr. προσαπέμψας ἐδεῖτό με εἰς ἱερὸν ἐλθόντα, αὐτῷ συγγίνεσθαι. *Accerſens me rogauit, vt in templo ſe conuenirem.*

Lucian. ἐγὼ δ' ἄλλους ἤδη νεκροὺς μετελεύσομαι. *Ego iam alios mortuos accerſam.*

βούλεσθαι
θέλειν } Velle.
ἐθέλειν
αἱρεῖσθαι

Demoſt. οὐχ ὅσα βουλόμεθα, ἀλλ' ὅσα δίδωσι τὰ πράγματα, δέχεσθαι δεῖ. *Non ea quæ volumus, ſed quæ dant negotia, accipienda ſunt.*

Idem. ἂν οἱ θεοὶ θέλωσι. *Si dij voluerint.*

Matth. cap. 23. ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου. *Quoties volui congregare liberos tuos.*

Iohan. cap 6 ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων, ὅσον ἤθελον. *Similiter ex piſcibus, quantum volebant.*

σφόδρα } βούλεσθαί τι. Omnibus modis, ſeu valde velle ali-
ἐκ παντὸς τρόπου } quid Demoſt.

Habet & hic locum verbum μέλλω cum infinitiuo, vt: *Lycurg.* οἱ μέλλοντες ἀδικεῖν. *Qui volunt iniuriam facere.*

¶ Accuratè vel exactè aliquid perſequi, Examinare.

ἀκριβολογεῖσθαι

τι. *Aeſchin.* ἑκὼν ταῦθ' ὑπερβήσομαι, ἵνα μή μέ τις εἴπῃ ὡς ἄρα λίαν ἀκριβολογοῦμαι ἅπαντα. *Hæc volens præteribo: ne quis fortè dicat, me accuratius omnia perſequi.*

ὑπέρ τινος. *Demosth.* καὶ ταῦτα πάνθ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογοῦμαι καὶ διεξέρχομαι. *Et hæc omnia pro veritate exactè perſequor & commemoro.*

περί τινος. *Demoſth.* ἐμοῦ περὶ τούτων ἀκριβολογουμένου. *Me hæc exactè diſquirente, vel de his exactè diſputante.*

Aculeos relinquere in animis.

upolis, τὸ κέντρον ἐγκατέλιπε τοῖς ἀκροωμένοις. Quod Cicero ita in-
pretatur: Aculeos relinquebat Pericles in animis eorum, à
ibus eſſet auditus.

κριβῶς, Accurate, Subtiliter, ἀκριβέστερον, Subtilius, Accuratius. A-
ot.

¶ Adeò dementes & infelices fuerunt: Eò dementiæ, vel Ad, vel In eam dementiam deuenerunt: Tam audaces fuerunt: Tanta eorum audacia fuit, vt, &c.

ἀνοίας ἦλθον. Eò dementiæ deuenerunt: vt,
Iſocr. εἰς τοῦτό τινες ἀνοίας ἐληλύθασιν. *Eò dementiæ quidam prolapſi ſunt, vel, in eam ſtultitiam deuenerunt.*

ἧκεν ἀναιδείας, ὥστε τολμᾷν λέγειν, ὡς κεκώλυκα ἐγὼ, τὴν πόλιν ποιήσασθαι εἰρήνην. Tanta fuit impudentia, vt diceret me impediuiſſe, ne ciuitas pacem faceret. Demoſt.

προεστήκει τὰ πράγματα, ὥστε. Eò tandem res deuenerunt, vt, &c. Pro quo dicitur & ἐνταῦθα προεστήκει τὰ πράγματα, &c.

μωρίας ἐληλύθαμεν. In eam ſtultitiam deuenimus. Iſocr.

ἀμελείας τῶν οἰκείων, καὶ τῆς ἀλλοτρίων ἐπιθυμίας κατέστησαν. Adeò negligenter ſuas res adminiſtrarunt, & adeò alienorum cupidi fuerunt. Iſocr.

ἀφροσύνης ἦλθον. Adeò ſtolidi ſunt. Idem.

τόλμης ἐληλύθασι. Eò audaciæ & confidentiæ deuenerunt. Iſocr.

ἀναισχυντίας καὶ πονηρίας ἐληλύθασιν, ὥστε. In eam impudentiam & malitiam deuenerunt, vt, &c. Iſocr.

μανίας ἀμφότεροι ἀφιγμένοι, ὥστε μηδετέροις μηδεμίαν ἐλπίδα ἦν σωτηρίας. Cùm vtrique in eam amentiam deueniſſent, vt nulla ſpes ſalutis reliqua eſſet. Iſocr.

ἐπιθυμίας ἥκομεν τοῦ κακῶς ἡμᾶς αὐτοὺς ποιεῖν. Tam cupidi ſumus nobis ipſis malefaciendi, Iſoc.

Idem, ἐγὼ δ' οὔτε Θηβαίους ἡγοῦμαι εἰς τοῦτο μανίας ἥξειν, ὥστε, &c.

ἀσεβείας ἦλθον Μεσσήνιοι, ὥστ' ἐπιβουλεύσαντες ἀπέκτειναν Κρεσφόντην, Meſſeniorum tanta fuit impietas, vt Creſphontem per inſidias interfecerint. Iſocr.

ὀργῆς προήχθησαν. Eo furoris deuenerunt. Iſocr.

ἀτυχίας ἥκομεν, ὥστε In eam infelicitatem deuenimus: vt, &c.

¶ Pro εἰς τοῦτο, vti poſſumus etiam εἰς τοσοῦτον, cum genitiuo: vt,

εἰς τοσοῦτον

ὑπερηφανίας ἦλθεν ὥστε μικρὸν ἡγησάμενος ἔργον εἶναι, τὴν Ἑλλάδα χειρώσασθαι. Eò faſtus & ſuperbiæ proceſſit, vt exiguum quiddam putaret, ſubigere & capere Græciam. Iſocr.

ἀνοίας ἐληλύθασιν, ὥστε οἴονται καὶ παρ' ὑμῖν, καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις εὐδοκιμήσειν, ἢν ὡς ἂν δύνωνται, πλεῖστα περὶ ἄλλων βλασφημήσωσιν. Eò dementiæ venerunt, vt putent ſe tum apud vos, tum apud alios laudem conſecuturos, ſi quantum poſſunt, alios calumnientur Iſocr.

φιλανθρωπίας καὶ εὐσεβείας οἱ παλαιοὶ ἀφίκοντο, ὥστε τῶν προτέρων γεγενημένων ἀδικημάτων τὸ λαμβάνειν δίκην ἐπέχειν ἐν ταῖς ἑορταῖς. Tantum fuit veterum & humanitas & pietas, vt feſtis diebus etiam de iniuriis prius factis pœnas ſumi vetuerint. Demoſth. in Midian.

εὐηθείας οἴεταί ὑμᾶς ἐνθάδε προβεβηκέναι, ὥστε καὶ ταῦτα ἀναπεισθήσεσθαι. Ita ſimplices vos etiam factos eſſe opinatur . vt iſta etiam perſuaderi vobis patiamini. Demoſt.

ὕβρεως ἦλθον, ὥστε ἔπεισαν ὑμᾶς. Eò impudentiæ delapſi ſunt, vt vobis perſuaſerint. Iſocr.

¶ Pro εἰς τοῦτο μανίας, vel εἰς τοσοῦτον μανίας, etiam dicere potes, εἰς τοσαύτην μανίαν, vel εἰς τοσαύτην ὑπερβολὴν μανίας, vt,

εἰς τοσαύτην

μανίαν ἦλθε. Eò vſque inſaniæ deuenit. Iſocr.

ἀπορίαν ἐληλύθασιν. Ad tantas redacti ſunt anguſtias. Iſoc.

εὐδαιμονίας ὑπερβολὴν ἥκουσιν. In tantam felicitatis vbertatem deuenerunt. Iſocr. in Burſ.

¶ Adeò, Adeò vt, Tam vt, Tantum vt, Ita quaſi, Sic vt, Ita vt.

Iſocr. τοσοῦτον ἡττήθη, τοῦ κάλλους, κρατεῖν τῶν ἄλλων εἰθισμένος. *Adeò victus eſt pulchritudine, qui alios vincere ſolebat. Hic ſine* ὥστε *ponitur. Idem,* τοσοῦτον ἀπεῖχον τοῦ πράττειν, ὥστ' οὐδ' ἡσυχίαν ἄγειν ἠθέλησαν. *Adeo acedæmonij abſtinuerunt ab actionibus, vt ne quidem quieſcere oluerint.*

2. οὕτως ὡς.

Iſocr. οὕτως ἐνδεὴς ἀμφοτέρων ἐγενόμην, φωνῆς ἱκανῆς καὶ τόλμης, ὡς οὐκ οἶδ' εἴ τις ἄλλος τῶν πολιτῶν. *Ita his duabus rebus, voce nimirum, & audatia, ego (Iſocratés) deſtitutus fui, vt neſciam an alius quiſquam ciuium.*

3. οὕτως, ὥστε.

Aeſchines, οὕτως χρὴ καθαρὸν τὸν βίον εἶναι τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς, ὥστε μηδ' ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς. *Vitam viri modeſti & boni adeo puram eſſe decet, vt in eam nullius flagitij cadat ſuſpicio. Hoc modo & Iſocrates ſæpiſsimè loquitur, nec non Demoſthenes.*

Demoſt. οὕτως ἀχάριστος εἶ, καὶ πονηρὸς φύσει, ὥστε. *Tam ingratus es, & prauus natura, vt nullam gratiam illis habeas.*

4. τοσοῦτον, ὅσον περ.

Iſocr. τοσοῦτον ἐφρόνησαν, ὅσον περ ἂν εἰ πάντων ἡμῶν ἐκράτησαν. *Ita gloriati ſunt, quaſi nos omnes vicisſent.*

5. οὕτως, ὥσπερ.

Iſocr. τῆς Ἑλένης ἁρπασθείσης, οἱ μὲν Ἕλληνες οὕτως ἠγανάκτησαν, ὥσπερ ὅλης τῆς Ἑλλάδος πεπορθημένης. *Rapta Helena Græci ita indignati ſunt, vt ſi tota Græcia vaſtata fuiſſet.*

6. οὕτω τοσοῦτον, ὅστις.

Demoſthenes, τίς οὕτω τοσοῦτον πόῤῥω τῶν πολιτικῶν ἦν πραγμάτων, ὅστις οὐκ. *Quis adeo remotus fuit à publicis functionibus, qui non &c.*

Ponitur & οὕτω ſolum in fine periodi: vt,

Plato, οὕτω πιθανῶς ἔλεγον. *Adeò probabiliter loquebantur. Sic & apud Iſocratem.*

¶ Accipere, Amplecti, Recipere.

λαμβάνειν.

δῶρα καὶ χρήματα. Accipere munera & pecuniam. Xenoph.

λαμβάνειν

μᾶλλον ἢ διδόναι. Potius accipere quàm dare. Thucyd.
ἀργύριον ϗ μὴ ἀποτίνειν. Accipere pecuniam, & non pendere. Iſoc.
μισθόν. Accipere mercedem ſeu ſtipendium. Iſocr.
σπονδάς. Accipere fœdus. Xenoph.
ὠφέλειαν. Capere ſeu percipere vtilitatem. Xenoph.
γυναῖκα. Accipere in vxorem. Xenoph.
εἰς τὰς χεῖρας. In manus accipere, vel potius ſumere. Plato,

2. παραλαμβάνειν.

παραλαμβάνειν

τὰ χρήματα παρά τινος. Accipere pecuniam ab aliquo. *Iſocr. Trapezit.*
ἀρχήν. Accipere imperium, pro Succedere in imperio.
τινά. Aſſumere aliquem, item Secum ducere. Matth. 4.

3. δέχεσθαι.

δῶρα δέχεσθαι. Munera accipere. Demoſth.

4. ἀποδέχεσθαι.

Iſocr. μᾶλλον ἀποδέχου δικαίαν πενίαν, ἢ πλοῦτον ἄδικον. *Amplectere potius honeſtam paupertatem, quam diuitias iniuſtas.*

5. προσδέχεσθαι.

Iſocr. προσεδέξασθε μηδένα τῶν φυγάδων. *Recepiſtis nullum exulem.*

6. ὑποδέχεσθαι.

Iſocr. κακὸς γεγένηται περὶ τὸν ὑποδεξάμενον, *Ingratus fuit erga eum, qui ipſum recepit.*

κομίζομαι τὴν ἐπιστολήν. Accipio literas, vel redduntur mihi literæ, perferuntur ad me. Æſchines.

Demoſth. ἐκομισάμην τὴν παρ' ὑμῶν ἐπιστολήν. *Accepi à vobis epiſtolam. Plutarch.* ὀψὲ σου τὴν ἐπιστολὴν ἐκομισάμην. *Sero accepi tuas literas.*

¶ Alludere ad aliquid, Taxare aliquem, Occultè ſignificare, Innuere,

αἰνίττεσθαι.

¶ Aenigmatum aliquid habere (abſolutè) vt,

Ariſtot. μεταφοραὶ γὰρ αἰνίττονται. *Metaphoræ ſunt ænigmata, h. e. occultè ſignificant aliquid.*

αἰν

τοῦτο. [cum accuſ.] vt, *Plato in Apolog.* τοῦτ' ἂν εἴη ὃ ἐγώ φημι, σε αἰνίττεσθαι. *Hoc eſſet, quod ego dico, te occultè ſignificare.*

τοῦτον [cum accuſat. perſonæ] vt, *Plutarc.* τὸν δὲ Εὐήμερον καὶ Καλλίμαχος αἰνίττεται. *Euemerum autem & Callimachus taxat.*

εἴς τινα: vt, *Aeſchines,* αἰνιττόμενος εἰς ἐμέ. *Occultè me ſignificans vel taxans,*

Schol. Ariſtoph. αἰνίττεται εἰς Εὐριπίδην. *Alludit ad Euripidem, vel Notat Euripidem, vel potius Deſignat Euripidem.*

τοῦτο πρὸς τὸν ἀέρα. Per hoc occultè aërem ſignificare. Ariſt.

τί τοῦτό ἐστι: vt, *Plato Polit.* 1. ἠνίξατο ἄρα ὁ Σιμωνίδης ποιητικῶς τὸ δίκαιον ὃ εἴη. *Obſcurè poetico more declarauit, quod eſſet iuſtum.*

2. ὑπαινίττεσθαι.

Demoſt. ὑπηνίττετο δ' οὕτω πως καὶ παρεδήλου τὸν Ὠρωπόν. *Obſcurè & retè innuebat Oropum.*

In paſſiuo.

χρησμὸς ᾐνιγμένος. *Oraculum obſcurè, & ænigmaticè editum. Ariſtoph.* τὰ δὲ ᾐνιγμένα. *Quæ eleganter per ænigmata ſignificata ſunt.*

δι' αἰνιγμάτων
ἐν αἰνίγμασι
δι' αἰνιγμῶν
αἰνιγματωδῶς
αἰνικτηρίως
ἀδήλως
ἀμυδρῶς
[illegible]
ἀφανῶς
ἀσυμφανῶς
ἐπικεκαλυμμένως
σκοτεινῶς
ἀμαυρῶς
κρυφίως
λαθραίως
ἀσαφῶς
λυγαίως

Ænigmaticè Obſcurè. *Plutarch. Aeſchin. Ariſtoph. Philo, Aſchyl.* GALL. *Ambiguement.*

Hic dictiones ἄντικρυς & ἐναργῶς opponuntur.

Plutarch. οὐ δι' αἰνιγμῶν, ἀλλ' ἄντικρυς.

Aeſchin. οὐ δι' αἰνιγμάτων, ἀλλ' ἐναργῶς.

τὰ πρῶτά μοι ψευδῆ κατηγορημένα. *Iuſtum eſt me reſpondere ad ea, de quibus primum falso accuſatus fui.*

κατηγορητέον.

Iſocr. οὐ κατηγορητέον τοίνυν τῶν πραγμάτων, ὧν ἄν τις μετ' ἀρετῆς πλεονεκτήσειεν. *Non accuſanda ſunt illa negotia, quibus aliquis honeſtè plura acquirere ſtudet.*

*ADIVNCTA.

¶ *Accuſare.*

γράφεσθαι. γράψομαί σε ἀδικημάτων ἐπὶ τοῦ Ῥαδαμάνθυος. Lucian. iniuriarum te accuſabo apud Rhadamanthum. τίς σε οὐ γράψεται τῆς ἐσχάτης ἀνόητος; Chryſoſtom. dicitur etiam γράφεσθαι γραφὴν, & γράφεσθαι δίκην apud Platonem pro eodem. Et in paſſiua ſignificatione apud Iſæum, γραφὴν ὕβρεως γραφείς, id eſt, iniuriarum poſtulatus.

αἰτιᾶσθαι, Demoſthen. εἰ τοῦ πράγματος αἰτιῷντό με, ſi hanc dicam mihi impingerent. αἰτίαν ἐπάγειν idem quod αἰτιᾶσθαι.

μοιχείαν τινὶ προφέρειν, adulterium alicui obiicere. Et Philo, αἰτίαν ἡμῖν ὡς κατασκόποις ἐπέφερεν, nos vt exploratores criminabatur.

προδοσίαν ἐπικαλεῖν, Gregor. proditionis inſimulare. ἐγκαλεῖν, Idem.

διώκειν ἀσεβείας, Syneſ. impietatis arceſſere. φεύγειν διώκεσθαι, Xenophon. εἰσάγειν, etiam pro alicuius nomen deferre, eúmque in iudicium adducere, vt apud Platonem, ὡς ἀσεβῆ γὰρ οἱ μὲν εἰσήγαγον, οἱ δὲ κατεψηφίσαντο, alij eum impietatis reum egerunt, alii condemnarunt.

κατηγορεῖν, & κατηγορίαν διεξελθεῖν, vt apud Lucianum, κατηγορίαν οὕτω δεινὴν κατὰ τοῦ τοιούτου βίου διεξελθεῖν. κατηγορίαν πλέκειν, Chryſoſtomus.

γραφῇ περιπίπτειν, in culpam incidere, Gregor. δέδοικα μὴ ῥᾳθυμίας ἔγκλημα φεύγων, ἀπληστίας περιπέσω γραφῇ, vereor ne negligentiæ notam fugiens, in loquacitatis culpam incidam.

ἀποφέρειν γραφὴν, Demoſthen. ἀπήνεγκε κατὰ Κτησιφῶντος παρανόμων γραφὴν, id eſt παρανόμων ἐγράψατο. Et Gregorius, γραφὴν ἀποίσεις καθ' ἡμῶν, ὡς παραχαραττόντων τι τῆς γραφῆς, Litem nobis intendes, vt ſcripturam torquentibus atque inuertentibus.

δικάζεσθαι, Lyſ. δικάζεσθαι κατηγορίας τῷ ἀποβαλόντι τὰ ὅπλα, id eſt, γράφεσθαι.

¶ *Accuſare*

¶ *Accuſare innocentem.*

ἀνοσιωτάτην αἰτίαν ἐπιφέρειν, καὶ ἥκιστα Σωκράτει προσήκουσαν. Plat. nefarium crimen Socrati obiicere, quódque in talem virum minimè cadat.

ἐγκλήματα ψευδῆ κατ' υἱοῦ συντιθέναι. Luc. falſa crimina aduerſus fi- ium comminiſci.

ἀδικωτάτην αἰτίαν ὑπομένειν, Philo. iniquiſſimè accuſari.

ἐπιφέρεσθαι κατηγορίαν ἀθώοις ἐνδέχεται, Idem. nihil impedit quominus nonnunquam crimen inſontibus hominibus affinga- ur.

προφασιζόμενος ἐπιβουλὴν, μηδὲ τῆς ἡλικίας χωρούσης ἔγκλημα τοιοῦτον, Idem, nſidias cauſatus, cùm tamen tam atrox crimen in illam ætatem ninimè cadere poſſe videretur.

ἐπάγειν αἰτίαν ψευδῆ. Dem. falſum crimen intendere.

κατηγόρηκας ἡμῶν ἅττα οὐκ ἄξια, Syneſ. Indignis criminibus nos ex- gitaſti.

¶ *Accuſare, pro queri de aliquo.*

ἐγκαλεῖν, Iſocr. ταύτῃ μὲν οὐδὲν ἔχων ἐγκαλεῖν ἄλλο, πλὴν ὅτι, &c. cum uic nihil aliud haberet, quod ſuccenſeret, quàm quod, &c. ἐγκαλεῖν ἐμοὶ τῆς βραδυτῆτος, ſup. ἕνεκα, tarditatem mihi vitio vertere. πάλαι μὲν ἐγκαλέσας ἐφ' οἷς οὐκ ἀξιοῦμαι γραμμάτων. Syneſ. cùm iampri- em eo nomine tecum expoſtulaſſem, quòd nullas abs te lite- s accepiſſem.

μέμφεσθαι, Lucia. καὶ ἑαυτὸν ἐπεμέμφετο τῆς τόλμης, temeritatem ſuam cuſabat. πολλὰ καταμέμφεσθαι τῆς προτέρας ζωῆς ἑαυτόν, Philo. de ſu- rioris vitæ vitiis ſeipſum vehementer accuſare, ingenti ante- tæ vitæ pœnitudine duci. μέμψεως ἄξιον ἐστί, Xenoph. μέμψεώς γ' ἐς ἡμῖν ἄξιον; eſtne cur accuſemur?

καταγινώσκειν ὀλιγωρίαν αὐτοῦ καταγινώσκειν, vel καταδικάζειν, Luc. ne- igentiæ nomine eum accuſare, vel condemnare.

αἰτιᾶσθαι βραδυτῆτος, Idem. tarditatis accuſare. δι' αἰτίας ἔχειν δι' αἰτίας καὶ ἐγκλήσεως ἔχειν τὸν ἄνδρα ἐπὶ τούτῳ, Bud. idem quod αἰτιᾶσθαι, ἐν αἰτίᾳ τίθεσθαι, Philo οὐ πᾶσαν κίνησιν ἐν αἰτίᾳ τίθεμαι. non omnem dictionem vitio & crimini dandam cenſeo. ἑαυτὸν τῶν συμβεβηκότων αἰτιᾶσθαι, Idem. omnium quæ acciderunt, culpam in ſe con- re.

¶ *Accuſator.*

κατήγορος, ὁ κρίνων, ὁ διώκων, ὁ κατηγορῶν, ὁ εὐθύνων, ὁ γραψάμενος. A- onum forenſium nomina vide apud Polluc. lib. 8 cap 1. Reus tem Græcis dicitur ὁ κρινόμενος, ὁ κατηγορούμενος, ὁ διωκόμενος, ὁ εὐθυνόμενος, ὁ ἐγκαλούμενος, ὁ ἐν αἰτίᾳ ὤν, ὁ φεύγων δίκην vel γραφὴν. φεύγων ροφονίας dicitur, qui reus eſt cædis. ſic apud Demoſt. γραφὴν ὕβρεως *τὰ πρῶτά μου ψευδῆ κατηγορημένα. Iuſtum eſt me reſpondere ad ea, de quibus primum falſo accuſatus fui.*

κατηγορητέον.

Iſocr. οὐ κατηγορητέον τὰ τῶν πραγμάτων, ὧν ἄν τις μετ᾽ ἀρετῆς πλεονεκτήσειεν. Non accuſanda ſunt illa negotia, quibus aliquis honeſtè plura acquirere ſtudet.

*ADIVNCTA.

¶ *Accuſare.*

γράφεσθαι. γράψομαί σε παρανόμων ἐπὶ τοῦ Ῥαδαμάνθυος. Lucian. iniuriarum te accuſabo apud Rhadamanthum: τίς σε οὐ γράψεται τῆς ἐσχάτης ὠμότητος; Chryſoſtom. dicitur etiam γράφεσθαι γραφήν, & γράφεσθαι δίκην apud Platonem pro eodem. Et in paſſiua ſignificatione apud Iſæum, γραφὴν ὕβρεως γραφείς, id eſt, iniuriarum poſtulatus.

αἰτιᾶσθαι. Demoſthen. εἰ τοῦ πράγματος αἰτιῷντό με, ſi hanc dicam mihi impingerent. αἰτίαν ἐπάγειν idem quod αἰτιᾶσθαι.

μοιχείαν τινὶ προφέρειν. adulterium alicui obiicere. Et Philo, αἰτίαν ἡμῖν ὡς κατασκόποις ἐπιφέρων, nos vt exploratores criminabatur.

προδοσίαν ἐπικαλεῖν, Gregor. proditionis inſimulare. ἐγκαλεῖν, Idem.

διώκειν ἀσεβείας, Syneſ. impietatis arceſſere. θανάτου διώκεσθαι, Xenophon. εἰσάγειν, etiam pro alicuius nomen deferre, eúmque in iudicium adducere, vt apud Platonem, ὡς ἀσεβῆ γὰρ οἱ μὲν εἰσήγαγον, οἱ δὲ κατεψηφίσαντο, alij eum impietatis reum egerunt, alii condemnarunt.

κατηγορεῖν, & κατηγορίαν διεξελθεῖν, vt apud Lucianum, κατηγορίαν οὕτω δεινὴν κατὰ τοῦ τοιούτου βίου διεξελθεῖν. κατηγορίαν πλέκειν, Chryſoſtomus.

γραφῇ περιπίπτειν, in culpam incidere, Gregor. δέδοικα μὴ ῥᾳθυμίας ἔγκλημα φεύγων, ἀπληστίας περιπέσω γραφῇ, vereor ne negligentiæ notam fugiens, in loquacitatis culpam incidam.

ἀποφέρειν γραφήν, Demoſthen. ἀπήνεγκε κατὰ Κτησιφῶντος παρανόμων γραφήν, id eſt παρανόμων ἐγράψατο. Et Gregorius, γραφὴν ἀποίσεις καθ᾽ ἡμῶν, ὡς παραχαραττόντων τὰ τῆς γραφῆς, Litem nobis intendes, vt ſcripturam torquentibus atque inuertentibus.

δικάζεσθαι. Lyſ. δικάζεσθαι κατηγορίας τῷ σώσαντι τὰ ὅπλα, id eſt, γράφεσθαι.

¶ *Accuſare innocentem.*

πονηροτάτην αἰτίαν ἐπιφέρειν καὶ ἥκιστα Σωκράτει προσήκουσαν. Plat. ne-
m crimen Socrati obiicere, quódque in talem virum mini-
cadat.

κλήματα ψευδῆ κατ' αὐτοῦ συντιθέναι. Luc. falſa crimina aduerſus fi-
comminiſci.

κωτάτην αἰτίαν ὑπομένειν, Philo iniquiſſimè accuſari.

οὐδὲν δὴ κατηγορίαν ἀκρίτοις ἐνδέχεται, Idem. nihil impedit
minus nonnunquam crimen inſontibus hominibus affinga-

φασιζόμενος ἐπιβουλὴν, μηδὲ τῆς ἡλικίας χωρούσης ἔγκλημα τοιοῦτον, Idem,
lias cauſatus, cùm tamen tam atrox crimen in illam ætatem
mè cadere poſſe videretur.

ἄγειν αἰτίαν ψευδῆ. Dem. falſum crimen intendere.

τηγόρηκας ἡμῶν ἅττα οὐκ ἄξια, Syneſ. Indignis criminibus nos ex-
iti.

¶ *Accuſare, pro queri de aliquo.*

καλεῖν, Iſocr. ταύτῃ μὲν οὐδὲν ἔχων ἐγκαλεῖν ἄλλο, πλὴν ὅτι, &c. cum
nihil aliud haberet, quod ſuccenſeret, quàm quod, &c. ἐγκα-
λοῦσι τῆς βραδυτῆτος, ſup. ἕνεκα, tarditatem mihi vitio vertere.
μὲ ἐγκαλέσας ἐφ' οἷς οὐκ ἀξιοῦμαι γραμμάτων. Syneſ. cùm iampri-
o nomine tecum expoſtulaſſem, quòd nullas abs te lite-
cepiſſem.

σθαι. Lucia. καὶ ἑαυτῷ ἐπεμέμφετο τῆς τόλμης, temeritatem ſuam
abat. πολλὰ καταμέμφεσθαι τῆς προτέρας ζωῆς ἑαυτόν, Philo. de ſu-
is vitæ vitiis ſeipſum vehementer accuſare, ingenti ante-
itæ pœnitudine duci. μέμψεως ἄξιον δή, Xenoph. μέμψεώς γ' οὖν
ἄξιον; eſtne cur accuſemus?

γινώσκειν ὀλιγωρίαν αὐτοῦ καταγινώσκειν, vel καταδικάζειν, Luc. ne-
itiæ nomine eum accuſare, vel condemnare.

ᾶσθαι βραδυτῆτος, Idem. tarditatis accuſare. δι' αἰτίας ἔχειν δεῖ
καὶ ἐγκλήσεως ἔχειν τὸν ἄνδρα ἐπὶ τούτῳ. Bud. idem quod αἰτιᾶσθαι, ἐν
ἰᾶσθαι, Philo οὐ πᾶσαν κρίνων ἐν αἰτίᾳ τίθεμαι. non omnem
onem vitio & crimini dandam cenſeo. ἑαυτῷ τῶν συμβεβηκότων
αι, Idem. omnium quæ acciderunt, culpam in ſe con-

¶ *Accuſator.*

ήγορος, ὁ κρίνων, ὁ διώκων, ὁ κατηγορῶν, ὁ εὐθύνων, ὁ γραψάμενος. A-
m forenſium nomina vide apud Polluc. lib. 8 cap 1. Reus
Græcis dicitur ὁ κρινόμενος, ὁ κατηγορούμενος, ὁ διωκόμενος, ὁ φεύ-
γων, ὁ ἀπολογούμενος, ὁ ἐν αἰτίᾳ ὤν, ὁ φεύγων δίκην vel γραφὴν φεύγων
ίας dicitur, qui reus eſt cædis. ſic apud Demoſt. γραφὴν ὕβρεως

φεύγειν, i. contumeliarum accuſari.

¶ *Accuſationibus reſpondere.*

ἀπολογεῖσθαι. Luc. ἐγὼ δὲ ἀπολογήσομαι πρὸς τὰ ἐγκλήματα, ad ea quæ mihi obiecta ſunt, reſpondebo.

ἀπολογίαν προΐσχεσθαι, Idem quod ἀπολογεῖσθαι. οὐδὲ ἂν σὺ ἀνάσχοιο τὴν τοιαύτην ἀπολογίαν προϊσχομένου, Lucian. neque enim me ferres hac defenſione vtentem. πρὸς τὰς ἐπιφερομένας κατηγορίας ἀπολογίᾳ ἀληθεῖ χρήσασθαι. Philo. ea quæ obiiciuntur, vera purgatione propulſare.

λέγειν ὑπὲρ ἑαυτοῦ. apud eundem. i. pro ſe dicere.

ἀπολογίαν ποιεῖσθαι, Idem quod vno verbo ἀπολογεῖσθαι. ἁπλῶς δὲ τὴν ἀπολογίαν ἔγνωκα ποιεῖσθαι, Demoſt. certùm eſt mihi ſimplici defenſionis genere vti.

ἀπολύσασθαι τὰ κατηγορούμενα, Demoſth. diluere. πᾶσαν τὴν ἐπαγομένην αἰτίαν εὐχερῶς διαλύειν. Baſ. omnia in ſe coniecta crimina nullo negotio refellere.

ἐξαιρεῖσθαι τῆς μέμψεως, Idem. culpa liberari.

ἡμῖν συναγορεύειν, Philo, nobis patrocinari, cauſæ noſtræ defenſionem ſuſcipere. Cùm autem reus abſolutus eſt, id Græci ſic efferunt, εἷλε τὴν γραφὴν, ἀπελογήσατο, ἀπελύθη, ἀπέφυγεν, ἀπελύσατο τὰς αἰτίας.

¶ Abſoluere, Dimittere.

ἀφιέναι.

ἀφιέναι vel ἀφεῖναι

τινά Abſoluere aliquem, Dimittere aliquem, Miſſum facere aliquem.

Demoſt. ὃν θεοῖς εὔχεσθε ἐξώλη ποιεῖν, τοῦτον ἀφίετε αὐτοί. *Quem à diis perdi optatis, eum ipſi abſoluitis. Demoſthen.* αὐτός τε ἀφίημι Αἰσχίνην, καὶ ὑμῖν ἀφεῖναι συμβουλεύω. *Et ipſe Aeſchinem miſſum facio, & vobis, vt miſſum faciatis, ſuadeo.*

τινὰ καὶ μὴ τιμωρήσασθαι. Abſoluere ſeu dimittere aliquem, & non punire. Demoſth.

τινὰ τοῦ ἐγκλήματος, vel τῆς αἰτίας. Abſoluere aliquem crimine. Plutarch.

τινὰ τοῦ χρέους. Abſoluere aliquem debito, vel potius mutata conſtructione, Condonare alicui debitum. Phalar.

In paſſiuo.

ἀφεθεὶς τῶν ἐγκλημάτων. *Cui crimina remiſſa ſunt. Demoſth.*

Gregor. ἄφες ὁ ἀφεθείς. *Remitte, cum tibi remiſſum ſit.*

ἀφίεσθαι

ιϑαι ὑπό τινος καὶ ἀπαλλάττεσϑαι. *Abſolui ab aliquo & crimine li-*
ι. Demoſt.

2. ἀφεῖναι. Dimittere.

noſt. μὴ ἀφῆτε αὐτὸν, ὃς ὑμᾶς τηλικαῦτα ἠδίκηκε. *Ne dimittatis hunc,*
s tantis iniuriis affecit.
ιέναι τινά. Dimittere aliquem, vel abeundi veniam dare: Po-
xtant & exempla in Matth. cap. 14. & alibi.
ἀπολύειν τινά. Abſoluere aliquem.
urg. ἐὰν Λεωκράτην ἀπολύσητε.
eocratem abſolueritis.
n paſſiuo, vt ἀπολύεσϑαι τοῦ ἐγκλήματος: *Abſolui à crimine.*
ἀπελύϑη ὑπὸ τῆς συγκλήτου. *Abſolutus eſt in iudicio.*

3. ἀποψηφίζεσϑαι.

ινός. Abſoluere aliquem in iudicio: vt,
Plato. οὐ δέομαι ὑμῶν ἀποψηφίζεσϑαί μου. *Non rogabo vos*
vt me abſoluatis.
ινός ϑάνατον. Aliquem abſoluere mortis. Antiphon.

*ADIVNCTA

¶ *Abſoluere.*

ας ἀφεῖναι, Lucian. crimine liberare. ἀφεῖσϑαι τοῦ ἐγκλήματος,
e ſolui. Et apud Gazam in lib. de Senect. ψήφῳ τῶν δικαστῶν ἀ-
dicum ſententiis abſolutus eſt. vbi ἀφείϑη idem valet quod
ήματος ἀφείϑη ἀφεῖσα ψῆφος ſententia abſoluens. Baſ. τὸ ἀ-
περ᾽ ὑμῶν ψήφου τυγχάνειν, id eſt, ὑφ᾽ ὑμῶν ἀφεῖσϑαι.
τίας ἐλευϑερῶν, Æſch. Idem quod ἀφεῖναι.
ιεῖν ἐγκλήματος, Luc. μεγίστου ἐγκλήματος ἀπολύειν τὸν ἀδίκως συκο-
ον. Idem, hominem iniqua calumnia exagitatum abſolue-

ύγειν dicitur etiam reus cùm abſoluitur. τὸ ἔγκλημα ἀποφυγεῖν
hilo dicit, pro ἀποφυγεῖν abſolutè.
ψίζεσϑαι. Idem quod τῆς αἰτίας ἀφεῖναι, Demoſt. εἰ γὰρ ἀποψηφιεῖσϑε
nim eum abſolueritis.
εσϑαι τὴν ἀντιδίκην, Suidas de reo, qui aduerſarium iudicio ſu-
t.

¶ Accerſere, Adſciſcere, ſibi conciliare, vel attrahere.

γεσϑαι αὐτῷ αὐϑαίρετον δουλείαν. Sponte ſibi ſeruitutem adſciſcere. Demoſth.

ἐπισπᾶσθαι κίνδυνον καὶ ἔχθραν. Accerſere ſeu adſciſcere ſibi periculum & inimicitiam. Chryſoſt.

παρακαλεῖν. Accerſere aliquos. Demoſt.

μεταπέμπειν
μεταπέμπεσθαι
μεταστέλλειν
μετέρχεσθαι
μεταστέλλεσθαι } τινά. Accerſere aliquem.
μετακαλεῖν
παρακαλεῖν
ἐπάγεσθαι
διαπέμπεσθαι

Plutarch. μετεπέμψαντο δεσμώτην οἱ πολέμαρχοι; *An miſerunt qui eum vinctum accerſerent?*

Demoſth. οὗτος μεταπεμφθῆναι φάσκων ὑπὸ τοῦ πατρός. *Hic dicebat ſe accerſitum eſſe à patre.*

Iſocr. μεταπεμψάμενος ἐδεῖτό μου εἰς ἱερὸν ἐλθόντα, αὐτῷ συγγίνεσθαι. *Accerſens me rogauit, vt in templo ſe conuenirem.*

Lucian. ἐγὼ δ' ἄλλους ἤδη νεκροὺς μετελεύσομαι. *Ego iam alios mortuos accerſam.*

βούλεσθαι
θέλειν
ἐθέλειν } Velle.
αἱρεῖσθαι

Demoſt. οὐχ ὅσα βουλόμεθα, ἀλλ' ὅσα δίδωσι τὰ πράγματα, δέχεσθαι δεῖ. *Non ea quæ volumus, ſed quæ dant negotia, accipienda ſunt.*

Idem. ἂν οἱ θεοὶ θέλωσι. *Si dij voluerint.*

Matth. cap. 23. ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου. *Quoties volui congregare liberos tuos.*

Iohan. cap 6 ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων, ὅσον ἤθελον. *Similiter ex piſcibus, quantum volebant.*

σφόδρα
ἐκ παντὸς τρόπου } βούλεσθαί τι. Omnibus modis, ſeu valde velle aliquid. Demoſt.

Habet & hic locum verbum μέλλω cum infinitiuo, vt: *Lycurg.* οἱ μέλλοντες ἀδικεῖν. *Qui volunt iniuriam facere.*

¶ Accuratè vel exactè aliquid perſequi, Examinare.

ἀκριβολογεῖσθαι.

τί. *Aeſchin.* ἑκὼν ταῦθ' ὑπερβήσομαι ἵνα μὴ μέ τις εἴπῃ ὡς ἀρχαίως ἀκριβολογοῦμαι ἅπαντα. *Hac volens præteribo: ne quis fortè dicat, me accuratius omnia perſequi.*

ὑπέρ τινος. *Demoſth.* καὶ ταῦτα πάνθ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογοῦμαι καὶ διεξέρχομαι. *Et hac omnia pro veritate exactè perſequor & commemoro.*

περί τινος. *Demoſth.* ἐμοῦ περὶ τούτων ἀκριβολογουμένου. *Me hac exactè diſquirente, vel de his exactè diſputante.*

Aculeos relinquere in animis.

polis, τὰ κέντρα ἐγκατέλιπε τοῖς ἀκροωμένοις. Quod Cicero ita inetatur: Aculeos relinquebat Pericles in animis eorum, à us eſſet auditus.

ιβῶς, Accuratè, Subtiliter, ἀκριβέστερον, Subtilius, Accuratius. At.

Adeò dementes & infelices fuerunt: Eò dementiæ, vel Ad, vel In eam dementiam deuenerunt: Tam audaces fuerunt: Tanta eorum audacia fuit, vt, &c.

ἀνοίας ἦλθον. Eò dementiæ deuenerunt: vt,

Iſocr. εἰς τοῦτό τινες ἀνοίας ἐληλύθασιν. *Eò dementiæ quidam prolapſi ſunt, vel, in eam ſtultitiam deuenerunt.*

ἧκεν ἀναιδείας, ὥστε τολμᾷν λέγειν, ὡς κεκωλυκὼς εἴην, τὴν πόλιν ποιήσασθαι εἰρήνην. Tanta fuit impudentia, vt diceret me impediuiſſe, ne ciuitas pacem faceret. Demoſt.

περιέστηκε τὰ πράγματα, ὥστε. Eò tandem res deuenerunt, vt, &c. Pro quo dicitur & ἐνταῦθα περιέστηκε τὰ πράγματα, &c.

μωρίας ἐληλύθαμεν. In eam ſtultitiam deuenimus. Iſocr.

ἀμελείας τῆς οἰκείας, καὶ τῆς ἀλλοτρίας ἐπιθυμίας καθεστήκασι. Adeò negligenter ſuas res adminiſtrarunt, & adeò alienorum cupidi fuerunt. Iſocr.

ἀφροσύνης ἦλθον. Adeò ſtolidi ſunt. Idem.

τόλμης ἐληλύθασι. Eò audaciæ & confidentiæ deuenerunt. Iſocr.

ἀναισχυντίας καὶ πονηρίας ἐληλύθασιν, ὥστε.} In eam impudentiam & malitiam deuenerunt, vt, &c. Iſocr.

μανίας ἀμφότεροι ἀφιγμένοι, ὥστε μηδετέροις μηδεμίαν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας. Cùm vtrique in eam amentiam deueniſſent, vt nulla ſpes ſalutis reliqua eſſet. Iſocr.

ἐπιθυμίας ἥκομεν τοῦ κακῶς ἡμᾶς αὐτοὺς ποιεῖν. Tam cupidi ſumus nobis ipſis malefaciendi, Iſoc.

Idem, ἐγὼ δ' οὔτε Θηβαίους ἡγοῦμαι εἰς τοῦτο μανίας ἥξειν, ὥστε, &c.

ἀσεβείας ἦλθον Μεσσήνιοι, ὥστε ἐπιβουλεύσαντες ἀπέκτειναν Κρεσφόντην, Meſſeniorum tanta fuit impietas, vt Creſphontem per inſidias interfecerint. Iſocr.

ὀργῆς προήχθησαν. Eo furoris deuenerunt. Iſocr.

ἀτυχίας ἥκομεν, ὥστε. In eam infelicitatem deuenimus: vt, &c.

¶ Pro εἰς τοῦτο, vti poſſumus etiam εἰς τοσοῦτον, cum genitiuo: vt,

ὑπερηφανίας, ἦλθεν ὥστε μικρὸν ἡγησάμενος ἔργον εἶναι τὴν Ἑλλάδα χειρώσασθαι. Eo faſtus & ſuperbiæ proceſſit, vt exiguum quiddam putaret, ſubigere & capere Græciam. Iſocr.

ἀνοίας ἐληλύθασιν, ὥστε οἴονται καὶ παρ' ὑμῖν, καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις εὐδοκιμήσειν, ἢν ὡς ἂν δύνωνται, πλεῖστα περὶ ἄλλων βλασφημήσωσιν. Eò dementiæ venerunt, vt putent ſe tum apud vos, tum apud alios laudem conſecuturos, ſi quantum poſſunt, alios calumnientur Iſocr.

εἰς τοσοῦτον

φιλανθρωπίας καὶ εὐσεβείας οἱ παλαιοὶ ἀφίκοντο, ὥστε τῶν πρότερον γεγενημένων ἀδικημάτων τὸ λαμβάνειν δίκην ἐπέχον ἐν ταῖς ἑορταῖς. Tantum fuit veterum & humanitas & pietas, vt feſtis diebus etiam de iniuriis prius factis pœnas ſumi vetuerint. Demoſth. in Midian.

εὐηθείας οἴεται ὑμᾶς ἤδη προβεβηκέναι, ὥστε καὶ ταῦτα ἀναπεισθήσεσθαι. Ita ſimplices vos etiam factos eſſe opinatur. vt iſta etiam perſuaderi vobis patiamini. Demoſt.

ὕβρεως ἦλθον, ὥστε ἔπεισαν ὑμᾶς. Eò impudentiæ delapſi ſunt, vt vobis perſuaſerint. Iſocr.

¶ Pro εἰς τοῦτο μανίας, vel εἰς τοσοῦτον μανίας, etiam dicere potes, εἰς τοσαύτην μανίαν, vel εἰς τοσαύτην ὑπερβολὴν μανίας, vt,

εἰς τοσαύτην
- μανίαν ἦλθε. Eò vſque inſaniæ deuenit. Iſocr.
- ἀπορίαν ἐληλύθασιν. Ad tantas redacti ſunt anguſtias. Iſoc.
- εὐδαιμονίας ὑπερβολὴν ἥκουσιν. In tantam felicitatis vbertatem deuenerunt. Iſocr. in Burſ.

¶ Adeò, Adeò vt, Tam vt, Tantum vt, Ita quaſi, Sic vt, Ita vt.

icr. τοσοῦτον ἡττήθη, τῷ κάλλει, κρατεῖν τῶν ἄλλων εἰθισμένος. *Adeò vi-*
eſt pulchritudine, qui alios vincere ſolebat. Hic ſine ὥστε ponitur.
em, τοσοῦτον ἀπεῖχον τοῦ πράττειν, ὥστ' οὐδ' ἡσυχίαν ἄγειν ἠθέλησαν. *Adeo*
dæmonij abſtinuerunt ab actionibus, vt ne quidem quieſcere
erint.

2. οὕτως ὡς.

ocr. οὕτως ἐνδεὴς ἀμφοτέρων ἐγενόμην, φωνῆς ἱκανῆς καὶ τόλμης, ὡς οὐκ οἶδα,
ἄλλος τῶν πολιτῶν. *Ita his duabus rebus, voce nimirum, & auda-*
go (Iſocratés) deſtitutus fui, vt neſciam an alius quiſquam
um.

3. οὕτος, ὥστε.

eſchines, οὕτως χρὴ καθαρὸν τὸν βίον εἶναι τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς, ὥστε μηδ' ἐπι-
δέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς. *Vitam viri modeſti & boni adeo pu-*
r eſſe decet, vt in eam nullius flagitij cadat ſuſpicio. Hoc modo
ſocrates ſæpiſſimè loquitur, nec non Demoſthenes.
emoſt. οὕτως ἀχάριστος εἶ, καὶ πονηρὸς φύσει, ὥστε. *Tam ingratus es, &*
uus natura, vt nullam gratiam illis habeas.

4. τοσοῦτον, ὅσονπερ.

ſocr. τοσοῦτον ἐφρόνησαν, ὅσονπερ ἂν εἰ πάντων ἡμῶν ἐκράτησαν. *Ita gloria-*
ent, quaſi nos omnes vicissent.

5. οὕτως, ὥσπερ.

ſocr. τῆς Ἑλένης ἁρπασθείσης, οἱ μὲν Ἕλληνες, οὕτως ἠγανάκτησαν, ὥσπερ ὅλης
Ἑλλάδος πεπορθημένης. *Rapta Helena Græci ita indignati ſunt, vt*
ota Græcia vaſtata fuiſſet.

6. οὕτω τοσοῦτον, ὅστις.

Demoſthenes, τίς οὕτω τοσοῦτον πόῤῥω τῶν πολιτικῶν ἦν πραγμά-
ὅστις οὐκ. *Quis adeo remotus fuit à publicis functionibus, qui non*
c.
Ponitur & οὕτω ſolum in fine periodi: vt,
Plato, οὕτω πιθανῶς ἔλεγον. *Adeò probabiliter loquebantur. Sic & a-*
d Iſocratem.

¶ Accipere, Amplecti, Recipere.

λαμβάνειν.

δῶρα καὶ χρήματα. Accipere munera & pecuniam. Xenoph.

λαμβάνειν

μᾶλλον ἢ διδόναι. Potius accipere quàm dare. Thucyd.
ἀργύριον καὶ οὐκ ἀποτίνειν. Accipere pecuniam, & non pendere. Iſoc.
μισθόν. Accipere mercedem ſeu ſtipendium. Iſocr.
σπονδάς. Accipere fœdus. Xenoph.
ὠφέλειαν. Capere ſeu percipere vtilitatem. Xenoph.
γυναῖκα. Accipere in vxorem. Xenoph.
εἰς τὰς χεῖρας. In manus accipere, vel potius ſumere. Plato.

2. παραλαμβάνειν.

παραλαμβάνειν

τὰ χρήματα παρά τινος. Accipere pecuniam ab aliquo. *Iſocr. Trapezit.*
ἀρχήν. Accipere imperium, pro Succedere in imperio.
τινά. Aſſumere aliquem, item Secum ducere. Matth. 4.

3. δέχεσθαι.

Δῶρα δέχεσθαι. Munera accipere. Demoſth.

4. ἀποδέχεσθαι.

Iſocr. μᾶλλον ἀποδέχου δικαίαν πενίαν, ἢ πλοῦτον ἄδικον. *Amplectere potius honeſtam paupertatem, quam diuitias iniuſtas.*

5. προσδέχεσθαι.

Iſocr. προσεδέχεσθε μηδένα τῶν φυγάδων. *Recepiſtis nullum exulem.*

6. ὑποδέχεσθαι.

Iſocr. κακὸς γενόμενος περὶ τὸν ὑποδεξάμενον, *Ingratus fuit erga eum, qui ipſum recepit.*

κομίζομαι τὴν ἐπιστολήν. Accipio literas, vel redduntur mihi literæ, perferuntur ad me. Æſchines.

Demoſth. ἐκομισάμην τὴν παρ' ὑμῶν ἐπιστολήν. *Accepi à vobis epiſtolam. Plutarch.* ὀψέ σου τὴν ἐπιστολὴν ἐκομισάμην. *Sero accepi tuas literas.*

¶ Alludere ad aliquid, Taxare aliquem, Occultè ſignificare, Innuere.

αἰνίττεσθαι.

¶ Aenigmatum aliquid habere (abſolutè) vt,

Ariſtot. μεταφοραὶ γὰρ αἰνίττονται. *Metaphoræ ſunt ænigmata, h.e. occultè ſignificant aliquid.*

ἴτω. [cum accuſ.] vt, *Plato in Apolog.* τοῦτ᾽ ἂν εἴη ὃ ἐγώ φημί, σε αἰνίττεσθαι. *Hoc eſſet, quod ego dico, te occultè ſignificare.*

ὕτον [cum accuſat. perſonæ] vt, *Plutarc.* τὸν δὲ Εὐήμερον καὶ Καλλίμαχος αἰνίττεται. *Euemerum autem & Callimachus taxat.*

ἴς τινα: Vt, *Aeſchines,* αἰνιττόμενος εἰς ἐμέ. *Occultè me ſignificans vel taxans,*

Schol. Ariſtoph. αἰνίττεται εἰς Εὐριπίδην. *Alludit ad Euripidem, vel Notat Euripidem, vel potius Deſignat Euripidem.*

ῦτο πρὸς τὸν ἀέρα. Per hoc occultè aërem ſignificare. Ariſt.

ι τοῦτο δεῖ: vt, *Plato Polit.* 1. ᾐνίξατο ἄρα ὁ Σιμωνίδης ποιητικῶς τὸ δίκαιον ὃ εἴη. *Obſcurè poetico more declarauit, quod eſſet iuſtum.*

2. ὑπαινίττεσθαι.

οſt. ὑπῃνίττετο δ᾽ οὕτω πως καὶ παρεδήλου τὸν Ὠρωπόν. *Obſcurè & re-*
ıuebat Oropum.

In paſſiuo.

ὸς ᾐνιγμένος. *Oraculum obſcurè, & ænigmaticè editum. A-*
.τὰ δὲ ᾐνιγμένα. *Quæ eleganter per ænigmata ſignificata ſunt.*

μάτων
μασι
μῶν
τωδῶς
ρίως
ις
ς
κνῶς
λυμμένως
ῶς
ῶς
:
ως
δς
ς

Ænigmaticè Obſcurè. *Plutarch. Aeſchin. Ariſtoph. Philo, Aſchyl.* GALL. *Ambiguement.*

ictiones ἄντικρυς & ἐναργῶς opponuntur.
rch. οὐ δι᾽ αἰνιγμῶν, ἀλλ᾽ ἄντικρυς.
in. οὐ δι᾽ αἰνιγμάτων, ἀλλ᾽ ἐναργῶς.

Non per ænigmata, ſed clarè & perſpicuè.

καθάπτεσθαι, Taxare, pro Dicaciter mordere: Perſtringere, Inceſſere, Increpare.

Thucyd. ἐπεί με Νικίας καθήψατο. *Quia Nicias me perſtrinxit, taxauit.*

Luc. οἱ δὲ Ἐπικούρειοι, ὦ θεοί, οὐ μετρίως ἡμῶν καθάπτονται, μὴ ἐπιμελεῖσθαι τῶν ἀνθρώπων λέγοντες τοὺς θεούς. *Epicurei, o dij, non parum nos dicaciter perſtringunt, dicentes homines non eſſe diis curæ.*

¶ Abſit, Quod abſit, Deus auertat.

μὴ γένοιτο.

Demoſth. ταῦθ' ὡς ἂν ἐξετασθείη μάλιστα ἀκριβῶς, μὴ γένοιτο. *Hæc vt experientia comprobentur, Deus auertat.* *Idem.* μὴ γένοιτο, ὦ πάντες θεοί. *Abſit, diique omnes prohibeant.*

2. ὃ μὴ συμβαίη.

Demoſth. χρὴ οὕτως ἅπαντας ἔχειν τὴν διάνοιαν περὶ τῶν ἀδικουμένων, ὥσπερ ἂν, εἴ τι γένοιτο (ὃ μὴ συμβαίη) τοὺς ἄλλους ἀξιώσαι πρὸς αὐτὸν ἕκαστον ἔχειν. *Omnes eo in iniuriis affectos animo eſſe debent, quo erga ſe, ſi quid tale accideret (quod abſit) quiſque alios eſſe vellet.*

3. μὴ οὕτω γένοιτο κακῶς τῇ πόλει

Demoſth. μὴ οὕτω γένοιτο κακῶς τῇ πόλει, ὥστε τοιούτων σωφρονιστῶν δεηθῆναι τοὺς νεωτέρους. *Abſit vt eò loci Reſpublica redigatur, vt talibus cenſoribus adoleſcentes indigeant.*

¶ Acquieſcere in aliqua re, Boni conſulere.

ἐμμένω τοῖς καθεστηκόσι ἀρκοῦμαι τοῖσδε ἐπαναπαύομαι τούτοις συμφέρομαι τοῖς παροῦσι συγχωρέω τούτοις μένω ἐν τούτῳ μένω κατὰ χώραν στέργω τούτῳ vel τοῦτο στέργω ἐπὶ τούτῳ ἀτρεμῶ ἐπὶ τοῖς παροῦσι ἀγαπάω τούτῳ ἢ τοῦτο	Acquieſco his rebus vel in hac re: Hoc contentus ſum: Hæc boni conſulo: Hoc approbò: Hac re delector: Hoc admitto, &c.
ἀρέσκεσθαι ἀγαπᾶν ἐπαναπαύεσθαι	ἐπὶ. (cum datiuo) In aliqua rè acquieſcere: vt, *Acquieſcer a quelque choſe.*

Lucian.

ian. δεῖ ἀφίστασθαι καὶ ἀγαπᾶν τοῖς παροῦσι. *In rebus præſentibus acquieſcendum eſt.*

ſtot. ἀγαπῶ τοῖς διατεταγμένοις. *Acquieſco iis, quæ ſtatuta ſunt ab ar-*

ian. in Demoſth. οὐ δεῖ θαρρεῖν καὶ ἐπαναπαύεσθαι τοῖς τῶν ῥητόρων λόγοις. *ſt confidendum nec acquieſcendum oratorum verbis.*

2. στέργειν.

τι. Aliquid boni conſulere:vt;

Iſocr. στέργε τὰ παρόντα. *Boni conſule præſentia.*

τινὶ (cum datiuo, in eadem ſignificatione) vt,

Iſocr. de Pace, οὐ στέργοντες οἷς ἂν ἔχωμεν, ἀλλ᾽ ἀεὶ τῶν πλειόνων ὀρεγόμενοι. *Non boni conſulentes, quæ habere poſſumus, ſed ſemper plura appetentes.*

Idem, ἀνάγκη στέργειν τοῖς ἤδη συμβεβηκόσι. *Neceſſe eſt, quæ acciderunt, æqui bonique conſulere.*

ἐπί τινι. Aliquid boni conſulere, Contentum eſſe aliquo:vt,

r. στέργειν ἐπὶ τῆς δωρεᾶς ὑπὸ πλήθους διδομένης. *Boni conſulere honores à*

o datos.

τις
ιων
ν
ωμος
κὴς

Contentus.

¶ Contentum eſſe.

3. ἀγαπᾶν.

τινὶ (cum datiuo) Aliqua re contentum eſſe:vt,

Lyſias. ἀγαπᾶν χρὴ τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς. *Præſentibus bonis contenti eſſe debemus.*

ἐν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς δεῖ (cum præpoſitione) Decet nos contentos eſſe præſentibus bonis. Iſocr.

τὰ παρόντα χρή. Præſenti ſtatu contenti eſſe debemus. Dem. Philipp. 2.

χρὴ, ἐὰν τὴν ἐλευθερίαν ἔχωμεν (ſine caſu) Contenti eſſe debemus, ſi libertatem habeamus. Plato.

ν τῷ ἔχειν τι. Contentum eſſe aliqua re:vt

Herodian. δεῖ ἀγαπητῶς ἔχειν ἕκαστον τὰ ἑαυτοῦ. *Decet vnumquemque ſuis rebus contentum eſſe.*

αὐταρκῶς ἔχειν πρός τι: vt,

Chryſoſt. χρὴ αὐταρκῶς πρὸς τὰ ἴδια ἔχειν, καὶ εὐχαριστεῖν τῷ Θεῷ. *Propria bona boni conſulenda ſunt , ſeu Propriis bonis nos contentos eſſe decet. & gratias agere Deo.*

ἀρκεῖσθαι τοῖς παροῦσι Præſentibus contentum eſſe.

Socrates. ὁ ἐλαχίστοις ἀρκούμενος, πλουσιώτερος. *Qui pauciſſimis contentus eſt, hic ditiſſimus eſt.*

Hebr. cap. 13. ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος, ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσι. *Sint mores alieni ab auaritia, contenti illis, quæ adſunt.*

Lucæ cap. 3. ἀρκεῖσθε τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν. *Contenti eſtote ſtipendiis veſtris.*

στέργειν { τοῖς παροῦσι / τὰ παρόντα } Rebus præſentibus contentum eſſe. Iſocr. *Se contenter de ce qu'on a.*

ἐμμένειν τοῖς κριθεῖσι.
στέργειν τοῖς ἐγνωσμένοις ὑπὸ τοῦ δικάζοντος.
τοῖς κεκριμένοις ἐναπομένειν.
τοῖς δεδογμένοις ἐναπαύεσθαι
} Acquieſcere rebus iudicatis, & re iudicata. Bud.

ἀγαπᾶν / στέργειν } τὴν κρίσιν, vel τὰ ἐγνωσμένα. Non velle prouocare vel appellare.

ἀγαπητὸν εἶναι. Boni conſulendum eſſe: vt,

Demoſth. pro corona. ἀλλ' ἐπιστάμην ἀγαπητὸν εἶναι εἰ μηδὲν παραλείπων τις ὧν δεῖ, πράξειε. *Sed ſtatuebam boni conſulendum eſſe ſi nihil negligendo quis, quæ decet, effecerit.*

εὐδοκεῖν ἔν τινι. Placidè acquieſcere in re aliqua, vel Delectari aliqua re, item approbare vel admittere aliquid: vt,

Luc. cap. 3. σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς ἐν σοὶ ηὐδόκησα, *Tu es filius meus dilectus, in te complacitum eſt mihi.*

Polyb. ἐν αἷς (συνθήκαις) εὐδόκησεν. *Quas conditiones libenter admiſit.*

ADIVNCTA.

¶ *Acquieſcere.*

ἐμμένειν, vel ἐναπομένειν, ἐφησυχάζειν, ἐπαναπαύεσθαι, ἀρκεῖσθαι τοῖς καθεστηκόσι, Græci dicunt, pro eo quod nos dicimus, acquieſcere his quæ conſtituta ſunt.

τὰ παρόντα μὴ κινεῖν, ἀτρεμεῖν, vel, vt Lucianus, ἀρέσκεσθαι καὶ ἀγαπᾶν τοῖς παροῦσι, rebus præſentibus contentum eſſe. cuius contrarium eſt νεωτερίζειν, καινοτομεῖν , res nouas moliri. Apud Chryſoſtomum iore paræneſi ad Theodor.lapſum,vbi habet interpres,& adamabimus effugiſſe gehennam?non dubito quin Græcus cohabeat ἀγαπήσομεν, vel quid ſimile.i.contenti erimus,ſatis habemus,ſi gehennam effugerimus.

ἀγαπᾶν τοῖς ἐγνωσμένοις vel στέργειν, Lucian. grata habere, quæ cognita ac decreta ſunt, ἀγαπᾶν οἷς ἂν ἐκεῖνος διαγνῷ, In eodem ſenſu ἀγαπᾶν etiam eleganter vſurpatur pro,præclarè ſecum agi exiſtimare. Ariſtid. ἠγάπησαν ἀναχωρήσαντες,bene ſecum agi putarunt,quòd diſceſſiſſent. ἀγαπήσειν με ἔφη, ἐὰν τὸ σῶμα σώσω, Lyſ.præclarè mecum actum iri dixit.ſi vitam ſeruauero.

ὅ,τι ἂν δοκῇ τέλος ποιήσῃ τῆς δίκης, Luc.arbitrio tuo res trāſigetur.

μένειν ταῖς συνθήκαις.ſtare conuentis.

χαίρειν ἐᾶν τὰ ἐσπεισμένα,Bud.fœdus minimè violare,fœderis iuncte tueri.

τῷ ψηφίσματι ἀκολουθεῖν καὶ προσθέσθαι. Demoſt.in ſententiam tuam busire,eique aſſentiri.

¶ Sufficit,Satis eſt,Contentus ſum.

ἀρκεῖ.

μοι ταῦτα.Iſta mihi ſufficiunt,His contentus ſum.Iſocr

Aeſchines, ἀρκεῖ μοι μικρὰ, καὶ μειζόνων αἰσχρῶς οὐκ ἐπιθυμῶ. *Pauca mihi ſufficiunt,& maiora turpiter non appeto.*

μοι τὸ ἰδέσθαι Sufficit mihi videre.Iſocr.

Idem, οὐκ ἤρκεσεν αὐτοῖς ταῦτα ἐξαμαρτάνειν. *Non ſatis fuit illos hæc deliquiſſe.*

ταῦτα πρὸς ἐκεῖνο.Hæc ad illud ſufficiunt.

Iſocr. περὶ μὲν οὖν τούτων τῶν λόγων καὶ ταῦτ' ἀρκείσθω. *& hæc de his orationibus ſufficient.*

χρόνος τοῖς λεγομένοις.Tempus ſufficit rebus dicendis.

ſocr. οὔτ' ἂν ὁ χρόνος τοῖς λεγομένοις ἀρκέσειεν. *Neque tempus dicendis ceret.*

imur & compoſitis διαρκεῖ & ἐξαρκεῖ, in eadem ſignificatione;

ucian. διαρκεῖ πρὸς τὸ πένθος τὸ μέγεθος. *Par eſt tam magno luctui.*

em, διαρκεῖ ἐν τοῖς καμάτοις. *Par eſt laboribus.*

cr. de iugo. ἐξαρκεῖ βραχὺς λόγος πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους. *Ad ſeniores is oratio ſufficit.*

ntipho. οὐκ ἐξήρκεσεν αὐτῷ τοσοῦτα καὶ τηλικαῦτα τὸ πάλαι ἀδικεῖν

Non ei ſatis fuit tot & tantis iniuriis ciuitatem affeciſſe.

Demoſt. τοῖς μὲν φαύλοις ἐξαρκεῖ τὸ λυσιτελὲς, τοῖς δὲ σπουδαίοις καὶ τὸ καλὸν προσεῖναι δεῖ. *Improbis vtilitas ſatis eſt: boni vero honeſtatem quoque addere debent.*

τ. ἀπόχρη.

ἀπόχρη

μοι τοῦτο. Hoc mihi ſatis eſt ſufficit.

Demoſth. οὐκ ἀπέχρησεν αὐτῷ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸν διδάσκαλον διέφθειρε. *Non ei ſatis fuit hoc, verum etiam magiſtrum corrupit.*

μοι τοῦτο λαβεῖν. Sufficit mihi hoc accepiſſe. Iſocr.

τὰ πρῶτα κεφάλαια εἰπεῖν. Satis eſt, ſufficit, prima & præcipua capita exponere. Lucian.

Chryſoſt. οἱ διψῶντες οὐδὲν δέονται οἴνου, ἀλλ᾽ ἀπόχρη αὐτοῖς ὕδατος πιεῖν. *Illi qui ſitiunt, non indigent vino, ſed ſufficit eis, ſi aquam bibant.*

τὰ εἰρημένα περὶ τούτων. Sufficiunt illa, quæ dicta ſunt de his. Plutarch.

μοι τοσοῦτον, ἂν ἁπλῶς αὐτὰς τὰς πράξεις δυνηθῶ διελθεῖν. Sufficit mihi tantum, ſi poſſim ſimpliciter has res exponere. Iſocr.

Plato. εἰ αὐτῷ μὴ ἀποχρήσει ταῦτα. Si ipſi hæc non ſufficient. vel, Si his contentus non fuerit. Vbi nota futurum.

εἰς εὐμορφίαν. Satis eſt ad formæ præſtantiam. Lucian.

Huc pertinent & hæc:

καὶ περὶ μὲν τούτων ἅλις. *Atque de his quidem ſatis eſt. Ariſtot.* ὅτι μὲν συνθήκας ἐποιησάμεθα, ἱκανῶς ἀποδεδεῖχθαι νομίζω. *Quod hæc fœdera ſanxerimus, ſatis ſuperque demonſtratum eſſe arbitror. Iſocr. in Trapez.*

περὶ τῶν τῇ πόλει συμφερόντων, σοὶ ἐξαρκούντως διελέχθην. *De noſtræ vrbis commodis ſatis tecum diſputauimus. Iſocr.*

ἐξαρκούντως νῦν εἴρηται περὶ τούτων. *Satis iam de illis dictum eſt, Ariſtot.* περὶ μὲν οὖν αὐτοῦ ἱκανῶς ἀποδεδεῖχθαί μοι νομίζω. *De eo igitur ſatis oſtenſum eſſe arbitror. Idem.*

καὶ περὶ μὲν τούτων ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω. *Atque de his quidem hactenus. Idem.*

περὶ μὲν οὖν τοιούτων ἅλις. *Sed de rebus eiuſmodi ſatis. Idem.* τὰ μὲν οὖν λεγόμενα περὶ τῆς ἡδονῆς καὶ λύπης ἱκανῶς εἰρήσθω. *Ac de iis, quæ feruntur de voluptate & dolore, ſatis dictum ſit. Idem.* ταῦθ᾽ ὡς ὑπομνῆσαι ἱκανῶς εἰρήσθω. *Hæc commonendi cauſſa dixiſſe ſufficiant. Demoſt.*

ἅλις

δρυὸς (cum genitiuo) Sat quercus. Prouerb. Εἰ ἅλις σπουδῆς.
ο.

atis eſſe, vel Sufficere, etiam per ἱκανὸν εἶναι, & infinitiuum red-
: vt,

*ſopus, ἀηδὼν εἶπε μηδ' ἱκανὴν εἶναι ἱέρακος γαστέρα πληρῶσαι. Philomela
ut ſe non ſatis eſſe, vel ſufficere, ad accipitris ventrem implen-*

*ſtot. οὐδὲ δὴ περὶ ἀρετῆς ἱκανὸν τὸ εἰδέναι, ἀλλ' ἔχειν καὶ χρῆσθαι πειρα-
tqui ne virtutem quidem ſatis eſt habere cognitam, ſed opera
a eſt, vt habeamus, & ea vtamur.*

ἐπὶ τοῦτο. Huic rei par ſum. Plato 2. de Rep. πῶς ἡ πόλις ἀρκέσει ἐπὶ ταύτην παρασκευήν; *Quomodo poterit ciuitas par eſſe tantis belli apparatibus? Plato.*

πρὸς τοῦτο, Par ſum iſti rei. Chryſoſt. οὐκ ἀρκῶ πρὸς τὸ τοῦ πράγματος ἔργον. *Non ſum par magnitudini & moli negotij. Chryſoſt.*

τούτοις: vt. Syneſ. πῶς ἀρκέσω ταῖς μερίμναις; Quomodo par eſſe potero iſtis curis?

A D I V N C T A.

Sufficere & ſufficiens.

ιν Gregor. οἷς ἀρκεῖ τὸ θελῆσαι πρὸς τὸ εἶναι σοφοῖς, quibus ad eru-
ιem conſequendam ſolum velle ſufficit. οὔτ' ἂν χρόνος τοῖς λο-
: ἀρκέσειεν, Iſocr. ne tempus quidem vllum his commemo-
ſufficeret. τοῖς παρὰ τοῦ Θεοῦ παρασχεθεῖσιν οὐκ ἀρκεσθέντες. Suid. be-
is diuinitus conceſſis minime contenti, καὶ οὐδὲ μέχρι τούτου ἡ
καὶ βασκανία ἠρκέσθη [illegible], idem. nec eo contenta eſt ho-
bies atque inuidia, id eſt, nec hic conſtitit. οὐκ ἤρκεσεν αὐ-
τοῖς πρὸς σωτηρίαν. Gregor. impar fuit exitio ab ipſis depel-
ι.

κεῖν. idem quod ἀρκεῖν, ὁ βίος δοκεῖ ὁ ἐμὸς τῷ μήκει τοῦ λόγου οὐκ
ἰν, Plat. in Phædon. ne vita quidem mea tam longæ oratio-
icere poſſe videtur. καὶ οὐκ ἐξήρκεσεν αὐτῷ τοσαῦτα, καὶ τηλικαῦτα τὴν
[illegible], nec ſatis habuit ille, vrbem tot ac tantis iniurijs af-
, καὶ ταῦτα ἔχοντες, οὐκ ἐξήρκεσεν αὐτοῖς. Demoſth. ποῖαι πηγαὶ δακρύων
τοσούτοις ἐξαρκέσουσι; Baſi. ecqui lacrymarum fontes tantis ma-
es eſſe potuerunt?

αὐτάρκως ἔχειν, Pollux. id eſt, ἀρκεῖσθαι, contentum eſſe. εἰ καὶ
ἀρκούντως ἔχειν. Xenophon. αὐτάρκης, ſufficiens. Baſil. εἰ καὶ
[illegible] αὐτάρκης [illegible] τῆς σῆς ἀλεξικακίας, id eſt, [illegible]

Et Gregor. τὰ ἐνταῦθα [illegible] αὐτὸ [illegible] res noſtra familiaris eiuſmodi eſt, vt ad vitam honeſtè ingenuéque degendam ſuppetere queat. οὐκ αὐτάρκως ὑπολαμβάνει θρηνεῖν ἡσυχῇ τὸ πάθος, idem. non ſatis eſſe cenſet, calamitatem hanc tacitè deplorare. αὐτάρκως ἔχειν, id eſt, ἀρκεῖν. Baſil. οὐκ ἐδόκει σοι αὐτάρκως ἔχειν τὰ εἰρημένα, non tibi ſufficere videbantur, quæ diximus.

ἱκανῶς. πολλαὶ γὰρ ἂν ἡμέραι τε καὶ νύκτες οὐκ ἱκαναὶ γένοιντο τῷ τὰ πάντα μέλλοντι ἀφηγεῖν, Demoſth. id eſt, οὐκ ἂν ἐξαρκέσειεν, εἴ τις τὰ πάντα διηγεῖσθαι βούλοιτο.

πολλὰ λέγειν ἔχων ἐάσω, ταῦτα ἱκανὰ εἶναι νομίζων, id eſt. αὐτάρκη, idem. οὐκ ἂν δὶς τοσοῦτον ὕδωρ ἱκανὸν διηγήσασθαι γένοιτο, idem. bis tantum aquæ non ſufficerit ad commemorandum, &c. ſicque Chryſoſt. ἱκανὸν τὸ προοίμιον ἅπαντας παιδεῦσαι καὶ ἔργων, καὶ λόγων ἐντεῦθεν ἀπάρχεσθαι τῷ Θεῷ, ſatis eſt hoc exordium ad omnes erudiendos, tam operum, quàm ſermonum omnium primitias Deo offerendas eſſe. ἔνεστι μὲν εἰπεῖν πλείω τούτων, ἀλλὰ ταῦτα ἱκανῶς εἰρῆσθαι νομίζω. Iſocr. plura quidem his dicere in promptu mihi eſt: verùm hoc ſufficere exiſtimo. οὐχ ἱκανὸν ἐστὶν αὐτῷ, Æſch.

ἀπέχει, ſufficit Greg. ἀπέχει καὶ ταῦτα πρὸς τὸ δεῖξαι, &c. ſufficiunt hęc quoque ad demonſtrandum, οὐκ ἀπέχρησεν αὐτοῖς τοῦτον μόνον τὸν ὅρκον ὀμνῦσαι. Æſch. non eis ſatis fuit, hoc iuſiurandum adhibuiſſe. ἀποχρώντως ἔχειν, i. ἱκανῶς, αὐτάρκως, ἀρκούντως ἔχειν.

ἐμαυτὸν ἀσθενέστερον παντάπασιν εὕρισκον, ἢ ὡς ἁρμόσαι τῇ τῆς ἱερωσύνης σεμνότητι, Syneſ. i. ἢ ὡς ἐξαρκεῖν, vel, ἱκανὸν εἶναι, me omnino inferiorem reperio, quàm vt aptus eſſe queam ſacerdotali dignitati, támque grauem atque auguſtam perſonam ſuſtinere.

ἀξιόχρεως, nonnunquam ἀντὶ τοῦ ἱκανοῦ accipitur, vt apud Diod. ὥστε γενέσθαι δύναμιν ἀξιόχρεων τηρεῖν τὴν φυλακὴν, i. ἱκανὴν, καὶ ἀρκοῦντως ἔχουσαν πρὸς τὸ τηρεῖν τὴν φυλακήν.

μετρίως, vel, συμμέτρως ἔχειν, Pollux id eſt, αὐτάρκως, ἱκανῶς. ἡ δὲ συμμέτρως ἔχουσα τῶν ἀγωγίμων, Baſ. quæ autem modicis mercibus onerata eſt.

ἅλις τούτων, de his ſatis. ἐπεὶ ἅλις εἶχε τῆς ἐπιθυμίας, Lucian. poſtquam cupiditati ſatisfecit, i. libidinem expleuit. quod etiam ἅδην, vel ἄδην dicitur. ἅδην τῶν τοιούτων. Plato. ſatis ſupérque de huiuſmodi rebus dictum eſt.

ἐπιλείποι δ' ἄν με τὸ λοιπὸν μέρος τῆς ἡμέρας, εἰ ἐξετάζειν ἐπιχειροίην. Iſocr. deficeret me reliquum diei ſpatium, ſi expendere conarer, &c. ἐπιλείποι με ὁ χρόνος πάντα διηγούμενον, vel, εἰ πάντα μέλλοιμι διηγεῖσθαι. deficeret me tempus, ſi omnia commemorare vellem; i. οὐδεὶς ἐξαρκέσειε χρόνος πρὸς τὰ πάντα διηγήσασθαι.

ἀγαπᾷν etiam ſæpè idem ſignificat, quod contentum eſſe. οὐκ ἔτι ἀγαπᾷ τὸ ὁποσοῦν εἶναι, Greg. in epiſt. ad Nectar. i. οὐκ ἀπέχει αὐτῷ, οὐχ

ἱκανὸν

νὸν ὅδιν αὐτῷ. non iam ſatis habet,quoquo modo eſſe.de Euno-
) loquitur, cui parum erat peſtiferam doctrinam tenere, niſi
ɔs quoque ad partes ſuas pertraheret. ὐκ ἀγαπᾶν εἰ τὴν δίκην δ
ωκεν, Æſch.non eo contentum eſſe, quod pœnas minimè de-
it. ὅτι μὲν τοιοῦτον οὐδέποτε τεύξεται, καὶ λίαν πεπεισμένος. ἀγαπῶν δ' ἄν, εἰ
ἱ ὑπερπολὺ χείρονος, Greg. id quidem pro certiſſimo habens,ſe
:m paſtorem nunquam conſecuturum, præclarè vtique ſe-
ı actum iri exiſtimans,ſi non multo deteriorem, id eſt, ſatis
iturus,ſi non longè deterior antiſtes ei contigerit.

κ' δ' ἐνταῦθα ἔστη τῆς ὕβρεως. Demoſth. neque hic conſtitit iſtius
ulantia,atque importunitas, vel neque hac contumelia con-
tus fuit.

Par pari referre.

- τοῖς ὁμοίοις. Dem.
- τοῖς ἴσοις, Baſil.
- ἴσα ἴσοις.
- τοῖς ἐναντίοις. Contrà rependere,vt cùm malum pro beneficio reddimus. Chryſ.
- σὺν ἐπικαρπίᾳ. Cum fœnore beneficium rependere,reddere; Chryſ.

'rouerb. ἴσον ἴσῳ ἀποφέρειν. Par pari referre.

¶ Adiuuare,Opem ferre,Opitulari.

βοηθεῖν.

- προθύμως, ἑτοίμως, ἐρρωμένως. Prompto animo & fortiter iuuare Dem.
- τοῖς ἀδικουμένοις. Opem ferre iniuria oppreſſis. Iſocr.
- τινὶ πρὸς πολεμίους. Iuuare aliquem contra hoſtes. Dem.
- τῷ φίλῳ χρήμασι καὶ πᾶσιν οἷς δυνάμεθα. Amico ſuccurere pecunia & quibuſcunque rebus poſſimus. Æſchin. & Xenoph. Vbi nota datiuum inſtrumentalem.
- παντὶ σθένει, κατὰ τὸ δυνατόν, Omnibus viribus,pro virili iuuare. Demoſt.
- τοῖς φίλοις τὰ δίκαια. In iuſtis rebus amicis opem ferre Xen.

βοηθείας ποιεῖσθαί τινι, Alicui auxilia ſuppeditare. Iſocrat.& Demoſt.

γχάνειν βοηθείας παρά τινος. Conſequi auxilia ab aliquo. Dem.&
cr.

πάρχειν τινὶ βοηθόν. Præſtò eſſe alicui,Præbere ſe alicui adiuto-
ı:vt,

Demoſth. εἰκὸς, τοὺς θεοὺς μεγίστους ἡμῖν ὑπάρχειν συμμάχους καὶ βοηεἶναι. *Conſentaneum eſt, Deos firmiſſimos nobis ſocios & adiutores eſſe.*

ἔρημον τῶν βοηθῶν. Deſtitui adiutoribus. Demoſth. χηρεῖν βοηθῶν. Idem.

¶ Ab alicuius partibus eſſe, Præſtò alicui eſſe. *Tenir le parti de quelcun.*

μετά τινος } εἶναι.
σύν τινι }

Iſoc. εἰκὸς, τὴν τῶν θεῶν εὔνοιαν ἔσεσθαι μετὰ τούτων. *Veriſimile eſt, Dei fauorem & beneuolentiam his præſto futuram eſſe. Xenoph.* τοὺς μὲν θεοὺς οἴεσθαι χρὴ, σὺν ἡμῖν ἔσεσθαι, *Exiſtimandum eſt, Deum nobiſcum futurum nobis opem laturum eſſe:*

σὺν τῷ θεῷ. Deo dante, Deo iuuante. *Pro quo &* θεοῦ διδόντος *dicitur. Nazianz.*

Fauere alicui, Stare à partibus alicuius, Bene cupere alicui, Conſultum cupere alicui. Hic Græci vtuntur nonnunquam verbo φρονεῖν: vt,

φρονῶ τὰ σά. Bene tibi cupio.

Demoſth. pro coron. οἱ Θηβαῖοι φρονοῦσι τὰ ὑμέτερα. *Thebani vobis fauent, Plutarch.* ὅσοι τὰ Κάρβωνος ἐφρόνουν. *Qui Carbonis partium erant.*

¶ Dicunt etiam, τί μοι σοι εὔνους. Bene cupio tibi, Faueo tibi. Demoſth.

ἐν τοῖς τῶν ἐναντίων μέρεσι τετάχθαι. Hoſtium partes tenere. Demoſth. pro cor.

μετά τινος εἶναι. Ab alicuius partibus eſſe, Partes alicuius tueri vel tenere. Lycurg.

2. συλλαμβάνειν.

συλλαμβάνω

σοι. Opem tibi fero: vt,

Iſocr. ὁρῶ καὶ τὴν τύχην ἡμῖν συλλαμβάνουσαν, καὶ τὸν καιρὸν παρόντα συναγωνιζόμενον *Video & fortunam nobis adiutricem eſſe, & tempus præſens opitulari.*

σοι χρήμασι καὶ σώμασι. Opem tibi fero pecunia & corporibus. Demoſth pro corona.

σοι εἰς τοῦτο. Ad hanc rem tibi opem fero: vt,

Xenoph. ταῦτα γὰρ πάντα εἰς τὸ φιλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀρχομένων συλλαμβάνει. *Hæc omnia ad amorem ſubditorum iuuant, vel proſunt.*

¶ Vſurpatur & medium συλλαμβάνομαι eodem modo: vt,

Iſocr.

cr. in Helena. ταῦτα συλλαμβάνεται πρὸς ἀρετήν. *Hæc adiumento ſunt ... virtutem.*

3. συναγωνίζομαι.

αγωνίζομαι
- Opem fero. Exemplum recitaui paulò antè in συλλαμβάνω σοι.
- τούτοις. Ad hæc conficienda operam meam tibi impendo. Demoſt.

4. συμπράττω.

- σοι. Opem tibi fero: vt,
  Pericles apud Gellium. δεῖ με συμπράττειν τοῖς φίλοις, ἀλλὰ μέχρι βωμῶν. *Decet me commodare amicis, ſed vſque ad aras.*
  Iſocr. τῷ βαρβάρῳ συμπράττουσι. *Barbaro operam nauant.*
- ἐν τούτῳ. In hac re tibi opem fero: vt,
  Plutarchus, συνέπραξε τῷ Ἀδράστῳ τὴν ἀναίρεσιν τῶν πεσόντων. *Adraſto opitulatus eſt in recuperandis cadaueribus.*
- οὐδέν. In nulla re iuuo, Ariſtot. in Eth.

5. συμβάλλειν.

- τινί. Opem ferre alicui. Demoſth.
- εἴς τι. Ad aliquid prodeſſe conferre, iuuare.
  Philo de mundo. οὐδὲν εἰς τὸ φθείρεσθαι τὸν κόσμον συμβάλλει. *Nihil facit, nihil confert ad mundi interitum.*
- πρὸς εὐτροφίαν. Ad copiam alimenti adiuuare. *Theophraſtus.*
  Plut. in Rom. συμβάλλει πρὸς εὐτοκίαν. *Conducit vel iuuat ad fœcunditatem.*
- καὶ βοηθεῖν. Adiuuare & opem ferre. *Plutarch. hæc copulauit in Coriol.*

6. ἀμύνειν.

enoph. ἀμύνειν τοῖς τέκνοις. *Liberis opem ferre. Plato 3. De leg.* οὐδ᾽ ἦ
ν ἱεροῖς καὶ τάφοις. *Neque opem ferebant templis & ſepulchris.*

7. συναίρεσθαι.

συναίρεσθαι τῇ κοινῇ πατρίδι. *Opitulari communi patriæ.* Opera mea,
μοῦ.
emoſth. πολλὰ καὶ καλὰ καὶ μεγάλα ἡ πόλις κατώρθωσε δι᾽ ἐμοῦ. *Multas præ*
as & magnas res ciuitas geſſit mea opera, ſemper me.

8. ἐπικουρεῖν.

ἐπικουρεῖν
τινὶ. Opem ferre alicui: vt,
Xenoph. ἐγὼ δ' ἔρχομαι ὑμῖν ἐπικουρήσων. *Ego venio vobis opem laturus.*
τινὶ προθύμως. Promptè alicui opem ferre. Iſocr.
νόσοις. Morbis auxiliaria remedia adhibere. Xenoph.

εἶναί τινι
βοηθὸν
συναγωνιστὴν
συνεργὸν
ἐπίκουρον
Eſſe alicui adiutorem, vel eſſe adiumento. Demoſt. Iſocr.

εἶναί τινι συναίτιον τῶν καλῶν πραχθέντων. Eſſe alicui adiutorem rerum bene geſtarum. Demoſt.

¶ Prodeſſe, Iuuare, Bene mereri.

ὠφελεῖν.

χρησιμεύω
λυσιτελέω
συμφέρω
χραισμέω
χραίσμω
ὠφελέω
Proſum, iuuo, adiuuo, vtilis ſum, conduco.

Prodeſſe, Commodare (abſolutè) vt,
Iſocr. ῥώμη μετὰ μὲν φρονήσεως ὠφέλησεν, ἄνευ δὲ ταύτης, πλείω τοὺς ἔχοντας ἔβλαψε. *Robur cum prudentia prodeſt, ſed abſque prudentia ſæpius obeſt.*
Cyrillus. ἴδιον παντὸς ἀγαθοῦ, τὸ ὠφελεῖν. *Omnis boni proprium eſt alijs prodeſſe.*
ἀλλήλους εἰς τὰ μέγιστα. Mutuo maximè prodeſſe. Plato.
ἄλλους. Aliis prodeſſe & commodare: vt,
Iſocr. οἱ μὲν γὰρ ἰδιώτας παιδεύοντες, ἐκείνους μόνους ὠφελοῦσιν· εἰ δέ τις τοὺς κρατοῦντας τοῦ πλήθους ἐπ' ἀρετὴν προτρέψειεν, ἀμφοτέρους ἂν ὠφελήσειε, καὶ τοὺς τὰς δυναστείας ἔχοντας, καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοῖς ὄντας. *Qui priuatos homines inſtituunt, hi illis ſolis proſunt: Si quis verò dominos & principes ad virtutem exuſcitat, is vtriſque commodat, & illis, qui imperaturi ſunt, & ſimul ſubditis.*

εὐεργετεῖν
τὰ μέγιστα τοὺς ἄλλους (cum duobus accuſatiuis, vno perſonæ, & altero rei) Aliis plurimum, vel in plurimis prodeſſe: Optimè de aliis mereri. Xenoph. *Sic* ὠφελεῖν ἀλλήλους: *Sibi mutuo prodeſſe. Plato.*

Lucian. ἐκείνην ἔσῃ τὰ μέγιστα ὠφεληκώς. *Optime de illa mereberis. Idem* τί τοῦτο ὠφελεῖ αὐτούς;

τινὰ πολλὰ, πλεῖστα. Multum, plurimum alicui prodeſſe. Iſocr.

οὐ μικρὸν, ἢ οὐ μικρῶς. Non parum prodeſſe: Iſocr.

κοινῇ. Communiter prodeſſe. Demoſth.

τὴν πόλιν μέγιστα. Plurimum prodeſſe ciuitati. Demoſt.

προθύμως τὰ δυνατά. Prodeſſe liberaliter pro viribus. Plutarc.

πλεῖστα τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον. De vita humana optimè mereri. Iſocr. in Borſir.

τινὰ πρὸς δικαιοσύνην καὶ ῥητορείαν. Iuuare aliquem ad æquitatem & eloquentiam aſſequendam. Plutarch.

τινὶ (cum datiuo caſu) vt,

Dioſc. ὠφελεῖ τοῖς ἐπιληπτικοῖς. *Prodeſt epilepticis.*

In paſſiuo.

ιοῦμαι. Iuuor, Prodeſt mihi, Vtilitatem capio. *Il me ſert.*

ίλα
ῦστα } ὠφελεῖσθαι πρός τι. Plurimum iuuari ad aliquam rem. Dem.

φελεῖσθαι πρὸς ἀρετὴν καὶ πρὸς φίλων κτῆσιν. Iuuari ad conſequendam utem, & ad conciliandos amicos. Xenoph.

t quia frequens ac elegans huius participij paſſiui vſus eſt, o- æprecium eſſe videtur, plura exempla adſcribere.

ὠφελεῖσθαι ἀπό τινος. *Ex aliqua re commodum capere: vt, Xenoph.* ῶ τὼ ἄνδρας ἐπὶ ταῦτα προτρέπειν, ἀφ' ὧν αὐτοί τε ὠφεληθήσονται, καὶ οἱ ἄλλοι πολῖ- διά σε. *Idem.* οὐχ ἐλάχιστα ὠφελεῖσθαι. *Non parum commodi percipere.* m. αἰσχύνοιτο ἂν εἰ ὠφελούμενος ὑπὸ σοῦ μὴ ἀντωφελοίη σε. *Puderet eum, ſi n à te commodum perceperit, non tibi viciſſim commodaret. Vbi a accuſatiuum. Idem.* ὠφελοῦντα δίκαιον ἀντωφελεῖσθαι. *Illum qui pro- r, iuſtum eſt viciſſim iuuari & commodum percipere. Idem.* πλεῖστα ληθήσεται. *Plurima commoda percipiet. Demoſt.* οὐδὲν ὠφελούμενος ὑμῖν ιοκράτης ἀπήχθανετο. *Nullo ſuo emolumento Timocrates odia qua- . Idem.* καὶ μεγάλα ὠφελήσεσθε πρὸς ἱστορίαν τῶν κοινῶν. *Et magnas vtilita- ad cognitionem rerum communium capietis.*

ὠφελητικὸς, & ὠφελητέον, vt,

ὠφελητέα σοι πόλις, *Et* ὠφελητέον τὴν πόλιν. *Xenoph. Ciuitati commodan- m eſt, Ciuitatis commodis conſulendum eſt.*

2. συμφέρει.

Prodeſt, Expedit, Conducit (ſine caſu) vt,

[illegible]

Iſocr. οὐ συμφέρει, μίαν πόλιν κυρίαν εἶναι. *Non conducit, vel non prodeſt, vnam ciuitatem ſolam imperare & dominari.*

Demoſt. πειράσομαι περὶ αὐτῶν εἰπεῖν, ἃ νομίζω συμφέρειν. *Conabor de illis dicere, quæ profutura arbitrabor.*

σφόδρα, πανταχῇ, κοινῇ. Valde, omnibus modis, communiter expedit. Demoſt. Iſocr.

σοι (cum datiuo perſonæ) vt,

Iſocr. ad Dæmon. περὶ μὲν ἀπορρήτων μηδενὶ λέγε, πλὴν ἐὰν ὁμοίως συμφέρῃ τὰς πράξεις σιωπηθῆναι σοὶ λέγοντι, κἀκείνοις τοῖς ἀκούουσι. *Arcana nemini dicas, niſi & tibi pariter & auditoribus proſit hæc reticeri.*

τῇ πατρίδι Prodeſt patriæ: vt,

Demoſth. οἱ πλεῖστοι ἰδίᾳ τὸ λυσιτελοῦν ἀγαπῶσιν, οὐχ ὅ, τι συμφέρει κοινῇ τῇ πατρίδι σκέπτοντες. *Plerique ſua quærentes commoda, quid patriæ proſit, non conſiderant.*

Idem. ὑμεῖς δ᾽ ἕλεσθε ὅ, τι καὶ τῇ καὶ ἅπασιν ὑμῖν συνοίσειν μέλλοι. *Vos autem id eligite, quod & vobis & reipubl. profuturum ſit.*

Demoſt. φανερὸν ποιήσομεν τὸ μέλλον συνοίσειν τῇ πόλει. *Declarabo quod vtile futurum ſit ciuitati.*

Iſocr. μελετᾶν τὰ μέλλοντα συνοίσειν τῇ πόλει. *Meditari illa quæ profutura ſunt ciuitati.*

Idem. δεῖ ζητεῖν τὸ τῇ πόλει συμφέρον. *Quærendum eſt commodum Reipublicæ.*

Priuata commoda τὰ ἴδια συμφέροντα.

Iſocr. ὑπὲρ τῶν ἰδίᾳ συμφερόντων ποιεῖν τι. *Priuatorum commodorum cauſa aliquid facere.*

τὸ ἴδιον συμφέρον. Priuatum commodum. Ariſtot.

Publicum commodum. ἡ τοῦ πλήθους ὠφέλεια. *Iſocr.*

Sui commodi cauſa aliquid facere. τοῦ συμφέροντος ἕνεκα τοῦ αὑτοῦ ποιεῖν τι

τὸ κοινῇ συμφέρον. Publicum commodum.

¶ τὰ κοινῇ συμφέροντα προέσθαι τῆς ἰδίας αἰσχροκερδίας ἕνεκα. Publica commoda propter priuatas ſordes deſerere. Dem.

συμφέρον
χρήσιμον } κοινῇ, τὰ ἁμαρτήματα κολάζειν. Publicè prodeſt, peccata punire. Iſocr.
ὠφέλιμον

συμφέρον
χρήσιμον } ἐμοί. Mihi vtile eſt. Iſoc. *Il m'eſt neceſſaire, profitable.*
ὠφέλιμον
πολυωφελὲς

riſtot. in Eth. τοῖς τοιούτοις πολυωφελὲς ὂν τὸ περὶ τούτων εἰδέναι. *Talibus valde*
le eſt de his audire.

χρησιμώτατοι ἦσαν ἁπάντων. Erant omnium vtiliſſimi, Iſocr. τοσούτῳ
ημώτερος. Tanto vtilior. Idem.

ὠφελιμώτερον καὶ κερδαλεώτερον εἶναί τι. Aliquid eſſe vtilius & lucro-
s, Plus vtilitatis & lucri ineſſe in aliqua re. Iſocr.

ήσιμον εἶναι πρός τι. Vtile eſſe ad aliquid. Xen.

κοινὰ } Reſpublica.
όλις }

Demoſth. ἐπειδὴ δὲ πρὸς τὰ κοινὰ προσῆλθον ἔδοξέ μοι τοιαῦτα, &c. *Poſt-*
am vero ad Rempublic. acceſſi, viſum eſt mihi. Idem. δεῖ σκοπεῖν τὰ
πόλει συμφέροντα, *Commoda reipublicæ ſpectanda ſunt.*

τὰ κοινὰ τῆς πόλεως. Reſpublica. Aeſchines.

νῇ } Publicè, Communiter. ἰδίᾳ. Priuatim.
μοσίᾳ }

τὰ κοινά. Communia, Publica. τὰ ἑκάστου. Priuata bona.

Demoſth. τὰ μὲν κοινά, κοινὰ νομίζειν, τὰ δ᾽ ἑκάστου, ἴδια τοῦ κεκτημένου. *Com-*
unia pro communibus habere: priuata vero pro proprijs ipſius poſ-
ſoris.

ιρ ἰδιώτης. } Priuatus, priuatam vitam agens. D.
ώτης }

ος ἰδιώτης vel βίος ἰδιωτικός. Priuatorum hominum vita.

ωτεύειν. Priuatam vitam agere. Magiſtratu non fungi.

{ τῇ πατρίδι / τῆς πατρίδος } συμφέρον (cum genitiuo vel datiuo) Commodum patriæ, Demoſt. & Plato.

τὸ ἡμέτερον συμφέρον. Noſtrum commodum. Sæpe enim nominis
um habet.

3. λυσιτελεῖ.

Prodeſt, Expedit: vt,

Demoſt. πολὺ δή που μᾶλλον ἐλυσιτέλει, τὰς προσόδους ἀδεῶς λαμβάνειν, ἢ μετὰ κινδύνων. *Multò magis expediebat, reditus ſecurè percipere quam cum periculis.*

σοί. Tibi prodeſt: vt,

Iſocr. οἷς λυσιτελεῖ τεθνάναι μᾶλλον, ἢ ζῆν. *Quibus vtilius eſt mori, quam viuere, Idem.* σοὶ ταύτην τὴν χώραν ἔχειν λυσιτελεῖ, μάλιστα λυσιτελεῖν τινι, *Maximè alicui aliquid expedire. Iſocr. Vbi paſſim nota infinitiuum ſequi.*

λυσιτελεῖ. (cum infinitiuo ſolo) Bonum eſt, vt expedit ſeneſcere. Plutarch.

σοι ἐκεῖνος. Ille tibi prodeſt (de homine) vt,

Xenoph. ἀπομν. δ. *de Socrate loquens.* καὶ γὰρ παίζων οὐδὲν ἧττον, ἢ σπουδάζων ἐλυσιτέλει τοῖς συνδιατρίβουσι. *Ludendo ſeu iocando non minus quàm ſeria tractando, proderat familiaribus ſuis.*

λυσιτελὴς, Vtilis, Conducens.

πολλῶν χρημάτων τὸ χρηστὸν εἶναι λυσιτελέστερον. *Bonitas vtilior eſt magna pecunia Demoſth.*

Philo. εἰρήνη καὶ σφόδρα ἐπιζήμιος, λυσιτελεστέρα πολέμου. *Pax etiamſi damnum adferat, tamen eſt vtilior bello.*

πολὺ μεῖζον καὶ λυσιτελέστερον ἡγεῖσθαί τι ἑαυτοῦ. *Sibi putare aliquid eſſe maius & conducibilius. Idem.*

ἀψευδὴς καὶ χρηστὸς ὤν, οὐ τὸ λυσιτελέστατον πρὸς ἀργύριον σκοπεῖν. *Iſocr.*

τὸ λυσιτελοῦν. Commodum, vtilitas.

τὰ ἀπὸ τῆς εἰρήνης λυσιτελοῦντα. Pacis commoda.

τοῦ ἰδίου λυσιτελοῦντος ἕνεκα ποιεῖν τι. Priuati commodi cauſſa aliquid facere. Demoſt.

ὠφέλεια,
ὠφέλημα, } Vtilitas, fructus. *Fruict, commodité.*
ὄνησις.

ὄνησιν ἔχειν vel φέρειν. Fructum vel vtilitatem adferre. *Additur & datiuus perſona illius, cui commodum vel fructum adferat, Dem.*

ADIVNCTA.

¶ *Vtilitas.*

ξυμφέρειν. Iſocr. παῤῥησιάζεσθαι πρὸς αὐτοὺς περὶ ὧν ἐκείνοις συνέφερε, de iis rebus, quæ ipſis conducebant, liberè cum ipſis agere. ἀλλ' ὅμως ἐκεῖνος εἴχετο τούτων ἃ συμφέρειν ἡγεῖτο τῷ δήμῳ, idem. nihilo ſecius tamen ille in his rebus perſtabat, quas populo profuturas exiſtimabat. ὃ μάλιστα ἐγὼ νομίζω συνοίσειν ὑμῖν, idem. i. συμφέρειν. τὸ κοινῇ συμφέρον, idem. publica vtilitas. ἀεὶ τῶν ἀρχομένων τὸ ξυμφέρον διαφυλάττειν, Plat. in Politico. ſemper eorum, qui ſubſunt, commoda tueri. πρὸς τὸ ἑαυτῶν συμφέρον πάντα ποιεῖν, & πρὸς τὸ ἴδιον συμφέρον ἀποβλέπειν, Baſ. ad ſuam vtilitatem omnia referre. οὐ γὰρ τῶν ἐκείνου συμφερόντων ἀπέστηκε, τὸ μὴ ἐᾶσαι, &c. Diod. non enim ab illius commodis alienum eſt, non ſinere, &c. id eſt, illius intereſt τοῦ κοινῇ συμφέροντος χάριν, publicæ vtilitatis cauſa. ἐναντίος ἐστὶ τοῖς ἐμαυτῷ συμφέρουσι, Demoſt.

πρισ-

θλίσαι ἐπὶ ταύτας τὰς πράξεις, αἳ τῇ πόλει συμφερόντως εἶχον, Iſæus.
συμφέρουσαι ἦσαν.
εῖν, Xenoph. πλεῖστα ὠφελεῖν τὸ κοινὸν, Reipub. plurimùm pro-
μάτα δήμου πρὸς φροντίζουσι πλὴν ὅ,τι ἂν ὑπολάβωσιν ὠφέλιμον αὑ-
Iſocr. nec quicquam aliud curantes, quàm quod ſibi vtili-
re exiſtimant. τὸ ὠφέλιμον, vtilitas. Baſil. ὧν εἰ εἴδεις ὁπόσον ἐστὶ τὸ
ον, quorum quanta eſt vtilitas ſi perſpectum haberes. ἑαυτὸν
ι μεγίστην ὠφελεῖν, Chryſoſt. de ſe quàm præclariſſimè mere-
λειαν φέρειν, vtilitatem afferre. μεγίστην ὠφέλειαν τοῦτο οἴεσθαι, Anti-
πλείστην παρέχειν ὠφέλειαν, Demoſth. plurimam vtilitatem af-
πλείστην ὠφέλειαν καρπώσασθαι, Greg. presbyt. maximam vtilita-
apere. τὸ ὄφελος, idem quod ὠφέλεια, Baſ. πρὸς δὲ τοῦτο μέγιστον
ἡμῖν ἡ ἐρημία παρέχεται. & rurſus, εἰ ἐπὶ τοσαύταις παραινέσεσιν οὐδὲν
ὄφελος, ſi tot admonitionum nullus fructus extitit. ἀνωφελέσι
ιαις ἐνασχολεῖσθαι, Baſ. inutilibus ſumptibus occupari. ἐπωφελὲς,
quod ὠφέλιμον.
υλεῖν. ὃ πολὺ δήπου μᾶλλον ἐλυσιτέλει. Demoſth. cuius nimirum
referebat.
σιτελὲς, vel, τὸ λυσιτελοῦν, idem quod τὸ συμφέρον. Baſ. πρὸς τὸ πᾶσι
σιτελὲς σκοπεῖν. καὶ οὐχὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἰδίας ὠφελείας. commu-
mnium vtilitatem, non priuatum commodum ſibi propo-
σιτελέστερον εἶναι τῶν λόγων τὴν σιωπὴν ἡγούμην, Baſil. ſilentium ſer-
conducibilius eſſe ducebam.
μεύειν, prodeſſe. χρήσιμος, vtilis. τῷ σῷ πατρὶ, καὶ σοὶ, καὶ ὅλως τοῖς ὑμε-
τέροις πράγμασι γέγονε χρήσιμος, Demoſth. id eſt, ὠφέλιμος μηδὲν πώποτε
ιμοι γεγενημένοι, nulla vnquam in re de vobis bene meriti.
ις ἐπὶ τῶν καιρῶν ἐγενόμην σοι χρήσιμος. Syneſ. ſæpe in difficili-
mporibus præclaram tibi operam nauaui. ἑαυτὸν χρήσιμον
ειν, id eſt, χρήσιμον εἶναι. καὶ πόλεσι σφᾶς αὐτοὺς χρησίμους παρέχοντες,
n. bene de ciuitatibus merentes. πολὺ τὸ χρήσιμον παρέ-
Baſ. id eſt πολλὴν τὴν ὠφέλειαν. πολὺ τὸ χρήσιμον καρπώσασθαι, idem.
ιμον δρέψασθαι, vel, συλλέξασθαι, idem. vtilitatem colligere, de-
re. αἳ εἰς οὐδὲν χρήσιμον φέρουσι λογομαχίαι, Gregor. verborum
rtationes nullam vtilitatem afferentes. χρησίμως ἔχειν,
χρησιμεύειν. ſic λυσιτελῶς, vel ὠφελίμως ἔχειν. δυοῖν χρησίμοιν
αρπώσασθαι τὴν πόλιν ἡγούμην Demoſth. id eſt, τεύξεσθαι διττῆς
ας, duplicem vtilitatem conſecuturam eſſe ciuitatem exiſti-
m.
& ὀνίνημι, iuuo, ὠφελῶ. σὺ Ἀθηναίους ὀνήσεις, Plat. in Menon
nienſibus adiumento eris. ὧν οὐδὲν τοὺς ἐγείραντας, πλὴν δόξης ὀ-
νησε, Greg. quorum nullum extructoribus quicquam, præ-
iguam gloriam, vtilitatis attulit. οὐ πολὺ ἂν ὀνήσειεν ὁ ἀδυνατῶν

Luc. non magno tibi adiumento erit immortalitas. Paſſiuam ſignificationem quandoque habet hoc verbum, vt apud Greg. αὐτὸς τε ὀνήσῃ τὰ μέγιστα, tum ipſe præclariſſimè de te mereberis, τῶν πονηθέντων ἀπώνασθαι. Phil. laborum exhauſtorum fructum capere. τοῦτο μόνον ἀπωνάμην τῆς σῆς φιλίας, hoc ſolum emolumenti ex tua amicitia cepi. εἴ τι τοίνυν Μαρτύριος ὤνατο τῆς δι' αὐτὸν γραφείσης τῆς ἐπιστολῆς, Syneſ. ſi quid Martyrio profuit epiſtola, quam ipſius cauſa ſcripſi. Qua in ſignificatione videtur vſus eſſe Lucia. τοῦ πριάσθαι. ἓν τὸ μόνον ἀπωνάμην τοῦ σοῦ ἔρωτος, i. ἀπωνάμην. ὀνήσιμος, χρήσιμος, ὠφέλιμος, ἐπικερδὴς, ſynonyma.

ὄνησις, vtilitas. τί γὰρ ἡ σὴ δεινότης εἰς ὄνησιν ἥκει τῇ πατρίδι; Demoſth. ecquid vtilitatis ad patriam redit ex tua dicendi facultate?

ὄνησιν οὐδεμίαν φέρειν τῇ πατρίδι, idem. nullum patriæ commodum ferre.

ἀνόνητος, ἄχρηστος, ἀνωφελὴς, inutilis. Baſ. ἀργὰ καὶ ἀνόνητα μετακλαίεσθαι, ὅταν οὐδὲν πλέον ἴσῃ μεταμελομένοις, incaſſum lugere, atque ingemiſcere cum iam pœnitudine affici nihil proderit.

ἀπολαύειν. Luc. ἓν τό γε ἀπολέλαυκα τῆς ἐκείνου σοφίας. hunc ex illius ſapientia fructum cepi.

πάνυ πολλὰ τῆς συνουσίας αὐτοῦ ἀπέλαυσα, Syneſ. ἀπώνατο.

κερδαίνειν. Grego. ἓν τὸ μόνον κερδαίνομεν τῆς σῆς φιλίας, τὸ μὴ πιστεύειν τοῖς φίλοις, id eſt, ἀπολαύσομεν, hoc ſolum vtilitatis ex tua amicitia capiemus, vt amicis minimè fidamus.

πολλὰ κέρδη ἐντεῦθεν καρπούμεθα, Chryſoſt. id eſt, πολλὰ ἐντεῦθεν κερδαίνομεν, & μεγίστην ὠφέλειαν καρπώσασθαι, capere. εἰ καὶ μηδὲν ἕτερον, τοῦτό γε καρποῦται. Chryſoſt. ſi nihil aliud, hoc certè commodi capit. τὰς ἀλλοτρίας καρποῦσθαι συμφοράς, idem. ex alienis calamitatibus meſſem facere.

πλείστην μοῖραν εἰσηνέγκατο αὐτῷ πρὸς τὸ τυχεῖν τῆς ἡγεμονίας, Philo. ad hoc vt imperio potiretur, maximam ei operam nauauit, ſummo ei adiumento fuit.

πρὸς τὰς τοῦ βίου πράξεις οὐκ ἐλαχίστην ξυμβάλλεται μοῖραν, Plutarch. ad vitæ actiones non minimum confert. πρὸς τοῦτο δύναιτ' ἂν ἡμῖν οὐ πολὺ συμβάλλεσθαι μέρος, Chryſ. i. συνεισφέρεσθαι.

πλείστας καὶ μεγίστας χρείας παρέχεσθαι τοῖς τυράννοις, Demoſth. εἰς τὰ πολλὰ χρήσιμοι εἶναι τοῖς τυράννοις, plurima & maxima commoda tyrannis afferre.

πολλαχοῦ πολλοῦ ἄξιος ἐγένετο τῇ στρατιᾷ εἰς ταῦτα, Xenoph. id eſt, πάνυ χρήσιμος.

πλείστου ἄξιον ἑαυτὸν παρέχειν τῇ πατρίδι. Demoſth. egregiam patriæ operam nauare. οὔτε τῇ ἑαυτοῦ πόλει, οὔτε τοῖς φίλοις, οὔτε αὑτῷ ἄξιος οὐδενὸς ἐγένετο, Xenoph. in Apolog. nec patriæ, nec amicis, nec deni-

...e ſibi ipſi vtilis fuit. πλείστου ἄξιοι τῇ πόλει καὶ τῶν ἡμετέρων προγόνων ἐγένοντο, Andocid.

...α βασιλεῦσι καμών, Greg. id eſt, πλείστου ἄξιος γενόμενος, Gall. *...r faict de grands ſeruices aux Empereurs.*

...ακις ὑμῖν καὶ ἰδιώταις, καὶ πόλεσιν εἰς δέον ἐχρήσαντο, Syneſ. ſæpe noſtra ...ı non incommode & vrbes v...ę ſunt, & priuatim quiſque, ...ις καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ χρήσιμοι γεγένηνται.

...τελεῖν conferre, Bal. πρὸς ἐγκράτειαν οὐ μικρὸν συντελεῖ, id eſt, συμ... ...ο non paruum operæpretium affert. ἀσυντελής, id eſt, ἄχρηστος, ...ihil in publicam vtilitatem confert. Syneſ.

...ἀνθρώποις ἀσυντελῆ με πεποίηκεν ὁ Θεός, id eſt, ἄχρηστον, ἀνόνητον.

ἴσως ἂν εὕροι τις, οἷς πολὺ ἄμεινον εἶχεν, εἰ θᾶττον ἐτελεύτησαν, Dion. per- ...os quiſpiam reperiat, quibuſcum melius actum fuiſſet, ſi ci- ... vita exceſſiſſent, id eſt, quibus vtilius fuiſſet mortem citius ...ſe.

ὅπως τἀμαυτοῦ μόνα σκοπῶ. Luci. id eſt, μόνον τὰ ἐμοὶ λυσιτελοῦντα. vi- ...t mea tantum ſpectem.

...μφορᾷ ἐπὶ καλῷ μοι γέγονε, Lyſ. id eſt, ἐλυσιτέλησεν, vt loquitur Ari- ...n Panath. commode mihi ceſſit.

...bent Græci præter ea, quę ſuperius adduximus, certa lo- ...di genera, cum ſignificare volunt quempiam ex aliqua re ...lucri atque vtilitatis percipere, quorum nonnulla hic affe- ...is.

...ν ἀνύειν. Demoſth. ὡς δ' οὐδὲν ἤνυε τούτοις, vt autem his rebus nihil ...ici vidit. πολλάκις προσβαλὼν οὐδὲν ἤνυσεν, Herod.

...ν προχωρεῖν. ἐπειδὴ δὲ τειχομαχέοντι οὐδὲν προεχώρεε. idem. id eſt, οὐδὲν quoniam autem muri oppugnatio parum procedebat.

...ν κερδαίνειν. Phil. θνησκέτω, μηδὲν παρ' ὅτι δεσπότης ἐστί, κερδαίνων εἰς τὸ ...ῶαι, morte afficiatur, nihil ex eo, quod herus ſit, ad ſalutem ...faciens, G a l l. *ne gaignant rien pour eſtre maiſtre.*

...ἐργάζεσθαι, idem quod οὐδὲν προχωρεῖν, vel, ἀνύειν. ἔξω δὲ σφαδάζειν, ἐργάσασθαι δυνήσονται, Philo.

...ιον οὐδέν ἐστι. Demoſt. πλέον δ' οὐδὲν ἦν ἀγανακτοῦσι, G a l l. *Ils ne ...voient rien pour ſe courroucer.* μηδὲν ἐκ τῆς ὀργῆς εἶχον πλέον εὑρεῖν, ...an. nullum ex animi dolore fructum conſequebantur. ὅπου οὐδὲν ἔστιν μεταμελομένοις, Baſil. vt ſuprà. οὐκ αὐτῷ τι γίνεται πλεῖον ἐκ τῆς ...ερὰς φιλανθρωπίας, ἀλλὰ τὸ πᾶν εἰς ἡμᾶς περιίσταται κέρδος, Chryſ. e x ...ra humanitate, ac largitione nihil ipſi accedit, verum emolu- ...tum omne ad nos redit.

...ο ἔργου, vel, προὔργου, Alexand. Aphrod. τοῦτο γὰρ φανερὸν γενόμενον πρὸ ἔργου γίνεται, καὶ πρὸς τὰ δὴ ζητούμενα περὶ αὐτῆς, hoc enim ſi perſpicuum fuerit, operæprecium afferet ad alia, quæ de ea quærantur.

ἀλυσιτελὴς
ἄχρηστος
ἀχρεῖος
βλαβερὸς
ἀνόνητος
ἀνωφελὴς
ἀσύμφορος
μηδὲν χρήσιμος
οὐ καθ' ἓν χρήσιμος.

Inutilis, Incommodus, Pernicioſus. *Dommageable, incommode, qui nuit.*

Demoſt. φίλος μὲν ἀλυσιτελὴς, συμφέρων δ' ἐχθρός. *Amicus quidem inutilis, Vtilis Vero hoſtis. Idem,* πρᾶγμ' ἀλυσιτελὲς τῇ πόλει κατασκευάζοντες. *Rem incommodam ciuitati comparantes.*

Demoſth. οὗτος ἐμοὶ οὐκ ἄχρηστος ἦν πρὸς τὸ ἐπιμεληθῆναι καὶ διοικῆσαι. *Ille mihi non inutilis fuit ad curam & adminiſtrationem rerum mearum. Idem,* ἄχρηστα, ἄπρακτα, ἀνόνητα, πάντα ταῦτα ὑπὸ τῶν πωλούντων γίγνεται. *Inutilia, irrita, Vſui non apta, hæc omnia fiunt per eos qui cauponantur.*

Idem, ἀχρηστότερον νομίσαι τινὰ τῶν ἄλλων. *Exiſtimare aliquem inutiliorem, quàm alios.*

Plato ἀχρεῖοι δ' εἰς ὃ ἔργον πράττειν. *Inutiles ad aliud agendum. Iſocr.* λόγος οὐκ ἀνωφελὴς τοῖς ἀκούουσι. *Oratio non inutilis auditoribus.*

Demoſt. νόμος καὶ λόγος ἀσύμφορος. *Lex & oratio inutilis.* ἀσυμφορώτατον ἔθος εἰς τὴν πόλιν εἰσάγειν. Pernicioſiſſimam conſuetudinem in ciuitatem adducere. *D. Idem,* οὐ καθ' ἓν χρήσιμος τῇ πόλει. *Ad nullam rem Vtilis ciuitati. Ariſtot.* τοιούτοις ἀνόνητος ἡ γνῶσις γίνεται. *Talibus eſt inutilis hæc cognitio.*

ἀλυσιτελούντως
συμφερόντως

Vtiliter. Demoſth. Iſocr.

ὀνῆσαι.

ὀνῆσαι

οὐδέν. Nihil prodeſſe: vt,

Philo. ὀνήσεις γὰρ οὐδέν. *Nihil enim profueris.*

τινά. Alicui prodeſſe: vt,

Plut. τί σε ὤνησε Σωκράτης; *Quid tibi profuit Socrates?*

Aeſchines in epiſt. τί ἐν τῇ περὶ Χαιρώνειαν μάχῃ τὴν πόλιν ὤνησεν, ὅτι Ἄρης ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ἐκρίθη; *Quid in Charonenſi pugna Athenienſium ciuitati profuit, quod Mars in Areopago abſolutus eſt? Vbi obſerua Vocem* ὅτι.

τινα

τινὰ πρός τι. Prodeſſe alicui ad aliquam rem:vt,
cian. οἴει τὸ χρυσίον ὀνῆσαι ἄν τι αὐτὸν πρὸς τὴν μορφήν; *An putas genus
icquam profuturum ad formam?*

In voce paſſiua.

Fructum capere (ſine adiectione) vt,

Plato in Apolog. ὡς ἐγὼ οἶμαι, ὀνήσεσθε ἀκούοντες. *Mea quidem ſententia fructum capietis, ſi audiueritis.*

τί τῆς ὁδοῦ (cum accuſ. & genitiuo) aliquid commodi capere ex profectione:vt,

Syneſius, τὸ ὀνήσομαι τῆς ἐπὶ τὰς Ἀθήνας ὁδοῦ. *Hoc boni conſequar ex profectione mea ad Vrbem Athenas.*

τῆς ἱερᾶς φιλοσοφίας (cum genitiuo) Fructum capere ex ſacra philoſophia, Syneſius.

em, ἔμελλεν γὰρ τῆς πανουργίας ὀνήσεσθαι. *Fructum erat laturus aſtutiæ*

Huc & verbum ἀπολαύω, accuſatiuo & genitiuo iunctum refe-
um eſt:vt,
r. in Aegin. οὐδεὶς ἄν μοι δικαίως φθονήσειεν, εἴ τι τῶν Θρασυλόχου πραγ-
ν ἀγαθὸν ἀπολέλαυκα. *Nemo mihi iure inuidere poteſt, ſi quid com-
ι ex Thraſylochi bonis perceperim.*
ὸ καρπὸν κομίζεσθαι τῆς φιλανθρωπίας. Fructum capere ſuæ huma-
tis. Dem. pro corona.

¶ Adminiſtrare, Regere, Gubernare.

οἰκεῖν { εὖ. Bene / κακῶς. Male } domum vel rem fam. adminiſtrare. Plutarch. *faire bien ſes affaires.*

ῶς οἰκουμένη πόλις. *Ciuitas quæ bene adminiſtratur. Plato.*

ἡ ἀπειθία, σημεῖόν ἐστι τοῦ κακῶς οἰκεῖσθαι πόλιν. *Contumacia ſubditorum
ιum eſt, ciuitatem non rectè adminiſtrari. Iſocr.*

2. διοικεῖν.

τὴν οἰκίαν εὖ ἢ κακῶς. Domum bene vel male adminiſtrare:vt,

Aeſchin. contra Timarch. τὸν τὴν ἰδίαν οἰκίαν κακῶς διοικοῦντα, καὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως παραπλησίως εἰκὸς διαθεῖναι. *Qui propriam domum & familiam male adminiſtrat, eum eodem modo etiam Rempubl. curaturum eſſe, conſentaneum eſt.*

τὴν πόλιν καὶ βασιλείας ἄριστα καὶ δικαιότατα. Ciuitatem & regnum optimè & iuſtiſſimè adminiſtrare. Iſocr.

νομίμως καὶ δικαίως τὴν πόλιν. Legitimè & præclarè adminiſtrare Rempubl. Iſocr.

θεοφιλῶς καὶ φιλανθρώπως τὴν πόλιν. Cum pietate & humanitate præeſſe Reip. Iſocr.

τυραννικῶς τὴν πόλιν. Tyrannico more Reipublicæ præeſſe. Iſocr.

χεῖρον καὶ ταραχωδέστερον τὴν πόλιν. Deterius & perturbatius adminiſtrare ciuitatem. Iſocr.

ὡς κάκιστα τὴν πόλιν. Quam peſſimè ciuitatem regere. Iſocr.

πράγματα. Negotia adminiſtrare. Iſocr. ad Philipp.

τὰ σφέτερ᾽ αὐτῶν διοικῆσαι εὖ ἢ κακῶς. Suas res bene vel malè adminiſtrare. Iſocr.

διοικεῖν,

ὑπὲρ τῶν αὐτοῦ. Suas res adminiſtrare.

Iſocr. σκόπει πρότερον πῶς ὑπὲρ τῶν αὐτοῦ διῴκησεν. Conſidera prius, quomodo ſuas res & negotia adminiſtrauerit.

τὸ ἑαυτοῦ σῶμα καλῶς. Suum corpus rectè gerere. Xenoph.

τὰ κοινὰ κακῶς. Remp. malè adminiſtrare. Demoſt.

τὸν βίον οἴκοι εὖ ἢ κακῶς. Iſocr.

ὁσίως καὶ δικαίως τὰ περὶ τὴν πόλιν. Negotia ciuitatis ſanctè & iuſtè adminiſtrare: vt,

Iſocr. οὕτως ὁσίως καὶ καλῶς, καὶ τὰ περὶ τὴν πόλιν, καὶ τὰ περὶ σφᾶς αὐτοὺς διῴκησαν, ὥσπερ προσῆκον ἦν τοὺς ἀπὸ θεῶν γεγονότας. Tam ſanctè & honeſtè priuata & publica adminiſtrarunt, vt decet illos, qui à diis prognati ſunt.

τὰ κοινὰ ἄριστα. Rempubl. optimè adminiſtrare. Iſocr.

τὶ κατὰ τρόπον. Rectè aliquid adminiſtrare: vt,

Iſocr. ἢν ταῦτα τοῦ λόγου διανοηθεὶς διοικήσω κατὰ τρόπον, ἐλπίζω τὸν ἐπίλοιπον χρόνον ἀλύπως διάξειν. Si hæc commodè & rectè adminiſtrauero, ſpero me reliquum tempus ſine dolore tranſacturum eſſe.

τὰ μέγιστα. Maximas res adminiſtrare: vt,

Epicurus, τὰ μέγιστα ὁ λογισμὸς διοικεῖ. Maximas res conſilium & ratio adminiſtrat: Vel, vt Cicero reddidit, Maximæ res conſilio & ratione adminiſtrantur.

In paſſiuo.

Demoſt. ἅπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος νόμοις διοικεῖται. Tota vita humana legibus adminiſtratur ſeu regitur.

Loco verbi διοικέω poteſt & διατίθημι vſurpari.

Exemplum paulò antè citaui in διοικεῖν τὴν οἰκίαν εὖ ἢ κακῶς, &c.

3. οἰκονομεῖν.

Rem familiarem adminiſtrare, res domeſticas diſpenſare. Lucæ cap. 10.

τὰ πατρῷα [cum accuſ.] Paterna bona ſeu rem familiarem adminiſtrare.

Harpocr. οἷς ἐξῆν ἤδη τὰ πατρῷα οἰκονομεῖν. *Quibus (ſ. qui iam ſuæ tutelæ facti erant) rem familiarem adminiſtrare licebat.*

τὸν ἑαυτοῦ βίον. Inſtituere vel regere ſuam vitam. Iſocr.

Ariſtot. ὁ νόμος οἰκονομεῖ τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν. *Lex regit omnia, quæ ad rempubl. pertinent.*

τὸν ἑαυτοῦ οἶκον καλῶς. Domum ſuam rectè adminiſtrare vel regere. Xenoph.

ᾳθεῖς [illegible] τῶν ἰδίων κακῶς. Malè res ſuas adminiſtrare, Malè re- ſuis conſulere. *Iſocr.*

διοίκησις. Adminiſtratio.

διοίκησις τῶν πραγμάτων. *Tota rerum adminiſtratio. D.* διοίκησις ὑπὸ τῶν πολιτῶν κατασταθεῖσα. *Adminiſtratio à ciuibus conſtituta. Iſoc.*

* ADIVNCTA.

¶ *Adminiſtratio publica.*

τῆς πόλεως πράττειν, Plat. rempublicam gerere,

ει ἐπὶ τὰ τῆς πόλεως, idem rempub. capeſſere.

λλὰς ἀρχὰς καὶ τὰς μεγίστας ἦρξαν, Idem. multos maximóſque ma- tus geſſerunt. μεταχειρίζεσθαι τὰς ἀρχάς, Idem. τὰς ἀρχὰς καὶ τιμὰς αχείρισται, maximis muneribus præfectus eſt. ſummi honores ndati ſunt. διαχειρίζειν τὰ πράγματα vel τὰ χρήματα, Ando-

ις τὰ πολιτικὰ διοικεῖν, Plat. negotia publica rectè admini- e, vel, vt idem ait, πράττειν τὰ κοινὰ καὶ πολιτικά, Idem. vel τὰ δη-

ιλαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων, Demoſth. rerum adminiſtratio- ſuſcipere.

ἐπιμέλειαν καὶ προστασίαν τῶν κοινῶν λαμβάνειν, Philo. curam reipub. e.

κοινῶν ἐπιμελεῖσθαι, Andocid.

σθαι πολιτικῶν πραγμάτων, Idem quod ἰέναι ἐπὶ τὰ τῆς ς.

τοῖς κοινοῖς ἐπιβάλλειν, vel, πολιτείας ἅπτεσθαι, ad rempublicam gerendam ſe conferre. ἐν πράγμασι πολιτικοῖς ἀναστρέφεσθαι, Syneſ. in reipub. adminiſtratione verſari. Qui in hoc munere commodè ſe gerit, hunc Suidas πρὸς πραγμάτων οἰκονομίαν εὐφυῆ vocat, i. ad res gerendas optimè à natura comparatum.

ἑαυτὸν ἀφειδῶς εἰς τὰ πράγματα δοῦναι, Dem. de eo, qui non velut extremis digitis rempub. attingit, ſed ſe totum ipſius commodis tradit ac conſecrat.

τὰ πράγματα ἐπορᾶν καὶ διέπειν, Herod. gubernare.

ἀρχὴν ὅλου ἔθνους πιστεύεσθαι, i. μεταχειρίζεσθαι, Baſ. de eo, cuius fidei vniuerſa natio commiſſa eſt.

ἐγκατατετριμμένος ἐν πράγμασι, Syneſ. diu multúmque verſatus in rebus gerendis, ad verbum, contritus.

ὕπατον ἀρχὴν τελέσας δεύτερον, Herod. bis conſulatu functus. Qui reipub. gerendæ peritiam conſecutus eſt, τὰ πολιτικὰ δεινός, Platoni, vel ὁμιλεῖν τοῖς πράγμασι δυνάμενος. Demoſtheni.

καταπεμφθεὶς ὑπὸ τῆς φύσεως ἐπὶ τὴν πρύμναν τοῦ αἰσθητοῦ, καὶ τοὺς οἴακας ἐγχειρισθεὶς, πηδαλιουχεῖ τὸ κοινὸν ἀνθρώπων γένος, Philo. ad ſummam puppim à natura demiſſus & collocatus, traditiſque ſibi gubernaculis commune mortalium genus moderatur.

¶ *Adminiſtratio mala.*

τὰ πράγματα πάντα τῆς πόλεως λυμαίνεσθαι, Demoſthen. rempub. perditiſſimè gubernare βιαίως καὶ ὑβριστικῶς χρῆσθαι τῇ ἐξουσίᾳ, Diod. tyrannicè & flagitiosè imperium gerere.

κακῶς προΐστασθαι τῶν πραγμάτων, Iſoc. τῆς ἡγεμονίας, Diod. negotia publica vel imperium malè adminiſtrare.

τῇ τῶν δημοσίων ἐπιμελείᾳ ῥαθύμως προσφέρεσθαι, eodem ſenſu Herodot.

τῆς Καρχηδονίας τραχύτατα καὶ μετὰ πάσης ὠμότητος ἐπιστατεῖν, id eſt, in Carthaginenſi adminiſtratione acerbiſſimè crudeliſſiméque ſe gerere.

ἀσελγῶς καὶ ἀναιδῶς τὴν ἀρχὴν διῳκήσατο, Suidas, vel, vt idem in alio loco, αἴσχιστα καὶ φαυλότατα τῆς ἡγεμονίας προὔστη, turpiſſimè flagitioſiſſiméque imperium adminiſtrauit. διοικεῖν τὴν οὐσίαν μὴ καλῶς μηδ᾽ ὀρθῶς, Dem. κακῶς τὰ περὶ τὴν οὐσίαν διοικεῖν, Gaza ex Cicerone, quod etiam Æſchines dicit, τὴν οὐσίαν κακῶς (vel ταῖς καθ᾽ ἡμέραν δαπάναις) ἀνηλωκέναι, & τὰ ὑπάρχοντα καταφαγεῖν, vel κατεδηδοκέναι, & τὰ πατρῷα κατακυβεύειν καὶ κατοψοφαγεῖν, de eo qui rem familiarem alea & ganeis, atque comeſſationibus abſumit.

ἐς τοῦτο φέρων περιίστησι τὰ πράγματα, vel εἰς ταυτὶ τὴν πόλιν διέθηκε

Æſch.

ch. in eum ſtatum rempublicam adduxit.

Qui autem Reipub. preeſt, προστάτης τῶν κοινῶν dicitur. ὁ πραγμάτων ἐπιστατῶν, Iſocr. τοῖς πράγμασιν ἐφεστάναι & τὰ κοινὰ διὰ χειρὸς ἔχειν, Lucia. τῆς πόλεως προεστάναι, Gregorio. Qui populi paſtor inſtitutus ὁ διδάσκειν τοὺς δήμους λαχὼν dicitur Chryſoſtomo, id eſt, cui docennunus obtigit. & τοῦ λαοῦ προβεβλημένος Greg. & τὴν δήμων ἐπιστασίαν λα- Baſ.

ιὰ τὴν τῶν κοινῶν ἐπιμέλειαν οὐ δύνανται τοῖς αὐτῶν ἰδίοις προσέχειν τὸν νοῦν m. ita in repub. gerenda occupati ac diſtenti ſunt, vt eis ne- ia ſua curare non vacet.

κακῶς τῷ πολέμῳ χρῆσθαι, Demoſth. bellum infeliciter gerere,

κακῶς πρήττειν τὸν στόλον, Herod. idem quod χρῆσθαι.

4. πολιτεύεσθαι.

Rempublicam adminiſtrare: vt.

Demoſt. τότε φασὶν ἄριστα πρᾶξαι τὴν πόλιν, ὅτε μέτριοι καὶ σώφρονες ἄνδρες ἐπολιτεύοντο. *Tunc Rempublicam maximè floruiſſe dicunt, cum a modeſtis & prudentibus viris adminiſtrata fuit.*

ὀρθῶς, δικαίως, σωφρόνως, νομίμως, σωφρονέστατα, κάλλιστα, ἄριστα, &c. Recte, iuſte, prudenter, legitime, prudentiſſime, pulcherrime, optime Remp. regere. Iſocr, Demo.

τὴν πόλιν εὖ καὶ φιλοτίμως. Ciuitatem bene & honorificè regere. Iſocr.

ὑπέρ εὖ τὰ κοινά. Quam optimè Rempub. adminiſtrare. Demoſth.

πάντα ὑγιῶς καὶ δικαίως. Integrè & iuſtè adminiſtrare omnia. Demoſt.

φορτικῶς. Importunè. Rempubl. gerere. Iſocr.

τὰ κατὰ τὴν πόλιν οὐκ ἴσως, οὐδὲ πολιτικῶς Non æqualiter nec ciuiliter Remp. regere. Dem.

πολιτείαν παραβαίνομεν: vt,

Aeſchin. contra Cteſiph. οἱ παραβαίνοντες πολιτείαν πολιτευόμενοι, πάνυ ἀποχωροῦσι τοῦ δέοντος. *Qui Rempub. adminiſtrant contra leges pla- a decoro aberrant.*

κάλλιστα καὶ ἄριστα πολιτευόμενοι. Optimè Rempubl. gubernantes, ιcr.

In paſſiuo.

lato. ἡ εὖ πολιτευομένη πόλις. *Ciuitas quæ bene adminiſtratur.*

ſocr. de Pace. αἱ πόλεις πολιτευόμεναι σωφρονέστατα, δόξαν ἔχουσι καλλίστην. *Ciuitates quæ benè gubernantur, in ſummis habentur honoribus ſeu clara & celebres ſunt.*

Xenoph. οὔτ' ἂν πόλις εὖ πολιτευθείη. *Neque ciuitas bene adminiſtrari poſſet.*

τὰ τῆς πόλεως πράττειν
τὰ τῆς πόλεως διαθεῖναι
τὰ πολιτικὰ πράττειν
τῆς πόλεως πραγμάτων ἐπιμελεῖσθαι
τὰ δημόσια πράττειν
τὰ κοινὰ πράττειν

Rempubl. adminiſtrare, gerere, regere, In magiſtratu eſſe. *Xen. Plut. & alij. Auoir en charge les affaires de la Republique.*

τὸ τῶν κοινῶν λαβεῖν. Ariſtot.
ἅπτεσθαι τῆς πολιτείας. Plutarch.

Rempub. capeſſere.

σώζειν τὰ κοινά. Saluti reipubl. conſulere, Rempub. tueri & conſeruare. Ariſtot.

¶ Regnare, Imperare, Imperium tenere, Dominari.

ἄρχειν, Imperare [abſolutè, ſeu ſine caſu] vt, *Cyrus apud Plut.* ἄρχειν μηδενὶ προσήκει, ὃς οὐ κρείττων ἐστὶ τῶν ἀρχομένων. *Nemini conuenit imperare, qui non ſit melior ſuis ſubditis.*

ἄρχειν
βασιλεύειν
κρατεῖν
ἐπάρχειν
κυριεύειν
κατακυριεύειν
διασώζειν
ἰθύνειν
διάγειν
διοικεῖν
εὐθύνειν
διϊθύνειν

τινός. Imperare alicui, Dominari alicui, (de perſona & re) Regere, Moderari, Præeſſe. *Regir, Gouuerner, Conduire.*

Iſocr. τοῖς χρηστοῖς ἥδιον δουλεύομεν, ἢ τῶν ἄλλων ἄρχομεν. *Bonis libentius ſeruimus quam alijs imperamus.*

Idem, δεινὸν ἡγήσαιο, τοὺς χείρους τῶν βελτιόνων ἄρχειν, καὶ ἀνοήτους τοῖς φρονιμωτέροις προστάττειν. *Abſurdum exiſtima peiores præſtantioribus imperare, & ſtultos ſapientioribus, quæ facienda ſint, præſcribere.*

Idem, οἱ γῆς καὶ θαλάσσης ἄρξαντες. *Qui terræ mariſq; imperium habent.*

Idem,

dem, οἱ κρατοῦντες τῆς πόλεως χάριν εἶχον αὐτοῖς. *Qui imperium in Vrb*
nt agunt ipſis gratias
em, Κάδμος ὁ Σιδώνιος Θηβῶν ἐβασίλευε. *Cadmus Sidonius Thebis*
erauit, hoc est, ibi imperium geſſit.

2. ἀρκτέον.

cr. in Plat. οὐ τῶν ἄλλων ἀρκτέον, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τοῖς Ὀρχομενίοις φόρον
Non alijs imperandum est, ſed multo magis Orchomenijs tribu-
pendendum.

In paſſiuo.

olon. ἄρχε, πρῶτον μαθὼν ἄρχεσθαι. *Impera, ſed vbi prius imperari, hoc imperium ferre didiceris.*
ittacus, μὴ ἄρχε, πρὶν ἄρχεσθαι μάθῃς. *Noli imperare, antequam impe-*
, id est, ſubditus eſſe didiceris. Hic ſine caſu ponitur.
emocrit. apud Stob. ὑπὸ γυναικὸς ἄρχεσθαι, ὕβρις ἀνδρὶ ἐσχάτη. *A mulie-*
nperari, hoc est, mulieri parere, extremum dedecus eſt viro. Hinc
όμενοι, *Illi quibus imperatur, hoc eſt Subditi.*
enoph. Pæd. 8. οἱ ἀρχόμενοι Κῦρον ὡς πατέρα ἐσέβοντο. *Subiti Cyrum,*
quam patrem colebant.
υλικὴν ἀρχὴν ἄρχεσθαι. *Seruile iugum ferre. Ariſt. in poli.*
ocr. λέγονται καὶ τοὺς θεοὺς ὑπὸ τοῦ Διὸς βασιλεύεσθαι. *Dicuntur & dij à Io-*
egi.

πόλεσι
αστεύειν ἐν
τοῖς Ἕλλησι:

Iſocr. οἱ βασιλεύοντες καὶ δυναστεύοντες ἐν πόλεσι. *Qui in ciuitatibus*
ant, & imperium tenent.

Idem. ἡ πόλις ἡμῶν ποτε ἐν τοῖς Ἕλλησι ἐδυνάστευε. *Ciuitas noſtra*
inter Græcos dominabatur.

τῆς θαλάσσης λαβεῖν. Maris imperium ſuſcipere, nanciſci, accipere. Iſocr. *Pro quo etiam dici poteſt,* τῆς κατὰ θάλατταν ἀρχῆς ἐπικρατεῖν: *Vt Iſocr. de pace.* διὰ τὴν καρτερίαν ῥᾳδίως τῆς κατὰ θάλατταν ἀρχῆς ἐπεκράτησαν. *Per fortitudinem ſuam facile obtinuerunt maris imperium.*

κατέχειν. Tenere imperium. Iſocr.

καὶ τὴν κατὰ γῆν καὶ τὴν κατὰ θάλατταν λαβεῖν. Terra marique imperium nanciſci, Iſocr.

Idem in Euagora. ἐδίδασκον αὐτοὺς μὴ κατὰ γῆν ἀλλὰ κατὰ θάλατταν τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Λακεδαιμονίους ποιεῖσθαι. *Docebant eos non terra, ſed mari contra Lacedæmonios bellum ſuſcipiendum eſſe.*

γηράσκειν. (cum infinitiuo ſolo) Bonum eſt, vt expedit ſeneſcere. Plutarch.

σοι ἐκεῖνος. Ille tibi prodeſt (de homine) vt,

Xenoph. ἀπομν. δ. *de Socrate loquens.* καὶ γὰρ παίζων οὐδὲν ἧττον, ἢ σπουδάζων ἐλυσιτέλει τοῖς συνδιατρίβουσι. *Ludendo ſeu iocando non minus quàm ſeria tractando, proderat familiaribus ſuis.*

λυσιτελὴς, Vtilis, Conducens.

πολλῶν χρημάτων τὸ χρηστὸν ἦθος λυσιτελέστερον. *Bonitas vtilior eſt magna pecunia Demoſth.*

Philo. εἰρήνη καὶ σφόδρα ἐπιζήμιος, λυσιτελέστερον πολέμου. *Pax etiamſi damnum adferat, tamen eſt vtilior bello.*

πολὺ μεῖζον καὶ λυσιτελέστερον ἡγεῖσθαί τι ἑαυτοῦ. *Sibi putare aliquid eſſe maius & conducibilius. Idem.*

ἀψευδὲς καὶ χρηστὸν ὄν, οὐ τὸ λυσιτελέστατον πρὸς ἀργύριον σκοπεῖν. *Iſocr.*

τὸ λυσιτελοῦν. Commodum, vtilitas.

τὰ ἀπὸ τῆς εἰρήνης λυσιτελοῦντα. Pacis commoda.

τοῦ ἰδίου λυσιτελοῦντος ἕνεκα ποιεῖν τι. Priuati commodi cauſſa aliquid facere. Demoſt.

ὠφέλεια
ὠφέλημα } Vtilitas, fructus. *Fruict, commodité.*
ὄνησις

ὄνησιν ἔχειν vel φέρειν. Fructum vel vtilitatem adferre. *Additur & datiuus perſona illius, cui commodum vel fructuum adferat. Dem.*

ADIVNCTA.

¶ *Vtilitas.*

ξυμφέρειν. Iſocr. παῤῥησιάζεσθαι πρὸς αὐτοὺς περὶ ὧν ἐκείνοις συνέφερε, de iis rebus, quæ ipſis conducebant, liberè cum ipſis agere. ἀλλ᾽ ὅμως ἐκεῖνος εἴχετο τούτων ἃ συμφέρειν ἡγεῖτο τῷ δήμῳ, idem. nihilo ſecius tamen ille in his rebus perſtabat, quas populo profuturas exiſtimabat. ὃ μάλιστα ἐγὼ νομίζω συνοίσειν ἡμῖν, idem. i. συμφέρειν. τὸ κοινῇ συμφέρον, idem. publica vtilitas. ἀεὶ τῶν ἀρχομένων τὸ ξυμφέρον διαφυλάττειν, Plat. in Politico. ſemper eorum, qui ſubſunt, commoda tueri. πρὸς τὸ ἑαυτῶν συμφέρον πάντα ποιεῖν, & πρὸς τὸ ἴδιον συμφέρον ἀποβλέπειν, Baſ. ad ſuam vtilitatem omnia referre. οὐ γὰρ τῶν ἐκείνῳ συμφερόντων ἀφέστηκε, τὸ μὴ ἐᾶσαι, &c. Diod. non enim ab illius commodis alienum eſt, non ſinere, &c. id eſt, illius intereſt τοῦ κοινῇ συμφέροντος χάριν, publicæ vtilitatis cauſa. ἐναντίος ὢν τοῖς ἐμαυτῷ συμφέρουσι, Demoſt.

σβεύσαν ἐπὶ ταύτας τὰς πράξεις, αἳ τῇ πόλει συμφερόντως εἶχον, Iſæus.
t. συμφέρουσαι ὦσιν.
ελεῖν, Xenoph. πλεῖστα ὠφελεῖν τὸ κοινὸν, Reipub. plurimùm pro-
. μήτε ἄλλου τινὸς φροντίζουσι πλὴν ὅ, τι ἂν ὑπολάβωσιν ὠφέλιμον αὐ-
). Iſocr. nec quicquam aliud curantes, quàm quod ſibi vtili-
ore exiſtimant. τὸ ὠφέλιμον, vtilitas. Baſil. ἃ εἰ εἰδείης ὁπόσον ἐστὶ τὸ
μον, quorum quanta eſt vtilitas ſi perſpectum haberes. ἑαυτὸν
νεα μεγίστην ὠφελεῖν, Chryſoſt. de ſe quàm præclariſſimè mere-
λειαν φέρειν, vtilitatem afferre. μεγίστην ὠφέλειαν τοῦτο οἴσει, Anti-
n. πλείστην παρέχειν ὠφέλειαν, Demoſth. plurimam vtilitatem af-
. πλείστην ὠφέλειαν καρπώσασθαι, Greg. presbyt. maximam vtilita-
capere. τὸ ὄφελος, idem quod ὠφέλεια, Baſ. πρὸς δὲ τοῦτο μέγιστον
ν ἡμῖν ἡ ἐρημία παρέχεται. & rurſus, εἰ ἐπὶ τοσαύταις παραινέσεσιν οὐδὲν
ν ὄφελος, ſi tot admonitionum nullus fructus extitit. ἀνωφελέσι
δαπάναις ἐνασχολεῖσθαι, Baſ. inutilibus ſumptibus occupari. ἐπωφελὲς
n quod ὠφέλιμον.
ιτελεῖν. ᾧ πολὺ δή που μᾶλλον ἐλυσιτέλει. Demoſth. cuius nimirum
is referebat.
λυσιτελὲς, vel, τὸ λυσιτελοῦν, idem quod τὸ συμφέρον. Baſ. πρὸς τὸ πᾶσι
λυσιτελὲς σκοπεῖν. καὶ οὐχὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἰδίας ὠφελείας. commu-
omnium vtilitatem, non priuatum commodum ſibi propo-
λυσιτελέστερον ἐστὶ τοῦ λόγου τὴν σιωπὴν ἐτιθέμην, Baſil. ſilentium ſer-
e conducibilius eſſe ducebam.
συμβάλλειν, prodeſſe. χρήσιμος, vtilis. τῷ σῷ πατρὶ, καὶ σοὶ, καὶ ὅλως τοῖς ὑμε-
πράγμασι γέγονε χρήσιμος, Demoſth. id eſt, ὠφέλιμος μηδὲν πώποτε
χρήσιμοι γεγενημένοι, nulla vnquam in re de vobis bene meriti.
κις ἐπὶ τῶν καιρῶν ἐγενόμην σοι χρήσιμος. Syneſ. ſæpe in difficili-
temporibus præclaram tibi operam nauaui. ἑαυτὸν χρήσιμον
ζειν, id eſt, χρήσιμον εἶναι. καὶ πόλεσι σφᾶς αὐτοὺς χρησίμους παρέχοντες,
ian. bene de ciuitatibus merentes. πολὺ τὸ χρήσιμον παρέ-
, Baſ. id eſt πολλὴν τὴν ὠφέλειαν. πολὺ τὸ χρήσιμον καρποῦσθαι, idem.
σιμον ἀποφέρεσθαι, vel, συλλέξασθαι, idem. vtilitatem colligere, de-
ere. αἳ εἰς οὐδὲν χρήσιμον φέρουσαι λογομαχίαι, Gregor. verborum
certationes nullam vtilitatem afferentes. χρησίμως ἔχειν,
t. χρησιμεύειν. ſic λυσιτελεῖν, vel ὠφελίμως ἔχειν. δυοῖν χρησίμοιν
καρπώσεσθαι τὴν πόλιν ἡγούμην Demoſth. id eſt, τεύξεσθαι διττῆς
ίας, duplicem vtilitatem conſecuturam eſſe ciuitatem exiſti-
bam.
μι & ὀνίνημι, iuuo, ὠφελῶ. σὺ Ἀθηναίους ὀνήσεις, Plat. in Menon
enienſibus adiumento eris. ὧν οὐδὲν τοὺς ἐγείραντας, πλὴν δόξης ὀ-
ὤνησεν, Greg. quorum nullum extructoribus quicquam, præ-
xiguam gloriam, vtilitatis attulit. οὐ πολύ σε ὀνήσει ἡ ἀθανασία

Luc. non magno tibi adiumento erit immortalitas. Paſſiuam ſignificationem quandoque habet hoc verbum, vt apud Greg. αὐτὸς τε ὀνήσῃ τὰ μέγιστα, tum ipſe præclariſſimè de te mereberis, τῶν πονηθέντων ἀπόνασθαι, Phil. laborum exhauſtorum fructum capere. τοῦτο μόνον ὠνάμην τῆς σῆς φιλίας, hoc ſolum emolumenti ex tua amicitia cepi. εἴ τι τοίνυν Μαρτύριος ὤνατο τῆς δι' αὐτὸν γραφείσης τῆς ἐπιστολῆς, Syneſ. ſi quid Martyrio profuit epiſtola, quam ipſius cauſa ſcripſi. Qua in ſignificatione videtur vſus eſſe Lucia. τῷ ὀνίνασθαι. Τὸ τε μόνον ὠνησάμην τοῦ σοῦ ἔρωτος, i. ἀπωνάμην. ὀνήσιμος, χρήσιμος, ὠφέλιμος, ἐπικερδὴς, ſynonyma.

ὄνησις, vtilitas. τί γὰρ ἡ σὴ δεινότης εἰς ὄνησιν ἥκει τῇ πατρίδι; Demoſth. ecquid vtilitatis ad patriam redit ex tua dicendi facultate?

ὄνησιν οὐδεμίαν φέρειν τῇ πατρίδι, idem. nullum patriæ commodum ferre.

ἀνόνητος, ἄχρηστος, ἀνωφελὴς, inutilis. Baſ. ἀργὰ καὶ ἀνόνητα μετακλαίεσθαι, ὅτε οὐδὲν πλέον ἐστὶ μεταμελομένοις, incaſſum lugere, atque ingemiſcere, cum iam pœnitudine affici nihil proderit.

ἀπολαύειν. Luc. τοῦτό γε ἀπολέλαυκα τῆς ἐκείνου σοφίας. hunc ex illius ſapientia fructum cepi.

πάνυ καλὰ τῆς συνουσίας αὐτοῦ ἀπέλαυσα, Syneſ. ἀπώνατο.

κερδαίνειν. Grego. τὸ μόνον κερδαίνομεν τῆς σῆς φιλίας, τὸ μὴ πιστεύειν τοῖς φίλοις. id eſt, ἀπολαύομεν, hoc ſolùm vtilitatis ex tua amicitia capiemus, vt amicis minimè fidamus.

πολλὰ κέρδη ἐντεῦθεν καρπούμεθα, Chryſoſt. id eſt, πολλὰ ἐντεῦθεν κερδαίνομεν, & μεγίστην ὠφέλειαν καρποῦσθαι, capere. εἰ καὶ μηδὲν ἕτερον, τοῦτό γε καρποῦται. Chryſoſt. ſi nihil aliud, hoc certè commodi capit. τὰς ἀλλοτρίας καρποῦσθαι συμφορὰς, idem. ex alienis calamitatibus meſſem facere.

πλείστην μοῖραν εἰσηνέγκατο αὐτῷ πρὸς τὸ τυχεῖν τῆς ἡγεμονίας, Philo. ad hoc vt imperio potiretur, maximam ei operam nauauit, ſummo ei adiumento fuit.

πρὸς τὰς τοῦ βίου πράξεις οὐκ ἐλαχίστην ξυμβάλλεται μοῖραν, Plutarch. ad vitæ actiones non minimum confert. πρὸς τοῦτο δύναιτ' ἂν ἡμῖν οὐ πολὺ συμβάλλεσθαι μέρος, Chryſ. i. συνεισφέρεται.

πλείστας καὶ μεγίστας χρείας παρέχεσθαι τοῖς τυράννοις, Demoſth. εἰς τὰ πολλὰ χρήσιμοι εἶναι τοῖς τυράννοις, plurima & maxima commoda tyrannis afferre.

πολλαχοῦ πολλοῦ ἄξιος ἐγένετο τῇ στρατιᾷ εἰς ταῦτα, Xenoph. id eſt, πάνυ χρήσιμος.

πλείστου ἄξιον ἑαυτὸν παρέχειν τῇ πατρίδι. Demoſth. egregiam patriæ operam nauare. οὔτε τῇ ἑαυτοῦ πόλει, οὔτε τοῖς φίλοις, οὔτε αὑτῷ ἄξιος οὐδενὸς ἐγένετο, Xenoph. in Apolog. nec patriæ, nec amicis, nec deni-

que ſibi ipſi vtilis fuit. πλείστου ἄξιοι τῇ πόλει καὶ τῇ ὑμετέρᾳ προγόνοις
ἐγένοντο, Andocid.
λαὶ βασιλεῦσι καμὼν, Greg. id eſt, πλείστου ἄξιος γεγονὼς, Gall.
nt faict de grands ſeruices aux Empereurs.
λάκις ἡμῖν καὶ ἰδιῶται, καὶ πόλεις εἰς δέον ἐχρήσαντο, Syneſ. ſæpe noſtra
ra non incommode & vrbes vſę ſunt , & priuatim quiſque,
ἱκας καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ χρήσιμοι γεγόναμεν.
υντελεῖν conferre, Bal. πρὸς ἐγκράτειαν οὐ μικρὸν συντελεῖ, id eſt, συμ-
ᾳ non paruum operæpretium affert. ἀσυντελὴς, id eſt, ἀχρεῖος,
nihil in publicam vtilitatem confert. Syneſ.
ἀνθρώποις ἀσυντελῆ με πεποίηκεν ὁ Θεός, id eſt, ἄχρηστον, ἀνόνητον.
ίσως ἂν εὕροι τις, οἷς πολὺ ἄμεινον εἶχεν, εἰ θᾶττον ἐτελεύτησαν, Dion. per-
tos quispiam reperiat, quibuſcum melius actum fuiſſet, ſi ci-
è vita exceſſiſſent, id eſt, quibus vtilius fuiſſet mortem citius
ſſe.
ς ὅπως τἀμαυτοῦ μόνα σκοπῶ Luci. id eſt, μόνον τὰ ἐμοὶ λυσιτελοῦντα. vt
vt mea tantùm ſpectem.
υμφορᾷ ἐπὶ καλῷ μοι γέγονε, Lyſ. id eſt, ἐλυσιτέλησεν, vt loquitur Ari-
in Panath. commode mihi ceſſit.
abent Gręci pręter ea , quę ſuperius adduximus , certa lo-
ndi genera , cùm ſignificare volunt quempiam ex aliqua re
l lucri atque vtilitatis percipere , quorum nonnulla hîc affe-
us.
ὲν ἀνύειν. Demoſth. ὡς δ' οὐδὲν ἤνυε τούτοις, vt autem his rebus nihil
fici vidit. πολλάκις προσβάλλων οὐδὲν ἤνυσεν, Herod.
ὲν προὔκοπτεν. ἐπειδὴ δὲ τειχομαχοῦντι οὐδὲν προὔκοπτεν. idem. id eſt, οὐδὲν
quoniam autem muri oppugnatio parum procedebat.
ὲν κερδαίνειν, Phil. θνησκέτω, μηδὲν παρ' ὅτι δεσπότης ἐστὶ κερδαίνων εἰς τὸ
ζῆν, morte afficiatur, nihil ex eo, quod herus ſit, ad ſalutem
ifaciens, GALL. *ne gaignant rien pour eſtre maiſtre.*
ὲν ἐργάζεσθαι, idem quod οὐδὲν προὔκοπτεν, vel, ἀνύειν. ἔξω δὲ σφαδάζειν,
ν ἐργάσασθαι δυνήσονται, Philo.
ἔον οὐδέν ἐστι, Demoſt. πλέον δ' οὐδέν ἐστιν ἀγανακτοῦσι, GALL. *Ils ne*
noient rien pour ſe courroucer. μηδὲν ἐκ τοῦ ἀλγεῖν εἶχον πλέον εὑρεῖν,
ian. nullum ex animi dolore fructum conſequebantur. ἔπει
ν οὐδὲν ἴσως μεταμελόμενοι, Baſil. vt ſuprà. οὐκ αὐτῷ τι γίνεται πλεῖον ἐκ τῆς
ἰκείας φιλανθρωπίας, ἀλλὰ τὸ πᾶν εἰς ἡμᾶς περιίσταται κέρδος , Chryſ. e x
tra humanitate, ac largitione nihil ipſi accedit, verùm emolu-
ntum omne ad nos redit.

ὸ ἔργου, vel, προὔργου, Alexand. Aphrod. τοῦτο γὰρ φανερὸν γενό-
ν πρὸ ἔργου γένοιτ' ἂν, καὶ πρὸς τὰ δὴ ζητούμενα περὶ αὐτῆς , hoc enim ſi

perſpicuum fuerit, operæprecium afferet ad alia, quæ de ea quærantur.

ἀλυσιτελὴς
ἄχρηστος
ἀχρεῖος
βλαβερὸς
ἀνόνητος
ἀνωφελὴς
ἀσύμφορος
μηδὲν χρήσιμος
οὐ πρὸς ἓν χρήσιμος.

Inutilis, Incommodus, Pernicioſus. *Dommageable, incommode, qui nuit.*

Demoſt. φίλος μὲν ἀλυσιτελὴς, χρήσιμος δ' ὁ ἐχθρός. *Amicus quidem inutilis, Vtilis verò hoſtis. Idem,* πρᾶγμ' ἀλυσιτελὲς τῇ πόλει κατασκευάζοντες. *Rem incommodam ciuitati comparantes.*

Demoſth. οὗτος ἐμοὶ οὐκ ἄχρηστος ἦν πρὸς τὸ ἐπιμεληθῆναι καὶ διοικῆσαι. *Ille mihi non inutilis fuit ad curam & adminiſtrationem rerum mearum. Idem,* ἄχρηστα, ἄπρακτα, ἀδύνατα, πάντα ταῦτα ὑπὸ τῶν πωλούντων γίγνεται. *Inutilia, irrita, Vſui non apta, hæc omnia fiunt per eos, qui cauponantur.*

Idem, ἀχρηστότερον νομίσαι τινὰ τῶν ἄλλων. *Exiſtimare aliquem inutiliorem, quàm alios.*

Plato ἀχρεῖοι δι' ἄλλο ἔργον πράττειν. *Inutiles ad aliud agendum. Iſocr.* λόγος οὐκ ἀνωφελὴς τοῖς ἀκούουσι. *Oratio non inutilis auditoribus.*

Demoſt. νόμος καὶ λόγος ἀσύμφορος. *Lex & oratio inutilis.* ἀσυμφορώτατον ἔθος εἰς τὴν πόλιν εἰσάγειν. Pernicioſiſſimam conſuetudinem in ciuitatem adducere. *D. Idem,* οὐ πρὸς ἓν χρήσιμος τῇ πόλει. *Ad nullam rem Vtilis ciuitati. Ariſtot.* τοῖς τοιούτοις ἀνόνητος ἡ γνῶσις γίνεται. *Talibus eſt inutilis hæc cognitio.*

λυσιτελούντως
συμφερόντως

Vtilitér. Demoſth. Iſocr.

ὀνῆσαι.

ὀνῆσαι

- οὐδέν. Nihil prodeſſe: vt,
  - *Philo.* ὀνήσεις γὰρ οὐδέν. *Nihil enim profueris.*
- τινά. Alicui prodeſſe: vt,
  - *Plut.* τί σε ὤνησε Σωκράτης; *Quid tibi profuit Socrates?*
  - *Aeſchines in epiſt.* τί ἐν τῇ περὶ Χαιρώνειαν μάχῃ τὴν πόλιν ὤνησεν, ὅτι Ἄρης ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ἐκρίθη; *Quid in Charonenſi pugna Athenienſium ciuitati profuit, quod Mars in Areopago abſolutus eſt? Vbi obſerua vocem* ὅτι.

τινὰ πρός τι. Prodeſſe alicui ad aliquam rem:vt,
cian. οἴει τὸ γένος ὀνῆσαι ἄν τι αὐτὸν πρὸς τὴν μορφήν; *An putas genus*
uicquam profuturum ad formam?

In voce paſſiua.

Fructum capere (ſine adiectione) vt,
Plato in Apolog. ὡς ἐγὼ οἴομαι, ὀνήσεσθε ἀκούοντες. *Mea quidem ſententia fructum capietis, ſi audiueritis.*

τί τῆς ὁδοῦ (cum accuſ. & genitiuo) aliquid commodi capere ex profectione:vt,
Syneſius, τοῦτο ὤνημαι τῆς ἐπὶ τὰς Ἀθήνας ὁδοῦ. *Hoc boni conſequar ex profectione mea ad Vrbem Athenas.*

τῆς ἱερᾶς φιλοσοφίας (cum genitiuo) Fructum capere ex ſacra philoſophia, Syneſius.

em, ἔμελλεν γὰρ τῆς πανουργίας ὀνήσεσθαι. *Fructum erat laturus aſtutia*

Huc & verbum ἀπολαύω, accuſatiuo & genitiuo iunctum refe-
um eſt:vt,
r. in Aegin. οὐδεὶς ἄν μοι δικαίως φθονήσειεν, εἴ τι τῶν Θρασυλόχου πραγ-
ν ἀγαθὸν ἀπολέλαυκα. *Nemo mihi iure inuidere poteſt, ſi quid com-*
ex Thraſylochi bonis perceperim.

καρπὸν κομίζεσθαι τῆς φιλανθρωπίας. Fructum capere ſuæ huma-
is. Dem. pro corona.

¶ Adminiſtrare, Regere, Gubernare.

οἶκον { εὖ. Bene / κακῶς. Male } domum vel rem fam. adminiſtrare. Plutarch. *faire bien ſes affaires.*

ῶς οἰκουμένη πόλις. *Ciuitas quæ bene adminiſtratur. Plato.*

ἰσχεία, σημεῖόν ἐστι τὸ κακῶς οἰκεῖσθαι πόλιν. *Contumacia ſubditorum*
tum eſt, ciuitatem non rectè adminiſtrari. Iſocr.

2. διοικεῖν.

τὴν οἰκίαν εὖ ἢ κακῶς. Domum bene vel male adminiſtrare:vt,
Aeſchin. contra Timarch. ὁ τὴν ἰδίαν οἰκίαν κακῶς διοικήσαντα, καὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως παραπλησίως εἰκὸς διαθήσειν. *Qui propriam domum & familiam male adminiſtrat, eum eodem modo etiam Rempubl. curaturum eſſe, conſentaneum eſt.*

τὴν πόλιν καὶ βασιλείας ἄριστα καὶ δικαιότατα. Ciuitatem & regnum optime & iuſtiſſimè adminiſtrare. Iſocr.

νομίμως καὶ δικαίως τὴν πόλιν. Legitimè & præclarè adminiſtrare Rempubl. Iſocr.

θεοφιλῶς καὶ φιλανθρώπως τὴν πόλιν. Cum pietate & humanitate præeſſe Reip. Iſocr.

τυραννικῶς τὴν πόλιν. Tyrannico more Reipublicæ præeſſe. Iſocr.

χεῖρον καὶ ταραχωδέστερον τὴν πόλιν. Deterius & perturbatius adminiſtrare ciuitatem. Iſocr.

ὡς κάκιστα τὴν πόλιν. Quam peſſimè ciuitatem regere. Iſocr.

πράγματα. Negotia adminiſtrare. Iſocr. ad Philipp.

Διοικεῖν.

τὰ σφέτερ' αὐτῶν διοικῆσαι εὖ ἢ κακῶς. Suas res bene vel malè adminiſtrare. Iſocr.

τὰ ὑφ' αὑτῷ. Suas res adminiſtrare.

Iſocr. σκόπει πρότερον πῶς τὰ ὑφ' αὑτῷ διῴκησεν. *Conſidera primo, quomodo ſuas res & negotia adminiſtrauerit.*

τὸ ἑαυτοῦ σῶμα καλῶς. Suum corpus rectè gerere. Xenoph.

τὰ κοινὰ κακῶς. Remp. malè adminiſtrare. Demoſt.

τὴν πατρῴαν οἰκίαν εὖ ἢ κακῶς. Iſocr.

ὁσίως καὶ δικαίως τὰ περὶ τὴν πόλιν. Negotia ciuitatis ſanctè & iuſtè adminiſtrare: vt,

Iſocr. οὕτως ὁσίως καὶ καλῶς, καὶ τὰ περὶ τὴν πόλιν, καὶ τὰ περὶ σφᾶς αὐτοὺς διῴκησαν, ὥσπερ προσῆκον ἦν τοὺς ἀπὸ θεῶν γεγονότας. *Tam ſanctè & honeſtè priuata & publica adminiſtrarunt, vt decet illos, qui à diis prognati ſunt.*

τὰ κοινὰ ἄριστα. Rempubl. optimè adminiſtrare. Iſocr.

τὶ κατὰ τρόπον. Rectè aliquid adminiſtrare: vt,

Iſocr. ἢν ταῦτα τοῦ λόγου συνετῶς διοικήσω κατὰ τρόπον, ἐλπίζω τὸν ἐπίλοιπον χρόνον ἀλύπως διάξειν. *Si hæc commodè & rectè adminiſtrauero, ſpero me reliquum tempus ſine dolore tranſacturum eſſe.*

τὰ μέγιστα. Maximas res adminiſtrare: vt,

Epicurus, τὰ μέγιστα ὁ λογισμὸς διοικεῖ. *Maximas res conſilium & ratio adminiſtrat: vel, vt Cicero reddidit, Maximæ res conſilio & ratione adminiſtrantur.*

In paſſiuo.

Demoſt. ἅπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος νόμοις διοικεῖται. *Tota vita humana legibus adminiſtratur ſeu regitur.*

Loco verbi διοικέω poteſt & διατίθημι vſurpari.

Exemplum paulo antè citaui in διοικεῖν τὴν οἰκίαν εὖ ἢ κακῶς, &c.

3. οἰκο-

3. οἰκονομεῖν.

Rem familiarem adminiſtrare, res domeſticas diſpenſare. Lucæ cap. 10.

τὰ πατρῷα [cum accuſ.] Paterna bona ſeu rem familiarem adminiſtrare.

Harpocr. οἷς ἐξῆν ἤδη τὰ πατρῷα οἰκονομεῖν. *Quibus (ſ. qui iam ſuæ tutelæ facti erant) rem familiarem adminiſtrare licebat.*

τὸν ἑαυτοῦ βίον. Inſtituere vel regere ſuam vitam. Iſocr.

Ariſtot. ὁ νόμος οἰκονομεῖ τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν. *Lex regit omnia, quæ ad rempubl. pertinent.*

τὸν ἑαυτοῦ οἶκον καλῶς. Domum ſuam rectè adminiſtrare vel regere. Xenoph.

εἰωθέναι περὶ τῶν ἰδίων κακῶς. Malè res ſuas adminiſtrare, Malè re-
s ſuis conſulere. *Iſocr.*

διοίκησις. Adminiſtratio.

διοίκησις τῶν πραγμάτων. *Tota rerum adminiſtratio. D.* διοίκησις τῶν πολιτῶν κατασταθεῖσα. *Adminiſtratio à ciuibus conſtituta. Iſoc.*

* ADIVNCTA.

¶ *Adminiſtratio publica.*

τὰ τῆς πόλεως πράττειν, Plat. rempublicam gerere,
αι ἐπὶ τὰ τῆς πόλεως, idem rempub. capeſſere.
λλὰς ἀρχὰς καὶ τὰς μεγίστας ἄρξαι, Idem. multos maximóſque ma-
ıtus geſſerunt. μεταχειρίζεσθαι τὰς ἀρχάς, Idem. τὰς ἀρχὰς καὶ τιμὰς
κεχείρισται, maximis muneribus præfectus eſt. ſummi honores
andati ſunt. διαχειρίζειν τὰ πράγματα vel τὰ χρήματα, Ando-

ς τὰ πολιτικὰ διοικεῖν, Plat. negotia publica rectè admini-
e, vel, vt idem ait, πράττειν τὰ κοινὰ καὶ πολιτικά, Idem. vel τὰ δι-

λαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων, Demoſth. rerum adminiſtratio-
ſuſcipere.
ἐπιμέλειαν καὶ προστασίαν τῶν κοινῶν λαμβάνειν, Philo. curam reipub.
e.
κοινῶν ἐπιμελεῖσθαι, Andocid.
σθαι πολιτικῶν πραγμάτων, Idem quod ἰέναι ἐπὶ τὰ τῆς
ς.

τοῖς κοινοῖς ἐπιβαίνειν, vel, πολιτείας ἅπτεσθαι, ad rempublicam gerendam ſe conferre. ἐν πράγμασι πολιτικοῖς ἀναστρέφεσθαι, Syneſ. in reipub. adminiſtratione verſari. Qui in hoc munere commodè ſe gerit, hunc Suidas πρὸς πραγμάτων οἰκονομίαν εὐφυῆ vocat, i. ad res gerendas optimè à natura comparatum.

ἑαυτὸν ἀφειδῶς εἰς τὰ πράγματα δοῦναι, Dem. de eo, qui non velut extremis digitis rempub. attingit, ſed ſe totum ipſius commodis tradit ac conſecrat.

τὰ πράγματα ἐπορᾶν καὶ διέπειν, Herod. gubernare.

ἀρχὴν ὅλου ἔθνους πιστεύεσθαι, i. μεταχειρίζεσθαι, Baſ. de eo, cuius fidei vniuerſa natio commiſſa eſt.

ἐγκατατετριμμένος ἐν πράγμασι, Syneſ. diu multúmque verſatus in rebus gerendis, ad verbum, contritus.

ὕπατον ἀρχὴν τελέσας δεύτερον, Herod. bis conſulatu functus. Qui reipub. gerendæ peritiam conſecutus eſt, τὰ πολιτικὰ δεινός, Platoni, vel ὁμιλεῖν τοῖς πράγμασι δυνάμενος. Demoſtheni.

ἀναπεμφθεὶς ὑπὸ τῆς φύσεως ἐπὶ τὴν πρύμναν τὴν ἀνωτάτω, καὶ τοὺς οἴακας ἐγχειρισθεὶς, πηδαλιουχεῖ τὸ κοινὸν ἀνθρώπων γένος, Philo. ad ſummam puppim à natura demiſſus & collocatus, traditiſque ſibi gubernaculis commune mortalium genus moderatur.

¶ *Adminiſtratio mala.*

τὰ πράγματα πάντα τῆς πόλεως λυμαίνεσθαι, Demoſthen. rempub. perditiſſimè gubernare. βιαίως καὶ ὑβριστικῶς χρῆσθαι τῇ ἐξουσίᾳ, Diod. tyrannicè & flagitioſè imperium gerere.

κακῶς προΐστασθαι τῶν πραγμάτων, Iſoc. τῆς ἡγεμονίας, Diod. negotia publica vel imperium malè adminiſtrare.

τῇ τῶν δημοσίων ἐπιμελείᾳ ῥαθύμως προσφέρεσθαι, eodem ſenſu Herodot.

τῆς καρχηδονίας τραχύτατα καὶ μετὰ πάσης ὠμότητος ἐπεστάτησεν, id eſt, in Carthaginenſi adminiſtratione acerbiſſimè crudeliſſiméque ſe gerere.

ἐμπλήκτως καὶ ἀσώτως τὴν ἀρχὴν διῳκήσατο, Suidas, vel, vt idem in alio loco, αἴσχιστα καὶ φαυλότατα τῆς ἡγεμονίας προὔστη, turpiſſimè flagitioſiſſiméque imperium adminiſtrauit. διοικεῖν τὴν οὐσίαν μὴ καλῶς μηδ᾽ ὀρθῶς, Dem. κακῶς τὰ περὶ τὴν οὐσίαν διοικεῖν, Gaza ex Cicerone, quod etiam Æſchines dicit, τὴν οὐσίαν κακῶς (vel ταῖς καθ᾽ ἡμέραν δαπάναις) ἀνήλωκεν, & τὰ ὑπάρχοντα καταφαγεῖν, vel κατεδηδοκέναι, & τὰ πατρῷα κατακυβεύειν καὶ κατοψοφαγεῖν, de eo qui rem familiarem alea & ganeis, atque comeſſationibus abſumit.

ὡς τοῦτο φέρει ἀφανίζειν τὰ πράγματα, vel ἀνατρεπεῖ τὴν πόλιν διέθηκεν,

Æſch.

ſch. in eum ſtatum rempublicam adduxit.

Qui autem Reipub. præeſt, προστάτης τῶν κοινῶν dicitur. τῶν πραγμάτων ἐπιστάτης, Iſocr. τοῖς πράγμασιν ἐφεστὼς & τὰ κοινὰ διὰ χειρὸς ἔχων, Lucia. τῆς πόλεως προστατεύων, Gregorio. Qui populi paſtor inſtitutus, ὁ διδάσκειν τοὺς δήμους λαχὼν dicitur Chryſoſtomo, id eſt, cui docendi munus obtigit. & τοῦ λαοῦ προβεβλημένος Greg. & τῆς δήμων ἐπιστασίας λα- Baſ.

ιὰ τὴν τῶν κοινῶν ἐπιμέλειαν οὐ δύνανται τοῖς αὑτῶν ἰδίοις προσέχειν τὸν νοῦν. ni. ita in repub. gerenda occupati ac diſtenti ſunt, vt eis ne- tia ſua curare non vacet.

κακῶς τῷ πολέμῳ χρῆσθαι, Demoſth. bellum infeliciter gerere.

κακῶς πρήττειν τῷ στόλῳ, Herod. idem quod χρῆσθαι.

4. πολιτεύεσθαι.

Rempublicam adminiſtrare: vt.

Demoſt. τότε φασὶν ἄριστα πρᾶξαι τὴν πόλιν, ὅτε μέτριοι καὶ σώφρονες ἄνδρες ἐπολιτεύοντο. *Tunc Rempublicam maximè floruiſſe dicunt, cum a modeſtis & prudentibus viris adminiſtrata fuit.*

καλῶς, δικαίως, σωφρόνως, τεταγμένως, σωφρονέστατα, κάλλιστα, ἄριστα, &c. Recte, iuſte, prudenter, legitime, prudentiſſime, pulcherrime, optime Remp. regere. Iſocr. Demo.

τὴν πόλιν εὖ καὶ φιλοτίμως. Ciuitatem bene & honorificè regere, Iſocr.

[illegible] εὖ τὰ κοινά. Quam optimè Rempub. adminiſtrare. Demoſth.

πάντα ὑγιῶς καὶ δικαίως. Integrè & iuſtè adminiſtrare omnia. Demoſt.

φορτικῶς. Importunè Rempubl. gerere Iſocr.

τὰ κατὰ τὴν πόλιν οὐκ ἴσως, οὐδὲ πολιτικῶς Non æqualiter nec ciuiliter Remp. regere. Dem.

πολιτείαν παράνομον: vt,

eſchin. contra Cteſiph. οἱ παράνομον πολιτείαν πολιτευόμενοι, πάνυ [illegible] τοῦ δέοντος. *Qui Rempub. adminiſtrant contra leges pla- decoro aberrant.*

μάλιστα καὶ ἄριστα πολιτευόμενοι. Optimè Rempubl. gubernantes, cr.

In paſſiuo.

ato. ἡ εὖ πολιτευομένη πόλις. *Ciuitas quæ bene adminiſtratur.*

ocr. de Pace. αἱ πόλεις πολιτευόμεναι σωφρονέστατα, δόξαν ἔχουσι καλ-

'dem, οἱ κρατοῦντες τῆς πόλεως χάριν εἶχον αὐτοῖς. *Qui imperium in vrbe*
ent agunt ipſis gratias
'em, Κάδμος ὁ Σιδώνιος Θηβῶν ἐβασίλευε. *Cadmus Sidonius Thebis*
erauit, hoc eſt, ibi imperium geſſit.

2. ἀρκτέον.

ιcr. in Plat. οὐ τῶν ἄλλων ἀρκτέον, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τοῖς Ὀρχομενίοις φέρειν
Non aliis imperandum eſt ſed multo magis Orchomeniis tribu-
pendendum.

In paſſiuo.

olon. ἄρχε, πρῶτον μαθὼν ἄρχεσθαι. *Impera, ſed vbi prius imperari, hoc*
imperium ferre didiceris.
ttacus, μὴ ἄρχε, πρὶν ἄρχεσθαι μάθῃς. *Noli imperare, antequam impe-*
, id eſt, ſubditus eſſe didiceris. Hic ſine caſu ponitur.
'emocrit. *apud Stob.* ὑπὸ γυναικὸς ἄρχεσθαι, ὕβρις ἀνδρὶ ἐσχάτη. *A mulie-*
perari, hoc eſt, mulieri parere, extremum dedecus eſt viro. Hinc
ομενοι, *Illi quibus imperatur, hoc eſt Subditi.*
enoph. *Pæd.* 8. οἱ ἀρχόμενοι Κῦρον ὡς πατέρα ἐσέβοντο. *Subditi Cyrum,*
uam patrem colebant.
ουλικὴν ἀρχὴν ἄρχεσθαι. *Seruile iugum ferre. Ariſt. in poli.*
ιcr. λέγονται καὶ τοὺς θεοὺς ὑπὸ τοῦ Διὸς βασιλεύεσθαι. *Dicuntur & dij à Io-*
gi.

πόλεσι
ϛεύειν ἐν
τοῖς Ἕλλησι:

Iſocr. οἱ βασιλεύοντες καὶ δυναστεύοντες ἐν πόλεσι. *Qui in ciuitatibus*
a it, & imperium tenent.

Idem. ἡ πόλις ἡμῶν ποτὲ ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐδυνάστευε. *Ciuitas noſtra*
inter Græcos dominabatur.

τῆς θαλάσσης λαβεῖν. Maris imperium ſuſcipere, nanciſci, accipere. Iſocr. *Pro quo etiam dici poteſt,* τῆς κατὰ θάλατταν ἀρχῆς ἐπικρατεῖν: *Vt Iſocr. de pace.* διὰ τὴν καρτερίαν ῥᾳδίως τῆς κατὰ θάλατταν ἀρχῆς ἐπεκράτησαν. *Per fortitudinem ſuam facile obtinuerunt maris imperium.*

κατέχειν. Tenere imperium. Iſocr.

καὶ τὴν κατὰ γῆν καὶ τὴν κατὰ θάλατταν λαβεῖν. Terra maríque imperium nanciſci, Iſocr.

Idem in Euagora. ἐδίδασκον αὐτοὺς μὴ κατὰ γῆν, ἀλλὰ κατὰ θάλατταν τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Λακεδαιμονίους ποιεῖσθαι. *Docebant eos non terra, ſed mari contra Lacedæmonios bellum ſuſcipiendum eſſe.*

g.in eos animaduertere , qui aduerſus edictum tuum pecca-
,qui edictum tuum violarint.

---

dmonere, Commonefacere, In memoriam reuocare, Memoria repetere.

ἀναμνῆσαι.

τὶ. Aliquid commonefacere, Memoria repetere: vt,

Iſocr. ἀνάγκη διὰ μακροτέρων τῶν λόγων ποιήσασθαι, καὶ τὰ μὲν ἀναμνῆσαι, τῶν δὲ κατηγορῆσαι. *Neceſſe eſt pluribus de his differere, & alia in memoriam reuocare, alia vero accuſare.*

Idem, ἀναμνησθεὶς τῆς τοῦ πατρὸς προαιρέσεως. *Recordatus fecit mentionem patris inſtituti.*

τινὰ (cum accuſatiuo perſonæ) vt,

Demoſt. μὴ ἀναμνήσῃς με. *Ne commonefacias me, Ne mihi in memoriam reuoces.*

Xenoph. τοὺς μὲν διδάξαι, τοὺς δὲ ἀναμνῆσαι ὑμῶν βούλομαι. *alios docere, alios veſtrum, vt meminerint, commonefacere volo. Quæ duo verba etiam Lucianus in vita Phil. coniunxit:* τί με διδάξεις; διδάξω μὲν οὐδὲν, ἀναμνήσω δέ. *Quid me docebis? Non quidem docebo, ſed tantum in memoriam tibi reuocabo.*

τινὰ τὰ πεπραγμένα (cum duobus accuſat. vno perſonæ, & altero rei) Reuocare alicui in memoriam illa, quæ facta ſunt.

Plato, ἀναμνήσω ὑμᾶς τὰ τούτῳ πεπραγμένα. *Reuocabo vobis in memoriam quæ ab illo geſta ſunt.*

τινὰ τῶν συγγραμμάτων. Commonefacere aliquem commentariorum, Lucian.

Andocid. ἀναμιμνήσκειν ὑμᾶς τῶν γενομένων κακῶν. *Reuocare vobis in memoriam præterita mala.*

Paſſiuè.

moſth. διὰ τούτων ἀναμνησθεὶς οἶδεν ἕκαστος ὑμῶν, πολλά. *His admonitus ue veſtrum nouit, multa, &c. Idem,* ἐπαναμνησθέντα ἕκαστον ὑμῶν βούλομαι καὶ τὰ ἀκριβῶς εἰδότα. *Commonefactum vnumquemque veſtrum vo t probè gnarum.*

2. ὑπομνῆσαι.

τινά. Alicui in memoriam aliquid reuocare: vt,

Iſocr. πρότερον οὐκ ᾤμην δεῖν ὑμᾶς ὑπομνῆσαι δι' ἃ [illegible]

1. ὑπομιμνήσκειν

ἐκτησάμεθα Μεσσήνην. *Primum igitur vobis in memoriam reuocandum eſſe puto quo pacto Meſſenam conſecuti ſimus.*

τινὰ μὴ μεγαφρονεῖν (cum infinitiuo) vt, *Antigonus apud Plut.* ὑπέμνησε γὰρ ἡμᾶς ὁ νόσος μὴ μεγαφρονεῖν. *Commonefecit enim nos morbus iſte, ne ſuperbiremus.*

τινά τι (cum duobus accuſatiuis) Aliquid in memoriam alicui reuocare: vt,

Demoſth. τοῦ χάριν δὴ ταῦτα ὑπέμνησα νῦν ὑμᾶς, καὶ διεξῆλθον τούτους τοὺς λόγους. *Ideo hæc vobis in memoriam reuocare volui, & commemoraui hos ſermones. Sic & Xenoph.*

Demoſth. ὑπομνῆσαι τοὺς χρόνους ὑμᾶς καὶ τὸν καιρὸν ἀνάγκη. *Admonere vos temporum illorum & occaſiones neceſſe eſt.*

Cum participio etiam hoc verbum legitur, præcedente particula ὡς: vt,

Iſoc. ad Demon. καὶ σεαυτὸν, ὡς ἄνθρωπος ὤν, ὑπομίμνησκε. *Et tibi, quod homo ſis, in mentem reuoces.*

ὑπομιμνήσκοντός } τινος. Cuiuſdam admonitu, Quodam admonente
ὑποβάλλοντός } vel ſuggerente. Xenoph. & Herodian.

Monere, Hortari, Incitare, Suadere, Concitare, Inuitare, Impellere, Excitare.

παραινεῖν.

Παραινῶ

σοὶ τοῦτο. Hoc te moneo: vt,

Xenoph. ὅποσα ἐκείνοις παραινοίη, ταῦτα φαίνετο ποιεῖν. *Quæcunque illos monebat hæc ipſe videbatur facere.*

καὶ παρακαλῶ ὑμᾶς τοῦτο τοὺς νεωτέρους. Admoneo & adhortor adoleſcentes ad hoc vel de hac re. Demoſth.

σοὶ φιλοσοφεῖν. (cum infin.) Moneo te vt philoſopheris. Demoſth. Iſocr. & alii.

σοὶ μετὰ πολλῆς εὐνοίας. Admodum beneuole admoneo te. Iſocrates.

2. παρακαλεῖν.

τινὰ Monere, Hortari aliquem: vt,

Iſocr. ἐγὼ δ᾽ οὐκ ἐκ τῶν τοιούτων μέλλω σε παρακαλεῖν. *Ex his non volo te monere.*

τινὰ ἐπί τι Hortari aliquem ad aliquid: vt,

Iſocr. πλεῖστοι κακίας μᾶλλον, ἢ καλοκαγαθίας ὑπηρέται ὄντες, ἐπὶ τὰς ἡδονὰς τοὺς νέους παρακαλοῦσι. *Vitiorum magis, quam Virtu-*

Virtutis, miniſtræ ſunt diuitiæ, & adoleſcentes ad voluptates incitant. Sic παρακαλεῖν τινὰ ἐπὶ ἔργον *vel* ἀρετήν.

ἀλλήλους, Se mutuò monere. Socr.

τινὰ πρός τι. Ad aliquam rem hortari aliquem: vt,

Iſocr. παρακαλοῦσιν ἡμᾶς πρὸς τὸ παραδοῦναι τὴν Μεσσήνην. *Hortantur nos ad tradendam Meſſenam.*

καὶ προτρέπειν τινὰς πρὸς τὸ μνημονεύειν τὰ ῥηθέντα. Hortari & excitare aliquos, vt cogitent & meminerint illa, quæ dicta ſunt. Iſocr. *Hic* παρακαλεῖν *&* προτρέπειν *copulantur.*

τινὰ μάλιστα, ἢ λίαν, ἐπί τι. Valde aliquem ad aliquid hortari. Demoſth.

τινὰ εὐσεβεῖν. (cum infinit.) Hortari aliquem, vt pius ſit.

ſocr. σημεῖον δ' εὐνοίας καὶ φιλίας, αἴ τινες παρακαλῶσι τοὺς ἄλλους χρῆσθαι, ἃ σφίσιν αὐτοῖς συμφέρειν ὑπολαμβάνωσι. *Signum eſt beneuolentiæ amicitiæ, ſi qui alios hortantur, vt vtantur illis rebus, quas ſibi fuiſſe exiſtimant.*

παρακληθῆναι }
ὑπό τινος Admoneri ab aliquo. Iſocr.
παρακαλεῖσθαι }

3. προτρέπειν.

τινὰ εἴς τι Aliquem hortari ad aliquid: vt,

Demoſth. εἰς ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν αὐτοὺς παρακαλοῦσιν. *Ad concordiam & amicitiam eos hortantur.*

Iſocr. τὰς μεγίστας τῶν πόλεων προτρέπουσιν εἰς ἀρετὴν καὶ δικαιοσύνην. *Maximas ciuitates ad virtutem & iuſtitiam incitant.*

τινὰ ἐπί τι. Hortari aliquem ad aliquam rem: vt,

Iſocr. μὴ θαυμάσῃς, εἰ διὰ παντὸς σε τοῦ λόγου πειρῶμαι προτρέπειν ἐπὶ τὰς εὐεργεσίας καὶ φιλανθρωπίας. *Ne mireris, quod tota hac oratione te adhortor ad beneficentiam & humanitatem. Idem,* μέλλω σοι λόγον πέμπειν, πειρασόμενόν σε προτρέπειν ἐπὶ πράξεις καλλίους καὶ μᾶλλον συμφερούσας. *Mittam tibi orationem, quæ te ad ſtudia & actiones pulchriores & vtiliores hortabitur.*

τινὰ ὡς δυνάμεθα μετὰ πλείστης σπουδῆς ἐπὶ τὴν ἀρετήν. Quam poſſimus ſtudioſiſſimè ad virtutem aliquem hortari. Iſocr.

πρὸς φιλοσοφίαν τινά. Hortari aliquem ad philoſophiam.

Iſocr. ἡγοῦμαι αὖ μάλιστα παρακαλέσειν καὶ προτρέψαι πρὸς τὸ μνημονεύειν ὑμᾶς τὰ ῥηθέντα. *Arbitror me ſic vos admoniturum & excitaturum, vt recordemini illorum, quæ dicta ſunt.*

τινὰ τὰ δέοντα ποιεῖν. Hortari aliquem, vt ſuo officio fungatur (cum infinitiuo) Dem.

Iſocr. πολλῶν δή με προτρεπόντων ἐμμένειν τοῖς ἐπιτηδεύμασι τούτοις, οὐχ ἥκιστά με κἀκεῖνο παρακαλεῖ. *Cum multa me hortentur, vt in his inſtitutis perſeuerem, tum non parum illud me excitat.*

Vſurpatur & vox media προτρέπεσθαι, apud Xenoph. & Plutarch. in actiua ſignificatione.

4. παροξύνειν.

παροξύνειν

τινά. Excitare, Inflammare aliquem. Iſoc.

τινὰ ἐπὶ πόλεμον. Ad bellum hortari. Iſocr.

παροξύνειν τινὰ καὶ παρακαλεῖν ἐπὶ τὰς πράξεις. *Idem.* ¶ παροξύνειν στρατηγοὺς ἐπὶ μάχην. *Duces ad pugnam ineundam incendere. Plat.*

τινὰ ἐπ᾽ ἄλλον (cum accuſ. perſonæ) Concitare aliquem in alium, vel aduerſus aliquem. Plutarch. in Themiſt.

τινὰ γράφειν. (cum infinitiuo) vt,

Iſocr, & Demoſth. πολλῶν με παροξυνάντων γράφειν λόγον. *Cum multa me incitent ad ſcribendam orationem.*

In paſſiuo.

Plutarc. Φίλιππος παροξυνόμενος ὑπὸ τῶν φίλων ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας, ὡς εὖ πάσχοντας, καὶ κακῶς αὐτὸν λέγοντας. *Cum Philippus incitaretur contra Græcos, vt qui beneficiis ornati a Philippo, ei maledicerent.*

Iſocr. μάλιστα δ᾽ ἂν παροξυνθείης ὀρεχθῆναι τῶν καλῶν ἔργων. *Maxime autem incitaberis ad ſtudium laborum honeſtorum. Idem,* ταῦτα τίς ἂν ἀκούσας παροξυνθείη πολεμεῖν πρὸς αὐτόν? *Hæc igitur quis audiens, non ad bellum ei inferendum concitaretur? In his duobus exemplis nota paſſiuum infinitiuo iunctum eſſe.*

5. παρακελεύομαι.

παρακελεύομαι

σοί. Hortor te: vt,

Plato in Apol. ὑμῖν παρακελευόμενος οὐ παύσομαι. *Non deſinam vos hortari.*

Iſocr. παρακελεύονται τοῖς περὶ τῆς νίκης ἀγωνιζομένοις.

σοὶ τοῦτο. Huius rei tibi autor ſum. Ad hoc te incito: vt,

Plato ὃ καὶ ὁ ἐμὸς λόγος πᾶσι παρακελεύεται. *Ad quod mea oratio omnes incitat.*

σοὶ λέγειν. Hortor te vt dicas. Iſocrat.

Idem, ὡς δύναμαι παρακελεύομαί σοι μὴ καταμελῆσαι τούτων. *Quantum poſſum hortor te, ne hæc negligas.*

6. διακελεύομαι.

emoſt. ἄξιον ἀποδέχεσθαι τῶν τοῖς ὅρκοις διακελευομένων ἐμμένειν. *Probant ij, qui exhortantur, vt pactis & conuentis ſtemus.*

7. παρορμᾶν.

ἄλλους ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ καλὰ ἔργα. Hortari vel excitare alios ad honeſta facta. Xen. Pæd. 8.

τινὰ εἰς ἀγῶνα. Ad certamen aliquem incitare. Xenophon. Pæd. 2.

πρός τι. Ad aliquid incitare: vt,

> *Plutarch.* Νουμᾶν παρορμῶντες πρὸς τὴν βασιλείαν. *Numam incitans ad regnum.*

τινὰ ἐπεξελθεῖν. Hortari vel inueſtigare aliquem, vt commemoret. Plut.

*ADIVNCTA.

¶ *Hortari.*

ρακαλῶ πάντας ἀνθρώπους, Plat. in Georg. omnes mortales hor-

ν παρακαλοῦντος εἰς τοῦτο δεόμενος, Luci. ad hanc rem hortatore ni-
pus habens. Cui ſimile eſt illud Gregor. οὐ πολλῶν ἐδεήθη λόγων
τὸ συμμαχεῖν, non longa oratione cohortandus nobis fuit ad
i ſocietatem ineundam.
στρέψασθαι. καὶ ἐπὶ τὸν ὅμοιον ζῆλον ἀγαγεῖν, Phil. id eſt, παρακαλεῖν.
ρακέλευσμα, cohortatio, Plat. in epiſt. τὰ μὲν παρακελεύσματα, ὧν ταῦ-
τοιαῦτα ἕτερα πολλά, ac cohortationes quidem iſtæ adhibeban-
ac pleræque huiuſmodi.

8. νουθετεῖν.

Admoneo, Moneo (abſolutè) vt,

> *Menander.* ἅπαντές ἐσμεν εἰς τὸ νουθετεῖν σοφοί, Αὐτοὶ δ᾽ ἁμαρτάνοντες οὐ γινώσκομεν. *Ad monendum omnes ſapientes ſumus, Errata ipſi noſtra non cognoſcimus.*

σε. Admoneo te: vt,

> *Iſocr.* ἡ μὲν βουλὴ τῶν ἀκοσμούντων τοὺς μὲν ἐνουθέτει, τοῖς δὲ ἠπείλει, τοὺς δ᾽ ὡς προσῆκεν, ἐκόλαζεν. *Senatus quoſdam ex illis, qui flagitioſe viuebant, admonuit, quibuſdam interminatus eſt, quoſdam autem, vt decuit, puniuit.*

σε ταῦτα. De his te admoneo: vt,

Lucian. τοιγαροῦν ἥκω ταῦτά σε νουθετήσων. *Ideo accedo, ut te de his admoneam.*

ἐπ' εὐνοίᾳ. Amicè & beneuolè moneo. Iſoc. de Pace.

ἐπ' ὠφελείᾳ. Vtiliter moneo: vt,

Iſocrat. προσήκει ἡμᾶς, τοὺς ἐπ' ὠφελείᾳ νουθετοῦντας ἐπαινεῖν. *Decet nos eos, qui cum fructu monent & hortantur, laudare.*

In paſſiuo.

οἱ νουθετούμενοι. *Qui monentur. Iſocrates in Buſir.*

Plato. νουθετεῖται μὲν ὑπὸ τῶν ἄλλων.

Dehortari, ἀποτρέπειν.

Plato in Apol. ἀεὶ ἀποτρέπει με τοῦτο, ὃ μέλλω πράττειν, προτρέπει δὲ οὔποτε. *Semper me dehortatur ab eo: quod facere volo, nunquam me adhortatur.*

¶ ἀνεγείρειν πρὸς ἀρετήν. Excitare ad virtutem. Chryſoſt.

¶ ἐγείρειν τὰς θεραπαινίδας ἐπὶ τὰ ἔργα. Excitare ancillas ad labores (mane vel noctu) Æſopus.

¶ ἐγείρειν ἐξ ὕπνου, *Ex ſomno excitare.* ἐγείρειν ἐκ νεκρῶν, *Ex mortuis excitare.*

In paſſiuo.

Plato, ἐκ τοῦ ὕπνου ἐγρόμενος. *Ex ſomno excitatus.* ἀνεγείρειν, *Excitare.*

In paſſiuo.

Demoſth. οὐδ' ἂν ἐγερθῆναι δυνάμεθα. *Non expergefieri poſſumus.*

¶ Sobrium eſſe, Vigilare.

νήφειν.

νήφειν

Sobrium eſſe: vt,

Plut. de loquac. τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ νήφοντος, ἐπὶ τῆς γλώττης ἐστὶ τοῦ μεθύοντος. *Quod eſt in corde ſobrii, hoc eſt in lingua ebrii.*

Apud Ariſtot. non ſemel μεθύειν *&* νήφειν *opponuntur ſicut & apud Iſocr. & Athen.* νήφων *ac* μεθυσκόμενος.

Vigilare (de eo, qui & prouidè & cautè ſe gerit) vt,

Epicharm. apud Luc. νῆφε, καὶ μέμνησο ἀπιστεῖν. *Vigila & memento diffidere.*

ἐγρηγορεῖν
ἀγρυπνεῖν
Vigilare, quibus opponuntur καθεύδειν & κοιμᾶσθαι.

Ariſt. ὅτι τὰ ἔναιμα καὶ πεζὰ πάντα καὶ καθεύδει καὶ ἐγρηγορεῖ. *Quia omnia* *ia ſanguine prædita & pedeſtria animalia dormiunt & vigi-*

enoph. Hell. 7. ὡς δὲ τὴν νύκτα ἠγρύπνησαν, ἐκάθευδον μέχρι πόῤῥω τῆς ἡ-
ς. *Vt autem totam noctem vigilarunt, ita dormiuerunt in mul-
lucem.*

thenæus , ἔπινε δ' Ἀλέξανδρος πλεῖστον, ὡς καὶ ἀπὸ τῆς μέθης κοιμᾶσθαι
χῶς δύο ἡμέρας καὶ δύο νύκτας. *Plurimum bibebat Alexander, ita vt
ter ebrietatem continue duos dies & totidem noctes dormiret.*

λύπης ἀγρυπνεῖν. Præ dolore vigilare.

ἡδονῆς καθεύδειν. Præ gaudio & voluptate dormire. *Xenoph. Pæd.* 8.

φροντίδων ἄγρυπνον κεῖσθαι. Prę curis noctem inſomnem ducere. Xen.

ἡδονῆς
τῆς ἡδονῆς } δακρύειν. Præ gaudio flere. Luc.

λύπης καὶ βαρυθυμίας κατασχέσθαι ἑαυτόν. Præ dolore & anxietate ſibiipſi mortem conſciſcere. Plut. in Alex. *Hic præpoſitio* ὑπὸ *denotat cauſam efficientem.*

υπνος
πνος } Inſomnis, vigilans. ἀγρυπνία, Inſomnia, vigiliæ.

Demoſth. ἀναγκαῖον ἡμῖν ἦν ἐπ' ἀγκύρας ἀποσαλεύειν τὴν νύκτα ἀσίτους καὶ ἀ-
πνους. *Neceſſe erat nos in ancoris fluctuare noctem illam incœna-
& inſomnes.*

Xen. πολλάκις ὅλην τὴν νύκτα ἄϋπνος πραγματεύῃ.

ὕπνοις
τοῖς ὕπνοις
τοὺς ὕπνους
ὄναρ } In ſomno. Plut. & Athen.

' ὕπνους
τοῖς ὕπνοις
θ' ὕπνον
ὕπνῳ } Per ſomnium, per quietem, In ſomnis. *En dormant, En ſongeant.*

πνῳ καταλαμβάνεσθαι. Somno corripi.

Herodian. πάντων τε ὕπνῳ κατειλημμένων. *Omnibus ſomno oppreſſis.*

ης ὕπνου καταφέρεσθαι. Somno obrui. Herodian.

ὕπνῳ βαθεῖ καταφέρεσθαι. Altiore ſomno opprimi. Actor. 20.

ὕπνου τυγχάνειν. Somnum capere. Xenoph. & Plut.

εἰς ὕπνον βαθύτερον ἐμπίπτειν. Profundo ſomno opprimi. *ad verbum, In ſomnum profundum incidere.*

ὕπνος με ἔχει. Somnus me corripit. Dormio.

Demoſth. ἐγὼ ταὐτὸν ὕπνον καὶ λήθην ἅπαντας ἔχειν, ὥστε καὶ μεμνῆσθαι τῶν λόγος *&c.*

ἐνύπνιον
ὄναρ } Somnium, Inſomnium.
ὄνειρον

κοιμᾶσθαι, Cubare. *Athen.lib.*10 κοιμᾶσθαι δ' ἔθος εἶχεν ἐπὶ λεοντῆς μόνος. *Hinc* κοιμητήριον, *Dormitorium.*

* ADIVNCTA.

¶ *Somnus.*

ὕπνοι κοῦφοι, καὶ εὐαποτίνακτοι, Baſil. ſomni leues, quique facile excuti queant.

εὕδειν, καθεύδειν, dormire. ὅλην εὕδειν τὴν νύκτα, Plat. tota nocte dormire.

ὅλης νυκτὸς διώνυχα καθεύδειν, idem in Phæd. τὸ βαθὺν τοῦτον ὕπνον καθεύδοντες, Chryſo. alto hoc ſomno depreſſi.

καταδαρθάνειν. idem quod καθεύδειν, Luc. ἐπεὶ νὺξ ἐπῆλθε, κατέδαρθε.

κοιμᾶσθαι Diod. οὕτως ἐκοιμήθη βαθέως, ὥστε τῆς ἡμέρας γενομένης μὴ δύνασθαι διεγερθῆναι, tam alto ſomno conſopitus eſt, vt orto die expergefieri non poſſet.

ὕπνος, ſomnus. ὕπνον λαβεῖν, καὶ καταδαρθάνειν, Plat. in Symp. ſomnum capere.

ἡδίους ὕπνους καθεύδειν, Luci. idem quod ἥδιον καθεύδειν, iucundiore ſomno frui.

εἰς ὕπνον καθυποσπᾶσθαι. idem. μόλις ἀνοίγων τὰ βλέφαρα, εἰς ὕπνον αὖθις κατασπώμενος, vir palpebras aperiens, in ſomnum curſus ſeſe deprimentes.

εἰς ὕπνον τρέπεσθαι, idem. ſomnum petere. ὁπότε πρὸς ὕπνον καιρὸς εἴη τρέπεσθαι, Philo.

εἰς ὕπνον καταφέρεσθαι. Lucian. in ſomnum labi, ſomno deprimi. ὑπενεχθεὶς εἰς ὕπνον ἠρέμει, Philo. in ſomnum lapſus quieſcebat.

ὕπνῳ βαθεῖ πιέζεσθαι, Philo alto ſomno premi.

ἀφειδῶς μεταλαμβάνειν τῆς διὰ τοῦ ὕπνου ἀνέσεως, Greg. dulci ſomno corpus recreare, amœnam quietem in ſomnis carpere.

ὁ δ' ὕπνος συνεῖχε τὸν βασιλέα, Diod. id eſt, κατεῖχε, ſomnus regem tenebat. ὕπνῳ κατέχεσθαι, Baſil. ſomno teneri.

ὕπνῳ καθίστασθαι, Diod. διὰ τὸν κόπον ἐν ὕπνῳ καθεστώτων, id eſt, ὕπνῳ κε-ιμένων.

πνῳ καταλαμβάνεσθαι, ſomno capi, hoc eſt, ſomnum inire. ὕπνος ὸν κατέλαβε, ſomnus eum complexus eſt. πάντων ὕπνῳ κατειλημμέν, Herodian. cunctis ſomno oppreſſis.

ὑπὸ τοῦ ὕπνου καταπαλαισθέντες, Baſil.

πνου λαγχάνειν, Xenoph. 2. exped. μικρὸν δὲ ὕπνου λαχὼν, εἶδεν ὄναρ, id eſt, ου μεταλαβὼν, cùm aliquantulum obdormiſſet, ſomnum vidit.

γνησίως ἀπολαύειν τῆς ἀναπαύλης, Bud. iuſta quiete frui.

ἐν ὕπνῳ, Herodot. id eſt, καθεύδειν, ὑπνοῦν.

αχὺν ἑλεῖν ὕπνον, καὶ μεριμνῶν ἀπηλλαγμένον, Baſil. celerem ſomnum pere, & cura ac ſollicitudine liberum.

βαθεῖ κάρῳ κατασχεθῆναι, idem. graui ſopore teneri. κατέχεσθαι.

πεὶ ἐδόκει ὥρα τῆς κοίτης εἶναι, Herod. quoniam petendi lecti tempus e videbatur.

αὐτῶν ἐν τοῖς ὕπνοις ὄντων, Philo. id eſt, πάντων κεκοιμημένων.

δυσυπνεῖν, ægre obdormiſcere. Plato.

πνῳ παραδιδοῦσι τὰ σώματα, Baſil. corpora ſomno dare.

ς βαθὺν ἐκοιμήθης, quàm altum dormiiſti.

ῷ κάρῳ τῆς ἀσελγείας κατέχεσθαι, Chryſoſt. libidinis veterno torpere.

ἐπιπολῆς ἐπίκειται ὁ ὕπνος, idem. de leui ſopore loquens.

πνον ἅψασθαι, Chryſoſt. ſomnum capere, obdormiſcere.

¶ *Somnum afferre.*

ὲ μετ' ὕπνου λαγχάνειν ποιεῖ. Plat. 7. Leg. & Herodot. his ſomnum ucit.

ηγορυίας εἰς ὕπνον ἔτρεψε, Phil. vigilantes in ſomnum conuertit.

ίκα γὰρ βουληθῶσι κατακοιμίζειν τὰ δυσυπνοῦντα τῶν παιδίων, Plat. 7. Leg. cùm infantes ægre dormientes conſopire volunt.

άπαυσιν φέρειν, Baſ. quietem afferre.

¶ *Somno carere.*

πόσας νύκτας εἰκῆ ἠγρυπνήσατε, Baſil. ô quot noctes incaſſum vigi-s.

γρυπνον τὴν νύκτα, Diod. noctem inſomnem duxit.

ἀγρυπνεῖν τῶν μεριμνῶν, Baſil. curis inuigilare.

ρυπνος, Luc. τὰ πολλὰ ἄγρυπνος ὑπὸ φροντίδων διενυκτέρευον, præ curis mnem plerumq. noctem agebam. πολλὰς ἀγρύπνους νύκτας διενεγ- Baſil. multas inſomnes noctes traducere.

γρυπνίαι, Herodot. ἐφ' ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ ἑπτὰ νύκτας ὑπὸ τῆς παρεούσης;

καὶ ἀγρυπνίᾳ συνείχετο, id eſt, ἄγρυπνος διετέλει, ſeptem dies, totidémque noctes vigiliis cruciabatur.

νυκτερεύειν ἐν ὑπαίθρῳ, Phil. ſub dio noctem agere. διανυκτερεύειν ἐν ταῖς προσευχαῖς, Baſil. in orationibus pernoctare.

πολλὰς ἀΰπνους νύκτας ἰαύειν, Lucia. id eſt, ἀγρύπνους διενεγκεῖν, peruigiles noctes ducere. verbum tamen ἰαύειν raro apud oratores inuenitur.

ὕπνου λαχεῖν οὐ δυνάμενος, idem. id eſt, τυχεῖν ἀπολαῦσαι. ſeu vno verbo, καθεύδειν.

ὁ ὕπνος ἀπελήλατο, Gregor. faceſſiuerat ſomnus.

ἀπεδίωξε τῶν ὀμμάτων τὸν ὕπνον, Baſil. id eſt, ἀπήλασε, ſomnum ab oculis propulit.

ὥστε πᾶσαν τὴν νύκτα ἐπὶ τοῖς ῥήμασι τῆς ἀγάπης σου, ὀλίγου δεῖν, ἄϋπνον διαμεῖναι, idem. adeo vt ob verba tua totam ferme noctem peruigilem exegerim.

οὐ νύκτες αὐτῷ ἀνάπαυσιν φέρουσιν, idem. non noctes quietem afferunt.

πᾶσαν ἀνάπαυσιν παντελῶς ἀπελαύνει idem. id eſt, ἀποδιώκει.

ἐν ψαλμῳδίαις τὴν νύκτα διενεγκεῖν, vel, παραπέμπειν, idem. in Pſalmorum cantione noctem tranſmittere.

ὕπνου κατακρατεῖν, idem. ſomnum domare, frangere, vincere.

φροντίσι καὶ μερίμναις ἐκκόπτουσα τὸν ὕπνον, Plutarch. ſomnum interrumpens.

¶ *Somno excitare.*

ἐξυπνίζειν τοὺς καθεύδοντας. Baſil. dormientes excitare.

ἐπεγείρειν. Plat. in Crito. πῶς οὐκ εὐθὺς ἐπήγειράς με; quin tu me ſtatim expergefeciſti?

τὸν νυστάζοντα, καὶ ἀμαθῆ φύσει ἐγείρει, idem leg. 5. dormitantem, & natura tardum excitat.

τοὺς κοιμωμένους ἀνεγείρειν, Philo. id eſt, τοὺς καθεύδοντας ἐξυπνίζειν. ὥσπερ ἐκ βαθέος ὕπνου ἀνεγρόμενος, Lucian. velut alto ſomno experrectus.

ἐξ ὕπνου διαναστὰς, Baſil. id eſt, διεγερθείς.

τὸν ὕπνον ἀποσείσασθαι, Plat. Polit. 8. ſomnum depellere, abiicere.

τὸν βαθὺν τοῦτον ὕπνον ἀποσείσασθαι, profundum hunc ſomnum excutere. μόλις ὀφθαλμοὺς ἀνοίγων, καὶ τὸν ὕπνον οὐ ῥᾳδίως ἀποσεισάμενος.

ἀφαιρεῖσθαι. ὡς ἀφεῖλον τὸν ὕπνον, idem vt ei ſomnium ademi.

νύξας λόγος, αὐτὸν ἐξ ὕπνου ἐκθορεῖν ἐποίησεν, idem. hæc oratio ita eum lancinauit, vt ſomnum ei excuſſerit. ad verb. vt eum e ſomno ſurgere fecerit.

βεβαρημένους τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ βραχὺ μόλις διοίξας, Phil. depreſſis ſomno oculis, vix aliquantiſper adapertis, ὕπνον διακρούεσθαι, Chryſ. propulſare.

τὸν βαθὺν ὕπνον ἀποθέσθαι, idem. deponere. id eſt, abiicere.

ἰστασθαι ἐξ ὕπνου, Chryſ. expergiſci.

πνου ἀπαλλάττεσθαι, idem. τὸν ὕπνον ἀποτινάξασθαι, idem. ſomnum excutere.

υπνίζειν, καὶ διανιστᾶν, excitare.

ωθρὴν καὶ ὑπνηλὸν ἀνορθῶσαι, Chryſ. ſegnem, ac ſomnolentum ex-
are.

§ Somnium.

τε ἐν ὕπνῳ ποτὲ ἐτόλμησας, Plat. in Theæt. ne per ſomnium quidem vnquam auſus es, ἔτι ὄναρ, vel, κατ' ὄναρ ἐτόλμησας.

ἐν ὀνείρῳ. Greg. προετιμᾶτο γὰρ ἡμῖν ἄλλος οὐδ' ἐν ὀνείρῳ, neque enim
ſquam alius nobis, ne per ſomnium quidem, præferebatur.

ψιν τεθεαμένος τοιόνδε, Suid. tale ſpectrum viderat.

ἡδίστῳ ὀνείρῳ συνεῖναι, Luci. iucundiſſimo ſomnio frui.

ἐνύπνια ὁρᾶν Herodot. Somnia videre.

καὶ οὐδὲ τῆς μεθημερινῆς ἀφροσύνης ἐν τῇ καθ' ὕπνον φαντασίᾳ ἀφίστανται.
hil. ac ne per nocturnas quidem rerum ſpecies à diurna ſtulti-
abſcedunt.

τῆς μεθημερινῆς εὐφροσύνης καὶ καθεύδοντες ἀπολαύουσιν, idem. diurna
ectatione dormientes quoque fruentur.

ὄναρ pro κατ' ὄναρ, frequenter reperitur. Chryſoſt. οἱ πλουτοῦντες
qui per ſomnium diuitiis affluunt, qui ſomnii errore diuites videntur.

ποίοις προσδοκᾷς ὀνείρασιν ὁμιλῆσαι? Chryſoſt. quæ tibi occurſura
omnia expectas?

¶ Somno excuſſo, è lecto ſurgere.

νυκτὸς ἐξανίστασθαι μέσης. Luc. media nocte, vel, intempeſta nocte
gere.

ὄρθριος ἀναστὰς ἐκ τῆς κοίτης, idem. cum ante lucem è lecto ſurrexit. τῆς κλίνης ἀπανίστασθαι, Chryſoſt.

ὑπὸ δ' ᾠδὴν ἀλεκτρυόνων ἐγειρόμενος, idem. ſub gallorum cantum erectus, vel exurgens,

ἀλεκτρυόνος δ' ᾄδους ἄσαντος ἐγειρόμενος, idem.

όμενοι καὶ ἀναθορόντες, idem. id eſt, τῆς κοίτης ἀνιστάμενοι.

χρόν τι κατέδαρθεν. ἕωθεν δὲ διαναστάς, idem. parumper dormiuit, mane autem exurgens.

μὴ ἐν ὕπνῳ καὶ κοίτῃ ὑπὸ τῆς ἡμέρας καταληφθῇ, Baſil. vt ne in ſomno
ubili à die deprehenderetur.

προφθάνειν τὸν ὄρθρον, idem. diluculum occupare, anteuertere.

ἰδὼν τάχιστα ἐκ τῆς κοίτης ἐξῆλθεν, Bud.

Cauſa.

αἴτιον vel αἰτία dicitur principalis cauſa : πρόφασις verò, quæ falsò prætexitur veræ cauſæ:vt,

Dion. προφάσεις μὲν λέγονται πολλαὶ τοῦ πολέμου, ἡ δὲ ἀληθεστάτη αἰτία, ἡ φιλοπρωτεία ἦν καὶ φιλαρχία. *Multæ quidem cauſæ huic bello (Pompeiano) prætexuntur, ſed veriſſima cauſa eſt, contentio de primatu, & regendi cupido.*

αἰτία
κύρια καὶ αὐτοτελῆ. Cauſæ principales & perfectæ.
προηγούμενα.
προκαταρκτικὰ } Cauſæ antecedentes vel antegreſſæ.
προσεχῆ. Proximæ cauſæ.
ξυναίτια. Cauſæ adiuuantes.

αἴτιον
ὑλικόν. Materialis cauſa.
ποιητικόν. Efficiens cauſa.
εἰδικόν. Formalis cauſa.
τελικόν. Finalis cauſa.

πρόφασις
δικαία. Iuſta cauſa.
ἄδικος: Iniuſta cauſa.
φαύλη. Mala excuſatio.
πιθανή. Probabilis cauſa ſeu excuſatio

*ADIVNCTA.

¶ *Cauſa.*

τί ποτ' οὖν ὁ παθών, Dem. quid eum mouit, vt, &c. οὐκ οἶδα ὅ,τι παθὼν παρέλιπε, Luc. neſcio quo pacto prętermiſit. vel, haud ſcio, quid illi acciderit, vt præteriret.

καὶ τούτων οὐδὲν ἕνεκα τοῦ λυσιτελοῦντος εἰς χρήματα πεποίηκεν, ἀλλὰ φιλανθρωπίᾳ καὶ τρόπου ἐπιεικείᾳ, Demoſth. ac nihil horum priuati commodi cauſa fecit, ſed benignitate ductus, morúmque probitate. ἕνεκα τοῦ ὑπερέχειν γίνεσθαι τὰς πράξεις, Diodor. δυοῖν ἕνεκα ἑνὸς μὲν ἑτέρου δέ. Sic Græci loqui ſolent, cùm duplex cauſa affertur.

πρὸς δόξαν ὁρῶν τοῦτο πεποίηκε, Chryſoſt. 3. de ſacerd. id eſt, δόξης ἕνεκα. ἕνα ὅρον θέμενος παντὶ τούτῳ με ἀνελεῖν, Demoſt. aduerſ. Midian. vnum hoc ſibi proponens, vel, hoc vnum ſpectans, vt me morte afficeret.

διὰ τὸ πόλεμον εἶναι, Demoſth. quia bellum erat.

ἐκείνου ἕνεκα, ὅπως, &c. Luc. ob id nimirum, vt, &c. τίνος αἰτίας ἕνεκα? Philo.

ὶ τὶ ἀγανακτεῖς κατ' αὐτῶν. Lucian. quid cauſæ eſt quòd ipſis ſuc-
ces? ὑπὸ φθόνου τοῦτο ποιεῖν δοκεῖτε, idem. inuidia ad hoc faciendum
pelli videmini.

ἠπίστατο γὰρ ἤδη ἐφ' ὅτῳ ἄγοιτο, idem. nec enim ignarus erat, quam ob
ſam duceretur.

ἔχω εἰπεῖν τίνος ἕνεκα προτιμηθείη αὐ., idem. cauſam nullam af-
re queo, cur præferri debeat.

δὲν ἐστιν ἐφ' ὅτῳ οἰμώξομεν, idem. nihil eſt, cur meritò eiulare de-
mi. vel cur merito mihi ſit flendum. ἐπὶ τίνι συνειλεγμένοι ἐστὲ τῇδε;
Xenoph. τὰς αἰτίας ἐφ' αἷς κολάζονται, Luc. vel, ἐφ' ᾗς ἔμελλον ἀποθνή-
ιν, Æſch.

ρὸς δὴ τοῦτ' ἐλῶ; idem. quò ſpectat hæc oratio?

δεῦρ' ἐληλύθει ἐπ' αἰτίᾳ τοιαύτῃ. idem. ob hanc cauſam huc venerat,
n huc veniendi cauſam habuerat.

ἐκ νόσου μακρᾶς τοῦτο ἐπεπόνθει, Lucia. ex diuturno morbo hoc ei
iderat. ἢ τί ποτε ἄλλο διανοηθέντα τὸν Ἡσίοδον ὑπολαμβάνομεν ταῦτα ποιῆ-
σαι ἔπη, ἢ οὐχὶ προτρέποντα τοὺς νέους ἐπ' ἀρετήν; Baſ. aut quid aliud tan-
n Heſiodo cauſæ fuiſſe cenſemus, cur hos verſus conſcriberet,
im vt adoleſcentes ad virtutis ſtudium hortaretur? Huic non
lúum abſimile eſt illud Luciani. τοῦτο τὸ ὄνειρον διηγησάμην ἐκείνου
α, ὅπως οἱ νέοι πρὸς τὰ βέλτιστα τράπωνται.

ρουμένη τίνα χρείαν ἔχουσα πάρεστι. Demoſth. διὰ τίνα αἰτίαν; *pour quel*
ure eſt-elle venue?

ἰδὲ μοι τοῦτο ἠρώτησα τὰ νῦν ἐγὼ σοι ἐρῶ, Plato in Phileb. cur hoc
erim, iam nunc tibi exponam.

τίνα τηλικοῦτον ἔχεις ἐγκαλεῖν, ὅτι ταῦτα με ἐλαύνεις; Lucian. ſec-
d tantum crimen mihi obiicere potes, quod tam acerbe me
lectas?

ὡς κακὸν ἦν τινα αἰτίαν ἔχει. Xenoph.

χάριν αἰτίας? Philo. id eſt, τίνος ἕνεκα?

¶ Cauſam afferre, id eſt, in cauſa eſſe cur aliquid fiat.

αὐτὸν τῶν τότε γενομένων αἴτιος, Plato. omnium, quæ tunc accide-
t, cauſa. αἴτιος κατέστη. Demoſth. διὰ τοὺς ἰδίους κινδύνους κοινῆς σω-
ς πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν αἴτιοι κατέστησαν, priuatis ſuis periculis, vel,
ſuæ periculo, communi Græcorum omnium ſaluti conſu-
unt, &c. Luc. μυρίων κακῶν μοι αἴτιος οὗτος κατέστη, ſexcentorum
orum mihi auctor fuit. Superlatiuo etiam vtitur Demoſth.
ματος τοῦ μὴ νικῆσαι κατέστη, ipſiſſima cauſa extitit, cur minimè
rimus. αἴτιον etiam in neutro genere Græci vſurpant. ταῦτα
τοῦ ἀποθανεῖν μοι αἴτιον γεγένηται. hæc igitur mihi mortis cauſam

attulerunt. Et Baſ. τῆς πρὸς ἡμᾶς διαφορίας τὸ αἴτιον λέγουσιν, hanc ſui aduerſum nos odii cauſam afferunt. παραίτιος, idem quod αἴτιος, Baſil. μὴ αὐτοὶ παραίτιοι θανάτου γενώμεθα, ne ipſi mortem accerſamus.

Plerique apud Græcos modi ſunt, quibus eandem rem ſignificent, quorum aliquot ſubiiciemus.

ταύτην σοι τὴν εὐδαιμονίαν προξενοῦμεν, Lucia. conciliamus, comparimus. Et in malam partem apud Xenoph. ἴστ' με οὐδένα πω κίνδυνον προξενήσαντα ὑμῖν ἑκούσιον, ſcitis me nullius, niſi neceſſarii periculi autorem vnquam vobis extitiſſe. πρόξενος idem quod, αἴτιος, tam in bonam quàm in malam partem. πρόξενος σωτηρίας, vel ἀπωλείας.

ὅπερ οὐ μικρὸν αὐτῷ ἀξίωμα περιεποίησε πρὸς τὸν ἑξῆς βίον, Luc. quod quidem ei non parum in reliquam omnem vitam auctoritatis attulit.

μεγάλα καὶ παντοδαπὰ τίκτειν νοσήματα φιλεῖ, Philo. Graues omnis generis morbos parere conſueuit.

τοσούτων φορὰν κακῶν ἤνεγκεν ὁ γάμος, idem. tantam malorum ſegetem matrimonium illud attulit, tantum prouentum.

γαστρὸς ἐπιθυμία νόσους κατασκευάζει πολλάκις ἀνιάτους, ventris libido ſæpe incurabiles morbos efficit.

εἰς τὰς ἐσχάτας ἀτυχίας τὴν πόλιν ἐμβαλεῖν, Dinarch. in extremas calamitates Rempublicam coniicere.

ὅσας συμφορὰς παρασκευάζει τὸ ἐθέλειν ἀκροᾶσθαι αὐτῶν, Demoſthen. quantas calamitates afferat eos audire velle.

ὁ τούτῳ πρὸς τὴν ἀπώλειαν καθηγησάμενος, Baſi. qui ei ad exitium præiuit, qui eum in exitium pertraxit.

ὅσην ἡμῖν ἀπὼν παρέσχες τὴν φροντίδα, Suid. quanta abſens cura nos affeciſti. εἰ ἐθελήσειας τὰ λυπήσαντά σε πρὸς τὴν καθ' ἡμῶν λύπην ἐξαγγέλλειν, Baſil. ſi tuæ aduerſus nos offenſionis cauſas patefacere velles, ſi quid animum tuum offenderit, vel exulcerarit, aperire velis.

τὸ μέσον στάσεις ἐγείρει, Dionyſ. ſeditiones excitat.

πολλοῖς ὁ κόρος ἤγαγε θάνατον, Baſil. multis ingluuies exitio fuit, mortem acceſiuit. ᾧ τὸ ζῆν παρέσχημεν, Lucia. cui vitam dedi.

ἀρχιτέκτων τῆς ὅλης ἐπιβουλῆς, Demoſthen. inſidiarum architectus.

πολλῶν ἀγαθῶν ἡγεμόνες, Suid. auctores, αἴτιοι.

τοὺς Φωκέας ἀπολώλεκεν, Demoſth. Phocenſes perdidit, Phocenſibus peſtem atque interitum comparauit.

ἡ γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἔχθρα, καὶ τὰ προσκρούσματα ἐκεῖθεν συνέβη, Demoſt. veteres inimicitiæ atque offenſiones ex eo fonte fluxerunt.

ἔχθ

πρὸς Ἀργείους ἀπὸ τοῦδε ἤρξατο αὐτοῖς πρῶτον γενέσθαι, Thucyd. ini-
e,quas cum Argiuis geſſerunt,ab eo primum manarunt.
ᾶν αὐτὸν ἐποίησας, Luc.rubore eum affeciſti.GALL.*Tu le fis*
ἅπαντα ποιεῖ με ὀδύρεσθαι, Diod.
λοὶ περιετράπησαν ὑπὸ τῶν δεινῶν, οὐ παρὰ τὴν τῶν πειρασμῶν φύσιν, Chryſ.
i multi calamitatibus euerſi ſunt, non id eis ex tentatio-
atura accidit, id eſt, non hoc calamitatibus eſt aſſignan-
ed eorum ignauiæ.
θλίψιν ἀφ᾽ ἧς ἀνέσεις βλαστάνει, idem. eiuſmodi afflictionem
ius,ex qua quies & relaxatio oritur.

¶ *Cauſam alicuius rei in aliquem conferre.*

πολλὰ ἀπολωλέκαμεν, τῆς ἡμετέρας ἀμελείας ἄν τις θείη δικαίως, Demoſt.
ulta amiſimus vel,quod multas clades accepimus, id in-
oſtræ quiſpiam non iniuria adſcribere queat.
ύτων τῶν ἀγαθῶν τὴν αἰτίαν ἕξομεν, Iſocr. horum bonorum aucto-
ſebimur.
ιδίας αἰτίαν εἰς τοὺς θεοὺς ἀναφέρειν, idem. præclaræ ſobolis cau-
Deos referre. εἰς κενοδοξίαν τοῦτο ἀναφέρειν, Luc.inani glorię hoc
re.
ον μοι τῶν γεγενημένων τὰ πάντα, idem. omnia quæ acciderant,mihi
bat. τούτων τὴν αἰτίαν μάλιστα δικαίως ἔχει, Lucian.digni,quibus
epta ferantur. κἂν οἱ ἄλλοι εἰς ἀπαιδευσίαν τὸ πρᾶγμα ἀναφέρω-
ι.tametſi alij id imperitiæ tribuant.
τὴν τοῦ μακροῦ γήρως τῷ ἀέρι προσθεῖναι, idem. longæ ſenectutis
aeri adſcribere.
ἐπιγράφειν τῆς σωτηρίας αἴτιον, Philo. Deum ſalutis auctorem
ur. τὰ κατορθωθέντα εἰς ἐκείνου σοφίαν τὴν ἀναφορὰν ἔχει,id eſt,ea a-
ſius ſapientiæ tribuuntur.
τ᾽ ἂν ἀνεδέχετο τὰς αἰτίας τῇ Φουλβίᾳ προσετρίβετο. Plut. ipſe au-
tem criminum, quibus accuſabatur, culpam in Fuluiam
bat.
ς [illegible] τῶν ἀγαθῶν τὴν αἰτίαν, Procop.hæc bona vobis accepta
ίθημι idem quod προστίθημι. Baſil. πῶς οὐκ εἰκότως τοῖς ἐμαυτοῦ κα-
[illegible] τὰ παρόντα προσλογίζομαι; an non peccatis meis pręſen-
im ſtatum iure adſcribo?

¶ Autor & hortator tibi ſum, In cauſa ſum,

κακῶν. Qui autor malorum non eſt,ſeu,Qui culpa va-

.cat, Innocens, Plutarch.

εἰμί σοι τούτων. Horum tibi autor non ſum, *Hæc mihi imputare non debes. Plato.*

εἰμὶ πρός γε σοῦ. Non culpor à te, Non accuſor. *Xenoph. Pæd. 1.*

τούτου εἰμί. Ego huius rei cauſa, ſeu autor ſum: vt,

Iſocr. τῆς περὶ τὴν φρόνησιν ἐπιμελείας εἰκότως ἄν τις ἐκεῖνον αἴτιον εἶναι νομίζοι. *Ille cauſa & autor iſtius ſtudij merito habendus eſt.*

Sic & in comparatiuo & ſuperlatiuo: vt,

Iſocr. τίνα ἄν τις αἰτιώτερον εἶναι νομίσειεν; *Quem magis eſſe cauſam, vel in cauſa, quis credat?*

Demoſt. οὐδεὶς ὑμῶν ἐστὶν αἰτιώτερος ἢ, &c. *Nemo veſtrum magis in cauſa eſt quam voſmetipſi, quod, &c.*

Xenoph. οἴει τι ἄλλο αἰτιώτερον εἶναι; *Quicquam aliud magis in cauſa eſſe putas?*

Iſocr. οἱ δὲ αὐτοὶ οἱ αἰτιώτατοι τῶν κακῶν ἀπώλοντο. *Ipſi ijs, qui præcipua cauſa horum malorum fuerunt, interfecerunt.*

τούτου σοί εἰμι (cum datiuo perſonæ) Huius rei tibi autor ſum: vt,

Iſocr. ὡς μὲν οὐκ αἴτιός εἰμι Καλλιμάχῳ τῆς τῶν χρημάτων δημεύσεως, ἱκανῶς ἀποδεδεῖχθαί μοι νομίζω. *Quod Callimacho autor non fuerim de publicanda pecunia, iam prolixè à me oſtenſum eſſe arbitror.*

τούτου γίνομαι. Huius rei cauſa ſum: vt,

Iſocr. πολλάκις μικραὶ προφάσεις μεγάλων κακῶν αἴτιαι γεγόνασι. *Sæpe paruæ occaſiones plurimorum malorum cauſa fuerunt.*

Idem, ἐπιδεῖξαι βούλομαι τὰς δημοκρατίας ἐλαττόνων συμφορῶν αἰτίας γεγενημένας. *Demonſtrabo Democratias minorum calamitatum cauſas fuiſſe.*

τούτου σοι γίνομαι. Huius rei tibi autor & cauſa ſum: vt,

Iſocr. τὴν ἡμετέραν πόλιν φασὶν Ἡρακλεῖ αἰτίαν γενέσθαι τῆς ἀθανασίας. *Noſtram vrbem dicunt Herculi immortalitatis cauſam extitiſſe.*

Demoſt. pro Corona καὶ κελεύει ὑμᾶς ἐμοὶ χαλεπαίνειν ὡς φόβων καὶ κινδύνων αἰτίῳ τῇ πόλει γεγενημένῳ. *Et iubet (Aeſchines) vos mihi ſuccenſere, quaſi ego ciuitati metus & periculorum cauſa extiterim.*

τούτου σοι καθίσταμαι. Huius rei tibi autor ſum: vt,

Iſocr. ἡμεῖς αἴτιοι τῆς σωτηρίας αὐτοῖς καθέσταμεν. *Nos ſalutis ipſorum cauſa & autores extitimus.*

Idem, Λακεδαιμόνιοι περὶ τούτους τοὺς χρόνους πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιοι τοῖς Ἕλλησι κατέστησαν. *Lacedæmonij Græcis multorum bonorum cauſa extiterunt temporibus illis.*

εἰμὶ vel γίνομαι τοῦ μὴ ποιεῖν ταῦτα (cum articulo genitiui caſus, quem ſequitur vox negatiua, & infinitiuus)Ego in cauſa ſum ne hæc faceret, vel, quò minus hæc faceret: vt,

icr. αἴτιοι γεγόνασι τοῦ μὴ παντάπασι θηριωδῶς διακεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους. *Illi cuſa fuerunt, ne prorſus beluarum more inter nos viueremus.*

em, τὸ τότε ῥηθὲν, αἴτιον ἐγένετο τοῦ μήτε καταλῦσαί με τὸν λόγον. *Id quod à me dictum eſt, in cauſa fuit, ne, vel, quo minus orationem ſini-*

Dion. Chryſoſt. ἓν μὲν τοῦτο αἴτιόν ἐστι, τοῦ μὴ κατὰ φύσιν ἄρξασθαι τῆς ποιη- *Vna hæc cauſa eſt, quod non naturali ordine exorſus ſit (Home- ſuam poeſin.*

Obſeruabis igitur in præcedentibus exemplis, poſt αἴτιος, αἰτία, articulum τοῦ, cum voce μὴ, vel μήτε, & infinitiuo, per Ne, vel, minus, vel, per Quod non, reddendum eſſe.

σύμβουλον γίνεσθαί τινι, περὶ τῆς ἀποδημίας.

cr. πολλάκις περὶ τῆς ἀποδημίας τῆς εἰς σὲ σύμβουλος ἐγενόμην αὐτῷ. *Sa autor fui, ad te proficiſcendi. Vbi nota* εἰς *pro* πρὸς *poſitum eſſe.*

Admirari, Colere, Suſpicere, Magnifacere, Obſeruantia proſequi, Mirari.

θαυμάζειν.

τινά. Cultu & obſeruantia aliquem proſequi: vt,

Iſocr. μᾶλλον ἐθαύμαζε τοὺς περὶ αὐτὸν σπουδάζοντας ἢ τοὺς τῷ γένει προσήκοντας. *Magis admirabatur & colebat ſui ſtudioſos, quam cognatos.*

Iſocr. τὸν βασιλέα προσήκει θαυμάζειν. *Regem oportet admirari, ſeu colere.*

τινὰ ἐπὶ σοφίᾳ. Ob ſapientiam aliquem admirari, ſeu potius magnifacere. Xenoph.

τινὰ ἐπὶ σοφίας. (cum accuſatiuo & genitiuo: vt,

Plutarc. τῆς εὐλαβείας καὶ καλοκαγαθίας τὸν Κάμιλλον ἐθαύμαζον. *Propter pietatem & virtutem Camillum magnifaciebant. In qua ſyntaxi ſubaudiri ſolet* ἕνεκα.

τὴν ἀρετήν. Suſcipere virtutem. Plutarch.

θαυμάζειν

νεανίσκον ἀπὸ τοῦ σώματος. Admirari adoleſcentem propter corpus. Plutarch. in Romulo.

Sic Chryſoſtomus, θαυμαζόμενος ἀπὸ τοῦ λέγειν. In precio habitus propter dicendi vim. Hic paſsiuè ponitur.

τὰ οὐ θαυμαστά. Mirari illa, quæ admiratione digna non ſunt. Lucian.

εἴ τις ἐλπίζει (ſine accuſ.) vt,

Iſocr. De pace. ὥστε ἄξιον θαυμάζειν εἴ τις ἐλπίζει, *&c. Quare re admiratione dignum eſt, ſi quis ſperet, &c.*

χρύσιππον (cum accuſ. perſonæ) vt,

Plut. δι' ὃ καὶ χρύσιππον ἄξιόν ἐστι θαυμάζειν, *&c.*

ἓν μάλιστα πάντων: vt,

Demoſthen. πολλὰ κατεψευσμένου αὐτοῦ, ἓν μάλιστ' ἐθαύμασα πάντων, τὴν, *&c. Cum multa contra me mentitus ſit (Aeſchines) vnum tamen hoc omnium maximè miror, quod, &c.*

κατ' εἶδος. *Plutarch. in Camillo,* θαυμαζόμενος κατ' εἶδος. *Formæ præſtantia admirandus.*

¶ Iungunt autem Græci verbum θαυμάζω, plerunque genitiuo perſonæ, cùm aliquod eius dictum aut factum improbant: vt,

Iſocr. θαυμάζω τῶν ταύτην τὴν γνώμην ἐχόντων. *Miror illos, qui hoc animo ſunt.*

Xen. ὑμῶν θαυμάζω, εἰ μὴ βοηθήσετε ὑμῖν αὐτοῖς. *Vos miror, ſi non vobis ipſis opem tuleritis.*

Nonnunquam genitiuus ſubintelligitur: vt,

Iſocr. θαυμάζω δ' ὅσοι ἀξιοῦσι. *Admiror illos, qui petunt. Pro* θαυμάζω τούτων ὅσοι *&c.*

Ponitur & abſolutè: vt,

Demoſth θαυμάζω πῶς οὐ λογίζῃ πρὸς σεαυτὸν, ὅτι. *&c. Miror qui fiat, quòd non tecum reputes.*

Iſocr. ἴσως τινὲς ὑμῶν θαυμάζουσι, ὅτι τοσαύτην ποιοῦμαι μεταβολήν.

οὐδὲν θαυμαστὸν, εἰ. Non eſt mirum, ſi, &c.

Iſocr. οὐδὲν θαυμαστὸν εἰ καὶ νῦν τοιοῦτό τι συμβαίνει. *Non mirum eſt, ſi & nunc tale quid accidat.*

Xenoph. τὸ δὲ μὴ εἰδότας, οὐδὲν θαυμαστὸν αὐτούς τε σφάλλεσθαι καὶ ἄλλους σφάλλειν. *Non eſt mirum ſi homines imperiti & ipſi errent, & alios in errorem inducant.*

Mirum eſſet, ſi, θαυμάζειν ἄξιον, εἰ &c.

Iſoc. θαυμάζειν ἄξιον, εἴ τις ἐλπίζει τὴν πόλιν ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐπιδώσειν. *Mirum eſſet, ſi quis putaret hanc ciuitatem creſcere poſſe.*

In paſſiuo.

Xenoph. μάλιστ' ἐθαυμάζετο ἐπὶ τῷ ἀθύμως τε καὶ δειλῶς ζῆν. *Concitabat ſui,* *mirationem (Socrates/ poſt latam ſententiam mortis) quod quillo & pacato animo viueret.*

ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος πάσης ἀξιοῖς ἐπ' ἀρετῇ θαυμάζεσθαι, τὴν Ἑλλάδα ιον δὲ ποιεῖν. *Si à tota Græcia cupis in pretio haberi, opera tibi a erit. Vt de Græcia bene merearis.*

mosth. θαυμάζειν τινὰς ὑφ' ὧν αὐτὸν θαυμάζεσθαι προσῆκε. *Colit illos bus ipſum coli par erat, ſeu decebat.*

μαστότερος: vt, *Dem.* τοσούτῳ θαυμαστότερος ἀνὴρ πᾶσι νομίζεται. *Eo rabilior apud omnes habetur*, θαυμαστότερον ἀποδεικνύειν ἑαυτόν. *at.*

2. Admirari, ἀγᾶσθαι.

τὴν ἀρετήν. Virtutem admirari: vt,

Iſoc. ἀγασθέντα τὴν ἀρετὴν αὐτῶν. *Admirantem virtutem illorum. Idem,* ἀγασθεὶς τὴν ἀρετὴν αὐτῶν. *Admiratione ductus virtutis illorum.*

Plutarch. καὶ τὸ κάλλος ἐθαύμασε, καὶ τὴν τόλμαν ἠγάσθη. *Et formam & audaciam miratus eſt.*

τινὰ τῆς ἀρετῆς. Propter virtutem aliquem mirari: vt,

Xenoph. Pæd.2. τοῦτον ὁ Κῦρος ἀγασθεὶς τῆς πραότητος. *Hunc Cyrus admiratus eſt propter manſuetudinem. vel manſuetudinis cauſa. Sed & hic ſubaudienda eſt particula* ἕνεκα.

τινὸς [cum genitiuo] Mirari aliquem.

Xenoph. ἄγασαι αὐτοῦ, καὶ ἐπιθυμεῖς φίλος αὐτοῦ εἶναι. *Miraris eum, & cupis amicus eius eſſe, Plat.* ἐγὼ ἀγασθεὶς αὐτοῦ εἰπόντος ταῦτα. *Ego cum admiratione audiui eum hæc dicentem.*

τινὸς διότι οὐκ, &c. vt,

Xenoph. Ἀπομν. δ΄. ἄγαμαί σου διότι οὐκ ἀργυρίου καὶ χρυσίου προείλου θησαυροὺς κεκτῆσθαι μᾶλλον, ἢ σοφίας. *Admiror & ſuſpicio te ideo, quod non maluis argenti & auri theſauros poſſidere, quàm ſapientiæ.*

τινὸς τῆς ἀρετῆς [cum duobus genitiuis, vno perſonæ, & altero, rei] vt,

mosthenes , pro Corona. τίς γὰρ οὐκ ἂν ἀγάσαιτο τῶν ἀνδρῶν ν τῆς ἀρετῆς; *Quis non iure admiretur viros illos propter tem?*

ADIVNCTA.

¶ *Mirari.*

ως αὐτὸν ἐθαύμαζον, Luc. maiorem in modum eum admi-

rabantur ac ſuſpiciebant.

Cum cauſę adiunctione. ἐπὶ σοφίᾳ ἐθαύμαζόν σε, Plat. in ſymp. ſumma ſapientię tuę, atque doctrinę admiratione afficiebantur. Et in paſſiua voce, ἀνὴρ τῶν ἐπὶ σοφίᾳ θαυμασθέντων, Philo. admirabili ſapientia prędirus.

θαυμάζεσθαι, in admiratione eſſe, admirationem mouere.

θαυμάζω, cum accuſatiuo & genit. Luc. θαυμάζοντες καὶ εὐδαιμονίζοντές σε τῆς τῶν λόγων δυνάμεως, vbi ſubauditur ἕνεκα. eloquentię ergo te admirantes, ac beatum exiſtimantes.

θαυμάσας ἔχω pro θαυμάζω, idem. ὃν ἐγὼ πάντων μάλιστα θαυμάσας ἔχω ἐπὶ σοφίᾳ, quem pre omnibus mortalibus ob ſapientiam admirationi habeo.

οὐκ ἐξήρκουν τῷ θαύματι, Demoſthen. ſatis admirari non poterant.

πρᾶγμα μέγιστον, καὶ παντὸς θαύματος ἄξιον, Iuſtin. res maxima, atque omni admiratione digna.

πάντας εἰς θαῦμα κινεῖν, Herod. omnibus admirationem excitare, afferre, mouere.

ὃ δὲ ἁπάντων θαῦμα μέγιστόν ἐστί μοι τῆς ταύτῃ ἔρχομαι φράσων, idem. quod autem mihi in hac regione pre cęteris admirabile videtur, iam dicam.

ἡμᾶς δὲ τότε μέγα θαῦμα εἶχεν, idem. magna tunc admiratio nos tenuit. θάμβος ἀφνίδιον ἡμᾶς εἶχε τοῦ κάλλους. Luci. ſubaudi ἕνεκα ſubita nos tunc pulchritudinis admiratio cepit.

θαυμαστὸν, vel, ξένον γ' οὐδὲν ἀπεικὸς ὑπὸ νεότητος, Plat. in epiſt. non mirum eſt hoc eis accidiſſe, ſi iuuenilis eorum ętas ſpectetur.

ἄξιον δὲ θαυμάζειν, Iſocr. operępretium eſt mirari.

θαυμάσιον ἔργον θεάσασθαι, Philo. res viſenda, conſpectu mira.

ἐκπλήττεσθαι, vel, ὑπερεκπλήττεσθαι, admiratione defigi, atque obſtupeſcere.

σφόδρα σε θαυμάζω, καὶ λίαν ἐκπλήττομαι τῆς ἁγιότητος, Greg. vbi etiam ſubauditur ἕνεκα, vel, χάριν. ὑπερεκπεπληγμένος τὸ κάλλος, Lucia. pulchritudinis excellentiam ad ſtuporem vſque admiratus. ὡς ἐπὶ μεγάλοις ἐκπεπληγμένος τοῖς κοσμικοῖς, Baſ. πῶς ἄν τις ἐκπλαγείη τὸν ἥλιον, Chryſoſt. id eſt, θαυμάσειεν. ἄγασθαι, admirari. τίς γὰρ οὐκ ἂν ἀγάσαιτο τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς, Demoſth. quod etiam inuerſo modo dici poteſt. τίς οὐκ ἂν ἀγάσαιτο τοὺς ἄνδρας ἐκείνους τῆς ἀρετῆς? ecquis virorum illorum virtutem non ſuſpicit?

ποθεῖν interdum idem ſignificat, quod aliquid admirari atque expetere. Gregor.

ἃ οἱ ἄνθρωποι ἐπιποθοῦσι, Horat. Quę vulgus miratur & optat. πρὸς τὰ παρόντα ἐπτοημένοι, Chryſoſt. rerum præſentium admiratio-

ne per

culſi, i. περιπαθῶς διακείμενοι, vt alibi ait.
ιμβος γινόμενος ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τοῦ πράγματος, rei nouitate per-
ac ſtupefactus.
άζειν cum genit. reprehenſionis cuiuſdam ſignificatio nem
ὑμῶν μέντοι θαυμάζω Xen. vos tamen miror: vt Cic. te miror,
ni, &c. *Ie m'eſmerueille de toy.*
ὅτι ξενίσει τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς παλαιότητος, Baſil. non dubitabam
bi nouum ac permirum viſum iri. Noſtri verbum Græcum
lius referunt, *Ie ſçauroy bien que tu trouueroys cela e-*
re.
ντον ζηλωτὸν εἶναι νομίζοντες, Chryſoſt. qui diuitias eximiam quan-
em, & in primis expetendam arbitrantur.
ύειν, inhiare, & interdum admirari, Chryſoſt. οἱ περὶ τὸν πλοῦ-
[illegible].

Fortaſſe mirabitur, vel interrogabit quiſpiam.

ν. τάχ' οὖν ἄν τινες θαυμάσειαν τί βουλόμενος &c. *Fortaſsis aliquis*
itur, quid mihi in mentem venerit.
n τάχ' ἂν αὖ τις τῶν ἐκείνων ἐρωτήσειε, πῶς οὖν σωζόμεθα. *Fortaſsis illo-*
uiſpiam interrogabit, qui fiat, quod incolumes ſimus.
oſth. τοῦτο τυχὸν λέξει, *Hoc fortaſſe dicet. Idem* ἐπεπείσμην ὑπὲρ
, τυχὸν μὲν ἀναισθήτως, μήτε γεγραφέναι, *&c. Perſuaſum habui de*
rtaſſe ſtulte,
m. ἴσως δὲ Εὐθύνους ἐρεῖ ὃ καὶ πρότερον ἤδη. *Fortaſſe Euthynus*
, quod & iam antea. Sunt igitur Synonyma τάχα, τυχὸν &

Adoptare filium.

ποιεῖσθαι. Filium adoptare: vt,

Demoſth. τοῦ μὴ λαβεῖν τοὺς ἀλλοτρίους τὰ αὐτοῦ, μηδ᾽ ἄπαις τετελευτηκέναι ἐποιήσατο τὸν παῖδα, καὶ εἰσέλαβον εἰς αὐτόν. *Ne ſua hæreditate alij potirentur, neve ipſe orbus moreretur, adoptauit eum filium & ad ſe recepit.*

υἱόν. Adoptare filium: vt,

Iſoc. κατὰ μὲν τοῦτον τὸν νόμον, υἱὸν ἐποιήσατο Θρασύλοχος. *Secun-*
hanc legem filium me adoptauit Traſylochus.
cr. οὐκ οἶδα ὅπως μᾶλλον κατὰ τὸν νόμον ἔπραξεν, ὃς κελεύει τοὺς ὁμοίους παῖ-
ς ποιεῖσθαι. *Neſcio quomodo magis ſecundum legem agere po-*
t, quæ iubet æquales ſibi in filios adoptare.
m, ἀλλὰ γὰρ ἴσως ἀνάξιος ἦν υἱὸς εἰσποιηθῆναι Θρασυλόχῳ, καὶ λα-

Cauſa.

αἴτιον vel αἰτία dicitur principalis cauſa : πρόφασις verò, quæ falsò prætexitur veræ cauſæ: vt,

Dion. προφάσεις μὲν λέγονται πολλαὶ τοῦ πολέμου, ἡ δὲ ἀληθεστάτη αἰτία, ἡ φιλοπρωτεία ἦν καὶ φιλαρχία. *Multæ quidem cauſæ huic bello (Pompeiano) prætexuntur. ſed veriſſima cauſa eſt, contentio de primatu, & regendi cupido.*

αἰτία
- κύρια καὶ αὐτοτελῆ. Cauſæ principales & perfectæ.
- προηγούμενα. / προκαταρκτικά. Cauſæ antecedentes vel antegreſſæ.
- προσεχῆ. Proximæ cauſæ.
- συναίτια. Cauſæ adiuuantes.

αἴτιον
- ὑλικόν. Materialis cauſa.
- ποιητικόν. Efficiens cauſa.
- εἰδικόν. Formalis cauſa.
- τελικόν. Finalis cauſa.

πρόφασις
- δικαία. Iuſta cauſa.
- ἄδικος: Iniuſta cauſa.
- φαύλη. Mala excuſatio.
- πιθανή. Probabilis cauſa ſeu excuſatio

*A D I V N C T A.

¶ *Cauſa.*

τί ποτ' ἐστὶν ὁ κινῶν, Dem. quid eum mouit, vt, &c. οὐκ οἶδα ὅ,τι παθὼν παρέλιπε, Luc. neſcio quo pacto pretermiſit. vel, haud ſcio, quid illi acciderit, vt præteriret.

καὶ τούτων οὐδὲν ἕνεκα τοῦ λυσιτελοῦντος εἰς χρήματα πεποίηκεν, ἀλλὰ φιλανθρωπίᾳ καὶ τῇ τοῦ τρόπου ἐπιεικείᾳ, Demoſth. ac nihil horum priuati commodi cauſa fecit, ſed benignitate ductus, morúmque probitate. ἕνεκα τοῦ περιστῆσαι γίνεσθαι τὰς πράξεις, Diodor. δυοῖν ἕνεκα, ἑνὸς μὲν ἑτέρου δέ. Sic Græci loqui ſolent, cùm duplex cauſa affertur.

πρὸς δόξαν ὁρῶν τοῦτο πεποίηκε, Chryſoſt. 3. de ſacerd. id eſt, δόξης ἕνεκα ἵνα ὅσον θάνατος παντὶ τρόπῳ με ἀνελεῖν, Demoſt. aduerſ. Midian. vnum hoc ſibi proponens, vel, hoc vnum ſpectans, vt me morte afficeret.

διὰ τὸ πόλεμον εἶναι, Demoſth. quia bellum erat.

ἐκείνου ἕνεκα, ὅπως, &c. Luc. ob id nimirum, vt, &c. τίνος αἰτίας ἕνεκα? Philo.

τί δὴ

τί γὰρ ἀγανακτεῖς κατ' αὐτῶν; Lucian. quid cauſæ eſt quòd ipſis ſuccenſes? ὑπὸ φθόνου τοῦτο ποιεῖν δοκεῖτε, idem. inuidia ad hoc faciendum impelli videmini.

ἠπίστατο γὰρ ἤδη ἐφ' ὅτῳ ἄγοιτο, idem. nec enim ignarus erat, quam ob cauſam duceretur.

οὐκ ἔχω εἰπεῖν τίνος ἕνεκα προτιμηθείη ἄν, idem. cauſam nullam afferre queo, cur præferri debeat.

οὐδὲν ἔστιν ἐφ' ὅτῳ οἰμώξομαι, idem. nihil eſt, cur meritò eiulare debeam. vel cur merito mihi ſit flendum. ἐπί τινι συνειλεγμένον στράτευμα, Xenoph. τὰς αἰτίας ἐφ' αἷς κολάζονται, Luc. vel, ἐφ' ἧς ἔμελλον ἀποθνήσκειν, Æſch.

πρὸς δὴ τοῦτ' ἔσω; idem. quò ſpectat hæc oratio?

ἀφῖκτο, ἐληλύθει ἐπ' αἰτίᾳ τοιαύτῃ. idem. ob hanc cauſam huc venerat, eam huc veniendi cauſam habuerat.

ἐκ νόσου μακρᾶς τοῦτο ἐπεπόνθει, Lucia. ex diuturno morbo hoc ei acciderat. ἢ τί ποτε ἄλλο διανοηθέντα τὸν Ἡσίοδον ὑπολαμβάνομεν ταυτὶ ποιῆσαι τὰ ἔπη, ἢ οὐχὶ προτρέποντα τοὺς νέους ἐπ' ἀρετήν; Baſ. aut quid aliud tandem Heliodo Hesiodo cauſę fuiſſe cenſemus, cur hos verſus conſcriberet, quàm vt adoleſcentes ad virtutis ſtudium hortaretur? Huic non multùm abſimile eſt illud Luciani. τοῦτον τὸν ἔλεγχον διαγωνίζομαι ἐκείνου ἕνεκα, ὅπως οἱ νέοι πρὸς τὰ βέλτιστα τρέποιντο.

ἐρωτῶσι τίνα χρείαν ἔχουσα πάρεστι; Demoſth. διὰ τίνα αἰτίαν; *pour quel affaire eſt-elle venue?*

ὧν δὴ μοι τοῦτο εἴρηται, τὰ νῦν ἐγώ σοι φράσω, Plato in Phileb. cur hoc dixerim, iam nunc tibi exponam.

τί τοίνυν τηλικοῦτον ἔχων ἐγκαλεῖν, τιμωρεῖσθαί με δικαιοῖς; Lucian. ecquod tantum crimen mihi obiicere potes, quod tam acerbè me mulctas?

γνοὺς καθ' ἣν τινα αἰτίαν ἥκει. Xenoph.

ἧς χάριν αἰτίας? Philo. id eſt, τίνος ἕνεκα?

¶ Cauſam afferre, id eſt, in cauſa eſſe cur aliquid fiat.

πάντων τῶν τότε γενομένων αἴτιος, Plato. omnium, quæ tunc acciderunt, cauſa. αἴτιος κατέστη. Demoſth. διὰ τῶν ἰδίων κινδύνων κοινῆς σωτηρίας πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν αἴτιοι κατέστησαν, priuatis ſuis periculi, vel, vitę ſuæ periculo, communi Grecorum omnium ſaluti conſuluerunt, &c. Luc. μυρίων κακῶν μοι οὗτος αἴτιος κατέστη, ſexcentorum malorum mihi auctor fuit. Superlatiuo etiam vtitur Demoſth. αἰτιώτατος τοῦ μὴ νικῆσαι κατέστη, ipſiſſima cauſa extitit cur minimè vicerimus. αἴτιος etiam in neutro genere Græci vſurpant. ταῦτα οὖν καὶ τοῦ ἀποθανεῖν μοι αἴτια γεγένηται, hęc igitur mihi mortis cauſam attulerunt. Et Baſ. τὸ καθ' ἡμῶν δυσμενείας τὸ αἴτιον λέγουσι, hanc ſui aduerſum nos odii cauſam afferunt. παραίτιος, idem quod αἴτιος. Baſil. μὴ αὐτοὶ παραίτιοι θανάτου γενώμεθα, ne ipſi mortem accerſamus.

Plerique apud Græcos modi ſunt, quibus eandem rem ſignificent, quorum aliquot ſubiiciemus.

ταύτην σοι τὴν εὐδαιμονίαν προξενοῦμεν, Lucia. conciliamus, comparamus. Et in malam partem apud Xenoph. ἴστ' με οὐδένα πω κινδύνων προξενήσαντα ὑμῖν ἑκούσιον, ſcitis me nullius, niſi neceſſarii periculi autorem vnquam vobis extitiſſe. πρόξενος idem quod, αἴτιος, tam in bonam quàm in malam partem. πρόξενος σωτηρίας, vel ἀπωλείας.

ὅπερ οὐ μικρὸν αὐτῷ ἀξίωμα προὐξένησε πρὸς τὸν ἑξῆς βίον, Luc. quod quidem ei non parum in reliquam omnem vitam auctoritatis attulit.

μεγάλα καὶ παντοδαπὰ τίκτειν νοσήματα φιλεῖ, Philo. Graues omnis generis morbos parere conſueuit.

τοσαύτην φορὰν κακῶν ἤνεγκεν ὁ γάμος, idem. tantam malorum ſegetem matrimonium illud attulit, tantum prouentum.

γαστρὸς ἐπιθυμία νόσους παρασκευάζει πολλάκις ἀνιάτους, ventris libido ſæpe incurabiles morbos efficit.

εἰς τὰς ἐσχάτας ἀτυχίας τὴν πόλιν ἐμβαλεῖν, Dinarch. in extremas calamitates Rempublicam coniicere.

ὅσας συμφορὰς παρασκευάζει τὸ ἐθέλειν ἀκροᾶσθαι αὐτῶν, Demoſthen. quantas calamitates afferat eos audire velle.

ὁ τούτου πρὸς τὴν ἀπώλειαν καθηγησάμενος, Baſi. qui ei ad exitium præiuit, qui eum in exitium pertraxit.

ὅσην ἡμῖν ἀπὼν παρέχει τὴν φροντίδα, Suid. quanta abſens cura nos affeciſti. εἰ ἐθελήσειας τὰ λυποῦντά σε πρὸς τὴν καθ' ἡμῶν λύπην ἐξαγγέλλειν, Baſil. ſi tuæ aduerſus nos offenſionis cauſas patefacere velles, ſi quid animum tuum offenderit, vel exulcerarit, aperire velis.

ὁ μόχθος στάσεις ἐγείρει, Dionyſ. ſeditiones excitat.

πολλοῖς ὁ κόρος ἐπήγαγε θάνατον, Baſil. multis ingluuies exitio fuit, mortem acceſiuit. ᾧ τὸ ζῆν παρέσχημαι, Lucia. cui vitam dedi.

ἀρχιτέκτων τῆς ὅλης ἐπιβουλῆς, Demoſthen. inſidiarum architectus.

πολλῶν ἀγαθῶν ἡγεμόνες, Suid. auctores, αἴτιοι.

τοὺς Φωκέας ἀπώλεσεν [illegible], Demoſth. Phocenſes perdidit, Phocenſibus peſtem atque interitum comparauit.

αἱ γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἔχθραι, καὶ τὰ προσκρούσματα ἐκεῖθεν συνέβη, Demoſt. veteres inimicitiæ atque offenſiones ex eo fonte fluxerunt.

ἔχθρα πρὸς Ἀργείους ἀπὸ τοῦδε ἤρξατο αὐτοῖς πρῶτον γενέσθαι, Thucyd. inimicitiæ, quas cum Argiuis geſſerunt, ab eo primum manarunt.

ἐρυθριᾶν αὐτὸν ἐποίησας, Luc. rubore eum affeciſti. GALL. *Tu le fis rougir.* ἅπαντα ποιεῖ με ὀδύρεσθαι, Diod.

εἰ πολλοὶ περιετράπησαν ὑπὸ τῶν θλίψεων, οὐ παρὰ τὴν τῶν πειρασμῶν φύσιν, Chryſ. quod ſi multi calamitatibus euerſi ſunt, non id eis ex tentationum natura accidit, id eſt, non hoc calamitatibus eſt aſſignandum, ſed eorum ignauiæ.

θλιβῶμεν θλίψιν ἀφ' ἧς ἄνεσις βλαστάνει, idem. eiuſmodi afflictionem ſubeamus, ex qua quies & relaxatio oritur.

¶ *Cauſam alicuius rei in aliquem conferre.*

τὸ γὰρ πολλὰ ἀπολωλεκέναι, τῆς ἡμετέρας ἀμελείας, ἄν τις θείη δικαίως, Demoſth. quod multa amiſimus vel, quod multas clades accepimus, id incuriæ noſtræ quiſpiam non iniuria adſcribere queat.

ἡμεῖς τούτων τῶν ἀγαθῶν τὴν αἰτίαν ἕξομεν, Iſocr. horum bonorum auctores cenſebimur.

τῆς εὐπαιδίας αἰτίαν εἰς τοὺς θεοὺς ἀναφέρειν, idem. præclaræ ſobolis cauſam ad Deos referre. εἰς κενοδοξίαν τοῦτο ἀναφέρειν, Luc. inani gloriæ hoc aſſignare.

ἀνετίθει μοι τῶν γεγενημένων ἁπάντων, idem. omnia quæ acciderant, mihi imputabat. τούτων τὴν αἰτίαν μάλιστα δίκαιοι ἔχειν, Lucian. digni, quibus hæc accepta ferantur. κἂν οἱ ἄλλοι εἰς ἀπαιδευσίαν τὸ πρᾶγμα ἀναφέρωσιν. idem. tametſi alij id imperitiæ tribuant.

τὴν αἰτίαν τοῦ μακροῦ γήρως τῷ ἀέρι προστιθέναι, idem. longæ ſenectutis cauſam aeri adſcribere.

θεὸν ἐπιγραφόμενοι τῆς σωτηρίας αἴτιον, Philo. Deum ſalutis auctorem profitentur. καὶ κατορθώσεις εἰς ἐκείνου σοφίαν τὴν ἀναφορὰν ἔχει, id eſt, ἀναφέρεται ipſius ſapientiæ tribuuntur.

αὐτὸς δ' ὧν ἐνεκαλεῖτο τὰς αἰτίας τῇ Φουλβίᾳ προσετρίβετο. Plut. ipſe autem eorum criminum, quibus accuſabatur, culpam in Fuluiam conferebat.

ὑμῖν ἀνάγω τῶν ἀγαθῶν τὴν αἰτίαν, Procop. hæc bona vobis accepta fero. αἰτιῶμαι idem quod προστίθημι, Baſil. πῶς οὐκ εἰκότως τοῖς ἐμαυτοῦ κακοῖς αἰτιῶμαι τὰ παρόντα προσλογίζομαι; an non peccatis meis præſentem rerum ſtatum iure adſcribo?

¶ Autor & hortator tibi ſum, In cauſa ſum,

Iſ τῶν κακῶν. Qui autor malorum non eſt, ſeu, Qui culpa va cat, Innocens, Plutarch.

εἰμί σοι τούτων. Horum tibi autor non ſum, *Hæc mihi imputare non debes. Plato.*

εἰμὶ [illegible] σοι. Non culpor à te, Non accuſor. *Xenoph. Pæd. 1.*

τούτου εἰμί. Ego huius rei cauſa, ſeu autor ſum: vt,

Iſocr. τῆς περὶ τὴν φρόνησιν ἐπιμελείας εἰκότως ἄν τις ἐκεῖνον αἴτιον εἶναι νομίζοι. *Ille cauſa & autor iſtius ſtudij merito habendus eſt.*

Sic & in comparatiuo & ſuperlatiuo: vt,

Iſocr. τίνα ἄν τις αἰτιώτερον εἶναι νομίσειε; *Quem magis eſſe cauſam, vel in cauſa, quis credat?*

Demoſt. οὐδεὶς ὑμῶν ἐστιν αἰτιώτερος ἢ, &c. *Nemo veſtrum magis in cauſa eſt quam voſmetipſi, quod, &c.*

Xenoph. οἴει τι ἄλλο αἰτιώτερον εἶναι; *Quicquam aliud magis in cauſa eſſe putas?*

Iſocr. οἱ δὲ αὐτοὶ τῶν αἰτιωτάτων τῶν κακῶν ἀπώλοντο. *Ipſi eps, qui præcipua cauſa horum malorum fuerunt, interfecerunt.*

τούτου σοι εἰμί (cum datiuo perſonæ) Huius rei tibi autor ſum: vt,

Iſocr. ὡς μὲν οὐκ αἴτιός εἰμι Καλλιμάχῳ τῆς τῶν χρημάτων δημεύσεως, ἱκανῶς ἀποδεδεῖχθαί μοι νομίζω. *Quod Callimacho autor non fuerim de publicanda pecunia, iam prolixè à me oſtenſum eſſe arbitror.*

τούτου γίνομαι. Huius rei cauſa ſum: vt,

Iſocr. πολλάκις μικραὶ προφάσεις μεγάλων κακῶν αἴτιαι γεγόνασι. *Sæpe paruæ occaſiones plurimorum malorum cauſa fuerunt.*

Idem, ἐπιδεῖξαι βούλομαι τὰς δημοκρατίας ἐλαττόνων συμφορῶν αἰτίας γεγενημένας. *Demonſtrabo Democratias minorum calamitatum cauſas fuiſſe.*

τούτου σοι γίνομαι. Huius rei tibi autor & cauſa ſum: vt,

Iſocr. τὴν ἡμετέραν πόλιν φασὶν Ἡρακλεῖ αἰτίαν γενέσθαι τῆς ἀθανασίας. *Noſtram vrbem dicunt Herculi immortalitatis cauſam extitiſſe.*

Demoſt. pro Corona καὶ κελεύει ὑμᾶς ἐμοὶ μὲν πικρῶς ἔχειν ὡς φόβων καὶ κινδύνων αἰτίῳ τῇ πόλει γεγενημένῳ. *Et iubet (Aeſchines) vos mihi ſuccenſere, quaſi ego ciuitati metus & periculorum cauſa extiterim.*

τούτου σοι καθίσταμαι. Huius rei tibi autor ſum: vt,

Iſocr. ἡμεῖς αἴτιοι τῆς σωτηρίας αὐτοῖς καθέστημεν. *Nos ſalutis ipſorum cauſa & autores extitimus.*

Idem, Λακεδαιμόνιοι περὶ τούτους τοὺς χρόνους πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιοι τοῖς Ἕλλησι κατέστησαν. *Lacedæmonij Græcis multorum bonorum cauſa extiterunt temporibus illis.*

εἰμὶ vel γέγονα τοῦ μὴ ποιεῖν ταῦτα (cum articulo genitiui caſus, quem ſequitur vox negatiua, & infinitiuus) Ego in cauſa ſum, ne hæc faceret, vel, quò minus hæc faceret: vt,

Iſocr. αἴτιοι γεγόνασι τοῦ μὴ παντάπασι θηριωδῶς διακεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους. *Illi in cauſa fuerunt, ne prorſus beluarum more inter nos viueremus.*

Idem, τὸ τότε ῥηθὲν, αἴτιον ἐγένετο τοῦ μήπω καταλῦσαί με τὸν λόγον. *Id quod iam a me dictum eſt, in cauſa fuit, ne, vel, quo minus orationem finirem.*

¶ *Dion Chryſoſt.* ἓν μὲν τοῦτο αἴτιόν ἐστι, τὸ μὴ κατὰ φύσιν ἄρξασθαι τῆς ποιήσεως. *Vna hæc cauſa eſt, quod non naturali ordine exorſus ſit (Homerus) ſuam poeſin.*

¶ Obſeruabis igitur in præcedentibus exemplis, poſt αἴτιος, αἰτία, αἴτιον, articulum τοῦ, cum voce μὴ, vel μήπω, & infinitiuo, per Ne, vel, Quo minus, vel, per Quod non, reddendum eſſe.

σύμβουλον γίνεσθαί τινι περὶ τῆς ἀποδημίας.

Iſocr. πολλάκις περὶ τῆς ἀποδημίας τῆς ὡς σὲ σύμβουλος ἐγενόμην αὐτῷ. *Sæpe ei autor fui, ad te proficiſcendi. Vbi nota* ὡς *pro* πρὸς *poſitum eſſe.*

¶ Admirari, Colere, Suſpicere, Magnifacere, Obſeruantia proſequi, Mirari.

θαυμάζειν.

τινά. Cultu & obſeruantia aliquem proſequi: vt,

Iſocr. μᾶλλον ἐθαύμαζε τοὺς περὶ αὐτὸν σπουδάζοντας ἢ τοὺς τῷ γένει προσήκοντας. *Magis admirabatur & colebat ſui ſtudioſos, quam cognatos.*

Iſocr. τὸν βασιλέα προσήκει θαυμάζειν. *Regem oportet admirari, ſeu colere.*

τινὰ ἐπὶ σοφίᾳ. Ob ſapientiam aliquem admirari, ſeu potius magnifacere. Xenoph.

τινὰ ἐπὶ σοφίας. (cum accuſatiuo & genitiuo: vt,

Plutarc. τῆς εὐλαβείας καὶ καλοκἀγαθίας τὸν Κάμιλλον ἐθαύμαζον. *Propter pietatem & virtutem Camillum magnifaciebant. In qua ſyntaxi ſubaudiri ſolet* ἕνεκα.

τὴν ἀρετήν. Suſcipere virtutem. Plutarch.

θαυμάζειν

νεανίσκον ἀπὸ τοῦ σώματος. Admirari adoleſcentem propter corpus. Plutarch. in Romulo.

Sic Chryſoſtomus, θαυμαζόμενος ἀπὸ τοῦ λέγειν. In precio habitus propter dicendi vim. Hic paſſiuè ponitur.

τὰ οὐ θαυμαστά. Mirari illa, quæ admiratione digna non ſunt. Lucian.

εἴ τις ἐλπίζει (ſine accuſ.) vt,

Iſocr. De pace. ὥστε ἄξιον θαυμάζειν εἴ τις ἐλπίζει, *&c. Quare admiratione dignum eſt, ſi quis ſperet, &c.*

χρύσιππον (cum accuſ. perſonæ) vt,

Plat. δι' ὃ καὶ χρύσιππον ἄξιόν ἐστι θαυμάζειν, *&c.*

ἓν μάλιστα πάντων: vt,

Demoſthen. πολλὰ κατεψευσμένου αὐτοῦ, ἓν μάλιστ' ἐθαύμασα πάντων, ὅτι, *&c. Cum multa contra me mentitus ſit (Aeſchines) vnum tamen hoc omnium maximè miror, quod, &c.*

κατ' εἶδος. *Plutarch. in Camillo,* θαυμαζόμενος κατ' εἶδος. *Formæ præſtantia admirandus.*

¶ Iungunt autem Græci verbum θαυμάζω, plerunque genitiuo perſonæ, cùm aliquod eius dictum aut factum improbant: vt,

Iſocr. θαυμάζω τῶν ταύτην τὴν γνώμην ἐχόντων. *Miror illos, qui hoc animo ſunt.*

Xen. ὑμῶν θαυμάζω, εἰ μὴ βοηθήσετε ὑμῖν αὐτοῖς. *Vos miror, ſi non vobis ipſis opem tuleritis.*

Nonnunquam genitiuus ſubintelligitur: vt,

Iſocr. θαυμάζω δ' ὅσοι ἀξιοῦσι. *Admiror illos, qui petunt. Pro* θαυμάζω τούτων, ὅσοι *&c.*

Ponitur & abſolutè: vt,

Demoſth. θαυμάζω πῶς οὐ λογίζῃ πρὸς σεαυτὸν, ὅτι. *&c. Miror qui fiat, quòd non tecum reputes.*

Iſocr. ἴσως τινὲς ὑμῶν θαυμάζουσι, ὅτι τοσαύτην ποιοῦμαι μεταβολήν.

οὐδὲν θαυμαστὸν εἰ. Non eſt mirum, ſi, &c.

Iſocr. οὐδὲν θαυμαστὸν εἰ καὶ νῦν τοιοῦτό τι συμβαίνει. *Non mirum eſt, ſi & nunc tale quid accidat.*

Xenoph. οὐδὲ ἢ μὴ εἰδότας, οὐδὲν θαυμαστὸν αὐτούς τε σφάλλεσθαι καὶ ἄλλους σφάλλειν. *Non eſt mirum ſi homines imperiti & ipſi errent, & alios in errorem inducant.*

Mirum eſſet, ſi, θαυμάζειν ἄξιον, εἰ &c.

Iſoc. θαυμάζειν ἄξιον, εἴ τις ἐλπίζει τὴν πόλιν ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐπιδοῦναί ποτε. *Mirum eſſet, ſi quis putaret hanc ciuitatem creſcere poſſe.*

In paſſiuo.

Xenoph. μάλιστ' ἐθαυμάζετο ἐπὶ τῷ ἀθύμως τε καὶ εὐκόλως ζῆν. *Concitabat ſui*

ſui admirationem (Socrates, poſt latam ſententiam mortis) quod tranquillo & pacato animo viueret.

Idem, εἰ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος πάσης ἀξιοῖς ἐπ' ἀρετῇ θαυμάζεσθαι, τὴν Ἑλλάδα, πειρατέον εὖ ποιεῖν. *Si à tota Græcia cupis in pretio haberi, opera tibi danda erit, vt de Græcia bene merearis.*

Demoſt. ἢ θαυμάζειν τινὰ τοὺς ὑφ' ὧν αὐτοῦ θαυμάζεσθαι προσῆκε. *Colit illos à quibus ipſum coli par erat, ſeu decebat.*

θαυμαστότερος: vt, *Dem.* τοσούτῳ θαυμαστότερος παρὰ πᾶσι νομίζεται. *Eo admirabilior apud omnes habetur*, θαυμαστότατον ἀποδεικνύειν ἑαυτόν. *Iſocrat.*

2. Admirari, ἄγασθαι.

ἄγασθαι

τὴν ἀρετήν. Virtutem admirari: vt,

Iſoc. ἀγασθέντα τὴν ἀρετὴν αὐτῶν. *Admirantem virtutem illorum. Idem,* ἀγασθεὶς τὴν ἀρετὴν αὐτῶν. *Admiratione ductus virtutis illorum.*

Plutarch. καὶ τὸ κάλλος ἐθαύμασε, καὶ τὴν τόλμαν ἠγάσθη. *Et formam & audaciam miratus eſt.*

τινὰ τῆς ἀρετῆς. Propter virtutem aliquem mirari: vt,

Xenoph. Pæd. 2. τοῦτον ὁ Κῦρος ἠγάσθη τῆς πρᾳότητος. *Hunc Cyrus admiratus eſt propter manſuetudinem. Vel manſuetudinis cauſa. Sed & hic ſubaudienda eſt particula* ἕνεκα.

τινὸς [cum genitiuo] Mirari aliquem.

Xenoph. ἄγασαι αὐτοῦ, καὶ ἐπιθυμεῖς φίλος αὐτοῦ εἶναι. *Miraris eum, & cupis amicus eius eſſe, Plat.* ἐγὼ ἠγάσθην αὐτοῦ εἰπόντος ταῦτα. *Ego cum admiratione audiui eum hæc dicentem.*

τινὸς διότι ὅτι, &c. vt,

Xenoph. ἀπομν. δ. ἄγαμαί σου διότι οὐκ ἀργυρίου καὶ χρυσίου προείλου θησαυροὺς κεκτῆσθαι μᾶλλον, ἢ σοφίας. *Admiror & ſuſpicio te ideo, quod non mauis argenti & auri theſauros poſſidere, quàm ſapientiæ.*

τινὸς τῆς ἀρετῆς [cum duobus genitiuis, vno perſonæ, & altero rei] vt,

Demoſthenes, pro Corona. τίς γὰρ οὐκ ἂν ἀγάσαιτο τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς; *Quis non iure admiretur viros illos propter virtutem?*

ADIVNCTA.

¶ *Mirari.*

ὑπερφυῶς αὐτὸν ἐθαύμαζον, Luc. maiorem in modum cum admi-

rabantur ac ſuſpiciebant.

Cum cauſę adiunctione. ἐπὶ σοφίᾳ ἐθαύμαζόν σε, Plat. in ſymp. ſumma ſapientię tuę, atque doctrinę admiratione afficiebantur. Et in paſſiua voce, ἀνὴρ τῶν ἐπὶ σοφίᾳ θαυμασθέντων, Philo. admirabili ſapientia pręditus.

θαυμάζεσθαι, in admiratione eſſe, admirationem mouere.

θαυμάζω, cum accuſatiuo & genit. Luc. θαυμάζοντες καὶ εὐδαιμονίζοντές σε τῆς τῶν λόγων δυνάμεως, vbi ſubauditur ἕνεκα. eloquentię ergo tę admirantes, ac beatum exiſtimantes.

θαυμασίως ἔχω pro θαυμάζω, idem. ὃν ἐγὼ πάντων μάλιστα θαυμασίως ἔχω ἐπὶ σοφίᾳ, quem pręomnibus mortalibus ob ſapientiam admirationi habeo.

οὐκ ἐξήρκουν τῷ θαυμάζειν, Demoſthen. ſatis admirari non poterant.

πρᾶγμα μέγιστον, καὶ παντὸς θαύματος ἄξιον, Iuſtin. res maxima, atque omni admiratione digna.

πάντας εἰς θαῦμα κινεῖν, Herod. omnibus admirationem excitare, afferre, mouere.

ὃ δὲ ἁπάντων θαῦμα μέγιστόν ἐστί μοι τῆς ταύτης ἔρχομαι φράσων, idem. quod autem mihi in hac regione pręcęteris admirabile videtur, iam dicam.

ἡμᾶς δὲ τότε μέγα θαῦμα εἶχεν, idem. magna tunc admiratio nos tenuit. θάμβος αἰφνίδιον ἡμᾶς εἶχε τοῦ κάλλους. Luci. ſubaudi εἵνεκα. ſubita nos tantę pulchritudinis admiratio cepit.

θαυμαστόν, vel, ξένον οὐδὲν ἔπαθον ὑπὸ νεότητος, Plat. in epiſt. non mirum eſt hoc eis accidiſſe, ſi iuuenilis eorum ętas ſpectetur.

ἄξιον δὲ θαυμάζειν, Iſocr. operępretium eſt mirari.

θαυμάσιον ἔργον ὀφθῆναι, Philo. res viſenda, conſpectu mira.

ἐκπλήττεσθαι, vel, ὑπερεκπλήττεσθαι, admiratione defigi, atque obſtupeſcere.

σφόδρα σε θαυμάζω καὶ λίαν ἐκπλήττομαι τῆς ἐπιδεξιότητος, Greg. vbi etiam ſubauditur ἕνεκα, vel, χάριν. ὑπερεκπεπληγμένος τὸ κάλλος, Lucia. pulchritudinis excellentiam ad ſtuporem vſque admiratus. ὡς ἐπὶ μεγάλοις ἐκπεπληγμένος τοῖς κοσμικοῖς, Baſ. πῶς ἄν τις ἐκπλαγείη τὸν ἥλιον, Chryſoſt. id eſt, θαυμάσειε. ἄγασθαι, admirari. τίς γὰρ οὐκ ἂν ἀγάσαιτο τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς, Demoſth. quod etiam inuerſo modo dici poteſt. τίς οὐκ ἂν ἀγάσαιτο τοὺς ἄνδρας ἐκείνους τῆς ἀρετῆς? ecquis virorum illorum virtutem non ſuſpiciat?

ποθεῖν δὲ interdum idem ſignificat, quod aliquid admirari atque expetere. Gregor.

ποθεῖ ὁ ἀνθρώπων ὁ πολὺς, Horat. Quę vulgus miratur & optat.

πρὸς τὰ παρόντα ἐπτοημένοι, Chryſoſt. rerum præſentium admiratione per ne perculſi, i. καταπλαγῶς διακείμενοι, vt alibi ait.

ἐξέθαμβος γενόμενος ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τοῦ πράγματος, rei nouitate perculſus ac ſtupefactus.

θαυμάζω, cum genit. reprehenſionis cuiuſdam ſignificationem habet. ὑμῶν μέντοι θαυμάζω Xen. vos tamen miror: vt Cic. te miror, Antoni, &c. *Ie m'eſmerueille de toy.*

ᾔδειν ὅτι ξενίσει τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς τιμιότητος, Baſil. non dubitabam hoc tibi nouum ac permirum viſum iri. Noſtri verbum Græcum expreſſius referunt, *Ie ſçauoy bien que tu trouuerois cela eſtrange.*

οἱ πλοῦτον ζηλωτόν τι νομίζοντες, Chryſoſt. qui diuitias eximiam quandam rem, & in primis expetendam arbitrantur.

κεχηνέναι, inhiare, & interdum admirari, Chryſoſt. οἱ περὶ τὸν πλοῦτον κεχηνότες.

¶ Fortaſſe mirabitur, vel interrogabit, quiſpiam.

Iſocr. τάχ' οὖν ἄν τινες θαυμάσειαν, τί βουλόμενος *&c. Fortaßis aliquis mirabitur quid mihi in mentem venerit.*

Idem τάχ' ἂν αὖ τις τῶν ἐκείνων ἐρωτήσειε, πῶς οὖν σωζόμεθα, *Fortaßis illorum quiſpiam interrogabit, qui fiat quod incolumes ſimus.*

Demoſth. τοῦτο τυχὸν λέξει, *Hoc fortaſſe dicet. Idem* ἐπεπείσμην ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, τυχὸν μὲν ἀνοήτως, μήτι γραφέντα, *&c. Perſuaſum habui de me fortaſſe ſtultè,*

Idem. ἴσως δὲ Εὐθύνους ἐρεῖ, ἃ καὶ πρότερον ἤδη. *Fortaſſe Euthynus dicet, quod & iam antea.* Sunt igitur Synonyma τάχα, τυχὸν & ἴσως.

Adoptare filium.

ποιεῖσθαι vel εἰσποιεῖσθαι

παῖδα. Filium adoptare: vt,

Demoſth. τοῦ μὴ λαβεῖν τοὺς ἀλλοτρίους τὰ αὑτοῦ, μηδ' ἄπαις τετελευτηκέναι, ἐποιήσατο τὸν παῖδα, καὶ ἀνέλαβεν εἰς αὑτόν. *Ne ſua hæreditate alij potirentur, neve ipſe orbus moreretur, adoptauit eum filium & ad ſe recepit.*

υἱόν. Adoptare filium: vt,

Iſoc. κατὰ μὲν τοῦτον τὸν νόμον, υἱὸν ἐποιήσατο Θρασύλοχος. *Secundum hanc legem filium me adoptauit Traſylochus.*

Iſocr. οὐκ οἶδα ὅπως μᾶλλον κατὰ τὸν νόμον ἔπραξεν, ὃς κελεύει τοὺς ὁμοίους παῖδας εἰσποιεῖσθαι. *Neſcio quomodo magis ſecundum legem agere potuiſſet, quæ iubet æquales ſibi in filios adoptare.*

Idem, ἀλλὰ γὰρ ἴσως ἀνάξιος ἦν υἱὸς εἰσποιηθῆναι Θρασυλόχῳ, καὶ λη-

Cauſa.

αἴτιον vel αἰτία dicitur principalis cauſa : πρόφασις verò, quæ falsò prætexitur veræ cauſæ: vt,

Dion. προφάσεις μὲν λέγονται πολλαὶ τοῦ πολέμου, ἡ δὲ ἀληθεστάτη αἰτία, ἡ φιλοπρωτία ἦν καὶ φιλαρχία. *Multæ quidem cauſæ huic bello (Pompeiano) prætexuntur. ſed veriſſima cauſa eſt, contentio de primatu, & regendi cupido.*

αἰτία
κύρια καὶ αὐτοτελῆ. Cauſæ principales & perfectæ.
προηγούμενα. / προκαταρκτικά. Cauſæ antecedentes vel antegreſſæ.
προσεχῆ. Proximæ cauſæ.
συναίτια. Cauſæ adiuuantes.

αἴτιον
ὑλικόν. Materialis cauſa.
ποιητικόν. Efficiens cauſa.
εἰδικόν. Formalis cauſa.
τελικόν. Finalis cauſa.

πρόφασις
δικαία. Iuſta cauſa.
ἄδικος. Iniuſta cauſa.
φαύλη. Mala excuſatio.
πιθανή. Probabilis cauſa ſeu excuſatio.

*ADIVNCTA.

¶ *Cauſa.*

τί ποτ' ἐστὶν ὃ παθών, Dem. quid eum mouit, vt, &c. οὐκ οἶδα ὅ,τι παθὼν παρέλιπεν, Luc. neſcio quo pacto prętermiſit. vel, haud ſcio, quid illi acciderit, vt præteriret.

καὶ τούτων οὐδὲν ἕνεκα τοῦ λυσιτελοῦντος εἰς χρήματα πεποίηκεν, ἀλλὰ φιλανθρωπίᾳ καὶ τῶν τρόπων ἐπιεικείᾳ, Demoſth. ac nihil horum priuati commodi cauſa fecit, ſed benignitate ductus, morúmque probitate. ἕνεκα τοῦ περιστῆσαι γίνεσθαι τὰς πράξεις, Diodor. δυοῖν ἕνεκα, ἑνὸς μὲν ἑτέρου δέ. Sic Græci loqui ſolent, cùm duplex cauſa affertur.

πρὸς δόξας ὁρῶν τοῦτο πεποίηκε, Chryſoſt. 3. de ſacerd. id eſt, δόξας ἕνεκα. ἓν ἔργον θέμενος παντὶ τρόπῳ με ἀνελεῖν, Demoſt. aduerſ. Midian. vnum hoc ſibi proponens, vel, hoc vnum ſpectans, vt me morte afficeret.

διὰ τὸ πόλεμον εἶναι, Demoſth. quia bellum erat.

ἐκείνου ἕνεκα, ὅπως, &c. Luc. ob id nimirum, vt, &c. τίνος αἰτίας ἕνεκα? Philo.

τί δ' ἁμαρτάνεις κατ' αὐτῶν, Lucian. quid cauſæ eſt quòd ipſis ſuccenſes? ὑπὸ φθόνου τοῦτο ποιεῖν δοκεῖτε, idem. inuidia ad hoc faciendum impelli videmini.

ἠπίστατο γὰρ ἤδη ἐφ' ὅτῳ ἄγοιτο, idem. nec enim ignarus erat, quam ob cauſam duceretur.

οὐκ ἔχω εἰπεῖν τίνος ἕνεκα προτιμηθείη ἄν, idem. cauſam nullam afferre queo, cur præferri debeat.

οὐδέν ἐστιν ἐφ' ὅτῳ οἰμώξομεν, idem. nihil eſt, cur meritò eiulare debeam. vel cur merito mihi ſit flendum. ὅτι τινὲς συνειλεγμένοι στράτευμα, Xenoph. τὰς αἰτίας ἐφ' αἷς κολάζονται, Luc. vel, ἐφ' ᾗς ἔμελλον ἀποθνήσκειν, Æſch.

ποῖ δὴ τοῦτ' ἔτεινε; idem. quò ſpectat hæc oratio?

δεῦρο ἐληλύθει ἐπ' αἰτίᾳ τοιαύτῃ. idem. ob hanc cauſam huc venerat, eam huc veniendi cauſam habuerat.

ἐκ νόσου μακρᾶς τοῦτο ἐπεπόνθει, Lucia. ex diuturno morbo hoc ei acciderat. ἢ τί ποτε ἄλλο διανοηθέντα τὸν Ἡσίοδον ὑπολαμβάνομεν ταῦτα ποιῆσαι τὰ ἔπη, ἢ οὐχὶ προτρέποντα τοὺς νέους ἐπ' ἀρετήν; Baſ. aut quid aliud tandem Heſiodo cauſæ fuiſſe cenſemus, cur hos verſus conſcriberet, quàm vt adoleſcentes ad virtutis ſtudium hortaretur? Huic non multùm abſimile eſt illud Luciani τοῦτον τὸν ὄνειρον διηγησάμην ἐκείνου ἕνεκα, ὅπως οἱ νέοι πρὸς τὰ βέλτιστα τρέποιντο.

ἐρωτῶμεν τίν' αἰτίαν ἔχουσα πάρεστι. Demoſth. διὰ τίνα αἰτίαν; pour quel ffaire eſt-elle venue?

τί δή μοι τοῦτο εἴρηται τὰ νῦν ἐγώ σοι φράσω, Plato in Phileb. cur hoc ixerim, iam nunc tibi exponam.

τί τοιοῦτον τηλικοῦτον ἔχεις ἐγκαλεῖν, ἐφ' ᾧ τοιαῦτά με διατίθης; Lucian. ec- iod tantum crimen mihi obiicere potes, quod tam acerbè me ulctas?

μηδὲ καθ' ἣν τινα αἰτίαν ἔχει. Xenoph.

χάριν αἰτίας? Philo. id eſt, τίνος ἕνεκα?

¶ *Cauſam afferre, id eſt in cauſa eſſe cur aliquid fiat.*

πάντων τῶν τότε γενομένων αἴτιος, Plato. omnium quæ tunc acciderit, cauſa. αἴτιος καθίστη, Demoſth. διὰ τῶν ἰδίων κινδύνων κοινῆς σωτηρίας πᾶσι τοῖς ἄλλοις αἴτιοι καθίστανται, priuatis ſuis periculis, vel, ſuæ periculo, communi Grecorum omnium ſaluti conſuluerunt, &c. Luc. μυρίων κακῶν μοι αἴτιος ἂν κατέστη, ſexcentorum [illegible] mihi auctor fuit. Superlatiuo etiam vtitur Demoſth. αἰτιώτατος τοῦ μὴ νικῆσαι κατέστη, ipſiſſima cauſa extitit, cur minimè rimus. αἴτιον etiam in neutro genere Græci vſurpant. ταῦτα τὰ [illegible] μοι αἴτια [illegible], hæc igitur mihi mortis cauſam attulerunt. Et Baſ. τὸ πρὸς ἡμᾶς διαμφιλίας τὸ αἴτιον λέγουσιν, hanc ſui aduerſum nos odii cauſam afferunt. παραίτιος, idem quod αἴτιος; Baſil. μὴ αὐτοὶ παραίτιοι θανάτου γενώμεθα, ne ipſi mortem accerſamus.

Plerique apud Græcos modi ſunt, quibus eandem rem ſignificent, quorum aliquot ſubiiciemus.

ταύτην οὖν τὴν εὐδαιμονίαν προξενοῦμεν, Lucia. conciliamus, comparamus. Et in malam partem apud Xenoph. ἴστε μ' οὐδένα πω κίνδυνον προξενήσαντα ὑμῖν ἑκούσιον, ſcitis me nullius, niſi neceſſarii periculi autorem vnquam vobis extitiſſe. πρόξενος idem quod, αἴτιος, tam in bonam quàm in malam partem. πρόξενος σωτηρίας, vel ἀπωλείας.

ὅπερ οὐ μικρὸν αὐτῷ ἀξίωμα προσεποίησε πρὸς τὸν ἑξῆς βίον, Luc. quod quidem ei non parum in reliquam omnem vitam auctoritatis attulit.

μεγάλα καὶ παντοδαπὰ τίκτειν νοσήματα φιλεῖ, Philo. Graues omnis generis morbos parere conſueuit.

τοσαύτην φορὰν κακῶν ἤνεγκεν ὁ γάμος, idem. tantam malorum ſegetem matrimonium illud attulit, tantum prouentum.

γαστρὸς ἐπιθυμία νόσους κατασκευάζει πολλάκις ἀνιάτους, ventris libido ſæpe incurabiles morbos efficit.

εἰς τὰς ἐσχάτας ἀτυχίας τὴν πόλιν ἐμβαλεῖν, Dinarch. in extremas calamitates Rempublicam coniicere.

ὅσας συμφορὰς παρασκευάζει τὸ ἐθέλειν ἀκροᾶσθαι αὐτῶν, Demoſthen. quantas calamitates afferat eos audire velle.

ὁ τούτῳ πρὸς τὴν ἀπώλειαν καθηγησάμενος, Baſi. qui ei ad exitium præiuit, qui eum in exitium pertraxit.

ὅσην ἡμῖν ἀπὼν παρέσχες τὴν φροντίδα, Suid. quanta abſens cura nos affeciſti. εἰ ἐθελήσειας τὰ αἴτια τῆς σῆς πρὸς τὴν καθ' ἡμῶν λύπην ἐξαγγέλλειν, Baſil. ſi tuæ aduerſus nos offenſionis cauſas patefacere velles, ſi quid animum tuum offenderit, vel exulcerârit, aperire velis.

ὃ μάλιστα στάσεις ἐγείρει, Dionyſ. ſeditiones excitat.

πολλοῖς ὁ κόρος ἤγαγε θάνατον, Baſil. multis ingluuies exitio fuit, mortem acceſiuit. ᾧ τὸ ζῆν παρέσχημαι, Lucia. cui vitam dedi.

ἀρχιτέκτων τῆς ὅλης ἐπιβουλῆς, Demoſthen. inſidiarum architectus.

πολλῶν ἀγαθῶν ἡγεμόνες. Suid. auctores, αἴτιοι.

τοὺς Φωκέας ἀπολώλεκεν, Demoſth. Phocenſes perdidit, Phocenſibus peſtem atque interitum comparauit.

ἡ γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἔχθρα, καὶ τὰ προσκρούσματα ἐκεῖθεν συνέβη, Demoſt. veteres inimicitiæ atque offenſiones ex eo fonte fluxerunt.

ἐχθ

ἔχθρα πρὸς Ἀργείους ἀπὸ τοῦδε ἤρξατο αὐτοῖς πρῶτον γίνεσθαι, Thucyd. inimicitiæ, quas cum Argiuis geſſerunt, ab eo primum manarunt.

ἐρυθριᾶν αὐτὸν ἐποίησας, Luc. rubore eum affeciſti. GALL. *Tu le fis rougir.* αἴτιόν τι ποιεῖ με ὀδύρεσθαι, Diod.

εἰ πολλοὶ περιετράπησαν ὑπὸ τῶν δεινῶν, οὐ παρὰ τὴν τῶν πειρασμῶν φύσιν, Chryſ. quod ſi multi calamitatibus euerſi ſunt, non id eis ex tentationum natura accidit, id eſt, non hoc calamitatibus eſt aſſignandum, ſed eorum ignauiæ.

θλιβῶμεν θλίψιν ἀφ' ἧς ἄνεσις βλαστάνει, idem. eiuſmodi afflictionem ſubeamus, ex qua quies & relaxatio oritur.

¶ Cauſam alicuius rei in aliquem conferre.

τὸ γὰρ πολλὰ ἀπολωλέναι, τῆς ἡμετέρας ἀμελείας ἄν τις θείη δικαίως, Demoſt. quod multa amiſimus vel, quod multas clades accepimus, id incuriæ noſtræ quiſpiam non iniuria adſcribere queat.

ἡμεῖς τούτων τῶν ἀγαθῶν τὴν αἰτίαν ἕξομεν, Iſocr. horum bonorum auctores cenſebimur.

τῆς εὐπαιδίας αἰτίαν εἰς τοὺς θεοὺς ἀναφέρειν, idem. præclaræ ſobolis cauſam ad Deos referre. εἰς κενοδοξίαν τοῦτο ἀναφέρειν, Luc. inani gloriæ hoc aſſignare.

ἀνετίθει μοι τὰ γεγενημένα ἅπαντα, idem. omnia quæ acciderant, mihi imputabat. τούτοις τὴν αἰτίαν μάλιστα δίκαιον ἔχειν, Lucian. digni, quibus hæc accepta ferantur. κἂν οἱ ἄλλοι εἰς ἀπαιδευσίαν τὸ πρᾶγμα ἀναφέρωσι. idem. tametſi alij id imperitiæ tribuant.

τὴν αἰτίαν τοῦ μακροῦ γήρως τῷ ἀέρι προστιθέναι, idem. longæ ſenectutis cauſam aëri adſcribere.

θεὸν ἐπιγράφεται τῆς σωτηρίας αἴτιον, Philo. Deum ſalutis auctorem profitetur. τὰ κατορθωθέντα εἰς ἐκείνου σοφίαν τὴν ἀναφορὰν ἔχει, id eſt, ἀναφέρεται. ipſius ſapientiæ tribuuntur.

αὐτὸς δ' ἂν ἐπανήγετο τὰς αἰτίας τῇ Φουλβίᾳ προσετρίβετο. Plut. ipſe autem eorum criminum, quibus accuſabatur, culpam in Fuluiam conferebat.

ὑμῖν ἀνάγω τῶν ἀγαθῶν τὴν αἰτίαν. Procop. hæc bona vobis accepta fero. ἀνατίθημι idem quod προστίθημι, Baſil. πῶς οὐκ εἰκότως ταῖς ἐμαυτοῦ κακίαις ἀνατίθημι τὰ παρόντα προσλογίζομαι; an non peccatis meis præſentem rerum ſtatum iure adſcribo?

¶ Autor & hortator tibi ſum, In cauſa ſum,

][τῶν κακῶν. Qui autor malorum non eſt, ſeu, Qui culpa vacat. Innocens, Plutarch.

εἰμί σοι τούτων. Horum tibi autor non ſum, *Hæc mihi imputare non debes. Plato.*

εἰμὶ [illegible] σοι. Non culpor à te, Non accuſor. *Xenoph. Pæd. 1.*

τούτου εἰμί. Ego huius rei cauſa, ſeu autor ſum: vt,

Iſocr. τῆς περὶ τὴν φρόνησιν ἐπιμελείας εἰκότως ἄν τις ἐκεῖνον αἴτιον νομίσειεν. *Ille cauſa & autor iſtius ſtudij merito habendus eſt.*

Sic & in comparatiuo & ſuperlatiuo: vt,

Iſocr. τίνα ἄν τις αἰτιώτερον νομίσειεν; *Quem magis eſſe cauſam, vel in cauſa, quis credat?*

Demoſt. οὐδένες ὑμῶν εἰσιν αἰτιώτεροι ὑ, *&c. Nemo veſtrum magis in cauſa eſt quam voſmetipſi, quod, &c.*

Xenoph. οἴει τι ἄλλο αἰτιώτερον εἶναι; *Ecquicquam aliud magis in cauſa eſſe putas?*

Iſocr. οἱ δ' αὐτοὶ οἱ αἰτιώτατοι τῶν κακῶν ἀπώλοντο. *Ipſi eps, qui præcipua cauſa horum malorum fuerunt, interfecerunt.*

τούτου σοι εἰμί (cum datiuo perſonæ) Huius rei tibi autor ſum: vt,

Iſocr. ὡς μὲν οὐκ αἴτιός εἰμι Καλλιμάχῳ τῆς τῶν χρημάτων δημεύσεως, ἱκανῶς ἀποδεδεῖχθαί μοι νομίζω. *Quod Callimacho autor non fuerim de publicanda pecunia, iam prolixè à me oſtenſum eſſe arbitror.*

τούτου γίνομαι. Huius rei cauſa ſum: vt,

Iſocr. πολλάκις μικραὶ προφάσεις μεγάλων κακῶν αἴτιαι γεγόνασι. *Sæpe paruæ occaſiones plurimorum malorum cauſæ fuerunt.*

Idem, ἀποδεῖξαι βούλομαι τὰς δημοκρατίας ἐλαττόνων συμφορῶν αἰτίας γεγονυίας. *Demonſtrabo Democratias minorum calamitatum cauſas fuiſſe.*

τούτου σοι γίγνομαι. Huius rei tibi autor & cauſa ſum: vt,

Iſocr. τὴν ἡμετέραν πόλιν φασὶν Ἡρακλεῖ αἰτίαν γενέσθαι τῆς ἀθανασίας. *Noſtram vrbem dicunt Herculi immortalitatis cauſam extitiſſe.*

Demoſt. pro Corona καὶ κελεύει ὑμᾶς ἐμοὶ [illegible] ὡς φόβων καὶ κινδύνων αἰτίῳ τῇ πόλει γεγενημένῳ. *Et iubet (Aeſchines) vos mihi ſuccenſere, quaſi ego ciuitati metus & periculorum cauſa extiterim.*

τούτου σοι καθίσταμαι. Huius rei tibi autor ſum: vt,

Iſocr. ἡμεῖς αἴτιοι τῆς σωτηρίας αὐτοῖς καθέσταμεν. *Nos ſalutis ipſorum cauſa & autores extitimus.*

Idem, Λακεδαιμόνιοι περὶ τοὺς τότε χρόνους πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιοι τοῖς Ἕλλησι κατέστησαν. *Lacedæmonij Græcis multorum bonorum cauſa extiterunt temporibus illis.*

εἰμὶ vel γίνομαι τοῦ μὴ ποιεῖν ταῦτα (cum articulo genitiui caſus, quem ſequitur vox negatiua, & infinitiuus) Ego in cauſa ſum, ne hæc faceret, vel, quò minus hæc faceret: vt,

Iſocr. αἴτιοι γεγόνασι τοῦ μὴ παντάπασι θηριωδῶς διακεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους. *Illi in cauſa fuerunt, ne prorſus beluarum more inter nos viueremus.*

Idem, τὸ τότε ῥηθὲν, αἴτιον ἐγένετο τοῦ μήτε καταλῦσαί με τὸν λόγον. *Id quod iam à me dictum eſt, in cauſa fuit, ne, vel, quo minus orationem finirem.*

¶ *Dion. Chryſoſt.* ἓν μὲν τοῦτο αἴτιόν ἐστιν, τοῦ μὴ κατὰ φύσιν ἄρξασθαι τῆς ποιήσεως. *Vna hæc cauſa eſt, quod non naturali ordine exorſus ſit (Homerus) ſuam poeſin.*

¶ Obſeruabis igitur in præcedentibus exemplis, poſt αἴτιος, αἰτία, αἴτιον, articulum τοῦ, cum voce μὴ, vel μήτε, & infinitiuo, per Ne, vel, Quo minus, vel, per Quod non, reddendum eſſe.

σύμβουλον γίνεσθαί τινι περὶ τῆς ἀποδημίας.

Iſocr. πολλάκις περὶ τῆς ἀποδημίας τῆς εἰς σὲ σύμβουλος ἐγενόμην αὐτῷ. *Sæpe ei autor fui, ad te proficiſcendi. Vbi nota* εἰς *pro* πρὸς *poſitum eſſe.*

¶ Admirari, Colere, Suſpicere, Magnifacere, Obſeruantia proſequi, Mirari.

θαυμάζειν.

τινά. Cultu & obſeruantia aliquem proſequi: vt,

Iſocr. μᾶλλον ἐθαύμαζε τοὺς περὶ αὐτὸν σπουδάζοντας ἢ τοὺς τῷ γένει προσήκοντας. *Magis admirabatur & colebat ſui ſtudioſos, quam cognatos.*

Iſocr. τὸν βασιλέα προσήκει θαυμάζειν. *Regem oportet admirari, ſeu colere.*

τινὰ ἐπὶ σοφίᾳ. Ob ſapientiam aliquem admirari, ſeu potius magnifacere. Xenoph.

τινὰ ἐπὶ σοφίας. (cum accuſatiuo & genitiuo: vt,

Plutarc. τῆς εὐλαβείας καὶ καλοκαγαθίας τὸν Κάμιλλον ἐθαύμασαν. *Propter pietatem & virtutem Camillum magnifaciebant. In qua ſyntaxi ſubaudiri ſolet* ἕνεκα.

τὴν ἀρετήν. Suſcipere virtutem. Plutarch.

θαυμάζειν

νεανίσκον ἀπὸ τοῦ σώματος. Admirari adoleſcentem propter corpus. Plutarch. in Romulo.

Sic Chryſoſtomus, θαυμαζόμενος ἀπὸ τοῦ λέγειν. *In precio habitus propter dicendi vim. Hic paſsiuè ponitur.*

τὰ οὐ θαυμαστὰ Mirari illa, quæ admiratione digna non ſunt. Lucian.

εἴ τις ἐλπίζει (ſine accuſ.) vt,

Iſocr. De pace. ὥστε ἄξιον θαυμάζειν εἴ τις ἐλπίζει, *&c. Quare re admiratione dignum eſt, ſi quis ſperet, &c.*

Χρύσιππον (cum accuſ. perſonæ) vt,

Plat. δι' ὃ καὶ Χρύσιππον ἄξιόν ἐστι θαυμάζειν, *&c.*

ἓν μάλιστα πάντων: vt,

Demoſthen. πολλὰ καταψευσάμενος ἐμοῦ, ἓν μάλιστ' ἐθαύμασα πάντων, ὅτι, *&c. Cum multa contra me mentitus ſit (Aeſchines) vnum tamen hoc omnium maxime miror, quod, &c.*

κατ' εἶδος. *Plutarch. in Camillo,* θαυμαζόμενος κατ' εἶδος. *Formæ præſtantia admirandus.*

¶ Iungunt autem Græci verbum θαυμάζω, plerunque genitiuo perſonæ, cum aliquod eius dictum aut factum improbant: vt,

Iſocr. θαυμάζω τῶν ταύτην τὴν γνώμην ἐχόντων. *Miror illos, qui hoc animo ſunt.*

Xen. ὑμῶν θαυμάζω, εἰ μὴ βοηθήσετε ὑμῖν αὐτοῖς. *Vos miror, ſi non vobis ipſis opem tuleritis.*

Nonnunquam genitiuus ſubintelligitur: vt,

Iſocr. θαυμάζω δὲ ὅσοι ἀξιοῦσι. *Admiror illos, qui petunt. Pro* θαυμάζω τούτων ὅσοι *&c.*

Ponitur & abſolutè: vt,

Demoſth. θαυμάζω πῶς οὐ λογίζῃ πρὸς σεαυτὸν, ὅτι *&c. Miror qui fiat, quod non tecum reputes.*

Iſocr. ἴσως τινὲς ὑμῶν θαυμάζουσιν ὅτι τοσαύτην ποιοῦμαι μεταβολήν.

οὐδὲν θαυμαστὸν εἰ. Non eſt mirum, ſi, &c.

Iſocr. οὐδὲν θαυμαστὸν εἰ καὶ νῦν τοιοῦτό τι συμβαίνει. *Non mirum eſt, ſi & nunc tale quid accidat.*

Xenoph. τοὺς δὲ μὴ εἰδότας οὐδὲν θαυμαστὸν αὐτούς τε σφάλλεσθαι καὶ ἄλλους σφάλλειν. *Non eſt mirum ſi homines imperiti & ipſi errent, & alios in errorem inducant.*

Mirum eſſet, ſi, θαυμάζειν ἄξιον, εἰ &c.

Iſoc. θαυμάζειν ἄξιον, εἴ τις ἐλπίζει τὴν πόλιν ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐπιδοῦναι. *Mirum eſſet, ſi quis putaret hanc ciuitatem creſcere poſſe.*

In paſsiuo.

Xenoph. μάλιστ' ἐθαυμάζετο ἐπὶ τῷ εὐθύμως τε καὶ ἀλύπως ζῆν. *Concitabat*

ſui

mirationem (Socrates post latam sententiam mortis) quod quillo & pacato animo viueret.

em, ἐὰν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος πάσης ἀξιοῖς ἐπ᾽ ἀρετῇ θαυμάζεσθαι, τὴν Ἑλλάδα τέον εὖ ποιεῖν. *Si à tota Gracia cupis in pretio haberi, opera tibi da erit, vt de Gracia bene merearis.*

emost. ἡ θαυμάζειν τινὰς ὑφ᾽ ὧν αὐτὸν θαυμάζεσθαι προσῆκε. *Colit illos ibus ipsum coli par erat, seu decebat.*

αυμαστότερος: vt, *Dem.* τοσούτῳ θαυμαστότερος παρὰ πᾶσι νομίζεται. *Eo irabilior apud omnes habetur*, θαυμαστότερον ἀποδείκνυσιν ἑαυτόν. *rat.*

2. Admirari, ἀγάσθαι.

τὴν ἀρετήν. Virtutem admirari: vt,

Isoc. ἀγασθέντα τὴν ἀρετὴν αὐτῶν. *Admirantem virtutem illorum. Idem,* ἀγασθεὶς τὴν ἀρετὴν αὐτῶν. *Admiratione ductus virtutis illorum.*

Plutarch. καὶ τὸ κάλλος ἐθαύμασε, καὶ τὴν τόλμαν ἠγάσθη. *Et formam & audaciam miratus est.*

τινὰ τῆς ἀρετῆς. Propter virtutem aliquem mirari: vt,

Xenoph. Pæd. 2. τοῦτον ὁ Κῦρος ἠγάσθη τῆς πρᾳότητος. *Hunc Cyrus admiratus est propter mansuetudinem, vel mansuetudinis causa. Sed & hic subaudienda est particula* ἕνεκα.

τινὸς [cum genitiuo] Mirari aliquem.

Xenoph. ἄγασαι αὐτοῦ, καὶ ἐπιθυμεῖς φίλος αὐτοῦ εἶναι. *Miraris eum, & cupis amicus eius esse, Plat.* ἐγὼ ἀγασθεὶς αὐτοῦ εἰπόντος ταῦτα. *Ego cum admiratione audiui eum hæc dicentem.*

τινὸς διότι &c. vt,

Xenoph. Apomn. 4. ἄγαμαί σου διότι οὐκ ἀργυρίου καὶ χρυσίου προείλου θησαυροὺς κεκτῆσθαι μᾶλλον, ἢ σοφίας. *Admiror & suspicio te ideo, quod non maluis argenti & auri thesauros possidere, quàm sapientia.*

τινὸς τῆς ἀρετῆς [cum duobus genitiuis, vno personæ, & altero rei] vt,

Demosthenes, pro Corona. τίς γὰρ οὐκ ἂν ἠγάσαιτο τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς; ***Quis non iure admiretur viros illos propter virtutem?***

ADIVNCTA.

¶ *Mirari.*

ὑπερφυῶς αὐτὸν ἐθαύμαζον, Luc. maiorem in modum cum admi

rabantur ac ſuſpiciebant.

Cum cauſę adiunctione. ἐπὶ σοφίᾳ ἐθαύμαζόν σε, Plat. in ſymp. ſumma ſapientię tuę, atque doctrinę admiratione afficiebantur. Et in paſſiua voce, ἀνὴρ τῶν ἐπὶ σοφίᾳ θαυμασθέντων, Philo. admirabili ſapientia prędictus.

θαυμάζεσθαι, in admiratione eſſe, admirationem mouere.

θαυμάζω, cum accuſatiuo & genit. Luc. θαυμάζοντες καὶ εὐδαιμονίζοντές σε τῆς τῶν λόγων δυνάμεως, vbi ſubauditur ἕνεκα. eloquentię ergo te admirantes, ac beatum exiſtimantes.

θαυμασίως ἔχω pro θαυμάζω, idem. ὃν ἐγὼ πάντων μάλιστα θαυμασίως ἔχω ἐπὶ σοφίᾳ, quem prę omnibus mortalibus ob ſapientiam admirationi habeo.

οὐκ ἐξήρκουν τῷ θαύματι, Demoſthen. ſatis admirari non poterant.

χρῆμα μέγιστον, καὶ παντὸς θαύματος ἄξιον, Iuſtin. res maxima, atque omni admiratione digna.

πάντας εἰς θαῦμα κινεῖν, Herod. omnibus admirationem excitare, afferre, mouere.

ὃ δὲ ἁπάντων θαῦμα μέγιστόν ἐστί μοι τῶν ταύτῃ ἔρχομαι φράσων, idem. quod autem mihi in hac regione prę cęteris admirabile videtur, iam dicam.

ἡμᾶς δὲ τότε μέγα θαῦμα εἶχεν, idem. magna tunc admiratio nos tenuit. θάμβος αἰφνίδιον ἡμᾶς εἶχε τοῦ κάλλους. Luci. ſubaudi ἕνεκα. ſubita nos tunc pulchritudinis admiratio cepit.

θαυμαστὸν, vel, ξένον οὐδὲν ἔπαθον ὑπὸ νεότητος, Plat. in epiſt. non mirum eſt hoc eis accidiſſe, ſi iuuenilis eorum ętas ſpectetur.

ἄξιον δὲ θαυμάζειν, Iſocr. operępretium eſt mirari.

θαυμάσιον ἔργον ὀφθῆναι, Philo. res viſenda, conſpectu mira.

ἐκπλήττεσθαι, vel, ὑπερεκπλήττεσθαι, admiratione defigi, atque obſtupeſcere.

σφόδρα σε θαυμάζω καὶ λίαν ἐκπλήττομαι τῆς μεγαλειότητος, Greg. vbi etiam ſubauditur ἕνεκα, vel, χάριν. ὑπερεκπεπληγμένος τὸ κάλλος, Lucia. pulchritudinis excellentiam ad ſtuporem vſque admiratus. ὡς ἐπὶ μεγάλοις ἐκπεπληγμένος τοῖς κοσμικοῖς, Baſ. πῶς ἄν τις ἐκπλαγείη τὸν ἥλιον, Chryſoſt. id eſt, θαυμάσειεν. ἄγασθαι, admirari. τίς γὰρ οὐκ ἂν ἀγάσαιτο τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τὴν ἀρετήν, Demoſth. quod etiam inuerſo modo dici poteſt. τίς οὐκ ἂν ἀγάσαιτο τοὺς ἄνδρας ἐκείνους τῆς ἀρετῆς? ecquis virorum illorum virtutem non ſuſpiciat?

ποθεῖ δὲ interdum idem ſignificat; quod aliquid admirari atque expetere. Gregor.

ἃ οἱ ἄνθρωποι ἐπεύχονται, Horat. Quę vulgus miratur & optat.

πρὸς τὰ παρόντα ἐπτοημένοι, Chryſoſt. rerum præſentium admiratione perne perculſi, i. καταπλαγῶς διακείμενοι, vt alibi ait.

ἔκθαμβος γενόμενος ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τοῦ πράγματος, rei nouitate perculſus ac ſtupefactus.

θαυμάζειν cum genit. reprehenſionis cuiuſdam ſignificationem habet. ὑμῶν μέντοι θαυμάζω Xen. vos tamen miror: vt Cic. te miror, Antoni, &c. *Ie m'eſmerueille de toy.*

ᾔδειν ὅτι ξενίσει σε τὴν ἀκοὴν τῆς καινότητος, Baſil. non dubitabam hoc tibi nouum ac permirum viſum iri. Noſtri verbum Græcum expreſſius referunt, *Ie ſçauoye bien que tu trouueroys cela eſtrange.*

οἱ πλοῦτον ζηλωτὸν εἶναι νομίζοντες, Chryſoſt. qui diuitias eximiam quandam rem, & in primis expetendam arbitrantur.

κεχηνέναι, inhiare, & interdum admirari. Chryſoſt. οἱ περὶ τὸν πλοῦτον κεχηνότες.

¶ Fortaſſe mirabitur, vel interrogabit, quiſpiam.

Iſocr. τάχ' οὖν ἄν τινες θαυμάσειαν, τί βουλόμενος *&c. Fortaßis aliquis mirabitur, quid mihi in mentem venerit.*

Idem τάχ' ἂν αὖ τις τῶν ἐκείνων ἐρωτήσειε, πῶς οὖν σωζόμεθα, *Fortaßis illorum quiſpiam interrogabit, qui fiat, quod incolumes ſimus.*

Demoſth. τοῦτο τυχὸν λέξει, *Hoc fortaſſe dicet. Idem* ἐπεπείσμην ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, τυχὸν μὲν ἀνοήτως, μή τι γραφέντα, *&c. Perſuaſum habui de me fortaſſe ſtulte,*

Idem. ἴσως δὲ Εὐθύνους ἐρεῖ, ἃ καὶ πρότερον ἤδη. *Fortaſſe Euthynus dicet, quod & iam antea.* Sunt igitur Synonyma τάχα, τυχὸν & ἴσως.

Adoptare filium.

ποιεῖσθαι vel εἰσποιεῖσθαι

ποιεῖσθαι. Filium adoptare: vt,

Demoſth. τοῦ μὴ λαβεῖν τοὺς ἀλλοτρίους τὰ αὐτοῦ, μηδ' ἄπαις τετελευτηκέναι, ἐποιήσατο τὸν παῖδα, καὶ ἀνέλαβεν ὡς αὑτόν. *Ne ſua hæreditate alij potirentur, neve ipſe orbus moreretur, adoptauit eum filium & ad ſe recepit.*

υἱόν. Adoptare filium: vt,

Iſoc. κατὰ μὲν τοῦτον τὸν νόμον, υἱὸν ἐποιήσατο Θρασύλοχος. *Secundum hanc legem filium me adoptauit Traſylochus.*

Iſocr. οὐκ οἶδα ὅπως μᾶλλον κατὰ τὸν νόμον ἔπραξεν, ὃς κελεύει τοὺς ὁμοίους παῖδας εἰσποιεῖσθαι. *Neſcio quomodo magis ſecundum legem agere potuiſſet, quæ iubet æquales ſibi in filios adoptare.*

Idem, ἀλλὰ γὰρ ἴσως ἀνάξιος ἦν υἱὸς εἰσποιηθῆναι Θρασυλόχῳ, καὶ λα-

λαβεῖν αὐτὸν τὴν ἀδελφήν. *Sed fortè non dignus fuit, vt filius vel hæres adoptaretur Thraſylochi, & ſororem ipſius vxorem duceret.*

Adoptiui, οἱ εἰσποιητοί.

Demoſth. οἱ εἰσποιητοὶ οὐκ αὐτοὶ ὑφ' ἑαυτῶν, ἀλλ' ὑπὸ τῶν εἰσποιουμένων καθίστανται. *Adoptiui non ipſi ſeſe adoptant, ſed adoptantur ab aliis.*

Significat autem & ποιητὸς υἱὸς, item θετὸς παῖς, idem quod εἰσποίητος: quibus nonnunquam ποιεῖσθαι vel θέσθαι, vel καθιστάναι additur, vt vbi latinè dicimus, Adoptare aliquem ſibi filium, Græci dicunt καθιστάναι εἰσποίητον, vel ποιεῖσθαι τινὰ υἱὸν, vel, θέσθαι υἱὸν, &c. ποιητὸς πατήρ. Adoptiuus pater. Lyſ.

ἀποκληρεῖν } Exheredare. Theophyl. & Dionyſ. Areopag. *Desheriter.*
ἀπόκληρον ποιεῖν }

ἀπόκληρος. Exhæres. Exors. Demoſt.

προβαδίζειν εἰς τὰ κτήματα, vel ἐμβατεύειν εἰς τὴν οὐσίαν, aut κληρονομεῖν Hæreditatem adire. Dem.

Adulari, Aſſentari.

κολακεύειν.

κολακεύειν {
- Aſſentari, Adulari (abſolutè) vt,
  - *Iſocr.* διόριζε τοὺς τέχνῃ κολακεύοντας, καὶ τοὺς μετ' εὐνοίας θεραπεύοντας. *Diſcerne eos, qui arte aſſentantur, ab illis, qui vere beneuolentia te colunt.*
- τινί. Adulari alicui: vt,
  - *Plutarch.* ὅπως ὑπεξανιστάμενοι τοῖς πλουσίοις κολακεύωσι. *Vt honoris cauſa aſſurgentes diuitibus adulentur.*
- τινά. (cum accuſatiuo) vt,

Xenoph. μηδένα τῶν ἀνθρώπων κολακεύειν δεῖ ἕνεκα μισθοῦ. *Non decet adulari vlli homini mercedis cauſa.*

Plutarch. κολακεύομεν οἰκότριβας ἀνθρώπους. *Adulamur ſeruis domi noſtra natis.*

In paſſiuo.

Aeſchin. οἱ μωροὶ χαίρουσι κολακευόμενοι. *Stulti gaudent, cùm adulationibus demulcentur, vel titillantur. Plutarch. de fort. Alex.* κολακευθεὶς ἀνὴρ ὑπὸ γυναικός, *Maritus adulationibus captus ab vxore.*

ὁ κολακεύων }
κόλαξ } Aſſentator, Adulator. *Flatteur.*
ἀρέσκος }

ὦτα τοῖς κολακεύουσι διδόναι. Aſſentatoribus aures patefacere.

τ, αὐλικοὶ κόλακες. *Aulici adulatores.*

ολακεία. Aſſentatio, Adulatio.

λακείᾳ ποιῆσαί τι. Adulando, vel ex adulatione agere aliquid. noſt. τεθνάναι γὰρ μυριάκις κρεῖττον ἢ κολακείᾳ τι ποιῆσαι. *Pro quo Athen.* ιτ, ἐν κολακείᾳ τι ποιεῖν.

'το κολακεύειν dicitur & κολακείαν ποιεῖσθαι. *Aeſch.*

2. θωπεύειν.

Adulari, Aſſentari, Blanditiis captare (abſolutè) vt, *Luc. Timone:* ὃν οὔτε κόλαξ θωπεύων, οὔτε συκοφάντης φοβῶν ἀφελέσθαι δύναιτ' ἄν. *Diuitiæ quibus nec adulator aſſentando, nec calumniator territando eum ſpoliare poſſit.*

τὸν δῆμον. (cum accuſ.) Populo adulari. Æſchin.

*ADIVNCTA.

¶ *Adulari.*

κολακείαις ψυχαγωγεῖσθαι, Demoſth. adulatoriis ſermonibus deli- atque oblectari. συναγορεύειν ταῖς ὑμετέραις ἐπιθυμίαις. Iſocr. fauere, equi.

κακείᾳ κλέπτειν τὴν εὔνοιαν, Greg. beneuolentiam aſſentatione are ac velut ſuffurari.

εὔνοιαν τὴν παρὰ τῶν ἐπαίνων θηρᾶσθαι, Lucian. laudibus aditum ſi- d eorum beneuolentiam munire, vel eorum beneuolentiam apari. τῶν φίλων προσποιουμένων, τὴν ἐπ' αὐτῷ χάριν θηρευόντων, Baſ. fictorum corum ipſius gratiam captantium.

oprium eſt adulatoris πρὸς χάριν τοῖς πλησίον ἐντυγχάνειν, ad di- m gratiam loqui, cúmque ipſis ita verſari, vt eorum omnia dicta tum facta probent, atque, vt ait Baſ. ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτῶν ὑπουργεῖν, eorum cupiditatibus auxiliarem operam præbere.

οι προφανῆ τὴν κολακείαν ἐξηγάγετο, Luc. apertè atque impruden- dulari.

dulator, κόλαξ θωπεύων, Luciano, κύων προσσαίνων Polluci.

ontrà, qui eo eſt animo, vt adulari neſciat, is πάσης θωπείας καὶ κο- ίας κρείττω τὴν ψυχὴν ἔχει, Gregorio, quam laudem ſibi arrogat De- t. his verbis, ἐγὼ δὲ οὐδὲ πώποτε ἔγνων ἕνεκα τῶν παραχρῆμα ἀρέσαι, λέγειν τι ὑμᾶς, ego verò nunquam ad vos ſermonem vllum habere con- i, quo id agam, vt vobis in præſentia placeam.

Θωπείᾳ τινὶ ἐπαινέσαι τὸν ἔπαινον, Æſch. aſſentatione quadam laudare.

Θωπείαις καὶ μαλακίαις παράγειν ἄνδρα πρεσβύτερον. Iſæus. pellicere.

Ætatis, Iuuentutis, Senij, Annos natus viginti, &c.

γεγονὼς } ἔτη τριάκοντα. Annos triginta natus.
βιοὺς }
βεβιωκὼς }

Iſocr. κόρη τέσσαρες καὶ δέκα ἔτη γεγονυῖα. *Puella quatuordecim annos nata.*

Plat. νῦν ἐγὼ ἐπὶ δικαστήριον ἀναβέβηκα, ἔτη γεγονὼς πλείω ἑβδομήκοντα. *Nunc ego in iudicium aſcendi, natus annos amplius ſeptuaginta.*

Aeſchines. ἔτη βιοὺς ἐννενήκοντα καὶ πέντε ἐτελεύτησεν. *Annos natus nonagintaquinque mortuus eſt.*

Vel ὢν ἐτῶν τριάκοντα: vt,

Ἀλέξανδρος τριάκοντα τριῶν ἐτῶν ὢν ἐτελεύτησε, *Alexander, cùm eſſet annorum triginta trium, mortuus eſt. Plutarch.*

Demoſth. πλειόνων ἢ πεντήκοντα ἐτῶν ὤν. *Egreſſus annum quinquageſimum.*

Sed participium ὢν ſæpe omittitur.

Plutarch. Μασσανάσσην ἱστορεῖ Πολύβιος ἐννενήκοντα ἐτῶν ἀποθανεῖν. *Maſaniſſam Polybius narrat mortuum eſſe, cum nonaginta annorum eſſet.*

Sic & in fœminino, in alia conſtructione: vt,

Athen. 4. ἔτη ἤδη ἔχουσ᾽ ὑπὲρ ὀγδοήκοντα. *Cùm iam annum octogeſimum illa exceſſiſſet.*

Vtuntur autem præpoſitione ὑπὲρ exceſſum ſignificantes: vt.

Lycurg. οἱ ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότες. *Qui annum quinquageſimum egreſſi ſunt, vel exceſſerunt.*

Demoſth. ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονώς. *Qui annum ſexageſimum exceſſit.*

Plutarch. ἦν δὲ βεβιωκὼς ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντα ἔτη. *Natus autem erat annos vltra octoginta, vel egreſſus erat annum octogeſimum.*

Ingredi annum vigeſimum.

Attingere annum vigeſimum.

ἐπιβαίνει ἐτῶν εἴκοσι. Plutarch.

Dicitur præterea, ἐπιβαίνειν δεκάτου ἔτους. Ingredi annum decimum: vt,

Herodian. ὁ δὲ Ἀλεξιανὸς δεκάτου ἔτους ἐπιβεβηκώς. *Alexianus decimum annum ingreſſus, vel attigit annum decimum.*

Agere annum decimum quartum. τέσσαρας καὶ δέκατον ἔτος ἄγειν. Galen. *Sic & Laert.* πεντηκοστὸν τρίτον ἔτος ἄγοντες.

Dignus eſt hoc loco obſeruatione vſus participiorum, quæ à verbis δέω & ἀπολείπω deriuantur: vt,

Demoſt. δέοντα δυοῖν εἴκοσιν ὄντ᾽ ἔτη, ἐξ ὅτου *&c. Duodeuiginti anni ſunt, ex quo, vel cum, &c.*

Idem, τριάκοντα ἔτη, ἑνὸς δέοντα. *Vndetriginta anni.*

Plutarch. in Rom. δέουσιν ὀλίγον ἀριθμῷ ὀκτακοσίων ἁρπάσας. *Non multò pauciores octingentis.*

Lucian. ἔτη οὐ πολὺ ἀποδέοντα τῶν ἑκατὸν βεβιωκώς. *Cùm annos vixeris haud multo centum pauciores, vel paulo minus centum.*

Polyb. ὁπλίτας δέχονται ὀλίγῳ δισχιλίων ἀποδέοντας. *Recipiunt armatos milites, quorum numerus parum abeſt à duobus milibus. Breuius, Paulo minus duobus milibus.*

Iſocr. γεγονὼς ἔτη τρία μόνον ἀπολείποντα τῶν ἑκατόν. *Id eſt (ad verbum) Natus annos, qui tribus tantum aberant à centum, hoc eſt, nonaginta ſeptem. Hic* ἀπολείποντα *regit genitiuum* τῶν ἑκατόν, *vi præpoſitionis* ἀπό.

Plutarch. ἦν δὲ τότε Ἀντίγονος μικρὸν ἀπολείποντα γεγονὼς ἔτη ὀγδοήκοντα. *Erat tunc Antigonus non planè annos octoginta natus; vel, Erat ferè octogenarius: Germani dicunt, Es fehlete nicht viel dran, daſſer achtzig Iahr alt war.*

Obſeruantur & ſequentia.

οὐκ ἐλάττω, ἢ τριάκοντα ἔτη, γέγονα. *Non pauciores annos, quàm triginta natus ſum. Demoſt.*

ἐντὸς ἑξήκοντα ἐτῶν γεγονώς. *Minor ſexaginta annis. Noch vnter ſechzig Iahren.*

ἐντὸς τριῶν ἐτῶν. *Intra triennium. Iſocr.*

ἐνιαυτῷ πρότερον τῆς ἁλώσεως. *Anno ante excidium. Demoſth.*

διελθόντος ἐνιαυτοῦ τουτουί. *Elapſo hoc anno. Demoſth.*

προβεβηκὼς τῇ ἡλικίᾳ.
πρεσβύτερος
παλαιός
πρεσβύτης
γηραιός
γεραιός

Prouectæ ætatis Senex, Demoſt. Iſocr.
GALL. *Qui eſt ia fort vieil,*

γεραιός
γεραλέος
γέρων
πρεσβυτικὸς ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ

Iſocr. τίς γὰρ οὕτως ἢ νέος, ἢ παλαιὸς ῥᾴθυμός ἐστιν, ὅστις, *&c. Quis enim ſiue iuuenis, ſiue ſenex, adeo ignauus eſt, qui, &c.*

¶ οἱ μάλιστα προβεβηκότες. Homines ætate prouecti, Admodum grandes natu. *Plut.* ἅμα πλουσίᾳ γραῒ συγκαθεύδειν. *Cum opulenta anu concumbere.*

ὀψέ ποτε καὶ πόῤῥω τῆς ἡλικίας Ῥωμαϊκοῖς γράμμασιν ἐντυγχάνειν. Sero & admodum ætate prouecta dare operam latinis literis. Plutarch. in Demoſt..

¶ προήκων εἰς βαθὺ τῆς ἡλικίας Multum prouectus ætate.

πρεσβυτέρα ἄνθρωπος
γυνὴ γραῦς
Vetula, Mulier ſenex. Demoſt. GALL. *Vne vieille.*

ἀκμάζων
ἀνθοῦσαν ἀκμὴν ἔχων
Homo ætate florens, vigens.

Iſocr. καὶ ταῦτ᾽ ἔπραξεν οὐ πρεσβύτερος γενόμενος, ἀλλ᾽ ἀκμάζων. *Et hæc perfecit non grandæuus, ſed adoleſcens, ſeu in flore ætatis ſuæ.*

Idem ad Philipp. εἰδὼς μὲν τὸν λόγον οὐ τῆς ἐμῆς ἡλικίας δεόμενον, ἀλλ᾽ ἀνδρὸς ἀνθοῦσαν τὴν ἀκμὴν ἔχοντος. *Sciens hanc orationem non conuenire meæ ætati, ſed firmioris & vegetioris ætatis viris.*

¶ οἱ ἐν ἡλικίᾳ. Floridi ætate iuuenes.

Per ætatem, propter ætatem. διὰ τὴν ἡλικίαν.

Iſocr. οὐ δύναμαι διὰ τὴν ἡλικίαν ἅπαντα τῷ λόγῳ περιλαβεῖν, ἃ τυγχάνω τῇ διανοίᾳ καθορῶν. *Per ætatem non poſſum omnia oratione complecti, quæ mente quidem perſpiciam & intelligam.*

πόῤῥω τῆς ἡλικίας εἶναι. Prouectæ ætatis eſſe. Xenophon. πόῤῥω τῆς ἡλικίας ἥκων. Longius ætate prouectus. Plato.

Notentur comparatiui νεώτερος & πρεσβύτερος, cum ablatiuo temporis conſtructi: vt,

Iſocr. in Buſir. ὁμολογεῖται δὲ παρὰ πάντων τῶν λογοποιῶν, Περσέως τοῦ Διὸς καὶ Δανάης, Ἡρακλέα μὲν εἶναι τέτταρσι γενεαῖς νεώτερον, Βούσιριν δὲ πλεῖον ἢ διακοσίοις ἔτεσι πρεσβύτερον. *Conſtat autem inter omnes hiſtoricos, Perſeo Iouis & Danaes filio, Herculem quatuor ætatibus eſſe iuniorem: Buſiridem verò plus quàm ducentis annis ſeniorem.*

πρεσβύτερος, πρεσβύτατος υἱός. Maior natu, maximus natu filius.

νεώτερος, νεώτατος υἱός. Minor natu, minimus natu filius. Demoſt.

ρχαῖοι
παλαιοί
γέροντες
πάλαι
πρὸ ἡμῶν
} Veteres, Antiqui Demoſt. GALL. *Les Anciens, Nos Peres.*

ρχαία πόλις. Antiqua ciuitas. τὴν ἀρχαίαν καταφρονεῖν. Vetera pernari. παλαιὰ πράγματα. Vetera negotia. παλαιὰ εὐεργεσία. Anqua beneuolentia. Demoſthen. ἀρχαιότερον, ἀρχαιότατον πρᾶγμα. Idem.

οἱ ἀρχαῖοι ποιηταί. Veteres poëtæ Athen.

ἔθος ἀρχαῖον καὶ πάτριον. Conſuetudo vetus & patria. Syneſ.

ἐκ παλαιοῦ χρόνου, Antiquitus, Ante multos annos: *Germanicè Von ltren Zeitten her.*

Alij, Cæteri, Reliqui.

οἱ μὲν, οἱ δὲ, ἕτεροι δὲ, ἄλλοι δέ τινες: vt,

Iſocr. οἱ μὲν τὸν χρόνον τὸν ἡμιθέων ἀναζητοῦντες, τὸν βίον τὸν αὐτῶν κατέτριψαν. οἱ δὲ περὶ τοὺς ποιητὰς ἐφιλοσόφησαν, ἕτεροι δὲ τὰς πράξεις τὰς ἐν τοῖς πολέμοις συναγαγεῖν ἐβουλήθησαν, ἄλλοι δέ τινες περὶ τὰς ἐρωτήσεις γεγόνασι. *Alij familijs Deo inquirendis ætatem contriuerunt: alij de poetis aliquid meditati ſunt: alij res in bellis geſtas congerere voluerunt: alij in interrogationibus ſunt verſati.*

Alij, alij.

Græci hæc exprimunt per articulos præpoſitiuos, & particulas μὲν & δὲ, non tantum in eodem caſu, ſed etiam in diuerſis, item in diuerſa conſtructione, imo cũ præpoſitio aliqua intercedit: vt,

Demoſt. ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει, ὅταν μάχη γίνηται, τοὺς μὲν ἡττᾶσθαι, τοὺς δὲ νικᾶν. *Neceſſario euenit cum prælium committitur, vt alij ſuccumbant, alij vincant.*

Iſoc. τοιγαροῦν τὰ μὲν ἔχει, τὰ δὲ μέλλει, τοῖς δὲ ἐπιβουλεύει. *Itaque alia tenet, alia imminent, aliis inſidiatur.*

Idem. οὓς μὲν ὑβρίζουσι, τοῖς δὲ δουλεύουσι. *Alios contumelia afficiunt, aliis inſeruiunt.*

Idem, τὰς πόλεις τὰς Ἑλληνίδας οὕτω κυρίως παρείληφε, ὥστε τὰς μὲν αὐτῶν κατασκάπτειν, ἐν δὲ ταῖς ἀκροπόλεις τειχίζειν. *Græcas ciuitates adeò ſua poteſtati ſubiecit, vt alias demoliatur, in aliis vero arces extruat.*

¶ Aegrè ferre, Moleſtè ferre, Grauiter ferre, Indignari, Abhorrere ab aliquo.

δυσχεραίνειν.

δυσχεραίνειν

τὸ πρᾶγμα (cum accuſatiuo) Negotium moleſtè ferre. Demoſt.

Lucian. οὐ τὴν ἐκ βίου μετάστασιν ἐδυσχέραινε. *Tranſlationem illam ex vita non moleſtè tulit.*

τὸ ἀδικεῖν. Abhorrere ab iniuria. Plato. *Sic & Plutarch.* δυσχεραίνουσιν οἱ νοσοῦντες τῶν βρωμάτων τὰ καθαριώτατα. *Aegroti abhorrent à cibis puriſsimis.*

τινὶ (cum datiuo) Indignari propter aliquid, vel alicui.

Iſocr. ὁ δὲ διαγνοὺς τὸν λόγον ἐδυσχέραινε μὲν οὐδενὶ τῶν γεγραμμένων, ἐπῄνει δὲ ὡς δυνατὸν μάλιστα. *Ipſi cognita oratione nihil diſplicebat, nihil ei moleſtum erat, ſed laudabat quàm maximè.*

Plutarch. ὀλιγαρχίᾳ δυσχεραίνουσι. *Paucorum principatui ſunt infenſi.*

ἐπὶ πράξει, (cum præpoſit.) Ægrè ferre aliquid fieri vel factum eſſe: vt,

Iſoc. ὁ μεμνημένος τί ἐστιν ἄνθρωπος, ἐπ᾽ οὐδενὶ τῶν συμβαινόντων δυσχερανεῖ. *Qui cogitat quid homo ſit, propter nullum euenientem caſum dolebit aut indignabitur.*

& ἐπὶ τοῖς κακοῖς δυσχεραίνειν. *Propter res aduerſas indignari. Iſocr. ad Demon*

κατά τινος. Alicui indignari, vel infenſum eſſe. Lucian.

τινὶ ποιεῖν τι. (cum infinitiuo) vt,

Plato, ἵνα ἡμῖν δυσχεραίνωσιν ὅμοια τούτοις ποιεῖν. *Vt moleſtè ferant vel grauentur, nobis ſimilia facere.*

ἀκούων τι (cum participio) vt,

Plato. δυσχεραίνω ἀκούων καὶ ὁρῶν ταῦτα. *Iniquo animo audio & video hæc, vel, Indignor, cum audio & intueor hæc. Idem,* ἃ δὴ παῖς ὢν θεωρῶν ἐδυσχέραινα. *Quæ intuens, indignatus ſum, vel, Quæ grauatè & iniquo animo ſpectaui.*

¶ Aegrè ferre, Succenſere, Iraſci, Indignari:

χαλεπαίνειν.

τινί. Alicui ſuccenſere: vt,

Digitized by Google

Plato. ἐγὼ τοῖς κατηγόροις μὲν οὐ πάνυ χαλεπαίνω. *Ego meis accuſatoribus planè non ſuccenſeo. Iſocr.* ὑμεῖς μετ' ἐλαχίστοις χαλεπανεῖτε. *Demoſt.* πάντων μάλιστα ἄξιον τούτοις χαλεπαίνειν. *Omnium maximè illis iraſcendum eſt.*

πρός τινα. Iraſci alicui:vt,

enoph. πρὸς τὴν μητέρα χαλεπαίνοντα. Matri iraſcentem.

utarch. χαλεπαίνω πρὸς τοὺς νόμους. *Aegrè fero leges.*

2. ἀγανακτεῖν.

εἰ &c. Indignari, Moleſtè ferre, ſi &c. vt,

Iſocr. ἡγοῦμαι δεῖν ἡμᾶς ἀγανακτεῖν καὶ βαρέως φέρειν, εἰ χείρους τῶν προγόνων τυγχάνομεν ὄντες. *Arbitror nos decere, vt indignemur, & moleſtè feramus ſi peiores noſtris maioribus ſimus. Idem.* ἀγανακτοῦμεν, εἰ μὴ τὴν αὐτὴν ἐκείνοις τιμὴν ἔχομεν. *Indignamur, ſi non eodem honore cum aliis afficimur.*

ἐπί τινι. Propter aliquid indignari:vt,

Iſocr. ἐπὶ τοῖς ὑπὸ σοῦ λεγομένοις οὕτως ἀγανακτήσειαν. *Propter illa, quæ à te dicta ſunt, ita indignantur.*

Idem. ἀγανακτοῦσι ἐπὶ τοῖς παροῦσι. *Præſentem ſtatum infenſè ferre.*

Idem, πολὺ μάλιστα ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσι ἀγανακτεῖν. *Propter res vel negotia, quæ acciderunt, valde indignari.*

εἰκότως. Iuſta indignatione moueri, Meritò indignari. Demoſth.

τῷ θανάτῳ (ſine præpoſit.) Mortem moleſtè ferre. Plato in Phædon.

ὑπέρ τινος. Ob aliquid ſuccenſere:vt,

Iſoc. ὑπὲρ τῆς ἐκείνων ἁρπαγῆς ἀγανακτοῦμεν. *Propter illorum rapinam indignamur, ſeu, Illorum rapinam grauiter ferimus.*

Lucian. ὑπὲρ φιλοσοφίας αὐτῆς ἠγανάκτει. *Illius philoſophiæ cauſa ſuccenſebat ſeu indignabatur.*

περί τινος. Propter aliquid indignari:vt,

Plato epiſt. 7. πολλὰ περὶ τῶν τότε πραγμάτων ἠγανάκτει. *Propter illa quæ tunc facta erant, multum indignabatur.*

διά τι. Propter aliquid indignari:vt,

Plato in Phædon. διὰ ταῦτα οὐχ ὁμοίως ἀγανακτῶ. *Propter hæc non ſimiliter indignor.*

πρός τινα. Succenſere alicui:vt,

Pluta. Camillo. ἠγανάκτουν πρὸς αὐτούς. *Succenſebant illis, vel etiam, Expoſtulabant cum illis.*

κατά τινος. Alicui ſuccenſere: vt,

Lucian. in Timone, τί οὖν ἀγανακτεῖς κατ᾽ αὐτῶν? Quid illis ſuccenſes?

καὶ δακρύειν [ſine adiectione] Indignari & flere. Iſocr.

Plutarch. οὐκ ἀγανακτεῖς, εἰπόντος, ὦ Σώκρατες. Non ſuccenſes, dicente quodam, ò Socrates: Non inquit, per Iouem.

εἰκότως ἀγανακτεῖν. Iuſta indignatione moueri. Demoſth.

σφόδρα ἀγανακτεῖν, καὶ βαρέως φέρειν. Valde indignari, & grauiter ferre aliquid. Iſocr. ὑπεραγανακτεῖν ὑπέρ τινος. Valde iniquo animo ferre aliquid. Demoſth.

3. θυμοῦσθαι.

Plut. de educat. Πλάτων δὲ δούλῳ λίχνῳ καὶ βδελυρῷ θυμωθείς, τὸν τῆς ἀδελφῆς υἱὸν Σπεύσιππον καλέσας, τοῦτον ἔφησε, κρότησον· ἐγὼ γὰρ πάνυ θυμοῦμαι. *Plato cùm ſeruo guloſo & impuro iratus eſſet, Speuſippum ſororis ſuæ filium vocauit, flagella, inquit, hunc: ego enim valdè iratus ſum:* Dicimus itaque θυμοῦμαι ſimpliciter ſeu abſolutè, & θυμοῦμαί σοι, cum datiuo caſu, *Succenſeo tibi, Iraſcor tibi.*

4. νεμεσᾶν.

ἀπολύτως

Succenſere. Indignari (de Deo dicitur frequentius, quàm de hominibus) vt,

Plato, νεμεσᾷ γὰρ ὁ θεός, ὅταν τις ψέγῃ τὸν ἑαυτῷ ὅμοιον. Deus enim ſuccenſet ſeu offenditur, cum quis ſibimetipſi ſimilem, id eſt, Deo ſimilem vituperat, hoc eſt cum vir bonus male audit.

τινί [cum datiuo perſonæ] vt,

Plutarch. νεμεσᾷ γὰρ ὁ θεὸς τοῖς ἀπομιμουμένοις βροντὰς καὶ κεραυνούς.

φέρειν

βαρέως. Moleſtè ferre, Grauiter ferre: vt,

Iſocr. ἐπὶ δὲ τοῖς περὶ Λακεδαιμονίων ἐλυπήθην, καὶ βαρέως ἔφερον. Propter illa, quæ de Lacedæmoniis dixeram, contriſtatus ſum, & moleſtè tuli.

βαρέως δεῖ εἰ χείρους τῶν προγόνων τυγχάνομεν ὄντες. Moleſte hoc ferendum eſt, ſi peiores noſtris maioribus ſimus. Iſocr.

βαρέως τὸ πόθος. Grauiter deſiderium ferre. Xen. Pæd. 2.

χαλεπῶς τι. Aliquid moleſtè ferre: vt,

Iſocr. τοὺς μὲν ἄλλους ὁρῶ χαλεπῶς φέροντας, ὅταν ἀδίκως περί τινος κινδυνεύωσι. Alios video moleſtè ferre, quando i. iuſtè

acro

de re quapiam periclitantur. In his duobus exemplis nota particulas εἰ & ὅταν.

χαλεπώτερον τι. Aliquid grauius ferre: vt,

ocr. τὰς αἰσχύνας διὰ τὴν πενίαν γινομένας, χαλεπώτερον τῶν ἄλλων κακῶν φέ-
*ι. Probra jacta per paupertatem, multo ægrius ſeu moleſtius feri-
, quam alia mala.*

ὀργίζεσθαι.

Iraſci, Indignari: vt,

Cato apud Stob. τὸν ὀργιζόμενον νόμιζε τοῦ μαινομένου χρόνῳ διαφέρειν. *Iratum hominem exiſtima tantùm mora temporis ab inſano differre.*

Philemon. μαινόμεθα πάντες, ὅταν ὀργιζόμεθα. *Omnes inſanimus cùm irati ſumus.*

τινί Iraſci alicui: vt,

Demoſth. τῷ ἐξαπατήσαντι τῷ λόγῳ τοὺς ἄλλους δίκαιον ὀργίζεσθαι, οὐ τοῖς ἐξαπατηθεῖσι. *Illi, qui alios verbis circumuenit, iraſcendum eſt, & non circumuentis.*

ὑπὲρ τῶν γεγενημένων. Iraſci ob ante facta. Iſocr.

περί τινος ἀξίως, εἰκότως, δικαίως. Meritò indignari propter aliquam rem Iſocr.

δικαιότερον τινι. Iuſtius alicui iraſci, Demoſt.

ἄχθεσθαί τινι. Iraſci alicui, Succenſere.

Plato in Apol. καί μοι μὴ ἄχθεσθε λέγοντι τἀληθῆ. *Et non ſuccenſete mihi vera dicenti. Demoſth.* ἓν εἰς ὃ πάντα συντείνει, λέξω, δεηθεὶς ὑμῶν ἂν λέγω ἀληθῆ μετὰ παρρησίας, μηδὲν ἀχθεσθῆναί μοι. *Vnum quo omnia tendunt, dicam, petens a vobis, vt ſi vera libere dixero, ne mihi ſuccenſeatis.* Dicitur & ἄχθεσθαι, ſine caſu, Dolere, Succenſere. Demoſt.

ὀργίλως
πικρῶς
ἀηδῶς } ἔχειν τινί. Iraſci alicui, Infenſum eſſe alicui, Demoſt Iſocr.
GALL. *Se courroucer contre quelcun.*

Demoſth. τοῖς μετ' εὐπορίας πονηροῖς ὀργίλως ἔχειν μᾶλλον ἄξιον, ἢ τοῖς μετ' ἐνδείας. *In opulentia improbis, grauius iraſcendum eſt, quàm in paupertate.*

ὀργὴν πρός τινα ἔχειν.

Iſocr. οὕτως ἀείμνηστον πρὸς αὐτὸν ὀργὴν ἔχουσιν. *Adeò immortalem & implacabilem in eos gerunt iram.*

Irritare, Iram accendere, Inflammare, Ad iram prouocare, &c.

ὀργίζειν.

Xenoph. ἀνθρώπων ἥκιστ' ἂν ὀργίζοι τις ὁ μήτε λέγων μήτε χαλεπὸν μηδὲν ποιῶν. *Qui nihil moleſtum neque dicit neque facit, hominem irritare non poteſt.*

2. ἐξοργίζειν.

Xenoph. θήγειν τὰς ψυχὰς τῶν ἱππέων ϗ ἐξοργίζειν πρὸς τοὺς πολεμίους. *Acuere ſeu excitare animos equitum, & inflammare contra hoſtes. Vbi nota phraſin,* θήγειν τὰς ψυχάς.

3. παροργίζειν, 4. παροξύνειν.

Paul. Epheſ. 6. οἱ πατέρες μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν. *Patres ne prouocetis ad iram liberos veſtros.*

Demoſt. παροργίζεσθαι πρός τινα, ϗ μᾶλλον τοῦ δέοντος παροξυνθῆναι. *Ad iram concitari contra aliquem, & plus iuſto inflammari.*

παροξυνθῆναι κατά τινος δι' ὀργήν. Ira concitari contra aliquem. Plut. in Themiſt.

εἰς ὀργὴν προκαλεῖσθαι
εἰς ὀργὴν καθιστάναι
εἰς ὀργὴν παράγειν
Ad iram prouocare ſeu accendere, Concitare ad indignationem. Lucian. Plutarch. Ariſtot.

Plutarch. Ἀντίγονον δὲ τὸν βασιλέα εἰς οὐ μετρίαν ὀργὴν κατέστησεν. *Antigonum regem non parum ad iram prouocauit.*

δι' ὀργὴν
ὑπ' ὀργῆς
ὀργῇ
μετ' ὀργῆς
δι' ὀργῆς
τι ποιεῖν. Per iram, ſeu cum ira, vel Præ ira & indignatione, aliquid facere.

Ira commotus vel percitus, ὀργισθεὶς vel θυμούμενος, Demoſt. Plut. Plato.

ὀργίλος, Iracundus. ὀργιλώτερος, ὀργιλώτατος.

Plutarch. γυναῖκες ἀνδρῶν ὀργιλώτεραι. *Mulieres ſunt iracundiores, quàm viri. Idem* ὀργιλώτατος ὁ φιλάργυρος πρὸς τὸν οἰκονόμον.

ὀργὴ παρανθεῖ
ὀργὴ παρακμάζει
Ira deferueſcit.

Xenoph.

enoph. ὅταν ἀποκμάζῃ ϗ παρείθῃ τὸ τῆς ὀργῆς. *Cùm consenuerit & rbuerit ira.*

ύεσθαι τῆς ὀργῆς. Desinere ab ira. οἱ πεπαυμένοι τῆς ὀργῆς. Qui iram de-
uerunt.

Aegrotare, Laborare, Morbo corripi.

νοσεῖν.

Ægrotare (simpliciter) vt,

Aesopus, λέων γηράσας, ἐνόσει κατακεκλιμένος ἐν ἄντρῳ. *Leo cùm consenuisset, ægrotabat iacens in antro.*

ἐκ τινός. Ex aliqua re ægrotare: vt,

Lucian, ἀφ᾽ ἵππου κατέπεσε, ϗ ἐκ τούτου νοσήσας ἀπέθανε. *Ab equo delapsus est, & hinc ægrotans obijt.*

ὑπὸ λύπης. *Præ dolore ægrotare. Lucian.*

ϗ τὰ ὦτα ϗ τὰ ὄμματα. Ex auribus & oculis laborare. Idem.

μικρὰν νόσον. Leui morbo laborare. Plutarch.

άγειν ἐν κλίνῃ μίαν ἡμέραν. Vnum diem in lecto decumbere. *Plut.*

διάγειν dicitur & κεῖσθαι.

χρυσῆς κλίνης κατακεῖσθαι, καθίζεσθαι. In aureo lecto cubare, sede-
emosth.

2. ἀσθενεῖν.

Infirma valetudine esse, Ægrotare: vt,

Isocr. ἐπισκέψασθε αὐτὸν τοσοῦτον χρόνον ἀσθενήσαντα. *Inuisite ipsum, qui tanto tempore ægrotauit.*

νόσον. Ægrotare, Morbo corripi: vt,

cr. ἐπειδὴ εἰς Αἴγιναν κατοικησάμενος ἠσθένησε τοιαύτην τὴν νόσον, ἐξ ἧς ἀπέ
*Postquam Æginæ habitaret, tanto morbo correptus est, quo mor-
tandem oppetijt.* Sic ἀσθενεῖν ἀσθένειαν.

ἀῤῥωστεῖν, κάμνειν. Ægrotare.

emosth. ἐξωμόσατο ἀῤῥωστεῖν τουτονί. *Excusauit hunc cum iureiuran
uod diceret ægrotare.*

Idem, κάμνειν ϗ ἐπιθάνατον εἶναι. Ægrotare & moribundum esse.

ειν πολὺν χρόνον, Diu ægrotare. Demost.

όςως
ινῶς
ς
ιερῶς
ῶς
εῶς
ρως
ως

ἔχειν, διακεῖσθαι, διατεθεῖσθαι. Infirmum esse, Malè habere, Ægrotare, Malè affectum esse. Demosth. Isocr. Lucian. GALL. *Se trouuer mal, Estre mal à son aise.*

νοσήματι περιπίπτειν. In morbum incidere: vt,

Xenoph. ὡς μὴ ἐξαπίνης νοσήματι περιπίπτωμεν. *Ne repente in morbum aliquem incidamus.*

νόσῳ ληφθῆναι. Morbo corripi: vt,

Iſocr. μετὰ ταῦτα τοιαύταις νόσοις εἰλήφθημεν, ἐξ ὧν αὐτὸς μὲν παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν. *Poſt hæc tantis morbis correpti fuimus, vt ferè ego mortem obiiſſem.*

νόσος με καταλαμβάνει. Morbo corripior, in morbum incido. *Herodian.* διατρίβοντά τε ἐν Παίοσι νόσος χαλεπὴ καταλαμβάνει. *Cùm in Pannoniis commorarer, grauiſsimus morbus me inuaſit.*

ἓξ μῆνας συνεχῶς ἐν τῇ κλίνῃ κείμενος. Sex menſes continuos in lecto decumbens. Demoſth.

χαλεπῶς ἔχειν ὑπὸ τοῦ χθὲς πότου. Malè habere ex heſterna compotatione. Vbi nota primum vſum præpoſitionis ὑπὸ, hoc loco cauſam ſignificantis: deinde quod ὁ χθὲς πότος, ſignificet Heſternam compotationem. Plato in Symp.

τὰ περὶ σῶμα νοσήματα
ἀρρωστίαι τοῦ σώματος
τὰ ἐν σώμασι ἀρρωστήματα } Morbi ſeu infirmitates corporis. Demoſthen. Plutarc.

Curare, Mederi, Curationem adhibere, Sanare.

ἰᾶσθαι
θεραπεύειν
νοσηλεύειν
ἰατρεύειν
ὑγιάζειν } τινά. Aliquem curare, Mederi. GALL. *Penſer quelcun, Le guerir.*

Demoſth. δεῖ τὰ ὦτα πρῶτον ὑμῶν ἰάσασθαι· διέφθαρται γάρ. *Oportet prius auribus veſtris mederi: corrupta ſunt enim.*

Phalar. epiſt. 1. ἰάσατό μου νόσον ἀνίατον. *Sanauit meum morbum incurabilem.*

Iſocr. ἄξιον θαυμάζειν, ὅπως ἐγὼ τοσαύτην νόσον θεραπεύων ἐδυνήθην ἐξαρκεῖν. *Admiratione dignum eſt, vel Mirum eſt, me curæ morbi illius ſufficere potuiſſe.*

Dicimus & νόσον vel νόσημα θεραπεύειν. Iſocr. in Ægin.

Iſoc. λέγοντες ὡς πλεῖστοι τῶν θεραπευσάντων ταύτην τὴν νόσον αὐτοὶ προσδιεφθάρησαν. *Omnes mihi ſuadebant, dicentes plurimos hunc morbum curantes, eodem infectos & corruptos eſſe.*

Idem, ἀλλ' ὅμως ἐγὼ οὐκ ἀπέστην, οὐδ' ἀπεῖπον, ἀλλ' ἐνοσήλευον αὐτὸν

μετὰ

παιδὸς ἑνός. *Attamen ego non deſtiti, nec operam meam ipſi dene-*
i ſed ægrotum ipſe curaui cum puero vno.

iert. νεκρὸν ἰατρεύειν καὶ γέροντα νουθετεῖν, ταὐτόν ἐστι. *Mortuum curare, ſenem monere idem eſt.*

εραπείας τυχεῖν ἐν νόσῳ. Curationem conſequi in morbo. Iſoc.

θεραπεία τοῦ σώματος ἢ τῶν νοσημάτων. Curatio, medela, remedium, rporis aut morborum. Pro quo dicitur & θεραπεία τῶν περὶ τὸ σῶμα νοσημάτων. Demo. & Iſoc.

ADIVNCTA.

¶ *Curare.*

εἰ δὲ τίς σοι καὶ τῶν ἡμετέρων τιμῶν λόγος, Gregor. ſi tibi curæ ſunt noſtri honores.

τοῦ γὰρ φαίνεσθαι βραχὺς μοι λόγος parum laboro.

λόγον ἔχειν τῆς ὑγιείας, Lucia. valetudinis rationem habere.

λόγον ποιεῖσθαι. Chryſoſt. τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων οὐδένα λόγον ποιούμεθα, nihil curamus.

τί ἡμῖν οὕτω τῆς τῶν πολλῶν δόξης μέλει; Plat. quid vulgi laudem tantopere affectamus?

τούτοις γὰρ οὐδ' ἀκοῦσαι ἔμελεν, Demoſt. *Il ne leur en chaloit aucunement.*

οὐδὲ τοὐλάχιστον αὐτοῖς ἐμέλησεν idem. εἴ τι μέλει σοι τῶν ἑταίρων. Iul. ſi qua tibi amicorum cura eſt, ποιητικῇ οὐ πάνυ μέλον ἐστὶ τῆς ἀληθείας, Poëtica veritatem haud multum curat.

οὐδὲ μηδενὸς ποιεῖσθαι τὰς διαβολάς, Iſocr. de calumniis haud quaquam laborare.

ἐπιστροφὴν ποιεῖσθαι idem quod φροντίδα ποιεῖσθαι. Suid. οὔτε δόξης ἀμείνονος ἐπιστροφὴν ποιησάμενος. quod etiam vnico vocabulo dicitur, ἐπιστρέφεσθαι. Chryſoſt. 5. de Sacerd. ἐκείνων οὔτε ὑβριζόντων οὔτε πλαττόντων ἐπιστρεφόμεθα, οὐδὲν ἡμῖν μέλει, GALL. *nous ne nous en ſoucions.* ἐπιμελεῖσθαι Plat. αὐτῆς διὰ παντὸς βίου ἐπιμελεῖσθαι. ἐπιμελῶς ἔχειν, & δι' ἐπιμελείας ἄγειν apud eundem.

ἴασις, Sanatio. ἴασιν ποιεῖσθαι. Sanare. Luc.

ἰατρὸς, Medicus. ἰατρική, Ars medica.

μισθὸς τῆς ἰάσεως. Merces ſanationis, vel curationis.

ἐκ τῆς ἀσθενείας ὡς τάχιστα ἀναστῆναι, καὶ ἀναλαβεῖν αὐτόν. Subitò ex infirmitate reſurgere. & recolligere ſe, recipere vires. Demoſt.

Διαφθαρῆναι ἐν νόσῳ. Morbo conſumi. Iſocr.

ῥᾳΐσαι πάλιν
ἀναῤῥῶσαι } Conualeſcere, ex morbo recreari. Demoſth. Plut. GALL. *Commencer à ſe trouuer mieux, à ſe reprendre.*

Plut. Ἀντίγονος ἀνέῤῥωσε. *Antigonus conualuit.*

Demoſt. δεῖ ἀσθενήσαντα, καὶ πάλιν ῥαΐσαντα μὴ ἐπὶ τὸ ῥᾳθυμεῖν ἀποκλίνειν, ἀλλ' εὐθέως τοῖς πράγμασιν ἐπιχειρεῖν. *Is qui ægrotauit & conualuit, non ſe ſocordiæ dedere, ſed ſtatim res aggredi debet.*

ὑγιαίνειν Valere, Conualeſcere.

εὖ ἔχειν τὸ σῶμα, item καλῶς ἔχειν Bene valere. Plato.

Demoſth. ἐὰν ὑγιαίνωσιν οἱ ἐμοὶ παῖδες. *Si valuerint mei liberi.*

ἐῤῥωμένος
εὔρωστος
ἰσχυρὸς
ὑγιὴς
ὑγιεινὸς
ὁ ὑγιαίνων

Robuſtus, Sanus. His opponuntur ἀσθενὴς, ἄῤῥωστος, Infirmus, Debilis, Inualidus, &c. Demoſth. Iſocr. Gall. *Diſpos, ſain, robuſte, qui ſe porte bien.*

ὑγιεινότερος, ὑγιεινότατος, Robuſtior, Robuſtiſſimus.

ὑγιεινότατος καὶ μακροβιώτατος, Saluberrimo corpore, & diutiſſimè viuens. Iſocr.

ἀνήκεστόν τι παθεῖν ἢ πρᾶττειν. Incurabile aliquid pati aut facere. Demoſt.

ἀνιάτως ἔχειν. Incurabile eſſe. Idem.

¶ Ad ſaniorem mentem flectere vel deducere aliquem.

ἐπὶ τὸ βέλτιον φρονοῦσαν προσαγαγεῖν τινά. Iſocr. de Pace.

σωφρονίζειν τινά. Iſocr. in Epiſt.

δεῖ ἐπικόπτειν τὴν ἀλαζονείαν τῶν ἀνθρώπων, καὶ πρὸς εὐλάβειαν σώφρονα τὴν γνώμην μεταστῆσαι. *Retundenda eſt hominum arrogantia, & ad modeſtam cautionem animi traducendi ſunt. Iſocr. in Epiſt.*

¶ Aduerſari, Repugnare, Obſiſtere, Reſiſtere, Obſtare.

ἀντιτάττεσθαι.

ἀντιτάττεσθαι

τινί. Repugnare alicui: vt,
Xenoph. τοῖς καλοῖς κἀγαθοῖς ἀντιτάττεται. *Bonis & honeſtis aduerſatur. Sic & Iſocrat. in Panath. & alibi loquitur.*

τινὶ περί τινος. De re aliqua aduerſus alium contendere: vt,
Demoſthen. ἀντιτάξασθαι ὑμῖν περὶ τῶν προτέρων. *Contradicere*

tradicere ſeu aduerſari nobis de primis partibus vel de primatu.

πρὸς τινα. Obſiſtere alicui: vt,

Xenoph. πόλις εἴ τι ταττομένη πρὸς πόλιν ἑτέραν. *Ciuitas opponens ſe ciuitati. Iſoc. in Panat.* ἀλλ' οὕτως ὥστε πολλοὺς ἀντιτάττεσθαι πρὸς αὐτούς. *Sed vt multi ſe illis opponant.*

2. ἐναντιοῦσθαι.

τῇ πόλει. Ciuitati repugno. Thucyd.
σοι εἰς τοῦτο. In hac re tibi repugno. Idem.
πρὸς τοῦτο Huic rei aduerſor, contradico. Plutarch.
ὑμῖν μηδὲν ποιεῖν παρὰ τοὺς νόμους. (cum infinitiuo) Repugno vobis, ſeu Obſto vobis, ne faciatis contra leges. Plato in Apolog.
Ibidem, ἐναντιοῦμαι ὑμῖν τὰ πολιτικὰ πράττειν. *Aduerſor vobis ne Rempub. capeſſatis.*
ἅπασιν οἷς λέγεις. Aduerſor omnibus quæ dicis. Demoſth.
ἐρρωμένως (abſolutè) fortiter reſiſto.

Iſocr. ὁρῶ μὲν τοὺς οὐκ ἐρρωμένως ἐναντιουμένους *Video hos non fortiter reſiſtere.*

3. ἀντιτείνειν.

Iſocr. οἱ νεώτεροι ἀντιτείνειν τοῖς πρεσβυτέροις, ἢ λοιδορήσασθαι, δεινότερον ἐνόμιζον εἶναι, ἢ νῦν περὶ τοὺς γονέας ἐξαμαρτάνειν. *Verbis aduerſari & contradicere ſenioribus, aut aliis maledicere, grauius olim eſſe putabant, quam nunc in parentes delinquere.*

Dicitur & ἀντειπεῖν τι, Aliquid contradicere, & ἀντιτείνειν πρὸς τοὺς λόγους. Eundem vſum habet & verbum ἀντιρεῖν.

4. ἀντιλέγειν.

ἀντιλέγω

τούτῳ. Contradico huic. Xenoph. αἰσχυνοίμην ἂν τούτοις ἀντιλέγων. *Puderet me his contradicere.*
πρὸς τοῦτο: vt, *Xenoph.* πρὸς τοῦτο (ἴσως) μὲν οὐκ ἀντιλέγω. *Huic res contradico.*
πρὸς τοῦτον (cum accuſat. perſonæ) Huic contradico, *Xen. in conuiuio.*
μὴ εἶναι: vt. *Luc. cap. 20.* ἀντιλέγοντες ἀνάστασιν μὴ εἶναι. *Contradicentes non eſſe reſurrectionem.*

In paſſiuo.

Xen. Hell. 6. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἴσως ἀντιλέγονται. *Sed hac fortaſſe contradicuntur, Hac ſunt controuerſa.*

ἀντιλεγόμενα
ἀμφισβητούμενα } Controuerſa. De quibus inter partes non conuenit. Demoſth.

πρᾶγμα ἀμφισβητήσιμον. Res controuerſa, Res de qua controuertitur.

ἀντιτάττειν { ταῖς ἐπιβολαῖς Impreſſionibus aduerſari. Diod.
τῷ ὕπνῳ. Somno reſiſtere, pro quo dicitur & ἀντι-
μαχεῖν.

5. ἀντιτείνειν.

ἀντιτείνειν { τῷ λόγῳ. Niti contra rationem. Ariſtot.
πρὸς οὐδέν. In nulla prorſus re repugnare. Plutar.

6. προβάλλεσθαι.

προβάλλεσθαι { τι πρὸ τῆς Ἀττικῆς: vt, *Demoſth. pro Corona.* ταῦτα προβαλόμενος πρὸ τῆς Ἀττικῆς *Hac propugnacula oppoſui pro agro Attico.*
τὸ ὅπλον τῆς στρατιᾶς [ſine præpoſit.] vt, *Chryſoſt. De precatione.* τοῦτο μόνον τὸ ὅπλον τῆς στρατιᾶς προβαλλόμενος. *Hac ſola arma (precationem) exercitus opponens.*
τὰς νηστείας κατὰ τῶν πειρασμῶν (cum præpoſit.) Opponere ieiunia tentationibus. Naz.

7. ἀντικεῖσθαι.

ἀντικεῖσθαι { ἀλλήλοις. Sibi mutuò opponi, repugnare.
Ariſtot. λέγεται δὲ ταῦτα ἀντικεῖσθαι ἀλλήλοις. *Hac dicuntur inter ſe pugnare, vel oppoſita eſſe.*
ἐκ διαμέτρου, *Apud mathematicos* τὰ ἐκ διαμέτρου ἀντικείμενα *Ex diametro inter ſe oppoſita.*

Opponere, ἀντιπαράττειν πρός τι.

Æſchin. ἀντιπαράττειν τὸν νόμον πρὸς τὴν ἀναίδειαν. *Impudentiæ legem opponere. Iſocr. Euag.* ἀντιτάξας τὴν ἑαυτοῦ γνώμην πρὸς τὰς οὕτως ὑπερμεγέθεις παρασκευάς. *Opponens mentem ſuam tam immenſis apparatibus.*

¶ Aequè ac, Aequè vt, Aequè turpiter, Perinde ac, Non ſecus quàm, &c.

ὥσπερ.

Iſocr. in Areop. ἐπιμελεῖσθαι τῶν κοινῶν ὥσπερ τῶν οἰκειοτάτων. *Rempub. curare, perinde vt rem familiarem.*

2. ὥσπερ ἂν εἰ.

Iſocr. ὥσπερ ἂν εἴ τις ἰατρὸς ἀσθενοῦσι μὲν τοῖς κάμνουσι, μὴ λέγοι δὲ ἃ ἂν ἀπο-
φθέγξοιτο

ξοντων τὴν νόσον. *Perinde ac ſi quis medicus decumbentibus ægrotis dicat, quomodo morbum euaſuri ſint. Sequitur & nonnunquam es ὥσπερ ἂν εἰ, Verbum optatiui modi, vt:*

Demoſth. ὁμοίως ἐναντιώσεσθε ἄν τι τοιοῦτον ἐπιχειρῇ πράττειν, ὥσπερ ἂν εἰ πολε- ντες τύχοιτε. *Aeque aduerſabimini, ſi quid talem moliatur, ac ſi bel- n gereretis.*

3. ὥσπερανεί.

Demoſth. κραυγὴ καὶ βοὴ τῶν γυναικῶν τοσαύτη παρ' ἡμῖν ἦν, ὥσπερανεὶ τεθνεῶ- τινος. *Clamor & gemitus mulierum tantus apud nos erat, perin- e ac ſi quis obiiſſet. Idem.* ἕκαστος ὥσπερανεὶ περιεστηκότος αὐτοῦ, μηδὲν ἡγοῖτο ισὶν. *Hic vtrobique obſeruantur genitiui conſequentiam ſignifican- es.*

4. ταυτὸν ὥσπερ ἂν εἰ.

Chryſoſt. ταυτὸν ποιήσεις, ὥσπερ ἂν εἰ τὸν ἰχθὺν ἐκ τοῦ ὕδατος ἐξήγαγες. *Perin- le feceris, ac ſi piſcem ex aqua extraheres.*

5. ὁμοίως ὥσπερ.

Iſocr. προσήκειν ἡμᾶς ὁμοίως ὑπὲρ κοινῶν, ὥσπερ τῶν ἰδίων μεριμνᾶν. *Decet nos æquè rationem habere rerum communium, hoc eſt, Reipubl. ac rerum priuatarum.*

Demoſth. φροντίζω τῶν συμφερόντων ὑμῖν, ὁμοίως ὥσπερ τῆς ἐμαυτοῦ σωτηρίας. *Solicitus ſum de vtilitate veſtra, æquè ac de ſalute mea.*

Iſocr. στέργοντες αὐτὸν ὁμοίως ὥσπερ οἱ βέλτιστοι τῶν πατέρας αὐτῶν.

6. ὁμοίως, ὥσπερ ἂν εἰ.

Iſocr. ὁμοίως διεφθάρησαν ὥσπερ ἂν εἰ πρὸς ἅπαντας ἐπολέμησαν. *Perinde perditi ſunt, ac ſi contra omnes bellum geſſiſſent.*

7. ὁμοίως, ὥσπερ ἂν εἴ τις.

Plato. ὁμοίως ἂν ἄτοπον εἴη, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἵππον μετὰ παῖδας ἡγοῖτο. *Perinde turpe eſt, vt ſi quis equum pueros eſſe exiſtimaret.*

8. ὁμοίως ὥσπερανεί.

Iſocr. ὁμοίως διεπορεύθησαν, ὥσπερανεὶ προπεμπόμενοι. *Perinde perrexerunt, ac ſi officij cauſa deducerentur.*

ὁμοίως ἐστὶ, cum adiectiuo neutro, ſequentibus duobus infinitiuis: vt,

Demoſth. τοῖς ἀγαθοῖς ὁμοίως ἐστὶν αἰσχρὸν, τὸ ψεύδεσθαι καὶ ἐπιορκεῖν. *Bonis viris æque turpe eſt mentiri & peierare.*

9. οὕτως, ὡς.

Demoſth. μηδενὸς οὕτως, ὡς τοῦ δικαίου δεῖ φροντίζειν. *Nihil perinde vt æquitas curanda eſt.*

Poteſt & aduerbium ὁμοίως ſolum, cum datiuo in hac ſignificatione vſurpari: vt,

Iſocr. λέξω, ὃ πάντες ὑμεῖς ἴστε ὁμοίως ἐμοί. *Dicam, quod omnes noviſtis perinde ac ego. Hîc nota datiuum* ἐμοὶ, *ab aduerbio ſimilitudinis* ὁμοίως *regi, vt prima regula de Aduerbiis, in mea Syntaxi docet.*

Sic & παραπλήσιον: vt,

Iſocr. παραπλήσιον ποιοῦσι τοῖς ἀφαιρουμένοις. *Perinde faciunt, ac ſi eriperent.*

Habet hic locum adiectiuum ἴσον, ſequente ὅσος, vel ὅσονπερ: vt,

Demoſth. δεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν ἴσην πρόνοιαν ἔχειν τοῦ συμφέροντος, ὅσηνπερ τοῦ δικαίου. *Decet vrbem noſtram æquè magnam habere vtilitatis, atque iuſtitiæ rationem.*

Similiter faciunt, vt ſi quis, &c. παραπλήσιον, ὥσπερ ἂν εἴ τις.

Iſocr. παραπλήσιον ποιοῦσιν, ὥσπερ ἂν εἴ τις Φειδίαν τὸν τὸ ἕδος ἐργασάμενον, τολμῴη καλεῖν κοροπλάθον. *Similiter faciunt, vt ſi quis Phidiam, qui Mineruæ ſimulachrum effinxit, auderet vocare imaguncularum fictorem.*

Et alia ſimilia, καὶ τὰ ἄλλα τὰ τοιαῦτα. Item, καὶ ὅσα ἄλλα τούτοις ὅμοια; Iſocr.

οὐχ ὁμοίως τοῖς ἄλλοις κινδυνεύειν. Non ſimiliter, vel pari ratione cum aliis periclitari. *Sed de* ὁμοίως *cum datiuo paulo ante dictum eſt.*

10. παραπλησίως, ὥσπερ.

Iſocr. τῇ ὀργῇ παραπλησίως ἔχῃς πρὸς τοὺς ἁμαρτάνοντας, ὥσπερ ἂν πρὸς σαυτὸν ἁμαρτάνοντα καὶ τοὺς ἄλλους ἔχειν ἀξιώσειας. *Similiter, vel eodem modo affectus ſis erga delinquentes ira commotus: vel in ira talem te præbeas erga delinquentes, quales in te delinquentem alios eſſe velles.*

ἐπίσης
ἐξίσης } Æquè, Æqualiter, Pariter, Similiter (cum datiuo caſu) vt,
ἐξ ἴσου

Xenoph. Pæd. 3. οἶδα γὰρ ὑμᾶς ταῦτα ἐπίσης ἐμοὶ ἐπισταμένους. *Scio enim vos hæc ſcire, æquè ac me, vel perinde vt ego ſcio.* ἐπισταμένους *pro* ἐπίστασθαι.

Chryſoſtomus, ἐπειδὴ μή τε τις ὅτῳ μέλει τῆς σῆς εὐδοκιμήσεως ἐξίσης ἐμοί. *Quoniam neque eſt, cui tua laus perinde curæ ſit, ac mihi. Iſocr.*

ἐξίσου τοῖς ἥρωσι καὶ τοῖς θεοῖς τιμᾶσθαι. *Aequaliter vel pari loco cum heroibus & diis haberi.*

Æqualem ſibi ducere, vel æquè ac ſe æſtimare.

ἴσον τινὰ τῇ ἑαυτοῦ κεφαλῇ ἄγειν. *Arrian. de Alexandro Hephæſtionem lugente.* ὅν τινα ἴσον τῇ ἐμαυτοῦ κεφαλῇ ἦγον.

ἴσος, Æqualis: ἄνισος, Inæqualis. ¶*Greg.* τὸ νέμειν ἴσα τοῖς ἀνίσοις τῆς μεγίστης ἐστὶν ἀδικίας. *Tribuere æqualia inæqualibus, extremæ iniuſtitiæ eſt.*

¶ Curioſum eſſe in rebus alienis.

πολυπραγμονεῖν.

πολυπραγμονεῖν

τὰ ἀλλότρια: vt,

Baſilius. ῥᾷον ἑκάστῳ ἡμῶν τὰ ἀλλότρια πολυπραγμονεῖν, ἢ τὰ οἰκεῖα ἑαυτοῦ διασκέπτεσθαι. *Cuiuis noſtrum facilius eſt, aliena curioſè obſeruare, quàm propria rectè diſponere.*

περὶ τῶν πραγμάτων τῶν ἑλληνικῶν. Res Græcorum curioſè obſeruare, ſeu de illis curioſum eſſe.

Significat & περιεργάζεσθαι. Curioſum eſſe, Curioſè agere, & ponitur vel ſine caſu, ſeu abſolutè, vel cum accuſatiuo rei. Demoſthenes dicit περιεργάζεσθαι τὰ τῶν ἄλλων, & huic opponit, μηδὲν τῶν ἄλλων περιεργάζεσθαι. Nihil de alienis rebus ſolicitè inquirere.

πολυπράγμων } Homo curioſus. GALL. *Qui ſe meſle de beaucoup d'affaires.*
περίεργος

περιέργως. Curioſè, nimis accuratè.

πολυπραγμοσύνη } Curioſitas.
φιλοπραγμοσύνη

παρέργως, Obiter, Perfunctoriè.

¶ Æſtimare, Magni æſtimare, Magnifacere, Anteferre.

τιμᾶν.

τοῦ ἴσου. Æquo pretio æſtimare: vt,

Ariſtot. Eth. 9. οὐ τοῦ ἴσου τιμῶσιν οἱ ἔχοντες, καὶ οἱ βουλόμενοι λαβεῖν. τὰ γὰρ οἰκεῖα καὶ ἃ διδόασιν, ἑκάστοις φαίνεται πολλοῦ ἄξια. *Non æquo æſtimant precio illi qui habent, & illi qui ac-*

ποιεῖν, *cipere cupiunt. Sua enim, & quæ dant, ſingulis multo pretio digna eſſe videntur.*

πλείστου. Magni æſtimare. Demoſth.

περὶ πολλῶν χρημάτων. Pluris facere, quàm multas pecunias, Multis pecuniis anteferre. Gregor.

ἀντὶ πάντων. Omnibus rebus anteferre. Demoſt.

ἀντὶ πολλῶν χρημάτων. Multis pecuniis anteferre. Demoſt.

In media voce.

ποιεῖσθαι

πλείστου. Magni æſtimare, Maximi æſtimare: vt,

Demoſt. τοῦθ' ὁ Φίλιππος ἁπάντων ἂν ἐτιμήσατο πλείστου ταῦτα τὸν τρόπον πραχθῆναι. *Hoc Philippus omnium maximi æſtimauit, vt illa eo modo fierent.*

Syneſius epiſt. 107. πόσου δοκεῖς τοῦτο τιμῶμαι, πάλιν εἰρήνην ἰδεῖν; *Quanti putas me illud æſtimare, pacem vt rurſus videam?*

μείζονος. Pluris æſtimare: vt,

Xenoph. μείζονος δῶρα αὐτοῦ τιμῶνται οἱ λαμβάνοντες. *Dona illa pluris æſtimant, vel maioris faciunt, accipientes.*

τοῦ παντὸς τὰ γράμματα. Literas plurimi vel maximi æſtimare, vel omnibus rebus anteferre. Syneſ.

πολλοῦ τι. *Chryſoſt.* ἃ πολλοῦ τιμᾶται Χριστός. *Quæ magni æſtimat Chriſtus.* πολλοῦ τὴν ἡμετέραν φιλίαν τιμώμενος. *Magni æſtimans, vel, Magni faciens noſtram amicitiam. Idem.*

περὶ πολλῶν χρημάτων. Pluris æſtimare, quàm multum pecuniæ: vt,

Iſocr. ἐγὼ δ' ἂν πρὸ πολλῶν χρημάτων ἐτιμησάμην, τοσοῦτον δύνασθαι τὴν φιλοσοφίαν. *Ego vero magnis opibus anteferrem, ſi tantum poſſet præſtare philoſophia.*

Et paſſiuè.

Xenoph. in Symp. καὶ οὗ πλείστου ἐγὼ τιμῶμαι, Σωκράτει σχολάζων διημερεύω. *Et, quamobrem ego maximi fio, ſeu ob quam cauſam ego in magna exiſtimatione ſum apud alios, Socrati operam dans, totum diem conſumo.*

τίμιος. Magnifaciendus. Pretij alicuius.

Demoſt. pro Corona. ἔστι δ' οὐχ ὁ λόγος τοῦ ῥήτορος τίμιος, οὐδ' ὁ τόνος τῆς φωνῆς, ἀλλά. *Eſt autem oratio Rhetoris non magnifacienda, nec contentio vocis, ſed, &c.*

κρίνειν πρὸς ἀργύριον τὴν εὐδαιμονίαν. Metiri felicitatem pecunia. Iſocr.

Demoſth. μετρεῖν τὴν εὐδαιμονίαν τῇ γαστρὶ, καὶ τοῖς αἰσχίστοις. Metiri felicitatem ventre & fœdis libidinibus.

Idem. ἐξετάζειν τι πρὸς τὸ συμφέρον. Metiri aliquid vtilitate, vel Dirigere aliquid ad vtilitatem & commoda ſua.

Æſtimare aliquem ex aliqua re. κρίνειν τινὰ ἐκ τινός.

Iſoc. ἐκ τοῦ σωφρόνως οἰκεῖν χρὴ κρίνειν τοὺς ὡς ἀληθῶς εὖ πράττοντας. *Ex rebus rectè adminiſtratis æſtimandi ſeu adiudicandi ſunt felices.*

¶ Magnifacere, Pluris facere, Nihili facere. Anteferre, Magnum exiſtimare.

πολλοῦ ποιεῖσθαι. Magnifacere: vt,

Iſocr. ad Demon. τοὺς νοῦν ἔχοντας περὶ πολλοῦ ποιοῦ καὶ θεράπευε. *Sapientes magnifacito & cole. Lyſias.* περὶ πολλοῦ ἂν ποιησαίμην. *Rem magnam exiſtimarem, Pro re magna haberem.*

πλείονος ποιεῖσθαι. Pluris facere: vt,

Iſocrates in Nicocl. περὶ πλείονος ποιοῦ δόξαν καλὴν, ἢ πλοῦτον μέγαν καταλιπεῖν. *Pluris facias liberis tuis honeſtum nomen quam magnas opes relinquere.*

πλείονος ἡγεῖσθαι (pro ποιεῖσθαι) vt,

Iſocra. μηδὲν περὶ πλείονος ἡγεῖσθαι δεῖ μετὰ τὴν περὶ τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν, τοῦ παρὰ τοῖς ἀγαθοῖς εὐδοκιμεῖν. *Nihil pluris faciendum eſt poſt pietatem Deo debitam, quam apud bonos bene audire.*

πλείστου ποιεῖσθαι τοὺς ἀγαθοὺς δεῖ. Boni maximi faciendi, ſeu in magno pretio habendi ſunt. Iſoc.

παντὸς ποιεῖσθαι. Omnibus rebus anteferre: vt,

Iſoc. περὶ παντὸς ποιοῦ κεχαρισμένως τοῖς ἀγαθοῖς ἄρχειν. *Ante omnia ſtudeas bonis gratè imperare.*

οὐδενὸς ποιεῖσθαι. Nihili facere. Lyſias.

παντὸς ποιητέον. Ante omnia agendum eſt. Iſoc.

πλείονος ποιητέον. Pluris faciendum eſt: vt,

Aeſchines, τοὺς τῆς πόλεως ἅλας περὶ πλείονος ποιητέον τῆς ξενικῆς τραπέζης. *Reipublicæ neceſsitudo pluris facienda eſt, quam menſa hoſpitalis.*

πλείστου ποιητέον. Plurimi faciendum eſt: vt,

emoſt. τὸ εὐορκεῖν περὶ πλείστου πᾶσιν ἐστὶ ποιητέον. *Iuriſiurandi religio ibus maximi facienda eſt.*

Loco τοῦ περὶ etiam πρὸ vſurpatur: vt,

cr. περὶ ὧν πρὸ πολλοῦ ἂν ἐποιησάμην μὴ διειλέχθαι. *De quibus ſi non ſem, magni id facerem.*

m. πρὸ πολλοῦ ἂν ἐποιησάμην οὕτως αὐτὸν νομίζειν εἶναι μέτριον, ὥσπερ ἐν ὑμῖν εἴρηκε. *Magnifacerem, ſi me tam acrem putaret, quam inter vos dixit.*

¶ Affectum eſſe hoc, vel illo modo.

διακεῖσθαι.

οὕτως. Ita affectum eſſe. Iſocr. Demoſth.

οὕτω τὴν γνώμην. Sic ſentire, Eo animo, vel ea mente eſſe. Iſocrates.

οἰκείως / εὐνοϊκῶς / φιλοστόργως } πρός τινα. Bene affectum eſſe erga aliquem, Amore & beneuolentia aliquem complecti. Iſocr. Demoſth. Plutarch.

κακῶς, vel ἀλλοτρίως, vel, ἀπεχθῶς, vel δυσμενῶς, vel δυσκόλως, vel χαλεπῶς, vel πολεμικῶς, &c. πρός τινα. Male erga aliquem affectum eſſe. Iſocr. Plutarch.

διακεῖσθαι

πρὸς ἄρχοντας ὡς χρὴ Erga magiſtratus eo animo eſſe, quo decet. Iſoc.

οἰκειότερον πρός τινα. Melius alicui velle: vt,

Iſocr. οὐδένας ἂν εὕροιτε ἐκ πλείονος χρόνου πρὸς τὴν ὑμετέραν πόλιν οἰκειότερον διακειμένους. *Non inuenietis vllos, qui longo iam tempore noſtræ ciuitati magis deditι fuerint, vel melius nobis voluerint.*

ἀθλιώτατα πάντων ἀνθρώπων. Miſerrimum, vel, Miſerrimos eſſe omnium hominum. Iſocr.

εἰρηνικῶς πρὸς ἀλλήλους. Studioſos pacis eſſe inter ſe. Iſocr.

οὕτως, ὥσπερ, &c. vt,

Iſocr. τινὰς ἔγνων οὐχ οὕτω πρός με διακειμένους, ὡς ἤλπιζον. *Quoſdam cognoui non tali eſſe erga me animo, quo ſperaueram.*

ἀνδρωδῶς ἐν ταῖς συμφοραῖς. Animo virili eſſe in calamitatibus Iſocr.

ἀνάνδρως. Molli & effœminato animo eſſe, Iſoc.

οἰκείως τινί. Amice erga aliquem affectum eſſe. Xenoph.

καταδεέστερον πρός τινα. Minus beneuole erga aliquem affectum eſſe. Lycurg.

Eodem modo dicitur,

ἔχειν vel διακεῖσθαι

εὐνοϊκῶς / φιλικῶς / οἰκείως / εὐμενῶς, &c. } πρός τινα. Bene erga aliquem affectum eſſe. Bene alicui velle. Demoſth. *Aimer quelcun, l'affectionner.*

ἠπίως πρὸς ἅπαντας. Affabilem eſſe erga omnes. Iſoc.

φιλοχρημάτως. Auaritiæ deditum eſſe. Iſocr.

πρᾴως πρός τινα. Clementi animo eſſe erga aliquem. Iſocr.

¶ Conſtruuntur & hæc verba διάκειμαι, ἔχω, διατίθημι. cum πῶς, vt cum multis aliis aduerbiis à nominibus adiectiuis deriuatis: vt,

Iſocr. σκεψώμεθα τοίνυν τοὺς Ἕλληνας, πῶς πρὸς ἐκείνην τὴν πολιτείαν διέκειντο καὶ πῶς νῦν ἔχουσι πρὸς ἡμᾶς. *Conſideremus, quomodo Græci ergaheanç Rempubl. affecti fuerint, & quomodo nunc affecti ſint.*

Ita ſe habere, Bene vel male ſe habere.

ἔχειν

καλῶς. Præclare, rectè bellè ſe habere, Florere: vt,

Demoſth. τὰ μὲν τῶν δημαγωγῶν πάντα καλῶς ἔχει, τὰ δὲ τῆς πόλεως αἰσχρῶς. *Oratorum res præclarè habent, Reipub. verò male.*

φαυλότατα. Peſſimè ſe habere: vt,

Demoſth φαυλότατα ἔχει τὰ πράγματα. *Res peſſimè ſe habent, Res peſſimo loco ſunt.*

χεῖρον. Peius habere: vt,

πάντα καλῶς ἔχει. Omnia bene habent. Huic opponitur, κακῶς vel φαύλως ἔχειν.

Dem. οὐ δύνανται χεῖρον ἔχειν. *Non poſſunt peius habere. Idem* καὶ τῶν οὐκ ἐχόντων ὡς δεῖ, πολλῶν, ὅμως, *&c. Etſi multa ita, vt debent, ſe non habent tamen, &c.*

Huc & hæ locutiones ſeu phraſes pertinent.

οὕτω πρός τινα ἔχειν. Hoc à Cicerone Affectum eſſe ad, in, vel erga dicitur.

Iſocrat. εἶχεν οὕτω πρὸς Εὐαγόραν. *Sic erga Euagoram affectus fuit. Cicero de Amic. Eodem modo erga amicum affecti ſumus, quo erga noſmetipſos, id eſt,* οὕτως ἔχομεν πρὸς φίλους ὡς πρὸς ἡμᾶς αὐτούς.

ἢ γνώμην ὡς, vel οὕτως vel ὁμοίως ἔχειν.

Demoſthen. οὐχ ὡς εὔνους, οὐδὲ δίκαιος πολίτης εἶχε τὴν γνώμην. *Non vt beneuolus, neque vt iuſtus ciuis animo affectus fuit ſc. Aeſchines.*

Idem, οὐδὲν ὁμοίως εἶχε τοῖς ἄλλοις. *Non ſic affectus fuit, vt alij. Vbi nota datiuum* τοῖς ἄλλοις *ab aduerbio* ὁμοίως *regi.*

οὕτως ἔχειν τὴν ψυχήν. Sic affectum vel animatum eſſe.

Demoſth. ὁ γὰρ οὕτως ἔχων τὴν ψυχήν, οὗτος ἐπ' εὐνοίᾳ πάντ' ἐρεῖ. *Qui enim ſic animatus, vel animo affectus eſt, ille omnia bono ſtudio dicet.*

οὕτως εὐνοίας ἔχειν πρός τινα. Sic vel hoc modo aliquem beneuolentia proſequi. Vbi ſciendum eſt τὸ εὐνοίας, genitiuum eſſe, qui iungitur verbo ἔχειν, mediante voce οὕτως, vt in Syntaxi de aduerbiis qualitatis docetur.

ὁμοίως ἔχειν πρὸς τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς ὀθνείους. Eodem modo affectum eſſe erga propinquos & peregrinos. Additur nonnunquam datiuus τῇ διανοίᾳ, hoc modo: ὁμοίως ἔχειν τῇ διανοίᾳ πρός τινας, &c.

οὕτως ἔχει τοῦτο, vel τὸ πρᾶγμα: vt,

Demoſth. εἰ τοῦθ' οὕτως ἐτύγχανεν ὄν. *Si hoc ita ſe haberet,* *Idem.* ἀλλ' οὐχ οὕτω ταῦτ' ἔχει. *Sed ſi res ſic non habet, vel, Res vel alio loco ſunt, vt, &c.*

Idem. πῶς ὑμῖν τὰ πράγματα ἔχει; Quomodo vobiſcum agitur? Quis rerum veſtrarum ſtatus eſt?

Idem. οὐκ ἀπρεπῶς, οὐδ' ὡς κάλλιστα αὐτῷ τὰ πράγματα ἔχει. *Vbi paſſim nota datiuum.*

Accedunt ad hanc locutionem & particulæ, ἄλλως ἢ ὡς, id eſt, Aliter ac: vt,

Xenoph. πάντα νῦν ἄλλως ἔχειν δοκεῖ μοι ἢ ὡς ἐγὼ τότε ᾤμην. *Omnia mihi videntur nunc ſe aliter habere, ac tunc putabam, vel videntur mihi nunc alio loco eſſe omnia, quam, &c.*

¶ Eo animo eſſe, Sic ſentire, Sic affectum eſſe.

γνώμην

ταύτην ἔχειν. Sic ſentire, Eo animo eſſe: vt,

Iſoc. τίνα ἡμᾶς γνώμην οἴεσθε ἔχειν, ὁρῶντας τοὺς γονέας ἀναξίως γηροτροφουμένους; *Quo nos animo eſſe putatis, cùm videmus parentes ſenio confectos miſerè & indignis modis nutriri?* *Idem,* θαυμάζω δὲ τῶν ταύτην τὴν γνώμην ἐχόντων. *Miror autem illos, qui eo animo ſunt.*

αὐτὴν περί τινος ἔχειν: vt,

Iſoc. οὐχ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν γνώμην περὶ τῶν πραγμάτων ἔχετε. *Vos non idem ſentitis de illis rebus.*

Idem, περὶ ἐμοῦ τὴν αὐτὴν γνώμην ἐκείνοις ἕξετε. *De me idem, quod illi, ſentietis.*

τὴν αὐτὴν πρός τινα ἔχειν: vt,

Iſocr. τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχουσι πρὸς τοὺς ἥττους, ἥνπερ πρὸς σφᾶς αὐτούς. *Eodem modo erga inferiores affecti ſunt, quo erga ſeipſos.*

ταύτην περί τινα ἔχειν: vt,

Iſocr. τοιαύτην γνώμην εἶχον περὶ ἡμᾶς. *Eo animo erant erga nos. Ita de nobis ſentiebant.*

Iſocr. τὴν αὐτὴν ἐκείνοις γνώμην ἔχουσιν, *Idem ſentiunt, quod alij.*

alij. Vbi nota datiuum ἐκείνοις *à pronomine* αὐτῇ *regi, vt in mea Syntaxi de pronomine* αὐτὸς *docetur.*

οὕτως ἔχω ὡς, &c. Ita ſentio, &c. vt,

Xenoph. καὶ ὁ μὲν πλεῖστος στρατὸς οὕτως εἶχε τὴν γνώμην, ὡς ἤδη παντελῶς κεκρατηκώς. *Bona pars exercitus ita ſentiebat, ſeu in ea opinione erat, vt plenam victoriam ſe iam adeptam eſſe putaret.*

¶ διακεῖσθαι τὴν γνώμην. Sic ſentire, Sic affectum eſſe.

Iſocr. ὡς τῆς παιδεύσεως δυναμένης τὴν ἡμετέραν ψυχὴν εὐεργετεῖν, οὕτω διάκεισο τὴν γνώμην. *Sic ſentias, quod doctrina animo noſtro prodeſſe poſſit.*

ὀρθῶς γινώσκειν. Bene ſentire.

κακῶς γινώσκειν. Male ſentire.

οὕτω γινώσκειν. Sic ſentire.

ADIVNCTA.

Sentit mecum. τὴν vel τὴν αὐτὴν ἐμοὶ γνώμην ἔχει.

Sentire demiſſè & humiliter, ταπεινοφρονεῖν. *Pſalm.* 103. φρονεῖν χθὲς ταπεινότατα, χθὲς μεγαλοφρονεῖν.

Animi ſenſa proferre, ἐκφέρειν τὰ νοούμενα. *Dion. Hal.*

Xenoph. ἐγὼ μὲν οὕτω γινώσκω, εἰ δὲ ἄλλος τις ὁρᾷ ἄμεινον, λεγέτω. *Ego quidem ita ſentio, ſi quis autem melius quid videt, dicat.*

ὕτω γινώσκω περὶ τούτων
το vel ταῦτα γινώσκω περὶ τούτων
} Ita ſentio de his rebus, Hæc eſt mea ſententia vel opinio. Xen. & Luc. *Ie ſuis de ceſt aduis.*

νοῦς. Senſus, Sententia.

νοῦν δὲ ἔχει τίνα; *Quis autem verborum ſenſus eſt? Quid hæc ſibi vo- nt? Ariſtoph. Syneſ. epiſt.* 103. ἀλλὰ σὺ κακῶς ἐξεδέξω τὸν νοῦν τῆς ἐπιστολῆς. *d tu male accepiſti ſenſum ſeu ſententiam epiſtolæ.*

¶ Genitiuus γνώμης additur verbis ἔχω vel ἔχομαι, & εἰμὶ, in eadem ;nificatione: vt,

Demoſt. μὴ πάνθ' ἃ εἰ, ὡς ἕκαστος ἔχει γνώμης περὶ τῶν πραγμάτων ὀρθῶς ἐγνωκέναι πεπείσθω. *Non quæ vnuſquiſque de rebus ſentit, ea omnia ſe nper rectè ſentire ſibi perſuaſum habeat.*

Libanius, τῆς αὐτῆς γνώμης εἰμί. *Idem ſentio, Sum in eadem ſenten-*

ταύτην ἔχειν. Ita ſentire, Eo animo eſſe: vt,
Iſocr. συγγνώμη πολλὴ τοῖς τηλικούτοις ταύτην τὴν διάνοιαν ἔχουσι.
Tantis pueris venia danda eſt, qui ita ſentiunt.
ἔχειν περί τινος. Ita de aliquo ſentire: vt,

Iſocr. βουλόμενος πεῖραν λαμβάνειν ἥν τινα περὶ τῶν ἀφανῶν διάνοιαν ἔχουσι. *Volunt experiri quid ſentirent de rebus occultis.*

Idem. περὶ τῶν πραγμάτων τὴν αὐτὴν διάνοιαν ἔχουσι. *De negotiis iſtis idem ſentiunt.*

¶ Adduntur his & voces, οὐκ οἶδα ὅπως: vt,

Iſocr. τούτων ἀκούσαντες ἀπῆλθον, οὐκ οἶδα ὅπως τὴν διάνοιαν ἔχοντες.

δόξαν

- ταύτην ἔχειν περί τινος. Hanc opinionem habere de aliquo. Iſocr.
- μεταθέσθαι. Opinionem deponere. Conſilium mutare. Demoſth.
- ψευδῆ ἔχειν περί τινος. Falſam opinionem de aliquo habere. Iſocr.
- ἔχειν λυσιτελεῖν (cum infinitiuo) In hac opinione eſſe, quod vtile ſit. Iſocr. in Panath.
- παρέχειν τινί. Opinionem alicui adferre, vel præbere: vt,
  Plutarch. δόξαν παρεῖχε τοῖς ἐκτὸς περὶ τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων διειλέχθαι. *Opinionem attulit exteris, ſe de rebus Græcorum commentari.*
- παρέχεσθαι τῆς ἀγνοίας: vt,

Lucian. ὡς μὴ δόξαν ἀγνοίας καὶ ἀμαθίας παράσχωμαι. *Ne cui opinionem adferam vel præbeam inſcitiæ & imperitiæ.*

¶ Non rectè ſentire οὐ καλῶς φρονεῖν.

Demoſth. εἴ τις οἴεται δεῖν ὅτι χρήματα οὐκ ἔχομεν, μηδὲ δόξαν ἔχειν ἡμᾶς χρηστὴν οὐ καλῶς φρονεῖ. *Si quis eſt in ea opinione, vt exiſtimet, quia pecunia nobis deſit, etiam honeſtam formam negligendam eſſe, is non rectè ſentit.*

¶ κατὰ γνώμην. Ex animi ſententia.

¶ κατ' ἐμὴν γνώμην, vel δόξαν. Mea quidem ſententia, Meo quidem iudicio.

¶ παρὰ γνώμην. Contra animi ſententiam, Non ex animi ſententia.

παρὰ δόξαν { ἀποβαίνειν / γίνεσθαι } Præter opinionem accidere vel fieri.

Thucyd. ἔστιν ἃ παρὰ δόξαν αὐτοῖς ἀπέβη.

Plutarch. γενομένου παρὰ δόξαν σκώμματος.

μεῖζον τῆς δόξης. Maius opinione, Maius quàm exiſtimatum ſit. Plato in [illegible]

θᾶττον ἐλπίδος. Celerius opinione. Herodian.

ταῖς δόξαις διαφέρειν ἀλλήλων: vt,

Iſocr. δοκοῦσιν ἐμοὶ ταῖς δόξαις διαφέρειν ἀλλήλων. *Videntur mihi opinionibus inter ſe diſſentire.*

Sentire,

Demoſt pro Corona. ὁ μὴ λέγων ἃ φρονεῖ. *Qui diſſimulat, quod ſentit. Ibidem.* μὴ ταῦτα ϗ φρονεῖ ϗ λέγει. *Non eadem & ſentit & dicit, ſ. Aeſchines.*

¶ Agere res, Gerere res, Tractare negotia.

πράττειν.

πράττειν

τὰ πολιτικὰ πράγματα
τὰ πολιτικὰ
τὰ δημόσια
τὰ τῆς πόλεως
τὰ κοινὰ
Agere vel Gerere res ad Rempubl. pertinentes. Tractare ñegotia publica, Adminiſtrare Rempubl. Iſocr. Demoſth. *Manier les affaires de la Republique.*

τὰ ἑαυτοῦ πράγματα
τὰ ἑαυτοῦ
Suam rem agere. Item, Eſſe hominem priuatum. Iſocr.

πράγματα. Res gerere. Demoſt.
ἀλλότρια πράγματα. Aliena negotia agere, Lyſ.
καλά. Res pulchras gerere. Ariſtides.
πράγματα χρήμασι. Pecuniis res gerere. Demoſt.
ἄξια τῶν προγόνων. Gerere res maioribus dignas. Iſocr.
ἀξίως ἑαυτοῦ Pro dignitate ſua agere. Demoſt.
πάνθ' ὁσίως ϗ δικαίως. Omnia ſancte & iuſte agere.
τι τῶν δεόντων Aliquid rectè agere ſeu gerere. Demoſt.
Sic οὐδὲν τῶν δεόντων πράττειν. *Planè nihil agere quod decorum ſit.*
τι καλῶς ϗ προσηκόντως. Aliquid agere rectè & decenter. Dem.
ϗ εἰπεῖν δυνατός. Agendi & dicendi peritum vel aptum eſſe. Iſocr. *Pro quo Dem. dixit.* τῷ τι πράττειν ϗ τῷ εἰπεῖν δυνατός.

Iſocr. πολλὰ ϗ λαμπρὰ πεπραγμένος. *Qui multas & ſplendidas res geſſit. Vbi nota oratorem paſſiua voce in actiua ſignificatione vſum eſſe.*

2. διαπράττεσθαι.

διαπράττεσθαι

οὐδὲν ἄξιον λόγου. Nihil agere, quod alicuius precij ſit. Demoſt.
τι τῶν δεόντων. Aliquid pręclarè gerere. Iſocr.
πολλὰ ϗ καλά. Multa & præclara gerere. Iſocr.
Sic & κατεργάζεσθαι.

Iſocr. ὅσῳ μείζω καὶ πλείονος ἄξια κατειργάσαντο, τοσούτῳ μᾶλλον ἐδεδίεσαν αὐτούς. *Quo res maiores & illuſtriores geſſerunt, eo magis reformidauit (rex Perſarum) eos: Vbi nota phraſin,* πλείονος ἄξια κατεργάζεσθαι, *Res ſplendidiores gerere.*

Idem, τῶν προγεγενημένων ἔχομεν ὑπερβαλεῖν τὰς πράξεις τοῖς ἤδη διά σου κατειργασμένοις. *Veterum res geſtas ſuperare poſſumus his ipſis, quæ à te geſta ſunt.*

Hoc & verbum κατορθόω pertinet: vt,

Demoſt. πολλὰ καλὰ καὶ μεγάλα ἡ πόλις κατώρθωσε δι' ἐμοῦ. *Multas præclaras & magnas res geſſit ciuitas per me, vel mea opera.*

Paſſiuè.

Demoſth. τὰ πράγματα πράττεται χρήμασι. *Res geruntur pecuniis.*

Idem. τὰ καλῶς πραχθέντα. *Res præclarè geſtæ.*

Iſocrates, τὰ ὑπὸ σοῦ πραττόμενα. *Quæ à te aguntur vel geruntur.*

Demoſt. τὰ ἔργα τὰ πραχθέντα ἐστὶν, ἐπειδήπερ ἅπαξ ἐπράχθη. *Res geſtæ extant, poſtquam ſemel geſta ſunt.*

Iſocr. τὰ ἐκείνοις πεπραγμένα. *Quæ ab illis geſta ſunt. Idem,* τὰ περὶ Θήβας πραχθέντα. *Res ad Thebas geſtæ.*

Demoſthenes, πράξεις παλαιαὶ, *vel* πράξεις προγεγενημέναι. *Res olim geſtæ.*

Iſocr. βούλομαι δὲ εἴ τι καλὸν καὶ σεμνὸν πέπρακται, ταῦτα παραλιπεῖν. *Volo autem, ſi quid præclarè magnificeque geſtum ſit, ſilentio præterire. Alio loco inquit,* εἴ τι καλὸν διαπέπρακται, *in eadem ſignificatione.*

3. πρακτέον.

Iſocr. ἔγραψα πρὸς σε περὶ ὧν μοι δοκεῖ πρακτέον εἶναι. *Scripſi ad te, quid mihi agendum videatur.*

Iſocr. περὶ ὧν ἡγοῦμαί σοι πρακτέον εἶναι σχεδὸν ἀκήκοας. *Quæ tibi cenſeam facienda eſſe ferè audiuiſti.*

Demoſth. αἱ ἀναγκαῖαι χρεῖαι, τοὺς τί πρακτέον, ἢ μὴ λογισμοὺς ἀφαιροῦσιν ἅπαντας. *Neceſſitatis vis, cogitationes, quid ex officio ſit, quid contra officium, tollit vniuerſas.*

Idem. περὶ τῶν ὑμῖν πρακτέον, καθ' ὑμᾶς αὐτοὺς βουλεύσεσθε, ἂν σωφρονῆτε. *De iis, quæ vobis agenda ſint, vos ipſi deliberabitis, ſi ſapitis.*

Aeſchin. contra Timarch. οἱ νομοθέται, ἃ τοῖς ἐλευθέροις ἡγοῦντο εἶναι πρακτέα, ταῦτα τοῖς δούλοις ἀπεῖπον μὴ ποιεῖν. *Legumlatores, quæ ingenuos agere decet hæc ſeruis interdixerunt.*

¶ καταστῆσαι: Efficere, Reddere: vt,

Iſocr.

Iſoc. ἐβουλήθη τὸν ἐκείνων θάνατον ζηλωτότερον καταστῆσαι. *Volebat (Helena) illorum mortem optabiliorem facere. Idem* οἶμαι τοῖς ἄλλοις ῥᾳδίως φανερῶς καταστήσειν, οὕτω ταῦτα ἔχειν.

¶ Aggredi, Suſcipere, Moliri, Conari, Tractare, inſtituere, Proponere, Incipere.

Ἐπιχειρεῖν.

τινὶ (cum datiuo caſu) Aggredi, conari aliquid: vt,

Iſocr. χρὴ δὲ τοὺς εὖ φρονοῦντας καὶ διαφέροντας ἐκείνοις ἐπιχειρεῖν, οἷς μηδεὶς ἂν ἄλλος ἐπιχειρήσειεν. *Decet viros prudentes & alios excellentes ea aggredi & ſuſcipere, quæ non alius conatus eſt.*

Idem, μεγαλόφρονας νόμιζε τοὺς ἐξεργάζεσθαι δυναμένους, οἷς ἂν ἐπιχειρῶσι. *Illos iudica eſſe viros fortes, qui quod aggrediuntur & ſuſcipiunt, etiam perficere & abſoluere poſſunt.*

ἐκείνοις τοῖς ἔργοις, ἐξ ὧν &c. Iſoc in Panagyr.

πράγμασι. Negotia aggredi, ſuſcipere. Demoſth.

τὸ ἔργον [cum accuſatiuo] Ipſum opus aggredi.

Plutarch. ὡς ᾔσθετο τὴν Ἀρεταφίλαν τὰ αὐτὰ βουλομένην, ἐπεχείρει τὸ ἔργον. *Poſtquam intellexit Aretaphilam eadem ſuadere, opus aggreſſus eſt.*

καλὸν ἔργον. Præclarum opus ſuſcipere vel aggredi: vt,

Iſocr. ὅσοι μὲν οὖν πρὸς ἑαυτῶν φίλους τοὺς προτρεπτικοὺς λόγους συγγράφουσι, καλὸν μὲν ἔργον ἐπιχειροῦσι.

λέγειν [cum infinitiuo] vt,

ſocr. ad Philip. ἐπεχείρησα λέγειν περὶ τῆς πόλεως ταύτης. *Inſtitui dicere
ciuitate hac.*

dem, ἐπικεχειρήκαμεν ξενοτροφεῖν ἐνδεεῖς αὐτοὶ τῶν καθ' ἡμέραν. *Inſtitui-
r vel incepimus alere peregrinos, cum ipſi neceſſariis rebus deſti-
i ſimus.*

ADIVNCTA.

δέχομαι
λαμβάνω
λαμβάνω
ίομαι
ομαι
δέχομαι

Suſcipio, Aggredior, Incipio, &c. *Entreprendre, Mettre la main à quelque choſe.*

συλλαμβάνω
ὑποδέχομαι
ὑποδύομαι
ἐγχειρίζομαι

¶ *Aggredi.*

μανικὸν ἐπιχείρημα ἐπιχειρεῖν, Plat. furioſum opus aggredi.

τοσοῦτον ἐπιβαλλόμενος ἔργον, idem, i. ἐπιχειρῶν.

ὅσον ἔργον ἐφίσταμαι τὸ μέγεθος, Iſocr. quàm magnum atque arduum opus aggredior inſtituo.

πρᾶγμα τολμᾶν ἐπικινδυνότατον, periculoſiſſimum facinus audere, aggredi.

ἀτόλμητα τολμᾶν, Chryſ. non audenda aggredi.

ἐγχειρεῖν idem quod ἐπιχειρεῖν, Diod. μεγάλαις ἐπιβολαῖς ἐγχειρεῖν.

θρασύτερον ἢ ἀσφαλέστερον τῷ ἔργῳ προσενεχθεὶς ἐσφάλη, Suid. id eſt, audacter magis quàm caute hoc facinus aggreſſus, in fraudem incidit.

ἰταμώτερον ἅμα καὶ θᾶττον τοῦ δέοντος πρὸς πάσας τὰς πράξεις φέρεσθαι, Plat. temerario ac præcipiti impetu ad omnia ferri. εἴ τις τοιούτοις δυσκόλοις ἑαυτὸν ἑκὼν ἔργοις ἐπέβαλε, Lucian. ſi quis ſeipſum vltro in tam arduum opus iniecit, præcipitémque egit.

μεῖζον ἢ κατ' ἐμαυτὸν φορτίον ἀράσθαι, Gregor. onus viribus meis grauius ſubire.

ἐφ' ἑτέρας πράξεις τὸν νοῦν ἐπιβάλλειν, Diod. ad alias res animum adiicere, conferre, conuertere, alias res mente agitare.

2. ἐγχειρεῖν.

ἐγχειρεῖν

ἔργῳ. Opus aggredi, Manum operi admouere. Iſocr.
τῇ μάχῃ. Capeſcere pugnam. Plutarch.
τοῖς καλοῖς. Res honeſtas ſuſcipere: vt.
Dem. δεῖ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγχειρεῖν μὲν ἅπασι τοῖς καλοῖς τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένους ἐλπίδα· φέρειν δ' ὅ τι ἂν ὁ Θεὸς διδῷ γενναίως. *Bonis viris ſemper honeſta cum bona ſpe ſuſcipienda ſunt: quicquid autem Deus dederit placide ferendum eſt.*
μάχεσθαι (cum infinitiuo) Aggredi pœnam. Demoſth.

Iſocr. Σωκράτους κατηγορεῖν ἐνεχείρησας, ὥσπερ ἐγκωμιάσαι βουλόμενος. *Socratem accuſare inſtituiſti laudare cupiens.*

Pro ἐγχειρεῖν vſurpatur etiam ἐγχείρησιν ποιεῖν τινός: vt,

Chabrias. δεῖ τὰ τέλη τῶν πραγμάτων ἡμᾶς προορᾶν, καὶ οὕτω τὴν τούτων ἐγχείρησιν ποιεῖν. *Exitus rerum proſpicere oportet, ac ita demum res aggredi.*

ἅπτεσθαι πράγματός τινος, vt,

Dem.

Demoſth. ὅτε πρῶτον εἶδον τουτονὶ τὸν μιαρὸν τούτου τοῦ πράγματος ἁπτόμενον. *Vbi primum vidi hunc hominem impurum hoc negotium aggredi.*

πειρᾶσθαι ποιεῖν τι. Conari aliquid facere. σφόδρα πειρᾶσθαι. Valde eniti. Iſoc.

¶ μεταχειρίζεσθαί τι. Aliquid adminiſtrare, vel tractare.

Iſocrates, οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν τὸν μεταχειριζόμενον πράξεις καλὰς ἐπαινέσειεν. *Nemo non virum honeſtas actiones tractantem laudat.*

3. ἀναιρεῖσθαι, Suſcipere.

ἀναιρεῖσθαι
πόνους Suſcipere labores. Herodot.
πόλεμον Suſcipere bellum. Plat. apud Bud.
ἔχθραν ὑπέρ τινος. Suſcipere inimicitias propter aliquam rem: vt,

Demoſth. τῶν φαύλων οὐδεὶς ἂν ἐθελήσειεν ὑπὲρ τῶν κοινῶν συμφορῶν ἰδίαν ἔχθραν ἀναιρεῖσθαι. *Nemo improbus propter publicas calamitates ſuſcipere vult inimicitias.*

Iſæus. οὕτως εἰκῇ πρὸς ἀλλήλους ἔχθραν ἀνείλοντο. *Tam temere inter ſe inimicitiam ſuſceperunt.*

ἕλκειν ἐφ' ἑαυτὸν ἔχθρας διά τινα. Suſcipere inimicitias propter aliquem. Demoſth.

4. ἀντιλαμβάνεσθαι.

ἀντιλαμβάνεσθαι
τῶν πραγμάτων. Negotia ſuſcipere: vt,
Demoſth. ἕως καιρός ἐστιν ἀντιλαμβάνεσθε τῶν πραγμάτων. *Donec occaſio offertur ſuſcipite negotia.*
τοῦ πολεμεῖν ἐρρωμένως. Curam belli gerendi fortiter ſuſcipere. Iſoc.
τινὸς [cum genitiuo perſonæ] Suſcipere aliquem. Lucæ c.1.

5. ἀντιληπτέον.

Demoſth. ἕως ἐστὶ καιρὸς, ἀντιληπτέον τῶν πραγμάτων. *Dum adeſt occaſio, rerum cura ſuſcipienda eſt.*

¶ Suſcipere onus maius viribus.

Demoſthen. πταίσειν εἰκὸς τὸν μεῖζον φορτίον, ἢ καθ' ἑαυτὸν, αἰρόμενον. *Caſurum eum eſſe, qui onus maius viribus ſuſcipit, veriſimile eſt.*

Hoc Iſocrates paulò aliter hoc modo effert, οἱ μείζω περιβαλλόμενοι ὧν οἷοί τε εἰσὶ κατασχεῖν. *Qui maiora ſuſcipiunt, quam ſuſtinere poſſunt.*

¶ Suſcipere liberos ex vxore, tollere, &c. ἀναιρεῖσθαι παῖδας. *Ad-*

dicitur aliquando, ἐκ γυναικός. Plutarch.

κυεῖν
ἐγκυμονεῖν
κυοφορεῖν
ἐν γαστρὶ ἔχειν
Vterum ferre, Grauidam ſeu prægnantem eſſe. *Eſtre enceinte.* Additur aliquando ἐκ τινος: vt,

Demoſthen. ἐπιμελεῖσθαι γυναικῶν, ὅσαι φάσκουσι κυεῖν. *Curam gerere mulierum, quæ dicunt ſe vterum ferre.*

Idem, γυναῖκα κύουσαν ἐκπέμπειν. *Fœminam prægnantem ablegare.*

Plutarch. ἑταίρας εἰπούσης πρὸς αὐτόν, ἐκ σοῦ κύω. *Amica ad eum dicente ex te grauida ſum.*

Lucian. ἢν αὐτὴ κυοφορήσῃ ἐκ σοῦ. *Si illa grauida fiet ex te.*

ἀποπατεῖν
ἀφοδεύειν
ἀποσκευάζεσθαι
χέζειν
Aluum exonerare, Ventrem exonerare, Cacare. *Aller à ſes neceſsitez.*

ἀφόδευμα
κόπρος
Excrementum.

ἀποσκευάζειν vel ἀποσκευάζεσθαι, Nauem exonerare. Additur aliquando βάρος vel φορτίον. Onus leuare, quod fit in tempeſtatibus à nautis. Greg. & Baſil.

¶ Aliàs, aliàs, Modò, modò, Nonnunquam, Interdum.

τότε μὲν, τότε δέ.

Demoſt. αἱ πόλεις τότε μὲν εὖ, τότε δὲ φαύλως πράττουσι. *Ciuitates aliàs rebus ſecundis, aliàs rebus aduerſis vtuntur.*

Xenoph. τότε μὲν πρὸς ἕω, τότε δὲ πρὸς ἑσπέραν. *Modò ad orientem, modò ad occaſum.*

Nonnunquam aduerbium ἐναλλὰξ præfigitur: vt,

Iſocr. οἱ ἄνθρωποι ἐναλλὰξ τότε μὲν χεῖρον, τότε δὲ βέλτιον πράττουσι. *Homines per vices, aliàs feliciores, aliàs infeliciores ſunt.*

ὅτε μὲν, πάλιν δέ.

Ariſtot. καὶ γίνοιτο ὅτε μὲν εὐδαίμων, πάλιν δὲ ἄθλιος. *Sitque aliàs miſer, aliàs beatus.*

ἔστιν ὅτε μὲν, ἔστι δ' ὅτε.

Ariſtot. καὶ ἔστιν ὅτε μὲν ἐπαινοῦμεν τὸν φιλότιμον, ἔστι δ' ὅτε τὸν ἀφιλότιμον. *Atque aliàs ambitioſum laudamus, aliàs non ambitioſum.*

ἐνίοτε. δήποτε.

Demoſth. ἐγὼ μὲν οὐδ' ἄλλοτε πώποτε πρὸς χάριν εἱλόμην λέγειν νῦν τι &c. *Equidem nec alias vnquam ad gratiam volui dicere.*

Alia dicit, alia facit.

ἕτερα μὲν λέγει, ἕτερα δὲ πράττει. Demoſth.

¶ Aliud nihil, niſi quòd, vel quàm quòd, &c.

μηδὲν ἄλλο } πλὴν { ὅ,τι } *Rien autre, ſinon que.*
οὐκ ἄλλο τι } πλὴν { ὅπως. }

Iſocr. ad Philipp. ὁρῶ τὰς πόλεις μηδενὸς ἄλλου φροντιζούσας, πλὴν ὅ,τι ἂν ἀπολάβωσιν ὠφέλιμον αὑταῖς εἶναι. *Video ciuitates nihil aliud curare quam quod ſibi prodeſſe exiſtimant.*

Demoſth. μὴ ἄλλο μηδὲν σκοπεῖ πλὴν ὅπως πλέον ἕξει. *Nihil aliud ſpectat & cogitat, niſi vt auaritiam ſuam expleat.*

Idem, ὀμωμοκὼς οὐκ ἄλλο τι ψηφιεῖται, πλὴν ὅ,τι ἂν ἡγῆται δίκαιον. *Iuratus ihil aliud iudicaturus eſt, quàm quod æquum & iuſtum eſſe cenuerit.*

Nihil aliud reſtat, niſi, vel quàm.

Iſocr. οὐδὲν γὰρ ἔσται λοιπὸν ἔτι, πλὴν θεὸν γενέσθαι. *Nihil amplius reliquum ſt, quam vt Deus fiat.*

Idem, λοιπὸν οὖν ἐστὶν οὐδέν, πλὴν ἐπανελθεῖν εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ὅθεν δεῦρ' ἐξέβην. *Vbi nota infinitiuum.*

2. οὐδὲν ἄλλο, ἤ.

Iſocr. οἱ οὐδὲν ἄλλο, ἢ φενακίζειν δυνάμενοι. *Qui nihil aliud poſſunt, am inſidiari & decipere.*

3. οὐδὲν ἄλλο, πλὴν. cum nominatiuo.

ſocr αἴτιον δὲ τούτων οὐδὲν ἄλλο, πλὴν ὁ πόλεμος. *Huius calamitatis nulla a cauſa eſt, quàm bellum.*

4. μηδὲν ἄλλο, πλὴν ὅ,τι, cum verbo.

ocr. πολλοὶ μηδενὸς ἄλλου φροντίζουσι, πλὴν ὅ,τι ἂν ὑπολάβωσιν ὠφέλιμον ῖς εἶναι. *Multi nihil aliud curant, niſi quod ſibi vtile fore exiſtimant.*

5. οὐδὲν ἄλλο, πλὴν ὅπως, cum verbo.

ocr. βλέπουσιν εἰς οὐδὲν ἄλλο, πλὴν ὅπως πλεῖστα τῶν ἀλλοτρίων κατασχήσουσι. *il aliud ſpectant, niſi vt aliena occupent.*

6. Nulla eſt vtilitas, niſi.

Iſocr. οὐδὲν ὄφελος ἐστὶ τούτων, ἂν μὴ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ὀρθῶς βουλευσώμεθα. *Nulla horum vtilitas eſt, niſi de reliquis etiam dextre conſultemus. Vbi nota negatiuam vocem* οὐδὲν *ſequi* ἢ μὴ *cum coniunctiuo.*

7. Quid hoc eſt aliud, quàm. τί ἐστι πλὴν.

Demoſt. τί ἐστι κατηγορία φεύγοντος, πλὴν δικαίων λόγων ἀπορία; *Quid eſt accuſatio rei aliud, quàm iuſtarum rationum inopia?*

8. ἄλλο, πλὴν ὧν.

Demoſt. εἰ ἄλλο ἐνῆν, πλὴν ὧν ἐγὼ προειλόμην, ἀδικεῖν ὁμολογῶ. *Si quid aliud ineſſet, quàm illa quæ ego delegi, fateor me iniuſte egiſſe.*

9. Niſi. εἰ μή.

Baſilius. οὐκ ἔστιν ἐξουσία εἰ μὴ ὑπὸ Θεοῦ τεταγμένη. *Non eſt poteſtas, niſi à Deo ordinata.*

10. πλὴν εἰ.

Iſocr. σκοπούμενος εὕρισκον οὐδαμῶς ἂν ἄλλως τοῦτο διαπραξάμενος, πλὴν εἰ γραφείη λόγος ὥσπερ εἰκὼν τῆς ἐμῆς διανοίας. *Quæ cum animo agitarem, animaduerti me non alia ratione id aſſecuturum, niſi (vel quam ſi) ſcriberetur oratio tanquam imago animi mei.*

11. πλὴν εἰ μή τις.

Demoſt. τίς ἂν ἑαυτὸν εἰς πρόδηλον κακὸν ἐμβάλοι, πλὴν εἰ μή τις παντάπασιν ἀπονενοημένος ἐστί; *Quis ſemetipſum in euidens periculum conyceret, niſi fortè aliquis planè deſperatus?*

12. ἀλλ' ἤ.

Plato. οὐδὲν ἐθέλοντες ἐπαινεῖν, ἀλλ' ἢ τὸν πλοῦτον. *Nihil volentes laudare, niſi diuitias, vel præter diuitias. Ariſtot.* οὐκ ἀδικεῖ, ἀλλ' ἢ κατὰ συμβεβηκός. *Non facit iniuriam, niſi per accidens.*

13 πλὴν ἐάν.

Iſocr. περὶ τῶν ἀπορρήτων μηδενὶ λέγε, πλὴν ἐὰν ὁμοίως συμφέρῃ τὰς πράξεις σιωπᾶσθαι σοί τε λέγοντι, καὶ ἐκείνοις τοῖς ἀκούουσι. *Arcana nemini dicas, niſi & tibi pariter & audientibus conferat hæc reticere. Sed de his vide latius Syntaxin meam in conſtructione Aduerbij* πλὴν.

¶ Nihil eſt, quod magis cauendum ſit, quàm &c.

Demoſt. οὐκ ἔστιν, ὅ,τι τῶν πάντων μᾶλλον εὐλαβεῖσθαι δεῖ, ἢ τὸ ἐᾶν μείζω τινὰ τῶν πολλῶν γίγνεσθαι. *Nihil eſt omnium rerum, quod magis cauendum ſit, quam permittere, vt aliquis ex vulgo creſcat.*

Alius,

Alius, Alia, Aliud.

Hic ſciendum eſt, ἕτερος pro ἄλλος, & viceuerſa ἄλλος pro ἕτερος ſæpe indifferenter poni: vt,

Ariſt. Eth. 3. ἕτερα γὰρ ἑτέροις ἐστὶν ἡδέα. *Aliis alia iucunda ſunt. Idem.* ἔστι δὲ ὁ φίλος ἄλλος αὐτός. *Eſt autem amicus, alter ipſe: paulo poſt verò* ἕτερον αὐτὸν *vocat.*

Demoſth. ἕτερα μὲν λέγει, ἕτερα μὲν φρονεῖ. *Alia dicit, & alia ſentit.*

Prouerb. ἄλλο γλαῦξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται. *Aliud noctua, aliud cornix ſonat. Idem* ἄλλοι μὲν σπείρουσιν, ἄλλοι δ' ἀμήσονται. *Alij quidem ſementem faciunt, alij verò metent. Aliud Prouerb.* οὗτος ἄλλος Ἡρακλῆς. *Hic alter Hercules.*

Etſi itaque ἕτερος *propriè de duobus dicitur: tamen ex his exemplis videre licet, non raro vocem* ἄλλος *eius loco vſurpari, & contra.*

Si quis vel quiſquam alius, εἴ τις ἄλλος.

φρόνιμος εἴ τις ἄλλος. *Prudens eſt, ſi quis alius.*

Quantum alius quiſpiam, vel quiſpiam alius.

Xenoph. ἐγὼ γὰρ δώσω, ὅσον τις καὶ ἄλλος πλεῖστον δή ποτε ἔδωκε. *Ego enim dabo, quantum alius quiſpiam vnquam dedit.*

Iſocr. οὕτως αὐτὸν ἐθεράπευσα, ὡς οὐκ οἶδα, εἴ τις ἄλλος πώποθ' ἕτερος ἕτερον. *Ita ipſum colui, vt non ſciam, an quiſquam alius alium vnquam.*

Quiſquam, Quidquam.

Hic eleganter vſurpantur duæ voces negatiuæ: vt,

Demoſth. οὐδὲ γὰρ τῶν φευγόντων οὐδεὶς ἑαυτοῦ κατηγορεῖ. *Neque illorum qui ex bello fugiunt, quiſquam ſeipſum accuſet. Idem.* βουλεύει καλῶς ἡ βουλὴ, καὶ μηδεὶς ἔχει μηδὲν ἐγκαλέσαι. *Conſultat præclarè Senatus, neque quiſquam poteſt de eo queri.*

Si vnquam alias, nunc certè, vel maximè.

Demoſt. ὁ μὲν οὖν παρὼν καιρὸς, εἴ ποτε, καὶ νῦν πολλῆς φροντίδος καὶ βουλῆς δεῖται. *Hoc igitur tempus, ſi vnquam alias, nunc maximè curam & conſilium requirit.*

I A

Animo efferri, Magnificè de ſe ſentire, Superbire.

proſperis corrumpi, ac mente alienari.

τῦφον ἐπὶ τῇ εὐπραξίᾳ περιβάλλεσθαι, καὶ ὑπὲρ τὸ ἀνθρώπινον μέτρον ἐπαίρεσθαι. Luc. faſtum ob res proſperas induere: atque ſupra humanum modulum aſſurgere.

ὄγκον πλείονα τοῦ μετρίου περιβεβλῆσθαι, Phil. id eſt, τῦφον.

τὸν αὐχένα πλέον τῆς φύσεως ἐπαίρειν, idem. ceruicem plus, quàm natura ferat, attollere. τί τὸν αὐχένα ἀνατείνεις; τί βαδίζεις ἐπ' ἄκρων τῶν ὀνύχων? τί τὰς ὀφρῦς ἀνασπᾷς; τί τὸ στῆθος φυσᾷς? Chryſoſt. quid ceruicem erigis? quid extremis vnguibus incedis? quid ſupercilium tollis? quid pectus inflas?

ἀναλαβεῖν φρονήματα μείζον τῆς ἀνθρωπίνης ἀσθενείας, Diod. animos aſſumere humana imbecillitate ſublimiores.

ἐπαναβεβηκότες οἰόμενοι εἶναι τῆς φυσικῆς ἀνθρώπων ἀσθενείας, Phil. exiſtimantes ſe naturali hominum infirmitate auguſtiores eſſe.

καὶ ὅλως ὑπεροπτικῷ τινι ἔοικας. Luci. atque omnino faſtidioſus & inſolens videris. βαρὺς καὶ ἀφόρητος ὑπεροψίᾳ, Herodian. ὑπερηφανίᾳ, grauis atque intolerabili faſtu præditus.

καὶ οὐδ' ἐπ' ὀλίγον τύφῳ κάτοχος. Luc. id eſt, κατεχόμενος.

τὸ σοβαρὸν πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας, Greg. inſolentia in admittendis hominibus.

ὑπέραυχος, Phil. τοὺς ὑπεραύχους καθῄρει, i. ὑπερηφάνους.

ἔπαρσις, animi elatio. Greg.

χαυνοῦσθαι τῇ τιμῇ, Chryſoſt. honoribus intumeſcere. τοῖς ἐπαίνοις χαυνοῦσθαι τοῖς ὑπὲρ τὴν ἀλήθειαν, Baſil. ob falſas laudes faſtu efferri.

φιλοτιμεῖσθαι

ἐπί τινι. Propter aliquid ſibi placere: vt,

Iſocr. φιλοτιμούμεθα ἐπὶ τοῖς τῶν προγόνων ἔργοις. *Efferimur nos propter maiorum noſtrorum res geſtas.*

τῷ κάλλει (ſine præpoſit.) Formæ elegantia ſuperbire. Lucianus.

ὅτι δύναμαι τοὺς ἄλλους διδάσκειν. Superbire propterea quòd poſſim alios docere, Lyſias.

Efferri, Sibi placere: vt,

Iſoc. μᾶλλον αἰσχύνεσθαι, ἢ σεμνύνεσθαι προσήκει αὐτῷ. *Magis decet eum erubeſcere, quam gloriari & ſe efferre.*

ἐπὶ τοῖς παροῦσι (cum ἐπὶ & datiuo) Propter præſentia efferri. Iſocr.

Idem in Euag. ἐπὶ τῷ κάλλει τοῦ σώματος σεμνυνόμενος. *Propter pulcritudinem corporis ſe efferens.*

Iſocr. σεμνυνόμεθα μὲν καὶ μέγα φρονοῦμεν ἐπὶ τῷ βέλτιον γεγονέναι τῶν ἄλλων. *Gloriamur & iactamus nos, quòd nati ſumus meliores aliis. Hic* σεμνύνεσθαι *&* μέγα φρονεῖν, *tanquam ſynonyma coponuntur.*

μεγαλαυχεῖσθαι ἐπὶ τῇ τοῦ φίλου ἀπολογίᾳ. Gloriari ob defenſionem amici. Iſocr.

ἀλαζονεύεσθαι
{ λίαν ἀπερισκέπτως. Valde temerè & inconſideratè de ſe prædicare, gloriari. Iſocr. de Sophiſtis, *Alio loco dicit,* ἀλαζονείᾳ χρῆσθαι *in eadem ſignificatione.*
{ περὶ τῶν τεχνῶν. De artibus arroganter iactare. Iſoc. ibidem.

ὑπεραλαζονεύεσθαι
{ πρὸς ἄλλους. Apud alios magnificè & inſolenter iactare. Demoſt.
{ περὶ τοῦ πλούτου. De diuitiis arroganter gloriari. Iſocr. De permut.

¶ μεγαλαυχεῖσθαι οὐχ ἥκιστα τῇ κατηγορίᾳ. Gloriari & non parum ſe iactare propter accuſationem. Iſoc.

¶ μεθύειν τῷ μεγέθει τῶν πεπραγμένων. Ebrium eſſe magnitudine rerum geſtarum. Demoſth.

ὀγκοῦσθαι, ἐπαίρεσθαι, τυφοῦσθαι.

Xenoph in memorab. ὀγκοῦσθαι ἐπὶ γένει, ἐπαίρεσθαι ἐπὶ πλούτῳ, καὶ φυσᾶσθαι ἐπὶ δυνάμει, οὐδενὶ θέμις ἐστί. *Splendore generis ſuperbire, propter diuitias efferri & potentia inflari, nemini fas eſt. Vbi paſsim nota præpoſit.* ἐπὶ *cum datiuo caſu.*

ἀρθῆναι
ἐπαρθῆναι } Efferri.
ἐπαίρεσθαι

Demoſth. ὥσπερ διὰ τούτων ἤρθη οὕτως ὀφείλει καὶ καθαιρεθῆναι πάλιν διὰ τῶν αὐτῶν τούτων. *Quemadmodum per hos, vel horum beneficio elatus eſt, ita, &c.*

Idem. καὶ τούτοις ἐπαρθεὶς τοῖς ψηφίσμασιν ἧκεν ἔχων δύναμιν. *Et his decretis elatus, venit inſtructus exercitu.*

ἐπαίρεσθαι τῇ εὐτυχίᾳ. Propter ſecundam fortunam efferri. Thucyd.

Herodian. καὶ ταῖς παρ' ἐλπίδας εὐπραγίαις ἐπηρμένος. *Propter inſperatam fortunam elatus.*

ἐπηρμένος
ἐπαρθεὶς } ταῖς παρούσαις τύχαις. Propter præſentem fortunam elatus. Xenoph.

ἐπηρμένος ἐπὶ πλούτῳ (cum præpoſit.) Elatus propter diuitias. Xenoph.

ὑπερήφανος, ὑπερόπτικος, μεγαλοφρονῶν, θρασύς, θρασυνόμενος, ἀλαζών, ἀγαζόμενος, Superbus, Arrogans, Elatus, Tumidus, Inſolens. Dem. & Iſocr.

μικρὸν
μικρὰ } φρονεῖν. Animo demiſſo eſſe. Submiſſe ſe gerere, Parum ſibi tribuere. Iſocrat. Dem. *Auoir peu de courage.*

μεῖον
ἔλαττον } φρονεῖν. Minus ſibi tribuere.

Xenoph. ἐπὶ τοῖς προγόνοις οὐ μεῖον Ἀθηναῖοι, ἢ Θηβαῖοι φρονοῦσι. *Propter maiores, non minus ſuperbiunt Athenienſes quam Thebani.*

θρασύνειν τοὺς ἀκροατὰς ἐπὶ τὸν ἐχθρόν. Animum addere vel facere auditoribus contra hoſtem. Demoſth.

πιστεύων
πεπιστευκὼς
πεποιθὼς
ἀπολαύσας
τυχὼν
θαῤῥῶν
τεθαῤῥηκὼς } Fretus, Confiſus, GALL. *Qui s'en fait à croire, Aſſeuré.*

Iſocr. σφόδρα πιστεύων τῷ πράγματι. *Bonitate cauſæ confiſus.* πιστεύειν τῇ εὐνοίᾳ τῶν συμμάχων. *Confidere beneuolentiæ ſociorum. Demoſthenes.*

Aeſch. ἐγὼ δὲ πεπιστευκὼς ἥκω πρῶτον μὲν τοῖς θεοῖς, δεύτερον δὲ τοῖς νόμοις, καὶ τοῖς δικασταῖς. *Adſum fretus primum diis immortalibus, deinde legibus & iudicibus.*

Plato in Epitaph. διὰ τὸ αὐτῷ πεποιθέναι. *Quod in ſeipſo omnem ſpem reponat ſuis.*

Aeſch. ὁ μὲν κηλιχδης ᾧ μάλιστα ἐπεποίθεις.

Gregor. καθαιρεθέντος τοῦ τείχους ἐφ᾽ ᾧ ἐπεποίθεις. *Diruto muro, in quo fiduciam repoſueras. Vbi notanda eſt præpoſit.* ἐπὶ *cum datiuo caſu.*

Matth. cap. 27. πέποιθεν ἐπὶ τὸν θεόν. *Confidit in Deo, Hic præpoſit.* ἐπὶ *accuſatiuum habet.*

πλεονέκτημα
προτέρημα } Superiores partes, Melior conditio, Prærogatiua.

Demoſth. πλεονέκτημα μέγα ὑπῆρχε Φιλίππῳ. *Philippus habuit magnam commoditatem præ aliis.*

Hermog. τῆς φύσεως πλεονεκτήματα. *Prærogatiuæ naturæ.*

¶ Animum aduertere, Obſeruare, Attentum eſſe ad Aliquam rem, Attendere vel intendere animum, Auſcultare, Incumbere in Aliquid, Adhibere animum, mentem, &c.

προσέχειν.

προσέχειν

τινί. Auſcultare alicui: vt,

Demoſth. νῦν ὡς ὑγιαίνοντί μοι προσέχετε. *Nunc vt ſano mihi auſcultate.* Sic προσέχειν τοῖς λόγοις. Attendere verba, vel Attentè audire. προσέχειν τῷ πολέμῳ. Incumbere in bellum. *Demoſth.*

ὅταν τις τελευτήσῃ τὸν βίον. Obſeruare quando quis moriatur *Lycurg. Hic abſolutè ponitur.*

τὸν νοῦν. Animum attendere: vt,

Iſocr. ἂν διὰ τέλους ἀκούσητε προσέχοντες τὸν νοῦν. *Si vſque ad finem audiueritis attentè.*

Idem, ὡς οὖν ἀκουσόμενοι τὴν ἀλήθειαν, οὕτω προσέχετε τὸν νοῦν. *Quaſi audituri veritatem, animum aduertite.*

τὸν νοῦν τινί: Animum alicui aduertere: vt,

Iſoc. ὑμεῖς οὖν μοι τὸν νοῦν προσέχετε. *Vos mihi animum aduertite.*

Demoſthen. προσέχετε, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τούτοις ἀναγινωσκομένοις τὸν νοῦν. *Aduertite iudices, dum hæc leguntur, diligenter.*

Iſocr. ὑμέτερον ἔργον ἐστὶ παρασχεῖν ὑμᾶς αὐτοὺς προσέχοντας τὸν νοῦν τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις. *Veſtri officij eſt, vt vos præbeatis attentos ijs, quæ a me dicuntur.*

τοῖς ὅπλοις καὶ στρατείαις τὸν νοῦν. Rei militari attendere, ſeu in rem militarem incumbere. Demoſth. Sic προσέχειν τὸν νοῦν τοῖς πράγμασι. Applicare animum rebus, Studere rebus. Demoſth.

προσεκτέον τὸν νοῦν.

Iſocr. Epiſt. 7. τοῖς λόγοις τοῖς ἐμοῖς προσεκτέον τὸν νοῦν δεῖ. *Orationi meæ attendendum eſt.*

2. προσκαρτερεῖν.

προσκαρτερεῖν

τοῖς λόγοις. Incumbere cum perſeuerantia in orationes: vel, Multum eſſe in ſcriptis. Athen.

τῇ προσευχῇ. Aſſiduè perſeueranterque precari. Act. cap. 1. & alibi, in nouo Teſtamento.

τινὶ (cum datiuo perſonæ) A latere alicuius non diſcedere. Se alicui aſſiduum comitem præſtare. *Demoſth. & Act. cap. 8.*

σπουδάζειν καὶ μάλιστα ἀγωνίζεσθαι περί τινος. Magno ſtudio ſummáque contentione incumbere in aliquam rem. Demoſth.

3. διατείνεσθαι.

Διατείνεσθαι

τὰ κάλλιστα πράττειν, Omnes neruos intendere, Laborare & eniti, vt optima agamus. Ariſtot.

φεύγειν, ὅπως μὴ ἀνδράποδα ὦμεν. Omnes neruos intendere, vt fugiamus ne mancipia fiamus. Xenoph.

πρὸς τὸ προσέχειν ἑαυτῷ. Idem in Memorab.

Huc & aduerbium διατεταμένως pertinet: vt,

Ariſtot. Eth. 9. φευκτέον τὴν μοχθηρίαν διατεταμένως. *Omnes nerui intendendi ſunt, vt malitiam fugiamus. Idem* διατεταμένως περὶ τοῦ τι ἐνεργεῖν.

¶ Antecellere, Excellere, Superare, Excedere.

διαφέρειν.

Excellere (ſine adiectione) vt,

Iſocr. δόξαν καλὴν οὐχ οἷόν τε ἄλλως, ἀλλ' ἢ τοὺς διενεγκόντας κτήσασθαι. *Nomen honeſtum non niſi homines excellentes, comparare poſſunt.*

πολύ. Plurimum excellere.

Iſocr. εἷς ἦν τῶν τυχόντων, ἀλλὰ μὴ τῶν πολὺ διενεγκόντων. *Erat vnus ex vulgaribus, & non ex illis qui multum excellunt.*

τῶν ἄλλων (cum genitiuo) Alios ſuperare. Iſocr.

τῶν ἄλλων πάμπολυ τῇ φύσει. Plurimum aliis antecellere natura. Plato.

ἔν τινι. In aliqua re excellere. Demoſt. Iſocr.

πολὺ ἔν τινι. Multum in aliqua re excellere. Iſocr.

κάλλει καὶ δόξῃ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Forma & gloria alios homines ſuperare. Iſocr.

διαφέρειν

ἐπ' ἀρετῇ. Virtute excellere. Iſocr. Sic διαφέρειν τῶν ἡλικιωτῶν ἐπὶ σοφίᾳ. Antecellere æqualibus ſapientia. Xen.

εἰς ἀρετήν. Virtute excellere. Plato.

πρὸς ἀρετὴν τῶν ἀνθρώπων. Homines virtute ſuperare, Plat. in Epiſt.

ἕτερον τὴν ὄψιν, καὶ τὰ πολεμικά. Excellere aliis forma & rebus bellicis, Æſchin. & Lucian. Quibus tamen in locis κατὰ ſubaudiendum videtur.

ἐν τῷ πολέμῳ. In bello gerendo excellere. Iſocr.

πρὸς ἀνδρείαν καὶ τοὺς κινδύνους. Excellere, vel præſtantem eſſe fortitudine ad ſubeunda pericula. Iſocr.

τὴν φύσιν: vt,

Iſocr. τούτων οὐδὲν ἂν ἔπραξαν, εἰ μὴ πολὺ τὴν φύσιν διήνεγκαν. *Horum nihil feciſſent, ſi non natura indole multum excelluiſſent.*

2. πλεονεκτεῖν.

Πλεονεκτῶ

τῶν ὠφελίμων. Plus commodorum percipio. Thucyd.

πλεονεκτῶ τῆς τιμῆς. *Ariſtot.*

τῶν ἄλλων περὶ τὸν πόλεμον. Vinco alios bello. Plat.

σοῦ τι ἐν τούτῳ Plato 1. de Rep.

σου τοῦτο. In hoc ſum te ſuperior. In hoc meliori ſum loco & conditione, quàm tu: vt,

Philoſtr. πλεονεκτοῦσι τοῦτο τῶν ἀνθρώπων οἱ θεοί.

Iſocr. οἱ γὰρ δίκαιοι εἰ μηδὲν ἄλλο τῶν ἀδίκων πλεονεκτοῦσιν, ἀλλ' οὖν ἐλπίσι γε σπουδαίαις ὑπερέχουσι. *Iuſti ſi in nulla alia re iniuſtos ſuperant, bona tamen ſpe antecellunt. Hic ferè* πλεονεκτεῖν *&* ὑπερέχειν *ſynonymos ponuntur.*

σου τῶν ἀγαθαῖς ἐλπίσι (cum genitiuo & datiuo) Bona ſpe te ſupero. Syneſ.

τιμαῖς καὶ δώροις (cum ſolo datiuo rei) Honoribus & muneribus antecello. Xenoph. Pæd. 2.

μετ' ἀρετῆς. Cum virtute, id eſt, iuſtis rationibus meliore conditione ſum. Iſocr.

παρὰ τὸ δίκαιον. Iniuſtè ſuperior ſum. Iſocr.

3. προέχειν

Προέχω

Excellere, ſuperiorem eſſe. Iſocr.

μικρὸν
πολὺ } ἔν τινι. Multum vel parum in aliquo excellere.

Iſocr. πολὺ κρεῖττόν ἐστι μικρὸν προέχειν ἐν τοῖς μεγάλοις, ἢ πολὺ διαφέρειν ἐν τοῖς μικροῖς. *Melius eſt parum eminere in magnis, quàm multum excellere in paruis.*

διαφέρειν ἐν τοῖς μικροῖς: vt,

Iſocr ὅσονπερ ταῖς τιμαῖς τῶν ἄλλων προέχεις, τοσοῦτον καὶ ταῖς ἀρεταῖς τῶν αὐτῶν διοίσεις. *Quanto aliis honoribus ſuperior es, tantum & virtutibus eis excelles.*

κατά τι. In aliqua re excellere: vt,

Iſocr. τοῖς μὲν κατὰ σύνεσιν, ἢ κατ' ἄλλο τι προέχουσι, φθονοῦμεν. *Qui excellunt ſapientia aut alia ſimili facultate, his inuidemus.*

ἔν τινι. Aliqua re excellere: vt,

Xenoph. ἐν τῇδε τῇ ὁπλίσει οὐδὲν ἡμεῖς ὑμῶν προέξομεν. *In armatura hac nos nihil vos ſuperabimus.*

γένει, χρήμασι, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀξιώμασι. Antecellere genere, pecunia & aliis dignitatibus. Iſocr.

τῶν ἄλλων περὶ τοὺς λόγους, καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς παιδείας. In orationibus ſeu dicendo, & cognitione diſciplinæ antecellere. Iſocr.

¶ Ponitur & ὑπερέχειν cum genitiuo in eadem ſignificatione: vt,

Iſocr. οἱ δίκαιοι τῶν ἀδίκων ἐλπίσιν ὑπερέχουσι. *Iuſti bona ſpe iniuſtos ſuperant.*

Ariſtot. οὐ πέφυκε τὸ μέρος ὑπερέχειν τοῦ παντός. *Natura pars non ſuperat totum.*

¶ Vtuntur ὑπερτείνω in hac ſignificatione: vt,

Ariſtot. ταῦτα τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ὑπερτείνει. *Hæc ſuperant naturam humanam.*

Idem Polit. 4. ὅταν δὲ ἤδη πολὺ ὑπερτείνωσι ταῖς οὐσίαις καὶ πολυφιλίαις. *Si verò iam opibus & amicorum numero alios ſuperarint, vel aliis ſuperiores extiterint.*

4. πρωτεύειν.

πρωτεύειν

Primas tenere, Excellere: vt,

Herodian. οἱ πρωτεύοντες παρ' αὐτοῖς ἄνδρες. *Principes viri apud illos.* Pro quo & dicitur, τὰ πρῶτα φέρεσθαι.

Luc. οἱ μὲν ἀμφ' Ἀρίστιππόν τε καὶ Ἐπίκουρον τὰ πρῶτα παρ' αὐτοῖς ἐφέροντο. *Ariſtippus & Epicurus apud illos primas tenebant, Primas partes ferebant.*

Iſocr. πρωτεύουσαι ἐν ταῖς πόλεσι γυναῖκες. *Primariæ mulieres.*

τῇ σοφίᾳ καὶ ἀρετῇ. Primas in ſapientia & virtute tenere. Luc.

ἐν σοφίᾳ καὶ ἐν ἀρετῇ. Plutarch.

πολὺ ἐν σοφίᾳ. Plurimùm excellere in ſapientia. Iſocr.

περὶ σοφίαν. Æſchines.

τῶν πολιτῶν. Principem locum inter ciues tenere: vt,

Iſocr. ἐπρώτευσεν τῶν Ἑλλήνων.

ἀρετῇ τῆς πόλεως (cum genitiuo & datiuo cauſæ) Propter virtutem plurimum autoritatis inter ciues habere. Iſocr.

¶ Vtuntur etiam in formulis ſuperandi & excellendi voce ὑπερβολή, in bonam & in malam partem: vt,

Iſocrates τοσαύτην ὑπερβολὴν τῆς εὐδαιμονίας ἔχουσιν, ὥστε &c. *Adeò felicitate excellunt vt, &c.*

Idem, καὶ ταῦτα οὐ μετρίως, ἀλλὰ πρὸς ὑπερβολήν. *Et hæc non mediocriter, ſed eximiè & excellenter.*

οὐδενὶ ὑπερβολὴν ἀδικίας
ἔλιπε
ἀπέλιπε
καταλέλοιπε
λέλοιπε
Nemini ad maiorem nequitiam locum reliquit. Lucian. *Il ne ſçauroit auoir pis fait.*

Iſocr. οὐδεμίαν ὑπερβολὴν λέλοιπε τῆς περὶ αὐτὸν δόξης τοῖς ἄλλοις τοῖς τιμηθεῖσι. *Omnes alios honoribus conſpicuos ſuperauit.*

Demoſt. τοῦτο οὐκ ἔχον ἐστὶν ὑπερβολὴν ἀκαθαρσίας. *Hoc flagitium nullo ſcelere ſuperari poteſt.*

Idem σκοπεῖτε πρὸς ὅσης κακίας ὑπερβολὴν ὑμᾶς ἐκεῖνος ὁ λόγος προήγαγε. *Conſiderate in quod immenſum dedecus iſta nos coniecerit oratio.*

¶ καθ' ὑπερβολὴν ἐπαινεῖν τινά. Supra modum aliquem laudare, Exquiſitis laudibus aliquem ornare. Iſocr.

Demoſt. ἀρέσκειν τοῖς ἐρασταῖς καθ' ὑπερβολήν. *Placere amatoribus ſupra modum.*

πρῶτος.

πρῶτος
γένει καὶ πλούτῳ. Primarius vir genere & opibus. Demoſth.
τῆς πόλεως πλούτῳ καὶ δόξῃ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἐστί Opulentia, gloria, & aliis rebus omnibus inter ciues excellit, primarius eſt. Iſocr.
ἀνήρ. Princeps vir, primarius homo: vt,

Plutarch. οὐ τοὺς τυχόντας, ἀλλὰ τοὺς πρώτους ἄνδρας ἀπέκτεινε. *Non vulgares, ſed primarios viros interfecit.*

πρῶτος, μέσος καὶ ὕστατος ſeu τελευταῖος. Primus, medius & vltimus Demo. Plut.

ἀπὸ τοῦ τελευταίου πρῶτον ἄρχεσθαι. *A poſtremo primum ordiri. Plutarc.*

¶ Vſurpatur & comparatiuus κρείττων cum genitiuo in hac ſignificatione: vt,

Iſocr. κρείττους ἐσμὲν μιᾶς ἑκάστης τῶν πόλεων. *Superamus vnamquamque ciuitatem.*

Chryſ. ἐστὶ κρεῖττον τῆς ἀγγέλων ἀξίας τῷ Θεῷ διαλέγεσθαι. *Superat dignitatem angelorum, cum Deo colloqui.*

5. ὑπερβαίνειν.

ὑπερβαίνειν
τί. Aliquid ſuperare: vt,
Iſocr. τοῦτο πολὺ τὰς ἄλλας συμφορὰς ὑπερβαίνει. *Hoc longè ſuperat reliquas calamitates.*
τινός τινι [cum gen. perſonę, & datiuo cauſę] vt,
Ariſtot. τίνι τῶν ἄλλων ζώων ὑπερβέβηκεν ἄνθρωπος? *Qua re ſuperat homo cętera animalia?*

6. ὑπερβάλλεσθαι.

ὑπερβάλλεσθαι
σε Tibi antecello Supero te: vt,
Iſocr. τίς ὑπερβάλοιτο Γοργίαν τὸν λέγειν τολμήσαντα, ὡς οὐδὲν τῶν ὄντων ἐστίν? *Quis ſuperet Gorgiam, qui dicere veritus non fuit, nihil eſſe in natura, quod ſit?*

οἱ

σε τῇ φιλοπονίᾳ. Supero te induſtria. Xenoph. Ariſtot. τὰ μικρὰ τοῖς λόγοις. Illa quæ parua ſunt, oratione ſupero. Iſocr.

*ADIVNCTA.

¶ *Superare.*

ὑπερβάλλειν. χρήμασιν ὑπερβάλλειν, Plato in Phæd. opibus ſuperare. ὑπερβάλλουσα εὔνοια, Phil. eximia quædam & excellens beneuolentia. in voce paſſiua, apud Diodor. πολὺ τῶν Συρακουσίων τῇ ἀρετῇ ὑπερεβάλλοντο. Syracuſanos virtutibus longè antcibant. Et rurſ. ὑπερεβάλλετο τῷ μεγέθει τῶν ἔργων πάντας τοὺς ἐξ αἰῶνος τῇ μνήμῃ τῶν ἔργων παραδεδομένους βασιλεῖς, rerum geſtarum magnitudine ſuperabat. ὑπερβολὴν ποιεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ ὑπερβάλλειν Demoſth. οὑτοσὶ τοίνυν τοσαύτην ὑπερβολὴν ἐποιήσατο ἐκείνων τῆς αὑτοῦ βδελυρίας, i. τῇ ἑαυτοῦ βδελυρίᾳ ἐκείνους ὑπερέβαλε.

ὑπερβολὴν ἔχειν, idem quod ὑπερβάλλειν, Luci. ἢν ὑπερφυεῖς τὰς ὑπερβολὰς ἔχωσι, ſi magno interuallo ſuperiores ſint. τὰ σήμερον λεχθέντα τοσαύτην ὑπερβολὴν ἔχει πρὸς ἐκεῖνα, Chryſoſt. id eſt, τοσοῦτον ὑπερβάλλει.

ἀπολείπειν, idem. τοσοῦτον ἀπολέλοιπεν ἡ πόλις ἡμῶν περὶ τὸ φρονεῖν καὶ λέγειν τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, vrbs noſtra bene ſentiendi, ac dicendi laude tanto interuallo mortales omnes à tergo reliquit. τοσοῦτον ἀπολελείμμεθα τῶν κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον γεγενημένων, Iſocr. tantum ab eorum, qui tum extiterunt, virtute abſumus. ἀπολείπεσθαι τῆς ἐκείνων ὁσιότητος. Phil. pietatem eorum haud aſſequi.

διαφέρειν, Luc. πάντων τῶν πρὸ ἐμοῦ φημὶ διενεγκεῖν τὰ πολεμικά, aio me omnibus, qui ante me fuerant rei bellicæ laude præſtare. συνέσει καὶ ἀγχινοίᾳ πάντων κατὰ πολὺ διαφέρειν Greg. prudentia, atque ingenio omnibus longè antecellere. πολὺ τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ διαφέρειν, Plat. hinc nomen διαφορὰ pro præſtantia, atque exuperantia apud Chryſoſt. 2. de Sacerdot. ὅση πρὸς τὰ ἄλογα τῶν λογικῶν ἀνθρώπων ἡ διαφορὰ, τοσοῦτον τοῦ ποιμένος, καὶ τῶν ποιμαινομένων ἴσως τὸ μέσον, quantum ii qui ratione præditi ſunt, brutis animantibus præſtant, tãtum quoque inter paſtorem, & eos, quibus præeſt, interſit. Hoc enim loco διαφορὰ non tam diſcrimen, quàm virtutis præſtantiam ſignificat. Sic apud eundem. ὅσον ψυχῆς καὶ σώματος τὸ μέσον, τοσοῦτον ἐκείνης, καὶ ταύτης τὸ διάφορον. ὑπερέχειν. καὶ παρὰ πολὺ ὁ πρεσβύτης ὑπερέχει. Luci. antecelluit. πλήθει καὶ δυνάμει ὑπερέχειν, Phil. numero ac viribus ſuperiores eſſe. τοὺς ἡλικιώτας ὑπερέχειν, Suid. æquales ſuperare. Hinc nomen ὑπεροχὴ, præſtantia, præcellentia. Chryſoſtom. ἐφρόντισε τῆς καινῆς διαθήκης πρὸς τὴν παλαιὰν τὴν ὑπεροχὴν, oſtendere quantum nouum Teſtamentum veteri præſtantius eſt.

παρελθεῖν, Luc. παρελθεῖν πάντας εὐδαιμονίᾳ. id eſt, ὑπερβάλλειν, τοὺς ἄλλους παρεληλύθασι λογιότητι, Baſil. eloquentia cæteros prætericrunt, περίδραμον. προέχειν. Lucian. γένει, καὶ ἀξιώματι πολὺ προέχοντες τῶν ἄλλων. id eſt ὑπερέχοντες διαφέροντες. κατ' ἀνδρείαν, καὶ στρατηγίαν πολὺ προέχων τῶν κατ' αὐτὸν Συρακοσίων, Diodor. magnitudine animi, ac rei militaris ſcientia omnes ſui temporis Syracuſanos longe antecedens.

πλεονεκτεῖν; Lucian. ὅσον λειπόμεθα ἐν τοῖς περὶ φιλίας λόγοις, τοσοῦτον ἐν τοῖς ἔργοις πλεονεκτοῦμεν, quanto in iis ſermonibus, qui de amicitiæ laude habentur, inferiores ſumus, tanto in ipſis rebus ſuperiores obtinemus. τοῦτο γάρ ἐστιν, ᾧ μάλιστα πλεονεκτεῖ [illegible] ἡ πονηρία, Grego. hoc enim eſt in quo meliore conditione eſt improbitas, quam virtus. ἔτι καὶ τόδε πλεονεκτήσω τῶν [illegible], Xenoph. id eſt, κατὰ τόδε, atque in hoc præterea ſuperiores partes obtinebo. πλέον φέρεσθαι, Chryſoſt. ἐν τοῖς πνευματικοῖς πλέον ἡμῶν φέρονται, id eſt, ἔχουσι πλεῖον ἔχουσι. idem quod πλεονεκτεῖν, Xenoph. τῶν ἡλικιωτῶν πλέον ἔχειν καὶ τῶν πρεσβυτέρων μὴ ἐλαττοῦσθαι, æquales ſuperare, &c.

ὑπερφέρειν, Greg. τοσοῦτον ὑπερῆρεν τὰς κατ' αὐτὴν ἁπάσας σωφροσύνῃ, pudicitiæ laude vſque adeo omnes ſuæ ætatis ſuperauit. τοὺς δὲ ὑπερφέροντα κατὰ πᾶν εἶδος παιδεύσεως, idem. αὐτῆς μακρῷ ὑπερφέρει, Suid. ὑπερφέρειν etiam τῶν κυμάτων, & τοῦ κατακλυσμοῦ nauis dicitur, apud Greg. quæ nulla vi fluctuum atque tempeſtatis deprimi poteſt. κρατεῖν & κατακρατεῖν, Gregor. presbyt. ἐπὶ τοσοῦτον ἐκράτει τῶν ὁμηλίκων, id eſt, ὑπερεῖχεν. ὃς καίτοι τῶν τοιούτων ὀψιμαθὴς ὤν, κατὰ πολὺ τῶν προειληφότων ἐκράτει, qui, tametſi harum rerum ſtudia ſero amplexus, eos tamen, qui ante in his verſari fuerant, multis partibus ſuperabat. ὅταν τὴν ἐκ φύσεως εὔνοιαν ἡ ἐν ἐκείνοις μοχθηρία κατακρατήσειεν, Phil.

κατισχύειν, idem quod κατακρατεῖν, Diod. τῆς φύσεως κατισχυούσης τῆς εὐλαβείας. πάντων τούτων κατίσχυεν ὁ τῆς πατρίδος ἔρως, Dion. omnia hæc ſuperabat. μεῖζον ἰσχύειν, idem quod κατισχύειν. ἴσχυσε τὸ ψεῦδος τῆς ἀληθείας μεῖζον, Dinarch. ἰσχύει μεῖζον τῆς ἀληθείας ἡ διαβολὴ idem.

νικᾶν Gregor. νικῶντος τοῦ πάθους τὸν λογισμόν, affectu rationem vincente. φιλονεικῶν ταῖς εὐεργεσίαις νικᾶν τὴν ἐκείνων ἀπανθρωπίαν, Baſil. eorum ſæuitiam beneficiis vincere contendens. & Chryſoſto. 6. de Sacerd. καθάπερ τῶν γυμνικῶν ἀγωνιστῶν τὸν φίλον ἐκ πολλοῦ τοῦ διαστήματος νικᾶν, longo interuallo ſuperare. πολλῷ τῷ μέσῳ, vt ait Gregor. Nazianz.

παρευδοκιμεῖν, Luc. ἡ ἀλήθεια παρευδοκιμεῖται ὑπὸ τοῦ ψεύδους παρὰ πολύ, id eſt, νικᾶται, πλεονεκτεῖται.

παρευημερεῖν, felicitate ſuperare, meliore loco atque conditione eſſe, ſuperare. παρευδοκιμεῖν, vt ſuo.

περιεῖναι, Greg. κατὰ πολὺ περιῆν τῇ δόξῃ. i. ὑπερεῖχε, ὑπερέβαλλε.

προφέρειν, Luc. πολλῷ τῷ μέσῳ προφέρειν τὰς ἄλλας, id eſt, νικᾶν. μακρῷ πάντας προενεγκόντες τοὺς πρότερον καὶ ὕστερον, Philoſtorg. apud Suid. minus tamen eſt vſitatum hoc verbum in hac ſignificatione, quàm διαφέρειν.

ὑπερβαίνειν. ἔστιν ὅστις ἐκείνην ἀνδρῶν, ἢ γυναικῶν ὑπερβεβηκέναι καυχήσαιτο; Greg. ecquis eſt tam virorum quam mulierum qui eam à ſe ſuperatam gloriari poſſit? πάντας ἀνθρώπους ὑπερβαίνειν ἀρετῇ, Demoſth.

ὑπερπαίειν, Demoſth. τοσοῦτον ὑπερπέπαικας πλούτῳ τοὺς ἄλλους, eouſque alios opibus antecellis.

προφέρειν, Herodot. πλούτῳ καὶ φύσει προφέρων τῶν Ἀθηναίων, id eſt, διαφέρων.

ἀνώτερον εἶναι, Greg. ὅσοι τῶν πολλῶν ἀνώτεροι εἰσὶ κατ' ἀρετήν, qui pleriſque ſuperiores ſunt virtute. ἱερωσύνη τοσοῦτον ἀνωτέρα βασιλείας ἕστηκεν, ὅσον πνεύματος καὶ σαρκὸς δεῖ τὸ μέσον, Chryſ. 3. de Sacerd. Sacerdotium regia dignitate tanto ſublimius eſt, quanto ſpiritus carnem antecellit.

κάτω τιθέναι, idem. τοσοῦτον ἅπαντας ἀπολείψουσι, καὶ κάτω θήσουσι, i. ὑπερβάλλουσιν, καὶ νικήσουσιν.

ὑπερακοντίζειν, Greg. καὶ πρὸς ὃ παράδειγμα βλέπων, ὅσον ὑπερηκόντισεν, atque in quod exemplum intuens quanto longiùs virtute præceſſerit. ad verbum, quanto longiùs iaculatus ſit. ὅπου καὶ τὴν θηρίων φύσιν ὑπερηκόντισε, Chryſ. hom. 7. Coloſſ. hic ferarum quoque naturam immanitate ſuperauit. & homil. 21. ad Rom. ἡ χήρα πολλὰ τάλαντα ὑπερηκόντισε διὰ δύο λεπτῶν, i. vidua multa talenta ob duos obolos ſuperauit.

κρείττω εἶναι, vel, γίνεσθαι. Plato in Phædr. καὶ χρήμασιν ὑπερβάλλοντι καὶ συνέσει κρείττων γίνεται ingenii ſagacitate præſtantior efficitur. κρείττων πάσης ἐλπίδος, Luci. de eo, qui ſpem omnem de ſe conceptam vincit.

χρημάτων ὑψηλότερος, vel κρείττων. qui pecuniis animum minimè addictum habet, qui pecuniis corrumpi nequit. παρέχειν αὑτὸν ὑψηλότερον λημμάτων, i. ἀδωροδόκον εἶναι.

ὑπερκειμένη, Greg. πᾶσαν ὑπερκειμένην ἔννοιαν φύσεως, i. ὑπερβαίνων, omnem naturæ cogitationem excedens, exuperans.

τῶν ἡλίκων μακρῷ τὰ πάντα πρῶτος, Herodot. æqualium longè primus. πρῶτος ἁπάντων τὴν ἀνδρείαν, idem. id eſt, τῷ κατὰ τὴν ἀνδρείαν ὑπεροχῇ πάντας ὑπερβάλλων. πάντων ἀμείνους τὰ πολέμια, idem. id eſt, κρείττων, ὑψηλότεροι, διαφέροντες.

παῖδας ἀποφαίνειν, vel, ἀποδεικνύειν, phraſis non infrequens apud Græcos, cum aliquem longo interuallo ſuperatum ſignificare volunt. ἐν βραχεῖ παῖδας αὐτοὺς ἀπέφηνε, Luc. breui hoc eſt conſecutus, vt illi præ eo pueri cenſerentur. ὡς παῖδας παρ᾽ αὐτοῖς νομισθῆναι τὸν Ἀθανάσιον, Philoſtorg. apud Suid. adeo vt præ ipſis puer Athanaſius exiſtimaretur. εἰς γε τακτικῶν λόγον παῖδας ἀνθρώπους πάντας ἀπέφηνεν, Ariſtid. quod ad inſtruendam aciem attinet, mortales omnes infinito interuallo ſuperarunt. Cùm autem de rebus inanimis ſermo habetur, vocabulo παιδιᾶς vtuntur Græci. ἔγνω δὲ πρότερον στόλον ὥσπερ παιδιὰν ἀποφῆναι. Ariſt. vſque adeò ingentem claſſem comparare conſtituit, vt præ ea merus ludus prior eſſe videretur.

ὑπὲρ τὸν Λυγκέα δέδορκας, Luc. id eſt, τοῦ Λυγκέως ὀξυδερκέστερος εἶ.

Ἀποκρύπτειν, quandoque pro ὑπερβάλλειν accipitur, vt apud Ariſtid. ἀπέκρυψε τοῖς ἔργοις τὰς ἀπειλάς, id eſt, ſuperauit. Et Chryſoſt. hom. 25. ad Rom. πάσας τὰς ἔμπροσθεν τραγῳδίας ἀπέκρυψαν τῇ τῆς οἰκείας ὑπερβολῇ συμφορᾶς, omnes priores calamitates malorum ſuorum atrocitate obſcurarunt, id eſt, ſuperarunt. In eadem ſignificatione vtitur Euſebius verbo ἀμαυροῦν· τὰς τραγῳδίας τῶν χρόνων τῇ οἰκείᾳ συμφορᾷ ἠμαύρωσεν.

7. ὑπερβάλλειν.

ὑπερβάλλειν

πάντας ἀνθρώπους τόλμῃ τε καὶ μιαρίᾳ. Superare omnes homines audacia & ſcelere. Xenoph.

Demoſth. Αἰσχίνης τοσοῦτον ὑπερβέβληκεν ἅπαντας ἀνθρώπους ὠμότητι, ὥστε. *Adeo vſque ſuperauit Æſchines omnes homines crudelitate, vt &c.*

τῇ μοχθηρίᾳ καὶ αἴσχει (cum accuſatiuo perſonę) Prauitate & turpitudine excellere. Xen.

τὸ μέτριον. Modum excedere: vt,

Demetrius apud Stob. εἴ τις ὑπερβάλλοι τὸ μέτριον, τὰ ἐπιτερπέστατα ἀτερπέστατα ἂν γίγνοιτο. *Si quis modum excedat, iucundiſſima quæque iniucundiſſima fiunt.*

ὑπερβολὴ Exceſſus, Nimium: cui opponitur ἔνδεια, vel ἔλλειψις.

ὑπερβαλλόντως, Excellenter, Supra modum. οὐ μετρίως ἔχειν αὐτὰς ἁπάσας, ἀλλ᾽ ὑπερβαλλόντως. *Non mediocriter virtutes habere, ſed excellenter. Iſocrates*, ὑπερβαλλόντως ἀγαπᾶν τὸν πλοῦτον. *Idem.*

πρὸς ὑπερβολὴν Excellenter.

Iſocr. γενέσθαι τι πρὸς ὑπερβολήν, οὐ μέτρως. *Fieri aliquid excellenter.*

ter, & non mediocriter. Vides igitur πρὸς ὑπερβολὴν *&* μέσον, *item* ὑπερβαλλόντως *&* μετρίως *inter ſe opponi.*

ὑπερβάλλοντες ἔπαινοι Ampliſſimæ laudes.

ὑπερβάλλουσα ῥαθυμία, μοχθηρία. Inſignis ſocordia. *Accipitur etiam in bonam partem, vt,* ὑπερβάλλουσα ἀνδραγαθία. *Inſignis fortitudo. Iſocr.*

πλεῖον τῆς μετρίας. Immoderatum, Immodicum. δαπάνη πλείων τῆς μετρίας. *Immoderatus ſumptus.* ποτὸν πλεῖον τῆς μετρίας. *Immodicus potus. Demoſth.*

σύμμετρος. Moderatus.

σύμμετρος πόνος. *Moderatus labor. Demoſth.*

Ariſtot. Eth. τὰ δὲ σύμμετρα ποτὰ καὶ σιτία ποιεῖ, καὶ αὔξει καὶ σώζει τὴν ὑγίειαν. *Poculenta & eſculenta ſi moderata ſint, pariunt, augent, & tuentur valetudinem.* Huic opponuntur τὸ ὑπερβάλλον, Nimium: τὸ ἐλλεῖπον, Parum: τὸ πλεῖον, Plus; & τὸ ἔλαττον, Minus.

ὁ ἄγαν νέος. Nimis iuuenis. Sic ἡ ἄγαν ἐλευθερία. Nimia libertas ἡ ἄγαν σπουδή. Nimium vel nimis vehemens ſtudium, Plato αἱ λίαν ὁμιλίαι. Nimiæ familiaritates. Demoſth.

¶ Anteferre, Anteponere, Maioris facere, Pluris æſtimare.

προτιμᾷν.

προτιμᾷν { τὴν δικαιοσύνην τῆς βασιλείας. Iuſtitiam regno anteponere. Plutarch. Plato.
τὴν μοναρχίαν (abſolutè) Præferre monarchiam. Iſocr.

Ariſtot. Eth. ἀμφοῖν γὰρ ὄντοιν φίλοιν, ὅσιον προτιμᾷν τὴν ἀλήθειαν. *Etſi vterque amicus eſt: tamen iuſtum eſt anteferre veritatem.*

Paſſiuè.

Lucian. καὶ τί δῆτ' ἐφ' ὅτῳ προτιμῶνται ἡμῶν; *Quid eſt, cur pluris æſtimentur, quam nos? Quid eſt, quod nobis anteferantur?*

προκρίνειν.

προκρίνειν { Anteferre, Pluris facere: vt,
Iſocr. διὰ παντὸς χρόνου τὴν ἀλήθειαν φαίνου προτιμῶν. *Semper oſtendas te veritatem pluris facere.*
τὸν ἐπιεικῆ τοῦ πλουσίου (cum genitiuo & accuſatiuo) Frugi & modeſtum virum diuiti præferre. Plut. in Themiſt.

Plato in Apol. οὓς αὐτοὶ ἑαυτῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς προκρίνουσι.

Quos illi ſibi ipſis in imperiis præferunt.

ἀγαπᾷν.

ἀγαπᾷν { δόξαν ἀντὶ χρημάτων / δόξαν μᾶλλον ἢ χρήματα } Gloriam pecuniæ anteferre, Dem. Plutarch.

αἱρεῖσθαι.

αἱρεῖσθαι

πρὸ εἰρήνης πόλεμον. Bellum paci anteferre. Plato.

ἀντὶ πάντων καλόν. Omnibus rebus honeſtum anteferre. Ariſtot.

Demoſt. ἀντὶ πολλῶν ἂν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χρημάτων ὑμᾶς ἑλέσθαι νομίζω, εἰ φανερὸν γένοιτο τὸ μέλλον συνοίσειν τῇ πόλει. *Exiſtimo vos, Athenienſes, grandi pecunia conſilium antepoſituros, ſi quid de ſalute reipubl. aperiatur.*

μᾶλλον θάνατον καλὸν, ἢ βίον αἰσχρόν. Honeſtam mortem turpi vitæ anteferre. Demoſth. in Epiſt.

¶ Malle, αἱρεῖσθαι.

αἱρεῖσθαι

μετὰ δικαιοσύνης τὴν ἐμαυτοῦ χώραν μόνην ἔχειν μᾶλλον, ἢ μετὰ πονηρίας πολλαπλασίαν τῆς ὑπαρχούσης κτήσασθαι. Malo cum iuſtitia meum ſolum tenere, quàm per iniuriam imperium meo longe maius acquirere. Iſocr. Nicoc.

πολλῷ μᾶλλον. Multo malim: vt,

Plato in Apol. καὶ πολὺ μᾶλλον αἱροῦμαι ὧδε ἀπολογησάμενος τεθνάναι, ἢ ἐκείνως ζῆν. *Multò autem malo hac defenſione vſus mori, quàm iſto modo viuere.*

τελευτᾶν μᾶλλον, ἢ ἀνελευθέρως ζῆν. Malo mori, quàm ſine libertate viuere. Xenophon.

ἀντὶ τοῦ δουλεύειν πολεμεῖν. Malo bellare, quàm ſeruire. Demoſt.

πρὸ δέκα μνῶν τόδε. Hoc malo, quàm decem minas. Xenoph.

¶ μᾶλλον βούλεσθαι, ἢ θέλειν, Malle.

Demoſt. οἱ τελευτῆσαι καλῶς ἐβουλήθησαν μᾶλλον ἢ ζῶντες τὴν πατρίδα ἰδεῖν ἀτυχοῦσαν. *Qui occumbere honeſtè, quam afflictam patriam viuentes cernere, maluerunt. Sic & alibi ſæpe loquitur.*

Menander, καλῶς ἀκούειν μᾶλλον, ἢ πλουτεῖν θέλε. *Bene audire magis quam diſcere cupias.*

προαιρεῖσθαι.

τὸν μετὰ τῆς ἀγαθῆς δόξης θάνατον. Mortem honeſtam & glorioſam

προαιρεῖσθαι
ſam eligere,ſeu anteferre. Luc.
τὸν θάνατον ἀντὶ βίου. Vitæ mortem præferre. Xenoph.
κεκτῆσθαι θησαυροὺς ἀργυρίου καὶ χρυσίου μᾶλλον ἢ σοφίας. Mille poſſidere theſauros auri & argenti,quàm ſapientiæ. Xenoph.

τίθεσθαι τὸ κοινὸν πρὸ τοῦ ἰδίου. Publicum priuato anteponere. Plutarch.

*ADIVNCTA.

¶ *Præferre.*

προτιθέναι, Lucian. προτίθημι ἐμαυτὸν τῶν ἄλλων, meipſum aliis antepono.

τὸ σὺν Χριστῷ εἶναι, πάντων προετίθει τῶν ὑπὲρ γῆς, Greg. eſſe cum Chriſto,terrenis omnibus rebus præponebat. τιθέναι πρό. Phil. [illegible] πρὸ ἡμερίας αἰεὶ τίθεσθαι, id eſt, προτίθεσθαι. μήποτε πρὸ ταύτης τιθείην ἀσχολίαν, Greg. abſit, vt quicquam vnquam huic ſtudio atque occupationi præuertam.

τιθέναι ὑπὲρ Luc. εἰ σωφρονεῖν τις, ὑπὲρ πάσας τὰς ἐμὰς ἐλπίδας θεῖτο ἄν, id eſt, προθεῖτο ἄν,

προτιμᾶν, Baſil τὸ σεμνὸν τῆς σωφροσύνης τῆς αἰσχίστου ἡδονῆς προετίμησε, pudicitiæ honeſtatem turpi atque obſcœnæ voluptati prætulit. οὐδὲν προτιμητέον τῆς παιδείας τῆς διγλώσσου, Bud. vtriuſque linguæ doctrinæ nihil anteponendum eſt.

τιμᾶν πρό, Plat. Polit. 10. ἀλλ' οὐ γάρ γε πρὸ τῆς ἀληθείας τιμητέος, i. προτιμητέος. Et Baſil. τὸ ἡδὺ πρὸ τῆς σωφροσύνης, καὶ τὸ πλέον ἔχειν πρὸ τοῦ δικαίου τιμῶν, voluptatem temperantiæ,atque auaritiam æquitati præponens. hinc nomen προτίμησις. Baſ. ὁμολογουμένην παρὰ πάντων ἔχει τὴν προτίμησιν, omnium conſenſu præcellit.

προτιμότερον τίθεσθαι idem quod προτιμᾶν, idem. προτιμότερον ἡγεῖσθαι, Iuſtin. τιμιώτερον τίθεσθαι, Baſ.

ἔμπροσθεν ἄγειν, Gregor. ἔμπροσθεν ἄγειν τῆς βασιλείας, id eſt, προτιμᾶν. καὶ πλεονεξίαν ἔμπροσθεν ἄγειν τῆς ἀληθείας, idem, ἄγειν πρό. Baſil. τὸ ἡδὺ πρὸ τῆς σωφροσύνης ἄγειν.

πρότερον ἡγεῖσθαι, Iuſtin. μηδεὶς προτέραν ἡγείσθω τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας τὴν τούτων εὐγλωττίαν, nemo eorum facundiam ſaluti ſuæ anteponendam putet.

πρεσβεύειν, Baſil. τὰ πρεσβεῖα τῶν αἰωνίων πρεσβεύειν, id eſt, προτιμᾶν, ἔμπροσθεν ἄγειν. πρεσβύτερον ποιεῖσθαι, vel, τίθεσθαι. Herodot. τὰ γὰρ τοῦ θεοῦ πρεσβύτερα ἐποιεῦντο, ἢ τὰ τῶν ἀνδρῶν, res diuinæ antiquiores apud ipſos erant,quàm humanæ:vel,antiquiorem rerum diuinarum curam habebant,quàm humanarum.

προκρίνειν. τῆς κοινῆς συμφέροντος τὸ ἴδιον λυσιτελὲς προκρίνειν, Diodor. publicis commodis priuatas vtilitates anteferre, potiores ducere.

κρίνειν πρό, Plat. κρίνοντες Ἀπόλλω πρὸ Μαρσύου, id est, προτιμήσαντες, προκρίνοντες.

πονηρὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνθαιρεῖσθαι. & πονηρὰ ἀντὶ τῶν ἀγαθῶν αἱρεῖσθαι, vel, ἐκλέγεσθαι, Basil. mala bonis potiora habere. τὰ χρήματα ἀντὶ νόμων αἱρεῖσθαι, legum fidem pecunia commutare.

ἀλλάττειν, vel, ἀντικαταλλάττειν. τὸν ἔνδοξον θάνατον τῆς αἰσχρᾶς φιλοζωΐας ἠλλάξαντο, Diodor. illuſtrem mortem cum turpi vitæ cupiditate commutarunt.

ἀντὶ τῆς ἥττης ἀλλάξασθαι τὸν καλὸν θάνατον, idem. malle præclarę mortem oppetere, quàm vinci. δόξαν δέ, ἧς ἀντικαταλλάττονται πάντα οἱ ἄνθρωποι, Phil. gloriam autem, quam rebus omnibus præferunt homines. τὴν κοινὴν σωτηρίαν ἀντικαταλλάξασθαι τῶν Δημοσθένους λόγων, Dinarch. δουλείας ἀνταλλάξασθαι τὸν θάνατον, ſeruitutem morte commutare.

ἔμπροσθεν τίθεσθαι, Dion. πάντα ἔμπροσθεν τούτου θέντες. id eſt, προτιμήσαντες.

παιδιὰν πρὸ τοῦ κάλλους ἐπαινεῖν, Lucian. id eſt, ἔμπροσθεν ἄγειν, προτίθεσθαι.

φιλίᾳ πλέον διδόναι ἢ εὐσεβείᾳ, Phil. antiquiorem habere amicitiam pietate, plus amicitiæ tribuere, quàm pietati. πλέον νέμειν.

οὐδὲν γάρ μοι δοκεῖ πλεῖον τούτου, δεῖ, &c. Gregor. nihil mihi cum eo conferendum videtur.

περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίαν ἢ τὴν ἰδίαν πατρίδα, Dem. Græcorum libertatem patriæ ſuæ anteferre.

ποιεῖσθαι πρό, apud Chryſoſt. idem eſt, quod περὶ πλείονος ποιεῖσθαι. τοὺς ἀδόξους λόγους πρὸ τῶν ἀνθρώπων ποιούμενος, id eſt, προτιμῶν.

προὐργιαίτερον ἡγεῖσθαι, Iſæus. προὐργιαίτερον ἡγεῖται εἶναι τὸ χρηματίζεσθαι ἢ τὴν ἐμὴν συγγένειαν, id eſt, προκρίνειν, pluris faciendum eſſe cenſet quæſtum, quàm noſtram propinquitatem.

προὐργιαίτερον ποιεῖσθαι τὸ δίκαιον τῶν τοῦ Δημοσθένους λόγων, Dinarch.

¶ Optabilius, Melius eſt, Satius eſt, Potius eligendum. Anteferendum. Hinc vſum habet comparatiuus αἱρετώτερον cum datiuo vel accuſatiuo: vt,

Xenoph. Pæd. 2. τοῖς πολεμίοις τὸ φεύγειν ἢ τὸ μένειν, αἱρετώτερον. *Hoſtibus fugere eſt optabilius, quam manere. Iſocrates,* τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς αἱρετώτερόν ἐστι καλῶς ἀποθανεῖν ἢ ζῆν αἰσχρῶς. *Bonis viris gratius eſt & optabilius, honeſte mori, quam turpiter viuere. Ariſtid.* θάνατος τοιαύτης σωτηρίας αἱρετώτερός ἐστι. *Mors tali ſaluti anteferenda eſt, Xenoph.* αἱρετώτερόν ἐστι μαχομένους ἀποθνήσκειν μᾶλλον, ἢ φεύγοντας σώζεσθαι. *Melius est pugnantes mori, quam fuga sibi consulere.*

αἱρετὸς. Expetendus.

Aristot. in Rhetor. βίος ἄλυπος, αἱρετός. *Vita tranquilla & curis vacua, expetenda est.*

Ibidem; καθ' αὑτὸν αἱρετὸς ὁ φίλος. *Amicus per se expetendus est.*

¶ Ante oculos ponere.

πρὸ ὀφθαλμῶν { τίθεσθαι τοὺς ἄνδρας ἀγαθούς. Bonos viros ſibi ob oculos ponere. Plato.
ἔχειν τι. Sibi aliquid ante oculos ponere: vt,

Plutarch. σοφός τις ἐρωτηθεὶς, πῶς ἄν τις μὴ ᾖ φιλοπότης, εἶπεν, εἰ πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοι τὰς τῶν μεθυόντων ἀσχημοσύνας. *Vir quidam ſapiens interrogatus quomodo quis poſſet fieri temperans & ebrietati infenſus: Si, inquit, ſibi ante oculos proponat ebriorum deformitates & turpitudines.*

¶ Ante, Antea, Antehac, Supra.

¶ Ante quidem nunc verò. πρότερον μὲν, νυνὶ δέ. Iſocr.

¶ Antea. πρότερον, τὸ πρότερον.

Demosth. μὴ πάθητε ταυτὸν, ὃ καὶ πρότερον. *Ne idem vobis accidat, quod antea.*

Iſocr. καὶ γὰρ τὸ πρότερον ἐκ τῆς τοιαύτης πολυπραγμοσύνης εἰς τοὺς ἐσχάτους κινδύνους κατέστημεν. *Nam antea etiam huiuſmodi inquieta conſilia nos in extrema diſcrimina coniecerunt.*

Iſocr. οἱ πρὸ τοῦ ἡμῖν φίλοι ὄντες. *Qui prius vel antehac nobis amici fuerunt. Hic* πρὸ τοῦ, *requirit ſubaudiri* χρόνου.

μικρῷ πρότερον. *Paulo ante. Huc pertinent,* οὗ καὶ ἐν τοῖς πρότερον εἴρηται. *De quo & ſupra dictum est. Ariſtot.*

ὃ καὶ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἔλεγον. *Quod, vel de quo ſuprà dixi. Plato Apolog.*

Πρὸ {
δυοῖν ἢ τριῶν ἢ τεττάρων ἡμερῶν. Ante duos vel tres vel quatuor dies.
δυοῖν ἐτῶν ἢ τριῶν. Ante duos annos vel tres.
βραχέος χρόνου / βραχέος / ὀλίγου / μικροῦ } Ante breue tempus, Nuper, Non ita pridem, Paulo ante. *Il n'y a pas long temps, Depuis peu de temps en çà.*
ἐμοῦ, Ante me, Ante meam ætatem. Dem.
Plato. πρὸ τῶν Περσικῶν δέκα ἔτεσι. *Decem ante res Per-*

ſicas annis.
ποδὸς vel ποδῶν. Ante pedes. Plato & Ariſtoph.

Antea quàm, vel Antequam, Priuſquam.

Eſt in hac locutione frequens vſus præpoſitionis πρὸ cum articulo τῷ & infinitiuo: vt,

Xenoph. οὐκ ἀπελεύσομαι πρὸ τοῦ ἀκοῦσαι τηλικοῦτον ἀγαθὸν εὑρηκότος. *Non abibo antequam te, qui tantum bonum inueniſti, audiuerim.*

Additur autem non raro accuſatiuus: vt,

Antiphon. πρὸ δὲ τοῦ ἀναβαίνειν τοὺς μάρτυρας, βραχέα βούλομαι διαλεχθῆναι, *Priuſquam autem teſtes aſcendant, pauca vobis narrabo.*

Pſalm. 90. πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν. *Priuſquam montes fierent, & formaretur terra.*

Prius, quàm, Antequàm, πρότερον ἤ, πρότερον, πρὶν ἤ.

Demoſth. πρότερον τὰς ἀπαιτήσεις ποιοῦνται ἅπαντες, ἢ δικάζονται. *Prius poſtulare ſolent omnes, quàm in foro contendere.*

Lycurg. οὐ πρότερον ἀπῆλθον, πρὶν ἢ τῷ λιμῷ ἀπέκτειναν. *Non prius abierunt, quàm illum (Pauſaniam) fame necarent.*

ἐνιαυτῷ ἢ ἡμέρᾳ πρότερον τῆς ἁλώσεως. *Vno anno vel die ante excidium. Demoſth.*

ἡμέραις πρότερον εἴκοσι τῆς ἐμῆς οἴκαδε ἀποδημίας. *Viginti diebus antequam domum rediiſſem. Plato.*

Neque ante, neque poſt. οὔτε πρότερον, οὔτε ὕστερον.

Demoſth. τηλικαῦτα ἐψεύσατο, ἡλίκα οὐδεὶς ἀνθρώπων ἄλλος πώποτε οὔτε πρότερον, οὔτε ὕστερον. *Tanta eſt ementitus, quanta nemo alius mortalium vnquam, neque ante, neque poſt.*

Ante Solis ortum, Occaſum.

πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχῃ. *Antequam Sol oriatur, Aeſchines contra Timarch.*

πρὸ ἡλίου δεδυκότος. *Ante occaſum Solis. Ibidem.*

πρὸ τῶν πραγμάτων βουλεύεσθαι. *Ante negotia deliberare. Dem.*

τῶν πρότερον μηδεὶς μηδὲ τῶν ὕστερον. *Neque ante quiſquam, neque poſt. Ibidem.*

Quia verò in hiſce locutionibus vox πρὶν magnum vſum habet, integram eius conſtructionem adſcribam.

ἀπέδωκε [cum indicatiuo] Antequam reddidit. Demoſth. & Iſocr.

πρὶν ἂν

πρὶν

πρᾶξαι (cum infinit.) Antequam feceris. Demoſth.

ἢ τοῦτο πρᾶξαι Λεωκράτην (cum infinitiuó & accuſatiuo) Antequam hoc faceret Leocrates. Lycurg.

ἢ συνελθεῖν αὐτούς. Priuſquam illi conuenirent. Matth. 1 c.

ἢ τοῦτον ἀπέκτειναν (cum indicatiuo, præcedente οὐ πρότερον) vt, *Lycurg.* οὐ πρότερον ἀπῆλθον, πρὶν ἢ τῷ λιμῷ τοῦτον ἀπέκτειναν.

ἂν μάθῃς (cum ἂν & ſubſtantiuo) Antequam didiceris. Plato. Demoſth. & alii.

ἂν νικήσω (etiam cum coniunctiuo, præcedente πρότερον) vt. *Plato*, μὴ πρότερον πρὶν ἂν νικήσω. Non prius quàm vicero.

μὴ γένηται ἔγκυον. Antequam vterum non ferat. Ariſtot.

ἂν ἐγὼ ἔλθοιμι (cum optatiuo) Antequam ego venirem. Antiphon. præcedit & hic ſæpè vox πρότερον.

αἰσθέσθαι (cum infinitiuo, itidem præcedente πρότερον) vt, *Iſocr.* πρότερον ἰδιῶται γίγνονται πρὶν αἰσθέσθαι τι τῆς πόλεως. *Prius priuati fiunt, quam aliquid de rebus ciuitatis intelligant.*

¶ Ante omnia, In primis, Omnibus modis.

πρὸ πάντων

πειρῶ κεχαρισμένως τοῖς ὑπηκόοις ἄρχειν (cum infinitiuo) Ante omnia ſtudeas, vt ſubditis tuis cum gratia imperes, Iſoc. ad Nicoc.

φυλακτέον, ὅπως ὡς τάχιστα, &c In primis cauendum eſt, vt primo quoque tempore. &c. Iſoc.

ἐκ παντὸς τρόπου βούλεσθαί τι. *Omnibus modis velle aliquid. Demoſth.*

¶ Appetere, Concupiſcere, Expetere, Cupere,

ἐπιθυμεῖν.

ἐπιθυμεῖν

τούτου (cum genitiuo) Hoc appeto, cupio, expeto: vt, *Iſocr.* μὴ μεγάλων δεῖ ἐπιθυμεῖν παρὰ τὸ δίκαιον. *Non appetertenda ſunt magna contra iuſtitiam.*

χρημάτων ἀδίκως. Expeto pecuniam iniuſtè. Demoſth.

Iſocr. οὐκ ἀδίκως τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμεῖν δεῖ. *Non iniuſtè aliena appetenda ſunt.*

ἀκοῦσαι καὶ μαθεῖν (cum infinitiuo aoriſti ſæpius) Cupio audire & diſcere. Xenoph.

Iſocr. ἐπιθυμῶ διελθεῖν. *Cupio commemorare.*

¶ ἐπιθυμίαν ἔχειν τινός. Aliquid appetere: vt, *Isocr. De pace.* εὑρήσετε γὰρ πλείστους τῶν ἀνθρώπων περὶ τὰς αἱρέσεις τῶν πραγμάτων ἁμαρτάνοντας, καὶ πλείους ἐπιθυμίας ἔχοντας τῶν κακῶν ἢ τῶν ἀγαθῶν. *Inuenietis maximam partem hominum in electione rerum errare, & magis expetere mala quam bona.*

¶ εἰς ἐπιθυμίαν τινὸς καταστῆναι: vt,

Isoc. εἰς τοῦτο τῆς ἀλλοτρίων κατέστησαν ἐπιθυμίας. *Adeò insatiabiliter aliena expetunt. Hic* ἐπιθυμίας *genitiuus est, & regitur ab adiectiuo neutri generis* τοῦτο. *Atticè.*

εἰς ἐπιθυμίαν τινὸς ἥκειν. Aliquid appetere:vt,

Isocr. ἡμεῖς εἰς τοῦτο ἐπιθυμίας ἥκομεν τοῦ κακῶς ἡμᾶς αὐτοὺς ποιεῖν. *Tanto desiderio tenemur nobis ipsis malefaciendi.*

ἐν ἐπιθυμίᾳ τινὸς γίγνεσθαι. *Desiderio teneri rei alicuius.*

Plato epist. 7. θαυμαστῶς ἐν ἐπιθυμίᾳ γίγνεσθαι. *Admirabili desiderio teneri.*

3. ἐπέρχεσθαι.

ἐπέρχεται
- μοι τοῦτο. Bud.
- μοι δέος. Incessit vel inuasit me timor. Luc.
- μοι τοῦτο ποιεῖν. Cupido incessit, In mentem mihi venit hoc agere. Aristid.

ἀπλήστως ἔχειν πρός τι. Alicuius rei cupiditate insatiabili teneri. Demosth. ἀπληστοτάτως ὄντως τῶν χρημάτων. Insatiabili cupiditate pecuniæ laborare. Idem.

¶ ἀντιποιεῖσθαι τινος. Affectare, Expetere aliquid:vt,

Demosth. τοῦ πρωτεύειν ἀντιποιοῦνται μὲν ἅπαντες. *Omnes quidem primas tenere expetunt.*

Isocr. κἂν μικρὸν ἀρετῆς ἀντιποιεῖσθαι. *Vel paululum virtutem affectare.*

2. ὀρέγεσθαι.

ὀρέγεσθαι
- πλείονος. Plus appetere:vt,
  - *Isocr.* ὁρῶσιν ἡμᾶς οὐ στέργοντας οἷς ἔχομεν, ἀλλὰ ἀεὶ τοῦ πλείονος ὀρεγομένους, *Vident nos non contentos esse præsentibus sed semper plura appetere.*
- τοῦ εἰδέναι. Cupere aliquid scire: vt,

Aristot. πάντες ἄνθρωποι τοῦ εἰδέναι ὀρέγονται φύσει. *Omnes homines scire expetunt, vel, vt Cicero reddidit, Insitus est omnibus cognitionis amor.*

4. ἐφίεσθαι.

- εὐνοίας τινος. Alicuius beneuolentiam expetere. Isocr.
- τῶν ἀλλοτρίων. Aliena expetere. Isocr.
- ἀγαθοῦ τινός. Bonum aliquod appetere. Aristid.

ἐφίεσθαι

εὖ ποιεῖν(cum infinitiuo)vt,

Ariſtot. Ethic. I. ἀμνήμονες οἱ πολλοὶ, καὶ μᾶλλον εὖ πάσχειν ἢ εὖ ποιεῖν ἐφίενται. *Plerique ſunt ingrati, & magis cupiunt beneficia accipere, quàm conferre.*

ς. γλίχεσθαι.

γλίχεσθαι

λέγειν(cum infinitiuo)Cupere dicere:vt,

Demoſthen. πάντες μὲν ἀεὶ γλίχονται λέγειν, ἀξίως δ᾽ εἰπεῖν οὐδεὶς δύναται. *Omnes quidem ſemper cupiunt loqui, nemo autem poteſt dignè dicere.*

Idem, τὸ μὲν εἰς παρὸν τιμῆς ἐμὲ ἀποστερῆσαι γλίχεται. *In præſentia cupit me priuare honore.*

τὶ(cum accuſatiuo)Aliquid expetere:vt,

Philo de mundo. ἀναγκαῖον οὖν τὴν τοῦ κόσμου φύσιν γλίχεσθαι τῆς ὅλου διαμονῆς. *Neceſſe eſt naturam mundi cupere & velle vniuerſi incolumitatem.*

τινὸς(cum genitiuo)vt,

Ariſtot. De mundo. τῶν ἐναντίων ἡ φύσις γλίχεται. *Natura appetit contraria.*

ἐράω
ἐφίεμαι
ὀργάω
ὀρέγομαι
ἐπιθυμῶ
ὀριγνάομαι
ἐπιποθέω
σπαργάω

Cupio, Deſidero, Appeto, quod Gallicè dicitur, *Deſirer, auoir grande enuie.*

¶ Deſiderare, deſiderium.

ποθεῖν.

ποθεῖν

τὶ.(cum accuſatiuo perſonæ vel rei)vt,

Lucian. ποθῶ γὰρ ἤδη αὐτόν. *Deſidero iam ipſum. Sunt verba Ganymedis patrem ſuum deſiderantis.*

Iſocr. τὴν πατρίδα ποθεῖν. *Patriæ deſiderio moueri.*

Demoſt. πολλὰ τῶν πραγμάτων ποθεῖ τὴν ὑμετέραν παρουσίαν. *Multa res veſtram deſiderant præſentiam.*

ἀκοῦσαι (cum infinitiuo) Magno deſiderio cupere audire. Demoſth.

Iſocr. πολλοὶ ποθοῦσι τινῶν πράγματα ἀναγνῶναι. *Multi deſiderant aliquorum res geſtas legere.*

πόθον

πόθον ἔχειν. Deſiderio teneri vel moueri, Eſſe in deſiderio. Xenoph.

ἐνεργάζεσθαί τινί τινος (cum datiuo & genitiuo perſonæ) vt,

Plutarch. τοῦ Περικλέους σαφῆ πόθον Ἀθηναίοις ἐνεργάζεται. *Atheniensibus manifeſtum deſiderium Periclis excitauit*

ἐμποιεῖν τινί τινος (in eadem ſignificatione) vt,

Herodian. πόθον ἑαυτοῦ τῷ πλήθει ἐμπεποιήκει. *Sui deſiderium populo mouit vel indidit.*

ἐνστάζειν τῆς αὑτοῦ χρηστότητος ταῖς τῶν ἀρχομένων ψυχαῖς. Inſtillare ſubditorum animis deſiderium ſuæ bonitatis. Herodian.

ἐγκαταλείπειν τοῖς καθ' αὑτόν. Deſiderium ſui relinquere apud populum Romanum, vt Cicero loquitur. Herodian.

¶ τῆς πατρίδος μοι πόθος εἰσέρχεται. Patriæ deſiderio teneor. Demoſth.

¶ φλέγεσθαι τῷ πόθῳ ἐπί τινα, πάσαις ὥραις. Flagrare deſiderio alicuius ſingulis horis. Idem.

πόθος εἶχε τοὺς Ἀθηναίους τοῦ Κίμωνος. Athenienſes tenebat deſiderium Cimonis. Plut.

¶ πόθος γυναικός τε καὶ παίδων. Deſiderium coniugis & liberorum. Ariſtoph.

2. ἐπιποθεῖν.

Lucian. θάρρει μόνον, καὶ φαιδρὸς ἴσθι, καὶ μηδὲν ἐπιπόθει τῶν κάτω. *Sis tantum bono animo, & latare, & nihil eorum, quæ ſuperius ſunt, deſidera.*

3. διώκειν.

διώκειν

ἡδονήν. Voluptatem expetere, affectare. Ariſtot.

εὐέπειαν. Conſectari facundiam. Halicarn. de Iſocr.

τὰ πολυανθρωπότατα τῶν χωρίων. Conſectari loca celeberrima: pro Studioſè frequentare. Luc.

τοὺς εὐγνώμονας (cum accuſat. perſonæ) Conſectari bonos, ſeu bona mente præditos. Xenoph.

4. ἐπιτηδεύειν.

ἐπιτηδεύειν

τὰ καλά. Honeſta ſtudioſè ſectari. Xenoph.

Iſocr. τὰς ἄλλας ἀρετὰς ἐπιτηδεύουσι.

τὰ ἁμαρτήματα. (in malam partem) Peccata ſtudioſè ſectari & colere. Herodian.

ἐπὶ θάτερα. Ab altera parte, In alteram partem.

οἱ ἐπὶ θάτερα. Illi qui ab altera parte ſunt. Ariſtot.

τὰ ἐπὶ

τἀπὶ θάτερα τοῦ ποταμοῦ παρετάξαντο. (*cum genitiuo*). *Ab altera parte fluuij, ſeu vltra fluuium. Xenoph.*

¶ Anteuertere.

προλαμβάνειν.

προλαμβάνειν { Anteuertere (abſolutè) vt,

Demoſth. δέομαι ὑμῶν τοσοῦτον, ἐπειδὰν ἀκούσητε, κρίνατε καὶ μὴ πρότερον προλαμβάνετε. *Illud à vobis peto, poſtquam audieritis iudicate, & non prius anteuertite.*

τι (cum accuſatiuo) Anteuertere aliquid: vt,

Alexand. Aphrod. ἡ ὄψις προλαμβάνει τὴν ἀκοήν. *Viſus auditui anteuertit, vel viſus auditum præuenit.*

φθάνειν
προφθάνειν } Anteuertere, Præuenire : *Preuenir, Aller au deuant.* vt,
προτρέχειν

Demoſth. πείσεσθαί τι κακὸν προσδοκῶν, ἂν μὴ πρότερον φθάσῃ ποιήσας. *Accepturum ſe aliquid mali putans, niſi anteuerterit.*

Idem. ἂν ἄρα μὴ φθάσῃ λαβὼν αὐτούς. *Niſi prius anteuertens eos occupauerit. Vbi nota vſum verbi* φθάνω *cum participio.*

Iſocr. προφθάνειν τὴν ἀγχίμονα τύχην. *Anteuertere leuitatem fortunæ.*

Idem, πολλοῖς ἡ γλῶττα προτρέχει τῆς διανοίας. *Multorum lingua cogitationem anteuertit.*

Approbare, Probare, Placere.

ἀποδέχεσθαι.

ἀποδέχεσθαι {
ἑταίρους τινάς. Socios aliquos probare. Plat.
καὶ ζηλοῦν τινάς. Probare & æmulari aliquos. Iſocr. & Demoſthen.
τοὺς λόγους τινός. Verba alicuius probare. Iſocr.

2. ἀποδεκτέον.

Ariſtot. Eth. 10. καὶ συνᾳδόντων μὲν τοῖς ἔργοις ἀποδεκτέον, διαφωνούντων δὲ λόγους ὑποληπτέον. *Et ſi cum factis conſentiant, admittenda ſeu approbanda ſunt: ſin ab eis diſcrepant, verba tantum ſunt exiſtimanda.*

¶ ἐπαληθεύειν λόγον τινός. Orationem alicuius approbare, veram eſſe declarare. Plut. Lucian.

ἀρέσκειν
συναρέσκειν } Probare, Placere, *Approuuer, Trouuer bon.*

ἀρέσκειν.

ἀρέσκειν

ἑαυτόν τινι, Seipſum alicui probare: vt,

Syneſ. ἀλλ᾽ ἐπεὶ τούτοις ἡμᾶς οὐκ ἀρέσκομεν. *Quoniam noſmet vobis non probamus, Quoniam vobis his non ſatisfacimus.*

τινα. Probare aliquem: vt,

Plato, 8. de Rep. 8. ὃς αὐτὸν ἀρέσκει. *Quem maximè ipſe probet.*

τινί. Probari alicui, placere alicui: vt,

Plato in Epiſt. ὁ λεγόμενος βίος εὐδαίμων, οὐδαμῇ οὐδαμῶς με ἤρεσεν. *Vita illa beata, quæ ferebatur, nullo modo mihi placuit.*

τινὶ (cum datiuo) placere alicui: vt,

Plutarch. τὸ τοῖς πολλοῖς ἀρέσκειν, τοῖς σοφοῖς ἀπαρέσκειν ἐστί. *Vulgo placere, ſapientibus diſplicere eſt.*

πᾶσιν ἀρέσαι δυσχερέστατόν ἐστι. *Omnibus placere difficillimum eſt.*

Demoſth. εἰ μὲν ἤρεσκέ τί μοι τούτων ἡσυχίαν ἂν ἦγον. *Si quid mihi horum placuiſſet tacuiſſem.*

τινὶ καθ᾽ ὑπερβολὴν Supra modum placere alicui Demoſth.

τινὶ παίζειν (cum infin.) Cùm alicui placet ludere.

Herodian. καὶ πρῶτον ἀρέσκει προσελθεῖν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. *Et primùm mihi placet progredi ad exercitum.*

3. ἀπαρέσκειν, Diſplicere.

ἀπαρέσκειν

μοι τοῦτο. Hoc mihi diſplicet.

Exemplum paulò ante in verbo ἀρέσκειν *cum datiuo ex Plutarcho citauimus.*

μοι παίζειν. Non placet mihi ludere.

με τοῦτο (cum accuſatiuo perſonæ interdum) vt,

Plato ἓν μέν τοί με τῶν ῥηθέντων ἀπαρέσκει, *Vnum quidem illorum quæ dicta ſunt mihi diſplicet.*

Habent & in hac ſignificatione placendi vel probandi, frequentem vſum voces δοκεῖ & ἔδοξε: vt,

εἰ δοκεῖ *Si placet, Plutarch.* διαλύωμεν, εἰ δοκεῖ τὸ συμπόσιον. *Idem,* ἔδοξε ταῦτα Κικέρωνι. *Hæc Ciceroni probantur. Demoſth.* ἔδοξέ μοι μεταπέμψασθαί τινα τῶν ἐμοὶ πεπλησιακότων. *Conſultum eſſe duxi, ſeu viſum eſt mihi, accerſere quendam ex illis, qui me præceptore vſi erant.*

Lycurg. Πελοποννησίοις ἔδοξε στρατεύειν. *Peloponneſiis placuit ſeu viſum eſt bellum gerere. Demoſth.* καὶ ἔπραττεν, ἃ δόξειεν αὐτῷ. *Et agebat, quæ ei placerent vel probarentur.*

4. συναρέσκειν.

Dem. κοινωνὸς γέγονα, καὶ συνήρεσκε ταῦτά μοι. *Socius fui, & mihi hæc probabantur, ſeu fui approbator.*

¶ τὸ δοκοῦν τινί. Quod alicui probatur vel placet.

Plutarch. κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς. *Pro ſuo arbitratu.*

Idem. γίνεται κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς. *Res illorum arbitrio geritur.*

¶ ἐλέγχους ἀπαιτεῖν παρά τινος. Probationes ab aliquo poſtulare. Demoſt.

ADIVNCTA.

¶ *Placere.*

οὕτω σοι διαφερόντως τῶν ἄλλων ἤρεσεν, Plato in Crito. ita tibi præ cæteris placuit. οὐκ ἠπίστατο τοῖς τοῦ Φράστορος ἤθεσιν ἀρέσκειν, Demoſt. Phraſtoris moribus obſequi neſciebat.

ἐὰν δὲ ταῦτά σοι ἀρέσκῃ, Plat. ſi tibi placent.

τῷ βασιλεῖ Λέων ὑπερφυῶς ἤρεσκε. Suid. incredibilem in modum placebat. Et in paſsiua voce τὰ δρώμενα ἠρέσκοντο τοῖς [illegible], Lucian. quæ fiebant, nullo modo ipſis placebant. οὐ σφόδρα ἀρεσθεὶς τοῖς εἰρημένοις, Iuſtinus. his verbis non admodum delectatus, vel, ea quæ dicta erant, non admodum probauit. ἀρέσκεσθαι & ἀπαρέσκεσθαι, contraria.

ἀρεσκόντως γέ μοι ταῦτα ποιεῖς, Xenop. in Oecon. grata mihi ſunt quæ facis

πρὸς ἀρέσκειαν τὴν ἐμήν. Phil. GALL. *Pour me complaire*, vt à me gratia ineatur.

πρὸς χάριν λόγους ποιεῖν, ad gratiam loqui.

ὅπως οἱ λόγοι χάριν ἕξουσι, Demoſth. quàm quomodo eorum oratio in præſens oblectet, auréſque deliniat.

εἰ δὲ λιπαρῶς ἔχω περὶ τὰ σοὶ δοκοῦντα, Plat. in Protag. id eſt, ἀρέσκοντα.

ὅσα δὲ ἡδονῆς ἐστί μοι, πρᾶττε, Phil. quæcunque mihi placent, facito. ἢ ὅσα βουλομένῳ μοι ἐστί.

φίλα ποιῶν ἡμῖν, καὶ κατὰ γνώμην, Greg. id eſt ἀρέσκοντα.

μὴ βουλόμενος δὲ τῶν πρὸς ἡδονὴν τοῖς ὑπηκόοις ἐργάζεσθαι, Phil. hoc eſt, τῶν δι' ἡδονῆς ὄντων, nihil omnino obſequi volens ſubiectis.

ἀρεστός. Phil. ὡς ἂν ἀρεστὸν ᾖ σοι, χρῶ, vt placet, vtere. συνθέμενος τὰς κυρίας τὰς συνθήκας εἶναι, ὅταν δ' ἀρεσταὶ τῷ πατρί, ita demum fœdera rata fore pactus, ſi ea pater comprobaſſet. Et ſine compoſitione. ἣ δ' ἂν τῷ βασιλέϊ ἀρεστὴ γένηται, ὑπὸ τούτου διαπαρθενεύεται. Herodot. quæ autem regi placuerit, eius virginitatem ipſe delibat. Hinc verbum εὐαρεστεῖσθαι, in ſacris auctoribus vſitatiſſimum.

τοῖς τε ἀπαρέσκονται τῷ Θεῷ, καὶ οἷς εὐαρεστεῖται, Baſ. tum quibus offenditur Deus, tum quibus delectatur, οἷς ἀρέσκεται.

σὺ ἀγάπην ἔχειν ἑαυτῇ τὰ καθ' ἡδονὰς περιττεύειν Baſ.i. ὅσοι δὲ ἡδονῆς ἐπ' αὐτῇ. ἡδέως ἔχειν, id eſt, ἥδεσθαι, ἀρέσκεσθαι, ἡδέως ἔχειν ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις, Iſocr. quod etiam πρὸς τὰ εἰρημένα dici poteſt.

ἡμῖν ἡδέες γίνονται οἱ λόγοι, Herod. id eſt, ἀρέσκουσι, εὐάρεστοί εἰσιν.

¶ Aſſuefacere, Conſueſcere, Solere.

ἐθίζειν.

ἐθίζειν { τὰ σώματα πρὸς τοὺς πόνους. Aſſuefacere corpora ad labores. Lucian.
τινὰς τὸ πρᾴους καὶ φιλανθρώπους. Ad clementiam & humanitatem aſſuefacere aliquos (cum infinitiuo) Demoſth.

Iſocrat. ἔθιζε σεαυτὸν τὸ μὴ σκυθρωπόν. *Aſſuefacias te, vt non ſis vultu toruo.*

Plato in Apolog. οὔκουν χρὴ οὔτε ἡμᾶς ἐθίζειν ὑμᾶς ἐπιορκεῖν, οὔθ' ὑμᾶς ἐθίζεσθαι. *Neque nos decet aſſuefacere vos ad peierandum, neque vos decet aſſuefieri. Vbi nota* ἐθίζεσθαι *paſsiuè poni.*

ἐθισθεὶς. Aſſuetus vel aſſuefactus: vt,

Plutarch. ἵνα ἐν τούτοις σιωπᾶν ἐθισθέντες. *Vt in his aſſueti tacere, vel aſſuefacti ad tacendum, deinceps, &c.*

συνεθίζειν
συνεθίζεσθαι } φρονεῖν, πονεῖν, ἀκούειν, &c. Conſueſcere intelligere, laborare, audire, &c.

Iſoc. μάλιστα περὶ καλῶν ἐπιτηδευμάτων λέγε, ἵνα συνεθισθῇς ὅμοια τοῖς εἰρημένοις φρονεῖν. *Studeas de honeſtis præceptis dicere, vt conſueſcas congruentia illis quæ dicis ſentire.*

συνήθεις ποιεῖν τοὺς νέους τῆς τοιαύτης ὄψεως. Conſuefacere iuuenes ad eiuſmodi conſpectus. Plut.

φιλεῖ, Solet. φιλοῦσι Solent.

Aeſchylus. φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια. *Aut ſolet tacere, aut loquitur tempeſtiuè.*

Gregor. οἷα φιλεῖ γίνεσθαι ἐν τοῖς τοιούτοις. *Qualia ſolent fieri in eiuſmodi rebus.*

Iſocr. αἱ ἐπιφάνειαι καὶ λαμπρότητες οὐκ ἐκ τῆς ἡσυχίας, ἀλλ' ἐκ τῶν ἀγώνων γίνεσθαι φιλοῦσι. *Celebritas & ſplendor nominis non ex otio, ſed ex certaminibus naſci ſolent.*

ἔθος
συνήθεια } Conſuetudo, Mos. πάτριόν ἐστι. Patrius mos eſt.

Demoſth. πονηρὸν ἔθος εἰσάγειν. *Prauam ſeu vitioſam conſuetudinem introducere.* φαῦλον ἔθος, *Idem.*

Philo. χαλεπὸν, συνήθειαν μακρὰν ἰάσασθαι. *Difficile eſt veterem conſuetudinem curare ſeu corrigere.*

Plutarc. πάτριόν ἐστι τοῖς Ῥωμαίοις σιδήρῳ τὴν πατρίδα σώζειν. *Patrius mos eſt Romanis, ferro patriam ſeruare.* καθ' ὃ πάτριόν ἐστι. *Quantum patrius mos patitur.*

εἴθισμαι
συνείθισμαι
πέφυκα
εἴωθα } τοῦτο ποιεῖν. Conſueui ita facere, Soleo hoc facere.
C'eſt ma couſtume.

Iſocr. οἶμαι δ' ἐμοὶ προσήκειν μετὰ παῤῥησίας ὥσπερ εἴθισμαι ποιεῖσθαι τοὺς λόγους. *Arbitror me decere, vt audacter, pro more, vel vt conſueui de his diſſeram.*

Idem, τοσοῦτον ἡττήθη τοῦ κάλλους κρατεῖν τῶν ἄλλων εἰθισμένος. *Adeò victus eſt pulchritudine qui alios vincere ſolebat.*

Demoſth. οὕτω πολλὰ ψευδῆ ἀκούειν συνειθίσμεθα. *Tam multa mendacia audire conſueti ſumus.*

Iſocr. τὰ μὲν σώματα συμμέτροις πόνοις, ἡ δὲ ψυχὴ τοῖς σπουδαίοις λόγοις αὔξεσθαι πέφυκε. *Corpora moderatis laboribus, animus vero honeſta diſciplina & doctrina augeri ſolet. Idem,* ἀλλὰ γὰρ πάντες πλείω πεφύκαμεν ἐξαμαρτάνειν ἢ κατορθοῦν. *Sed omnes magis ſolemus in pluribus delinquere, quam rectè agere.*

Demoſth. ὥσπερ εἴωθε παρ' ἡμῖν ταῦτα γίγνεσθαι. *Quemadmodum apud nos hæc fieri ſolent.*

2. ἐθίζειν.

Iſocrates, τοὺς ἄλλους ἐθιστέον ἀκούειν περὶ ὧν καὶ λέγειν δίκαιόν ἐστι. *Alij aſſuefaciendi ſunt ad audiendum ea, de quibus dicere iuſtum eſt.*

Xenoph. εἰ τῷ σώματι βούλει δυνατὸς εἶναι, τῇ γνώμῃ ὑπηρετεῖν ἐθιστέον τὸ σῶμα. *Si corpore potens eſſe vis, aſſuefaciendum eſt corpus, vt menti inſeruiat.* Sic & συνεθιστέον: vt, *Plutarch.* συνεθιστέον τοὺς παῖδας τἀληθῆ λέγειν.

ἀήθης, Inſuetus, Inſolitus.

ἀήθεις { τοῦ κατακούειν ἀήθεις εἰσί. Inſueti ſunt illi parere, vel potius, Inſueti iugi & ſeruitutis. Demoſth.

Idem, ἀήθεις ὄντες τοῦ προπηλακίζεσθαι. *Non aſſueti ſunt ferendis contumeliis.*

ψυχροῦ πόματος. Inſueti frigidi potus. Galenus.

φρίκη ἀήθης. *Horror inſolens. Idem.*

τὸ συνήθες ἔργον. Conſuetum opus.

Aeſopus, ἐπὶ τὸ συνήθες ἔργον ἐγείρεσθαι. *Ad conſuetum opus excitari.*

τὰ συνήθη ποιεῖν. Pro conſuetudine agere, vel Conſueta agere.

συνήθης νόσος. Conſuetus morbus.

A D I V N C T A.

¶ *Conſuetudo.*

χρόνιον ἔθος, Baſil. longa & inueterata conſuetudo.

ἔθος γάρ τοι τοῦτ' ἔχει, Plat. hoc quippe habet conſuetudo, hoc in more poſitum eſt.

τοῦτο ὁσημέραι ποιεῖν ἔθος αὐτῷ, Lucian. hoc ipſi familiare eſt & vſitatum.

ὥσπερ τὰ πολλὰ εἰώθει, Plat. vt plerunque ſolebat. οὐδὲν καινὸν διαπράττονται, ἀλλ' ἅπερ εἰώθασι, Demoſt. nihil noui faciunt, ſed eadem, quæ conſueuerunt; morem ſuum retinent.

τοῦτο δὲ πλέον τοῦ συνήθους εἶναί μοι δοκεῖ, Luc. hoc autem mihi plus quam de more eſſe videtur, plus quam ſolebat.

δι' ἔθους ἔχειν. Philo. δι' ἔθους ἔχουσα οἴκοι καταμένειν, de more domi manere aſſueta.

πολλάκις τοῦτο συνήθες ἦν αὐτῷ, Herod. hoc ipſi familiare erat.

ἡ παρ' αὐτοῖς ἐπικρατοῦσα συνήθεια. Baſil. conſuetudo, quæ apud eos obtinet. Verbum φιλεῖν, in hac ſignificatione perſæpe reperitur, Greg. ὥσπερ φιλεῖ συμβαίνειν ἐν τοῖς τοιούτοις, vt in eiuſmodi rebus accidere ſolet. ἰθὰς ἐθάδος, Phil. ἐθάδες γεγόναμεν ἤδη τῶν κακοπραγιῶν, calamitatibus iam aſſueuimus, non nobis nouum eſt in calamitatibus verſari. Et rurſus. παντάπασιν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ τῶν κατὰ τὴν Αἴγυπτον πραγματειῶν ἐθὰς γίνεται, GALL. *en peu de temps il fut tout accouſtumé aux faciendes d'Egypte.*

In eadem ſignificatione vtitur Gregorius verbo γυμνάζομαι. τούτων ἤδη γεγυμνάσμεθα φέρειν τὴν ὑπεροψίαν, horum faſtum & arrogantiam ferre longo iam vſu didicimus.

Contra, qui alicui rei minime aſſueuit, is ἀήθης dicitur. Demo. ἀνθρώπους ἀήθεις ὄντας προπηλακίζεσθαι, homines ignominię inſolentes. Et Philo, χαλεπὰ καὶ ἀφόρητα οἷα εἰκὸς ἐκείνων ἀήθει, his rebus haud aſſueto. ἄπειρος pro eodem ſæpe accipitur quod ἀήθης. Demoſth. ἄπειροι τοῦ ζημιοῦσθαι, qui damnis & incommodis affici minime conſueuerunt. Sic ἄπειρος τοῦ ὑβρίζεσθαι, Græce reddi poteſt, quod ait Liuius, Animus ad contumeliam inexpertus.

ἀμελέτητος, idem ſignificat apud Phil. ἀμελέτητος ταῖς οὕτω σκληραῖς διαίταις, huic tam duræ vitæ degendæ rationi haud quaquam aſſuetus. ἀγύμναστος, ἀπείρως ἔχων.

In eundem quoque ſenſum elegantiſſimè flectit Gregorius verbum καινοτομεῖν, de iis loquens, qui, cum prius ſemper in omnium rerum copia vixiſſent, coorta perſecutione, in magnas calamitates inciderunt. καινοτομοῦντας τὸ δυσπαθεῖν graues & acerbas afflictiones præter morem perpetientes.

ἔργον τίθεσθαι τὴν ἁμαρτίαν, Chryſoſt. peccatum inſtar artis habere. GALLI *faire meſtier de pecher.*

οὐδὲν ξένον ἐποίησαν ἐπὶ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀποστόλων, ἀλλὰ τὰ συνήθη, καὶ μεμελετημένα, idem. nihil in Chriſto atque Apoſtolis noui fecerunt, ſed antiquum morem tenuerunt. De Iudæis loquitur qui pios viros inſectari nunquam deſtiterunt.

τῷ φόνῳ μεμελετηκότες, idem. id eſt οἱ τῷ φόνῳ ἐνειθισμένοι.

¶ Conſuetudo eſt. Moris eſt, Vſitatum eſt, Solet.

ἔθος

καθεστηκέναι. Moris eſſe: vt,

Iſocr. De pace. τοῖς τυράννοις ἔθος καθέστηκε, τοῖς τῶν ἄλλων πόνοις καὶ κακοῖς αὐτοῖς ἡδονὰς παρασκευάζεσθαι. *Tyrannis vſitatum eſt, ex aliorum labore & incommodis ſibi voluptates quærer.*

παραδοῦναί τινι Tradere alicui conſuetudinem: vt,

Iſocr. τοιοῦτον ἔθος ἡμῖν παρέδοσαν. *Hunc morem nobis tradiderunt.*

παραδοῦναι εἰς τὴν πόλιν: vt,

Demoſthen. τοιοῦτον ἔθος παραδέδωκεν ἡμῖν εἰς τὴν πόλιν, ὥστε ἀκύρους νόμους ἐν τοῖς κυρίοις ἀναγεγράφθαι, καὶ δύο περὶ μιᾶς πράξεως ὑπεναντίους. *Talis mos in Remp. noſtram irrepſit, vt leges irritæ inter ratas leges ſint ſcriptæ, & binæ de eadem re inter ſe contrariæ*

πονηρὸν εἰσάγειν. Prauam conſuetudinem introducere. Demoſt.

ἔχειν. Conſuetudinem habere, id eſt, Solere. Iſocr.

ἐστὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις διὰ τοὺς εὐεργέτας καὶ ἄλλους τινὰς εὖ ποιεῖν τῶν μὴ χρηστῶν. Apud omnes homines vſitatum eſt, propter bene meritos, etiam malos quoſdam beneficiis afficere. Demoſt.

Δημοσθένει ἔθος ἐν μέσοις τοῖς λόγοις ἐπιλογίζεσθαι. Solet Demoſthenes in media oratione concludere. Vlpian.

νομίζεσθαι.

In more poſitum eſſe, Moris eſſe, Solenne eſſe, Lege ſancitum eſſe.

Xenoph. παραχωρῆσαι τὸν νεώτερον πρεσβυτέρῳ συντυγχάνοντι, πανταχοῦ νομίζεται. *Vt iuuenis ſeniori occurrenti via cedat, vbique ſolenne, ſeu in more poſitum eſt.*

Id. πανταχοῦ νομίζεται, μήτε γονέας παισὶ μίγνυσθαι, μήτε παῖδας γονεῦσι. *Vbique moris eſt, & iuſtum habetur, vt neque parentes cum liberis, neque liberi cum parentibus conſueſcant.*

εἰθισμένον ἐστί. Vſitatum eſt.

Lycurg. οὐ νόμιμον, οὐδ' εἰθισμένον ἐστὶν, ὑμᾶς ὑπὲρ ἐκείνων δικάζειν. *Neque iuſtum neque vſitatum eſt, vos pro illis ſententiam ferre.*

πάτριον
ἐστί. Moris eſt, vſitatum eſt: vt,

Plutarch. ἐν Λέπτει πάτριόν ἐστιν αἰτεῖσθαι. *In Lepta moris eſt, vel patrius mos eſt, mendicare.*

ἐστὶν ἡμῖν (cum datiuo perſonæ) vt,

Iſocr. πάτριον ἡμῖν ἐστι τὰς ἀδοξίας καὶ αἰσχύνας φοβεῖσθαι. *Nobis vſitatum eſt, dedecus & ignominiam metuere.*

Thucyd. πάτριον ἡμῖν ἐκ τῶν πόνων τὰς ἀρετὰς κτᾶσθαι. *Nobis mos patrius eſt laboribus virtutes acquirere & comparare.*

παλαιὸν ἔθος, καὶ πάτριος νόμος. Vetus conſuetudo, & lex patria. Iſocrates.

¶ Vſitato more, De more.

Aeſchines. ὃ νυνὶ πάντες ἐν ἔθει πεποιήμεθα. *Quod nunc de more omnes facimus.*

κατὰ τὸ πάτριον ἔθος. More patrio. Diodor.

τὰ εἰωθότα. Conſueta.

τὸ εἰωθὸς διαπράττεσθαι. Agere quod vſitatum eſt, vel conſueto more facere. Plato.

κατὰ τὸ εἰωθὸς Παύλῳ. Vt Paulo vſitatum eſt, vel, More Pauli.

¶ κατὰ τὸ εἰωθός. *Vſitato more, vel De more.* κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ. *Suo more.* Πυθαγορείοις ἔθει. *Pythagoreorum more.* παρὰ τὸ εἰωθός. Præter morem.

¶ Huc δίκην aduerbialiter poſitum, & accuſatiuus τρόπον ſubaudiendo κατὰ referenda ſunt: vt,

Ariſtot. καὶ ῥέουσι πολλάκις ποταμῶν δίκην. *Et fluunt ſæpe fluminum more, vel fluminum inſtar.*

Plato de leg. ἐν τρόπῳ βοσκήματος. More pecudis.

Xenoph. κατὰ τὸν Ἑλληνικὸν τρόπον. More Græcorum, ſeu Græcorum ritu.

Cebes, πολλοὶ εὐωχοῦνται, βοσκημάτων δίκην. Multi gulæ ſeruiunt pecu-dum more.

Huc & adiectiuum ἀντάξιος pertinet:vt,

Plato. πολλῶν οἰκετῶν οἶμαι ἀντάξιον εἶναι. Exiſtimo multorum ſeruorum inſtar eſſe.

¶ Pertinet & huc aduerb. ὁμοίως, datiuo iunctum:vt,

Iſocr. ὁμοίως τοῖς λῃσταῖς βιοῦν, Latronum more viuere.

¶ Mores.

ἦθος. Mores (in numero ſingulari) vt,

Aeſchines, οὐ τὸ ἦθος, ἀλλὰ τὸν τόπον μετήλλαξε. Non mores, ſc. ſed locum mutauit. Sic & Demoſt. ſæpe.

ἤθη, Mores (in numero plurali) vt,

Demoſth. οὐκ ἠπίστατο τοῖς τοῦ Φράστορος ἤθεσιν ἀρέσκειν. Non poterat illo Phraſtoris moribus delectari.

τὸ ἦθος, vel τὰ ἤθη. Mores. Demoſt. Iſocr.

χρηστὸς τὸ ἦθος, vel τὰ ἤθη Virtute præditus.

πάνυ δίκαιος τὸ ἦθος. Planè integris moribus. Demoſth.

καλοκἀγαθία τῶν ἠθῶν. Integritas morum. Iſocr.

¶ Audire.

ἀκούειν.

τινὸς (cum genitiuo.) Audire aliquem:vt,

Demoſth. ἐξ ἴσου ἀμφοτέρων ἀκούειν. Ex æquo vtrunque audire. Idem, ἀκούετέ μου περὶ τῶν κατηγορημένων ἀπολογουμένου δικαίως. Audite me ad ea, quæ mihi obiecta ſunt, iuſtè reſpondentem.

θορύβου καὶ βοῆς ἐπὶ θύραις (cum genitiuo rei) Audire tumultum & clamorem pro foribus. Plutarch.

ἐκείνου ὅτι / ὡς ταῦτα οὕτω γέγονε. Audire ex illo, hæc ita facta eſſe. Plut.

ἐξ ἑτέρων, ἐκ ψηφισμάτων τι. Ab aliis, Ex decretis, audire aliquid. Iſocr.

τινὸς εὐνοϊκῶς περὶ τοῦ πράγματος τούτου. Beneuolè aliquem audire de hoc negotio. Demoſth.

τινὸς τοῦτο. Audite ex aliquo hoc. Lucian.

ἀκούσεσθαι.

Plato in Apol. ὑμεῖς δέ μου ἀκούσεσθε πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Vos ex me audietis omnem veritatem. Demoſth. ἃ εἰκότως ἀκούσεσθέ μου. Quæ meritò ex me audietis.

Plato. ὅτι σύ, ὦ Σώκρατες, λέγεις, ἃ ἐγὼ πολλάκις ποτὲ σου ἀκήκοα, *Adhuc, Socrates, dicis, quæ ego iam dudum ex te audiui. Vides igitur verbum in actiua & media voce indifferenter vſurpari.*

Demoſth. ἤκουσα τῶν πρεσβυτέρων τοῦτο. *Audiui hoc à Senatoribus.*

τὶ παρὰ τῶν πρεσβυτέρων. Audire aliquid ex ſenioribus. *Demoſth.* ἀκήκοα ταῦτα παρὰ τῶν πρεσβυτέρων.

φωνὴν τινός. Vocem alicuius audire. Demoſt.

τινὸς μετ' εὐνοίας. Beneuolè aliquem audire. Demoſt.

τὶ. Audire aliquid. Iſocr. ἓν ἀκούσατε μόνον. *Vnum hoc tantùm audite.*

ἀηδῶς τινὸς λέγοντος. Inuitè audire dicentem

ἡδέως ἀκούειν τινός. Libenter audire.

ἥδιον ἀκούειν Libentius audire.

δυσκόλως ἀκούειν. Moroſe, faſtidioſe audire, &c.

ἥδιστα λόγου τινὸς ἀκούειν. Libentiſſime audire alicuius orationem. Demoſth.

λόγον παρά τινος. Audire orationem ab aliquo. Iſocr. Demoſt.

ἡδύ. Iucundum auditu: vt τοῦτό ἐστιν ἡδὺ ἀκούειν. *Hoc eſt iucundum auditu.* ταῦτά ἐστιν ἀκούειν ἡδέα. *Hæc ſunt iucunda auditu.*

2. ἀκροᾶσθαι.

ἀκροᾶσθαι

τινὸς (cum genit. perſonæ) Audire aliquem: vt,

Demoſt. ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι. *Eadem ratione vtrunque audire.* Pro quo idem autor etiam dicit, ἐξ ἴσου ἀμφοτέρων ἀκούειν. *Idem,* ἀκροᾶσθαι τῶν λεγομένων. *Audire orationem.*

Plato in Apol. ἐμοῦ λέγοντος ἀκροάσονται οἱ νέοι. *Me diſſerentem audient adoleſcentes.*

τὶ (cum accuſatiuo) Aliquid: vt,

Aeſchines, ἃ ὑμεῖς ἐκαρτερεῖτε ἀκροώμενοι. *Quæ vos conſtanter audiuiſtis.*

Lucian. ἠκροώμην γὰρ ἅπαντα. *Audiui enim omnia.*

εἰσακούειν
ἐπακούειν } Exaudire, eo ſenſu, quo Deus dicitur exaudire preces.

Pſalmo 4. οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. *Miſerere mei, & exaudi orationem meam. Matth. cap. 6.* ὅτι ἐν πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται.

Plutarchus, ἐπακούσας τῆς εὐχῆς ὁ θεός. *Exaudiens precationem Deus.*

ἀκροατὴς

ἀκροατὴς ὁ ἀκούων ὁ ἀκροώμενος	Auditor.

ADIVNCTA.

¶ *Audire.*

ἔστι δὲ τοῦτο, οὑτωσὶ μὲν ἀκοῦσαι, λόγον τινὰ ἔχον, Demoſth. hoc autem, vt quidem dicitur, rationem quandam habet. i. prima fronte ſpeciem quandam rationis habere videtur.

ὥς τινῶν ὑμῶν ἐστὶν ἀκοῦσαι, idem, vt ex quibuſdam veſtrum audire eſt.

ὡς ἐγὼ τῶν παραγενομένων τινὸς ἐπυθόμην, idem. vt à quodam ex iis, qui affuerunt accepi.

παρὰ πολλῶν ἐστι πυθέσθαι τοῖς εἰδέναι βουλομένοις, Iſocr. ex multis audire poſſunt qui hoc ſcire voluerint.

ἴστε γὰρ δήπου τοῦτο ἀκοῇ. Demoſth. auditione hoc percepiſtis.

ἤκουσα πρεσβύτου ἀνδρὸς διεξιόντος ὅπως, &c. Lucian. audiui de quodam ſene, cùm narraret quemadmodum, &c.

ἢν ἅπασιν ἀναπετάσῃς τὰ ὦτα, idem. ſi omnium ſermonibus aures tuæ pateant.

ἀκροᾶσθαι & ἀκρόασιν ποιεῖσθαι. Andocid. δέομαι ὑμῶν μετ' εὐνοίας ἀκρόασιν τῆς ἀπολογίας ποιεῖσθαι.

ἡ ἀκοὴ θείαις σχολάζει ἀκροάσεσι, Chryſ. aures diuinis ſermonibus audiendis occupatæ ſunt.

ἐφ' ἡμετέραις ἀκοαῖς τοῦτο εἴρηται, Euſeb. nobis audientibus.

τούτων ἀνήκοος οὐδείς, nemo harum rerum expers & ignarus eſt.

ταῦτα μὲν εἰς ἀκοὰς ἦλθε τὰς ὑμετέρας, Philo. hæc ad aures veſtras peruenerunt.

ἔχω ἀκροατικῶς, idem. fando audiui, auditione tantùm accepi.

ἀκοὴν ἑστιᾶν, Greg. aures paſcere.

ὅσον νῦν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ἀκοὴν παραδεξάμενοι, Plat. fama accepimus.

ὅσα τὰς ἀκοὰς ἡμῶν διέφυγε, Greg. quæcumque noſtras aures effugerunt.

ὑπέχειν τὰ ὦτα παντὶ τῷ λέγοντι, cuiuis loquenti aures accommodare.

οὐκ ἀνάξιον ἀκούειν, Plat. auditu minime indignum eſt.

πύλας πάνυ μεγάλας τοῖς ὠσὶν ἐπιθέσθαι, Plat. auribus ingentes portas imponere.

ἐπιβύσασθαι τὰ ὦτα, Luc. aures occludere.

ἀκούειν εἰλικρινῶς, Chryſoſt. auditu valere, liquidò audire.

πόθος

ποθεῖν ἔχειν. Deſiderio teneri vel moueri, Eſſe in deſiderio. Xenoph.

ἐνεργάζεσθαί τινί τινος (cum datiuo & genitiuo perſonæ) vt,

Plutarch. τοῦ Περικλέους σαφῆ πόθον Ἀθηναίοις ἐνεργάζεται. *Athenienſibus manifeſtum deſiderium Periclis excitauit*

ἐμποιεῖν τινί τινος (in eadem ſignificatione) vt,

Herodian. πόθον ἑαυτοῦ τῷ πλήθει ἐμπεποίηκεν. *Sui deſiderium populo mouit vel indidit.*

ἐνστάζειν τῆς αὐτοῦ χρηστότητος ταῖς τῶν ἀρχομένων ψυχαῖς. Inſtillare ſubditorum animis deſiderium ſuæ bonitatis. Herodian.

ἐγκαταλείπειν τοῖς καθ᾽ αὐτόν. Deſiderium ſui relinquere apud populum Romanum, vt Cicero loquitur. Herodian.

¶ τῆς πατρίδος μοι πόθος εἰσίει. Patriæ deſiderio teneor. Demoſth.

¶ φέρεσθαι τῷ πόθῳ ἐπί τινα, πᾶσαν ὥραν. Flagrare deſiderio alicuius ſingulis horis. Idem.

πόθος εἶχε τοὺς Ἀθηναίους τοῦ Κίμωνος. Athenienſes tenebat deſiderium Cimonis. Plut.

¶ πόθος γυναικός τε καὶ παίδων. Deſiderium coniugis & liberorum. Ariſtoph.

2. ἐπιποθεῖν.

Lucian. θάῤῥει μόνον, καὶ φαιδρὸς ἴσθι, καὶ μηδὲν ἐπιπόθει τῶν ἄνω. *Sis tantum bono animo, & lætare, & nihil eorum, quæ ſuperius ſunt, deſidera.*

3. διώκειν.

διώκειν

ἡδονήν. Voluptatem expetere, affectare. Ariſtot.

εὐέπειαν. Conſectari facundiam. Halicarn. de Iſocr.

τὰ πολυανθρωπότατα τῶν χωρίων. Conſectari loca celeberrima: pro Studioſè frequentare. Luc.

τοὺς εὐγνώμονας (cum accuſat. perſonæ) Conſectari bonos, ſeu bona mente præditos. Xenoph.

4. ἐπιτηδεύειν.

ἐπιτηδεύειν

τὰ καλά. Honeſta ſtudioſè ſectari. Xenoph.

Iſocr. τὰς ἄλλας ἀρετὰς ἐπιτηδεύουσι.

τὰ ἁμαρτήματα. (in malam partem) Peccata ſtudioſè ſectari & colere. Herodian.

ἐπὶ θάτερα. Ab altera parte, In alteram partem.

οἱ ἐπὶ θάτερα. Illi qui ab altera parte ſunt. Ariſtot.

τἀπὶ θάτερα τοῦ ποταμοῦ παρετάξαντο. (*cum genitiuo*) *Ab altera parte fluuij, seu vltra fluuium. Xenoph.*

¶ Anteuertere.

προλαμβάνειν.

προλαμβάνειν { Anteuertere(abſolutè)vt,

Demoſth. δέομαι ὑμῶν τουτονί, ἐπειδὰν ἀκούσητε, κρίνατε καὶ μὴ πρότερον προλαμβάνετε. *Illud à vobis peto, poſtquam audiueritis iudicate, & non prius anteuertite.*

τι (cum accuſatiuo) Anteuertere aliquid: vt,

Alexand. Aphrod. ἡ ὄψις προλαμβάνει τὴν ἀκοήν. *Viſus auditui anteuertit, vel viſus auditum præuenit.*

φθάνειν
προφθάνειν } Anteuertere, Præuenire : *Preuenir, Aller au deuant.* vt,
προτρέχειν

Demoſth. πείσεσθαί τι κακὸν προσδοκῶν, ἂν μὴ πρότερος φθάσῃ ποιήσας. *Accepturum ſe aliquid mali putans, niſi anteuerterit.*

Idem, ἂν ἄρα μὴ φθάσῃ λαβὼν αὐτούς. *Niſi prius anteuertens eos occupauerit. Vbi nota vſum verbi* φθάνειν *cum participio.*

Iſocr. προφθάνειν τὴν ἀγνώμονα τύχην. *Anteuertere leuitatem fortunæ.*

Idem, πολλοῖς ἡ γλῶττα προτρέχει τῆς διανοίας. *Multorum lingua cogitationem anteuertit.*

Approbare, Probare, Placere.

ἀποδέχεσθαι.

ἀποδέχεσθαι {
- ἑταίρους τινάς. Socios aliquos probare. Plat.
- καὶ ζηλοῦν τινάς. Probare & æmulari aliquos. Iſocr. & Demoſthen.
- τοὺς λόγους τινός. Verba alicuius probare. Iſocr.

2. ἀποδεκτέον.

Ariſtot. Eth. 10. καὶ συνᾳδόντων μὲν τοῖς ἔργοις ἀποδεκτέον, διαφωνούντων δὲ λόγους ὑποληπτέον. *Et ſi cum factis conſentiant, admittenda ſeu approbanda ſunt: ſin ab eis diſcrepant, verba tantum ſunt exiſtimanda.*

¶ ἐπαληθεύειν λόγον τινός. Orationem alicuius approbare, veram eſſe declarare. Plut. Lucian.

ἀρέσκειν
συναρέσκειν } Probare, Placere, *Approuuer, Trouuer bon.*

ἀρέσκειν.

ἑαυτὸν τινὰ, Seipſum alicui probare: vt,

Syneſ. ἀλλ' ἐπεὶ τούτοις ἡμᾶς οὐκ ἀρέσκομεν. *Quoniam noſmet vobis non probamus, Quoniam vobis his non ſatisfacimus.*

Τινὰ Probare aliquem: vt,

Plato, 8. de Rep. 8. ὃν αὐτὸν ἀρέσκοι. *Quem maximè ipſe probet.*

ἀρέσκειν τινὰ. Probari alicui, placere alicui: vt,

Plato in Epiſt. ὁ λεγόμενος βίος εὐδαίμων, οὐδαμῇ οὐδαμῶς με ἤρεσεν. *Vita illa beata, quæ ferebatur, nullo modo mihi placuit.*

τινὶ (cum datiuo) placere alicui: vt,

Plutarch. τὸ τοῖς πολλοῖς ἀρέσκειν, τοῖς σοφοῖς ἀπαρέσκειν ἐστί. *Vulgo placere, ſapientibus diſplicere eſt.*

πᾶσιν ἀρέσαι δυσχερέστατόν ἐστι. *Omnibus placere difficillimum eſt.*

Demoſth. εἰ μὲν ἤρεσκέ τί μοι τούτων ἡσυχίαν ἂν ἦγον. *Si quid mihi horum placuiſſet tacuiſſem.*

τινὶ καθ' ὑπερβολήν Supra modum placere alicui Demoſth.

τινὶ παίζειν (cum infin.) Cùm alicui placet ludere.

Herodian. καὶ πρῶτον ἀρέσκει προσελθεῖν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. *Et primùm mihi placet progredi ad exercitum.*

3. ἀπαρέσκειν, Diſplicere.

ἀπαρέσκειν { μοὶ τοῦτο. Hoc mihi diſplicet.

Exemplum paulò ante in verbo ἀρέσκειν cum datiuo ex Plutarcho citauimus.

μοὶ παίζειν. Non placet mihi ludere.

με τοῦτο (cum accuſatiuo perſonæ interdum) vt,

Plato ἓν μέν τοί με τῶν ῥηθέντων ἀπαρέσκει, *Vnum quidem illorum quæ dicta ſunt, mihi diſplicet.*

Habent & in hac ſignificatione placendi vel probandi, frequentem vſum voces δοκεῖ & ἔδοξε: vt,

εἰ δοκεῖ *Si placet, Plutarch.* διαλύωμεν, εἰ δοκεῖ τὸ συμπόσιον. *Idem,* ἔδοξε ταῦτα Κικέρωνι. *Hæc Ciceroni probantur. Demoſth.* ἔδοξέ μοι μεταπέμψασθαί τινα τῶν ἐμοὶ πεπλησιακότων. *Conſultum eſſe duxi, ſeu viſum eſt mihi, accerſere quendam ex illis, qui me præceptore vſi erant.*

Lycurg.

urg. Πελοποννησίοις ἔδοξε στρατεύειν. *Peloponneſiis placuit ſeu viſum llum gerere. Demoſth.* καὶ ἔπραττεν, ἃ δόξειεν αὐτῷ. *Et agebat, quæ cerent vel probarentur.*

4. συναρέσκειν.

τες. κοινωνὸς γέγονα, καὶ συνήρεσκε ταῦτά μοι. *Socius fui, & mihi hæc abantur, ſeu fui approbator.*

Τὸ δοκοῦν τινί. Quod alicui probatur vel placet.

utarch. κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς. *Pro ſuo arbitratu.*

em. γίνεται κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς. *Res illorum arbitrio geritur.*

ἐλέγχους ἀπαιτεῖν παρά τινος. Probationes ab aliquo poſtulare, moſt.

ADIVNCTA.

¶ *Placere.*

οὕτω σοι διαφερόντως τῶν ἄλλων ἤρεσεν, Plato in Crito. ita tibi præ cæteris acuit. οὐκ ἠπίστατο τοῖς τοῦ Φορμίωνος τρόποις ἀρέσκειν, Demoſt. Phraſto moribus obſequi neſciebat.

ὅσα δὲ ταῦτά σοι ἀρέσκει, Plat. ſi tibi placent.

τῷ βασιλεῖ Ἀλέξανδρος ὑπερφυῶς ἤρεσκε. Suid. incredibilem in modum acebat. Et in paſſiua voce οὐδαμῶς ἠρέσκοντο τοῖς δρωμένοις, Lucian. æ fiebant, nullo modo ipſis placebant. οὐ σφόδρα ἀρεσθεὶς τοῖς εἰρημένοις, Iuſtinus. his verbis non admodum delectatus, vel, ea quæ icta erant, non admodum probauit. ἀρέσκεσθαι & ἀπαρέσκεσθαι, contraria.

ἀρέσκοντάς γέ μοι ταῦτα ποιεῖς, Xenop. in Oecon. grata mihi ſunt uæ facis

πρὸς ἀρέσκειαν τὴν ἐμήν. Phil. GALL. *Pour me complaire*, vt à me ratia ineatur.

πρὸς χάριν λόγους ποιεῖν, ad gratiam loqui.

ὅπως οἱ λόγοι χάριν ἕξουσι, Demoſth. quàm quomodo eorum o atio in præſens oblectet, auréſque deliniat.

οὐδὲ λιπαρῶς ἔχω περὶ τὰ σοὶ δοκοῦντα, Plat. in Protag. id eſt ἀρέσκοντα.

ὅσα δὲ ἡδέως ἐστί μοι, πρᾶττε, Phil. quæcunque mihi placent, facito. ὅσα βουλομένῳ μοί ἐστι.

φίλα ποιῶν ἡμῖν, καὶ κατὰ γνώμην, Greg. id eſt ἀρέσκοντα.

μὴ βουλόμενός τι τῶν πρὸς ἡδονὴν τοῖς ὑπηκόοις ἐργάσασθαι, Phil. hoc eſt, τῶν δὲ ἡδέως ὄντων, nihil omninò obſequi volens ſubiectis.

εὐάρεστος. Phil. ὡς εὐάρεστόν ἐστί σοι, χρῶ, vt placet, vtere. συνθέμενος κυρίας τὰς συνθήκας εἶναι, ἐάν τι δ' ἀρεστὰ ᾖ τῷ πατρί, ita demum fœdera rata fore pactus, ſi ea pater comprobaſſet. Et ſine compoſitione. ἣ δ' ἂν τῷ βασιλεῖ ἀρεστὴ γένηται, ὑπὸ τούτου διαπαρθενεύεται. Herodot. quæ autem regi placuerit, eius virginitatem ipſe delibat. Hinc verbum εὐαρεστεῖσθαι, in ſacris auctoribus vſitatiſſimum.

τοῖς ἀπαρέσκουσι τῷ Θεῷ, καὶ οἷς εὐαρεστεῖται, Baſ. tum quibus offenditur Deus, tum quibus delectatur, οἷς ἀρέσκεται.

ἀνάγκην ἔχειν ἑαυτῇ τὰ καθ' ἡδονὰς [illegible] Baſ.1. ὅσα δι' ἡδονῆς ἐστὶν αὐτῇ. ἡδέως ἔχειν, id eſt, ἥδεσθαι, ἀρέσκεσθαι, ἡδέως ἔχειν ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις, Iſocr. quod etiam πρὸς τὰ εἰρημένα dici poteſt.

ἡμῖν ἡδέως γίνονται οἱ λόγοι, Herod. id eſt. ἀρέσκουσι, εὐάρεστοί εἰσιν.

¶ Aſſuefacere, Conſueſcere, Solere.

ἐθίζειν.

ἐθίζειν { τὰ σώματα πρὸς τοὺς πόνους. Aſſuefacere corpora ad labores. Lucian.

τινὰς τῷ πρᾴως καὶ φιλανθρώπως. Ad clementiam & humanitatem aſſuefacere aliquos (cum infinitiuo) Demoſth.

Iſocrat. ἔθιζε σεαυτὸν τῷ μὴ σκυθρωπὸν. *Aſſuefacias te, vt non ſis vultu toruo.*

Plato in Apolog. οὔκουν χρὴ οὔτε ἡμᾶς ἐθίζειν ὑμᾶς ἐπιορκεῖν, οὔθ' ὑμᾶς ἐθίζεσθαι. *Neque nos decet aſſuefacere vos ad peierandum, neque vos decet aſſuefieri. Vbi nota* ἐθίζεσθαι *paſsiuè poni.*

ἐθισθεὶς. Aſſuetus vel aſſuefactus: vt.

Plutarch. ἵνα ἐν τούτοις σιωπᾶν ἐθισθέντες. *Vt in his aſſueti tacere, vel aſſuefacti ad tacendum, deinceps, &c.*

συνεθίζειν
συνεθίζεσθαι } νοεῖν, πονεῖν, ἀκούειν, &c. Conſueſcere intelligere, laborare, audire, &c.

Iſoc. μάλιστα περὶ καλῶν ἐπιτηδευμάτων λέγε, ἵνα συνεθισθῇς ὅμοια τοῖς εἰρημένοις φρονεῖν. *Studeas de honeſtis præceptis dicere, vt conſueſcas congruentia illis quæ dicis, ſentire.*

συνήθεις ποιεῖν τοὺς νέους τῆς τοιαύτης ὄψεως. Conſuefacere iuuenes ad eiuſmodi conſpectus. Plut.

φιλεῖ, Solet. φιλοῦσι Solent.

Aeſchylus. φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγει τὰ καίρια. *Aut ſolet tacere, aut loquitur tempeſtiuè.*

Gregor. οἷα φιλεῖ γίνεσθαι ἐν τοῖς τοιούτοις. *Qualia ſolent fieri in eiuſmodi rebus.*

Iſocr. αἱ ἐπιφάνειαι καὶ λαμπρότητες οὐκ ἐκ τῆς ἡσυχίας, ἀλλ' ἐκ τῶν ἀγώνων γίνεσθαι φιλοῦσι. *Celebritas & ſplendor nominis non ex otio, ſed ex certaminibus naſci ſolent.*

ἔθος
συνήθεια } Conſuetudo, Mos. πάτριόν ἐστι. Patrius mos eſt.

Demoſth. πονηρὸν ἔθος εἰσάγειν. *Prauam ſeu vitioſam conſuetudinem introducere.* φαῦλον ἔθος, *Idem.*

Philo. χαλεπὸν, συνηθείας μακρὰς ἰάσασθαι. *Difficile eſt veterem conſuetudinem curare ſeu corrigere.*

Plutarc. πάτριόν ἐστι τοῖς Ῥωμαίοις σιδήρῳ τὴν πατρίδα σώζειν. *Patrius mos eſt Romanis, ferro patriam ſeruare.* καθ' ὃ πάτριόν ἐστι. *Quantum patrius mos patitur.*

εἴθισμαι
συνείθισμαι
πέφυκα
εἴωθα } τοῦτο ποιεῖν. Conſueui ita facere, Soleo hoc facere.
C'eſt ma couſtume.

Iſocr. οἶμαι ἐμοὶ προσήκειν μετὰ παῤῥησίας ὥσπερ εἴθισμαι ποιεῖσθαι τοὺς λόγους. *Arbitror me decere, vt audacter, pro more, vel vt conſueui de his diſſeram.*

Idem, τοσοῦτον ἡττήθη τοῦ κάλλους κρατεῖν τῶν ἄλλων εἰθισμένος. *Adeò victus eſt pulchritudine qui alios vincere ſolebat.*

Demoſth. οὕτω πολλὰ ψευδῆ ἀκούειν συνειθίσμεθα. *Tam multa mendacia audire conſueti ſumus.*

Iſocr. τὰ μὲν σώματα συμμέτροις πόνοις, ἡ δὲ ψυχὴ τοῖς σπουδαίοις λόγοις αὔξεσθαι πέφυκε. *Corpora moderatis laboribus, animus vero honeſta diſciplina & doctrina augeri ſolet. Idem,* ἀλλὰ γὰρ πάντες πλείω πεφύκαμεν ἐξαμαρτάνειν ἢ κατορθοῦν. *Sed omnes magis ſolemus in pluribus delinquere, quàm rectè agere.*

Demoſth. ὥσπερ εἴωθε παρ' ὑμῖν ταῦτα γίγνεσθαι. *Quemadmodum apud nos hæc fieri ſolent.*

2. ἐθίζειν.

Iſocrates, τοὺς ἄλλους ἐθιστέον ἀκούειν περὶ ὧν καὶ λέγειν δίκαιόν ἐστι. *Alij aſſuefaciendi ſunt ad audiendum ea, de quibus dicere iuſtum eſt.*

Xenoph. εἰ τῷ σώματι βούλει δυνατὸς εἶναι, τῇ γνώμῃ ὑπηρετεῖν ἐθιστέον τὸ σῶμα. *Si corpore potens eſſe vis, aſſuefaciendum eſt corpus, vt menti inſeruiat.* Sic & συνεθιστέον: vt, *Plutarch.* συνεθιστέον τοὺς παῖδας τἀληθῆ λέγειν.

ἀήθης, Inſuetus, Inſolitus.

ἀήθεις { τοῦ κατακούειν αὐτοί εἰσι. Inſueti ſunt illi parere, vel potius, Inſueti iugi & ſeruitutis. Demoſth.
Idem, ἀήθεις ὄντες τοῦ προπηλακίζεσθαι. *Non aſſueti ſunt ferendis contumeliis.*

ψυχροῦ πόματος. Inſueti frigidi potus. Galenus.
φρίκη ἀήθης. *Horror inſolens. Idem.*
τὸ συνῆθες ἔργον. Conſuetum opus.
Aeſopus, ἐπὶ τὸ συνῆθες ἔργον ἐγείρεσθαι. *Ad conſuetum opus excitari.*
τὰ συνήθη ποιεῖν. Pro conſuetudine agere, vel Conſueta agere.
συνήθης νόσος. Conſuetus morbus.

ADIVNCTA.

¶ *Conſuetudo.*

χρόνιον ἔθος, Baſil. longa & inueterata conſuetudo.

ἔθος γάρ τοι τοῦτ' ἔχει, Plat. hoc quippe habet conſuetudo, hoc in more poſitum eſt.

τοῦτο ὀνομάζειν ποιεῖν ἔθος αὐτῷ, Lucian. hoc ipſi familiare eſt & vſitatum.

ὥσπερ τὰ πολλὰ εἰώθει, Plat. vt plerunque ſolebat. οὐδὲν καινὸν διαπράττονται, ἀλλ' ἅπερ εἰώθασι, Demoſt. nihil noui faciunt, ſed eadem, quæ conſueuerunt; morem ſuum retinent.

τοῦτο δὲ πλέον τοῦ συνήθους εἶναί μοι δοκεῖ, Luc. hoc autem mihi plus quam de more eſſe videtur, plus quam ſolebat.

δι' ἔθους ἔχειν. Philo. δι' ἔθους ἔχουσα οἴκοι καταμένειν, de more domi manere aſſueta.

πολλάκις τοῦτο συνῆθες ἦν αὐτῷ, Herod. hoc ipſi familiare erat.

ἡ παρ' αὐτοῖς ἐπικρατοῦσα συνήθεια. Baſil. conſuetudo, quæ apud eos obtinet. Verbum φιλεῖν, in hac ſignificatione perſæpe reperitur, Greg. ὥσπερ φιλεῖ συμβαίνειν ἐν τοῖς τοιούτοις, vt in eiuſmodi rebus accidere ſolet. ἐθὰς ἐθάδος, Phil. ἐθάδες γεγόναμεν ἤδη τῶν κακοπραγιῶν, calamitatibus iam aſſueuimus, non nobis nouum eſt in calamitatibus verſari. Et rurſus. παντάπασιν οὖν ὀλίγῳ χρόνῳ τῶν κατὰ τὴν Αἴγυπτον πραγματειῶν ἐθὰς γίνεται, GALL. *en peu de temps il fut tout accouſtumé aux faciendes d'Egypte.*

In eadem ſignificatione vtitur Gregorius verbo γυμνάζομαι. τούτων ἤδη γεγυμνάσμεθα φέρειν τὴν ὑπεροψίαν, horum faſtum & arrogantiam ferre longo iam vſu didicimus.

Contra, qui alicui rei minime aſſueuit, is ἀήθης dicitur. Demo. ἀνθρώπους ἀήθεις ὄντας προπηλακίζεσθαι, homines ignominię inſolentes. Et Philo, χαλεπὰ καὶ ἀφόρητα οἷα ἂν εἴη ἐκείνων ἀήθει, his rebus haud aſſueto. ἄπειρος pro eodem ſæpe accipitur quod ἀήθης. Demoſth. ἄπειροι τοῦ ζημιοῦσθαι, qui damnis & incommodis affici minime conſueuerunt. Sic ἄπειρος τοῦ ὑβρίζεσθαι, Græce reddi poteſt, quod ait Liuius, Animus ad contumeliam inexpertus.

ἀμαἀμελέτητος, idem ſignificat apud Phil. ἀμελέτητος ταῖς οὕτω σκληραῖς διαίταις, huic tam duræ vitæ degendæ rationi haud quaquam aſſuetus. ἀγύμναστος, ἀπείρως ἔχων.

In eundem quoque ſenſum elegantiſſimè flectit Gregorius verbum καινοτομεῖν, de iis loquens, qui, cum prius ſemper in omnium rerum copia vixiſſent, coorta perſecutione, in magnas calamitates inciderunt. καινοτομοῦντες τὸ δυσπαθεῖν graues & acerbas afflictiones præter morem perpetientes.

ἔργον θέσθαι τὴν ἁμαρτίαν, Chryſoſt. peccatum inſtar artis habere. GALL. *faire meſtier de pecher.*

οὐδὲν ξένον ἐποίησαν ἐπὶ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀποστόλων, ἀλλὰ τὸ σύνηθες, καὶ μεμελετημένα, idem. nihil in Chriſto atque Apoſtolis noui fecerunt, ſed antiquum morem tenuerunt. De Iudæis loquitur qui pios viros inſectari nunquam deſtiterunt.

οἱ βορᾷ μεμελετηκότες, idem. id eſt οἱ τῇ βορᾷ εἰθισμένοι.

¶ Conſuetudo eſt, Moris eſt, Vſitatum eſt, Solet.

καθέστηκε. Moris eſſe: vt,

Iſocr. De pace. τοῖς τυράννοις ἔθος καθέστηκε, τοῖς τῶν ἄλλων πόνοις καὶ κακοῖς αὑτοῖς ἡδονὰς παρασκευάζεσθαι. *Tyrannis vſitatum eſt, ex aliorum labore & incommodis ſibi voluptates quærer.*

παραδοῦναί τινι Tradere alicui conſuetudinem: vt,

Iſocr. τοῦτον ἔθος ἡμῖν παρέδοσαν. *Hunc morem nobis tradiderunt.*

παραδοῦναι εἰς τὴν πόλιν: vt,

Demoſthen. τοιοῦτον ἔθος παραδέδωκεν ὑμῖν εἰς τὴν πόλιν, ὥστε ἀκύρους νόμους ἐν τοῖς κυρίοις ἀναγεγράφθαι καὶ δύο περὶ μιᾶς πράξεως ὑπεναντίους. *Talis mos in Remp. noſtram irrepſit, vt leges irritæ inter ratas leges ſint ſcriptæ, & bina de eadem re inter ſe contraria*

πονηρὸν εἰσάγειν. Prauam conſuetudinem introducere. Demoſt.

ἔχειν. Conſuetudinem habere, id eſt, Solere. Iſocr.

ἔθος παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις διὰ τοὺς εὐεργέτας καὶ ἄλλους τινὰς εὖ ποιεῖν τῶν μὴ χρηστῶν. Apud omnes homines vſitatum eſt, propter bene meritos, etiam malos quoſdam beneficiis afficere. Demoſt.

Δημοσθένει ἔθος ἐν μέσοις τοῖς λόγοις ἐπιλογίζεσθαι. Solet Demoſthenes in media oratione concludere. Vlpian.

νομίζεσθαι.

In more poſitum eſſe, Moris eſſe, Solenne eſſe, Lege ſancitum eſſe.

Xenoph. ὑποχωρῆσαι τὸν νεώτερον πρεσβυτέρῳ συντυγχάνοντι, πανταχοῦ νομίζεται. *Vt iuuenis ſeniori occurrenti via cedat, vbique ſolenne, ſeu in more poſitum eſt.*

Id. πανταχοῦ νομίζεται, μήτε γονέας παισὶ μίγνυσθαι, μήτε παῖδας γονεῦσι. *Vbique moris eſt, & iuſtum habetur, vt neque parentes cum liberis, neque liberi cum parentibus conſueſcant.*

εἰθισμένον ἐστὶ. Vſitatum eſt.

Lycurg. οὐ νόμιμον, οὐδ᾽ εἰθισμένον ἐστὶν, ὑμᾶς ὑπὲρ ἐκείνων δικάζειν. *Neque iuſtum neque vſitatum eſt, vos pro illis ſententiam ferre.*

πάτριον

ἐστὶ. Moris eſt, vſitatum eſt: vt,

Plutarch. ἐν Λέπτει πάτριόν ἐστιν αἰτεῖσθαι. *In Lepta moris eſt, vel patrius mos eſt, mendicare.*

ἐστιν ἡμῖν (cum datiuo perſonæ) vt,

Iſocr. πάτριον ἡμῖν ἐστι τὰς ἀδοξίας καὶ αἰσχύνας φοβεῖσθαι. *Nobis vſitatum eſt, dedecus & ignominiam metuere.*

Thucyd. πάτριον ἡμῖν, ἐκ τῶν πόνων τὰς ἀρετὰς κτᾶσθαι. *Nobis mos patrius eſt laboribus virtutes acquirere & comparare.*

παλαιὸν ἔθος, καὶ πάτριος νόμος. Vetus conſuetudo, & lex patria. Iſocrates.

¶ Vſitato more, De more.

Aeſchines. ὃ νυνὶ πάντες ἐν ἔθει ποιοῦμεν. *Quod nunc de more omnes facimus.*

κατὰ τὸ πάτριον ἔθος. More patrio. Diodor.

τὰ εἰωθότα. Conſueta.

τὸ εἰωθὸς διαπράττεσθαι. Agere quod vſitatum eſt, vel conſueto more facere. Plato.

κατὰ τὸ εἰωθὸς Παύλῳ. Vt Paulo vſitatum eſt, vel, More Pauli.

¶ κατὰ τὸ εἰωθὸς. *Vſitato more, vel De more.* κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ. *Suo more.* Πυθαγορείῳ ἔθει. *Pythagoreorum more.* παρὰ τὸ εἰωθὸς. Præter morem.

¶ Huc δίκην aduerbialiter poſitum, & accuſatiuus τρόπον ſubaudiendo κατὰ, referenda ſunt: vt,

Ariſtot. καὶ ῥέουσι πολλάκις ποταμῶν δίκην. *Et fluunt ſæpe fluminum more, vel fluminum inſtar.*

Plato de leg. ἐν τρόπῳ βοσκήματος. More pecudis.

Xenoph. κατὰ τὸν ἑλληνικὸν τρόπον. More Græcorum, ſeu Græcorum ritu.

Cebes, πολλοὶ γαστριμαργοῦσι, βοσκημάτων τρόπον. Multi gula ſeruiunt pecudum more.

Huc & adiectiuum ἀντάξιος pertinet: vt,

Plato. πολλῶν οἰκετῶν οἶμαι ἀντάξιον εἶναι. Exiſtimo multorum ſeruorum inſtar eſſe.

¶ Pertinet & huc aduerb. ὁμοίως, datiuo iunctum: vt.

Iſocr. ὁμοίως τοῖς λῃσταῖς βιοῦν, Latronum more viuere.

¶ Mores.

ἦθος. Mores (in numero ſingulari) vt,

Aeſchines, οὐ τὸ ἦθος, ἀλλὰ τὸν τόπον μετήλλαξε. Non mores, ſed locum mutauit. Sic & Demoſt. ſæpe.

ἤθη, Mores (in numero plurali) vt,

Demoſth. οὐκ ἠπίστατο τοῖς τοῦ Φράστορος ἤθεσιν ἀρέσκειν. Non poterat ille Phraſtoris moribus delectari.

τὸ ἦθος, vel τὰ ἤθη. Mores. Demoſt. Iſocr.

χρηστὸς τὸ ἦθος, vel τὰ ἤθη Virtute præditus.

ἁπλῶς δίκαιος τὰ ἤθη. Plane integris moribus. Demoſth.

καλοκαγαθία τῶν ἠθῶν. Integritas morum. Iſocr.

¶ Audire.

ἀκούειν.

τινὸς (cum genitiuo.) Audire aliquem: vt,

Demoſth. ἐξ ἴσου ἀμφοτέρων ἀκούειν. Ex æquo vtrumque audire. Idem, ἀκούσατέ μου περὶ τῶν κατηγορουμένων ἀπολογουμένου δικαίως. Audite me ad ea, quæ mihi obiecta ſunt, iuſtè reſpondentem.

θορύβου καὶ βοῆς ἐπὶ θύραις (cum genitiuo rei) Audire tumultum & clamorem pro foribus. Plutarch.

ἐκείνου { ὅτι / ὡς } ταῦτα οὕτω γέγονε. Audire ex illo, hæc ita facta eſſe. Plut.

ἐξ ἑτέρων, ἐκ ψηφισμάτων τι. Ab aliis, Ex decretis, audire aliquid. Iſocr.

τινὸς εὐνοϊκῶς περὶ τοῦ πράγματος τούτου. Beneuolè aliquem audire de hoc negotio. Demoſth.

τινὸς τοῦτο. Audire ex aliquo hoc. Lucian.

Plato in Apol. ὑμεῖς δέ μου ἀκούσεσθε πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Vos ex me audietis omnem veritatem. Demoſth. ἃ εἰκότως ἀκούσεσθέ μου. Quæ merito ex me audietis.

Plato. ὅτι σὺ ὦ Σώκρατες, λέγεις, ἃ ἐγὼ πάλαι ποτέ σου ἀκούω

οατὴς
κούων
κροώμενος } Auditor.

ADIVNCTA.

¶ Audire.

στι δὲ τοῦτο, οὑτωσὶ μὲν ἀκοῦσαι, λόγον τινὰ ἔχον, Demoſth. hoc autem, vt idem dicitur, rationem quandam habet. i. prima fronte ſpe-
em quandam rationis habere videtur.

ὡς τινῶν ὑμῶν ἐστιν ἀκοῦσαι, idem, vt ex quibuſdam veſtrum audire
t.

ὡς ἐγὼ τῶν παραγενομένων τινὸς ἐπυθόμην, idem. vt à quodam ex iis, qui
uerunt accepi.

παρὰ πολλῶν ἐστι πυθέσθαι τοῖς εἰδέναι βουλομένοις, Iſocr. ex multis audire
llunt qui hoc ſcire voluerint.

στε γὰρ δήπου τοῦτ᾽ ἀκοῇ. Demoſth. auditione hoc percepiſtis.

κουσα πρεσβύτου ἀνδρὸς διεξιόντος ὅπως, &c. Lucian. audiui de quo-
n ſene, cùm narraret quemadmodum, &c.

ἅπασιν ἀναπετάσῃς τὰ ὦτα, idem. ſi omnium ſermonibus aures
e pateant.

κροᾶσθαι & ἀκρόασιν ποιεῖσθαι. Andocid. δέομαι ὑμῶν μετ᾽ εὐνοίας
ιασιν τῆς ἀπολογίας ποιεῖσθαι.

ἀκοὴ θείαις σχολάζει ἀκροάσεσι, Chryſ. aures diuinis ſermonibus
liendis occupatæ ſunt.

ἡμετέραις ἀκοαῖς τοῦτο εἶπεν, Euſeb. nobis audientibus.

των ἀνήκοος οὐδείς, nemo harum rerum expers & ignarus eſt.

ταῦτα μὲν εἰς ἀκοὰς ἦλθε τὰς ὑμετέρας, Philo. hæc ad aures veſtras
enerunt.

ἀκροατικῶς, idem. fando audiui, auditione tantùm accepi.

οὴν ἑστιᾶν, Greg. aures paſcere.

ἴσμεν νῦν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ἀκοὴν παραδεξάμενοι, Plat. fama accepi-
i.

τὰς ἀκοὰς ἡμῶν διέφυγε, Greg. quæcumque noſtras aures effu-
nt.

ἔχειν τὰ ὦτα παντὶ λέγοντι, cuiuis loquenti aures accommo-
e.

ἀνάξιον ἀκούειν, Plat. auditu minimè indignum eſt.

λας πάνυ μεγάλας τοῖς ὠσὶν ἐπιθέσθαι, Plat. auribus ingentes portas
onere.

βύσασθαι τὰ ὦτα, Luc. aures occludere.

ειν εὐκρινῶς, Chryſoſt. auditu valere, liquidò audire.

Audire, Intelligere, Cognoſcere, Reſciſcere, Certiorem fieri.

πυνθάνομαι

Fando accipio:vt,

Demoſt. ad Philipp. ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι. *Vbi accepi, Vt ego fama & auditione cognoui.*

ταῦτα διὰ τῶν κατασκόπων. Cognoui hæc per exploratores. Iſoc.

Idem, διὰ τούτων ἔξεστι πυνθάνεσθαι τὰς ἐκείνων συμφοράς. *Hinc licet reſciſcere illorum calamitates.*

παρ᾽ αὐτοῦ. Ex eo cognoſco, Ab illo certior factus ſum:vt,

Iſocr. ὅτι τὸν αὐτὸν τρόπον τἀκεῖ καθέστηκε, παρὰ πολλῶν ἔξεστι πυθέσθαι τοῖς εἰδέναι βουλομένοις. *Quod ita tibi illa conſtituta fuerint ex multis cognoſcere poſſunt, ſi qui ſcire cupiunt.*

Idem, τὴν τοῦ βίου μεταβολὴν παρ᾽ ἄλλων πυνθανόμενος οἶδα. *Mutatum vitæ genus ab aliis fando cognoui.*

Xenoph. πυνθάνομαι παρὰ θεῶν. *A diis certior factus ſum.*

σοῦ. Ex te audio, cognoſco: vt,

Aeſchines, ὡς ἐγὼ τοῦ πατρὸς πυνθάνομαι. *Vt ego ex patre audiui.*

σου τινὰ λόγον:vt,

Plutarch. Numa, θαυμάσιόν τινα λόγον πυθέσθαι τῶν μουσῶν φησί. *Ait ſe mirabilem quandam orationem ex Muſis audiuiſſe.*

αὐτὸν ἐπιχειρήσειν ὑμᾶς ἐξαπατᾶν [cum infinitiuo] cognoui eum operam daturum, vt vos decipiat. Demoſthen.

Æſchines, πυνθάνομαι αὐτὸν μέλλειν λέγειν, ὡς οὐ δίκαια ποιῶ. *Cognoſco eum dicturum me non rectè agere.*

τὰς ἐπιβουλὰς [cum accuſatiuo] ſine adiectione:vt,

Iſocr. πυθόμενος ὁ Κρατῖνος τὰς τούτων ἐπιβουλάς, τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἡσυχίαν εἶχε. *Reſciſcens Cratinus eorum fraudes & inſidias, reliquo tempore quieuit.*

Idem, πυθόμενος δὲ ταῦτα Πασίων, ἀφανίζει Κίττον τὸν παῖδα. *His auditis & cognitis, Paſion è medio tollit Cittum puerum.*

περὶ τούτου. De hac re audio, Certior fio:vt,

Iſoc. πυνθανόμενος καὶ περὶ τῆσδε τῆς πόλεως καὶ περὶ τῆς ὅλης Ἑλλάδος, ἐπεθύμησα ἀποδημῆσαι. *Cum cognouiſſem ſeu certior factus eſſem, tum de hac ciuitate, tum de tota Græcia, proficiſci cupiui.*

¶ Co-

¶ Cognoſcere, Intelligere.

συνίημι.

συνίημι

τοῦτο. Intelligo hoc: vt,

Plutarch. συνιεὶς Βροῦτος τὸ πεπραγμένον. *Cùm Brutus intellexiſſet hoc, quod factum erat.*

Cebes Theb. εἰ μὲν αὐτὸ συνίη τις, ἐσώζετο, εἰ δὲ μὴ συνίη, ἀπώλλυτο ὑπὸ τῆς σφιγγός. *Si quis hoc ænigma intelligebat, ſeruabatur: Sin vero minus, interficiebatur à ſphinge.*

μὴ συνιέναι τι. Non intelligere aliquid. D.

τοῦ. (cum genitiuo) Hoc intelligo: vt,

Lucian. ἐπειδὴ τάχιστα συνῆκα τοῦ κρείττονος. *Simulque intellexit, quod erat melius.*

εὖ πάσχων [cum participio] Intelligo me beneficiis affici. Iſocr.

μανθάνειν. Cognoſcere. Intelligere.

Demoſt. καὶ ἐν οἵαις ἦν ταραχαῖς ἐπὶ τούτοις, ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τῶν ἐκείνου μαθήσεσθε. *Et in quantis fuerit perturbationibus (Philippus) propter hæc, ex eius literis cognoſcetis. Sic & ab aliis verbum* μανθάνω *ſæpè vſurpatur.*

2. γινώσκειν.

τινά. Nouiſſe aliquem. Demoſth. *Sic dicitur* οὐ γινώσκω σὲ τίς εἶ. *Non noui te, quis ſis.* γινώσκειν ἕκαστον τῶν πολιτῶν. *Nouiſſe ſingulos ciues. Demoſth.*

τὴν ὄψιν τινός. Faciem alicuius nouiſſe. Iſocr.

τινὰ ὁποῖός ἐστι. Nouiſſe aliquem qualis ſit. Demoſth.

τί καὶ ἰδεῖν. Cognoſcere aliquid & videre Demoſth.

τὶ ἀκριβῶς ἢ ἀκριβέστερον. Scire aliquid accurate vel accuratius.

οὐδὲν ἧττον ἢ οὐχ ἧττον. Non minus.

τὶ ἐκ τινός. Ex aliquo cognoſcere aliquid: vt,

Iſoc. γνοίη ἄν τις καὶ τὸν τρόπον καὶ τὴν ῥώμην τῆς πόλεως ἐξ ἱκετῶν. *Cognoſcat quis & mores & robur ciuitatis ex ſupplicationibus.*

ἐξ ὀνόματος εἰδέναι. De nomine noſſe.

γινώσκειν
ειδῖν
ιδεῖν
νοεῖν
σθαι
θανειν
θαι
εῖν
} Cognoſcere, Intelligere, Scire. *Entendre, Sçauoir.*

Iſocr. κἀκεῖθεν ῥᾴδιον μετὰ τὴν διάνοιαν διαγνῶναι τὴν ἐμήν. *Facile inde diiudicari vel cognoſci poteſt animus meus.*

Idem, χαλεπὸν ὄντι διαγνῶναι, ποτέραν ἄν τις δέξαιτο τῶν μερίδων τούτων. *Difficile poteſt cognoſci, vtram harum partium quis eligat.*

Idem, ὁ δὲ διαγνοὺς τὸν λόγον, ἐδυσχέραινε.

Idem, ῥᾴδιον δ' ὡς οὕτως εἶχε ταῦτα συνιδεῖν. *Facile eſt cognoſcere, quòd ita ſe res habeat.*

Idem, μάλιστα δ' ἂν κατίδοις τὴν ἀβελτερίαν τῶν εἰρημένων. *Præcipuè cognoſcere potes ſtultitiam illorum, quæ dicta ſunt.*

Plato in Apolog. ὅτι ἐγὼ τυγχάνω ὢν τοιοῦτος, ἐνθένδε ἂν κατανοήσαιτε. *Quòd ego talis ſim, hinc facile ſcire poteſtis.*

3. αἰσθάνομαι,

αἰσθάνομαι

ἕξων (cum participio) Sentio me habiturum. Ariſtoph.

αὐτὸν δεόμενον πολλῶν. Intelligo ipſum multis indigere. Xenoph.

τὸ γεγονός. Intelligo hoc quod factum eſt. Xenoph.

τὰ τῶν πολεμίων. Intelligo negotia hoſtium. Idem.

σοῦ ψευδομένου (cum genitiuo participii) Sentio vel animaduerto te mentiri. Idem.

τῆς περὶ ἐμαυτὸν ἀσθενείας. Sentio meam imbecillitatem. Sum mihi meæ imbecillitatis conſcius Plutarch.

Sentio (abſolutè) vt,

Ariſtoph. εἴπερ θεὸς γάρ ἐστιν, οὐκ αἰσθήσεται. *Nam ſi Deus eſt, non ſentiet.*

ὅτι μέλλοις ἀπελθεῖν. Sentio te abiturum eſſe. Iſocr.

3. προαισθάνομαι.

προαισθάνομαι

ἀπάτην τινὰ (cum accuſatiuo) Præſentio fraudem aliquam Demoſt.

Plut. ταῦτα προαισθόμενοι. *Cùm hæc antè ſenſiſſent agi.*

τοῦ στρατοῦ (cum genitiuo) Præſentio vel Præſcio aduentum exercitus. Thucyd.

Scire, Cognoſcere, Intelligere.

ἴσμεν τόδ' ὅτι, ἴσμεν τοῦτο.

Demoſth. ἴσμεν ἅπαντες τοῦτο, ὅτι τὰ μὲν δίκαια, &c. *Vniuerſi hoc ſcimus quod omnia iuſta. &c.*

Iſocr. ἴστε δήπου τοῦθ', ὅτι, *Scitis ſanè, quòd, &c.*

Demoſth.

roſth. ὃ τότε συμβάντα ἐν τῇ πόλει θόρυβον ἴστε μὲν ἅπαντες. *Qui tumul-*
tus fuerit in ciuitate excitatus ſcitis omnes.

έναι καὶ γινώσκειν *Intelligere & nouiſſe.*

tarch. τὸ συνιέναι καὶ τὸ γινώσκειν τὰ δίκαια ὑμῶν ἐξαλεῖψαι οὐδεὶς δυνήσεται. *Ra-*
nem æqui & boni ac intelligentiam nemo ex animis veſtris de-
terit.

m. προσήκει τοῖς κατηγοροῦσιν, ὅσα ἴσασιν ἀκριβῶς, λέγειν. *Decet accuſa-*
, ea quæ explorate cognita habent, dicere.

em, εὖ δ' ἴσθι τὴν ἐμπειρίαν γινομένην ἐκ τῶν πράξεων. *Probè ſcito, ex-*
ntiam oriri ex actionibus. Plato. εὖ ἴσθι, ὅτι ἅπαντες ἁμαρτάνομεν.

2. ἰστέον.

pian. in Demoſt. ἰστέον ὅτι τῷ μὲν κατηγόρῳ ἔξεστι κατηγορεῖν, ὃ βούλεται.
ndum eſt, licere actori accuſare, quicquid vult.

3. ἐπίσταμαι ὅτι. vel ὡς.

ocr. ἠπίσταντο ὅτι ῥᾳδίως περὶ τῶν κοινῶν ὁμονοήσουσι. *Sciebant quod facile*
ublicis rebus concordes futuri eſſent.

emoſth. ὅτι ἥκει, ἐπίσταμαι σαφῶς. *Compertum habeo, quod veniat.*

Demoſth. πάντες ἐπίστασθε, ὡς βοηθητέον. *Omnes ſcitis, opem eſſe fere n-*
m.

4. ἐπίσταμαι περὶ τούτων.

Iſocrates, περὶ ὧν ὀλίγοι τινὲς ἐπίστανται. *De quibus pauci quidam*
unt.

5. ἐπίστασθαι δουλεύειν.

Demoſth. οὐκ ἐπίστασθε δουλεύειν. *Non ſcitis, id eſt, non didiciſtis ſerui-*
.

Iſocr. κακῶς ἐπιστάμενος ἱππεύειν. *Minus equitandi peritus.*

ἴσταμαι
ἴσημι } τοῦτο σαφῶς Certo hoc ſcio, Certum exploratúmque habeo. Demoſt.
οἶδα

Solon apud Laert. ἄρχεσθαι μαθὼν, ἄρχειν ἐπιστήσῃ. *Parere ſi didiciſti,*
mperare etiam ſcies.

Iſocr. ταχέως τὰς ἄλλας εὐτυχίας ἠπίστατο. *Celeriter reliqua fortunæ commoda ſciebat.*

¶ ἐπίστασθαι τέχνας. Artes tenere. Iſocr. ἐπίστασθαι τὰ γράμματα, καὶ τὰ δίκαια. Scire literas, & quæ iuſta ſint. Xenoph.

εὖ
σαφῶς
καλῶς

ὀρθῶς
ἀκριβῶς
φανερῶς
ἄριστα } εἰδέναι ἢ ἐπίστασθαί τι. Benè, rectè, præclarè ſcire vel nouiſſe aliquid. Demoſth. & Iſocr. *Sçauoir ou entendre bien quelque choſe.*

ἀκριβέστερον εἰδέναι. Accuratius ſcire. D.

εἰδέναι τι καὶ μάλιστα πάντων ἐπίστασθαι. Scire & omnium optimè nouiſſe. Demoſt.

Iſocr. πειρῶνται πείθειν τοὺς νεωτέρους ὡς ἃ πρακτέον ἐστὶν, εἴσονται. *Conantur hæc iunioribus perſuadere, quod ſcirent, quid faciendum ſit.*

Demoſt, ἐκεῖθεν εἴσεσθε τοῦτο, ἂν λογίσησθε πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς ὅτι. *Inde ſcietis hoc, ſi conſiderabitis vobiſcum ipſi, &c.*

Iſocr. ἀκριβῶς ᾔδεσαν τὴν κατὰ γῆν ἡγεμονίαν. *Optime norant imperium quod in terra geritur.*

Lycurg. ἵνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι οὐ λόγον ἀναπόδεικτον λέγω, ἀλλὰ μετ' ἀληθείας παραδείγματα. *Vt autem ſciatis me non proferre ſermonem abſque probatione, ſed, &c. Demoſt.* ἀμφότερα ᾔδεσαν αὐτοί, τὴν ἐμὴν εὔνοιαν καὶ προθυμίαν. *Vtraque nouerant ipſi, & beneuolentiam & ſtudium meum.*

Neſcio quomodo. οὐκ οἶδ' ὅπως. Plato. Pro quo dicitur & οὐκ οἶδ' ὅντινα τρόπον: vt,

Demoſt. ἡμεῖς δ' οὐκ οἶδ' ὅντινά μοι δοκοῦμεν ἔχειν τρόπον πρὸς αὐτά

Neſcio quid. οὐκ οἶδ' ὅ,τι: vt, *Demoſth.* ἐπειδή τι, οὐκ οἶδ' ὅ,τι ἐνέστηκε. *Cùm neſcio quid impenderit.*

Neſcio quare. οὐκ οἶδ' ἀνθ' ὅτου.

¶ οἶδα ὅτι.

Demoſt. οὔτ' ἂν ὑμεῖς εὖ οἶδ' ὅτι συγχωρήσαιτε. *Neque vos, ſat ſcio, id mihi concedetis.*

σαφῶς
καλῶς
εὖ, &c. } εἰδὼς vel γινώσκων. Qui verè & accuratè aliquid ſcit. Iſocr. Demoſth.

ADIVNCTA.

¶ *Cognoſco, vel contrà.*

ὡς καὶ σοὶ περίδηλον γένοιτο λαβόντι πεῖραν αὐτοῦ, Baſil. vt tu quoque perſpicuè cognoſce, vbi periculum ipſius feceris.

οἳ ἐμὲ καὶ σὲ σαφῶς ἴσασι, Plat. qui me & te probè norunt.

τοῦτον οὐδ' εἰ γέγονεν εἰδὼς, οὐδὲ γινώσκων, Demoſt. de eo ne hoc quidem cognitum habens, an vnquam extiterit.

πωστιοῦν ἐγνώριζον τῶν αἰθερίων τούτους,idem.nullo prorſus modo
ιmines cognoſcebã.In paſſiuo ὁπόθεν δήποθεν ἐγνωρισμένοι αὐτῷ,
am huic noti ſunt?idem.γνωρίζειν etiam interdum pro cogn-
ddere,Greg.de Athenis loquens, ἐκεῖναι γάρ μοι τὸν ἄνδρα ἐγνώ-
ioſcendum prębuerunt,vel.eius viri notitiam mihi pepere-
Hinc nomen adiectiuum γνώριμος, notus. ἴσως ἐστὶν ὑμῖν πάλαι
ν,Herod.id eſt ἐγνωσμένον.γνωρίμως ἔχειν, ἀντὶ τοῦ γινώσκεσθαι ,De-
νωρίμως ἔχω τοῖς πλείστοις τῶν πλεόντων τὴν θάλατταν, plurimis naui-
ιm notus ſum.

ιωρίζειν,agnoſcere. Plato, ἀνεγνώρισέ με ἐκ τῆς πρότερον ἐπιδημίας,
ι. *Il me recognut.*

ὼ ἐνεῖδον τὴν εὔνοιαν πρός ἐμέ,Demoſt.magnam in eo beneuolen-
:rga me perſpexi.

ίεγως ἔχειν , plerumque idem quod γινώσκειν, vt apud Xeno-
e n.

κα τὸ βοῦς τὴν αἰτίαν,Baſil.intellexi.

πάλαι ἐγνωσμένος τῷ βασιλεῖ,Suid. πλείστοις γνωστὸς ὑπῆρχεν,idem.
ιltis notus erat.

ἐοικέναι ἐπιφανείας ἐστὶ τὸ ἀγνωσθῆναι ἀδυνατώτερον,Phalaris eſt ho-
ſplendor.vt ignotus atque obſcurus eſſe nequeat.

ύτοὶ ἀγνῶτές ἐσμεν οὐδενὶ Ἑλλήνων,Plat.nemini Græcorum igno-
ιus. οὐ γὰρ εἴα λανθάνειν αὐτὸν,οὔτε ὁ τρόπος,οὔτε τὸ ἐπώνυμον , Syneſ.
nim obſcurum eum eſſe ſinebat morum elegantia , nec co-
ιen.ἐμφανῆ πᾶσι καταστῆσαι πειράσομαι, omnibus perſpicua face-
ιabor. πάνυ ὀλίγοις τῶν εἰς ἡμετέραν γνῶσιν ἀφικομένων κατώρθωται,idem.
auci omnino homines,quos quidem norim,præſtiterunt.

λαι σοι δῆλός εἰμι σοῦ μὲν οὐδὲν φροντίζων, Plat. iampridem perſpi-
m habes,me nullam tui curam gerere.

ἀφανῶς, καὶ ἐμφανῶς κατάγεται,Demoſt.id eſt λανθάνοντας, λαθραίως

¶ Ignorare,Neſcire ,ἀγνοεῖν.

τὰ πράγματα. Ignorat negotia & res.Demoſth.

τὸν πόλεμον δεῦρο ἥξοντα(cum infinitiuo)vt,

Demoſt. τίς οὕτως εὐήθης ἐστὶν ὅστις ἀγνοεῖ τὸν ἐκεῖθεν πόλεμον δεῦρο ἥξοντα: *Quis adeo ſocors eſt,qui neſciat bellum inde ad nos Venturum. Hic nota* ἥξοντα *pro* ἥξειν *poſitum eſſe,participium pro infinitiuo,iuxta regulam 13. in mea Syntaxi.De participio traditam.*

περί τινος: vt,*Iſocr.* περὶ τῆς ψυχῆς τῆς κατὰ διάλεκτον ἀγνοοῦσι καὶ μάχονται πρὸς ἀλλήλους.

ὅτι. Ignorat quòd,&c. vt,

Iſocr. μηδεὶς οἰέσθω με ἀγνοεῖν, ὅτι. Nemo exiſtimet me ignorare, quòd, &c.

οὐκ ἀγνοεῖν, Non ignorare. Scire.

Demoſth. οὐκ ἀγνοεῖ τοῦτο, οὐδ᾽ αὐτὸν λέληθεν, ὅτι. Non ignorat hoc, neque ipſum latet quod &c.

Huc verbum λανθάνω accuſatiuo iunctum, pertinet: vt,

Dem. τοῦτο μὴ λανθανέτω ὑμᾶς. Hoc non lateat vos.

Iſocr. οὐδ᾽ ἐμὲ τοῦτο διέλαθεν ἀλλ᾽ ἠπιστάμην. Neque ego hoc ignorabam, ſed ſciebam.

Demoſth. οὐδὲ ἐκεῖνό γε λανθάνει αὐτόν. Neque illud ſanè ipſum præterit.

Idem. οὐ με λέληθεν ὅτι χαλεπόν ἐστι. Non me latet, quòd difficile ſit.

Idem. λήσετε πάντα ταῦθ᾽ ὑπομείναντες. Neſcientes ſeu imprudentes his opprimemini.

ἀγνοῶν
[illegible] } Ignarus, Imperitus, Inſcius: vt,
ἄπειρος

Dem. ἡγούμην τὰς τοιαύτας παρακλήσεις τοὺς μὲν ἀγνοοῦντας προτρέψειν τοὺς δ᾽ εἰδότας παροξυνεῖν. Exiſtimabam huius generis exhortationibus ignaros excitari, ſcientes inflammari.

Iſocr. ποιεῖν εἰδέναι τοὺς ἀγνοοῦντας. Docere ignorantes.

Dem. βοηθεῖν τοῖς ἀπείροις καὶ τοῖς νέοις. Iuuare imperitos & iuuenes. Hic abſolutè ſeu ſine caſu ponitur.

Idem. ἄπειρος τῶν πραγμάτων διὰ τὴν ἡλικίαν. Imperitus rerum propter ætatem.

περὶ ἀγνοουμένων πραγμάτων λόγους ποιεῖσθαι. De rebus ignotis verba *facere.*

ADIVNCTA.

¶ *Ignoro.*

ὡς οὐδὲ ἡ σὴ φρόνησις ἀγνοεῖ, Baſil. vt ne prudentia quidem tua ignorat.

οὐχὶ λέληθα ἐμαυτὸν, οὐδ᾽ ἀγνοῶ Demoſth. non me latet. λανθανέτω δέ σε μηδὲ τοῦτο, Xenoph. nec verò hoc quoque te lateat. Baſil. κἂν σε διαφύγῃ τὸν κριτὴν οὐ λήσεται, quamuis te hoc fugiat, iudicem certè non latebit.

ἅπαντας τοὺς ἐν πόλει λαθὼν ὑπεξῆλθε, Phil. inſcientibus omnibus oppidanis furtim exceſſit. Elegans eſt vſus verbi λανθάνω, cum participio. ἔλαθεν ἑαυτὸν σμῆνος ἀρετῶν ἀγείρας. GALL. *il ne s'apper-*

u'il eut amaſſé vn grand nombre de vertus. Vertit ad ver-interpres noſter illud Pauli, ἔλαθον τινὲς ἀγγέλους ὑποδεξάμενοι, :runt angelis hoſpitio ſuſceptis. Quæ locutio quia Latinis uſitata, pro latuerunt, à quibuſdam ſubſtitutum eſt, placue-. Vertendum autem erat, inſcientes angelos hoſpitio exce-nt. Idem porrò in hac ſignificatione nonnunquam vſus eſt νοεῖν, vt apud Plut. de mor. ὃ μάλιστα συμβαίνει τοῖς ἐρῶσιν, εἶτα ἀγνοοῦντες ἀδελφῆς ἐρῶντες, ἢ θυγατρὸς ἐγνώκασιν, id quod potiſſimum iis venit, qui amant, ac poſtea intellexerunt ſe inſcientes in ſo-in vel filiam amorem ſuum contuliſſe.

θάνειν, idem quod λαθεῖν, Iſocr. ἐ δὲ γὰρ ἐμὲ τοῦτο διέλαθεν.

ἀγνοίᾳ τῇ πολλῇ ἐσμέν, Plat. in Sophiſt. in magna ignoratione amur.

Ignotum erat, Obſcurum erat, Ignorabatur, Non conſtabat.

ἄδηλον ἦν.

ycurg. πρὶν μὲν γὰρ τοῦτο πρᾶξαι Λεωκράτην, ἄδηλον ἦν ὁποῖοί τινες ὄντες χον. *Antequam enim faceret Leocrates ignotum erat quales hi it. Quid autem huic locutioni opponatur, vide in titulo Conſtat, Manifeſtum eſt.*

γνώριμος Notus de perſona & re.

emoſth. ὑπὸ γνωρίμου καὶ τούτου μεθύοντος ἐπλήγην. *A noto & eodem io vapulaui.*

dem, ὡς ἀφανῆ τινὰ πράγματα ὄντα, ἀλλὰ πᾶσι γνώριμα. *Non obſcu-eſſe res aliquas, ſed notas. Hic* ἀφανὴς *&* γνώριμος *opponun-*

ἀγνώς Ignotus. ἀγνῶτες, Ignoti.

lato, τοὺς μὲν γὰρ ἀγνῶτας ἐμοί, τοὺς δὲ καὶ πλείστους γνωρίμους. *Dici-u autem* γνώριμος ἐμός, *&* γνώριμος ἐμοί *: Sed* ἀγνὼς ἐμοὶ *tan-n.*

γνῶτες τινὶ ὄντες. Ignoti alicui. Demoſth.

ἔχειν τινός. Alicuius rei rudem & imperitum eſſe: vt,

Iſocr. εἰσὶ γάρ τινες, οἳ τῶν προειρημένων οὐκ ἀπείρως ἔχουσι. *Sunt enim hic aliqui, non rudes vel imperiti illorum, quæ dicta ſunt.*

Idem, χρὴ τοὺς παιδείας ὀρεγομένους μηδενὸς ποιητῶν ἀπείρως ἔχειν. *Decet illos, qui eruditionem affectant, nullius ſcripti poetic ignaros eſſe.*

ἔχειν περὶ τῶν ἄλλων. Aliarum rerum minus peritum eſſe. Iſocr.

ἔχειν πρός τι. Alicuius rei ignarum eſſe:vt,

Xenoph. οὐκ ἀπείρως οἶμαι ἔχειν πρὸς θήραν ἀνθρώπων. *Non ſum homines venandi imperitus, vt ego quidem arbitror.*

δι' ἀγνοίαν / ἀπειρίαν. τι πράττειν. Per ignorantiam aliquid facere. Demoſth. Ariſt. *Par ignorance.*

προφασίζεσθαι ἀπειρίαν καὶ ἡλικίαν. Excuſatione imperitiæ & ætatis vti, Ætatem & imperitiam prætendere. Demoſt.

ἀπαιδευσία, Inſcitia, Imperitia,

Plutarch. μεγάλην παιδείαν νόμιζε, δι' ἧς δύνῃ φέρειν τὴν ἀπαιδευσίαν. *Exiſtimes magnam eſſe ſcientiam, qua aliorum inſcitiam ferre potes.*

¶ Peritum alicuius rei eſſe. Experientiam alicuius rei habere.

ἐμπειρίαν

ἔχειν τινός. Alicuius rei experientiam habere:vt,

Iſocr. περιμένειν ἕως ἂν ὁμονοήσωσι συνωθῶσι τοῖς τῶν ἀποδεικνυμένων πολλὴν ἐμπειρίαν ἔχουσιν. *Expectandum eſt donec conueniant cum iis, qui experientiam habent illarum rerum, quæ demonſtrari debent.*

πολλὴν ἔχειν περί τι. Magnam experientiam alicuius rei habere: vt,

Iſocr. περὶ τὰ πολέμια πολλὴν ἐμπειρίαν ἔχοντες. *In rebus bellicis, vel, rerum bellicarum magnam peritiam habentes.*

ἀσκεῖν τὴν περὶ τὸν πόλεμον. Peritiam belli exercere. Iſocr. in Panath.

κτᾶσθαί τινος: vt,

Demoſth. τὴν τοῦ πολέμου ἐμπειρίαν ἐν τῇ Φιλίππου χώρᾳ κτησάμενος. *In Philippi regione experientiam belli ſibi comparauit.*

γίνεσθαι ἐκ τῶν πράξεων. Experientiam oriri ex actionibus.. Demoſt..

παραδοῦναί τινος. Experientiam tradere alicuius rei:vt,

Demoſthenes, ἡ φιλοσοφία παραδίδωσιν ἐμπειρίαν ἑκατέρου τούτων. *Philoſophia tradit experientiam vtriuſque huius rei.*

λαβεῖν. Experientiam conſequi. Iſocr.

ἔστι παρά τινι:vt,

Demoſth. εἰ δ' αὖ ἐστὶ παρ' ἐμοί τις ἐμπειρία τοιαύτη, ταύτην μὲν, *&c.*

&c. Quòd ſi qua eſt in me talis experientia, eam inuenietis, &c.

ADIVNCTA.

¶ *Experientia.*

τὴν ἐμπειρίαν τοῦ πολέμου κτήσασθαι, Demoſth. vſum belli colligere.

οἱ διὰ πείρας ἰόντες. Plat. in Axioch. qui periculum fecerunt.

τούτων ἔμπειρον ἔδει γεγονέναι, idem. in epiſt. harum rerum peritum eſſe oportebat.

βουλόμενος δοκιμάσαι πῶς ἔχουσι πειθαρχίας, Phil. experiri ac tentare volens, quàm ſint dicto audientes. Hinc nomen δοκιμασία. Demoſth. ὧν δὲ μηδέπω δοκιμασίαν ἔχετε ἀκριβῆ, quorum autem virtutem nondum ſatis certo experimento cognitam ac perſpectam habetis.

λαβεῖν ἔργῳ τῆς φιλίας αὐτοῦ πεῖραν, idem. ipſius amicitiam re ipſa experiri.

διάπειραν ποιεῖσθαι, idem διάπειραν ποιούμενος τῶν τρόπων ἑνὸς ἑκάστου, norum cuiuſque experimentum faciens Quintil.

πεῖραν ἔχειν. Baſil. ἀκριβεστάτην πεῖραν ἔχω αὐτοῦ, certiſſimis experimentis eum cognitum habeo, certiſſimum ipſius experimentum abeo.

ἀποπειρᾶσθαι, Dionyſ. τί οὐκ ἀποπειρῶμαι τοῦ δήμου τῆς εὐπειθείας: quin populi obſeruantiam experior? ἀποπειρώμενος ὑμῶν τῆς γνώμης, Andod. periculum faciens veſtri animi.

πειρᾶσθαί τινος, Lucian. ἐπὶ τηλικούτοις πάνυ φιλανθρώπου τοῦ Διὸς πεπειραμένος, tam grauibus criminibus admiſſis admodum lenem ac tacem Iouem expertus, id eſt, perquam humane & clementer tem egit Iupiter, qui tantis ſceleribus tam leuem pœnam irrorit.

οι ἡμῶν ἐν ὅπλοις ἐπειράθησαν, Lucian. qui noſtri in bello perium fecerunt.

Qui experimentum ſui præbet, πεῖραν ἑαυτοῦ διδόναι dicitur Lun. πεῖραν ἑαυτοῦ διδοὺς ἅπασι τῆς πίστεως, καὶ σπουδῆς πρὸς τὰ ἐγχειρισθέντα, idem. fidei ſuæ, ac diligentiæ in rebus ſibi commiſſis ſpecin edens.

πεῖραν παρέχειν, idem. πεῖραν μὲν πολλὴν τῆς εὐνοίας παρεσχημένος, id eſt, μὴ αν δοὺς ἧς ἔχει πρός με εὐνοίας.

Peritus, Expertus, Exercitatus, Vſu peritus (abſolutè) vt,

Ariſtot. Ethic. νέος ἔμπειρος οὐκ ἔστι. *Iuuenis non eſt rerum peritus.*

πολέμου καὶ ἀγώνων. Peritus rei bellicæ ac certaminum. Demoſthenes.

πολλῶν ἔμπειρος ἀνήρ. *Vir qui multa expertus eſt. Iſocr.*
πρὸς τὰ τῆς πολιτείας: vt,

Demoſt. πολλῷ ἐμπειρότερός ἐστι πρὸς τὰ τῆς πολιτείας. *Negotiorum ciuilium multo peritior.*

ἐμπειρότατοι ὄντες. Maximarum rerum vſum habentes, Iſocr.

ἐμπειρότατος τῶν πρὸς τὸν πόλεμον κινδύνων. Peritiſſimus rei militaris. Iſocr.

πεπειραμένος οἶδα. Vſu ſeu experientia edoctus ſum.

Demoſth. τὸ συμφέρον, καὶ σπάνιον καὶ χαλεπὸν, πεπειραμένος οἶδα. *Quid vtile ſit, & raro ac difficulter perſpici poſsit, rerum vſu edoctus video.*

ἔργῳ πειραθεὶς καὶ διδαχθείς. Re ipſa expertus & edoctus. Demoſt.

ἄπειρος. Inexercitatus, Imperitus, Ariſtot.

τῷ ἔργῳ φανερὸν ποιεῖν τι. Re ipſa, vel ipſo facto aliquid planum facere. Demoſth. αὐτὸ τὸ ἔργον τοῦτο δηλοῖ. *Res ipſa hoc indicat. Idem.*

λόγῳ καὶ ἔργῳ. Verbis & reipſa.

Demoſthen. οὐ λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ ἀποφαίνειν τινὰ ἀδικοῦντα. *Lycurg.* λόγῳ καὶ ἔργῳ κακῶς ποιεῖν τινά. *Iſocr.* λόγῳ μὲν, ἔργῳ δὲ, *&c.*

¶ συνειδώς. Conſcius.

σύνοιδα

ἑαυτῷ τι (cum datiuo perſonæ & accuſatiuo rei) Sibi alicuius rei conſcium eſſe. Demoſth. Iſocr. Plato & alii.

Demoſth. τοσαύτην εὔνοιαν εἰς τὴν πατρίδα ἐμαυτῷ σύνοιδα, ὅσης παρ' ὑμῶν ἀξιοῦμαι τυχεῖν.

Plato. τῷ μηδὲν ἑαυτῷ ἄδικον συνειδότι, ἡδεῖα ἐλπὶς ἀεὶ πάρεστι. *Ei qui nullius culpæ ſibi conſcius eſt, iucunda ſemper ſpes adeſt. Iſocr.* ἂν τοὺς ἄλλους λάθῃς, σαυτῷ γε συνειδήσεις. *Etiamſi alios celaueris, tibi ipſi tamen conſcius eris. Demoſthenes,* συνειδέναι ἑαυτῷ μηδέν. *Nullius rei ſibi conſcium eſſe.*

συνειδὸς } Conſcientia.
συνείδησις }

περί τινος. Conſcium ſibi eſſe alicuius rei. Iſocr.

Sed de pleniore huius verbi conſtructione vide meam ſyntaxin de Participijs, Reg. 13.

Auferre, Eripere, Adimere

ἀπάρνυμαι]

ἀφαι-

ῦμαι
μαι

ίω
ρίπτω
υχίζω
ῥίπτω
ρέω
νυμαι
χειροῦμαι
πείζω

Aufero. Eripio, Adimo, Quod Galli dicunt *Oſter, Diſtraire, Souſtraire, Arracher ou tirer par force.*

τοῦτο. Hoc adimo, tollo, aufero. Iſocr.
σοι τοῦτο
σοῦ τοῦτο) frequentius) Aufero ſeu adimo tibi hoc. *Ie t'oſte ceci.*
σε τοῦτο
ἀπὸ σοῦ τοῦτο

ρῦμαι σοῦ τοῦτο Adimo tibi hoc. Xenoph. Plutarch.
σε τοῦτο
βίᾳ τι Vi aliquid aufero. Demoſt.

Xenoph. οἱ πλεονέκται τῶν ἄλλων ἀφαιρούμενοι χρήματα, ἑαυτοὺς δοκοῦσι πλουτί-ι. *Homines auari eripientes aliis ſua, videntur ſeipſos locupletare.*

Paſſiuè.

Ἀφαιροῦμαι τοῦτο. *Hoc mihi eripitur. Ariſtoph.*

Demoſt. πολλὰ ἀφῃρέθησαν ὑπὸ τῆς τῶν λεγόντων κραυγῆς καὶ βίας. *Multa erepta ſunt (iudicibus) oratorum clamoribus & violentia.*

Plutarch. ἀφαιρεθεὶς τὰς τιμὰς καὶ τὴν ἀρχήν. *Honoribus & regno poliatus. Idem.* ἐκνευρισμένοι καὶ τὰ χρήματα ἀφῃρημένοι. *Eneruati & ecuniis ſpoliati.*

Ariſtot. Eth. τί ὄφελος τῆς ἀληθείας ἀφαιρεθείσης εὐεργεσίας. *Quae eſt eracitatis vtilitas, beneficentia ſublata.*

Iſocr. ἀφῃρημένος τῆς οὐσίας ἁπάσης. *Omni ſubſtantia ſpoliatus.*

Sic & ἀφαιρεθῆναι, Tolli. Auferri: vt,

Demoſth. τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα αἴρεται. *Ciuitatis dignitas ſubla- a eſt.*

Idem, τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀναιρεθέντων. *Bonis viris e medio ſublatis.*

Idem, ἓν γε αἰσχρὸν οὐκ ἀναιρεθείη. *Vna turpitudo non tolletur.*

ἐξαιρεῖσθαι. Auferre, Eripere, Liberare.

Demoſth. εἴ τις ἐκ τοῦ κόσμου τὸ φῶς ἐξέλοιτο, δυσχερὴς καὶ χαλεπὸς ἅπας ὁ λειπόμενος βίος γένοιτο ἄν. *Si quis ex mundo lucem auferret,* *grauis & difficilis omnis reliqua vita futura eſſet.* *Idem,* ἐξείλετο ἡμᾶς ἐκ τῶν μεγάλων κινδύνων: *Eripuit nos ex iſtis magnis periculis.*

Idem, ἐξελόμενος ἡμᾶς ἐκ τῆς χειρὸς Φιλίππου.

ἐξαρπάζειν. Eripere.

Plutarch. ἐξαρπάσας Ἀννίβου Μινύκιον, *id eſt, Eripiens Minucium è manibus Annibalis.*

Chryſoſt. τὸν τῆς δεσμωτηρίου φύλακα τῆς πλάνης ἐξήρπασε. *Cuſtodem carceris ab errore eripuit.*

αἴρειν. Tollere, Auferre, Remouere.

αἴρειν τράπεζαν, *Remouere vel tollere menſam. Bud.*

ἀναιρεῖν τι ἐκ τῆς πόλεως. Tollere aliquid ex ciuitate. Plutarch.

ἀναιρεῖν ἐκ μέσου τι Tollere è medio aliquid. Demoſt.

Sunt autem ἀφαιρεῖν & προσθεῖναι oppoſita: vt,

προσθεῖναι

Addere, Adducere (abſolutè) vt,

Ptolemæus apud Plutarch. τὸ προσθεῖναι τοῦ ἀφελεῖν βασιλικώτερόν ἐστι. *Magis regium eſt, addere aliquid, quàm adimere.*

μηδὲν τῶν νομιζομένων. Nihil addere contra receptum morem. Iſocr. in Areop.

τι τοῖς εἰρημένοις: vt,

Iſocr. καὶ προσθεῖναι μὲν οὐδὲν τοῖς εἰρημένοις, οὐδ᾽ ἀφελεῖν ἐδυνάσαντο. *Addere nihil neque adimere potuerunt illis, quæ dicta erant.*

συνυφαίνειν τι πρὸς τὰ ἄλλα. Addere vel attexere aliquid ad alia. Plutarch.

¶ Augeri, Incrementum capere, Progreſſus facere, Creſcere, Proficere.

ἐπιδοῦναι.

1 Incrementum capere, Augeri: vt,

Iſocr. τοσοῦτον ἐπιδοῦναι τὴν πόλιν ἐποίησαν, ὥστε Λακεδαιμονίους ἐλθεῖν ἡμῖν προστάξοντας. *Adeo auctam reddiderunt ciuitatem, vt Lacedæmonij veniant nobis imperaturi.*

ἐκ τινός Ex aliqua re incrementum capere: vt,

Iſocr. ἐπὶ ἐκείναις τῶν διατριβῶν ἔθιζε σεαυτὸν χαίρειν, ἐξ ὧν αὐτὸς ἐπιδώσεις. *Illis familiaritatibus aſſueſcas gaudere, ex quibus incrementum capere poſſis.*

τοσοῦτον ὅσονπερ &c. vt,

Iſocr. ἐὰν ἐμμείνῃς τῇ φιλοσοφίᾳ, καὶ τοσοῦτον ἐπιδῷς, ὅσονπερ νῦν, ταχέως γένησῃ τοιοῦτος, οἷόν σε προσήκει. *Si in ſtudio ſapientiæ.*

pientia perſeueraueris, & tantos progreſſus feceris, quantos hactenus celeriter talis euades, qualem te eſſe decet.

ἐπὶ τὸ βέλτιον. Creſcere. Augeri, Proficere: vt,

Iſocr. θαυμάζειν ἄξιον, εἴ τις ἐλπίζει τὴν πόλιν κακοῖς συμβούλοις χρωμένην ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐπιδώσειν. *Mirum eſſet, ſi quis putaret ciuitatem, quæ malis ſenatoribus & conſiliariis vtitur, creſcere ſeu meliorem fieri poſſe.*

εἰς εὐπορίαν. Creſcere, Incrementum capere: vt,

Iſocr. τὴν ἀρετὴν ἀσκοῦντες καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν εἰς εὐπορίαν ἐπιδώσομεν. *Si virtutem coluerimus, in dies locupletabimur & creſcemus.*

πρὸς πάσας τὰς πράξεις. In omnibus rebus augeri, aptiorem reddi. Iſocr. De pace.

πλεῖστον πρὸς ἀρετήν. Maximos progreſſus in virtutis ſtudio facere: vt,

Iſocr. πειράσομαί σοι συντόμως ὑποθέσθαι, δι' ὧν ἄν μοι δοκεῖς ἐπιτηδευμάτων πλεῖστον πρὸς ἀρετὴν ἐπιδοῦναι. *Breuiter tibi oſtendere conabor, qua ratione mihi videaris plurimum in virtute proficere poſſe. Dicimus &* ἐπιδοῦναι πρὸς ἀρετήν, *ac* ἐπιδοῦναι πρὸς εὐδαιμονίαν, *omiſſa voce* πλεῖστον. *Iſocr. Demoſth.*

πλεῖστον πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν. Maximos progreſſus in felicitate facere. Iſocr. in Paneg.

εἰς ἀρετήν. In virtute proficere. Plato.

ἐπὶ τὸ πολὺ ταῖς πράξεσι. Res maxime augeri. Iſocr.

εἰς τὸ χεῖρον. In deterius ruere, in malo proficere. Herodian.

ADIVNCTA.

¶ *Augere.*

ἐπιτείνεις μοι τὸν ἔρωτα, Luc. auges mihi amorem.

ὅσῳ γὰρ ἂν ἐπιτείνωνται τὰ τῶν διωγμῶν, Chryſoſt. quo magis ingraueſcunt ſecutiones.

παρὰ τοῦ πατρὸς παραλαβὼν τὴν ἀρχὴν, ηὔξησε καὶ πόρρω προὐξέτεινεν, idem. actum à patre imperium magnopere amplificauit ac propaga-

καινὰ βελτίω ποιεῖν, rempublicam augere.

τα αἴροντες τῷ λόγῳ τὸ μεγαλεῖον, Philo ad maieſtatem rei concidam omnia verbis amplificantes.

λίον δ' ἐπ' αὐτῷ ἐξήφθη φιλοστοργία, Greg. Presb. acriore erga eum amo-
xarſit.

οὐδὲ μιᾷ δραχμῇ πλείω τὴν οὐσίαν πεποίηκε, Naz. ne vna quidem drachma facultates ſuas ampliores fecit.

μεγάλη αὐτῷ προσεγένετο δύναμις, Diodor. magnæ ipſi copiæ acceſſerunt.

ἐκ τούτων εἰς μεῖζον ἀνήφθη μῖσος, Gregor. ex his rebus ardentius Dei odium concepit.

μεγάλην προσθήκην ἔσεσθαι τοῖς ἰδίοις πράγμασιν ἡγούμενος τὴν τῶν Ἑλλήνων εὔνοιαν, Diodor. res ſuas ex Græcorum beneuolentia non paruam acceſſionem facturas exiſtimans.

προσθήκην ποιεῖν, Chryſoſt. κἂν μὴ δυνηθῇς αὐξῆσαι τὴν εὐημερίαν, εἴσοιγε τὴν χαρὰν καὶ πολλὴν τὴν προσθήκην ἐποιήσας, ſi ſecundam proximi fortunam amplificare nequis, lætitiam & gratulationem afferens ita efficies, vt ingens ad eam cumulus accedat.

ἐνδόξῳ προσθήκῃ τῶν ἑλληνικῶν αὔξειν τὴν ἀρχὴν, Ariſtid. illuſtri Græciæ acceſſione imperium adaugere.

εἶχε προσθήκην τῆς συμφορᾶς τὴν γυναῖκα, Gregor. de vxore Iobi loquens, quæ mariti calamitatem exulcerabat.

τοσοῦτον ἐξέκαυσέ μου τὸ πρός σε φίλτρον, Baſil. meum erga te amorem vſque adeò inflammauit.

μεῖζον ἡμῖν ἐξάπτεις τὸν ἔρωτα, καὶ πόρρω γενόμενος, Procop. ardentiorem nobis amoris flammam abſens excitas. pro μεῖζον, ἐπὶ πλεῖον alio loco dicit.

συμπροϊοῦσαν τῷ χρόνῳ τὴν ἔχθραν, Baſil. ſimultatem ſimul cum tempore gliſcentem, vel, altius graſſantem, vel, in dies ingraueſcentem.

μεγάλην ἐπίδοσιν ἡ ἀρχὴ ἔλαβε. magnopere auctum eſt imperium. ὁρῶν καθ' ἑκάστην ἐπιδιδοῦσαν τὴν πολεμίων ἰσχὺν, Thucyd. vires hoſtium quotidie creſcentes cernens.

τὴν ἀρχὴν ἔτι μείζω τῆς ὑπαρχούσης ἐποιήσαμεν, Iſocr. amplificauimus. τῷ λόγῳ τὸ πρᾶγμα αἴρω καὶ φοβερὸν ποιῶ, Demoſt. rem verbis exaggero ac terribilem reddo.

2. ἐπίδοσις.

ἐπίδοσιν λαμβάνειν. Incrementum capere Creſcere, Augeri: vt,

Iſocr. φαίνεται τοσαύτην εἰληφότα ἐπίδοσιν, ὅσην οὐδ' ἂν εὔξασθαι τοῖς θεοῖς πρότερον ἠξίωσαν. *Tanta incrementa ſumpſiſſe videntur, quanta ne quidem a diis prius optare auſi fuerunt.*

ἐπίδοσιν μεγίστην λαμβάνειν Valde proficere. Iſocr. De pace.

ἐπιδόσεις γίνεσθαι τῶν τεχνῶν. Incrementa ſeu acceſſiones fieri artium. Iſocr. in Euag.

Iſocrates in Areop. ἐπιδόσεως μεγάλης γεγενημένης δεδιέναι δεῖ, μὴ τελευτῶντας

ς εἰς [illegible] πράγματα ἐξοκείλωμεν. *Cum magna acceſsiones*
itatis & fortunarum) fiunt, metuendum eſt, ne in maiores
itates incidamus.

δοσιν πρὸς τὴν ἀρετὴν εἶναι ἔκ τινος. Acceſſionem ſeu incrementum
tis fieri ex aliqua re:vt,

c. ἐκ τῶν νόμων μὲν οὐκ ἐπίδοσις ἐστὶ πρὸς τὴν ἀρετήν, ἀλλ' ἐκ τῶν καθ' ἑκά-
ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων. *Non ex legibus, ſed ex continuis exercitiis &*
utis, virtus augetur & creſcit.

cunt etiam προκοπὴν ποιεῖν. Progreſſum facere. Cui opponitur
ἡ Impedimentum: vt,

n apud Laert. ἡ οἴησις ἐγκοπή ἐστι τῆς προκοπῆς. *Opinatio eſt profe-*
progreſsionisq; impedimentum.

Huc αὔξω, αὐξάνω, & αὐξάνομαι pertinent:vt,

r. ὁ μὲν Ἰάσων λόγῳ μόνον χρησάμενος, οὕτως αὐτὸν ηὔξησεν, *Iaſon ſermone*
m vſus adeo ſuam famam auxit.

em, τὰ μὲν μικρὰ τῶν πραγμάτων ῥᾴδιον τοῖς λόγοις αὐξῆσαι. *Res paruas*
is augere facile eſt.

moſt. τὸ κοινὸν αὔξειν ἕκαστος οἴεται δεῖν. *Quiſque rem communem,*
t, Rempubl. augendam eſſe putat.

m, τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ οὕτως ηὔξησε τὴν πόλιν, ὥστε μηδεμιᾶς τῶν πόλεων
λεῖφθαι. *Reliquis apparatibus ſic auxit Vrbem, vt nulla cætera-*
Vrbium eſſet inferior.

m, αὐξάνονται καὶ πόλεις ἐν ταῖς ἡσυχίαις. *In quiete, id eſt, tempore pa-*
uitates creſcunt.

m, συμβαίνει αὐξάνεσθαι ἐξ ὧν ἡμεῖς ἐπράττομεν τὴν Ἑλλάδα. *Acci-*
t ex noſtris factis Græcia creuerit.

enoph. τὰ δὲ τῶν πολεμίων αὐξήσονται. *Vires hoſtium accipient incre-*
tum.

m, μηδὲν ἐλλείπειν ἐξ ὧν οἷόν τ' ἐστὶν αὐξηθῆναι τὴν πόλιν. *Nihil inter-*
ere, ex quo poſsit creſcere ciuitas.

moſth. ὅσῳ τὰ τῆς πόλεως ἐλάττω γέγονε, τοσούτῳ τὰ τῶν δημαγωγῶν
. *Quantò plus Reſpub. detrimenti cepit, tantò res oratorum fa-*
unt ampliores.

r. τὸ μὲν σῶμα τοῖς συμμέτροις πόνοις, ἡ δὲ ψυχὴ τοῖς σπουδαίοις λόγοις
θαι πέφυκε. *Corpus moderatis laboribus, animus verò bonis ſer-*
bus augeri ſolet.

Huius generis ſunt.

ω ποιῆσαι τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν. *Amplificare rem familiarem. Iſocr.*
emon.

αυτοῦ πλείω ποιεῖν. *Suas res augere ibid.*

ικρᾶς μεγάλην ποιῆσαι τὴν πόλιν. *E parua ciuitate magnam red-*
id eſt, valde augere. Iſocr.

τίς ἂν ὑπερβολὴ γένοιτο τῆς τοιαύτης εὐδαιμονίας; *Quid poteſt accedere vel addi ad tantam felicitatem? Iſocr. ad Philip.*

3. προκόπτειν.

προκόπτειν
- σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ καὶ χάριτι παρὰ θεῷ καὶ ἀνθρώποις. Proficere ſapientia & ætate & gratia apud Deum atque homines. Lucæ cap.
- ἐν τοῖς μαθήμασι (cum præpoſit. ἐν) Facere progreſſus in Mathematum ſtudiis. Lucianus.
- ἐπ' ἀρετῇ. Progreſſus facere in virtute. Plutarch.
- οὐδέν. Nihil proficere.
- προκοπήν. Facere progreſſum. Plutarch.

πολλαπλασίαν ποιεῖν τὴν πατρῴαν ἀρχήν. Multiplicarē paternum principatum. Plato.

πολλαπλασιάζειν. Multiplicare. πολλαπλασιασμός. Multiplicatio.

ἐν προσθήκης μέρει. Acceſſionis vel additamenti loco. *Demoſt.* ἡ Μακεδονικὴ δύναμις ἐν προσθήκης μέρει ἐστί τις οὐ σμικρά. *Macedonica potentia additamenti vice non eſt exigua.*

προάγειν τινὰ εἰς ἀξίωμα ἐπισκοπῆς. Promouere vel prouehere aliquem ad dignitatem Epiſcopalem. *Chryſoſt.*

Amplificare, Dilatare.

4. μηκύνειν. τοῖς λόγοις αὐξῆσαι.

μηκύνειν καὶ ἐπεξεργάζεσθαι. Amplificare & expolire. Iſocr.

τῷ λόγῳ αἴρειν
ἐπαίρειν
} τὸ πρᾶγμα. Amplificare & exaggerare aliquid dicendo. Demoſth. *Amplifier, faire grand.*

τὰ μικρὰ μεγάλα ποιεῖν. Parua amplificare, extendere. Iſocr.

ἐλαττοῦν
ἐλάττους ποιεῖσθαι
} τὰς τιμωρίας, τὰς πόλεις. Minuere vel potius mitigare pœnas, Minuere ciuitates. Iſocr.

τὰ τῆς πόλεως ἐλάττω γέγονε. Reſpublica imminuta eſt. Iſocr.

5. μειοῦσθαι.

Xenoph. πάντες τὴν διάνοιαν μειοῦνται. *Omnes minuuntur mente. loquitur de hominibus ſenio confectis.*

6. ἐλαττοῦσθαι.

ἐλαττοῦσθαι
- Deteriori conditione eſſe (ſine adiectione) Demoſth.
- ἐν ἅπασι καὶ μηδὲν ἴσον ἔχειν. In omnibus deteriore conditione eſſe, & nihil æqui conſequi. Demoſth.
- πολλά (cum accuſ. In multis deteriore conditione eſſe. *Demoſth.* πολλὰ γὰρ οἶμαι ἔγωγ' ἐλαττοῦμαι κατὰ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα Αἰσχίνου. *In multis rebus deteriore conditione ſum Æſchine in hac lite & certamine.*

τῷ παντὶ βίῳ. In tota via deteriori conditione eſſe, hoc eſt, nullum dignitatis locum tenere. Iſocr.

ὑπό τινος. Imminui ab aliquo. Plato.

ίζειν, Leuare. *Demoſth.* χαλεπὸν τὰς παρούσας συμφορὰς λόγῳ κουφ

In paſſiuo.

iſtor. κουφίζονται οἱ λυπούμενοι συναλγούντων τῶν φίλων. *Subleuantur qui t, condoleſcentibus amicis.*

NOTA.

ατόω, ſeu ἐλαττόω. diminuo: ab ἐλαχὺς, id eſt μικρὸς, paruus: paſ- ἐλαττοῦμαι, diminuor, imminuor, auferor, inferior ſum: vnde Thucydidem ἐλασσούμενοι τῷ πολέμῳ, bello inferiores, GALL. *ſont pas ſi bien aguerris.*

¶ Aduerbia loci.

ἐνταῦθα
ἐνταυθοῖ } Hic. ἐκεῖσε, Illuc.
ἐνθάδε

utarc. ἐξέβαλον αὐτὸν ἐνταῦθα. *Hic eum eiecerunt.*

uerbium ἐνταῦθα ſequitur aliquando ἐκεῖ, vel κἀκεῖσε, vel ἐκεῖ

noſt. ἐνταῦθα μὲν ἐστι τὰ ἆθλα, ἐκεῖ δὲ κίνδυνος. *Hic quidem præmia bi vero pericula.*

m, οὐ μόνον ἐνταῦθα ταῦτ' ἐποίησεν, ἀλλὰ κἀκεῖσε ἐλθών. *Non ſolum it ea, ſed & illuc cum veniſſet. Idem,* ἐνταῦθ' ἀπιέναι οἱ στρατιῶται σπουδάζουσι μέλλουσιν ἀργύριον πλεῖστον λήψεσθαι. *Eo exire milites ſolent, urimum pecuniæ accepturi ſunt.*

m ταῦτα γὰρ ἅπαντα ἐνταυθοῖ μνημονεύετε οἶδ' ὅτι ῥηθέντα. *Hæc omnia eminiſtis dici.*

m, παρ' ὑμῖν πότ' ἐνθάδε εἰπόντας. *Qui apud vos aliquando hic ha it.*

r. εἴ τις ἐστιν αἴσθησις τοῖς τεθνεῶσι περὶ τῶν ἐνθάδε γιγνομένων. *Si quis s eſt mortuis illorum, quæ hic fiunt.*

αὐτόθι
ἐκεῖ } Ibi, Illic. *En ce lieu là.*
αὐτοῦ

moſth. οὐκ ἦσαν αὐτόθι, πλὴν Θηβαῖοι. *Nulli erant illic, niſi Th*

Idem, τίς οὖν αἴτιος αὐτόθι νυνὶ τούτων τῶν συμβεβηκότων πραγμάτων. *Quis igitur ibi autor fuit harum rerum.*

Idem, τούτους ἐκπέμπομεν, ὡς ἐκεῖ σοφωτέρους ἐσομένους. *Hos emittimus, quaſi verò illic ſapientiores ſint futuri.*

Iſocr. αἰσθανόμενος ὅτι μέλλομεν αὐτοῦ καταμένειν. *Cùm ſentiret nos ibi manſuros.*

Ibi, vbi, ἐνταῦθα οὗ: vt,

Iſocr. ἐνταῦθα τὸν βίον ἐτελεύτησαν, οὗ ἐτάχθησαν. *Ibi mortui ſunt, vbi collocati erant.*

ἐνθένδε. Hinc.

Demoſth. οὓς ἐνθένδε πάντες ἀπήλαυνον. *Quos hinc vniuerſi repulerunt*

Idem, ἐνθένδε διαπλεῦσαι. *Hinc nauigare.*

ἐκεῖθεν
ἐντεῦθεν } Illinc, Iſtinc, Inde. *De ce lieu là.*

Demoſth. τίς ἀγνοεῖ τὸν ἐκεῖθεν πόλεμον δεῦρο ἥξοντα; *Quis ignorat illinc bellum huc tranſlatum iri?*

Idem, τοὺς τόπους τούτους ἰσχυροὺς ποιησάμενοι, ἐντεῦθεν τοὺς ἄλλους κακῶς ποιοῦσι. *Locis illis communitis, inde cæteros infeſtant.*

δεῦρο
δευρί
ἐνθάδε
ἐνταῦθα } Huc. GALL. *Ici.*

Dem. τί αὐτὸν κωλύσει δεῦρο βαδίζειν; *Quid ipſum impediet, quo minus huc progrediatur?*

Idem, τίς ἀγνοεῖ τὸν ἐκεῖθεν πόλεμον δεῦρο ἥξοντα? *Quis ignorat illinc bellum huc tranſlatum iri?*

Iſocr. ἐνθάδε συνέδρους πέμπεις *Huc aſſeſſores mittit.*

Demoſt. ἐκεῖθεν ἐνθάδε τὰς εὐπορίας ἄγουσι. *Illinc opes ſuas huc aduehunt.*

ἐντὸς τείχους cum genit.) Intra mœnia. D.

ἐντεῦθεν, ὅθεν. Inde, Vnde.

Iſocr. οὐ μὴν ἐντεῦθεν ποιοῦνται τὴν ἀρχὴν, ὅθεν ἂν μάλιστα δυνηθεῖεν. *Non inde oriuntur, vnde maximè poſſent.*

¶ Altè vel altius repetere.

ἀρχῆθεν, ἄνωθεν.

Ariſtot. ἀρξάμενοι οὖν ἄνωθεν, περὶ αὐτῶν πάλιν λέγωμεν. *Altè principio eorum repetito, rurſus de ipſis dicamus.*

Inter-

rdum illi ἄνωθεν addunt aduerbium μικρόν: vt,
ſtor. Ethic. περὶ δὲ τοῦ μηδὲν εἶναι πρακτικωτέρους διὰ τὴν φρόνησιν τῶν καλῶν
δικαίων, μικρὸν ἄνωθεν ἀρκτέον. *Quod verò nihil aptiores ad agen-*
er prudentiam ſimus ad res honeſtas & iuſtas, paulò altius
endum eſt.

Altius vel longius exordium ſumere.

ſocr. διὰ τοῦτο προειλόμην ποιήσασθαι πόρρωθεν τὴν ἀρχήν. *Ideò decreui*
s vel longius petere exordium.

¶ Aliqua ex parte. μέρος τι.

emoſt. κακῶν διδάσκαλος γέγονας ἐν τῷ στρατεύματι, καὶ αἴτιος εἶ μέρος τι,
: ἄλλοις τριηράρχοις πονηροτέροις εἶναι τοῖς στρατιώταις. *Malorum doctor*
tiſti in exercitu, & autor es aliqua ex parte, vt & reliqui trie-
hi militibus improbioribus vtantur.

Aliquo modo, πως.

ſocr. πεπαιδευμένος καὶ τεθραμμένος πως. *Inſtitutus & educatus ali*
modo.

ἀλλόθι
ἑτέρωθι } Alibi, alio loco.

Demoſth. ἰδεῖν ἐγγύθεν βούλεσθε δεινὰ, ἐξὸν ἀκούειν ἀλλόθι γιγνόμενα. *Videre*
ltis propè mala, cùm liceat audire ea alibi eſſe.
Idem, ἄλλους τε ἑτέρωθι καὶ τὸν Παιδοτρίβην εἰς Σικυῶνα κατήγαγε. *Cùm alios*
ibi, tum Pædotribam Sicyonem reſtituit.

ἀλλόσε
ἑτέρωσε } Aliò, alium in locum. *Autre part, En vn autre lieu.*

Demoſten. μηδεμίαν πρόφασιν τοῦ πλεῖν ἄλλοσε τῷ στρατηγῷ καταλείπεσθαι.
ullam occaſionem nauigandi aliò duci relinquere.
Idem, κἂν ἑτέρωσε πατάξῃ τις, ἐκεῖσέ εἰσιν αἱ χεῖρες. *Sin aliò quis verbe*
et, illuc manus admonentur.

Quorſum attinet enumerare, dicere?

καὶ τί δεῖ { τὰ λοιπὰ καταριθμῆσαι, ἐξόν. &c. Quorſum attinet cætera e-
numerare, cùm liceat, &c. Vlpian.
με λέγειν τὰ παλαιά; Quorſum attinet me vetera narrare?
Iſocr.

Xenoph. ἀλλὰ τοὺς μὲν ἀσθενοῦντας οἷα ὑβρίζει, τί δεῖ λέγειν; *Sed quantis in*
iuriis infirmos afficiat, quid attinet dicere?

Hunc pertinent.

οὐ μοι μέτεστι τοῦ πράγματος. *Negotium nihil ad me attinet. Demoſth.*

οὐ πρὸς { ἐμέ / μὲ τοῦτο } Hoc nihil ad me, Neque ad me attinet. *Cela ne m'attouche en rien, Ie n'ay que faire de cela.*

Demoſt. τοῦτο μηδὲν πρὸς τὸ πρᾶγμα. *Hoc nihil ad negotium pertinet. Eſt alienum à cauſa.*

Idem. ἐγὼ ἐκ τοῦ πράγματός εἰμι. *Non ad me attinet.*

τὸ κατ' ἐμέ. *Demoſt.* ἀήττητος ἡ πόλις τὸ κατ' ἐμέ. *Inuicta eſt ciuitas quod ad me attinet.*

¶ Bellum ſuſcipere, mouere, inferre.

ἐξενεγκεῖν εἰς τὴν Ἀσίαν. Bellum in Aſiam transferre. Demoſth.

ἐκφέρειν πρός τινα. Bellum inferre alicui: vt,

Iſocr. τελευτῶντες πρὸς Φωκέας πόλεμον ἐξήνεγκαν. *Tandem Phocenſibus bellum intulerunt.*

ἀναιρεῖσθαι πρός τινα. Suſcipere bellum contra aliquem: vt,

Iſocr. πόλεμον μὲν μικροῦ δεῖν πρὸς ἅπαντας ἀναιρούμεθα. *Ferè contra omnes bellum ſuſcipimus.* πόλεμον ἀνελέσθαι. *Demoſth. Bellum ſuſcipere.*

ἀναιρεῖσθαι ὑπέρ τινος. Bellum ſuſcipere pro aliquo: vt.

Iſocr. ἀνελόμενοι πόλεμον ὑπὲρ τῶν τελευτησάντων πρὸς Θήβας. *Suſcipientes bellum pro illis, qui ad Thebas occubuerunt.*

Idem ἐνθυμεῖσθε ὅτι τὸν πόλεμον ἀνείλεσθε οὐχ ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας ἐλευθερίας *Cogitate vos proximum bellum non pro veſtra libertate ſuſcepiſſe.*

ἄρασθαι: vt. *Demoſthen.* οὐ δεῖ πόλεμον ἄδοξον καὶ δαπανηρὸν ἄρασθαι. *Bellum ignobile & ſumptuoſum ſuſcipiendum non eſt.*

ἄρασθαι πρός τινα. Bellum ſuſcipere contra aliquem. Pauſan.

ἀγαγεῖν: vt,

Iſocr: οἶμαι δὲ καὶ τὸν πόλεμον Θεόν τινα συναγαγεῖν, ἀγασθέντα τὴν ἀρετὴν αὐτῶν. *Arbitror Deum quendam hoc bellum moviſſe, qui ipſorum virtutem admiratus ſit.*

ποιεῖσθαι: vt,

Iſocr. μηδὲ ποιεῖσθαι δεῖ πολέμους ἀδόξους καὶ χαλεπούς. *Neque bella geras obſcura & moleſta.*

ἀναλαμβάνειν πρός τινα: vt,

Polybius, ἀνειληφὼς τὸν πρὸς Ῥωμαίους πόλεμον. *Cum ſuſcepiſſet bellum contra Romanos, vel (vt Liuius interpretatur)*

tur) bellum Romanum.

ἐγεῖραι πρός τινα. Mouere bellum contra aliquem. Herod.

καταγγέλλειν, vel προαγορεύειν. Bellum indicere, bellum denunciare. Demoſt.

ἐκκαίειν. Inflammare bellum. Plutarch.

ποιῆσαι τοῖς Ἀμφικτύοσι. Bellum excitare Amphictionibus. Demoſth.

ἀπωθεῖν. Bellum propulſare. Demoſth.

ἐμποιεῖν: vt,

Iſocr. τοὺς δὲ τὸν πόλεμον ἐμποιοῦντας εὔνους εἶναι νομίζομεν: *Qui bellum inferunt beneuolos eſſe putamus?*

εἶναι ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας. Quando bellum geritur pro tuenda libertate: vt,

Demoſt. ταῖς δημοκρατίαις πρὸς τὰς ὀλιγαρχίας ὑπὲρ μὲν τῶν ἄλλων οὐδενός, ὑπὲρ δὲ τῆς ἐλευθερίας ὁ πόλεμός ἐστι. *Liberæ ciuitates cum paucorum poteſtate, nullam aliam ob cauſam dimicant quàm propter libertatem.*

συνιστάναι vel συνίστασθαι. Bellum conflare: vt,

Iſocr. ὑπὲρ δὲ ταύτης οἱ Ἕλληνες τοσοῦτον συνεστήσαντο πόλεμον, ὅσος οὐδείς πώποτε γέγονε. *Propter Helenam Græci tantum bellum conflauerunt, quantum nunquam geſtum eſt.*

Idem, ὑπὲρ δὲ ταύτης τοσοῦτον συνέστησαν πόλεμον. *Ob hanc tantum concitarunt vel mouerunt bellum.*

περιεστάναι χώρᾳ. Cùm bellum regioni impendet: vt,

Iſocr. τοσούτου δὲ πολέμου τὴν Ἀσίαν περιστάντος, τί δεῖ τὰ συμβησόμενα λίαν ἀκριβῶς προαγορεύειν: *Cùm tantum bellum Aſiæ immineat, quid opus eſt ea, quæ futura ſunt prædicere?*

καταπολεμεῖν. Bellum conficere. *Pro quo dicitur &* διαπεράσθαι πόλεμον.

Et paſſiuè.

πολεμεῖται πόλεμος. *Bellum conficitur. Finis bello imponitur* *yd.*

ADIVNCTA.

¶ *Cædes bellicæ.*

ω τὴν χώραν καταστορέσουσι νεκρῶν, Philo. totam regionem cada-
ıs ſternent. καταστορέσαι etiam vnico verbo, pro interficere, di-
erodot. φόνον πολλὸν ἐργάσασθαι τῶν ἐναντίων, Suid. ingentem ho-
ı ſtragem edere. ποιεῖν, Diod.

ἐπὶ παρατάξεως πίπτειν, Baſil. in acie cadere. οἱ πεσόντες, occiſi.

πάντα δὲ τὸν ἐμπεσόντα ἐφόνευον, Herod. obuium quemque trucidabant.

ἐνταῦθα ἄνδρες ἀγαθοὶ γενόμενοι κατεκόπησαν, καὶ ἀπέθανον, Xenop. hic ſortiter occubuerunt. GALL. *Furent taillés en pieces.*

ἐν μέσοις τοῖς πολεμίοις ἀπέθανον, Iſocr. inter confertiſſimos hoſtium globos pugnantes interfecti ſunt.

¶ Suſcipere expeditionem.

στρατείαν

ποιεῖσθαι. Expeditionem ſuſcipere: vt,

Iſocr. καὶ τούτων ὑπαρξάντων, πῶς οὐ χρὴ θαρρεῖν ποιουμένους τὴν στρατείαν ταύτην: *Atqui hæc cùm ita ſint, quomodo non confidenter ſuſcipias expeditionem hanc?*

ποιεῖσθαι ἐπ' ἀλλήλους. Mutuò expedionem facere. Iſocr.

ποιεῖσθαι ἐπὶ βαρβάρους. Expedionem ſuſcipere contra barbaros. Iſocr. & Demoſth.

γίνεσθαι: vt,

Iſocr. στρατείας γενομένης: *Facta expeditione, Vel, Cùm ſuſciperetur expeditio.*

πλεῖν. Finire tempus expeditionis. Polyb.

στρατεύεσθαι. Militare, ſtipendia facere in expeditione aliqua. Demoſth.

Idem, στρατευόμενος ἁπάσας στρατείας ἐν τῇ ἡλικίᾳ. *Qui obijt omnes expeditiones in iuuentute.*

ἄγειν: vt,

Iſocr. στρατείας γενομένης, ἣν αὐτὸς ὁ Ξέρξης ἤγαγεν. *Facta expeditione quam Xerxes ipſe duxit.*

πεζαὶ στρατεῖαι. Terreſtrés expeditiones. Demoſt.

ναυτικαὶ στρατεῖαι, Nauales expeditiones ſeu exercitus. Demoſt.

2. στρατεύειν.

στρατεύειν

εἰς γῆν τινα. In regionem aliquam expeditionem ſuſcipere: vt,

Thuc. ἐστράτευσαν εἰς γῆν ἡμῶν μετὰ πάντων. *Cum vniuerſis copiis in regionem noſtram expeditionem ſuſceperunt.*

Idem, στρατεύουσιν εἰς Ἀττικήν. *Exercitum duxerunt in Atticam.*

ἐπί τινα (de re & perſona) vt,

Iſocr. οἱ δὲ Ἕλληνες ἐπὶ ποίαν τῶν πόλεων οὐκ ἐστρατεύκασι? *Cui ciuitati Græci bellum non intulerunt? Vel, Quam ciuitatem Græci non infeſto exercitu aggreſſi ſunt? Idem,* στρατεύονται εἰς ἡμᾶς.

μετά τινος: vt, *Plutarch.* ἐστράτευσαν μετὰ τῶν ἄλλων Βοιωτῶν. *Expeditionem ſuſceperunt vna cum aliis Bœotis.*

στρατόπεδον, Caſtra.

τὸ τῶν Θηβαίων στρατόπεδον βαδίζειν, *In Thebanorum caſtra ingre-*
Demoſth.

νεχὴς καὶ μακρὸς πόλεμος. Continuum & diuturnum bellum.
moſth.

νεχῶς ἐργάζεσθαι. Continenter, aſſiduè, & ſine intermiſſione la-
are. Ariſtot. de apibus loquens.

¶ Bellum gerere, Pugnare, Præliari, Dimicare, Certare, &c.

ℨ. πολεμεῖν.

Bellum inter ſe gerere: vt,

Plutarch. πολεμοῦσι δὲ ἀετοὶ καὶ δράκοντες, κορῶναι καὶ γλαῦκες. *Bellum inter ſe gerunt aquilæ & dracones, cornices & noctuæ.*

πολέμους: vt,

Dem. πολλοὺς ὑμεῖς πεπολεμήκατε πολέμους. *Vos multa bella geſſiſtis.*

Sic & paſſiuè πολεμεῖται ὁ πόλεμος: vt,

Xenoph. φανερῶς κατὰ θάλατταν ἐπολεμεῖτο ὁ πόλεμος, *Apertè bellum mari gerebatur.*

πρός τινα, Contra aliquem bellum gerere: vt,

Iſocr. πολεμοῦσιν ἐξ οὗπερ τὴν πόλιν οἰκοῦσι, πρὸς τοὺς ὁμόρους. *Ex quo Vrbem poſſederunt, bellum gerunt contra finitimos.*

Ibid, πρὸς ὃν ὁ Κλέαρχος ἐπολέμησεν. *Contra quem Clearchus bellum mouit.*

πρὸς ἅπαντας περὶ τούτου. Huius rei gratia cum vniuerſis bellum gerere. Plutarch.

περί τινος. De aliqua re bellare. Iſocr.

τινὶ (cum datiuo) Cum aliquo bellum gerere, pugnare: vt,

Iſocr. οἱ μὲν σφίσιν αὐτοῖς πολεμοῦσι. *Bellis inteſtinis ſemetipſos conficiunt.*

Idem. τοῖς οἰκείοις πολεμοῦντες ἅπαντα τὸν χρόνον διετέλεσαν. *Cum ſuis domeſticis perpetuum bellum geſſerunt. Quod in Latina lingua imitatus eſt Virgilius: Placitóne etiam pugnabis pugnabis amori? pro, Pugnabis cum amore.*

τινὶ ἐπιστολαῖς (cum duobus datiuis, vno perſonæ, & altero rei) vt,

Demoſth. ἵνα μὴ μόνον τοῖς ψηφίσμασι καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς πολεμῆτε Φιλίππῳ, ἀλλὰ καὶ ἔργοις. *Vt non ſolum decretis &*

grauis & difficilis omnis reliqua vita futura eſſet. Idem, ἐξείλετο ἡμᾶς ἐκ τῶν μεγάλων κινδύνων: *Eripuit nos ex iſtis magnis periculis.*

Idem, ἐξελόμενος ἡμᾶς ἐκ τῆς χειρὸς Φιλίππου.

ἐξαρπάζειν. Eripere.

Plutarch. ἐξαρπάσας Ἀννίβου Μινύκιον, *id eſt, Eripiens Minucium è manibus Annibalis.*

Chryſoſt. δὲ τὸν δεσμοφύλακα τῆς πλάνης ἐξήρπασε. *Cuſtodem carceris ab errore eripuit.*

αἴρειν. Tollere, Auferre, Remouere.

αἴρειν τράπεζαν, *Remouere vel tollere menſam. Bud.*

ἀναιρεῖν τι ἐκ τῆς πόλεως. Tollere aliquid ex ciuitate. Plutarch.

αἱρεῖν ἐκ μέσου τι Tollere è medio aliquid. Demoſt.

Sunt autem ἀφαιρεῖν & προσθεῖναι oppoſita: vt,

προσθεῖναι

Addere, Adducere (abſolute) vt,

Ptolemæus apud Plutarch. τὸ προσθεῖναι τοῦ ἀφελεῖν βασιλικώτερόν ἐστι. *Magis regium eſt, addere aliquid, quàm adimere.*

μηδὲν τῶν νομιζομένων. Nihil addere contra receptum morem. Iſocr. in Areop.

τι τοῖς εἰρημένοις: vt,

Iſocr. καὶ προσθεῖναι μὲν οὐδὲν τοῖς εἰρημένοις, οὐδ' ἀφελεῖν ἐδύναντο. *Addere nihil neque adimere potuerunt illis, quæ dicta erant.*

συνάπτειν τι πρὸς τὰ ἄλλα. Addere vel attexere aliquid ad alia. Plutarch.

¶ Augeri, Incrementum capere, Progreſſus facere, Creſcere, Proficere.

ἐπιδιδόναι.

1 Incrementum capere Augeri: vt,

Iſocr. τοσοῦτον ἐπιδοῦναι τὴν πόλιν ἐποίησαν, ὥστε Λακεδαιμονίους ἐλθεῖν ἡμῖν προστάξοντας. *Adeo auctam reddiderunt ciuitatem, vt Lacedæmonij veniant nobis imperaturi.*

ἔκ τινος Ex aliqua re incrementum capere: vt,

Iſocr. ἐπ' ἐκείναις τῶν διατριβῶν ἔθιζε σεαυτὸν χαίρειν, ἐξ ὧν αὐτὸς ἐπιδώσεις. *Illis familiaritatibus aſſueſcas gaudere, ex quibus incrementum capere poſſis.*

τοσοῦτον ὅσονπερ &c. vt,

Iſocr. ἐὰν ἐμμείνῃς τῇ φιλοσοφίᾳ, καὶ τοσοῦτον ἐπιδιδῷς, ὅσονπερ νῦν, ταχέως γενήσῃ τοιοῦτος, οἷόν σε προσήκει. *Si in ſtudio ſapientiæ* *pientia perſeueraueris, & tantos progreſſus feceris, quantos hactenus celeriter talis euades, qualem te eſſe decet.*

ἐπὶ τὸ βέλτιον. Creſcere. Augeri, Proficere: vt,

Iſocr. θαυμάζειν ἄξιον, εἴ τις ἐλπίζει τὴν πόλιν κακοῖς συμβούλοις χρωμένην ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐπιδώσειν. *Mirum eſſet, ſi quis putaret ciuitatem, quæ malis ſenatoribus & conſiliariis vtitur, creſcere ſeu meliorem fieri poſſe.*

εἰς εὐπορίαν. Creſcere, Incrementum capere: vt,

Iſocr. τὴν ἀρετὴν ἀσκοῦντες καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν εἰς εὐπορίαν ἐπιδώσομεν. *Si virtutem coluerimus, in dies locupletabimur & creſcemus.*

πρὸς πάσας τὰς πράξεις. In omnibus rebus augeri, aptiorem reddi. Iſocr. De pace.

πλεῖστον πρὸς ἀρετήν. Maximos progreſſus in virtutis ſtudio facere: vt,

Iſocr. πειράσομαί σοι συντόμως ὑποθέσθαι, δι' ὧν μοι δοκεῖς ἐπιτηδευμάτων πλεῖστον πρὸς ἀρετὴν ἐπιδοῦναι. *Breuiter tibi oſtendere conabor, qua ratione mihi videaris plurimum in virtute proficere poſſe. Dicimus &* ἐπιδοῦναι πρὸς ἀρετήν, *ac* ἐπιδοῦναι πρὸς εὐδαιμονίαν, *omiſſa voce* πλεῖστον. *Iſocr. Demoſth.*

πλεῖστον πρὸς εὐδαιμονίαν. Maximos progreſſus in felicitate facere. Iſocr. in Paneg.

εἰς ἀρετήν. In virtute proficere. Plato.

ἐπὶ τὸ πολὺ ταῖς πράξεσι. Res maximè augeri. Iſocr.

εἰς τὸ χεῖρον. In deterius ruere, in malo proficere. Herodian.

ADIVNCTA.

¶ *Augere.*

ἐπιτείνεις μοι τὸν ἔρωτα, Luc. auges mihi amorem.

όσῳ γὰρ ἂν ἐπιτείνηται τὰ τῶν διωγμῶν, Chryſoſt. quo magis ingraueſcunt erſecutiones.

ρὰ πατρὸς παραλαβὼν τὴν ἀρχὴν, ηὔξησέ τε καὶ ἐπὶ πολὺ ἐξέτεινεν, idem. acptum à patre imperium magnopere amplificauit ac propagat.

τὰ κοινὰ βελτίω ποιεῖν, rempublicam augere.

πάντα αἴροντες τῷ λόγῳ τὸ μεγαλεῖον, Philo ad maieſtatem rei conciandam omnia verbis amplificantes.

πλέον δ' ἐπ' αὐτῷ ἐξήφθη φιλοστοργίᾳ, Greg. Presb. acriore erga eum amoexarſit.

οὐδὲ μιᾷ δραχμῇ πλείω τὴν οὐσίαν πεποίηκε, Naz. ne vna quidem drachma facultates ſuas ampliores fecit.

μεγάλη αὐτῇ προσεγένετο δύναμις, Diodor. magnæ ipſi copiæ acceſſerunt.

ἐκ τούτων εἰς μεῖζον ἀνήφθη μῖσος, Gregor. ex his rebus ardentius Dei odium concepit.

μεγάλην προσθήκην ἔσεσθαι τοῖς ἰδίοις πράγμασιν ἡγούμενος τὴν τῶν Ἑλλήνων εὔνοιαν, Diodor. res ſuas ex Græcorum beneuolentia non paruam acceſſionem facturas exiſtimans.

προσθήκην ποιεῖν, Chryſoſt. κἂν μὴ δυνηθῇς αὐξῆσαι τὴν εὐημερίαν, εἴσοισε γε τὴν χαρὰν καὶ πολλὴν τὴν προσθήκην ποιήσεις, ſi ſecundam proximi fortunam amplificare nequis, lætitiam & gratulationem affer: ita efficies, vt ingens ad eam cumulus accedat.

ἐνδόξῳ προσθήκῃ τῆς ἑλληνικῆς αὔξειν τὴν ἀρχήν, Ariſtid. illuſtri Græciæ acceſſione imperium adaugere.

εἶχε προσθήκην τῆς συμφορᾶς τὴν γυναῖκα, Gregor. de vxore Iobi loquens, quæ mariti calamitatem exulcerabat.

τοσοῦτον ἐξέκαυσέ μου τὸ πρός σε φίλτρον, Baſil. meum erga te amorem vſque adeò inflammauit.

μεῖζον ἡμῖν ἐξάπτεις τὸν ἔρωτα, καὶ πόρρω γενόμενος, Procop. ardentiorem nobis amoris flammam abiens excitas. pro μεῖζον, ἐπὶ πλεῖον alio loco dicit.

συνεπιδιδοῦσαν τῷ χρόνῳ τὴν ἔχθραν, Baſil. ſimultatem ſimul cum tempore gliſcentem, vel, altius graſſantem, vel, in dies ingraueſcentem.

μεγάλην ἐπίδοσιν ἡ ἀρχὴ ἔλαβε, magnopere auctum eſt imperium. ὁρῶν καθ' ἑκάστην ἐπιδιδοῦσαν τὴν πολεμίων ἰσχύν, Thucyd. vires hoſtium quotidie creſcentes cernens.

τὴν ἀρχὴν ἔτι μείζω τῆς ὑπαρχούσης ἐποιήσαμεν, Iſocr. amplificauimus.

τῷ λόγῳ τὸ πρᾶγμα αἴρω καὶ φοβερὸν ποιῶ, Demoſt. rem verbis exaggero ac terribilem reddo.

2. ἐπίδοσις.

ἐπίδοσιν λαμβάνειν. Incrementum capere Creſcere. Augeri: vt,

Iſocr. φαίνονται τοσαύτην εἰληφότες ἐπίδοσιν, ὅσην οὐδ' ἂν εὔξασθαι τοῖς θεοῖς πρότερον ἠξίωσαν. *Tanta incrementa ſumpſiſſe videntur, quanta ne quidem a diis prius optare auſi fuerunt.*

ἐπίδοσιν μεγίστην λαμβάνειν. Valde proficere. Iſocr. De pace.

ἐπιδόσεις γίνεσθαι τῶν τεχνῶν. Incrementa ſeu acceſſiones fieri artium. Iſocr. in Euag.

Iſocrates in Areop. ἐπιδόντας μεγάλης γενομένης, δεδιέναι δεῖ, μὴ τελευ-

τῶντες

τις εἰς τραχύτερα πράγματα ἐξοκείλωμεν. *Cum magnæ acceßiones*
ignitatis (& fortunarum) fiunt, metuendum eſt, ne in maiores
lamitates incidamus.

ἐπίδοσιν πρὸς τὴν ἀρετὴν εἶναι ἔκ τινος. Acceſſionem ſeu incrementum
tutis fieri ex aliqua re: vt,

Iſoc. ἐκ τῶν νόμων μὲν οὐκ ἐπίδοσις ἐστὶ πρὸς τὴν ἀρετὴν, ἀλλ' ἐκ τῶν καθ' ἑκά-
ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων. *Non ex legibus, ſed ex continuis exercitiis &*
itutis Virtus augetur & creſcit.

Dicunt etiam προκοπὴν ποιεῖν Progreſſum facere. Cui opponitur
κοπὴ Impedimentum: vt,

ſion apud Laert ἡ οἴησις ἐγκοπή ἐστι τῆς προκοπῆς. *Opinatio eſt profe-*
s progreßioniſq; impedimentum.

Huc αὔξω, αὐξάνω, & αὐξάνομαι pertinent: vt,

ocr. ὁ μὲν Ἰάσων λόγῳ μόνῳ χρησάμενος οὕτως αὐτὸν ηὔξησεν. *Iaſon ſermone*
tum vſus adeo ſuam famam auxit.

dem, τὰ μὲν μικρὰ τῶν πραγμάτων ῥᾴδιον τοῖς λόγοις αὐξῆσαι. *Res paruas*
bis augere facilè eſt.

Demoſt. τὸ κοινὸν αὔξειν ἕκαστος οἴεται δεῖν. *Quiſque rem communem,*
eſt, Rempubl. augendam eſſe putat.

em, τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ οὕτως ηὔξησε τὴν πόλιν, ὥστε μηδεμιᾶς τῶν πόλεων
λείπεσθαι. *Reliquis apparatibus ſic auxit Vrbem, vt nulla cætera-*
Vrbium eſſet inferior.

em, αὐξάνονται καὶ πόλεις ἐν ταῖς ἡσυχίαις. *In quiete, id eſt, tempore pa-*
uitates creſcunt.

em, συνέβαινεν αὐξάνεσθαι, δι' ὧν ἡμεῖς ἐπράττομεν, τὴν Ἑλλάδα. *Acci-*
it ex noſtris factis Græcia creuerit.

enoph. τὰ δὲ τῶν πολεμίων αὐξήσονται. *Vires hoſtium accipient incre-*
tum.

m, μηδὲν ἐλλείπειν δι' ὧν οἷόν τ' ἐστὶν αὐξηθῆναι τὴν πόλιν. *Nihil inter-*
ere ex quo poßit creſcere ciuitas.

emoſth. ὅσῳ τὰ τῆς πόλεως ἐλάττω γέγονε, τοσούτῳ τὰ τῶν δημαγωγῶν
. Quanto plus Reſpub. detrimenti cepit, tanto res oratorum fa-
unt ampliores.

r. τὸ μὲν σῶμα τοῖς συμμέτροις πόνοις, ἡ δὲ ψυχὴ τοῖς σπουδαίοις λόγοις
αι πέφυκε. *Corpus moderatis laboribus, animus verò bonis ſer-*
bus augeri ſolet.

Huius generis ſunt.

ἐπιδοῦναι τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν. *Amplificare rem familiarem. Iſocr.*
emon.

αυτοῦ πλείω ποιεῖν. *Suas res augere ibid.*

ικρᾶς μεγάλην ποιῆσαι τὴν πόλιν. *E parua ciuitate magnam redi-*
d eſt, valde augere. Iſocr.

τίς ἂν ὑπερβολὴ γένοιτο τῆς τοιαύτης εὐδαιμονίας; *Quid poteſt accedere vel addi ad tantam felicitatem? Iſocr. ad Philip.*

3. προκόπτειν.

προκόπτειν
σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ καὶ χάριτι παρὰ θεῷ καὶ ἀνθρώποις. Proficere ſapientia & ætate & gratia apud Deum atque homines. Lucæ cap.
ἐν τοῖς μαθήμασι (cum præpoſit. ἐν) Facere progreſſus in Mathematum ſtudiis. Lucianus.
ἐπ' ἀρετῇ. Progreſſus facere in virtute. Plutarch.
οὐδέν. Nihil proficere.
προκοπήν. Facere progreſſum. Plutarch.

πολλαπλασίαν ποιεῖν τὴν πατρῴαν ἀρχήν. Multiplicare paternum principatum. Plato.

πολλαπλασιάζειν. Multiplicare. πολλαπλασιασμός. Multiplicatio.

ἐν προσθήκης μέρει. Acceſſionis vel additamenti loco. *Demoſt.* ἡ Μακεδονικὴ δύναμις ἐν προσθήκης μέρει ἐστί τις οὐ σμικρά. *Macedonica potentia additamenti vice non eſt exigua.*

προάγειν τινὰ εἰς ἀξίωμα ἐπισκοπῆς. Promouere vel prouehere aliquem ad dignitatem Epiſcopalem. *Chryſoſt.*

Amplificare, Dilatare.

4. μηκύνειν. τοὺς λόγους αὐξῆσαι.

μηκύνειν καὶ ἐπεξεργάζεσθαι. Amplificare & expolire. Iſocr.

τῷ λόγῳ αἴρειν
ἐπαίρειν
} τὸ πρᾶγμα. Amplificare & exaggerare aliquid dicendo. Demoſth. *Amplifier, faire grand.*

τὰ μικρὰ μεγάλα ποιεῖν. Parua amplificare, extendere. Iſocr.

ἐλαττοῦν
ἐλάττους ποιεῖσθαι
} τὰς τιμωρίας, τὰς πόλεις. Minuere vel potius mitigare pœnas, Minuere ciuitates. Iſocr.

τὰ τῆς πόλεως ἐλάττω γέγονε. Reſpublica imminuta eſt. Iſocr.

5. μειοῦσθαι.

Xenoph. πάντες τὴν διάνοιαν μειοῦνται. *Omnes minuuntur mente. loquitur de hominibus ſenio confectis.*

6. ἐλαττοῦσθαι.

ἐλαττοῦσθαι
Deteriori conditione eſſe (ſine adiectione) Demoſth.
ἐν ἅπασι, καὶ μηδὲν ἴσον ἔχειν. In omnibus deteriore conditione eſſe, & nihil æqui conſequi. Demoſth.
πολλά (cum accuſ. In multis deteriore conditione eſſe.
Demoſth. πολλὰ μὲν οὖν ἔγωγ' ἐλαττοῦμαι κατὰ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα Αἰσχίνου. *In multis rebus deteriore conditione ſum Æſchine in hac lite & certamine.*

τῷ παντὶ βίῳ. In tota via deteriori conditione eſſe, hoc eſt,
nullum dignitatis locum tenere. Iſocr.
ὑπό τινος. Imminui ab aliquo. Plato.
φίζειν, Leuare. *Demoſth.* χαλεπὸν τὰς παρούσας συμφορὰς λόγῳ κουφ
ί.

In paſſiuo.

riſtot. κουφίζονται οἱ λυπούμενοι συναλγούντων τῶν φίλων. *Subleuantur qui*
nt, condoleſcentibus amicis.

NOTA.

ττόω, ſeu ἐλαττόω, diminuo: ab ἐλαχὺς, id eſt μικρὸς, paruus: paſ-
n ἐλαττοῦμαι, diminuor, imminuor, auferor, inferior ſum: vnde
d Thucydidem ἐλασσούμενοι τῷ πολέμῳ, bello inferiores, GALL.
ne ſont pas ſi bien aguerris.

Aduerbia loci.

ἐνταῦθα, ἐνταυθοῖ, ἐνθάδε } Hic. ἐκεῖσε, Illuc.

utarc. ἐξέβαλον αὐτὸν ἐνταῦθα. *Hic eum eiecerunt.*
uerbium ἐνταῦθα ſequitur aliquando ἐκεῖ, vel κἀκεῖσε, vel ἐκεῖ

noſt. ἐνταῦθα μὲν ἔστι τὰ ἆθλα, ἐκεῖ δὲ κίνδυνος. *Hic quidem præmia*
bi vero pericula.
m, οὐ μόνον ἐνταῦθα ταῦτ' ἐποίησεν, ἀλλὰ κἀκεῖσε ἐλθών. *Non ſolum*
it ea, ſed & illuc cum veniſſet. Idem. ἐνταῦθ' ἀπιέναι οἱ στρατιῶται
σιν, ὅπου μάλιστα ἀργύριον πλεῖστον λήψεσθαι. *Eo exire milites ſolent,*
urimum pecuniæ accepturi ſunt.
m ταῦτα γὰρ ἅπαντα ἐνταυθοῖ μνημονεύετε οἶδ' ὅτι ῥηθέντα. *Hæc omnia*
eminiſtis dici.
m, παρ' ὑμῖν ποτ' ἐνθάδε οἰκήσας. *Qui apud vos aliquando hic ha-*
t.
r. εἴ τις ἐστὶν αἴσθησις τοῖς τεθνεῶσι περὶ τῶν ἐνθάδε γιγνομένων. *Si quis*
r eſt mortuis illorum, quæ hic fiunt.

αὐτόθι, ἐκεῖ, αὐτοῦ } Ibi, Illic. *En ce lieu là.*

moſth. οὐκ ἦσαν αὐτόθι, πλὴν Θηβαῖοι. *Nulli erant illic, niſi The-*

Idem, τίς οὖν αἴτιος αὐτόθι τοῦ τούτων τῶν συμβεβηκότων πραγμάτων. *Quis igitur ibi autor fuit harum rerum.*

Idem, τούτους ἐκπέμπομεν, ὡς ἐκεῖ σοφωτέρους ἐσομένους. *Hos emittimus, quaſi verò illic ſapientiores ſint futuri.*

Iſocr. αἰσθανόμενος ὅτι μέλλομεν αὐτοῦ καταμένειν. *Cùm ſentiret nos ibi manſuros.*

Ibi, vbi, ἐνταῦθα οὗ: vt,

Iſocr. ἐνταῦθα τὸν βίον ἐτελεύτησαν, οὗ ἐτάχθησαν. *Ibi mortui ſunt, vbi collocati erant.*

ἐνθένδε. Hinc.

Demoſth. οὓς ἐνθένδε πάντες ἀπήλαυνον. *Quos hinc vniuerſi repulerunt*

Idem, ἐνθένδε ἀποπλεῦσαι. *Hinc nauigare.*

ἐκεῖθεν
ἐντεῦθεν } Illinc, Iſtinc, Inde. *De ce lieu là.*

Demoſth. τίς ἀγνοεῖ τὸν ἐκεῖθεν πόλεμον δεῦρο ἥξοντα; *Quis ignorat illinc bellum huc tranſlatum iri?*

Idem, τοὺς τόπους τούτους ἰσχυροὺς ποιησάμενοι, ἐντεῦθεν τοὺς ἄλλους κακῶς ποιοῦσι. *Locis illis communitis, inde cæteros infeſtant.*

δεῦρο
δευρί
ἐνθάδε
ἐνταῦθα } Huc. GALL. *Ici.*

Dem. τί αὐτὸν κωλύσει δεῦρο βαδίζειν; *Quid ipſum impediet, quò minus huc progrediatur?*

Idem, τίς ἀγνοεῖ τὸν ἐκεῖθεν πόλεμον δεῦρο ἥξοντα? *Quis ignorat illinc bellum huc tranſlatum iri?*

Iſocr. ἐνθάδε συνέδρους πέμπεις *Huc aſſeſſores mittit.*

Demoſt. ἐκεῖθεν ἐνθάδε τὰς εὐπορίας ἄγειν. *Illinc opes ſuas huc aduehunt.*

ἐντὸς τείχους cum genit.) Intra mœnia. D.

ἐντεῦθεν. ὅθεν. Inde, Vnde.

Iſocr. οὐ μὴν ἐντεῦθεν ποιοῦνται τὴν ἀρχὴν, ὅθεν ἂν μάλιστα δυνηθεῖεν. *Non inde oriuntur, vnde maximè poſſent.*

¶ Altè vel altius repetere.

ἀρχῆθεν ἄνωθεν.

Ariſtot. ἀρξάμενοι οὖν ἄνωθεν περὶ αὐτῶν πάλιν λέγωμεν. *Altè principio eorum repetito, rurſus de ipſis dicamus.*

Internterdum illi ἄνωθεν addunt aduerbium μικρὸν: vt, *Aristot. Ethic.* περὶ δὲ τοῦ μηδὲν εἶναι πρακτικωτέρους διὰ τὴν φρόνησιν τῶν καλῶν καὶ δικαίων, μικρὸν ἄνωθεν ἀρκτέον. *Quod verò nihil aptiores ad agen-m per prudentiam ſimus ad res honeſtas & iuſtas, paulò altius ipiendum eſt.*

Altius vel longius exordium ſumere.

Iſocr. διὰ τοῦτο προειλόμην ποιήσασθαι πόῤῥωθεν τὴν ἀρχήν. *Ideò decreu ius vel longius petere exordium.*

¶ Aliqua ex parte. μέρος τι.

Demoſt. κακῶν διδάσκαλος γέγονας ἐν τῷ στρατεύματι, καὶ αἴτιος εἶ μέρος τι, τοῖς ἄλλοις τριηράρχοις πονηροτέροις εἶναι τοῖς στρατιώταις. *Malorum doctor ttitiſti in exercitu, & autor es aliqua ex parte, vt & reliqui trie-rchi militibus improbioribus vtantur.*

Aliquo modo, πῶς.

Iſocr. πεπαιδευμένος καὶ τεθραμμένος πῶς. *Inſtitutus & educatus ali-uo modo.*

ἄλλοθι }
ἑτέρωθι } Alibi, alio loco.

Demoſth. ἰδεῖν ἐγγύθεν βούλεσθε δεινά, ἐξὸν ἀκούειν ἄλλοθι γιγνόμενα. *Videre ultis propè mala, cùm liceat audire ea alibi eſſe.*

Idem, ἄλλους τε ἑτέρωθι καὶ τὸν Παιδοτρίβην εἰς Σικυῶνα κατήγαγε. *Cum alios libi, tum Pædotribam Sicyonem reſtituit.*

ἄλλοσε }
ἑτέρωσε } Aliò, alium in locum. *Autre part, En vn autre lieu.*

Demoſten. μηδεμίαν πρόφασιν τοῦ πλεῖν ἄλλοσε τῷ στρατηγῷ καταλείπετε. *Nullam occaſionem nauigandi aliò duci relinquere.*

Idem, κἂν ἑτέρωσε πατάξῃ τις, ἐκεῖσε εἰσιν αἱ χεῖρες. *Sin aliò quis verbe-ret, illuc manus admonentur.*

Quorſum attinet enumerare, dicere?

τί δεῖ { τὰ λοιπὰ καταριθμήσαι, ἐξὸν. &c. Quorſum attinet cætera e-numerare, cùm liceat, &c. Vlpian.
μὲ λέγειν τὰ παλαιά; Quorſum attinet me vetera narrare? Iſocr.

Xenoph. ἀλλὰ τοὺς μὲν ἀσθενοῦντας οἷα ὑβρίζει, τί δεῖ λέγειν; *Sed quantis in-iuriis infirmos afficiat, quid attinet dicere?*

Hunc pertinent.

οὔ μοι μέτεστι τοῦ πράγματος. *Negotium nihil ad me attinet. Demoſth.*

οὐ πρὸς { ἐμέ / ἐμὲ τοῦτο } Hoc nihil ad me, Neque ad me attinet. *Cela ne m'attouche en rien, Ie n'ay que faire de cela.*

Demoſt. τοῦτο μηδὲν πρὸς τὸ πρᾶγμα. *Hoc nihil ad negotium pertinet. Eſt alienum à cauſa.*

Idem. ἔξω τοῦ πράγματός εἰμι. *Non ad me attinet.*

τὸ κατ᾽ ἐμέ. *Demoſt.* ἀήττητος ἡ πόλις τὸ κατ᾽ ἐμέ. *Inuicta eſt ciuitas, quod ad me attinet.*

¶ Bellum ſuſcipere, mouere, inferre.

ἐξενεγκεῖν εἰς τὴν Ἀσίαν. Bellum in Aſiam transferre. Demoſth.

ἐκφέρειν πρός τινα. Bellum inferre alicui: vt,

Iſocr. τελευτῶντες πρὸς Φωκέας πόλεμον ἐξήνεγκαν. *Tandem Phocenſibus bellum intulerunt.*

ἀναιρεῖσθαι πρός τινα. Suſcipere bellum contra aliquem: vt,

Iſocr. πόλεμον μὲν μικροῦ δεῖν πρὸς ἅπαντας ἀναιρούμεθα. *Fere contra omnes bellum ſuſcipimus.* πόλεμον ἀνελέσθαι. *Demoſth. Bellum ſuſcipere.*

ἀναιρεῖσθαι ὑπέρ τινος. Bellum ſuſcipere pro aliquo: vt.

Iſocr. ἀνελόμενοι πόλεμον ὑπὲρ τῶν τελευτησάντων πρὸς Θήβαις. *Suſcipientes bellum pro illis, qui ad Thebas occubuerunt.*

Idem ἐνθυμεῖσθε ὅτι τὸν πόλεμον ἀνείλεσθε οὐχ ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας ἐλευθερίας *Cogitate vos proximum bellum non pro veſtra libertate ſuſcepiſſe.*

ἄρασθαι: vt. *Demoſthen.* οὐ δεῖ πόλεμον ἄδοξον καὶ δαπανηρὸν ἄρασθαι. *Bellum ignobile, & ſumptuoſum ſuſcipiendum non eſt.*

ἄρασθαι πρός τινα. Bellum ſuſcipere contra aliquem. Pauſan.

ἀγαγεῖν: vt,

Iſocr. οἶμαι δὲ καὶ τὸν πόλεμον θεόν τινα συναγαγεῖν, ἀγασθέντα τὴν ἀρετὴν αὐτῶν. *Arbitror Deum quendam hoc bellum mouiſſe, qui ipſorum virtutem admiratus ſit.*

ποιεῖσθαι: vt,

Iſocr. μηδὲ ποιεῖσθαι δεῖ πολέμους ἀδόξους καὶ χαλεπούς. *Neque bella geras obſcura & moleſta.*

ἀναλαμβάνειν πρός τινα: vt,

Polybius, ἀναλαβὼν τὸν πρὸς Ῥωμαίους πόλεμον. *Cum ſuſcepiſſet bellum contra Romanos, vel (vt Liuius interpretatur)*

tur)bellum Romanum.

ἐγεῖραι πρός τινα. Mouere bellum contra aliquem. Herod.

καταγγέλλειν, vel προαγορεύειν. Bellum indicere, bellum denunciare. Demoſt.

ἐκκαίειν. Inflammare bellum. Plutarch.

ποιῆσαι τοῖς Ἀμφικτύοσι. Bellum excitare Amphictionibus. Demoſth.

ἀπωθεῖν. Bellum propulſare. Demoſth.

ἐμποιεῖν: vt,

Iſocr. τοὺς δὲ τὸν πόλεμον ἐμποιοῦντας εὔνους εἶναι νομίζομεν: *Qui bellum inferunt beneuolos eſſe putamus?*

εἶναι ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας. Quando bellum geritur pro tuenda libertate: vt,

Demoſt. ταῖς δημοκρατίαις πρὸς τὰς ὀλιγαρχίας ὑπὲρ μὲν τῶν ἄλλων οὐδενός, ὑπὲρ δὲ τῆς ἐλευθερίας ὁ πόλεμός ἐστι. *Liberæ ciuitates cum paucorum poteſtate, nullam aliam ob cauſam dimicant quàm propter libertatem.*

συνιστάναι vel συνίστασθαι. Bellum conflare: vt,

Iſocr. ὑπὲρ δὲ ταύτης οἱ Ἕλληνες τοσοῦτον συνεστήσαντο πόλεμον, ὅσος οὐδεὶς πώποτε γέγονε. *Propter Helenam Græci tantum bellum conflauerunt, quantum nunquam geſtum eſt.*

Idem, ὑπὲρ δὲ ταύτης τοσοῦτον συνέστησαν πόλεμον. *Ob hanc tantum concitarunt vel mouerunt bellum.*

περιεστάναι χώραν. Cum bellum regioni impendet: vt,

Iſocr. τοσούτου δὲ πολέμου τὴν Ἀσίαν περιεστῶτος, τί δεῖ τὰ συμβησόμενα λίαν ἀκριβῶς προαγορεύειν: *Cùm tantum bellum Aſiæ immineat, quid opus eſt ea, quæ futura ſunt prædicere?*

διαπολεμεῖν. Bellum conficere. *Pro quo dicitur &* διαπεραίνεσθαι πόλεμον.

Et paſſiuè.

πολεμεῖται ὁ πόλεμος. *Bellum conficitur. Finis bello imponitur*
yd.

ADIVNCTA.

¶ *Cædes bellica.*

αν τὴν χώραν καταστορέσουσι νεκρῶν, Philo. totam regionem cada-
us ſternent. καταστορέσαι etiam vnico verbo, pro interficere, di-
erodot. φόνον πολὺν ἐργάσασθαι τῶν ἐναντίων, Suid. ingentem ho-
n ſtragem edere. ποιεῖν, Diod.

στρατόπεδον, Caſtra.

τὸ τῶν Θηβαίων στρατόπεδον βαδίζειν, *In Thebanorum caſtra ingre-*
Demoſth.

υνεχὴς καὶ μακρὸς πόλεμος. Continuum & diuturnum bellum.
noſth.

υνεχῶς ἐργάζεσθαι. Continenter, aſſiduè, & ſine intermiſſione la-
re. Ariſtot. de apibus loquens.

¶ Bellum gerere, Pugnare, Præliari, Dimicare, Certare, &c.

ȝ. πολεμεῖν.

Bellum inter ſe gerere: vt,

Plutarch. πολεμοῦσι δὲ ἀετοὶ καὶ δράκοντες, κορῶναι καὶ γλαῦκες. *Bellum inter ſe gerunt aquilæ & dracones, cornices & noctuæ.*

πολέμους: vt,

Dem. πολλοὺς ὑμεῖς πεπολεμήκατε πολέμους. *Vos multa bella geſſiſtis.*

Sic & paſſiuè πολεμεῖται ὁ πόλεμος: vt,

Xenoph. φανερῶς κατὰ θάλατταν ἐπολεμεῖτο ὁ πόλεμος, *Apertè bellum mari gerebatur.*

πρός τινα, Contra aliquem bellum gerere: vt,

Iſocr. πολεμοῦσιν ἐξ οὗπερ τὴν πόλιν οἰκοῦσι, πρὸς τοὺς ὁμόρους. *Ex quo vrbem poſſederunt, bellum gerunt contra finitimos.*

Ibid, πρὸς ὃν ὁ Κλέαρχος ἐπολέμησε. *Contra quem Clearchus bellum mouit.*

πρὸς ἅπαντας περὶ τοῦδε. Huius rei gratia cum vniuerſis bellum gerere. Plutarch.

περί τινος. De aliqua re bellare. Iſocr.

τινὶ (cum datiuo) Cum aliquo bellum gerere, pugnare: vt,

Iſocr. οἱ μὲν σφίσιν αὐτοῖς πολεμοῦσι. *Bellis inteſtinis ſemetipſos conficiunt.*

Idem. τοῖς οἰκείοις πολεμοῦντες ἅπαντα τὸν χρόνον διετέλεσαν. *Cum ſuis domeſticis perpetuum bellum geſſerunt. Quod in Latina lingua imitatus eſt Virgilius: Placitone etiam pugnabis amori? pro, Pugnabis cum amore.*

τινὶ ἐπιστολαῖς (cum duobus datiuis, vno perſonæ, & altero rei) vt,

Demoſth. ἵνα μὴ μόνον τοῖς ψηφίσμασι καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς πολεμῆτε Φιλίππῳ, ἀλλὰ καὶ ἔργοις. *Vt non ſolum decretis &*

is eſté conſtituez en guerre. εἰς πόλεμον κατέστημεν πρὸς τοὺς Λακεδαι-
ς, idem.

ἀνοχαί, Induciæ.

ποιήσασθαι. Inducias facere. Demoſth.

ποιεῖσθαι μέχρι τοῦ Θαργηλιῶνος μηνός. Inducias facere vſque ad menſem Aprilem. Demoſth.

ποιεῖσθαι πρός τινα, Inducias facere cum aliquo. Æſchines.

αἰτεῖσθαι. Petere inducias. *Demoſth. pro Corona.* καὶ τὰς ἀνοχὰς αἰτεῖσθε. *Et inducias petitis.*

4. μάχεσθαι.

τοῖς πολεμίοις [cum datiuo perſonæ] Pugnare cum hoſtibus. Demoſthen.

ἔρωτι. Cum amore pugnare: vt,

Plutarch. ἔρωτι μάχεσθαι, χαλεπόν. *Difficile eſt cum amore pugnare.*

λιμῷ καὶ δίψει. Cum fame & ſiti pugnare. Plutarch.

πρός τινα. Pugnare contra aliquem.

Iſocr. πρὸς τοὺς γίγαντας οἱ θεοὶ μετ' ἀλλήλων ἐμαχέσαντο. *Aduerſus gigantes dij inter ſe pugnarunt.*

μετ' ἀλλήλων. Pugnare inter ſe inuicem. Exemplum modo poſitum eſt, vt vides.

περί τινος. Pro aliqua re pugnare: vt,

Plato. ἀλλὰ μὴν καὶ μάχεταί γε πᾶν ζῷον διαφερόντως περὶ ὧν ἂν τίκῃ, *Sed & omne animal ſtudioſè pugnat pro illis, quæ peperit.*

πρὸς ἀλλήλους. Inter ſe pugnare: vt,

Iſocr. ἀντὶ τοῦ πρὸς ἑτέρους περὶ τῆς χώρας πολεμεῖν, ἐντὸς τείχους πρὸς ἀλλήλους οἱ πολῖται μάχονται. *Cum ciues pro regione cum aliis bellare deberent, intra mœnia inter ſe decertant.*

πρὸς φάλαγγα συντεταγμένην. Aduerſus inſtructam aciem pugnare, ſeu Oppugnare aciem inſtructam. Plutarch.

περί τινος. De aliqua re pugnare: vt,

Iſocr. ἡγούμενοι κάλλιον αὐτοῖς εἶναι τεθνάναι μαχομένοις περὶ Διὸς θυγατρός. *Putarunt honeſtius eſſe mori pugnantes pro Iouis filia.*

ὑπὲρ τοῦ δικαίου Pro iuſtitia pugnare. Plato in Apolog.

Xenoph. μάχεσθαι ὑπὲρ τῆς χώρας. *Pro regione pugnare.*

μάχην ἀξίαν λόγου. Prælium committere commemoratione & memoria dignum. Iſocr.

¶ πεζομαχεῖν. Pugnam pedeſtrem committere.

¶ ναυμαχεῖν. Nauale bellum committere.

ναυμαχεῖν πρὸς τοὺς βαρβάρους. Contra barbaros claſſe pugnare. Lycurg.

Iſocr. οἱ μὲν πεζομαχοῦντες καὶ ναυμαχοῦντες ἐνίκησαν τοὺς βαρβάρους. *Græci terra marique vicerunt barbaros.*

πεζὴ μάχη. Terreſtre prælium.

ναυμαχία. Nauale prælium. Demoſth. Iſocr.

γίγνεσθαι { μάχην / ἀγῶνα } Prælium committi. Demoſth.

ὑπερμαχεῖν τινός: vt,

Theodoret. Prouid. 1. νόμος δὲ τοῖς ἀνθρώποις ὑπὸ τῆς φύσεως κείμενος, παῖδας πατέρων ἀδικουμένων ὑπερμαχεῖν, καὶ δεσποτῶν οἰκέτας. *Lex à natura hominibus lata eſt, vt liberi pro parentibus iniuria affectis pugnent, & pro dominis ſerui.*

ὑπερμαχεῖν τῆς κοινῆς ἐλευθερίας. Pugnare vel dimicare pro communi libertate. Plutarch.

5. διαμάχεσθαι

διαμάχεσθαι

τινί. Cum aliquo dimicare: vt,

Xenoph. Pæd. 3. πότερα βούλει αὐτοῦ τῷ λιμῷ καὶ τῷ δίψει μάχεσθαι, ἢ εἰς τὸ ἰσόπεδον καταβὰς ἡμῖν διαμάχεσθαι; *Vtrum vis ibi manere cum fame & ſiti bellum gerens, an in planitiem deſcendere, & nobiſcum depugnare?*

ὑπὲρ τῆς οὐσίας. Pro re familiari pugnare. Plato.

πρὸς τοὺς πολεμίους Acriter pugnare contra hoſtes.

Plutarch. ὑπὲρ γῆς διαμαχεῖται πρὸς αὐτούς. *Pro regione pugnabit contra illos.*

πρὸς τὸν ὕπνον. Aduerſus ſomnum pugnare, Repugnare ſomno, Plut.

ADIVNCTA.

¶ *Bellum inferre.*

πολεμεῖν πρὸς μεγάλην καὶ πλουσίαν πόλιν. Plat. magnæ atque opibus florenti reipub. bellum inferre. πόλεμον ποιεῖσθαι, Iſoc.

ἐφ' ἡμᾶς ἐλθεῖν, Demoſt. πρὸς ἡμᾶς πολεμεῖν.

πόλεμον πρὸς αὐτὸν ἄρχεσθαι, & ἀναιρεῖσθαι, idem. bellum aduerſum nos ſuſcipere.

διὰ ταῦτα συνέστησαν ἐφ' ἡμᾶς τὸν τελευταῖον τουτονὶ πόλεμον, idem. conflarunt, excitarunt.

ἐφ' ἡμᾶς μεθ' ὅπλων ἐλθεῖν ἐν ἐχθροῦ τάξει, idem. in nos hoſtilem in modum cum armis venire.

τῷ στρατηγῷ ἡμετέρῳ ἐναντία ὅπλα τίθεσθαι, idem, id eſt, πολεμεῖν.

ὑπὸ

τῷ Κυζικηνῷ ὢν κατειχόμενος τῷ πολέμῳ, idem. Cyziceno bello diſtinen-

φέρειν τὸν πόλεμον πρὸς τοὺς κατοικοῦντας, Lucian. ποιεῖσθαι. εἰς τὴν Ἀσίαν τὸ
μον ἐκφέρειν, Iſocr. & ſimpliciter, ἐκφέρειν τὸν πόλεμον, vt apud Lucia-
m. Nam is epiſtolarum, quæ Phalaridis nomine circumferun-
r, auctor eſſe non immeritò cenſetur. οὐδὲν ὑπ᾽ ἐμοῦ πλημμεληθέντες
νεγκεῖν ἀδίκως τὸν κατ᾽ ἐμοῦ πόλεμον, nulla vnquam à me affecti iniu-
ι, bellum iniquum mihi indixerunt.
ἐπιφέρειν etiam eandem ſignificationem habet. vt apud eundem,
λα ἐπιφέρειν τοῖς ἰδιώταις. dicunt etiam Græci. ὅπλα αἴρεσθαι. ὅπλα κατὰ τῶν
λων ἤρατο, Philo. arma cepit. & ὅπλα ἀναλαβεῖν, vt Phalaris, vel Lu-
anus potiùs in epiſtolis. Et eleganti tranſlatione Philo de glo-
æ cupiditate loquens, τὰ κατὰ τοῦ πάθους καὶ τῆς δόξης ἀναλαβεῖν ὅπλα, ad-
erſus animi morbum, gloriæque cupiditatem arma capere, in-
uere.
ἐπ᾽ Ἰνδοὺς στρατιὰν ἤλασεν, à verbo ἐλαύνω, Lucian. aduerſus Indos ex-
editionem ſuſcepit. ἐλάσαι εἰς Αἴγυπτον χειρὶ πολλῇ, Herod. & ἐξέλασιν
ποιεῖσθαι.
μεγάλους καὶ βαρεῖς πολέμους ἀναδέχεσθαι, Philo. idem quod ἀναλαβεῖν. δυνα-
τωτέρᾳ χειρὶ τοῖς αὐτόχθοσι περὶ ἀρχῆς ἁμιλλῶνται, idem. valentioribus co-
piis cum indigenis de imperio certant.
κατὰ τῆς Ἑλλάδος στρατεύειν, Greg. aduerſus Græciam cum exercitu
procedere. Et cum præpoſitione ἐπὶ apud Diodorum, ἐπὶ Σαμίους
πολλῇ δυνάμει στρατεύειν, aduerſus Samios ingentes copias ducere.

6. ἀγωνίζεσθαι.

ἀγωνίζεσθαι.

πρός τινα. Cum aliquo certare: vt,

Xenoph. ἔστιν ἃ οὐ πρὸς ἀνθρώπους ἀγωνιστέον, *Quædam ſunt, de quibus non eſt cum hominibus certandum. Vbi nota & accuſatiuum, qui ab* ἀγωνιστέον *regitur.*

περί τινος. De aliqua re aut aſſequenda aut conſeruanda dimicare: vt,

Demoſt. ἀγωνιζόμενοι περὶ πρωτείων, καὶ τιμῆς, καὶ δόξης.

De primatu, honore, & gloria pugnare.

ὑπέρ τινος. Pro re aliqua dimicare, Defendere aliquid: vt,

Demoſth. ἀγωνίζεσθαι ὑπὲρ ἐλευθερίας δεῖ. *Pro tuenda libertate pugnandum eſt.*

Clitarchus, ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ οὗ ἀδίκως ἔπραξας, δὶς ἀδικήσεις. *Defenſurus hoc quod iniuſtè feciſti, bis delinques.*

ὑπὲρ τοῦ μὴ ποιεῖν τὸ προσταττόμενον. Ideo pugnare, ne impe
cere cogamur. Iſocr. in Archid.
ἐν τῇ μάχαις. In acie pugnare. Iſocr. De pace.
μετὰ ἄλλου τινός. Vna cum alio pugnare. Iſocr.

ὅπλα, Arma. ὅπλα λαβεῖν ἢ καταθέσθαι. Arma ſumere aut depon
Demoſt.

ὅπλα ἐπιφέρειν τινί. Arma alicui inferre. Demoſth.

7. ἀμυνεῖν.

ἀμύνειν
τοὺς ἐπιόντας. Irruentes hoſtes propulſare. Lycurg.
τὸν θάνατον. Mortem propulſare, abigere. Chryſ.
ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας. Dimicare pro libertate. Lycurg.
ὑπὲρ τοῦ βασιλέως. Regem defendere. Plutarch.

Sic ἀμυνεῖν ὑπὲρ τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων. Pro aris & focis dimicare. Bu

8. ἀμύνεσθαι.

ἀμύνεσθαι
ὑπὲρ τοῦ βασιλέως. Pro rege pugnare, vel propugnare. Plut.
πρὸ τῆς ἀδελφῆς. Sororem defendere. Plut. in Probl.
ἐρρωμένως ὑπέρ τινος. Fortiter pro aliqua re propugnare. I
τὴν Ἑλλάδα. Pro Græcia propugnare, Græciam defende
Pro Græcia dimicare. Plato De leg.

ὑπέρ τινος πράττειν ἢ λέγειν τι. Pro aliquo, vel in commodum a
jus agere vel dicere aliquid. Demoſth.

γυμνοῦν ξίφος, ἢ ξιφίδιον Euaginare gladium.

Herodian. γυμνώσας τὸ ξιφίδιον. *Nudato vel euacuato gladiol
pugione.*

¶ γυμνὸν ξίφος, Enſis euaginatus.

σπᾶν vel σπᾶσθαι ξίφος Stringere gladium. *Lycurg.* φασὶ τὸν μ
σπασάμενον τὸ ξίφος ἀποκτεῖναι τὸν Κόδρον.

¶ ἐστί μοι ἀγὼν πρὸς τούτους Eſt mihi cum his certamen. Iſocr.

ἀγὼν ὁ γεγενημένος. Prælium quod commiſſum eſt. Iſocr.

ὁ ἀγὼν ἐστὶν οὐχ ὑπὲρ ἄλλου τινὸς, ἢ τοῦ τῆς πόλεως ἀξιώματος. De null
re certatur, quàm de dignitate & exiſtimatione vrbis. Demo

στρατοπεδεύειν } Caſtrametari, Caſtra habere, collocare, po
στρατοπεδεύεσθαι } *Planter le camp.*

Plutarch. πορρωτάτω στρατοπεδεύων καὶ ἀπεχόμενος τῆς πόλεως. *Long
caſtra ponens, & abſtinens à ciuitate.*

Iſocr. ἐν τῇ χώρᾳ τούτων στρατοπεδευσάμενοι μετ' ἐμοῦ, καὶ τῶν ἄλλων συμμ
In agro illorum caſtrametati ſunt, & cum aliis ſociis

δρῦσαι στρατόπεδον ἐπὶ τῷ Βυζαντίῳ. Bizantij castra collocare. Herodianus.

¶ Copias ducere. στρατιὰν ἄγειν.

Plato, ὁ ἐπὶ Τροίαν ἀγαγὼν τὴν πολλὴν στρατιάν. *Qui maximas copias duxit ad Troiam*

πεζική, Copiæ pedestres. πεζὴ στρατιὰ, idem.
Isocr. πεζὴ στρατιὰ ἀναρίθμητος. *Innumerabiles copiæ pedestres.*
ναυτική. Copiæ nauales.

Isocr. ad Philipp τηλικαύτην δύναμιν περιεβάλετο καὶ πεζικὴν καὶ ναυτικήν, ὅσην ιδεὶς ἀνὴρ τῶν πρὸ ἐκείνου γεγενημένων. *Tantas copias pedestres & nauales ibi circundedit, quantas nullus vir ante illum.*

συνάπτειν { μάχην / τινὶ / τινὶ εἰς χεῖρας } Prælium committere, Manus conferre, Confligere cum aliquo. Xenoph. Plutarch. & alij. *Combattre, faire la guerre contre quelcun.*

πεζὸς στρατὸς
πεζὴ στρατιὰ
πεζὴ δύναμις
πεζικὴ δύναμις } Pedestres copiæ, Pedester exercitus, Peditatus, Xen. & Thucid. *Armée de gens de pied.*

πεζοί. Pedites. additur nonnunquam vox στρατιῶται.

ἱππεῖς. Equites. ἱππικὴ δύναμις. Equestres copiæ.

ξενικὸν
ξενιτευόμενον } στράτευμα vel στρατόπεδον. Peregrinus exercitus. Demosthen. *Soldats estrangers.*

στρατιώτας { παρασκευάζεσθαι. Comparare milites. Demosth.
καταλέγειν vel καταγράφειν. Conscribere vel Colligere milites. *Enroler des soldats.*
συνάγειν. Cogere milites, Demosth. }

στρατιὰν πολλὴν συλλέγειν vel ἀθροίζειν. Magnum exercitum colligere. Isocr. & Xenoph.

εὐπορεῖν στρατιωτῶν. Militibus instructum esse.

¶ τὰ τοῦ πολέμου. Res bellicæ.

τὰ τῶν Ἑλλήνων Res Græcorum. Demost.

καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν. Delectus habere. Milites centuriare. Demosth.

οἱ ὑπὲρ τὸν κατάλογον. Emeriti. Idem.

στρατιώτης ὁ πάσας τὰς νομίμους στρατείας τετελεκώς. Miles, qui, vt veteranus, missionem impetrauit. Herodian.

ADIVNCTA.

¶ *Bellica arma.*

τὴν πολεμικὴν σκευὴν ἐνδεδυκότας ἑκάστους, Plato. omnes armis inſtructos.

μεθ' ὅπλων ἐξέρχεσθαι. Demoſt.

ἐν τοῖς ὅπλοις ὡς ἐπίπαν ἦμεν, Luc.

ἐπιστίλβοντα τὸν βάρβαρον ἐπιχρύσοις τοῖς ὅπλοις, καὶ κραδαίνοντα τὴν λόγχην idem aureis armis fulgentem barbarum, lanceámque quatientem, haſtam vibrantem,

ὁπλοφορεῖν, apud Philo οὔτε ὁπλοφοροῦντος, οὔτε σίδηρον οὔτε τι τῶν ἀμυντηρίων ἐπιφερομένου, nec arma geſtante, nec ferrum, aut quicquam omnino, quo iniuriam à corpore propulſare poſſet, ſecum ferente.

ἐν τοῖς ὅπλοις ἐκτεταγμένοι πρὸς μάχην, idem. ad prælium inſtructi.

στρατιὰ ἐπαργύροις καὶ ἐπιχρύσοις ὅπλοις διακεκοσμημένη, idem. exercitus argenteis aureiſque armis inſignis.

ἔνοπλος, id eſt, ἐν ὅπλοις ὤν, vel ὡπλισμένος.

παντοδαπῇ ὅπλων παρασκευῇ ἐξηρτυμένοι, Herod. omni armorum genere inſtructi.

ἐν τοῖς ὅπλοις διεσκευασμένοι, vt loquitur Æſch.

πολυτελεῖς καὶ χρυσοῖς τοῖς ὅπλοις, Philoſtrat. ſplendidè inſtructi aureiſque armis exornati.

διασμήχειν τὰ ὅπλα arma perfricare, GALL. *deſrouiller, fourbir.*

ὁπλοθήκη, armamentarium. GALL. *Arſenat.*

τὰ ὅπλα τίθεσθαι, Chryſoſt. τὰ ὅπλα ὑπὲρ τῆς πατρίδος τίθεσθαι, id eſt, λαβεῖν.

ὅταν ὥσπερ τις στρατιώτης παρὰ τοῦ στρατηγοῦ ὅπλα θέμενος. &c. Homilia aduerſus Iraſc. id eſt, ἐνδυσάμενος. huic opponitur ἀποθέσθαι τὰ ὅπλα, arma de manibus deponere.

τάξις
παράταξις } Ordo, Acies. Agmen. *Armée, Troupes.*
φάλαγξ

λείπειν τὴν τάξιν. Ordinem vel ſtationem deſerere: vt,

Demoſthen. ὑμεῖς τὸν λείποντα ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ τάξιν ταχθεῖσαν, ἄτιμον οἴεσθε προσήκειν εἶναι, καὶ μηδενὸς τῶν κοινῶν μετέχειν. *Vos eum qui deſerit ordinem à duce aſſignatum, ignominia notatis, & à publicis muneribus arcetis.*

μένειν ἐν τῇ τάξει. Seruare ordinem. Demoſt.

πρώτη τάξις. Prima acies. ἐσχάτη τάξις, Poſtrema acies. Lyſ. & Plutarch.

ἀτάκτως φέρεσθαι. Sine ordine ferri. Iſocr.

τός
τιά
πά
τευμα
} Exercitus, Iſocr. Demoſth. *Armee.*

¶ Prouocare Laceſſere, προκαλεῖσθαι.

τινὰ εἰς ἀγῶνα, ἢ εἰς μάχην. Prouocare aliquem ad certamen, vel ad pugnam.
τινὰ πρὸς μάχην, Ad pugnam prouocare aliquem. Plut.
ἔμετον. Prouocare vomitum. Alex. Aphrodiſ.
τὸν ἀριστεύοντα τῶν βαρβάρων [cum ſolo accuſatiuo perſonæ] Prouocare bellicoſiſſimum barbarorum, Plutarc.

καλεῖσθαι τὴν κρίσιν
καλεῖσθαι τὴν δίκην
εσθαι τὴν δίκην
} Prouocare iudicium, A ſententia appellare. *Se porter pour appellant d'vne ſentence.*

εσθαι εἰς τὸ δικαστήριον. Prouocare ad iudices. Demoſth.
καλεῖσθαι τοὺς δημάρχους. Prouocare ad Tribunos plebis. Plutarch.
Act. cap. 25. καίσαρα ἐπικαλοῦμαι. *Cæſarem appello.*
καλεῖσθαι τὸν δῆμον ἀπὸ τῶν ὑπάτων. Prouocare à conſulibus ad
ulum.

όκλησις
σις
} Prouocatio, Appellatio. οὐ δέξασθαι πρόκλησιν. Non accipere prouocationem.

c. ἡ δ' ἔφεσις ἐπὶ τὸν Δία ἔστω. *Ad Iouem prouocatio eſto.*
απᾶν vel στέργειν τὰ κριθέντα, ſeu τὴν κρίσιν. Acquieſcere in ſenten-
Non velle prouocare.

---

enefacere, Benignè facere, Beneficium in aliquem conferre, Beneficiis afficere, Bene de aliquo mereri, &c. & contra.

εὖ τινὰ (cum Accuſatiuo) Benefacere alicui: vt,

Ariſtot. Ethic. 9. κάλλιον εὖ ποιεῖν φίλους ὀθνείων. *Honeſtius eſt amicis benefacere, quam alienis, vel Honeſtius eſt de amicis bene mereri quam de alienis.*

Iſoc. κακοὺς εὖ ποιῶν, ὅμοια πείσῃ τοῖς ἀλλοτρίας κύνας σιτίζουσι. *Si malis bene feceris, idem tibi continget quod illis, qui alienos canes nutriunt.*

τὴν πόλιν ἀγαθόν τι. Aliquid beneficij in ciuitatem conferre: vt,

Demoſth. δεῖ τὸν βουλόμενόν τι ποιῆσαι τὴν πόλιν ἀγαθόν, τὰ ὦτα πρῶτον ὑμῶν ἰάσασθαι. *Et qui aliquid beneficij in ciuitatem noſtram conferre cupit, aures noſtras in primis cu-*

randa ſunt. Sic & Iſocrates loquitur.

ποιῶ

πόλλ' ἀγαθὰ τὴν πόλιν:vt,

Iſocr. ἀναμνήσθητε πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς, ὡς πόλλ' ἀγαθὰ τὴν ἐποίησε. *Conſiderate vobiſcum, quanta beneficia in v contulerit.*

μεγάλα ἀγαθὰ τὴν πόλιν οὐ λόγοις, ἀλλ' ἔργοις. Multa offici uitati præſtare, non dictis tantùm, ſed factis. Dinar. Demoſth.

τινά τι Facere alicui aliquid:vt,

Matth.27. τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; *Qui tur faciam Ieſu, qui dicitur Chriſtus?*

τινὰ κακῶς
τινὰ κακὸν
τινὰ κακὰ
Male facere alicui. Iniuriam facere alicui. moſth. Iſocr. *Faire tort à quelcun ſoit biens ſoit en ſon honneur.*

πλεῖστα κακὰ ἐποίησε τὴν πόλιν. *Plurimis malis affecit ciuita Xenoph.*

τοὺς ἑταίρους. Sociis malè facere. Iſocr. in Panath.

¶ Inuenitur & verbum ποιέω in hac ſignificatione datiuo ctum eſſe:vt,

Iſocr. πρὸς δὲ τούτοις, εἰ Τισίας μηδὲν ἀγαθὸν ἐποίησε τῇ πόλει. *Prater Tiſias nihil beneficij contulit in ciuitatem.*

Matth.21.cap. ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; *Cum igitur venerit dominus vineæ, quid faciet ag lis iſtis?*

¶ Huc ἐργάζομαι, δράω & πράττω pertinent:vt,

ἐργάζομαι

σε ἀγαθὸν vel ἀγαθά. Bene de te mereor, Iſoc.

τὴν πόλιν τι ἀγαθόν. Aliquid beneficii in ciuitatem confero. ad Philipp.

μεγάλα ἀγαθὰ τὴν πόλιν:vt,

Demoſth. τοῖς μεγάλα τὴν πόλιν ἀγαθὰ εἰργασμένοις οὐκ ἀποδοτέ ἑαυτῆς ἐλευθερίαν. *Viris de Republ. bene meritis noſtram libert. vendere non debemus. Hic nota participium paſſiuæ vocis,* σμένοις, *actiuè poſitum eſſe.*

Eodem modo dicimus, ἐργάζομαί σε κακόν, Malè tibi facio, I Plato.

Demoſth. οὐκ ὀλίγα κακὰ εἰργάσατο τὴν πόλιν παλιγκαπηλεύων καὶ *paucis malis affecit Rempubl. emendo & reuendendo, &c.*

εὖ. Bene tibi facio.

κακῶς Malè tibi facio.

Soph. μὴ δρᾷ σὺ τεθνηκότας κακῶς. *Ne vim inferas mor Ne malè facias mortuis,*

ταῦτα εὖ vel κακῶς:vt,

Ariſt

Ariſtoph. ἀλλὰ εὖ δρᾶν φησὶν ἡμᾶς. *Dicit ſe in aliis rebus nobis benefacere, id eſt, Latinè, Dicit ſe alia beneficia in nos conferre.*

ταῦτα (cum duobus accuſatiuis, vno perſonæ, & altero rei) vt,

Iſocr. ἀνάγκη τοὺς ἀνθρώπους τοιαῦτα πάσχειν, οἷάπερ ἂν καὶ τοὺς ἄλλους δράσωσι. *Neceſſe eſt homines eadem pati quæ aliis fecerunt.*

πολλὰ κακά. Multum incommodi tibi infero, Multum noceo tibi. Plato epiſt. 7.

δράω τὴν πόλιν ἀγαθόν τι. Aliquid beneficii in ciuitatem confero.
cr. in Hel.

lutarc. πολλὰ μὲν δρῶντες κακὰ Ἀθηναίους, πολλὰ δὲ πάσχοντες.

δρᾶν ἀλλήλους. Vltro & citro bene mereri, vel dare beneficia.
ſtot.

ογάζῃ τὴν πόλιν τηλικαῦτα ἀγαθά. Tantis beneficiis Rempub. af-
re. Demoſth.

ADIVNCTA.

¶ *Beneficio afficere.*

ργετεῖν, Demoſth. ὅσα εὐεργέτηκεν ὑμᾶς οὗτος ἀνήρ, quot beneficia in
contulit.

ρὸς τὰς εὐεργεσίας προχείρως ἔχειν, idem. id eſt, πρόχειρος τοῦ, ad bene
rendum promptum eſſe.

γαθὸν ποιεῖν, idem quod εὐεργετεῖν, Demoſt. τί τὴν πόλιν ἡμῶν ἀγαθὸν
ποίηκας; quam vnquam egregiam operam ciuitati noſtræ naua-
quod vnquam abs te beneficium accepit ciuitas? πρόθυμος τοῦ
ς ἀγαθόν τι ποιεῖν, Syneſ. id eſt, προχείρως ἔχων πρὸς τὸ τοὺς φίλους εὐεργε-
τεῖν. μηδὲν πώποτε ἀγαθὸν ὑμᾶς πεποιήκασι, Demoſt. nullo vnquam bene-
o vos affecerunt.

erbo ὑπάρχειν, eleganter vtuntur Græci, pro; beneficio aliquē
uocare. Demoſth. διὰ τὰς εὐεργεσίας ἃς ὑπῆρξαν εἰς ὑμᾶς, beneficia,
in vos auſpicati ſunt, vel, quibus ipſi priores vos affecerunt.
εὐεργεσίας ἃς ὑμεῖς ὑπήρξατε Ἀμύντᾳ, Æſch. διεξιέναι τὰς ὑπηρεσίας τὰς
γμένας εἰς Φίλιππον αὐτοῦ, idem. id eſt, ἃς αὐτὸς ὑπῆρξε τῷ Φιλίππῳ, καὶ
ά ἐστι ὑμῖν ὑπάρχει φιλάνθρωπα παρὰ τῶν Θηβαίων, Demoſth. multa
beneficia habetis à Theban. ac rurſum, ταύτης τῆς οἰκίας ὑπάρ-
χουσι πολλαὶ καὶ μεγάλαι πρὸς τὸν δῆμον εὐεργεσίαι, huius familiæ multa ac
gna in populum extant beneficia.

ἐν ὁποίοις καιροῖς χρησίμους ἑαυτοὺς παρέχον ὑμῖν, idem. in quibus
ſimque periculoſis temporibus magno vſui vobis extiterunt.

εἰ πολλοῦ τῇ πόλει ἄξιον ἑαυτὸν παρέσχηκεν, idem. ſi præclarè de repub. meritus eſt.

βέλτιστος περὶ αὐτὸν γεγενημένος, idem, optimi atque amiciſſimi hominis erga eum officio functus.

¶ Beneficium in aliquem conferre, Bene mereri de aliquo.

εὐεργετεῖν.

εὐεργετεῖν

χρήμασι. Pecuniæ benefacere. Xenoph.
τὴν πόλιν. Beneficia in ciuitatem conferre. Ariſt.
τὸ κοινόν. De Repub. bene mereri. Ariſt.
τὸν δῆμον. De populo bene mereri. Æſchines.
μεγάλα ἀντὶ μικρῶν. Magna beneficia pro paruis referre, Iſoc.
ἀνθρώπους μεγάλα vel πολλά. Magna beneficia in homines conferre. Iſocr.

Idem, ἃ δ' ἐν τῷ παρόντι δυναίμην ἂν εὐεργετῆσαί σε, ἀξιῶ δεῖν σοι ἐπιστεῖλαι. *Quæ beneficia tibi in præſentia præſtare poſſem. putaui, &c.*

Demoſthen. πολλ' ἂν ἔχω εἰπεῖν, ὅσα ἂν εὐεργέτηκεν ὑμᾶς οὗτος ἁνήρ. *Poſſum multa beneficia recenſere, quæ in vos contulerit hic vir.*

Idem, ἡγοῦμαι δ' ἔγωγε οὐδένα ἂν οὕτω μεγάλα τὴν πόλιν εὐεργετηκέναι ὥστε. *Ego autem exiſtimo neminem tanta beneficia in ciuitatem contuliſſe, vt, &c.*

τὴν μεγίστην εὐεργεσίαν. Optime de aliis mereri. Plato in Apolog.

εὐεργετητέον.

Xenoph. εἰ ὑπὸ φίλων ἐθέλεις ἀγαπᾶσθαι, τοὺς φίλους εὐεργετητέον. *Si ab amicis diligi vis, amici beneficiis afficiendi ſunt.*

Paſſiuè.

Aeſchines, τελευτήσας ὁ μὲν εὐεργετημένος οὐκέτι αἰσθάνεται ὧν εὖ πάσχει, τιμᾶται δὲ ὁ νόμος καὶ τὸ θεῖον. *Defunctus cum accepto beneficio iam non ſentiat commodum, quo afficitur, legi & numini honos habetur.*

Additur aliquando accuſatiuus rei: vt,

Herodian. πολλὰ ὑπ' αὐτοῦ εὐεργετηθείς. *Multis beneficiis ab eo affectus.*

Xenoph. μείζονα εὐεργετημένος, *Maioribus beneficiis affectus.*

Hinc

nc εὐεργεσία, Beneficium, quæ vox plerunque accuſatiuo per mediante præpoſitione εἰς iungitur:vt,

cr. περὶ μὲν οὖν τῶν τῆς πόλεως εὐεργεσιῶν τῶν εἰς Ἕλληνας, ἤδη ποιήσομαι τοὺς De beneficiis in Græcos à ciuitate noſtra collatis, verba nunc fa-

em; διὰ τὰς εὐεργεσίας τὰς εἰς ἐκεῖνον ἄξιός εἰμι τούτου. *Propter beneficiã ſum collata, dignus hac re ſum.*

dditur hic aliquando participium ὑπαρχούσας, cum præpoſitio- is vel πρός:vt,

cr. πολλῶν ὑπαρχουσῶν εὐεργεσιῶν ὑμῖν εἰς τὴν πόλιν τῶν Λακεδαιμονίων. *Cum ta beneficia in ciuitatem Lacedæmoniorum contuleritis.*

em, εὑρήσετε γὰρ ἐν ἑκάστῃ πολλὴν φιλίαν πρὸς ὑμᾶς καὶ μεγάλας εὐεργεσίας ὑπαρχούσας. *Inuenies magnam amicitiam, & multa beneficia in vos ata eſſe.*

ſurpatur & εὐεργέτημα pro εὐεργεσία.

ποιεῖν ἔχειν εὐεργέτημά τινος. *Acceptum alicui ferre beneficium.*

Demoſth. καταλογίζεσθαι τι εὐεργέτημα. *Reputari aliquid pro beneficio em.*

εὐεργέτης. Qui benefacit, Beneficus.

ργέτης. { ὁ ἐμός. Luc. & Thuc.
τῆς πατρίδος (cum genitiuo) Iſocr.

¶ Beneficium accipere.

εὖ
αθὸν
αθὰ
μεγάλα } πάσχειν, vel ſimpliciter, vel cum ἀπὸ, aut παρὰ, & genitiuo perſonæ. *Recevoir courtoiſie, plaiſir ou bien fait.*

Iſocr. τοῖς Ἠπειρώταις οὐδ' ὅταν εὖ πάσχωσι, χάριν ἴσασι. *Epirotis neque pro collatis beneficiis gratiam habent.*

Plutarch. εἰ εὖ ποιεῖν φίλους καλόν, οὐκ αἰσχρὸν εὖ πάσχειν ὑπὸ φίλων. *Si honeſtum eſt in amicos beneficia conferre, nec turpe eſt ab amicis beneficia accipere.*

Lyſ. τίς οὖν ἐλπὶς ὑπὸ τούτου τι ἀγαθὸν πείσεσθαι; *Quæ igitur ſpes eſt fore, vt ab hoc aliquid beneficij accipias?*

εὖ { πάσχων, is dicitur, qui accipit, & in quem confertur beneficium.
ποιῶν, qui confert officium & beneficium.

Sunt igitur εὖ ποιεῖν, & εὖ πάσχειν, velut correlatiua, vt Dare beneficium, & Accipere beneficium.

Ariſtot. in Eth. ἐλάττων ὁ παθὼν εὖ, τοῦ ποιήσαντος. *Inferior eſt is, qui beneficium accepit illo qui contulit.*

Idem, τῆς ἀρετῆς μᾶλλον τὸ εὖ ποιεῖν ἢ τὸ εὖ πάσχειν. *Virtutis eſt in alios potius beneficium conferre, quàm ab aliis accipere.*

Chryſoſt. οὐκ εὖ ποιεῖ ὁ εὖ ποιῶν, ἀλλ' εὖ πάσχει αὐτὸς, καὶ εὐεργετεῖται μᾶλλον ἢ εὐεργετεῖ. μείζονα γὰρ λαμβάνει ἢ δίδωσι. *Non beneficium confert is, qui benefacit, ſed beneficium ipſe accipit potius, quàm dat. Maiora enim accipit quam largitur.*

Aeſchines, οἱ πολῖται πλείω ἀγαθὰ ὑπὸ τῶν ῥητόρων, ἢ ὑπὸ τῶν στρατηγῶν πάσχουσι. *Ciues noſtri ab oratoribus pluribus beneficiis afficiuntur, quàm ab imperatoribus.*

¶ Bene collocare beneficium, vel Non malè collocare beneficium. Hic locum habet verbum κεῖσθαι, cum datiuo perſonæ, & aduerbio καλῶς, vel οὐ κακῶς: vt,

Plato 1. de Rep. οὔτοι κακῶς σοὶ κείσεται, ὅτι ἂν ἡμᾶς τοσούσδε ὄντας εὐεργετήσῃς. *Non malè collocabis beneficium, quod in nos, qui tot ſumus, conferes.*

ADIVNCTA.

εὖ πάσχειν, Plato, εὖ παθόντες ὑπ' αὐτοῦ, beneficiis ab eo affecti. Et Demoſth. ὡς θαυμάσι' ἄττα πεισόμενοι ἀγαθά, vt mirifica quędam beneficia accepturi.

ἀγαθὰ παθεῖν, idem quod εὖ. πλείω γὰρ ἀγαθὰ ὑφ' ἑαυτοῦ ἔφη ἀπὸ τοῦ βήματος πεπονθέναι ἢ ὑπὸ τῶν, &c. Æſch. pluribus vos commodis ſe opera ſua affeciſſe gloriatur, quàm, &c. vel plura ad vos commoda ex opera ſua forenſi rediiſſe prædicat.

φιλικὰ παθεῖν, Xenoph. πολλὰ γὰρ φιλικὰ ἔπαθον ὑπ' ἐκείνου. Gall. *I'ay receu beaucoup d'amitié de luy.*

εὖ πάσχειν πρός τινος, Luc. idem quod ὑπό τινος εὐεργετεῖσθαι. μεγίστων εὐεργεσιῶν τυγχάνειν, Lucia. δεῖ γὰρ οὐκ ἀχαρίστους εἶναι τοὺς τῶν μεγίστων εὐεργεσιῶν τυχόντας, eos minime ingratos eſſe decet, qui maximis beneficiis ornati ſunt.

ἐὰν καταλέγωμαι τὰς εἰς ἐμαυτὸν ἐκ σοῦ γενομένας εὐεργεσίας, Philo. Si recenſere velim tua erga me beneficia?

διὰ τὰ ὑπὸ σοῦ ἐμοὶ προϋπηργμένα, ob ea beneficia, quę à te mihi prius acciderunt.

πολλαί σοι πρός με ὑπάρχουσιν εὐεργεσίαι. Demoſth. multa ſunt tua erga me beneficia.

τίνας αὐτοὺς εὐεργεσίας εἶχον ἐκ Κροίσου πρότερον γεγονυίας, Herod. quibus eos beneficiis Crœſus prius affeciſſet.

ἀπολαύειν εὐεργεσίας, Chryſ. πολλῆς ἀπέλαυσαν παρὰ θεοῦ τῆς εὐεργεσίας, multis à Deo beneficiis affecti ſunt.

Be-

¶ Beneuolentia, amor in, vel erga aliquem.

εἰς / πρὸς } τὴν πόλιν εὔνοια. Beneuolentia in vel erga ciuitatem: vt,

Iſocr. περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι τοῦτον, διὰ τὴν εὔνοιαν τὴν εἰς ἡμᾶς. *Magnifacio hunc propter ſuam erga nos beneuolentiam.*

Idem, μᾶλλον ἂν εὐξαίμην διὰ τὴν ἡ πρὸς τὴν πόλιν εὔνοιαν. *Multo magis id optarim pro mea erga vrbem beneuolentia.*

Xenoph. πιστεύω τῇ ὑμῶν εἰς ἐμὲ εὐνοίᾳ. *Conſido Veſtræ erga me beneuolentia.*

Additur aliquando & hîc particip. ὑπάρχουσα: vt,

Iſocr. ἡ εὔνοια ἡ παρά σου ἐμοὶ ὑπάρχουσα. *Tua erga me beneuolentia.*

ἔχειν τινὰς εὔνους. Habere ſibi aliquos beneuolos. Iſoc.

ἔχειν εὔνοιαν { εἰς / πρὸς } τινά. Complecti aliquem beneuolentia, Bene velle alicui Demoſth. *Aimer quelqu'vn, l'affectionner.*

εὔνοιάν τινι παρέχειν. Exhibere alicui beneuolentiam. Demoſth.

εὔνοιαν τινὸς κτᾶσθαι. Beneuolentiam alicuius ſibi conciliare. Idem.

τὴν εὔνοιαν διασώζειν vel διαφυλάττειν. Beneuolentiam conſeruare. idem.

εὔνους εἰμί σοι. Tibi bene volo vel cupio: vt,

Demoſth. εἰ εὔνους ἐστὶ τοῖς γονεῦσι, καὶ τὸν τῆς φύσεως διασώζει νόμον. *Si parentibus bene cupit, etiam legem naturæ tuetur.*

Ariſtot. πολλοί εἰσιν εὔνοι, οἷς οὐχ ἑωράκασι. *Multi ſunt illis amici, quos nunquam viderant.*

ἐπιδεῖξαι / ἐνδεικνύναι } τὴν εὔνοιαν. Demoſth. Iſocr. Beneuolentiam declarare. *Monſtrer l'amitié qu'on porte.*

Iſocr. τὴν εὔνοιαν τὴν πρὸς ἡμᾶς, οὐκ ἐν τοῖς λόγοις, ἀλλ' ἐν τοῖς ἔργοις ἐνδεικνύναι δεῖ. *Beneuolentia erga nos, non verbis, ſed reipſa declaranda eſt.*

Ex beneuolentia, Bono animo. *De bon cœur.*

ἀπ' εὐνοίας τι ποιεῖν Beneuolo animo aliquid facere: vt,

Demoſth. οὐκ ἀπ' εὐνοίας ἐμοὶ συγχωροῦσιν, ἀλλ' ἡττώμενοι τῆς ἀληθείας. *Non ex beneuolentia mihi concedunt, ſed veris victi nimirum.*

Iſocr. ἀπ' εὐνοίας νουθετεῖν. *Fideli animo monere.*

Beneuolentiam conſtanter conſeruare erga aliquem. Hic vſum habet verbum διατελῶ cum participio: vt,

Demoſthen. pro corona. τῆς εὐνοίας ἕνεκα, ἣν ἔχων διατελεῖ εἴς τε τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας, καὶ τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων. *Beneuolentia cauſſa, quam erga omnes Græcos, & populum Athenienſem conſtanter conſeruat. Idem,* διατελεῖ εὔνους ὢν τοῖς Ἀθηναίοις.

εὐνούστερος, εὐνούστατος. In comparatiuo & ſuperlatiuo: vt,

Demoſt. εὐνούστερον ἕτερον οὐκ ἐνόμιζεν. *Beneuolentiorem & ſui ſtudioſiorem neminem eſſe putabat.*

Idem, εὐνούστατος ὑμῶν πάντων οὗτός ἐστι. *Hic eſt veſtri omnium ſtudioſiſsimus.*

ADIVNCTA

¶ *Beneuolentia.*

τῶν φίλων οἱ μάλιστα εὐνοοῦντες, Luc. id eſt, εὐνοϊκῶς ἔχοντες, vel, διακείμενοι: ſic enim loquitur Diod. διέκειντο πρὸς αὐτὸν εὐνοϊκῶς καθ' ὑπερβολήν, incredibili quadam erga eum erant beneuolentia. Et rurſus, καλῶς διακείμενος ταῖς εὐνοίαις πρὸς αὐτόν, id eſt, animo erga eum propenſo & beneuolo.

εὐνοίας μετέχειν, Herodot. πάσης εὐνοίας μετέχειν πρὸς τῶν ὑπηκόων, in omni beneuolentia eſſe apud ſubditos, ſummo apud eos amore flagrare.

πατρῴαν σοι εὔνοιαν παρεχόμενος. Bud. paternam tibi beneuolentiam exhibens, filij loco te amans.

πίστευε τοῖς ἐμοῖς λόγοις ἐκ φιλαδέλφου καρδίας προφερομένοις, Baſil. ſermonibus meis fidem adhibe, ex amico ac beneuolo pectore manantibus.

τοὺς εὐεργέτας πάσῃ τῇ εὐνοίᾳ ἐμπλεκόμεθα, idem, eos à quibus beneficium accepimus, omni beneuolentia complectimur, iis omnem beneuolentiam rependimus. πρὸς πάντας ἀνυπέρβλητον ἐφύλαξεν εὔνοιαν μέχρι τελευτῆς, Suid. ſummam erga omnes beneuolentiam vſque ad mortem conſeruauit.

εὑρίσκω ἐμοί τε καὶ τοῖς ἐμοῖς πρήγμασι οὐδένα σεῦ εὐνούστερον, Herod. neminem erga me ac res meas maiore beneuolentia comperio.

Θετταλοὺς πρώτους Ἑλλήνων εἰς εὔνοιαν ἑαυτῷ προσείλαβε, Gemiſt. beneuolos ſibi reddidit.

εὐνοϊκός. εὐνοϊκῶς.

Demoſthenes, εὐνοϊκωτέρως ὑμᾶς ὑπάρχειν εἰκὸς τοῖς ἐν κινδύνῳ καθεστηκόσι. *Melius vos cupere par eſt iis, qui in periculo ſunt conſtituti.*

ῶς ἔχειν { πρός τινα / τινί. } Bene cupere alicui; beneuolo animo eſſe erga aliquem. Demo.& Iſocr.
ωτέρως / στέρως } ἔχειν πρός τινα. Beneuolentiori animo eſſe erga aliquem. Iſocr.& Demoſth: *Deſirer ſon bien.*
ῶς ἔχειν vel διατίθεσθαι πρός τινα, Iſocr.

Beneuolo erga aliquem animo eſſe.

ἔχειν εἰς τινα, Beneuolentiam habere erga aliquem: vt,
Iſocr. ἐν αὐτοῖς τούτοις ἐπιφανέστερον ἐπέδειξα τὴν εὔνοιαν, ἣν εἶχον εἰς ἐκεῖνον. *In his ipſis rebus clarius declaraui meam in ipſum beneuolentiam.*
Iſocr. εὔνοιαν ἔχειν εἰς τὸ πλῆθος.
ἔχειν τινί. vt,
Iſocr. καὶ ἐὰν ἀναγκασθησόμεθα τὴν αὐτὴν ἔχειν εὔνοιαν τοῖς σοῖς πράγμασιν, ἣν ἔχομεν τῷ Μηδόκῳ τῷ παλαιῷ. *Si coacti fuerimus eadem beneuolentia tua facta proſequi, qua complexi ſumus veterem Medocum.*
εὔνοιαν τὴν θεῶν ἔχειν. Deos ſibi beneuolos habere. Demoſth.
κοινὴν παρέχειν τινί. Æquam beneuolentiam alicui præſtare. Iſocr. De permut.
κτήσασθαι εὔνοιαν τῶν Ἑλλήνων Beneuolentiam Græcorum ſibi comparare. Iſocr. ad Philip.
ἀντινέμειν. Beneuolentiam reddere, Beneuolentiam reſpondere: vt,
riſtot. ὁ εὐεργετηθεὶς, ἀνθ' ὧν πέπονθεν, ἀντινέμει εὔνοιαν. *Qui beneficium*
pit reddit beneuolentiam pro illis, quæ accepit.
τῆς πάσης ἀληθείας εὐνοεῖν τινί. Verè alicui beneuolum eſſe; ſeu
a beneuolentia aliquem complecti. Demoſth.
ἰλεσθαί τινι τοῦ ἀγαθοῦ. Cupere alicuius cauſa, Honeſtiſſimè cu-
e alicui. Greg.

¶ Amico & beneuolo animo eſſe erga aliquem.

Vide locum. affectum eſſe.

ιλικῶς δέχεσθαί τινα καὶ ἀσπάζεσθαι. Amice aliquem excipere &
lucere. Plutarch. μετ' εὐνοίας ἀκούειν, ἀκροᾶσθαί τινος. Ben. uolè
lire aliquem. Demoſth.
Demoſth. δέομαι ὑμῶν μετ' εὐνοίας μου ἀκοῦσαι. *Rogo vos, vt me beneuo-*
endiatis.
ſocr. δεόμεθα ὑμῶν μετ' εὐνοίας ἀκροάσασθαι τῶν λεγομένων. *Petimus à*
is, vt beneuolè audiatis illa quæ dicuntur.
ετὰ πολλῆς εὐνοίας παραινεῖν τινί. Optimo ſtudio, ſeu fideliſſimè
nere aliquem. Iſocr.
εὐνοϊκῶς δέχεσθαί τι. Benenolè aliquid accipere. Demoſt.

¶ Audere, Bono animo eſſe, Confidere.

τολμᾶν.

τολμᾶν { Audere. *Herodian.* τολμήσαντες σὺν ὀλίγοις τῇ σκηνῇ αὐτοῦ, *Sumpta audacia.*
λέγειν (cum infinitiuo) Iſocr. & alii.
τὶ cum accuſatiuo : vt, *Demoſth.* ἃ αἰσχύνονται ταῦτα ποιοῦντες.

τολμητέον & ἀποτολμητέον. Nunc abſolutè, Nunc cum infinitiuo vſurpantur.

¶ θαρσεῖν, Bono animo eſſe.

θαρσεῖν { Bono animo eſſe, fiduciam habere. Thucyd.
Matth. 9. θάρσει τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.
Sis bono animo fili. remiſſa ſunt tibi peccata tua.
τοῖς προσγιγνομένοις (cum datiuo) Bono animo eſſe propter acceſſiones. Thucyd.

ADIVNCTA.

¶ *Audacia.*

πῶς τοῦτο εἰπεῖν ἐθάρρησας; Greg. occine dicere non dubitaſti?

ἀνεθάρρησά τε, καί μοι κατὰ σμικρὸν πάλιν ὁ θρασύτης ξυνηγείρετο, καὶ ἀναζωπυρούμην, Plato. animum reſumpſi, ac paulatim fiduciam collegi.

τοὺς πολεμίους οὐδὲ πώποτε ἔτρεσας, ἀλλὰ φιλοκινδύνως ἠγωνίζου πρὸ τῶν ἄλλων, Lucia. hoſtes nunquam pertimuiſti, ſed ſtrenuo animo ante alios omnes decertaſti.

μέγα τόλμημα τολμᾶν, idem, periculoſum facinus, vel, audax facinus aggredi. μεγαλότολμος, audax.

εὐτολμίας καὶ ἀνδραγαθήματος γέμων, Philo. de homine præſtanti ac ſtrenuo.

πολλῇ ῥύμῃ, Demoſt. vel, πολλῇ θρασείᾳ ῥύμῃ, vel φρενόβλαβος, vt Naz. audacia furens. Cic.

ἀνδρικὸς καὶ στερρὸς τὸ φρόνημα, Greg. vir maximi firmíque animi.

καίτοι δοκῶν ψυχῆς εἶναι ἐρρωμένης καὶ πρὸς πάντα ἀνδρεῖος, Herod. tametſi alioqui vir eſſe videretur firmi animi, atque ad omnia pericula ſubeunda fortis ac ſtrenui.

δραστικὸς καὶ τεθαρρηκὼς κατὰ τὴν ἐν τοῖς κινδύνοις εὐτολμίαν, Suid.

ὑπὸ τοῦ συνήθους θράσους ἐπαρθείς, Iulian. ſolito furore elatus.

εὔψυχος καὶ ἐπικίνδυνος, Syneſ. quoduis periculum intrepido animo adiens. i. εὐθαρσὴς πρὸς πάντα κίνδυνον ὤν, Suidas.

θράσος

ροις εἰ συνιέντες κατατολμῶσι τοῦ πράγματος, Greg. nimis profe
ıdáces, ſi huius muneris difficultate perſpecta, id tamen
iere non verentur.

ραβάλλεσθαι, præcipiti animo in periculum ruere, vel, vt Cic.
orum pericula audaciùs inire. quod tamen tam in bonam,
n in malam partem vſurpatur. Inde παράβολος, de homine
ipiti audacia quoduis periculum adeunte, Chryſ. οὐδὲν οὕτως
ν καὶ παράβολον πρὸς ἅπαντα τὴν ψυχὴν ποιεῖ, ὡς ἐλπὶς χρηστὴ, nihil ani-
i æque ad omnia ſtrenuum atque audacem reddit, vt ſpes
.

δύνων κατατολμᾶν, idem. ad pericula intrepidum eſſe.

ρεῖν ἑαυτὸν dicitur, qui omni metu poſito periculis omnibus
ponit, nec vitæ ſuæ parcit. Dionyſ. Alexand. apud Euſeb.
.

2. Θαῤῥεῖν.

Bono animo eſſe: vt,

Phocion. ζῆν κρεῖττόν ἐστιν ἐπὶ στιβάδος κατακείμενον θαῤῥεῖν, ἢ ταράττεσθαι χρυσῆν ἔχοντα κλίνην. *Statius eſt humi cubantem bono animo eſſe, quam perturbatum in aureo lecto.*

Iſocr. θαῤῥεῖν ὡς πόῤῥω κινδύνων ὄντες. *Confidenti animo eſſe, vt qui procul à periculis ſunt.*

περὶ τῶν μελλόντων. De rebus futuris audaci, vel potius bono animo eſſe. Iſocr.

Idem, τίς ἂν ἰδὼν τὰ κατὰ τὴν πόλιν κακῶς διοικούμενα, περὶ τῶν ἄλλων θαῤῥήσειεν; *Quis tam malè adminiſtratam Rempub. videns, de reliquis confidenti & audaci animo eſſet?*

ἐπί τινι. Aliqua re confidere, Propter aliquid bono animo eſſe. Plutarch.

πρὸς μάχην. Audacter ad pugnam ruere, ire.

ἐγκαλεῖν φανερῶς. Audere accuſare liberè. Plutarch.

¶ Niti aliqua re.

ἐξῆφθαι }
ἀνηρτῆσθαι } τῇ παρασκευῇ καὶ τοῖς ἀναλώμασι. Apparatu & largitionibus niti. Demoſt.

NOTA.

atini, Omnem mouere lapidem dicunt, πάντα λίθον κινεῖν, Gal-
, *N'oublier rien de ce qu'on penſe pouuoir aider à venir à bout
uelque choſe.*

μοι δ᾽ ἐπισκήπτειν μάρτυρι αὐτῷ τῷ συναδικοῦντι. *Tu niteris & conteſte, qui vna tecum iniuſtè agit.*

3. εὐθυμεῖν.

εὐθυμεῖν. Bono & læto animo eſſe, Tranquillo animo eſſe.

Plutarch δεῖ τὸν εὐθυμεῖν μέλλοντα μήτε πολλὰ πράσσειν, μήτε ἰδίᾳ μήτε ξυνῇ. *Eum qui bono ac hilari animo eſſe vult, oportet neque priuatim neque publicè multa agere.*

εὐθυμία, Animi hilaritas, tranquillitas.

Xenoph. ἔπινον καὶ εὐωχοῦντο, καὶ ηὐλοῦντο, καὶ πάσης εὐθυμίας ἐνεπίμπλαντο. *Bibebant, conuiuabantur, tibia cantum audiebant, & omni animi hilaritate complebantur.*

εὐθύμως.

εὐθύμως

τοὺς κινδύνους φέρειν. Bono & tranquillo animo pericula ferre.

διαβιοῦν. Bono & hilari animo viuere.

Syneſ. epiſt. 142. εὐθύμως διαβιῴης. *Tranquillo animo viuas.*

εἰς τὸ χρεὼν ἀπιέναι. Tranquillo animo mortem oppetere. Autor Axiochi.

¶ Breuiter perſtringere, attingere, Paucis explicare, &c.

διὰ βραχέων

δηλῶσαι πειράσομαι τὰ περὶ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν. Paucis oſtendere conabor, quid hoc ſibi velit, Iſocr. in Buſir.

πειράσομαι ἐπιδραμεῖν. Breuiter ſtudebo percurrere. *Dicitur etiam,* διὰ βραχυτάτων διαδραμεῖν. *Germanicè, Kurtz vberlauffen* vel *auffs aller kurtzſt vberlauffen.*

περί τινος διελθεῖν Breuiter narrare aliquid: vt,

Iſocr. οὐδὲν γὰρ κωλύει διὰ βραχέων πάλιν περὶ αὐτῶν ἔτι διελθεῖν. *Nihil enim obſtat quo minus hæc iterum breuiter recenſeam.*

Demoſthen. vſus eſt ſuperlatiuo, dicens, διὰ βραχυτάτων διηγήσασθαί τι. *Breuiſſimè aliquid commemorare. Idem.* διὰ βραχυτάτων ἐπιδεικνύειν τι, ὡς οὐ μέγιστά τις δωρεά. *In quibus locis omnibus volunt genitiuum* ῥημάτων *ſubaudiri.*

ἐρῶ ὡς οἷόν τε Dicam quam breuiſſime poteſt. Lucian.

βούλομαι ἐπιδεῖξαι Breuiter oſtendam. Chryſ.

ἐπιμνησθῆναι τῶν πεπραγμένων. Breuiter meminiſſe rerum geſtarum. Demoſth. in Lept.

αὐτ' ἐποιησάμεθα τοὺς λόγους. Paucis noſtram orationem abſoluemus. Iſocr. in Plat.

ἐν βραχέσι ἕκαστα ἀναμιμνήσκειν. Paucis ſingula commemorare. Demoſthen.

Idem. βούλομαι ἓν ἢ δύο τῶν πεπραγμένων καλῶς διεξελθεῖν, καὶ ταῦτ' ἐν βραχέσι. *Volo vnum atque alterum ex illis, quæ præclarè geſta ſunt, recenſere, idque breuiter. Vel, & hæc quidem quàm breuiſſimè.*
ὡς ἐν βραχίστοις δυνατόν τις τὰ πραχθέντα διηγεῖσθαι. Demoſt.

Huc pertinent phraſes.

ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν. *Ariſtot. Iſocr.*
ὡς δὲ συντόμως εἰπεῖν. *Xenoph.*
συνελόντι δ'. *Athenæus.*
συντομώτατον δ' εἰπεῖν. *Demoſth.*
συνελόντι δὲ εἰπεῖν. *Plutarch.*
} Vt vno verbo dicam, vt omnia paucis complectar. *Pour le dire en vn mot, Pour le faire court.*

ὡς τὸ ὅλον εἰπεῖν. In ſumma. *Plato.*
καθόλου μὲν οὖν εἰπεῖν. Vt igitur in ſumma dicam.
καθόλου δὲ } Vt verò ſummatim dicam. Demoſt.
τὸ δὲ ὅλον } Et in ſumma. Xenoph.
καὶ τὸ ὅλον } In vniuerſum verò. Iſocr.

συντόμως διδάσκειν περὶ μεγάλων. Breuiter docere magnas res. Demoſt.

συντομώτερον δηλῶσαι περί τινος: vt,
Iſocr. ἔτι δὲ συντομώτερον ἔχω δηλῶσαι περὶ αὐτῶν. *Sed & breuius hæc declarare & oſtendere poſſum.* πολὺ συντομώτερος λόγος. *Multo breuior oratio.*

συντομώτατα διελθεῖν περὶ τῶν ἄλλων: vt,
Iſocr. περὶ τῶν ἄλλων, ὡς ἂν δύνωμαι συντομώτατα διελθεῖν πειράσομαι. *De cæteris rebus quàm potero breuiſſimè dicam.*

συντομώτατα εἰπεῖν τι. Breuiſſimè aliquid dicere. Demoſt.

ἐπὶ κεφαλαίων
ἐν κεφαλαίῳ
} εἰπεῖν τι. Summatim perſtringere aliquid. Demoſt. *Dire ſuccinctement.*

τὰ κεφάλαια. Capita & ſummæ.

Iſocr. κεφάλαιον δὲ τῶν εἰρημένων ἐστί. *Summa autem ſupradictorum hæc eſt.*

Aſchines, οὗ τὰ κεφάλαια διὰ βραχέων προερῶ. *Cuius capita vel ſummam breuiter antea recenſebo. Demoſthen.* τὸ δ' οὖν κεφάλαιον. *Summa autem hæc eſt.*

κορυφὴ τοῦ λόγου. Caput ſermonis, ſeu Summa, Clauſula. *Plato in Cratylo.* ἔρχομαι γὰρ ἐπὶ τὴν κορυφὴν ὧν εἴρηκα. *Venio enim ad ſummam illorum, quæ dixi.*

ὀλίγιστοι. Pauciſſima, Perpauci.

Plato, ὀλιγίστοις συνέβη ἀκοῦσαι. *Perpaucis contigit audire.*

Iſocr. τὰς ἀμφισβητήσεις ὡς ὀλιγίστας ποιοῦσιν. *Diſceptationes faciens quàm pauciſſimas.*

Plato. χρῶμαι ὡς ἂν δύνωμαι ὀλιγίστοις, *Vtor quàm poſſum pauciſſimis.*

2. ἐλάχιστα.

ὡς ἐλάχιστα πράγματα ἔχειν πρός τινα. *Quàm pauciſſima habere negotia cum aliquo. Demoſt.*

περιλαβεῖν
τι τῷ λόγῳ: vt, *Iſocr.* οὐ δύναμαι διὰ τὴν ἡλικίαν ἅπαντα τῷ λόγῳ περιλαβεῖν. *Propter ætatem omnia breui oratione complecti non poſſum.*
τι βραχεῖ λόγῳ, Breui oratione aliquid complecti. Iſocr. in Plat.

συλλήβδην περί τινος εἰπεῖν: vt,

Iſocr. εἰ δὲ δεῖ συλλήβδην περὶ τῆς δυνάμεως ταύτης εἰπεῖν, οὐδέν. *Si autem ſummatim vel breuiter de hac facultate dicendum eſt, nihil, &c.*

συστεῖλαι εἰς ὡς ἐλάχιστον: vt,

Demoſt. ῥήτορος ἔργον ἐστὶ τὰ πολιτικὰ ἁμαρτήματα εἰς ὡς ἐλάχιστον συστεῖλαι. *Oratoris eſt, ciuilia errata in pauciſſima contrahere.*

ἁπλῶς διέρχεσθαι / διεξέρχεσθαι. τὰς πράξεις. Simpliciter exponere. Iſocr. *Expoſer ſimplement, ſans vſer de paroles fardées ni obſcures.*

μικρὰ διεξέρχεσθαι περί τινος. Pauca commemorare de aliqua re. Demoſt.

¶ μικρὰ ἐπιδραμοῦμαι περὶ αὐτῶν, πολλῶν ὄντων. Pauca percurram de multis. Idem.

ADIVNCTA.

¶ *Breui.*

ὡς ἂν βραχυτάτοις δύνωμαι διηγήσομαι, Demoſth. quàm breuiſſimè potero exponam. ὡς βραχεῖ λόγῳ περιλαβεῖν, Luc. vt breui complectar.

ποιήσομαι δὲ αὐτὴν (τὴν ἀφήγησιν) ὡς οἷόν τε βραχυτάτην, Gregor. faciam autem quàm potero breuiſſimam.

ὡς δὲ συντόμως δηλώσω, vel, εἰπεῖν, idem. vt breue faciam, vel, ne multa. τῷ συνελόντι φάναι, vel, φράσαι Demoſth. vel, ἵνα πάντα συνελὼν εἴπω, Baſil. vt rem in pauca contraham.

συνέστειλα τῆς ἐπιστολῆς τὸ μῆκος, Syneſ. epiſtolæ longitudinem contraxi.

διὰ βραχέων ἐπάνελθε αὐτά. Plat. breui euolue.

ὡς ἐν βραχεῖ διηγήσασθαι, Greg. vt breui commemorem.

Eleganter etiam vtuntur Græci verbo συντέμνειν, vt Plat. σύν- μοι τὰς ἀποκρίσεις. Gall. *tranche court ta reſponſe.* Aliquando ta- hoc verbum non tam ſignificat præciſe ac breuiter aliquid e, quàm prorſus præcidere, atque omittere. πολλὰ ἔτι ἔχων εἰ- ῖν ὑπερχόμενος ὃ δεῖ ἐποίησας διὰ τὸ πλῆθος αὐτῶν συντέμνω, idem. ob m multitudinem omitto, vel, ad verbum, incido.

---

enè & præclarè cum aliquo agi, Felicem eſſe, Feliciter agere, Proſpero fortunæ ſtatu vti, Florere, & contrà.

εὖ. Secunda fortuna vti: vt,

Demoſt. ἄξιον τοὺς εὖ πράττοντας, εὖ ποιεῖν τοὺς ἔλαττον ἔχοντας. *Iuſtum eſt, vt qui proſpero fortunæ ſtatu vtuntur, benefici ſint in eos, qui deteriore conditione ſunt.*

εὖ πράττειν etiam in initio epiſtolarum, ſalutationis & precationis loco poni ſolet; pro quo etiam χαίρειν, *item,* ὑγιαίνειν vſurpatur, in quibus infinitiuis verbum εὔχεται ſubaudiendum eſt.

καλῶς Proſpero fortunæ ſtatu vti: vt.

Demoſt. πολλοὶ μὲν τῶν ἑταίρων ἀτυχοῦσι τοῖς φίλοις συνάχθονται, καλῶς δὲ πράττουσι φθονοῦσι. *Multi condolent amicis in rebus aduerſis, florentibus autem & felicibus inuident,*

Ariſtot. Polit. ἀδύνατον καλῶς πράττειν τοῖς μὴ τὰ καλὰ πράττουσι. *Impoſſibile eſt cum illis bene agi, qui non honeſtè agunt. Vbi obiter obſerua diſcrimen inter* καλῶς πράττειν, *&* καλὰ πράττειν.

ἄριστα. Maximè florere: vt,

Demoſth. τότε φασὶν ἄριστα πρᾶξαι τὴν πόλιν, ὅτε μέτριοι καὶ σώφρονες ἄνδρες ἐπολιτεύοντο. *Tum maximè floruiſſe dicunt Rempub. cùm à modeſtis & prudentibus viris regeretur.*

βέλτιστα (in eadem ſignificatione) vt,

Demoſt. ὁ τὰ βέλτιστα πράττειν καὶ τύχην ἀρίστην οἰόμενος ἔχειν, οὐκ οἶδεν εἰ μενεῖ τοιαύτη μέχρι τῆς ἑσπέρας. *Qui feliciſſimus eſt, & fortunam optimam ſe habere putat, neſcit an manſura ſit talis vſque ad veſperam. Hic* βέλτιστα πράττειν *&* τύχην ἀρίστην ἔχειν *ferè ſynonymos ponuntur.*

βέλτιον. Meliore conditione eſſe: vt,

Iſocr. πολλάκις οἱ τιμιώτατοι οὐδὲν βέλτιον πράττουσι τῶν ἡττηθέντων. *Sæpe victores non ſunt meliores conditione, quàm victi, Sæpe cum victoribus non melius agitur, quàm cum illis qui vincuntur.*

κακῶς. Aduerſa fortuna vti. Infelicem eſſe: vt,

Demoſt. ἐνίοτε οἱ κακῶς πράττοντες ἄμεινον περὶ τῶν πραγμάτων, τῶν εὖ πραττόντων βουλεύονται. *Sæpe afflicti & calamitoſi melius ſuis rebus conſulunt, quàm fortunati. Vbi obſerua* κακῶς πράττειν, *&* εὖ πράττειν *inter ſe opponi.*

εὖ παρὰ τὴν ἀξίαν. Indignè vel immeritò proſpero fortunæ flatu vti: vt,

Demoſt. τὸ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν, ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται. *Immeritò felicem eſſe, præbet ſtolidis occaſionem deſipiendi, hoc eſt, Res iuſto ſecundiores, fiunt ſtultis occaſio male ſapiendi.*

ταπεινῶς. Humili conditione eſſe: vt,

Iſocr. τίς ἂν προσεδόκησεν ὑπ' ἀνδρὸς οὕτω ταπεινῶς πράξαντος ἀναστραφήσεσθαι τὰ τῆς Ἑλλάδος πράγματα: *Quis putaſſet ab homine afflicto & opibus fortuniſque lapſo, res Græciæ euerſum iri?*

εὐτυχέστατα. Maximè proſpero fortunæ flatu vti: vt,

Ariſtot. ὁ δεσπότης πέπραγεν εὐτυχέστατα. *Præclariſſimè actum eſt cum hero, Fortunatiſſimus eſt herus.*

κάκιστα, vel, ἀθλίως. Peſſimè cum aliquo agi, In ſummis miſeriis verſari. Iſocr.

μακαρίως, vel εὐδαιμόνως. Beatum vel felicem eſſe. Ariſtot. παραπλησίως τινί. vt,

πράττω παραπλησίως σοί. *Vtor fortuna ſimili tua. Iſocr.*

ἄμεινον. Meliore fortuna vti: vt,

Ariſtot. ἄμεινον ἢ χθὲς πράττομεν. *Melius nobiſcum agitur, quàm heri.*

2. εὐδαιμονίζειν.

εὐδαιμονίζειν

τινά, Aliquem beatum iudicare vel prædicare: vt,

Ariſt. τὸν τελευτήσαντα ἀθλίως, οὐδεὶς εὐδαιμονίζει. *Illum qui miſerè moritur, nemo beatum prædicabit.*

τινὰ τῆς τύχης. Beatum aliquem prædicare propter fortunam.

Eandem plane conſtructionem habet & verbum μακαρίζειν: vt, *Herodotus ad Thucydidis patrem apud Suidam.* μακαρίζω σε τῆς εὐτεκνίας Ὄλορε. *Beatum te prædico Olore ſeu tibi gratulor, propter felicitatem ſobolis. Sed in his genitiuis paſſim ſubaudienda eſt vox* ἕνεκα.

μακαρίως βεβιωκέναι μέχρι γήρως. Beatè vixiſſe vſque ad ſenectutem. Iſocr.

εὐδαιμονεῖν. Felicem eſſe:vt,

Iſoc. ἐγὼ ἡγοῦμαι τελέως τὴν πόλιν πάλιν εὐδαιμονήσειν, *Ego exiſtimo tandem ciuitatem rurſus felicem fore.*

ἐν εὐδαιμονίᾳ { ἄγειν / διάγειν / τὸ ζῆν διάγειν } Beatè viuere, In felicitate degere. Iſocr. *Viure ioyeuſement, Eſtre à ſon aiſe.*

Pro quibus etiam dicitur, μετὰ πλείστων ἀγαθῶν τὸν βίον διάγειν. Iſocr.

εὐδαίμονας ποιῆσαι { τοὺς ἄλλους. Alios beatos & felices reddere. Iſocrates.
τὰς πόλεις. Ciuitates beatas facere. idem.

Iſocr. τῶν δὲ ἀρχόντων ἔργον δεῖ, τοὺς ἀρχομένους ταῖς ἑαυτῶν ἐπιμελείαις ποιεῖν εὐδαιμονεστέρους. *Principum eſt, ſubditos ſua cura reddere feliciores & beatiores.*

εὐτυχεῖν / εὐδαιμονεῖν } Proſpera fortuna vti, Felicem eſſe, Feliciter rem gerere. *Faire bien ſes affaires.*

Iſocr. εἵλετο μετὰ τῆς πόλεως ὁτιοῦν πάσχειν μᾶλλον, ἢ μετὰ Λακεδαιμονίων εὐτυχεῖν. *Maluit cum rep. quiduis perpeti, quam cum Lacedæmoniis felix eſſe. De* εὐδαιμονεῖν *paulo ſuperius exemplum citaui.*

βελτίστῃ τύχῃ χρῆσθαι. Secundiſſima fortuna vti. Demoſt.

συνεχῶς διευτυχεῖν. Perpetuò feliciter agere, Demoſt.

τελέως εὐδαιμονεῖν. Ab omni parte perfectè beatum & felicem eſſe. Iſocr.

τὸ λίαν εὐτυχεῖν Nimia felicitas:vt,

Demoſth. πέφυκεν εἰς τὸ λίαν εὐτυχεῖν ἐνίοτε ἐπαχθεῖς ποιεῖν. *Solet aliquando nimia felicitas homines intolerabiles facere.*

ADIVNCTA.

¶ *Proſperitas.*

ὁπότε μικρά τις αὔρα μόνον αὐτῷ καταπνεύσειεν εὐπραγίας, Phil. quando vel perexigua quædam felicitatis aura ipſi afflauerit. Et rurſus, καὶ μόνον αὔρα τις εὐτυχίας προσπνεύσῃ φυσῶσι μέγα καὶ πνέουσι μεγάλα.

παραπεσούσης αὐτοῖς παραδόξως, καὶ παντελῶς ἀνελπιστουμένης εὐτυχίας, Diodor. oborta ipſis præter omnem opinionem ac ſpem proſperitate.

οἱ δὲ Θρᾷκες εὐτυχήσαντες τοῦτο τὸ εὐτύχημα Xenoph. at Thraces ſecundo hoc vſi ſucceſſu.

ἀθυμῶν ὅτι οἱ τὰ ἐς ἀφροδίτην ἀτυχῶς ἔχει, Lucian. grauiter mœrens venerea negotia parum proſperè ſibi ſuccedere.

ἐξ οὐρίας τῶν πραγμάτων φερομένων, Chryſoſt. rebus ad voluntatem fluentibus, Cic. εὖ φέρεσθαι, idem quod ἐξ οὐρίας, vel κατ' οὖρον. Dionyſ. Alexand. apud Euſeb. εὖ φερομένης αὐτῷ τῆς βασιλείας, καὶ κατὰ νοῦν χωρούντων τῶν πραγμάτων, cùm ipſius imperium proſpere ſe haberet, ac negotia ei ex animi ſententia ſuccederent. εὖ φερομένων τῶν πραγμάτων. GALL. *les affaires ſe portans bien.*

εὖ πράττειν, εὐθυμεῖσθαι, εὐπραγεῖν, εὐημερεῖν, vel, ἐν εὐημερίαις εἶναι, pro eodem apud Chryſoſtomum.

3. Εὐτυχεῖσθαι.

εὐτυχεῖσθαι {
τὰ τῆς μάχης. Feliciter pugnatur, Pugna proſperè cedit, *Plutarch. Numa.* τὰ τῆς μάχης εὐτυχεῖτο. *Feliciter pugnabatur.*
Lucian. γάμος πρᾶγμα μακάριον, ὅταν εὐτυχῶνται. *Coniugium eſt res beata, cum felix eſt, cum bene ſuccedit.*
τοῖς πολεμίοις. Feliciter cum hoſtibus agitur: vt,

Syneſ. εὐτύχηται τοῖς πολεμίοις ἱκανά. *Satis feliciter cum hoſtibus pugnatum eſt.*

Verbo εὐτυχεῖν opponitur δυστυχεῖν, item ἀτυχεῖν: vt,

Iſocr. οὔτ' εὐτυχῶν ἴσθι περιχαρὴς, οὔτε δυστυχῶν περίλυπος. *Neque in ſecundis rebus ſupra modum exultes, neque in aduerſis nimium triſteris.*

παρὰ τὴν ἀξίαν } δυστυχεῖν. Immeritò aduerſam fortunam experiri.
ἀναξίως } Iſocr.

δυστυχεῖν { ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς. Lucian.
{ περὶ τὴν μάχην. In pugna aduerſa fortuna vti. Plut.

ἀτυχεῖν.

ἀτυχεῖν {
Aduerſa fortuna vti. Iſocr.
ἔν τινι. In aliqua re aduerſam fortunam experiri. Iſocr.
τὰ περὶ τὸν πόλεμον, vt,
Iſoc. οὕτω δὲ τὰ περὶ τὸν πόλεμον ἀτυχοῦσι. *Tanto infortunio bellum gerunt.*
τι. Aliquid aduerſi experiri.

Demoſth. κἂν ἀτυχῶσί τι, ῥᾳδίως ἔσονται αἱ λύσεις. *Etiamſi in aliquo infelices ſint, tamen felices erunt liberationes.*

In paſſiuo.

Demoſt. τὰ ἐν ὅπλοις καὶ κατὰ τὴν στρατιὰν ἀτυχηθέντα. *Ea quæ in armis & militia infeliciter acciderunt.*

ἀτυχεῖσθαι } dicuntur ea quæ ſuccedunt infeliciter.
δυστυχεῖσθαι }

Plutarch.

lutarch. τὰ δυστυχηθέντα.

ργίαι
χήματα
μονία — Res ſecundæ, Felicitas, Beatitudo. Demoſt. Iſocr. Ariſtot. *Proſperité.*
χία
αξία

ocr. ἡ δ᾽ εὐδαιμονία ἐστὶ παρὰ τοῦ θεοῦ. *Felicitas eſt à Deo.*

Nihil contumacius homine ſecundis rebus elato, οὐδὲν δυσφο-
ρον ἀνθρώπου δι᾽ εὐπραξίαν ἐπαρθέντος. *Plutarch.*

γίαι
χίαι
ραξίαι — Res aduerſæ, Ærumnæ, Aduerſa fortuna. Demoſt. Iſoc. *Aduerſité, Triſteſſes, Faſcheries.*
ήματα
χήματα

παθῶν
χὴς
τυχῶν — Calamitoſus. Infelix. Aerumnoſus, Miſer. Demoſt. *Infortuné, Miſerable.*
ίπωρος
ιπωρῶν
ος

λαιπωρότατος, ἀθλιώτατος, δυστυχέστατος. Miſerrimus & infeliciſ-
us.

κατορθοῦν.

ἔν τινι. In aliqua re proſpero ſucceſſu vti: vt

Iſocr. ὥστε πολλάκις καὶ αὐτοῖς τοὺς φρονίμους ἀτυχεῖν, καὶ τοὺς ἀνοήτους κατορθοῦν. *Vbi obſerua* ἀτυχεῖν *&* κατορθοῦν *inter ſe opponi.*

περί τινας πράξεις. In aliquibus actionibus proſperè rem gerere. Iſocr. in Areopag.

ὀλίγα (cum accuſ. vt,

Iſocr. ὀλίγα μὲν κατορθοῦντας, πολλὰ δὲ ἐξαμαρτάνοντας. *Illos qui pauca proſperè & rectè gerunt, in multis autem delinquunt. Hic* ἁμαρτάνειν *&* κατορθοῦν *ſibi opponit.*

Dem. pro Cor. τὸ μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν, καὶ πάντα κατορθοῦν.

πολλὰ καὶ καλὰ καὶ μεγάλα διά τινος. Alicuius opera multa præclara & magna rectè & proſperè agere. Dem.

τοὺς πολέμους. Proſperis ſucceſſibus bellum conficere. Chryſoſtomus.

In contrarium cadere. Contrarium exitum habere.

ineſ. ἅπαντα γάρ εἰς τοὐναντίον μοι περιίσταται. *Omnia mihi in contra-*
a cedunt.

utarc. περιέστη τοῖς [illegible] τὸ ἐναντίον ἢ πεῖσαι.

P

ADIVNCTA.

¶ Succeſſus felix.

ἐπιτυχεῖν τοῦ ἀγῶνος, Demoſth. cauſam obtinere, cauſa ſuperiorem eſſe.

ἐπὶ τὸ πέρας ἀφικέσθαι τῆς εὐχῆς, Lucian. voti compotem fieri.

ἐπὶ πέρας ἥκειν τῆς ἐλπίδος, idem. id eſt, τυχεῖν τῆς ἐλπίδος.

κατορθοῦν τὸν πόλεμον, bellum conficere, idem. ἐπεὶ δὲ κατορθώσαι τὸν πόλεμον. κατορθοῦν τὴν ἐπιβολὴν. Diod. conata perficere.

ὡς δὲ ἅπαντα εἶχεν αὐτῷ κατὰ νοῦν, καὶ οὐδὲν ἐνέδει τῶν ποθουμένων, Greg. poſtquam autem res ipſius omnes ex animi ſententia ſe habuerunt, nec quicquam deerat ex iis, quæ cupiebat. κατὰ νοῦν αὐτῷ τὰ πράγματα ἀπήντησε, Diod. res ipſi ad voluntatem ceſſerunt.

ἀπέβη μοι τὰ τῆς εὐχῆς, Luc. euenerunt, quæ optabam.

ὅταν ὁ Θεὸς τὰ καταθύμια αὐτοῖς ἅπαντα ἐπιχορηγήσῃ, cùm Deus omnia, quæ ipſis grata erant, ſuppeditarit.

πάντα ὅσα εὐχόμεθα, καταπεπράχαμεν, Xenoph. id eſt, κατωρθώσαμεν.

ὅταν ἴδω τὸ σπουδαζόμενον αὐτοῖς κατορθούμενον, Baſil. cum video eos, quod cupiunt, conſequi, vel, quicquid intendunt, conficere.

εἰ κατὰ γνώμην χωρεῖ σοι τὰ πράγματα, Baſil. ſi ex animi tui ſententia res fluunt.

ἕως δὲ οὐρίας αὐτοῖς ὁ βίος χωρεῖ. Gregor. id eſt, κατὰ γνώμην προχωρεῖν. τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ προκεχωρηκότων κατὰ γνώμην, Herodian. id eſt, εὖ ἀγόντων, vel, vt Gregor. κατὰ ῥοῦν φερομένων, rebus Armeniæ proſperè fluentibus, ſuccedentibus. τούτων δεξιῶς, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν εὐχὴν προκεχωρηκότων, Herodian. cùm hæc fauſtè ac ſupra omne votum proceſſiſſent.

Succedere, Bene, aut malè cedere.

προχωρεῖν.

προχωρεῖ

- τὸ ἔργον. Opus ſeu negotium ſuccedit. Herodian. τὸ ἔργον οὐ προὐχώρησε. *Opus non ſucceſſit. Thucyd.*
- οὐ ταύτῃ: vt,
  Syneſ. ὡς δὲ οὐ προὐχώρει ταύτῃ, ἑτέραν ἐτράπετο. *Cùm hac via res non ſuccederet, aliam rem aggreſſus eſt. Vbi nota in voce* ταύτῃ *ſubaudiendum eſſe datiuum* ὁδῷ, *in* ἑτέραν *verò accuſatiuum* ὁδόν.
- αὐτῷ τὰ τῆς πολιορκίας εἰς βούλησιν. Obſidio ſuccedit ei ex ſententia. Herodian.
- αὐτῷ τὰ πράγματα ᾗ ἐβούλετο. Succedunt ei res ita vt voluit, vel ex ſententia. Thucyd.

αὐτῷ δεξιῶς ϗ ὑπὲρ πᾶσαν εὐχήν. Succedit ei lepidè, & ſupra votum vel magis quàm optauit. Herodian.

αὐτοῖς τὰ πράγματα οὐχ ὡς ἤλπισαν. Succedunt ipſis negotia non vt ſperauerant. Herod.

εἰς τοὐναντίον. Contrarium exitum habet. Chryſoſt.

Calumniari, Conuitiari, Maledicere, Probris infectari, Criminari, Vituperare, Culpare.

διαβάλλειν.

τινά. Aliquem calumniari traducere conuitiari:vt,

Sextus, ὁ διαβάλλων φίλον μὴ εὐδοκιμείτω κἂν ἀληθῆ λέγῃ. *Qui amicum conuitiatur, non laudetur, etiam ſi vera dicat.*

τὴν παίδευσιν τὴν περὶ τοὺς λόγους. Honeſta ſtudia eloquentiæ calumniari. Iſocr.

ψευδῶς (cum aduerbio, ſiue caſu) Falsò criminari:vt,

Iſocr. ταῖς αὐταῖς κόλαζε ζημίαις τοὺς ψευδῶς διαβάλλοντας ἅπερ τοὺς ἐξαμαρτάνοντας. *Iiſdem pœnis affice & illos, qui calumniantur, & illos, qui delinquunt.*

τινὰ ὡς { φαρμακέα
φαρμακέα ὄντα
φαρμακεύς ἐστι
τινὰ φαρμακέα εἶναι } Criminari aliquem quòd veneficus ſit. Lucian. Plutarch. *Accuſer quelcun de ſorcelerie:*

τινὰ πρὸς ἄλλους. Calumniari aliquem apud alios. Iſocr.

τινὰ ἐκ τινός. Ex aliqua re conuitiari aliquem:vt,

Iſocr. ἐκ μὲν τῆς γραφῆς πειρᾶταί με διαβάλλειν. *Ex accuſatione conatur me calumniari.*

τινὰ μάλιστα. Maximè calumniari aliquem Iſocr.

τινὰ τὰ μέγιστα. Accerrimè calumniari aliquem. Demoſth.

In paſſiuo.

ſocr. αἰσθάνομαί σε διαβαλλόμενον ὑπὸ τῶν σοὶ φθονούντων. *Sentio te calumniis firmari ab his, qui tibi inuident.*

'dem, ἐοίκατε μὲν πρὸς τοὺς Ἕλληνας διαβεβλῆσθαι. *Videmini apud Græ-*
delati vel calumniis deformati eſſe.

lutarch. ἀλλ' ὅπερ ἔφην διεβλήθης μισοβασιλεὺς εἶναι. *Sed quod dixi, in-*
ulatus es regum oſor eſſe.

2. βλασφημεῖν.

Vituperare Contumelia afficere (abſolutè) vt,

Demoſthenes, οὐκ ἀγνοῶ, τοὺς βλασφημεῖν βουλομένους ὅτι λόγους εὑρήσουσι τοὺς διαβαλοῦντας τὴν ἐμὴν ἡλικίαν. *Non ignoro, iis, qui* *vituperare voluerint, ſuppetere verba, quibus ætatem meam calumnientur.*

πᾶσαν βλασφημίαν. Nullis non probris & contumeliis inceſſere. Plato, De leg.

περὶ πατρός. De patre contumelioſè loqui. Demoſt.

περί τινος διατριβῆς. De alicuius conuerſatione malè loqui, vel eam calumniari. Iſocr. in Buſir.

τὶ περί τινος. Aliquid contumelioſè loqui de alio: vt,

Iſoc. Στησίχορος ὅτι ἀρχόμενος τῆς ᾠδῆς, ἐβλασφήμησέ τι περὶ Ἑλένης, ἀνέστη τῶν ὀφθαλμῶν ἀπεστερημένος. *Steſichorus initio ſui carminis, cùm Helenam maledictis perſtrinxiſſet, ſurrexit oculis orbatus.*

βλασφημεῖν

τὶ περί τινος, ὡς, &c. vt,

Iſocr. τῶν ἄλλων τῶν ἐπιχειρούντων, ἐκείνων λοιδορεῖν, τοσοῦτον χρόνον περὶ αὐτοῦ βλασφημούντων, ὡς ἔθυε τῶν ξένων τοὺς ἀφικνουμένους, σὺ καὶ κατεσθίειν αὐτὸν τοὺς ἀνθρώπους ᾐτιάσω. *Cùm alij eum ob hoc vnum conuitiantur, quod aduenas mactauerit, tu ipſum accuſas, quod & homines deuorauerit.*

πλεῖστα περί τινος. Plurima in aliquem maledicta congerere. Iſocr.

κατά τινος. Probra iactare in aliquem. Iſocr. in Panath.

Suidas in Iuſtino, κατὰ τῶν χριστιανῶν βλασφημεῖν. *Chriſtianos conuitiis & maledictis inſectari.*

εἴς τινα Conuitia in aliquem iactare, Inſectari aliquem maledicendo. Demoſt.

Plato de Rep. εἰς θεοὺς βλασφημεῖν, ἀσεβές. *Diis maledicere impium eſt.*

Marc.3. βλασφημεῖν εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. *Probro afficere Spiritum ſanctum.*

βλασφημίας: vt,

Marc.3. ὅσας ἂν βλασφημήσωσι βλασφημίας. *Quæcunque probra & contumelias dixerint.*

γενέσθαι περί τι. vt,

Iſocr. μὴ ἐάσητε ταύτην τὴν βλασφημίαν περὶ τὴν ὑμετέραν γενέσθαι πόλιν. *Ne admittatis, vt hac contumelia ciuitas veſtra afficiatur.*

Idem, ὁρῶμεν περὶ τοὺς ἐξαμαρτάνοντας πολλὰς βλασφημίας γινομένας. *Videmus illos, qui peccant, multis conuitiis peti.*

πᾶσαν κατὰ τῶν ἱερῶν καταχέειν. Omni proborum conuitiorúmque genere ſacra inquinare. Plato 7. De leg.

ποιεῖσθαι κατά τινος. Conuitiis afficere aliquem: vt,

De-

βλασφημίας

Demoſt. οἵας κατὰ τῶν εὐβοέων ἐποιήσατο βλασφημίας. *Quibus conuitiis Eubœos affecit.*

ἀσχήμονας ποιεῖσθαι κατά τινος. Indecenter alicui maledicere. Idem.

ἀποῤῥίπτειν εἴς τινα. Iacere conuitia in aliquem:vt,

Herodian. εἰς αὐτὸν ἀποῤῥίπτειν διεφήμισε καὶ ἁπάσας βλασφημίας. *In ipſum nulla non iacere conuitia.*

λέγειν τοῖς ἐχθροῖς. Maledicere inimicis. Demoſthen.

λέγειν κατά τινος.

Demoſthenes. βλασφημίας ἢ λοιδορίας λέγειν κατά τινος. *In aliquem conuitia iacere, Ingerere conuitia aut maledicta.*

κατασκεδάζειν ἀλλήλων βλασφημίας:vt,

Lucian. ὅλας ἁμάξας βλασφημιῶν κατεσκεδάκασιν ἀλλήλων. *Tota conuitiorum plauſtra alter in alterum iactauit. De duobus philoſophis inter ſe altercantibus.*

κακῶς

λέγειν τινά. Maledicere alicui, Conuitiari aliquem, Demoſt. *Iniurier, outrager quelcun.*

λέγειν τινά. Conuitiis proſcindere aliquem, Maledicere alicui.

Demoſthenes μὴ κακῶς λέγε τὸν τεθνεῶτα. *Mortuo ne maledicas.*

ἀγορεύειν. Maledicere. Demoſt.

ἀκούειν ὑπό τινος. Malè audire ab aliquo: vt,

Iſocr. δεινότερον ἐνόμιζον εἶναι, τὸ κακῶς ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἀκούειν, ἢ καλῶς ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀποθανεῖν. *Grauius & acerbius putarunt, malè apud ciues audire, vel a ciuibus vituperari, quàm honeſtè pro patria mortem oppetere.*

ἀνεπιτήδειόν τι ὑπό τινος ἀκούειν. Conuitium audire ab aliquo. Demoſth.

3. λοιδορεῖν.

λοιδορεῖν τινά. Conuitiis vel probris aliquem afficere:vt,

Plutarch. ὁ λοιδορῶν ἕτερον οἷς αὐτὸς ἔνοχός ἐστιν, οὐ λανθάνει λοιδορῶν μᾶλλον ἑαυτὸν, ἢ ἐκεῖνον. *Qui alium criminatur propter illa, quibus ipſe quoque obnoxius eſt, ſeipſum magis quàm illum criminatur.*

Iſocr. τοὺς ἄλλους λοιδορῆσαι, οὐ σημεῖον ἀρετῆς ἐστὶ, *Alium conuitiari, non eſt indicium virtutis.*

4. λοιδορεῖσθαι.

τινὶ (cum datiuo) Aliquem conuitiari:vt,

Lucian. τί μοι λοιδορῇ; *Quid mihi maledicis?* *Plato,* λοιδορούμενοι ἀλλήλοις. *Se inuicem criminantes.*

P 3

λοιδορεῖν

τινὶ ψευδεῖς λοιδορίας (cum datiuo perſonæ, & accuſatiuo rei) Falſa conuitia alicui obiicere.

Aeſchines, λοιδορίας ψευδεῖς ἐμοὶ μόνον λοιδορούμενον ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις.

Criminari Conuitiari (abſolutè) vt

Σεριφίῳ λοιδορουμένῳ ἀπεκρίνατο. *Seriphio in iurgio reſpondit vt Cicero reddidit.*

εἰς δυσγένειαν Quod Cicero dicit, Ignobilitatem alicui obiicere. Plutarch.

Et paſſiuè.

λοιδορεῖσθαι

Conuitia audire: vt.

Iſocr εὗρεν ἄν τις αὐτοὺς ἐν ταῖς πρὸς ἀλλήλους συνουσίαις λοιδοροῦντας ἢ λοιδορουμένους *Inueniret aliquis eos in congreſſibus vel conuitia dicere, vel audire.*

λοιδορίας ὑπό τινος.

Aeſch epiſt. 5. καί μοι λοιδορίαι αἷς ἐλοιδορούμην ὑπὸ Δημοσθένους, ἥδισται δοκοῦσι *Et mihi conuitia, quæ Demoſthenes in me dixit, iucundiſſima videntur.*

εἴς τι. Propter aliquid conuitia audire: vt,

Plutarch. Ἱέρων λοιδορηθεὶς ὑπό τινος εἰς τὴν δυσωδίαν τοῦ στόματος, ᾐτιᾶτο τὴν αὑτοῦ γυναῖκα, μηδέποτε περὶ τούτου φράσασαν, ἡ δ' εἶπεν. ᾤμην γὰρ τοιοῦτον ἅπαντας τοὺς ἄνδρας ὄζειν *Cum Hieroni oris graueolentia probro obiiceretur, expoſtulauit cum vxore quod de eo nihil vnquam cum eo communicaſſet. Tum illa, Putabam inquit, viros omnes ad eundem olere modum.*

Idem λοιδορηθείς τις εἰς τὴν τῶν ὀμμάτων ἀσθένειαν, Ἀνθρώπινον, ἔφη, πάθος ὀνειδίζεις *Cum alicui infirmitas oculorum obiiceretur, Humanam, inquit, affectionem mihi obiicis.*

5. συκοφαντεῖν.

συκοφαντεῖν

Sycophantari Calumniari (abſolutè) vt,

Demoſth συκοφαντῶ νὴ Δί', ἵνα ἀργύριον λάβω παρὰ σοῦ. *Accuſo etiam te per calumniam, vt nummos abs te extorqueam.*

Idem, τί συκοφαντεῖς; τί λόγους πλάττεις; *Quid ſycophantias ſtruis? quid calumnioſas delationes comminiſceris?*

τινά. Aliquem ſycophanticè deferre, calumniari: vt,

Plutarch οἱ τὸν Σωκράτην συκοφαντήσαντες. *Qui Socratem ſycophanticè criminati ſunt.*

Ariſtot, συκοφαντοῦντες τοὺς τὰς οὐσίας ἔχοντας συστρέφουσι τὸ πλῆθος. *Calumniantes diuites apud populum, ipſum concitant aduerſus illos.*

τι

πια τῆς μοιχείας (cum accuſatiuo perſonæ & genitiuo rei, cuius crimen alicui ſycophanticè obiicitur) Contumelioſè aliquem accuſare adulterii.

Aelianus. ἐσυκοφάντει τὸν Θεὸν τῆς ὀλιγωρίας. *Calumniabatur ſycophanticè, Deum negligere res humanas.*

τὶ (cum accuſatiuo rei) vt,

ucian. πρῶτος ἔσῃ αὐτὸς, ἢν τὰ πάντων συκοφαντῇς. *Primus eris, ſi om*
n dicta & facta ſycophanticè criminatus fueris.

In paſſiuo.

κοφαντεῖσθαι, *Sycophanticè deferri, Calumnioſè accuſari, Calum-*
premi. Xenoph. in OEconom.

hryſoſt. συκοφαντηθεὶς ἐπ᾽ ἐγκλήμασι.

aſil. ὁ διαβάλλων τὸν συκοφαντούμενον ἀδικεῖ. *Calumniator hominem ſy-*
antioſè delatum iniuria afficit.

ADIVNCTA.

¶ *Conuitium.*

οιδορεῖν, Plat. λοιδοροῦντα τοὺς ἀλαζόνας, arrogantes conuitiis inceſ-
em. In voce tamen paſſiua frequentior huius verbis vſus eſt.

δορεῖτο αὐτῷ. Xenoph. maledictis eum impetebat. ἀγανακτῆσαι δεῖ,
λλὰ τῷ ἀδελφῷ λοιδορήσασθαι, Lucian. incandeſcere animo, ac
tis conuitiis fratrem inſectari.

δυσγένειαν αὐτῷ λοιδορούμενος, Plutarch. generis obſcuritatem ei
uitii loco obiiciens. λοιδορεῖσθαι λοιδορίαν, idem quod λοιδορεῖσθαι.
noſth. orat. aduerſ. Midiam. τὴν λοιδορίαν ἣν ἐλοιδορήθη Κρατῖνος,
uitium, quo Cratinum affecit.

ιδορίας κατειπεῖν τινός, Gregor. Presb. ὁπόσας λοιδορίας τοῦ Μαξίμου
εἶπον, quot in Maximum conuitia iecerunt.

ιδορίας καταχέειν, idem quod κατειπεῖν. Baſil.

λοιδορίας ἡμῶν καταχέων, maledicta in me profundens.

λοιδορίας ἀκονᾶν τὴν γλῶσσαν, Baſil. πλεῖστοις ἡ γλῶσσα πρὸς πᾶσαν
ται λοιδορίαν, permulti ſunt, qui linguam ad omnem maledi-
tiam acuerunt.

ιδορεῖν ἐσχάτῃ λοιδορίᾳ. Plat. acerbiſſimum conuitium iacere.

λασφημεῖν. κακῶς ἀλλήλους βλασφημοῦντες λέγουσι, Plat. id eſt κακηγορεῖ-
βλασφημίας ποιεῖσθαι, Demoſth. βλασφημίας οὐ προσηκούσας κατ᾽ αὐτοῦ
μαθε, id eſt, αὐτὸν βλασφημούμενον.

πας βλασφημιῶν ἁμάξας κατεσκέδασαν ἀλλήλων, Lucian. quot conuitium plauſtra alter in alterum congeſſerunt.

λόγους βλασφήμους κατὰ τοῦ βασιλέως ἀπορρίπτειν, maledicos ſermones adſus regem effundere.

βλασφημίαις χρῆσθαι, Demoſth. τῇ βλασφημίᾳ ᾗ κατ' ἐμοῦ κέχρηται Θηραμένης conuitium, quo in me vſus eſt Theramenes.

πάντες ἡμᾶς ῥητὰ ϗ ἄρρητα κακὰ ἐξεῖπον, idem contra Midiam. fanda atque infanda de nobis dixerunt. Sic Baſil. ῥητὰ ϗ ἄρρητα καθ' ἡμῶν δημηγοροῦσι, ἀσεβεῖς ϗ δεινοὺς λόγους ἐτόλμα περὶ ἐμοῦ λέγειν, Demoſth.

ὀνειδίζειν, pro, λοιδορεῖν Diod. ὀνειδιζόμενος ὑπὸ τῶν πολιτῶν εἰς δειλίαν. καὶ ὀνείδη ἐπαντλεῖν, Philo. ἐπαντλοῦντες τοῖς ὠσὶν αὐτῶν ἀθρόα ὀνείδη, mille probra in eos facientes.

ὀνείδεσι περιβάλλειν, Demoſth. σοῦ βελτίους, ϗ ἐκ βελτιόνων ψευδέσι ϗ χαλεποῖς ὀνείδεσιν ᾤου δεῖν περιβάλλειν, meliores te, ac melioribus parentibus natos, falſis grauibúſque probris afficiendos putabas.

¶ Commodum aut incommodum percipere ex áliqua re.

ἀπολαύω

ἀγαθὸν οὐδὲν ἀπολαύω (cum accuſatiuo commodi & genitiuo cauſæ) Nihil fructus ex ea percipio. Ariſtot.

Plato, τί μέγιστον οἴει ἀγαθὸν ἀπολελαυκέναι τοῦ πολλὴν οὐσίαν κεκτῆσθαι; *Quod bonum maximum putas te conſecutum eſſe ex multarum opum poſſeſſione?*

Iſocr. οὐδεὶς ἄν μοι δικαίως φθονήσειεν, εἴ τι τῶν Θρασυλόχου πραγμάτων ἀγαθὸν ἀπολέλαυκα. *Nemo mihi merito inuidere poteſt, ſi quid commodi ex Traſylochi negotiis conſecutus ſum.*

Syneſ. πλείω γὰρ τῆς Σιμωνίδου συνουσίας Ἱέρων ἀπήλαυσεν, ἢ Σιμωνίδης Ἱέρωνος. *Plura commoda Hieron percepit in Simonidis familiaritate, quam Simonides ex Hieronis.*

Xenoph. τί γὰρ ἄλλο ζῶον ἵππων ϗ βοῶν τοσαῦτα ἀγαθὰ ἀπολαύει, ὅσα ἄνθρωπος; *Quod aliud animal tot bona percipit ex equis & bobus, quot homo?*

Plutarch. ταῦτα τῆς Ἀναξαγόρου συνουσίας ἀπέλαυσε Περικλῆς. *Hæc commoda Pericles ex Anaxagora amicitia percepit. Hic nota, paſſim genitiuo accuſatiuum additum eſſe.*

ἀγαθὸν ἐκ κινδύνων. Commodum ex periculis facio. Iſocr. in Paneg.

¶ Damnum capere, facere.

ἀπολαύειν

τι φλαῦρον. Aliquid incommodi capio: ut,

Iſocr. δέδοικα μὴ πειρώμενος ὑμᾶς εὐεργετεῖν, αὐτὸς ἀπολαύω τι φλαῦρον. *Vereor ne, dum vobis benefacere ſtudeo, ipſe aliquid incommodi vel detrimenti capiam.*

Idem, ἐν οἷς ἐκινδύνευσα μὲν, φλαῦρον δ' οὐδὲν ἀπέλαυσα. *In quibus pericula quidem adiui, verum nihil damni cepi.* Vbi nota phraſin, οὐδὲν φλαῦρον ἀπολαύειν, Nihil damni facere, Nihili mali pati.

τι κακὸν τῆς φλυαρίας (cum accuſatiuo incommodi & genitiuo cauſæ) Aliquid incommodi capio ex garrulitate. Iſo.

Lucian σιώπα, μή τι κακὸν ἀπολαύσῃς τῶν λόγων. *Tace, ne quid incommodi ex dictis tuis nanciſcaris vel capias.*

περιβάλλειν τινὰ συμφοραῖς. Afficere aliquem damno, Coniicere aliquem in calamitates: ut,

Iſocr. Θηβαῖοι ἐπανελθόντες μείζοσιν αὐτοὺς συμφοραῖς περιέβαλον τῶν πρότερον αὐτοῖς γεγενημένων. *Thebani reuerſi maiore damno & clade eos affecerunt, quam antehac vnquam.*

ζημιοῦν τινά. Aliquem damno afficere: ut,

Demoſth. μηδὲν μηδένα ζημιῶ. *Neminem vllo damno afficio.*

Xenoph. φύλαξαι μὴ σαυτὸν ζημιώσῃς πλείω ἢ ὁ πατὴρ ἠδυνήθη σε βλάψαι. *Caueas, ne plus tibi incommodes, quam pater tibi nocere potuit.*

In paſſiuo.

ζημιοῦσθαι

Damnum & iacturam facere. Ariſtot.

οὐδέν. Nullo damno affici: ut,

Demoſt. οὐδενὸς οὐδὲν ζημιουμένου. *Cùm nemo aliquo damno afficeretur.*

μεγάλα. Multis damnis affici. Demoſth.

πολλά. Plurimum lædi. Xenoph.

πλέον. Plus lædi, maius damnum facere. Demoſth.

τὴν ψυχήν. Animæ iacturam facere. Matth. 6.

Marc. 8. τὴν ψυχὴν ζημιωθῆναι. *Pro quo Gregorius dixit,* ναυαγῆσαι τὴν σωτηρίαν. *Salutis iacturam facere.*

¶ Detrimentum Damnum, βλάβη.

βλάβην

εἶναί τινι ἔκ τινος πράγματος: ut,

Demoſth. φίλων ἀγαθῶν ἐστὶ, οὐ τὰ τοιαῦτα χαρίζεσθαι τοῖς εὔνοις, ἐξ ὧν κἀκείνοις καὶ σφίσιν αὐτοῖς ἔσται τις βλάβη, ἀλλ' ὃ ἂν μέλλῃ συνοίσειν ἀμφοῖν, συμπράττειν. *Verorum amicorum eſt, amicis beneuolis non gratificari in iis rebus, quæ & illis & ſibi detrimentum adferre poſsint.* Pro βλάβη vſurpatur & βλάβος in eadem ſignificatione: ut,

Demoſth. ἐπὶ τούτοις οὐδέν ἐστι δημοσίᾳ βλάβος, εἴ τις ψεύσεται.

In his nihil Reſpub. capit detrimenti, vbi quis fraude vſus fuerit.

φέρειν, ἢ ἐνεγκεῖν. Adferre alicui damnum. Demoſth. *Pro βλάβη hic & ζημία vſurpari poteſt.*

τινὶ γίγνεσθαι. Facere damnum. Demoſth.

μετὰ { ζημίας / βλάβης } ποιεῖν, ἢ γίγνεσθαί τι. Cum damno aut iactura facere aut fieri aliquid. Demoſth. *Faire quelque choſe à ſon dommage.*

ζημία ἐσχάτη, ἀπροσδόκητος. Summum, inexpectatum damnum. Demoſth.

τυχεῖν κακῶς ὑφ' ὕδατος. Damnum accipere ab aquis. Dem.

¶ Capite plectere, Pœna capitalis.

Demoſth. ὁ νόμος θάνατον κελεύει ζημίαν εἶναι τῷ αὐτοχειροτονήτῳ πρεσβευτῇ. *Capitalem pœnam lex eſſe iubet, ſi quis ipſe legatus obierit.*

Idem, οἱ νόμοι τὰ ἔσχατα τάττουσιν ἐπιτίμια, ἐάν τις τὰ τῆς πόλεως πράγματα πωλῇ. *Legibus extrema ſupplicia conſtituta ſunt in eum, qui ciuitatis res vendiderit.*

Idem, τοῖς μὲν νόμισμα διαφθείρουσι, θάνατος παρ' ὑμῖν ἐστὶν ἡ ζημία. *Qui monetam adulterant, capite mulctantur apud nos.*

Idem, θάνατος ὥρισται ζημία, ἐάν τις οὐκ ὄντα νόμον παράσχηται. *Capite ſancitum eſt, ne quis legem commentitiam adducat.*

Idem, ἐπὶ τῷ δυοῖν πινακίοιν ἢ ἕνα κληροῦσθαι, θάνατον ζημίαν ὁ νόμος λέγει. *Qui binis tabellis ſortitur, legibus extremo ſupplicio mulctatur.*

Aeſchines, οἱ νόμοι κελεύουσι τοὺς κλέπτας τοὺς ὁμολογοῦντας, θανάτῳ ζημιοῦσθαι. *Leges iubent fures confitentes factum, capite plecti.*

Idem, ὁ Σόλων τοὺς προαγωγοὺς γράφεσθαι κελεύει, κἂν ἁλῶσι, θανάτῳ ζημιοῦν. *Solon lenones accuſari iubet, & conuictos capite plecti.*

φονικὰ ἀδικήματα. Capitalia flagitia. Lycurg.

Dem. θανάτῳ ζημιωθῆναι. *Capite mulctari.*

Idem, οἱ ἐκ πρεσβείας θανάτῳ ζημιωθέντες. *Qui propter legationem capite mulctati ſunt.*

ADIVNCTA.

¶ *Pœna capitis.*

εὐθέως ἀπεκεφάλισεν, Suid. ſtatim ei caput abſcidit.

τοῦ

τὴν κεφαλὴν ἀποτεμεῖν, Herodian. id eſt, ἀποκεφαλίσαι. ἀποτέτμητο αὐτῷ τὴν κεφαλήν, Luc. caput ei amputatum fuiſſet. ξίφει τὴν κεφαλὴν τμηθείη, vel, ὅτι τμηθείη· ὅστις δὲ μὴ ταῦτα ποιήσῃ, αὐτίκα τῆς κεφαλῆς στερηθήσεσθαι ἐκήρυξε, Xenoph. qui ſecus fecerit, ei protinus caput ademptum iri per præconem denunciauit.

τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖν, Suid. τὴν κεφαλὴν ἀφελόντες αὐτοῦ Φαρναβάζῳ κομίζουσι, truncatum ipſius caput ad Pharnabaſum ferunt. Et apud Herodian. συλλαβόντες, καὶ τῆς κεφαλῆς ἀφελόντες, &c. correptum, & obtruncatum, &c.

¶ Cauere.

φυλάττεσθαι.

φυλάττομαι

παραβαίνειν (cum infinitiuo) Caueo ne tranſgrediar. Demoſth.

Plutarch. μάλιστα δὲ φυλάττεσθαι δεῖ τὸ ποιεῖν ἐν τῷ συγκαθεύδειν. *Præcipuè autem cauendum eſt, ne hoc faciant cum condormiendum eſt.*

ὁρᾶσθαι. (cum infinitiuo paſſiuo) Caueo ne conſpiciar. Ariſtot.

μηδὲν μὴ ποιεῖν. Caueo ne faciam. Xenoph.

ὅπως μὴ, vel μηδὲν, &c.

Xenoph. φυλάσσου, ὅπως μὴ ἐλάττους τὰς βοῦς ποιήσῃς. *Caue ne boues imminuas.*

Demoſth. ὅπως μὴ πείσεσθε, κακῶς. δυνήσεσθε φυλάττεσθαι. *Ne quam cladem accipiatis, cauere poteritis.*

κίνδυνον. A periculo mihi caueo: vt.

Herodian. εἰ μὴ φυλάξῃ κίνδυνον ἤδη παρόντα, λήσῃ ἀπολόμενος. *Niſi tibi caueas à periculo præſente, per imprudentiam peribis.*

τὸ μὴ λυπῆσαί τινα. Caueo ne quem offendam. Demoſth.

Idem. φυλάττομαι τὸ δόξαι μεμαθηκέναι. *Caueo ne videar didiciſſe hanc artem.*

2. φυλακτέον.

γενέσθαι τοῦτο ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν γυναικῶν (cum infinitiuo) Cauendum eſt ne id accidat in animis mulierum. Plutarch.

ὅπως μηδὲν ἀνάνδρως φανησόμεθα πράττοντες. Cauendum eſt, ne quid parum viriliter facere videamur. Iſocr. in Archid.

δεῖν εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον, ὅπως μηδὲν ἡμῖν συμβήσεται τοιοῦτο. Cauendum eſt in poſterum, ne quid tale nobis accidat. Iſocr. De permut. *Pro quo alias dicit,* δεῖ σκοπεῖν ὅπως μηδὲ εὐλαβητέον

συμβαίνοι πως τοιοῦτο. *Sic & Demoſt.* σκόπει, μὴ πάντες αὐτοῦ ἐξαιτῶσι. μὴ τὴν πόλιν ἐμβάλωμεν εἰς πόλεμον ἐξ οὐκ ἀναγκαίας καὶ ἀδίκου προφάσεως. Cauendum eſt, ne vrbem bello implicemus, ex nulla neceſſaria & iniuſta cauſa. Plutarch.

ἵνα μὴ ἀνόνητα πράγματα ἔχωμεν. Cauendum eſt ne ſine vllo fructu nobis negotium faceſſamus. Dem. in Meg.

τοὺς ἀπίστους τοῖς ἤθεσι. Cauendi ſunt infidis moribus prædití.

εὐλαβεῖσθαι.

εὐλαβοῦμαι

μὴ ἐμπέσω. Caueo ne incidam, Plato,

Idem, ἔλεγον ὡς χρὴ ὑμᾶς εὐλαβεῖσθαι μὴ ὑπ᾽ ἐμοῦ ἐξαπατηθῆτε. *Dicebant vobis cauendum eſſe, ne a me decipiamini.*

οὐδὲν μᾶλλον, ἢ, &c. Nihil magis caueo, quàm.

Demoſt. οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστιν ὅ, τι τῶν πάντων μᾶλλον εὐλαβεῖσθαι δεῖ, ἢ τὸ μὴ μείζω τινὰ τῶν πολλῶν ἐᾶν γίγνεσθαι. *Non eſt, non eſt quicquam rerum omnium, quod magis ſit cauendum, quàm ne quem ex vulgo maiorem fieri patiamini.*

μηδὲν ποιεῖν γείτονι διάφορον (cum infinitiuo) Ne vicino noceam, caueo. Plato.

Ariſtot. εὐλαβοῦμαι ψόφον ποιεῖν. *Caueo ne ſtrepitum moueam.*

διαβολάς: vt,

Iſocr. εὐλαβοῦ τὰς διαβολάς, κἂν ψευδεῖς ὦσι.

τὰς ἐν τοῖς πότοις συνουσίας. Vito potationũ ſeu compotationum ſodalitates. Iſocr.

περί τινος. Cauendum eſt in hac, vel de hac re. Plato.

ὅπως μηδὲν. Caueo ne quid, &c.

Demoſt. τοὺς δικαστὰς εὐλαβεῖσθαι δεῖ, ὅπως μηδὲν ὧν ἰδίᾳ φυλάξαιντ᾽ ἄν, τοῦτο δημοσίᾳ ποιοῦντες φαίνωνται. *Iudicibus cauendum eſt, ne quid publicè committant, quod priuatim vitare videntur.*

τοῦτο, ὅπως μηδὲν, &c. Hoc caueo, vel, Ab hoc mihi caueo, vt nihil, &c.

¶ Cauendum eſt, εὐλαβητέον.

εὐλαβητέον *per omnia ſui verbi conſtructionem habet.*

διευλαβητέον.

Demoſt. διευλαβητέον χρῆμα λαβεῖν ἐκ τῆς πρεσβείας. *Cauendum eſt, ne pecunia ſumatur ex legatione.*

φεύγει

φεύγειν διαφεύγειν δραπετεύειν ἀλέασθαι ἐκκλίνειν ἐκφεύγειν ἐκφορεῖν ἐξαλύσκειν διαδύεσθαι ἀποφεύγειν ἐκδιδράσκειν	Vitare, Fugere, Effugere. *Euiter, Fuir.*

Plato, φεύγειν δικαστήριον *Vitare iudicium.*

Alcibiades apud Plutarch. ἐξὸν φεύγειν, μὴ ζήτει δίκην. *Si potes fugere ne committas te iudicio.*

φεύγειν τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος κινδύνους. Vitare ſeu fugere pericula quæ pro patria obeunda erant. Lycurg.

διαφεύγειν	κακόν τι. Aliquid malum euitare. Iſocr. συμφοράν. Calamitatem effugere. Iſocr. τοὺς κινδύνους. Pericula euitare. Iſocr.

Iſocr. δραπέτιν τὴν τύχην δραπέτευε *Fugitiuam fortunam fuge.*

πεφυλαγμένως Caute, Circumſpecte.

Demoſth. ὑμῖν δοκεῖ πεφυλαγμένως ἅπαντα πρὸς ὑμᾶς ἐπιστέλλειν; *Vobis videtur omnia caute & circumſpecte ad vos perſcribere?*

πεφυλαγμένως ἔχειν πρός τι Eſſe cautum in aliqua re. Iſocr.

ἐκφεύγειν τὴν ἀπὸ θεῶν τιμωρίαν. Euitare ſeu effugere pœnam diuinam. Lycurg.

2. φευκτέον.

Ariſtot. Eth. φευκτέον τὴν μοχθηρίαν διατεταμένως, καὶ σπουδαστέον, ὅπως ἀγαθοὶ ὦμεν. *Summa contentione euitandum eſt, vt prauitatem vitemus, & opera danda, vt boni ſimus. Vbi nota phraſin,* διατεταμένως φεύγειν τι. *Magna contentione fugere aliquid. Vel Omnes neruos intendere, vt fugiamus aliquid, &c.*

σκοπεῖν Cauere Videre. Prouidere.

Demoſth. σκόπει μὴ τούτοις αὐτὸν ἐξαιτήσωνται. *Vide, caue ne ſe hicce noxæ eximat. id eſt fortaſſe ſeſe noxæ eximet. Bud.*

Idem, δεῖ τοῦτο σκοπεῖν αὐτοὺς, ὅπως μὴ χείρους περὶ ἡμᾶς αὐτοὺς δόξομεν τῶν ὑπαρχόντων. *Illud prouidendum erit, ne de nobis ipſis peius mereri, quam fortuna videatur. Vbi particula* ὅπως *obſeruanda eſt, quæ in priori exemplo negligitur.*

Vtuntur & media voce in eadem ſignificatione, vt,

Demoſthen. Olynth. 2. σκοπεῖσθε τοῦτο, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅπως μὴ λόγους ἐρῶσι μόνον, &c. *Sed videte Athenienſes, ne tantùm verba legati veſtri proferant, verùm, vt, &c.*

3. ἀποδρᾶν, ἀποδρᾶναι.

Aufugere, Effugere.

ἀποδρᾶν

Xenoph. εἴ τίς σοι τῶν οἰκετῶν ἀποδρᾷ, ἐπιμελῇ ὅπως ἀνακομίσῃ.
πρὸς τὴν ἀδελφήν. Aufugere ad ſororem. Plut.
ἀπὸ τῶν πραγμάτων. Vitare negotia Demoſt.
ἐκεῖθεν: vt, *Luc. de vita ſua.* ἀποδρὰς οὖν ἐκεῖθεν, ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἀφικνοῦμαι. *Inde aufugiens, venio domum.*

4. διαδρᾶν.

Iſocr. πάλιν ἐκεῖθεν διαδρὰς ἐν Βοιωτοῖς διῃτᾶτο. *Rurſus inde aufugiens in Bœotia commoratus eſt.*

5. ἀποδιδράσκειν.

Xenoph. καὶ ἐπιχειρῶν ἀποδιδράσκειν μετὰ τοῦ υἱοῦ τότε παῖδα ἀπώλεσε, καὶ *Cùm vellet aufugere vna cum filio, & puerum amiſit, &, &c.*

τρέπειν εἰς φυγήν. In fugam vertere, conuertere.

Chryſoſt. τὸ πλῆθος τῶν Περσῶν εἰς φυγὴν ἐξαίφνης ἔτρεψε. *Multitudinem illam Perſarum ſtatim in fugam vertit.*

ἄνω καὶ κάτω ποιεῖσθαι, ἢ τρέπειν πάντα. Surſum deorſúmque vertere omnia. Demoſth.

ἀπορῶ ποῖ τραποίμην. Neſcio quò me vertam, ſeu quamnam viam ſequar. Xenoph. pro quo alius quiſpiam dixit, οὐκ οἶδ᾽ ἣν ἵνα τράπωμαι ὁδόν.

ADIVNCTA.

¶ *Pœnam effugere.*

τούτων δίκην μηδεμίαν δεδωκέναι, Demoſt. nullius horum pœnam vllam pependiſſe.

τὴν δίκην ὧν ἐμὲ ὕβριζε, διαδῦναι, διακρούσασθαι, idem. illatæ mihi contumeliæ pœnam effugere.

τὴν δίκην δῦναι διαδύς, idem. id eſt, διαφυγὼν, διακρουσάμενος, pœnæ elapſus.

εἰ τούτους ἀζημίους ἐάσομεν, Phal. ſi hos impunè abire ſiuero.

ὧν τὸ ἁμάρτημα οὐκ ἀνεκδίκητον ἀφῆκεν ὁ θεός, Baſil quorum peccatum impunitum, inultúmque minime reliquit Deus.

οὐ τίνων ποινὰς ὧν ἡμᾶς ἐπεχείρησεν ἀδικεῖν, Xenoph. iniuriæ, quam nobis inferre molitus eſt, nullas pœnas pendens.

Digitized by Google

τούτῳ τὸ δίκην δοῦναι διαπεφεύγοιτο, Demoſthen. con. Mid. hac re id aſſequetur, ne pœnas det. vel, ita pœnam effugiet.

τροπὴ. Fuga.

Herodian. τροπὴ τῶν ἀνατολικῶν ἐγένετο. *Orientales in fugam verſi ſunt. Idem,* τραπεὶς φευγομένης, ἔφυγεν εἰς τὴν πόλιν.

τροπὴν ποιῆσαι τῶν πολεμίων. Hoſtes fugere. Plutarch. & Hero.

τρέπειν εἰς κεφαλήν. In caput conuertere.

Demoſth. θεοί σοι ταῦτα τρέψειαν εἰς κεφαλήν. *Dij hæc in tuum caput conuertant.*

Idem, οἱ θεοὶ τὴν ἄδικον βλασφημίαν εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι τρέψουσι. *Dij iniuſtam calumniam in caput dicentis retorquent.*

Phalar. in epiſt. τρέπω εἰς κεφαλήν σοι ταῦτα. *Hæc in tuum caput retorqueo.*

Demoſt. τρέψαι, εἰς Κόνωνα ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα τοῖς θεοῖς εὔχομαι. *Vt vertantur in Cononem hæc & huius generis omnia, Deos precor.*

¶ Pro, ὑπέρ.

ὑπ.

Κτησιφῶντος λόγος. Oratio pro Cteſiphonte. Demoſt.

σοῦ λαλῶ. Pro te loquor. Sic ὑπέρ σου τοῦτο ποιήσω. Ego hoc pro te vel tuo loco faciam. Dem.

τῶν κοινῇ συμφερόντων Pro ſalute communi. Demoſt.

δόξης καὶ τιμῆς τοῖς κινδύνοις ἑαυτὸν διδόναι. Pro gloria & honore, vel Gloriæ & honoris cauſa, ſe periculis offerre. Demoſth.

ἁμαρτίας τινὸς ἀξίαν δίκην δεδωκέναι. Pro aliquo delicto iuſtam pœnam dediſſe. Demoſth.

ἐστὶν ὑπέρ τινος. Aliquid eſſe pro aliquo, vel, Alicui eſſe opportunum aliquid: vt,

Demoſth pro corona. ὃ δὲ πάντων καὶ φοβερώτατον, καὶ μάλισθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, οὗτοι παρεσκευάκεσαν. *Et quod erat omnium maximè formidabile, & hoſtibus opportunum ſeu commodum, hi præparauerant. German. ces Das fur den Feind VVar.*

Pro, ἀντί.

μικρῶν μεγάλα εὐεργετεῖν. Pro paruis magna beneficia conferre.

Xenoph. Pæd. 8. οἱ ἀγαθοὶ μεγάλα ἀντὶ μικρῶν εὐεργετοῦσι. *Pro quo & Iſàs dicere ſolet.* οἱ ἀγαθοὶ ἀντὶ μικρῶν ἴσασι χάριν. *Boni pro paruis etiam ſunt grati.*

χαρίεντος ἰάμβου καλὸς ποιητὴς καλεῖσθαι ἐπιθυμεῖς. Pro venuſto medico malus poeta dici cupis. Prouerb.

ἀρετῆς ἀξιοῦν τιμᾶσθαι: vt,

Demoſth. καί με ἐρωτᾷς ἀντὶ ποίας ἀρετῆς ἀξιῶ τιμᾶσθαι; *Et me interrogas, pro qua virtute, hoc eſt, ob quam virtutem honorem mihi haberi poſtulem?*

πολλῶν ἀντάξιος. Multorum inſtar, Multorum vice fueris, vel eſſe poſſis.

Euripid. in Hecuba, ἥ δ' ἀντὶ πολλῶν ἐστί μοι παραψυχή. *Hæc mihi vice multorum eſt ſolatio. Hecuba verba ſunt de filia Polyxena.*

¶ Ædificare, Extruere.

οἰκοδομεῖν.

οἰκοδομεῖν

Ædificare, Domum ſtruere, ſeu fabricari. Plut. & alii.

οἰκίαν. Ædificare domum. Demoſt.

τριήρεις. Triremes ædificare.

ἐπὶ ταῦτα (Metaphoricè) Superſtruere his: vt,

Xenoph ἐπὶ ταῦτα εὐθὺς οἰκοδομεῖτε ἄλλα φιλικὰ ἔργα. *Sed his ſuperſtruite alia amicitiæ & beneuolentiæ opera.*

τὰ ἄλλα μὴ εὖ. Reliqua opera non bene ſtruere. Ariſtot. de Euripide loquens.

οἰκοδομεῖσθαι, etiam actiuè.

Xenoph. in Memoralib. 1. οὔτε τῷ καλῶς οἰκίαν οἰκοδομησαμένῳ δῆλον ὅστις καρπώσεται. *Neque ſplendidè domum ædificanti notum eſt, quis ea fruiturus ſit.*

Lucian. οἰκοδομεῖσθαι τὴν ὕλην ὡς δέον. *Struere materiam, vt conuenit.*

In paſſiuo.

Ariſtot. τὰ ἄριστα ᾠκοδομημένα τοῦ σώματος. *Partes corporis optimè ædificatæ & coagmentatæ.*

2. ἐποικοδομεῖν.

ἐποικοδομεῖν

Superſtruere.

Chryſo. δεῖ τὴν κρηπῖδα τιθέντας ἐποικοδομεῖν. *Iacto fundamento ſuperſtruendum eſt.*

ἐπὶ τῷ θεμέλιον ἀλλότριον. Super alienum fundamentum ædificare.

ἐπὶ τῷ θεμελίῳ Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν. Ædificare ſuper fundamentum Apoſtolorum & Prophetarum. Paul. Epheſ. 2.

οἶκος

ADIVNCTA.

Aedificare.

τείχη μεγάλα διοικοδομεῖν, Philo. ingentia mœnia conſtruere.

ἀποκαταστῆσαι, vel κατασκευάζειν τὰ πεπονηκότα τῶν τειχῶν, Diod. disiectas ac labefactatas muri partes inſtaurare.

βαλέσθαι θεμέλιον, Demoſth fundamenta iacere. βάλλεσθαι τὴν κρηπῖδα τῆς πίστεως. fidei fundamenta iacere.

τὸ θεμέλιον τῆς πνευματικῆς οἰκοδομῆς τίθεσθαι. Baſil. & Chryſoſt. τὰ θεμέλια κατατίθεσθαι, id eſt, βάλλεσθαι. vel καταβάλλεσθαι, vt in hoc Baſilij loco, καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀγάπης, ἧς κατεβάλου θεμέλιον, ἐποικοδομεῖν αὐτῷ δεῖξον τῇ συνεχείᾳ τῶν προσρήσεων, iactis iam amoris erga nos tui fundamentis, vide vt ſuperſtruas, crebro videlicet nos per literas ſalutando.

οἰκίας οἰκοδομησαμένους καλὰς καὶ μεγάλας, Plat. magnas & egregias domos exſtruentes.

μνῆμα ἐς κάλλος ἐξησκημένον, Luc. monumentum ad ſummam elegantiam elaboratum. εἴ τις ἴδοι δεδημιουργημένην οἰκίαν ἐπιμελῶς, Philo. ſi quis domum ſummo ſtudio ac diligentia conſtructam cerneret.

ὡς συνῳκοδομημένη καὶ συνηρμοσμένη ἐκ θεμελίων ἄχρι στέγης ἡ οἰκία, Idem. domus à fundamentis ad tectum vſque præclare concinneque exædificata.

οἶκος οἰκία οἴκημα οἴκησις δῶμα καλοικία ἑστία θαλάμη	Domus, Habitatio. οἰκίδιον. Domuncula, Caſula. *Logis, maiſon, maiſonnette.*

οἰκία ἰδία. Priuata domus. δημόσιον οἰκοδόμημα, Publicum ædificium. Demoſth.

πατρῷος οἶκος πατρῴα οἰκία	Paterna domus. Demoſthen. *La maiſon de ſon pere.*

τὰ κάτωθεν τῆς οἰκίας ἰσχυρότατα εἶναι δεῖ. Fundamenta domus firmiſſima eſſe debent.

σαίρειν σαροῦν	τὸν οἶκον. Verrere, Purgare domum. *Balier ou nettoyer la maiſon.*

Demoſth. τὰ βάθρα σπογγίζων, καὶ τὸ παιδαγωγεῖον κορῶν. *Subſellia ſpongia detergens, & ſcholam verrens.*

σαροῦν οἰκίαν. Domum ſcopis purgare. Matth. 12.

σεσαρωμένος οἶκος. Domus ſcopis purgata. ibid.

σάρωθρον. Scopæ.

οἰκίζειν πόλιν. Ciuitatem condere ſeu ædificare: Ariſtot. in OEconom.

In paſſiuo.

ᾠκισμένη πόλις ὑπὸ τοῦ Ξενοφῶντος. *Ciuitas condita ſeu ſtructa à Xenophonte. Plut.*

ἀγορανόμος } Ædilis. Dion. & Budæus. *Celui qui a la charge des*
ἀστυνόμος } *baſtiments.*

ἀγορανομία } Ædilitatis munus, Aedilitas.
ἀστυνομία }

τὴν ἀρχὴν { ὑποθέσθαι / βάλλεσθαι } Fundamentum iacere. Demoſth. & Plato *Poſer les Fondements.*

Dicitur & καταβάλλεσθαι θεμέλιον.

ἐκ θεμελίων ἀπόλλυσθαί τι. Funditus aliquid perdere. *Germanicè, Von grund auff, oder auß dem grund verderben.*

Conſequi, Nanciſci, Impetrare aliquid, Acquirere, Adipiſci.

τυγχάνειν.

ἐπιτυχεῖν {

ἀρετῆς. Virtutem conſequi. Demoſth. Iſocr.

ἐξουσίας. Poteſtatem & imperium conſequi. Iſocr.

τιμῆς ὑπὸ δαιμονίου. Diuinitus honorem adipiſci. Ariſt.

συγγνώμης. Veniam impetrare delicti. Iſocr.

μεγίστης δόξης. Maximam gloriam conſequi Iſocr.

πάντων ὧν τις ἐδεήθη. Impetrare omnia, quæ quis petiuit. Iſoc.

τῶν προσηκόντων. Pro merito tractari, Debitam gratiam conſequi. Iſocr.

τῶν δικαίων παρά τινι. Iuſta conſequi apud aliquem: vt,
Demoſth. εἰ μὴ τῶν δικαίων παρ' ὑμῶν τεύξομαι. *Si ius meum apud vos non obtinuero.*

μεγίστης δωρεᾶς παρὰ τῶν Ἑλλήνων. Maximum munus à Græcis conſequi. Iſocr. in Panath.

¶Eundem vſum & compoſitum ἐντυγχάνειν habet: v

Demoſth.

Digitized by Google

Demoſt. δόξης ἐπιτυγχάνειν. *Gloriam conſequi.*

Idem. ἐὰν τὸν τρόπον φιλοσοφοῦντες, μᾶλλον ἐπιτεύξεσθε τοῦ συμφέροντος. *Si hoc modo philoſophati fueritis, facilius vtilitatem aſſequemini.*

Diogenes Laertius, ὁ γαμβροῦ μὲν ἐπιτυχὼν εὗρεν υἱόν· ὁ δὲ ἀποτυχὼν, ἀπώλεσε καὶ θυγατέρα. *Qui generum bonum nactus eſt, is inuenit & filium. Qui vero talem adeptus non eſt, is perdidit etiam filium.*

κτᾶσθαι δόξαν καὶ εὔνοιαν παρὰ πάντων. Gloriam & beneuolentiam conſequi ab omnibus. Demoſt.

ἐφικέσθαι τῆς ἀρετῆς, Virtutem adipiſci. Iſocr.

Idem, τῶν ἀξίων λόγων χαλεπὸν τῶν μεγεθῶν ἐφικέσθαι. *Difficile eſt ingentium rerum magnitudinem conſequi.*

¶ Oppoſitum verbum eſt ἀποτυγχάνω. Non conſequor, Fruſtror, Non impetro, Aberro, Non potior re aliqua: vt,

ἀποτυγχάνειν
- τοῦ σκοποῦ. Scopum non aſſequi ſeu attingere. Ariſt.
- τῆς ἐλπίδος. Fruſtrari ſpe. Ariſtot.
- τῶν πραγμάτων. Non conſequi res. Demoſthen.
- γαμβροῦ. Aberrare à bono genero, Bonum generum non adipiſci. *Exemplum paulo ante ex Diog. Laertio citatum eſt.*
- Fruſtrari, Falli opinione: vt,

Bias apud Diog. Laert. ὃ μέλλεις ποιεῖν μὴ λέγε· ἀποτυχὼν γὰρ καταγελασθήσῃ. *Quid facturus ſis, noli prædicere: nam ſi non ſuccedit, hoc eſt, ſi euentus dictis tuis non reſpondet, derideberis.*

¶ Ponitur & διαμαρτάνω in hac ſignificatione: vt,

Iſocr. οἱ δ' εὔχονταί σε μὴ διαμαρτεῖν ὧν ἐπιθυμεῖς. *Illi autem optant ne fruſtreris illis, quæ expetis.*

Idem, διημαρτηκότι τῆς δόξης, ἧς προσῆκε τυχεῖν αὐτόν. *Huic qui non adeptus eſt honorem, quem decebat eum conſequi. Hic vides* τυγχάνω *&* διαμαρτάνω *inter ſe opponi.*

Conſeruare, Saluum & incolumen ſeruare, Tueri, Liberare, Cuſtodire.

φυλάττειν.

τἀγαθά. Bona ſiue opes tueri: vt,

Demoſthenes. πολλάκις δοκεῖ τὸ φυλάξαι τἀγαθὰ τοῦ κτήσασθαι χαλεπώτερον εἶναι. *Sæpè videtur difficilius eſſe bona tueri, quam parare, quod Latinus poeta ſic expreſſit: Non* *minor eſt virtus, quàm quærere, parta tueri.*

φυλάττειν

τὸν ὀφλόντα, ἕως ἂν καταστήσῃ τοὺς ἐγγυητάς (cum accuſ. perſonæ) Eum, qui ad mulctam condemnatus eſt, cuſtodire, donec vades conſtituat. Demoſt.

τοὺς νόμους. Leges tueri, vel Legum autoritatem inuiolatam ſeruare. Hinc magiſtratus ducuntur νομοφύλακες.

τὸν νόμον. Legem ſeruare. In noui Teſtamenti ſcriptis aliquoties.

τινὰ ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Tueri aliquem à malo.
2. Theſſal. 3. & alibi in nouo Teſtamento.
Sic & Xenoph. Pæd. 2. ὅπως ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν φυλάττοιεν αὐτόν.

In paſſiuo.

Ariſtoph. νέος γάρ εἰμι καὶ φυλάττομαι σφόδρα. *Herodian.* ὡς ἂν σωθῇ, ἐκεῖ φυλαχθείς.

*NOTA.

φυλάττω etiamſi ſæpius pro conſeruo, cuſtodio, tueor & ſimilibus accipiatur, vt φυλάττειν τἀγαθά, tueri bona, per metaphoram tamen ſignificat cauere ſibi ab aliqua re: vt, φυλάττειν ἑαυτὸν ἀπό τινος.

2. σώζειν.

σώζειν

τινά. Aliquem incolumen ſeruare: vt,
Demoſth. ἐγὼ μὲν σὲ ἔσωσα, καὶ σὺ δι' ἐμὲ ἐσώθης, ἐγὼ δὲ διὰ σὲ ἀπωλόμην. *Ego te conſeruaui incolumem, & tu à me conſeruatus es, ego autem propter te perij.*

ἑαυτὸν φυγῇ πρὸς τὴν πόλιν (cum datiuo inſtrumentali) Fuga in vrbem capta, ſaluti ſuæ conſulere. Plato.

τὰ ἑαυτοῦ Suas res ſaluas & incolumes conſeruare.
Herodian. οὐ τὰ ἄλλων λαβεῖν, ἀλλὰ τὰ αὐτοῦ σώζειν. *Non aliena occupare, ſed ſua tueri, conſeruare.*

τὴν ὑγίειαν. Valetudinem conſeruare: vt,
Ariſtot. Eth. τὰ σύμμετρα σιτία καὶ ποτὰ αὔξει καὶ σώζει τὴν ὑγίειαν. *Moderatus cibus & potus, auget & conſeruat valetudinem.*

τὴν πόλιν, τὴν πολιτείαν, τὴν πατρίδα Conſeruare ciuitatem, politiam & patriam. Ariſtot. Plato, Iſocr.

In paſſiuo.

Seruari, Incolumem euadere: vt,
Herodian. ἐβόα μέγαν κίνδυνον πεφευγέναι, μόλις τε σωθῆναι. *Clamat ſe magnum periculum effugiſſe, vixque ſaluum & incolumem euaſiſſe.*

Idem

Google

Idem, ὀλίγοι ἐκ πολλῶν ἐσώθησαν. *Pauci duntaxat ex multis euaſerunt incolumes.*

ἐκ τῶν κινδύνων. Euadere ex periculis incolumem, Liberari ex periculis, Lycurg.

sto. πῶς ἐσώθης ἐκ τῆς μάχης; *Quomodo euaſiſti ex prælio?*

mosth. δι' ὑμᾶς ἐσωζόμην δικαίως. *Per vos conſeruabor meritò.*

σῶος, σώα, σῶον, Saluus, incolumis.

emosth. χρόνον ἅπαντα σῶον ἦν *Idem*, τὰ ἡμέτερα σῶα ἐστί, *&c. Noſtra t ſalua & integra.*

3. τηρεῖν.

τὰς ἐντολὰς θεοῦ. Seruare præcepta Dei, Matth.9.
τὸν λόγον. Iohan.8.
τὸ σάββατον Sabbathum ſeruare.ibid.
τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι. Iohan.2
τινά. Cuſtodire aliquem. Seruare in cuſtodia: vt, *Matth.27.*
ὁ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν.
τινὰ πάνδημον ἑορτήν. Quandam totius populi celebritatem obſeruare. Plutarch.
τοὺς καιρούς. Obſeruare temporum articulos Gregor.
ἐκεῖνο μόνον, ὅπως μηδὲν τῶν πατρίων καταλύωσι. Hoc tantum obſeruare, ne patria ſtatuta violent. Iſocr.

σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι, Ioan.2. οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες Ἰησοῦν, Qui cum ipſo erant ſeruantes Ieſum. Matth.27.

4. τηρητέον.

Nazianz. τηρητέον πάσῃ φυλακῇ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν. *Omni ſtudio anima uſtodienda eſt.*

5. παρατηρεῖν.

παρατηρεῖ τὰ ὑπὸ τῶν πολλῶν γιγνόμενα. *Obſeruare illa quæ à vulgo fiunt.* Sic & παραφυλάττειν: vt,

παραφυλάττων τὸν Ἀννίβαν, *Hannibalem obſeruans, nimirum quid agat, vel quo eat. Plutarch.*

Significat & παρατηρεῖσθαι idem quod παρατηρεῖν: vt,

Luc.cap.41.de Phariſæis loquens: αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτόν. *Obſeruabant eum, nimirum aſtutè & inſidioſè, vt captarent quod in eo reprehenderent.*

6. διασώζειν.

τοὺς οἰκείους. Familiares ſuos incolumes conſeruare. Iſocr. in Æginet.

διασώζειν

τὴν πατρίδα. Patriam tueri. Idem in Paneg.
τὸ σῶμα. Corpus conſeruare. Idem in Archid.
ἐκ τῶν κινδύνων τοὺς φίλους. Amicos ſeruare, & ex periculis eximere, ſeu periculis liberare. Iſocr. Demon.

Demoſth. ἃ ἐν τῷ πολέμῳ διεσώζετο, ταῦτ', *&c. Quæ in bello ſeruabantur, ea &c.*

Lycurg. τρία γάρ ἐστιν ἃ διαφυλάττει καὶ διασώζει τὴν τῆς πόλεως εὐδαιμονίαν. *Vbi nota* διασώζειν, *&* διαφυλάττειν *tanquam ſynonyma copulari.*

7. διαφυλάττειν.

διαφυλάττειν

γυναῖκα καὶ παρθένον. Mulierem & virginem tueri. Xenophon.
τὴν πόλιν. Ciuitatem conſeruare, tueri. Iſocr. Archid.
τὰ ἀγαθά. Bona tueri: vt.

Iſoc. ἡ μὲν φρόνησίς ἐστιν ἡ βουλευομένη περὶ ἁπάντων, καὶ τὰ μὲν ἀγαθὰ διαφυλάττουσα, τὰς δὲ συμφορὰς διαφεύγει. *Prudentia eſt, quæ deliberat de rebus omnibus, & quæ bona ſunt, conſeruat: mala vero deuitat.*

¶ Conſiderare, Perpendere, Mente reuoluere, Meditari.

σκέπτεσθαι.

σκέπτεσθαι

τί. Aliquid conſiderare: vt,
Iſocr. σκέψαι δὲ κἀκεῖνο καὶ διέλθε πρὸς σεαυτόν. *Conſidera autem hoc, & tecũ perpende. Hic* σκέπτεσθαι καὶ διελθεῖν πρὸς ἑαυτὸν *ferè ſynonymῶs ponuntur. idem,* πρῶτον μὲν σκεψώμεθα τὰ τῶν Λακεδαιμονίων. *Primum Lacedæmoniorum res perpendamus.*
τί χρὴ ποιεῖν ἐν τῷ παρόντι. Conſiderare quid in præſentia fieri oporteat. Iſocr. De pace.
τίνα τρόπον ἡ πόλις διοικεῖται. Conſiderare quo pacto ciuitas adminiſtretur. Iſocr. ibid.
περί τινος. De aliqua re cogitationem ſuſcipere. Aliquid perpendere. Iſocr. ad Nicocl.

Herodian. συνελθεῖν καὶ περὶ τῶν πρακτέων σκέψασθαι. *Conuenire, & de rebus agendis conſiderare.*

χρήσιμόν τι σκέπτεσθαι. Vtile aliquid meditari. Demoſth.

¶ σκεπτέον. Conſiderandum. Deliberandum eſt.

τί τῶν βασιλέων ἔργον ἐστί. Quodnam regum munus ſit, videndum

σκεπτέον
dum & conſiderandum eſt. Iſocr. ad Nicocl.
ὅπως αὐτοὺς ἀπαλλάξωσι τῶν κακῶν τῶν παρόντων. Mente reuoluendum eſt, vt ab præſentibus malis eos liberent. Iſocr. in Pan.
περὶ ἀφθαρσίας. De immortalitate cogitandum eſt. Philo de Mundo.
εἰ δόξα ἀπόλλυται: vt,

Demoſt. οὐκ εἰ μὴ χρήματα ἀπόλλυται, μόνον σκεπτέον· ἀλλ' εἰ καὶ δόξα, περὶ ἧς μᾶλλον σπουδάζειν χρὴ ἢ περὶ χρημάτων. *Non hoc ſolùm conſiderandum eſt, an iactura pecuniæ nulla fiat, ſed habenda etiam eſt ratio exiſtimationis, quæ multo quàm opes, nobis antiquior eſſe debet.*

ἐσκεμμένος ἥκει. Meditatus & paratus venit. Demoſth.

ἐσκεμμένα καὶ παρεσκευασμένα πάντα λέγει. Meditata & præparata dicere omnia. Idem.

ἐσκεμμένως τινὰ κακῶς ποιεῖν. Præmeditatè ſeu conſideratè lædere aliquem. Idem.

2. μελετᾶν.

μελετᾶν εὐθέως ἀπολογίας ὑπὲρ τῶν ψευδῶν. *Meditari ſtatim defenſionem mendaciorum. Demoſth.*

3. λογίζεσθαι.

λογίζεσθαι
τί. Aliquid conſiderare: vt,
Iſocr. οἶμαι ὑμᾶς καταγνώσεσθαι τὴν μανίαν τῶν μὴ λογιζομένων τὰς συμφοράς. *Arbitror vos cognoſcere dementiam illorum, qui non conſiderant illas calamitates.*
πρὸς ἑαυτόν. Secum perpendere & conſiderare: vt,
Demoſth. θαυμάζω πῶς οὐ λογίζῃ πρὸς σεαυτόν. *Miror quòd non tecum perpendas.*
Idem, λογίσασθε πρὸς ὑμᾶς αὐτούς. *Perpendite vobiſcum.*
περὶ τῶν ἰδίων. Res proprias conſiderare, Iſoc. ad Nicocl.

4. ἐνθυμεῖσθαι.

ἐνθυμεῖσθαι
τινός (cum genitiuo) Aliquid perpendere: vt.
Iſocr. ὧν ἐνθυμηθέντα σε χρὴ μὴ περιορᾶν ταύτην. *Quæ (fortè) te conſiderare, & non negligere talem famam.*
Et alibi, ὧν ἐνθυμουμένους χρὴ *&c.*
τι (cum accuſatiuo) vt
Iſocr. ἐπειδὰν ἐνθυμηθῶσι τοὺς φόβους καὶ τοὺς κινδύνους. *Poſtquam conſiderauerint metum & pericula.*
πῶς, &c. Conſiderare ſecum quomodo, &c.
Iſocr. ἐνθυμοῦμαι μὲν οὖν, πῶς ἂν διαλέγοιμι τοῖς ἐπηγγελμένοις

καὶ τὸν βίον, ὃν ζῶ, καὶ τὴν παιδείαν περὶ ἣν διατρίβω. *Perpendebam mecum quonam pacto declararem poſteris, & vitam, quam ago, & inſtitutionem, in qua verſor.*

πρὸς ἑαυτόν. Secum conſiderare: vt,

Iſocr. ἐνθυμήθητε πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς, εἰ δοκῶ, *&c. Vobiſcum ipſi perpendite, vtrùm videar, &c.*

ADIVNCTA.

¶ *Conſiderare, Cogitare.*

πρὸς ἐμαυτὸν ἐννοῶ, Luc. mecum cogito.

ἐσκοπεῖτο πρὸς ἑαυτὸν, ὅπως ἂν γένοιτο. idem. vel, ἐσκόπει, ſecum conſiderabat. μηχανὴν τινα ἐζήτει δι' ἧς ἐξελθεῖν γένοιτο, idem. rationem aliquam quærebat.

τοιαῦτα τῇ ψυχῇ ἀναπολῶν, Philo. hæc animo voluens.

ἀνελίσσειν, idem quòd ἀναπολεῖν, Baſil. ταῦτα κατ' ἐμαυτὸν ἀνελίσσων, καὶ συνεχῶς στρέφων ἐν τῇ καρδίᾳ hæc mecum volutans, aſſiduéque in animo verſans. χρὴ δὲ περὶ τὴν ἡμέραν ταύτην τῇ ψυχῇ διατρίβειν, Iſocr. animo & cogitatione verſari.

ἐπὶ τῷ αὐτῷ δέει καὶ τῷ λογισμῷ γενόμενος, Lucian. in eodem metu, animo & cogitatione poſitus.

καινή τις ἔννοια μεταξὺ βαδίζοντι ὑπελθοῦσα, παρακοῦσαι ὑμῶν ἐποίησεν, idem. noua quædam cogitatio animum inter ambulandum ſubiens, fecit, vt vos minus exaudirem.

εἰς τὸ μέγεθος ἀφορῶν τοῦ πράγματος. Philo. rei magnitudinem mihi ob animum proponens. διαλογιζόμενος ἐν ἑαυτῷ πολλάκις ἠπόρησα, idem. ſæpe mecum conſiderans, addubitaui. ἐκεῖνο λογίζου πρὸς σεαυτόν. Chryſoſt.

ἔννοιά τις αὐτὸν εἰσῄει, idem. ſubibat eius animum quædam cogitatio.

ἐν τούτοις ἐγὼ σύνειμι νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν τοῖς λογισμοῖς, Greg. in his cogi- cogitationibus noctu diúque verſor.

ἐν νῷ ἔχειν. Xenoph. meditari, cogitare. ἐν νῷ λαμβάνειν. Chryſoſt. ἐννοεῖν. ὥσπερ οἱ ἀργοὶ τὴν διάνοιαν εἰώθασιν ἑστιᾶσθαι ὑφ' ἑαυτῶν, ὅταν μόνοι πορεύωνται, Plat. vt qui animo vacat, ſeipſos paſcere ſolent, cum ſoli ambulant: GALL. *Entretiennent leurs penſees.*

οὐ γὰρ δὴ ἄλλην τινὰ αἰτίαν ἔχω τοῖς γενομένοις ἐπινοεῖν, Baſil. excogitare, comminiſci.

εἰς ἔννοιαν ἐλθεῖν, idem. i. ἐννοεῖν. εἰς ἔννοιαν καθίστασθαι Suid.

ταῦτα οὐδεὶς οὐδ' εἰς ἔννοιαν λαμβάνει, Chryſoſt. id eſt, ἐννοεῖ. τούτων ἕκαστον ὑπεισῄει μοι τῇ διανοίᾳ, Baſil. ὑπεισῄει, ſubibat.

τί στρέφουσιν ἐν τοῖς λογισμοῖς; Suid. quid cogitant? εἰ ταῦτα διὰ παντὸς ἐστρεφόμην, ἐπιφέρωμεν, εἰ ταῦτα ἐλογιζόμεθα, Chryſoſt. ſi hæc ſemper animo atque cogitatione voluerimus. ἐπὶ πολλὰ ἀγαγὼν τὴν διάνοιαν, Baſil. multa cogitans, animum huc atque illuc inflectens.

συνεισῆλθε δὲ τοῖς διαλογισμοῖς κἀκείνη ἡ ἔννοια, Greg. ad has diſceptationes hęc quoque cogitatio acceſſit.

ῥαθύμως διασκέψασθαι, negligenter rem conſiderare.

ταῦτα πολλάκις ἐπ' ἐμαυτοῦ γενόμενος ἐσκόπουν, Baſ. i. πρὸς ἐμαυτὸν, vel κατ' ἐμαυτὸν, GALL. *à par moy.*

μήτε ἐνθυμεῖται, μήτε λογίζεται, Demoſth. illud nec cogitat, nec reputat.

μή ποτ' αὐτοῖς ἐπὶ νοῦν ἀναβαίη τοῦτο, idem. vtinam id nunquam ipſis in mentem veniat. GALL. *que iamais cela ne leur monte en la teſte.*

ταύτην τὴν διάνοιαν ἔχων, vel κεκτημένος, εἰς Σικελίαν ἦλθον, Plato. hoc animo in Siciliam profectus ſum.

λόγον δ' ἐμαυτῷ διδοὺς, εὑρίσκω, Demoſt. rationem mecum iniens, reperio.

εἴ τις ἐκ τῆς ἀληθείας λογίζοιτο, Luc. ſi quis verè conſideret, ſi quis recta ratione rem reputet.

καί μοι ὑπ' ὀφθαλμοῖς λάβε τὴν ἐπανάστασιν τῶν κυμάτων, idem. intumeſcentes fluctus pone ante oculos.

εἴ τις ἐπίῃ τῷ λογισμῷ, id eſt, λογίζηται.

ἔννοιαν λαμβάνειν, pro εἰς ἔννοιαν ἐλθεῖν, loquutio Baſilio familiaris.

ἔννοιαν λαμβάνειν τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν, &c. diem illum animo cõplecti, uo &c. ſic Diodor. τίς γὰρ ἂν λαβὼν ἔννοιαν τῆς κατὰ τὸν ἀνθρώπινον βίον ἀνωμαλίας καταπλαγείη; & quis eſt, qui humanæ vitæ inconſtaniam animo perpendens, non obſtupeſcat?

εἰ μή μοι λογισμὸς εἰσῆλθεν, ὡς, &c. Procop. niſi hæc cogitatio occurſſet. vel, niſi mihi in mentem veniſſet.

περισκέπτεσθαι, καὶ ἐπιλογίζεσθαι, Suid. accuratiſſimè conſiderare, ac erpendere. αὐτὸν διαπαντὸς ἔχειν ἐπὶ τῆς διανοίας, Chryſoſt. perpetua os cogitatione circumferre.

5. σκοπεῖν.

τὶ καὶ λογίζεσθαι. Cogitare aliquid & ſecum meditari. Demoſth.
τὰ πάτρια. Patrium morem conſiderare. Iſocr.
τὸ συμβαῖνον. Conſiderare hoc quod accidit. Idem.
τί τῇ πόλει βέλτιστόν ἐστι. Conſiderare quid ciuitati optimum ſit Demoſth,
τίνα τρόπον διαλεχθῶ περὶ τῶν πραγμάτων. Conſiderare quomo-

[illegible]

do dicam de negotiis. Iſocr.

ὅπως ἐκ παντὸς τρόπου πλέον ἕξομεν τῶν ἄλλων. Conſiderare & ratiocinari, vt omnibus modis plus habeamus quàm alii. Iſoc. in Plato.

παρ' ἑαυτῷ. Secum perpendere:vt,

Demoſt. σκοπεῖτε καὶ λογίσασθε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς, εἴ τινες. *Conſiderate apud voſmet ipſos, an qui, &c.*

περί τινος. Aliquid conſiderare. Xenoph. Pæd 1.

μετά τινος. Cum aliquo perpendere aliquid. Iſocr.

6. σκοπεῖσθαι πρὸς ἑαυτόν.

Demoſt. σκοπεῖσθαι χρὴ πρὸς ὑμᾶς αὐτούς, πότερον, *Conſiderandum eſt apud vos ipſos, verum vobis honeſtius &c.*

σκοπεῖσθαι μετ' ἀληθείας. Verè rem æſtimare, Demoſt.

σκοπεῖσθαι μετά τινος, Perpendere cum aliquo. Idem.

7. ἐπισκοπεῖν.

ἐπισκοπεῖν

τί. Animo ſecum aliquid verſare, perpendere:vt,

Iſocr. ἐπισκόπει τοὺς λόγους ἀεὶ τοὺς σαυτοῦ. *Semper quid dicas, conſidera.*

τῇ γνώμῃ. Mente aliquid perpendere, Animo ſecum verſare: vt,

Iſocr. πᾶν ὃ, ἂν μέλλῃς λέγειν, πρότερον τοῦτο ἐπισκόπει τῇ γνώμῃ. *Quicquid dicturus es, id animo prius tecum verſa vel reputa.*

περί τινος. Aliquid animo volutare: vt,

Cebes Theban. περὶ τῶν αὐτῶν πολλάκις δεῖ ἐπισκοπεῖν. *Eadem ſæpius animo volutare oportet.*

8. διελθεῖν & διεξελθεῖν πρὸς ἑαυτόν.

Iſocr. διέλθε πρὸς σεαυτόν *Tecum ipſe conſidera.*

Idem, εἰ διεξέλθοιτε πρὸς ὑμᾶς αὐτούς. *Si conſideretis apud vos ipſos.*

9. διεξιέναι τί πρὸς ἑαυτόν. Secum reputare, Animo verſare.

Iſoc. ἐὰν ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα διεξίητε πρὸς ὑμᾶς αὐτούς. *Si hæc apud animum reputaueritis.*

Idem, διεξιὼν δ' ἕκαστα τούτων πρὸς ἐμαυτόν, εὕρισκον. *Cùm hæc mecum perpenderem, inueniebam, &c.*

10. ἀναμιμνήσκεσθαι πρὸς ἑαυτόν.

Iſocr. ἀναμιμνήσκητε πρὸς ὑμᾶς αὐτούς, ὅτι ὑπὸ πάντων ὁμολογεῖται, περὶ

τοῦ

ζυμῆσθαι τῆς σωτηρίας αὐτῆς. *Cogitate Vobiſcum,omnes ſaſſos eſſe, llos conſeruaſſe.*

II. διανοεῖσθαι.

Animo verſare,Mente agitare(abſolutè)vt,

Iſocr. καὶ διανοηθέντες, οὐ πρότερον ἐσκόπουν, δι' ὧν κολάσειαν τοὺς ἀκοσμοῦντας. *Et hæc mente agitantes,non prius cogitabant,qua ratione immodeſtos punirent.*

ταῦτα. Hæc animo verſare:vt,

r. ταῦτα διανοηθεὶς, ἔγραψα τὸν λόγον τουτονί, ἔτη γεγονὼς δύο καὶ ὀγδοήκοντα. *tecum reputans, hanc orationem ſcripſi annos natus octoginta*

μὸν λαβεῖν περί τινος. Suſcipere cogitationem alicuius rei. De
1.

σεῖν τινὶ λογισμόν τινα. Incidere alicui cogitationem aliquam.
oſt.

¶ Cogitare,In mentem venire alicui.

ἐπὶ νοῦν τινί
εῖν τινί
ἐθῇ τινί τι
ῃ τινὶ λογισμὸς περί τινος

In mentem venire alicui aliquid. *Quand il reſouuient à quelcun de quelque choſe.*

moſth. εὔχομαι τοῖς θεοῖς ἃ καὶ τῇ πόλει, καὶ ὑμῖν συμφέρειν μέλλει ταῦτ' ἐμοὶ εῖν ἐλθεῖν ἐπὶ νοῦν, καὶ ὑμῖν ἑλέσθαι. *Deum precor,Vt qua & Reipubl.& profutura ſint,ea in mentem Veniant & mihi,Vt dicam: & Vo- faciatis.*

m, οἴονται δεῖν διαπράττεσθαι, ὅ,τι ἂν ἐπέλθοι τούτοις. *Exiſtimant ſibi, quid in mentem Venerit,perficiendum eſſe.*

cr. νεώτερος ἄν, ἴσως ἐξεῦρον, νῦν δ' οὐδὲν ὑπέρχεταί μοι τοιοῦτο. *Si iunior ,fortaſſe inueniſſem,nunc Verò nihil tale in mentem mihi Venit.*

em, περὶ τούτου μηδεὶς πώποτε λογισμὸς αὐτοῖς εἰσῆλθε. *Hac de re nullam am cogitationem ſuſceperunt.*

¶ Conſtituere,Ordinare,Prȩficere.

καθιστάναι.

βασιλέα, δικαστάς. Conſtituere regem,iudices.Iſocr.

Demoſth. τοὺς μὲν ἐκβαλών, τοὺς δὲ καθιστὰς τῶν βασιλέων. *Alios reges eiiciens,alios conſtituens.*

τινὰ κληρονόμον. Conſtituere aliquem hæredem. Demoſt.

τινὰ ἐπὶ πολλῶν:Vt,

Matth.25. ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιςός, ἐπὶ πολλῶν σε καταςήσω. *Super pauca fuiſti fidelis, ſuper multa te conſtituam, id eſt, multis te præficiam.*

τινὰ ταμίαν τῶν χρημάτων. Conſtituere aliquem quæſtorem. *Einen zum Renntmeiſter machen, oder verordnen* Xenoph.

τινὰ ἀντί τινος. Conſtituere aliquem loco alterius, vel in locum alterius. Xenoph.

τινί τι Conſtituere & ordinare alicui aliquid: vt,

Iſocr. πολλὰς αὐτοῖς καὶ παντοδαπὰς ἀσκήσεις τῆς θειότητος κατέςησεν. *Multa & varia exercitia pietatis ipſis inſtituit & ordinauit.*

ἑαυτὸν κύριον καὶ διδάσκαλον. Conſtituere ſeipſum dominum & magiſtrum. Iſocr. in Sophiſt.

καθίςημι

τὴν πολιτείαν καὶ τὴν δημοκρατίαν. Conſtituere ſeu ordinare Rempub. & Democratiam. Iſocr.

πάλιν εἰς τὴν αὐτὴν ἕξιν ἐξ ἧς ἐξέπεσεν. Reſtituere aliquem in priorem ſtatum, vnde exciderat. Iſocr. in Panath.

τινὰ ἐπὶ τὰς ἱερωσύνας. Aliquem ad ſacrorum curam ordinare, ſeu ſacris præficere. Iſocr. in Buſir.

Matth.cap.24. ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταςήσει αὐτόν. *Super omnia bona ſua conſtituet ipſum. Germanicè, Er wird jhn vber alle ſeine Guter ſetzen.*

τινὰ ἐπὶ τὰ μέγιςα. Maximis rebus aliquem præficere, Super magna negotia conſtituere: vt,

Iſocr. τὸν πλείςους διαφθεῖραι τῶν πολιτῶν δυνηθέντα ἐπὶ τὰ μέγιςα καθίςαμεν. *Super magna conſtituimus eum qui plurimos perdere poteſt.*

τὴν βουλὴν ἐπιμελεῖσθαι τῆς εὐκοσμίας (cum infinitiuo) Conſtituere Senatum, vt ſit inſpector morum. Iſocr. in Areop.

τὸ κοινὸν εἰς ἀσφάλειαν. Rempub. in tuto collocare. Iſocr. in Epiſt.

Vſurpatur & καθίςημι in hoc loquendi genere etiam paſſiuè: vt

Iſocr. ἐξ ἐκείνων τῶν ἔργων ἡγεμόνες κατέςητε τῶν Ἑλλήνων. *Ob illa facta vos Græcorum duces & præfecti conſtituti eſtis.*

¶ καλῶς καθεςηκυῖα πόλις. Bene conſtituta Reſpub. Demoſt. Pro quo Lycurgus dicit πόλις εὐνομουμένη.

Idem, πρὶν εἰς τὴν ἀρχὴν καταςῆναι, οὐκ ἠξίωσαν μετασχεῖν τῆς ἐκείνου τυραννίδος. *Priusquam regno præficeretur, noluerunt fieri conſortes ſeu participes ipſius tyrannidis.*

Idem, Λακεδαιμόνιοι κύριοι καταςάντες τῶν Ἑλλήνων πάλιν ἐξέπεσον ἐκ

τῆς

πραγμάτων. *Lacedæmonij domini Græcorum conſtituti, non ea, quæ officij erant, effecerunt.*

dem, ὅτι εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστην. *Cùm in imperium conſtitutus ſim.*

ὰ καθεστῶτα. Statuta, Leges, Iſocr.

ἱ προεστῶτες. Qui præſunt, Præfecti, Iſocr.

εἰς ἀρχὴν κατασταθεὶς. Qui ad imperium euectus eſt. Iſocr. ad De-
on.

Idem ad Nicocl. τοὺς τυράννους μᾶλλον ἔδει τῶν ἄλλων παιδεύεσθαι, ἐπειδὰν εἰς τὴν ἀρχὴν καθιστῶσιν. *Oportebat reges, quandoquidem in imperio conſtituuntur, diligentius inſtitui, quam alios homines.*

ADIVNCTA.

¶ *Præfectus*, vide *Adminiſtrare*.

ὁ ἡμῶν ἐπιστάτης, Greg. qui nobis præeſt.
ὁ ἡμῶν προεδρεύων, idem, vel, προστατεύων.
ὁ τῆς ἐκκλησίας ἐξηγούμενος, vel, καθηγεμὼν, πρόεδρος, προστάτης, idem. οἱ λαχόντες τὴν ἐπισκοπὴν διοικεῖν, Chryſoſt. quibus epiſcopatus gubernatio obtigit.

¶ Celare, Occultare.

κρύπτειν

Celo, Occulto, Tego: vt,
Periander δυστυχῶν κρύπτε ἵνα μὴ τοὺς ἐχθροὺς εὐφράνῃς. *Cum tibi aliquid aduerſi accidit, occulta, ne hoſtes tuos gaudio afficias.*
τοῦτο. Hoc celo, Tego: vt,
Demoſth. ἡ γυνὴ οὐ κρύπτει τὸ πρᾶγμα. *Mulier non celat factum.*
σε τοῦτο Celo te hoc: vt,
Lyſias, ὁ Διογείτων τὴν μὲν θυγατέρα ἔκρυπτε τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός. *Diogiton celabat filiam mortem mariti.*
ἀπὸ σε τοὺς λόγους Celo te ſermones. 1. Reg. 3.

Syneſ. epiſt. 75. ἣν μέχρι ἔκρυψεν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ὁ Θεός. *Quam hucuſque Deus homines celauit. Germani dicunt, Fur einen Verbergen.*

2 Ἀποκρύπτειν.

Iſocr. ἄτοπον τὴν μὲν οὐσίαν ἐν τοῖς ... ἀποκρύπτειν, τὴν δὲ δικαιοσύνην φανεἐνὸν ἔχοντα ἀποκρύπτειν. *Abſurdum eſt, opes quidem domi poſſe occultare, animum vero apertum gerentem, oberrare.*

3. ἀποκρύπτομαι.

ἀποκρύπτομαι

οὐδέν. Nihil celo. Iſocr. in Areop.

Lyſias, οὐδὲν ἀποκρυψάμενος, ἅπαντα διηγήσομαι. *Nihil celans omnia narrabo.*

σε οὐδέν. Nihil te celo. Plutarch. Romulo.

Plato in Apolog. ὑμᾶς οὔτε μέγα, οὔτε σμικρὸν ἀποκρυψάμενος λέγω. *Vos nihil neque magnum, neque paruum celans, omnia dico.*

πρός σε. Celo te: vt,

Iſocr. ἡγησάμην ταῦτα δεῖν σοὶ μὲν ἐπιστεῖλαι, πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους ὡς οἷόν τε μάλιστ' ἀποκρύψασθαι. *Duxi tibi hæc ſcribenda, alios autem quam maximè celanda eſſe.*

Ponitur etiam abſolutè: vt,

Xenoph. περὶ τοῦ δικαίου γε οὐκ ἀπεκρύπτετο ἣν εἶχε γνώμην. *De iuſtitia quid ſentiret, non occultabat.*

4. συγκρύπτειν.

Iſocr. ἐδεῖτό μου συγγνώμην ἔχειν αὐτῷ, καὶ συγκρύψαι τὴν συμφοράν. *Rogabat me, vt ſibi ignoſcerem, & occultarem hanc miſeriam.*

5. λανθάνειν.

λανθάνειν

Celare (abſolutè) vt,

Iſoc. μηδέποτε μηδὲν αἰσχρὸν ποιήσας, ἔλπιζε λήσειν. καὶ γὰρ ἂν τοὺς ἄλλους λάθῃς, σεαυτῷ γε συνειδήσεις. *Nunquam turpe aliquid committens ſperes clam fore. Nam etiamſi alios celes, tamen tibi ipſi conſcius eris.*

τινά. Aliquem celare: vt,

Iſoc. ἅπαντα δοκεῖ ποιεῖν, ὡς μηδένα λήσων. καὶ γὰρ ἂν παραυτίκα κρύψῃς, ὕστερον ὀφθήσῃ. *Omnia facias, quaſi neminem celaturus ſis. Nam etiamſi in præſentia occultes, poſtea tamen innoteſcet.*

ADIVNCTA.

¶ *Celare aliquid, vel contrà.*

εἴτε ἐξοιστέον αὐτὸ εἰς φῶς, εἴτε μή, Plat. ſiue hoc in lucem efferendum eſt, ſiue non. ἀπὸ τοῦ ἐναντίου.

ὧν οὐδεμία λαθεῖν τὸ γεγενημένον ὡς αἰσχύνην ἔχον ἐζήτησεν, Iſocr. quarum nulla tectum & obſcurum eſſe curauit id quod acciderat, vt turpe atque infame. οὐκ ἂν δυναίμην σιωπῆσαι πρός σε, Lucian. tacitum id habere apud te non poſſem. Et alibi, σιωπήσομαι, καὶ πρὸς

οὐδένα

οὐδενὶ ἐρῶ, nemini dicam.

εἰ δὲ ἐχεμυθήσειν ὑπόσχοιό μοι, οὐκ ἂν ὀκνήσαιμι, idem, ſi fidem das te taciturum, haud cunctanter dicam.

τὸ μῖσος ἐν αὑτῷ κατάκλειστον αὔξειν, idem. pectore preſſum odium augere.

οὐ φιλεῖς, οὐ γὰρ ἂν ἀπέκρυπτες τὰ τοιαῦτα, idem. haud me amas, neque enim alioqui res huiuſmodi reticeres. ἀποκρύπτομαί σε τὸ ἀπόρρητον, Dion.Halic. μέχρι τοῦ νῦν αὐτὸν ἀπεκρυψάμεθα πολλαῖς ἐπινοίαις. Greg. variis artibus à nobis factum eſt, ne ille hæc ſciret. ἐπικρύπτειν, etiam idem quod ἀποκρύπτειν. οὐδὲν αὐτὴν τῶν σῶν ἔργων ἐπικέκρυψαι, Phil. Nihil rerum tuarum eam celaſti.

τὸ δὲ μῖσος οὐκ ἐξελάλουν, ἀλλ' ἐν ἑαυτοῖς ἐταμίευον, idem. ſuum in illum odium non efferebant, ſed in pectore conditum habebant.

μηδὲν φθόνῳ συσκιάζειν ὧν ἡ μήνυσις ὠφελήσει, idem. nihil eorum, quorum enunciatio profutura eſt. per inuidiam obſcurare.

σιωπῇ τὸ θαῦμα κατέσχον, ἐξειπεῖν οὐ θαῤῥήσαντες, Greg. hoc miraculum ſilentio tenuerunt, enunciare minimè auſi.

πρὸς ὃν οὐδὲν ἀπόρρητον ἦν αὐτῷ, idem cum quo nihil ipſi arcanum erat, id eſt, nihil habebat, quod in ipſius ſinum non effunderet.

ἀπηλλοτριώθη πρὸς αὐτὸν ϗ κεκρυμμένην ἐτήρει τὴν ἔχθραν, Diod. animo alienatus eſt ab eo, ſic tamen vt odij nullam ſignificationem daret.

τὴν ἔχθραν οὐκ ἐτόλμων ἐνδείκνυσθαι. Diod. apertè indicare.

οὐδὲν αὐτῷ περὶ τῆς ἐπιθέσεως ἀνακοινοῦται, Herod. de inſidiis nihil cum eo communicat nullum ei verbum facit.

τὴν θυγατέρα ἔκρυπτε τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρὸς, Lyſ. filiam de mariti morte celabat. ἐν τῷ βάθει τῆς καρδίας ἀποστέγειν τὴν ἀλγηδόνα, Baſil. in intimo pectore dolorem animi coërcere. Et στέγειν ſimpliciter. ἐν ἑαυτοῖς λύπην στέγειν, idem. tacitum mœrorem continere, vel mœrorem ſuum nemini impertire.

ἐναποκλείειν τῷ βάθει τῆς καρδίας τὴν ἐκ τῆς συκοφαντίας ἐγγινομένην ὀδύνην, idem. dolorem ex illata calumnia ſuſceptum, imis præcordiis incluſum tenere.

ἐν ἑαυτῷ κατέχειν τὴν ὠδῖνα τῆς λύπης, Greg. erumpentem mœrorem ſinu continere. ἐν ἡσυχίᾳ πέσσειν τὴν λύπην, Baſil. mœrorem tacitè concoquere.

ἃ μέχρι τοῦ νῦν κεκρυμμένα ἔχω παρ' ἐμαυτῷ ; idem. quæ ego ad hunc vſque diem apud me occulta habeo. ἃ ἐν τῇ καρδίᾳ κρύπτω, vt idem alio loco loquitur.

¶ Cedere, Locum dare.

παραχωρεῖν.

1 Cedere locum dare (abſolutè) vt,

Iſocr. διδάσκουσιν ὑμᾶς ὡς χρὴ παραχωρῆσαι, *Docent vos, quod cedendum ſit.*

τινί. Cedere alicui. Lucian.

τινὶ τοῦ βήματος. Cedere alicui ſuggeſtum, vel ſuggeſto. Æſchin.

τινὶ τῆς ἀρχῆς. Imperio alicui cedere. Chryſoſt.

πρεσβυτέρῳ ὁδοῦ. Via cedere ſeniori Xenoph.

Æſchin. παραχωρῶ σοι τῆς πολιτείας, *Politia tibi cedo: vt ablatiuus detur verbo Cedo.*

2. παραχωρεῖσθαι.

Iſocr. βραχέα περὶ τούτων διαλεχθεὶς, παραχωρήσομαι τοῖς βουλομένοις ἔτι συμβουλεύειν. *Vbi pauca de his diſſeruero, locum dabo aliis, ſi qui volunt præterea conſilium dare.*

3. εἴκειν.

Epictet. ἄρχοντι καὶ σοφωτέρῳ εἴκειν, κόσμιον. *Principi & ſapientiori cedere, honeſtum eſt.*

Demoſth. ἐγὼ τῷ Πύθωνι θρασυνομένῳ οὐκ εἶξα, οὐδ' ὑπεχώρησα. *Ego Pythoni ferocienti non ceſsi, neque locum dedi. Vbi nota verbum* ὑποχωρεῖν, *in eadem ſignificatione poſitum eſſe.*

4. ὑπείκειν.

Demoſth. τῷ δ' ὡς φοβερῷ πάνθ' ὑπείξομεν. *Huic, vt formidabili, omnia concedemus.*

¶ Cedere bonis.

ἐξίστασθαι τῶν ὄντων.
παραχωρεῖν τῆς οὐσίας
παραχωρεῖν τῶν ὄντων
ἀφίστασθαι τῶν κτημάτων
ἀφίστασθαι τῆς οὐσίας

Bonis cedere. *Faire banqueroute.*

Demoſth. πολλοὶ, ἐπειδὰν διαλύειν δέοιεν οἷς ὤφειλον, ἐξίσταντο ἁπάντων τῶν ὄντων. *Multi cùm ſatisfaciendum eſſet creditoribus, bonis omnibus ceſſerunt.*

ADIVNCTA.

¶ *Cedere alicui.*

ὑπεξίσταμαι ὑμῖν τῆς ὁδοῦ, Luc. via vobis cedam.

πρεσβείων ἐξίστασθαι τῷ μετ' αὐτ. Philo. minori natu primogeniorum iure cedere φρονήματι οὐδενὶ τῶν Ῥωμαίων ἐξιστάμενος. Plutarch. animi magnitudine nulli Romanorum cedens. πάσης οὐσίας ἐξίστασθαι, idem. bonis omnibus cedere. τῶν ὄντων μηδενὶ ἀνθρώπων ἀφείμην βέλτιον ἐμοῦ βεβιωκέναι μέχρι τοῦδε, Xenoph. nemini mortalium concedam, quod melius me ad hunc vſque diem vixerit.

τῶν πρωτείων τῶν κατὰ παιδείαν παραχωρεῖν, Bud. primam eruditionis laudem cedere.

εἴκειν τῷ καιρῷ ὥσπερ νέφει τινί, tempori, velut nubi cuidam cedere.

εἴκουσι τῆς ὁδοῦ, καὶ ἐκτρέπονται, Herod. cedunt via, atque iter deflectunt.

ὑπεξίστασθαι τῆς ἀρχῆς idem quod ἐξίστασθαι. Herod.

ἐξανίστασθαι τῶν βάθρων, Baſil. e ſubſelliis exurgere.

διδόναι τι καὶ χαρίζεσθαι συγγενείας ὀνόματι, Philo. cognationis nomini aliquid concedere. πάντα πτήσσουσι παρὰ πάντων τῷ συγκεχωρηκόσι, Ariſt. vſque adeò omnes ei concedunt, ac velut falces ſubeunt.

¶ *Cedere animis.*

τὰς χεῖρας ὑπ' ἀσθενείας, ὥσπερ ἀπειρηκότες ἀθληταί, καθῆκαν, Phil. manus præ imbecillitate, velut athletæ fracti ac debilitati, demittunt.

τῇ περιστάσει ἐνδοῦναι. Baſil. rebus aduerſis cedere. ſic ἐνδοῦναι πρὸς τὰ ἐπίπονα, Baſil.

ἀπαυδᾶν καὶ ἀποκνεῖν ἐν ταῖς θλίψεσιν, idem. in afflictionibus languere, animúmque deponere.

καταμαλακισθῆναι πρὸς τοὺς πόνους, idem. laboribus frangi. ταῖς ψυχαῖς μαλακισθῆναι Diod. animis languere.

ἀνενδότως ἔχειν πρὸς τὰ παρὰ τοῦ πειράζοντος ἐπιχειρήματα, idem. tentatoriis machinis minimè cedere.

μηδ' ὅτι χαλεπὰ ταῦτα καὶ πόνου δεόμενα, διὰ τοῦτο ἀποκνητέον, idem. nec, quia ardua hæc & laborioſa ſunt, idcirco animis frangi ac fatiſcere debemus. κέκμηκε, καὶ ἀπείρηκε πρὸς τὰς συνεχεῖς προσβολάς, idem. animis concidit, atque elanguit. Et Philo. σφαδάζοντες καὶ τῷ μεγέθει τῶν κακῶν ἀπειρηκότες, fatiſcentes, ac malorum mole fracti. ἀπειρηκέναι τῷ πολέμῳ. Demoſthen.

¶ Certare, Contendere, Dimicare.

ἀγωνίζεσθαι.

ἀγωνίζομαι

σοὶ / πρὸς σὲ } Certo tecum. Xenoph. *Debattre ou combattre auec quelcun.*

πρὸς σὲ τῦτο. Hac de re tecum decerto. Xenoph.

περὶ / ὑπὲρ } τῆς ἐλευθερίας. De libertate aſſequenda vel conſeruanda certo Demoſth. *Combattre pour maintenir ou pour acquerir la liberté.*

ἀγῶνα ὑπέρ τινος. Pro aliqua re certo.

Demoſthen. τὸν ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἀγῶνα, ὃν ἠγωνίσασθε. ἀγωνίζεσθαι περὶ τῶν ἀμφισβητησίμων. *Contendere de rebus dubiis. Iſocr.*

διαγωνίζομαι

σοὶ τῦτο. De hac re tecum contendo. Xenoph.

τῦτο. De eo contendo: vt,

Xenoph. ὅσα διαγωνίζονται οἱ ἥλικες πρὸς ἀλλήλους. *De quibus coætanei inter ſe decertant.*

πρὸς ἀλλήλους. Inter ſe decertare. Xenoph.

Demoſth. διαγωνίζεσθαι πρὸς τοὺς πολεμίους. *Decertare vel præliare cum hoſtibus.*

πρός τινας ἐκ φανεροῦ. Aperto Marte dimico contra aliquos. Iſocr.

Dicunt etiam ἀγῶνα ποιεῖσθαι ὑπέρ τινος. Pro aliqua re certare. item, ἀγῶνα ποιεῖσθαι πρός τινα. Contra aliquem pugnare. Demoſthenes.

2. φιλονεικεῖν.

φιλονεικεῖν

περὶ κάλλους καὶ ἡγεμονίας. De forma & principatu certare. Iſocr. in Hel.

ὑπὲρ τῆς Ἀσίας. Pro Aſia contendere, dimicare. ibid.

πρὸς τὸν συνάρχοντα. Contendere cum collega. Plutarch.

πρός τινα περὶ τῶν δευτερείων. Contẽdere cum aliquo de ſecunda palma. Herodian.

τινὶ πρὸς τὴν ἀρετὴν. De virtute cum aliquo contendere. Plato 5. De leg.

εἰς φιλονεικίαν καταστῆναι περί τινος. Propter aliquam rem in contentionem venire. Iſocr. in Helen.

φιλονεικίαν ἔχουσι πρὸς ἀλλήλους. Mutua inter eos æmulatio. Xenoph.

φιλονεικίας / ἔριδας } ποιεῖν, ἐμβάλλειν. Contentiones inter aliquos excitare. Xenoph. *Eſmouuoir noiſes, diſputes.*

3. ἀμφισβητεῖν.

σοὶ
πρὸς σε } Tecum contendo.

σοὶ { τοῦτο / περὶ τούτου } Contendo tecum de hac re.

τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς χώρας. Contendo tecum de imperio, & agro. Iſocr. in Paneg. & Panath.

τὴν τοῦ πράγματος ἰσότητα Contendo de æqualitate negotij. Ariſtot.

τῇ ἰσότητι τῆς πολιτείας. Contendo de æqualitate politiæ. Idem.

περί τινος πρὸς ἀλλήλους: vt,

Iſocr. περὶ ὧν πρὸς ἀλλήλους ἀμφισβητοῦσι. *De quibus inter ſe contendunt.*

περὶ τῆς ἡγεμονίας. Contendo de primatu. Iſocr.

2 διαμφισβητεῖν.

emoſth. πρὸς ἀλλήλους διαμφισβητοῦσι περὶ τῆς ἡγεμονίας. *Contendunt in ſe de primatu.*

In paſſiuo.

τὸ ἀμφισβητεῖται. *De hoc contenditur, De eo eſt controuerſia.*

3 ἐρίζειν.

τινί. Contendere cum aliquo. Lucian.

Λακεδαιμονίοις μὴ ἐνδοῦναι (cum datiuo perſonæ & infinitiuo) Contendere ne Lacedæmoniis concedere videretur. Plutarch.

πρὸς ἀλλήλους. Inter ſe contendere.

Lucian. Μένιππος καταγελᾷ τῶν ἐριζόντων πρὸς ἀλλήλους φιλοσόφων. *Menippus deridet inter ſe contendentes philoſophos.*

ἀλλήλοις. Inter ſe contendere: vt,

Lucian. παύσατε ἐρίζοντες ἀλλήλοις. *Deſinite contendere inter vos.*

παρὰ σφίσιν αὐτοῖς: vt,

Demoſth. μὴ βούλεσθε παρ᾽ ὑμῖν αὐτοῖς ἐρίζειν εἰ δεῖ, ἢ μὴ δεῖν ὑμᾶς τοῦτο πεποιηκέναι. *Nolite inter vos diſceptare num oportuerit, an non oportuerit, vos hoc facere.*

περί τινος. De aliqua re contendere: vt,

Iſocr. ἀκριβῶς ἐρίζειν περὶ μικρῶν, *Curioſe contendere de paruis rebus:*

Aeſop. ῥοιὰ καὶ μηλέα περὶ κάλλους ἤριζον. Punica & malus de pulchritudine contendebant.

ADIVNCTA.

¶ *Contentio.*

ἀμφισβητεῖν, Plat. ἐγώ τοι οὐκ ἠμφισβήτουν μὴ οὐχί σε εἶναι σοφώτερον ἢ ἐμέ, non contendebam, quin me ſapientia, atque eruditione anteires. ἁμιλλᾶσθαι Philo. τὴν ἐγχώριον τοῖς ἱκανὰ κεκτημένοις ἐν τῷ περιουσιάζειν ἁμιλλώμενος, de opibus contendens, διαμιλλᾶσθαι, idem apud Diod. διαμιλλῶντο πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς εἰς τοὺς Ἕλληνας εὐεργεσίας, de eo inter ſe certabant vter pluribus beneficiis Græcos afficeret.

διαγωνίζεσθαι, Xenoph. πάντες γὰρ οὗτοι ἀντεποιοῦντο ἀρετῆς, καὶ διηγωνίζοντο πρὸς ἀλλήλους, omnes hi virtutem ſtudioſiſſimè capeſſebant, déque ea honeſta æmulatione inter ſe decertabant.

φιλονεικεῖν, contentionis ſtudio flagrare. πέρα τοῦ μετρίου φιλονεικεῖν ἐφιέμενος. Philo. immodica contendendi libidine flagrans. Aliquando tamen ſimpliciter accipitur pro ἁμιλλᾶσθαι. φιλονεικοῦσα πρὸς τὴν Ἀλεξανδρείαν περὶ δευτερείων Herod.

πλέον ἢ καλῶς εἶχεν ἀντιτείνειν καὶ αὐθαδίζεσθαι, Gregor. plús quàm æquum erat aduerſari, & contumaciter obſiſtere.

ἔριν ἐνέβαλε πρὸς ἀλλήλους τοῖς φίλοις, ὅπως φανῇ, &c. Xenoph. contentionem inter amicos iniecit, &c.

ἐρίζειν, rixari contendere.

6 ἁμιλλᾶσθαι.

ἁμιλλᾶσθαι

τινί. Cum aliquo certare: vt,

Iſocr. ἁμιλλᾶσθαι τοῖς ἢ βίου δυστυχῆ ἀπαλλαγῆναι βουλομένοις, ἢ μισθοφορεῖν. *Certare cum iis qui vitam calamitoſam aut ſtipendium perdere volunt.*

ἐπὶ τὰ θηρία. Certare cum feris. Xenoph.

πρὸς ἀλλήλους περὶ νίκης Certare inter ſe de victoria. ἁμιλλᾶσθαι πρός τινα περὶ τρυφῆς. *Certare cum aliquo luxu, id eſt, luxu eum ſuperare. Athenæus.*

πρὸς τὰς ἀρετάς τινων Cum virtute aliquorum certare. Iſocr.

πρὸς τὴν τύχην Cum fortuna certare. Ariſtid.

ὑπὲρ τῆς ἰσότητος De æqualitate certare. Plutarch.

σωφροσύνῃ πρὸς τοὺς γέροντας. Certare temperantia cum ſenibus: vel vt Cicero loquitur, Certare de temperantia cum ſenibus, Libanius.

7. ἁμιλλητέον.

Iſocr. πρὸς τὴν τῶν προγόνων ἀρετὴν ἁμιλλητέον ἡμῖν ἐστίν. *Ad Virtutem*

Digitized by Google

tem maiorum nobis contendendum vel enitendum eſt.

ἅμιλλα, ἀγὼν, ἔρις Certamen, Contentio.

Ariſtot. ὅπου ἅμιλλα, ἐνταῦθα καὶ νίκη. *Vbi certamen eſt ibi eſt & victoria.*

Demoſth. ἐστὶ μοι ἀγὼν πρὸς τὸν πρόδηλον ἐχθρόν. *Eſt mihi certamen cum manifeſto hoſte.*

Idem, ὁ Φίλιππος, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ ἀγών. *Philippus, cum quo nobis contentio & certamen:* ἐστὶ *enim diſsimulatum eſt hoc loco.*

Demoſthenes, ἀγὼν τοῦ πολέμου, *certamen belli. Idem,* ἀγῶνες καὶ κίνδυνοι.

ἅμιλλαν ποιεῖσθαι

περί τινος. De re aliqua certare: vt,

Iſocr. περὶ τούτου ποιούμενοι ἅμιλλαν, ἐπεδείξαντο τὰς αὑτῶν ἀρετάς. *De hoc contendentes oſtenderunt ſuas virtutes.*

πρός τινα. Aduerſus aliquem contendere: vt.

Iſocr. χρὴ πρὸς τοῦτον τὸν λόγον ποιεῖσθαι τὴν ἅμιλλαν, *Aduerſus hanc orationem contendendum eſt.*

ἅμιλλα γίνεται πρὸς τὰ θηρία. Certamina fiunt aduerſus feras, vel cum feris. Plutarch. Sympoſ. 5.

¶ Committere, Credere, Concredere.

πιστεύειν.

πιστεύειν.

τινὶ ἐπιστολὰς καὶ σφραγῖδας Concredere alicui epiſtolas & ſigilla. Plutarch. De curioſ.

ἀνδρὸς ἑνὸς τύχῃ τηλικαῦτα πράγματα. Vnius viri fortunæ tanta negotia committere. Idem.

τινὶ περὶ χρημάτων. Committere alicui pecuniam.

Iſocr. ὥστε μὴ μόνον περὶ χρημάτων, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων τούτῳ μάλιστα πιστεύειν. *Vt non pecunias ſolùm, verùm etiam alia huic in primis concredat.*

Alcibiades apud Plutarch. περὶ τῆς ψυχῆς τῆς ἐμῆς οὐδὲ τῇ μητρὶ πιστεύω. *Vitam meam ne matri quidem meæ committo, ſeu concredo. Vel rectius: In illis quæ ad vitam pertinent, ne quidem fido matri meæ.*

Conſtructio paſsiui πιστεύομαι cum accuſatiuo etiam viſitatiſsima eſt: vt,

Lucian. πιστεύομαι τὴν στρατιάν. *Exercitus mihi committitur.*

Idem, πιστευθεὶς μέταλλα. *Cuius fidei metalla concredita ſunt. Metalli fodinis præfectus.*

Iſocr. ἀμφότεροι πιστευθέντες τοὺς πιστεύσαντας ἀδικοῦσι. *Ambo, ſi ipſis fides habeatur, credentes iniuria afficiunt.*

Athenæus; ὑπὸ τῆς Λαοδίκης πεπιστευμένη τὰ πάντα. *Qua à Laodice omnibus rebus præfecta erat, Vel, Cui a Laodice omnia credita erant.*

Ratio huius conſtructionis traditur in Syntaxi mea, De conſtructione Verborum Paſsiuorum cum accuſatiuo, Regula 11.

ADIVNCTA.

¶ *Committere alicui munus publicum.*

καθιστάναι ἐπὶ τὰ πράγματα, Iſocr. τοῦτον ἐπὶ τὰ μέγιστα πραγμάτων καθίσταμεν hunc ſummis muneribus præfecimus. καθίσταται τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς χώρας ἐπίτροπος, Phil. Alexandrinæ prouinciæ præficitur.

ἐμπιστεύειν αὐτῷ τὴν τῶν ὅλων ἡγεμονίαν, Diodor. ei ſummum imperium credere, committere.

ἐγχειρίζειν, in manus tradere, munus aliquod delegare, Diodor. τούτοις τὴν ἡγεμονίαν ἐνεχείρισαν. id eſt ἐπίστευσαν. τὴν ἄλλων αὐτῷ τὴν ἐπιτροπείαν ἐνεχείρισεν, Chryſoſt. aliorum curam ei mandauit.

ἐπιστῆσαι, Herod. ἐπιστῆσαι τοῖς στρατιώταις Περσέων. copiis militaribus præficere. Et rurſus, ᾧ τοι ἐπίστησε τῇ νεολαίᾳ τοῦ στρατοῦ, huic imperium militare in tirones tradidit.

ὕπαρχον ποιεῖν τοῦ στρατοπέδου idem. hoc eſt. τῷ στρατοπέδῳ ἐπιστῆσαι.

ἐπιτρέπει αὐτῷ τὴν τοῦ πολέμου ἡγεμονίαν, Suid. belli prouinciam ipſius fidei committit.

ὑπερτίθεσθαι, Herod. τούτῳ τῷ Γύγῃ καὶ τὰ σπουδαιέστερα τῶν πρηγμάτων ὑπερετίθετο ὁ Κανδαύλης, ad Gygem Candaules etiam maxime ſeria negotia remittebat. *Il s'en remettoit ſur luy.*

ἐπιτρέπεσθαι, Baſ. τοὺς οἴακας ἐπιτέτραπται, ei gubernacula commiſſa ſunt.

ἀναβεβλῆσθαι, idem quod ὑπερτίθεσθαι, Luc. ἐπὶ σοὶ τὸ πᾶν ἀναβεβλήμεθα, rem totam ad te reiicimus, arbitrij tui facimus, Gall. *de tout cela nous nous en rapportons ſur toy.*

ἦν μὲν τεταγμένος ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα πραγμάτων, Græcarum rerum cura ei mandata fuerat. Græciæ negotiis præerat. *Il auoit la ſuperintendance ſur les affaires de Grece.*

¶ Comparare, Conferre inter ſe.

παραβάλλειν.

[[τούτῳ. Cum hoc confero: vt,

Digitized by Google

παραβάλλω { Lucian. ἓν ἑνὶ παραβάλλειν. *Vnum vni conferre. Sic & Iſocrates locutus eſt*
πρὸς τοῦτο. Cum hoc confero: vt,

Iſocr. παραβάλωμεν τὴν ἡμετέραν πολιτείαν πρὸς τὴν ὑπ' ἐμοῦ ῥηθεῖσαν. *Comparemus noſtram Rempublicam cum illa, quam ego deſcripſi.*

Demoſth. παραβάλλειν ἐμὲ πρὸς ἐκεῖνον, ἄδικόν ἐστι. *Conferre me cum illo, iniquum eſt. vbi nota accuſ. perſona.*

παραβολή. Comparatio. Collatio.

Iſocr. ἀπρεπῆ παραβολὴν ποιεῖσθαι. *Indecoram facere comparationem.*

2. συμβάλλειν.

Ariſtot. Ethic. 7. ὅμοιον γὰρ, ὥσπερ ἄψυχον συμβάλλειν πρὸς ἔμψυχον. *Similiter enim facio, vt ſi inanimum cum animante conferrem.*

3. ἀντιπαραβάλλω.

ἀντιπαραβάλλω { τοῦτο ἐκείνῳ (cum accuſatiuo & datiuo) Confero hoc cum illo: vt,
Plutarch. ἀντιπαραβάλλω τὰς ἐμαυτοῦ ταῖς ἐκείνων πράξεσι. *Confero meas res geſtas cum illorum.*
τί πρός τι. Confero aliquid cum aliquo: vt,

Plato, τὰ ἐμαυτοῦ πάθη πρὸς τὰ ἐκείνων ἀντιπαραβάλλω. *Confero meos caſus cum illorum.*

παράλληλα. Collata ſeu comparata & oppoſita inter ſe.

παράλληλα τιθέναι, ἢ ἐξετάζειν τινά. Quædam inter ſe conferre: vt,

Iſocr. δεῖ τὰς μεγίστας αὐτῶν πράξεις παραλλήλας τιθέντας βουλεύεσθαι ποτέρας ἡμῖν αἱρετέον ἐστί. *Oportet præclariſſima eorum facta inter ſe conferre, & deliberare, quæ nobis eligenda ſint.*

Ariſt. εὐσυνοπτότερα τὰ παράλληλα τιθέμενα. *Exactior ſenſus eſt eorum, quæ inter ſe comparantur.*

Demoſth. πράως καὶ μὴ πικρῶς ἐξέτασον παράλληλα τὰ σοὶ καὶ ἐμοὶ βεβιωμένα. *Leniter & non acerbè confer inter ſe tuam & meam vitam.*

ADIVNCTA.

¶ *Comparatio.*

συμβάλλειν, Herod. οὐδὲ εἷς τῶν Ἑλλήνων ἄξιός ἐστι τὴν μεγαλοπρέπειαν τῷ Πολυκράτει συμβληθῆναι, nullus Græcorum eſt, qui cum Polycrate magnificentia comparandus ſit. Inde συμβλητὸς, conferendus. Lucian. μεγάλην καὶ οὐ συμβλητὴν ὑπεροχὴν ἔχοντι πρὸς τὰς ἡμετέρας δυνάμεις, magnas, nec cum noſtris conferendas, vires, habenti.

παραβάλλειν vſitatius eſt in hac ſignificatione, quàm ſυμβάλλειν, Greg. ὥστε πολλοὺς ἐκ παντὸς τοῦ αἰῶνος κακοπαθησάντων μηδένα εἶναι τοῖς ἐκείνου παραβάλλειν συμφοραῖς, adeo vt cum ex omni hominum memoria multi magnis calamitatibus affecti fuerint, nullus tamen ſit, qui cum eius afflictionibus comparari queat. ὡς μηδὲ δόξαν ἐκείνην φαίνεσθαι, ταύτῃ παραβαλλομένην, Chryſoſt. adeo vt præ hac, ne gloria quidem appareret. συγκρίνειν, idem quod παραβάλλειν, Lucian. ἵνα εἰδῆτε ὡς παιδιὰ τὰ ὑμέτερά ἐστι πρὸς τὰ Σκυθικὰ συγκρινόμενα, vt ſcias ludum eſſe res veſtras, ſi cum Scythicis comparentur. Et eodem modo Phil. ἀλλ' ὅμως ταῦτα συγκρινόμενα ταῖς τῶν ἡμετέρων, γέλως ἀναφανεῖται, hæc cum noſtrorum hominum virtutibus collata, merus riſus exſtent, vel ridicula plane apparebunt. Hinc nomen σύγκρισις Phil. ἥδετο ἀναγνώσματι τῷ τ' αὐτοῦ, ὡς τὰ τῶν ἄλλων συγγραφέων ἀηδέστατα τῇ συγκρίσει τῆς ἐν τούτοις χάριτος νομισθῆναι, tantam ex hac lectione voluptatem capiebat vt aliorum hiſtoricorum ſcripta præ horum librorum lepore plane iniucunda cenſeret. ὑποδέχεσθαι σύγκρισιν, Baſil. τῷ βίῳ ἀδάμας πρὸς τοὺς ἄλλους ὑποδέχεται σύγκρισιν, vitæ integritate nullam cum aliis comparationem admittit, vitæ probitate omnes antecellit. Et rurſus, ἡμεῖς δὲ παῖδές ἐσμεν πρός γε τὴν τῶν τελείων σύγκρισιν, nos autem pueri ſumus dumtaxat cum perfectis viris comparati.

διακρίνεσθαι, pro συγκρίνεσθαι, Greg. ὡς μηδὲν εἶναι τὴν Κράτητος ἁπλότητα, πρὸς τὴν ἐκείνου διακρινομένην, adeo vt nihil futura ſit Cratetis ſimplicitas, ſi cum eius ſimplicitate conferatur.

ἀντεξετάζειν, ex aduerſo conferre. idem. ἀντεξετάζειν τῇ τοῦ σώματος θεραπείᾳ τὴν τῶν ψυχῶν ἰατρείαν, animorum medicinam cum corporis curatione conferre.

¶ Compenſare, Reſarcire.

ἀμοιβὴ, Compenſatio, Retributio in bonam & malam partem.

ἀμοιβὴν ἀποδοῦναί τινι τοῦ βουλεύματος: vt,

Lucian. in Cauc. ταύτην μοι τὴν ἀμοιβὴν ἀποδεδώκατε τοῦ βουλεύματος. *Hanc mihi pro conſilio gratiam retuliſtis.*

ἀμείβου με γέ τι ἀντὶ τούτου: vt,

Ariſt. τῷ σκυτοτόμῳ ἀντὶ τῶν ὑποδημάτων ἀμοιβὴ γίνεται κατ' ἀξίαν. *Sutori pro calceis compenſatio fit pro dignitate.*

ἀντικαταλλάττομαι τοῦτο ἐκείνου, Hoc compenſo cum illo.

Digitized by Google

Et paſſiuè.

Ariſtot. ἀντικαταλλάττεται τοῦ συμφέροντος ἡ ἡδονή. *Voluptas commodo compenſatur & rependitur.*

A D I V N C T A.

¶ *Compenſare.*

ἀντισταθμεῖν, Baſ. οὐκ ἀντεσταθμήσαντο τὴν πρὸ τούτου δουλείαν ἡμῶν, ἣν ἐδουλεύσαμεν αὐτοῖς ἐν κυρίῳ, τῷ πταίσματι τούτῳ, non compenſarunt cum hac culpa tot priora officia noſtra, quibus ipſis in Domino inſeruiuimus. ſic Cicero, non compenſabit cum vno verſiculo tot volumina laudum ſuarum.

ἀνταλλάττειν, Dinarch. οὐδὲ τὸν ὅρκον, ὃν ὀμωμοκότες ἐφέρετε τὴν ψῆφον, ἀντηλλάξατε τῆς εὐεργεσίας, haud eam vim habuerunt erga vos ipſius beneficia, vt ſententiam eam, quam iurati ferebatis, infringerente vel iudicij religionem ipſius erga vos beneficiis antiquiorem habuiſtis.

ἀντιταλαντεύειν, idem quod ἀντισταθμεῖν.

ἀναπληρῶσαι } ἔνδειαν τινα. Defectum aliquem reſarcire vel
ἀνταναπληρῶσαι } compenſare. Demoſth.

ἐπισκευάζειν } Sarcire, Inſtaurare. Iſocr. Thucyd. *Reſtaurer, R'accommoder.*
ἀνασκευάζειν }

ἀναμάρτητος
ἀνεπιτίμητος
ἀνεξέλεγκτος
ἀνέγκλητος
ἀθῷος
ἀναίτιος } Innocens, Inculpatus, Irreprehenſibilis, inſons. Demoſth. & Iſocr. *Innocent, irreprehenſibile, ſans faute.*
ἀνυπεύθυνος
ἄατος
ἀβλαβὴς
ἄκακος
ἀνεύθυνος
ἀσινὴς

ἀθῷος ἀδικημάτων (cum genitiuo) Innocens & nulli crimini obnoxius. Lycurg.

¶ Concedere, Permittere, Sinere, Facultatem dare.

ἐᾶν.

ὑφεῖσθαι ϗ μηδὲν ἐναντιωθῆναι. Concedere aliquid & non reſiſtere. Demoſth.

Iſocr. μήτε τὸν ὄχλον ὑβρίζειν ἐᾷς, μήτε ὑβριζόμενον περιορᾷς. *Neque populum iniuriam facere, neque eum iniuria affici ſinas. Vbi* ἐᾷν *idem quod* περιορᾶν *eſſe vides.*

Xenoph. εἰσὶ δὲ ϗ φίλαι μοι, αἳ οὔτε ἡμέρας οὔτε νυκτὸς ἀφ' ἑαυτῶν ἐάσουσί με ἀπιέναι. *Sunt autem & mihi amicæ, quæ neque dies neque noctes ſinent me a ſe abire.*

περιορᾶν
περιιδεῖν
περιόψεσθαι } τὸν ὄχλον ὑβριζόμενον. Sinere populum iniuria affici. *Nota autem hic* ὑβριζόμενον, *pro* ὑβρίζεσθαι, *infinitiuum in participium mutatum eſſe, iuxta Regulam 13. De participiis in mea Syntaxi traditam, ad quam etiam ſequentia exempla referenda ſunt.*

Iſocr. περιεώρων τὰς πόλεις ἀναστάτους γινομένας. *Sinebant dirui & ſubuerti vrbes.*

Idem, ἥκομεν ἱκετεύοντες, μὴ περιιδεῖν ἡμᾶς εἰρήνης οὔσης ἀναστάτους ὑπὸ Θηβαίων γινομένους. *Venimus ſupplicantes. ne nos tempore pacis negligentia quadam ſinatis euerti & funditus perdi a Thebanis.*

Idem πάντων σχετλιώτατον, εἰ τὰς πόλεις ταύτας περιόψεσθε νῦν ὑπὸ τῶν Θηβαίων ἀπολλυμένας. *Omnium hoc peſſimum eſt, ſi ciuitates illas ſinatis a Thebanis ſubuerti.*

2. ἐπιτρέπειν.

ἐπιτρέπειν {
τοῖς οἰκείοις. Amicorum arbitrio rem permittere. Demoſth.
τινὶ περὶ τούτων. Horum alicui arbitrium permittere. Æſch.
τινὶ ψηφίζεσθαι (cum infinitiuo) vt,
Xenoph. ὅτε ἐπιστάτης γινόμενος οὐκ ἐπέτρεψε τῷ δήμῳ παρὰ τοὺς νόμους ψηφίζεσθαι. *Cum præfectus factus eſſet, non permiſit populo, vt contra leges ſententias ferret.*
Permittere (ſine adiectione) vt,
Xenoph pæd. 3. ἢν δὲ ὡς μαλακιῶνται, μὴ ἐπιτρέπετε. *Ne permittite, Ne ſinite, Ne concedite.*

ADIVNCTA.

¶ *Permittere.*

τριάκοντα ἡμέρας πενθῆσαι αὐτῇ ἀνεῖναι, ϗ ἐπιτρέψαι. Phil. luctum triginta dierum ipſi concedere. ϗ τῷδε ἅπαξ δι' ἔτους ἐπιτέτραπτο εἰσιέναι, Phil. atque huic etiam quotannis non niſi ſemel ingredi licebat.

Sin

Digitized by Google

βίᾳ μὲν, συνεχωρήθη δ' ὅμως τὴν ἐκδημίαν, Greg. ægrè quidem & illibenter, ſed tamen facta eſt illi abeundi poteſtas.

ἐν Διονυσίοις ἐφεῖτο τοῦτο δρᾶν, Luc. in Bacchanalibus hoc facere liberum erat. ἐξῆν licebat.

τούτοις ἐγχειρίζων ἐμαυτόν, Lucia. his me totum tradens, vel committens.

ἰατροῖς ἑαυτοὺς ἐπιτρέπουσι. Phil. medicis totos ſe permittunt, medicorum fidei ſalutem ſuam committunt.

ἐκδότους ἑαυτοὺς πιστεῦσαι, ſeſe penitus credere.

3. συγχωρεῖν.

συγχωρεῖν

Concedo (abſolutè, ſeu ſine caſu) vt,

Iſocrates. ἡγούμενος αὐτῷ μεταμέλειν τῶν πεπραγμένων συνεχώρουν. *Exiſtimans ipſum factorum pœnitere, concedebam.*

Sic, συγχωρῶ τοῦτο οὕτως ἔχειν. *Concedo hoc ita eſſe.*

σοὶ ἀπιέναι. Concedo, ſeu permitto tibi, vt abeas (cum infinitiuo) vt,

Demoſth. δότε καὶ συγχωρήσατέ μοι περὶ τούτων διαλεχθῆναι πρὸς ὑμᾶς. *Concedite mihi, vt de his rebus diſſeram apud vos.*

Idem, ὁρῶ συγκεχωρηκότας πάντας ἀνθρώπους, ἀφ' οὗ, *&c. Video ei conceſſiſſe omnes homines, propter quod ſuperioris temporis omnia bella nata ſunt.*

σοὶ τὴν ἐμὴν τύχην πάντων τούτων αἰτίαν γεγενῆσθαι. Concedo tibi meam fortunam horum omnium cauſam fuiſſe. Demoſt.

σοὶ τοῦτο ἔγωγε οὐδαμῇ. Hoc tibi nullo modo concedo. Plato, Iſocr. vbi nota datiuum perſonæ, & accuſ. rei.

In paſſiuo.

Demoſth. συγκεχώρηται τῷ τυράννῳ ποιεῖν, ὅ, τι βούλεται. *Tyranno conceſſum eſt agere, quicquid libet.*

Idem, ὑμῖν οὐδέποτε συνεχωρήθη τοῦθ' ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ποιεῖν, ὅ, τι βούλεσθε. *Vobis nunquam conceſſum vel permiſſum eſt à Græcis, vt faceretis quod vos velletis. Vel, Nunquam vobis facultas data eſt à Græcis, faciendi quod velletis.*

4. ἐγχωρεῖν.

Demoſth. ἂν ἐγχωρῇ τὸ ὕδωρ. *Si aqua, hoc eſt, temporis ſpacium indulget ſeu permittit.*

Lyſias, ὁ χρόνος οὐκ ἐγχωρεῖ ἄλλον ἀποκληρῶσαι. *Tempus nobis non dat facultatem alium ſortiendi, hoc eſt, per anguſtiam temporis nobis non licet alium ſortiri. Vbi obſerua infinitiuum.*

¶ Conditionis. Meliore vel deteriore conditione eſſe.

εἶναι { ἄμεινον vel βέλτιον Meliore conditione eſſe: vt,
Iſocr. ad Philipp. πολλάκις οἱ νικήσαντες οὐδὲν βέλτιον πράττουσι τῶν ἡττηθέντων. *Sæpe victores non ſunt meliore conditione, quam victi.*
καταδεέστερον. Deteriore conditione eſſe: vt,

Iſocr. τῆς μὲν πόλεως ἡμῶν πολὺ καταδεέστερον νῦν πραττούσης, ἢ κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον. *Cùm vrbis noſtræ longè nunc deterior conditio ſit quàm illo tempore.*

Pro πράττω poteſt & verbum ἔχω vſurpari: vt,

Iſoc. θαυμάζω εἴ τις οἴεται τοὺς τὴν εὐσέβειαν, καὶ τὴν δικαιοσύνην ἀσκοῦντας, ἔλαττον ἕξειν τῶν πονηρῶν. *Miror ſi quis putet, eos qui pietatem & iuſtitiam ſtudioſè colunt, deteriore conditione fore, quam improbos.*

¶ Ea conditione. ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις. vel ἐπὶ τούτῳ, ſequente ἐφ' ᾧ, ſiue ἐφ' ᾧτε, cum verbo infinitiui, aliquando indicatiui modi: vt,

Plato. in Apol. ἀφίεμέν σε ἐπὶ τούτῳ μέντοι, ἐφ' ᾧτε μηκέτι ἐν ταύτῃ τῇ ζητήσει διατρίβειν. *Dimittimus te, ſed ea tamen conditione: vel ea tamen lege, vt deſinas, &c.*

Æſop. ἔγωγε ἐπὶ ταύταις εἰσέρχομαι ταῖς ὁμολογίαις, εἰς ἂν ἔρως μὴ εἰσέλθῃ. *Ego (pudor) hac conditione ingredior, ſi amor non ingrediatur.*

ἐφ' ὁμολογίαις τισὶ δανεῖσαί τινι ἀργύριον. Conditione aliqua credere alicui pecuniam. Demoſth.

ἰσχυρὰς εἶναι τὰς ὁμολογίας. Firmas & certas eſſe conditiones. Demoſth.

ADIVNCTA.

¶ *Conditio melior, vel deterior.*

πολλῷ μὲν ἐλαττοῦμαι Αἰσχίνης, Demoſt. longè inferiore conditione ſum, quàm Æſchines.

ὁρῶ τὴν συκοφαντίαν ἄμεινον τῆς φιλοσοφίας πράττουσαν, Iſocr. video obtrectationem & calumniam meliore loco atque conditione eſſe quàm philoſophiam, ſuperiora omnia habere.

¶ ἐμμένειν τοῖς ὡμολογημένοις. Promiſſis & conuentis ſtare. Demoſth.

ἄκυρον εἶναι ὁμολογίαν. Infirmam,incertam, vel irritam eſſe conditionem.pactionem.idem.

ὁμολογίας ποιεῖσθαι ἐναντίον μαρτύρων. Pactiones facere coram teſtibus. idem.

παραβαίνειν
- τὰς ὁμολογίας
- τὰ ὡμολογημένα

παρ' ἃς συνθήκας ποιεῖν
τὰ ἐν συνθήκαις οὐδὲν ποιεῖν
ὧν ὁμολογήσῃ τις οὐδὲν ποιεῖν
τὰς ὁμολογίας ἐναντία πράττειν

Violare pacta, Non ſtare promiſſis. Non ſeruare vel pręſtare promiſſa. Demoſth. Iſocr. *Rompre les conuentions, Manquer à ſa promeſſe.*

οὐκ ἀποδιδόναι τὴν ἐγγύην. Non ſoluere ſponſionem. Demoſthen.

λύειν
- τὰς ὁμολογίας
- τὰς συνθήκας
- τὰ ὡμολογημένα

Violare,ſoluere,euertere pacta. Iſocr. Demoſth.

παραβαίνειν
- τὰς κοινὰς πίστεις. Violare fidem mutuo datam. Demoſthenes.
- τοὺς νόμους καὶ τοὺς ὅρκους. Violare leges & iuramenta. Demoſthenes.
- τὰς πρός τινα ὑπαρχούσας συνθήκας. Violare pacta, quæ cum aliquo ſanciuiſti. Demoſth.
- τὸ δίκαιον. Violare iuſtitiam.
- τὸ δίκαιον ἐπὶ μικροῦ, ἢ ἐπὶ μεγάλου: vt,

Demoſth. Philipp 3. τὸ εὐσεβὲς καὶ τὸ δίκαιον, ἄν τ' ἐπὶ μικροῦ τις, ἄν τ' ἐπὶ μείζονος παραβαίνῃ, τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν. *Pietatem & iuſtitiam ſiue quis in paruo, ſiue in magno violet, eiuſdem eſt momenti.*

Loco τοῦ παραβαίνειν, vſurpatur & λύειν: vt,

λύειν
- τὸν νόμον. *Violare, ſeu reſcindere legem.*
- τὴν εἰρήνην. *Reſcindere pacem. Demoſth.*
- τὰς σπονδὰς. *Soluere fœdera.*

παρασπονδεῖν. Fœdus violare, rumpere, frangere. Demoſth.

¶ Communicare.

κοινοῦσθαι.

κοινοῦσθαι
- τινὶ ἀθυμίας. Communicare cum aliquo dolores: vt, *Chryſoſt.* Οὐ κοινωσόμεθα τῆς ἡμετέρας ἀθυμίας; *Herodia.*
- ἐκεῖνος μετὰ τοῖς φίλοις οὐδὲν ἐκοινώσατο. *Nihil vnquam cum amicis communicauit.*
- τινὶ περί τινος. De aliqua re communicare cum aliquo: vt,

Herod. τοῖς φίλοις περὶ τῶν πρακτέων κοινούμενος. *Cum amicis de rebus agendis communicans.*

2. ἀνακοινοῦσθαι.

Commmunicare cum hoc vel illo de re aliqua, vel aliquam rem

τινί τι. Communicare cum aliquo de re aliqua:vt,

Plato βούλει οὖν καὶ Σωκράτει τῷδε ἀνακοινωσώμεθα τὸν λόγον. *Vis igitur, vt cum Socrate de hac oratione communicemus? Sic & Plutarchus locutus eſt.*

τινὶ περί τινος. vt, *Xenoph.* ἀνακοινοῦνται Σωκράτει περὶ τῆς πορείας. *Communicant cum Socrate de profectione, id eſt, conſulunt Socratem de profectione.*

3. κοινωνεῖν.

Participem eſſe vel fieri. Communicare.

σίτου καὶ ποτοῦ. Cibi & potus participem eſſe, Cibo & potu communiter vti. Xenoph.

Iſocr. ὅσαι τῆς ἰδέας ταύτης κεκοινώνηκε. *Omnia quibus hac forma communicata eſt.*

εὐνῆς. Torum communem habere. Herodian. *Dicitur etiam de participatione rei malæ.*

κινδύνων. Periculorum participem eſſe:vt,

Plutarch. κἀκεῖνος τῶν τῆς πόλεως συμφορῶν ἐκοινώνησε. *Ipſe calamitatis vrbis particeps & conſors fuit.*

Iſocr. in Plato. κοινωνοῦσι τῶν ἀλλοτρίων. *Alienarum rerum participes ſunt.*

τίνι τινός. Communicare aliquid cum aliquo:vt,

κοινωνῶ σοι τούτου. *Hoc tecum habeo commune. Lucian.*

Demoſthenes, μὴ πυρός, μὴ λύχνου, μὴ ποτοῦ, μὴ βρώματος μηδενός τινι κοινωνεῖν. *Non ignem, non lucernam, non potum, non cibum vllum communicare cum aliquo. Loquitur autem de hominibus propter flagitia excommunicatis.*

τινί τι Habere aliquid commune cum aliquo:vt,

Plato, οὐδὲν κοινωνῶ σοι. *Nihil habeo tecum commune. Vbi* οὐδὲν *aut aduerbialiter, aut pro* κατὰ οὐδὲν, *accipi putatur:*

τινί. cum aliquo communionem habere:vt,

Plato. ὁ τοιοῦτος τῷ τοιούτῳ κοινωνεῖ. *Talis cum tali commercium habet, & conſociatur.*

Idem, κοινωνεῖν ἀλλήλοις οὐκ ἐθέλουσι. *Nolunt inter ſe communionem habere, hoc eſt, Conuenire nolunt.*

Com-

4. μετέχειν.

Communicare, Participem eſſe.

μετέχειν

τῆς φιλίας. Particeps ſum amicitiæ: vt,

Iſocr. τίς ἀνθρώπων οὐκ ἐπιθυμήσει μετασχεῖν τῆς φιλίας καὶ συμμαχίας τῆς ἡμετέρας; *Quis non expetat, vt particeps fiat amicitiæ & ſocietatis noſtræ?*

Iſocr. τοὺς λόγους οὐχ οἷόν τε καλῶς ἔχειν, ἢν μὴ τῶν καιρῶν καὶ τοῦ πρέποντος μετασχῶσιν. *Orationes non poſſant eſſe præclaræ, niſi & tempus & decorum ipſis impertias. Sic* μετέχειν τῆς νίκης. *Participem eſſe victoriæ. Iſocr.*

κακίας Sum vitii particeps. Sum vitio obnoxius: vt,

Iſocr. ἐγὼ μὲν οὖν οὐχ ὅπως τοὺς θεοὺς, ἀλλ' οὐδὲ τοὺς ἐξ ἐκείνων γεγονότας οὐδεμιᾶς ἡγοῦμαι κακίας μετασχεῖν. *Non ego Deos tantum, ſed nec ipſorum liberos vllius vitij participes eſſe exiſtimo. Sic Iſocr. & Aeſchin.* μετέχω κινδύνων καὶ πόνων. *Sum particeps periculorum & laborum.*

σοι τοῦδε. Huius rei ſum tecum particeps. vt,

Plato, ἵνα δὴ μετέχῃ τῶν πραγμάτων αὐτοῖς. *Vt cum ipſis factorum particeps eſſet.*

πλεῖστον μέρος τῶν κινδύνων (cum accuſatiuo) vt,

Iſocr. ἡγοῦμαι προσήκειν μάλιστα τούτους συμβουλεύειν, οἵπερ καὶ τῶν κινδύνων πλεῖστον μέρος μεθέξουσιν. *Arbitror illos maximè decere conſulere qui plurimorum periculorum participes erunt. Sed hic propter accuſatiuum* μέρος, *compoſitum* μετέχω *pro ſimplici* ἔχω *ponitur.*

5. μεταδιδόναι.

μεταδιδόναι

τῆς πόλεως. Ciuitatis participem eſſe, vel, Ciuitatem communicare. Iſocr. in Plato.

τῶν κακῶν. Mala communicare: vt,

Ariſtot. μεταδιδόναι ὡς ἥκιστα δεῖ τῶν κακῶν. *Malorum participes quam minimum facere amicos decet.*

οὐδὲν τῷ φίλῳ (cum accuſatiuo rei & datiuo perſonæ) Amico nihil impertiri. Ariſtoph. Herodot.

τοῖς φίλοις τινός. Cum amicis aliquid communicare, vel Amicis aliquid impertiri.

Xenoph. τῶν βαρέων μεταδιδόναι τοῖς φίλοις δεῖ. *Moleſtia cum amicis communicanda eſt.*

Ariſtot. Polit. 4. μεταδίδωμί σοι τῆς ἀρχῆς. *Magiſtratum tibi impertior.*

Iſocr. in Plat. ἡμῖν μετέδοτε τῆς πατρίδος τῆς ὑμετέρας αὐτῶν. *Pa-*

tria veſtra nos participes feciſtis. Vbi nota paßim datiuum perſona & genitiuum rei.

Eundem vſum & ſignificationem verbum μεταλαγχάνω habet: vt,

Chryſoſt. κεφαλῆς κακῶς διακειμένης, μεταλαγχάνειν ἀνάγκη τὸ σῶμα τῆς ἀσθενείας. *Capite malè affecto, corpus etiam reliquum imbecillitatem participare neceſſe eſt.*

Commune eſſe alicui aliquid cum aliquo, κοινὸν εἶναι τινί τι πρός τινα: vt,

Aeſchines. epiſt. 7. ἐμοὶ μὲν οὖν τὸ δυστυχηκέναι κοινὸν ἐστὶ πρὸς Θεμιστοκλέα καὶ Ἀριστείδην. *Calamitas igitur hæc mihi cum Themiſtocle & Ariſtide communis eſt.*

Ibid. οὐ κοινά σοι ταῦτα εἶναι πρὸς Θεμιστοκλέα καὶ Ἀριστείδην τὸ δίκαιον ὑπολαμβάνω. *Non arbitror tibi hæc cum Themiſtocle & Ariſtide iuſte communia eſſe.*

οἷς οἰκία καὶ πόλεμος κοινὸς ἐγένετο. Quorum fuit domus & militia communis. Demoſth.

¶ Hæ & ſimiles locutiones: Cùm tamen nihil faciatis: Cùm digni non ſint. &c. Græci eleganter per participia exprimunt: vt,

Plutarch. οἴεσθέ τι ποιεῖν οὐδὲν ποιοῦντες. *Putatis aliquid facere, cùm nihil faciatis.*

Plato, οἴονταί τι εἶναι ὄντες οὐδενὸς ἄξιοι. *Putant ſe aliquid eſſe, cùm tamen nullius pretij ſint.*

Ariſt. Ethic. 4. ὁ δὲ μεγάλων αὑτὸν ἀξιῶν, ἀνάξιος ὤν, χαῦνος ἐστί. *Qui autem ſe magnis dignum eſſe putat, cùm indignus ſit, inflatus eſt.*

ἐπισκιάζω
ἀποκρύπτω
ἀμαυρόω
ἀμυδρόω
ζοφόω
σκοτόω } Obſcuro, Tenebras offundo. *Obſcurcir.*
σκοτίζω
ἀφανίζω
ἀποσκιάω
γνοφόω
ἐπικαλύπτω

Philo de vita M. τῇ ἀγνοίᾳ καὶ τῇ τῆς παιδὸς μάθῃ ἐπισκιάζειν.

Digitized by Google

Cicero in Off. Tanta vis eſt honeſtatis, vt ſpeciem vtilitatis obſcuret. ὡς τὸ σχῆμα τοῦ χρησίμου ἀποκρύψαι. *Bud.*

In paſſiuo.

ἀποκρύπτεσθαι, ἀμαυροῦσθαι, ἀπολάμπεσθαι, ἀφανίζεσθαι.

ἀφανὴς
ἄδηλος } Obſcurus, Incognitus.

περιαστράπτειν τοὺς ὀφθαλμούς. Perſtringere oculos. Baſil.

Quorſum hæc tam multa de, &c.

πρὸς δὴ ταῦθ' οὕτως ὑπὲρ Μαξίμου πολλά; *Quorſum hæc tam multa de Maximo? Gaza.*

Idem, τί δὲ ταῦθ' οὕτω συχνὰ περὶ ἀδελφῆς, *Idem.* τοῦ δ' ἕνεκα ταῦτα; ἵνα εἰδῆτε. &c.

¶ Colere virtutem.

ἀσκεῖν.

ἀσκεῖν { τὴν ἀρετήν. Colere virtutem. Iſocr. Demoſt.
τὴν εὐσέβειαν τὴν περὶ Θεούς. Pietatem colere ergà Deum. Iſocr.
δικαιοσύνην καὶ σωφροσύνην. Colere iuſticiam & temperantiam: Iſocrati vſitatiſſima ſunt.

Colere agrum.

γεωργεῖν
ἐργάζεσθαι } χώραν vel γῆν τινά. Terram vel agrum aliquem colere. Iſocr. *Cultiuer vn champ. Labourer vne terre.*

ἐργασία τῆς χώρας Cultura agrorum. Demoſt.

¶ εἰργασμένη γῆ Terra culta. Theophraſtus.

¶ Colere aliquem, ſtudioſum eſſe alicuius.

2. θεραπεύειν.

θεραπεύειν { τινά. Studioſum eſſe alicuius: vt,
Iſocr. τοὺς νοῦν ἔχοντας περὶ πολλοῦ ποιοῦ, καὶ θεράπευε. *Sapientes magnifacito & cole.*
τινὰ μετ' εὐνοίας. Vera animi beneuolentia aliquem colere: vt,
Iſocr. διάγνωθι τοὺς τέχνῃ κολακεύοντας, καὶ τοὺς μετ' εὐνοίας θεραπεύοντας. *Diſcerne illos, qui arte tibi adulantur, & qui ex animo te colunt & venerantur.*
τινὰ πάσῃ θεραπείᾳ. Omni genere ſtudiorum, vel omni obſeruantia aliquem colere: vt,

Xen. *Hel.* 2. Καλλίβιον ἐθεράπευον πάσῃ θεραπείᾳ.

Athenæus; ὑπὸ τῆς Λαοδίκης πεπιστευμένη τὰ πάντα. *Quæ à Laodice omnibus rebus præfecta erat, Vel, Cui à Laodice omnia credita erant.*

Ratio huius conſtructionis traditur in Syntaxi mea, De conſtructione Verborum Paſſiuorum cum accuſatiuo, Regula 11.

ADIVNCTA.

¶ *Committere alicui munus publicum.*

καθιστάναι ἐπὶ τὰ πράγματα, Iſocr. τοῦτον ἐπὶ τὰ μέγιστα πραγμάτων καθίσταμεν. hunc ſummis muneribus præfecimus. καθίσταται τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς χώρας ἐπίτροπος, Phil. Alexandrinæ prouinciæ præficitur.

ἐμπιστεύειν αὐτῷ τὴν ὅλην ἡγεμονίαν, Diodor. ei ſummum imperium credere, committere.

ἐγχειρίζειν, in manus tradere, munus aliquod delegare, Diodor. τούτοις τὴν ἡγεμονίαν ἐνεχείρισαν. id eſt ἐπίστευσαν. τὴν ἄλλων αὐτῷ τὴν ἐπιτροπείαν ἐνεχείρισεν, Chryſoſt. aliorum curam ei mandauit.

ἐπιστῆσαι, Herod. ἐπιστῆσαι τοῖς στρατιώτῃσι Πεζοῖσιν. copiis militaribus præficere. Et rurſus, τοῦτον ἐπέστησε τῷ νεολαίῳ τοῦ στρατοῦ, huic imperium militare in tirones tradidit.

ὕπαρχον ποιεῖν τοῦ στρατοπέδου idem. hoc eſt. τῷ στρατοπέδῳ ἐπιστῆσαι.

ἐπιτρέπειν αὐτῷ τὴν τοῦ πολέμου ἡγεμονίαν, Suid. belli prouinciam ipſius fidei committit.

ὑπερτίθεσθαι, Herod. τούτῳ τῷ Γύγῃ καὶ τὰ σπουδαιέστερα τῶν πρηγμάτων ὑπερετίθετο ὁ Κανδαύλης, au Gygem Candaules etiam maxime ſeria negotia remittebat. *Il s'en remettoit ſur luy.*

ἐπιτρέπεσθαι, Baſ. τοὺς οἴακας ἐπετράπη, ei gubernacula commiſſa ſunt.

ἀναβάλλεσθαι, idem quod ὑπερτίθεσθαι, Luc. ἐπὶ σὲ τὸ πᾶν ἀναβαλλόμεθα, rem totam ad te reiicimus, arbitrij tui facimus, Gall. *de tout cela nous nous en rapportons ſur toy.*

ἦν μὲν τεταγμένος ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα πραγμάτων. Græcarum rerum cura ei mandata fuerat. Græciæ negotiis præerat. *Il auoit la ſuperintendance ſur les affaires de Grece.*

¶ Comparare,Conferre inter ſe.

παραβάλλω.

Π τούτῳ. Cum hoc confero: vt,

παραβάλλω
- *Lucian.* ἓν ἑνὶ παραβαλεῖν. *Vnum vni conferre. Sic & Iſocrates locutus eſt*
- πρὸς τοῦτο. Cum hoc confero: vt,

Iſocr. παραβάλωμεν τὴν ἡμετέραν πολιτείαν πρὸς τὴν ὑπ᾽ ἐμοῦ ῥηθεῖσαν *Comparemus noſtram Rempublicam cum illa, quam ego deſcripſi.*

Demoſth. παραβάλλειν ἐμὲ πρὸς ἐκεῖνον, ἄδικόν ἐστι. *Conferre me cum illo, iniquum eſt. Vbi nota accuſ. perſonæ.*

παραβολή. Comparatio. Collatio.

Iſocr. ἀπρεπῆ παραβολὴν ποιεῖσθαι. *Indecoram facere comparationem.*

2. συμβάλλω.

Ariſtot. Ethic. 7. ὅμοιον γὰρ, ὥσπερ ἄψυχον συμβάλλειν πρὸς ἔμψυχον. *Similiter enim facio, vt ſi inanimum cum animante conferrem.*

3. ἀντιπαραβάλλω.

ἀντιπαραβάλλω
- τοῦτο ἐκείνῳ (cum accuſatiuo & datiuo) Confero hoc cum illo: vt,
  - *Plutarch.* ἀντιπαραβάλλω τὰς ἐμαυτοῦ ταῖς ἐκείνων πράξεσι. *Confero meas res geſtas cum illorum.*
- τί πρός τι. Confero aliquid cum aliquo: vt,

Plato. τὰ ἐμαυτοῦ πάθη πρὸς τὰ ἐκείνων ἀντιπαραβάλλω. *Confero meos caſus cum illorum.*

παράλληλα. Collata ſeu comparata & oppoſita inter ſe.

παράλληλα τιθέναι ἢ ἐξετάζειν τινά. Quædam inter ſe conferre: vt,

Iſocr. δεῖ τὰς μεγίστας αὐτῶν πράξεις παραλλήλας θέντας βουλεύσασθαι, ποτέρας ἡμῖν αἱρετέον ἐστί. *Oportet præclariſſima eorum facta inter ſe conferre, & deliberare, quæ nobis eligenda ſint.*

Ariſt. αἰσθητότερα τὰ παράλληλα τιθέμενα. *Exactior ſenſus eſt eorum, quæ inter ſe comparantur.*

Demoſth. πράως καὶ μὴ πικρῶς ἐξέτασον παράλληλα τά σοι καὶ ἐμοὶ βεβιωμένα. *Leniter & non acerbè confer inter ſe tuam & meam vitam.*

A D I V N C T A.

¶ *Comparatio.*

συμβάλλειν, Herod. οὐδὲ εἷς τῶν Ἑλλήνων ἄξιός ἐστι τὴν μεγαλοπρέπειαν τῷ Πολυκράτει συμβληθῆναι, nullus Græcorum eſt, qui cum Polycrate magnificentia comparandus ſit. Inde συμβλητός, conferendus. Lucian. μεγάλην καὶ οὐ συμβλητὴν ὑπεροχὴν ἔχοντα πρὸς τὰς ἡμετέρας δυνάμεις, magnas, nec cum noſtris conferendas, vires habenti.

παραβάλλειν vſitatius eſt in hac ſignificatione, quàm συμβάλλειν, Greg. ὥστε πολλῶν ἐκ παντὸς τοῦ αἰῶνος κακοπαθησάντων μηδένα εἶναι τοῖς ἐκείνου παραβάλλειν συμφοραῖς, adeo vt cum ex omni hominum memoria multi magnis calamitatibus affecti fuerint, nullus tamen ſit, qui cum eius afflictionibus comparari queat. ὡς μηδὲ δόξαν ἐκείνην εἶναι ἰδεῖν, ταύτῃ παραβαλλομένην, Chryſoſt. adeo vt præ hac, ne gloria quidem appareret. συγκρίνειν, idem quod παραβάλλειν, Lucian. ἵνα εἰδῆτε ὡς παιδιὰ τὰ ὑμέτερά ἐστι πρὸς τὰ Σκυθικὰ συγκρινόμενα, vt ſcias ludum eſſe res veſtras, ſi cum Scythicis comparentur. Et eodem modo Phil. ἀλλ' ὅμως ταῦτα συγκρινόμενα τοῖς τῶν ἡμετέρων, γέλως εἶναι φανεῖται, hæc cum noſtrorum hominum virtutibus collata, merus riſus exſtent, vel ridicula plane apparebunt. Hinc nomen σύγκρισις Phil. ἥδετο ἀναγνώσματι τῷ αὐτοῦ ὡς τὰ τῶν ἄλλων συγγραφέων ἀηδέστατα συγκρίσει τῆς ἐν τούτῳ χάριτος νομισθῆναι, tantam ex hac lectione voluptatem capiebat vt aliorum hiſtoricorum ſcripta præ horum librorum lepore plane iniucunda cenſeret. ἐπιδέχεσθαι σύγκρισιν, Baſil. τῷ βίῳ οὐδεμίαν πρὸς τοὺς ἄλλους ἐπιδέχεται σύγκρισιν, vitæ integritate nullam cum aliis comparationem admittit, vitæ probitate omnes antecellit. Et rurſus, ἡμεῖς δὲ παῖδές ἐσμεν ὡς γε πρὸς τὴν τῶν τελείων σύγκρισιν, nos autem pueri ſumus dumtaxat cum perfectis viris comparati.

θεωρεῖσθαι, pro συγκρίνεσθαι, Greg. ὡς μηδὲν εἶναι τὴν Κράτητος ἁπλότητα, πρὸς τὴν ἐκείνου θεωρουμένην, adeo vt nihil futura ſit Cratetis ſimplicitas, ſi cum eius ſimplicitate conferatur.

ἀντεξετάζειν, ex aduerſo conferre. idem. ἀντεξετάζειν τῇ τοῦ σώματος θεραπείᾳ τὴν τῶν ψυχῶν ἰατρείαν, animorum medicinam cum corporis curatione conferre.

¶ Compenſare, Reſarcire.

ἀμοιβὴ, Compenſatio, Retributio in bonam & malam partem.

ἀμοιβὴν ἀποδοῦναί τινι τοῦ βουλεύματος: vt,

Lucian in Cauc. ταύτην μοι τὴν ἀμοιβὴν ἀποδεδώκατε τοῦ βουλεύματος. *Hanc mihi pro conſilio gratiam retuliſtis.*

ἀμείβου μοι γέ τι ἀντὶ τούτου: vt,

Ariſt. τῷ σκυτοτόμῳ ἀντὶ τῶν ὑποδημάτων ἀμοιβὴ γίνεται κατ' ἀξίαν. *Sutori pro calceis compenſatio fit pro dignitate.*

ἀντικαταλλάσσομαι τοῦτο ἐκείνῳ, Hoc compenſo cum illo.

ἀντι

Et paſſiuè.

Ariſtot. ἀντικαταλλάττεται τῷ συμφέροντι ἡ ἡδονή. *Voluptas commodo compenſatur & rependitur.*

ADIVNCTA.

¶ *Compenſare.*

ἀντισταθμεῖν, Baſ. οὐκ ἀντισταθμοῦσι τὴν πρὸ τούτου διακονίαν ἡμῶν, ἣν ἐδιηκονήσαμεν αὐτοῖς ἐν κυρίῳ, τῷ πταίσματι τούτῳ, non compenſarunt cum hac culpa tot priora officia noſtra, quibus ipſis in Domino inſeruiuimus. ſic Cicero, non compenſabit cum vno verſiculo tot volumina laudum ſuarum.

ἀνταλλάττειν, Dinarch. οὐδὲ τὸν ὅρκον, ὃν ὀμωμοκότες ἐφέρετε τὴν ψῆφον, ἀντηλλάξατο τὰς εὐεργεσίας, haud eam vim habuerunt erga vos ipſius beneficia, vt ſententiam eam, quam iurati ferebatis, infringerent: vel iudicij religionem ipſius erga vos beneficiis antiquiorem habuiſtis.

ἀντιταλαντεύειν, idem quod ἀντισταθμεῖν.

ἀναπληρῶσαι
ἀνταναπληρῶσαι } ἔνδειάν τινα. Defectum aliquem reſarcire vel compenſare. Demoſth.

ἐπισκευάζειν
ἀνασκευάζειν } Sarcire, Inſtaurare. Iſocr. Thucyd. *Reſtaurer, R'accommoder.*

ἀναμάρτητος
ἀνεπιτίμητος
ἀνεξέλεγκτος
ἀνέγκλητος
ἀθῷος
ἀναίτιος
ἀνυπεύθυνος
ἄατος
ἀβλαβὴς
ἄκακος
ἀνεύθυνος
ἀσινὴς } Innocens, Inculpatus, Irreprehenſibilis, inſons. Demoſth. & Iſocr. *Innocent, irreprehenſibile, ſans faute.*

ἀθῷος ἀδικημάτων (cum genitiuo) Innocens & nulli crimini obnoxius. Lycurg.

¶ Concedere, Permittere, Sinere, Facultatem dare.

ἐᾶν.

ἐφεῖναί τι καὶ μηδὲν ἐναντιωθῆναι. Concedere aliquid & non reſiſtere. Demoſth.

Iſocr. μήτε τὸν ὄχλον ὑβρίζειν ἐᾶς, μήτε ὑβριζόμενον περιορᾷς. *Neque populum iniuriam facere, neque eum iniuria affici ſinas. Vbi* ἐᾷν *idem quod* περιορᾷν *eſſe vides.*

Xenoph. εἰσὶ δὲ καὶ φίλαι μοι, αἳ οὔτε ἡμέρας οὔτε νυκτὸς ἐφ' ἑαυτῶν ἐῶσί με ἀπιέναι. *Sunt autem & mihi amicæ, quæ neque dies neque noctes ſinent me a ſe abire.*

περιορᾷν
περιϊδεῖν } τὸν ὄχλον ὑβριζόμενον. Sinere populum iniuria affici.
περιόψεσθαι

Nota autem hic ὑβριζόμενον, *pro* ὑβρίζεσθαι, *infinitiuum in participium mutatum eſſe, iuxta Regulam 13. De participijs in mea Syntaxi traditam, ad quam etiam ſequentia exempla referenda ſunt.*

Iſocr. περιεώρων τὰς πόλεις ἀναστάτους γιγνομένας. *Sinebant dirui & ſubuerti Vrbes.*

Idem, ἥκομεν ἱκετεύοντες, μὴ περιιδεῖν ἡμᾶς εἰρήνης οὔσης ἀναστάτους ὑπὸ Θηβαίων γιγνομένους. *Venimus ſupplicantes, ne nos tempore pacis negligentia quadam ſinatis euerti & funditus perdi a Thebanis.*

Idem πάντων σχετλιώτατον, εἰ τὰς πόλεις ταύτας περιόψεσθε νῦν ὑπὸ τῶν Θηβαίων ἀπολλυμένας. *Omnium hoc peſſimum eſt, ſi ciuitates illas ſinatis a Thebanis ſubuerti.*

2. ἐπιτρέπειν.

ἐπιτρέπειν

τοῖς οἰκείοις. Amicorum arbitrio rem permittere. Demoſth.
τινὶ περὶ τούτων. Horum alicui arbitrium permittere. Æſch.
τινὶ ψηφίζεσθαι (cum infinitiuo) vt,
Xenoph. ἐπιστάτης γενόμενος οὐκ ἐπέτρεψε τῷ δήμῳ παρὰ τοὺς νόμους ψηφίζεσθαι. *Cum præfectus factus eſſet, non permiſit populo, vt contra leges ſententias ferret.*
Permittere (ſine adiectione) vt,
Xenoph. pæd. 3. ἢν δέ τις μαλακίζηται, μὴ ἐπιτρέπετε. *Ne permittite, Ne ſinite, Ne concedite.*

ADIVNCTA.

§ *Permittere.*

τριάκοντα ἡμέρας πενθῆσαι αὐτῷ αὐτήν, καὶ ἐπιτρέπειν. Phil. luctum triginta dierum ipſi concedere. καὶ τούτῳ μέντοι δὲ ἔτους ἐπιτέτραπτο ἅπαξ εἰσιέναι, Phil. atque huic etiam quotannis non niſi ſemel ingredi licebat.

βίᾳ μὲν, συνεχωρήθη δ' ὅμως τὴν ἐκδημίαν, Greg. ægrè quidem & illibenter, ſed tamen facta eſt illi abeundi poteſtas.

ἐν Διονυσίοις ἐφεῖτο τοῦτο δρᾶν, Luc. in Bacchanalibus hoc facere liberum erat. ἐξῆν licebat.

τούτοις ἐγχειρίζων ἐμαυτόν, Lucia. his me totum tradens, vel committens.

ἰατροῖς ἑαυτοὺς ἐπιτρέπουσι. Phil. medicis totos ſe permittunt, medicorum fidei ſalutem ſuam committunt.

ἐκδόντας ἑαυτοὺς πιστεῦσαι, ſeſe penitus credere.

3. συγχωρεῖν.

συγχωρεῖν

Concedo (abſolutè, ſeu ſine caſu) vt,

Iſocrates. ἡγούμενος αὐτὸν μεταμέλειν τῶν πεπραγμένων συνεχώρουν. *Exiſtimans ipſum factorum pœnitere, concedebam.*

Sic, συγχωρῶ τοῦτο οὕτως ἔχειν. *Concedo hoc ita eſſe.*

σοὶ ἀπιέναι. Concedo, ſeu permitto tibi, vt abeas (cum infinitiuo) vt,

Demoſth. δότε καὶ συγχωρήσατέ μοι περὶ τούτων διαλεχθῆναι πρὸς ὑμᾶς. *Concedite mihi, vt de his rebus diſſeram apud vos.*

Idem, ὁρῶ συγκεχωρηκότας πάντας ἀνθρώπους, ἀφ' οὗ, *&c. Video ei conceſſiſſe omnes homines, propter quod ſuperioris temporis omnia bella nata ſunt.*

σοὶ τὴν ἐμὴν τύχην πάντων τούτων αἰτίαν γεγενῆσθαι. Concedo tibi meam fortunam horum omnium cauſam fuiſſe. Demoſt.

σοὶ τοῦτο ἔγωγε οὐδαμῇ. Hoc tibi nullo modo concedo. Plato, Iſocr. vbi nota datiuum perſonæ, & accuſ. rei.

In paſſiuo.

Demoſth. συγκεχώρηται τῷ τυράννῳ ποιεῖν, ὅ,τι βούλεται. *Tyranno conceſſum eſt agere, quicquid libet.*

Idem, ὑμῖν οὐδέποτε συνεχωρήθη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ποιεῖν, ὅ,τι βούλεσθε. *Vobis nunquam conceſſum vel permiſſum eſt à Græcis, vt faceretis quod vos velitis. Vel, Nunquam vobis facultas data eſt à Græcis, faciendi quod velletis.*

4. ἐγχωρεῖν.

Demoſth. ἂν ἐγχωρῇ τὸ ὕδωρ. *Si aqua, hoc eſt, temporis ſpacium indulget ſeu permittit.*

Lyſias, ὁ χρόνος οὐκ ἐγχωρεῖ ἄλλον ἀποκληρῶσαι. *Tempus nobis non dat facultatem alium ſortiendi, hoc eſt, per anguſtiam temporis nobis non licet alium ſortiri. Vbi obſerua infinitiuum.*

¶ Conditionis. Meliore vel deteriore conditione eſſe.

πράττειν
ἄμεινον vel βέλτιον Meliore conditione eſſe: vt,

Iſocr. ad Philipp. πολλάκις οἱ νικήσαντες οὐδὲν βέλτιον πράττουσι τῶν ἡττηθέντων. *Sæpe victores non ſunt meliore conditione, quam victi.*

καταδεέστερον. Deteriore conditione eſſe: vt,

Iſocr. τῆς μὲν πόλεως ἡμῶν πολὺ καταδεέστερον νῦν πραττούσης, ἢ κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον. *Cum vrbis noſtræ longè nunc deterior conditio ſit quàm illo tempore.*

Pro πράττω poteſt & verbum ἔχω vſurpari: vt,

Iſoc. θαυμάζω εἴ τις οἴεται τοὺς τὴν εὐσέβειαν, καὶ τὴν δικαιοσύνην ἀσκοῦντας, ἔλαττον ἕξειν τῶν πονηρῶν. *Miror ſi quis putet, eos qui pietatem & iuſtitiam ſtudioſè colunt, deteriore conditione fore, quam improbos.*

¶ Ea conditione. ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις. vel ἐπὶ τούτῳ, ſequente ἐφ᾽ ᾧ, ſiue ἐφ᾽ ᾧτε, cum verbo infinitiui, aliquando indicatiui modi: vt,

Plato. in Apol. ἀφίεμέν σε ἐπὶ τούτῳ μέντοι, ἐφ᾽ ᾧτε μηκέτι ἐν ταύτῃ τῇ ζητήσει διατρίβειν. *Dimittimus te, ſed ea tamen conditione: vel ea tamen lege, vt deſinas, &c.*

Æſop. ἔγωγε ἐπὶ ταύταις εἰσέρχομαι ταῖς ὁμολογίαις, ὡς ἂν ἔρως μὴ εἰσέλθῃ. *Ego (pudor) hac conditione ingredior, ſi amor non ingrediatur.*

ἐφ᾽ ὁμολογίαις τισὶ δανεῖσαί τινι ἀργύριον. Conditione aliqua credere alicui pecuniam. Demoſth.

ἰσχυρὰς εἶναι τὰς ὁμολογίας. Firmas & certas eſſe conditiones. Demoſth.

ADIVNCTA.

¶ *Conditio melior, vel deterior.*

πολλὰ μὲν ἐλαττοῦμαι Αἰσχίνου, Demoſt. longè inferiore conditione ſum, quàm Æſchines.

ὁρῶ τὴν συκοφαντίαν ἄμεινον τῆς φιλοσοφίας φερομένην, Iſocr. video obtrectationem & calumniam meliore loco atque conditione eſſe in philoſophiam, ſuperiora omnia habere.

¶ ἐμμένειν τοῖς ὡμολογημένοις. Promiſſis & conuentis ſtare. Demoſth.

ἄμεινον

ἄκυρον εἶναι ὁμολογίαν. Infirmam, incertam, vel irritam eſſe conditionem pactionem. idem.

ὁμολογίας ποιεῖσθαι ἐναντίον μαρτύρων. Pactiones facere coram teſtibus. idem.

παραβαίνειν { τὰς ὁμολογίας
τὰ ὡμολογημένα
παρὰ τὰς συνθήκας ποιεῖν
παρ' ἃ ἐν συνθήκαις οὐ δεῖν ποιεῖν
ὧν ὁμολογήσῃ περὶ ὧν δεῖ ποιεῖν
ταῖς ὁμολογίαις ἐναντία πράττειν } Violare pacta, Non ſtare promiſſis. Non ſeruare vel pręſtare promiſſa. Demoſth. Iſocr. *Rompre les conuentions, Manquer à ſa promeſſe.*

οὐκ ἀποδιδόναι τὴν ἐγγύην. Non ſoluere ſponſionem. Demoſthen.

λύειν { τὰς ὁμολογίας
τὰς συνθήκας
τὰ ὡμολογημένα } Violare, ſoluere, euertere pacta. Iſocr. Demoſth.

παραβαίνειν {
τὰς κοινὰς πίστεις. Violare fidem mutuo datam. Demoſthenes.
τοὺς νόμους καὶ τοὺς ὅρκους. Violare leges & iuramenta. Demoſthenes.
τὰς πρός τινα ὑπαρχούσας συνθήκας. Violare pacta, quæ cum aliquo ſanciuiſti. Demoſth.
τὸ δίκαιον. Violare iuſtitiam.
τὸ δίκαιον ἐπὶ μικροῦ ἢ ἐπὶ μεγάλου: vt,

Demoſth. Philipp 3. τὸ εὐσεβὲς καὶ τὸ δίκαιον, αἴτ' ἐπὶ μικροῦ τις, αἴτ' ἐπὶ μείζονος παραβαίνῃ τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν. *Pietatem & iuſtitiam ſiue quis in paruo, ſiue in magno violet, eiuſdem eſt momenti.*

Loco τοῦ παραβαίνειν, vſurpatur & λύειν: vt,

λύειν { τὸν νόμον. *Violare, ſeu reſcindere legem.*
τὴν εἰρήνην. *Reſcindere pacem. Demoſth.*
τὰς σπονδάς. *Soluere fœdera.*

παρασπονδεῖν. Fœdus violare, rumpere, frangere. Demoſth.

¶ Communicare.

κοινοῦσθαι.

κοινοῦσθαι {
τινὶ ἀθυμίας. Communicare cum aliquo dolores: vt, *Chryſoſt.* ἵν' τι κοινωσώμεθα τὰς ἡμετέρας ἀθυμίας; *Herodia.*
ἐκεῖνα μετὰ τοῖς φίλοις οὐδὲν ἐκοινώσατο. *Nihil vnquam cum amicis communicauit.*
τινὶ περί τινος. De aliqua re communicare cum aliquo: vt,

Herod. τοῖς φίλοις περὶ τῶν πρακτέων κοινούμενος. *Cum amicis de rebus agendis communicans.*

2. ἀνακοινοῦσθαι.

Commmunicare cum hoc vel illo de re aliqua, vel aliquam rem

τινί τι. Communicare cum aliquo de re aliqua: vt,

Plato βούλει οὖν καὶ Σωκράτει τῷδε ἀνακοινωσώμεθα τὸν λόγον. *Vis igitur, vt cum Socrate de hac oratione communicemus? Sic & Plutarchus locutus est.*

τινὶ περί τινος. vt, *Xenoph.* ἀνακοινοῦται Σωκράτει περὶ τῆς πορείας. *Communicant cum Socrate de profectione, id est, consulunt Socratem de profectione.*

3. κοινωνεῖν.

Participem eſſe vel fieri. Communicare.

σίτου καὶ ποτοῦ. Cibi & potus participem eſſe, Cibo & potu communiter vti. Xenoph.

Iſocr. ὅσα τῆς ἰδέας ταύτης κεκοινώνηκε. *Omnia quibus hæc forma communicata eſt.*

εὐνῆς. Torum communem habere. Herodian. *Dicitur etiam de participatione rei malæ.*

κινδύνων. Periculorum participem eſſe: vt,

Plutarch. κἀκεῖνος τῶν τῆς πόλεως συμφορῶν ἐκοινώνησεν. *Ipſe calamitatis vrbis particeps & conſors fuit.*

Iſocr. in Plato. κοινωνοῦσι τῶν ἀλλοτρίων. *Alienarum rerum participes ſunt.*

τινί τινος. Communicare aliquid cum aliquo: vt,

κοινωνῶ σοι τούτου. *Hoc tecum habeo commune. Lucian.*

Demoſthenes, μὴ πυρὸς, μὴ λύχνου, μὴ ποτοῦ μὴ βρώματος μηδενός τινι κοινωνεῖν. *Non ignem, non lucernam, non potum, non cibum vllum communicare cum aliquo. Loquitur autem de hominibus propter flagitia excommunicatis.*

τινί τι Habere aliquid commune cum aliquo: vt,

Plato, οὐδὲν κοινωνῶ σοι. *Nihil habeo tecum commune. Vbi* οὐδὲν *aut aduerbialiter, aut pro* κατὰ οὐδὲν, *accipi putatur:*

τινί. cum aliquo communionem habere: vt,

Plato. ὁ τοιοῦτος τῷ τοιούτῳ κοινωνεῖ. *Talis cum tali commercium habet, & conſociatur.*

Idem, κοινωνεῖν ἀλλήλοις οὐκ ἐθέλουσι. *Nolunt inter ſe communionem habere, hoc eſt, Conuenire nolunt.*

4. μετέχειν.

Communicare, Participem eſſe.

μετέχειν

τῆς φιλίας. Particeps ſum amicitiæ: vt,

Iſocr. τίς ἂν ἀνθρώπων οὐκ ἐπιθυμήσειε μετασχεῖν τῆς φιλίας καὶ συμμαχίας τῆς ἡμετέρας; *Quis non expetat, vt particeps fiat amicitiæ & ſocietatis noſtræ?*

Iſocr. τοὺς λόγους οὐχ οἷόν τε καλῶς ἔχειν, ἢν μὴ τῶν καιρῶν καὶ τοῦ πρέποντος μετάσχωσι. *Orationes non poſſunt eſſe preclaræ, niſi & tempus & decorum ipſis impertias. Sic* μετέχειν τῆς νίκης. *Participem eſſe victoriæ. Iſocr.*

κακίας Sum vitii particeps. Sum vitio obnoxius: vt,

Iſocr. ἐγὼ γὰρ οὐχ ὅπως τοὺς θεοὺς, ἀλλ' οὐδὲ τοὺς ἐξ ἐκείνων γεγονότας οὐδεμιᾶς ἡγοῦμαι κακίας μετασχεῖν. *Non ego Deos tantum, ſed nec ipſorum liberos vllius vitij participes eſſe exiſtimo. Sic. Iſocr. & Aeſchin.* μετέχω κινδύνων καὶ πόνων. *Sum particeps periculorum & laborum.*

σοι τοῦδε. Huius rei ſum tecum particeps. vt,

Plato, ἵνα δὴ μετέχῃ τῶν πραγμάτων αὐτοῖς. *Vt cum ipſis factorum particeps eſſet.*

πλεῖστον μέρος τῶν κινδύνων (cum accuſatiuo) vt,

Iſocr. ἡγοῦμαι προσήκειν μάλιστα τούτους συμβουλεύειν, οἵπερ καὶ τῶν κινδύνων πλεῖστον μέρος μετέξουσιν. *Arbitror illos maximè decere conſulere qui plurimorum periculorum participes erunt. Sed hic propter accuſatiuum* μέρος, *compoſitum* μετέχω *pro ſimplici* ἔχω *ponitur.*

5. μεταδιδόναι.

μεταδιδόναι

τῆς πόλεως. Ciuitatis participem eſſe, vel, Ciuitatem communicare. Iſocr. in Plato.

τῶν κακῶν. Mala communicare: vt,

Ariſtot. μεταδιδόναι ὡς ἥκιστα δεῖ τῶν κακῶν. *Malorum participes quam minimum facere amicos decet.*

οὐδὲν τῷ φίλῳ (cum accuſatiuo rei & datiuo perſonæ) Amico nihil impertiri. Ariſtoph. Herodot.

τοῖς φίλοις τινός. Cum amicis aliquid communicare, vel Amicis aliquid impertiri.

Xenoph τῶν βαρέων μεταδιδόναι τοῖς φίλοις δεῖ. *Moleſtia cum amicis communicanda eſt.*

Ariſtot. Polit. 4. μεταδίδωμί σοι τῆς ἀρχῆς. *Magiſtratum tibi impertior.*

Iſocr. in Plat. ἡμῖν μετέδοτε τῆς πατρίδος τῆς ὑμετέρας αὐτῶν *Pe-*

Cicero in Off. Tanta vis eſt honeſtatis, vt ſpeciem vtilitatis obſcuret. ὥς τὸ σχῆμα τοῦ χρησίμου ἀποκρύψαι. *Bud.*

In paſſiuo.

ἀποκρύπτεσθαι, ἀμαυροῦσθαι, ἀπολάμπεσθαι, ἀφανίζεσθαι.

ἀφανὴς } Obſcurus, Incognitus.
ἄδηλος }

ἀπαστράπτειν τοὺς ὀφθαλμούς. Perſtringere oculos. Baſil.

Quorſum hæc tam multa de, &c.

πρὸς δὴ ταῦθ' οὕτως ὑπὲρ Μαξίμου πολλά; *Quorſum hæc tam multa de Maximo? Gaza.*

Idem, τί δὲ ταῦθ' οὕτω συχνὰ περὶ ἀηδοῦς, *Idem.* τοῦ δ' ἕνεκα ταῦτα; ἵνα εἰδῆτε, *&c.*

¶ Colere virtutem.

ἀσκεῖν.

ἀσκεῖν { τὴν ἀρετήν. Colere virtutem. Iſocr. Demoſt.
τὴν εὐσέβειαν τὴν περὶ θεούς. Pietatem colere erga Deum. Iſocr.
δικαιοσύνην καὶ σωφροσύνην. Colere iuſtitiam & temperantiam.
Iſocrati vſitatiſſima ſunt.

Colere agrum.

γεωργεῖν } χώραν, vel γῆν τινά. Terram vel agrum aliquem colere.
ἐργάζεσθαι } Iſocr. *Cultiuer vn champ. Labourer vne terre.*

ἐργασία τῆς χώρας Cultura agrorum. Demoſt.

¶ εἰργασμένη γῆ Terra culta. Theophraſtus.

¶ Colere aliquem, ſtudioſum eſſe alicuius.

2. θεραπεύειν.

θεραπεύειν { τινά. Studioſum eſſe alicuius: vt,
Iſocr. τοὺς νοῦν ἔχοντας περὶ πολλοῦ ποιοῦ, καὶ θεράπευε. *Sapientes magnifacito & cole.*
τινὰ μετ' εὐνοίας. Vera animi beneuolentia aliquem colere: vt,
Iſocr. διάγνω τοὺς τέχνῃ κολακεύοντας, καὶ τοὺς μετ' εὐνοίας θεραπεύοντας. *Diſcerne illos, qui arte tibi adulantur, & qui ex animo te colunt & venerantur.*
τινὰ πάσῃ θεραπείᾳ. Omni genere ſtudiorum, vel omni obſeruantia aliquem colere: vt,

Xen. Hel. 2. Καλλίβιον ἐθεράπευον πάσῃ θεραπείᾳ.

3. θεραπεύειν.

Xenoph. εἰ τοὺς θεοὺς ἵλεως εἶναί σοι βούλει, θεραπευτέον τοὺς θεούς. *Si deos tibi propitios eſſe cupis, dij tibi colendi ſunt.*

¶ ποιεῖσθαι θεραπείας τινός, id eſt, θεραπεύειν τινά: vt,

Iſocr. τοσούτῳ πλείονα ποιήσονται θεραπείαν ὑμῶν· ὅσῳπερ ἂν μᾶλλον περὶ σφῶν αὐτῶν δεδίωσιν. *Tantò ſtudioſius vos colent, quanto maiori metu inter ſe inuicem æſtuabunt.*

¶ τυγχάνειν τῆς θεραπείας. Coli, In admiratione eſſe. Iſocr.

τυγχάνειν πολλῆς θεραπείας παρά τινος. Coli ab aliquo magna cum obſeruantia. Demoſth.

Coli ab aliquo.

σπουδάζεσθαι }
} ὑπό τινος.
θαυμάζεσθαι }

Lucian. ὁ Ἥφαιστος τὴν Ἀφροδίτην ἔγημε, καὶ σπουδάζεται ὑπ' αὐτῆς. *Vulcanus duxit Venerem vxorem, & colitur ab ea.*

Plutarch. αὐτὴν ὡς σοφήν τινα λέγουσιν ὑπὸ τοῦ Περικλέους σπουδασθῆναι. *Eam vt ſapientia præditam fœminam, aiunt à Pericle ſummo ſtudio obſeruatam eſſe.*

Idem, σπουδαζόμενος ὑπὸ τῶν πολιτῶν. *Qui ſummo ſtudio colitur à ciuibus.*

Demoſt. ὑποπεπτωκὼς θαυμάζει τούτους, ὑφ' ὧν αὐτὸν θαυμάζεσθαι προσῆκε. *Colit ac ſuſpicit eos ſubmiſſè, à quibus ipſum coli conueniebat.*

Iſoc. θαυμαζόμενοι διὰ τὰς ἄλλας πράξεις. *Propter alias actiones culti & in pretio habiti.*

ἡ θεραπεία περὶ τὸ θεῖον. Cultus qui Deo adhibetur, vel cultus diuinus. Iſocr.

θεραπεία τῶν πρεσβυτέρων παρὰ τῶν νεωτέρων. Obſeruantia quæ ſenibus à iunioribus exhibetur ſeu declaratur. Iſocr.

4. σέβειν.

Xenoph. Pæd. 8. οἱ ἀρχόμενοι Κῦρον ὡς πατέρα ἐσέβοντο. *Et ſubditi Cyrum tanquam patrem colebant & obſeruabant. Inuenitur autem hoc verbum etiam paſſiuè vſurpatum eſſe.*

δι' αἰδοῦς ἄγειν τινά. Venerari, vel veneratione dignari aliquem. Syneſ.

διὰ τὴν ἡλικίαν { σεβάσμιος } Ætate venerandus ſeu reuerendus. *Qu'on doit reſpecter à cauſe de ſon aage.*
διὰ τὴν ἡλικίαν { αἰδέσιμος }

Vocatur autem & Imperator ſeu Cæſar σεβάσμιος, qui à Latinis Auguſtus dicitur.

αἰσχύνεσθαι τὸν θεὸν, τὸν πατέρα, τοὺς φίλους, τὸν ἥλιον. *Revereri Deum, patrem, amicos, Solem. Demoſth. & Iſocr.*

αἰσχύνεσθαι τὴν αἰσχύνην. *Revereri turpitudinem, ſ. quæ comitatur delicta. Demoſth.*

¶ Colligere, Congruere, Coaceruare, Congerere.

ἀθροίζειν.

ἀθροίζειν

τὰ πλεῖστα τῶν διεσπαρμένων ἐν ταῖς ἄλλων διανοίαις. Plurima colligere ex illis, quæ in aliorum animis diſperſa iacent. Iſocr. ad Nicocl.

εἰς μίαν πόλιν πᾶσαν Σικελίαν. In vnam ciuitatem totam congregare Siciliam. Plato epiſt. 7.

ἐξ ἁπάντων ἀνθρώπων πολλοὺς πολίτας. Ex omnibus hominibus ciues multos colligere. Iſocr.

πάντα εἰς ταὐτό. Colligere in vnum omnia. Demoſt.

In paſſiuo.

Iſocr. καὶ τῶν πεζῶν τὸ χρησιμώτατον ἐκ τούτων τῶν τόπων ἤθροισται. *Ex his locis peditatus vtiliſſimus & expeditiſſimus congregatus eſt.*

Idem, μὴ δεῖ περιμένειν ἕως ἂν ἀθροισθῶσιν, ἀλλ᾽ ἔτι διεσπαρμένοις αὐτοῖς ἐπιχειρεῖν. *Non eſt expectandum, donec congregati fuerint, ſed adhuc diſperſi inuadendi ſunt.*

Plutarch. οἱ ἠθροισμένοι ἐπὶ θύραις *Qui ad fores conuenerunt:* ἀθροισθέντες. *Collecti.*

ἀθροισθῆναι εἰς ἕν. Congregari, Conuenire.

Iſocr. ἀθροισθέντων τῶν Ἑλλήνων εἰς ἕν. *Cum Græci congregati eſſent ſeu conueniſſent.*

2. συνάγειν.

τί. Aliquid colligere: vt,

Iſocr. ἄλλοι τὰς πράξεις τὰς ἐν τοῖς πολέμοις συναγαγεῖν ἐβουλήθησαν. *Alij res bellicas colligere voluerunt.*

μεγάλην δύναμιν. Magnam vim militiæ colligere.

Iſocr. συναγαγὼν πλείστην δύναμιν, ὅσην οἷός τ᾽ ἦν. *Colligens, quàm maximam potuit, militum vim.*

σωρόν. Cumulum coaceruare, congerere: vt,

Euphron. apud Stob. ἔργον συναγαγεῖν σωρὸν ἐν πολλῷ χρόνῳ, ἐν ἡμέρᾳ δὲ μιᾷ διαφορῆσαι ῥᾴδιον. *Labor eſt, cumulum congerere etiam longo tempore: vno autem die cum* *diſſipare, facile eſt. Hic* συνάγω *&* διασπορὰν *inter ſe opponuntur.*

τὸ ἄῤῥεν πρὸς τὸ θῆλυ. Marem cum fœmina coniungere vel conſociare: vt,

Ariſt. τὸ ἄῤῥεν συνήγαγεν ἡ φύσις πρὸς τὸ θῆλυ. *Natura marem cum fœmina conſociauit.*

ἀνθρώπους εἰς κηδείαν. Homines ad affinitatem congregare. Affinitatem inter homines conciliare vel iungere. Xenoph.

ADIVNCTA.

¶ *Colligere diuitias.*

ἵνα εὐπορίας τινὰ ἕκαστος αὐτῶν κτησάμενος ἀπαλλαγῇ τῆς ὑπαρχούσης πενίας, Demoſth. vt opes aliquas quiſque adeptus, paupertatis ſarcina leuaretur.

περὶ χρημάτων κτῆσιν οὐδεπώποτε ἐσπούδασεν, idem. nunquam pecuniis conquirendis ſtuduit.

ἐπὶ χρηματισμὸν ὁρμᾶν, Iſocr. ad rem faciendam animum adiicere, conuertere. οὐσίαν πολλὴν ἐκτήσατο, idem. magnas opes adeptus eſt.

ζῇς πλέθρα κτησάμενος μυρία, Baſil.

φυλάττειν ἃ μετὰ πολλῶν καμάτων ὁ πατὴρ αὐτοῦ κτησάμενος κατέλειπε. Lucian. opes eas, quas multis laboribus partas pater ipſi reliquit, conſeruare. αὐτίκα μάλα πλούσιος ἐν βραχεῖ ἐγένετο, idem. breui ad magnas opes peruenit. τὸν ἴδιον αὔξειν οἶκον, idem. rem familiarem augere. πλουτίζεσθαι, Phil. βαθὺν πλοῦτον ἰδίᾳ τε ἑκάστῳ, καὶ πᾶσι κοινῇ περιεποιήσατο, maximas opes, tum priuatim cuique, tum publice vniuerſis comparauit. Et Diod. διὰ τὰς ἐμπορίας μεγάλους πλούτους περιποιεῖσθαι, magnos ex mercatura quæſtus facere.

σύμμετρον οὐσίαν συλλέξασθαι, idem. mediocriter opes parare, colligere. ἀθροίζειν, συναγείρειν.

ἑαυτὸν πλουτίζειν, Xenoph. *s'enrichir.*

χρυσὸν συναγαγεῖν ἄπλετον, Baſil. immenſas opes ſtruere, συναθροίζειν.

τηλικαῦτα πελάγη διαπερᾶν ἕνεκα τοῦ πλείονα ποιῆσαι τὴν οὐσίαν, Baſil. tot ac tanta maria amplificandæ rei familiaris cauſa tranſmeare. ἐξ ἡμῶν πεπλουτήκασι, Demoſt. *Ils ſe ſont enrichis ſur nous.*

κακῶς τοῖς οὖσι χρῆσθαι, Chryſoſt. male rem gerere. Cic. bona ſua dilapidare.

πολλὴν τὴν οὐσίαν ποιεῖν. idem.

τοὺς ὑπεραυξομένους φυλάττεσθαι χρή, And. ab iis cauendum, qui immodicis opibus augentur. Gall. *qui trop s'agrandiſſent.*

διπλασίαν οὐσίαν κέκτηται, idem. facultates ſuas duplō auxit.

πανταχόθεν ἀργυρίζεσθαι, Dinarch. vndecunque pecunias conflare.

3. συλλέγειν, vel συλλέγεσθαι.

συλλέγειν

τὸν ὄχλον. Turbam colligere, vel congregare.
Plato. συλλέγοντες τὸν ὄχλον.
Iſocr. συλλέγειν ῥήματα καὶ λόγους.
τὶ πανταχόθεν. Colligere aliquid vndiquaque. Iſocr.
στρατιάν. Exercitum colligere vel recolligere: vt,
Herodian. ἄγων στρατιὰν πᾶσαν ἣν αὐτὸς συνειλέκτο. *Ducens totum exercitum, quem ipſe collegerat.*
δύναμιν. Vires colligere: vt,

Philo, ὥσπερ ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἀθληταὶ συλλεξάμενοι δύναμιν. *Quemadmodum athletæ in certaminibus colligunt vires.*

Demoſth. συνείλοχα ὕβρεις καὶ πονηρίας τοσαύτας αὐτοῦ. *Collegi contumelias & tot improba facinora eius. Vbi nota verbum actiuum.*

In paſſiuo.

Iſoc αἱ μὲν ἄλλαι πανηγύρεις διὰ πολλοῦ χρόνου συλλεγεῖσαι, ταχέως διελύθησαν. *Alij conuentus tam multo tempore collecti, cito diſſoluti ſunt.*

Plato, οἱ στρατιῶται συνειλέγησαν ἀθρόοι. *Milites in vnum locum ſunt coacti.*

4. συνέρχεσθαι, συνελθεῖν.

συνέρχεσθαι

Conuenire (ſimpliciter) vt,
Xen. ὡς δὲ πάντες συνῆλθον, οὓς ἔδει. *Cùm autem omnes conueniſſent, quos decebat.*
εἰς ταὐτὸ Conuenire, in vnum & eundem locum venire, Conuenire in vnum: vt,

Plato. πολλάκις δὲ συνερχόμεθά τινες εἰς ταὐτὸ παραπλησίαν ἡλικίαν ἔχοντες. *Sæpe autem conuenimus, qui eadem ætate ſumus.*

σωρεύειν, Cumulare.

Herodian λιβανῳ τοὺς βωμοὺς ἐσώρευον. *Thure altaria cumulabant. Et lib. 5.* τοὺς βωμοὺς παντοδαποῖς ἀρώμασι σωρεύων. *Cumulatis ſuper aras omnis generis odoribus.*

σωρὸς Cumulus. Aceruus, σωρὸν συναγαγεῖν. Cumulum coaceruare. *De hac autem phraſi vide exemplum elegans in* συνάγειν *quod paulo antè poſitum eſt.*

Edere, bibere.

τρώγειν
ἐσθίειν

4. προπίνειν.

προπίνειν τινί. Propinare ſeu præbibere alicui.
Athen. Ἀλέξανδρος προὔπινε τῷ Πρωτέᾳ. *Alexander propinabat Protea.*
προπίνειν τινὶ κύλικα. Calicem alicui propinare. idem.

προποθεῖσα κύλιξ Calix qui alicui propinatus eſt.

Athen. διὰ τὸ μὴ δυνηθῆναι ἐκπιεῖν προποθεῖσαν αὐτῷ κύλικα.

ἐκπίνειν vel ἐκπιεῖν. Ebibere. Exemplum proximè præcedit.

συμπιεῖν καὶ συνδειπνεῖν τινί. Compotare & Cœnare cum aliquo. Demoſth.

οἰνοπότης, Vinipotor.

συμπότης. Compotor, Combibo.

πότης Potor, Potator.

ὁ χθὲς πότος. Heſterna compotatio.

Plato, πάνυ χαλεπῶς ἔχω ὑπὸ τοῦ χθὲς πότου. *Peſſimè habeo ex heſterna compotatione.*

ποτήριον ἢ ἔκπωμα ἀργυροῦν. Argenteum poculum.
ποτήριον ἢ ἔκπωμα χρυσοῦν. Aureum poculum.
ποτήριον ἢ ἔκπωμα ξύλινον. Ligneum poculum.

¶ ἄσιτος, Ieiunus.

Demoſthen. οἱ ναῦται οὐ δυνάνται ἄσιτοι ἐλαύνειν. *Nautæ non poſſunt ieiuni agere remos.*

συμβιωτὴς, Conuictor. σύσσιτος, Contubernalis.

¶ Cœnare.

δειπνεῖν.

δειπνεῖν
συνδειπνεῖν τινί
συνδειπνεῖν μετά τινος
Cum aliquo, vel apud aliquem cœnare. Demoſt. *Souper auec, ou chez quelcun.*

δεῖπνον. Cœna.

ἐπὶ δεῖπνον
καλεῖν τινά. Inuitare aliquem ad cœnam. Demoſth. Pro quo dicitur & πρὸς δεῖπνον καλεῖν.
κληθῆναι ὑπό τινος. Inuitari, Vocari ab aliquo ad cœnam. Demoſth.
καλεῖσθαι πρὸς τὸ συμπόσιον. *Inuitari ad conuiuium, idem.*
ἰέναι ἢ πορεύεσθαι. Ire ad cœnam.
ἐλθεῖν. Ad cœnam venire. Demoſth.

ἀπιέναι ἀπὸ δείπνου, *Abire, Redire à cœna. Demoſth.*

λόγων, heſterno die cum Theæteto ſermones miſcui, conſerui.

ὁμιλεῖν φιλοφρόνως ἀλλήλοις, idem. humaniſſime inter ſe colloqui.

περιτυχεῖν, Iſocr. ἐπειδὴ δ' οὔπω περιτετυχήκαμεν ἀλλήλοις, alter alterum non vidimus, nec collocuti ſumus.

κοινωνεῖν λόγων, Lucian. λόγων ἐκοινώνησε πολλάκις, cum eo ſæpe verba feci.

πρὸς τὸ οὖς αὐτῷ κοινολογεῖσθαι, Luc. in aurem cum eo colloqui. κοινολογίας μεταχεῖν, Diod. colloquio frui.

προσιέναι & προσελθεῖν τινί, aliquem conuenire, alloqui.

εἰς λόγους ἐλθεῖν, Gregor. εἰς τε ὄψιν ἦλθε, καὶ λόγους ποθῶν ἐκ παλαιοῦ, tum cum vidit, tum, quod iam pridem expetebat, cum eo ſermones habuit.

ἀφικνεῖσθαι εἰς λόγους. idem quod ἐλθεῖν εἰς λόγους, Herod. οὔτε Λιβύων, οὔτε Ἑλλήνων οὐδεὶς τῶν ἐμοὶ ἀπικομένων (pro ἀφικ.) εἰς λόγους, nec Aphrorum, nec Græcorum quiſpiam, quos quidem conuenerim, vel quibuſcum mihi colloquium habere contigerit.

οἷς πρότερον οὔτε διελέχθην, οὔτε συνήθης ἐγενόμην. Iſocr. cum quibus mihi prius nec ſermo vllus, nec vſus fuit. περὶ τῶν Δίωνος πραγμάτων οὐδὲν ἔτι διαλεγόμην αὐτῷ, Plat. de Dione nullum iam verbum cum eo habebam.

προσδιαλέγεσθαι, & συνδιαλέγεσθαι, confabulari. περὶ τῶν τυχόντων συνδιαλέγεσθαι, de rebus vulgaribus, ac parui momenti inter ſe loqui.

¶ ἔντευξις. Colloquium. Congreſſus.

Chryſoſt. ἀκολασίας τροφὴ αἱ συνεχεῖς τῶν γυναικῶν ἐντεύξεις. *Intemperantiæ alimentum ſunt, aſſidua cum mulieribus colloquia.*

ἡ πρὸς Κροῖσον ἔντευξις. Congreſſus & colloquium cum Crœſo. Plutarch.

ποιεῖσθαι ἐντεύξεις { πυκνάς. Crebrò cum aliquo colloqui.
μακρὰς περί τινος. De re aliqua prolixè loqui.

Iſocr. ad Demoſt. τὰς ἐντεύξεις μὴ πυκνὰς ποιοῦ, μηδὲ μακρὰς περὶ τῶν αὐτῶν. *Non crebrò cum iiſdem colloquere & congredere, neque multa verba facias de rebus iiſdem.*

αἱ πρὸς ἀλλήλους συνουσίαι. Familiares congreſſus. Iſocr.

αἱ πρός τινας ὁμιλίαι. Familiaritas cum aliquibus.

Iſocr. αἱ λίαν ὁμιλίαι πρὸς τυράννους, ταῖς πολιτείαις οὐκ ἀσφαλεῖς. *Nimiæ familiaritates cum tyrannis, ciuitatibus ſunt periculoſæ.*

Amicus, Familiaris.

συνήθης
οἰκεῖος
ὁ συνὼν }

συνήθης
φίλος
γνώριμος
γνώστης
οἰκεῖος
ἐπιτήδειος
ἐραστὴς
ἑταῖρος
ἀδελφότης
ἐμπίστευθος
} Amicus. Familiaris. *Ami. Familier.*

ἐντευκτικὸς
εὐπροσήγορος
εὐπρόσοδος
εὐπρόσιτος
} Affabilis, Comis, Facilis, Humanus, *Gracieux, Affable.*

Ariſtot. Ethic. 4. οὐχ ὁμοίως προσήκει συνήθεσι καὶ ὀθνείοις φροντίζειν. *Non eadem habenda eſt ratio familiarium & alienorum.*

Demoſth. οἰκεῖοι καὶ φίλοι τινές. *Familiares & amici quidam. Idem,* οἰκεῖος ὢν τῷ Καλλιμάχῳ *(cum datiuo) Callimacho familiaris. Sic & Plutarch.* συνήθης μὲν ὢν Περιάνδρῳ διὰ τὴν τέχνην. *Familiaris Periandro propter artem. Idem,* ἁπάντων αὐτῷ συνηθέστατος ὤν *(in Superlatiuo) Qui ei omnium familiariſſimus erat.*

Demoſth. οὐ πρέπει βλάπτειν τὸν συνήθη. *Non decet lædere familiares. Idem,* φίλος καὶ γνώριμος *coniungit.* οἰκειότερος *&* οἰκειότατος, *Demoſt.*

His omnibus opponitur ὀθνεῖος, Alienus, Peregrinus, φιλανθρώπως ἔχειν, vel φιλανθρωπεύεσθαι πρός τινα. Præbere ſe humanum erga aliquem. Demoſth. Pro quibus dicitur etiam φιλοφρονεῖσθαι πρός τινα καὶ εὔνως ἔχειν. *Idem.*

¶ Salutare aliquem ἀσπάζεσθαί τινα. Iſocr.

¶ Meo nomine. Meis verbis παρ' ἐμοῦ: vt,

Syneſ. ἄσπασαι κἀκεῖνον παρ' ἐμοῦ. *Saluta & illum meis verbis.*

Idem, χαίρειν κέλευσον παρ' ἐμοῦ. *Meis verbis ſalutem dic, Meis verbis ſaluere iube.*

Lucian. τοῖς πλουσίοις ἀπάγγελλε ταῦτα παρ' ἐμοῦ. *Diuitibus hæc meo nomine dic, ſeu annuncia.*

Dicitur etiam ἀγγέλλειν, vel ἐξαγγέλλειν, vel λέγειν παρ' ἐμοῦ. Meo nomine, vel meis verbis aliquid nunciare, dicere, ſignificare, &c.

καταφιλεῖν. Oſculari, Baſia dare. Demoſth. Plato.

ἄσπασμος
φίλημα
} Oſculum, Baſium, Suauium. *Baiſer, Accolade.*

περιβάλλειν τινὰ καὶ φιλῆσαι. Amplecti aliquem & oſculari. Plut. & Syneſ.

¶ Parcere, φείδεσθαι.

{ τινὸς (cum genitiuo perſonæ) vt,

φείδεσθαι

Nazianz. παίδων φείδεσθαι πατρικὸς νόμος. *Liberis parcere paterna lex eſt.*

Demoſth. καλῶς Ὀλυνθίων ἐφείσατο Φίλιππος. *Præclarè Olynthiis pepercit Philippus.*

τοῦ χρόνου (cum genitiuo rei) Parcere tempori, Eſſe parcum temporis. Synes. χρημάτων φείδεσθαι. *Parcere pecuniis, Vti cum parſimonia. Xenoph.*

φειστέον.

Demoſt. οὐδενὸς δεῖ φειστέον τῶν ὑπό τινων χειρουμένων. *Nemini parcendum eſt, qui ab aliquibus ſubactus fuerit.*

¶ Commendare, Committere.

συνίστημί σοι τοῦτον. Commendo tibi hunc: vt,

Demoſth. ὃν συνίστη οὗτος τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ. *Quem hic commendauit patri meo.*

Idem, ᾧ συνέστησεν οὗτος τὸν πατέρα τὸν ἐμόν. *Cui commendauit patrem meum.*

Plutarch. τίνι συστήσω τὸν υἱόν; *Cui commendabo filium? Idem,* Ξενοκράτης συνίστησι Πολυπέρχοντι δι' ἐπιστολῆς ἄνθρωπον οὐ χρηστόν. *Xenocrates commendabat Polyperchonti per epiſtolam hominem malum.*

In paſſiuò.

Iſocr. μάλιστα μὲν οὖν ἐβουλόμην ἂν αὐτὸν συσταθῆναι δι' ὑμῶν. *Maximè igitur vellem eum per vos fuiſſe commendatum.*

Syneſius, ἐπειδή μοι ἀπὸ παντὸς συνίστη τοῦ βουλευτηρίου. *Quoniam mihi à toto ſenatu commendatus eſt.*

¶ παρακατατίθεσθαί τινι τοὺς παῖδας. Committere alicui liberos, Fidei alicuius committere liberos.

Aeſchines, τοῖς διδασκάλοις παρακατατιθέμεθα τοὺς ἡμετέρους αὐτῶν παῖδας. *Præceptoribus committimus noſtros liberos.*

Iſocr. Ἡρακλῆς Νέστορι παρακατατίθεται τὴν πόλιν. *Hercules committit ciuitatem Neſtori.*

Plutarch. τὴν πόλιν παρακαταθέσθαι τῇ Ἀθηνᾷ. *Mineruæ fidei vrbem committere.*

σύστασις, Commendatio.

ADIVNCTA.

¶ *Commendare.*

συστῆσαι, Plat. βούλομαι αὐτὸν ἰατρῷ συστῆσαι, medico commendare.

In paſſiuo, καὶ συνεστάθη Κύρῳ, Xenoph. & Cyro commendatus eſt. συστατικὴ ἐπιστολή, commendatoria epiſtola.

ἐπιτρέπειν.

ἐπιτρέπειν

σοί τι. Hoc tibi commendo:vt,

Xenoph. εἰ βουλοίμεθα τῷ ἐπιτρέψαι παῖδας ἄῤῥενας παιδεῦσαι. *Si alicui volumus liberos maſculos erudiendos committere. Vbi notabis* τῷ *pro* τινὶ *poſitum eſſe.*

Iſocr. τοὺς αὐτοὺς κυρίους τῶν κοινῶν καθίσταμεν, οἷς οὐδεὶς ἂν τῶν ἰδίων οὐδὲν ἐπιτρέψειε. *Illos publicorum bonorum dominos conſtituimus, quibus nemo vel priuati quidquam committeret.*

σοὶ κρίνειν. Committo tibi iudicium, vel, vt iudices:vt,

Plato in Apol. ἐπιτρέπω τῷ Θεῷ κρίναι περὶ ἐμοῦ. *Deo de me iudicium committo.*

Δοῦναι ἑαυτὸν διαπαντὸς τῇ πόλει. Tradere ſeu dedere ſe totum reipublicæ. Demoſt. pro corona.

Παραδιδόναι ἑαυτόν τινι ὥσπερ μαθητήν. Tradere ſe alicui quaſi diſcipulum. Idem.

ἐγχειρίζειν.

ἐγχειρίζειν

ἑαυτόν τινι. Committere ſe fidei alicuius, Dare ſeu tradere ſe in poteſtatem alicuius:vt,

Aeſchin. τὸν δῆμον οὐχ οὓς ἐφοβεῖτο, ἀλλ' οἷς ἑαυτὸν ἐνεχείριζε, κατέλυσαν. *Populus ab iis euerſus eſt, non quos metuebat, ſed quorum fidei ſe commiſerat.*

τὰ ξίφη τοῖς ἐχθροῖς. Hoſtibus enſes in manus tradere.

Gregor. τί τὰ ξίφη τοῖς ἐχθροῖς ἐγχειρίζομεν; *Cur hoſtibus gladios in manus tradimus?*

πίστει τινός τι. Alicuius fidei aliquid committere, Herod.

διὰ πίστεως τινί τι:vt,

Xenoph. οἳ διὰ πίστεως αὐτοῖς αὑτοὺς ἐνεχείρισαν. *Qui fide interpoſita ſe ipſis commiſerunt.*

μετὰ τῆς ἐπιστολῆς. Per epiſtolam committere:vt,

Syneſ. ὃν σοι μετὰ τῆς ἐπιστολῆς υἱὸν ἐγχειρίζω. *Quem tibi cum epiſtola filium in manum trado & committo.*

Sic & paſſiuè.

ὁ ἐγχειρισθεὶς ſeu ἐγκεχειρισμένος τι. *Cui aliquid commiſſum eſt.*

Lucian. ὁ νομεὺς τῶν κρεῶν ἐγχειρισθείς. *Cui diſtribuendarum carnium munus demandatum eſt.*

Fateri, Confiteri, Profiteri.

Digitized by Google

ὁμολογεῖν
προσομολογεῖν
ἐξομολογεῖσθαι
καθομολογεῖν — Fateri, Confiteri, *Confeſſer.*
συμφάναι
διομολογεῖν

Plutarch ὁμολογῶ πολλοὺς μισεῖν. *Fateor me multos odiſſe. Idem,* ὁμολογῶ πεπονηκέναι.

Demoſth. οὐκ ἠδύνατ' ἀρνηθῆναι διὰ τὴν ἐμφάνειαν ἀλλὰ ὡμολόγησε. *Quia manifeſta res erat, negare non poterat, ſed fatebatur.*

Idem. οὐ γὰρ αὐτῷ συμφέρει προσομολογῆσαι ταῦτα. *Non enim ei expedit etiam hoc confiteri.*

Matth.3 & Marc.1. ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. *Confitentes peccata ſua.*

Iacob.cap.5. ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα. *Confitemini inuicem alius alij delicta.*

ὁμολογία
ἐξομολόγησις — Confeſſio, Profeſſio. *Confeſſion, Profeſſion.*

Iſocr. τῶν ἐγκλημάτων ὁμολογία. *Criminum confeſſio.*

Plutarch. ἀσθενείας ἐξομολόγησις. *Confeſſio imbecillitatis.*

At, ἐξομολογήσεις *in Eccleſia dicuntur, quas edunt Chriſtiani ſuæ religionis profeſſiones.*

¶ Concordare, Conſentire.

ὁμονοεῖν.

Concordare, Concorditer viuere (ſimpliciter) vt.

Iſocr. ἡμῶν δ' ὁμονοούντων, αὐτὸς ἐν ταραχαῖς ἦν. *Cum nos concordiam coleremus, ipſe in perturbationibus verſabatur.*

Idem χρὴ πολεμεῖν πρὸς τοὺς βαρβάρους ὅταν ἴδωμεν τὰς πόλεις ὁμονοούσας. *Oportet bellum gerere aduerſus barbaros, quando ciuitates vnanimes eſſe videamus.*

ὁμονοεῖν

ποιεῖν τὰς πόλεις. id eſt. διαλλάξαι τὰς πόλεις. Ciuitates in concordiam redigere. Iſocr.

τὰ πρὸς ἡμᾶς χρή. In noſtris rebus nos concordes eſſe oportet. Iſocr. de pace.

σφίσιν αὐτοῖς. Inter ſe conſentire: vt,

Iſocr. εἰ κατασταίησαν σφίσιν αὐτοῖς ὁμονοοῦντες, τὸν ἄλλον ὁμονοοῦσι. *Piratæ inter ſe conſentientes, alios perdunt.*

ἀλλήλοις. Inter ſe conſentire: vt,
Demoſt. τινὲς ἕως ὁμονόουν ἀλλήλοις, πολλῶν ἀγαθῶν ἦσαν κύριοι.
Quidam dum inter ſe concordes fuerunt, magnis opibus floruerunt.

περί τινος. In aliqua re, vel de aliqua re conſentire: vt,
Iſocr. ἠπίσταντο ὅτι ῥᾳδίως καὶ περὶ τῶν ἰδίων καὶ περὶ τῶν κοινῶν ὁμονοήσουσι.
Sciebant quod tum in priuatis, tum in publicis rebus facilè concordes futuri eſſent.

Pro ὁμονοεῖν, etiam τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν, apud Iſocratem legitur.

ὁμοθυμαδὸν
ἐστρατεύοντο. Vnanimiter militabant. Xenoph.
ἐκ μιᾶς γνώμης ἀμύνεσθαι τὸν ἐχθρόν. Concorditer vnóque animo vlciſci hoſtem. Demoſth. Pro quo alibi dicit μιᾷ γνώμῃ *Vnanimi conſenſu.*

ἐξ ἑνὸς στόματος. Plato.
ἀφ' ἑνὸς στόματος. Lucil.
ἐν ἑνὶ στόματι. Rom. cap. 15.
Vno ore, Vna voce. *D'vne voix, Tout d'vn accord.*

εἰς ὁμόνοιαν
καὶ φιλίαν προτρέψαι τινάς. Exhortari aliquos ad concordiam & amicitiam. Demoſth.
πρὸς ἀλλήλους προαγαγεῖν τινάς. Hortari aliquos ad mutuam concordiam. Iſocr.
ἄγειν τὴν πόλιν. Conciliare concordiam inter ciues. Demoſth.
καταστῆσαι τινας. Redigere aliquos in concordiam. Iſocr.

διατηρεῖν
διαφυλάττειν
τὴν ὁμόνοιαν πρός τινα. Conſeruare concordiam cum aliquo, vel erga aliquem. Demoſth. Iſocr.

ἀνανεῶσαι τὴν ὁμόνοιαν. Concordiam reuocare. Demoſth.

¶ Conſentire, Aſſentiri.

ὁμογνωμονεῖν.

συνομολογεῖν
σοι. Aſſentior tibi, Eiuſdem ſum ſententiæ.
σοι τοῦτο. (cum datiuo perſonæ & accuſatiuo rei) Hoc tibi aſſentior, vel de hoc, vel in hac re tibi aſſentior. Xenoph.
σοι περί τινος. Ariſtot.

2. συγκατατίθεσθαι.

Demoſt. pro corona. συγκατατίθεμαι τοῖς προκαλουμένοις. *Aſſentior poſtulatis veſtris.*

3. σύμφ.

3. συμφωνεῖν.

Ariſtot. τὰς μονάρχας συμφωνεῖν ταῖς πόλεσι. *Monarchas cum ciuitatibus conſentire.*

Idem. ἐνδέχεται γὰρ ταῦτα καὶ συμφωνεῖν ἀλλήλοις καὶ διαφωνεῖν. *Vbi obſerua,* συμφωνεῖν *&* διαφωνεῖν *inter ſe opponi.*

συμφωνῶ σοι ἐπὶ τούτους. Conſentio, vel conſpiro tecum aduerſus hos. Ariſtot.

4. συμπνεῖν.

συμπνεῖν
- Conſpirare, Conſentire (ſimpliciter) vt,
  - *Demoſth.* συμπνευσάντων ὑμῶν καὶ τῶν Θηβαίων.
- τινί. Cum aliquo conſpirare. Herodian.

5. ὁμολογεῖν.

ὁμολογεῖν
- Conſentio, Aſſentior.
- σοι. Tibi aſſentior: vt,
  - *Plato,* ὁμολογοῦμεν ἀλλήλοις. *Conſentimus, Alter alteri aſſentitur, Conuenit inter nos. Dicitur & ſimpliciter* ὁμολογοῦμεν, *in eadem ſignificatione.*
- ταῖς ὑπολήψεσι. Aſſentior opinionibus: vt,
  - *Syneſius,* πολλοῦ δέω τῶν τοῦ πλήθους ὑπολήψεσιν ὁμολογῆσαι. *Multum abeſt, vt vulgi opinionibus aſſentiar.*
- σοι τοῦτο. In hac re tibi aſſentior, De hac re tecum ſentio. *Hic poteſt ſubaudiri* κατά.
- σοι προσήκειν τοὺς νεωτέρους σωφροσύνην ἔχειν. (cum infinitiuo) Sentio tecum, adoleſcentes modeſtia præditos eſſe debere. Demoſth.
- Θρασυμάχῳ, ὅτι τὸ δίκαιον ἀλλότριον ἀγαθὸν ἐστι. Hoc concedo Thraſymacho, vel, In hoc aſſentior Thraſymacho, quòd iuſtitia alienum bonum ſit. Plat. in Hipp. minore.

In paſſiuo.

Demoſthen. παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογεῖται, δίκαιον εἶναι ἑκάστους τὰ ἑαυτῶν ἔχειν. *Apud omnes homines conſentiens vox eſt, vt ſinguli ſua teneant.*

συμφέρομαι σοι. Aſſentior tibi.

Plutarch. οὐ συμφέρομαι τοῖς τὴν ἄγριον ὑμνοῦσι καὶ σκληρὰν ἀπάθειαν. *Non aſſentior illis, qui agreſtem & duram indolentiam laudant.*

συνιστάναι
συνίστασθαι
} τινί. Conſpirare cum aliquo. Demoſth.

συνᾴδειν. Conſentire, Congruere.

Ariſtot. Eth. 10. καὶ συνᾳδόντων μὲν τοῖς ἔργοις, ἀποδεκτέον, διαφωνούντων δὲ, λόγους ὑποληπτέον. *Et ſi cum facto conſentiunt, admittenda: ſin ab eis diſcrepant, verba exiſtimanda ſunt. Obſerua igitur verbo* συνᾴδειν, διαφωνεῖν *opponi.*

Idem, τῷ μὲν ἀληθεῖ πάντα συνᾴδει τὰ ὑπάρχοντα. *Congruunt cum vero quæ vera ſunt, omnia.*

ADIVNCTA.

¶ *Conſenſus.*

ἐκ κοινῆς συγχωρήσεως τὰ πρωτεῖον κεκριμένος, Baſil. ſine controuerſia facile princeps, vel omnium conſenſu primas ferens.

ὁμολογουμένην ἔχει παρὰ πάντων τὴν προτίμησιν ἡ ἀρετή, idem. virtuti omnes ſine dubio primas deferunt.

ἀπήγγειλαν μοί τινες ἐξ Ἀγκύρας πρὸς ἡμᾶς ἀφικνούμενοι, πάντες συμφώνως φθεγγόμενοι, idem. renunciarunt mihi quidam, Ancyra huc venientes, & quidem omnes vno ore.

συμφρονεῖν, ὁμονοεῖν. vide aſſentiri.

Nazian. τὴν σιωπὴν συγκατάθεσιν εἶναι διδάσκει ἡ παροιμία. *Prouerbium docet, Silentium pro conſenſu haberi. Qui tacet, conſentire videtur.*

καὶ ὅλως. Omnino.

Particula concluſionis enumerationum, vt Cicero de Iuuent. Vis, iniuria, & omnino, quod obfuturum eſt, id eſt, καὶ ὅλως πάντα τὰ βλαβησόμενα. *Habet etiam vox* ὅλως *locum in initio periodi pro Omnino poſita. Ariſtot. & alij.*

¶ Congruere, Conuenire, Conſentire, Accommodare.

ἁρμόζειν, ἁρμόττειν.

ταῦτα τοῖς πρεσβυτέροις. Hæc congruunt ſenioribus. Plut.

Xenoph. Pæd. 1. ἔγνω βέλτιον εἶναι τὸν ἁρμόζοντα ἑκάτερον ἔχειν χιτῶνα. *Statuit (Cyrus) melius eſſe, vtrumque habere ſibi conuenientem ſeu congruentem tunicam. ſ. magnum magnam, & paruum paruam.*

Iſocr. τοῖς εἰς ἄνδρας δεδοκιμασμένοις οὐκέτι φημὶ τὰς μελέτας ταύτας ἁρμόττειν. *Illis qui ad virilem ætatem peruenerunt, dico, non amplius hæc ſtudia conuenire.*

τινί τι. Accommodare aliquid alicui vt,

Plato, τοὺς νόμους ἁρμόζοντας τοῖς πολίταις. *Leges accommodat co-*

by Google

ἁρμόζει vel ἁρμόττει

dat ciuibus. Hic vſus eſt verbo medio.

πρὸς τὰς συνουσίας τινά. Hoc vitæ conſuetudini congruit, vel, Hoc ad vitæ conſuetudinem accommodum eſt: vt.

Iſocr. ἀστεῖος δὲ πειρῶ καὶ σεμνός. τὸ μὲν γὰρ τῇ τυραννίδι πρέπει, τὸ δὲ πρὸς τὰς συνουσίας ἁρμόττει. *Vrbanus & grauis eſſe ſtude: quorum hoc principem decet, illud congreſſibus eſt aptum.*

Demoſt. ἀγώνισμα πρὸς τὴν σαυτοῦ φύσιν ἁρμόττον ἐξέλεξας. *Certamen tuæ naturæ accommodatum elegiſti.*

ἁρμόττει τοιαῦτα περὶ τούτων (cum infinitiuo) Congruit talia de his prædixiſſe (Hic ἁρμόττει impersonaliter ponitur) Iſocr.

Plato epiſt 8 βασιλέας ἁρμόττει γίνεσθαι κυρίους ἱερῶν τι, *&c.*

διαρμόστως ἔχει πρός τι Alicui rei congruere: vt,

Iſocr. ἑώρα τοὺς τόπους οὐ διαρμόστως πρὸς τὴν τοῦ σύμπαντος κόσμου φύσιν ἔχοντας. *Videbat alia loca non omnium naturis congruere.*

προσαρμόζειν vel προσαρμόττειν. Accommodare.

Plato in Timæo. καὶ μέσον μέσῳ ξυνάγων προσήρμοττε. *Atque in medio medium accommodans copulabat. Vt Cicero interpretatur.*

Plutarch. πράγματα νόμοις προσαρμόζων. *Res legibus accommodans.*

ἁρμόττοντα τοῖς παροῦσι πράγμασι. Congrua, accommodata ſeu conuenientia præſentibus rebus.

Iſocr βελτίω τούτων καὶ μᾶλλον ἁρμόττοντα τοῖς ὑπάρχουσιν οὐδεὶς ἄν σοι συμβουλεύσειεν. *Meliora his magiſque conuenientia rebus præſentibus nemo tibi conſuluerit.*

προσήκειν, Conuenire, Congruere.

Xenoph. σωφροσύνην τίνι ἂν φήσειεν ἧττον, ἢ τῷ ἀκρατεῖ προσήκειν; *Cui dicemus modeſtiam minus conuenire, quam homini incontinenti?*

προσήκοντα τοῖς ἤθεσι ποιεῖν Facere congruentia motibus. Demoſt. pro corona

ἀνάλογον τοῖς πράγμασι. Conſentaneum rebus Ariſtot.

συνᾷδον δεῖ τινι Conſentire cum aliquo: vt.

Ariſtot. τούτοις μὲν συνᾳδός ἐστιν ὁ λόγος. *Cum his conſentit vel congruit oratio.*

¶ Confirmare, Stabilire, Firmare.

βεβαιῶσαι,

†

βεβαιοῦν
- τὴν ἀρχήν. Imperium confirmare. Herodian.
- νόμους. Leges confirmare, ſancire. Demoſth.
- τὴν εἰρήνην ὅρκοις καὶ σπονδαῖς. Stabilire ſeu firmare pacem iuramentis & libationibus. Herodian.
- τὰς τῶν ἐχθρῶν ἀλαζονείας. Confirmare hoſtium ſuperbiam, Iſocr.

βεβαίως ἔχειν τι καὶ παραμένειν. Firmum eſſe aliquid, & permanere. Iſocr.

βεβαιοῦσθαί τι παρά τισι. Confirmari aliquid apud aliquos vel ab aliquibus. Demoſth.

ἐπικυρῶσαί τι. Confirmare aliquid. Idem.

ADIVNCTA.

¶ *Confirmare.*

βεβαιώσεις τὴν δόξαν τοῖς δικασταῖς, ὥστε δοκεῖν ὀρθῶς τὴν δικάσαι. Plat. Plat. iudicum opinionem confirmabis, ita vt ſe rectè iudicaſſe cenſeant. Et Baſil. ἣν ἔκπαλαι περὶ τῆς σῆς τιμιότητος ὑπόληψιν ἔχομεν, ὁ χρόνος προϊὼν ἀεὶ βεβαιοῖ, quam de tua ſingulari virtute iampridem opinionem habuimus, ea in dies magis ac magis confirmatur. ταῖς ὑποθήκαις ὑποστηρίξαι, καὶ βεβαιώσασθαι, Baſil. conſiliis fulcire, & confirmare.

ἐπισφραγίσασθαι τὰς προτέρας καθ' αὐτῶν αἰτίας, Philo. id eſt, βεβαιώσασθαι. ἐπικυρῶσαι, vel, ἐπικυρώσασθαι τὴν εὔνοιαν, i. βεβαιῶσαι. Inde ἐπικύρωσις, confirmatio. Hoc nomen ἐπικύρωσις apud D. Iuſtinum in Apolog. pro Chriſtianis corrupte legitur, pro ἐκπύρωσις, id eſt, inflammatio vel conflagratio.

κυρωθῆναί τι ἐν τῷ δικαστηρίῳ. Confirmari aliquid in curia. idem.

βέβαιος
εὐσταθής
μόνιμος
στάσιμος
ἀδιάπτωτος
ἀκατάσειστος
ἀμετάθετος
ἄρρηκτος
ἑδραῖος
ἀσφαλής
ἔμπεδος
σταθερός
ἐρρωμένος
στερεός
Firmus, ſtabilis, Conſtans, Diuturnus. *Ferme, ſtable. Qui eſt de duree.*

Demoſth. νόμιζε μηδὲν εἶναι τῶν ἀνθρωπίνων βέβαιον. *Statuas in rebus humanis nihil eſſe firmum & ſtabile.*

Suidas, εὐσταθῆ ἄνεμον λαβεῖν. *Ventum ſtabilem & firmum nanciſci.*

Baſil. πᾶν ὃ προσποιητὸν, οὐ μόνιμον. *Quicquid fictum eſt, non poteſt eſſe diuturnum vel ſtabile.*

ἀβέβαιος, ἀμετάβολος ἄστατος, ἀσταθὴς ἀστάθμητος, εὐμετάβολος. Inconſtans, Inſtabilis.

ἀσταθμητότατος. Inconſtantiſſimus.

στηρίζειν Confirmare. *Luc.* 22. στήριξον τοὺς ἀδελφούς.

ἰσχυρὸς Firmus, cui opponitur ἀσθενής: vt,

Demoſt. ἰσχυρὸν. ὅτι τὸ ἀληθὲς καὶ τοὐναντίον ἀσθενές. *Firmum eſt quicquid verum eſt, contrarium eſt infirmum.*

κινεῖν. Mouere.

Prouerb. πάντα λίθον κινεῖν. *Omnem lapidem mouere.* κινεῖν ἀεί τι τῶν μὴ καλῶς ἐχόντων *Iſocr.*

In paſſiuo.

κινεῖσθαι. *Moueri, De perſona & re. Demoſth.*

ἀμετακινήτως }
ἀκινήτως. } ἔχειν, Non poſſe moueri, Immobile eſſe. Iſocr. & Ariſtot.

Confugere aliquò, vel ad aliquem.

καταφεύγειν.

καταφεύγειν

πρός τινα. Confugere ad aliquem: vt,

Iſocr. ἐκεῖνοι πρὸς ὑμᾶς καταφυγόντες, δι' ὑμῶν σωτηρίας ἔτυχον. *Illi ad nos confugientes per nos ſalutem conſecuti ſunt.*

ἐπί τινα. id eſt, πρός τινα: vt,

Iſocr. ἐφ' ἡμᾶς ἅπαντες καταφεύγουσιν πολλὰς ἱκετηρίας καὶ δεήσεις ποιούμενοι. *Ad nos omnes confugiunt, multum ſupplicantes & deprecantes.*

Demoſth. καταφεύγω ἐφ' ὑμᾶς.

ἐπὶ λόφον. (cum accuſatiuo loci) Confugere ad collem. Xenoph.

εἰς ὅρκους καὶ συνθήκας. Ad iuramenta & pacta confugere. Iſocr.

ἐνταῦθα, ἢ ἐνθάδε. Illuc vel huc confugere. Iſocr.

A D I V N C T A.

¶ *Confugere.*

προσφεύγειν, Baſil. τοὺς προσπεφευγότας τῇ ἐπιστασίᾳ σου.

ἀναφυγὴν, idem quod προσφυγήν. Lucian. ἀλλ' ἐς τὸν εὐτυχῆ ἀναφυγὼν, καὶ τοῦτο καταφύγιον εὑράμενος ἀφείθη, hoc perfugium nactus.

καταφυγὴν {
μηδεμίαν ἔχειν. Nullum refugium ſeu perfugium vel profugium habere. Iſocr.
ἀσφαλεστάτην ἔχειν. Tutiſſimum refugium habere. Iſocr.

¶ Coniicere, Coniectura aſſequi.

τεκμαίρεσθαι.

τεκμαίρεσθαι

τὶ ἔκ τινος: vt,

Plutarch. Solone. τεκμαιρόμενος τὰ νῦν ἐκ τῶν πότε. *De præſentibus coniecturam capiens ex præteritis.*

Demoſthenes, δεῖ τεκμαίρεσθαι τὰ μέλλοντα ἐκ τῶν γεγενημένων. *De futuris ex præſentibus coniectura facienda eſt.*

τὶ ἀπό τινος: vt,

Plutarch. Lycurgo. ἀπὸ τῆς αὐτοῦ πρᾳότητος τεκμαιρόμενος τὸ ἦθος. *Ex eius manſuetudine coniiciens, quali præditus eſſet ingenio.*

Idem, ἀπὸ τῶν ἔργων τοὺς τρόπους τῶν πολιτῶν τεκμαιρόμενος. *Ex operibus de moribus ciuium coniecturam faciens.*

τοὺς πολεμίους φυγεῖν (cum infinitiuo) Coniiciens vel coniectura aſſequens, hoſtes fugiſſe. Herodian. lib. 4. ὡς δὲ ἐτεκμήρατο ἤδη αὐτοὺς εἶναι ἔνδον ὅπλων περιειλημμένους. *Cùm verò coniiceret, ipſos iam eſſe militum ſuorum armis incluſos.*

τοῖς παλαιοῖς ἀγῶσι (cum datiuo inſtrumentali) Ex veteribus certaminibus colligere. Iſocr. in Areop.

δεῖ τὰ μέλλοντα τοῖς γεγενημένοις (cum accuſatiuo rei, quam coniectura quærimus aut percipimus) De rebus futuris coniectura facienda eſt ex præteritis. Iſocr. in Panegyr.

περὶ τοῦ μέλλοντος ὀρθῶς τὸν ἀγαθὸν στρατηγόν. De rebus futuris eum, qui bonus dux ſit, rectè coniectare. Plutarch.

τεκμήριον

ποιεῖσθαι. Coniicere, Coniecturam facere: vt,

Iſocr. ποιοῦνται τεκμήριον, ὡς εἰ περὶ πονηρῶν πραγμάτων ἔχοιεν τι λέγειν, περὶ τῶν καλῶν ῥᾳδίως εὐπορήσουσι. *Coniectant ſe facilè in rebus honeſtis abundare, ſi quidem de rebus prauis dicere poſſunt. Vbi nota particulam* ὡς.

παρέχειν τινί τινος. Præbere alicui occaſionem coniiciendæ alicuius rei. Plato.

2.ϛοχά

5. στοχάζεσθαι.

στοχάζεσθαι
πρός. Coniectare de aliquo: vt,
Plutarch. οὐκ ὀρθῶς στοχαζόμενοι τοῦ ἀνδρός. *Non rectè coniectantes & iudicantes de viro.*
Iſocr. τῆς τῶν θεῶν στοχάζεσθαι διανοίας. *De deorum mente coniecturam facere.*
ἀπὸ ἠθῶν. Ex moribus coniecturam facere. Plutarch.

3. εἰκάζειν.

εἰκάζειν
Coniectare (abſolutè) vt,
Iſocr. ταῦτα γὰρ εἰδὼς ἠβουλήθη εἰκάζειν ἡμᾶς μᾶλλον, ἢ φανερῶς εἰδέναι περὶ τῶν πραγμάτων. *Hæc cum ſciret, maluit nos coniicere, quàm aperte aliquid ſcire de negotiis.*
Plato, οὐκ εἰκάζων, ἀλλ' εἰδὼς σαφῶς. *Non coniectans, ſed verè ſciens.*
τούτῳ (cum datiuo inſtrumentali) Ex hoc coniecturam facere: vt,
Plutarch. εἰκάζειν τοῖς πραχθεῖσι. *Ex rebus geſtis coniicere.*
τὸ μέτρον ἐκ τοῦ πάχους τῆς πλίνθου. Ex craſſitudine lateris coniectare menſuram. Thucyd.
ἐλαύνειν τοὺς πολεμίους (cum infinitiuo) Coniecturam facere, quòd inſequantur hoſtes. Xenoph.
ὡς / ὅσον } εἰκάσαι (ſine adiectione) Vt coniicere licet, vel licebat, vel licuit: Quantum coniicere licet. Syneſius.

ADIVNCTA.

¶ *Coniicere.*

εἰκάζειν. Demoſth. ἐγὼ δ' ὅσα γ' ἐκ λογισμοῦ σκοπῶν τις εἰκάσαι, ego autem, quantum ratiocinando quiſpiam colligere queat. Lucian. τὸ μὲν ἀληθὲς οὐκ ἔχω λέγειν, εἰκάζειν δὲ χρή, cōiectura vtendum eſt. ὃ καὶ μᾶλλον ὄν ἐστιν εἰκάσαι, Baſil. quod ipſum quoq; ie ve[illegible]ilius eſt. inde nomen εἰκασία, Lucian. τὰ δὲ πολλὰ καὶ εἰκασίᾳ συνελάμβανον, multa item coniectando percipiebam. Sic Greg. ἐκ τῶν καινῶν τῶν αἰῶν τὴν εἰκασίαν λαμβάνειν, id eſt, εἰκάζειν.

τεκμαίρεσθαι, Greg. εἰ δεῖ καὶ τοῖς προλαβοῦσι τεκμαίρεσθαι, ſi ex iis, quæ præceſſerunt, de futuro coniectura ineunda eſt, ἐῴκει δέ μοι ἀπὸ τοῦ προσώπου τεκμαιρομένῳ, Luc. mihi autem videbatur, ex ipſius vultu coniecturam capienti. ὡς ἐξῆν τεκμήρασθαι, Philo. vt coniicere erat, quantum coniectura conſequi licebat. Hinc τεκμήριον, coniectura. μόνον τοῦτο εἰς ἀπόδειξιν ἀληθείας μέγα τεκμήριον τίθεμαι, Luc

In paſſiuo, ϗ συνεςάθη Κύρῳ, Xenoph. & Cyro commendatus eſt.
συςατικὴ ἐπιςολή, commendatoria epiſtola.

ἐπιτρέπω.

ἐπιτρέπω

σοί τι. Hoc tibi commendo: vt,

Xenoph. εἰ βουλοίμεθα τῳ ἐπιτρέψαι παῖδας ἄῤῥενας παιδεῦσαι. *Si alicui volumus liberos maſculos erudiendos committere. Vbi notabis τῳ pro τινι poſitum eſſe.*

Iſocr. τοὺς αὐτοὺς κυρίους τῶν κοινῶν καθίσταμεν, οἷς οὐδεὶς ἂν τῶν ἰδίων οὐδὲν ἐπιτρέψαι. *Illos publicorum bonorum dominos conſtituimus, quibus nemo vel priuati quidquam committeret.*

σοὶ κρίνειν. Committo tibi iudicium, vel, vt iudices: vt,

Plato in Apol. ἐπιτρέπω τῷ Θεῷ κρίνειν περὶ ἐμοῦ. *Deo de me iudicium committo.*

διδόναι ἑαυτὸν διαπαντὸς τῇ πόλει. Tradere ſeu dedere ſe totum reipublicæ. Demoſt. pro corona.

παραδιδόναι ἑαυτόν τινι ὥσπερ μαθητήν. Tradere ſe alicui quaſi diſcipulum. Idem.

ἐγχειρίζειν.

ἐγχειρίζειν

ἑαυτόν τινι. Committere ſe fidei alicuius, Dare ſeu tradere ſe in poteſtatem alicuius: vt,

Aeſchin. ὁ δῆμος οὐχ ὓς ἐφοβεῖτο, ἀλλ᾽ οἷς ἑαυτὸν ἐνεχείριζε, κατελύσαι. *Populus ab iis euerſus eſt, non quos metuebat, ſed quorum fidei ſe commiſerat.*

τὰ ξίφη τοῖς ἐχθροῖς. Hoſtibus enſes in manus tradere.

Gregor. τί τὰ ξίφη τοῖς ἐχθροῖς ἐγχειρίζομεν; *Cur hoſtibus gladios in manus tradimus?*

πίστει τινός τι. Alicuius fidei aliquid committere, Herod.

διὰ πίστεως τινί τι: vt,

Xenoph. οἱ διὰ πίστεως αὐτοῖς αὑτοὺς ἐνεχείρισαν. *Qui fide interpoſita ſe ipſis commiſerunt.*

μετὰ τῆς ἐπιςολῆς. Per epiſtolam committere: vt,

Syneſ. ὃν σοι μετὰ τῆς ἐπιςολῆς υἱὸν ἐγχειρίζω. *Quem tibi cum epiſtola filium in manum trado & committo.*

Sic & paſſiuè.

ὁ ἐγχειρισθεὶς ſeu ἐγκεχειρισμένος τι. *Cui aliquid commiſſum eſt.*

Lucian. ὁ νομὴν τῶν κρεῶν ἐγχειρισθείς. *Cui diſtribuendarum carnium munus demandatum eſt.*

Fateri, Confiteri, Profiteri.

ὁμο-

Digitized by Google

ὁμολογεῖν
προσομολογεῖν
ἐξομολογεῖσθαι
καθομολογεῖν
συμφάναι
διομολογεῖν
} Fateri, Confiteri, *Confeſſer.*

Plutarch ὁμολογῶ πολλοὺς μισεῖν. *Fateor me multos odiſſe. Idem,* ὁμολογῶ πεποιηκέναι.

Demoſth. οὐκ ἠδύνατ' ἀρνηθῆναι διὰ τὴν περιφάνειαν ἀλλὰ καθωμολόγησε. *Quia manifeſta res erat, negare non poterat, ſed fatebatur.*

Idem. οὐ γὰρ αὐτῷ συμφέρει προσομολογῆσαι ταῦτα. *Non enim ei expedit etiam hoc confiteri.*

Matth.3. & Marc.1. ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. *Confitentes peccata ſua.*

Iacob. cap.5. ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα. *Confitemini inuicem alius alij delicta.*

ὁμολογία
ἐξομολόγησις
} Confeſſio, Profeſſio. *Confeſſion, Profeſſion.*

Iſocr. τῶν ἐγκλημάτων ὁμολογία. *Criminum confeſſio.*

Plutarch. ἀσθενείας ἐξομολόγησις. *Confeſſio imbecillitatis.*

At, ἐξομολογήσεις *in Eccleſia dicuntur, quas edunt Chriſtiani ſuæ religionis profeſſiones.*

¶ Concordare, Conſentire.

ὁμονοεῖν.

Concordare, Concorditer viuere (ſimpliciter) vt.

Iſocr. ἡμῶν ὁμονοούντων, αὐτὸς ἐν ταραχαῖς ἦν. *Cum nos concordiam coleremus, ipſe in perturbationibus verſabatur.*

Idem χρὴ πολεμεῖν πρὸς τοὺς βαρβάρους ὅταν ἴδωμεν τὰς πόλεις ὁμονοούσας. *Oportet bellum gerere aduerſus barbaros, quando ciuitates vnanimes eſſe videamus.*

ὁμονοεῖν {
ποιεῖν τὰς πόλεις. id eſt, διαλλάξαι τὰς πόλεις. Ciuitates in concordiam redigere. Iſocr.
τὰ πρὸς ἡμᾶς χρή. In noſtris rebus nos concordes eſſe oportet. Iſocr. de pace.
σφίσιν αὐτοῖς. Inter ſe conſentire: vt,

Iſocr. εἰ καταπαύσειαν σφίσιν αὐτοῖς ὁμονοοῦντες, τὸν ἀλλη ἀπολλύουσι. *Piratæ inter ſe conſentientes, alios perdunt.*

ἀλλήλοις. Inter ſe conſentire: vt,

Demoſt. τινὲς ἕως ὡμονόουν ἀλλήλοις, πολλῶν ἀγαθῶν ἦσαν κύριοι. *Quidam dum inter ſe concordes fuerunt, magnis opibus floruerunt.*

περί τινος. In aliqua re, vel de aliqua re conſentire: vt.

Iſocr. ἠπίσταντο ὅτι ῥᾳδίως καὶ περὶ τῶν ἰδίων καὶ περὶ τῶν κοινῶν ὁμονοήσουσι. *Sciebant quod tum in priuatis, tum in publicis rebus facilè concordes futuri eſſent.*

Pro ὁμονοεῖν, etiam τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν, apud Iſocratem legitur.

ὁμοθυμαδὸν {
ἐστρατεύοντο. Vnanimiter militabant. Xenoph.
ἐκ μιᾶς γνώμης ἀμύνεσθαι τὸν ἐχθρόν. Concorditer vnóque animo vlciſci hoſtem. Demoſth. Pro quo alibi dicit μιᾷ γνώμῃ *Vnanimi conſenſu.*

ἐξ ἑνὸς στόματος. Plato.
ἀφ' ἑνὸς στόματος. Lucil.
ἐν ἑνὶ στόματι. Rom. cap. 15.
} Vno ore, Vna voce. *D'vne voix, Tout d'vn accord.*

ὁμόνοιαν {
καὶ φιλίαν προτρέψαι τινάς. Exhortari aliquos ad concordiam & amicitiam. Demoſth.
πρὸς ἀλλήλους παρακαλεῖν τινάς. Hortari aliquos ad mutuam concordiam. Iſocr.
ἄγειν τὴν πόλιν. Conciliare concordiam inter ciues. Demoſth.
καταστῆσαί τινας. Redigere aliquos in concordiam. Iſocr.

διατηρεῖν
διαφυλάττειν
} τὴν ὁμόνοιαν πρός τινα. Conſeruare concordiam cum aliquo, vel erga aliquem. Demoſth. Iſocr.

ἀνανεώσασθαι τὴν ὁμόνοιαν. Concordiam reuocare. Demoſth.

¶ Conſentire, Aſſentiri.

ὁμογνωμονεῖν.

ὁμολογεῖν {
σοι. Aſſentior tibi, Eiuſdem ſum ſententiæ.
σοι τοῦτο. (cum datiuo perſonæ & accuſatiuo rei) Hoc tibi aſſentior, vel de hoc, vel in hac re tibi aſſentior. Xenoph.
σοι περί τινος. Ariſtot.

2. συγκατατίθεσθαι.

Demoſt. pro corona. συγκατατίθεμαι τοῖς παρακαλουμένοις. *Aſſentior poſtulatis veſtris.*

3. συμφ

3. συμφωνεῖν.

Ariſtot. δεῖ μονάρχους συμφωνεῖν ταῖς πόλεσι. *Monarchas cum ciuitati-*
s conſentire.

Idem. ἐνδέχεται γὰρ ταῦτα καὶ συμφωνεῖν ἀλλήλοις καὶ διαφωνεῖν. *Vbi obſerua,*
φωνεῖν & διαφωνεῖν inter ſe opponi.

υμφωνῶ σοι ἐπί τινας. Conſentio, vel conſpiro tecum aduerſus
s. Ariſtot.

4. συμπνεῖν.

πνεῖν { Conſpirare, Conſentire (ſimpliciter) vt,
Demoſth. συμπνεῦσαι τῶν ὑμῶν καὶ τῶν Θηβαίων.
τινὶ. Cum aliquo conſpirare. Herodian.

5. ὁμολογεῖν.

Conſentio, Aſſentior.

σοι. Tibi aſſentior: vt,

Plato, ὁμολογοῦμεν ἀλλήλοις. *Conſentimus, Alter alteri aſſentitur, Conuenit inter nos. Dicitur & ſimpliciter* ὁμολογοῦμεν, *in eadem ſignificatione.*

ταῖς ὑπολήψεσι. Aſſentior opinionibus: vt,

Syneſius, πολλοῦ δέω τοῦ τῷ πλήθει ὑπολήψεσιν ὁμολογῆσαι. *Multum abeſt, vt vulgi opinionibus aſſentiar.*

σοι τοῦτο. In hac re tibi aſſentior, De hac re tecum ſentio. *Hic poteſt ſubaudiri* κατά.

σοι προσήκειν δεῖ νεωτέρους σωφροσύνην ἔχειν. (cum infinitiuo) Sentio tecum, adoleſcentes modeſtia præditos eſſe debere. Demoſth.

Θρασυμάχῳ, ὅτι τὸ δίκαιον ἀλλότριον ἀγαθόν ἐστι. Hoc concedo Thraſymacho, vel, In hoc aſſentior Thraſymacho, quòd iuſtitia alienum bonum ſit. Plat. in Hipp. minore.

In paſſiuo.

emoſthen. παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογεῖται, δίκαιον εἶναι, ἑκάστους τὰ
ἔχειν. *Apud omnes homines conſentiens vox eſt, vt ſinguli ſua*
ant.

συμφέρομαί σοι. Aſſentior tibi.

tarch. οὐ συμφέρομαι τοῖς τὴν ἄγριον ἐπαινοῦσι καὶ σκληρὰν ἀπά-
Non aſſentior illis, qui agreſtem & duram indolentiam
ant.

νεῖν
—
νεῖν } τινί. Conſpirare cum aliquo. Demoſth.

συνᾴδειν. Conſentire, Congruere.

Ariſtot. Eth. 10. καὶ συνᾳδόντων μὲν τοῖς ἔργοις, ἀποδεκτέον, διαφωνούντων δὲ, λόγους ὑποληπτέον. *Et ſi cum facto conſentiunt, admittenda: ſin ab eis diſcrepant, verba exiſtimanda ſunt. Obſerua igitur verbo* συνᾴδειν, διαφωνεῖν *opponi.*

Idem, τῷ μὲν ἀληθεῖ πάντα συνᾴδει τὰ ὑπάρχοντα. *Congruunt cum vero quæ vera ſunt, omnia.*

ADIVNCTA.

¶ *Conſenſus.*

ἐκ κοινῆς συγχωρήσεως τὸ πρωτεῖον κεκριμένος, Baſil. ſine controuerſia facilè princeps, vel omnium conſenſu primas ferens.

ὁμολογουμένως ἔχει παρὰ πάντων τὴν προτίμησιν ἡ ἀρετή, idem. virtuti omnes ſine dubio primas deferunt.

ἀπήγγειλάν μοί τινες ἐξ Ἀγκύρας πρὸς ἡμᾶς ἀφικνούμενοι, πάντες συμφώνως φθεγγόμενοι, idem. renunciarunt mihi quidam, Ancyra huc venientes, & quidem omnes vno ore.

συμφρονεῖν, ὁμονοεῖν. vide aſſentiri.

Nazian. τὴν σιωπὴν συγκατάθεσιν εἶναι διδάσκει ἡ παροιμία. *Prouerbium docet, Silentium pro conſenſu haberi. Qui tacet, conſentire videtur.*

καὶ ὅλως. Omnino.

Particula concluſionis enumerationum, vt Cicero de Inuent. Vis, iniuria, & omnino, quod obfuturum eſt, id eſt, καὶ ὅλως πάντα τὰ βλαβησόμενα. *Habet etiam vox* ὅλως *locum in initio periodi pro Omnino poſita. Ariſtot. & alij.*

¶ Congruere, Conuenire, Conſentire, Accommodare.

ἁρμόζειν, ἁρμόττειν.

ταῦτα τοῖς πρεσβυτέροις. Hæc congruunt ſenioribus. Plut.

Xenoph. Pæd. 1. ἔγνω βέλτιον εἶναι τὸν ἁρμόζοντα ἑκάτερον ἔχειν χιτῶνα. *Statuit (Cyrus) melius eſſe, vtrumque habere ſibi conuenientem ſeu congruentem tunicam. ſ. magnum magnam & paruum paruam.*

Iſocr. τοῖς εἰς ἄνδρας δεδοκιμασμένοις οὐκ ἔτι φημὶ τὰς μελέτας ταύτας ἁρμόττειν. *Illis qui ad virilem ætatem peruenerunt, dico, non amplius hæc ſtudia conuenire.*

τινί τι. Accommodare aliquid alicui vt,

Plato, τοὺς νόμους ἁρμόζειν τοῖς πολίταις. *Leges accommodat co-*

ἁρμόζειν vel ἁρμόττειν

dat ciuibus. Hic vſus eſt verbo medio.

πρὸς τὰς συνουσίας τόδε. Hoc vitæ conſuetudini congruit. vel, Hoc ad vitæ conſuetudinem accommodum eſt: vt.

Iſocr. ἀστεῖος εἶναι πειρῶ καὶ σεμνός· τὸ μὲν γὰρ τυραννίδι πρέπει, τὸ δὲ πρὸς τὰς συνουσίας ἁρμόττει. *Vrbanus & grauis eſſe ſtude: quorum hoc principem decet, illud congreſſibus eſt aptum.*

Demoſt. ἀγώνισμα πρὸς τὴν σαυτοῦ φύσιν ἁρμόττον ἐξέλεξας. *Certamen tuæ naturæ accommodatum elegiſti.*

ἁρμόττει τοιαῦτα περὶ τούτων (cum infinitiuo) Congruit talia de his prædixiſſe (Hic ἁρμόττει imperſonaliter ponitur) Iſocr.

Plato epiſt. 8. βασιλέας ἁρμόττει γίνεσθαι κυρίους ἱερῶν τε, *&c.*

ἁρμοστῶς ἔχειν πρός τι. Alicui rei congruere: vt,

Iſocr. ἑώρα τοὺς τόπους ἀναρμόστως πρὸς τὴν τοῦ σύμπαντος κόσμου φύσιν ἔχοντας. *Videbat alia loca non omnium naturis congruere.*

προσαρμόζειν vel προσαρμόττειν. Accommodare.

Plato in Timæo. καὶ μέσον μέσῳ ξυνάγων προσήρμοττε. *Atque in medio medium accommodans copulabat, vt Cicero interpretatur.*

Plutarch. πράγματα νόμοις προσαρμόζων. *Res legibus accommodans.*

ἁρμόττοντα τοῖς παροῦσι πράγμασι. Congrua, accommodata ſeu conuenientia præſentibus rebus.

Iſocr βελτίω τούτων καὶ μᾶλλον ἁρμόττοντα τοῖς ὑπάρχουσιν οὐδεὶς ἄν σοι συμβουλεύσειε. *Meliora his magiſque conuenientia rebus præſentibus nemo tibi conſuluerit.*

προσήκειν, Conuenire, Congruere.

Xenoph. σωφροσύνην τίνι ἂν φαίημεν ἧττον ἢ τῷ ἀκρατεῖ προσήκειν; *Cui diceremus modeſtiam minus conuenire, quam homini incontinenti?*

προσήκοντα τοῖς ἤθεσι ποιεῖν Facere congruentia moribus. Demoſt. pro corona.

ἀνάλογον τοῖς πράγμασι. Conſentaneum rebus Ariſtot.

συνῳδὸν εἶναί τινι. Conſentire cum aliquo: vt.

Ariſtot. τούτοις μὲν συνῳδός ἐστιν ὁ λόγος. *Cum his conſentit vel congruit oratio.*

¶ Confirmare, Stabilire, Firmare.

βεβαιοῦν,

†

βεβαιοῦν
- τὴν ἀρχήν. Imperium confirmare. Herodian.
- νόμους. Leges confirmare, ſancire. Demoſth.
- τὴν εἰρήνην ὅρκοις καὶ σπονδαῖς. Stabilire ſeu firmare pacem iuramentis & libationibus. Herodian.
- τὰς τῶν ἐχθρῶν ἀλαζονείας. Confirmare hoſtium ſuperbiam, Iſocr.

βεβαίως ἔχειν τι καὶ παραμένειν. Firmum eſſe aliquid, & permanere. Iſocr.

βεβαιοῦσθαι τι παρά τισι. Confirmari aliquid apud aliquos vel ab aliquibus. Demoſth.

ἐπικυρῶσαί τι. Confirmare aliquid. Idem.

ADIVNCTA.

¶ *Confirmare.*

Βεβαιώσεις τὴν δόξαν τοῖς δικασταῖς, ὥστε δοκεῖν ὀρθῶς τὴν δικάσαι. Plat. Plat. iudicum opinionem confirmabis, ita ut ſe recte iudicaſſe cenſeant. Et Baſil. ἣν ἔκπαλαι περὶ τῆς σῆς τιμιότητος ὑπόληψιν ἔχομεν ὁ χρόνος προϊὼν ἀεὶ βεβαιοῖ, quam de tua ſingulari virtute iampridem opinionem habuimus, ea in dies magis ac magis confirmatur. Τὸ ὑποθήκαις ὑποστηρίξαι, καὶ βεβαιώσασθαι, Baſil. conſiliis fulcire, & confirmare.

Ἐπισφραγίσασθαι τὰς προτέρας καθ' αὑτῶν αἰτίας, Philo. id eſt, βεβαιώσασθαι. ἐπικυρῶσαι, vel, ἐπικυρώσασθαι τὴν εὔνοιαν, i. βεβαιῶσαι. Inde ἐπικύρωσις, confirmatio. Hoc nomen ἐπικύρωσις apud D. Iuſtinum in Apolog. pro Chriſtianis corrupte legitur, pro ἐκπύρωσις, id eſt, inflammatio, vel conflagratio.

κυρωθῆναί τι ἐν τῷ δικαστηρίῳ. Confirmari aliquid in curia. idem.

βέβαιος
εὐσταθής
μόνιμος
στάσιμος
ἀδιάπτωτος
ἀκατάσειστος
ἀμετάθετος
ἄρρηκτος
ἑδραῖος
ἀσφαλής
ἔμπεδος
σταθερός
ἐρρωμένος
στερεός

Firmus, ſtabilis, Conſtans, Diuturnus. *Ferme, ſtable. Qui eſt de duree.*

Demoſth. νόμιζε μηδὲν εἶναι τῶν ἀνθρωπίνων βέβαιον. *Statuas in rebus humanis nihil eſſe firmum & ſtabile.*

Suidas, εὐσταθῆ ἄνεμον λαβεῖν. *Ventum ſtabilem & firmum nanciſci.*

Baſil. πᾶν δὲ προσποιητὸν, οὐ μόνιμον. *Quicquid fictum eſt, non poteſt eſſe diuturnum vel ſtabile.*

ἀβέβαιος, εὐμετάβολος, ἄστατος, ἀσταθὴς, ἀστάθμητος, εὐμετάτρεπτος. Inconſtans, Inſtabilis.

ἀσταθμητότατος. Inconſtantiſſimus.

στηρίζειν Confirmare. *Luc. 22.* στήριξον τοὺς ἀδελφούς.

ἰσχυρὸς Firmus, cui opponitur ἀσθενής: vt,

Demoſt. ἰσχυρὸν ὅτι τἀληθὲς, ϗ τοὐναντίον ἀσθενές. *Firmum eſt quicquid verum eſt, contrarium eſt infirmum.*

κινεῖν. Mouere.

Prouerb. πάντα λίθον κινεῖν. *Omnem lapidem mouere.* κινεῖν ἀεί τι τῶν μὴ καλῶς ἐχόντων *Iſocr.*

In paſſiuo.

κινεῖσθαι. *Moueri, De perſona & re. Demoſth.*

ἀμετακινήτως } ἔχειν, Non poſſe moueri, Immobile eſſe. Iſocr. &
ἀκινήτως. } Ariſtot.

Confugere aliquò, vel ad aliquem.

καταφεύγειν.

καταφεύγειν

πρός τινα. Confugere ad aliquem: vt,

Iſocr. ἐκεῖνοι πρὸς ὑμᾶς καταφυγόντες, δι' ὑμῶν σωτηρίας ἔτυχον. *Illi ad nos confugientes per nos ſalutem conſecuti ſunt.*

ἐπί τινα. id eſt, πρός τινα: vt,

Iſocr. ἐφ' ὑμᾶς ἅπαντες καταφεύξονται πολλὰς ἱκετηρίας ϗ δεήσεις ποιούμενοι. *Ad nos omnes confugiunt, multum ſupplicantes & deprecantes.*

Demoſth. καταφεύγω ἐφ' ὑμᾶς.

ἐπὶ λόφον. (cum accuſatiuo loci) Confugere ad collem. Xenoph.

εἰς ὅρκους ϗ συνθήκας. Ad iuramenta & pacta confugere. Iſocr.

ἐνταῦθα, ἢ ἐνθάδε. Illuc vel huc confugere. Iſocr.

ADIVNCTA.

¶ *Confugere.*

προσφεύγειν, Baſil. τοὺς προσκαταφεύγοντας τῇ ἐπιστασίᾳ σου.

ἀναφεύγειν,idem quod καταφεύγειν,Lucian.ἀλλ' ἐς τὸν ἐν ὑπόχρεῳ ἀναφ
οὗ τὸ καταφύγιον εὑρόμενος ἀφείθη,hoc perfugium nactus.
καταφυγὴν { μηδεμίαν ἔχειν. Nullum refugium ſeu perfugium
profugium habere.Iſocr.
ἀσφαλεστάτην ἔχειν.Tutiſſimum refugium habere.I

¶ Coniicere,Coniectura aſſequi.

τεκμαίρεσθαι.

τὶ ἔκ τινος:vt,
Plutarch.Solone. τεκμαιρόμενος τὰ νῦν ἐκ τῶν τότε. *De*
ſentibus coniecturam capiens ex præteritis.
Demoſthenes, δεῖ τεκμαίρεσθαι τὰ μέλλοντα ἐκ τῶν γεγενημένω
futuris ex præſentibus coniectura facienda eſt.
τὶ ἀπό τινος:vt,
Plutarch. Lycurgo. ἀπὸ τῆς αὐτοῦ πρᾳότητος τεκμαιρόμε
τρόπον. *Ex eius manſuetudine coniiciens,qualis præditus*
ingenio.
Idem, ἀπὸ τῶν ἔργων τοὺς τρόπους τῶν πολιτῶν τεκμαιρόμενος. *Ex o*
bus de moribus ciuium coniecturam faciens.

τεκμαιρόμενος
τοὺς πολεμίους φυγεῖν (cum infinitiuo)Coniiciens vel conie
ra aſſequens,hoſtes fugiſſe.Herodian.lib.4. ὡς δὲ ἐτεκμ
ἤδη αὐτοὺς εἶναι ἔνδον ὅπλων περιειλημμένους. *Cùm verò coniicere*
pſos iam eſſe militum ſuorum armis incluſos.
τοῖς παλαιοῖς ἀγῶσι (cum datiuo inſtrumentali) Ex veter
certaminibus colligere.Iſocr.in Areop.
δεῖ τὰ μέλλοντα τοῖς γεγενημένοις (cum accuſatiuo rei,quam c
iectura quærimus aut percipimus) De rebus futuris
iectura facienda eſt ex præteritis.Iſocr.in Panegyr.
περὶ τοῦ μέλλοντος ὀρθῶς τὸν ἀγαθὸν στρατηγόν. De rebus futuris e
qui bonus dux ſit,rectè coniectare.Plutarch.

τεκμήριον
ποιεῖσθαι.Coniicere,Coniecturam facere:vt,
Iſocr. ποιοῦνται τεκμήριον, ὡς εἰ περὶ πονηρῶν πραγμάτων ἔχο
λέγειν, περὶ τῶν καλῶν ῥᾳδίως εὐπορήσουσι. *Coniectant ſe facilè in*
bus honeſtis abundare,ſi quidem de rebus prauis dicere
ſunt.Vbi nota particulam ὡς.
παρέχειν τινὶ τινός.Præbere alicui occaſionem coniiciend
licuius rei.Plato.

Google

5. στοχάζεσθαι.

στοχάζεσθαι

τινός. Coniectare de aliquo: vt,

Plutarch. οὐκ ὀρθῶς στοχαζόμενοι τοῦ ἀνδρός. *Non rectè coniectantes & iudicantes de viro.*

Iſocr. τῆς τῶν θεῶν στοχάζεσθαι διανοίας. *De deorum mente coniecturam facere.*

ἀπὸ τρόπων. Ex moribus coniecturam facere. Plutarch.

3. εἰκάζειν.

εἰκάζειν

Coniectare (abſolutè) vt,

Iſocr. ταῦτα εἰδὼς ἠβουλήθη εἰκάζειν ἡμᾶς μᾶλλον, ἢ φανερῶς εἰδέναι περὶ τοῦ πράγματος. *Hæc cùm ſciret, maluit nos coniicere, quàm apertè aliquid ſcire de negotio.*

Plato, οὐκ εἰκάζων, ἀλλὰ εἰδὼς σαφῶς. *Non coniectans, ſed verè ſciens.*

τούτῳ (cum datiuo inſtrumentali) Ex hoc coniecturam facere: vt,

Plutarch. εἰκάζειν τοῖς πραχθεῖσι. *Ex rebus geſtis coniicere.*

τὸ μέτρον ἐκ τοῦ πάχους τῆς πλίνθου. Ex craſſitudine lateris coniectare menſuram. Thucyd.

ἐλαύνειν τοὺς πολεμίους (cum infinitiuo) Coniecturam facere, quòd inſequantur hoſtes. Xenoph.

ὡς
ὅσον } εἰκάσαι (ſine adiectione) Vt coniicere licet, vel licebat, vel licuit: Quantum coniicere licet. Syneſius.

ADIVNCTA.

¶ *Coniicere.*

εἰκάζειν. Demoſth. ἐγὼ δ' ὅσον γ' ἐκ λογισμοῦ σκοπῶν τις εἰκάσαι, ego autem, quantum ratiocinando quiſpiam colligere queat. Lucian. τὸ μὲν ἀληθὲς οὐκ ἔχω λέγειν, εἰκάζειν δὲ χρή, cõiectura vtendum eſt. ὃ καὶ μᾶλλον ἐστὶν εἰκάσαι, Baſil. quod ipſum quoque veriſimilius eſt. inde nomen εἰκασία, Lucian. τὰ δὲ πολλὰ καὶ εἰκασίᾳ προσλαμβάνων, multa item coniectando percipiebam. Sic Greg. ἐκ τῶν κάτω τὴν ἄνω τὴν εἰκασίαν λαμβάνειν, id eſt, εἰκάζειν.

τεκμαίρεσθαι, Greg. εἰ δεῖ καὶ τοῖς προλαβοῦσι τεκμαίρεσθαι, ſi ex iis, quæ præceſſerunt, de futuro coniectura ineunda eſt, ἐῴκει δέ μοι ἀπὸ τοῦ προσώπου τεκμαιρομένῳ, Luc. mihi autem videbatur, ex ipſius vultu coniecturam capienti. ὡς ἐνῆν τεκμήρασθαι, Philo. vt coniicere erat, quantum coniectura conſequi licebat. Hinc τεκμήριον, coniectura. μόνον τοῦτο εἰς ἀπόδειξιν ἀληθείας μέγα τεκμήριον τίθεμαι, Luc

4. ἀμελεῖν.

ἀμελεῖν,

τῶν φίλων. Amicos negligere. De amicis ſolicitum non eſſe. Xenoph.

Demoſth. τὸν ἀμελοῦντα τῶν γονέων, ἐγὼ ἄπιστον, καὶ θεοῖς ἐχθρὸν οὐ μόνον ἀνθρώποις ὑπολαμβάνω. *Illum qui negligit parentes, ego non modò diis, ſed etiam hominibus inuiſum eſſe arbitror.*

τῶν κοινῶν πραγμάτων. (cum genitiuo rei) Communia negotia negligere, ſeu, non curare. Iſocr. in Buſir.

Idem, φημὶ χρῆναι σε τῶν ἰδίων μηδενὸς ἀμελῆσαι. *Dico quòd oporteat te nequaquam tua negligere.*

περὶ τοῦτο. Hoc negligere. Demoſth.

In paſſiuo.

Plato in Apol. οὐκ ἀμελεῖται ὑπὸ θεῶν τὰ τῶν ἀνδρῶν ἀγαθῶν πράγματα. *Bonorum hominum res non negliguntur à Deo.*

Idem, θαυμαστὸν δὲ ἂν γένοιτο, εἴ τις ὢν τοιοῦτος ἀμεληθείη τὸ παράπαν. *Mirum eſſet, ſi cum talis ſit planè eius ratio nulla haberetur.*

Iſocr. τὰ ἠμελημένα ὑπὸ τῶν ἄλλων. *Quæ ab aliis neglecta ſunt.*

ἀμελῶς ἔχειν { τινός / περί τινα } Neglectui habere aliquem, vel aliquid. Xenoph. *Ne tenir conte de quelcun, ou de quelque choſe.*

καταμελεῖν / παραμελεῖν } τινός. idem eſt quod ἀμελεῖν τινος. Iſocrati vſitatiſſima ſunt. *Ne tenir conte de quelcun.*

5. ἀμελητέον.

Iſocr. τῶν τοιούτων ἀμελητέον. *Talia negligenda ſunt.*

In paſſiuo.

Iſocr. πλὴν εἴ τις διὰ σμικρότητα παρημελήθη. *Niſi quis propter tenuitatem neglectus fuerit.*

Idem, ὥστε τὸ μὴ τῶν καταβεβλημένων εἷς ἦ, μηδὲ τῶν καταμεμελημένων. *Vt non eſſem vnus abiectorum, & illorum, qui ſpreti & contempti ſunt.*

Iſocr. εἰς ἀμέλειάν τινος καθιστάναι. Aliquid negligere: vt,

Iſocr. εἰς τοῦτο γὰρ κατέστησαν τῶν οἰκείων ἀμελείας. *Adeo propria negligunt, Tam ſunt ſuorum negligentes.*

ὑπερορᾶν
ὑπεριδεῖν
παρορᾶν
περιιδεῖν
ἀποφαυλίζειν } τι. Contemnere aliquid (de perſona & re) *Meſpriſer quelque choſe.*

ἐν οὐδενὶ λόγῳ / παρ' οὐδὲν } τίθεσθαί τι. Aliquid pro nihilo ducere, Nihili ſeu floccifacere. Plutarch. Lucian.

φαυλίζειν. Paruifacere, Contemnere, Pro nihilo ducere: conſtruitur cum accuſatiuo perſonę vel rei. Xenoph.

¶ Conuenire, Congregari.

συνέρχεσθαι.

συνέρχεσθαι vel συνελθεῖν { Conuenire, Congregari (ſine adiectione) vt,

Xenoph. ὡς δὲ πάντες συνῆλθον, οὓς ἔδει. *Vt omnes conueniebant, quos oportebat.*

Iſoc. τὸ μὲν οὖν μέγεθος, ὑπὲρ ὧν συνεληλύθαμεν, τηλικοῦτόν ἐστι. *Tanta res agitur, propter quam conuenimus.*

εἰς ταὐτό. Conuenire: vt,

Plato, πολλάκις συνερχόμεθά τινες εἰς ταὐτὸ παραπλησίαν ἡλικίαν ἔχοντες. *Sæpe conuenimus noſtrum aliquot ætate pares.*

Iſoc. ὁπόταν εἰς ταὐτὸ συνέλθωμεν, τότε ἡμῖν ἐξέσται διὰ πλειόνων ποιήσασθαι τὴν συνουσίαν. *Cum conuenerimus, copioſius in colloquio & congreſſu noſtro de hoc agere licebit.*

ἀθροίζεσθαι εἰς ἕν. Conuenire in vnum locum. Iſocr.

Conuentus publicus & celebris, πανήγυρις. Iſocr.

Comitia. ἀρχαιρεσίαι. παρελθοῦσαι ἀρχαιρεσίαι. *Præterita comitia. Demoſt.*

¶ Confluere.

Turba confluit. πλῆθος συρρεῖ.

Iſocr. τὸ πλῆθος ἐπὶ τοὺς ἀρέσκοντας λόγους συνερρύηκε. *Vulgus ad blandos & placentes ſermones confluit.*

Idem de colluuie hominum loquens dixit, τοὺς μὲν ἀπόλιδας, τοὺς δὲ αὐτομόλους, τοὺς δ' ἐκ τῶν ἄλλων κακουργιῶν συνερρυηκότας, *id eſt, extorres, transfugas, & aliis ſceleribus pollutos confluxiſſe.*

σύνοδον / πρόσοδον } ποιεῖν vel ποιεῖσθαι. Conſilium congregare. *Aſſembler le Conſeil.*

πρόσοδον ἀποκηρύσσεσθαι. Concionem denunciare vel proſcribere. Iſocr.

¶ Copioſè, prolixè, vel pluribus dicere, Multa verba facere.

ποιεῖσθαι
διὰ μακροτέρων τοὺς λόγους. Prolixius dicere de aliqua re
Iſocr. ἀνάγκη πολλῶν πραγμάτων ἅψασθαι, καὶ διὰ μα
τοὺς λόγους ποιήσασθαι. *Neceſſe eſt multa attingere, &*
xius de his diſſerere.
τοὺς πλείστους τῶν λόγων πρός τινα, περί τινος: vt,

Iſocr. ἐγὼ δὲ περὶ τούτων αὐτῶν τοὺς πλείστους τῶν λόγων μέλλω ποιε
ὑμᾶς. *Ego verò de his prolixius & copioſius ad vos ver*
ciam.

διὰ
μακροτέρων εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ. De eo pluribus verbis dicere
in Helenæ Encomio,& alibi.
μακροτέρων δηλῶσαι περί τινος. Pluribus verbis aliquid d
re.Iſocr.in Plat.
πλειόνων παραδειγμάτων διελθεῖν: vt,

Iſocr. καὶ ταῦτα διὰ πλειόνων μὲν ἄν τις παραδειγμάτων ἔχοι διελθεῖ
pluribus exemplis aliquis probare paſſet.

2. μακρολογεῖν.

μακρολογεῖν
Multa verba facere.
Iſocr. οὐχ ἡγοῦμαι δεῖν μακρολογεῖν. *Non exiſtime*
verba facienda eſſe.
λίαν. Valdè prolixè loqui.Iſocr.De permut.
περί τινος. De aliqua re multa verba facere.vt,

Iſocr. περὶ μὲν τῶν γεγενημένων οὐκ οἶδα, εἰ δεῖ μακρολογεῖν. *De reb*
teritis non ſcio, an deceat multa verba facere.

Idem, περὶ τῶν συμβησομένων τί δεῖ μακρολογεῖν; *Quid opus eſ*
bus futuris multa dicere?

3. μακρὰ λέγειν.

Demoſth. ἵνα μὴ μακρὰ λέγων λίαν ἐνοχλῶ, τὰ κεφάλαια φράσας
Ne prolixitate orationis vobis nimis moleſtus ſim, capitibus t
recitatis diſcedam.

Huc pertinent.

καὶ τί δεῖ πλείω λέγειν; *Quid pluribus verbis opus eſt? Iſocr.*

οὐ γὰρ παρὼν καιρὸς ἐᾷ μυθολογεῖν. *Præſens tempus non fert, vt f*
narremus.Iſocr.

τὰς μὲν πάλαι προδοσίας πολὺ ἂν ἔργον εἴη λέγειν. *Longum eſſet,*
laboris eſſet, veteres proditiones recenſere.

Xenoph. πολὺ ἔργον ἂν εἴη διεξελθεῖν. *Magni laboris eſſet hoc c*
morare.

Plato, μακρὸν ἂν εἴη διεξιέναι τὰ τῶν ποιητῶν. *Longum eſſet Poetar*
cta recenſere.

4. μηκύνειν.

μηκύνειν { καὶ ἐξεργάζεσθαί τι. Aliquid amplificare,ſeu extendere & elaborare. Iſocr.
τὴν ἀπολογίαν καὶ ἔπαινον ἐκ τῶν ἐνόντων. Extendere defenſionem & laudem ex illis,quæ cauſæ inſunt. Iſocr. *Sic* τὸν λόγον μηκύνειν *Orationem dilatare,exaggerare.Idem.*

ἀπομηκύνειν τοὺς λόγους. Producere ſermones,Prolixitate orationis vti. Luc.

μῆκος τῶν λόγων. Prolixitas orationis.Demoſth.

ἄκαιρον μῆκος τῷ λόγῳ ἐγγενέσθαι. Æquo prolixiorem naſci orationem.Demoſth.

λόγος μακρός. Prolixa oratio. Iſocr.

Quod Latini per ablatiuum caſum , Numero, efferunt,id plerunque Græci per accuſ. ἀριθμὸν exprimere ſolent:vt,

δέκα ἢ ἕνδεκά εἰσι τὸν ἀριθμόν. *Numero ſunt decem vel vndecim. Xen. Idem,* παρόμοιοι τοῖς Ἕλλησι τὸν ἀριθμόν. *Græcis ſimiles numero.*

ἀναρίθμητοι στρατιῶται. Innumerabiles milites.

ἀμύθητα χρήματα συλλέγειν. Innumerabilem pecuniam cogere. Demoſth. ἀμύθητα πράγματα. *Idem.*

ἄπειρος κατὰ τὸ πλῆθος, vel ἄπειρος τὸ πλῆθος. Numero infinitus. Plutarch.& Iſocr.

ADIVNCTA.

¶ *Prolixitas.*

μακροὺς λόγους ἀποτείνειν, Plat.in Protag. ſermones in longum extendere.

μακρολογεῖν, vel μακρηγορεῖν, prolixa oratione vti, prolixitate laborare: Plat.leg.2. ἵνα δὲ μὴ μακρολογία τις γίγνηται πολλὴ περὶ ταῦτα ἡμῖν, id eſt, ἵνα δὲ μὴ περὶ ταῦτα μακρηγορῶμεν.

μακρὰ λέγειν, idem quod μακρολογεῖν, Demoſt. ἵνα μὴ μακρὰ λέγων λίαν ἐνοχλῶ, ne prolixa oratione vobis moleſtus ſim. μακρός μοι λόγος γενήσεται, εἰ μέλλοιμι πρὸς τὸ ἕκαστον τῶν ἐπεσταλμένων παρὰ τῆς σῆς συνέσεως ἀποκρίνασθαι, Baſ. longa mihi oratio comparanda eſſet , ſi ad epiſtolam tuam ſingulatim reſpondere velim.

ἵνα δὲ μὴ καθ' ἕκαστον δηλῶν πολύ τι πλῆθος ἐπάγωμαι τῶν λόγων, Dionyſ. verùm ne ſingula perſequens, ſermonem in longum producam.

μηκύνειν τι δεῖ, Plat.in Menex. longiorem aliquantò orationem habere neceſſe eſt.

ἐφεῖναι καὶ χαλάσαι τὰς ἡνίας τοῖς λόγοις, idem in Protag. habenas orationi permittere atque laxare,

μακρὸν ἂν εἴη διεξιέναι, idem in Axioch.longum foret com
rare.

φυλαττόμενος μὴ μῆκος ἄκαιρον ἐγγένηται τῷ λόγῳ, Demoſth.
ne oratio intempeſtiuam longitudinem contrahat.

ἐμπίπτειν εἰς λόγους ἡμερησίους, Iſocr.in eiuſmodi ſermones i
qui diem totum deſiderarent.

¶ Conuenit, Decet, Par eſt, Aequum eſt, Officij eſt.

ἁρμόζειν cum infinitiuo.

Iſocr. πολὺ μᾶλλον ἥρμοσεν ἐν τῷ λόγῳ τῷ περὶ τῆς πόλεως διελθεῖν *Magis decebat de iis dicere in oratione de Republica.*

2. ἁρμόττειν cum datiuo.

Iſocr. ἡγοῦμαι οὐχ ἁρμόττειν, οὔτε τοῖς ἔτεσι τοῖς ἐννενήκοντα καὶ τέσσαρ
σιν ἃ τυγχάνω γεγονώς. *Arbitror hæc non conuenire annis illis no*
quatuor, quos ego natus ſum.

3. καθήκειν cum datiuo.

Syneſ. οὔτε ἤδη μοι καθήκει πολλὰ μεμαθηκέναι. *Neque iam mih*
nit vel par eſt, qui multa didici.

καθήκειν ſine caſu.

Demoſth. ὅταν καθήκῃ κατὰ νόμον. *Quando conuenit ſeu dece*
dùm legem.

ἄξιον
δίκαιον
προσῆκον
εἰκὸς
δέον
νόμιμον
πρὸς τρόπον

ἐστί. Par eſt, Decet, Conuenit, Æquum eſt,
eſt. Eandem ſignificationem etiam δεῖ &
bent. *Il eſt de beſoin, ſeant, raiſonnable.*

Demoſt. ἄξιον δὲ ἐνθυμηθῆναι καὶ λογίσασθαι τὰ πράγματα. *Oper*
eſt cogitare & reputare negotia.

Xenoph. ἄξιόν ἐστιν ἐμοὶ μισεῖν αὐτόν. *Decet me odiſſe eum.*

Demoſt. ὑπὲρ ἁγίων καὶ σεμνῶν ἱερῶν ἄξιον ὑμᾶς σπουδάζειν. *Pro tan*
& venerandis ſacris decet vos laborare. Vbi accuſ notetur.

Demoſt. οὐκ ἔστι δίκαιον οὐδὲ προσῆκον, τὴν τοῦ παθόντος εὐλάβειαν
ποιεῖσθαι. *Non decet eius, qui læſus eſt, verecundiam & pieta*
us facere.

Iſocr. προσήκει ἡμῖν βελτίστοις ἀνθρώπων εἶναι. *Decet nos omni*
num optimos eſſe.

Digitized by Google

Idem, εἰκὸς ἡμᾶς ἕκαστον ἐλεεῖσθαι τῶν παρὰ τὸ δίκαιον δυστυχούντων. *Decet, ſeu par eſt, nos ſingulorum, qui prater meritum infelices ſunt, miſereri.* ὡς εἰκὸς *Vel* ὥσπερ εἰκὸς. *Vt par eſt.*

Chryſoſt. δέον ἐστὶ πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἀκοίμητον ἀεὶ καταβλέπειν ὀφθαλμόν. *Semper ad oculum Dei, qui non dormit neque dormitat, reſpicere decet, ſeu reſpiciendum eſt.*

Hoc loco & nominis δίκαιος vſus obſeruandus eſt.

δίκαιός εἰμι τοῦτο ποιεῖν, *id eſt,* δίκαιόν ἐστι με τοῦτο ποιεῖν. *Aequum eſt me hoc facere.*

Demoſth. δίκαιος ὢν ἀπολωλέναι. *Aequum eſt ipſum perire, Vel Dignus eſt qui pereat.*

Ariſtot. ἀπολαβεῖν τἀργύριον δίκαιος εἶ. *Aequum eſt te argentum recipere.*

Demoſth. ἡ δωρεὰ χάριτος καὶ ἐπαίνου δικαία ἐστὶ τυγχάνειν. *Munus dignum eſt, quod gratiam & laudem conſequatur.*

Sic & in ſuperlatiuo: vt,

δικαιότατός ἐστι τοῦτο ποιεῖν. *Aequiſſimum eſt illum hoc facere, Vel Optimo iure, Vel Merito hoc fecerit. Plato.*

δικαίως } Merito, Iure, Recte, Iuſtè. Iſocr. & Demoſt. *A bon droit, à*
εἰκότως } *iuſte raiſon.*

οὐ θέμις εἰπεῖν.

Iſocr. οὐ τοῦτό γε θέμις εἰπεῖν, ὡς ἡττήθησαν. *Non fas eſt dicere, quod victi ſint.*

Plato, ὃ μηδ' εἰπεῖν τινὶ θέμις ἐστί. *Quod ne dictu quidem vlli fas eſt. Vbi nota datiuum. Sic & Demoſt.* ποῦ δὲ παιδείας σοὶ θέμις μνησθῆναι; *Vbi autem tibi fas eſt eruditionis mentionem facere?*

μᾶλλον } τοῦ δέοντος Plus quàm decet vel par eſt, Plus iuſto, Magis
πλεῖον } quàm par eſt.

Demoſth. μᾶλλον τοῦ δέοντος παροξυνθῆναι *Vltra quàm par eſt irritari & inflammari.*

Idem, πλείους τοῦ δέοντος παρ' ἡμῖν εἰσίν, οἳ, *&c. Plures, quàm par eſt, apud nos ſunt, qui &c. Vbi vides etiam comparatiuum nominis genitiuum* τοῦ δέοντος *ſequi.*

πλέον ἔλαττον Plus minus. Athen.

τὸ πλεῖστον. Ad ſummum.

Galen ἢ τὸ πλεῖστόν γε τετάρτῃ. *Aut ad ſummum quarto die.*

τὸ δ' ἐλάχιστον. Ad minimum: vt, πρὸ δύο μηνῶν ἢ ἑνὸς τὸ ἐλάχιστον. *Ante duos menſes aut vnum ad minimum.* Dicitur etiam τοὐλάχιστον pro τὸ ἐλάχιστον. Demoſt.

δέον, Cùm deceat, Cùm decuerit : ſiue Cùm oporteat, Cùm oportuerit,item Cùm oporteret : vt,ἄρχειν βούλεται,δέον αὐτὸν ἄρχεσθαι. *Imperare vult,cùm oporteret ipſum imperio parere.*

¶Conſentaneum eſt,veriſimile eſt. εἰκός.

Demoſt. πταίσειν εἰκὸς τὸν μεῖζον φορτίον,ἢ καθ' αὑτὸν,αἰρόμενον. *Caſurum eum eſſe veriſimile eſt,qui ſuſcipit onus maius viribus ſuis.*

ὡς εἰκός,vel ὥσπερ εἰκός. Vt veriſimile eſt,Vt credibile eſt.

μείζω τοῦ δέοντος
μείζω τοῦ προσήκοντος
Maiora quàm par eſt. *Plus qu'il ne faut.*

Iſocr. μείζω τοῦ προσήκοντος εἴρηκε. *Plura dixit,quàm æquum eſt. Idem,* τὴν φύσιν εἰδὼς πρὸς τὰς πράξεις ἀῤῥωστοτέραν καὶ μαλακωτέραν οὖσαν τοῦ δέοντος. *Sciens meam naturam imbecilliorem & molliorem eſſe ad actiones,quàm par eſt , vel plus æquo. Idem* ὁρῶ αὐτοὺς λυπουμένους μᾶλλον τοῦ προσήκοντος. *Video eos magis dolere quàm par eſt.*

φυλάττειν τὸ πρέπον. Decorum ſeruare. Demoſthen.

οὐκ εὔσχημον λέγειν. Non decorum ſeu honeſtum:vt,

Aeſchin. καὶ τὸ πρᾶγμα οὐδαμῶς εὔσχημον ἐμοὶ λέγειν. *Et hoc factum mihi nullo modo decorum eſt commemorare.*

τὸ προσῆκον
τὰ προσήκοντα
τὰ δέοντα
πάντα τὰ δέοντα
ἃ προσήκει
πάνθ' ἃ προσήκει
ποιεῖν vel πράττειν. Suo officio fungi, Omnia quę decet facere,Rectè agere. Dem. Iſocr. *Faire ſon deuoir,faire ce qu'il faut.*

οὐδὲν τῶν δεόντων πράττειν. In nulla re ſuum officium facere , Nihil facere quod rectum & æquum ſit.

κατὰ τὸ προσῆκον. Vt decet, vt par eſt. Xenoph.

κατὰ τὴν ἀξίαν τιμᾶν τινά. Honorare aliquem,vt meretur. Iſocr.

παρὰ τὸ προσῆκον Contra quàm decet.

παρὰ πάντα τὰ δίκαια. Contra ius & omnem æquitatem. Demoſth.

κατὰ τρόπον διοικεῖν τι. Rectè, Ordine, Eo,quo decet,modo aliquid adminiſtrare. *Cui opponitur* ἀπὸ τρόπου, *Perperam,ineptè,inconuenienter.vt,*

Plato in Crat. οὐδὲν ἀπὸ τρόπου λέγεις, *id eſt,* οὐδὲν ἄτοπον. *Nihil inconuenienter dicis.*

τὰ νόμιμα ἐξηγεῖσθαί τινι. De iure alicui reſpondere. Demoſt.

ἐξηγητής. Iuris interpres.idem.

τὰ δέοντα γράφειν,λέγειν,πράττειν ὑπέρ τινος. Pro ſalute alicuius ſcribere,loqui,agere quæ iuſta & honeſta ſunt. Demoſt.

πρέπει.

πρέπει

σοὶ ταῦτα. Hæc te decent. Iſocr.

Iſocr. ἡγοῦ μάλιστα σοὶ πρέπειν κόσμον, αἰσχύνην, δικαιοσύνην, σωφροσύνην. *Statuas te maximè decere modeſtiam, verecundiam, iuſtitiam, temperantiam.*

ὡς πρέπει ὑμῖν. *Vt vos decet.*

σε τοιοῦτον εἶναι. Par eſt, æquum eſt te talem eſſe. Plato. *Vbi nota accuſatiuum ab infinitiuo* εἶναι *regi.*

πρέπον χρῶμα, Decorus color. πρέπον σχῆμα, Decora forma.

πρέπουσα ζημία, Merita pœna.

προσήκει

Conuenit: vt,

Demoſth. ὡς προσήκει καὶ δεῖ. *Vt conuenit & oportet.*

μοι τὰ σκεύη αὐτῷ ἀποδοῦναι (cum datiuo) Decet me ipſi vaſa reſtituere. Demoſth.

με τοῦτο ποιεῖν. *Placilla ad Theodoſium.* ἀεί σοι, ὦ ἄνερ, προσήκει λογίζεσθαι, τίς μὲν ἦσθα πάλαι, τί δὲ γέγονας νῦν. *Semper tibi, marite, cogitandum eſt, quis olim fueris & quis nunc ſis.*

Demoſth. ἐγὼ δὲ πάντα ὅσα προσῆκε τὸν ἀγαθὸν πολίτην ἔπραττον *(ſubaudi* πράττειν*) Ego omnia, quæ bonum ciuem decebant (facere) feci. Sed hic accuſatiuus ab infinitiuo regitur.*

Sed de verbis προσήκει πρέπει, δεῖ, χρὴ, &c. vide Syntaxin noſtram Græcam de Imperſonalibus, Reg. 6.

δεῖ, χρὴ Decet, Oportet. Exempla notiſſima ſunt.

ἕκαστον ἐν τῷ δέοντι πράττειν. Singula ſuo loco & tempore facere. Iſocr.

ἐμὸν	ἔργον ἐστὶ	Mei officii eſt.	*C'eſt à moy*
σὸν		Tui officii eſt.	*à toy*
ὑμέτερον		Veſtri officii eſt. Iſocr.	*à vous à faire.*

Iſocr. τῶν μὲν ἀρχόντων ἔργον ἐστὶ τοὺς ἀρχομένους ταῖς ἑαυτῶν ἐπιμελείαις ποιεῖν εὐδαιμονεστάτους. *Magiſtratuum officium eſt, ſuo ſtudio & cura ſubditos quam beatiſſimos efficere.*

Æſchin. ἐστὶ δ᾽ ἀνδρὸς εὖ φρονοῦντος ἔργον, ὑπὲρ τῶν παρόντων βουλεύεσθαι, *&c. Sapientis eſt, vel ſapientis viri officium eſt, de rebus præſentibus deliberationem inſtituere.*

Accipitur & in malam partem: vt,

Iſoc. in Sophiſt. τοῦτο τῶν φθονούντων ἔργον ἐστί. *Hoc inuidorum hominum officium eſt.*

Diſſimulatur aliquando vox ἔργον: vt,

Lycurg. contra Leoc. ὑμέτερόν ἐστι τιμωρήσασθαι Λεωκράτην. *Veſtri officij eſt Leocratem punire.*

Iſocrates, ἐμὸν ἐστι τοιαῦτα λέγειν, ἐξ ὧν. *Meum eſt illa dicere ex quibus, &c.*

Mea, veſtra. τὰ ἐμὰ, τὰ ὑμέτερα.

Iſocr. in Nicocle. καὶ κήδεσθε μηδὲν ἧττον τῶν ἐμῶν, ἢ τῶν ὑμετέρων αὐτῶν. *Et non minus vobis curæ ſint res meæ, quam veſtræ.*

ποιεῖν } ἔργον ἀνθρώπων μισθοφόρων. Obire munus hominum
διαπράττειν } mercenariorum. Demoſth.

κοσμίως ζῆν. Modeſtè & grauiter vitam inſtituere. Huic opponitur ἀτάκτως ζῆν. Iſocr. ad Nicocl.

Dicimus & πρὸς ὑμῶν ἐστὶ εὐσεβεῖν. *Veſtri officij eſt pietatem colere. Iſocr. in Plat.*

Viri boni fungi officio, πράττειν ἀξίως ἀνδρὸς ἀγαθοῦ. Plato in Apol. Socratis.

ἔργον χρηστοῦ ἀνθρώπου διαπράττειν. idem ſignificat. Demoſth.

τὸ ἔργον αὑτοῦ ἐπιτελεῖν. Munus ſuum exequi, fungi munere ſuo. Ariſtot.

τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν. Officio ſuo perfungi. Xenoph.

τὰ ἔργα ἀδελφοῦ ποιεῖν. Fratris officio fungi. Demoſth.

προσήκοντα λέγειν περί τινος. Dicere congruentia de aliquo. λόγοι προσήκοντες. Verba quæ decent.

Demoſth. ὀκνῶ μὴ περὶ σοῦ τὰ προσήκοντα λέγων, αὐτὸς οὐ προσήκοντας ἐμαυτῷ δόξω προῃρῆσθαι λόγους. *Vereor ne dum tibi congruentia, ſeu te digna dicam, ipſe verba me indigna facere videar.*

ADIVNCTA.

¶ *Decens.*

ἅ μοί τε εἰπεῖν, καὶ σοὶ ἀκοῦσαι πάνυ ἄξιον, Plat. quod & me dicere, & te audire æquum ſit.

πρῳαίτερον τοῦ δέοντος, idem. maturiùs quàm deceat.

πρῳαιτέρω τοῦ ἀγῶνος ἔχοντας, id eſt τοῦ δέοντος, Demoſth.

ἥκιστα πρέπει πολιῷ πώγωνι καὶ βαθεῖ, Luc. canam hanc & denſam barbam minimè decet.

πάντα ὅσα προσῆκε τὸν ἀγαθὸν πολίτην, ἔπραττον, Demoſth. omnia quæ bono ciue digna erant, faciebam, quæ à bono ciue requirebantur.

παρὰ τὸ προσῆκον, idem. præter æquum.

ἐνδεέστερος τοῦ προσήκοντος θεραπευτικὸς εἶναι δοκεῖς, Plat. in Epiſt. minùs quàm par ſit, comis atque officioſus eſſe videris.

λυπηρῶς καὶ βαρέως ἔφερον, τὰ προσήκοντα ποιοῦντες, Iſocr. grauiter moleſtéque, vt par erat, ferebant. quod etiam ἀνθρωπίνως ſæpe Græci dicunt.

ADIVNCTA.

¶ *Decens.*

ἅ μοί τε εἰπεῖν καί σοι ἀκοῦσαι ἂν εἴη ἄξιον, Plat. quod & me dicere, & te audire æquum ſit.

πρῳαίτερον τοῦ δέοντος. idem maturiùs quàm deceat.

περαιτέρω τοῦ καλῶς ἔχοντος id eſt, τοῦ δέοντος. Demoſt.

ἥκιστα πρέπει πολιῷ πώγωνι καὶ βαθεῖ. Luc. canam hanc & denſam barbam minimè decet.

πάντα ὅσα προσήκει τὸν ἀγαθὸν πολίτην, ἔπραττον, Demoſth. omnia quæ bono ciue digna erant, faciebam, quæ à bono ciue requirebantur.

παρὰ τὸ προσῆκον idem. præter æquum.

ἐνδεέστερον τοῦ προσήκοντος θεραπευτικὸς εἶναι δοκεῖς. Plat. in Epiſt. minùs quàm par ſit comis atque officioſus eſſe videris.

λυπηρῶς καὶ βαρέως ἔφερον, τὰ προσήκοντα ποιοῦντες Iſocr. grauiter moleſtéque vt par erat, ferebant. quod etiam εὖ ποιοῦντες ſæpe Græci dicunt.

προσηκόντως
πρεπόντως
ἀξιοπρεπῶς
καλῶς
εὐσχημόνως
κατ' ἀξίαν
} εἰπεῖν ἢ πράττειν. Conuenienter, decorè, decenter, rectè dicere aut agere. Dem. Iſocr. *Faire ou dire choſes conuenables & bien ſeantes.*

εὐσχημονέστερον.

Demoſt. τὰ δεινὰ εὐσχημονέστερον τῶν ἄλλων φέρειν. *Difficilia decentius & elegantius ferre, quam alij.*

Operæprecium eſt cognoſcere ἄξιον ἐνθυμηθῆναι.

Demoſth. ἄξιον δὲ ἐνθυμηθῆναι καὶ λογίσασθαι τὰ πράγματα τοῦ Φιλίππου. *Operæprecium eſt conſiderare atque cognoſcere res Philippi.*

τοῦ δικαίου τυγχάνειν. Ius ſuum obtinere. Demoſt.

¶ Fas eſt, Non fas eſt. οὐχ' ὅσιον ἐστὶ, οὐ θέμις ἐστί.

Iſocr. τοῖς Ἕλλησιν οὐχ ὅσιόν ἐστιν οὐδὲ τοὺς πονηροτάτους τῶν οἰκετῶν ἀκρίτους μιαιφονεῖν. *Græcis fas non eſt, etiam peſſimos quoſque ſeruos indicta cauſa trucidare.*

Demoſth. Θεοῖς οὐ θέμις ψεύδεσθαι. *Diis nefas eſt mentiri.*

¶ Commutare Permutare.

ἀλλάττειν.

ἀλλάσσειν
χρυσοῦ ἀργύριον. Permutare auro argentum.
ὄνον προβάτου. Permutare aſinum oue. Exod. 12.
τὶ ἀντί τινος. Permutare aliquid aliquo. Euripides.

2. ἀλλάττεσθαι.

ἀλλάττεσθαι
τῆς ἐλευθερίας τὴν Περσῶν βασιλείαν οὐκ ἄξιον. Non conuenit Perſarum regnum libertate permutare. Plutarch.
ἡδονὰς ἀντὶ τῶν δικαίων. Voluptates permutare rebus iuſtis. Ariſtid.
τινὶ τροφὰς ἀντὶ νομίσματος. Permutare cum aliquo victum nummo.

3. ἀντικαταλλάττεσθαι.

ἀντικαταλλάττεσθαι
ἀντὶ θνητοῦ σώματος ἀθάνατον δόξαν, καλόν. Pulcrum eſt, mortale corpus immortali gloria commutare. Iſocr.
μηδεμιᾶς χάριτος τὴν εὔνοιαν τῶν ἀγαθῶν. Bonorum beneuolentiam nulla alia gratia commutare. Demoſthen.
ἕτερον ἀνθ᾽ ἑτέρου. Alterum altero permutare. Ariſtot.
τὸ ζῆν ὑπὲρ ἄλλου μετ᾽ οὐδενός. Vitam nulla alia re permutare. Iſocr. ad Philipp.

4. ἀντικαταλλακτέον.

Dinarch. in Demoſt. μὴ τὴν κοινὴν σωτηρίαν ἀντικαταλλακτέον τῶν λόγων. *Publica ſalus cum eloquentia commutanda non eſt.*

5. ἀνταλλακτέον.

Demoſth. νομίζω οὐκ ἀνταλλακτέον εἶναι τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν οὐδενὸς κέρδους. *Exiſtimo mihi meam erga vos liberalitatem nullo lucro commutandam eſſe.*

6. ἀμείβειν.

ἀμείβειν
χρύσεα χαλκείων. Aurea æreis permutare. Prouerb.
ὄνομα ἀντ᾽ ὀνόματος. Nomen aliquod alio nomine permutare. Hermog.

7. ἀμείβεσθαι.

Plato in Phædro. καὶ τῷ ὄντι χρύσεα χαλκείων ἀμείβεσθαι νοεῖς. *Reuera aurea æreis permutare nouiſti.*

Plutarch. ἀμείβομαι τὴν γῆν τοῦ οὐρανοῦ, *Cælum cum terra commuto.*

8. διαμείβεσθαι.

διαμείβεσθαι
τινὶ τὰ ἱμάτια. Permutare cum aliquo veſtes. Plutarch. in Ariſtid.
πρός τινα τὰ ἱμάτια, Permutare veſtes cum aliquo. Plutarch. in Cimone.

παίμ

πάντα πρὸς ἀργύριον ἀμεῖψαι. Omnia nobiſcum pecunia permutare. Plutarch.

τὸ πλοῦτον ἀρετῆς. (Inuerſa conſtructione,) Virtute diuitias permutare. Solon apud Plutarch.

¶ Curare, Curæ eſſe.

μέλειν.

τί (cum nominatiuo) Hoc mihi curæ eſt: vt,

Plato ἑορταὶ μέλουσι πᾶσι. *Feſta curæ ſunt omnibus: id eſt, omnes dierum feſtorum ſtudioſi ſunt.*

Pindarus οἰκεῖον πιέζει ἀλλότριον οὐδενὶ μέλει. *Proprium premit, alienum nemini curæ eſt.*

τούτου (cum genitiuo) Hoc mihi curæ eſt: vt,

Ariſt. τῶν τέκνων τῷ πατρὶ μέλει. *Liberi patri curæ ſunt.*

Iſocr. μελέτω σοι τοῦ πλήθους. *Multitudo ſeu populus ſit tibi curæ.*

τούτου μηδὲν vel οὐδέν. Hæc res mihi curæ non eſt: vt,

Iſocr. ἀλλὰ γὰρ οὐδέν σοι τῆς ἀληθείας ἐμέλησεν. *Sed veritas tibi prorſus curæ non fuit.*

Idem, μηδὲν μέλειν ὑμῖν τῶν κοινῶν πραγμάτων. *Reſpub. vobis non eſt curæ.*

οὐδενὸς ἄλλου πλὴν τοῦ.

Iſocr. οὐδὲν οἱ αὐτοῖς ἄλλο μέλει πλὴν τοῦ χρηματίζεσθαι παρὰ τῶν νεωτέρων. *Nihil aliud ipſis curæ eſt quam vt pecuniam colligant à iunioribus.*

περὶ μέλειν

ἥκιστα φαύλων. Prauos minimè curo.

τι τούτου Hæc res mihi aliquo modo curæ eſt: vt,

Demoſth. εἴ τι μέλει τῶν ἀνθρώπων τοῖς θεοῖς. *Si qua diis rerum humanarum cura eſt.*

περὶ τούτου Hoc vel de hoc mihi curæ eſt: vt,

Iſocr. περὶ τούτων αὐτοῖς μᾶλλον μέλει· περὶ δὲ τῶν πραγμάτων οὐδὲν πώποτε ἐμέλησεν. *Res nihil ipſis magis curæ ſunt, res autem vtiles nunquam aliquid curarunt.*

περὶ τούτου οὐδέν: vt *Iſocr.* περὶ τούτων οὐδὲν οἶμαί σοι μελήσειν. *Hæc non arbitror tibi curæ fore.*

ὑπὲρ τούτου. De hoc mihi curæ eſt: vt,

Demoſt. ὑπὲρ τοῦ κοινῇ βελτίστου δεῖ μέλειν τοῖς ἄρχουσι. *De illo quod publicè optimum eſt, magiſtratibus curæ eſſe debet.*

ὅπως αὐτὸς ἐπαινῆται. Mihi curæ eſt, vt ab aliis lauder. Ariſtot. Eth. 4.

κεχαρισμένα τῷ Θεῷ λέγειν καὶ πράττειν (cum infinitiuo) Mihi hoc curę eſt, vt Deo grata dicam & faciam. Plato.

¶ Curare, Rationem alicuius habere, Curæ eſſe.

φροντίζειν.

τῆς κοινῆς σωτηρίας. Publicæ ſalutis rationem habere. Iſocr.

Demoſth. φροντίζω τῶν συμφερόντων ὑμῖν ὁμοίως ὥσπερ τῆς ἐμαυτοῦ σωτηρίας. *Solicitus ſum de vtilitate veſtra æquè ac de mea ipſius ſalute.*

Ariſtot. οὐχ ὁμοίως προσήκει συνήθων καὶ ὀθνείων φροντίζειν. *Non eadem habenda eſt ratio familiarium & propinquorum.*

τινὸς μηδέν. Alicuius nullam habere rationem. Iſocr.

Idem, ἐκεῖνοι τῆς μὲν ἀληθείας οὐδὲν φροντίζουσι. *Iſti veritatem nihil curant.*

τινὸς ὀλίγον. Parum aliquid curare. Lucian. & Iſocr. *Hic* μηδὲν *&* ὀλίγον *vtrobique aduerbialiter ponuntur.*

μικρὸν, εἰ δόξει τις τοιοῦτος. Parum curare, an quis talis videatur. Demoſt.

[illegible]

ὅπως τὴν εὐσέβειαν ἀσκήσωμεν. Curare, vel operam dare, vt pietatem colamus. Iſocr.

Idem, φρόντιζε ὅπως μηδὲν ἀνάξιον τῆς τιμῆς ποιήσῃς. *Cura, ne quid indignum iſto tuo honore facias.*

περί τινος πράγματος. De aliqua re ſolicitum eſſe. Demoſthenes.

ὑπέρ τινος. Aliquid curare. Demoſth. εἰ ὑπὲρ σωτηρίας αὐτῶν φροντίζετε. *Si vos vlla ſalutis illorum cura attingit.*

οὐδὲ τὸ μικρότατον τῶν καθηκόντων αὐτοῖς Ne minimam quidem curam ſui officij ſuſcipere. Demoſth.

τι εἴ τι. Curare aliquid, vtrum: vt,

Plato 1. de Repub ἔοικας ἡμῶν οὐδὲν κήδεσθαι, οὐδέ τι φροντίζειν, εἴ τι χεῖρον, εἴτε βέλτιον βιωσόμεθα. *Videris noſtri nullam rationem habere, vel aliquid curare, vtrum peius an melius victuri ſimus. Hic* οὐδὲν *aduerbialiter poſitum eſt.*

2. σπουδάζειν

[illegible]

περὶ τὴν πολιτείαν οὐχ ἧττον ἢ περὶ τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως. Non minus curare politiam quàm ſalutem ciuitatis. Iſocr.

περὶ τῆς πόλεως. Ciuitatis ſtudioſum eſſe. Iſocr.

Idem, περὶ τῆς δωρεᾶς ὑμᾶς κἀκείνους μάλιστα σπουδάζοντας,

Dont

Doni Videbat illos maximè ſtudioſos eſſe.
ὑπέρ τινος. De aliqua re ſolicitum eſſe: vt,

Iſocr. προσήκει ὑμᾶς ὁμοίως ὑπὲρ τῶν κοινῶν, ὥσπερ ὑπὲρ τῶν ἰδίων σπουδάζειν. *Reſpublica non minus nobis curæ eſſe debebat, quam res priuata.*

3. σπουδαστέον.

Iſocr. ἡμῖν ὑπὲρ οὐδενὸς οὕτω σπουδαστέον, ὡς ὑπὲρ τοῦ μηδὲν αἰσχρὸν περὶ ταύτας φανῆναι. *De nulla re tam nobis laborandum eſt, quam ne quid turpiter commiſiſſe Videamur.*

4. ἐπιμελεῖσθαι.

ἐπιμελεῖσθαι

τῶν περὶ τὸν βίον. Curate illa, quæ ad vitam pertinent. Iſocr.
Idem, ἀπέλαυε μὲν τῶν παρόντων ἀγαθῶν ὡς θνητός, ἐπεμελεῖτο δὲ τῶν ὑπαρχόντων ὡς ἀθάνατος. *Fruebatur (pater tuus) partis bonis, Vt mortalis: rem familiarem Vero curabat, Vt immortalis aliquis.*
τῶν παίδων (cum genitiuo perſonæ) Puerorum rationem habere. Cic. epiſt. Epicuri.
ἐπιμελεῖσθαι τῶν κοινῶν. In rempubl. omnes curas cogitationéſque conferre. Demoſth.
τῆς στρατηγίας. Curare munus imperatorium. Plato.
ὅπως διασωθῇ. Curare, vt ſeruaretur. Xenoph.
ὑπὲρ τῶν κοινῶν. In rempub. omni cogitatione curáque incumbere.

5. ἐπιμελητέον.

Demoſth. οἱ φιλάνθρωποι τῆς ἁπάντων σωτηρίας αὐτοῖς ἐπιμελητέον εἶναι νομίζουσι. *Homines humani exiſtimant ſibi communis omnium ſalutis curam ſuſcipiendam eſſe.*

6. ἐπιμελές.

Demoſth. οἷς ἦν ἐπιμελὲς κακῶς ἐμὲ ποιεῖν. *Quibus cura erat me affligere.*

Idem, ἐπιμελὲς αὐτοῖς εἰδέναι. *Cura erat illis ſcire. Vbi nota datiuum caſum.*

7. ἐπιμέλεσθαι.

ἐπιμέλεσθαι

τινός. Curare aliquid: vt,
Xenoph. οὐδὲ τῶν σωμάτων ἐπιμέλονται, ὥσπερ πρόσθεν. *Neque corpora curant, Vt ante.*
Idem, ἐπιμέλονται τῶν θηρῶν. *Curant Venationem. Sunt ſtudioſi Venationis.*
ὅπως γένοιτο. Curare vt fiat. Lucian.

8. ἐπιμέλειαν ἔχειν.

ἔχειν τινός. Aliquid curare. Alicuius rei rationem habere: vt,

Demosth. σοὶ προσήκει τούτων καταφρονεῖν, σαυτοῦ δὲ ἐπιμέλειαν ἔχειν. Decet te hos contemnere, & tui rationem habere.

μεγίστην, vel πλείστην ἔχειν τῆς ὑγιείας, Valetudinis maximè rationem habere, Diligentiſsimè curare valetudinem. Iſocr.

ποιεῖσθαι τοῦ οἴκου. Domus rationem habere. Demoſth.

ποιεῖσθαι περί τινος. De aliqua re laborare vel ſolicitum eſſe.

Iſocr. τοσαύτην εἶχον σπουδὴν κριτὴν ἐκλέξασθαι βέλτιστον, ὅσην περὶ τοῦ πράγματος ἐπιμέλειαν ἐποιήσαντο. Non minus laborabant in eligendo iudice optimo, quam in re ipſa. Vbi vides σπουδὴν ἔχειν & ἐπιμέλειαν ποιεῖν ſynonima eſſe.

τινα ποιεῖσθαι περὶ ἀνθρώπου. Hominis aliquam rationem habere. Iſocr. in Plat.

μηδεμίαν ποιεῖσθαι. Non curare omnino. Iſocr. De pace.

ποιεῖσθαι περί τι (cum accuſatiuo) vt,

Ariſtot. ἐπιμέλειαν ποιεῖταί τις περὶ τὰ συμβόλαια. Curam gerit contractuum.

γίνεσθαι ὑπό τινος. Curari, vel rationem haberi ab aliquo: vt,

Ariſtot. εἴ τις ἐπιμέλεια ἀνθρωπίνων ὑπὸ θεῶν γίνεται. Si qua cura rerum humanarum dij afficiuntur, Si res humanæ diis curæ ſunt.

ADIVNCTA.

Curare.

εἰ δέ τίς σοι καὶ τῶν ἡμετέρων τιμῶν λόγος, Greg. ſi tibi curæ ſunt noſtri honores:

τοῦ γὰρ τοιούτου βραχύς μοι λόγος parum laboro.

λόγον ἔχειν τῆς ὑγιείας Luc. valetudinis rationem habere.

λόγον ποιεῖσθαι Chryſoſt. τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων οὐδένα λόγον ποιούμεθα nihil curamus

τί ἡμῖν οὕτω τῆς τῶν πολλῶν δόξης μέλει; Plat. quid vulgi laudem tantopere affectamus?

οὐ τοίνυν γὰρ [illegible] ὑμῖν, Demoſth. *Il ne leur en chaloit aucunement.*

οὐδὲ τοῦ ἐλαχίστου αὐτοῖς μέλοντος. idem. εἴ τι μέλει σοι τῶν σῶν ἑταίρων. Iul. ſi qua tibi amicorum cura eſt. ποιητικὴ οὐ πάνυ μέλον ἐπὶ τῆς ἀληθείας. Poetica veritatem haud multùm curat.

περὶ μηδενὸς ποιεῖσθαι τὰς διαβολάς, Iſocr. de calumniis haudquaquam laborare.

ἐπιστροφὴν ποιεῖσθαι, idem quod πρόνοιαν ποιεῖσθαι, Suid. οὔτε δόξης ἀμείνονος ἐπιστροφὴν ποιούμενος. quod etiam vnico vocabulo dicitur, ἐπιστρέφεσθαι, Chryſoſt. 5. de Sacerd. ἐκείνων οὔτε ὑβριζόντων οὔτε πλουτούντων ἐπιστρεφόμεθα, οὐδὲν ἡμῖν μέλει, Gal. *nous ne nous en ſoucions.* ἐπιμελεῖσθαι. Plat. ἀρετῆς διὰ παντὸς βίου ἐπιμελεῖσθαι. ἐπιμελῶς ἔχειν, & διʼ ἐπιμελείας ἄγειν, apud eundem, idem quod ἐπιμελεῖσθαι. ἐκείνου ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι, Iſæus. id eſt, ἐπιμελεῖσθαι. ἐκεῖνον ἤσκει, καὶ διʼ ἐπιμελείας εἶχεν, idem. ſedulò curabat. ἐπιμέλειαν ἔχειν ἀρετῆς, Plat. id eſt, ἐπιμελεῖσθαι.

προνοεῖν, vel πρόνοιαν ποιεῖσθαι, Liban. πάνυ τοῦτο πρόνοιαν πεποίηται, hoc ei magnæ curæ fuit. ἀληθείας πρόνοιαν ποιεῖσθαι, Luc.

προμηθεῖσθαι, Phil. γονεῖς τέκνων προμηθοῦνται, liberis proſpiciunt. προμήθειαν ποιεῖσθαι, Plat. πάνυ πολλὴν χρὴ προμήθειαν ποιεῖσθαι, ὅταν μέλλῃς ἄνδρα ψέξαι ἢ ἐπαινέσαι, magna cura ac prouidentia opus eſt, cùm laudare aliquem, aut vituperare paras. φροντίζειν τοῦ δικαίου, Demoſth. æqui iuſtique curam habere. μικρὰ φροντίζειν τῶν διαβαλλόντων, Greg. obtrectatores nihil morari.

σπουδὴν ποιεῖσθαι, idem quod φροντίζειν. Lucian. θαυμαστήν τινα σπουδὴν περὶ δεῖπνα ποιούμενος, inſtruendis cœnis mirificum quoddam ſtudium impendens προσαναθεῖναί τινα φροντίδα σώματι, Baſil. corporis valetudini nonnihil curæ impertire.

φροντίδα καὶ ἐπιμέλειαν πολλὴν ἔχειν τῶν ἐκκλησιῶν, id eſt, ἐπιμελεῖσθαι καὶ φροντίζειν.

φροντίδα κατατίθεσθαι, Plat. εἰς μικρὰ καὶ οὐδενὸς ἄξια μεγάλην φροντίδα κατατίθεσθαι. in rebus exiguis nulliúſque momenti, magnam curam & ſollicitudinem ponere.

ἀφροντίστως ἔχειν τοῦ βίου, Baſil. nulla victus cura affici.

μηδὲν ἄλλο ἀναλαμβάνειν εἰς φροντίδα, idem. hoc vnum curare, nullam aliam curam ſuſcipere.

φροντίσι τῶν αὐτῷ ἐπιβαλλόντων ὅλον ἑαυτὸν ἀποδοῦναι, idem. negotiis ad ſe attinentibus totum ſe dare.

¶ Cura, ἐπιμέλεια.

ἐπιμέλεια { σώματος. Curatio corporis. Galen.
οἴκου. Domus procuratio. Baſil.
περὶ τὴν τροφήν. Procuratio victus. Ariſtot.

ADIVNCTA.

¶ *Cura, & ſollicitudo.*

φροντίδος ἀνάπλεως, Lucian. curis plenus. φροντίδος τί μέτεστιν αὐτῷ ἐπισκύνιον. idem, fronte curis plena.

ᾧ τετηκὸς ὑπὸ φροντίδων τὸ πρόσωπον, cui vultus curis contabuit.

φροντίσι πιέζεσθαι. Luc. vexari.

εἰς οὐ τὴν τυχοῦσαν φροντίδα ἐμπίπτειν, Diod. in non vulgarem curam incidere.

κυμαινομένην ἔχειν πολλαῖς φροντίσι τὴν ψυχήν, Herod. animum habere curis turbatum ac fluctuantem.

φροντίσι μεγίσταις τὴν ψυχὴν παρατετάσθαι, idem. animo eſſe grauiſſimis curis perturbato.

μυρίαις φροντίσι πεπεδημένος, συνεχόμενος, ἐνοχλούμενος. Baſil. infinitis curis constrictus.

ταῖς χθονίαις φροντίσιν ἐγκαλινδεῖσθαι, idem terrenis curis immergi, in terrenis curis volutari

ὑπὸ μυρίων φροντίδων τῶν κατὰ κόσμον διέλκεσθαι, idem. ſexcentis mundi curis diſtrahi.

ταῖς βιωτικαῖς μερίμναις φροντίζεσθαι id eſt βιωτικεύεσθαι, idem.

μερίμναις ἐκτήκεσθαι idem. curis confici, contabeſcere.

πρόνοιαν ποιεῖσθαι, vel ἔχειν.

πρόνοιαν

ποιεῖσθαί τινος Rationem alicuius rei habere: vt,

Demoſt. Σόλων ἐν ἅπασιν οἷς ἐτίθει νόμοις, μεγάλην πρόνοιαν ἐποιεῖτο τῆς πολιτείας. *Magna cura fuit Soloni in omnibus quas tulit, legibus, Reſpublica.*

Iſocr ad Philipp. Ἄργος ἐστί σοι πατρίς, ἧς δίκαιον τοσαύτην σε ποιεῖσθαι πρόνοιαν, ὅσηνπερ τῶν γονέων τῶν σαυτοῦ. *Argis tibi patria eſt, cuius vt tantam rationem habeas, quantam parentum tuorum iuſtum eſt.*

ποιεῖσθαι περὶ τῆς σωτηρίας. Salutis rationem habere. Iſoc. & Demoſth.

πλείστην ποιεῖσθαι περὶ τῆς σωφροσύνης. Magnam rationem habere modeſtiæ. Æſch. cont. Timar.

οὐδεμίαν ποιεῖσθαι τῶν καλῶν ἢ τῶν αἰσχρῶν. Nullam rationem honeſtatis aut turpitudinis habere. Ibidem.

ἔχειν τοῦ συμφέροντος: vt,

Demoſt. οὐ δεῖ ὑμᾶς ἴσην πρόνοιαν ἔχειν τοῦ συμφέροντος, ὅσηνπερ τοῦ δικαίου. *Non decet nos æquè rationem habere vtilitatis atque iuſtitiæ.*

ἔχειν ὑπὲρ εὐσεβείας: vt,

Æſchines. πολλὴν δεῖ πρόνοιαν ὑπὲρ εὐσεβείας ἔχειν. *Magna ratio pietatis habenda eſt. Sic & Iſocrates.*

φροντίζειν
ἐπιμέλεσθαι } [illegible] περί τινος: vt,

Demosth. οὐ περὶ τῶν παρεληλυθότων ἐπιμέλειαν ποιητέον μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν μελλόντων προνοεῖν. *Non tam ſuperiorum temporum acta curæ nobis eſſe debent quam proſpiciendum futuris.*

ἐπιλαβέσθαι καὶ φυλακὴν ποιεῖσθαι τῶν νεανίσκων. Rationem & curam habere adoleſcentum. Plutarch.

λόγον ἔχειν τῆς δόξης καὶ τῶν προγόνων καὶ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Rationem habere gloriæ & maiorum & poſteritatis. Demoſt. pro Corona. Vbi obſerua, τὸν μέλλοντα αἰῶνα ſignificare Poſteritatem.

λόγον
πρόνοιαν } ποιεῖσθαί τινος. Rationem alicuius rei habere. *Auoir eſgard à quelque choſe.*
ἐπιμέλειαν

πλείω λόγον ποιεῖσθαι τῆς τῶν δεομένων χάριτος, ἢ τῆς τῶν τέκνων παιδεύσεως. *Maiorem rationem habere beneuolentiæ illorum, qui petunt, quam inſtitutionis liberorum.* Plut. in Pæd.

πλεῖστον λόγον ποιεῖσθαι τοῦ συμφέροντος τῇ πόλει. In primis rationem habere commodi ciuitatis. Demoſth.

Demoſth. τοῦ δικαίου δεῖ λόγον ποιεῖσθαι. *Æquitatis ratio habenda eſt.*

2. λόγον ποιητέον.

Plutarch. τῆς εὐγενείας πλεῖστον λόγον ποιητέον. *Nobilitatis generis maxime ratio habenda eſt.*

3. λόγον ἑκτέον.

Theod. Gaza, λόγον ὑγιείας ἑκτέον. *Valetudinis ratio habenda eſt.*

4. κήδεσθαι.

κήδεσθαι {
τῶν οἴκων τῶν ἰδιωτῶν. Res & domus hominum priuatorum curare. Iſocr. ad Nicocl.

Idem τῶν κοινῶν ὡς οἰκείων ἐκήδοντο, ἀπείχοντο δὲ ὥσπερ χρὴ τῶν μηδὲν προσηκόντων. *Publica curabant, vt ſua, abſtinebant autem (gubernatores) ab illis, vt decet, a rebus ad ipſos non pertinentibus.*

οὐδέν: vt,

Plato. ἔοικας ἡμῶν οὐδὲν κήδεσθαι. *Videris noſtri nullam rationem habere.*

τινός τι. Aliquam rationem alicuius habere: vt,
}

Xenoph. εἴ τι ἐμοῦ ἐκήδου. *Si vllam mei rationem habuiſſet.*

---

§ Elaborare, Elucubrare. φιλοπονεῖν.

Bud. ex Pandectis. φιλοπονῶ τί τι τὸ προσῆκον ταύτην τὴν διάταξιν, *Elaboraui ſeu elucubraui hunc librum & edidi.*

πεφιλοπονημένον, *Elaboratum, Cum Labore peractum, in Eccleſiaſtico.*

ἐπίπονος, Laborioſus.

ἐπίπονος βίος. *Laborioſa vita.*

Athenæus. οὐδεὶς δὲ διεπόνησεν ἐπιπονώτερον. *Nemo exercuit maiore cum labore & diligentia.*

ἐπιπονώτατα ζῆν. Laborioſiſſimam durisſimámque vitam agere. Xenoph.

ἐπιπόνως. Magno cum labore. Ægrè.

Iſocrates, ὥστ' ἐπιπόνως ἐργαζομένους μόλις ἔχειν τὰ καθ' ἡμέραν *Vt magno cum labore operantes vix habeant victum quotidianum.*

ἔργα τέχνῃ πεπονημένα δημιουργοῖς ἀρίστοις. Opera artificioſè elaborata ab artificibus præſtantiſſimis. Demoſth.

2. μελετᾶν.

μελετῶ { ὑπὲρ τῶν κοινῶν ὥσπερ τῶν ἰδίων. Curo publica vt priuata. Iſocrates.
τὰ περὶ τὸν πόλεμον. Studeo rei militari. Iſocr.

Huc & vox comparatiui gradus προὐργιαίτερον referenda eſt: vt,

Iſocrates, τῷ μὲν βασιλεῖ οὐδέν ἐστι προὐργιαίτερον, ἢ σκοπεῖν, ἐξ ὧν. *Regi Perſarum nihil magis curæ eſt, quam vt videat, ex quibus, &c.*

Demoſth. ἀλλ' ὅτι περὶ ἄλλων ἑκάστῳ προὐργιαίτερα. *Sed alia ſingulis maiori curæ ſunt.*

¶ Rationem reddere. λόγον δοῦναι.

Demoſth. μέλλομεν ποτε τοῦ τε ἰδίου βίου παντὸς λόγον δοῦναι, καὶ τῶν κοινῇ πεπολιτευμένων. *Et totius priuatæ vitæ, & actorum in Repub. aliquando nobis erit reddenda ratio*

λόγον { τῶν ἔργων λαμβάνειν παρά τινος. Rerum geſtarum rationem ab aliquo accipere. Demoſth.
ζητεῖν παρά τινος. Exigere ab aliquo rationem. Demoſthenes.
ἀπαιτεῖν τινός. Exigere alicuius rei rationem.
Lucian. λόγον ἀπῄτουν τῆς ἀφίξεως. *Exigebam rationem aduentus.*

διαλογίζεσθαι. Rationem inire cum aliquo, & ſubducere accepta & expenſa. Demoſth.

συναίρειν } λόγον μετὰ τῶν δούλων. Conferre rationes cum ſeruis.Matth. cap.18.
συνᾶραι

εὐθύνας { διδόναι / ὑπέχειν } Rationem repoſcere,*Demander conte.*

Ariſtot.Polit.3. ἰατρὸν δεῖ διδόναι τὰς εὐθύνας ἐν ἰατροῖς. *Medicus inter medicos cogendus eſt ad reddendam rationem.*

¶ Ceſſare,Deſiſtere,Reprimere,Coërcere,Finem facere,Sedare.

παύειν.

παύω {

σε τῆς ὕβρεως.Facio vt deſiſtas ab inſolentia:vt,

Iſocr. κἀκεῖνον τῆς ὕβρεως ἔπαυσαν. *Et illum ab inſolentia deſiſtere fecerunt,id eſt,eius ſuperbiam repreſſerunt. Sic* παύω σε τῆς ἀρχῆς. *Abrogo tibi imperium.Xenoph.*

τὴν ὕβριν ἐκείνων(cum accuſatiuo in eadem ſignificatione)vt,

Iſocr. Θησεὺς δὲ Κενταύρους μάχῃ νικήσας, εὐθὺς τὴν αὐτῶν ὕβριν ἔπαυσεν. *Theſeus deuictis pugna Centauris ipſorum inſolentiam repreſſit,vel coercuit.*

τῆς πονηρίας.A malitia deſiſtere facio.Iſocr.in Areop.

Ariſtot. Eth.4. τιμωρία παύει τῆς ὀργῆς,ἡδονὴν ἀντὶ τῆς λύπης ἐμποιοῦσα. *Vltio iram ſedat,voluptatem loco doloris efficiens.*

σε τὸ τι ποιεῖν.Reprimo te,ne hoc facias.Thuc.

μακρόν τι λοιμώττειν αὐτούς.Illis finem peſtis impono,Eos à peſte libero.Lucian.

σε μὴ ἐξαπατᾶσθαι(ſequente infin.paſſiuo) Prohibeo ne amplius decipiari.Ariſtoph.

τὸν λόγον.Finem impono orationi.Xenoph.

πόλιν δυστυχοῦσαν.Vrbis calamitatibus finem impono.Iſocr.

ADIVNCTA.

¶ Deſinere,vel contra.

τοσαῦτα εἰπὼν, ἀπεπαύσατο τοῦ λόγου, Plat.in Protag.hæc locutus, finem dicendi fecit.

ἀποπαύσασθαι τοῦ περὶ τούτων λέγειν, Demoſth.de his rebus loqui deſinere, καταπαύειν τὸν λόγον, Luc. orationi finem imponere.

παύεσθαι. cum genit. παυσάμενος γέλωτος, Phil. παύεσθαι τῆς πρὸς ἀλλήλους μανίας, Iſocr. ἓν ἔτι λοιπὸν καὶ λόγου καταπαύσομαι, Syneſ. vnum adhuc ſupereſt, ac poſtea finem orationi afferam.

παύεσθαι περὶ τούτων, Demoſth. περὶ τούτων παύομαι πολλὰ γράφειν ἔχων, de his rebus hîc finem facio, multa licet adhuc ſcribere habens.

ἵστασθαι λόγου, Baſil. ἐνταῦθα δέ με στῆναι τοῦ λόγου ἡ τοῦ σώματος καταναγκάζει ἀσθένεια, hic vt ſermoni finem imponam, vel, vt ſermonem claudam, cogit corporis infirmitas.

οὐδὲ νῦν ἀποστήσεται ὁ Ἀθηναίων δῆμος τῶν Θηβαίοις συμφερόντων, Demoſt. ne nunc quidem populus Athenienſis Thebanorum commodis conſulere deſiſtet. μήτε νύκτωρ, μήτε μεθ' ἡμέραν ἀφιστάμενος, Phil.

λήγειν, Xenoph. ἐξαίφνης ἔδοξε λῆξαι τὸ χαλεπὸν τοῦ πνεύματος, vis venti conquieuiſſe viſa eſt.

2. παύεσθαι.

παύεσθαι

Deſiſtere, Deſinere, Quieſcere (abſolute) vt,

Ariſtot. Eth. 4. οἱ μὲν ὀργίλοι ταχέως μὲν ὀργίζονται, παύονται δὲ ταχέως. *Iracundi celeriter quidem iraſcuntur; ſed cito deſinunt.*

τῶν πολέμων. Deſiſtere à bellis (cum genit.) vt,

Iſocr. δεῖ παύεσθαι τῶν πολέμων τῶν μάτην γιγνομένων. *Deſiſtendum eſt a bellis, quæ temere & ſine cauſa ſuſcipiuntur. Sic* παύεσθαι τῆς ὀργῆς *Deſinere iraſci. Idem.*

φιλοσοφῶν (cum participio) vt,

Plato in Apolog. ἕως γὰρ ἂν ἐμπνέω καὶ οἷός τε ὦ, οὐ μὴ παύσωμαι φιλοσοφῶν, καὶ ὑμῖν παρακελευόμενος. *Donec ſpiritum duxero & potero, non deſinam philoſophari, & hortari vos. Idem 9. de Republ.* παύομαι ταραττόμενος. *Deſino turbari, id eſt, non amplius turbor.*

3. ἀναπαύεσθαι.

Iſocr. εἰς εὐπορίαν ἐπιδώσομεν, ἀναπαυόμενοι τῶν εἰσφορῶν. *Res noſtræ creſcent ſi a tributis ceſſauerimus. Vbi nota participium paſſiuæ vocis actiue poni. Eodem modo & ſimplex* πεπαυμένοι *vſurpatum: vt,*

Iſocr. ὀργιζομένοις μὲν φίλοις εἴκειν δεῖ, πεπαυμένοις δὲ τῆς ὀργῆς ἐπιπλήττειν. *Amicis iratis cedendum eſt, vbi vero ira deferbuit, reprehendendi ſunt.*

Deſiſtere, Deſinere.

λήγειν.

Finem facio, Deſiſto (abſolutè) vt,

Xenoph. μήποτέ σοι λήξειεν αὕτη ἡ μεταμέλεια. *Nunquam tibi deſinat hæc pœnitentia.*

Laertius. ὥσθ' ὅπου ὁ πρῶτος ἔληξεν, ἐκεῖθεν ἄρχεσθαι τὸν ἐχόμενον. *Ita vt vbi primus deſiſſet, inde alter (verſus) auſpicaretur.*

λήγω. τῶν πόνων Deſino à labore, vel, Deſino laborare; vt,

Iſocr. λῆγε τῶν πόνων, ἔτι ποιεῖν δυνάμενος. *Deſiſtas à labore, antequàm defatigeris. Deſine mollium tandem querelarum.*

ποιῶν. (cum partic.) Deſino facere. Plato. Iſocr.

Sophocl. Θεὸν οὐ λήξω προστάτην ἴσχων. *Non deſinam Deum habere patronum.*

κατέχειν.

τὴν ὀργὴν ſeu τὸν θυμόν. Cohibere iram. Ariſtot.

τὴν γλῶτταν. Linguam continere. Plutarc.

κατέχειν. ἑαυτόν. Sibi temperare, Se coercere. Herodian.

καὶ δεσμεύειν τὰς τῶν μειρακίων ὁρμὰς ταῖς ἐπιμελείαις. Compeſcere & coercere adoleſcentum impetum & feruorem ſtudio. Plutarch.

5. κρατεῖν.

Plutarc. in Pædag. τὸ τῆς γλώττης κρατεῖν εἴτις μικρὸν καὶ φαῦλον ὑπείληφε, πλεῖστον διαμαρτάνει τοῦ δέοντος. *Si quis putat rem leuem, vel nullius momenti eſſe linguam compeſcere, is plurimum à decro aberrat.*

6. κατακρατεῖν.

Plutarch. τὸ δὲ ὀργῆς κατακρατεῖν, ἀνδρὸς οὐ τοῦ τυχόντος ἐστί. *Iram coercere non cuiuſuis hominis eſt, vel non vulgaris hominis eſt.*

De ſuo iure decedere. τῶν ἑαυτοῦ δικαίων ὑφίεσθαι.

Plutarch. καὶ τοῦ τι λέγω τῶν ἐμαυτοῦ δικαίων ὑφιέμενος.

¶ Comitari, Deducere.

συνακολουθεῖν.

Iſocr. συνακολουθεῖ τοῖς μὲν πλούτοις καὶ ταῖς δυναστείαις ἄνοια, ταῖς δὲ ἐνδείαις καὶ ταῖς ταπεινότησι σωφροσύνη καὶ μετριότης. *Diuitias & potentiam comitatur ſtultitia: inopiam vero & humilitatem prudentia & modeſtia.*

Comes ἀκόλουθος.

Demosth. ἀκολούθους τρεῖς ἢ τέτταρας ἔχων. *Tres aut quatuor comites habens.*

Plato, τιμωρία, ἀδικίας ἀκόλουθος. *Pœna iniuſtitiæ comes eſt.*

προπέμπειν τινά. Deducere aliquem.

Plutarch. τὸν Κάμιλλον οἴκαδε κρότῳ καὶ βοῇ παρέπεμπον. *Camillum plauſu & clamore domum deducebant.*

Herodian. ὀλίγων αὐτὸν προπεμπόντων. *Paucis eum deducentibus.*

In paſſiuo.

Herodian. προπεμφθεὶς ὑπό τε τῆς συγκλήτου βουλῆς καὶ παντὸς τοῦ δήμου. *Deductus à Senatu & toto populo, id eſt, deducente ipſum Senatu totoque populo.*

Diog. Laert. in Platone, ἐτάφη ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ καὶ παρεπέμφθη πανδημεὶ πρὸς τῶν αὐτόθι. *Sepultus eſt in Academia, & deductus frequentia totius populi.*

ἀκολουθεῖν
ἀκολουθεῖν τι. Sequi funus.
πρὸς / ἐπὶ τὸ μνῆμα. Ad ſepulchrum comitari mortuum. Demoſt. *Accompagner vn corps mort iuſques au ſepulchre.*
πρὸς ἠρίον. idem cum præcedente. Demoſth.

προπέμπειν τὸν τεθνεῶτα. Deducere funus. Prodire in funus.

Athenæus de Harpalo amicam funerante. ἐκφέρων αὐτὴν ἐπὶ τὰς ταφὰς παντοίοις ὀργάνοις καὶ βοήμασι παρέπεμπε τὸ σῶμα. *Efferens eam ad ſepulchrum, variis inſtrumentis & acclamationibus fauſtis proſequebatur & deducebat corpus.*

Defunctum efferre, ἐκφέρειν. { νεκρόν. / ἀποθανόντα.

Demoſth. νεκρὸν ἐξενεχθῆναι. *Mortuum efferri.*

Exportare frumentum & vinum è domo. ἐκφορεῖν σῖτον καὶ οἶνον ἔνδοθεν. *Demoſth.*

εἰς τὸ δημόσιον { προϊέναι / προελθεῖν } In publicum prodire. Eandem planè ſignificationem habet vt verbum προελθεῖν, vel per ſe, vel additis vocibus εἰς μέσον.

¶ Conducere aliquid.

μισθοῦσθαι.

Ις τί. Aliquid mercede conducere, Ariſtoph.

τὸ δὲ

μισθοῦμαι

τὶ παρά τινος. Conducere aliquid ab aliquo: vt,

Demoſth. Πασίων τὴν τράπεζαν παρὰ Φορμίωνος ἐμισθώσατο. *Paſion conduxit menſam a Phormione.*

Idem, μισθώσασθαι οἶκον παρά τινος. *Domum ab aliquo conducere. Demoſth.*

τὶ ἀργυρίου (cum genitiuo precii ſeu mercedis) Pecunia aliquid conducere. Æſchines.

τὶ ὡς πλείστου. Quàm maximi aliquid conducere. Demoſth.

τὶ ὀλίγου. Parua mercede aliquid conducere. Ariſtot.

τινά. (cum accuſatiuo perſonæ) Conducere aliquem: vt,

Demoſth. τοὺς στρατευομένους στρατόπεδα μισθοῦνται, καὶ χρήματα πολλὰ δαπανῶνται. *Peregrinos milites conducunt, & magnis impenſis alunt.*

μισθοῦται τουτονί. *Conducit hunc (Æſchinem) Philippus. Idem.*

In paſſiuo.

ναῦται μισθωθέντες ὑπό τινος. *Nauta conducti ab aliquo. Demoſthenes.*

Idem, ἐμισθώθης ἐπὶ τῷ τὰ τουτωνὶ συμφέροντα διαφθείρειν. *Conductus es ad horum commoda euertenda.*

ἐπὶ μισθῷ / μισθοῦ } φιλοσοφεῖν. Mercede philoſophari. Luc. *Faire le Philoſophe par argent.*

Demoſth. ἐπὶ μισθῷ λέγειν καὶ γράφειν εἰωθότες. *Qui mercede conducti loquuntur & ſcribunt.*

Idem, θερισταὶ καὶ τὰς ἄλλο τι μισθοῦ πράττοντας. *Meſſores & qui aliud quippiam mercede agunt.*

μισθωτὸς / μισθοφόρος / μισθοφορῶν } Mercenarius. Demoſth.

μισθός. Merces.

¶ Locare, Elocare μισθοῦν.

μισθοῦν

οἶκον. Domum inhabitandam locare: vt,

Iſoc. ἐμίσθωσε Πασίων τὴν τράπεζαν τούτῳ. *Paſion huic menſam locauit.*

ἑαυτόν. Cùm quis operam ſuam alicui mercede locat. Demoſth.

πλείονος. Maiori mercede locare. Plutarch.

τὴν οἰκίαν δέκα μνῶν. Domum decem minis elocare.

μισθωθῆναι οἶκον. *Domum elocari. Demoſt.*

φησὶ βέλτιον εἶναι μὴ μισθωθῆναι τὸν οἶκον. *In paſſiuo.*

μίσθωσις Locatio.

λαβεῖν χρήματα ἐκ τῆς μισθώσεως. *Accipere pecuniam ex locatione.*

κομίζεσθαι μισθώσεις ἐξ οἰκίας, Accipere locationis precium ex ædibus. Demosth.

¶ Conſilium petere, Aliquem conſulere, In conſilium adhibere, Deliberare.

συμβουλεύεσθαι.

συμβουλεύομαι

σοὶ τί χρὴ ποιεῖν In conſilium te adhibeo, Te conſulo, quid mihi agendum ſit Xenoph.

σοὶ ὑπὲρ τῶν ἐμαυτοῦ Conſulo te in rebus meis: vt,

Iſocr. ὑπὲρ τῶν σαυτοῦ συμβουλεύου τοῖς ὑπὲρ τῶν αὑτῶν καλῶς διοικήσασι. *In tuis rebus conſulas illos, qui ſuas res recte adminiſtrare ſolent.*

μετὰ σοῦ. Te conſulo, Tecum delibero. Ariſtoph.

βουλεύειν.

βουλεύω

σοὶ τὰ ἄριστα. Conſulo tibi optima. Thucyd.

μηδὲν ἀσεβὲς ἢ ἀνόσιον: vt,

Xenoph. μήτε ἀσεβὲς μηδὲν, μήτε ἀνόσιον, μηδὲ ποιήσοντε, μηδὲ βουλεύσοντε. *Impium & nefarium nihil neque facite neque ſuadete.*

βουλὴν Do conſilium: vt,

ἐβούλευσα ταύτην τὴν βουλήν. Hoc conſilium ego dedi.

ποιεῖσθαί τινα σύμβουλον
χρῆσθαί τινι συμβούλῳ } περί τινος, Adhibere aliquem in conſilium de aliqua re. Demoſth. pro Corona. *Se conſeiller à quelcun de quelque choſe.*

γίγνεσθαί τινι σύμβουλον. Fieri ſuaſorem & hortatorem alicui. Demoſth.

παραλαμβάνειν συμβούλους εἰς τὰ μεγάλα Adhibere in conſilium homines ad res magnas eligendas. Ariſt. Eth. 3.

βουλὴ ἀγαθὴ Salutare conſilium.

Demoſthen. φημὶ ἔγωγε βουλῆς ἀγαθῆς τὰ παρόντα πράγματα προσδεῖσθαι.

διδόναι τινὶ βουλὴν περί τινος. Dare alicui conſilium de re vel negotio aliquo. Xenoph.

2. κοινολογεῖσθαι.

κοινολογοῦμαι

τοῖς Σαμίοις. Cum Samiis communicare conſilia ſeu conferre ſermones (in bonam & in malam partem) Dem. & Ariſt. in Polit.

ἀλλήλοις περὶ τῆς κρίσεως. Inter ſe agitare conſilia de iudicio. Demoſth. loquens de arbitris.

Conſilia communicare (ſine caſu) vt,

Demoſthen. τῷ ὑπὸ τῶν πολεμίων πεμφθέντι μόνος μόνῳ συνῄει καὶ ἐκοινολογεῖτο. *Niſi fortè velis ſubaudiri datiuum.*

¶ Deliberare, Conſilium inire, Conſilium dare, Suadere, Conſulere alicui.

βουλεύεσθαι.

ὀρθῶς, καλῶς, σωφρόνως. Rectè deliberare, Rectum inire conſilium. Rectè rem perpendere: vt,

Iſocr. ἀνάγκη τοὺς ὀρθῶς βουλευομένους, ἄμεινον τῶν ἄλλων πράττειν. *Neceſſe eſt illos, qui rectè deliberant, melius agere quàm cæteros.*

βραδέως. Tardè deliberare: vt,

Iſocr. βουλεύου μὲν βραδέως, ἐπιτέλει δὲ ταχέως τὰ δόξαντα. *Priuſquam incipias, diu conſulta, & vbi conſulueris, maturè facto opus eſt, vt Salluſtius reddidit.*

τὰ βέλτιστα περὶ τῶν ἄλλων, Aliis optimè conſulere: vt,

Demoſth. δεῖ τοὺς εὐτυχοῦντας περὶ τῶν ἀτυχούντων ἀεὶ φαίνεσθαι βουλευομένους τὰ βέλτιστα. *Quibus ſecunda fortuna eſt, hi calamitoſis perpetuò rectiſsimè conſulere debent.*

περί τινος καλῶς. De aliqua re rectè deliberare, conſilium capere: vt,

Iſocr. ὁ κακῶς διανοηθεὶς ὑπὲρ τῶν ἰδίων, οὐδέποτε καλῶς βουλεύσεται περὶ τῶν ἀλλοτρίων. *Qui ſibi ipſi malè conſulit, is aliis rectè conſulere non poteſt. Nihil ſapit, qui ſibi non ſapit.*

βουλεύω

Idem, ἐὰν παρεληλυθότα μνημονεύῃς, ἄμεινον καὶ περὶ τῶν μελλόντων βουλεύσῃ. *Si præterita memoria repetiueris, de futuris etiam rectius conſilium capies.*

κακῶς περὶ τῶν σφετέρων αὐτῶν. De ſuis malè conſultare. Suis rebus malè conſulere. Lyſias.

ὑπέρ τινος. De aliqua re deliberare: vt,

Iſocrates, τινὲς ἄμεινον βουλεύονται ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, ἢ σφῶν αὐτῶν. *Quidam hoſtium ſaluti rectius conſulunt, quam ſua.*

ὑπὲρ τῶν τῆς πόλεως. De negotiis Reip. deliberare. Lycurg.

περί του, εἰ ποιητέον τοῦτο. De eo deliberare, an hoc agendum ſit.

Demoſth. βουλευομένων ὑμῶν οὐ περὶ τοῦ εἰ ποιητέον τὴν εἰρήνην, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ ποίαν τινά. *Deliberantibus vobis, non de hoc* *an pax facienda ſit, ſed de eo, quanam pax facienda. Vbi obiter nota, articulum præpoſitiuum τοῦ, pro τούτου poſitum eſſe.*

καθ' ἑαυτόν. Secum deliberare: vt,

Demoſth. περὶ τῶν ὑμῖν πρακτέων ὑμᾶς αὐτοὺς βουλεύσεσθε, ἂν σωφρονῆτε. *De iis, quæ vobis agenda ſunt deliberabitis, ſi ſapitis, apud voſmetipſos.*

μετὰ φίλων, ὅ,τι χρή με ποιεῖν. Cum amicis deliberare, quid mihi agendum ſit. Thucyd.

πῶς ἀποδρῶμεν Deliberare, quomodo fugam faciamus, Xenoph.

εἴτε βούλεσθε πολεμεῖν αὐτοῖς, εἴτε φίλοι εἶναι. Conſultare vtrum velitis cum illis bellum gerere, an amici eſſe. Xenoph.

2. χρῆσθαι τῷ βουλεύεσθαι. Deliberare.

Demoſth. οἱ μὲν σώφρονες ἄνθρωποι πρὸ τῶν πραγμάτων εἰώθασι χρῆσθαι τῷ βουλεύεσθαι, οἱ δὲ ἄφρονες μετὰ τὰ πράγματα. *Sapientes homines ſolent ante negotia deliberare, ſtulti verò poſt negotia.*

βουλὴν προτιθέναι περί τινος. Deliberationem inſtituere ſeu proponere de re aliqua. Demoſth.

δοῦναι χρόνον πρὸς τὸ βουλεύεσθαι. Concedere ſpacium ad deliberandum. idem.

ADIVNCTA.

¶ *Deliberatio, vide conſilium.*

βουλευσάμενος ἔφην εἰς τὴν ὑστεραίαν αὐτῷ περὶ τούτων τὰ δόξαντα ἀπαγγελεῖν, Plato in epiſt. reſpondi, me, habita deliberatione, poſtridie de iis, quid mihi placeret, ei renunciaturum.

σκοπουμένῳ μοι καὶ διστάζοντι πότερον ἂν εἴη πορευτέον καὶ ὑπακουστέον, ἢ πῶς, ὅμως ἔρρεψε δεῖν, idem. cogitanti mihi, atque ambigenti proficiſcerérne, atque obtemperarem, an ſecus, tandem eo inclinauit animus vt, &c.

εἰ αὐτῷ ἐγνωσμένον εἴη ἐκπλεῖσθαι τὴν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, Luc. ſi ei certum eſt ac deliberatum in Græciam nauigare.

προτεθείσης βουλῆς περὶ τούτων, ἔδοξεν ὁμογνωμόνως, Diod. ſuſcepta de iis rebus deliberatione omnes vno animo cenſuerunt, &c.

φήσας ἀκριβέστερον κατ' αὐτὸν ἐπισκέψασθαι, Herod. dicens ſe maturiùs & accuratius apud ſe deliberaturum.

3. ὑποτίθεσθαι.

ἑαυτῷ. Doctrinæ moralis præcepta tradere: vt.

Iſocr. ἐγώ σοι πειράσομαι ὑποτίθεσθαι δι' ὧν, &c.

ἄλλῳ. Alteri conſilium dare, alterum monere: vt, *Diog. Laert.* Θαλῆς ἐρωτηθεὶς, τί δύσκολον; ἔφη, τὸ ἑαυτὸν γνῶναι· τί δ' εὔκολον, τὸ ἄλλῳ ὑποτίθεσθαι. *Thales interrogatus quid eſſet difficile, Se ipſum, inquit, noſſe: quid facile? alterum, inquit, monere.*

συμβουλεύειν.

τινί. Alicui ſuadere, Conſilium alicui dare: vt,

Iſocrates μέλλομεν σοι συμβουλεύειν, ὧν χρὴ τοὺς νεωτέρους ὀρέγεσθαι. *Suadebimus tibi, quanam deceat adoleſcentes expetere.*

τινὶ κακόν τι. Aliquid malè ſuadere alicui: vt,

Plato in Apol. οὐκ ἐγὼ αὐτοῖς κακὸν πώποτέ τι συμβεβούλευκα. *Nunquam ipſis aliquid mali ſuaſi.*

τινὶ ποιεῖν (cum infinitiuo) Suadere alicui vt faciat. Demoſt. Iſocr.

τινί τι, Suadere alicui aliquid: vt,

Iſocr. ἃ τοῖς παισὶ τοῖς ἑαυτοῦ ἂν συμβουλεύσειας, τούτοις αὐτὸς ἐμμένειν ἀξίου. *Quæ tu tuis liberis ſuaſeris & preceperis, eadem & tibi ſeruanda eſſe putes.*

τινὶ περὶ ὁμονοίας. Suadere alicui de concordia. Plutarch.

περί τινος (ſine datiuo perſonæ) De aliqua re ſuadere ſeu conſilium inire, Iſocr.

τί. Aliquid, vel de aliquo ſuadere: vt,

Iſocr. ταῦτα ἐν τῷ πανηγυρικῷ λόγῳ τυγχάνω συμβεβουλευκώς. *Hæc in oratione Panegyrica ſuaſi.*

Solon apud Laertium. συμβούλευε μὴ τὰ ἥδιστα, ἀλλὰ τὰ κάλλιστα. *Conſule non quæ ſuauiſſima, ſed quæ optima ſunt.*

τινί τι δι' εὔνοιαν. Bono animo ſeu fideliter aliquid ſuadere: Iſocr. in Trapez.

εἰσηγεῖσθαι.

πόλεμον. Suadeo bellum. Demoſth.

νόμον. Legem proponens ſuadeo. idem.

σοὶ τοῦτο Hoc tibi ſuadeo. Xenoph.

περὶ τούτου. Hoc vel de hoc ſuadeo: vt,

Iſocr. ἐχρῆν αὐτοὺς περὶ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους εἰσηγεῖσθαι καὶ συμβουλεύειν. *Oportebat illos ſuadere, & conſultare de bello barbaris inferendo.*

τοῖς Ῥωμαίοις δοῦναι. (cum infinitiuo) Romanis ſuadeo, vt. Plutarch.

ὅπως ποιήσῃ. Suadeo vt faciat. Idem.

γνώμην. Suadeo, id eſt, propono ſententiam. Idem.

Malè ſuis rebus conſulere.

διαβουλεύεσθαι κακῶς ὑπὲρ τῶν { ἰδίων, Iſocr.
ἑαυτοῦ. Lucian.

Iſocr. ὁ κακῶς διανοηθεὶς ὑπὲρ τῶν ἰδίων, οὐδέποτε καλῶς βουλεύσεται περὶ τῶν ἀλλοτρίων. *Qui ſuis propriis rebus malè conſulit, is nec aliis rectè conſulere poteſt.*

βουλή
σύγκλητος βουλή
σύγκλητον
γερουσία
} Senatus, Patres conſcripti. Demoſt. Plutarc. Herodian. *Conſeillers, Senateurs.*

Suggerere alicui verba vel argumentum. συμβάλλειν τινὶ λόγον. Lycurg.

σύμβουλος. Autor, Suaſor, Hortator: vt,

Iſocr. πολλάκις περὶ τῆς ἀποδημίας τῆς πρός σε σύμβουλος ἐγενόμην αὐτῷ. *Sæpe illi autor & hortator fui, vt proficiſceretur ad te. Vbi obſerua phraſin,* γίνομαι σοι σύμβουλος περὶ τούτου.

ἐγκριθῆναι εἰς γερουσίαν. Eligi in Senatum. Demoſth.

λαγχάνειν τοῦ βουλεύειν. Senatoriam dignitatem ſortiri. Idem.

γερουσιαστὴς
βουλευτὴς
} Senator. Polyb.

γονεὺς
τοκεὺς
ὁ γεννήσας
} Parens. πατὴρ, Pater. μήτηρ
ἡ τεκοῦσα
} Mater

¶ Coniungere, Connectere.

συνάγειν
{ εἰς ταὐτόν. Coniungere: vt,

Æſchin. οὐ χρὴ συνάγειν εἰς ταὐτὸν τὰ κάλλιστα τοῖς αἰσχροῖς. *Non decet turpia cum honeſtiſſimis coniungere.*

τὶ πρός τι. Coniungere: vt,

Ariſtot. τὸ ἄρρεν συνήγαγεν ἡ φύσις πρὸς τὸ θῆλυ. *Marem & fœminam natura coniunxit.*

Coniunctum eſſe cum aliquo, Coniuncta inter ſe.

συνάπτειν
{ τὶ Aliquid coniungere, Connectere: vt,

Plutarch. ἵνα ἐφεξῆς καὶ τὰ ἄλλα τὰ φέροντα πρὸς τὴν ὀρθὴν τῶν νέων ἀγωγὴν συνάπτω. *Vt ordine & reliqua, quæ ad rectam iuuenum educationem pertinent, coniungam.*

τὴν ἀνδρείαν τῇ μουσικῇ. Muſicæ coniungere fortitudinem. Plutarch.

Idem, αὐτοὺς συνέμιξε τοῖς περὶ Καικίναν. Eos cum Cæcinna militibus coniunxit.

δι᾽ εὐνοίᾳ τὰς νήσους πρὸς ἀλλήλας. Coniungere vel deuincere inter ſe beneuolentia inſulas. Philoſtrat.

Coniungere, Deuincere (ſimpliciter) vt,

Xenoph. *ἡ φιλία συνάπτει ἐπὶ καλοὺς κἀγαθούς, Amicitia deuincit beneuolentia & caritate honeſtos & bonos.*

Huius generis ſunt hæc.

Demoſth. ἡ παρὰ τοῖς πλείστοις ἄγνοια, μέμικται τῇ κακίᾳ. Multorum ignorantia cum malitia coniuncta eſt.

Ariſt. συνέζευκται ἡ φρόνησις τῇ τοῦ ἤθους ἀρετῇ. Prudentia cum morum probitate coniuncta eſt.

Idem. οἰόμεθα δεῖν ἡδονὴν παραμεμῖχθαι τῇ εὐδαιμονίᾳ. Exiſtimamus oportere voluptatem eſſe coniunctam cum beatitudine.

Idem, συνεζεῦχθαι δὲ ταῦτα φαίνεται καὶ χωρισμὸν οὐ δέχεται. Coniuncta hæc inter ſe eſſe videntur, vt neutrum ab altero ſeparari poßit.

Plutarch. in Pædag. τελείους δὲ ἀνθρώπους ἡγοῦμαι, τοὺς δυναμένους τὴν πολιτικὴν δύναμιν μῖξαι καὶ κεράσαι τῇ φιλοσοφίᾳ. Perfectos autem homines eſſe arbitror illos, qui poſſunt ciuilem vitæ rationem coniungere cum philoſophia. Vbi nota infinitiuos μῖξαι καὶ κεράσαι, tanquam ſynonyma copulari.

¶ Conferre in, vel ad aliquid.

συμβάλλειν εἰς τῆς πόλεως σωτηρίαν τι.

Lycurg. contra Leoc. οὐδὲν συμβάλλειν εἰς τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν αἰσχρόν. Turpe eſt, nihil officiorum in ſalutem ciuitatis conferre.

2. συμβάλλεσθαι.

συμβάλλεσθαι οὐκ ἐλάχιστον μέρος πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν. Non minimam partem conferre ad felicitatem, vel, Non parum momenti adferre ad felicitatem.

3. μεταφέρειν τοὺς λόγους ἐπὶ πράγματα.

Demoſth. ἐπειδάν τις κακουργῶν ἐπὶ μὴ προσήκοντα πράγματα τοὺς λόγους μεταφέρῃ, δυσχερεῖς ἀνάγκη φαίνεσθαι. Si quis malitioſe orationes in res non conuenientes confert, aliter fieri non poteſt, quin ea moleſta videantur.

Idem, οὐ δίκαιον τὴν τῶν ἀνθρώπων πονηρίαν ἐπὶ τὰ πράγματα μεταφέρειν, ἀλλ᾽ αὐτοὺς ἐκείνους ψέγειν, ὅσοι τοῖς ἀγαθοῖς κακῶς χρῶνται. Non eſt *iuſtum hominum improbitatem in res transferre: ſed illi culpandi ſunt, qui bonis rebus malè vtuntur.*

4. κατατίθεσθαι.

Ariſtot ad Alexandrum, dicit eum oportere τὴν ἀρχὴν μὴ εἰς ὕβριν, ἀλλ' εἰς εὐεργεσίαν κατατίθεσθαι, *id eſt, imperium & potentiam, non ad petulantiam, ſed ad beneficentiam conferre.*

¶ Transferre culpam vel cauſam in aliquid.

ἀνατιθέναι τινί τι.

Demoſthenes, κατεψεύσατό μου τὰ πεπραγμένα ἑαυτῷ ἀνατιθεὶς ἐμοί. *In me, vel contra me mentitus eſt ſua facinora in me transferens.*

εἰς ἑτέρους τὰς αἰτίας τρέπειν ἑτέροις προστρίβειν τὰς αἰτίας ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν ἐπ' ἄλλον	Culpam in alium vel alios transferre, conferre, deriuare. Plutarch.

Mea culpa, Tua culpa, &c. Hic locum habet præpoſitio διὰ cum accuſatiuo perſonæ vt,

Iſocr. ad Philip. ἀτυχήσας ἐν τῇ ναυμαχίᾳ, οὐ δι' αὐτὸν ἀλλὰ διὰ τοὺς συνναυμαχοῦντας. *In nauali prælio infeliciter pugnauit, non ſuo, ſed collegarum culpa.*

Demoſth. καὶ δι' ἐμὲ εἰς πράγματα φάσκων ἐμπεσεῖν τὴν πόλιν. *Dicens mea culpa ciuitatem in moleſtias incidiſſe.*

ἀναφέρειν εἰς ἄλλον. In alium reiicere, transferre.

Demoſth καὶ τότε μὲν εἰς ἀλλήλους ἀνέφερον. *Et tunc quidem alius in alium reiiciebat, Loquitur de pigris tutoribus.*

¶ Culpa eſt in me. Ego non ſum in culpa, In cauſa ſum, Vaco culpa: &c.

τὸ αἴτιον τούτου ἐστὶν ἐν ἐμοί σοί αὐτῷ	Culpa eſt in me, in te, in illo, &c. *La faute en eſt à moy, à toy, à luy.*

Demoſth τὸ αἴτιον τοῦ τὰ δέοντα μὴ γίγνεσθαι, ἐν τοῖς πένησίν ἐστι, τοῖς λειτουργεῖν μὴ δυναμένοις. *Quod ea quæ iuſta ſunt, non fiant, pauperes in cauſa ſunt, qui obire munia non poſſunt. Nota autem, poſt* τὸ αἴτιον *ſequi articulum genitiui caſus* τοῦ, *vel etiam* τούτου

αἴτιον τούτου ἐστὶ ὅτι.

Iſocr. ταύτης δὲ τῆς ἀνωμαλίας αἴτιόν ἐστιν ὅτι τὴν βασιλείαν παντὸς ἀνδρὸς νομίζουσιν. *Huius autem inæqualitatis cauſa eſt, quod regnum cuiuis conuenire putant.*

Crimen hærere in aliquo.

τἀδίκημα ἐστὶ περί τινι.

Demoſthen. εἰ μὲν ἐλέγξας ἐπεδείκνυσο τὰς δυνάμεις, περὶ ἐμοὶ τἀδίκημα ἂν ἐδείκνυες ὄν. *Oſtendiſſes crimen in me hærere, Me in culpa eſſe.*

τῆς αἰτίας τινὰ { ἀπολύειν / ἐξελεῖν } Culpa vel crimine aliquem liberare. Iſocr. *Purger quelcun de quelque cas qu'on lui met ſus.*

ADIVNCTA.

¶ *Crimen.*

ταύταις ταῖς αἰτίαις ἐνέχεσθαι, Plat. id eſt, ἔνοχον εἶναι, obnoxium eſſe, obſtrictum teneri.

εἰκότως ἂν ἔχοιμι τὴν αἰτίαν ταύτην, Iſocrates, meritò mihi hoc crimen obiiceretur, μαχλοσύνην ἐπιφέρειν, Suid. ἐπιβάλλειν, Plat. obiicere.

αἰσχρὰς αἰτίας ψυχῇ ἀγαθῇ προσάπτειν, Herodot. id eſt, ἐπιφέρειν.

ἐγκλήματα προσφέρειν αἰτίαν, Baſil.

πάσης αἰτίας ἐκτὸς φαίνεται, Chryſ. extra omnem culpam eſſe videtur. ἀποδύσασθαι τὰ ἐγκλήματα, idem. diluere. ἀπολύσασθαι, ἀποτρίψασθαι, ἀποκρούσασθαι ἀποσείσασθαι.

¶ Culpam in aliquem transferre, Adſcribere, Tribuere, Alicui imputare aliquid, Acceptum referre alicui aliquid.

ἀνατιθέναι.

ἀνατιθέναι { σοὶ τοῦτο. Hoc tibi acceptum refero: vt.

Syneſ. ἐγὼ δὲ ἀνατίθημι ἀεὶ ταῦτα τῷ θεῷ. *Ego autem hæc ſemper Deo attribui.*

σοὶ τὴν δύναμιν ταύτην: vt,

Demoſth. οὐ τῷ συμβούλῳ τὴν τοῦ κατορθοῦν τοὺς ἀγωνιζομένους ἀνέθηκε δύναμιν, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς. *Non conſiliario, ſed diis adſcripſi illam facultatem, vt feliciter res gerant dimicantes.*

ταῦτα τῇ εὐνοίᾳ τῶν θεῶν: vt, }

Plut. in Fabio, ταῦτα μὲν ἄν τις εὐνοίᾳ τῶν θεῶν ἀναθείη. *Hæc aliquis deorum beneuolentiæ accepta tulerit ſeu adſcripſerit.*

τὴν αἰτίαν

σοὶ ἀνατίθημι. Culpam in te transfero:vt,

Iſocr. ὧν ἂν ἐκεῖνος ἁμάρτῃ σοὶ τὰς αἰτίας ἀναθήσουσι. *Quicquid ille peccauerit alij tibi imputabunt. Accipitur etiam hoc modo in bonam partem.*

τῶν πραγμάτων τούτων σοὶ ἀνατίθημι. Cauſam harum rerum tibi imputo. Demoſthen.

σοὶ ἐπιτίθημι. Tibi acceptum refero:vt,

Iſocr. καί τοι τῶν ῥηθέντων εἰ καὶ μηδὲν ἕτερον συμβουλεύοιμι, ἅπαντες ἂν ἐμοὶ τὴν αἰτίαν ἐπιθεῖεν. *Atqui ſi nihil præter iam dicta conferrem, omnes tamen culpam in me transferrent.*

σοὶ ἐπάγω :vt,

Demoſth. ἐμὲ τὴν αἰτίαν σοὶ ταύτην ἐπάγειν λέγουσι. *Dicunt me hanc culpam in te transferre.*

εἰς σὲ τρέπω. Culpam in te transfero. *Plutarc.*

τοῦ φόνου ἐπὶ σὲ ἄγω Cauſam cædis tibi imputo. Demoſth.

τῆς ἡμετέρας εὐπαιδείας εἰς Θεοὺς ἀναφέρομεν. Sobolis noſtræ proſperitatem diis acceptam referimus. Iſocr. *Vbi verbum ἀναφέρω notandum eſt.*

τούτων τῶν ἀγαθῶν δικαίως ἐπενέγκαιμεν τοῖς βασιλεῦσι. Horum bonorum cauſam merito regibus aſcriberemus. Dem. *Deriuatur autem ἐπενέγκαιμεν a verbo ἐπιφέρω.*

αἰτίαν vel αἰτίας ἔχειν dicitur, cui aliquid acceptum fertur, vel imputatur:vt,

Iſocr. ἢν γὰρ δόξῃ τῶν πόλεων ταῖς προεχούσαις ἀπέχεσθαι τῶν ἀδικημάτων, ἡμεῖς τούτων τῶν ἀγαθῶν τὴν αἰτίαν ἕξομεν. *Si ille potentioribus Vrbibus viſum fuerit abſtinere ab iniuriis, ea felicitas nobis imputabitur.*

Idem, εἰ μὲν οὖν ἀτόπως ἐδόξαζον, δικαίως ἂν ἐκεῖνοι τὴν αἰτίαν εἶχον. *Si ſtultè ita ſenſiſſent, merito ipſis hoc imputandum eſſet. Dicimus igitur* αἰτίαν ἔχειν *ſimpliciter : &* αἰτίαν ἔχειν *, addito genitiuo cauſæ.*

2. αἰτιάομαι.

Plato. καὶ ἔγωγε ὦ Φαῖδρε αἰτιῶμαι τοὺς ἐντοπίους θεούς. *Ego, Phædre, hoc genijs loci tribuo, ſeu acceptum refero.*

3. αἰτιατέον.

αἰτιατέον

Φαῦστον τῶν γεγονότων. Phauſtus illorum quæ facta ſunt, cauſa ſeu autor dicendus eſt, vel propter hæc accuſandus eſt.

Plato 2. de Rep. τῶν ἀγαθῶν οὐδένα ἄλλον αἰτιατέον. *Bonorum nullus alius autor dicendus eſt. Vbi nota accuſatiuum*

tiuum perſona & genitiuum cauſa.
μοι ἐκεῖνον, Ille mihi accuſandus eſt Luc.

¶ Cauſa cur, Cauſa propter quam.

αἴτιον τοῦ, &c. *Ariſtot.* αἴτιόν ἐστι τοῦ μὴ γίνεσθαι περὶ αὐτὰ λήθην. *Cauſa eſt cur nulla obliuione obruantur.*

αἰτία, δι᾽ ἣν.

Iſocrates, ἐγὼ μὲν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τὴν αἰτίαν ἔχω εἰπεῖν, δι᾽ ἣν οὗτος ὡμολόγησεν ἀποδώσειν τὸ χρυσίον. *Ego quidem, iudices, cauſam dicere poſſum propter quam ipſe ſe aurum redditurum confeſſus ſit.*

Idem, αἱ μὲν οὖν αἰτίαι, δι᾽ ἃς οὐκ ἔξεστί μοι ποιεῖν, ἃ βούλομαι, τοσαῦται συμβεβήκασι. *Cauſæ igitur, propter quas ea, quæ vellem, mihi facere non liceat, multæ inciderunt.*

αὕτη αἰτία ἐστὶ, τοῦ &c.

Iſocr. αὕτη αἰτία ἐστὶ τοῦ μὴ δύνασθαί με τυχεῖν τῆς δόξης ἧς ἀξιός εἰμι. *Hæc cauſa eſt quod non conſequar honorem & gloriam, qua dignus ſum.*

¶ Locutiones illæ, in quibus vocabula Cauſa, vel gratia vſurpantur, ſæpè præpoſitionem ὑπὲρ aut ἕνεκα admittunt: vt,

Demoſth. οἱ πρόγονοι χρήματα πλεῖστά ποτε κεκτημένοι, πάνθ᾽ ὑπὲρ φιλοτιμίας ἀνήλωσαν. *Maiores noſtri, homines opulenti, honoris cauſa, vel propter honorem, vel honoris conſequendi gratia, vniuerſas opes inſumpſerunt.*

Idem, ὑπὲρ δόξης οὐδένα πώποτε κίνδυνον ἐξέστησαν. *Gloriæ cauſa nullum vnquam periculum detrectarunt.*

Additur & præpoſitioni ὑπὲρ articulus genitiui caſus cum verbo infinitiuo: vt,

Demoſth. ὑπομένειν χειμῶνας καὶ πόνους καὶ κινδύνους ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν τὴν δόξαν. *Suſtinere tempeſtates & labores ac pericula adipiſcendæ gloriæ cauſa.*

Iſocr. ὑπὲρ τοῦ τυχεῖν καλῆς δόξης θνήσκειν ἐθέλοντες. *Gloriæ conſequendæ cauſa mori volentes.*

Idem, χρημάτων ἕνεκα ποιεῖν αἰσχρόν τι, τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν οὐκ ἔστι. *Pecuniæ cauſa facere aliquid turpiter, honeſtorum & bonorum virorum non eſt.*

Idem, κέρδους ἕνεκα πάντες ἀδικοῦσι. *Lucri cauſa omnes iniuſtè agunt.*

Idem, δύο ἐστὶν, ὧν ἕνεκα πάντες τίθενται οἱ νόμοι· τοῦ τε μηδένα μηδὲν ὃ μὴ δίκαιόν ἐστι, ποιεῖν, καὶ τοῦ τοὺς παραβαίνοντας ταῦτα, κολαζομένους βελτίους τοὺς ἄλλους ποιεῖν. *Duæ ſunt cauſæ, propter quas, vel, Duo ſunt quo-*

rum cauſa omnes feruntur leges: tum vt ne quiſquam iniuſti aliquid agat: tum vt iis, qui ius violarunt, punitis, alij meliores reddantur. Vbi notentur dictiones δυοῖν δεῖν, ὧν ἕνεκα, *&c.*

Nullam aliam ob cauſam, niſi, &c. οὐδενὸς ἄλλου ἕνεκα ἢ τοῦ, δι' οὐδὲν ἕτερον, ἤ.

Demoſt. τὸν τῆς προθεσμίας νόμον δοκεῖ μοι ὁ Σόλων οὐδενὸς ἄλλου ἕνεκα θεῖναι ἢ τοῦ μὴ συκοφαντεῖσθαι ὑμᾶς. *Legem de præfinito tempore, mea quidem ſententia haud aliam ob cauſam Solon tulit, niſi vt ne nos per calumniam exagitaremur.*

Iſocr. αὐτῷ μοι φθονοῦσι, δι' οὐδὲν ἕτερον, ἢ διὰ τούτους. *Mihi inuident, non propter aliud niſi propter has orationes.*

Multis de cauſis, Multas ob cauſas, πολλῶν ἕνεκα.

Demoſth. ἃ πολλῶν μὲν ἕνεκα εἰκότως ἀκούσεσθέ μου. *Quæ propter multas cauſas merito a me audietis. Idem,* ὡς ἐβουλόμην ἂν πολλῶν ἕνεκα ζῆν.

Qua de cauſa, propter quam cauſam, οὗπερ ἕνεκα.

Demoſth. συνέβη τὸν Φίλιππον ἐλθεῖν ἐφ' ἡμᾶς, οὗπερ ἕνεκα τὰς πόλεις ἐπὶ συνέκρουσε. *Contigit vt Philippus nos aggrederetur, qua de cauſa hic ciuitates inter ſe committebant.*

δυοῖν ἕνεκα. Propter duas cauſas: Sequitur deinde ἑνὸς μὲν, ἵνα. Et poſtea, ἑτέρου δὲ ὅτι: vt,

Demoſth. pro corona. ἃ μὲν δυοῖν ἕνεκα ἀκούσατε προσέχοντες τὸν νοῦν, ἑνὸς μὲν ἵν' εἰδῆτε ἣν μόνος *&c.* ἑτέρου δὲ, ὅτι, *&c.*

Ergo, Virtutis ergo, Virtutis cauſa, τῆς ἀρετῆς ἕνεκα: vt,

Demoſth. ὅτι στεφανοῖ ὁ δῆμος Δημοσθένην χρυσῷ στεφάνῳ ἀρετῆς ἕνεκα. *Quod populus coronat Demoſth. aurea corona virtutis ergo, &c.*

Nullus alius, niſi. οὐδεὶς ἄλλος πλήν.

Iſocr. μηδένας ἄλλους καταλείπεσθαι κληρονόμους, πλὴν τοὺς ἐξ ἡμῶν γεγονότας. *Nullos alios relinquere hæredes, niſi illos, qui ex nobis nati ſunt.*

οὐδεὶς ἄλλος ἤ.

Lycurg. εἰδὼς οὐδεμίαν ἄλλην ζημίαν οὖσαν τῆς δειλίας ἢ θάνατον. *Cum ſciret nullam aliam pœnam timiditatis eſſe, quam mortem.*

Propter quæ beneficia?

Demoſth. διὰ ποίας εὐεργεσίας ἀξιοῖ Δημοσθένην στεφανῶσαι; *Propter quæ beneficia cupit Demoſthenem coronare?*

Conſultò, Data opera, De induſtria, Spontè.

ἐκ { προαιρέσεως
{ προνοίας

ἐκουσίως
ἐξεπιτηδὲς
κατὰ προαίρεσιν
ἑκόντι
} ἁμαρτάνειν Data opera ſeu conſultò peccare. Demoſth. Iſocr. Ariſtot. *Pecher ou faire mal à ſon eſcient.*

αὐτομάτως, Sua ſponte.

His opponuntur.

ἀκουσίως
ἄκοντι
παρὰ προαίρεσιν
ἀηδῶς
ἐξ ἀνάγκης
} Contra voluntatem, Nolens, Inuitè, Grauatè. Demoſth. Iſocr. *Contre ſa volonté, à contrecœur, Malgré ſoy.*

ἑκούσιος
ἐθελούσιος
αὐτεπάγγελτος
ἐθελοντὴς
} Sua ſponte, Volens, Vltro faciens aliquid.

His opponitur ἀκούσιος.

Demoſth. τῶν ἀκουσίων τιμωρίαν ἐλάττω, ἢ τῶν ἑκουσίων τάξαι, οὐ δίκαιον. *Quod rerum non voluntariarum minor pœna, quàm de induſtria commiſſarum ſanciatur, iuſtum non eſt.*

πόνοι, ἑκούσιοι καὶ ἀκούσιοι. Iſocr.

ἀγνοῶν
δι᾽ ἄγνοιαν
} ἔπραξα. Per ignorantiam ſeu imprudentiam feci. *Par ignorance, Sans y penſer.*

βίᾳ { ἡμῶν. Inuitis nobis. Iſocr.
βίᾳ { Θηβαίων. Inuitis Thebanis.

¶ Volens, Nolens ſeu Inuitus.

ἑκών, ἄκων.

Demoſth. ὅπως μήθ᾽ ἑκὼν μήτ᾽ ἄκων μηδεὶς ἀνατρέψῃ τὸ σκάφος, προνοεῖσθαι χρή. *Vt nec de induſtria, nec imprudens quiſquam nauem euertat, prouidendum eſt.*

2. ἑκόντι, ἀκόντι.

Demoſth. μήθ᾽ ἑκόντι, μήτ᾽ ἀκόντι μηδετέρῳ ἐξουσία γίνεσθαι, μηδὲ τῶν ἰδίᾳ πρᾶξαι. *Neutri vel volenti vel inuito licet quicquam ſeorſim agere.*

ἀκόντων τινῶν ποιεῖν τι. Inuitis aliquibus facere aliquid. Demoſthenes.

ἀηδῶς ὑπουργεῖν τοῖς φίλοις. Grauatim obſequi amicis. Iſocr.

οὐχ ἑκόντα, ἀλλ᾽ ὡς οἷόν τε μάλιστα ἄκοντα ποιεῖν ἀναγκάζεσθαί τι. Non volentem, ſed quàm inuitiſſimum & coactum facere aliquid. Demoſth.

οὐχ ἑκόντα ἀλλὰ βιασθέντα, ἢ ἀναγκασθέντα δουλεύειν τινί. Non volentem, ſed coactum ſeruire alicui. Demoſth.

ADIVNCTA.

¶ *Vltrò.*

αὐτόματά μοι τὰ μέτρα ἐπὶ τὸ στόμα ἔρχεται, Luc. verſus mihi vltrò in os veniunt.

αὐτοκέλευστος ϗ ἑκουσίῳ γνώμῃ πρὸς συμβάσεις ἐθελοντὴς ἀφῖγμαι, Phil. vltro ac mea ſponte ad pactiones faciendas veni.

στρατιὰ ἐθελουργὸς ϗ αὐτοκέλευστος, idem. exercitus vltrò ac voluntarie collectus. Gall. *ſoldats volontaires.*

οὐκ ἐπίτηδες αὐτοὺς φοβῶν ταῦτα λέγει, Chryſoſt. non de induſtria, ac dedita opera, eos perterrefaciens his vtitur verbis.

Demoſth. συμβέβηκεν εὐτυχήματα ἀπὸ ταὐτομάτου. *Vltrò felicitas ſeſe obtulit.*

ἑκούσιον, Voluntarium. ἀκούσιον, Non voluntarium.

Demoſth. τῶν ἀκουσίων τιμωρίαν ἐλάττω, ἢ τῶν ἑκουσίων τάξαι δίκαιον. *Quod rerum non voluntariarum minor pœna, quàm de induſtria commiſſarum ſancitur, iuſtum eſt.*

Iſocr. γύμναζε σεαυτὸν πόνοις ἑκουσίοις, ὅπως ἂν δύναιο ϗ τοὺς ἀκουσίους ὑπομένειν. *Exerce te laboribus voluntariis, vt labores non voluntarios ſuſtinere poſſis.*

3. εἰδὼς ϗ ἑκών. Sciens, volens.

Ariſtot. εἴ τις πλέον ἑτέρῳ ἢ αὐτῷ νέμει εἰδὼς ϗ ἑκών, οὗτος αὐτὸς αὑτὸν ἀδικεῖ. *Si quis alteri plus tribuit, quàm ſibi ſciens & volens, is ſibi iniuriam facit.*

{ θάνατος. Voluntaria mors.
αὐθαίρετος { δουλεία. Voluntaria ſeruitus.
{ κίνδυνος. Voluntarium periculum.

αὐθαίρετα πήματα. Damna ſponte attracta & inuecta.

ἑκούσιος συμμαχία ϗ φόνος. Auxilium quod ſponte fertur, & voluntaria cædes. Demoſth.

ἑκούσιον ἀδίκημα Scelus quod ſponte quis perpetrat. Plato.

ἀκούσιος φόνος. Non voluntaria cædes.

¶ Conſtat, Manifeſtum eſt, Palam eſt, Confeſſum eſt, Pro confeſſo habetur, In confeſſo eſt, Videre licet.

ὁμολογεῖται.

ὁμολογεῖται

τοὺς ἀπὸ διὸς, εὐγενεστάτους τῶν ἡμιθέων εἶναι. In confeſſo eſt, oriundos à Ioue, ſemideorum nobiliſſimos eſſe. Iſocr. in Euag.

Idem, ὁμολογεῖται τὴν πόλιν ἡμῶν ἀρχαιοτάτην εἶναι, παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὀνομαστοτάτην. *Conſtat & palam eſt noſtram Vrbem Vrbem (Atticam) antiquiſsimam eſſe, & apud omnes homines maximè celebrem.*

ὑπὸ τῶν πλείστων ὀνόματι σχεδόν. De nomine ferè conſtat inter plurimos Ariſt.

παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις δίκαιον εἶναι, ἑκάστους τὰ ἑαυτῶν ἔχειν. Apud omnes homines pro confeſſo habetur, iuſtum eſſe, vt ſua quiſque teneat. Demoſth.

Iſocr. αἰσχρὸν τὴν μὲν πόλιν ἡμῶν ὑπὸ πάντων ὁμολογεῖσθαι μουσικωτάτην εἶναι τὸν δὲ, *&c. Cùm inter omnes conſtet, veſtram, Vrbem peritia Muſicæ omnibus antecellere; turpe eſt, &c.*

παρὰ πάντων ὡς τὰ βέλτιστα εἰπὼν ἄδικα πάθοι. Conſtat inter omnes cùm rectiſſimè ſenſiſſet, iniquè cum eo actum eſſe. Demoſth.

παρὰ πάντων τῶν λογοποιῶν, Περσέως τοῦ Διὸς καὶ Δανάης, Ηρακλέα μὲν εἶναι τέτρασι γενεαῖς νεώτερον. *Conſtat inter omnes hiſtoricos, Perſeo, Iouis & Danaes filio, Herculem quatuor ætatibus iuniorem eſſe. Iſocr.*

ὅτι θυγάτηρ ἦν Ἀξιόχου. Confeſſum eſt, vel, Pro confeſſo habetur, quòd ipſa Axiochi filia ſit. Plutarch.

Hinc ὁμολογούμενον ἔργον. Factum vel officium, de quo conſtat, vel de quo nemo dubitat.

Iſocrates, τὸ πειρᾶσθαι σώζεσθαι καὶ περιγίνεσθαι τῶν ἐχθρῶν, ὁμολογούμενον τοῖς ἀξίοις τῆς πόλεως ἔργον εἶναι. *Velle ſeipſum ſeruare, & hoſtes vincere, conſtat ſeu manifeſtum eſt, proprium ciuitatis officium eſſe.*

Idem, ἡμεῖς ἐκτησάμεθα μὲν ὁμολογουμένην χώραν ἡμετέραν εἶναι. *Nos poſſedimus regionem, quam conſtat noſtram eſſe.*

ὁμολογούμενα. Dicuntur res, de quibus nulla controuerſia eſt. Iſocr.

ὁμολογουμένως

Extra controuerſiam, Ex confeſſo. *Sans aucun different.*

Demoſth. ὁμολογουμένως ἄξιοι χάριτος. *Citra controuerſiam digni ſunt beneficio.*

τοῖς εἰρημένοις. Conuenienter & congruenter iis quę dicta ſunt. Xenoph.

an pax facienda ſit, ſed de eo, quanam pax facienda. Vbi obiter nota, articulum præpoſitiuum τοῦ, pro τούτου poſitum eſſe.

καθ' ἑαυτόν. Secum deliberare: vt,

Demoſth. περὶ τῶν ὑμῖν πρακτέων ὑμᾶς αὐτοὺς βουλεύσεσθε, ἂν σωφρονῆτε. *De iis, quæ vobis agenda ſunt deliberabitis, ſi ſapitis, apud voſmetipſos.*

μετὰ φίλων, ὅ,τι χρή με ποιεῖν. Cum amicis deliberare, quid mihi agendum ſit. Thucyd.

πῶς ἀποδρᾶμεν Deliberare, quomodo fugam faciamus, Xenoph.

εἴτε βούλεσθε πολεμεῖν αὐτοῖς, εἴτε φίλοι εἶναι. Conſultare vtrum velitis cum illis bellum gerere, an amici eſſe. Xenoph.

2. χρῆσθαι τῷ βουλεύεσθαι. Deliberare.

Demoſth. οἱ μὲν σώφρονες ἄνθρωποι πρὸ τῶν πραγμάτων εἰώθασι χρῆσθαι τῷ βουλεύεσθαι, οἱ δὲ ἄφρονες μετὰ τὰ πράγματα. *Sapientes homines ſolent ante negotia deliberare, ſtulti verò poſt negotia.*

βουλὴν προτιθέναι περί τινος Deliberationem inſtituere ſeu proponere de re aliqua. Demoſth.

δοῦναι χρόνον πρὸς τὸ βουλεύσασθαι. Concedere ſpacium ad deliberandum. idem.

ADIVNCTA.

¶ *Deliberatio. Vide conſilium.*

βουλευσάμενος ἔφην εἰς τὴν ὑστεραίαν αὐτῷ περὶ τούτων τὰ δόξαντα ἀπαγγελεῖν Plato in epiſt. reſpondi, me, habita deliberatione, poſtridie de iis, quid mihi placeret, ei renunciaturum.

σκοπουμένῳ μοι καὶ διστάζοντι πότερον ἂν εἴη πορευτέον καὶ ὑπακουστέον, ἢ πῶς, ὅμως ἔρρεψε δεῖν, idem. cogitanti mihi, atque ambigenti proficiſcerérne, atque obtemperarem, an ſecus, tandem eo inclinauit animus vt, &c.

εἰ αὐτῷ ἐγνωσμένον εἴη στέλλεσθαι τὴν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, Luc. ſi ei certum eſt ac deliberatum in Græciam nauigare.

προτεθείσης βουλῆς περὶ τούτων, ἔδοξεν ὁμογνωμόνας, Diod. ſuſcepta de iis rebus deliberatione omnes vno animo cenſuerunt, &c.

φήσας ἀκριβέστερον κατ' αὐτὸν ἐπισκέψασθαι, Herod. dicens ſe maturiùs & accuratius apud ſe deliberaturum.

3. ὑποτίθεσθαι.

Doctrinæ moralis præcepta tradere: vt,

Iſocr. ἐγώ σοι πειράσομαι ὑποθέσθαι, δι' ὧν, &c.

ἄλλῳ. Alteri conſilium dare, alterum monere: vt, *Diog. Laert.* Θαλῆς ἐρωτηθεὶς, τί δύσκολον; ἔφη, τὸ ἑαυτὸν γνῶναι· τί δ' εὔκολον, τὸ ἄλλῳ ὑποτίθεσθαι. *Thales interrogatus quid eſſet difficile, Se ipſum, inquit, noſſe: quid facile, alterum, inquit, monere.*

συμβουλεύειν.

συμβουλεύειν

τινί. Alicui ſuadere, Conſilium alicui dare: vt,

Iſocrates μέλλομεν σοὶ συμβουλεύειν, ὧν χρὴ τοὺς νεωτέρους ὀρέγεσθαι. *Suadebimus tibi, quanam deceat adoleſcentes expetere.*

τινὶ κακόν τι. Aliquid malè ſuadere alicui: vt,

Plato in Apol. οὐκ ἐγὼ αὐτοῖς κακὸν πώποτέ τι συμβεβούλευκα. *Nunquam ipſis aliquid mali ſuaſi.*

τινὶ ποιεῖν (cum infinitiuo) Suadere alicui vt faciat. Demoſt. Iſocr.

τινί τι, Suadere alicui aliquid: vt,

Iſocr. ἃ τοῖς παισὶ τοῖς ἑαυτοῦ ἂν συμβουλεύσειας, τούτοις αὐτὸς ἐμμένειν ἀξίου. *Quæ tu tuis liberis ſuaſeris & præceperis, eadem & tibi ſeruanda eſſe putes.*

τινὶ περὶ ὁμονοίας. Suadere alicui de concordia. Plutarch.

περί τινος (ſine datiuo perſonæ) De aliqua re ſuadere ſeu conſilium inire, Iſocr.

τί. Aliquid, vel de aliquo ſuadere: vt,

Iſocr. ταῦτα ἐν τῷ πανηγυρικῷ λόγῳ τυγχάνω συμβεβουλευκώς. *Hæc in oratione Panegyrica ſuaſi.*

Solon apud Laertium. συμβούλευε μὴ τὰ ἥδιστα, ἀλλὰ τὰ κάλλιστα. *Conſule non quæ ſuauiſſima, ſed quæ optima ſunt.*

τινί τι δι' εὔνοιαν. Bono animo ſeu fideliter aliquid ſuadere: Iſocr. in Trapez.

εἰσηγεῖσθαι.

εἰσηγεῖσθαι

πόλεμον. Suadeo bellum. Demoſth.

νόμον. Legem proponens ſuadeo. idem.

σοὶ τοῦτο. Hoc tibi ſuadeo. Xenoph.

περὶ τούτου. Hoc vel de hoc ſuadeo: vt,

Iſocr. ἐχρῆν αὐτοὺς περὶ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους εἰσηγεῖσθαι καὶ συμβουλεύειν. *Oportebat illos ſuadere, & conſultare de bello barbaris inferendo.*

τοῖς Ῥωμαίοις δοῦναι. (cum infinitiuo) Romanis ſuadeo, vt. Plutarch.

ὅπως ποιῇ. Suadeo vt faciat. Idem.

γνώμην. Suadeo, id eſt, propono ſententiam. Idem.

Malè ſuis rebus conſulere.

διαβουλεύεσθαι κακῶς ὑπὲρ τῶν { ἰδίων, Iſocr. / ἑαυτοῦ. Lucian.

Iſocr. ὁ κακῶς διανοηθεὶς ὑπὲρ τῶν ἰδίων, οὐδέποτε καλῶς βουλεύσεται περὶ τῶν ἀλλοτρίων. *Qui ſuis propriis rebus malè conſulit, is nec aliis rectè conſulere poteſt.*

βουλὴ
σύγκλητος βουλὴ
σύγκλητος
γερουσία
} Senatus, Patres conſcripti. Demoſt. Plutarc. Herodian. *Conſeillers, Senateurs.*

Suggerere alicui verba vel argumentum. συμβάλλειν ἐπὶ λόγον. Lycurg.

σύμβουλος. Autor, Suaſor, Hortator: vt,

Iſocr. πολλάκις περὶ τῆς ἀποδημίας τῆς πρὸς σὲ σύμβουλος ἐγενόμην αὐτῷ. *Sæpe illi autor & hortator fui, vt proficiſceretur ad te. Vbi obſerua phraſin,* γίνομαι σοὶ σύμβουλος περὶ τούτου.

ἐγκρίνεσθαι εἰς γερουσίαν. Eligi in Senatum. Demoſth.

λαγχάνειν τοῦ βουλεύειν. Senatoriam dignitatem ſortiri. Idem.

γερουσιαστὴς
βουλευτὴς
} Senator. Polyb.

γονεὺς
τοκεὺς
ὁ γεννήσας
} Parens. πατὴρ, Pater. μήτηρ / ἡ τεκοῦσα } Mater.

¶ Coniungere, Connectere.

συνάγειν

εἰς ταὐτόν. Coniungere: vt,

Æſchin. οὐ χρὴ συνάγειν εἰς ταὐτὸν τὰ κάλλιστα τοῖς αἰσχροῖς. *Non decet turpia cum honeſtiſsimis coniungere.*

τὶ πρός τι Coniungere: vt,

Ariſtot. τὸ ἄῤῥεν συνήγαγεν ἡ φύσις πρὸς τὸ θῆλυ. *Marem & fœminam natura coniunxit.*

Coniunctum eſſe cum aliquo, Coniuncta inter ſe.

συνάπτειν

τὶ Aliquid coniungere, Connectere: vt,

Plutarch. ἵνα ἐφεξῆς καὶ τὰ ἄλλα τὰ φέροντα πρὸς τὴν ὀρθὴν τῶν νέων ἀγωγὴν, συνάπτω. *Vt ordine & reliqua, quæ ad rectam iuuenum educationem pertinent, coniungam.*

τὴν ἀνδρείαν τῇ μουσικῇ. Muſicæ coniungere fortitudinem. Plutarch.

Idem, αὐτοὺς συνῆψε τοῖς περὶ Καικίναν. *Eos cum Cacinna mimilitibus coniunxit.*

δι᾽ εὐνοίας τὰς νήσους πρὸς ἀλλήλας. Coniungere vel deuincere inter ſe beneuolentia inſulas. Philoſtrat.

Coniungere, Deuincere (ſimpliciter) vt,

Xenoph. ἡ φιλία συνάπτει [illegible] τοὺς καλοὺς κἀγαθούς, *Amicitia deuincit beneuolentia & caritate honeſtos & bonos.*

Huius generis ſunt hæc.

Demoſth. ἡ παρὰ τοῖς πλείστοις ἄγνοια, μέμικται τῇ κακίᾳ. *Multorum ignorantia cum malitia coniuncta eſt.*

Ariſt. συνέζευκται ἡ φρόνησις τῇ τοῦ ἤθους ἀρετῇ. *Prudentia cum morum probitate coniuncta eſt.*

Idem οἰόμεθα δεῖν ἡδονὴν παραμεμῖχθαι τῇ εὐδαιμονίᾳ. *Exiſtimamus oportere Voluptatem eſſe coniunctam cum beatitudine.*

Idem, συνεζεῦχθαι μὲν ταῦτα φαίνεται καὶ χωρισμὸν οὐ δέχεται. *Coniuncta hæc inter ſe eſſe Videntur, Vt neutrum ab altero ſeparari poßit.*

Plutarch. in Pædag. τελείους δὲ ἀνθρώπους ἡγοῦμαι τοὺς δυναμένους τὴν πολιτικὴν δύναμιν μῖξαι καὶ κεράσαι τῇ φιλοσοφίᾳ. *Perfectos autem homines eſſe arbitror illos, qui poſſunt ciuilem Vitæ rationem coniungere cum philoſophia. Vbi nota infinitiuos* μῖξαι καὶ κεράσαι, *tanquam ſynonyma copulari.*

¶ Conferre in, vel ad aliquid.

συμβάλλειν εἰς τῆς πόλεως σωτηρίαν τι.

Lycurg. contra Leoc. οὐδὲν συμβάλλειν εἰς τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν αἰσχρόν. *Turpe eſt, nihil officiorum in ſalutem ciuitatis conferre.*

2. συμβάλλεσθαι.

συμβάλλεσθαι οὐκ ἐλάχιστον μέρος πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν. *Non minimam partem conferre ad felicitatem, Vel, Non parum momenti adferre ad felicitatem.*

3. μεταφέρειν τοὺς λόγους ἐπὶ πράγματα.

Demoſth. ἐπειδάν τις κακουργῶν ἐπὶ μὴ προσήκοντα πράγματα τοὺς λόγους μεταφέρῃ, δυσχερεῖς ἀνάγκη φαίνεσθαι. *Si quis malitioſe orationes in res non conuenientes confert, aliter fieri non poteſt, quin ea moleſta Videantur.*

Idem, οὐ δίκαιον τὴν τῶν ἀνθρώπων πονηρίαν ἐπὶ τὰ πράγματα μεταφέρειν, ἀλλ᾽ αὐτοὺς ἐκείνους ψέγειν, ὅσοι τοῖς ἀγαθοῖς κακῶς χρῶνται. *Non eſt* *iuſtum hominum improbitatem in res transferre: ſed illi culpandi ſunt, qui bonis rebus malè vtuntur.*

4. κατατίθεσθαι.

Ariſtot ad Alexandrum, dicit eum oportere τὴν ἀρχὴν μὴ εἰς ὕβριν, ἀλλ᾽ εἰς εὐεργεσίαν κατατίθεσθαι, *id eſt, imperium & potentiam, non ad petulantiam, ſed ad beneficentiam conferre.*

¶ Transferre culpam vel cauſam in aliquid.

ἀνατιθέναι τινί τι.

Demoſthenes, κατεψεύσατό μου τὰ πεπραγμένα ἑαυτῷ ἀνατιθεὶς ἐμοί. *In me, vel contra me mentitus eſt ſua facinora in me transferens.*

εἰς ἑτέρους τὰς αἰτίας τρέπειν
ἑτέροις προστρίβειν τὰς αἰτίας
ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν ἐπ᾽ ἄλλον
} Culpam in alium vel alios transferre, conferre, deriuare. Plutarch.

Mea culpa, Tua culpa, &c. Hic locum habet præpoſitio διὰ cum accuſatiuo perſonæ vt,

Iſocr. ad Philip. ἀτυχήσας ἐν τῇ ναυμαχίᾳ, οὐ δι᾽ αὑτὸν ἀλλὰ διὰ τοὺς ναυαρχοῦντας. *In nauali prælio infeliciter pugnauit, non ſuo, ſed collegarum culpa.*

Demoſth. καὶ δι᾽ ἐμὲ εἰς πράγματα φάσκων ἐμπεσεῖν τὴν πόλιν. *Dicens mea culpa ciuitatem in moleſtias incidiſſe.*

ἀναφέρειν εἰς ἄλλον. In alium reiicere, transferre.

Demoſth καὶ τότε μὲν εἰς ἀλλήλους ἀνέφερον. *Et tunc quidem alius in alium reiiciebat, Loquitur de pigris tutoribus.*

¶ Culpa eſt in me, Ego non ſum in culpa, In cauſa ſum, Vaco culpa: &c.

τὸ αἴτιον τούτου ἐστὶν ἐν { ἐμοὶ / σοὶ / αὐτῷ } Culpa eſt in me, in te, in illo, &c. *La faute en eſt à moy, à toy, à luy.*

Demoſth τὸ αἴτιον τοῦ τὰ δίκαια μὴ γίγνεσθαι, ἐν τοῖς πένησιν ἐστὶ, τοῖς λειτουργεῖν μὴ δύνασθαι. *Quod ea quæ iuſta ſunt, non fiant, pauperes in cauſa ſunt, qui obire munia non poſſunt. Nota autem, poſt* τὸ αἴτιον *ſequi articulum genitiui caſus* τοῦ, *vel etiam* τούτου

αἴτιον τούτου ἐστὶ ὅτι.

Iſocr. ταύτης δὲ τῆς ἀνωμαλίας αἴτιόν ἐστιν ὅτι τὴν βασιλείαν παντὸς ἀνδρὸς νομίζουσι. *Huius autem inæqualitatis cauſa eſt, quod regnum cuiuis conuenire putant.*

Crimen hærere in aliquo.

τἀδίκημα ἐστὶ παρά τινι.

Demoſthen. εἰ μὲν ἐλάττους ἐποίησα τὰς δυνάμεις, παρ' ἐμοὶ τἀδίκημα ἂν ἐδόκει εἶν. *Oſtendiſſes crimen in me hærere, Me in culpa eſſe.*

τῆς αἰτίας τινὰ { ἀπολύειν / ἐξελεῖν } Culpa vel crimine aliquem liberare. Iſocr. *Purger quelcun de quelque cas qu'on lui met ſus.*

ADIVNCTA.

¶ *Crimen.*

ταύταις ταῖς αἰτίαις ἐνέχεσθαι, Plat. id eſt, ἔνοχον εἶναι, obnoxium eſſe, obſtrictum teneri.

εἰκότως ἂν ἔχοι τὴν αἰτίαν ταύτην, Iſocrates, meritò mihi hoc crimen obiiceretur, μαχλοσύνην ἐπιφέρειν, Suid. ἐπιζάγειν, Plat. obiicere.

αἰσχρὰς αἰτίας ψυχῇ ἀγαθῇ προσάπτειν, Herodot. id eſt, ἐπιφέρειν.

ἐγκλήματα προσφέρειν αἰτίαν, Baſil.

πάσης αἰτίας ἐκτὸς φαίνεται, Chryſ. extra omnem culpam eſſe videtur. ἀπολύσασθαι τὰ ἐγκλήματα, idem. diluere. ἀπολύσασθαι, ἀποτρίψασθαι, ἀποκρούσασθαι, ἀποσείσασθαι.

¶ Culpam in aliquem transferre, Adſcribere, Tribuere, Alicui imputare aliquid, Acceptum referre alicui aliquid.

ἀνατιθέναι.

ἀνατίθημι {

σοὶ τοῦτο. Hoc tibi acceptum refero: vt.

Syneſ. ἐγὼ δὲ ἀνετίθουν ἀεὶ ταῦτα τῷ θεῷ. *Ego autem hæc ſemper Deo attribui.*

σοὶ τὴν δύναμίν τινι: vt,

Demoſth. οὐ τῷ συμβούλῳ τὴν τοῦ κατορθοῦν τοῖς ἀγωνιζομένοις ἀνέθηκα δύναμιν, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς. *Non conſiliario, ſed diis adſcripſi illam facultatem, vt feliciter res gerant dimicantes.*

ταῦτα τῇ εὐνοίᾳ τῶν θεῶν: vt,

Plut. in Fabio, ταῦτα μὲν ἄν τις εὐνοίᾳ τῶν θεῶν ἀναθείη. *Hæc aliquis deorum beneuolentiæ accepta tulerit ſeu adſcripſerit.*

σοὶ ἀνατίθημι. Culpam in te transfero:vt,

Iſocr. ὧν ἂν ἐκεῖνος ἁμάρτῃ σοὶ τὰς αἰτίας ἀναθήσουσι. *Quicquid ille peccauerit alij tibi imputabunt. Accipitur etiam hoc modo in bonam partem.*

τῶν πραγμάτων τούτων σοὶ ἀνατίθημι. Cauſam harum rerum tibi imputo. Demoſthen.

σοὶ ἐπιτίθημι. Tibi acceptum refero:vt,

Iſocr. καί τοι τῶν ῥηθέντων εἰ καὶ μηδὲν ἕτερον συμβαλοίμην, ἅπαντες ἂν ἐμοὶ τὴν αἰτίαν ἐπιθεῖεν. *Atqui ſi nihil præter iam dicta conferrem, omnes tamen culpam in me transferrent.*

σοὶ ἐπάγω:vt,

Demoſth. ἐμὲ τὴν αἰτίαν σοὶ ταύτην ἐπάγειν λέγουσι. *Dicunt me hanc culpam in te transferre.*

εἰς σὲ τρέπω. Culpam in te transfero. *Plutarc.*

τοῦ φόνου ἐπὶ σὲ ἄγω Cauſam cædis tibi imputo. Demoſth.

τῆς ἡμετέρας εὐπαιδίας εἰς θεοὺς ἀναφέρομεν. Sobolis noſtræ proſperitatem diis acceptam referimus. Iſocr. *Vbi verbum ἀναφέρω notandum eſt.*

τούτων τῶν ἀγαθῶν δικαίως ἐπιγράψαιμεν τοῖς βασιλεῦσι. Horum bonorum cauſam meritò regibus aſcriberemus. Dem. *Deriuatur autem ἐπιγράψαιμεν à verbo ἐπιγράφω.*

αἴτιος vel αἰτίας ἔχειν dicitur, cui aliquid acceptum fertur, vel imputatur:vt,

Iſocr. ἢν γὰρ δόξῃ τῶν πόλεων ταῖς προεχούσαις ἀπέχεσθαι τῶν ἀδικημάτων, ἡμεῖς τούτων τῶν ἀγαθῶν τὴν αἰτίαν ἕξομεν. *Si ille potentioribus vrbibus viſus fuerit abſtinere ab iniuriis, ea felicitas nobis imputabitur.*

Idem, εἰ μὲν οὖν ἀνοήτως ἐδόξαζον, δικαίως ἂν ἐκεῖνοι τὴν αἰτίαν εἶχον. *Si ſtultè ita ſenſiſſent, merito ipſis hoc imputandum eſſet. Dicimus igitur* αἰτίαν ἔχειν *ſimpliciter: &* αἰτίαν ἔχειν, *addito genitiuo cauſæ.*

2. αἰτιᾶσθαι.

Plato. καὶ ἔγωγε ὦ Φαῖδρε αἰτιῶμαι τοὺς ἐντοπίους θεούς. *Ego, Phadre, hoc genijs loci tribuo, ſeu acceptum refero.*

3. αἰτιατέον.

Φαῦστον τῶν γεγενημένων. Phauſtus illorum quæ facta ſunt, cauſa ſeu autor dicendus eſt, vel propter hæc accuſandus eſt.

Plato 2. de Rep. τῶν ἀγαθῶν οὐδένα ἄλλον αἰτιατέον. *Bonorum nullus alius autor dicendus eſt. Vbi nota accuſa-*

tiuum perſona & genitiuum cauſæ.
μοι ἐκεῖνος, Ille mihi accuſandus eſt Luc.

¶ Cauſa cur, Cauſa propter quam.

αἴτιον τοῦ, *&c. Ariſtot.* αἴτιόν ἐστι τοῦ μὴ γίνεσθαι περὶ αὐτῶν λήθην. *Cauſa eſt cur nulla obliuione obruantur.*

αἰτία, δι᾽ ἣν.

Iſocrates, ἐγὼ μὲν, ὦ ἄνδρες δικασταί, τὴν αἰτίαν ἔχω εἰπεῖν, δι᾽ ἣν οὗτος ὁμολόγησεν ἀποδώσειν τὸ χρυσίον. *Ego quidem, iudices, cauſam dicere poſſum propter quam ipſe ſe aurum redditurum confeſſus ſit.*

Idem, αἱ μὲν οὖν αἰτίαι, δι᾽ ἃς οὐκ ἔξεστί μοι ποιεῖν, ἃ βούλομαι, τοσαῦται συμβεβήκασι. *Cauſæ igitur, propter quas ea, quæ vellem, mihi facere non liceat, multæ inciderunt.*

αὕτη αἰτία ἐστὶ, τοῦ &c.

Iſocr. αὕτη αἰτία ἐστὶ τοῦ μὴ δύνασθαί με τυχεῖν τῆς δόξης ἧς ἀξιός εἰμι. *Hæc cauſa eſt, quod non conſequar honorem & gloriam, qua dignus ſum.*

¶ Locutiones illæ, in quibus vocabula Cauſa, vel gratia vſurpantur, ſæpè præpoſitionem ὑπὲρ aut ἕνεκα admittunt: vt,

Demoſth. οἱ πρόγονοι χρήματα πλεῖστά ποτε κεκτημένοι, πάνθ᾽ ὑπὲρ φιλοτιμίας ἀνήλωσαν. *Maiores noſtri, homines opulenti, honoris cauſa, vel propter honorem, vel honoris conſequendi gratia, vniuerſas opes inſumpſerunt.*

Idem, ὑπὲρ δόξης οὐδένα πώποτε κίνδυνον ἐξέστησαν. *Gloriæ cauſa nullum vnquam periculum detrectarunt.*

Additur & præpoſitioni ὑπὲρ articulus genitiui caſus cum verbo infinitiuo: vt,

Demoſth. ὑπομένειν χειμῶνας καὶ πόνους καὶ κινδύνους ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν τὴν δόξαν. *Suſtinere tempeſtates & labores ac pericula adipiſcendæ gloriæ cauſa.*

Iſocr. ὑπὲρ τοῦ τυχεῖν καλῆς δόξης θνήσκειν ἐθέλοντες. *Gloriæ conſequendæ cauſa mori volentes.*

Idem, χρημάτων ἕνεκα ποιεῖν αἰσχρόν τι, τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν οὐκ ἔστι. *Pecuniæ cauſa facere aliquid turpiter, honeſtorum & bonorum virorum non eſt.*

Idem, κέρδους ἕνεκα πάντες ἀδικοῦσι. *Lucri cauſa omnes iniuſtè agunt.*

Idem, δύο ἐστὶν ὧν ἕνεκα πάντες τίθενται οἱ νόμοι, τοῦ μηδένα μηδὲν, ὃ μὴ δίκαιόν ἐστι, ποιεῖν, καὶ τοῦ τοὺς παραβαίνοντας ταῦτα, κολαζομένους βελτίους τοὺς ἄλλους ποιεῖν. *Duæ ſunt cauſæ, propter quas, vel, Duo ſunt quo-*

rum cauſa omnes feruntur leges: tum vt ne quiſquam iniuſti aliquid agat: tum vt iis, qui ius violarunt, punitis, alij meliores reddantur. Vbi notentur dictiones δυοῖν, ὧν ἕνεκα, *&c.*

Nullam aliam ob cauſam, niſi, &c. οὐδενὸς ἄλλου ἕνεκα ἢ τοῦ, δι' οὐδὲν ἕτερον, ἤ.

Demoſt. τὸν τῆς προθεσμίας νόμον δοκεῖ μοι ὁ Σόλων οὐδενὸς ἄλλου ἕνεκα θεῖναι ἢ τοῦ μὴ συκοφαντεῖσθαι ὑμᾶς. *Legem de præfinito tempore, mea quidem ſententia haud aliam ob cauſam Solon tulit, niſi vt ne nos per calumniam exagitaremur.*

Iſocr. αὐτῷ μοι φθονοῦσι, δι' οὐδὲν ἕτερον ἢ διὰ τούτους. *Mihi inuident, non propter aliud niſi propter has orationes.*

Multis de cauſis, Multas ob cauſas, πολλῶν ἕνεκα.

Demoſth. ἃ πολλῶν μὲν ἕνεκα εἰκότως ἀκούσεσθέ μου. *Quæ propter multas cauſas merito a me audietis. Idem,* ὡς ἐβουλόμην ἂν πολλῶν ἕνεκα ζῆν.

Qua de cauſa, propter quam cauſam, οὗπερ ἕνεκα.

Demoſth. συνέβη τὸν Φίλιππον ἐλθεῖν ἐφ' ἡμᾶς, οὗπερ ἕνεκα τὰς πόλεις οὗτοι συνέκρουσι. *Contigit vt Philippus nos aggrederetur, qua de cauſa hi ciuitates inter ſe committebant.*

δυοῖν ἕνεκα. Propter duas cauſas: Sequitur deinde ἑνὸς μὲν, ἵνα. Et poſtea, ἑτέρου δὲ ὅτι: vt,

Demoſth. pro corona. ἃ μὲν δυοῖν ἕνεκα ἀκούσατε προσέχοντες τὸν νοῦν, ἑνὸς μὲν ἵν' εἰδῆτε ὅτι μόνος *&c.* ἑτέρου δὲ, ὅτι, *&c.*

Ergò, Virtutis ergò, Virtutis cauſa, τῆς ἀρετῆς ἕνεκα: vt,

Demoſth. ὅτι στεφανοῖ ὁ δῆμος Δημοσθένην χρυσῷ στεφάνῳ ἀρετῆς ἕνεκα. *Quod populus coronat Demoſth. aurea corona virtutis ergo, &c.*

Nullus alius, niſi οὐδεὶς ἄλλος πλὴν.

Iſocr. μηδένας ἄλλους καταλείπεσθαι κληρονόμους, πλὴν τοὺς ἐξ ἡμῶν γεγονότας. *Nullos alios relinquere hæredes, niſi illos, qui ex nobis nati ſunt.*

οὐδεὶς ἄλλος ἢ.

Lycurg. εἰδὼς οὐδεμίαν ἄλλην ζημίαν οὖσαν τῆς δειλίας ἢ θάνατον. *Cùm sciret nullam aliam pœnam timiditatis eſſe, quam mortem.*

Propter quæ beneficia?

Demoſth. διὰ ποίας εὐεργεσίας ἀξιοῖ Δημοσθένην στεφανῶσαι; *Propter quæ beneficia cupit Demoſthenem coronare?*

Conſultò, Data opera, De induſtria, Spontè.

ἐκ { προαιρέσεως
  { προνοίας

ἑκουσίως
ἐξεπίτηδες
κατὰ προαίρεσιν
ἑκόντι
} ἁμαρτάνειν Data opera ſeu conſultò peccare. Demoſth. Iſocr. Ariſtot. *Pecher ou faire mal à ſon eſcient.*

αὐτομάτως, Sua ſponte.

His opponuntur,

ἀκουσίως
ἄκοντι
παρὰ προαίρεσιν
ἀηδῶς
ἐξ ἀνάγκης
} Contra voluntatem, Nolens. Inuitè, Grauatè. Demoſth. Iſocr. *Contre ſa volonté, à contrecœur, Malgré ſoy.*

ἑκούσιος
ἐθελούσιος
αὐτεπάγγελτος
ἐθελοντὴς
} Sua ſponte, Volens, Vltro faciens aliquid.

His opponitur ἀκούσιος.

Demoſth. τῶν ἀκουσίων τιμωρίαν ἐλάττω, ἢ τῶν ἑκουσίων τάξαι, οὐ δίκαιον. *Quod rerum non voluntariarum minor pœna, quàm de induſtria commiſſarum ſanciatur, iuſtum non eſt.*

πόνοι, ἑκούσιοι καὶ ἀκούσιοι. Iſocr.

ἀγνοῶν
δι᾽ ἄγνοιαν
} ἔπραξα. Per ignorantiam ſeu imprudentiam feci. *Par ignorance, Sans y penſer.*

βίᾳ { ἡμῶν. Inuitis nobis. Iſocr.
Θηβαίων. Inuitis Thebanis.

¶ Volens, Nolens ſeu Inuitus.

ἑκών, ἄκων.

Demoſth. ὅπως μήθ᾽ ἑκὼν μήτ᾽ ἄκων μηδεὶς ἀνατρέψῃ τὸ σκάφος, σκοπεῖσθαι χρή. *Vt nec de induſtria, nec imprudens quiſquam nauem euertat, prouidendum eſt.*

2. ἑκόντι, ἄκοντι.

Demoſth. μήθ᾽ ἑκόντι, μήτ᾽ ἄκοντι μηδετέρῳ ἐξουσίαν γίνεσθαι, μηδὲ τοῦν ἰδίᾳ πρᾶξαι. *Neutri vel volenti vel inuito licet quicquam ſeorſim agere.*

ἀκόντων τινῶν ποιεῖν τι. Inuitis aliquibus facere aliquid. Demoſthenes.

ἀηδῶς ὑπουργεῖν τοῖς φίλοις. Grauatim obſequi amicis. Iſocr.

οὐχ ἑκόντα, ἀλλ᾽ ὡς οἷόν τε μάλιστα ἄκοντα ποιεῖν ἀναγκάζεσθαί τι. Non

ὁμολογεῖται.

ὁμολογεῖται

τοὺς ἀπὸ Διὸς, εὐγενεστάτους τῶν ἡμιθέων εἶναι. In confeſſo eſt, oriundos à Ioue, ſemideorum nobiliſſimos eſſe. Iſocr. in Euag.

Idem, ὁμολογεῖται τὴν πόλιν ἡμῶν ἀρχαιοτάτην εἶναι, παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὀνομαστοτάτην. *Conſtat & palam eſt noſtram Vrbem Vrbem (Atticam) antiquiſsimam eſſe, & apud omnes homines maximè celebrem.*

ὑπὸ τῶν πλείστων ὀνόματι σχεδόν. De nomine ferè conſtat inter plurimos Ariſt.

παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις δίκαιον εἶναι, ἑκάστους τὰ ἑαυτῶν ἔχειν. Apud omnes homines pro confeſſo habetur, iuſtum eſſe, vt ſua quiſque teneat. Demoſth.

Iſocr. αἰσχρὸν τὴν μὲν πόλιν ἡμῶν ὑπὸ πάντων ὁμολογεῖσθαι μουσικωτάτην εἶναι τὸν δ', *&c. Cùm inter omnes conſtet, Veſtram Vrbem peritia Muſicæ omnibus antecellere; turpe eſt, &c.*

παρὰ πάντων ὡς τὰ βέλτιστα εἰπὼν ἄδικα παθεῖν. Conſtat inter omnes, cùm rectiſſimè ſenſiſſet, iniquè cum eo actum eſſe. Demoſth.

παρὰ πάντων τῶν λογοποιῶν, Περσέως τοῦ Διὸς καὶ Δανάης, Ἡρακλέα μὲν εἶναι τέτρασι γενεαῖς νεώτερον. *Conſtat inter omnes hiſtoricos, Perſeo, Iouis & Danaes filio, Herculem quatuor ætatibus iuniorem eſſe. Iſocr.*

ὅτι θυγάτηρ ἦν Ἀξιόχου. Confeſſum eſt, vel, Pro confeſſo habetur, quòd ipſa Axiochi filia ſit. Plutarch.

Hinc ὁμολογούμενον ἔργον. Factum vel officium, de quo conſtat, vel de quo nemo dubitat.

Iſocrates, τὸ πειρᾶσθαι σώζεσθαι καὶ περιγίγνεσθαι τῶν ἐχθρῶν, ὁμολογούμενον τοῖς ἄλλοις τῆς πόλεως ἔργον ἐστί. *Velle ſeipſum ſeruare, & hoſtes vincere, conſtat ſeu manifeſtum eſt, proprium ciuitatis officium eſſe.*

Idem, ἡμεῖς ἐκτησάμεθα μὲν ὁμολογουμένην χώραν ἡμετέραν εἶναι. *Nos poſſedimus regionem, quam conſtat noſtram eſſe.*

ὁμολογούμενα. Dicuntur res, de quibus nulla controuerſia eſt. Iſocr.

ὁμολογουμένως.

Extra controuerſiam, Ex confeſſo. *Sans aucun different.*

Demoſth. ὁμολογουμένως ἄξιοι χάριτος. *Citra controuerſiam digni ſunt beneficio.*

τοῖς εἰρημένοις. Conuenienter & congruenter iis quę dicta ſunt. Xenoph.

ἀναμφισβητήτως. Citra controuerſiam, haud dubiè, Proculdubio, Sine dubio. Demoſth. Xenoph. & alij.

φανερόν
πρόδηλον
εὔγνωστον
οὐκ ἄδηλον
} ἐστὶ vel γίνεται. Manifeſtum eſt. Conſtat, Notum eſt. *Il eſt tout euident, tout clair.*

Iſocr. ἅπασιν φανερόν ἐστι. *Omnibus conſtat. Palàm eſt.*

Idem, οἶμαί σοι νῦν γεγενῆσθαι φανερόν. *Arbitror tibi nunc manifeſtum eſſe.*

Demoſth. ἀπὸ γὰρ τούτων ἐξεταζομένων, τίς τινος αἴτιός ἐστι γενήσεται φανερόν. *Ex his ſi examinentur, apparebit ſeu manifeſtum erit; quis alicuius rei autor & cauſa ſit.*

Idem, ἀλλὰ τοῦθ' πᾶσι φανερὸν γίνεται, ὅτι διῳκήκασι τῶν προγεγενημένων. *Sed omnibus palàm & manifeſtum eſt, quòd ſuperauerint maiores.*

Idem, κἀκεῖνο πρόδηλόν ἐστι. *Et illud notum, palàm eſt.*

Demoſth. ἐκ τῶν ἀμφοῖν πεπραγμένων πᾶσιν εὔγνωστον ἔσται, πότερός ποθ' ἡμῶν ἐστὶν ὁ πονηρός, *Ex vtrinſque factis erit perſpicuum, vter noſtrum ſit improbus.*

Nonnunquam ἐστὶ vel γίνεται diſſimulatur: vt,

Iſocr. ad Philipp. ἀλλὰ μὴν κἀκεῖνο φανερὸν ὅτι, *&c.*

¶ In hoc loquendi genere vtuntur Græci etiam nominibus adiectiuis δῆλος, φανερός, ἀφανής, quæ Latinus ſermo mutat in aduerbia: vt,

Demoſth. ἐκ προαιρέσεως δῆλός ἐστι ποιήσας· *De induſtria eum hoc feciſſe, perſpicuum eſt.*

Idem, φανεροὶ πᾶσιν εἰσὶ τὴν πλεονεξίαν, οὐ τὸ δίκαιον αἱρούμενοι. *Perſpicuum eſt omnibus, eos auaritiam, & non æquitatem eligere.*

Idem, οὐκ ἀφανῆ ταῦτά ἐστιν οὕτω πραχθέντα. *Hæc ſic acta eſſe, obſcurum non eſt. Quare autem in his tribus dictis Demoſthenis, participia pro infinitiuis poſita ſint, notum eſt ex II. Appendice regulæ 13. De participiis noſtræ Syntaxeos.*

¶ δῆλον, Conſtat, Certum eſt, Perſpicuum eſt.

δῆλον {
ὅτι λέγειν ἀρχόμενος ὧδε προοιμιάσεται. Certum eſt, quod vbi dicere inceperit ſic præfaturus ſit. Xenoph.
ὡς ὁ μηδὲν ὢν ἑαυτῷ χρήσιμος, οὐδ' ἂν ἄλλον φρόνιμον ποιήσειεν. Manifeſtum eſt, quod qui ſibiipſi nihil prodeſt, is nec alium prudentem efficere poſſit. Iſocr. ad Nicocl.
ἐμοί [cum datiuo perſonæ] Notum mihi eſt, Mihi conſtat: vt,
}

Xenoph. Memorab. 1, ὅτι τῷ καλῶς ἄρχειν φροντιουμένῳ δῆλον ὅστι καρπώσεται. *Neque illi, qui pulchrè agrum conſerit, notum eſt, quiſnam fructus percepturus ſit.*

¶ Conſtat vrbs Attica ex pluribus, quàm decem mille domibus. ἡ μὲν πόλις ἐκ πλειόνων ἢ μυρίων οἰκιῶν συνίσταται. Xenoph.

Idem, ἐκ γὰρ τούτων ἁπάντων ἡ ἐκκλησία συνίσταται. *Ex his omnibus concio conſtat.*

Lycur. τρία γάρ ἐστιν ἐξ ὧν ἡ πολιτεία συνέστηκεν, ὁ ἄρχων, ὁ δικαστής, ὁ ἰδιώτης. *Vbi obſeruandus eſt vſus verbi* συνίστημι.

ἐκ τούτων
vel
ἐντεῦθεν
vel
κἀκεῖθεν
{ μαθεῖν
καταμαθεῖν
κατιδεῖν
διαγνῶναι }
ἐστί (vel etiam diſſimulato ἐστί) Ex his, vel hinc videre licet. Ex his facilè intelligitur, Hinc cernere licet, &c. *Par cela on peut cognoiſtre, On void bien par là que.*

Demoſth. ἐκ πολλῶν ῥᾴδιον μαθεῖν, ὡς οὐκ ἀληθῆ λέγειν οἶδέν τι αὐτόν. *Ex his facilè intelligitur, non poſſe eum vera dicere.*

Iſocr. ἐκ τούτων ῥᾳδίως καταμαθεῖν ὅτι. *Hinc facilè colligi poteſt, quod, &c. Hic* ἐστί, *diſſimulatum eſt.*

Idem ἐκ τούτων κατάδηλόν ἐστιν, ὅτι. *Ex his liquet, quòd, &c. Idem* μάλιστα μὲν οὖν ἐντεῦθεν, ἂν προθυμηθείη κατίδοι, ὅσῳ μετριώτερον ἡμεῖς τῶν πραγμάτων ἐπεμελήθημεν. *In primis autem hinc perſpici poteſt, quanto moderatius nos omnia geſſerimus.*

Idem ἔπειτα κἀκεῖθεν ῥᾴδιον τὴν διάνοιαν διαγνῶναι τὴν ἐμήν. *Deinde hinc facilè mentem meam cernere licet.*

ποιῆσαι καταφανές Declarare, Probare, Oſtendere: vt,

Iſocr. πειράσομαί σοι ποιῆσαι καταφανές, ὅτι πολὺ ἐν ἀμφοτέροις διήμαρτες: *Conabor tibi declarare, quod multum in vtraque re aberraueris.*

ἐπίδειξιν ποιεῖσθαι τῆς ῥώμης Oſtentare vires ſuas. Iſocr.

φανερῶς, Manifeſtè. λάθρα, κρύβδην Clam.

Demoſth. οὐ λάθρα ποιεῖν τι, ἀλλὰ φανερῶς. *Non clam facere aliquid, ſed manifeſtè.*

λάθρα ἡμῶν. *Clam nobis id eſt, nobis neſcientibus. Demoſth.*

κρύβδην ψηφίζεσθαι. *Clam decernere. Idem.*

A D I V N C T A.

¶ *Manifeſtum.*

δῆλον τοῦτό γε ἤδη καὶ παιδί, Plat. in Symp. hoc quidem iam vel puero perſpicuum eſt. καὶ παιδικῇ διανοίᾳ δῆλά ἐστι Baſil. id eſt, καὶ παιδί. δῆλα γὰρ καὶ τυφλῷ, Plat. 5. Politic. hæc vel cæco clara ſunt.

ϗ μὴν ἅπαντί σοι κᾀκεῖνο δῆλον, Philoſtr. illud vel cuilibet perſpicuum eſt.

εὔδηλος, ἔκδηλος, πρόδηλος, ἀρίδηλος, idem quod πάνυ δῆλος. ὡς ϗ αὐτῷ σοι ῥᾷστον. εὖ γένοιτο πρόδηλον. Baſil. vt tu quoque facillimè perſpicere queas. ἵνα αὐτοῦ τὴν μοχθηρίαν ἀριδηλοτέραν παραστήσω, Philoſtr. vt ipſius improbitatem magis ob oculos ponam, apertiúſque declarem.

δῆλον cum cauſæ adiunctione. ὅτι μὴ κόμπος τὸ διήγημα δῆλον ἐξ ὧν, &c. Gregor. quòd non merus faſtus atque inanis iactantia ſit, quod dico, ex eo perſpicuè declarari poteſt, quòd, &c.

δῆλος cum verbo ſubſtantiuo ac participio eleganter iungitur, vt δῆλος εἶ με μισῶν, non eſt dubium quin tibi ſim inuiſus, vel, odium mei præ te fers. Atque etiam frequenter participium reſoluitur per ὡς cum verbo. ὡς οὐ πρόθυμος εἶ με διδάξαι, δῆλος εἶ, Plat. in Eutyph. *Il eſt certain que tu n'as enuie de m'enſeigner.*

ἐναργὲς, idem quod δῆλος, Plato in Phædon. ἐναργὲς τῷ ϗ σμικρὸν νοῦν ἔχοντι, dilucidum eſt, vel parua mente prædito.

γνώριμος, Demoſth. γνώριμον τὴν ἑαυτῶν φύσιν πᾶσι κατέστησαν, Demoſt. naturam ſuam omnibus notam reddiderunt. πᾶσιν, οἶμαι, γνώριμον, idem. id eſt, δῆλον.

φανερὸς, idem. τὴν ἀπὸ τῆς ψυχῆς πικρίαν, ϗ κακόνοιαν φανερὰν καθιστάς, Demoſth. animi acerbitatem ac maleuolentiam declarans.

ἐμφανὴς. περιφανὴς, καταφανὴς, idem quod φανερός. ἐμφανίζειν, patefacere. ἐμφανὴς, vel, καταφανὴς ποιεῖν, Demoſth. τῆς οὐσίας τὸ πλῆθος οὐ βουλόμενοι καταφανὲς ποιῆσαι, opum ſuarum amplitudinem declarare nolentes.

ἀποφαίνειν μοι δοκοῦσι τῆς οὐσίας τῆς αὐτοῦ, Demoſth. Gall. *me donner ſon bien par declaration.*

δημοσιεύεσθαι, ϗ εἰς τοὐμφανὲς ἐλθεῖν τὰ χρόνῳ μακρῷ κεκαλυμμένα, Greg. diuturno tempore occultata patefieri, atque in lucem venire.

ἐπιδείκνυτε γὰρ, ϗ ποιεῖτε πᾶσι φανερόν, Iſocr. perſpicuum omnibus facitis.

¶ Contrarius, Contraria.

ἐναντίον:

ἐναντίον { τοῦ συμφέροντος λέγειν. Dicere contrarium vtilitati. Xenop.
ποιεῖν τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις. Facere contrarium cæteris hominibus. Demoſth.

Iſocr. ἐναντία αὐτὸς αὑτῷ ϗ λέγων ϗ πράττων φανερὸς ὤν. Manifeſtum eſt, illum ſibi contraria dicere & facere.

Demoſt. λέγειν καὶ γράφειν ἐναντία τοῖς πεπραγμένοις. *Dicere & ſcribere contraria actionibus.*

Demoſth. ἐναντιώτερα πράγματα ἑαυτοῖς πῶς ἂν γένοιτο; *Poſſuntne res inter ſe magis eſſe contraria?*

Xenoph. πᾶν τὸ ἐναντιώτατόν ἐστι. *Plutarch.* τὰς ἐναντιωτάτας ἔχοντα δυνάμεις *Habentia maximè contrarias facultates.*

2. τοὐναντίον.

τἀναντία

τῶν καλῶν. Contraria rebus honeſtis. Æſchines. Plato. Xenoph. τἀναντία τούτων. Contrà quàm iſti.

τοῖς [cum datiuo perſonæ] vt,

Iſocr. τἀναντίον πλείστοις τῶν ἀνθρώπων πέπονθα. *Contraria paßus ſum multis alijs hominibus.*

Plutar. αὐτὸς μὲν αὑτῷ τἀναντία πολλάκις εἴρηκε. *Sibi quidem ſæpè contraria dixit. Sed iungitur etiam datiuo rei.*

ἢ προσῄδει, δρᾷ Facit contra quàm dixit. Ariſtophanes.

3. ὑπεναντίον.

ὑπεναντία { τοῖς λόγοις ποιεῖν Facere contraria verbis. Iſocr.
αὐτὸν αὑτῷ λέγειν. Sibi ipſi contraria dicere. Idem.

Iſoc. ὑπεναντία λέγει αὐτὸς αὑτῷ. *Dicit ſibi ipſi contraria.*

ἀντίστροφοι cum genitiuo: vt,

Iſocr. Κόνων οὐ πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον ἀντίστροφα τούτων ἔπραξε. *Conon non multis annis poſt his contraria fecit.*

¶ Excepto vno, πλὴν ἑνός, χωρὶς ἑνός.

Iſocr. ἅπαντες, πλὴν ἑνὸς ἀνδρός. *Omnes, viro vno excepto. Idem.* χωρὶς τῆς ἡμετέρας, πᾶσαι πόλεις *Omnes ciuitates excepta noſtra.*

Excipere aliquem, hoc eſt, eximere in ſermone, ἐξαιρεῖν τινὰ τοῦ λόγου.

Plato. **Σωκράτην δ' ἐξαιρῶ τοῦ λόγου.** ***Socratem autem excipio.***

Vbi? ποῦ;

Demoſth. ἀλλὰ ποῦ συντρίβεται, καὶ ποῦ δυσχεραίνεται; *Sed vbi colliditur res, & in quo eſt difficultas?*

Vbi, Vbicunque. οὗ.

Demoſth. καὶ λέγε ἐπισχὼν οὗ ἄν σε κελεύω. *Et lege ac reſiſte ſeu ſuperſede vbicunque te iuſſero.*

Vbi. ibi, ὅπου, ἐνταῦθα: vel ὅπου, ἐκεῖ.

Plutarch. ὅπου γέροντές εἰσιν ἀναίσχυντοι, ἐνταῦθα ἀνάγκη καὶ τοὺς νέους ἀναιδεστάτους εἶναι. *Vbi ſenes inuerecundi ſunt, ibi neceſſe eſt iuuenes impudentiſsimos eſſe.*

Chryſoſt. ὅπου πλείων ὁ πόνος, ἐκεῖ μείζων ἡ ἡδονή. *Vbi plus laboris eſt, ibi & voluptas maior eſt.* Nonnunquam etiam voces ἐνταῦθα & ἐκεῖ in altero membro periodi diſſimulantur. Vbi res ita tulerit, ἥτινα ἂν τύχῃ. Demoſth.

¶ Cùm,tum. Vbi,tum. Poſtquam,tum. Poſtquam.

ἐπειδὴ, τηνικαῦτα.

Demoſth. ἐπειδὰν κριθείς τις ἐξελεγχθῇ, τηνικαῦτα ἀδικήματα γίγνεται. *Poſtquam iudicio quis ſit conuictus, tum demum fiunt ſcelera.*

ἐπειδὴ, ἀλλά, ſequente participio.

Iſocr. ϗ ταῦτ' ἔπραξεν, οὐκ ἐπειδὴ ἀπολελαυκὼς ἦν τῶν παρόντων ἀγαθῶν, ἀλλ' ἀκμάζων. *Et hæc fecit, non vbi bona illa percepiſſet, ſed in ipſo ætatis flore.*

2. ὅταν, τηνικαῦτα.

Vlpian. ὅταν μὲν οὐκ ἔχωμεν ὅμοια, τηνικαῦτα οὐδὲν κωλύει, *&c. Cùm ſimilia non habemus, tum nihil vetat, quò minus, &c.*

3. ἐπειδὰν, τηνικαῦτα.

Demoſth. ἐπειδὰν τὴν προσωποληψίαν λύσητε, τηνικαῦτα ζητεῖτε. *Poſtquam perſonarum reſpectum ſuſtuleritis, tum quærite aliquem, &c.*

4. ἐπειδὰν, τότε.

Demoſth. ἐπειδὰν εὖ πάθωμεν, τότε τὴν ἀξίαν τοῦ ποιήσαντος σκεψόμεθα. *Cùm beneficia acceperimus, tum de dignitate eius, qui dedit, diſputabimus.*

5. ἐπειδή.

Iſocr. ἐπειδὴ δ' ἄνδρες ἐγενόμεθα. *Poſtquam ad virilem ætatem peruenimus: Vel, Cùm viri facti ſumus.*

Eodem modo ἐπὰν & ἐπειδὰν *vſurpantur, ſed ſemper cum coniunctiuo. Demoſt. Iſocr.*

6. Ἐπειδὰν.

Demoſth. ἐπειδὰν ἅπαντα ἀκούσητε, κρίνατε, ϗ μὴ πρότερον προλαμβάνετε. *Vbi omnia audiueritis, iudicate, & non anticipate. Hic* ἐπειδὰν *ſine altera voce ponitur.*

Simulatque. Simulac.

ἅμα, aut ἅματε, ſequente ϗ, imo verbo interiecto, vel etiam pluribus: vt,

Demoſt. ἅμα ἀκηκόαμέν τι καὶ καθίσταμεν. *Simulatque audiuimus aliquid etiam conſtituimus.*

Chryſoſt. ἅμα τε προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας τοῦ Χριστοῦ καὶ σωτηρίας ἔτυχε. *Simul atque ad pedes Chriſti procubuit, etiam ſalutem adepta est.*

Iſocr. ἅμα γὰρ ἡμεῖς τε τῆς ἀρχῆς ἀπεστερούμεθα, καὶ τοῖς Ἕλλησιν ἀρχὴ τῶν κακῶν ἐγένετο. *Simulatque nos imperio priuati ſumus, Cracorum imperium ad malos peruenit.*

Demoſth. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ *Simul ac diluxit.*

Simul ac ὡς.

Demoſth. ὡς γὰρ ἀνέστη τάχιστα ἐκ ἐκείνης τῆς ἀσθενείας ὁ Φράστωρ. *Nam ſimul ac ex infirmitate illa ſurrexit Phraſtor, &c.*

¶ Conſumere vel terere tempus, ætatem, annos, dies, In aliqua re commorari.

διατρίβειν.

Διατρίβειν

- χρόνον ἢ τὸν βίον. Conſumere tempus aut ætatem. Iſocr.
- πολὺν χρόνον ἐν ταῖς ὁδοῖς. In itineribus multum temporis conſumere. Xenoph.
- συχνὸν τοῦ βίου. Magnam vitæ partem conſumere: vt,
  - *Plato,* μεθ᾽ ὑμῶν συχνὸν διέτριψε τοῦ βίου. *Vobiſcum magnam vitæ partem attriuit.*
- ἔν τινι. Terere tempus in aliqua re, Immorari in aliqua re. Iſocr. & Demoſth.
- πλεῖστον χρόνον ἐν τῷ βουλεύεσθαι. Deliberando plurimum temporis conſumere.
- χρόνον περί τι In aliqua re tempus conſumere. Iſocr.
- ἡμέρας ἱκανάς. Aliquot dies conſumere. Xenoph.
- ἔτη. Annos conſumere: vt,
  - *Iſocr.* ἤδη ἓξ ἔτη διέτριβε. *Iam ſex annos conſumpſit.*
- πλεῖστον χρόνον ἐπὶ τοῖς οἰκείοις. In propriis rebus plurimum temporis conſumere. Iſocr.
- μετά τινος (omiſſo accuſatiuo βίον vel χρόνον) Cum aliquo tempus conſumere, vel apud aliquem commorari. Iſocr. in Panath.
- ἐν τῇ πόλει. In ciuitate commorari. Iſocr.
- κατά τι. In aliqua re tempus terere: vt,

Demoſth. ἵνα μὴ καθ᾽ ἕκαστα λέγων διατρίβω. *Ne in ſingulis recenſendis tempus teram.*

Iſocrates, τί δεῖ καθ᾽ ἕκαστα λέγοντα διατρίβειν; *Quid opus,* *eſt ſingulis commemorandis tempus conſumere, vel illis immorari?*

ADIVNCTA.

¶ *Conſumere tempus.*

ἀναλίσκειν. μίαν ἡμέραν ὅλην ἐπὶ τούτοις ἀναλίσκειν, Demoſthen. diem vnum totum in his rebus inſumere. Et ruſſus, πρὶν εἰς Μακεδονίαν ἐλθεῖν, τρεῖς καὶ εἴκοσιν ἡμέρας ἀνηλώσαμεν. μάτην ἀναλίσκειν τὸν χρόνον, Chryſ. fruſtra ac temerè. εἰς οὐδὲν δέον, idem quod μάτην. Et cum præpoſitione εἰς, Diodor. διετῆ χρόνον ἀναλώσας εἰς τὴν πρόθεσιν.

προσαναλίσκειν, Baſil. τὴν νεότητα ταῖς ἁμαρτίαις προσαναλίσκειν, iuuenilem ætatem in peccatis conſumere.

καταναλίσκειν, idem quod ἀναλίσκειν, Theoph. περὶ κύβους τὸν τοῦ βίου χρόνον καταναλίσκειν, aleæ totum vitæ tempus impendere.

κατατρίβειν τὸν χρόνον, tempus terere. Demoſth. κατέτριψε τὴν ἡμέραν δημηγορῶν, diem dicendo duxit. ἀναζητοῦντες τὰ γένη τῶν ἡμιθέων τὸν βίον τὸν αὑτῶν κατέτριψαν, Iſocr. in inueſtiganda ſemideorum proſapia totum vitæ ſuæ tempus contriuerunt.

Διατρίβειν pro κατατρίβειν, idem. ἐν τούτῳ τὸ πλεῖστον χρόνου διέτριβον, in plurimum temporis impendebant. Et alio loco ἄξιος τῆς δόξης καὶ τοῦ χρόνου τοῦ περὶ τοὺς λόγους διατριφθέντος, id eſt, ἀναλωθέντος.

σχολάζειν Demoſth. πάντα τὸν βίον ἐσχόλακεν ἐν τούτῳ, per omnem vitam hoc vnum egit, huic vni rei operam dedit.

τὰ τοσαῦτα ἑκάστῳ τοσαῦτα ἔτη ἀποδιδόναι, Luc. tot annos dare. τὴν ἡμέραν ἐκείνην πότῳ ἀνεῖναι, diem comeſſationi dare.

δαπανᾶν ὅλην τὴν νύκτα ἐδαπάνησεν, idem, impendit. Et Baſil. δαπανᾷ τὴν ἡμέραν εἰς ἱκετηρίαν.

2. διατριβή.

διατριβὴν
ποιεῖσθαι, Cunctari Morari Moram facere Iſocr.
Huic opponitur ἀπιέναι apud Demoſthenem.
χρόνους ἐμποιεῖν. Moras nectere. Herodian.
παρέχειν τινί Subminiſtrare alicui, quo tempus terat, aut falla. Plutarch.

διατριβῆς ἕνεκα Animi cauſa *Für die lang Weil.*

διατριβὴ
ἀναβολὴ } Mora dilatio. *Retardement.*

μηδεμίαν ἀναβολὴν ποιεῖσθαι. Nullam moram interponere. Demoſth.

Idem. ἀεί τι προφασίζεσθαι καὶ ἀναβολὰς ποιεῖσθαι. *Semper aliquid prætexere: & moras nectere.*

Idem. σκοπεῖν, ἵνα γένοιτο ἀναβολή. *Videre ut mora produci poſſit.* συμβαίνειν ἀναβολήν τινα. *Accidere dilationem aliquam. Idem.*

3. κατατρίβειν.

Iſocr. τὸν βίον τὸν αὐτῶν κατατετρίφασιν ἐν τῇ ζητήσει. *In inquiſitione huius rei ætatem conſumpſerunt.*

Xenoph. dicit ſtudia Geometriæ ἱκανὰ τὸν ἀνθρώπου βίον κατατρίβειν *id eſt, poſſe hominem totum vitæ tempus conſumere, antequam ad perfectam earum cognitionem perueniret.*

Æſchin. ὁ Δημοσθένης κατέτριψε τὴν ἡμέραν ἀπολογούμενος. *Demoſthenes totum diem conſumpſit defendendo, vel defenſionibus.*

σχολάζειν πάντα τὸν βίον ἔν τινι. Totam vitam in aliqua re conſumere.

Demoſth. τεχνίτης τοῦ λέγειν, καὶ ὃς πάντα τὸν βίον ἐν τούτῳ ἐσχόλακε. *Artifex dicendi qui totam vitam in eo ſtudio conſumpſit.*

¶ ἡμερεύειν vel διημερεύειν. Diem ducere vel terere.

Demoſth. ἐν τῇ ἀγορᾷ πραγματευόντες ἡμερεύουσι. *In foro quæſtum facientes totos dies agunt.*

Iſocr. ἐν τοῖς συλλόγοις διημερεύουσιν. *In congreſſibus totos dies conſumunt.*

χειμάζω, Hyberno. θερίζω, Æſtatem traduco.

χειμὼν Hyems, θέρος Æſtas. φθινόπωρον, Autumnus. ἔαρ, Ver.

Damnare, Condemnare.

καταψηφίζεσθαι.

καταψηφίζεσθαι

τινός. Aliquem ſuo ſuffragio condemnare. Demoſt.

Plato in Apolog. καὶ ἔγωγε τοῖς καταψηφισαμένοις μου, καὶ τοῖς κατηγόροις οὐ πάνυ χαλεπαίνω. *Ego illis, qui me ſua ſententia damnarunt, & accuſatoribus meis, plane non ſuccenſeo.*

τινὸς θάνατον. Damnare aliquem capite. Demoſth.

Xenoph. λέγω δὲ ταῦτα οὐ πρὸς πάντας ὑμᾶς, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἐμοῦ καταψηφισαμένους τὸν θάνατον. *Dico autem hæc non ad omnes, ſed ad illos qui me capitis damnarunt.*

τινὸς κλοπήν. Furti aliquem damnare. Plato.

In paſſiuo.

καταψηφισμένος, καταψηφισθείς. *Damnatus Plato.*

Idem, καταψηφισθεὶς θανάτῳ ἢ φυγῆς. *Damnatus capite aut exilio.*

2. καταδικάζειν.

καταδικάζειν τινός. *Contra aliquem ſententiam ferre. Condemnare aliquem. Syneſ.*

καταδικάζειν τινὰ (*cum accuſ.*) *Idem Syneſ.*

In paſſiuo.

Luc. κατεδικάσθησαν θανάτῳ. *Morte damnati ſunt.*

3. καταδικάζεσθαι.

καταδικάζεσθαί τινος. (*in media voce*) *Condemnare aliquem. Demoſth.*

4. καταγινώσκειν.

καταγινώσκειν
τινός. Condemnare aliquem. Demoſth.
τινὸς θάνατον. Capitis condemnare aliquem. Iſoc. & Lycurg.
τινὸς θανάτου. (cum gemino genitiuo) Demoſt.
τινὸς φόνον.
τινὰ φόνου.
} Damnare aliquem homicidij. Syneſ.

Sic καταγνῶναί τινος τὴν φυγήν. *Condemnare aliquem ad exilium. Demoſth.*

In paſſiuo.

κατέγνωσταί σου θάνατος. *Capitis ſeu capite damnatus es. Plutarc.* ἀκούσας Ἀλκιβιάδης ὅτι θάνατος αὐτοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ κατέγνωσται. *Cum Alcibiades audiuiſſet, ſe cum ſociis morti adiudicatum eſſe.*

Idem, κατεγνώσθη θάνατος τοῦ Φωκίωνος καὶ τῶν φίλων. *Phocion cum amicis eſt rei capitalis damnatus. Nazianz.* οἱ καὶ μέθην καταγινώσκονται. *Qui ebrietatis damnantur ſeu quibus ebrietas obiicitur.*

5. κατακρίνειν.

κατακρίνειν τινά. Damnare aliquem.

κατακρίνειν τινὸς θάνατον (cum genitiuo & accuſatiuo) vt.

Iſocr. ὁμοίως ἁπάντων θάνατον κατέκρινε. *Sine diſcrimine omnes capitis damnauit.*

Idem, τὸ μὲν τελευτῆσαι πάντων ἡ πεπρωμένη κατέκρινε. *Parca omnes homines morte damnauit.*

Sic & paſſiuè.

κατακρίνεσθαι θάνατον. *Morte damnari.*

ἁλίσκεσθαι
ἁλῶναι
} Condemnari. Demoſth.

Idem, ἀλισκομένους ἀπόλλυσθαι μετ' αἰσχύνης. Condemnatos perire cum ignominia.

καταδικάζεσθαί τινος ἀδίκως. Iniustè aliquem condemnare. Demosthenes.

ἄκριτον.
ἀποκτεῖναί τινα. Indicta cauſa aliquem interficere. Demosthenes.
ἐκδιδόναί τινα Indicta cauſa aliquem tradere. Idem.

ἀκρίτους.
ἀποκτείνειν τινά. Trucidare aliquem indicta cauſa. Demosthenes.
ἀποθανεῖν, ἢ ἀπόλλυσθαι. Mori aut perire indicta cauſa. Idem.

οὐδὲ κρίσεως κολάζειν τινά. Citra iudicium, hoc eſt, indicta cauſa punire aliquem. Demoſt.

A D I V N C T A.

¶ *Damnare.*

κατεγνώσκειν, Suid. ὁ δῆμος ἁπάσαις ταῖς ψήφοις τοῦ ἀνδρὸς κατέγνω, populus omnibus calculis eum condemnauit. τούτου κατεγνώσθη θάνατος, Antiph.

μωρίαν καταγινώσκειν τοῦ πέμψαντος, Iſocr. eum, qui miſit, ſtultitiæ notare. Sic καταγινώσκειν σου θάνατον. & in paſſiuo, κατέγνωσταί σου θάνατος, vel, ἐσχάτη σου τιμωρία κατεγνώσθη, ad mortem damnatus es.

ὥσπερ κατηφὴς ὡς θανάτῳ κατάκριτος, Luc. non minùs triſtis, quàm ſi capitalem ſententiam accepiſſet.

κατακρίνεσθαι πολλοῖς ταλάντοις κατεκρίθησαν, Diodor. multis pecuniis mulctati ſunt. Et Gregor. ὁ θανάτου ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων κατακριθείς, capitis damnatus ab Athenienſibus. κατακέκριτο θηρίοις ἀποθανεῖν, Luc.

καταδικάζειν & καταδικάζεσθαι. κατεδίκασαν αὐτοὺς πολλοῖς χρήμασι, Diod. pecunias multas eis mulctæ nomine impoſuerunt, multis pecuniis eos mulctarunt. θανάτῳ καταδικάζειν, Baſil. καταδικάζονται ἀποθανεῖν, Luc. i. θανάτῳ καταδικάζεσθαι. καταδικάζειν ἑαυτοῦ θάνατον, Herodot. ſibi mortis ſupplicium irrogare, ſeipſum morte damnare. μηδετέρου μέρους ἐξ ἐρήμης καταδικασθέντος, Phil. neutra parte, incognita cauſa, condemnata.

ἁλίσκεσθαι τὴν γραφήν, Æſch δικαίως δήπου τὴν γραφὴν ἁλώσεται, iuſtè nimirum condemnabitur. ἐὰν ὁ φεύγων ἁλῷ, Plat. de leg. 12. ſi reus criminis conuictus fuerit. ἐξ ἐρήμης ἁλίσκεσθαι, indicta cauſa damnari.

θανάτου τιμᾶν, pœnam capitalē conſtituere. θανάτου τιμῆσαι τῷ κατα-

Culpam in aliquem transferre.

σοὶ ἀνατίθημι. Culpam in te transfero:vt,

Iſocr. ὧν ἂν ἐκεῖνος, ἁμάρτῃ σοι τὰς αἰτίας ἀναθήσουσι. *Quicquid ille peccauerit alij tibi imputabunt. Accipitur etiam hoc modo in bonam partem.*

τῶν πραγμάτων τούτων σοι ἀνατίθημι. Cauſam harum rerum tibi imputo. Demoſthen.

σοι ἐπιτίθημι. Tibi acceptum refero:vt,

Iſocr. καί τοι τῶν ῥηθέντων εἰ καὶ μηδὲν ἕτερον συμβαλοίμην, ἅπαντες ἂν ἐμοὶ τὴν αἰτίαν ἐπιθεῖεν. *Atqui ſi nihil præter iam dicta conferrem, omnes tamen culpam in me transferrent.*

σοι ἐπάγω :vt,

Demoſth. ἐμὲ τὴν αἰτίαν σοι ταύτην ἐπάγειν λέγουσι. *Dicunt me hanc culpam in te transferre.*

εἰς σὲ τρέπω. Culpam in te transfero. *Plutarc.*

τοῦ φόνου ἐπὶ σὲ ἄγω Cauſam cædis tibi imputo. Demoſth.

τῆς ἡμετέρας εὐπαιδίας εἰς θεοὺς ἀναφέρομεν. Sobolis noſtræ proſperitatem diis acceptam referimus. Iſocr. *Vbi verbum* ἀναφέρω *notandum eſt.*

τούτων τῶν ἀγαθῶν δικαίως ἐπιγράφομεν τοῖς βασιλεῦσι. Horum bonorum cauſam meritò regibus aſcriberemus. Dem. *Deriuatur autem* ἐπιγράφομεν *à verbo* ἐπιγράφω.

ιος vel αἰτίας ἔχειν dicitur, cui aliquid acceptum fertur, vel utatur:vt,

cx. ἐὰν γὰρ δόξῃ τῶν πόλεων ταῖς ὑπερεχούσαις ἀπέχεσθαι τῶν ἀδικημάτων, ἡμεῖς τούτων τῶν ἀγαθῶν τὴν αἰτίαν ἕξομεν. *Si ille potentioribus bus viſus fuerit abſtinere ab iniuriis, ea felicitas nobis imputar.*

em, εἰ μὲν οὖν ἀσεβοῦντας ἐδόξαζον, δικαίως ἂν ἐκεῖνοι τὴν αἰτίαν ἔχοιεν. *ulte ita ſenſiſſent, merito ipſis hoc imputandum eſſet. Dicimus tr* αἰτίαν ἔχειν *ſimpliciter : &* αἰτίαν ἔχειν, *addito genitiuo a.*

2. αἰτιῶμαι.

ττο, καὶ ἔγωγε ὦ Φαῖδρε αἰτιῶμαι τοὺς ἐντοπίους θεούς. *Ego, Phædre, hoc geloci tribuo, ſeu acceptum refero.*

3. αἰτιατέον.

Φαῦστον τῶν γεγενημένων. Phauſtus illorum quæ facta ſunt, cauſa ſeu autor dicendus eſt, vel propter hæc accuſandus eſt.

Plato 2. de Rep. τῶν ἀγαθῶν οὐδένα ἄλλον αἰτιατέον. *Bonorum nullus alius autor dicendus eſt. Vbi nota accuſatiuum*

tiuum perſona & genitiuum cauſa.
μοι ἐκεῖνος, Ille mihi accuſandus eſt Luc.

¶ Cauſa cur, Cauſa propter quam.

αἴτιον τοῦ, &c. *Ariſtot.* αἴτιόν ἐστι τοῦ μὴ γίνεσθαι περὶ αὐτὰ λήθην. *Cauſa eſt cur nulla obliuione obruantur.*

αἰτία, δι' ἣν.

Iſocrates, ἐγὼ μὲν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τὴν αἰτίαν ἔχω εἰπεῖν, δι' ἣν οὗτος ὁμολόγησεν ἀποδώσειν τὸ χρυσίον. *Ego quidem, iudices, cauſam dicere poſſum propter quam ipſe ſe aurum redditurum confeſſus ſit.*

Idem, αἱ μὲν οὖν αἰτίαι, δι' ἃς οὐκ ἔξεστί μοι ποιεῖν, ἃ βούλομαι, τοσαῦται συμβεβήκασι. *Cauſæ igitur, propter quas ea, quæ vellem, mihi facere non liceat, multæ inciderunt.*

αὕτη αἰτία ἐστὶ, τοῦ &c.

Iſocr. αὕτη αἰτία ἐστὶ τοῦ μὴ δυνάσθαι με τυχεῖν τῆς δόξης ἧς ἀξιοῦσί με. *Hæc cauſa eſt quod non conſequar honorem & gloriam, qua dignus ſum.*

¶ Locutiones illæ, in quibus vocabula Cauſa, vel gratia vſurpantur, ſæpè præpoſitionem ὑπὲρ aut ἕνεκα admittunt: vt,

Demoſth. οἱ πρόγονοι χρήματα πλεῖστά ποτε κεκτημένοι, πάντ' ὑπὲρ φιλοτιμίας ἀνήλωσαν. *Maiores noſtri, homines opulenti, honoris cauſa, vel propter honorem, vel honoris conſequendi gratia, vniuerſas opes inſumpſerunt.*

Idem, ὑπὲρ δόξης οὐδένα πώποτε κίνδυνον ἐξέστησαν. *Gloriæ cauſa nullum vnquam periculum detrectarunt.*

Additur & præpoſitioni ὑπὲρ articulus genitiui caſus cum verbo infinitiuo: vt,

Demoſth. ὑπομένειν χειμῶνας καὶ πόνους καὶ κινδύνους ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν τὴν δόξαν. *Suſtinere tempeſtates & labores ac pericula adipiſcendæ gloriæ cauſa.*

Iſocr. ὑπὲρ τοῦ τυχεῖν καλῆς δόξης θνήσκειν ἐθέλοντες. *Gloriæ conſequendæ cauſa mori volentes.*

Idem, χρημάτων ἕνεκα ποιεῖν αἰσχρόν τι, τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν οὐκ ἔστι. *Pecuniæ cauſa facere aliquid turpiter, honeſtorum & bonorum virorum non eſt.*

Idem, κέρδους ἕνεκα πάντες ἀδικοῦσι. *Lucri cauſa omnes iniuſtè agunt.*

Idem, δύο ἐστὶν ὧν ἕνεκα πάντες τίθενται οἱ νόμοι, τοῦ μηδένα μηδὲν, ὃ μὴ δίκαιόν ἐστι, ποιεῖν, καὶ τοῦ τοὺς παραβαίνοντας ταῦτα, κολαζομένους βελτίους τοὺς ἄλλους ποιεῖν. *Duæ ſunt cauſæ, propter quas, vel, Duo ſunt quo-*

rum cauſa omnes feruntur leges: tum vt ne quiſquam iniuſti aliquid agat: tum vt iis, qui ius violarunt, punitis, alij meliores reddantur. Vbi notentur dictiones δυοῖν, ὧν ἕνεκα, *&c.*

Nullam aliam ob cauſam, niſi, &c. οὐδενὸς ἄλλου ἕνεκα ἢ τοῦ, δι᾽ οὐδὲν ἕτερον, ἢ.

Demoſt. τὸν τῆς προθεσμίας νόμον δοκεῖ μοι ὁ Σόλων οὐδενὸς ἄλλου ἕνεκα θεῖναι ἢ τοῦ μὴ συκοφαντεῖσθαι ὑμᾶς. *Legem de præfinito tempore, mea quidem ſententia haud aliam ob cauſam Solon tulit, niſi vt ne nos per calumniam exagitaremur.*

Iſocr. αὐτῷ μοι φθονοῦσι, δι᾽ οὐδὲν ἕτερον, ἢ διὰ τούτους. *Mihi inuident, non propter aliud niſi propter has orationes.*

Multis de cauſis, Multas ob cauſas, πολλῶν ἕνεκα.

Demoſth. ἃ πολλῶν μὲν ἕνεκα εἰκότως ἀκούσεσθέ μου. *Quæ propter multas cauſas merito a me audietis. Idem,* ὡς ἐβουλόμην ἂν πολλῶν ἕνεκα ζῆν.

Qua de cauſa, propter quam cauſam, οὗπερ ἕνεκα.

Demoſth. συνέβη τὸν Φίλιππον ἐλθεῖν ἐφ᾽ ἡμᾶς, οὗπερ ἕνεκα τὰς πόλεις οὗτοι συνέκρουσι. *Contigit vt Philippus nos aggrederetur, qua de cauſa hi ciuitates inter ſe committebant.*

δυοῖν ἕνεκα. Propter duas cauſas: Sequitur deinde ἑνὸς μὲν, ἵνα. Et poſtea, ἑτέρου δὲ ὅτι: vt,

Demoſth. pro corona. ἃ μὲν δυοῖν ἕνεκα ἀκούσατε προσέχοντες τῷ νῷ, ἑνὸς μὲν ἵν᾽ εἰδῆτε ἐκ μόνου *&c.* ἑτέρου δὲ, ὅτι, *&c.*

Ergo, Virtutis ergo, Virtutis cauſa, τῆς ἀρετῆς ἕνεκα: vt,

Demoſth. ὅτι στεφανοῖ ὁ δῆμος Δημοσθένην χρυσῷ στεφάνῳ ἀρετῆς ἕνεκα. *Quod populus coronat Demoſth. aurea corona virtutis ergo, &c.*

Nullus alius, niſi. οὐδεὶς ἄλλος πλὴν.

Iſocr. μηδένας ἄλλους καταλείπεσθαι κληρονόμους, πλὴν τῶν ἐξ ἡμῶν γεγονότας. *Nullos alios relinquere hæredes, niſi illos, qui ex nobis nati ſunt.*

οὐδεὶς ἄλλος ἤ.

Lycurg. εἰδὼς οὐδεμίαν ἄλλην ζημίαν οὖσαν τῆς δειλίας ἢ θάνατον. *Cùm ſciret nullam aliam pœnam timiditatis eſſe, quam mortem.*

Propter quæ beneficia?

Demoſth. διὰ ποίας εὐεργεσίας ἀξιοῖ Δημοσθένην στεφανῶσαι; *Propter quæ beneficia cupit Demoſthenem coronare?*

Conſultò, Data opera, De induſtria, Spontè.

ἐκ { προαιρέσεως
προνοίας }

ἑκουσίως
ἐξεπίτηδες
κατὰ προαίρεσιν
ἑκόντι
} ἁμαρτάνειν Data opera ſeu conſultò peccare. Demoſth. Iſocr. Ariſtot. *Pecher ou faire mal à ſon eſcient.*

αὐτομάτως, Sua ſponte.

His opponuntur,

ἀκουσίως
ἄκοντι
παρὰ προαίρεσιν
ἀηδῶς
ἐξ ἀνάγκης
} Contra voluntatem, Nolens. Inuitè, Grauatè. Demoſth. Iſocr. *Contre ſa volonté, à contrecœur, Malgré ſoy.*

ἑκούσιος
ἐθελούσιος
αὐτεπάγγελτος
ἐθελοντὴς
} Sua ſponte, Volens, Vltro faciens aliquid.

His opponitur ἀκούσιος.

Demoſth. τῶν ἀκουσίων τιμωρίας ἐλάττω, ἢ τῶν ἑκουσίων τάξαι, οὐ δίκαιον. *Quod rerum non voluntariarum minor pœna, quàm de induſtria commiſſarum ſanciatur, iuſtum non eſt.*

πόνοι, ἑκούσιοι καὶ ἀκούσιοι. Iſocr.

ἀγνοῶν
δι' ἄγνοιαν
} ἔπραξα. Per ignorantiam ſeu imprudentiam feci. *Par ignorance, Sans y penſer.*

βίᾳ { ἡμῶν. Inuitis nobis. Iſocr.
Θηβαίων. Inuitis Thebanis.

¶ Volens, Nolens ſeu Inuitus.

ἑκὼν, ἄκων.

Demoſth. ὅπως μήθ' ἑκὼν μήτ' ἄκων μηδεὶς ἀνατρέψῃ τὸ σκάφος, σκοπεῖσθαι χρή. *Vt nec de induſtria, nec imprudens quiſquam nauem euertat, prouidendum eſt.*

2. ἑκόντι, ἀκόντι.

Demoſth. μήθ' ἑκόντι μήτ' ἄκοντι μηδετέρῳ ἐξουσία γίνεσθαι, μηδὲ τῶν ἰδίᾳ πρᾶξαι. *Neutri vel volenti vel inuito licet quicquam ſeorſim agere.*

ἀκόντων τινῶν ποιεῖν τι. Inuitis aliquibus facere aliquid. Demoſthenes.

ἀηδῶς ὑπουργεῖν τοῖς φίλοις. Grauatim obſequi amicis. Iſocr.

οὐχ ἑκόντα, ἀλλ' ὡς οἷόν τε μάλιστα ἄκοντα ποιεῖν ἀναγκάζεσθαί τι. Non volentem, ſed quàm inuitiſſimum & coactum facere aliquid. Demoſth.

οὐκ ἑκόντα ἀλλὰ βιασθέντα, ἢ ἀναγκασθέντα δουλεύειν τινί. Non volentem, ſed coactum ſeruire alicui. Demoſth.

ADIVNCTA.

¶ *Vltrò.*

αὐτόματά μοι τὰ μέτρα ἐπὶ τὸ στόμα ἔρχεται, Luc. verſus mihi vltrò in os veniunt.

αὐτοκέλευστος ϗ ἐμαυτοῦ γνώμῃ πρὸς συμβάσεις ἐθελοντὴς ἀφῖγμαι, Phil. vltro, ac mea ſponte ad pactiones faciendas veni.

στρατιὰ ἐθελουργὸς ϗ αὐτοκέλευστος, idem. exercitus vltrò ac voluntarie collectus. Gall. *ſoldats volontaires.*

οὐκ ἐπίτηδες αὐτοὺς φοβῶν ταῦτα λέγει, Chryſoſt. non de induſtria, ac dedita opera, eos perterrefaciens his vtitur verbis.

Demoſth. συμβέβηκεν εὐτυχήματα ἀπὸ ταὐτομάτου. *Vltro felicitas ſeſe obtulit.*

ἑκούσιον, Voluntarium. ἀκούσιον, Non voluntarium.

Demoſth. τῶν ἀκουσίων τιμωρίαν ἐλάττω ἢ τῶν ἑκουσίων τάξαι δίκαιον. *Quod rerum non voluntariarum minor pœna, quam de induſtria commiſſarum ſancitur, iuſtum eſt.*

Iſocr. γύμναζε σεαυτὸν πόνοις ἑκουσίοις, ὅπως ἂν δύναιο ϗ τοὺς ἀκουσίους ὑπομένειν. *Exerce te laboribus voluntariis, vt labores non voluntarios ſuſtinere poßis.*

3. εἰδὼς ϗ ἑκών. Sciens, volens.

Ariſtot. εἴ τις πλέον ἑτέρῳ ἢ αὑτῷ νέμει εἰδὼς ϗ ἑκών, οὗτος αὐτὸς αὑτὸν ἀδικεῖ. *Si quis alteri plus tribuit, quàm ſibi ſciens & volens, is ſibi iniuriam facit.*

θάνατος. Voluntaria mors.
αὐθαίρετος { δουλεία. Voluntaria ſeruitus.
κίνδυνος. Voluntarium periculum.

αὐθαίρετα πήματα. Damna ſponte attracta & inuecta.

ἑκούσιος συμμαχία ϗ φόνος. Auxilium quod ſponte fertur, & voluntaria cædes. Demoſth.

ἑκούσιον ἀδίκημα. Scelus quod ſponte quis perpetrat. Plato.

ἀκούσιος φόνος. Non voluntaria cædes.

¶ Conſtat, Manifeſtum eſt, Palam eſt, Confeſſum eſt, Pro confeſſo habetur, In confeſſo eſt, Videre licet.

ὁμολογεῖται.

ὁμολογεῖται

τοὺς ἀπὸ Διὸς, εὐγενεστάτους τῶν ἡμιθέων εἶναι. In confeſſo eſt, oriundos à Ioue, ſemideorum nobiliſſimos eſſe. Iſocr. in Euag.

Idem, ὁμολογεῖται τὴν πόλιν ἡμῶν ἀρχαιοτάτην εἶναι, παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὀνομαστοτάτην. *Conſtat & palam eſt noſtrum Vrbem Vrbem (Atticam) antiquiſſimam eſſe, & apud omnes homines maximè celebrem.*

ὑπὸ τῶν πλείστων ὀνόματι σχεδόν. De nomine ferè conſtat inter plurimos Ariſt.

παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις δίκαιον εἶναι, ἑκάστους τὰ ἑαυτῶν ἔχειν. Apud omnes homines pro confeſſo habetur, iuſtum eſſe, vt ſua quiſque teneat. Demoſth.

Iſocr. αἰσχρὸν τὴν μὲν πόλιν ἡμῶν ὑπὸ πάντων ὁμολογεῖσθαι μουσικωτάτην εἶναι τὴν δὲ, *&c. Cùm inter omnes conſtet, Veſtram Vrbem peritia Muſicæ omnibus antecellere; turpe eſt, &c.*

παρὰ πάντων ὡς τὰ βέλτιστα εἰπὼν ἄδικα παθών. Conſtat inter omnes, cùm rectiſſimè ſenſiſſet, iniquè cum eo actum eſſe. Demoſth.

παρὰ πάντων τῶν λογοποιῶν, Περσέως τοῦ Διὸς καὶ Δανάης, Ἡρακλέα μὲν εἶναι τέτρασι γενεαῖς νεώτερον. *Conſtat inter omnes hiſtoricos, Perſeo, Iouis & Danaes filio, Herculem quatuor ætatibus iuniorem eſſe. Iſocr.*

ὅτι θυγάτηρ ἦν Ἀξιόχου. Confeſſum eſt, vel, Pro confeſſo habetur, quòd ipſa Axiochi filia ſit. Plutarch.

Hinc ὁμολογούμενον ἔργον. Factum vel officium, de quo conſtat, vel de quo nemo dubitat.

Iſocrates, τὸ πειρᾶσθαι σώζεσθαι καὶ περιγίγνεσθαι τῶν ἐχθρῶν, ὁμολογούμενον τοῖς ἄλλοις τῆς πόλεως ἔργον ἐστί. *Velle ſeipſum ſeruare, & hoſtes vincere, conſtat ſeu manifeſtum eſt, proprium ciuitatis officium eſſe.*

Idem, ἡμεῖς ἐκτησάμεθα μὲν ὁμολογουμένην χώραν ἡμετέραν εἶναι. *Nos poſſedimus regionem, quam conſtat noſtram eſſe.*

ὁμολογούμενα. Dicuntur res, de quibus nulla controuerſia eſt. Iſocr.

ὁμολογουμένως

Extra controuerſiam, Ex confeſſo. *Sans aucun different.*

Demoſth. ὁμολογουμένως ἄξιοι χάριτος. *Citra controuerſiam digni ſunt beneficio.*

τοῖς εἰρημένοις. Conuenienter & congruenter iis quę dicta ſunt. Xenoph.

ἀναμφισβητήτως. Citra controuerſiam, haud dubiè, Proculdubio, Sine dubio. Demoſth. Xenoph. & alij.

φανερόν
πρόδηλον
εὔγνωστον
οὐκ ἄδηλον
ἐστι vel γίνεται. Manifeſtum eſt. Conſtat, Notum eſt. *Il eſt tout euident, tout clair.*

Iſocr. ἅπασιν φανερόν ἐστι. *Omnibus conſtat. Palàm eſt.*

Idem, οἶμαί σοι νῦν γεγενῆσθαι φανερόν. *Arbitror tibi nunc manifeſtum eſſe.*

Demoſth. ἐκ γὰρ τούτων ἐξεταζομένων, τίς τινος αἴτιός ἐστι γενήσεται φανερόν. *Ex his ſi examinentur, apparebit ſeu manifeſtum erit; quis alicuius rei autor & cauſa ſit.*

Idem, ἀλλὰ μὴν πᾶσι φανερὸν γίνεται, ὅτι διενηνόχασι τῶν προγεγενημένων. *Sed omnibus palàm & manifeſtum eſt, quòd ſuperauerint maiores.*

Idem, κἀκεῖνο πρόδηλόν ἐστι. *Et illud notum, palàm eſt.*

Demoſth. ἐκ τῶν ἀμφοῖν πεπραγμένων πᾶσιν εὔγνωστον ἔσται, πότερός ποθ' ἡμῶν ἐστιν ὁ πονηρός, *Ex vtrinſque factis erit perſpicuum, vter noſtrum ſit improbus.*

Nonnunquam ἐστὶ vel γίνεται diſſimulatur: vt,

Iſocr. ad Philipp. ἀλλὰ μὴν κἀκεῖνο φανερὸν ὅτι, *&c.*

¶ In hoc loquendi genere vtuntur Græci etiam nominibus adiectiuis δῆλος, φανερὸς, ἀφανής, quæ Latinus ſermo mutat in aduerbia: vt,

Demoſth. ἐκ προαιρέσεως δῆλός ἐστι ποιήσας. *De induſtria eum hoc feciſſe, perſpicuum eſt.*

Idem, φανεροὶ πᾶσιν εἰσὶ τὴν πλεονεξίαν, οὐ τὸ δίκαιον αἱρούμενοι. *Perſpicuum eſt omnibus, eos auaritiam, & non æquitatem eligere.*

Idem, οὐκ ἀφανῆ ταῦτά ἐστιν οὕτω πραχθέντα. *Hæc ſic acta eſſe, obſcurum non eſt. Quare autem in his tribus dictis Demoſthenis, participia pro infinitiuis poſita ſint, notum eſt ex II. Appendice regula 13. De participiis noſtræ Syntaxeos.*

¶ δῆλον, Conſtat, Certum eſt, Perſpicuum eſt.

δῆλον
ὅτι λέγειν ἀρχόμενος ὧδε προοιμιάσεται. Certum eſt, quod vbi dicere inceperit ſic præfaturus ſit. Xenoph.
ὡς ὁ μηδὲν ὢν ἑαυτῷ χρήσιμος, οὐδ' ἂν ἄλλον φρόνιμον ποιήσειεν. Manifeſtum eſt, quod qui ſibiipſi nihil prodeſt, is nec alium prudentem efficere poſſit. Iſocr. ad Nicocl.
ἐμοί [cum datiuo perſonæ] Notum mihi eſt, Mihi conſtat: vt,

Xenoph. Memorab. 1. ὅτι τῷ καλῶς ἔχειν φροντισομένῳ δῆλον

ὅτις

ὅςις καρπώσεται. *Neque illi, qui pulchrè agrum conserit, notum est, quisnam fructus percepturus sit.*

¶ Conſtat vrbs Attica ex pluribus, quàm decem mille domibus. ἡ μὲν πόλις ἐκ πλειόνων ἢ μυρίων οἰκιῶν συνίςαται. Xenoph.

Idem, ἐκ τούτων ἁπάντων ἡ ἐκκλησία συνίςαται. *Ex his omnibus concio constat.*

Lycur. τρία γάρ ἐςιν ἐξ ὧν ἡ πολιτεία συνίςηκεν, ὁ ἄρχων, ὁ δικαςὴς, ὁ ἰδιώτης. *Vbi obseruandus est vsus verbi* συνίςημι.

ἐκ τούτων { μαθεῖν
vel καταμαθεῖν
ἐντεῦθεν κατιδεῖν
vel διαγνῶναι }
κἀκεῖθεν

ἐςὶ (vel etiam diſſimulato ἐςὶ) Ex his, vel hinc videre licet. Ex his facilè intelligitur, Hinc cernere licet, &c. *Par cela on peut cognoiſtre, On void bien par là que.*

Demosth. ἐκ πολλῶν ῥᾴδιον μαθεῖν, ὡς οὐκ ἀληθῆ λέγει οὐδέν τι αὐτός. *Ex his facilè intelligitur, non poſſe eum vera dicere.*

Isocr. ἐκ τούτων ῥᾳδίως καταμαθεῖν ὅτι. *Hinc facilè colligi potest, quod, &c. Hic* ἐςὶ, *diſsimulatum est.*

Idem ἐκ τούτων κατιδεῖν ἐςὶν, ὅτι. *Ex his liquet, quòd, &c. Idem* μάλιςα μὲν οὖν ἐντεῦθεν, ἄν τις δυνηθείη κατιδεῖν, ὅσῳ μετριώτεροι ἡμεῖς τῶν πραγμάτων ἐπεμελήθημεν. *In primis autem hinc perſpici potest, quanto moderatius nos omnia geſſerimus.*

Idem ἔπειτα κἀκεῖθεν ῥᾴδιον τὴν διάνοιαν διαγνῶναι τὴν ἐμήν. *Deinde hinc facilè mentem meam cernere licet.*

ποιῆσαι καταφανὲς Declarare, Probare, Oſtendere: vt,

Isocr. πειράσομαί σοι ποιῆσαι καταφανὲς, ὅτι πολὺ ἐν ἀμφοτέροις διήμαρτες. *Conabor tibi declarare, quod multum in vtraque re aberraueris.*

ἐπίδειξιν ποιεῖσθαι τῆς ῥώμης Oſtentare vires ſuas. Iſocr.

φανερῶς, Manifeſtè. λάθρα, κρύβδην Clam.

Demosth. οὐ λάθρα ποιεῖν τι, ἀλλὰ φανερῶς. *Non clàm facere aliquid, sed manifestè.*

λάθρα ἡμῶν. *Clam nobis id est, nobis neſcientibus. Demosth.*

κρύβδην ψηφίζεσθαι. *Clam decernere. Idem.*

ADIVNCTA.

¶ *Manifestum.*

δῆλον τοῦτό γε ἤδη καὶ παιδί, Plat. in Symp. hoc quidem iam vel puero perſpicuum eſt. καὶ παιδὶ διαγνῶναι δῆλά ἐςι Baſil. id eſt, καὶ παιδί. δῆλα γὰρ καὶ τυφλῷ, Plat. 5. Politic. hæc vel cæco clara ſunt.

καὶ μὴν ἅπαντί που κἀκεῖνο δῆλον, Philoſtr. illud vel cuilibet perſpicuum eſt.

εὔδηλος, ἔκδηλος, πρόδηλος, ἀρίδηλος, idem quod πάνυ δῆλος. ὡς καὶ αὐτῷ σοι ῥᾷστον. αἱ γένοιτο πρόδηλον. Baſil. vt tu quoque facillimè perſpicere queas. ἵνα αὐτοῦ τὴν μοχθηρίαν ἀριδηλοτέραν παραστήσω, Philoſtr. vt ipſius improbitatem magis ob oculos ponam, apertiúſque declarem.

δῆλον cum cauſæ adiunctione. ὅτι μὴ κόμπος τὸ διήγημα δῆλον ἐξ ὧν, &c. Gregor. quòd non merus faſtus atque inanis iactantia ſit, quod dico, ex eo perſpicuè declarari poteſt, quòd, &c.

δῆλος cum verbo ſubſtantiuo ac participio eleganter iungitur, vt δῆλος εἶ με μισῶν, non eſt dubium quin tibi ſim inuiſus, vel, odium mei præ te fers. Atque etiam frequenter participium reſoluitur per ὡς cum verbo. ὡς οὐ πρόθυμος εἶ με διδάξαι, δῆλος εἶ, Plat. in Eutyph. *Il eſt certain que tu n'as enuie de m'enſeigner.*

ἐναργὴς, idem quod δῆλος, Plato in Phædon. ἐναργὲς τῷ καὶ σμικρὸν νοῦν ἔχοντι, dilucidum eſt, vel parua mente prædito.

γνώριμος, Demoſth. γνώριμον τὴν ἑαυτῶν φύσιν πᾶσι κατέστησαν, Demoſt. naturam ſuam omnibus notam reddiderunt. πᾶσιν, οἶμαι, γνώριμον, idem. id eſt, δῆλον.

φανερὸς, idem. τὴν ἀπὸ τῆς ψυχῆς πικρίαν, καὶ κακόνοιαν φανερὰν καθιστάς, Demoſth. animi acerbitatem ac maleuolentiam declarans.

ἐμφανὴς. περιφανὴς, καταφανὴς, idem quod φανερός. ἐμφανίζειν, patefacere. ἐμφανὲς, vel, καταφανὲς ποιεῖν, Demoſth. τῆς οὐσίας τὸ πλῆθος οὐ βουλόμενοι καταφανὲς ποιῆσαι, opum ſuarum amplitudinem declarare nolentes.

ἀπόφασίν μοι δοῦναι τῆς οὐσίας τῆς αὐτοῦ, Demoſth. Gall. *me donner ſon bien par declaration.*

δημοσιεύεσθαι, καὶ εἰς τοὐμφανὲς ἐλθεῖν τὰ χρόνῳ μακρῷ κεκαλυμμένα, Greg. diuturno tempore occultata patefieri, atque in lucem venire.

ἐπιδείκνυτε γὰρ, καὶ ποιεῖτε πᾶσι φανερόν, Iſocr. perſpicuum omnibus facitis.

¶ Contrarius, Contraria.

ἐναντίον.

ἐναντίον { τοῦ συμφέροντος λέγειν. Dicere contrarium vtilitati. Xenop.
ποιεῖν τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις. Facere contrarium cæteris hominibus. Demoſth.

Iſocr. ἐναντία αὐτὸς αὑτῷ καὶ λέγων καὶ πράττων φανερός ἐστι. *Manifeſtum eſt, illum ſibi contraria dicere & facere.*

Demoſth.

Demoſt. λέγειν καὶ γράφειν ἐναντία τοῖς πεπραγμένοις. *Dicere & ſcribere contraria actionibus.*

Demoſth. ἐναντιώτερα πεπραγμένα ἑαυτοῖς πῶς ἂν γένοιτο; *Poſſuntne res inter ſe magis eſſe contraria?*

Xenoph. πᾶν τὸ ἐναντιώτατον δεῖ. *Plutarch.* τὰς ἐναντιωτάτας ἔχοντα δυνάμεις *Habentia maximè contrarias facultates.*

2. τοὐναντίον.

τοὐναντίον

τῶν καλῶν. Contraria rebus honeſtis. Æſchines. Plato. Xenoph. τἀναντία τούτων. Contrà quàm iſti.

τούτοις [cum datiuo perſonæ] vt,

Iſocr. τοὐναντίον πλείστοις τῶν ἀνθρώπων πέπονθα. *Contraria paßus ſum multis aliis hominibus.*

Plutar. αὐτὸς μὲν αὑτῷ τἀναντία πολλάκις εἴρηκε. *Sibi quidem ſæpè contraria dixit. Sed iungitur etiam datiuo rei.*

ἢ προσήδει, δρᾷ Facit contra quàm dixit. Ariſtophanes.

3. ὑπεναντίον.

ὑπεναντία { τοῖς λόγοις ποιεῖν Facere contraria verbis. Iſocr.
αὐτὸν αὑτῷ λέγειν. Sibi ipſi contraria dicere. Idem.

Iſoc. ὑπεναντία λέγει αὐτὸς αὑτῷ. *Dicit ſibi ipſi contraria.*

ἀντίστροφον cum genitiuo: vt,

Iſocr. Κόνων οὐ πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον ἀντίστροφα τούτων ἔπραξε. *Conon non multis annis poſt his contraria fecit.*

¶ Excepto vno, πλὴν ἑνός, χωρὶς ἑνός.

Iſocr. ἅπαντες, πλὴν ἑνὸς ἀνδρός. *Omnes, viro vno excepto. Idem* χωρὶς τῆς ἡμετέρας, πᾶσαι πόλεις. *Omnes ciuitates excepta noſtra.*

Excipere aliquem, hoc eſt, eximere in ſermone, ἐξαιρεῖν τινὰ τοῦ λόγου.

Plato. Σωκράτην δ' ἐξαιρῶ τοῦ λόγου. *Socratem autem excipio.*

Vbi? ποῦ;

Demoſth. ἀλλὰ ποῦ συντρίβεται, καὶ ποῦ δυσχεραίνεται; *Sed vbi colliditur res, & in quo eſt difficultas?*

Vbi, Vbicunque. οὗ.

Demoſth. καὶ λέγε ἐπισχὼν οὗ ἄν σοι κελεύω. *Et lege ac reſiſte ſeu ſuperſede vbicunque te iuſſero.*

Vbi. ibi. ὅπου, ἐνταῦθα: vel ὅπου, ἐκεῖ.

Plutarch. ὅπου γέροντές εἰσιν ἀναίσχυντοι, ἐνταῦθα ἀνάγκη καὶ τοὺς νέους ἀναιδεστάτους εἶναι. *Vbi ſenes inuerecundi ſunt, ibi neceſſe eſt iuuenes impudentiſſimos eſſe.*

Chryſoſt. ὅπου πλείων ὁ πόνος, ἐκεῖ μείζων ἡ ἡδονή. *Vbi plus laboris eſt, ibi & voluptas maior eſt.* Nonnunquam etiam voces ἐνταῦθα & ἐκεῖ in altero membro periodi diſſimulantur. Vbi res ita tulerit, ἥτινα ἂν τύχῃ. Demoſth.

¶ Cùm, tum. Vbi, tum. Poſtquam, tum. Poſtquam.

ἐπειδὴ, τηνικαῦτα.

Demoſth. ἐπειδὴ κριθείς τις ἐξελεγχθῇ, τηνικαῦτα ἀδικήματα γίγνεται. *Poſtquam iudicio quis ſit conuictus, tum demum fiunt ſcelera.*

ἐπειδὴ, ἀλλά, ſequente participio.

Iſocr. καὶ ταῦτ' ἔπραξεν, οὐκ ἐπειδὴ ἀπολελαυκὼς ἦν τῶν παρόντων ἀγαθῶν, ἀλλ' ἀκμάζων. *Et hac fecit, non vbi bona illa percepiſſet, ſed in ipſo ætatis flore.*

2. ὅταν, τηνικαῦτα.

Vlpian. ὅταν μὲν οὐκ ἔχωμεν ὅμοια, τηνικαῦτα οὐδὲν κωλύει, &c. *Cùm ſimilia non habemus, tum nihil vetat, quò minus, &c.*

3. ἐπειδὰν, τηνικαῦτα.

Demoſth. ἐπειδὰν τὴν προσωποληψίαν λύσητε, τηνικαῦτα ζητεῖτε. *Poſtquam perſonarum reſpectum ſuſtuleritis, tum quærite aliquem, &c.*

4. ἐπειδὰν, τότε.

Demoſth. ἐπειδὰν εὖ πάθωμεν, τότε τὴν ἀξίαν τοῦ ποιήσαντος σκεψόμεθα. *Cùm beneficia acceperimus, tum de dignitate eius, qui dedit, diſputabimus.*

5. ἐπειδὴ.

Iſocr. ἐπειδὴ δ' ἄνδρες ἐγενόμεθα. *Poſtquam ad virilem ætatem peruenimus: Vel, Cùm viri facti ſumus.*

Eodem modo ἐπεὶ *&* ἐπειδὰν *vſurpantur, ſed ſemper cum coniunctiuo. Demoſt. Iſocr.*

6. Ἐπειδάν.

Demoſth. ἐπειδὰν ἅπαντα ἀκούσητε, κρίνατε, καὶ μὴ πρότερον προλαμβάνετε. *Vbi omnia audiueritis, iudicate, & non anticipate. Hic* ἐπειδὰν *ſine altera voce ponitur.*

Simulatque. Simulac.

ἅμα, aut ἅμα τε, ſequente καὶ, imo verbo interiecto, vel etiam pluribus: vt,

Demoſt. ἅμα ἀκηκόαμέν τι καὶ καθίσταμεν. *Simulatque audiuimus aliquid etiam conſtituimus.*

Chryſoſt. ἅμα τε προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας τοῦ χριστοῦ καὶ σωτηρίας ἔτυχε. *Simul atque ad pedes Chriſti procubuit, etiam ſalutem adepta est.*

Iſocr. ἅμα γὰρ ἡμεῖς τε τῆς ἀρχῆς ἀπεστερήμεθα, καὶ τοῖς Ἕλλησιν ἀρχὴ τῶν κακῶν ἐγένετο. *Simulatque nos imperio priuati ſumus, Cracorum imperium ad malos peruenit.*

Demoſth. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ *Simul ac diluxit.*

Simul ac ὡς.

Demoſth. ὡς γὰρ ἀνέστη τάχιστα ἐκ ἐκείνης τῆς ἀσθενείας ὁ φράστωρ. *Nam ſimul ac ex infirmitate illa ſurrexit Phraſtor, &c.*

¶ Conſumere vel terere tempus, ætatem, annos, dies, In aliqua re commorari.

διατρίβειν.

διατρίβειν

χρόνον ἢ τὸν βίον. Conſumere tempus aut ætatem. Iſocr.

πολὺν χρόνον ἐν ταῖς ὁδοῖς. In itineribus multum temporis conſumere. Xenoph.

συχνὸν τοῦ βίου. Magnam vitæ partem conſumere: vt,

Plato, μεθ' ὑμῶν συχνὸν διέτριψε τοῦ βίου. *Vobiſcum magnam vitæ partem attriuit.*

ἔν τινι. Terere tempus in aliqua re, Immorari in aliqua re. Iſocr. & Demoſth.

πλεῖστον χρόνον ἐν τῷ βουλεύεσθαι. Deliberando plurimum temporis conſumere.

χρόνον περί τι In aliqua re tempus conſumere. Iſocr.

ἡμέρας τινάς. Aliquot dies conſumere. Xenoph.

ἔτη. Annos conſumere: vt,

Iſocr. ἤδη ἓξ ἔτη διέτριψε. *Iam ſex annos conſumpſit.*

πλεῖστον χρόνον ἐπὶ τοῖς οἰκείοις. In propriis rebus plurimum temporis conſumere. Iſocr.

μετά τινος (omiſſo accuſatiuo βίον vel χρόνον) Cum aliquo tempus conſumere, vel apud aliquem commorari. Iſocr. in Panath.

ἐν τῇ πόλει. In ciuitate commorari. Iſocr.

κατά τι. In aliqua re tempus terere: vt,

Demoſth. ἵνα μὴ καθ' ἕκαστα λέγων διατρίβω. *Ne in ſingulis recenſendis tempus teram.*

Iſocrates, τί δεῖ καθ' ἕκαστα λέγοντα διατρίβειν; *Quid opus* σοὶ ἀνατίθημι. Culpam in te transfero: vt,

Iſocr. ὧν ἂν ἐκεῖνος ἁμάρτῃ σοὶ τὰς αἰτίας ἀναθήσουσι. *Quicquid ille peccauerit alij tibi imputabunt. Accipitur etiam hoc modo in bonam partem.*

τῶν πραγμάτων τούτων σοὶ ἀνατίθημι. Cauſam harum rerum tibi imputo. Demoſthen.

σοὶ ἐπιτίθημι. Tibi acceptum refero: vt,

Iſocr. καί τοι τῶν ῥηθέντων εἰ καὶ μηδὲν ἕτερον συμβαλοίμην, ἅπαντες ἂν ἐμοὶ τὴν αἰτίαν ἐπιθεῖεν. *Atqui ſi nihil præter iam dicta conferrem, omnes tamen culpam in me transferrent.*

σοὶ ἐπάγω: vt,

Demoſth. ἐμὲ τὴν αἰτίαν σοὶ ταύτην ἐπάγειν λέγουσι. *Dicunt me hanc culpam in te transferre.*

εἰς σὲ τρέπω. Culpam in te transfero. *Plutarc.*

τοῦ φόνου ἐπὶ σὲ ἄγω Cauſam cædis tibi imputo. Demoſth.

τῆς ἡμετέρας εὐπαιδίας εἰς θεοὺς ἀναφέρομεν. Sobolis noſtræ proſperitatem diis acceptam referimus. Iſocr. *Vbi verbum ἀναφέρω notandum eſt.*

τούτων τῶν ἀγαθῶν δικαίως ἐπεγράφομεν τοῖς βασιλεῦσι. Horum bonorum cauſam meritò regibus aſcriberemus. Dem. *Deriuatur autem ἐπεγράφομεν à verbo ἐπιγράφω.*

αἴτιοι vel αἰτίας ἔχειν dicitur, cui aliquid acceptum fertur, vel imputatur: vt,

Iſocr. ἢν γὰρ δόξῃ τῶν πόλεων ταῖς προεχούσαις ἀπέχεσθαι τῶν ἀδικημάτων, ἡμεῖς τούτων τῶν ἀγαθῶν τὴν αἰτίαν ἕξομεν. *Si ille potentioribus vrbibus viſus fuerit abſtinere ab iniuriis, ea felicitas nobis imputabitur.*

Idem, εἰ μὲν οὖν ἀνοήτως ἐδόξαζον, δικαίως ἂν ἐκεῖνοι τὴν αἰτίαν εἶχον. *Si ſtultè ita ſenſiſſent, merito ipſis hoc imputandum eſſet. Dicimus igitur* αἴτιαν ἔχειν *ſimpliciter:* & αἰτίαν ἔχειν, *addito genitiuo cauſæ.*

2. αἰτιάω.

Plato. καὶ ἔγωγε ὦ Φαῖδρε αἰτιῶμαι τοὺς ἐντοπίους θεούς. *Ego, Phadre, hoc geniјs loci tribuo, ſeu acceptum refero.*

3. αἰτιατέον.

Φαῦστον τῶν γεγενημένων. Phauſtus illorum quæ facta ſunt, cauſa ſeu autor dicendus eſt, vel propter hæc accuſandus eſt.

Plato 2. de Rep. τῶν ἀγαθῶν οὐδένα ἄλλον αἰτιατέον. *Bonorum nullus alius autor dicendus eſt. Vbi nota accuſatiuum*

tiuum perſonæ & genitiuum cauſæ.
μοι ἐκεῖνος, Ille mihi accuſandus eſt Luc.

¶ Cauſa cur, Cauſa propter quam.

αἴτιον τ͂, &c. *Ariſtot.* αἴτιόν ἐστι τοῦ μὴ γίνεσθαι περὶ αὐτὰ λήθην. *Cauſa eſt cur nulla obliuione obruantur.*

αἰτία, δι' ἣν.

Iſocrates, ἐγὼ μὲν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τὴν αἰτίαν ἔχω εἰπεῖν, δι' ἣν οὗτος ὡμολόγησεν ἀποδώσειν τὸ χρυσίον. *Ego quidem, iudices, cauſam dicere poſſum propter quam ipſe ſe aurum redditurum confeſſus ſit.*

Idem, αἱ μὲν οὖν αἰτίαι, δι' ἃς οὐκ ἔξεστί μοι ποιεῖν, ἃ βούλομαι, τοσαῦται συμβεβήκασι. *Cauſæ igitur, propter quas ea, quæ vellem, mihi facere non liceat, multæ inciderunt.*

αὕτη αἰτία ἐστὶ, τοῦ &c.

Iſocr. αὕτη αἰτία ἐστὶ τοῦ μὴ δύνασθαί με τυχεῖν τῆς δόξης ἧς ἀξιοῦσί με. *Hæc cauſa eſt quod non conſequar honorem & gloriam, qua dignus ſum.*

¶ Locutiones illæ, in quibus vocabula Cauſa, vel gratia vſurpantur, ſæpè præpoſitionem ὑπὲρ aut ἕνεκα admittunt: vt,

Demoſth. οἱ πρόγονοι χρήματα πλεῖστά ποτε κεκτημένοι, πάνθ' ὑπὲρ φιλοτιμίας ἀνήλωσαν. *Maiores noſtri, homines opulenti, honoris cauſa, vel propter honorem, vel honoris conſequendi gratia, vniuerſas opes inſumpſerunt.*

Idem, ὑπὲρ δόξης οὐδένα πώποτε κίνδυνον ἐξέστησαν. *Gloriæ cauſa nullum vnquam periculum detrectarunt.*

Additur & præpoſitioni ὑπὲρ articulus genitiui caſus cum verbo infinitiuo: vt,

Demoſth. ὑπομένειν χειμῶνας καὶ πόνους καὶ κινδύνους ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν τὴν δόξαν. *Suſtinere tempeſtates & labores ac pericula adipiſcendæ gloriæ cauſa.*

Iſocr. ὑπὲρ τοῦ τυχεῖν καλῆς δόξης θνήσκειν ἐθέλοντες. *Gloriæ conſequendæ cauſa mori volentes.*

Idem, χρημάτων ἕνεκα ποιεῖν αἰσχρόν τι, τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν οὐκ ἔστι. *Pecuniæ cauſa facere aliquid turpiter, honeſtorum & bonorum virorum non eſt.*

Idem, κέρδους ἕνεκα πάντες ἀδικοῦσι. *Lucri cauſa omnes iniuſtè agunt.*

Idem, δύο ἐστὶν ὧν ἕνεκα πάντες τίθενται οἱ νόμοι τοῦ μηδένα μηδὲν ἃ μὴ δίκαιόν ἐστι, ποιεῖν, καὶ τοῦ τοὺς παραβαίνοντας ταῦτα, κολαζομένους βελτίους τοὺς ἄλλους ποιεῖν. *Duæ ſunt cauſæ, propter quas, vel, Duo ſunt quo-*

tum cauſa omnes feruntur leges: tum vt ne quiſquam iniuſti aliquid agat: tum vt iis, qui ius violarunt, punitis, alij meliores reddantur. Vbi notentur dictiones δυοῖν τούτων ἕνεκα, *&c.*

Nullam aliam ob cauſam, niſi, &c. οὐδενὸς ἄλλου ἕνεκα ἢ τοῦ, δι᾽ οὐδὲν ἕτερον, ἢ.

Demoſt. τὸν τῶν προθεσμιῶν νόμον δοκεῖ μοι ὁ Σόλων οὐδενὸς ἄλλου ἕνεκα θεῖναι ἢ τοῦ μὴ συκοφαντεῖσθαι ὑμᾶς. *Legem de præfinito tempore, mea quidem ſententia haud aliam ob cauſam Solon tulit, niſi vt ne nos per calumniam exagitaremur.*

Iſocr. αὐτῷ μοι φθονοῦσι, δι᾽ οὐδὲν ἕτερον, ἢ διὰ τούτους. *Mihi inuident, non propter aliud niſi propter has orationes.*

Multis de cauſis, Multas ob cauſas, πολλῶν ἕνεκα.

Demoſth. ἃ πολλῶν μὲν ἕνεκα εἰκότως ἀκούσεσθέ μου. *Quæ propter multas cauſas merito a me audietis. Idem,* ὡς ἐβουλόμην ἂν πολλῶν ἕνεκα ζῆν.

Qua de cauſa, propter quam cauſam, οὗπερ ἕνεκα.

Demoſth. συνέβη τὸν Φίλιππον ἐλθεῖν ἐφ᾽ ἡμᾶς, οὗπερ ἕνεκα τὰς πόλεις οὗτοι συνέκρουσαν. *Contigit vt Philippus nos aggrederetur, qua de cauſa hi ciuitates inter ſe committebant.*

δυοῖν ἕνεκα. Propter duas cauſas: Sequitur deinde ἑνὸς μὲν, ἵνα. Et poſtea, ἑτέρου δὲ ὅτι: vt,

Demoſth. pro corona. ἃ μὲν δυοῖν ἕνεκα ἀκούσατε προσέχοντες τὸν νοῦν, ἑνὸς μὲν τοῦ εἰδέναι ἐκ μόνου *&c.* ἑτέρου δὲ, ὅτι, *&c.*

Ergo, Virtutis ergo, Virtutis cauſa, τῆς ἀρετῆς ἕνεκα: vt,

Demoſth. ὅτι στεφανοῖ ὁ δῆμος Δημοσθένην χρυσῷ στεφάνῳ ἀρετῆς ἕνεκα. *Quod populus coronat Demoſth. aurea corona virtutis ergo, &c.*

Nullus alius, niſi οὐδεὶς ἄλλος πλὴν.

Iſocr. μηδένας ἄλλους καταλείπεσθαι κληρονόμους, πλὴν τοὺς ἐξ ἡμῶν γεγονότας. *Nullos alios relinquere hæredes, niſi illos, qui ex nobis nati ſunt.*

οὐδεὶς ἄλλος ἢ.

Lycurg. εἰδὼς οὐδεμίαν ἄλλην ζημίαν οὖσαν τῆς δειλίας ἢ θάνατον. *Cùm ſciret nullam aliam pœnam timiditatis eſſe, quàm mortem.*

Propter quæ beneficia?

Demoſth. διὰ ποίας εὐεργεσίας ἀξιοῖ Δημοσθένην στεφανῶσαι; *Propter quæ beneficia cupit Demoſthenem coronare?*

Conſultò, Data opera, De induſtria, Spontè.

ἐκ { προαιρέσεως
{ προνοίας

ἑκουσίως
ἐξεπίτηδες
κατὰ προαίρεσιν
ἑκόντι
} ἁμαρτάνειν Data opera ſeu conſultò peccare. Demoſth. Iſocr. Ariſtot. *Pecher ou faire mal à ſon eſcient.*

αὐτομάτως, Sua ſponte.

His opponuntur,

ἀκουσίως
ἄκοντι
παρὰ προαίρεσιν
ἀηδῶς
ἐξ ἀνάγκης
} Contra voluntatem, Nolens, Inuitè, Grauatè. Demoſth. Iſocr. *Contre ſa volonté, à contrecœur, Malgré ſoy.*

ἑκούσιος
ἐθελούσιος
αὐτεπάγγελτος
ἐθελοντὴς
} Sua ſponte, Volens, Vltro faciens aliquid.

His opponitur ἀκούσιος.

Demoſth. τῶν ἀκουσίων τιμωρίαν ἐλάττω, ἢ τῶν ἑκουσίων τάξαι, οὐ δίκαιον. *Quod rerum non voluntariarum minor pœna, quàm de induſtria commiſſarum ſanciatur, iuſtum non eſt.*

πόνοι, ἑκούσιοι καὶ ἀκούσιοι. Iſocr.

ἀγνοῶν
δι' ἄγνοιαν
} ἔπραξα. Per ignorantiam ſeu imprudentiam feci. *Par ignorance, Sans y penſer.*

βίᾳ { ἡμῶν. Inuitis nobis. Iſocr.
Θηβαίων. Inuitis Thebanis.

¶ Volens, Nolens ſeu Inuitus.

ἑκὼν, ἄκων.

Demoſth. ὅπως μήθ' ἑκὼν μήτ' ἄκων μηδεὶς ἀνατρέψῃ τὸ σκάφος, σκοπεῖσθαι χρή. *Vt nec de induſtria, nec imprudens quiſquam nauem euertat, prouidendum eſt.*

2. ἑκόντι, ἀκόντι.

Demoſth. μήθ' ἑκόντι μήτ' ἀκόντι μηδετέρῳ ἐξουσία γινέσθω, μηδὲ τῶν ἰδίᾳ πρᾶξαι. *Neutri vel volenti vel inuito licet quicquam ſeorſim agere.*

ἀκόντων τινῶν ποιεῖν τι. Inuitis aliquibus facere aliquid. Demoſthenes.

ἀηδῶς ὑπουργεῖν τοῖς φίλοις. Grauatim obſequi amicis. Iſocr.

οὐχ ἑκόντες, ἀλλ' ὡς ὅτι μάλιστα ἄκοντες ποιεῖν ἀναγκάζεσθαί τι. Non

ὁμολογεῖται.

ὁμολογούμενον

τὰς ἀπὸ Διὸς, εὐγενεστάτους τῶν ἡμιθέων εἶναι. In confeſſo eſt, oriundos à Ioue, ſemideorum nobiliſſimos eſſe. Iſocr. in Euag.

Idem, ὁμολογεῖται δὲ τὴν πόλιν ἡμῶν ἀρχαιοτάτην εἶναι, παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὀνομαστοτάτην. *Conſtat & palam eſt noſtrum vrbem vrbem (Atticam) antiquiſſimam eſſe, & apud omnes homines maximè celebrem.*

ὑπὸ τῶν πλείστων ὀνόματι σχεδόν. De nomine ferè conſtat inter plurimos Ariſt.

παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις δίκαιον εἶναι, ἑκάστους τὰ ἑαυτῶν ἔχειν. Apud omnes homines pro confeſſo habetur, iuſtum eſſe, vt ſua quiſque teneat. Demoſth.

Iſocr. αἰσχρὸν τὴν μὲν πόλιν ἡμῶν ὑπὸ πάντων ὁμολογεῖσθαι μουσικωτάτην εἶναι τὸν δὲ, *&c. Cùm inter omnes conſtet, veſtram vrbem peritia Muſicæ omnibus antecellere; turpe eſt, &c.*

παρὰ πάντων ὡς τὰ βέλτιστα εἰπὼν ἄδικα πάθοι. Conſtat inter omnes, cùm rectiſſimè ſenſiſſet, iniquè cum eo actum eſſe. Demoſth.

παρὰ πάντων τῶν λογοποιῶν, Περσέως τοῦ Διὸς καὶ Δανάης, Ἡρακλέα μὲν εἶναι τέτρασι γενεαῖς νεώτερον. *Conſtat inter omnes hiſtoricos, Perſeo, Iouis & Danaes filio, Herculem quatuor ætatibus iuniorem eſſe. Iſocr.*

ὅτι θυγάτηρ ἦν Ἀξιόχου. Confeſſum eſt, vel, Pro confeſſo habetur, quòd ipſa Axiochi filia ſit. Plutarch.

Hinc ὁμολογούμενον ἔργον. Factum vel officium, de quo conſtat, vel de quo nemo dubitat.

Iſocrates, τὸ πειρᾶσθαι σώζεσθαι καὶ περιγίνεσθαι τῶν ἐχθρῶν, ὁμολογούμενον τοῖς ἄλλοις τῆς πόλεως ἔργον δεῖ. *Velle ſeipſum ſeruare, & hoſtes vincere, conſtat ſeu manifeſtum eſt, proprium ciuitatis officium eſſe.*

Idem, ἡμεῖς ἐκτησάμεθα μὲν ὁμολογουμένην χώραν ἡμετέραν εἶναι. *Nos poſſedimus regionem, quam conſtat noſtram eſſe.*

ὁμολογούμενα. Dicuntur res, de quibus nulla controuerſia eſt. Iſocr.

ὁμολογουμένως

Extra controuerſiam, Ex confeſſo. *Sans aucun different.*

Demoſth. ὁμολογουμένως ἄξιοι χάριτος. *Citra controuerſiam digni ſunt beneficio.*

τοῖς εἰρημένοις. Conuenienter & congruenter iis quę dicta ſunt. Xenoph.

ἀναμφισβητήτως. Citra controuerſiam, haud dubiè, Procul dubio, Sine dubio. Demoſth. Xenoph. & alij.

φανερὸν
πρόδηλον
εὔγνωστον
οὐκ ἄδηλον
} ἐστὶ vel γίνεται. Manifeſtum eſt: Conſtat, Notum eſt. *Il eſt tout euident, tout clair.*

Iſocr. ἅπασιν φανερόν ἐστι. *Omnibus conſtat. Palàm eſt.*

Idem, οἶμαί σοι νῦν γεγενῆσθαι φανερόν. *Arbitror tibi nunc manifeſtum eſſe.*

Demoſth. ἀπὸ γὰρ τούτων ἐξεταζομένων, τίς τινος αἴτιός ἐστι γενήσεται φανερόν. *Ex his ſi examinentur, apparebit ſeu manifeſtum erit; quis alicuius rei autor & cauſa ſit.*

Idem, ἀλλὰ μὴν πᾶσι φανερὸν γίνεται, ὅτι διενηνόχασι τῶν προγεγενημένων. *Sed omnibus palàm & manifeſtum eſt, quòd ſuperauerint maiores.*

Idem, κἀκεῖνο πρόδηλόν ἐστι. *Et illud notum, palàm eſt.*

Demoſth. ἐκ τῶν ἀμφοῖν πεπραγμένων πᾶσιν εὔγνωστον ἔσται, πότερός ποθ' ἡμῶν ἐστιν ὁ πονηρός, *Ex vtriuſque factis erit perſpicuum, vter noſtrum ſit improbus.*

Nonnunquam ἐστὶ vel γίνεται diſſimulatur: vt,

Iſocr. ad Philipp. ἀλλὰ μὴν κἀκεῖνο φανερὸν ὅτι, *&c.*

¶ In hoc loquendi genere vtuntur Græci etiam nominibus adiectiuis δῆλος, φανερὸς, ἀφανὴς, quæ Latinus ſermo mutat in aduerbia: vt,

Demoſth. ἐκ προαιρέσεως δῆλός ἐστι ποιήσας. *De induſtria eum hoc feciſſe, perſpicuum eſt.*

Idem, φανεροὶ πᾶσιν εἰσὶ τὴν πλεονεξίαν, οὐ τὸ δίκαιον αἱρούμενοι. *Perſpicuum eſt omnibus, eos auaritiam, & non æquitatem eligere.*

Idem, οὐκ ἀφανῆ ταῦτά ἐστιν οὕτω πραχθέντα. *Hæc ſic acta eſſe, obſcurum non eſt. Quare autem in his tribus dictis Demoſthenis, participia pro infinitiuis poſita ſint, notum eſt ex II. Appendice regula 13. De participiis noſtræ Syntaxeos.*

¶ δῆλον, Conſtat, Certum eſt, Perſpicuum eſt.

δῆλον
{ ὅτι λέγειν ἀρχόμενος ὧδε προοιμιάσεται. Certum eſt, quod vbi dicere inceperit ſic præfaturus ſit. Xenoph.
ὡς ὁ μηδὲν ὢν ἑαυτῷ χρήσιμος, οὐδ' ἂν ἄλλον φρόνιμον ποιήσειεν. Manifeſtum eſt, quod qui ſibiipſi nihil prodeſt, is nec alium prudentem efficere poſſit. Iſocr. ad Nicocl.
ἐμοὶ [cum datiuo perſonæ] Notum mihi eſt, Mihi conſtat: vt,

Xenoph. Memorab. 1. ὅτι τῷ καλῶς ἄρχειν φροντιουμένῳ δῆλον ὅστις καρπώσεται. *Neque illi, qui pulchrè agrum conſerit, notum eſt, quiſnam fructus percepturus ſit.*

¶ Conſtat vrbs Attica ex pluribus, quàm decem mille domibus. ἡ μὲν πόλις ἐκ πλειόνων ἢ μυρίων οἰκιῶν συνίσταται. Xenoph.

Idem, ἐκ τούτων πάντων ἡ ἐκκλησία συνίσταται. *Ex his omnibus concio conſtat.*

Lycur. τρία γάρ ἐστιν ἐξ ὧν ἡ πολιτεία συνίστηκεν, ὁ ἄρχων, ὁ δικαστὴς, ὁ ἰδιώτης. *Vbi obſeruandus eſt vſus verbi* συνίστημι.

ἐκ τούτων { μαθεῖν } ἐστὶ (vel etiam diſſimulato ἐστὶ) Ex his, vel
vel { καταμαθεῖν } hinc videre licet. Ex his facilè intelli-
ἐντεῦθεν { } gitur, Hinc cernere licet, &c. *Par cela*
vel { κατιδεῖν } *on peut cognoiſtre, On void bien par là*
κἀκεῖθεν { } *que.*
{ διαγνῶναι }

Demoſth. ἐκ πολλῶν ῥᾴδιον μαθεῖν, ὡς οὐκ ἀληθῆ λέγειν οἶδέ τι αὐτόν. *Ex his facilè intelligitur, non poſſe eum vera dicere.*

Iſocr. ἐκ τούτων ῥᾳδίως καταμαθεῖν ὅτι. *Hinc facilè colligi poteſt, quod, &c. Hic* ἐστὶ, *diſſimulatum eſt.*

Idem ἐκ τούτων κατιδεῖν ἐστὶν, ὅτι. *Ex his liquet, quòd, &c. Idem* μάλιστα μὲν οὖν ἐντεῦθεν, ἂν παραθεωρηθεῖεν κατιδεῖν, ὅσῳ μετριώτερον ἡμεῖς τῶν πραγμάτων ἐπεμελήθημεν. *In primis autem hinc perſpici poteſt, quanto moderatius nos omnia geſſerimus.*

Idem ἔπειτα κἀκεῖθεν ῥᾷστον τὴν διάνοιαν διαγνῶναι τὴν ἐμήν. *Deinde hinc facilè mentem meam cernere licet.*

ποιῆσαι καταφανὲς Declarare, Probare, Oſtendere: vt,

Iſocr. πειράσομαί σοι ποιῆσαι καταφανὲς, ὅτι πολὺ ἐν ἀμφοτέροις διήμαρτες: *Conabor tibi declarare, quòd multum in vtraque re aberraueris.*

ἐπίδειξιν ποιεῖσθαι τῆς ῥώμης Oſtentare vires ſuas. Iſocr.

φανερῶς, Manifeſtè. λάθρα, κρύβδην Clam.

Demoſth. οὐ λάθρα ποιεῖν τι, ἀλλὰ φανερῶς. *Non clàm facere aliquid, ſed manifeſtè.*

λάθρα ἡμῶν. *Clam nobis id eſt, nobis neſcientibus. Demoſth.*

κρύβδην ψηφίζεσθαι. *Clam decernere. Idem.*

A D I V N C T A.

¶ *Manifeſtum.*

δῆλον τοῦτό γε ἤδη καὶ παιδί, Plat. in Symp. hoc quidem iam vel puero perſpicuum eſt. καὶ παιδικῇ διανοίᾳ δῆλά ἐστι Baſil. id eſt, καὶ παιδί. δῆλα γὰρ καὶ τυφλῷ, Plat. 5. Politic. hæc vel cæco clara ſunt.

Demoſt. λέγει καὶ γράφει ἐναντία τοῖς πεπραγμένοις. *Dicere & ſcribere contraria actionibus.*

Demoſth. ἐναντιώτερα πράγματα ἑαυτοῖς πῶς ἂν γένοιτο; *Poſſuntne res inter ſe magis eſſe contraria?*

Xenoph. καὶ τὸ ἐναντιώτατον δή. *Plutarch.* τὰς ἐναντιωτάτας ἔχοντα δυνάμεις *Habentia maximè contrarias facultates.*

2. τοὐναντίον.

ἐναντία

τῶν καλῶν. Conttaria rebus honeſtis. Æſchines. Plato. Xenoph. τἀναντία τούτων. Contrà quàm iſti.

τοῖς [cum datiuo perſonæ] vt,

Iſocr. τἀναντίον πλείστοις τῶν ἀνθρώπων πέπονθα. *Contraria paſſus ſum multis aliis hominibus.*

Plutar. αὐτὸς μὲν αὑτῷ τἀναντία πολλάκις εἴρηκε. *Sibi quidem ſæpè contraria dixit. Sed iungitur etiam datiuo rei.*

ἢ προσῄδεν δρᾷ Facit contra quàm dixit. Ariſtophanes.

3. ὑπεναντίον.

ὑπεναντία { τοῖς λόγοις ποιεῖν Facere contraria verbis. Iſocr.
αὐτὸν αὑτῷ λέγειν. Sibi ipſi contraria dicere. Idem.

Iſoc. ὑπεναντία λέγει αὐτὸς αὑτῷ. *Dicit ſibi ipſi contraria.*

ἀντίστροφον cum genitiuo: vt,

Iſocr. Κόνων δ' οὐ πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον ἀντίστροφα τούτων ἔπραξε. *Conon non multis annis poſt his contraria fecit.*

¶ Excepto vno, πλὴν ἑνός. χωρὶς ἑνός.

Iſocr. ἅπαντες, πλὴν ἑνὸς ἀνδρός. *Omnes, viro vno excepto. Idem.* χωρὶς τῆς ἡμετέρας, πᾶσαι πόλεις *Omnes ciuitates excepta noſtra.*

Excipere aliquem, hoc eſt, eximere in ſermone, ἐξαίρειν τινὰ τοῦ λόγου.

Plato. Σωκράτην δ' ἐξαίρω τοῦ λόγου. *Socratem autem excipio.*

Vbi? ποῦ;

Demoſth. ἀλλὰ ποῦ συντρίβεται, καὶ ποῦ δυσχεραίνεται; *Sed vbi colliditur res, & in quo eſt difficultas?*

Vbi, Vbicunque. οὗ.

Demoſth. καὶ λέγε ἐπίσχες οὗ ἄν σε κελεύω. *Et lege ac neſiſte ſeu ſuperſede vbicunque te iuſſero.*

Vbi, ibi, ὅπου, ἐνταῦθα: vel ὅπου, ἐκεῖ.

Plutarch. ὅπου γέροντές εἰσιν ἀναίσχυντοι, ἐνταῦθα ἀνάγκη καὶ τοὺς νέους ἀναιδεστάτους εἶναι. *Vbi ſenes inuerecundi ſunt, ibi neceſſe eſt iuuenes impudentiſſimos eſſe.*

Chryſoſt. ὅπου πλείων ὁ πόνος, ἐκεῖ μείζων ἡ ἡδονή. *Vbi plus laboris eſt, ibi & voluptas maior eſt.* Nonnunquam etiam voces ἐνταῦθα & ἐκεῖ in altero membro periodi diſſimulantur. Vbi res ita tulerit, ἡνίκα ἂν τύχῃ. Demoſth.

¶ Cùm, tum. Vbi, tum. Poſtquam, tum. Poſtquam.

ἐπειδὴ, τηνικαῦτα.

Demoſth. ἐπειδὰν κριθείς τις ἐξελεγχθῇ, τηνικαῦτα ἀδικήματα γίγνεται. *Poſtquam iudicio quis ſit conuictus, tum demum fiunt ſcelera.*

ἐπειδὴ, ἀλλὰ, ſequente participio.

Iſocr. καὶ ταῦτ' ἔπραξεν, οὐκ ἐπειδὴ ἀπολελαυκὼς ἦν τῶν παρόντων ἀγαθῶν, ἀλλ' ἀκμάζων. *Et hæc fecit, non vbi bona illa percepiſſet, ſed in ipſo ætatis flore.*

2. ὅταν, τηνικαῦτα.

Vlpian. ὅταν μὲν οὐκ ἔχωμεν ὅμοια, τηνικαῦτα οὐδὲν κωλύει, &c. *Cùm ſimilia non habemus, tum nihil vetat, quò minus, &c.*

3. ἐπειδὰν, τηνικαῦτα.

Demoſth. ἐπειδὰν τὴν προσωποληψίαν λύσητε, τηνικαῦτα ζητεῖτε. *Poſtquam perſonarum reſpectum ſuſtuleritis, tum quærite aliquem, &c.*

4. ἐπειδὰν, τότε.

Demoſth. ἐπειδὰν εὖ πάθωμεν, τότε τὴν ἀξίαν τοῦ ποιήσαντος σκεψόμεθα. *Cùm beneficia acceperimus, tum de dignitate eius qui dedit, diſputabimus.*

5. ἐπειδὴ.

Iſocr. ἐπειδὴ δ' ἄνδρες ἐγενόμεθα. *Poſtquam ad virilem ætatem peruenimus: vel, Cùm viri facti ſumus.*

Eodem modo ἐπὰν *&* ἐπειδὰν *vſurpantur, ſed ſemper cum coniunctiuo. Demoſt. Iſocr.*

6. Ἐπειδὰν.

Demoſth. ἐπειδὰν ἅπαντα ἀκούσητε, κρίνατε, καὶ μὴ πρότερον προλαμβάνετε. *Vbi omnia audiueritis, iudicate, & non anticipate. Hic* ἐπειδὰν *ſine altera voce ponitur.*

Simulatque. Simulac.

ἅμα, aut ἅματε, ſequente καὶ, imo verbo interiecto, vel etiam pluribus: vt.

Demoſt. ἅμα ἀκηκόαμέν τι καὶ καθίσταμεν. *Simulatque audiuimus aliquid etiam conſtituimus.*

Chryſoſt. ἅμα τε προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας τοῦ χριστοῦ καὶ σωτηρίας ἔτυχε. *Simulatque ad pedes Chriſti procubuit, etiam ſalutem adepta eſt.*

Iſocr. ἅμα γὰρ ἡμεῖς τε τῆς ἀρχῆς ἀπεστερούμεθα, καὶ τοῖς Ἕλλησιν ἀρχὴ τῶν κακῶν ἐγίνετο. *Simulatque nos imperio priuati ſumus, Græcorum imperium ad malos peruenit.*

Demoſth. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ *Simul ac diluxit.*

Simul ac ὡς.

Demoſth. ὡς γὰρ ἀνέστη τάχιστα ἐξ ἐκείνης τῆς ἀσθενείας ὁ φράστωρ. *Nam ſimul ac ex infirmitate illa ſurrexit Phraſtor, &c.*

¶ Conſumere vel terere tempus, ætatem, annos, dies, In aliqua re commorari.

διατρίβειν.

διατρίβειν

χρόνον ἢ τὸν βίον. Conſumere tempus aut ætatem. Iſocr.

πολλὺν χρόνον ἐν ταῖς ὁδοῖς. In itineribus multum temporis conſumere. Xenoph.

συχνὸν τοῦ βίου. Magnam vitæ partem conſumere: vt,

Plato, μεθ' ὑμῶν συχνὸν διέτριψε τοῦ βίου. *Vobiſcum magnam vitæ partem attriuit.*

ἔν τινι. Terere tempus in aliqua re, Immorari in aliqua re. Iſocr. & Demoſth.

πλεῖστον χρόνον ἐν τῷ βουλεύεσθαι. Deliberando plurimum temporis conſumere.

χρόνον περί τι In aliqua re tempus conſumere. Iſocr.

ἡμέρας τινάς. Aliquot dies conſumere. Xenoph.

ἔτη. Annos conſumere: vt,

Iſocr. ἤδη ἓξ ἔτη διατρίβει. *Iam ſex annos conſumpſit.*

πλεῖστον χρόνον ἐπὶ τοῖς οἰκείοις. In propriis rebus plurimum temporis conſumere. Iſocr.

μετά τινος (omiſſo accuſatiuo βίον vel χρόνον) Cum aliquo tempus conſumere, vel apud aliquem commorari. Iſocr. in Panath.

ἐν τῇ πόλει. In ciuitate commorari. Iſocr.

κατά τι. In aliqua re tempus terere: vt,

Demoſth. ἵνα μὴ καθ' ἕκαστα λέγων διατρίβω. *Ne in ſingulis recenſendis tempus teram.*

Iſocrates, τί δεῖ καθ' ἕκαστα λέγοντα διατρίβειν; *Quid opus* *eſt ſingulis commemorandis tempus conſumere, vel illis immorari?*

ADIVNCTA.

¶ *Conſumere tempus.*

ἀναλίσκειν. μίαν ἡμέραν ὅλην ἐπὶ τούτοις ἀναλίσκειν, Demoſthen. diem vnum totum in his rebus inſumere. Et ruſſus, πρὶν εἰς Μακεδονίαν ἐλθεῖν, τρεῖς καὶ εἴκοσιν ἡμέρας ἀνηλώσαμεν μάτην. ἀναλίσκειν τὸν καιρὸν, Chryſ. fruſtra ac temerè. εἰς οὐδὲν δέον, idem quod μάτην. Et cum præpoſitione εἰς, Diodor. διετῆ χρόνον ἀναλώσας εἰς τὴν [illegible]θεσιν.

προσαναλίσκειν, Baſil. τὴν νεότητα ταῖς ἁμαρτίαις προσαναλίσκειν, iuuenilem ætatem in peccatis conſumere.

καταναλίσκειν, idem quod ἀναλίσκειν, Theoph. περὶ κύβους τὴν τοῦ βίου σχολὴν καταναλίσκειν, aleæ totum vitæ tempus impendere.

κατατρίβειν τὸν χρόνον, tempus terere. Demoſth. κατέτριψε τὴν ἡμέραν δημηγορῶν, diem dicendo duxit. ἀγαζόμενοι τὸ γένος τῶν ἡμιθέων τὸν βίον ἐπὶ [illegible] κατέτριψαν, Iſocr. in inueſtiganda ſemideorum proſapia totum vitæ ſuæ tempus contriuerunt.

διατρίβειν pro κατατρίβειν, idem. ἐν τούτῳ τὸ πλεῖστον χρόνου διέτριβον, in [illegible] plurimum temporis impendebant. Et alio loco ἀξίους τῆς δόξης καὶ τοῦ χρόνου τοῦ περὶ τοὺς λόγους διατριφθέντος, id eſt, ἀναλωθέντος.

σχολάζειν Demoſth. πάντα τὸν βίον ἐσχόλακεν ἐν τούτῳ, per omnem vitam [illegible] vnum [illegible] huic vni rei operam dedit.

[illegible] τοσαῦτα ἔτη ἀποδιδόναι, Luc. tot annos dare. τὴν ἡμέραν ἐκείνην [illegible] [illegible] ceſſationi dare.

δαπανᾶν ὅλην τὴν νύκτα [illegible], idem. impendit. Et Baſil. δαπανᾶν τὰς ἡμέρας εἰς [illegible].

2. διατριβή.

διατριβὴν

{ ποιεῖν, Cunctari Morari Moram facere Iſocr.

Huic opponitur [illegible] apud Demoſthenem.

χρόνου τριβὴν. Moras nectere. Herodian.

παρέχειν τινί Subminiſtrare alicui, quo tempus terat, aut fabula. Plutarch.

διατριβῆς ἕνεκα Animi cauſa *Für die lang VVeil.*

διατριβή
} Mora dilatio. *Retardement.*
ἀναβολή

μηδεμίαν ἀναβολὴν ποιεῖσθαι. *Nullam moram interponere. Demoſth.*

Idem. ἀεί τι προφασίζεσθαι καὶ ἀναβολὰς ποιεῖσθαι. *Semper aliquid prætexere: & moras nectere.*

Idem. σκοπεῖν, ἵνα γένηται ἀναβολή. *Videre ut mora produci poſſit.* συμβαίνειν ἀναβολήν τινα. *Accidere dilationem aliquam. Idem.*

3. κατατρίβειν.

Iſocr. τὸν βίον τὸν αὑτῶν κατέτριψαν τοῦτο ζητοῦντες. *In inquiſitione huius rei ætatem conſumpſerunt.*

Xenoph. dicit ſtudia Geometriæ ἱκανὰ εἶναι ἀνθρώπου βίον κατατρίβειν *id eſt, poſſe hominem totum vitæ tempus conſumere, antequam ad perfectam earum cognitionem perueniat.*

Æſchin. ὁ δημοσθένης κατέτριψε τὴν ἡμέραν ἀπολογούμενος. *Demoſthenes totum diem conſumpſit defendendo, vel defenſionibus.*

χρονίζειν πάντα τὸν βίον ἔν τινι. Totam vitam in aliqua re conſumere.

Demoſth. τεχνίτην τῶν λόγων, καὶ ὃς πάντα τὸν βίον ἐν τούτῳ ἐσχόλακε. *Artifex dicendi qui totam vitam in eo ſtudio conſumpſit.*

¶ ἡμερεύειν vel διημερεύειν. Diem ducere vel terere.

Demoſth. ἐν τῇ ἀγορᾷ πραγματευόμενοι ἡμερεύουσιν. *In foro quæſtum facientes totos dies agunt.*

Iſocr. ἐν τοῖς συλλόγοις διημερεύουσιν. *In congreſſibus totos dies conſumunt.*

χειμάζω, Hyberno. θερίζω. Æſtatem traduco.

χειμὼν Hyems, θέρος Æſtas. φθινόπωρον, Autumnus. ἔαρ, Ver.

Damnare, Condemnare.

καταψηφίζεσθαι.

καταψηφίζεσθαι

τινός. Aliquem ſuo ſuffragio condemnare. Demoſt.

Plato in Apolog. καὶ ἔγωγε τοῖς καταψηφισαμένοις μου, καὶ τοῖς κατηγόροις οὐ πάνυ χαλεπαίνω. *Ego illis, qui me ſua ſententia damnarunt, & accuſatoribus meis, plane non ſuccenſeo.*

τινὸς θάνατον. Damnare aliquem capite. Demoſth.

Xenoph. λέγω δὲ τοῦτο οὐ πρὸς πάντας ὑμᾶς, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἐμοῦ καταψηφισαμένους τὸν θάνατον. *Dico autem hæc non ad omnes, ſed ad illos qui me capitis damnarunt.*

τινὸς κλοπῆς. Furti aliquem damnare. Plato.

In paſſiuo.

καταψηφισμένος, καταψηφισθείς. *Damnatus Plato.*

Idem, καταψηφισθεὶς θανάτῳ, ἢ φυγῆς. *Damnatus capite aut exilio.*

2. καταδικάζειν.

καταδικάζειν τινός. *Contra aliquem ſententiam ferre. Condemnare aliquem. Syneſ.*

καταδικάζειν τινὰ (*cum accuſ.*) *Idem Syneſ.*

In paſſiuo.

Luc. κατεδικάσθησαν θανάτῳ. *Morte damnati ſunt.*

3. καταδικάζεσθαι.

καταδικάζεσθαί τινος. (*in media voce*) *Condemnare aliquem. Demoſth.*

4. καταγινώσκειν.

καταγινώσκειν
τινός. Condemnare aliquem. Demoſth.
τινὸς θάνατον. Capitis condemnare aliquem. Iſoc. & Lycurg.
τινὸς θανάτου. (cum gemino genitiuo) Demoſt.
τινὸς φόνον.
τινὰ φόνου. } Damnare aliquem homicidij. Syneſ.

Sic καταγνῶναί τινος τὴν φυγήν. *Condemnare aliquem ad exilium. Demoſth.*

In paſſiuo.

κατέγνωσταί σου θάνατος. *Capitis ſeu capite damnatus es. Plutarc.* ἀκούσας Ἀλκιβιάδης ὅτι θάνατος αὐτοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ κατέγνωσται. *Cum Alcibiades audiuiſſet, ſe cum ſociis morti adiudicatum eſſe.*

Idem, κατεγνώσθη θάνατος τοῦ Φωκίωνος καὶ τῶν φίλων. *Phocion cum amicis eſt res capitalis damnatus. Nazianz.* οἱ καὶ μέθην καταγινωσκόμενοι. *Qui ebrietatis damnantur ſeu quibus ebrietas obiicitur.*

5. κατακρίνειν.

κατακρίνειν τινά. Damnare aliquem.

κατακρίνειν τινὸς θάνατον (cum genitiuo & accuſatiuo) vt,

Iſocr. ὁμοίως ἁπάντων θάνατον κατέκρινε. *Sine diſcrimine omnes capitis damnauit.*

Idem, τὸ μὲν τελευτῆσαι πάντων ἡ πεπρωμένη κατέκρινε. *Parca omnes homines morte damnauit.*

Sic & paſſiuè.

κατακρίνεσθαι θάνατον. *Morte damnari.*

ἁλίσκεσθαι
ἁλῶναι } Condemnari. Demoſth.

Idem, ἀλισκομένους ἀπόλλυσθαι μετ' αἰσχύνης. Condemnatos perire cum ignominia.

καταδικάζεσθαί τινος ἀδίκως. Iniuſtè aliquem condemnare. Demoſthenes.

ἀκρίτους. { ἀποκτεῖναί τινα. Indicta cauſa aliquem interficere. Demoſthenes.
παραδοῦναί τινα. Indicta cauſa aliquem tradere. Idem.

ἀκρίτως. { ἀποκτείνειν τινά. Trucidare aliquem indicta cauſa. Demoſthenes.
ἀποθανεῖν, ἢ ἀπόλλυσθαι. Mori aut perire indicta cauſa. Idem.

ἄνευ κρίσεως κολάζειν τινά. Citra iudicium, hoc eſt, indicta cauſa punire aliquem. Demoſt.

A D I V N C T A.

¶ *Damnare.*

καταγινώσκειν, Suid. ὁ δῆμος ἁπάσαις ταῖς ψήφοις τοῦ ἀνδρὸς κατέγνω, populus omnibus calculis eum condemnauit. τότε κατεγνώσθη θάνατος, Antiph.

μωρίαν καταγινώσκειν τοῦ πέμψαντος, Iſocr. eum, qui miſit, ſtultitiæ notare. Sic καταγινώσκειν σου θάνατον. & in paſſiuo, κατέγνωσταί σου θάνατος, vel, ἐσχάτη σου τιμωρία κατεγνώσθη, ad mortem damnatus es.

ὑπερκατηφὴς ὡς θανάτῳ κατάκριτος, Luc. non minùs triſtis, quàm ſi capitalem ſententiam accepiſſet.

κατακρίνεσθαι. πολλοῖς ταλάντοις κατεκρίθησαν, Diodor. multis pecuniis mulctati ſunt. Et Gregor. ὁ θανάτου ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων κατακριθείς, capitis damnatus ab Athenienſibus. κατακέκριτο θηρίοις ἀποθανεῖν, Luc.

καταδικάζειν & καταδικάζεσθαι. κατεδίκασαν αὐτῶν πολλοῖς χρήμασι. Diod. pecunias multas eis mulctæ nomine impoſuerunt, multis pecuniis eos mulctarunt. θανάτῳ καταδικάζειν, Baſil. καταδικάζονται ἀποθανεῖν, Luc. i. θανάτῳ καταδικάζεσθαι. καταδικάζειν ἑαυτοῦ θανάτῳ, Herodot. ſibi mortis ſupplicium irrogare, ſeipſum morte damnare. μηδετέρου μέρους ἐξ ἐρήμης καταδικασθέντος, Phil. neutra parte, incognita cauſa, condemnata.

ἁλίσκεσθαι τὴν γραφήν, Æſch. δικαίως δήπου τὴν γραφὴν ἁλώσεται, iuſtè nimirum condemnabitur. ἐὰν ὁ φεύγων ἁλῷ. Plat. de leg. 12. ſi reus criminis conuictus fuerit. ἐξ ἐρήμης ἁλίσκεσθαι, indicta cauſa damnari.

θανάτου τιμᾶν, pœnam capitalē conſtituere. θανάτου τιμῆσαι τῷ καταδίκῃ, extremum in eum, qui iudicio damnatus fuerit, ſupplicium ſtatuere. ſic Dinarc. θανάτῳ τετιμημένος ἑαυτῷ, ἐὰν ἐξελεγχθῇ ὁτιοῦν εἰληφὼς παρ' Ἁρπάλου, capitali pœna ſeipſum mulctans, vel, capitis pœnam ſibiipſi indicens, ſi quicquam ab Harpalo accepiſſe compertus fuerit.

ὀφλεῖν δίκην φαρμάκων, Plat. leg. 11. veneni dati reum peragi.

δίκην δὲ ταύτην λαχὼν τὴν κακηγορίας, εἷλεν ἐρήμην. οὐ γὰρ ἀπήντα, Demoſt. indicta cauſa, quod ad iudicium non affuiſſet, condemnatus eſt. Gall. *Ie l'ay emporté par defaut, ou contumace.*

Præterquam. πλὴν ἤ.

Plato in Apol. ἄδηλον παντὶ, πλὴν ἢ τῷ θεῷ. *Ignotum eſt omni homini præterquam Deo.*

Præter domeſticos nemo πλὴν τῶν οἰκείων οὐδείς. Demoſth.

Abſque vel præter, ἄνευ.

Demoſth. δισχίλιοι δὲ ἱππεῖς, ἄνευ τῶν πολιτικῶν δυνάμεων συνήχθησαν. *Bis mille equites abſque oppidanis copiis, vel, præter oppidanas copias, congregati fuerunt.*

¶ Debere.

ὀφείλειν.

ὀφείλειν

Debere (ſine caſu) vt,

Plutarch. τὸ ψεύδεσθαι δεύτερον ἡγοῦνται τῶν ἁμαρτημάτων, πρῶτον δὲ τὸ ὀφείλειν. *Mentiri iudicabant eſſe ſecundum peccatum, primum vero debere. Loquitur de Perſis, Hinc* οἱ ὀφείλοντες. *Debitores.*

τινὶ χάριν. Debere alicui gratiam. Plato.

Xenoph. ἐμοὶ πολλὰς ὁμολογεῖν χάριτας ὀφείλειν. *Vt confiterentur ſe mihi magnam gratiam debere.*

τῷ θεῷ θυσίας Deo debere ſacrificia. Plato.

ἀνθρώποις χρήματα. Debere hominibus pecuniam: vt,

Plato, Politic. 1. ὀφείλοντα ἢ θεῷ θυσίας τινὰς, ἢ ἀνθρώποις χρήματα.

τινὶ χρέος ἢ χρέα Debere alicui æs alienum. Demoſth.

τινί. Debere alicui vt,

Demoſth ἐπειδὴ διαλύειν ἔδει οἷς ὤφειλον, ἐξέστησαν πάντων. *Cùm ſatisfaciendum eſſet creditoribus, ceſſerunt bonis.*

λέγειν (cum infinitiuo) Debere dicere. Ariſtot.

Demosth. οὔ τοι τὸν καιρὸν ὦ συμπαρασκευάσασθαι καθ' ἡμῶν αὐτῶν ὀφείλομεν. *Non debemus hanc occaſionem in propriam noſtram perniciem parare.*

In paſſiuo.

Thucyd. καί μοι εὐεργεσία ὀφείλεται *Et mihi beneficium debetur.*

Paulus 1.*Cor*.7. τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ ὀφειλομένην εὔνοιαν ἀποδιδότω. *Vxori vir debitam beneuolentiam præſtet.*

Athen ἀπαιτεῖν τὰ ὀφειλόμενα. *Debita exigere, repoſcere.*

τὸ ὀφειλόμενον
τὸ ὀφειλόμενον χρέος
τὸ ὄφλημα
τὸ χρέος

ἀποδοῦναι, ἐκτίειν, διαλύειν, λαβεῖν, ἀφεῖναι. Debitum reddere, ſoluere, accipere remittere. Demoſth. Iſoc. *Payer ou receuoir vn debte, ou la quitter.*

ὀφειλέτης
ὀφείλων
ὄφλων
χρήστης

Debitor.

ὑπόχρεως } Qui totus obæratus eſt. Dem.
ὑπέρχρεως } *Qui eſt fort pecunieux.*

ὑπόχρεων εἶναι ἅπασαν οὐσίαν τινός. Obæratas eſſe totas alicuius facultates. Demoſt.

προσήκουσα
τιμή. Debitus Honor.
δόξα. Debita gloria.
τιμωρία. Debita pœna Plato.

¶ Dedecorare, Deformare.

καταισχύνειν.

καταισχύνειν

τιμάς. Honores deformare: vt,

Demoſth. μᾶλλον εἵλετο μὴ ζῆν, ἢ καταισχῦναι τὰς παρ' ὑμῶν ὑπαρχούσας αὐτῷ τιμάς. *Maluit occumbere, quam honores ſibi à vobis decretos dedecorare.*

τι λόγῳ Verbo aliquid deformare. Demoſth.

τὴν δόξαν ἑαυτοῦ. Suam exiſtimationem deformare, Demoſthenes.

κλέος φαυλότητι τρόπων. Turpitudine morum gloriam deformare. Herodian.

τὴν πόλιν. Ciuitatem ignominia afficere. Iſocr.

παρθενίαν. Virginitatem contaminare. Plutarch.

ἑαυτὸν καὶ τοὺς παῖδας. Maculam aſpergere ſibi & liberis. Demoſth.

τοῦτό σοι ὄνειδος. Hoc eſt tibi dedecori: vt,

Plutarch. ἐμοὶ μὲν ὄνειδος οἱ γονεῖς, σὺ δὲ τοῖς γονεῦσιν. *Mihi parentes* *dedecori ſunt, tu autem parentibus tuis.*

εἰς ὀνείδη καταστῆσαί τινα. Aliquem contumelia afficere. Iſocr.

ὄνειδος. Dedecus, Probrum.

αἰσχύνην τῇ πόλει { περιποιεῖν / περιάπτειν / προσάπτειν } Ciuitati labem aſpergere. Maculam inurere. Iſocr. Plato. *Blaſmer vne ville de quelqu'vn.*

εἰς τὴν μεγίστην αἰσχύνην τὴν πόλιν καταστῆσαι. Maxima ignominia ciuitatem afficere. Iſocr. ad Philipp.

ῥυπαίνειν / καταρρυπαίνειν } τινά. Aliquem deformare, Labem vel maculam alicui aſpergere: vt,

Dionyſ. Halicarnaſ. in Iſocr. καὶ οὐκ Ἀριστοτέλει πείθομαι, ῥυπαίνειν τὸν ἄνδρα βουλομένῳ. *Et non aſſentior Ariſtoteli, virum deformare volenti.*

Iſocr. in epiſt. 2. καταρρυπαίνειν τὰς πράξεις τὰς πρότερον κατορθουμένας. *Labem aſpergere rebus antè præclarè geſtis.*

ἀτιμᾶσθαι, Ignominia affici. ἠτιμώθη ὅτι ἐψεύσατο. Ignominia notatus eſt, quod mentitus ſit. Demoſth. ἠτιμωμένος, Ignominioſus. ἄτιμον εἶναι, Eſſe infamem. Demoſth.

ὄνειδος εἶναι { τινί / τινός } Eſſe alicui dedecori.

Diog. Laert. Ἀνάχαρσις ὀνειδιζόμενος ὑπὸ Ἀττικοῦ ὅτι Σκύθης ἐστίν, ἔφη, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ὄνειδος ἡ πατρίς, σὺ δὲ τῆς πατρίδος. *Cum Anacharſi ab Attico exprobraretur, quod Scytha eſſet: at mihi, inquit, dedecori eſt patria, ſed patriæ tu.*

μιαίνειν χεῖρας { αἵματι / φόνῳ } Commaculare manus ſanguine, Polluere cæde. Luc. & Herodian.

Laertius in Solone, ἐάν τις μὴ τρέφῃ γονεῖς ἄτιμος ἔστω. *Si quis non nutrit ſuos parentes, is ſit infamis.*

Aſpergere vel inurere alicui maculam, calumniam.

προστρίβειν {

τινὶ διαβολήν: vt,

Plutarch. τῇ μητρὶ προστριβόμενος αἰσχρὰν διαβολήν. *Matri turpem calumniam aſpergens.*

τινὶ τὰς αἰτίας, ὧν, &c.

Plutarch. αὐτὸς δ' ὧν ἐνεκαλεῖτο, τὰς αἰτίας τῇ Φουλβίᾳ προσετρίβετο. *Fuluiam criminibus aſpergebat, de quibus ipſe accuſabatur.*

τινὶ ὄνειδος. Probrum vel maculam alicui inurere. Plutarch.

}

A D

ADIVNCTA.

¶ *Dedecorare, Vide Infamia.*

οὐδένα τῶν προγόνων καταισχύνειν. Plat.in Charm.nulli maiorum dedecori eſſe.Et Lucian. καταισχύνειν τὸν πατέρα, καὶ ἀνάξια πράττειν τοῦ γένους parenti ſuo probro eſſe,ac maioribus ſuis indigna perpetrare.

καταισχύνειν τὸ κάλλος. dicitur Luciano,qui corporis pulchritudini vitæ probitate minime reſpondet.

τὸ τῶν προγόνων ἀξίωμα καθαιρεῖν ἔργοις ὑπεναντίοις. Philo.maiorum decus & gloriam turpibus facinoribus obliterare.

ὑβρίζειν, Philo.idem quod αἰσχύνειν. τὰς δυνάμεις, ἃς ἔσχον διὰ παιδείας, ὑβρίσαντες ἔν τε ποιήμασι καὶ τοῖς καταλογάδην συγγράμμασι, doctrinæ ſuæ vim ac facultatem ſcribendo dedecorarunt,turparunt, hoc eſt,imparem ſtilum eruditioni habuerunt.

τῇ κακίᾳ τρόπων ὅσον ἐν τῷ γένει λαμπρὸν ἐξαμαυροῦντες, καὶ σβεννύντες. Philo.morum turpitudine omnem maiorum ſuorum ſplendorem obſcurantes & extinguentes.

αἰσχρόν ἐστι πατρῴαν δόξαν ἐν σοὶ καταλύσαι, Demoſth. turpe eſt tibi paternam gloriam in te deſinere,interire.

τῆς τῶν προγεγονότων ἀνδραγαθίας ἐξιστάναι, Bud. à maiorum virtute deſciſcere.

τὴν δόξαν τῶν προβεβιωμένων ἐκχέαι, Plato. vitæ anteactæ gloriam effuderunt.

Decus. ornamentum. κόσμος.

Plutarch. ἀνὴρ δίκαιος καὶ νοῦν ἔχων, κόσμος ἐστὶ τῇ πατρίδι. *Vir bonus & prudens,eſt decus & ornamentum patriæ,Vel,eſt patriæ ornamento.*

Demoſt. κόσμοι τῆς πόλεως, οἰκοδομήματα, λιμένες. *Ornamenta ciuitatis ſunt,ædificia,& portus.*

ἔντιμος, Clarus, ἄδοξος, Obſcurus.

Demoſthen. οἱ μὲν ἐκ πτωχῶν πλούσιοι, οἱ δ᾽ ἐξ ἀδόξων ἔντιμοι γεγόνασι *Alij quidem ex mendicis facti ſunt diuites,alij ex obſcuris clari.*

¶ Iudicare,Ius dicere.

δικάζειν.

Iudicare,Ius dicere,Iudicis officio fungi.
κακῶς καὶ ἀδίκως.Malè & iniuſtè iudicare.Luc.
τὰ δίκαια.Iuſta & æqua pronuntiare,Demoſth.

δικάζειν
τι ἀξίως τῶν νόμων. Vt leges postulant iudicare Demosth.
κατὰ τοὺς νόμους. Secundum leges iudicare. Demosth.
περὶ ψυχῆς De vita hominis iudicare. Iſocr.
τινὶ (cum datiuo perſonæ) Ius alicui dicere. Plato.

In paſſiuo.

ἀδίκως ἐδικάσθη τὰ κριθέντα. *Perperam lata eſt ſententia.* **Demoſthenes.**

Lis conteſtata eſt, ἀνέστηκεν ἡ δίκη. Hinc ἀνεστηκυῖα δίκη.

κρίνειν.

κρίνειν
Iudicare, Ius dicere (abſolutè) vt,
Menander. κατηγορεῖν οὐκ ἔστι καὶ κρίνειν ὁμοῦ. *Accuſare & iudicare ſimul, fas non eſt.*
τινὰ (cum accuſatiuo perſonæ) Iudicium de aliquo facere. Plato.
τὰ φεύγματα Demosth.
περί τινος (de re & perſona) Plato.
κατὰ τοὺς νόμους. Secundum leges iudicare. Demosth.
καλῶς καὶ νομίμως. Rectè & ſecundum leges iudicare.
κρίσιν τι βίου ὀρθῶς. Rectum iudicium de vita alicuius ferre. Plato.

κρίσεις ποιεῖσθαι.

κρίσεις
ποιεῖσθαι Iudicare, Pronunciare. Iſocr.
ποιεῖσθαι πρὸς χάριν. Ad gratiam, vel ſecundum gratiam & fauorem iudicare. Iſocr.
ποιεῖσθαι περί τινος. De aliquo iudicare. Iſocr.

Dicunt & κρίσιν ποιεῖσθαι, in numero ſingulari in eadem ſignificatione.

κριτὴς
δικαστὴς
ὁ δικάζων
διαιτητὴς
δοξαστὴς
βραβευτὴς
διαγνώμων
ἐπικρίτης
Iudex, Arbiter. *Iuge. Arbitre.*

Æquus æſtimator δίκαιος λογιστής. Demosth.

δικαστήριον Iudicium, Curia, Prætorium.

δῆσαί τινα καὶ τῷ δικαστηρίῳ παραδοῦναι. Vincire aliquem & tradere iudicio.

εἰργμένοι
εἰρχθέντες
Vincti.

A D-

ADIVNCTA.

¶ *Iudicium rectum ferre.*

θεῖναι ψῆφον. Plat. in Apol. ſententiam ferre. ὀρθῶς, καὶ δικαίως τίθεσθαι τὴν ψῆφον. Demoſth.

ὀρθῶς τὴν δίκην δικάσαι, idem in Crit. recte de cauſa pronunciare.

καλῶς τὴν δίκην ἐδίκασας Luc. τὸ δ' ὀρθὰ δικάζειν, idem quod ὀρθῶς καὶ ὁσίως τὴν δίκην δικάζειν εἰ τὰ δίκαια αἱ Μοῦσαι δικάσαι ἐθέλοιεν, Lucian. ſi Muſæ incorrupte atque integre iudicare vellent.

τὴν δικαίαν ψῆφον ἐπενεγκεῖν, idem. id eſt, τίθεσθαι τὴν κρίσιν ὀρθῶς, καὶ ἀδωροδόκως ἐξενεγκεῖν, Baſil. κατ' οὖν τὴν ψῆφον ἐκφέρεις; Chryſoſt.

ἐπιτυχεῖν τῆς πρεπούσης κρίσεως, idem. æquam ac congruentem ſententiam ferre. ad verbum, aſſequi.

τὰ δίκαια καὶ ἀληθῆ κρίνειν, Plat. leg. 8. id eſt, δικαίως καὶ ἀληθῶς κρίνειν.

μήτε πρὸς ὀργὴν, μήτε διαβολὴν τὸ δίκαιον κρίνειν, Luc. nec iram, nec calumniam ad iudicandum adhibere.

¶ *Iudicium iniquum.*

ἀδίκως ὑπ' αὐτῆς ἀπόλλυνται, Plato in Gorg. iniquo ab ea iudicio circumuenti pereunt.

ἐξήλεγξεν ὡς ἀδίκως ἐδίκασαν τεκμηρίοις, Demoſth. perſpicuis argumentis iudices inique pronunciaſſe demonſtrauit.

ὁ δὲ Μίνως μίαν τινὰ πρὸς χάριν ἐδίκασε δίκην. Lucia. at Minos in vna duntaxat cauſa fauore ductus eſt ad iudicandum.

τὰς κρίσεις πολλάκις ἐπισφαλεῖς ποιεῖσθαι, Suid. in ſententia ferenda per ſæpe labi.

κτείνεις ἄνδρας ἐπ' οὐδεμιῇ αἰτίῃ ἀξιοχρέῳ ἑλών, Herodot. homines nulla iuſta cauſa obtruncas.

¶ *Iudicium pecuniis corruptum.*

ἐπ' ἀργυρίῳ τοὺς νόμους προΐεσθαι, Demoſth. legum religionem ob pecuniam prodere vel deſerere.

ὅν γε μὴ σὺ δωροδοκήσας πείσεις ὑπὲρ σοῦ ψηφίσασθαι, idem. quem quidem muneribus haudquaquam adduces, vt ſecundum te iudicet.

πρὸς χάριν, ἢ πρὸς ἀπέχθειαν δικάζειν, Lucia. ἐπὶ μισθῷ δικάζειν, iudicij religionem pretio addictam habere.

τὴν ψῆφον χρημάτων ὠνεῖσθαι, Suid. iudicum calculos pecuniis emere.

¶ Decernere, Sententiam ferre.

ψηφίζεσθαι

βοήθειαν. Decernere auxilium. Demoſth.

τὴν εἰρήνην. Pacem decernere. *Iſocr.*

Cicero. Cùm Senatus triumphum Africano decerneret, id eſt, ψηφιζομένης τῆς συγκλήτου βουλῆς τῷ Ἀφρικανῷ θρίαμβον.

πόλεμον πρός τινα. *Bellum decernere contra aliquem. Iſocr.*

τἀναντία Θηβαίοις *Decernere contraria Thebanis. Iſocr.*

ὥστε μὴ ἴσων ἕκαστον τυγχάνειν. Decernere ne ſinguli ſint eodem iure. *Xenoph.*

οὐ κατὰ χάριν, ἀλλὰ κατὰ ὅρκους. Decernere non ſecundum gratiam, ſed ſecundùm iuramenta. *Demoſth.*

ψήφισμα: vt, *Demoſth.* τὰ τότε ψηφισθέντα ψηφίσματα. *Olim facta decreta.*

τὰ δίκαια περί τινος. Decernere quod iuſtum ſit de aliquo: Iſocr.

τὰ δίκαια ὑπέρ τινος (in eadem ſignificatione) vt,

Iſocr. δέομαι ὑμῶν, καὶ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, καὶ ὑπὲρ ἐκείνων, τὰ δίκαια ψηφίσασθαι. *Oro vos, vt mea, & illorum cauſa æquam ſententiam feratis.*

τι κατὰ νόμους. Secundùm leges aliquid decernere. Demoſt.

ὀρθῶς, καλῶς, ὁσίως. Demoſth.

στεφανῶσαί τινα (cum infinitiuo) Decernere, vt aliquis corona ornetur: vt,

Demoſth. ὧν ἀκούσαντες ὑμεῖς ἐψηφίσασθε τὰς ναῦς καθέλκειν τοὺς τριηράρχους. *Quibus auditis decreuiſtis vt trierarchæ naues deducerent.*

Iſocr. αὐθ' ὧν ὑμεῖς ἐψηφίσασθε ἡμᾶς στεφανῶσαι:

Iſocr. τὰ περὶ τῆς εἰρήνης ψηφισθέντα. *Quæ de pace decreta ſunt.*

τὰ δεδογμένα
τὰ ψηφισθέντα } Decreta, *Sentences, Decrets.*
τὰ ψηφίσματα

Dem. ψήφισμα οὐδενός ἐστιν ἄξιον, ἂν μὴ προσγένηται θέλειν τὸ ποιεῖν ἐκεῖνο δόξαντα προθύμως. *Decretum nullius pretij eſt, niſi executio & obedientia ſequatur.*

ψήφισμα ἀναγιγνώσκειν. Decretum legere, recitare. Dem.

ὁ σώζων ψῆφος. Sententia abſolutoria, quæ & λευκὴ dicitur. Lucian.

Sententiam vel ſuffragium ferre.

τίθεσθαι, ὡς χρὴ, &c. *Plato,* Θηβαῖοι ἔθεντο τὴν ψῆφον, ὡς χρὴ τὴν χώραν ἐξανδραποδισθῆναι. *Thebani ſententiam tulerunt, regionem noſtram euertendam eſſe.* *Demoſt.*

Demoſth. δικαίως θέσθαι ψῆφον. *Iuſtè ſententiam ferre.*

ψῆφον

ὁσίαν καὶ δικαίαν ὑπὲρ τῆς πατρίδος θέσθαι. Sanctum & æquum ſuffragium pro patria ferre. Demoſth.

Idem, ψῆφον ἐναντίαν ἔθεντο. *Contrariam ſententiam tulerunt.*

φέρειν (*abſolutè*) *ſuffragium ferre. Iſocr.*

φέρειν vel διαφέρειν περί τινος: vt, ἀφέμενος τούτων, περὶ ὧν οἴσετε, τὴν ψῆφον, πειράσομαι ὑμᾶς διδάσκειν, *His omiſſis, de quibus ſententiam feretis, vos erudire conabor.*

εὔορκον φέρειν. Iuſtum ſuffragium ferre. Demoſth.

ἐπιτρέπειν. Permittere iudicibus, vt ſententiam ferant. Ferendi ſuffragij poteſtatem facere.

¶ Decreui, Conſtitui, Propoſui dicere, Mihi deliberatum & conſtitutum eſt agere, &c.

εἱλόμην
προειλόμην
προῄρημαι
ἐπικεχείρηκα
δέδοκταί μοι
δεδογμένον ἐμοί ἐστι

λέγειν, γράφειν, ἀπιέναι. Decreui, conſtitui, propoſui dicere, ſcribere, abire. Demoſt. Iſoc. *I'ay delibere de dire d'eſcrire, de m'en aller, &c.*

Iſocr. εἱλόμην πρός σε γράψαι περὶ Διοδότου. *Conſtitui ad te ſcribere de Diodoto. Idem,* διὰ τοῦτο προειλόμην ποιήσασθαι πόρρωθεν τὴν ἀρχήν. *Ideo decreui altius petere exordiū. Idem,* ἐπικεχείρηκα λέγειν περὶ τῆς πόλεως. *Inſtitui verba facere de Republica. Idem.* ὑμῖν μὲν μηδὲν τῶν σωμάτων τῶν ὑμετέρων δέδοκται φροντίζειν. *Vobis deliberatum & conſtitutum eſt nullam corporum noſtrorum rationem habere. Plato.* οὕτω δέδοκταί μοι. *Sic decretum eſt mihi. Sic ſtatui. Idem,* εἰ τοῖς μὲν συνεχῶς μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων γεγενημένοις δεδογμένον ἐστὶ βοηθεῖν, *Si vobis certum deliberatumque eſt, illis qui perpetuo Lacedæmonis adhæſerunt, opem ferre.*

ἐν νῷ ἔχειν. In animo habere.

Plato, ταῦτα εἰπὼν Θρασύμαχος ἐν νῷ εἶχεν ἀπιέναι. *Cùm hæc dixiſſet Thraſymachus, in animo habebat abire.*

ὑποτίθεσθαι.

Iſocr. ὑπεθέμην περὶ τῶν ὅλων ἐρεῖν. *Propoſui (in exordio) de omnibus verba facere.*

¶ Delere, Diluere, Abſtergere.

ἀποτρίβεσθαι
τὴν ἀδοξίαν. Maculam ignominiæ delere. Dem.
τὰς διαβολάς. Calumnias diluere, abſtergere Idem.
Pro quo etiam dicitur ἀπολύσασθαι τὰς διαβολάς, *apud D.*

2. ἐξαλείφειν.

ἐξαλείφειν.
τοὔνομά τι: Delere nomen aliquod Demoſth.
τινὰ ἐκ τοῦ καταλόγου: vt *Xenoph.* Θηραμένην τουτονὶ ἐξαλείφω ἐκ τοῦ καταλόγου. *Theramenem hunc deleo ex catalogo.*
τινὰ λόγον, ἢ κατακαίειν. Delere orationem aliquam, aut comburere. Iſocr.
τὰς φιλίας. Amicitias delere: vt,
Iſocr. τὰς τῶν σπουδαίων φιλίας οὐδ' ἂν ὁ πᾶς αἰὼν ἐξαλείψειε. *Bonorum hominum amicitia nulla ætas delere poteſt.*
τὸ γινώσκειν καὶ συνιέναι τὰ δίκαια. Notionem æqui & boni ſeu honeſtorum & turpium delere. Demoſth.

¶ ἀναγράφειν εἰς τὸν Πεισάνδρου κατάλογον. Referre in catalogum Piſandri. Iſocr.

ἀναγράφεσθαι. In acta referre. Bud.

¶ Deflectere, Declinare.

ἐκκλίνειν.
ἐπὶ τὴν ἔλλειψιν ἢ ὑπερβολήν. Deflectere ad id quod parum aut nimium eſt. Ariſtot.
ἐπὶ τὸ ῥᾳθυμεῖν. Ad ſocordiam ſe flectere. Demoſth.
πρὸς τὰς ἡδονάς. Ad voluptates declinare. Ariſtot.

Cogere, ἀναγκάζειν, βιάζεσθαι.

Iſocr. ὁ μὲν πόλεμος πολλοὺς κινδύνους ὑπομένειν ἠνάγκασε. *Bellum multa pericula ſuſtinere coegit.*

Demoſth. βιάζεσθαι μὴ βουλομένους. *Cogere nolentes.*

Iſocr. βιαζόμεθα τὰς πόλεις συντάξεις δοῦναι. *Cogamus ciuitates dare tributum.*

Demoſth. πολλὰ δουλικὰ πράγματα τοὺς ἐλευθέρους ἡ πενία βιάζεται ποιεῖν. *Multas ſeruiles operas ingenuos homines paupertas facere cogit.*

Idem. βιασθεὶς ἄκων ἔπραξε. *Coactus præter voluntatem fecit.*

In paſſiuo.

Demoſth. οὐ μὲν ἑκόντες, ἀλλ' ἀναγκασθέντες αὐτοῖς ἐδουλεύομεν. *Non quidem ſponte, ſed coacti illis inſeruiebamus.*

¶ Delectari, Gaudere, Lætari, Voluptate affici.

ἥδεσθαι.

τούτοις. His rebus delector. Demoſth.

Plutarch. ὁ μὲν ἥδεται τοῖς καλοῖς, ὁ δὲ οὐκ ἄχθεται τοῖς αἰσχροῖς. *Alius delectatur rebus honeſtis, alius non offenditur turpibus. Hic* ἥδεσθαι *&* ἄχθεσθαι *opponuntur.*

Demoſth. ἀκούσας ταῦτα ἥσθη τοῖς λόγοις, καὶ ἐπῄνει τοῦτον. *Audiens hæc, delectatus eſt oratione, & laudauit hominem.*

ἥδομαι.

Ad eundem modum & compoſitum ἐφήδομαι
vſurpatur: vt,

Iſocr. ἐφησθησόμενοι ταῖς ἡμετέραις συμφοραῖς. *Gauiſuri noſtris miſeriis.*

ἀκούων καλῶς (cum participio) Lætor me laudari. Plutarch.

ἐπὶ τοῖς καλοῖς. Rebus bonis delector. Xenoph.

ὅτι ἐπῆλθες Gaudeo quod aduenisti. Ariſtoph.

ἡδονάς. (cum Accuſatiuo Atticè) vt,

Plato, in Philebo, πάσας ἡδόμενος ἡδονάς. *Pro quo Cicero: Omnibus lætitiis lætus.*

ἡδονὴν ποιεῖν τοῖς ἐχθροῖς ποιεῖν ὅπως οἱ ἐχθροὶ χαίρωσι	Delectare hoſtes, Adferre lætitiam hoſtibus. Demoſt. *Faire plaiſir à ſes ennemis.*

2. χαίρειν.

Lætor Gaudeo [abſolutè ſeu ſine caſu] vt

Plato, οὔτε χαίρων, οὔτε λυπούμενος ἄγαν φανήσεται. *Neque lætabitur vnquam, neque mærebit nimis, vt Cicero vertit.*

φίλοις ἀγαθοῖς. Delector bonis amicis, Capio voluptatem ex fidis amicis: vt,

Xenoph. οὐδενὶ οὕτω χαίρεις, ὡς φίλοις ἀγαθοῖς. *Ex nulla re tantam voluptatem capis quantam ex bonis amicis.*

Iſocr. πλείστους εὑρήσομεν τῶν τοῖς ἡδίστοις σιτίοις μᾶλλον, ἢ τοῖς ὑγιεινοτάτοις χαίροντας. *Plurimos inueniemus, qui magis cibis dulciſſimis delectentur, quàm ſaluberrimis.*

Ariſtot. χαίρειν οἴνῳ. *Vino delectari.*

χαίρω.

ὅταν ἀκούω, &c. Gaudeo, cùm audio, &c. Iſocr.

ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς. Delector bonis. Xenoph.

Demoſth. ἐφ' οἷς ἔχαιρον οἱ ἄλλοι, ταῦτα ἐλυπεῖτο ὁρῶν. *Quibus alij delectabantur, hæc cùm videret ille dolebat.*

Iſocr. οἱ ἐπιχαιρέκακοι μᾶλλον χαίρουσιν ἐπὶ τοῖς τῶν ἄλλων κακοῖς, ἢ τοῖς ἰδίοις αὐτῶν ἀγαθοῖς. *Homines maleuoli maiorem voluptatem capiunt ex aliorum hominum malis, quam ex propriis bonis.*

ἐπαινούμενος [cum participio paſſiuo] Gaudeo cùm laudor.

Gaudeo me laudari Xenoph.

Æſchin. χαίρει ὁ δῆμος κολακευόμενος. *Gaudet populus, cùm adulationibus titillatur.*

διδοὺς [cum participio actiuo] Gaudeo cùm aliis do. Plut.

Sic Virg. 10. Aeneid. de Leone: Gaudet hians immane.

ταῦτα [cum accuſat.] Gaudeo propter hæc: vt,

Demoſth. ταῦτα λυπεῖσθαι, καὶ ταῦτα χαίρειν τοῖς πολλοῖς. *Iiſdem rebus dolere & gaudere cum populo. Poteſt & præpoſitio* διὰ *ſubintelligi.*

ἐπιχαίρειν τινί. Alicuius malis gaudere, & ei inſultare. Dem.

ἐπιχαίρειν τοῖς κακοῖς τινός. Inſultare malis alicuius. Iſocr. *Hinc* ἐπιχαιρέκακος. Qui alienis malis gaudet & delectatur.

A D I V N C T A.

¶ *Lætitia.*

εὐφραίνεσθαι. τί με δεῖ λέγειν ὅπως εὐφράνθην, Iul. πάνυ τὴν ψυχὴν εὐφραίνετο, Herod. animo perquam læto erat.

ἥδεσθαι, Baſ. ἥσθην, καὶ περιχαρὴς ἐγενόμην, magna lætitia ſum perfuſus.

ἀπὸ βαθείας τῆς γνώμης ἥσθην, Syneſ. intimo pectore gauiſus ſum, Gall. *du fond du cœur*. Et Naz. ἥσθην τοῖς γράμμασι, litteris tuis ſum delectatus.

οὐκ εἶχεν ὅπως χωρήσαιτο τῷ πλήθει τῆς χαρᾶς, Syneſ. de eo, qui tanta voluptate afficitur, vt eam vix capere queat.

ἐκπαθὴς ὑπὸ ἡδονῆς γενομένη, Alci. immodica quadam animi oblectatione affecta.

¶ *Lætitia cum cauſæ adiectione.*

τῇ ἀγγελίᾳ ταύτῃ περιχαρὴς ἐγενόμην, Bud. hoc nuncio exhilaratus ſum.

τοῖς τῆς τιμιότητός σου γράμμασιν ὑπερήσθην, Baſ. litteris tuis magnopere ſum delectatus. ὑπὲρ enim ad auxeſim facit, vt apud Lucianum θαυμάσιον ὡς ὑπερηδόμεθα, καὶ ὑπερεχαίρομεν, eximium, ac mirum in modum lætabamur.

ἐφ' οἷς νῦν λίαν χαίρουσιν, Iſocr. ob quæ nunc lætitia geſtiunt.

ἡσθέντες τῇ παρουσίᾳ τῶν ἀνδρῶν, κρότῳ μεγάλῳ τὸ γεγονὸς ἐπεσημήναντο, Diodor. gaudium, quod ex eorum aduentu ſentiebant, plauſu magno ſignificarunt, vel teſtati ſunt.

ἥδεται μὲ ἐμαυτὸν εἰδὼς ἀτυχοῦντα, Demoſth. id eſt, πάνυ ἥδεται τῇ ἐμῇ ἀτυχίᾳ ἑορτάζειν. Ioſephus de Herode loquens, οἶδα τοὺς ἰουδαίους τὸν ἐμὸν θάνατον ἑορτάσοντας, mortem meam ſumma lætitia celebraturos Iudæos ſcio. *Ils feront feſte de ma mort.*

¶ *Læti-*

¶ *Lætitiam afferre.*

τὰς καρδίας ἡμῶν χαρᾶς ἐνέπλησαν, Baſil. voluptate pectora noſtra impleuerunt.

εὐφροσύνην ἡμῖν ἐνεποίησας, idem. voluptate nos affeciſti.

τὰ γράμματα εὐφροσύνης ἡμῖν αἴτια γίνεται lætitiæ materiam nobis ſuppeditant.

τέρψιν παρασκευάζειν, comparare. afferre. τὸ γοῦν πλείστην παρεσκεύασαν ἡμῖν τέρψιν, Alciph. ἡδονὴν τοῖς ἐχθροῖς παρασκευάζειν. Baſil. id eſt, ἐμποιεῖν. παρασκευάζεσθαι interdum idem quod παρασκευάζειν, Philoſtr. τέρψιν καὶ ὠφέλειαν τῇ ψυχῇ παρασκευάζεσθαι. τέρψιν παρέχειν, vel, παρέχεσθαι. μεγίστην ἡμῖν τέρψιν παρέχεται, Baſil. maximam nobis delectationem præbet. πλὴν ἔμοιγε οὐ τὴν τυχοῦσαν τερπωλὴν παρέχοντο στένοντες, Lucian. vel non vulgarem mihi gemitu ſuo voluptatem conciliarunt.

ἐμπαρέχειν, etiam pro παρέχειν apud Philonem. ἄλεκτον ἐμπαρέχει τῇ ψυχῇ τέρψιν καὶ ἡδονήν, id eſt, ἐμποιεῖ, ἐναπεργάζεται, ineffabilem animæ voluptatem parit.

πάνυ δή με κατηύφραινεν, Lucian. magnam mihi voluptatem afferebat.

ἐνηδύνειν. ἡ μελῳδία τῶν ὀρνέων τὰς ἀκοὰς ἐνηδύνουσα, idem. aures voluptate permulcens, exhilarans.

ἥδιον ἔσεσθε ἀκούσαντες, Demoſthen. Gall. *Vous en ferez plus ioyeux.*

ἡδονὴν φέρειν, Baſil. εἰ μὴ ἡδονήν τινα φέρει θησαυροῖς κατορωρυγμένοις ἐπαγρυπνεῖν. niſi verò volupe eſt, defoſſis theſauris incubare.

τῷ ὄντι ἀμύθητον ὅσην ἡδονὴν εἶχεν ὁ λόγος, Baſ. dici profectò nequit quantum voluptatis hæc oratio afferebat.

¶ Deſperare.

ἀπελπίζειν.

ἀπελπίζω
- τοῦ τυγχάνειν τῆς ἐρωμένης Deſpero me potiturum amica.
- τὸν νοσοῦντα [cum accuſatiuo] Omnem de ægroto ſpem abiicio. Nullam de ægroto ſpem reliquam habeo. Galen.
- ταῦτα. De his deſpero, vel Hæc deſpero. vt apud Ciceronem, Deſperare pacem, ſalutem, &c.

Chryſoſt. ὅτι πάντας ἐνταῦθα ἀπαιτεῖ δίκην ὁ θεός, ἵνα μὴ ἀπογνῷς τὴν ἀνάστασιν καὶ ἀπελπίσῃς τὴν κρίσιν, ὡς πάντων ἐνταῦθα διδόντων λόγον. *Neque Deus in hoc mundo ab omnibus pœnas ſumit, ne vel deſperes de reſurrectione, vel ſpem de futuro iudicio abiicias, quaſi hic omnes rationem reddant.*

2. ἀπογινώσκειν.

ἀπογινώσκειν

Deſperare (abſolutè) vt,

Demoſth. ἀπογνόντες ἑαυτῶν ἐγχειρίσωσιν. *Deſperatione fracti ſe dedidiſſent.*

τοῦ ζῆν. (cum genit.) Deſperare de vita. Diodor. Sic.

Demoſth. εἰ γὰρ μὴ παντάπασιν ἑαυτῶν ἀπεγνώκασι. *Niſi omnino de ſe deſperarint.*

τὴν σωτηρίαν (cum accuſ.) Deſperare ſalutem, vel de ſalute. Ariſtot Eth. 3.

Plutarch. ἐκ προδοσίας ἀπογνόντες τὴν σωτηρίαν. *Cùm deſperare cœpiſſent de recuperanda ſalute propter proditionem.*

ἐκβιάζεσθαι τοὺς πολεμίους (cum infinit.) Deſperare, quod fieri poſſit, vt hoſtes perrumpant. Plutarch.

In paſſiuo.

Plutarch. τὰ Νέρωνος ἀπέγνωστο παντάπασι. *Neronis res deſperatæ erant: hoc eſt, in deſperationem adducta.*

Demoſth. ἄριστός ἐστιν ἰατρὸς, ὃς τοὺς ὑπὸ τῶν ἑτέρων ἀπεγνωσμένους ἀναλαμβάνει. *Optimus medicus eſt, qui à medicis deſperatos, id eſt, illos de quorum ſalute alij deſperant, curandos recipit.*

Æſop. ἐπειδὴ πρὸς ἰατρῶν ἀπεγνώσθη, τῶν θεῶν ἐδεῖτο. *Cùm à medicis deſperatus eſſet, Deos rogabat.* ἀπεγνωσμένη πρᾶξις. *Deſperatum negotium.*

3. ἀθυμεῖν.

ἀθυμεῖν

Deſperare, Animum abiicere: vt,

Iſocr. τίς οὐκ ἂν ἀθυμήσειεν, ὅταν ὁρᾷ. *Quis non animo ſuccumberet, quando videt, &c.*

ἐπὶ τούτοις. Propter hæc animum abiicere. Iſocr. in Panath.

τούτοις (ſine præpoſitione) vt,

Iſocr. οὐκ ἀθυμητέον τοῖς παροῦσι πράγμασι. *Non oportet animo eſſe deiecto ob præſentem rerum ſtatum.*

οὐκ { ἀπογνωστέον. Suidas.
οὐκ { ἀθυμητέον.

Iſocr. οὐκ ἀθυμητέον τοῖς παροῦσι πράγμασι, οὐδ᾽ εἰ πάνυ φαύλως ἔχειν δοκεῖ. *Non deſperandum eſt de præſenti rerum ſtatu etſi is omnino malus eſſe videatur.*

ἀθύμως { ἔχειν vel διακεῖσθαι. Abiecto animo eſſe. Iſocr.
ἀθύμως { διάγειν. In anxietate verſari. Iſocr. & Xenoph.

ἀθυμίἀθυμότερον διάγειν διὰ τὰς ἀτυχίας. Propter res aduerſas abiectior animo eſſe. Iſocr.

A D I V N C T A.

¶ *Deſperare.*

ἀπογιγνώσκειν τὰς ἀμείνους ἐλπίδας, Philoſtr. meliorem ſpem abiicere. τῆς πόλεως ἅλωσιν ἀπογιγνώσκειν, Bud. de vrbis expugnatione deſperare.

ἀπογνοὺς πρὸς τὰς ἀλγηδόνας, Chryſoſt. deſperatione affectus ob dolores. Et cum infinitiuo apud Plutarch. ἀπεγίνωσκεν ἐκβιάζεσθαι τοὺς πολεμίους. ἀπολέγεσθαι, Philoſtr. χεῖρας ὑπ' ἀσθενείας καθεῖσα, ἀπολέγεται, manibus præ imbecillitate demiſſis animum deſpondet. ἀπολέγεσθαι τὴν ψυχὴν, Greg. idem quod ſimpliciter ἀπολέγεσθαι.

πρὸς ἀπόγνωσιν σωτηρίας τρέπεσθαι, Phil. ſalutem deſperare.

εἰς ἀπόγνωσιν ἐμβαλεῖν, Æſch. in deſperationem iniicere.

πᾶσαν ἀγαθὴν ἀπορρίπτειν ἐλπίδα, vel, ἀποκόπτειν, Baſ. ſpem omnem meliorem proiicere.

ἐν σκυθρωποτέρᾳ καταστάσει ἀπελπίζειν ἑαυτὸν, idem. ſibi diffidere.

εἰς ἀπόγνωσιν ἔρχεσθαι παντελῆ, idem in omnimodam deſperationem venire. καταπροΐεσθαι τὰς ἐσχάτας ἐλπίδας, Syneſ. extremas ſpes abiicere.

αὐτοῖς οὐδεμία ἦν ἐλπὶς ἀποφεύξεσθαι, Antiph. de abſolutione prorſus deſperabant. τὸ μέγιστον τῶν κακῶν, ὃ καί μοι δυσέλπιστον τὸν βίον ποιεῖ, Syneſ. omnium malorum grauiſſimum, quódque mihi vitæ deſperationem propemodum affert. τοῦτο δὲ οὐ παντάπασιν ἀνέλπιστον ἦν αὐτῷ. Ariſtid. hoc autem non prorſus deſperabat.

οὐκ ἀπέκαμεν, οὐδ' ἀπέγνω πράγματα, Temiſt. non animo concidit, nec rerum ſuarum deſperatione affectus eſt.

εἰς ἀπόνοιαν καθεστήκασι. Thucyd. καὶ εἰς ἀπόγνωσιν.

μὴ ἀποκινδυνεύειν πρὸς ἀνθρώπους ἀπονενοημένους, idem. non dimicationis aleam ſubire cum hominibus deſperatis.

τῆς ἐφεξῆς παντελῶς ἀπογνῶναι, Baſil. μηδεὶς ἑαυτὸν ἀπογινωσκέτω, idem. id eſt, ἀπελπιζέτω.

¶ Deficere, Deeſſe, Deſtitui re aliqua.

ἐπιλείπειν.

με τοῦτο (cum duobus accuſ.) Hoc me deficit, vt.

Demoſth. καὶ τὰς κρήνας καὶ τὰ φρέατα τὸ ὕδωρ ἐπιλείπειν πέφυκεν, ἐάν τις ἀπ' αὐτῶν ἀθρόα καὶ πολλὰ λαμβάνῃ. *Et fontibus &*

ἐπιλείπειν

puteis aqua deficere ſolet, ſi quis continuè & multa ab illis ſumat.

Iſocr. ἐπιλείποι ἂν ἡμᾶς ὁ πᾶς χρόνος εἰ πάσας τὰς ἐκείνου πράξεις καταριθμησαίμεθα. *Deficeret nos totum tempus, ſi omnia eius facta recenſere vellemus.*

Demoſthen. ἐπιλείψει με λέγοντα ἡμέρα τὰ τῶν προδοτῶν ὀνόματα. *Dies me deficiet recenſentem nomina proditorum.*

μοι τοῦτο (cum datiuo) vt,

Syneſ. οὐκ ἀπολείψουσι στρατιῶται τῷ Θεῷ. *Deo non deficient milites.*

πνεῦμα (abſolutè) Spiritus deficit: vt,

Demoſth. πνεύματος ἐπιλείποντος. *Spiritu deficiente.*

Demoſt. οὐκ ἐφικνεῖ χρόνος τοῖς λεγομένοις. Non ſufficit tempus ad ea quæ dicenda ſunt.

2. ἀπολείπειν.

ἀπολείπειν

Deficit [neutraliter] vt,

τὰ μὲν [χρήματα] ταχέως ἀπολείπει, τὰ δὲ πάντα τὸν χρόνον παραμένει. *Pecunia citò deficit, illa autem (honor & gloria) perpetuò durant.*

μοι τοῦτο. Hoc mihi deeſt. Hac in re inferior ſum.

Plutarch. τούτῳ γὰρ μόνῳ ἀπολιπεῖν ἐδόκει τοῦ κατεργάσασθαι Πάρθους.

σε ταχέως τὰ χρήματα. Te citò deficiunt nummi. *Qua tamen conſtructione frequentius vſurpatur* ἐπιλείπει, *quàm* ἀπολείπει

Aeſchines. οἱ πρεσβύτεροι τὸ μὲν εὖ φρονεῖν ἀκμάζουσιν, ἡ δὲ τόλμα ἤδη αὐτῶν ἄρχεται ἀπολείπειν, διὰ τὴν ἐμπειρίαν τῶν πραγμάτων. *In natu maioribus viget prudentia, audacia verò eos deficere incipit propter vſum rerum.*

τι εὐδαιμονίας Deeſt ei aliqua pars felicitatis: vt,

Iſocr. τί ἀπέλιπεν εὐδαιμονίας, ὃς τοιούτων μὲν προγόνων ἔτυχε; *Qua felicitatis pars ei defuit, qui tales maiores habuit?*

3. ἐλλείπειν.

ἐλλείπειν

ἔν τινι. In aliqua re deficere: vt,

ἐλλείπειν ἐν τούτοις αἱροῦ, καὶ μὴ πλεονάζειν. *Deficere in his rebus potius velis, quam excedere modum.*

μοι τοῦτο δοκεῖ. Deficere me hoc videtur.

Polyb. lib. 5 ὅταν ἐλλείπωσιν αἱ χορηγίαι τὰς ἐκ ἴσων ἐπιβολάς.

τούτου [cum genitiuo] Deſtitui hac re. Thucyd.

4. ¶ De-

4. ¶ Deſtitui rebus.

ἀπολελειμμένος

ἅπασι τούτοις (cum datiuo) His rebus omnibus deſtitutus. Iſocr. in Buſir.

Idem in Euag. Εὐαγόρας πάσαις ἀπολελειμμένος ταῖς δυνάμεσι. *Euagoras his viribus omnibus deſtitutus.*

ταύτης παιδείας (cum genitiuo) Hac inſtitutione deſtitutus. Iſocr.

¶ Sic & ἀπολείπομαι: vt,

Iſocr. οὐκ ἀπολείπονται τῶν καιρῶν, ἀλλ' ἕκαστον ἐν τοῖς ἰδίοις πράττουσι. *Non deſtituuntur occaſione, hoc eſt, non negligunt occaſiones, ſed omnia ſuo loco & tempore faciunt.*

6. ἀπορεῖν.

Iſocr. ὥστε οὐκ ἀπορήσομεν μεθ' ὧν κωλύσομεν τοὺς ἐξαμαρτάνοντας. *Quare non deſtituemur hominibus, quibus cum coerceamus delinquentes. Hic* ἀπορήσομεν, *ſine caſu ponitur, ſed poteſt genitiuus aliquis ſubaudiri.*

ὑστερίζειν τινός. Deſtitui vel carere re aliqua, *vtpote* τῆς ἀκμῆς, *veluti ſenes. Iſocr.*

ἔρημος, γυμνός.

ἔρημον εἶναι ἀνδρῶν φίλων καὶ πιστῶν. *Deſtitutum eſſe viris amicis & fidis. Plato.*

Aliquando ἔρημος & γυμνός copulantur.

Iſocr. ἀλλὰ τῶν προειρημένων ἁπάντων ἔρημος γίνεται καὶ γυμνός. *Sed prædictis his omnibus caret ſeu deſtitutus eſt.*

A D I V N C T A.

¶ *Carere.*

ἀπορεῖν χρημάτων παντελῶς ἀπορεῖν Baſil. ἀπορῶν ὅ, τι ἐγκαλοίης ἐμοὶ ἀληθὲς ἀδίκημα, Plat. in Apolog. crimen nullum habens, quod in me vere conferre queas.

διαπορεῖν, idem quod ἀπορεῖν. οὐκ διαπορεῖν ἀργυρίου, Demoſth. μηδενὸς διαπορῶμεν ἐς γε τὸ παρόν, Luc. nunc quidem omnibus rebus caremus.

σπάνει χρυσίου ἀπόλλυσθαι Plat. auri penuria perire. σπανίζειν χρημάτων, pecuniarum inopia laborare.

ἐμοὶ μὲν οὐκ ἔτυχε παρὸν ἀργύριον, Demoſt. mihi quidem minime in promptu erat pecunia. ἀργύριον μὲν ἐμοὶ οὐ πάρεστιν, idem. pecunia mihi non ſuppetit. ἔρημον εἶναι θεραπεύοντος τὸ νόσημα. idem. non habere qui morbum curet. medico deſtitui, ἐν ἐρημίᾳ εἶναι τοῦ ἰατροῦ.

καθ' ἡμᾶς οὔτω πένητες εὐλόγου ἀπολογίας, Luc. probabili defenſione non ita deficimur.

ἀμηχανεῖν, idem quod ἀπορεῖν. ἀμηχανήσεις χρήματος οὐδενός, Herod. nulla re egebis. ᾧ δὲ μηδὲν ἄπεστι τῶν ἱκανῶν, Plat. cui ad mediocrem vitam nihil deeſt. verbum ἔχειν eleganter ad huiuſmodi res adhiberi ſolet, vt ἐνδεῶς ἔχειν χρημάτων, vel, ἀπόρως ἔχειν χρημάτων, pro δεῖσθαι, vel ἀπορεῖν. Atque item verbum καθίστασθαι, vt, ἐν ἐνδείᾳ καθίστασθαι τῆς ἀφθονίας ταύτης, apud Chryſoſtomum, ἐν σπάνει σιτίων καθίστασθαι.

¶ Pro dignitate rei, Ex dignitate, Vt res merentur, Pro merito, vel meritis.

1. κατ' ἀξίαν.

Ariſtot. τυγχάνειν βίου τοῦ κατ' ἀξίαν. *Sequi & degere vitam pro dignitate, vel vt quis meretur.*

2. κατὰ τὴν ἀξίαν.

κατὰ τὴν ἀξίαν τιμᾶσθαι. *Pro dignitate & merito honorari. Plato.*

3. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν.

Vltra quàm meremur, præter meritum. Iſocr.

παρὰ τὴν ἀξίαν δυστυχεῖν. Præter meritum affligi, vel aduerſa fortuna vti.

παρὰ τὴν ἀξίαν εὖ πράττειν. Præter meritum, id eſt, indignè florere. Iſocr.

¶ Dignum iudicare.

τιμᾶσθαι.

ἀξιοῦν
τῆς ἐν Πρυτανείῳ σιτήσεως. Dignum iudicare aliquem, cui victus præbeatur in Prytaneo. Plato.
τινὶ θανάτου. Morte aliquem dignum iudicare. Plat.
θανάτου: vt,
Aſchin. θανάτου τιμῶμαι. *Meipſum morte dignum eſſe cenſeo.*
τινὰ τῆς ἐν Πρυτανείῳ σιτήσεως. Cenſere aliquem dignum, qui in Prytaneo alatur. Lucian. in Caucaſo.
τὴν δίκην τῆς σιτήσεως: vt,
Diog. Laert. in Solone. ἕνεκα τῶν ἐμοὶ πεπραγμένων ἀξιοῦν τιμᾶσθαι
τὴν τῆς

τιμῶ τῆς ἐν Πρυτανείῳ δίκην σιτήσεως. *Propter res à me geſtas dignus ſum hac pœna, Vt in Prytaneo mihi victus præbeatur.*

2. ἀξιόω.

Iſocr. Θεμιστοκλέα μεγίστων δωρεῶν ἠξίωσαν. *Themiſtoclem ingentibus muneribus dignum iudicarunt.*

3. ἀξιόομαι.

ἀξιοῦμαι

ἀριστείων (cum genitiuo) Dignus præmijs victoriæ iudicatus eſt: vt.

Iſocr. οἱ μὲν πεζομαχοῦντες ἀριστείων ἠξιώθησαν. *Hi pedeſtri prælio pugnantes digni præmiis victoriæ iudicati ſunt.*

κληθῆναι δίκαιος. Dignus habitus eſt, qui iuſtus vocaretur (cum infinitiuo) vt,

Iſocr. ἀξιωθεὶς διὰ σωφροσύνην τοῦ Διὸς κληθῆναι κηδεστής. *Propter modeſtiam dignus iudicatus eſt, Vt Iouis affinis vocaretur*

ποιεῖν vel πράττειν

πρέποντα τῇ συγγενείᾳ ἢ ἑαυτοῦ. Digna facere ſua cognatione, aut ſeipſo. Iſocr.

ἄξια τοῦ γένους. Facere digna genere & familia. Demoſth.

Faire choſe digne du lieu d'où on eſt ſorti.

ἄξιός ἐστιν εὖ παθεῖν, μισεῖσθαι. Dignus eſt qui beneficiis ornetur, qui odio habeatur, &c. Iſocr. Demoſth.

¶ Dignè, Pro dignitate. Vt decet.

ἀξίως.

ἀξίως

εἰπεῖν περὶ τῶν πραγμάτων. Pro dignitate de rebus dicere. Iſoc.

τῶν πραγμάτων λέγειν [cum genitiuo] Dignis modis, vel, vt decet de rebus loqui. Iſocr.

Idem, ἐγὼ δ᾽ ἂν μὴ καὶ τοῦ πράγματος ἀξίως εἴπω καὶ τῆς δόξης τῆς ἐμαυτοῦ.

ὑμῶν αὐτῶν πράττειν [cum genitiuo perſonæ] Facere vt nos decet, vt nobis vel noſtra perſona dignum eſt. Demoſth.

πράττειν τῶν γονέων ἀξίως. *Idem.*

τοῦ ἀδικήματος [in malam partem] Pro dignitate ſceleris, Vt meretur ſcelus. Æſchines.

λόγου μάχεσθαι. Pugnam memoratu dignam edere, Ita pugnare, vt res ſit digna commemoratione. Pro quo dicunt & ἀξιολόγως, vnico verbo.

¶ Dubitare, Ambigere.

Ἀπορεῖν.

ἀπορῶ

Dubius animi ſum, Neſcio quid agam: vt,

Iſocr. ἀπορῶν δὲ καὶ μηδεμίαν ἀπαλλαγὴν εὑρίσκων διαφθείρει τὰ γράμματα. *Cum neſciret, quomodo ſe expediret, tabulas corrupit.*

τοῖς παροῦσι πράγμασι. Neſcio quid agendum ſit. Iſocr.

τὴν αἰτίαν. Dubito quæ cauſa ſit. Ariſtot.

Xenoph. ἐάν τι ἀπορῶ, πρὸς ὑμᾶς ἰέναι εἴωθα. *Si quid dubitem neſciens quid mihi agendum ſit, ad vos ire ſoleo.*

τίνα χρὴ τρόπον πρὸς ὑμᾶς περὶ αὐτῶν εἰπεῖν. Dubito ſeu incertus ſum quomodo de iis apud vos dicendum ſit. Demoſthenes. Olynth. 3.

ὅ τι χρὴ ποιεῖν. Neſcio quid agendum ſit. Xenoph.

τί ποιήσω. Incertus ſum quid agam. Iſocr. de pace.

πότερον ὑπολάβω μηδὲν μέλειν ὑμῖν τῶν κοινῶν πραγμάτων. Dubito, vel incertus ſum, vtrum vos nihil Rempub. curare exiſtimem. Idem.

Xenoph. ἀπορῶ πότερόν μοι κρεῖττον. *Incertus ſum, vtrum mihi melius ſit.*

ποῖ τραπώμεθα. Neſcio quò nos vertamus. Xenoph.

ὅπῃ ποτὲ διαφύξομαι. Incertus ſum quonam effugiam. Luc.

τίνος ἐν τῷ παρόντι πρέπει μνησθῆναι. Hæſito ſeu dubito, cuius in præſentia deceat meminiſſe.

Sed pro ἀπορῶ etiam διαπορῶ vel διαπορέομαι vſurpatur.

2. Ἄπορον εἶναι, In dubio eſſe: vt,

Iſocr. Ἄπορον ἡμῖν ἐστὶ τὸ πρᾶγμα. *Hoc negotium nobis incertum vel in dubio eſt.*

εἰς ἀπορίαν καθίστασθαι. In dubium vocari. In dubio eſſe. Iſocr.

3. ἀμφιγνοεῖν.

Ἀμφιγνοεῖν

περί τινος. De aliqua re dubitare. Iſocr. ad Nicocl. *Eſtre en doute de quelque choſe.*

ἐπί τινος. Dubitare de aliquo. Plato.

ἀμφισβητεῖν περί τινος. De aliqua re dubitare: vt,

Iſocr. ἀμφισβητοῦσι περὶ τῶν τῆς ψυχῆς γυμνασίων οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν διατρίβοντες. *Sapientiæ profeſſores dubitant de animi exercitiis.*

4. ἀμφισβητεῖν πότερον.

Iſocr. πολλοὶ ἀμφισβητοῦσι, πότερόν ἐστιν ἄξιον ἑλέσθαι τὸν βίον τῶν ἰδιωτευόντων, ἢ τῶν τυραννευόντων. *Multi dubitant, vtrum ſit potius eligenda priuatorum hominum vita, an tyrannorum ſeu principum.*

Plutarch. πρότερον μὲν, ἔφησεν, ἠμφισβήτουν, νῦν δὲ αἰσθάνομαι, ὅτι *&c. Antea quidem, inquit, dubitabam, nunc autem ſentio, quod.*

ἀμφίβολος	λόγος. Dubia oratio. Iſocr.
	φήμη. Dubius rumor. Plutarch.

τοῦτο ἀμφισβητεῖται. De hoc controuerſia eſt, De eo contenditur, Hoc in controuerſiam vocatur.

ἠμφισβητημένα. Res de quibus diſceptatum fuit, Res controuerſæ. Iſocr. *Opponuntur autem* ὁμολογούμενα, *&* ἀμφισβητούμενα. *apud Iſocratem.*

λόγος	ἀμφίβολος	Oratio flexiloqua (quæ in vtramque partem flecti poteſt.) Iſocr. *Qui ſe peut entendre en deux façons.*
	ἐπαμφοτερίζειν δυνάμενος	
	ἀμφισβητήσεις ἔχων	

¶ Non dubium eſt, quin οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ. οὐκ ἄδηλον ὅτι.

Iſocr. οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ μαίνεσθαι δόξεις ἅπασι τοῖς ἀκούουσι. *Non eſt dubium, vel, Non poteſt fieri, quin omnibus auditoribus furere videaris.*

Idem, οὐκ ἄδηλον ὅτι τῶν πολεμίων κρατήσομεν. *Non dubium eſt, quin hoſtes victuri ſimus.*

Ariſtot. οὐκ ἄδηλον δ' ὅτι τῷ μὲν δόσει ἕπεται τὸ εὖ ποιεῖν. *Non autem eſt dubium, quin largitionem beneficium comitetur.*

Dion. Chryſ. ὅτι μὲν οὖν ψευδῆ ταῦτά ἐστιν, οὐκ ἄδηλον. *Quod autem hæc falſa ſint, non eſt dubium, ſeu non eſt obſcurum. Sic & apud Ariſt. ſæpe in fine periodi poſitum eſſe inuenies vocem* ἄδηλον.

ADIVNCTA.

¶ *Dubitatio, & anxietas animi.*

ἀπορῶν ὅ,τι χρήσαιτο ἑαυτῷ, Aeſch. animi pendens, quid ageret.

ἀπορεῖν τί χρὴ δρᾶν, Philo ancipiti animo eſſe, quid ſit agendum:

διαπορεῖν, idem quod ἀπορεῖν, Plat. διαπορήσειε τί χρὴ δρᾶν περὶ τῶν τοιούτων, addubitet ecquid de his rebus agendum ſit. ὅ με μάλιστα ποιεῖ ἀπορεῖν, And.

Hinc nomen ἀπορία, animi anxietas conſilij inopia laborantis.

ἀπορίᾳ ἔχεσθαι, & συνέχεσθαι, Plat. πάντῃ συνεχόμεθα ἀπορίᾳ, ancipiti plane, atque incerto animo eramus. ἀπορίας μεστοὶ ἦμεν, vt idem loquitur in dialogo de philoſoph.

ἐν ἀπόρῳ εἰχόμεθα τί χρὴ δρᾶν, id eſt, ἐν ἀπορίᾳ συνειχόμεθα. ἀπορίᾳ καταλαμβάνεσθαι, Herodot. πολλῇ καταλαμβανόμενος ἀφασίᾳ, καὶ ἀπορίᾳ, id eſt, κατεχόμενος.

εἰς ἀπορίαν ἀφικνεῖσθαι, Herod. εἰς ἀπορίην μεγάλην ἀπιγμένος, pro ἀφιγμένος, in ſummam rerum difficultatem, animique inopiam adductus.

ἀπόρως διακεῖσθαι, Æſchin. idem quod ἀπορεῖν vel ἐν ἀπορίᾳ εἶναι.

ἀπορίαν καθίστησιν, ἐκεῖνό ἐστι, quod autem me præſertim anxium reddit, illud eſt.

καταστῆναι in voce ac ſignificatione paſſiua, Iſocr. ὥστ' εἴ τις ἔροιτό με τί νομίζω μέγιστον τῶν Εὐαγόρᾳ πεπραγμένων, εἰς πολλὴν ἀπορίαν ἂν καταστάιην. quocirca ſi quis ex me quæreret, ecquid ex omnibus rebus geſtis Euagoræ maximum & præclariſſimum exiſtimem, dubio plane, atque admodum ancipiti animo eſſem.

εἰς ἀπορίας τὰς ἐσχάτας ἐμβάλλειν, Plat. in ſummas rerum difficultates iniicere vel in extremam animi perplexitatem.

τὴν γνώμην ταλαντεύεσθαι, Greg. animum huc atque illuc verſare, in vtramque partem librare ἀμφοτέρωθεν ἑαυτὸν ταλαντεύειν, idem. ἀρνήσεως καὶ συγκαταθέσεως μεταξὺ φορεῖσθαι. Phil. inter inficiationem & aſſenſum nutare, vel, ancipitem ferri.

μέσος δύο φόβων ἱστάμενος, Greg. inter duos metus poſitus.

ἀμφικλινῶς ἔχειν, Phil. τῆς διανοίας ἀμφικλινῶς ἐχούσης, καὶ ἀντισπωμένης, variante animo, atque in vtramque partem viciſſim propendente.

οὐδὲ προϊέναι πορρωτέρω, οὐδ' ἀναστρέφειν ἐδύνατο, Diodor. nec progredi, nec regredi poterat.

σκοπουμένῳ καὶ διστάζοντι πότερον ἂν εἴη πορευτέον καὶ ὑπακουστέον, ἢ πῶς, ὅμως ἔρρεψε δεῖν, &c. Plato. Sic Virgil. tandem alternanti potior ſententia viſa eſt.

αὐτός τε πέπεισμαι καὶ τὴν σὴν χρηστότητα νομίζω μὴ ἀμφιβάλλειν, Baſil. tum ipſe certiſſimum habeo, tum tibi minime dubium eſſe confido.

οὐκ εἶχον ὅ,τι χρήσωνται τοῖς πράγμασιν, Ariſto. id eſt, ἠπόρουν, quid agerent non habebant.

¶ Differre, Prorogare, In aliud tempus reiicere, Procraſtinare.

ἀναβάλλεσθαι.

(τὶ εἰς ὑστεραίαν Differre aliquid in poſterum diem. Dem.

ἀναβάλλεσθαι
ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Diem de die ducere. Baſilius.
τὴν διαδικασίαν πολὺν χρόνον. Differre diiudicationem in longum tempus. Xenoph.
εἰς τινὰ καιρόν. Ad tempus differre. Æſchines.
πᾶν εἰς ἡμέραν ἐκείνην. Totam rem in illum diem differre, Plutarch.
τι εἰς πολλὰς ἡμέρας. In multos dies differre aliquid. Dem.
πόλεμον. Bellum differre. Iſocr.

In paſſiuo.

Iſocr. οὐδ᾽ εἰς τοὺς παῖδας ἀναβληθήσεσθαι τιμωρίας δεῖ. *Neque pœnæ in liberos differendæ ſunt.*

ἀναβολὴν
ποιεῖσθαι, pro ἀναβάλλεσθαι [ſine adiectione] Moram nectere, Differre. Plutarch.
ποιεῖσθαι τῆς τιμωρίας. Differre pœnam. Plutarch.
ποιεῖσθαι τῶν γάμων Nuptias protrahere. idem,

ἀναβολὴν / διατριβὴν οὐδεμίαν ποιεῖσθαι. Nullam moram nectere ſeu interponere. Demoſth. Iſocr.

Demoſth. ἵνα γένοιτο ἀναβολή, σκοπεῖν. *Videre vt mora produci poſsit.*

2. μέλλειν. Differre. Cunctari.

μέλλειν
εἰσφέρειν (cum infinitiuo) Differre contributionem. Demoſth.
Differre, Cunctari (abſolutè) vt,

Demoſth. τί ἀναδυόμεθα, ἢ τί μέλλομεν; *Quid tergiuerſamur, aut quid cunctamur?*

Idem, μέλλοντας ὑμᾶς καὶ καθημένους κύκλῳ πανταχοῦ τειχίζεται. *Cunctantes vos & deſidentes circum vndique irretit.*

κατέχειν / ἀναβάλλειν τινά. Remorari vel detinere aliquem: vt,

Iſocr. κατεῖχον τοὺς πολίτας καὶ ταῖς τιμωρίαις καὶ ἐπιμελείαις. *Detinebant populum ſupplicijs & ſedula cura.*

Demoſth. ἐκ τοιούτων λόγων ἀναβάλλουσι μεθ᾽ ὑμᾶς. *His verbis remorantur vos.*

¶ Feſtinare, σπεύδειν.

Feſtinare, Properare.

Iſocr. δεῖ σπεύδειν, καὶ μηδεμίαν ποιεῖσθαι διατριβήν. *Feſtinandum eſt, & nulla mora interponenda.*

σπεύδειν
πρός τινα. Properare ad aliquem.
Ariſtoph. σπεύδω πρός σε.
ἐπί τι : vt,
Herodian. ἐφ' ὃν μάλιστα ἐχρῆν σπεύδειν. *Ad quam maximè oportebat feſtinare.*
προλαβεῖν τὸν καιρὸν [cum infinitiuo] vt,

Plutarch. ἔσπευδε προλαβεῖν τὸν καιρόν. *Properabat præoccupare ſeu præripere occaſionem.*

διὰ σπουδῆς Herodian.& Xenoph.
μετὰ σπουδῆς. Xen.
μετὰ πολλῆς σπουδῆς. Xen.
κατὰ σπουδήν.
} Feſtinanter, Properanter. *A la haſte, à la legere.*

¶ Frigore conglaciare, Gelu concreſcere, Coagulari.

πήγνυσθαι.

πήγνυται
τὸ ὕδωρ θᾶττον τοῦ ἐλαίου. Aqua citius frigore conglaciat, quàm oleum. Ariſtot.
πολλὰ τῷ ψύχει. Frigore conglaciant multa. Plutarch.
ὑπὸ τοῦ πυρός. Coagulatur ab igne. ſ. lac. Ariſtot.
ὑπὸ τοῦ κρύους. Concreſcit gelu.

Herodian. πηγνύμενον ὕδωρ πίνων, *Concretam gelu aquam bibens.*

Idem, ποταμοὺς πηγνυμένους πατεῖν. *Concreta gelu calcare flumina.*

Idem lib.6, de Rheno & Danubio. τοῦ δὲ χειμῶνος παγέντος ὑπὸ τοῦ κρύους ἐν πεδίου σχήματι καθιππεύονται. *Hyeme concreta gelu camporum in morem perequitantur.*

Idem, ταῖς διʼ ὅλου χειμῶνος παγείσαις χιόνας.

πεπηγὸς αἷμα. Concretus ſanguis. Plutarch.
πεπηγὸς γάλα. Concretum lac. Dioſc.

καταπήγνυσθαι.

Ariſtot. ὑπὸ ψύχους καταπήγνυται *Gelu concreſcunt.*

ψῦχος
ῥῖγος
κρύος
} Frigus. ψυχρός, Frigidus. ψυχρότης Frigiditas. *Froidure.*

ADIVNCTA.

¶ *Frigus.*

βορέου σφοδροῦ πνεύσαντος, μέγα κρύος ἐγένετο. Lucian. magnum frigus extitit,

extitit. κρύος ἦν, καὶ βορρᾶς πολύς, καὶ κρύσταλλοι, καὶ χιών, ἐγὼ δὲ ἥκιστα ὑποπεφραγμένος πρὸς αὐτά, idem. frigus erat, ac ventus vehemens, & gelu, ac nix: porrò, ego aduerſos huiuſmodi iniurias haudquaquam munitus eram. Gall. *ie n'eſtois armé contre le froid.*

κρυμοῖς ἀγρίοις ταλαιπωρεῖσθαι, Gregor. frigoribus immitibus afflictari, intentiſſimis frigoribus vexari.

ἰσχυρότατος χειμών, Xenoph. hyems acerrima, gelidiſſima.

τῷ ῥίγει ἀπολλύμεθα, idem. frigore conficimur, opprimimur.

ὁ κρυμὸς δὲ εἰσεδύετο μέχρι μυελῶν αὐτῶν, καὶ ὀστέων, Alcip. frigus porrò ad ipſas vſque medullas atque oſſa penetrabat.

¶ Diffidere, Fidem non habere.

ἀπιστεῖν.

ἀπιστέω

Diffidere [ſine adiectione] vt,
Epicharm. μέμνασο ἀπιστεῖν. Memento diffidere.
τινί. Alicui fidem non habere: vt,
Xenoph. οἷς ἠπιστήκει διὰ τὴν ἐπιβουλήν. Quibus fidem non habebat propter inſidias
ἀλλήλοις. Sibi mutuo diffidere. Demoſth.
τοῖς πεπραγμένοις, Diffidere rebus geſtis. Xenoph.
τοῖς λεγομένοις. Non habere fidem illis quæ dicuntur: vt,
Iſocr. οὔτε γὰρ ἀπιστεῖν βούλεσθαι τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις, οὔτε πιστεύειν διώρασθαι παντάπασιν αὐτοῖς. *Neque fidem habere, neque diffidere illis velle, quæ à me dicuntur. Hic* πιστεύειν *&* ἀπιστεῖν *opponuntur: vt, Ariſtot.* οὔτε πᾶσι πιστεύοντες, οὔτε πᾶσιν ἀπιστοῦντες. *Neque omnibus fidem habentes, neque omnibus diffidentes.*
περί τινος [ſed rarius] Alicui rei diffidere: vt,
Plutarch. Lycurg. περὶ μὲν οὖν τούτων καὶ τῶν τοιούτων ἐπιστολῶν οὔτε ἀπιστῆσαι ῥᾴδιον οὔτε πιστεῦσαι. *Talibus epiſtolis non facilè fides haberi, neque diffidi poteſt.*

ἀπίστως

ἔχω / διάκειμαι } πρὸς τὰ μυθώδη. Non habeo fidem rebus fabuloſis. Iſocr. *Ie n'adiouſte point de foy aux choſes fabuleuſes.*
ἔχω πρός τινα [cum accuſatiuo perſonæ] vt,
Iſocr. ἀπίστως πρὸς σφᾶς αὐτοὺς καὶ δυσμενῶς ἔχουσι. *Diffidunt & malè volunt ſibi inuicem.*

In paſſiuo.

ὁ ἀπιστούμενος. *Dicitur cui fides non habetur.*
ἀπιστούμενος ἐπίτροπος. *Tutor ſuſpectus.*

Dion Chryſ. πολλὰ δὲ καὶ ἀπιστεῖσθαι τῶν ἐν στήλαις γεγραμμένων. *Multis quoque rebus in columnis annotatis fidem derogari.*

¶ Deſpondere, Spondere, Fideiubere.

ἐγγυᾶν.

ἐγγυᾶν

Spondere, Fideiubere (abſolutè) vt,

Prouerb. ἐγγύα, πάρα δ᾽ ἄτη. *Sponde, noxa præſto eſt.*

τινὶ τὴν παῖδα. Deſpondere alicui filiam. Herod.

τινὶ ἥξειν (cum infinitiuo) Promittere alicui, ſe venturum eſſe. Ariſtoph.

2. ἐγγυᾶσθαι.

ἐγγυᾶσθαι

τινὶ γυναῖκα. Deſpondere alicui vxorem. Demoſt.

τοῖς τέκνοις γυναῖκας. Deſpondere filiis vxores. Plutarch. in Pædagog.

τὸν φίλον (cum accuſatiuo perſonæ, ſed rariùs) Pro amico fideiubere.

Prouerb. 6. υἱὲ, ἐὰν ἐγγυήσῃ τὸν φίλον, παραδώσεις σὴν χεῖρα ἐχθρῷ. *Fili, ſi ſpoponderis pro tuo amico, trades tuam manum inimico.*

Spondere, Fideiubere (abſolutè) vt,

Plutarch. αὐτῇ μὲν ἐγγυᾶταί σε μένειν ἐν τῷ στρατοπέδῳ. *Hac fideiubet te in caſtris manſurum eſſe.*

ἐνεγγυᾶσθαί τινι τὸν Παρμένοντα. Fideiubere alicui pro Parmenonte. Demoſth.

3. ἐγγυητής.

ἐγγυητὴς

κατέστη χρημάτων τοσούτων ἐμοί. Pro tanta pecunia ſponſor mihi factus eſt. Iſocr. in Trapez.

ἐγένετο τοσούτων χρημάτων. Pro tanta pecunia vades ſeu ſponſor factus eſt.

ἐγγυητὴν

αἰτεῖν. Fideiuſſorem poſtulare. Demoſth.

καταστῆσαί τινι. Conſtituere aut dare alicui ſponſores, vades. Demoſth.

παρέχειν τινί. Exhibere alicui ſponſorem: vt,

Iſocr. Πασίων Ἀρχέστρατόν μοι ἑπτὰ ταλάντων ἐγγυητὴν παρέσχε. *Paſion Archeſtratum pro ſeptem talentis ſponſorem interpoſuit.*

δέχεσθαι τῶν χρημάτων. Accipere ſponſores pro pecunia. Xen.

δέχεσθαι vel λαβεῖν παρά τινος. Accipere vadem ab aliquo. Iſoc.

γίγνεσθαί τινος. Fieri ſponſorem alicuius. Demoſth. Iſocr.

τὸν ὀφλόντα φυλάττειν, ἕως ἂν καταστήσῃ ἐγγυητάς. *Cuſtodire debitorem, donec ſiſtat vel conſtituat vades Demoſth.*

εὔπορος ἐγγυητής. Locuples fideiuſſor. in Pandectis Græcis.

ADIVNCTA.

¶ *Spondere, pro, fideiubere* vel, *in ſe recipere.*

εἰ τοῦτο γε πράττοιτε, μεθ' ὑμῶν ἐθέλω ἐγγυᾶσθαι ὑμῖν εὐδαιμονήσειν, Plat. in quod ſi ita feceritis, ſpondere vobis non dubitabo, vos beatam vitam acturos. GALL *faiſans cela, ie vous reſpons, que vous viurez heureuſement.*

ἔπειτα αὐτὸν δανεῖσαι τὰ χρήματα, λαβόντα με ἐγγυητήν, Demoſth. ipſi perſuaſi, vt pecuniam ei mutuam daret, me fideiuſſore accepto. τοσούτων χρημάτων ἐγγυητής μοι κατέστη. Iſocrat. tantæ enim pecuniæ vadem ſe mihi obſtrinxit. in voce actiua apud Lucian: εἰ δέ τις μὴ ἔχοι παραυτίκα τ' ἀργύριον καταβαλέσθαι, εἰς τὸ νέωτα ὕστερον καταστήσας ἐγγυητήν, quod ſi quis exemplo pecuniam illam numerare nequeat, anno inſequente pendet, fideiuſſore interim conſtituto. ἐγγυητὰς καταστῆσαι τοῦ ὀφλήματος ἢ μὴν ἀποτίσειν.

ἐγγυητὰς παρέχειν vel, παρέχεσθαι, Lucian. ἐγγυητὰς ὑμῖν παρέξεσθαι τοῦ τάχους, id eſt καταστῆσαι, fideiuſſores præbere.

τὰ δ' εἰς τὰς αἰχμαλωσίας ἔργα ἐφ' ἑαυτοῦ ἀναδέξονται, Demoſth. in ſe recipient, p eſtabunt.

ἀναδέχεσθαι ὅτι τῇ πίστει, καὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσι, Bud. GALL. *prendre cela ſur ſon honneur, & ſur tous ſes biens.*

¶ Promittere, Polliceri, Fidem dare.

ἐπαγγέλλεσθαι

- πολλὰ, πράττειν ὀλίγα. Multa polliceri, & pauca præſtare, Theophilact.
  - *Iſocr.* ἐν αὐτοῖς οἷς ἐπαγγέλλονται τὴν ἀπόδειξιν ποιοῦσι. *Specimen horum quæ promittunt edunt.*
- ἑνὶ ἀργυρίου τάλαντα τριακόσια. Promittere alicui trecenta talenta argenti. Polyb.
- διδάξειν (cum infinitiuo) vt.
  - *Iſocr.* μὴ κατόκνει μακρὰν ὁδὸν πορεύεσθαι πρὸς τοὺς διδάσκειν τι χρήσιμον ἐπαγγελλομένους. *Ne pigeat te longum iter ingredi ad illos qui aliquid boni ſe docturos eſſe promittunt & profitentur.*

2. πίστιν δοῦναι.

Fidem dare: vt,

πίστιν δοῦναι,

Iſocrat. τοσαύτην πίστιν δεδωκότων ὑμῖν ὑπὲρ τοῦ μὴ τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμεῖν. *Cum tantam fidem interpoſuiſſent, ne aliena appeteremus. Vbi nota* πίστιν δοῦναι *ſequi* ὑπὲρ τοῦ *cum infinitiuo.*

τοῦ σιωπήσεσθαι τὰ πραχθέντα. Data fide polliceri de reticendis actis. Iſocr.

ἀλλήλοις. Sibi mutuò fidem dare: vt,

Iſocr. συνελθόντες πίστιν ἔδοσαν ἀλλήλοις. *Conuenientes ſibi fidem mutuo dederunt.*

τινός. De aliqua re fidem dare, Aliquid promittere. Iſocr. in Panath.

3. ὑπισχνεῖσθαι.

ὑπισχνεῖσθαι vel ὑπίσχεσθαι

τοῖς ἄλλοις εὐδαιμονίαν. Polliceri aliis felicitatem. Iſocr. ad Nicocl.

τῷ λόγῳ, ἔργῳ δ᾽ οὐ ποιεῖν. Verbis promittere, re ipſa non præſtare. Dem.

εὐεργετήσειν. Promittere ſe benefacturum. Iſocr.

ποιεῖσθαι ὑποσχέσεις μεγάλας ἢ μείζους ἢ δυνατὸν ἐπιτελεῖν. Maiora promittere, quàm poſſis præſtare, Iſocr.

τὰς ὑποσχέσεις ἐπιτελεῖν. Promiſſa ſeruare ſeu præſtare. Iſocr.

ὑποσχέσεις τινὰς ὑπισχνεῖσθαι. Aliquid promittere. Dem.

ἐπαγγελία, ἐπάγγελμα, ὑπόσχεσις. Promiſſio, Promiſſum, Pollicitatio.

ADIVNCTA.

¶ *Polliceri.*

ὑποσχόμενος, εἰ διασωθείη τοῦ πελάγους, Greg. presb. pollicitus, ſi ex maris periculo ſaluus & incolumis euaderet.

ποιεῖσθαι τὴν ὑπόσχεσιν. Iſoc. οὐχ οὕτω τολμηρῶς ἂν ἐποιησάμην τὴν ὑπόσχεσιν. οὐχ οὕτω τολμηρῶς τὴν ὑπεσχόμην Noſtri eodem modo dicunt, quo Græci, *ie n'euſſe pas fait vne ſi temeraire promeſſe.* Nam promiſſa facere apud Latinos aliud ſignificat, hoc eſt, explere. μέμνησο δὲ καὶ λόγων, ἐν οἷς ὑπέσχεσο ἢ ὅσον οὐ θᾶττον ἐλθεῖν εἰς ἡμᾶς, ἢ γράμμασι πυκνοῖς ἀνεπαίσθητον τὴν ἀπουσίαν ποιεῖν, Procop. fac quoque memor ſis eorum ſermonum, quibus promittebas te, aut quamprimùm ad nos venturum, aut certè crebris literis perfecturum, vt abſentiam tuam minimè ſentiremus. ὑποσχέσεις ὑποτείνειν, Dem. ἐκ τῶν ὑποσχέσεων ἃς ὑπέτεινεν, ex pollicitationibus, quas intendebat, id eſt, quas proponebat.

ἐπαγγέλλεσθαι, ἀπαιτεῖν τὰ πάλαι ἐπηγγελμένα, Baſil. vetera promiſſa expoſcere,exigere,flagitare.

ἐπαγγελίαις μετεωρίζειν, Diod.promiſſis ſuſpendere, vel,ſuſpenſos tenere. ὁμολογεῖν, Plat.in Symp. ὡμολόγησα δὲ εἰς τήμερον παρέσεσθαι, profeſſus ac pollicitus ſum,me hodierno die affore, vel, in hodiernum diem condixi.

ὤμοσα γὰρ, καὶ συνεθέμην πρός σε κοινῇ πράξειν ἅττω ὅ,τι αὖ δοκῇ ἐμοὶ καὶ σοὶ καὶ ἀμφοῖν βέλτιστον ID.fide data tecum pactus ſum,vel,tibi promiſi,&c. διεβεβαιώσατο πᾶν ὅ,τι αἰτοῖτο χαρίσασθαι, Diod.et pollicitus eſt, ſe quicquid petiiſſet,conceſſurum.

ἐγώ σοι ἀναδέχομαι ἥξειν τὸν ἐμὸν ἄνδρα, Xenoph.ego hoc tibi promitto, ac recipio,venturum virum meum.

Docere,Inſtituere,Erudire.

παιδεύειν.

παιδεύειν

σε. Inſtituo,vel doceo te. Demoſt Iſocr. Ariſtot.

σε τοῦτο. Hoc te doceo. In hac re inſtituo:vt,

Aeſchin. ἀείμνηστον παιδείαν αὐτοὺς ἐπαίδευσεν. Immortalem doctrinam illos docuit.

τινὰ πρὸς ἀρετὴν, πρὸς ἀνδρίαν, πρὸς δουλείαν. Informare aliquem ad virtutem,ad fortitudinem,ad ſeruitutem.Iſocr.

εἰς τέχνην. Ad artem inſtituo:vt,

Xenoph. οἱ εἰς βασιλικὴν τέχνην πεπαιδευμένοι. Qui ad regiam artem inſtituti ſunt.

τοιούτοις ἤθεσι τοὺς νεωτέρους Talibus moribus iuniores erudio. Iſocr.

ἐν ἀρετῇ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ πολλῇ σωφροσύνῃ τοὺς νέους. In virtute,iuſtitia & ſumma temperantia iuuenes erudio.Iſocr.

τινὰ στρατηγεῖν (cum infinitiuo) Peritiam rei militaris alicui trado.Xenoph.

ἄρχειν / εἰς τὸ ἄρχειν } Erudio ad imperandum. *I'apprens à quelcun à commander.*

Paſſiuè.

παιδεύομαι Erudior.Inſtituor, ſequitur conſtructionem actiuæ vocis. Ariſtot. βασιλέων υἱεῖς ἱππικὴν παιδεύονται. Regum filij in arte equeſtri & politica inſtituuntur. Baſilius de Salomone, ἐκ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα πεπαιδευμένος. Ab infantia ſacris literis inſtitutus. Syntaxis nota eſt ex regulis de verbis docendi.

Iſocr. ἐπαιδεύθησαν οἱ πολῖται πρὸς ἀρετήν. Ciues ad virtutem inſtituti ſunt.

παιδεύεσθαι

παιδείαν, vt,
Xenoph ποίᾳ τινὶ παιδείᾳ πεπαιδευθείς; *Quanam diſciplina inſtitutus es?*
ὑπὲρ τινος τὰ περὶ τὴν γραμματικὴν καὶ μουσικήν. Inſtitui ab aliquo in Grammatica & Muſica. Iſocr. in initio 8. epiſt. & alibi.

διδάσκειν.

τινά. Docere aliquem. Demoſth. Iſocr.
τι χρήσιμον Docere aliquid boni & ſalutaris. Iſocr.
ἄρξομαι, ἃ κράτιστα νομίζω. Docere incipiam illa, quæ optima eſſe exiſtimem. Demoſt.
γράμματα Docere literas. Demoſt.
τινὶ τὰ γράμματα. Docere aliquem literas Demoſth.
τοὺς ἄλλους τέχνην τινά. Docere alios artem aliquam. Demoſt.
τινὰ σαφέστερον, ἢ σαφέστατα, περί τινος. Euidentius, Euidentiſſimè aliquos docere de rebus aliquibus. Demoſth.
τινὰς ἄριστα περὶ τινῶν. Optimè docere aliquos de rebus.
ῥᾷστα τί τινα. Facillimè docere aliquem aliquid. Demoſt.
μισθοῦ. Mercede docere. Luc. ¶ πόσου διδάσκει; *Quanti docet? Xenoph.*

Homines eruditi, docti, literati.

οἱ παιδείας ἀληθῶς τετυχηκότες. *Demoſth.*
οἱ τῆς φιλοσοφίας μετεσχηκότες. *Iſocr.*
οἱ ἐν παντὶ λόγων εἴδει διατρίψαντες. *Diog. Laert.*
ἄνδρες λογιμώτατοι. *Viri doctiſſimi. idem.*
οἱ πεπαιδευμένοι. *Demoſth. Iſocr.*
οἱ περὶ φιλοσοφίαν διατρίβοντες. *Iſocr.*
οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες. *Iſocr.*
οἱ ἀμφὶ τοὺς λόγους
οἱ περὶ τοὺς λόγους ἐνδιατρίβοντες } Homines literis dediti. Greg. *Hommes entendus & bien verſez aux lettres.*
οἱ ἐπὶ λόγοις εὐδόκιμοι. Homines inſigni doctrina præditi. Herodian.
τὰ γράμματα ἐπιστάμενος παῖς. Puer literas doctus. Demoſt.
παιδεία
παίδευσις } Inſtitutio, Doctrina. *Doctrine. Enſeignement.*

ADIVNCTA.

¶ *Doctrina.*

παιδείας ἐπὶ πλεῖστον ἥκειν, Dionyſ. doctrina inſtructiſſimum eſſe.

πόῤῥω πάνυ ἤδη τῆς σοφίας ἐλαύνειν, Plat. eruditione ac ſapientia iam longe progredi.

παιδεύσεως καὶ φιλοσοφίας ἐπὶ τέλει εἶναι, idem. Philoſophiæ atque eruditionis culmen attingere. πάσης παιδεύσεως εἰς τὸ ἀκρότατον ἀφικνεῖσθαι, ad doctrinæ arcem peruenire.

νόμους ἔμπειρος, Luc. legum gnarus.

ἀνὴρ δαιμόνιος τὴν σοφίαν, idem. vir diuina quadam ſapientia præditus, περὶ λόγους ἔχων, Lucian. id eſt, λόγιος ἀνήρ, vel certè, περὶ λόγους σπουδάζων φιλοσοφίας εἰς αὐτὴν φθάνειν ἀκρότητα, Philo. id eſt, πρὸς τὸ ἄκρον ἀφικνεῖσθαι, vel, ἐλαύνειν.

τὸ ἅπτεσθαι περάτων ἐπιστήμης ὑπολαμβάνοντα, idem hoc eſt, vt Platonis verbis vtar, τὸ παιδεύσεως ἐπὶ τέλει ἡγούμενον εἶναι, metam eruditionis ſeſe attigiſſe exiſtimantem.

μὴ χείλεσιν ἄκροις γεύσασθαι φιλοσοφίας, ἀλλὰ τῶν λόγων καὶ δογμάτων αὐτῆς ἐπὶ πλεῖον ἑστιαθῆναι, Philo. non ſummis duntaxat labris Philoſophiam deguſtare, ſed ipſius ſermonibus atque decretis perdiu paſci.

ἐλλόγιμος ὢν τὴν ἑλλήνων παίδευσιν, Greg. presb. profanis literis eruditus.

ἐξικέσθαι, pro, ἀφικέσθαι, Greg. κἂν ἐπὶ πλεῖστον ἐξίκηται παιδεύσεως, quamlibet eruditione longè proceſſerit.

ποῖον εἶδος οὐκ ἐπῆλθε παιδεύσεως, idem. ecquod doctrinæ genus eſt, quod non perluſtrarit? in quo verſatus non ſit?

ἀνὴρ ἐν φιλοσοφίᾳ μεγάλην ἔχων προκοπήν, Diod. in philoſophia magnopere prouectus.

ἐλευθέριοι παιδεῖαι
ἐλεύθεραι παιδεῖαι
Liberales doctrinæ. Luc. *Arts liberaux.*

ἐλευθέριοι διατριβαί. Liberalia ſtudia. Luc.

παιδευτὴς
ὁ παιδεύων
παιδαγωγός
διδάσκαλος
Doctor, Pręceptor, Magiſter, Pędagogus. *Docteur Maiſtre, Pedagogue.*

γραμματιστής. Ludi literarij Magiſter.
διδασκαλεῖον, Ludus literarius. Schola. Demoſth.
πεπαιδευμένως ἐπαινεῖν τινά. *Eruditè laudare aliquem. Demoſt.*

ἀγράμματοι
γραμμάτων ἄπειροι
ἀπαίδευτοι
ἀδίδακτοι
ἀπαίδευτοι μαθημάτων
Rudes literarum, indocti, ineruditi. Iſocr. Demoſt. *Ignorans, mal inſtruits, qui n'ont rien appris.*

οὐδὲ μιᾶς παιδείας μετεσχηκότες.
ἀμαθέστατοι ἄπειροι τῆς παιδεύσεως

οὐκ ἀπαιδεύτως, ἀλλὰ νουνεχόντως ῥηθέντα, Non inerudite, ſed ſapienter dicta. Iſocr.

❡ Diſcere.

μανθάνειν.

μανθάνειν
πολλά. Diſco multa: vt,

Demoſt. οὐκ ἂν αἰσχυνθείην εἰπεῖν, ὅτι πολλὰ μαθεῖν αὐτὸς ἔτι δέομαι. Non vtique me pudet fateri, ipſi mihi adhuc multa eſſe diſcenda.

τοῦτο παρὰ σοῦ. Diſco hoc à te. Plato. Iſoc.

τὶ ἱκανῶς ἐκ τῶν προειρημένων. Satis diſco, aſſequor, intelligo ex illis quæ prædicta ſunt. Demoſth.

τὶ ῥᾳδίως, ῥᾷστα. Facillime diſco aliquid. Demoſth.

σοῦ. Diſco à te: vt,

Xenoph. Pæd. 1. μάθε δέ μου ὦ παῖ, ἔφη, τὰ μέγιστα. Diſce à me, ô puer inquit & hæc maxima.

ᾄδειν (cum infinitiuo) Diſco canere. Ariſtot.

ἐκμανθάνειν, Ediſcere.

Iſoc. πολλάκις ἀκούοντας τῶν ἐπῶν, ἐκμανθάνειν τι. Sæpe audientes carmina ediſcere aliquid.

καταμανθάνειν. Diſcere.

Iſocrates ἁπλοῦς εἶναι δοκεῖ ὁ λόγος καὶ ῥᾴδιος καταμαθεῖν. Videtur ſimplex eſſe oratio & talis, quæ facile diſci queat.

προσλαμβάνειν τι τῆς ἐπιστήμης. Addiſcere aliquid.

Iſocr. ἃ μὴ μεμάθηκας, προσλάμβανε τῆς ἐπιστήμης. Quæ nondum didiciſti, ea addiſcas.

λαβεῖν ἐπιστήμην τινός. Alicuius rei ſcientiam ſibi comparare.

Iſoc. φημὶ γὰρ ἐγὼ τῶν μὲν ἰδεῶν τούτων λαβεῖν ἐπιστήμην, οὐκ εἶναι χαλεπόν. Dico ego non difficile eſſe, hæc præcepta addiſcere.

❡ Educare, Enutrire, Nutrire.

τρέφειν.

Xenoph. Pæd. 2. ὑμεῖς καὶ ἔφυτε ἐν τῇ αὐτῇ ἡμῖν χώρᾳ καὶ ἐτράφητε. Vos & nati eſtis in eadem regione nobiſcum & educati.

Idem οὐκ ἐν χλιδῇ τεθράμμεθα. Non in deliciis educati ſumus.

Demoſth. pro corona, de Aeſchine loquens, πῶς μὲν ἐν μετὰ πολλῆς ἐνδείας

ἐνδείας ἐτράφης. *Cum puer eſſes, in magna inopia educatus es. Vbi nota phraſin,* μετὰ πολλῆς ἐνδείας τραφῆναι.

2. μαθητέον.

Xen. τὰς πολεμικὰς τέχνας παρὰ τῶν ἐπισταμένων μαθητέον. *Bellicæ artes diſcendæ ſunt ab illis, qui eas ſciunt.*

φοιτᾶν εἰς τὸ διδασκαλεῖον. Scholam frequentare, Scholam diſcendi cauſa ingredi. Demoſt.

¶ Dolere.

ἀλγεῖν.

ἀλγεῖν

Dolo (abſolutè) vt

Iſoc. τίς οὐκ ἂν ἀλγήσειεν, ὅταν ἴδῃ τινὰς τῶν ἀναγκαίων κληρουμένους; *Quis non doleat, cùm videt quoſdam neceſſariorum ſorte diſtributos eſſe?*

τοῖς κακοῖς τῶν φίλων. Doleo propter amicorum mala [cum datiuo inſtrumentali] Iſocr.

ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσι Doleo propter illa, quæ acciderunt. Demoſth.

Pro quo Iſocr. dicit, ἀλγεῖν ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις: *vt, in Areop.* τίς οὐκ ἂν ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις τῶν εὖ φρονούντων ἀλγήσειεν; *Quis ſapiens non doleret propter illa quæ fiunt?*

Ad corpus relatum.

ἀλγεῖν

τὴν κεφαλήν. Dolet mihi caput. Galen. Theocr.

τὸ δάκτυλον. Dolet mihi digitus. Theocr.

τὰς γνάθους. Dolent mihi maxillæ. Ariſtoph.

2. συναλγεῖν

συναλγεῖν

Condoleo, vnà doleo: vt,

Ariſtot. κουφίζονται οἱ λυπούμενοι, συναλγούντων τῶν φίλων. *Qui dolent, leuantur ægritudine, cùm amici condolent.*

σοί. Doleo vicem tuam. ¶ Eundem vſum habet & verbum συνάχθομαι, apud Dem. & Iſocr. vt, συναχθεσθῆναι τοῖς ἀτυχοῦσι: *condolere afflictis.*

ὑπεραλγῶ σου
ὑπεράχθομαί σου
συνάχθομαί σοι

Vicem tuam doleo. Bud. *Ie ſuis marri de ton infortune, de ce qui t'eſt arriué.*

3. ἀθυμεῖν, ἀθύμως ἔχειν.

Xenoph. ἐκεῖνο ἀθυμῶ, ὅτι. *Illud autem doleo, quod &c.*

Idem, νῦν δὲ πῶς οἴει με ἀθύμως ἔχειν ὁρῶντα; *Nunc autem quomodo putas me dolere, cùm videam, &c.*

4. λυπεῖσθαι.

λυπεῖσθαι
Dolere, Mœrore affici [ſine adiectione] Plato. Dem.
ταῦτα (cum accuſatiuo) vt,
Demoſth. τὸ ταὐτὰ λυπεῖσθαι καὶ ταὐτὰ χαίρειν τοῖς πολλοῖς. *Iiſdem rebus dolere & iiſdem lætari cum populo; Vel, Propter eadem dolere & gaudere.*
ἐπὶ τοῖς κοινοῖς κακοῖς. Mœrore affici propter communia mala. Dem.

Iſocr. ad Damon. χαῖρε μὲν ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσι τῶν ἀγαθῶν, καὶ λυποῦ μετρίως ἐπὶ τοῖς γινομένοις τῶν κακῶν.

λυπεῖν, Dolore afficere, Contriſtare.

λυπῶ
σε. Dolore te afficio. Dem. Plato.
σε πολλά (cum duobus accuſat.) Multis doloribus te afficio. Xenoph.

ADIVNCTA.

¶ *Dolor.*

ἀλγηδόνα προσάπτειν, Plat. τέμνοντες, ἢ καίοντες, ἤ τινα ἄλλην ἀλγηδόνα προσάπτοντες, incidentes, aut vrentes, aut alium quendam dolorem adhibentes.

ὀδύνας τὰς ἐσχάτας, καὶ ἀλγηδόνας παρέχει. idem. extremos dolores ciet.

πικρὰς καὶ δυσιάτους ἀλγηδόνας ἐπιφέρειν, Philoſtr. acerbiſſimos dolores inferre.

συνεχέσι δὲ ὀδύναις ὅλον τὸ σῶμα κατετείνετο, Memnon. aſſiduis doloribus toto corpore cruciabatur.

μέγιστα καὶ ὀδυνηρότατα πάθη πάσχειν, Plat. maximis & acerbiſſimis doloribus affici.

ὀδυνώμενον μάλιστα λέγει, idem. in perpetuis doloribus verſari.

σφαδασμῶν καὶ ὀδυνῶν πλήρης, doloribus & cruciatibus plenus, idem.

ἀπόλλυμαι ὑπὸ τῶν ὀδυνῶν, Lucian. doloribus enecor.

ἀλήκτοις ὀδύναις ἔχεσθαι, idem. perpetuis doloribus angi.

συνέχεσθαι, idem quod ἔχεσθαι, Baſil. ἀφορήτοις ὀδύναις συνέχεσθαι, & κατέχεσθαι. ἀλγηδόσι καὶ περιωδυνίαις πιέζεσθαι, Phil. acerrimis doloribus opprimi.

δειναῖς ἀλγηδόσι συσχεθείς Diod. id eſt κατεχόμενος.

κακοδαιμόνως διάγει ὑπὸ τῶν ἀλγηδόνων, Lucian. doloribus miſerrimum in modum cruciari.

οὐδ᾽ ἵστασθαι ἠδύνατο ὑπὸ τῆς ὀδύνης, idem. præ dolore ne pedibus quidem ſtare poterat.

ὑπ᾽ ὀδυνῶν τότε με δριμέως στρεβλουσῶν, Baſil. præ doloribus,quibus tum ſæuiſſime diſtorquebar. ταῖς δριμυτάταις ὀδύναις στρεβλοῦσθαι, idem. ἀλγήματα ὅλου τοῦ σώματος σφόδρα καὶ πάνυ δεινά, Dem. totius corporis dolores perquam vehementes & acerbi.

¶ Exhilarare aliquem εὐφραίνειν τινα Dem.

Plutarch. χθὲς, εἶπε εὐφρανθεὶς ὑπό σου. εὔφρανα κἀγώ σε ταῖς ἐλπίσι. Heri,inquit (Dionyſ.ſ.ad cytharædum) a te exhilaratus,exhilaraui & ego te bonis ſpebus.

Huic cognatum eſt verbum τέρπειν:vt,

τέρπειν τινά. Oblectare,vel Delectare aliquem.Iſocr.
τέρπειν τινὰ τῇ μουσικῇ. Muſica aliquem oblectare.Plutarch.

ἀντιτέρπεσθαι. Viciſſim oblectari,Idem.

Frontem exporrigere, τὸ μέτωπον γαλᾶν.

Frontem contrahere, τὸ μέτωπον ἀνασπᾶν, Vtrumque apud Ariſtoph.legitur.

γεγηθώς
ἱλαρός
χαλερός
γαυρός
γηθόσυνος
εὔθυμος
εὐπρόσωπος
φαιδρός
εὔφρων
εὔψυχος
περιγηθής
περιχαρής

Hilaris,Lætus,Alacer. *Alaigre,ioyeux,gaillard.*

Lucian. θάῤῥει μόνον καὶ φαιδρὸς ἴσθι. Sis tantum bono animo & lætare,vel ſis lætus.

φαιδρὸν καὶ γεγηθότα κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχεσθαι. *Hilarem & exultantem in foro circumiri.Demoſth.*

Xen. ἀντὶ σκυθρωπῶν ἱλαροὶ ἦσαν. Pro triſtibus erant læti.

Lucian ἱλαρῷ καὶ κωμικῷ προσώπῳ. Hilari & læto vultu.

Idem ἱλαρὸς βίος. Læta vita.

οὔτε εὐτυχῶν ἴσθι περιχαρής, οὔτε δυστυχῶν περίλυπος. Nec in rebus ſecundis lætitia exultes,neque in aduerſis nimium triſteris Iſoc.

περίλυπος
λυπηρός
λυπούμενος
σκυθρωπός
} Triſtis, mœſtus, mœrens, Demoſth. Iſocr. *Triſte, Dolent.*

¶ Dirimere, Diſſoluere, Diluere, Refutare, Finire.

διαλύειν.

διαλύειν {

πόλεμον. Bellum dirimere, diſſoluere. Iſocr.

τὴν ἔχθραν. Inimicitiam diſſoluere, finire. Iſocr.

συνηθείας καὶ φιλίας. Amicitias diſſoluere: vt,

Iſocr. τὰς μὲν τῶν φαύλων συνηθείας ὀλίγος χρόνος διέλυσε. τὰς δὲ τῶν σπουδαίων φιλίας οὐδ᾽ ἂν ὁ πᾶς αἰὼν ἐξαλείψειεν. *Malorum hominum coniunctionem vel breue tempus dirimit, & diſſoluit: bonorum vero amicitias totum æuum abolere, non poteſt.*

πίστιν. Fidem diſſoluere, dirimere, violare. Iſocr.

τὰ συμβόλαια. Fœdera & contractus diſſoluere, & rumpere. Iſocr.

Sed pro διαλύειν dicitur & ἐκλύειν: vt,

Demoſt. ἐκλύσας τὴν πρὸς ἀλλήλους ἔριν ὑμῶν φιλονεικίαν. *Cùm diremiſſet litem & contentionem, quæ inter vos erat.*

2. διαλύεσθαι.

διαλύεσθαι {

διαβολάς. Calumnias diluere, refutare: vt,

Iſocr. δεῖ ἡμᾶς διαλύσασθαι τὰς διαβολὰς ἃς ἔχομεν ἐν τῷ παρόντι. *Oportet nos refutare calumnias: quæ de nobis nunc ſparguntur. In oratione de permut. inquit:* διαλύσαι τὴν διαβολὴν τὴν λεγομένην περὶ ὑμῶν.

φιλίαν. Amicitiam diſſoluere, rumpere. Iſocr.

συγγένειαν πᾶσαν. Totam cognationem diſſoluere. Iſocr.

τὴν οἰκειότητα τὴν πρός τινα: vt,

Iſocr. ἀποθανούσης ἐκείνης, αὖθις ἠγάγετο τὴν ἀνεψιὰν τοῦ πατρός, οὐ βουλόμενος διαλύσασθαι τὴν πρὸς ὑμᾶς οἰκειότητα. *Illa mortua, rurſus duxit conſobrinam patris, ideo quod non vellet diſſoluere amicitiam quæ inter nos erat.*

τὰς διαφοράς. Contentiones dirimere. Iſocr.

ἀντειπεῖν πρός τι. Reſpondere ad obiecta crimina, eáque refutare: vt,

Iſocr. μηδὲ πρὸς ἓν ἀντειπεῖν ἔχειν τῶν εἰρημένων. *Ne vnum quidem* *caput eorum quæ obiecta ſunt, refutare poteſt.*

3. διελέγχειν, ἐξελέγχειν, ἐλέγχειν.

Lucian. ὁ δὲ Σωκράτης κἀκεῖ περιῄει, διελέγχων ἅπαντας. *Et Socrates ille circumambulabat, refutans ſeu conuincens omnes.*

Sic ἐξελέγχειν in eadem ſignificatione vſurpatur. Plato in Apol,

Iohan. cap. 8. τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας; *Quis ex vobis arguit me de peccato?*

In paſſiuo.

Plato in epiſt. οὐδεὶς αὐτῶν ἑκὼν ἐξελέγχεται. *Nullus eorum volens conuincitur aut refellitur.*

4. ἀπολύεσθαι διαβολήν.

Plato in Apolog. οὐ ῥᾴδιον ἐν χρόνῳ ὀλίγῳ μεγάλας διαβολὰς ἀπολύεσθαι. *Non facile eſt breui tempore magnas calumnias refutare.*

ἀπολύεσθαι τὴν ὑπόνοιαν. Diluere ſuſpicionem.

ἐκνίπτειν vel ἐκνίπτεσθαί τι. Aliquid eluere, abſtergere:vt,

Plato καὶ οὐκ ἄν ποτέ τις αὐτὰ ἐκνίψειε.

Demoſth. pro corona. οὐδέποτ' ἐκνίψῃ σὺ τἀκεῖ πεπραγμένα σαυτῷ. *Neque vnquam tu elues illa, quæ ibi à te acta ſunt.*

ἐπιστομίζειν τοὺς ἀντιλέγοντας. Os obturare contradicentibus. Demoſt.

τὸ στόμα ἐμφράττειν. Os obturare. Idem.

ἐμφράττειν vel ἀνοικοδομεῖν τὰς ὁδούς. Vias obſtruere.

Antiphon. ἁπάσας τὰς ὁδοὺς τῶν ἀδικημάτων ἐνέφραξα. *Idem,* τὴν θύραν ἀνοικοδομήσαντες. *Oſtium obſtruentes, de Pauſania fame necato loquens.*

¶ Deſinere, Deſiſtere.

διαλείπειν.

διαλείπειν
- μανθάνων (cum particip.) Deſino diſcere:vt,
  - *Xenoph.* οὐ πώποτε διέλιπεν ζητῶν καὶ μανθάνων. *Nunquam deſtitit quærere & diſcere.*
- στεφανούμενος (cum participio paſſiuo) vt,

Chryſoſt. οὔτε διαγωνιζόμενος, οὔτε στεφανούμενος διέλιπεν. *Non deſiit certare & coronari.*

3. ἀποστῆναι.

Deſiſtere (abſolutè, ſeu ſine adiectione) vt, ἀπέστην.

Iſocr. ȣ̓κ ἀπέστην, ȣ̓δ' ἀπεῖπον, ἀλλ' ἐθεράπευον αὐτὸν μετὰ παιδὸς ἑνός. *Attamen ego non deſtiti, nec curam meam ipſi denegaui ſed ægrotum ipſum curaui cum filio vno.*

πρὶν (cum verbo indicatiui modi) vt,

Iſocr. ὅμως δ' ȣ̓κ ἀπέστην, καίπερ τηλικȣ̃τος ὤν, πρὶν αὐτὸν ἀπετέλεσα. *Non deſtiti, quamuis ſenex, priuſquam eam (orationem) abſoluerem.*

πρὶν (cum infinitiuo & accuſatiuo) vt,

Iſocr. ἐλπὶς ἐστὶν ἕτερον ἀποστῆναι, πρὶν ἐκεῖνον ἐκπολιορκηθῆναι. *Spes eſt fore, vt alter deſiſtat, priuſquam ipſe obſidione capiatur.*

3. ἀποστατέον.

Iſocr. ἀλλ' ȣ̓δὲν μᾶλλον ἀποστατέον ἐστὶν αὐτῶν, ἀλλ' ἐπιτελεστέον, ἤνπερ *Sed tamen non deſiſtendum eſt ab illis, ſed perficiendum ſi, &c.*

*ADIVNCTA.

¶ *Deſinere, vel contrà.*

ταῦτα εἰπὼν, ἀπεπαύσατο τȣ̃ λόγȣ, Plat. in Protag. hæc locutus, finem dicendi fecit.

ἀπαλλάττεσθαι τȣ̃ περὶ τούτων λέγειν, Demoſt. de his rebus loqui deſinere.

καταπαύειν τὸν λόγον, Luc. orationi finem imponere.

παύομαι, cum genitiuo, παυσάμενος γέλωτος, Phil. παύσασθαι τῆς περὶ ἀλλήλους μανίας, Iſocr. ἓν ἔτι λοιπὸν καὶ λόγȣ ἀναπαύσομαι, Syneſ. vnum adhuc ſupereſt, ac poſtea finem orationi afferam.

παύεσθαι περὶ τούτων, Demoſt. περὶ τούτων παύομαι πολλὰ γράφειν ἔχων. de his rebus hîc finem facio, multa licet adhuc ſcribere habens

ἵστασθαι λόγȣ, Baſil. ἐνταῦθά με στῆναι τȣ̃ λόγȣ ἡ τȣ̃ σώματος καταναγκάζει ἀσθένεια, hîc vt ſermoni finem imponam, vel, vt ſermonem claudam, cogit corporis infirmitas.

ȣ̓δὲ νῦν ἀποστήσεται ὁ Ἀθηναίων δῆμος τῶν Θηβαίοις συμφερόντων, Demoſth. ne nunc quidem populus Athenienſis Thebanorum commodis conſulere deſiſtet, μήτε νύκτωρ, μήτε μεθ' ἡμέραν ἀφιστάμενος, Phil.

λήγειν. Xen. ἐδόκει ἤδη λῆξαι τὸ χαλεπὸν τȣ̃ πνεύματος, vis venti conquieuiſſe viſa eſt.

πλείω τούτων ἔχοντα λέγειν ὁ τῆς ἐπιστολῆς ἐπιστρέφει νόμος, Iul. lex epiſtolaris velut iniecta manu retinet, reprimit, reuocat.

Excedere, Superare.

ὑπεραίρειν.

ὑπεραίρειν

τινὰ (cum accuſ. perſonæ) Superare aliquem.

Ariſtid. ὥςθ᾽ ὑπερῇρεν αὐτὴν τοσοῦτον ἡ πόλις, ὅσον [illegible] τῶν ἄλλων.

τὶ (cum accuſ. rei) Excedere vel ſuperare aliquid.

Ariſtot. Polit. 3. ἐὰν γὰρ ὑπεραίρῃ τὸ τῆς οὐσίας μέγεθος ὁ τῶν πολιτῶν ἀριθμὸς, ἀνάγκη τόν γε νόμον λύεσθαι. *Si liberorum numerus magnitudinem facultatum excedit vel ſuperat.*

πάντας τῇ δόξῃ Omnes gloria ſuperare.

Plutarc. ὑπερῆρε τῇ δόξῃ τοὺς πάντας.

τινὸς (cum genitiuo) Excedere aliquid Pauſan. & Theoph.

ADIVNCTA.

¶ *Superare alia re, quàm bello.*

ὑπερβάλλειν. χρήμασιν ὑπερβάλλειν, Plato in Phæd. opibus ſuperare. ὑπερβάλλουσα εὔνοια, Phil. eximia quædam & excellens beneuolentia. in voce paſſiua, apud Diodor. πολὺ τῶν Συρακουσίων ταῖς ἀρεταῖς ὑπερεβάλλοντο, Syracuſanos virtutibus longe antecibant. Et rurſus ὑπερεβάλλετο τῷ μεγέθει τῶν ἔργων πάντας τοὺς ἐξ αἰῶνος τῇ μνήμῃ τῶν ἔργων παραδεδομένους βασιλεῖς, rerum geſtarum magnitudine ſuperabat. ὑπερβολὴν ποιεῖσθαι ἀντὶ τοῦ ὑπερβάλλειν, Demoſt. ἀντὶ τούτων τοσαύτην ὑπερβολὴν ἐποιήσατο ἐκείνων τῆς αὑτοῦ βδελυρίας, id eſt, τῇ ἑαυτοῦ βδελυρίᾳ ἐκείνους ὑπερέβαλε.

ὑπερβολὴν ἔχειν, idem quod ὑπερβάλλειν. Lucian. ἢν ὑπερφυεῖς τὰς ὑπερβολὰς ἔχωσι, ſi magno interuallo ſuperiores ſint. τὰ νῦν λεχθέντα τοσαύτην ὑπερβολὴν ἔχει πρὸς ἐκεῖνα Chryſoſt. id eſt, τοσοῦτον ὑπερβάλλει.

ἀπολείπειν, idem. τοσοῦτον ἀπολέλοιπεν ἡ πόλις ἡμῶν περὶ τὸ φρονεῖν καὶ λέγειν τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, vrbs noſtra bene ſentiendi, ac dicendi laude tanto interuallo mortales omnes à tergo reliquit. τοσοῦτον ἀπολελείμμεθα τῶν κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν χρόνον γεγενημένων, Iſocr. tantum ab eorum, qui tum extiterunt, virtute abſumus. ἀπολείπεσθαι τῆς ἐκείνων ὁσιότητος, Phil. pietatem eorum haud aſſequi.

κατισχύειν, idem quod κατακρατεῖν. Diod. τῆς φύσεως κατισχυούσης τῶν [illegible] πάντων τούτων κατίσχυεν ὁ τῆς πατρίδος ἔρως. Dionyſ. omnia hæc ſuperabat. μεῖζον ἰσχύειν, idem quod κατισχύειν. ἴσχυσε τὸ ψεῦδος τῆς ἀληθείας μεῖζον, Dinarch. ἴσχυσε μεῖζον τῆς ἀληθείας ἡ διαβολή, idem.

Iſocrat. τοσαύτην πίστιν δεδωκότων ὑμῖν ὑπὲρ τοῦ μὴ τὰς ἀλλοτρίων ἐπιθυμεῖν. *Cum tantam fidem interpoſuiſſent, ne aliena appeteremus. Vbi nota πίστιν δοῦναι, ſequi ὑπὲρ τοῦ cum infinitiuo.*

πίστιν δοῦναι

τινὶ σιωπήσεσθαι τὰ πραχθέντα. Data fide polliceri de reticendis actis. Iſocr.

ἀλλήλοις. Sibi mutuò fidem dare: vt,

Iſocr. συνελθόντες πίστιν ἔδοσαν ἀλλήλοις. *Conuenientes ſibi fidem mutuo dederunt.*

τινός. De aliqua re fidem dare, Aliquid promittere. Iſocr. in Panath.

3. ὑπισχνεῖσθαι.

ὑπισχνεῖσθαι vel ὑπέχεσθαι

τοῖς ἄλλοις εὐδαιμονίαν. Polliceri aliis felicitatem. Iſocr. ad Nicocl.

τῷ λόγῳ, ἔργῳ δ' οὐ ποιεῖν. Verbis promittere, re ipſa non præſtare. Dem.

εὐεργετήσειν. Promittere ſe benefacturum. Iſocr.

ποιεῖσθαι ὑποσχέσεις μεγάλας ἢ μείζους ἢ δυνατὸν ἐπιτελεῖν. Maiora promittere, quàm poſſis præſtare, Iſocr.

τὰς ὑποσχέσεις ἐπιτελεῖν. Promiſſa ſeruare ſeu præſtare. Iſocr.

ὑποσχέσεις τινὰς ὑπισχνεῖσθαι. Aliquid promittere. Dem.

ἐπαγγελία, ἐπάγγελμα, ὑπόσχεσις. Promiſſio, Promiſſum, Pollicitatio.

A D I V N C T A.

¶ *Polliceri.*

ὑποσχόμενος, εἰ διασωθείη τοῦ πελάγους, Greg. presb. pollicitus, ſi ex maris periculo ſaluus & incolumis euaderet.

ποιεῖσθαι τὴν ὑπόσχεσιν. Iſoc. οὐκ ἂν οὕτω τολμηρῶς ἂν ἐποιησάμην τὴν ὑπόσχεσιν. οὐχ οὕτω τολμηρῶς ἂν ὑπεσχόμην Noſtri eodem modo dicunt, quo Græci, *ie n'euſſe pas fait vne ſi temeraire promeſſe.* Nam promiſſa facere apud Latinos aliud ſignificat, hoc eſt, explere. μέμνησο δὲ καὶ λόγων, ἐν οἷς ὑποσχέσεις ἐποιοῦ, ἢ θᾶττον ἐλθεῖν εἰς ἡμᾶς, ἢ γράμμασι πυκνοῖς ἀνεπαίσθητον τὴν ἀπουσίαν ποιεῖν, Procop. fac quoque memor ſis eorum ſermonum, quibus promittebas te, aut quamprimùm ad nos venturum, aut certè crebris literis perfecturum, vt abſentiam tuam minimè ſentiremus. ὑποσχέσεις ὑποτείνειν, Dem. ἐκ τῶν ὑποσχέσεων ἃς ὑπέτεινεν, ex pollicitationibus, quas intendebat, id eſt, quas proponebat.

ἐπαγγέλλεσθαι, ἀπαιτεῖν τὰ πάλαι ἐπηγγελμένα, Baſil. vetera promiſſa expoſcere,exigere,flagitare.

ἐπαγγελίαις μετεωρίζειν, Diod.promiſſis ſuſpendere, vel,ſuſpenſos tenere.ὁμολογεῖν,Plat.in Symp.ὡμολόγησα δὲ ἐς τήμερον παρέσεσθαι, profeſſus ac pollicitus ſum,me hodierno die affore, vel, in hodiernum diem condixi.

ὤμοσα γὰρ, καὶ συνεθέμην πρός σε κοινῇ πράξειν ἅπερ ὅ,τι ἂν δοκῇ ἐμοὶ καὶ σοὶ βελτιουμένοις βέλτιστον εἶν. fide data tecum pactus ſum,vel,tibi promiſi,&c.διεβεβαιώσατο πᾶν ὅ,τι αἰτοῖτο χαρίσασθαι,Diod.et pollicitus eſt, ſe quicquid petiiſſet,conceſſurum.

ἐγώ σοι ἀναδέχομαι ἥξειν τὸν ἐμὸν ἄνδρα,Xenoph.ego hoc tibi promitto, ac recipio,venturum virum meum.

Docere,Inſtituere,Erudire.

παιδεύειν.

παιδεύω

σε.Inſtituo,vel doceo te.Demoſt.Iſocr.Ariſtot.

σε τοῦτο.Hoc te doceo.In hac re inſtituo:vt,

Aeſchin. ἀείμνηστον παιδείαν αὐτοὺς ἐπαίδευσεν. *Immortalem doctrinam illos docuit.*

τινὰ πρὸς ἀρετὴν,πρὸς ἀνδρείαν,πρὸς δουλείαν. Informare aliquem ad virtutem,ad fortitudinem,ad ſeruitutem.Iſocr.

εἰς τέχνην. Ad artem inſtituo:vt,

Xenoph. οἱ εἰς βασιλικὴν τέχνην πεπαιδευμένοι. *Qui ad regiam artem inſtituti ſunt.*

τοιούτοις ἤθεσι τοὺς νεωτέρους Talibus moribus iuniores erudio. Iſocr.

ἐν ἀρετῇ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ πολλῇ σωφροσύνῃ τοὺς νέους.In virtute,iuſtitia & ſumma temperantia iuuenes erudio.Iſocr.

τινὰ στρατηγεῖν (cum infinitiuo) Peritiam rei militaris alicui trado.Xenoph.

ἄρχειν
εἰς τὸ ἄρχειν } Erudio ad imperandum. *I'apprens à quelcun à commander.*

Paſſiuè.

παιδεύομαι *Erudior.Inſtituor,ſequitur conſtructionem actiuæ vocis. Ariſtot.* βασιλέων υἱεῖς ἱππικὴν παιδεύονται. *Regum filij in arte equeſtri & politica inſtituuntur. Baſilius de Salomone,* ἐκ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα πεπαιδευμένος. *Ab infantia ſacris literis inſtitutus.Syntaxis nota eſt ex regulis de verbis docendi.*

Iſocr. οἱ πεπαίδευνται οἱ πολῖται πρὸς ἀρετήν. *Ciues ad virtutem inſtituti ſunt.*

παιδευθῆναι

παιδείᾳ: vt,
Xenoph. ποίᾳ τινὶ παιδείᾳ παιδευθείς; Quanam diſciplina inſtitutus es?
ὑπέρ τινος τὰ περὶ τὴν γραμματικὴν καὶ μουσικήν. Inſtitui ab aliquo in Grammatica & Muſica. Iſocr. in initio 8. epiſt. & alibi.

διδάσκειν.

διδάσκειν
τινά. Docere aliquem. Demoſth. Iſocr.
τὶ χρήσιμον Docere aliquid boni & ſalutaris. Iſocr.
ἄρξομαι, ἃ κράτιστα νομίζω. Docere incipiam illa, quæ optima eſſe exiſtimem. Demoſt.
γράμματα Docere literas. Demoſt.
τινὰ τὰ γράμματα. Docere aliquem literas Demoſth.
τοὺς ἄλλους τέχνην τινά. Docere alios artem aliquam. Demoſt.
τινὰ σαφέστερον, ἢ σαφέστατα, περί τινος. Euidentius, Euidentiſſimè aliquos docere de rebus aliquibus. Demoſth.
τινὰς ἄριστα περὶ πάντων. Optimè docere aliquos de rebus.
ῥᾷστα τί τινα. Facillimè docere aliquem aliquid. Demoſt.
μισθοῦ. Mercede docere. Luc. ¶ πόσου διδάσκει; *Quanti docet? Xenoph.*

Homines eruditi, docti, literati.

οἱ παιδείας ἀληθῶς τετυχηκότες. *Demoſth.*
οἱ τῆς φιλοσοφίας μετεσχηκότες. *Iſocr.*
οἱ ἐν παντὶ λόγων εἴδει διατετριφότες. *Diog. Laert.*
ἄνδρες ἐλλογιμώτατοι. *Viri doctiſſimi. idem.*
οἱ πεπαιδευμένοι. *Demoſth. Iſocr.*
οἱ περὶ φιλοσοφίαν διατρίβοντες. *Iſocr.*
οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες. *Iſocr.*
οἱ ἀμφὶ τοὺς λόγους
οἱ περὶ τοὺς λόγους ἐλευθερίους
Homines literis deditì. Greg. *Hommes entendus & bien verſez aux lettres.*
οἱ ἐπὶ λόγοις εὐδόκιμοι. Homines inſigni doctrina præditi. Herodian.
τὰ γράμματα ἐπιστάμενος παῖς. Puer literas doctus. Demoſt.

παιδεία
παίδευσις
Inſtitutio, Doctrina. *Doctrine. Enſeignement.*

* ADIVNCTA.

¶ *Doctrina.*

παιδείας ἐπὶ πλεῖστον ἥκειν, Dionyſ. doctrina inſtructiſſimum eſſe.

πόῤῥω που ἤδη τῆς σοφίας ἐλαύνειν, Plat. eruditione ac ſapientia iam longe progredi.

παιδεύσεως καὶ φιλοσοφίας ἐπὶ τέλει εἶναι. idem. Philoſophiæ atque eruditionis culmen attingere. πάσης παιδεύσεως εἰς τὸ ἀκρότατον ἀφικνεῖσθαι ad doctrinæ arcem peruenire.

νόμων ἔμπειρος, Luc. legum gnarus.

ἀνὴρ δαιμόνιος τὴν σοφίαν, idem. vir diuina quadam ſapientia præditus, περὶ λόγους ἔχων, Lucian. id eſt, λόγιος ὤν, vel certe, περὶ λόγους σπουδάζων φιλοσοφίας εἰς αὐτὴν φθάνειν ἀκρότητα, Philo. id eſt, πρὸς τὸ ἄκρον ἀφικνεῖσθαι, vel, ἐλαύνειν.

τὸ ἅπτεσθαι παιδείας ἐπιστήμης ὑπολαμβάνοντα, idem hoc eſt, vt Platonis verbis vtar, τὸ παιδεύσεως ἐπὶ τέλει ἐγγὺς εἶναι, metam eruditionis ſeſe attigiſſe exiſtimantem.

μὴ χείλεσιν ἄκροις γεύσασθαι φιλοσοφίας, ἀλλὰ τῶν λόγων καὶ δογμάτων αὐτῆς ἐπὶ πλεῖον ἑστιαθῆναι, Philo. non ſummis duntaxat labris Philoſophiam deguſtare, ſed ipſius ſermonibus atque decretis perdiu paſci.

ἐλλόγιμος ὢν τὴν ἑλλήνων παίδευσιν, Greg. presb. profanis literis eruditus.

ἐξικνεῖσθαι, pro, ἀφικνεῖσθαι, Greg. κἂν ἐπὶ πλεῖστον ἐξίκηται παιδεύσεως, quamlibet eruditione longe proceſſerit.

ποῖον εἶδος οὐκ ἐπῆλθε παιδεύσεως, idem. ecquod doctrinæ genus eſt, quod non perluſtrarit? in quo verſatus non ſit?

ἀνὴρ ἐν φιλοσοφίᾳ μεγάλην ἔχων προκοπήν, Diod. in philoſophia magnopere prouectus.

ἐλευθέριοι παιδεῖαι
ἐλευθέραι παιδεῖαι
Liberales doctrinæ. Luc. *Arts liberaux.*

ἐλευθέριοι διατριβαί. Liberalia ſtudia. Luc.

παιδευτὴς
ὁ παιδεύων
παιδαγωγὸς
διδάσκαλος
Doctor, Pręceptor, Magiſter, Pędagogus. *Docteur Maiſtre, Pedagogue.*

γραμματιστὴς. Ludi literarij Magiſter.
διδασκαλεῖον, Ludus literarius. Schola. Demoſth.
πεπαιδευμένως ἐπαινεῖν τινά. *Erudite laudare aliquem. Demoſt.*

ἀγράμματοι
γραμμάτων ἄπειροι
ἀπαίδευτοι
ἀδίδακτοι
ἀπαίδευτοι μαθημάτων
Rudes literarum, indocti, ineruditi. Iſocr. Demoſt. *Ignorans, mal inſtruits, qui n'ont rien appris.*

οὐδὲ μιᾶς παιδείας μετεσχηκότες.
εὐφυέστατοι ἄπειροι τῆς παιδεύσεως

οὐκ ἀπαιδεύτως, ἀλλὰ νοῦν ἔχοντως ῥηθέντα, Non inerudite, ſed ſapienter dicta. Iſocr.

¶ Diſcere.

μανθάνειν.

μανθάνω

πολλά. Diſco multa: vt,

Demoſt. οὐκ ἂν αἰσχυνθείην εἰπεῖν, ὅτι πολλὰ μαθεῖν αὐτὸς ἔτι δέομαι. Non vtique me pudet fateri, ipſi mihi adhuc multa eſſe diſcenda.

τοῦτο παρὰ σοῦ. Diſco hoc à te. Plato. Iſoc.

τι ἱκανῶς ἐκ τῶν προειρημένων. Satis diſco, aſſequor, intelligo ex illis quæ prædicta ſunt. Demoſth.

τι ῥᾳδίως, ῥᾷστα. Facillimè diſco aliquid. Demoſth.

σου. Diſco a te: vt,

Xenoph. Pæd. 1. μάθε δέ μου ὦ παῖ, ἔφη, τὰ μέγιστα. Diſce à me, ô puer inquit & hæc maxima.

ᾄδειν (cum infinitiuo) Diſco canere. Ariſtot.

ἐκμανθάνειν, Ediſcere.

Iſoc. πολλάκις ἀκούοντας τῶν ἐπῶν, ἐκμανθάνειν τι. Sæpè audientes carmina ediſcere aliquid.

καταμανθάνειν. Diſcere.

Iſocrates. ἁπλοῦς εἶναι δοκεῖ ὁ λόγος καὶ ῥᾴδιος καταμαθεῖν. Videtur ſimplex eſſe oratio & facilis, quæ facilè diſci queat.

προσλαμβάνειν τι τῆς ἐπιστήμης. Addiſcere aliquid.

Iſocr. ἃ μὴ μεμάθηκας, προσλάμβανε τῆς ἐπιστήμης. Quæ nondum didiciſti, ea addiſcas.

λαβεῖν ἐπιστήμην τινός. Alicuius rei ſcientiam ſibi comparare.

Iſoc. φημὶ γὰρ ἐγὼ τὴν μὲν ἰδεῶν τούτων λαβεῖν ἐπιστήμην, οὐκ εἶναι χαλεπόν. Dico ego non difficile eſſe, hæc præcepta addiſcere.

¶ Educare, Enutrire, Nutrire.

τρέφειν.

Xenoph. Pæd. 2. ὑμεῖς καὶ ἔφυτε ἐν τῇ αὐτῇ ἡμῖν χώρᾳ καὶ ἐτράφητε. Vos & nati eſtis in eadem regione nobiſcum & educati.

Idem οὐκ ἐν χλιδῇ τεθράμμεθα. Non in deliciis educati ſumus.

Demoſth. pro corona, de Aeſchine loquens, πῶς μὲν ἂν μετὰ πολλῆς ἐνδείας ἐτράφης. *Cum puer esses, in magna inopia educatus es. Vbi nota phrasin,* μετὰ πολλῆς ἐνδείας τραφῆναι.

2. μαθητέον.

Xen. τὰς πολεμικὰς τέχνας παρὰ τῶν ἐπισταμένων μαθητέον. *Bellicæ artes discendæ sunt ab illis, qui eas sciunt.*

φοιτᾶν εἰς τὸ διδασκαλεῖον. Scholam frequentare, Scholam discendi causa ingredi. Demost.

¶ Dolere.

ἀλγεῖν.

ἀλγῶ

Dolo (absolutè) vt

Isoc. τίς οὐκ ἂν ἀλγήσειεν, ὅταν ἴδῃ τινὰς τῶν ἀναγκαίων κληρουμένους; *Quis non doleat, cum videt quosdam necessariorum sorte distributos esse?*

τοῖς κακοῖς τῶν φίλων. Doleo propter amicorum mala [cum datiuo instrumentali] Isocr.

ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσι Doleo propter illa, quæ acciderunt. Demosth.

Pro quo Isocr. dicit, ἀλγεῖν ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις: *vt, in Areop.* τίς οὐκ ἂν ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις τῶν εὖ φρονούντων ἀλγήσειεν; *Quis sapiens non doleret propter illa quæ fiunt?*

Ad corpus relatum.

ἀλγῶ

τὴν κεφαλήν. Dolet mihi caput. Galen. Theocr.
τὸν δάκτυλον. Dolet mihi digitus. Theocr.
τὰς γνάθους. Dolent mihi maxillæ. Aristoph.

2. συναλγεῖν

συναλγῶ

Condoleo, vnà doleo: vt,

Aristot. κουφίζονται οἱ λυπούμενοι, συναλγούντων τῶν φίλων. *Qui dolent, leuantur ægritudine, cùm amici condolent.*

σοί. Doleo vicem tuam. ¶ Eundem vsum habet & verbum συνάχθομαι, apud Dem. & Isocr. vt, συνάχθεσθαι τοῖς ἀτυχοῦσι: *condolere afflictis.*

ὑπεραλγῶ σου
ὑπεράχθομαί σου
συνάχθομαί σοι
} Vicem tuam doleo. Bud. *Ie suis marri de ton infortune, de ce qui t'est arriué.*

3. ἀθυμεῖν, ἀθύμως ἔχειν.

Xenoph. ἐκεῖνο ἀθυμῶ, ὅτι. *Illud autem doleo, quod &c.*

Idem, νῦν δὲ πῶς οἴει με ἀθύμως ἔχειν ὁρῶντα; *Nunc autem quomodo putas me dolere, cùm videam, &c.*

4. λυπεῖσθαι.

λυπεῖσθαι {
Dolere, Mœrore affici [ſine adiectione] Plato. Dem.
ταῦτα (cum accuſatiuo) vt,
Demoſth. τὸ ταῦτα λυπεῖσθαι καὶ ταῦτα χαίρειν τοῖς πολλοῖς. *Iiſdem rebus dolere, & iiſdem lætari cum populo; Vel, Propter eadem dolere & gaudere.*
ἐπὶ τοῖς κοινοῖς κακοῖς. Mœrore affici propter communia mala. Dem.

Iſocr. ad Damon. χαῖρε μὲν ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσι τῶν ἀγαθῶν καὶ λυποῦ μετρίως ἐπὶ τοῖς γινομένοις τῶν κακῶν.

λυπεῖν, Dolore afficere, Contriſtare.

λυπέω {
σε. Dolore te afficio. Dem. Plato.
σε πολλά (cum duobus accuſat.) Multis doloribus te afficio. Xenoph.

ADIVNCTA.

¶ *Dolor.*

ἀλγηδόνα προσάπτειν, Plat. τέμνοντες, ἢ καίοντες, ἢ τινα ἄλλην ἀλγηδόνα προσάπτοντες, incidentes, aut vrentes, aut alium quendam dolorem adhibentes.

ὀδύνας τὰς ἐσχάτας, καὶ ἀλγηδόνας παρέχει. idem. extremos dolores ciet.

πικρὰς καὶ δυσιάτους ἀλγηδόνας ἐπιφέρειν, Philoſtr. acerbiſſimos dolores inferre.

συνεχεῖς δὲ ὀδύναι ὅλον τὸ σῶμα κατέτεινον, Memnon. aſſiduis doloribus toto corpore cruciabatur.

μέγιστα καὶ ὀδυνηρότατα πάθη πάσχειν, Plat. maximis & acerbiſſimis doloribus affici.

ὀδυνώμενον μήποτε λήγειν, idem. in perpetuis doloribus verſari.

σφαδασμῶν καὶ ὀδυνῶν πλήρης, doloribus & cruciatibus plenus, idem.

ἀπόλλυμαι ὑπὸ τῶν ὀδυνῶν, Lucian. doloribus enecor.

ἀλήκτοις ὀδύναις ἔχεσθαι, idem. perpetuis doloribus angi.

συνέχεσθαι, idem quod ἔχεσθαι, Baſil. ὀξυτάταις ὀδύναις συνέχεσθαι, & κατέχεσθαι. ἀλγηδόσι καὶ κατωδυνίαις πιέζεσθαι, Phil. acerrimis doloribus opprimi.

δειναῖς ἀλγηδόσι συσχεθείς. Diod. id eſt κατεχόμενος.

κακοδαιμόνως διάγειν ὑπὸ τῶν ἀλγηδόνων, Lucian. doloribus miſerrimum in modum cruciari.

οὐδ᾽ ἵστασθαι ἠδύνατο ὑπὸ τῆς ὀδύνης, idem. præ dolore ne pedibus quidem ſtare poterat.

ὑπ᾽ ὀδυνῶν τότε με δριμέως στρεβλουσῶν, Baſil. præ doloribus, quibus tum ſæuiſſime diſtorquebar. ταῖς δριμυτάταις ὀδύναις στρεβλοῦσθαι, idem. ἀλγήματα ὅλου τοῦ σώματος σφόδρα καὶ πάνυ δεινά, Dem. totius corporis dolores perquam vehementes & acerbi.

¶ Exhilarare aliquem εὐφραίνειν τινὰ Dem.

Plutarch. χθὲς, εἶπε, εὐφραινόμενος ὑπὸ σοῦ εὔφραινα κἀγώ σε ταῖς ἐλπίσιν. *Heri, inquit (Dionyſ. ſ. ad cytharœdum) a te exhilaratus, exhilaraui & ego te bonis ſpebus.*

Huic cognatum eſt verbum τέρπω: vt,

τέρπειν { τινά. Oblectare, vel Delectare aliquem. Iſocr.
{ τινὰ τῇ μουσικῇ. Muſica aliquem oblectare. Plutarch.

ἀντιτέρπεσθαι. Viciſſim oblectari, Idem.

Frontem exporrigere, τὸ μέτωπον χαλᾶν.

Frontem contrahere, τὸ μέτωπον ἀνασπᾶν, Vtrumque apud Ariſtoph. legitur.

γεγηθὼς
ἱλαρὸς
χαλαρὸς
γαυρὸς
γηθόσυνος
εὔθυμος
εὐπρόσωπος
φαιδρὸς
εὔφρων
εὔψυχος
περιγηθὴς
περιχαρὴς
} Hilaris, Lætus, Alacer. *Alaigre, joyeux, gaillard.*

Lucian. θάῤῥει μόνον καὶ φαιδρὸς ἴσθι. *Sis tantum bono animo & lætare, vel ſis lætus.*

φαιδρὸν καὶ γεγηθότα τὴν ἀγορὰν περιέρχεσθαι. *Hilarem & exultantem in foro circumiri. Demoſth.*

Xen. ἀντὶ σκυθρωπῶν ἱλαροὶ ἦσαν. *Pro triſtibus erant læti.*

Lucian ἱλαρῷ καὶ κωμικῷ προσώπῳ. *Hilari & læto vultu.*

Idem ἱλαρὸς βίος. *Læta vita.*

οὔτε εὐτυχῶν ἴσθι περιχαρὴς, οὔτε δυστυχῶν περίλυπος. *Nec in rebus ſecundis lætitia exultes, neque in aduerſis nimium triſteris Iſoc.*

περίλυπος
λυπηρός
λυπούμενος
σκυθρωπός
} Triſtis, mœſtus, mœrens, Demoſth. Iſocr. *Triſte, Dolent.*

¶ Dirimere, Diſſoluere, Diluere, Refutare, Finire.

διαλύειν.

διαλύειν {
πόλεμον. Bellum dirimere, diſſoluere. Iſocr.
τὴν ἔχθραν. Inimicitiam diſſoluere, finire. Iſocr.
συνηθείας καὶ φιλίας. Amicitias diſſoluere: vt,

Iſocr. τὰς μὲν τῶν φαύλων συνηθείας ὀλίγος χρόνος διέλυσε. τὰς δὲ τῶν σπουδαίων φιλίας οὐδ' ἂν ὁ πᾶς αἰὼν ἐξαλείψειεν. *Malorum hominum coniunctionem vel breue tempus dirimit, & diſſoluit: bonorum vero amicitias totum æuum abolere, non poteſt.*

πίστιν. Fidem diſſoluere, dirimere, violare. Iſocr.
τὰ συμβόλαια. Fœdera & contractus diſſoluere, & rumpere. Iſocr.

Sed pro διαλύειν dicitur & ἐκλύειν: vt,

Demoſt. ἐκλύσας τὴν πρὸς ἀλλήλους ἔριν ὑμῶν φιλονεικίαν. *Cùm diremiſſet litem & contentionem, quæ inter vos erat.*

2. διαλύσασθαι.

διαλύσασθαι {
διαβολάς. Calumnias diluere, refutare: vt,

Iſocr. δεῖ ἡμᾶς διαλύσασθαι τὰς διαβολὰς ἃς ἔχομεν ἐν τῷ παρόντι. *Oportet nos refutare calumnias: quæ de nobis nunc ſparguntur. In oratione de permut. inquit:* διαλύσαι τὴν διαβολὴν τὴν λεγομένην περὶ ἡμῶν.

φιλίαν. Amicitiam diſſoluere, rumpere. Iſocr.
συγγένειαν πᾶσαν. Totam cognationem diſſoluere. Iſocr.
τὴν οἰκειότητα τὴν πρός τινα: vt,

Iſocr. ἀποθανούσης ἐκείνης, αὖθις ἠγάγετο τὴν ἀνεψιὰν τοῦ πατρός, οὐ βουλόμενος διαλύσασθαι τὴν πρὸς ὑμᾶς οἰκειότητα. *Illa mortua, rurſus duxit conſobrinam patris, ideo quod non vellet diſſoluere amicitiam, quæ inter nos erat.*

τὰς διαφοράς. Contentiones dirimere. Iſocr.

ἀντειπεῖν πρός τι. Reſpondere ad obiecta crimina, eáque refutare: vt,

Iſocr. μηδὲ πρὸς ἓν ἀντειπεῖν ἔχει τῶν εἰρημένων. *Ne vnum quidem* *caput eorum quæ obiecta ſunt, refutare poteſt.*

3. διελέγχειν, ἐξελέγχειν, ἐλέγχειν.

Lucian. ὁ μὲν Σωκράτης κἀκεῖ περιήρχετο, διελέγχων ἅπαντας. *Et Socrates ille circumambulabat, refutans ſeu conuincens omnes.*

Sic ἐξελέγχειν in eadem ſignificatione vſurpatur. Plato in Apol.

Iohan. cap. 8. τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας; *Quis ex vobis arguit me de peccato?*

In paſſiuo.

Plato in epiſt. οὐδεὶς αὐτῶν ἑκὼν ἐξελέγχεται. *Nullus eorum volens conuincitur aut refellitur.*

4. ἀπολύεσθαι διαβολήν.

Plato in Apolog. οὐ ῥᾴδιον ἐν χρόνῳ ὀλίγῳ μεγάλας διαβολὰς ἀπολύεσθαι. *Non facile eſt breui tempore magnas calumnias refutare.*

ἀπολύεσθαι τὴν ὑπόνοιαν. Diluere ſuſpicionem.

ἐκνίπτειν vel ἐκνίπτεσθαί τι. Aliquid eluere, abſtergere: vt,

Plato καὶ ἵν' αὖ ποτέ τις αὐτὰ ἐκνίψαι.

Demoſth. pro corona. οὐδέποτ' ἐκνίψῃ σὺ τἀκεῖ πεπραγμένα σαυτῷ. *Neque vnquam tu elues illa, quæ ibi à te acta ſunt.*

ἐπιστομίζειν τοὺς ἀντιλέγοντας. Os obturare contradicentibus. Demoſt.

τὸ στόμα ἐμφράττειν. Os obturare. Idem.

ἐμφράττειν vel ἀποικοδομεῖν τὰς ὁδούς. Vias obſtruere.

Antiphon. ἁπάσας τὰς ὁδοὺς τῶν ἀδικημάτων ἐνέφραξαν. *Idem,* τὴν θύραν ἀποικοδομήσαντες. *Oſtium obſtruentes, de Pauſania fame necato loquens.*

¶ Deſinere, Deſiſtere.

διαλείπειν.

διαλείπειν { μανθάνων (cum particip.) Deſino diſcere: vt,

Xenoph. οὐ πώποτε διέλιπον ζητῶν καὶ μανθάνων. *Nunquam deſtiti quærere & diſcere.*

στεφανούμενος (cum participio paſſiuo) vt,

Chryſoſt. οὔτε διαγωνιζόμενος, οὔτε στεφανούμενος διέλιπε. *Non deſiit certare & coronari.*

3. ἀποστῆναι.

Deſiſtere (abſolutè, ſeu ſine adiectione) vt,

Excedere, Superare.

ὑπερφέρειν.

ὑπερφέρειν

τινὰ (cum accuſ. perſonæ) Superare aliquem.

Ariſtid. ὥσθ' ὑπερῆρεν αὐτὴν τοσοῦτον ἡ πόλις, ὅσον [illegible] τῶν ἄλλων.

τὶ (cum accuſ. rei) Excedere vel ſuperare aliquid.

Ariſtot. Polit. 3. ἐὰν γὰρ ὑπερφέρῃ τὸ τῆς οὐσίας μέγεθος ὁ τῶν τέκνων ἀριθμὸς, ἀνάγκη τόν γε νόμον λύεσθαι. *Si liberorum numerus magnitudinem facultatum excedit vel ſuperat.*

πάντας τῇ δόξῃ Omnes gloria ſuperare.

Plutarc. ὑπερῆρε τῇ δόξῃ τοὺς πάντας.

τινὸς (cum genitiuo) Excedere aliquid Pauſan. & Theoph.

ADIVNCTA.

¶ *Superare alia re, quàm bello.*

ὑπερβάλλειν. χρήμασιν ὑπερβάλλειν, Plato in Phæd. opibus ſuperare. ὑπερβάλλουσα εὔνοια, Phil. eximia quædam & excellens beneuolentia. in voce paſſiua, apud Diodor. πολὺ τῶν Συρακουσίων ταῖς ἀρεταῖς ὑπερεβάλλοντο. Syracuſanos virtutibus longe anteibant. Et rurſus ὑπερεβάλλετο τῷ μεγέθει τῶν ἔργων πάντας τοὺς ἐξ αἰῶνος τῇ μνήμῃ τῶν ἔργων παραδεδομένους βασιλεῖς, rerum geſtarum magnitudine ſuperabat. ὑπερβολὴν ποιεῖσθαι ἀντὶ τοῦ ὑπερβάλλειν, Demoſt. ὥστε τοίνυν τοσαύτην ὑπερβολὴν ἐποιήσατο ἐκείνων τῆς αὐτοῦ βδελυρίας, id eſt, τῇ ἑαυτοῦ βδελυρίᾳ ἐκείνους ὑπερέβαλε.

ὑπερβολὴν ἔχειν, idem quod ὑπερβάλλειν. Lucian. ἢν ὑπερφυεῖς τινες ὑπερβολαῖς ἔχωσι, ſi magno interuallo ſuperiores ſint. τὰ οἰκοδομηθέντα τοσαύτην ὑπερβολὴν ἔχει πρὸς ἐκεῖνα Chryſoſt. id eſt, πολὺ τοῦ ὑπερβάλλει.

ἀπολείπειν, idem. τοσοῦτον ἀπολέλοιπεν ἡ πόλις ἡμῶν περὶ τὸ φρονεῖν, καὶ λέγειν τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, vrbs noſtra bene ſentiendi, ac dicendi laude tanto interuallo mortales omnes à tergo reliquit. τοσοῦτον ἀπολελείμμεθα τῶν κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον γεγενημένων, Iſocr. tantum ab eorum, qui tum extiterunt, virtute abſumus. ἀπολείπεσθαι τῆς ἐκείνων ὁσιότητος, Phil. pietatem eorum haud aſſequi.

κατισχύειν, idem quod κατακρατεῖν. Diod. τῆς φύσεως κατισχυούσης τῶν ἀλλά-[illegible] πάντων τούτων κατίσχυεν ὁ τῆς πατρίδος ἔρως. Dionyſ. omnia hæc ſuperabat. μεῖζον ἰσχύειν, idem quod κατισχύειν. ἴσχυσε τὸ ψεῦδος τῆς ἀληθείας μεῖζον, Dinarch. ἴσχυσε μεῖζον τῆς ἀληθείας ἡ διαβολή, idem.

Diſtribuit vel diſtinxit orbem in inſulas & continentes.
ἕκαστα ὁσίως καὶ καλῶς. Sancte & præclare ſingula diſtinguere. Demoſth.

4. διαιρεῖσθαι.

Διαιρεῖν

μέρη. Partes diuidere, Diuidendo partes facere. Plato in Phædro.

ἀνθρώπους (cum accuſ. perſonæ) vt,

Iſocr. μετὰ ταῦτα διελόμενος χωρὶς ἑκάστους, τοὺς μὲν ἐπὶ τὰς ἱερωσύνας κατέστησε. *Poſtea ordine diſtributo, alios quidem ſacris præfecit.*

κατὰ πόλιν κατὰ κώμας, τὴν δὲ χώραν κατὰ δήμους. Ciuitatem in vicos partiri, & regionem in tribus. Iſoc. in Areop.

τριχῆ τὰς βασιλείας: vt,

Iſocr. in Archid. τριχῆ διείλοντο τὰς βασιλείας. *Trifariam regna diuiſerunt.*

εἰς τοσαῦτα μέρη. Diuidere in tot partes. Demoſth.

In paſſiuo.

Demoſth. εἰς δύο ταῦτα διῄρητο τὰ τῶν Ἑλλήνων. *In duas has factiones diuiſa fuerunt res Græcorum.*

5. μερίζειν.

Ariſtot. οὐ γὰρ δυνήσεται, μὴ μερίζων αὐτὰ καὶ χωρίζων, ποιῆσαι τὴν πόλιν. *Non enim poterit is, qui illa non partitur & ſeparat, conſtituere ciuitatem.*

Demoſth. δεῖ τοίνυν μεμερίσθαι καὶ τὰ τῶν δωρεῶν. *Oportet igitur diſtinctam etiam rationem eſſe donationum.*

6. διαμερίζειν.

Marci 15. διεμέριζον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. *Diuidebant veſtimenta eius. Eadem voce vtitur & Lucas Act. cap. 2. Matthæus autem & Iohannes voce media* διεμερίσαντο, *in eadem ſignificatione vſi ſunt ex Pſal.* διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια ἑαυτοῖς.

ἀναδάσασθαι χώραν, καὶ τὴν γῆν. Agrum & terram diuidere. Plutarch. Lucian.

¶ Diuiſio, Partitio. ἀναδασμός.

ἀναδασμὸς γῆς καὶ οἰκιῶν. *Diuiſio agri & domuum. Bud.*

ἀνάδαστος.

ἀνάδαστον ποιεῖν τὴν χώραν καὶ τὴν γῆν, idem eſt, quod ἀναδάσασθαι

τὴν χώραν. Diuidere regionem & agrum. Ariſtot. & Plato,
Idem ἀναδάστους ποιεῖν τὰς οὐσίας. *Diuidere facultates.*

διασπείρειν
διανέμειν
διαφορεῖν
} Diſpergere, Diſſipare, Diſſeminare. *Diſperſer çà & là.*

διασπείρειν λόγον. *Rumorem diſſeminare. Xen.* διασπείρειν τὸ ὄνομα εἰς τὴν Ἀσίαν. *Vſque in Aſiam nomen diſpergere ſeu extendere. De verbo* διαφορεῖν *vide exemplum in titulo Colligere, in* συνάγειν.

¶ Diſcernere, Diſtinguere, διαλογίζεσθαι, διαφορίζειν.

Æſchines, παῖς οὐ δύναται διαλογίζεσθαι τὰ καλὰ καὶ τὰ μή. *Puer non poteſt diſcernere honeſta & turpia,*

εὐλαβῶς καὶ νομίμως διορίζειν τινά. Cautè & legitimè diſtinguere quædam. Demoſth

ἀκριβῶς καὶ σαφῶς διωρισμένα. Accuratè & euidenter diſtincta. Demoſth.

2. διαγινώσκειν.

Demoſth. συνέσει καὶ παιδείᾳ διαγινώσκομεν τὰ καλὰ, καὶ τὰ αἰσχρά. *Intelligentia atque eruditione honeſta & turpia diſcernimus.* χαλεπὸν διαγνῶναι. Iſoc.

¶ Dedere ſe, Subiicere ſibi, Subiugare, Subditum eſſe.

ἐγχειρίζειν.

ἐγχειρίζειν {
τὰς πόλεις. Ciuitates tradere. Demoſth,
ἑαυτόν, Seipſum dedere.
Iſocr. πλεῖσται αὐτῶν τῶν πόλεων ἑκοῦσαι ἐγχειρίζουσι σφᾶς αὐτάς. *Multæ ex illis ciuitatibus ſeipſas ſponte dediderunt.*
ἑαυτόν τινι. Dedere ſe alicui: vt,
Plutarch. ἐνεχείρισεν ἑαυτὸν μετὰ τῆς πέτρας Ἀλεξάνδρῳ. *Tradidit ſe vna cum petra in poteſtatem Alexandri*
Syneſius, ὅν σοι μετὰ τῆς ἐπιστολῆς υἱὸν ἐγχειρίζω. *Quem tibi cum epiſtola filium in manum trado.*

ἐκδιδόναι
vel
παραδιδόναι
vel
ἐκδοῦναι
{
πόλιν τοῖς πολεμίοις. Ciuitatem hoſtibus dedere: vt,
Iſocr. οὔτε Θηβαίους οἴομαι εἰς τοῦτο μανίας ἥξειν, ὥστε Λακεδαιμονίοις ἐκδοῦναι πόλιν. *Non exiſtimo Thebanos tam dementes fore, vt Lacedamoniis dedant ciuitatem.*
ἑαυτόν τινι: vt,

Plutarc.

Plutarch. αὐτὸς ἑαυτὸν τοῖς πολεμίοις παρέδωκε. *Ipſe ſe in in poteſtatem hoſtium tradidit.*

Iſoc. τοὺς Ἴωνας τοῖς βαρβάροις ἐξέδοσαν. *Illos Iones barbaris ſubiecerunt.*

ἔκδοτον ποιεῖν
ἐκδοῦναι
παραδοῦναι
ἐγχειρίζειν
} πόλιν τινί. Ciuitatem alicui dedere, tradere, ſubiicere. *Rendre quelcun maiſtre d'vne ville.*

Aeſchines, ἔκδοτον μὲν τὴν Βοιωτίαν ἅπασαν Θηβαίοις ἐποίησεν. *Totam Bœotiam dedititiam fecit, vel tradidit, ſubiecit Thebanis.*

Lycurg. τὴν πόλιν ὅλην ἔκδοτον ἐποίησε. *Totam ciuitatem hoſtibus dedidit.*

Dicitur etiam de homine: vt,

Iſocr. ἐπὶ τελευτῆς οὕτω πολλοὺς ἐκδότους τοῖς βαρβάροις ἐποίησαν. *Tandem tam multos poteſtati barbarorum ſubiecerunt.*

Idem ἐν ταῖς συνθήκαις ἔκδοτος ἐστι. *Per fœdera ſe dedidit.*

Dedere ſe inertiæ, Conuertere ſe ad ignauiam. ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν ἀποκλίνειν.

Demoſth. πάλιν ῥαΐσας οὐκ ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν ἀπέκλινε. *Vbi conualuiſſet, non ſocordiæ ſe dedidit.*

Dedere ſe voluptatibus, ἐπιδιδόναι ἑαυτὸν ταῖς ἡδοναῖς, Gaza.

¶ Laxare, ἀνιέναι.

ἀνιέναι {
τινὶ τὰς ἡνίας. Laxare alicui habenas.
Plutarch. τῷ δήμῳ τὰς ἡνίας. *Populo laxans ſeu permittens habenas.*
τὸ πρόσωπον. Exporrigere frontem.
τὴν ψυχήν. Animum relaxare ſeu remittere. Athenæus.

2. χαλᾶν.

χαλᾶν {
δεσμά. Laxare vincula. Eurip.
τὴν ὀργήν. Iram laxare. De ira aliquid remittere.
ἐν σπυρίδι διὰ τοῦ τείχους. Demittere in ſportula per murum. Act. cap. 9.
ἄγκυραν. Demittere ancoram in mare, Laxare ancoram.
ἱστόν. Demittere ſeu laxare velum.
χορδήν. Laxare ſeu remittere chordam. Hinc κεχαλασμένη χορδή *Chorda quæ non intenta, ſed laxata.*

Dicuntur & morbi ac affectus χαλᾶν, cum remiſſiores & mitiores fiunt. Verbo autem χαλᾶν, opponitur ἐκτείνειν extendere, intendere.

οἱ ἀρχόμενοι
ὑπήκοοι } Subditi, Qui parent. *Subiects.*

Cyrus apud Plutarc. ἄρχειν μηδενὶ προσήκει, ὃς οὐ κρείττων ἐστὶ τῶν ἀρχομένων. *Neminem decet imperare, qui non ſit melior ſuis ſubditis.*

ὑπηκόους ποιεῖσθαι. In poteſtatem ſuam redigere.

ἀνυπήκοος Inobediens, Immorigerus.

Plato. ἀνυπήκοος τοῦ λόγου.

εἰς ὑπηρέτου σχῆμα καὶ τάξιν προελθεῖν τὴν πόλιν. Ad miniſtri habitum & conditionem redigi vrbem. Demoſt.

In ſeruitutem redigere.

δουλόω
δουλόομαι
καταδουλόω
καταδουλόομαι } In ſeruitutem redigo. *I'aſſuiettu, ie reduis en ſeruitude.*

Plutarch. δουλοῦν ἀπάτῃ τοὺς πολεμίους. *Artificioſa calliditate in ſeruitutem redigere hoſtes.*

Plato, οὔτε τοῖς δουλώσασιν οὔτε τοῖς δουλωθεῖσιν ἄμεινον αὐτοῖς. *Neque dominantibus, neque ſeruientibus prodeſt.*

Iſocr. νῆσον τῷ βασιλεῖ ὅλην κατεδούλωσεν. *Totam inſulam regis ſeruituti ſubiecit.*

Idem. οὓς ἐλευθερώσειν ὡμολόγησαν, κατεδουλώσαντο μᾶλλον ἢ τοὺς εἵλωτας. *Quos ſe liberaturos eſſe polliciti ſunt, hos magis quam captiuos, ſeruituti obnoxios reddiderunt.*

εἰς δουλείαν {

καταστῆναι. In ſeruitutem adduci: vt,

Iſocr. νῦν δ' εἰς τοσαύτην δουλείαν καθεστώτων, οὐδὲν φροντίζουσιν αὐτῶν. *Nunc verò cùm in tantam ſeruitutem redacti ſunt, nihil eos curant.*

μεταπίπτειν In ſeruitutem dari vel adduci: vt,

Lycurg. contra Leocr. τὰ τῆς Ἑλλάδος εἰς δουλείαν μετέπεσε. *Res Græcorum in ſeruitutem redacta ſunt.*

ὑπάγειν vel ὑπάγεσθαι. In ſeruitutem adducere: vt,

Demoſth. ὁ τύραννος ὑπηγάγετο εἰς τὴν παροῦσαν δουλείαν. *Tyrannus ipſos in hanc ſeruitutem pellexit.*

ἀνδραποδίζειν vel ἀνδραποδίζεσθαι. In ſeruitutem redigere, in ſeruitutem abducere.

Thucyd. παῖδας καὶ γυναῖκας ἀνδραποδίσαι. *Liberos & coniuges in ſeruitutem redigere.*

Xenoph. τὸ ἀνδραποδίζεσθαι τοὺς φίλους, ἄδικον εἶναι δοκεῖ. *Captiuos ducere amicos, iniquum eſſe videtur.*

ποιεῖν

probaturum eſſe ſpero.

Idem, ἐβουλόμην δ' ἂν ὑμῖν οἷόν τ' εἶναι ποιῆσαι φανερὸν· οἷος περὶ αὐτὸν ἐγενόμην. *Vellem vobis oſtendi & declarari poſſe, quo animo erga ipſum fuerim.*

φανερὸν ὅτι, &c. vt,

Iſocr. βούλομαι ἀποδεῖξαι καὶ φανερὸν ποιῆσαι ὅτι οὐ τῷ λέγειν πρὸς οὐδένα λέγειν ἔοικε. *Oſtendam & probabo, quod hac oratio nulla oratio ſit. Hic* ἀποδεῖξαι *&* φανερὸν ποιῆσαι, *pro eodem ponuntur.*

φανερὸν, ὡς οὐ, &c. vt,

Iſocr. ἀποδείκνυτε καὶ ποιεῖτε πᾶσι φανερὸν ὡς οὐ χρημάτων ἐπιθυμήσαντες ἀλλοτρίων. *Oſtenditis & omnibus declaratis, vos non alienas opes appetere.*

καταφανὲς ὅτι, &c. vt,

Iſocr. πειράσομαί σοι ποιῆσαι καταφανὲς, ὅτι πολὺ ἐν ἀμφοτέροις διήμαρτες. *Conabor tibi demonſtrare, quod maxime in vtroque oberraueris.*

2. γνωρίζειν.

γνωρίζειν

τινὶ ὁδοὺς ζωῆς. Notas facere alicui vias vitæ. Pſalm.

Iohan. 17 καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ γνωρίσω.

τινὶ ἄνδρα. Alicui virum aliquem notum facere.

Greg de Baſilio, Ἀθῆναι γάρ μοι τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐγνώρισαν τελειότερον. *Athenæ mihi hunc virum perfectius notum fecerunt.*

τινὶ πάντα. De omnibus aliquem certiorem facere, Omnia alicui exponere.

D. Paulus, πάντα ὑμῖν γνωρίσει Τυχικός. *De omnibus vos certiores faciet Tychicus, Omnia vobis Tychicus exponet.*

ἐμφανίζειν, Patefacere, reuelare. *Xenoph. vtitur de Deo loquens.*

3. δηλοῦν.

δηλοῦν

τι. Aliquid declarare, oſtendere: vt,

Iſocr. εἰ δεῖ καὶ δηλῶσαι τὴν ἐμαυτοῦ διάνοιαν. *Si oportet declarare meam ſententiam.*

τι ἐναργέστατα. Manifeſtiſſime declarare aliquid. Iſocr.

τι σαφῶς vel σαφέστατα. Aperte vel apertiſſime aliquid declarare. Iſocr.

πρός τινα, ὅτι μέλλω αὐτῷ λόγον πέμπειν. Oſtendere alicui, quod velim ei orationem mittere. Iſocr.

ADIVNCTA.

¶ *Oſtendere, vide ſpecimen.*

ἐναργέστατα ἐπιδεῖξαι. Lucian. dilucidiſsime oſtendere.

μάλιστα ἔδειξε τὴν εὔνοιαν, ἣν εἶχε πρὸς αὐτόν, idem.

πᾶσιν ἐδείξατε ἐκ τούτων, ὅτι, &c. Demoſt. ex his rebus perſpicuum omnibus feciſtis, &c.

ὁ δ᾽ ἀλγῶν, πολὺν ἐμφαίνει τὸν ἔρωτα, Chryſoſt. magnam vim amoris præ ſe fert.

τὸ ὠφέλιμον διαδείκνυται, vel, ἀναφαίνεται Baſil. elucet.

Conſtruitur etiam verbum δηλόω cum participio: vt, ἐδήλου πονηρῶς ἔχων. *Oſtendebat vel Præferebat ſe malè habere. de qua conſtructione vide noſtram Syntaxin de Participiis. reg. 13.*

In paſſiuo.

Iſocr. τῶν αἰτιῶν δηλωθεισῶν, μή. *Cùm cauſæ iam explicatæ ſint, non, &c.*

Demoſt. De corona. τὸ γὰρ ὡς ἄριστα ἐπεπράγειν, ἱκανῶς ἐκ τῶν εἰρημένων δεδηλῶσθαί μοι νομίζω. *Quod enim optima quaque egerim, ſatis ex illis, quæ dicta ſunt, à me declaratum ſeu demonſtratum eſſe arbitror.*

4. ἐξελέγχειν καὶ δεῖξαί τι σαφῶς.

Demoſth. ἐξελέγξω καὶ δείξω σαφῶς, τὸν Αἰσχίνην μηδὲν ἀληθὲς ἀπηγγελκότα. *Probabo & oſtendam manifeſtè, Aeſchinem nihil veri renunciaſſe.*

ἐξελέγχειν τὸ ἔργον. Factum probare. Lycurg.

δηλωτέον. Oſtendendum eſt.

Iſocr. τὰ πρὸς τοὺς βαρβάρους ἑκάτεροι συνηνέχθημεν, δηλωτέον. *Iam oſtendendum & explicandum eſt, quomodo cum barbaris congreſsi ſimus.*

δεῖξαι
ἀποδεῖξαι
ἐπιδεῖξαι
ἐνδεῖξαι
καταδεῖξαι
ὑποδεῖξαι
δεικνύναι
ἐπιδεικνύναι
ἐπιδεικνύειν
ἀποδεικνύναι
ἀποδείκνυσθαι
φαίνεσθαι
ἀποφαίνεσθαι
[illegible]

Oſtendere, Demonſtrare, Probare. Iſocr. Dem.
Monſtrer, Demonſtrer, Faire preuue, Faire paroiſtre.

ἐμφαίνεσθαι
ἀποφαίνεσθαι
ἀναφαίνειν
ἀποφαίνειν
ἐμφανίζειν

Demoſt. φήσουσι μὲν, δεῖξαι δ᾽ οὐχ ἕξουσι. *Affirmabunt quidem,ſed demonſtrare non poterunt.*

Plutarch. τῷ τιμᾶν μάλιστα καὶ κοσμεῖν τὸν σύμβουλον ἀποδείκνυνται, τὸ μὴ μεταμέλεσθαι τοῖς βεβουλευμένοις. *Honornando & ornando conſiliario maxime declarant,ſe conſiliariorum non pœnitere.*

Iſocr. ἀποδείκνυσθαί τι φανερώτερον. *Iſocr. Clarius aliquid oſtendere & probare.*

Demoſth. ἀποδείκνυσι μάτην ὀμνύντας, δικάζοντας, καὶ ἅπαντα ποιοῦντας τοὺς δικαστάς. *Oſtendit iudices fruſtra iurare,iudicare & omnia facere.*

Idem, ἀποδεικνύουσι μάτην μελετῶντας τοὺς διδασκάλους. *Oſtendunt præceptores fruſtra docere.*

Iſocr. ἐπιδείκνυσο περὶ τὰ μέγιστα σπουδάζων. *Oſtende te maximis rebus occupatum eſſe.*

Idem, βούλομαι ἀποδεῖξαι, καὶ φανερὸν ποιῆσαι, ὅτι, *&c.*

Iſocr. οὕτω σαφῶς ἀποδεικνύειν ὥστε μηδένα ἀντειπεῖν δύνασθαι τοῖς ῥηθεῖσι. *Ita aperte oſtendere & demonſtrare aliquid, Vt nemo ſit,qui illis, quæ recitata ſunt contradicere poßit.*

Demoſt. διὰ βραχέων δεικνύειν τι. *Breuiter aliquid demonſtrare.*

In paſſiuo.

Iſoc. καίτοι φανερῶς ἀποδέδεικται ταύτην ἔχειν τὴν δύναμιν. *Atque aperte declaratum eſt,illa hanc Vim habere.*

Aeſchin. ὃν δὲ τρόπον γέγονε τὸ πρᾶγμα, προϊόντος ἀποδειχθήσεται. *Quo res geſta ſit modo progreſſu orationis declarabitur.*

Iſoc. ἱκανῶς ἀποδεδεῖχθαί μοι νομίζω, ὡς οὐκ αἴτιός εἰμι τῆς συμφορᾶς ταύτης. *Satis a me oſtenſum eſſe arbitror, me huius calamitatis cauſam non eſſe.*

Idem, τούτων ἀποδειχθέντων, οὐκ ἔστιν, ὅς τις. *His demonſtratis nemo eſt,qui non,&c.*

Idem, ὅτι τὰς συνθήκας ἐποιησάμεθα, ἱκανῶς ἀποδεδεῖχθαι νομίζω. *Quod pacta & fœdera hæc ſanxerimus, ſatis ſuperque demonſtratum eſſe arbitror.*

ἀπόδειξιν
ποιεῖσθαι. Aliquid demonſtrare,probare.Dem.
εὑρίσκειν. Demonſtrationes inuenire. Iſocr.
ποιεῖν ἔν τινι. Specimen edere in aliqua re. Xenoph.
ἔχειν. Poſſe probare.Iſocr.

ἐπίδειξιν

ποιεῖσθαι. Oſtendere & demonſtrare aliquid. Iſoc.

ποιεῖσθαί τινι. cum datiuo: vt,

Iſocr. οὐ τοῖς ἄλλοις ἐπίδειξιν ποιούμενος, ἀλλ' ὑποδεῖξαί σοι βουλόμενος διείλεγμαι περὶ αὐτῶν. *Non vt alijs oſtentarem, ſed vt tibi declararem, in hunc modum diſſerui. Hic nota plus eſſe* ὑποδεῖξαι, *quam* ἐπίδειξιν ποιεῖσθαι.

ποιεῖσθαι τῆς σοφίας. Sapientiæ ſpecimen edere, Sapientiam oſtentare. Iſocr.

δεῖξαί τι μεγάλοις σημείοις καὶ φανεροῖς ἐλέγχοις Magnis & manifeſtis indicijs ac argumentis aliquid demonſtrare & probare. Demoſth.

δεῖγμα ἐκφέρειν τινός. Specimen alicuius rei præbere. *Poteſt etiam de homine dici. Iſocr. ad Demon.* δεῖγμα δὲ τῆς Ἱππονίκου φύσεως νῦν ἐξενήνοχα.

δεῖγμα ἐξενεγκεῖν vel ἐκφέρειν περὶ ἑαυτοῦ. De ſe ſpecimen vel exemplum præbere. Demoſth.

πεῖραν διδόναι. Specimen dare vel edere, documentum dare.

Demoſth. πεῖραν ἑαυτῶν δεδώκασι. *Specimen ſui dederunt. Iſocr.*

Iſocr. ad Nicocl. πεῖραν τῆς ἐμαυτοῦ φύσεως δεδωκώς. *Ingenij mei ſpecimen præbens.*

ἐπιδεικτικὸν γένος τοῦ λόγου. Demonſtratiuum genus orationis. Bud. ex Quintil.

ἀναπόδεικτος λόγος. Oratio carens demonſtratione ſeu probatione. Lycurg.

ἀναποδείκτως. Sine probatione & demonſtratione.

ἔλεγχον

δοῦναί τινος. Aliquid demonſtrare, Specimen edere: vt,

Iſocr. οἳ μέγιστον, καὶ σαφέστατον ἔλεγχον ἔδοσαν τῆς αὐτῶν ἀρετῆς. *Maximè & euidentiſſimè ſuam virtutem declarauerunt.*

Andocides. οἵτινες ἔλεγχον ὑμῖν ἀρετῆς τῆς μεγίστης ἔδοσαν. *Qui excellentis ſuæ virtutis vobis argumentum ſeu ſpecimen ediderunt.*

γίνεσθαί τινος: vt,

Lucian. ἔλεγχος γίνεται τῆς ἀπαιδευσίας. *Argumentum eſt inſcitiæ, Declarat vel arguit inſcitiam.*

γίνεσθαι περί τινος: vt,

Iſocr. περὶ τῶν πρὸς τοὺς ἐπὶ τραπέζαις συμβολαίων, τίς ἂν ἔλεγχος ἰσχυρότερος γένοιτο? *De pactis & contractibus nummulariorum, quod euidentius argumentum & indicium eſſe poteſt?*

λαμβάνειν τῶν ἀμφισβητουμένων. Ea, de quibus dubitatur probare & demonſtrare. Iſocr.

ἔχειν. Habere argumentum, rationem. Demoſth.

Signum argumentum, Indicium, σημεῖον, δεῖγμα, τεκμήριον, ἀπόδειξις.

μέγα { σημεῖον / δεῖγμα / τεκμήριον } τῆς ἀρετῆς ἢ πονηρίας. Magnum ſignum ſeu indicium virtutis aut improbitatis. *Grand indice, ou argument de vertu ou de meſchanceté.*

οὐ μικρὸν σημεῖον τῆς ἀρετῆς. *Haud paruum indicium virtutis, Iſocr.*

Idem, πολλὰ σημεῖα ἔχω δεικνύναι, τοῦτον συκοφαντεῖν, τεκμήριον δὲ μέγιστον ἀπαιτεῖται ἐπὶ τοῦτο. *Multis ſignis poſſem oſtendere hunc calumniari, ſed maximè omnium hoc argumento eſſe poteſt, quod, &c.*

ἄνευ ἀποδείξεως ἀντιλέγειν τινί. Contradicere alicui ſine argumento & probatione. Xenoph.

¶ Deficere, Deſciſcere.

ἀφίστασθαι.

ἀφίστασθαι

Deficere: vt,

Iſocr. Αἴγυπτος μὲν ἀφειστήκει κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον. *Aegyptus quidem defecerat iam tum temporis.*

ὁ ἀποστὰς Qui deficit.

Demoſth. ὁρῶ τοὺς ἀποστάντας πόλεμον ἀραμένους. *Video eos, qui defecerunt, bellum ſuſcepiſſe.*

τινὸς (cum genitiuo) Ab aliquo deficere: vt,

Iſocr. Αἴγυπτος αὐτοῦ καὶ Κύπρος ἀφειστήκει. *Aegyptus & Cyprus ab eo defecerunt.*

Idem, ὥς τε ἀποστάντες τῆς ὑμετέρας συμμαχίας Λακεδαιμονίοις ἐκδοῦναι τὴν πόλιν. *Vt à veſtra ſocietate deficientes Lacedæmoniis vrbem dedant.*

ἀπό τινος (cum præpoſitione) vt,

Diodorus, Εὐμένης, ἀποστάντος ἀπ' αὐτοῦ τινὸς τῶν ἐπιφανῶν ἡγεμόνος, ἐξέπεμψεν ἐπ' αὐτὸν Φοίνικα. *Eumenes, cum defeciſſet ab eo quidam inſignis dux, aduerſus eum miſit Phœnicem.*

πρός τινα Ad aliquem deficere: vt,

Iſocr. πρὸς Λακεδαιμονίους ἀποστῶμεν. *Ad Lacedæmonios deficiamus.*

ἀποκλίνειν ἐπὶ τοὺς ἀντιδίκους. Ad aduerſarios deficere, vel ſe ad eos conferre. Demoſth.

¶ ἀπελθεῖν εἰς πολεμίους. Deficere ad hoſtes. Dem.

2. ἀφίστασθαι.

ἀφίστασθαι

τινός. Ab aliquo deficere: vt,

Iſocr. τοὺς μὲν ἀφισταμένους τῆς ἀρχῆς τοῦ βασιλέως συγκαταστρεψόμεθα. *Eos qui à regis imperio deſciuerunt, ſimul ſubuertemus.*

Idem, οὐκ ἀποστήσομαι παντάπασιν, ὧν διενοήθην. *Non deficiam omnino à mea ſententia.*

πρὸς πολεμίους. Ad hoſtes deficere.

¶ Ad defectionem ſolicitare, & impellere, Facere vt deficias.

ἀφιστάναι

τινά. Aliquem ad defectionem impellere: vt,

Iſocr. τὰς μὲν νήσους ἀπέστησε. *Inſulas à vobis deficere fecit.*

Idem, τῶν ἄλλων σατραπῶν πολλοὺς ἀποστήσεις. *Multos ex ſatrapis deſciſcere facies.*

τινὰ τῆς πόλεως: vt,

Iſocr. τῆς μὲν ἡμετέρας πόλεως τοὺς Ἴωνας ἀπέστησαν. *Effecerunt, vt Iones à nobis deficerent.*

¶ Iniuriæ memorem eſſe.

μνησικακεῖν.

μνησικακεῖν

Iniuriæ memorem eſſe [abſolutè ſeu ſine adiectione] Demoſth. & Luc.

πρός τινα. Maleuolo animo erga aliquem eſſe propter veterem iniuriam.

Demoſt μνησικακῆσαι πρὸς τοὺς βουλομένους σώζεσθαι. *Ob veterem iniuriam maleuolo animo eſſe erga illos, qui ſeruari cupiunt.*

τινί (cum datiuo perſonæ) vt,

Plato 4. de leg. φράσω γὰρ ὅτι μνησικακεῖν βουλόμενος ὑμῖν. *Dicam certè, non autem quod velim præteritorum malorum memoriam vobis refricare.*

τινὶ πολλὰ (cum datiuo perſonæ, & accuſatiuo rei) vt,

Demoſth. τῶν τότε Ἀθηναίων πολλὰ ἂν ἐχόντων μνησικακῆσαι καὶ Κορινθίοις καὶ Θηβαίοις τῶν περὶ τὸν Δεκελεικὸν πόλεμον πραχθέντων.

μνησίκακος Qui iniuriarum memor eſt.

μνησικακία, Iniuriarum memoria.

¶ Deditus, Procliuis, Propenſus ad aliquid.

εὐέμπτωτος }
εὐκατάφορος } εἰμὶ πρὸς τοῦτο. Ad hoc propenſus ſum. *Ie ſuis enclin à cela.*

Chryſoſt. πρὸς θυμὸν καὶ ἐπιθυμίας εὐέμπτωτος μᾶλλόν ἐστιν ὁ νέος. διὸ καὶ πλείονος δεῖται τῆς φυλακῆς καὶ σφοδροτέρου τοῦ χαλινοῦ. *Adoleſcens procliuior eſt ad iracundiam & prauas cupiditates (quam puer) ideo et maiori cuſtodia & duriori fræno opus eſt.*

Ariſtot. εὐκατάφοροι ἐσμὲν μᾶλλον πρὸς ἀκολασίαν, ἢ πρὸς κοσμιότητα. *Procliuiores ſumus ad intemperantiam, quam ad modeſtiam.*

Idem, Eth.2. σκοπεῖν δὲ δεῖ πρὸς ἃ καὶ αὐτοὶ εὐκατάφοροί ἐσμεν. ἄλλοι γὰρ πρὸς ἄλλα πεφύκαμεν. *Videndum eſt etiam ad quæ procliuiores ſimus. Alij enim ad alia natura habiles ſumus. Vbi obſerua ſimul vſum verbi* πεφυκέναι *cum præpoſit. & accuſatiuo.*

Propendere, inclinare. ῥέπειν.

Demoſt. πρὸς τοὺς περὶ τούτου λόγους ὡρμηκότας ὑμᾶς λαβὼν ὁ Φίλιππος, ἐπέγραψε τοῦτο. *In iſtius verba propenſos vos nactus Philippus, inſcribit illud.*

ἀποκλίνειν { πρὸς ἡδονάς. Procliuem eſſe, vel inclinare ad voluptates. Ariſtot. *Eſtre ſuiect, Eſtre adonné à ſes voluptez.*
{ εἰς εἰρήνην.

Demoſt. ἀποκλίνει εἰς εἰρήνην. *Inclinat animus eius ad pacem.*

πεφυκέναι }
ῥέπειν } πρὸς τὰς ἡδονάς. Ad voluptates propenſum ſeu procliuem eſſe.

Ariſtot. ἄλλοι πρὸς ἄλλα πεφύκαμεν. *Alij ad alia propenſi, ſeu potius natura habiles ſumus.*

¶ Deſerere.

προΐεσθαι
λείπειν,
ἀπολείπειν
καταλείπειν
ἐκλιπεῖν
ἀφεῖναι
καταλιμπάνειν
παραλείπειν
προλείπειν } τινά. Deſerere aliquem: *Quitter ou laiſſer quelcun.*

Demoſth. τοὺς μὲν φίλους αἰσχρὸν προΐεσθαι, τοῖς δ' ἐχθροῖς ἐπισφαλὲς πιστεῦσαι. *Amicos deſerere turpe eſt, inimicis vero fidere periculoſum.*

Ariſtot. εἰ κατέλιπε τὸν παραστάτην. *Si ſocium in acie deſeruit.*

Demoſt λείπειν τὴν τάξιν. *Ordinem deſerere.*

Idem, ἀπολείπειν τὸν δυστυχήσαντα. *Deſerere afflictum.*

Defendere, Patrocinari, Excuſare.

συνηγορεῖν.

συνηγορεῖν,

τινί. Patrocinari alicui: vt,

Iſocr. μηδενὶ πράγματι πονηρῷ μήτε παρίστασο, μήτε συνηγόρει. *Nulli iniqua rei patrocineris, neque defendas eam. Sic & Demoſt.*

ὑπέρ τινος. Aliquem defendere: vt,

Ariſt. προσποιοῦνται μὲν ὑπὲρ τῆς δικαίης συνηγορεῖν. *Simulant ſe iuſtitiæ & æquitati patrocinari.*

¶ Pro συνηγορεῖν τινί, dicitur & συναγορεύειν τινί: vt,

Iſocr. νῦν δ' ὁρῶν τοὺς συναγορεύοντας οἷς οἱ πολέμιοι προστάττουσιν, ἀνέστην. *Nunc cum videam eos patrocinari illis, quibus hoſtes imperant, ſurrexi, &c.*

Athenæus, ὑπερείδεις συναγορεύειν τῇ Φρήνῃ. *Negligis defendere Phrenam.*

Demoſt. συναγορεύειν τῇ σωτηρίᾳ, τῇ ἐπιθυμίᾳ, τοῖς λεγομένοις ὑπὸ ἄλλου. *Patrocinari ſaluti, cupiditati, orationi alterius, &c.*

συνερεῖν
συμπαρεῖναι
συνειπεῖν
συνδικεῖν
συναπολογεῖσθαι
ὑπεραπολογεῖσθαι
ἀπολογεῖσθαι
σκεπάζειν
προφασίζειν
προΐστασθαι

τινί. Alicui patrocinari, Excuſare aliquem. *Defendre la cauſe de quelcun:*

Demoſt. ὡμολόγησα τούτοις ἂν οἷός τ' ὦ συνερεῖν. *Recepi me hiſce, pro virili parte patrocinaturum.*

Idem ἅπαντές μοι δοκοῦσιν ἁμαρτάνειν, οἱ τοῖς Ἐπικουρείοις συνειρηκότες. *Omnes illi errare videntur, qui Epicureis patrocinati ſunt.*

Idem, ἀξιῶ καὶ τῶν φίλων μοί τινα συνειπεῖν. *Peto vt amicorum aliquis mihi patrocinetur.*

Idem, καθ' ὑμῶν τούτῳ συνδικεῖν ἀναγκάζονται, τοῦ συμφέροντος εἵνεκα τοῦ αὑτῶν. *Contra vos huic patrocinari coguntur, ſui commodi cauſa.*

Idem, προελθόντες αὐτίκα δὴ μάλα τούτῳ συναπολογήσονται. *Progreſſi mox patrocinabuntur ei.*

ὑπερασπεῖν τινός. Patrocinari alicui. Ariſtot.

λέγειν ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Patriç cauſam agere ſeu tueri. Sic λέγειν ὑπὲρ Φιλίππου. Philippi cauſam agere. Demoſt.

συνήγορος
συνηγορεῖν
συνερεῖν
συναγορεύων
ἀπολογούμενος
παράκλητος
προσκλητής
} Patronus, Aduocatus. Demoſt. Iſocr. *Aduocat, Procureur.*

ἀπολογεῖσθαι.

ἀπολογεῖσθαι

Defendere in iudicio:vt,

Aeſchines, ὁ μὲν κατήγορος ἀπολογεῖται, ὁ δὲ φεύγων τὴν γραφὴν κατηγορεῖ. *Actor defendit, qui vero reus eſt, accuſat.*

περί τινος. Defendere ſiue excuſare aliquem:vt,

Iſocr. ἀπολογεῖσθαι προσήκει περὶ τῶν ἀδίκως αἰτίαν ἐχόντων, *Defendendi ſunt illi qui iniuria accuſantur.*

ὑπέρ τινος. Reſpondere pro aliquo, Defendere eum vel potius, Patrocinari alicui:vt,

Iſocr. ὁρῶ με οὐ δυνησόμενον ὑπὲρ αὐτῶν ἀξίως τῆς δόξης ἀπολογήσασθαι διὰ τὸ γῆρας, *Video me non poſſe ea pro opinionis de me dignitate ſatis defendere, propter ſenectutem.*

Aeſchin. ἀπολογήσεται Δημοσθένης ὑπὲρ αὑτοῦ, καὶ κατηγορήσει τῆς ἐμοὶ πεπρεσβευμένης. *Defendet ſe Demoſthenes, & meam legationem accuſabit,* Sic ἀπολογεῖσθαι ὑπὲρ τῶν ἀδικημάτων. *Sceleribus patrocinari. Lycurg.*

τὶ δικαίως. Iuſte aliquid diluere, refutare. Demoſth.

τὶ ὑπέρ τινος:vt,

Lucian. ταῦτα μὲν ὑπὲρ ἐμοῦ ἀπολελόγημαι ὑμῖν ἀληθῆ καὶ δίκαια, *Hac quæ vera & iuſta ſunt, ad mei defenſionem attuli.*

πρὸς τὰ κατηγορημένα. Vti defenſione aduerſus illa, quæ accuſata, vel in iudicium adducta ſunt. Plato in Apologia.

Luciam. ἐγὼ δὲ ἀπολογήσομαι πρὸς ἐγκλήματα. *Ego reſpondebo ad conuitia, Vel, Diluam conuitia obiecta.*

τὰς κατηγορίας διὰ γραμμάτων. Reſpondere per literas ad obiecta crimina, & ea diluere. Plutarch.

ἀπολογίᾳ τινὶ χρῆσθαι Vti defenſione aliqua. Demoſt.

ἀπολογίαν

ποιεῖσθαι. Cauſam defendere, Defenſione vti: vt,
Iſocr. πειράσομαι διὰ βραχέων δηλῶσαι, ὡς δεῖ καὶ τὴν ἐπαινετικὴν καὶ τὴν ἀπολογίαν ποιήσασθαι. *Conabor paucis oſtendere, quæ ratio in laudando & defendendo ſeruanda ſit.*

ποιεῖσθαι ὑπέρ τινος. Defenſionem inſtituere pro aliquo, vt,
Iſocr. αἰσχρὸν τοιαύτας ὑπὲρ τῶν ἄλλων ποιεῖσθαι ἀπολογίας. *Turpe eſt alios hoc modo excuſare.*

δικαίως καὶ ἁπλῶς ποιεῖσθαι. Iuſtè & ſimpliciter defendere. Demoſt.

ποιεῖσθαι περὶ τῶν αἰσχρῶν αἰτιῶν καὶ δυσχερῶν πραγμάτων Turpes & difficiles cauſas deffendere. Iſocr. in Buſir.

ποιεῖσθαι δι' ἑτέρων. Per alios ſe defendere, Iſocr.

ποιεῖσθαι πρός τι. Ad aliquid reſpondere, & illud refutare ſeu diluere, Iſocr. de Iugo.

ποιεῖσθαι ἐκ διεφθαρμένου γραμματείου. Ex corrupto libello ſe defendere, Iſocr.

διδόναι τινί. Defenſionem alicui concedere, Iſocr.

λέγειν vel εἰπεῖν. Defenſionem inſtituere, Iſocrat. in Hel.

ἀπολογητέον.

Lycurg. ὑπὲρ αὐτῶν αὐτοῖς ἐστὶν ἀπολογητέον. *Ipſis pro ſe eſt inſtituenda defenſio, ſeu ſuſcipiendum eſt patrocinium ipſis pro ſe.*

ἐπαμύνειν.

ἐπαμύνειν

τινί. Aliquem ab iniuria defendere: vt.
Iſocr. καὶ τοῖς ἀδικουμένοις τῶν Ἑλλήνων ἐπήμυναν. *Græcos iniuria oppreſſos ab iniuria defendebant.*

ταῖς ἐνδείαις καὶ συμφοραῖς. Inopiæ & calamitatibus opem ferre, & eas defendere. Iſocr.

ἐρρωμένως ἀμύνεσθαι ὑπέρ τινος. Fortiter defendere aliquid, Demoſth.

κατήγορος
ὁ κατηγορῶν
ὁ διώκων
αἰτιώμενος
εὐθύνων
κρίνων
εἰσαγγέλλων
ἀπαξιῶν
καταμηνυτής
} Actor, Accuſator, *Accuſateur.*

ὁ ἀπολογούμενος
ὁ φεύγων
ὁ κατηγορούμενος
ὁ ὑπαχθεὶς
ὁ κρινόμενος
ὑπεύθυνος
ἐγκληθεὶς
κεκριμένος
Reus, Accuſatus, *Accuſe, Coulpable.*

Demoſth. τοῦ τε κατηγόρου καὶ τοῦ ἀπολογουμένου ὁμοίως ἀμφοῖν προσέχοντας ἀκροᾶσθαι. *Cum accuſatorem, tum reum æquo animo vtrumque audire oportet.*

Demoſth. τὸν κατηγοροῦντα τῶν ἄλλων, καὶ πάντας κρίνοντα αὐτὸν ἀνεξέλεγκτον ὑπάρχειν δεῖ. *Accuſatorem aliorum, & omnium exagitatorem, ipſum omni crimine vacare oportet.*

Idem, τῷ διώκοντι, ἐὰν ἡττηθῇ, ἐλάττω ἐποίησαν τὰ ἐπιτίμια. *Accuſatori, ſi ſuccubuerit, minorem ſtatuerunt mulctam.*

ἔνοχον εἶναι
πάσης τῆς ἀδικίας. Omnium ſcelerum reum eſſe. Lycurg.
τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις. Earundem pœnarum reum eſſe, vel eaſdem pœnas meritum eſſe. Lycurg.

ἀπολογία
συνηγορία
Excuſatio, defenſio, purgatio. Demoſth.

ἀποδέχεσθαι τὴν ἀπολογίαν. Accipere excuſationem. Lycurg.

κατηγορία Accuſatio, Dem.

ἀπολογίαν
ἁπλῆν εἶναι τινὶ περὶ ὧν φεύγει. Simplicem habere defenſionem cauſæ. Demoſth.
τοιαύτην καλλίστην ἡγοῦμαι καὶ δικαιοτάτην. Hanc iudico optimam & iuſtiſſimam excuſationem. Iſocr.
δικαίαν καὶ ἀληθινὴν ἀπολογίαν οὐδεμίαν ἔχειν εἰπεῖν. Iuſtam & veram excuſationem nullam poſſe afferre. Demoſth.
μελετᾶν εὐθέως ὑπὲρ ψευδῶν. Meditari ſtatim defenſionem mendaciorum. Demoſth.
λέγειν ὑπέρ τινος. Aliquem excuſare. Demoſth.
διαλύειν. Excuſationem euertere. Idem.

Demoſt. τούτοις ἐστὶν ἡ πρόφασις τῆς συνηγορίας, τῇ βουλῇ βοηθεῖν. *Illis prætextus eſt defenſionis, Senatum adiuuare.*

¶ Ducere vxorem, Contrahere matrimonium, vel connubium, Nubere.

γαμεῖν

Vxorem ducere. Connubium contrahere: vt,

Demoſt. τὸν αὐτὸν τρόπον γεγαμηκότες. *Eodem modo matrimonia contraxerunt.*

τινά. (cum accuſatiuo perſonæ) vt,

Iſocr. ἔγημεν ἀδελφὴν τοῦ πατρός μου. *Duxit vxorem patrui mei ſororem.*

Idem, μετὰ δὲ ταῦτα τὴν μητέρα τὴν ἐμὴν ἔγημε. *Poſtea matrem meam duxit vxorem.*

γυναῖκα πλουσίαν. Ducere vxorem opulentam. Æſchin.

τινὰ γάμῳ. Ducere aliquam legitimo matrimonio. Demoſthenes.

γυναῖκα κατὰ τοὺς νόμους. Vxorem ducere ſecundum leges. Demoſth.

λαβεῖν / ἄγεσθαι

γυναῖκα, νέαν, ἀνεψιάν. Ducere vxorem. Ducere puellam, Ducere conſobrinam. *Se marier auec vne femme, auec vne fille, ou auec ſa couſine.*

Iſocr. ἐξὸν αὐτοῖς ἐκεῖ λαμβάνειν γυναῖκας τὰς πρωτευούσας, ἦλθον ὡς ἐκείνην μνηστεύοντες. *Cum licuiſſet ipſis ibi primarias ducere vxores, venerunt ad illam ambiendi gratia.*

Idem. γυναῖκας λαβόντες.

Idem, αὖθις ἠγάγετο τὴν ἀνεψιὰν τοῦ πατρός. *Duxit rurſus conſobrinam patris.*

Plutarchus, γέροντι νέαν ἀγομένῳ. *Seni puellam in vxorem ducenti.*

¶ Ducere, Adducere.

ἄγειν.

ἄγω

σέ. Duco te.

σὲ εἰς τὴν ὁδὸν, Et εἰς τὴν πόλιν. Duco te in viam, & in ciuitatem. Xenoph.

σὲ ἐπὶ τὴν ῥᾴστην ὁδόν. Duco te in viam facilem. Xenophon.

πολλὴν στρατιὰν ἐπὶ Τροίαν. Duco maximas copias ad Troiam. Plato.

σοὶ τοῦτον / τοῦτον πρὸς σέ } Adduco tibi hunc, vel Adduco hunc ad te.

σὲ ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν. Adduco te ad felicitatem. Xenop.

σὲ εἰς ὑποψίαν. Adduco te in ſuſpicionem. Plato.

σὲ εἰς τάξιν ἐκ τῆς ἀταξίας. Ex inordinato te in ordinem adduco. Plato.

ἡγεῖσθαι { στρατείας / στρατευμάτων } Ducere exercitum. Demoſth. *Conduire vne armee.*

καθηγεῖσθαι vel ὑφηγεῖσθαι.

καθηγεῖσθαι { Præire, Præbere ſe alicui ducem.
Plutarch. εἰ μὴ καθηγήσατο Δημόκριτος. *Si non ſe Democritus via ducem præbuiſſet, non, &c.*
Plato Dioniſio, σὺ καθηγοῦ, ἕψομαι δ' ἐγώ. *I præ, ſequar.*
τῆς εἰς τὴν Ἰταλίαν στρατείας. Ducem eſſe expeditionis in Italiam. Plutarch.

¶ ἐκδιδόναι τὴν θυγατέρα. Elocare filiam.

Iſocrates. μετὰ προικὸς δὲ πλείστης, καὶ δόξης μεγίστης ἐξέδωκε τὴν θυγατέρα. *Cum magna dote, & gloria multa filiam ſuam elocauit.*

Demoſth. δι' ἔνδειαν, ἢ ἀπορίαν, μὴ δύνασθαι θυγατέρα ἐκδοθῆναι. *Propter inopiam non poſſe filiam elocari.*

ἐκδιδόναι τινὶ { ἀδελφήν. Dare alicui ſororem in vxorem. Iſoc. in Æginet.
Bailler ſa ſœur en mariage.
θυγατέρα πρὸς γάμον, Dare alicui filiam ſuam vxorem. Plut.
Marier ſa fille auec quelcun.

Elocatio filiarum ἡ ἔκδοσις θυγατέρων.

τὴν τῆς μητρὸς προῖκα τῇ θυγατρὶ εἰς ἔκδοσιν ψηφίζεσθαι. *Matris dotem decernere filiæ in elocationem. Demoſt.*

προίξ { μεγάλη. Magna dos.
ἱκανή Satis magna dos.
δυοῖν ταλάντοιν. Duorum talentorum dos. Demoſth.

ἐπιφέρεσθαι { τάλαντον προῖκα Afferre talentum dotis loco.
πλεῖον ἢ ἑκατὸν μνᾶς προῖκα. Amplius centum minis dotem afferre. Demoſth.

γυνὴ ἄπροικος Mulier quæ nullam dotem affert: vt,

Diodorus, κρεῖττόν ἐστιν εὖ τεθραμμένην λαβεῖν γυναῖκα ἄπροικον, ἢ κακῶς, μετὰ χρημάτων. *Melius eſt bene educatam vxorem ducere indotatam, quam malè educatam cum magna pecunia.*

ἐπίγαμος θυγάτηρ Filia nubilis. Demoſth.

ἔχειν ἡλικίαν τοῦ γάμου. Habere ætatem nuptiis aptam, matura Eſſe nubilem. Demoſth.

Pro quo Iſocr. dixit, λαβεῖν ἡλικίαν πρὸς τὸ μνηστεύεσθαι.

γαμεῖσθαι. Nubere: vt,

Plutarc. in Theſeo. γαμηθεῖσα τῷ Αἰνείᾳ. *Aeneæ nupta.*

Idem, ἑτέρῳ γεγαμημένη. *Alteri nupta.*

μνηστεύσαι τινα κόρην. Ambire puellam, Iſocr.

μετιέναι ὑπατείαν. Ambire conſulatum. Plut.

γάμον }
γάμους } ποιεῖσθαι. Nuptias celebrare. Xenoph. Plut.

συνάπτειν { γάμον. Connubium contrahere.
συνάπτειν { κῆδος. Affinitatem contrahere.

γάμος. Demoſth. Iſocr. }
συζυγία. Gregor. }
σύζευξις. Plato. } Coniugium, Matrimonium, Connubium. *Mariage.*
ἐπιγαμία }
συνοικέσιον }

Significat & γάμος idem quod Nuptiæ.

σύζευξιν ποιεῖσθαι Coniugium inire. Plato De leg.

τοῖς δεσμοῖς τοῦ γάμου συνεζευγμένοι. Connubio ſeu matrimonio iuncti. Baſil.

οἱ συζυγέντες in eadem ſignificatione. Xenoph.

ἐπιγαμία }
κηδεία } Affinitas.
ἀγχιστεία, Propinquitas.

πενθερός, Socer. πενθερά, Socrus. ἀνεψιός, Conſobrinus. ἀνεψιαδοῦς, Sobrinus.

ADIVNCTA.

¶ *Nubere.*

ἀνδρὶ συγκαταζεύγνυσθαι, cum viro matrimonio iungi.

ἁρμόζεσθαι, Phil. ἀνδρὶ ἡρμοσμένη, id eſt, συνημμένη κατὰ γάμους, συγκαταζευγνυμένη, συνοικοῦσα.

γαμεῖν non minus fœminæ tribuitur, quàm viro. ἡ μὲν Στησιχόρῳ γαμεῖται. Plat. in epiſt. ἀναινομένην τούτῳ γήμασθαι, Phalar. huic nubere abnuentem.

δευτέροις ὁμιλεῖν γάμοις & δευτέρῳ ἀνδρὶ ὁμιλεῖν, Chryſoſt. ad ſecunda vota conuolare. δευτέρῳ προσιέναι γάμῳ, idem. δευτέροις συνάπτεσθαι γάμοις, idem.

¶ *Nuptias alicuius ambire.*

τὸν τῶν πλουσίων γάμον διώκειν, Plat. leg. 6. appetere, conſectari, perſequi.

αἰτεῖν πρὸς γάμον, Phil. in matrimonium poſtulare.

μνηστεύειν Diod. idem quod πρὸς γάμον αἰτεῖν.

πρὸς γάμον ἕλκειν ἀπαξιοῦσαν, Gregor. inuitam ac recuſantem ad nuptias pertrahere.

μνηστεύειν γάμον, nuptias ambire. Plato. quod etiam μνᾶσθαι γάμον dicitur Luciano.

γάμον παραιτεῖσθαι, nuptias deprecari, vel, à nuptiis abhorrere.

αἰσχύνεσθαι γάμον, nuptias recuſare. αἰσχυνομένην τούτῳ γήμασθαι, Phalar. ei nubere recuſantem.

¶ *Nuptiæ.*

ἑτέραν λαβεῖν γυναῖκα Demoſt. alteram vxorem accipere.

ἀδελφὰς ἔχομεν γυναῖκας, idem. ſorores in matrimonio habemus.

νέον καὶ καλὸν ὄντα κόρῃ αἰσχρᾷ συγκαταζευγνύμενον Lucian. iuuenem præſtanti forma, cum fœda ac deformi puella matrimonio iunctum.

συνοικεῖν, Herodian. συνῴκει τῇ πρεσβυτάτῃ τῶν Κομμόδου ἀδελφῶν, ſororem Commodi maximam natu in matrimonio tenebat.

αἱ νεωστὶ γεγαμημέναι, vel προσφάτως γεγαμημέναι, Alciph. quæ recens in matrimonium collocatæ fuerant.

οὔπω τοῖς δεσμοῖς τοῦ γάμου συνεζευγμένος, Baſil. nondum matrimonij vinculis aſtrictus. Huic opponitur apud eundem, ὁ κατειλημμένος ὁμοζύγῳ, coniugio mancipatus.

αἱ τῷ γάμῳ κατεχόμεναι. idem. hoc eſt, ὁμοζύγῳ κατειλημμέναι, nuptiis alligatæ.

οὐκ ἔφη προαιρεῖσθαι γαμεῖν, Demoſt. negauit ſibi in animo eſſe nubere.

¶ *Nuptias cum aliqua contrahere.*

παρθένον γαμεῖν, Demoſt. virginem in matrimonium accipere.

ἐπιμεμιγμένην ἑτέρῳ ἀνδρὶ γαμεῖν, idem. vel, ἀνδρὸς ἑτέρου πεῖραν ἤδη λαβοῦσαν, Baſil. viduam vxorem ducere.

γαμεῖν γυναῖκα πλουσίαν, καὶ χρυσίον ἐπιφερομένην πολύ, Æſch. mulierem copioſam, ac plurimum auri ſecum afferentem, in matrimonium ducere.

προσλαμβάνειν, Lucian. ἣν οὐδ' ἄν τις ἠξίωσε τῶν εὐγενῶν προσλαβεῖν, quam nec nobilium quiſquam vxorem aſſumere dignatus fuiſſet, vel, ſuſtinuiſſet.

γαμετὴν ποιεῖσθαι idem quod γαμεῖν. idem. ὅτι νόμῳ σε τὴν γαμετὴν ποιήσεται. ἄμασριν ποιεῖσθαι γυναῖκα, Menn.

ἄγεσθαι γυναῖκα. ἠγάγετο γυναῖκα ἐπὶ γνησίων παίδων σπορᾷ, Phil. vxorẽ procreandæ ſobolis legitimæ cauſa duxit. ἠγάγου με οὐκ ἐρριμμένην γυναῖκα οὐδὲ μίαν τῶν ἀσήμων, Alciph. vxorem me tibi adiunxiſti, mulierem haud abiectam atque ignobili loco natam.

γάμῳ γαμεῖν, idem quod ſimpliciter γαμεῖν. Demoſth. γάμῳ γεγαμηκὼς τὴν ἐμὴν μητέρα matrimonio coniunctus cum matre mea, ἔγημε τὴν θυγατέρα μητέρα, idem.

συνοικίζειν, Gregor. ταύτην σοι συνοίκισον. hanc tibi vxoris loco aſciſce.

μνηστεύειν, aliquando idem ſignificat quòd γαμεῖν, vel certè deſpondere. Diod. ἣν αὐτὸς ὁ Περδίκκας ἦν μεμνηστευκώς, quam Perdiccas ipſe ſibi deſponderat.

¶ *Nuptiis alligati.*

οἱ γεγαμηκότες, οἱ ἐν συζυγίαις, Baſil. οἱ δεσμῷ γάμου συνδεδεμένοι, οἱ ὑπὸ τῷ ζυγῷ τοῦ γάμου κατεχόμενοι.

Cum de muliere ſola ſit ſermo, ἡ ὑπὸ ζυγὸν dicitur Greg. vel, ἡ τῷ ζυγῷ τοῦ γάμου κατεχομένη, Baſil. ἡ γαμουμένη, Phil. ἡ κατειλημμένη ὁμοζύγῳ, Baſil. vxor, σύζυγος, vel, ὁμόζυγος dicitur, quemadmodum & maritus. γαμετὴ item, & συνοικοῦσα.

¶ Exulare, Exilium, Exul.

φυγάδα
φεύγοντα
ἄπολιν
ἔκδοτον
ποιεῖν τινα. Facere aliquem exulem, Pellere in exilium. Demoſth. *Bannir quelcun.*

καταγινώσκειν τινὸς τὴν φυγήν. Commendare aliquem ad exilium. Iſocr.

ζημιοῦσθαι φυγῇ. Mulctari exilio. Iſocr.

φεύγειν τὴν πατρίδα, καὶ τὴν πόλιν. Exulare patria, ciuitate.

κάθοδος τῶν φευγόντων. Reuocatio exulum, Reditus in patriam.

φεύγειν ἀειφυγίαν. Perpetuo exilio mulctari. Plato.

ὑπέχειν φυγήν. Subire exilium. Demoſt.

ἐκβάλλειν
φυγαδεύειν
ἐκ πόλεως. In exilium agere. Demoſt.

¶ ἀπελαύνεσθαι τῆς πόλεως. Pelli vel eiici ex ciuitate. Nonnunquam vox φυγὰς hoc loco additur: vt,

Plutarch. de Cylippo fure, φυγὰς ἀπηλάθη τῆς Σπάρτης. *Pulſus eſt in exilium ex Sparta.*

ἀλῆται
πλανῆται
ἀλώμενοι
τὴν Ἑλλάδα περιήλθομεν. Errones Gręciam pererrauimus Iſoc.

τοὺς φεύγοντας
τοὺς φυγάδας
κατάγειν. Reducere, vel reſtituere exules. Demoſth.
Rappeler ou ramener les bannis.

κάθοδος τῶν φευγόντων. Reductio exulum. Demoſt.

μαρτ

μετοικεῖν.

μετοικεῖν { παρ' ἑτέροις. Apud exteros exulare, nec ciuitatis ius habere. Iſocr.
Ἀθήνησι. Athenis mutato domicilio habitare. Demoſth.
ἐν Σπάρτῃ.

Pauſan. Λυκίσκου μετοικοῦντος ἐν Σπάρτῃ. *Cum Lyciſcus eſſet incola Spartæ, è Meſſene profugus.*

Et, &.

Iſocr. ὁρῶ δὲ καὶ τὴν τύχην ἡμῖν συλλαμβάνουσαν, καὶ τὸν παρόντα καιρὸν συναγωνιζόμενον. *Video autem nobis & fortunam ſuffragari, & ipſum tempus opitulari.*

2. τε, καί.

Iſocr. φυλακὴν ἀσφαλεστάτην ἡγοῦ τοῦ σώματος εἶναι, τήν τε τῶν φίλων ἀρετὴν, καὶ τὴν τῶν πολιτῶν εὔνοιαν. *Tutiſſimam corporis cuſtodiam putato eſſe, & amicorum tuorum virtutem, & ciuium beneuolentiam.*

3. τε, καὶ, καί.

Iſocr. τὴν μεγαλοπρέπειαν ἐνδείκνυσο ἔν τε τοῖς προειρημένοις, καὶ τῷ κάλλει τῶν κτημάτων, καὶ ταῖς τῶν φίλων εὐεργεσίαις. *Magnificentiam tuam oſtendas & in illis, quæ antea dicta ſunt, & in pulchritudine facultatum, & in amicorum beneficiis.*

Vtuntur & Aſynthetis.

Demoſth. ἐκ τούτων ἡμῖν ἦν τὰ κάλλιστα, ἔπαινοι, δόξαι, τιμαὶ, στέφανοι, χάριτες παρὰ τῶν εὖ πεπονθότων ἐγίγνοντο. *Inde nobis res pulcherrimæ, laudes, gloria, honores, coronæ, gratiarum actiones ab illis, qui beneficiis affecti fuerunt, reddebantur. Iſocrates autem his rarius vtitur, Demoſthenes vero ſæpiſſime.*

¶ Etiamnum, Adhuc, Adhuc hodie, ἔτι καὶ νῦν, ἔτι.

Iſocr. Ἑλένῃ καὶ Μενελάῳ ἔτι καὶ νῦν ἐν Θεράπναις τῆς Λακωνικῆς θυσίας αὐτοῖς ἁγίας καὶ πατρίους ἐπιτελοῦσιν. *Helenæ & Menelao etiamnum in Therapnes Laconicæ patrio ritu ſacra faciunt.*

Idem. οὐδὲ τὸν ἀδελφὸν ᾐσχύνετο τὸν ἔτι ζῶντα. *Neque eam fratris pudebat adhuc viuentis, vel qui adhuc viuebat.*

¶ Amplius, Præterea, Vlterius, ἔτι.

Demoſth. οὔτε νεανίσκος ἤδη, οὔτε παῖς ἔτι. *Nondum es iuuenis, & non amplius puer.*

Idem, τί τὸ κωλῦον ἔτ' αὐτὸν ἔσται βαδίζειν ὅποι βούλεται; *Quid amplius eum impediet, quo minus progrediatur quocunque velit?*

Demoſthenes, τί πρὸς τούτοις ἔτι; *Quid amplius, vel Quid præterea?*

Lucian. οὗ τίνος ἕνεκα ἔτι κάμνοιμεν; *Cur enim amplius laboraremus?*

οὐκ ἔτι
οὐκέτι } Non amplius. *Non plus, non pas d'auantage, ſans aller plus auant.*
μηκέτι

Luc. in Piſo. οὐκ ἂν ἀφεθείης ἔτι.

Demoſth. οὐκ ἔτι τοῦθ' ὁ λέγων ἀδικεῖ. *Non amplius in eo delinquit orator.*

Idem. ἵνα δὲ παύσωμαι λέγων, καὶ μηκέτι πλείονα χρόνον διατρίβω.

καὶ πολλὰ πρὸς τούτοις ἕτερα. Et prætorea multa alia. Demoſth.

χωρὶς δὲ τούτων. Præterea, Adhæc. Lycurg.

¶ Cùm, eum.

μὲν δὲ.

Demoſth. πᾶσα μὲν παιδεία δι' ἐπιστήμης καὶ μελέτης τινὸς συνέστηκεν· ἡ δὲ φιλοσοφία καὶ μάλιστα τῶν ἄλλων. *Cum omnis diſciplina ſcientia & exercitatione quadam continetur: tum philoſophia etiam præ cæteris.*

2. μὲν μάλιστα δὲ.

Iſocr. ἅπασι μὲν προσήκει περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι τὴν φρόνησιν, μάλιστα δὲ ὑμῖν τοῖς πλείστων κυρίοις οὖσι. *Cùm omnibus conuenit magnifacere ſapientiam, tum vobis (principibus) qui in multos imperium habetis, in primis.*

Demoſth. ἡ ἀπιστία πᾶσι μὲν ἐστὶν ἀγαθὸν καὶ σωτήριον, μάλιστα δὲ τοῖς πλήθεσι πρὸς τοὺς τυράννους. *Cum diffidentia omnibus ſalutaris eſt, tum vero maximè prodeſt ciuitatibus contra tyrannos.*

Idem, πάντα μὲν ὅσα ἐστὶ τὰ ὀνείδη φευκτέον, μάλιστα δὲ τοῦτο. *Cùm omnia probra vitanda ſunt, tum maximè illud.*

3. μὲν οὐχ ἥκιστα δὲ.

Demoſth. πολλαχόθεν μὲν ἄν τις ἴδοι τὴν ἀγνωμοσύνην τ' ἀναιδείαν καὶ τὴν βασκανίαν οὐχ ἥκιστα δὲ ἀφ' ὧν περὶ τῆς τύχης διελέχθη. *Aduerſarij iniquitas & impudentia cum ex multis rebus, tum verò ex iis, quæ de fortuna diſſeruit, conſpici poteſt.*

Ponitur & μάλιστα, diſſimulata voce μὲν: vt, *Iſoc.* πολλῶν δὲ ὄντων ἃ δεῖ φεύγειν, ἐκεῖνο μάλιστα φυλακτέον, ὅπως μηδὲ ἀνάνδρως φανησόμεθα διαπραττόμενοι. *Cùm autem multa ſint, quæ vitare oporteat, tum illud maximè cauendum eſt, ne quid effœminate facere videamur.*

Ad eundem modum & vox ἥκιστα ſine præcedente particula μὲν ponitur: vt,

Iſocr. πολλῶν δέ με προτρεπόντων ἐμμένειν τοῖς ἐπιτηδεύμασι τούτοις, οὐχ ἥκιστά με κἀκεῖνο παρακάλεσεν ὅτι. *Cum multa me hortantur, vt in his inſtitutis perſeuerem, tum non parum illud me incitat, quod, &c.*

Vbi ſimul nota οὐχ ἥκιστα, ſæpè, Non parum, ſignificare.

Xenoph. ἅπερ οὐχ ἥκιστα παροξύνει ὑπὲρ τῆς πατρίδος κινδυνεύειν. *Quæ non parum excitant (homines) ad ſubeunda pericula pro patria.*

Sed in his duobus exemplis, vbi voces μάλιστα *&* ἥκιστα *hoc modo vſurpantur, nota in priore membro poni genitiuos conſequentiam ſignificantes.*

Redditur etiam & οὐχ ἥκιστα, per Maximè verò: vt,

Xenoph. πάντα μὲν ἐμοί γε δοκεῖ τὰ καλὰ ἀσκητὰ εἶναι, οὐχ ἥκιστα δὲ ἡ σωφροσύνη. *Videntur mihi quidem omnia quæ honeſta ſunt, per exercitationem comparari poſſe, maximè vero temperantia.*

In poſteriori membro ſæpè cum illo δὲ etiam πολὺ iunctum inuenitur: vt,

Plato in Critone: πολλάκις μὲν δή σε καὶ πρότερον ἐν παντὶ τῷ βίῳ ηὐδαιμόνισα τοῦ τρόπου, πολὺ δὲ μάλιστα ἐν τῇ νῦν παρεστώσῃ ξυμφορᾷ, ὡς ῥᾳδίως αὐτὴν καὶ πρᾴως φέρεις. *Cùm te ſæpè antè in tota vita beatum prædicaui propter mores, tum vel maximè quod ſenectutem tuam nunquam tibi grauem eſſe ſenſerim.*

Iſocrates, ἐν πολλοῖς μὲν, ὦ Δημόνικε, πολὺ διεστώσας εὑρήσομεν τάς τε τῶν σπουδαίων γνώμας, καὶ τὰς τῶν φαύλων διανοίας· πολὺ δὲ μεγίστην διαφορὰν εἰλήφασιν ἐν ταῖς πρὸς ἀλλήλους συνηθείαις. *Cum multis locis, Demonice, quantum interſit inter ſapientum & ſtultorum opiniones & voluntates, reperire poſſumus, tum vel eorum maxima diſſimilitudo in ea, quæ inter ipſos eſt, vitæ coniunctione perſpicitur.*

πάντων μάλιστα }
πολὺ μάλιστα } ὧν ἐγὼ οἶδα. Maximè omnium quos ego noui, Inter omnes quos ego noui, *Par deſſus tous, ou d'entre tous ceux que ie cognois.*

Xenoph. πάντων μὲν γὰρ ὧν ἐγὼ οἶδα μάλιστα ἔμελεν αὐτῷ εἰδέναι, ὅτῳ, &c. *Omnium maximè, quos ego noui, ei curæ erat, vt ſciret, quem progreſſum, &c.*

Idem, πολὺ μάλιστα, ὧν ἐγὼ οἶδα, ὅτι λέγοι τις ἀκούσαντας ὁμολογοῦντας παρεῖχε. *Inter omnes, quos ego quidem noui, cùm loqueretur (Socrates) auditores ſibi conſentientes reddebat.*

¶ Obſtrepere, Tumultuari, Reclamare, θορυβεῖν.

Demoſth. καί μοι πρὸς Διὸς μηδεὶς θορυβήσῃ. *Et mihi per Iouem nemo obſtrepet. Nemo obturbet.*

Xenoph. οἱ γὰρ οἰκέται ἀνειμένως ἔπινον καὶ ἐθορύβουν. *Serui enim diſſolutè bibebant & tumultuabantur.*

θόρυβος ταραχὴ ἀλαλὴ κυδοιμὸς ὀρυμαγδὸς ὄχλησις ὄχλος ῥάθαγος ὄτοβος τάραχος τύρβη	Tumultus, Turba.

θόρυβον

ποιεῖν. Tumultum excitare, Dem.

συμβαίνειν ἐν τῇ πόλει. Tumultum accidere vel fieri in ciuitate, Demoſt.

γίγνεσθαι παρά τινων. Tumultum fieri vel oriri ab aliquibus. Demoſth.

θορυβεῖσθαι. Tumultuari. Xenoph.

ADIVNCTA.

¶ *Tumultus.*

ἀστικῶν θορύβων ἀφίστασθαι, Theoph. ab vrbicis tumultibus abſiſtere. θορύβων ἀπέχεσθαι, vel, vt Baſil. ἀπαλλάττεσθαι.

παντοδαπαῖς ἀκαταστασίαις καὶ ταραχαῖς ἐνειλεῖσθαι, Baſil. inuolui, implicari.

τοὺς πολιτικοὺς κλύδωνας, καὶ θορύβους τοῦ ἄστεος ἐκφεύγειν, Theoph. à forenſibus fluctibus, vrbiſque tumultibus ſe aſſerere.

αἰφνίδιος καὶ ἀπροσδόκητος ταραχὴ ἡμᾶς καταλαμβάνει Phil.

πάταγος, crepitus, ſtrepitus. πάταγος ἐξηχεῖτο πολύς. idem.

καθιστάναι τὸν θόρυβον, ſedare. μικρὸν ἀπ' ἐκείνου καταστὰς τοῦ θορύβου τῆς ψυχῆς, Chryſ. 1. de Sacerd. ab eo animi tumultu nonnihil ſedatus.

¶ Efficere, Perficere.

ἐπιτελεῖν.

τι. Aliἐπιτελεῖν

τί. Aliquid perficere: vt,

Iſocr. βουλεύου βραδέως, ἐπιτέλει δὲ ταχέως τὰ δόξαντα. *Tardè deliberes, perficias autem cito quæ decreuiſti, hoc eſt, Priuſquam incipias conſulto, at vbi conſulueris, maturè facto opus eſt.*

τὶ τοῖς ἔργοις. Re ipſa aliquid efficere Iſocr.

μείζω καὶ χαλεπώτερα. Maiora & difficiliora perficere. Iſocr.

In paſſiuo.

Iſocrates, οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον ἐπιτελεσθέντος τοῦ λόγου, οὕτω μετέπεσον. *Non multis diebus poſt, abſoluta oratione hac, ita deciderunt.*

2. ἐπιτελεστέον.

Iſocr. ἀλλ' οὐδὲν μᾶλλον ἀποστατέον ἐστὶν αὐτῶν, ἀλλ' ἐπιτελεστέον, ἕως ἂν ἔτι ζῆν δυνώμεθα. *Sed tamen non ideo deſiſtendum eſt, imo perficiendum, dum vixerimus.*

3. διαπράττεσθαι.

διαπράττεσθαι

τί. Aliquid perficere: vt,

Iſoc. ὁ μὲν ἅπανθ' ὅσων ἐδεῖτο διαπραξάμενος ἀπῆλθεν. *Ille cùm, quibus opus fuit, perfeciſſet, abiit.*

Lycurgus, οὐ διεπράξατο, ὅπερ ἐπεχείρησεν. *Non perfecit quod conatus eſt.*

ὥς τι γένοιτο. Perficere vt fiat. Lyſias.

ὅπως εἰσέλθοι. Efficere vt ingrediatur. Xenoph.

τῶν ἀγγέλων γενέσθαι (cum infinitiuo) vt vnus eſſet nunciator effeciſſe & obtinuiſſe. Plato lib. 2. de Repub.

In paſſiuo.

Iſocr. διαπεπραγμένα γὰρ, ἃ τῶν ἐκείνου προγόνων οὐδεὶς πώποτε. *Effecta ſunt, quæ nec maiorum quiſquam effeciſſet.*

Plut. διαπέπρακτ' ἂν ὁ πόλεμος. *Iam bellum confectum eſſet.*

Pro διαπράττομαι etiam καταπράττω, vel, ἐργάζομαι, item ἀπεργάζομαι & ἐξεργάζομαι vſurpantur.

4. ἀπεργάζεσθαι.

Plut. ἡ τιμωρία ὀκνηροὺς πρὸς τὰ φαῦλα τῶν ἔργων ἀπεργάζεται. *Pœna reddit homines tardiores ad ſcelera. Vbi nota phraſin,* ὀκνηρὸν ἀπεργάζεσθαι πρός τι. *Tardiorem reddere ad aliquid.*

5. ἐξεργάζεσθαι.

Iſocr. μεγαλόφρονας μὲν νόμιζε τοὺς ἐξεργάζεσθαι δυναμένους, οἷς ἂν ἐπιχειρῶσι. *Magnanimos eſſe puta illos, qui perficere poſſunt iſta, quæ aggrediuntur.*

κατὰ πάντα τέλειον. Ex omni parte abſolutum ſeu perfectum. Ariſtot.

τέλειος ἄνθρωπος. Perfectus homo. Plutarch.

6. περαίνειν.

περαίνειν
τί. Aliquid abſolutè ad finem perducere: vt,
Ariſtoph. πέραινε, ὅ, τι λέγεις ἀνύσας ποτέ. *Ad finem perducas & perficias quod dixisti.*
λόγον. Orationem abſoluere. Iſocr. in Panath.

Idem De permut. τοὺς δὲ λόγους περαίνειν ἐπιχειρήσω, μικρὸν δὲ προειπών. *Orationes has abſoluam, & ad finem perducam, pauca præfatus.*

In paſſiuo.

Plato. εἰ δοκεῖ χρῆναι διαπεπεράνθαι τὸν λόγον. *Si videtur oportere abſolui & concludi orationem.*

Idem, ὁ δὴ πρότερος χρόνος διεπεραίνετο. *Prius illud tempus exactum & traductum eſt.*

Iſocr. ad Philipp. οὐδὲν ἂν ἡγούμην περανθῆναι τούτων. *Nihil horum abſolui & perfici poſſe arbitrabar.*

ADIVNCTA.

¶ *Perficere.*

εἰς δύναμιν ἐπεχείρησε τοῦτο ἐπιτελεῖν, Plat. hoc efficere pro viribus adnixus eſt.

ὥστε ἐπιτελέσαι τι ὧν ἐβούλετο. Dion. & Baſil. κἂν μὴ τῷ ἔργῳ τὴν μοιχείαν ἐπιτελέσῃ, tametſi re ipſa adulterium minimè perpetrarit, & compleuerit.

ἐπιτελῆ ποιεῖν, Herodot. idem quod ἐπιτελεῖν.

ἐπιτελὲς γίνεσθαι. idem quod ἐπιτελεῖσθαι, Gregor. μὴ ἐπιτελῆ γενέσθαι, μηδὲ εἰς ἔργον ἀχθῆναι τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἐγχείρησιν, id eſt, ἀτελῆ id in cauſa fuit, quo minus ille quod conabatur, expleret, ac perficeret. εἰς ἔργον ἄγειν, *mettre en execution.* Baſ. εἰς ἔργον ἄγειν τὰς ἐντολὰς τοῦ κυρίου, domini iuſſa faceſſere, exequi. GALL. *mettre en œuure.* εἰς ἔργον περιελθεῖν, idem quod εἰς ἔργον ἀχθῆναι, Procop. περιῆλθεν εἰς ἔργον ὁ λόγος quod dixerat, re præſtitit, nec vanus fuit ſermo.

ἀναπληροῦν, Plat. in Sympoſ. εἴ τι ἐξέλιπον, ἀναπληρώσω, ſi quid à me omiſſum eſt, explebo.

ἀναπληρῶσαι τὰ λειπόμενα, Baſil. quæ deſunt, vel, quæ reſtant, explere.

διαπεραίνειν. διαπεράνασθαι ὃ προθυμοῦμαι, Plato in Phædr. efficere quod propono.

διαπρήξαντες τὰ ἄλλα ὧν εἵνεκεν ἀφίκοντο, Herodod. confectis aliis rebus, ob quas venerant.

διανύειν, Greg. διανύει τὸ σπουδαζόμενον, efficere quod ſtudebat vel contendebat.

οὐδ᾽ ἐξὸν ὥστε τὸν λόγον διανύσαι, Chryſ. inchoatum ſermonem abſoluere.

συμπεραίνειν. συμπεραίνειν τὰ τῇ βουλῇ δεδογμένα, ſenatus decreta conficere.

εἰ γὰρ ποιεῖς, ἃ ἐπινοεῖς, Plat. in Crit. id eſt, διαπράξεις.

¶ Eligere, Deligere, Anteferre, Præferre. Malle, Creare.

αἱρεῖσθαι.

τί. Aliquid deligere: vt,

Iſocr. δεῖ ἑλέσθαι ἡμᾶς, μὴ ὃ τοῖς συμμάχοις ῥᾷστον, ἀλλ᾽ ὃ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν. *Decet nos eligere, non quod ſociis facillimum, ſed quod nobis decorum ſit.*

Idem, ἑλέσθαι τὰ συμφέροντα. *Eligere vtilia.*

τινὰ στρατηγὸν τοῦ πολέμου. Eligere aliquem belli præſidem (cum accuſ. perſonæ) Xenoph.

Idem, αἱροῦνται αὐτὸν ἄρχοντα τῆς εἰς Μήδους στρατείας. *Eligunt ſeu creant ipſum ducem expeditionis contra Medos. Sic Demoſt.* αἱρεῖσθαι πρέσβεις πρός τινα. *Eligere legatos, qui ad aliquem proficiſcantur.* αἱρεῖσθαί τινα δικαστήν. *Eligere aliquem, qui iudex ſit. Idem.*

μᾶλλον τὴν παροῦσαν εἰρήνην, ἢ τὴν ἀρχήν. Potius eligere præſentem pacem, quàm imperium. Iſocr.

προαιρεῖσθαι,

πολὺ μᾶλλον τὰς ἐκ τῆς ὁμονοίας ὠφελείας, ἤ. Multò magis vel libentius eligere commoda concordiæ, quàm, &c. Iſocr.

πολλῷ μᾶλλον τεθνάναι, ἤ: vt,

Plato in Apolog. καὶ πολλῷ μᾶλλον αἱροῦμαι ὧδε ἀπολογησάμενος τεθνάναι, ἢ ἐκείνως ζῆν. *Et multo libentius volo ſic me defendens mori, quam iſto modo viuere.*

αἱρεῖν δεῖ τοῖς ἰδίοις ἀγαθοῖς μᾶλλον ἢ τῶν κοινῶν ἀπολαύειν (cum infinitiuo & comparatiuo μᾶλλον) Magis eligere, hoc eſt, potius velle, vt maneas in propriis bonis, quàm vt communibus fruaris. Iſocr.

ἀντὶ τοῦ ζῆν εὐκλεῶς ἀποθνήσκειν. Vitæ mortem glorioſam & illuſtrem anteferre. Demoſt.

ἀντὶ πάντων τὸ καλόν. Eligere honeſtatem præ omnibus aliis rebus, id eſt, honeſtatem omnibus aliis rebus anteferre: vel, Malle honeſtatem, quàm reliqua omnia. Iſocr.

In paſſiuo.

Xenoph. ὁ αἱρεθῆναι ἐπιθυμῶν ἵππαρχος. *Qui cupit eligi, ſcilicet in ducem.*

Demoſth. ᾑρέθη γὰρ ἐκ τούτων ἡγεμών. *Delectus enim eſt hac occaſione dux.*

Plutarch. αἱρεθεὶς ἀθλοθέτης. *Electus vel deſignatus eſt athloteta.*

Plato. ᾑρημένος ἐπὶ τὴν ἀρχήν. *Electus ad imperium.*

Demoſt. οἱ ᾑρημένοι ὑπὸ τῆς βουλῆς ἐβασάνιζον αὐτόν. *Delecti à Senatu examinabant eum.*

¶ ἀναγορεύειν τινὰ ὕπατον. Declarare vel renunciare aliquem conſulem. Plut.

Electus, Delectus, Creatus. αἱρετός.

Lycurg. ἄνδρες αἱρετοί *Viri delecti.*

Deſignatus, Renunciatus, Proclamatus, Creatus.

ἀναῤῥηθείς.

Plutarch. ἀνεῤῥήθη ὕπατος. Renunciatus eſt conſul.

ἀνάῤῥησις. Renunciatio, Proclamatio.

αἵρεσις. Electio, Optio.

αἵρεσιν

δεῖ ποιεῖν καὶ κρίσιν περὶ τῶν πραγμάτων. Oportet eligere res, & iudicare rectè de iiſdem. Iſocr.

διδόναι τινί. Electionem vel optionem alicui dare. Iſocr. Demoſt.

περὶ τὰς αἱρέσεις τῶν πραγμάτων ἁμαρτάνειν. In electione rerum, vel potius, In eligendis rebus errare Iſocr.

αἱρετέον.

Ariſtot. ποῖα δ᾽ ἀντὶ ποίων αἱρετέον, οὐ ῥᾴδιον ἀποδοῦναι. *Quæ potius præ aliis eligenda ſint non facilè exponi poteſt.*

Iſocr. εἰ μὴ ἔστι τὸ καλῶς σώζεσθαι, θάνατος ἡμῖν αἱρετέος ἐστί. *Si non concedatur nobis honeſtè ſeruari, mors nobis eligenda & anteferenda eſt.*

2. προαιρεῖσθαι.

μὴ τοὺς ἡδίστους, ἀλλὰ τοὺς ὠφελιμωτάτους τῶν λόγων. Eligere non ſuauiſſimus, ſed vtiliſſimas orationes. Iſocr.

τεθνάναι μᾶλλον, ἢ ζῆν αἰσχρῶς (cum infinitiuo & μᾶλλον) Eligere mortem potius, quàm vitam turpem; vel, Malle mori, quàm αἱρεῖσθαι

quàm turpiter viuere. Iſoc.

μᾶλλον βίον μέτριον μετὰ δικαιοσύνης ἢ πλοῦτον μέγαν μετ' ἀδικίας. Anteponere mediocrem victum iuſte partum diuitiis iniuſtis: vel. Eligere potius mediocrem victum iuſtè partum quàm diuitias iniuſtas. Iſocr.

ἀντὶ ζωῆς θάνατον. Mortem potius eligere, quàm vitam, vel Mortem vitæ anteferre. Demoſt.

Xenoph. προαιρεῖσθαι τὸ ἥδιον ἀντὶ τοῦ βελτίονος. *Illud quod dulcius eſt, anteferre præſtantior id eſt, voluptatem virtuti.*

ἕνα μάλιστα φίλον ἐκ τῶν ἄλλων ἁπάντων. Eligere aliquem amicum ex reliquis omnibus. Lucian. *Vbi nota vocem* μάλιστα.

τὶ ἐξ ἁπάντων. Ex omnibus eligere aliquid: vt,

Iſocr. ταύτην ἐξ ἁπασῶν προειλόμην τὴν ὑπόθεσιν. *Hoc argumentum ex omnibus delegi.*

ADIVNCTA.

¶ *Eligere aliquid ex diuerſis rebus.*

οἴει συμφορώτερον εἶναι ζῆν μᾶλλον ἢ τεθνάναι, Plat. ſatius tibi eſſe putas viuere, quàm mori.

ἐν ταῖς μάχαις αἱρεῖσθαι πρὸ τῆς ἥττης τε καὶ δουλείας θάνατον, idem. in prælijs mori optabilius ducere, quàm vinci, atque in ſeruitutem redigi.

θάνατον ἑλέσθαι μᾶλλον ἢ βίον αἰσχρόν, Demoſt. potiorem habere mortem, quàm turpem & ignominioſam vitam.

Cum præpoſitione ἀντὶ. Demoſt. δόξαν ἀντὶ τοῦ ζῆν ἀσφαλῶς προῃρῆσθαι, gloriam vitæ tutæ præoptare. Et Iſocrat. ἀντὶ τοῦ ζῆν ἀποθνήσκειν καλῶς αἱρεῖσθαι, optatius habere honeſte & glorioſe mori, quàm viuere. Atque hic etiam compoſito quandoque Græci vtuntur. Demoſt. κινδυνεύειν, ἀντὶ τοῦ μετὰ ἀσφαλείας ζῆν, προῄρηνται, id eſt, ἀντὶ τῆς ἀσφαλοῦς ζωῆς, apertior enim eſt ſenſus cum Genit.

πολλοὺς ἂν θανάτους ἀντὶ τῆσδε τῆς λειτουργίας εἱλόμην, Syneſ. prætuliſſem.

ἀνθελέσθαι, idem quod ἑλέσθαι ἀντί. ἀνθελέσθαι φιλοσοφίαν τῆς διατριβῆς ταύτης, Syneſ. philoſophiam huic ſtudio atque occupationi anteferre.

μᾶλλον ἑλέσθαι, Luc. ἑλοίμην ἂν τεθνάναι μᾶλλον ἢ &c.

θᾶττον ἑλέσθαι, idem quod μᾶλλον ἑλέσθαι, Luc. πολὺ ἂν θᾶττον ἑλοίμην &c.

αἱρεῖσθαι πρό, idem quod προαιρεῖσθαι. τὸ συμφέρον πρὸ τῆς ἡδονῆς αἱρεῖσθαι, Phil. vtilitatem voluptate antiquiorem habere. Et Thucyd. εἱλόμεθα γὰρ πρὸ τούτου αἰσχίστῳ ὀλέθρῳ διαφθαρῆναι, id est, ἐξελεξάμεθα, vt Basil. loquitur.

αἱρετώτερον ἡμῖν ἐστὶ μᾶλλον, &c. Iſor. optabilius eſt nobis.

τὰ λυσιτελῆ ἐάσας, τὸ δίκαιον προειλόμην, idem. commodis meis, id quod iuſtum erat, antetuli.

τὸ μὲν ἑλέσθαι, τὸ δὲ ἀποστρέφεσθαι, Phil. illud amplecti, hoc aduerſari.

¶ *Electionem alicui dare.*

αἵρεσιν ὑμῖν δίδωμι τί πρῶτον βουλομένοις ὑμῖν ἐστὶν ἀκούειν, Demoſth. arbitrij veſtri facere, quidnam primum audire velitis.

αἱρέσεως μοι δοθείσης, ἤ, &c. idem. cum mihi optio data eſſet, vtrum, &c.

δέδωκα αἵρεσιν τούτῳ ὁποτέραν βούλεται τῶν μερίδων λαβεῖν, optionem huic feci, ex duabus partibus, vtram mallet, acciperet.

εἰ αἵρεσίς μοι προτεθείη, πότερα βούλομαι, &c. Lucian. ſi optio mea eſſet, vtrum, &c. Et Chryſoſt. de ſacerd. εἰ προὔθηκέ τίς μοι αἵρεσιν ποῦ μᾶλλον βουλοίμην εὐδοκιμεῖν, ἐν τῇ τῆς ἐκκλησίας ἢ κατὰ τὸν τῶν μοναχῶν βίον, μυριάκις ἂν ψήφοις τὸ πρότερον ἐξελεξάμην ἔγωγε, Si quis mihi optionem proponeret, vtrum mallem, &c.

προαιρετέον ἀντὶ, &c.

Xenoph. θάνατον ἀντ' αὐτοῦ προαιρετέον ἦν. *Mors præ illo, vel potius, quàm illud, eligenda fuit.*

Demoſt. τοῖς λέγουσι καὶ τοῖς ἀκούουσι τὰ βέλτιστα καὶ τὰ σώζοντα ἀντὶ τῶν ἡδίστων προαιρετέον. *Oratoribus & auditoribus optima & ſalutaria præferenda ſunt rebus iucundiſsimis.*

Eodem modo vſurpatur vox προτιμητέον.

Aeſchines, τὴν εὐγνωμοσύνην ἀεὶ προτιμητέον τοῦ λόγου. *Beneuolentia ſemper eloquentia præferenda eſt.*

ʒ. ἐκλέγειν vel ἐκλέγεσθαι.

Iſocr. ad Nicocl. εἴ τις ἐκλέξειε καὶ τῶν προεχόντων ποιητῶν τὰς καλουμένας γνώμας. *Si quis è præſtantibus poetis, eas quas ſententias vocant, eligeret.*

Idem in Euag. ἐκλεγόμενοι τὸ βέλτιστον.

Idem in Soph. ὑπέσχοντο δικάζεσθαι διδάξειν, ἐκλεξάμενοι τὸ δυσχερέστατον τῶν ὀνομάτων. *Promiſerunt ſe docturos actionem iudicandi, odioſiſſimum illud nomen deligentes.*

Idem De pace, ὡς δέον ὑμᾶς ἐξ ἁπάντων τῶν ῥηθέντων ἐκλέξασθαι τὸ βέλτιστον. *Decet vos ex omnibus illis, quæ dicta ſunt, illud elige-*

eligere, quod optimum eſt. Vbi obiter nota præpoſ. ἐξ cum ſuo caſu.

Dirigere telum ad ſcopum, πρὸς τὸν σκοπὸν ἀπευθύνειν τὸ βέλος, Baſil.

4. στοχάζεσθαι.

στοχάζεσθαι τῆς ἡδονῆς. (cum genitiuo) Voluptatem tanquam ſcopum ſibi propoſitum habere. Ariſtot.

Idem, στοχάζομαι τοῦ ἡδὺς εἶναι. *Scopus mihi propoſitus eſt, vt placeam. Diodorus Sic.* στοχαζόμενος τῆς τοῦ βασιλέως ἀρεσκείας. *Studens placere regi.*

¶ Emendare, Corrigere, In integrum reſtituere.

ἐπανορθοῦν, ἐπανορθοῦσθαι.

ἐπανορθοῦν vel ἐπανορθοῦσθαι
- τὴν πολιτείαν, οὐκ ἔστιν ἔλαττον ἔργον ἢ κατασκευάζειν ἐξ ἀρχῆς. Non eſt minoris laboris, Remp. in integrum reſtituere & emendare, quàm à nouo fundare & conſtituere. Ariſtot.
- τὰ τῆς πόλεως καὶ βελτίω ποιῆσαι. Ciuitatem emendare & meliorem reddere.
- τὸν λόγον. Orationem corrigere: vt,

Iſocr. ἐπηνώρθουν μὲν γὰρ τὸν λόγον, τὸν μέχρι τῶν ἀναγνωσθέντων γεγραμμένον. *Corrigebam orationem ſcriptam vſque ad ea, quæ lecta ſunt.*

Hoc modo διορθοῦν & διορθοῦσθαι etiam vſurpantur: vt,

Iſocr. παραλαβὼν δὲ τὴν πόλιν ἐκβεβαρβαρωμένην, *&c.* ταῦτα πάντα διώρθωσεν. *Aſſumens ciuitatem barbarie infectam &c. Et hæc omnia corrigebat.*

Idem, εἰδὼς ἑτέρους ἐκ παντὸς τρόπου τὰ σφέτερ' αὐτῶν διορθουμένους. *Sciens alios omnibus modis ſuas res afflictas correxiſſe & reparaſſe.*

Paſſiuè.

Demoſth. οἴομαι καὶ νῦν ἔτι ἐπανορθωθῆναι ἂν τὰ πράγματα. *Arbitror & nunc negotia corrigi poſſe.*

Idem, τί τῶν οἰκείων, ἢ τῶν ἑλληνικῶν οἷς ἐπέστης, ἐπηνώρθωται διὰ σέ; *Quid ex rebus domeſticis, aut Græcis, quibus præfuiſti, rectè geſtum eſt propter te, vel per te?*

κατορθοῦν.

κατορθώσαι τὴν πόλιν, καὶ εἰς ταῦτα καταστῆσαι ἐξ ὧνπερ ἐκπέπτωκε

Erigere Rempublicam, & in priſtinum dignitatis gradum reſtituere. Iſocr.

Idem in Areopag. ἐπ' ὀλίγα μὲν κατορθοῦντας, πολλὰ δὲ ἁμαρτάνοντας. *Pauca recte agentes, ſed in multis delinquentes. Hic* κατορθοῦν *&* ἁμαρτάνειν *inter ſe opponuntur. Sic & Demoſth. vt,* τὸ μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν, καὶ πάντα κατορθοῦν.

ADIVNCTA.

¶ *Emendare.*

τὰ πλημμεληθέντα ἐπανορθοῦν, Luc. errata corrigere.

ἐν ἀλλοτρίοις πάθεσι τὸ οἰκεῖον ἐπανορθοῦσθαι, Baſ.

ἀτιμοτέρας ἀγωγῆς ἐπανόρθωσις, Gregor. flagitioſæ & ignominioſæ vitæ correctio.

δεδώκασιν αὐτῷ φ' τάλαντα εἰς ἐπανόρθωσιν τῶν γεγενημένων περὶ αὐτὸν ἐλαττωμάτων, Diodor. ad ſarcienda, quæ acceperat, incommoda, quingenta talenta ei dono dederunt.

διόρθωσίν τινα τοῦ ἤθους ποιεῖσθαι, Baſil. id eſt, τὸ ἦθος διορθοῦσθαι. ἐπανορθούμενος, καὶ ἀνατιθέμενος τὸ διημαρτημένον, Luc. erratum corrigens. τὸ σφάλμα οὐκ ἀνίατον, ἀλλὰ ῥᾳδίως τὴν θεραπείαν ἐπιδεχόμενον, hic error minimè inſanabilis eſt, verum eiuſmodi, vt medicinam facilè admittat.

βουλῇ δευτέρᾳ θεραπεῦσαι τὴν προλαβοῦσαν, Greg. poſteriori conſilio priori mederi.

τὸ ἁμάρτημα μέχρι νῦν ἰάσιμόν ἐστι, Phil. peccatum adhuc tale eſt, vt ſanari poſſit.

¶ Regere, Dirigere.

ἰθύνειν.

ἰθύνειν {
Regere, Moderari.
Iſocr. ἅρματα διαμαρτάνοντα τῶν ἰθυνόντων, ἀτάκτως φέρεται. *Currus qui ſuos rectores & agitatores amiſerunt, ſine ordine feruntur.*
ἡνίας. *Regere habenas. Ariſtoph.*

κατευθύνειν.

κατευθύνειν {
τὰ παρόντα πρὸς τὸ κάλλιστον τέλος. Dirigere præſentia ad optimum finem. Plutarch.
τὸ σκάφος. Regere vel dirigere cymbam.

συντείνειν εἴς τι. Referre vel dirigere aliquò.

Demoſthenes, ἕν, εἰς ὃ πάντα γε συντείνει, λέξω. *Vnum ad quod*

cætera

cæteræ omnia tendunt, vel quo omnia alia directa ſunt, recenſebo.

Plato. εἰς ὃν πάντα τὰ τῆς πόλεως καὶ τὰ ἑαυτοῦ συντείνει. *Eo omnia & ciuitatis & ſua negotia refert vel aſtrigit.*

¶ Edere librum, Publicare ſcriptum.

ἐκδιδόναι { βίβλον, ἱστορίαν, λόγον, ποίημα } Edere librum, hiſtoriam, orationem.

Plutarch. Κολώτης βιβλίον ἐξέδωκεν ἐπιγράψας, ὅτι κατὰ τὰ τῶν ἄλλων φιλοσόφων δόγματα, οὐδὲ ζῆν ἐστιν. *Colotes librum edidit hoc titulo, Quod ſecundum aliorum philoſophorum ſententiam, non poſſit vita agi.*

Athenæus, Ῥουτίλιος τὴν Ῥωμαίων ἱστορίαν ἐκδέδωκε τῇ Ἑλλήνων φωνῇ. *Rutilius hiſtoriam Romanorum edidit Græco ſermone.*

Plutarch. γράψας τὸν λόγον ἐξέδωκε, *Scripſit orationem & publicauit.*

In epiſt. Alexandri ad Ariſtot. οὐκ ὀρθῶς ἐποίησας ἐκδοὺς τοὺς ἀκροαματικοὺς τῶν λόγων. *Non rectè feciſti, qui libros acroamaticos vulgaueris, vel in vulgus edideris.*

ἐκφέρειν εἰς τὸ φῶς Edere in publicum. Plato.

Idem, εἴτ' ἐξοιστέον αὐτὸ εἰς τὸ φῶς, εἴτε μή. *Siue in publicum edendum ſit ſiue non.*

In paſſiuo.

Iſocr. ὁ πρότερος ἐκδοθεὶς γεγραμμένος λόγος. *Prior oratio ſcripta & publicata.*

Idem, συγγνώμην χρὴ ἔχειν, ἢν μαλακώτερος οὗτος φαίνηται τῶν ὑπ' ἐμοῦ ἐκδεδομένων. *Venia mihi danda eſt, ſi mitior hæc oratio appareat, quam priores a me in lucem editæ & publicatæ.*

διαδοῦναι {
λόγον. Orationem ſpargere & publicare.
φήμην. Rumorem diſſeminare, ſpargere. *Semer ou faire courir vn bruit.*
φάσιν.

Iſoc. βουλεύσασθαι πότερον ἀφανιστέος παντάπασιν ἐστὶν ὁ λόγος, ἢ διαδοτέος τοῖς βουλομένοις μεταλαμβάνειν. *Deliberare, vtrum ſupprimenda prorſus oratio ſit, an vero edenda, vt legatur. Vbi vides* διαδοτέος *&* ἀφανιστέος *inter ſe opponi.*

{ ἀφανίζειν. Orationem ſupprimere.
ἐξαλείφειν. Orationem delere.

λόγον
κατακαίειν Orationem comburere.
συνθεῖναι. Orationem componere, conficere.
ἐπανορθοῦν. Orationem emendare vel corrigere.
ἐξεργάζεσθαι. Orationem perficere, abſoluere. Omnia ſunt Demoſth. & Iſocr.

λέγειν
ἐρεῖν
εἰπεῖν
δημηγορεῖν
λόγον. Orationem habere, recitare. additur aliquando, vel κατά τινος, Contra aliquem: vel, περί τινος, De aliquo: vel πρός τινα. Ad aliquem: vel ὑπέρ τινος, Pro aliquo. Demoſth. Iſocr.

λόγον κεχαρισμένον εἰπεῖν. Iucundam orationem habere. Demoſthenes.

ἐπιγράφειν βιβλίον. Inſcribere librum. Titulum ei indere. *Exemplum initio huius tituli ex Plutarch. annotatum eſt.*

Gaza, ὁ Παναθηναϊκὸς ἐπιγραφόμενος λόγος. *Oratio quæ Panathanaicus inſcribitur.*

ἐγγραφῆναι εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον. In prætoris album referri vel inſcribi. Lycurg.

❡ Surgere.

ἀνιστάναι
ἀναστῆναι
ἐξαναστῆναι
ἐγείρεσθαι
ἀνίστασθαι
ἐξανίστασθαι
ὑπανίστασθαι
Surgere, *Se leuer.*

Xenoph ἀνέστη Κλειτίλας καὶ εἶπε. *Clitelis ſurrexit & dixit.*

Demoſt ἀλλ' ἀναστὰς ἀντεῖπον. *Sed ſurgens contradixi.*

ὑπανίστασθαι
τῶν θάκων τοῖς πρεσβυτέροις. Aſſurgere de ſella senioribus Ariſtoph.
ἀπὸ τῶν θάκων. [cum præpoſit. Xenoph.

ἐπὶ τὸ βῆμα ἀναβαίνειν Suggeſtum conſcendere. Demoſth.

ἐμβαίνειν τὰς ναῦς. Conſcendere naues. Demoſth.

❡ Publicare.

δημεύειν.

τὰ χρήματά τινος. Bona alicuius publicare. Thucyd.
τὰς οὐσίας.

δημεύειν

Herodian. τὰς οὐσίας αὐτῶν δημεύσας. *Cùm bona illorum publicaſſet.*

τὰ ὄντα. Bona publicare. Demoſt.

τὸν ἀγρὸν.. Dionyſ. Halic.

In paſſiuo.

Demoſth. τῶν μὲν ἐκ προνοίας ἀποκτεινάντων δεδήμευται τὰ ὄντα, τῶν δ᾽ ἀκουσίως, ἐπίτιμα. *Qui conſulto cædem fecerunt, illorum bona publicantur: qui verò fortuito, eorum facultates ſunt incolumi dignitate.*

Chryſoſt. δημευθεὶς τὴν οὐσίαν (*cum accuſ. rei*) *Bonorum proſcriptione & publicatione mulctatus.*

δήμευσις, Hinc δήμευσιν γίνεσθαι τῶν χρημάτων. Publicationem fieri bonorum. Demoſt.

δημοσία ἔστω ἡ οὐσία. Bona eius publicentur. Idem.

¶ Emere, Mercari.

ἀγοράζειν.

ἀγοράζειν

ἰχθῦς, χιτώνιον. Emere piſces, tunicam. Demoſt.

τι παρὰ τῶν πωλούντων. Emere aliquid à vendentibus. Demoſt.

πολὺ πλείονος. Multo pluris emere: vt,

Iſocr. ad Nicocl. τὰς δωρεὰς ὑμεῖς πολὺ πλείονος ἀγοράζετε παρὰ τῶν διδόντων ἢ τῶν πωλούντων. *Munera vos (reges) multo pluris emitis à donantibus, quam ab illis, qui vendunt.*

2. πρίασθαι.

πρίασθαι

ταλάντου ἐπιστάτην εἰς τἀργύρια. Talento emere aliquem, qui argenti fodinis præficiatur. Xenoph.

ἴσης τιμῆς τι βέλτιον. Eodem precio melius aliquid emere. Demoſth.

Athenæus ex Comico. καπνοῦ σκιᾶς οὐκ ἂν πριαίμην. *Fumi vmbra non emerem. De rebus vilibus & nullius precij dicitur.*

τι πρὸ πάντων χρημάτων. Omnibus pecuniis redimere, Omnibus pecuniis anteferre. Xenoph.

τὴν χώραν παρά τινος. Regionem ab aliquo emere. Xenoph.

Lucian. τὸ μὴ ἁλῶναι τὴν πόλιν, ἐπρίατο παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς βοῶν δώδεκα. *Duodecim bobus à Minerua emit (niſi malis, redemit) ne vrbs caperetur.*

ἀντὶ τῷ ἰδίῳ θανάτῳ. (cum datiuo) vt,

Chrysoſt. ὁ μὴ χρημάτων, μηδὲ ἄλλου τινὸς τοιούτου, ἀλλ' ἰδίῳ αἵματι τὸ ποίμνιον πριάμενος. *Qui (Christus) non pecunia, neque alia quadam re ſimili, ſed proprio ſanguine gregem redemit.*

3. ὠνεῖσθαι.

ὠνεῖσθαι

χωρίον καὶ ἵππον. Emere equum & agrum. Luc.

Demoſth. ὄχημα ἑαυτῷ ἐώνηται, ἵνα μὴ πεζῇ πορεύηται. *Vehiculum ſibi emit, ne pedes ambulet.*

Idem, εἰκότως ἃ ἐωνήμεθα, κρατοῦμεν. *Merito quæ emimus, tenemus.*

τὶ χρημάτων. Pecunia aliquid emere: vt,

Plutarch. ὅ,τι γὰρ ἂν θελήσῃ καὶ ψυχῆς ὠνεῖται, καὶ χρημάτων καὶ δόξης. *Quicquid vult, anima, pecunia & gloria emit. Eodem modo Demoſth locutus eſt, Phil. 3.*

οἰκίαν παρά τινος. Emere domum ab aliquo. Demoſth.

τὴν νίκην χρυσῷ (cum datiuo precij) Victoriam auro emere, vel ſibi comparare. Theoph.

In paſſiuo.

Demoſth. χαλκοῖν δυοῖν ἐωνημένον. *Teruntiis duobus emptum.*

Xenoph. ἐωνήθη δ' ἔρια. *Lana empta eſt.*

ὠνητὸν
ὤνιον } χρημάτων. Venale, vel quod pecunia comparari poteſt: vt,

Iſocr. δόξης μὲν χρήματα κτητά, δόξα δὲ χρημάτων οὐκ ὠνητή. *Gloria pecunia comparari poſſunt, pecuniis autem gloria non emitur. Vbi nota* κτητὰ *&* ὠνητὰ *ferè ſynonymos poni, ſed illud datiuo, hoc verò genitiuo iungi. Sic Chryſoſt.* ὠνητὰ χρημάτων *dixit, id eſt, Res quæ pecunia emi poſſunt.*

Aeſchines. αἵματος ἐστὶν ἡ ἀρετὴ ὠνία. *Virtus ſanguine emitur.*

Ariſto. φαίνεται πάντα ὤνια τῷ πλούτῳ. *Omnia videntur pecunia & diuitiis emi poſſe.*

Cum datiuo, ſed rarius: vt,

Nazianz. ὤνιόν σοι τοῦτο τῷ θελῆσαι μόνον τὸ ἀγαθόν. *Hoc emere vel comparare tibi potes ſolo boni deſiderio & voluntate.*

ὤνιον εἶναί τι. Aliquid extare venale: vt,

Demoſt. ἡνίκα ὤνιος ἦν συνέβη πρίασθαι. *Cùm venalis eſſet, contigit mihi emere.*

ὠνητὴς
ὁ ὠνούμενος
ἀγοραστὴς
ὁ ὠνημένος } Emptor.

ὁ πωλῶν, Venditor à πωλέω, vendo. Hinc βιβλιοπώλης, οἰνοπώλης φαρμακοπώλης. In vocatiuo, βιβλιοπῶλα, &c. Inde fit Latinus nominatiuus, bibliopola, œnopola, Pharmacopola, &c.

*ADIVNCTA.

¶ *Mercator.*

χρηματισμοῦ χάριν ἐμπορεύεσθαι, Demoſt. quæſtus cauſa negotiari.

πολὺν χρόνον ἤδη τῆς ἐργασίας ὢν τῆς κατὰ θάλατταν , idem. iampridem maritimam mercaturam faciens. GALL. *faiſant le trafic de mer.*

οἶνον Ἀθήναζε κατ' ἐμπορίαν εἰσάγοντες , Demoſth. mercaturæ cauſa vinum Athenas comportantes.

πολλὰ κερδαίνειν χρήματα ἀπὸ τῆς ἐμπορίας, Diod. magnum ex negotiatione quæſtum facere.

ἐφ' ἕτερα ἀποδημῶν ἐμπόρια , Demoſt. ad alia loca negotiationis ergò proficiſcens.

πολλὰ χρήματα ἐργάζεσθαι, Demoſt. id eſt, πολλὰ χρήματα ἀπὸ τῆς ἐμπορίας κερδαίνειν, vel, συλλέγειν.

τιμὴ
} Precium, Æſtimatio.
τίμημα

Demoſt. τριπλασίας τιμῆς ἢ πρότερον, διατίθεσθαι σῖτον καὶ οἶνον. *Triplo pluris, quam antea diſtrahere fruges atque vinum.*

Lucian. τίς ἡ τιμή; *Quod eſt pretium, Quanto pretio vendis? Reſpondet Mercurius,* δύο μναῖ.

ἴσης τιμῆς πρίασθαί τι βέλτιον. *Aequali pretio melius aliquid emere Demoſt. & Iſocr.*

δίκαιον τίμημα. *Iuſtum pretium.*

Duplex.

διπλάσιος
} Duplex { διπλασίως, Dupliciter.
διπλάσιον

Baſil. ἐάν τις τὸ κακὸν ἐν προσχήματι τῆς ἀρετῆς ποιῇ, τιμωρίας διπλασίονος ἐστὶν ἄξιος. *Si quis ſcelera perpetrat virtutis prætextu, duplici pœna dignus eſt.*

διπλοῦς, Duplex.

Demoſthen. διτταί εἰσι συνθῆκαι τοῖς Ἕλλησι πρὸς τὸν βασιλέα, *Dupli-*

cia ſunt Græcis fœdera cum rege.

ἥμισυς, ἡμίσεια, ἥμισυ, Dimidius, a, um.

ὁ ἥμισυς
τὸ ἥμισυ
τοῦ χρόνου. Dimidia pars temporis. *La moitié du temps.*

ἡ ἡμίσεια
τὸ ἥμισυ
τῆς γῆς. Dimidia ſoli pars. *Le milieu de la terre.*

ἥμισυ τεῖχος. Dimidius murus. τὰ ἡμίσεα ὧν εἶχον. Dimidiam partem illorum quæ habebant.

Prouerb. πλέον ἥμισυ παντός. *Dimidium plus toto.*

Duplo maior, Triplo maior.

Demoſth. ἀποδίδονται διπλάσια τὰ χρήματα. *Reddantur duplo maiores pecuniæ.*

διπλασίους
κεκτημένοι τριήρεις, ἢ σύμπαντες οἱ ἄλλοι. Triremes duplo plures poſſidentes, quàm reliqui omnes. Iſocr. in Panegyr.
ποιεῖν τὰς πόλεις τῶν παλαιῶν (cum genitiuo) Duplo plures facere ciuitates, quàm veteres fuerunt.

Demoſth. αὐτὴ διπλάσια τῶν ἄλλων εἰς τὴν ἁπάντων σωτηρίαν παρείχετο. *Ipſa (ciuitas) duplo plura, quàm alia, ad omnium ſalutem contulit.*

Iſocrat. διπλασίαν πεποίηκε τὴν Ἑλλάδα τῆς ἐξ ἀρχῆς συστάσης. *Duplo maiorem fecit Græciam, quam ab initio fuit.*

Polyb. διπλάσιος ἑαυτοῦ φαίνεται. *Duplo maior apparet, quàm eſt.*

Iſocrat. τὸν λόγον ᾐσθόμην διπλάσιον γενόμενον τοῦ νῦν ἀναγινωσκομένου. *Sentio orationem duplo longiorem fuiſſe, quam quæ nunc recitata eſt.*

Triplo maior.

τὴν νύκτα τριπλασίαν τῆς ἡμέρας ἐποίησεν. *Noctem triplo maiorem die fecit. Luc.*

τιμὴν
τινὶ διδόναι τοῦ βιβλίου. Precium libelli alicui perſoluere. Demoſth.
ἀποτῖσαι
διαλύειν
Pretium ſoluere, pendere. Demoſth.
τῶν πιπρασκομένων λαμβάνειν, Accipere precium illorum, quæ venduntur. Demoſth.

τὰς τιμὰς τοῦ σίτου ἐπ' ἔλαττον βαδίζειν. Precia frumenti imminui. Demoſth.

ἀξιοῦσθαι τι τῆς αὐτῆς τιμῆς. Eiuſdem precii aliquid iudicari. idem.

τὸ τίμημα τῆς χώρας εἶναι ἑξακισχιλίων ταλάντων. Sex mille talentorum eſſe æſtimationem agri. Demoſt.

ποιεῖσθαι τίμημά τινος. Æſtimare aliquid: vt, *Demoſth.* ποιεῖσθε τίμημα τ' αὐτῷ, ὅτι ἂν δίκαιον ἡγῆσθε. *Aeſtimate tanti, quantum vobis æquum videbitur.*

οὐ πλείονος ἄξιον εἶναι βιβλίον, ἢ δυοῖν ὀβολοῖν. Non maioris precij eſſe libellum, quàm duorum obolorum. Demoſth.

τίμιον, ἐντίμιον	Carum, Precioſum. His opponitur ἄτιμον, item εὐτελὲς, Vilis precij εὐωνότερον, Carius.

Demoſt. ἐὰν μὲν παρ' ὑμῖν τίμιος ᾖ ὁ σῖτος, δεῦρο αὐτὸν κομίσωσιν· ἐὰν δὲ εὐωνότερος γένηται, εἰς ἄλλο τι καταπλεύσωσιν ἐμπόριον. *Si frumentum apud vos carum eſt, huc illud aduehant: ſi autem vilioris precij ſit, in aliud quoddam emporium nauigent.*

Sedere.

καθίζειν	Sedere, *Estre aſſis.*
καθῆσθαι	
καθέζεσθαι	
καθίζεσθαι	
ἱδρύεσθαι	
ἕζεσθαι	
θάσσειν	
θακεῖν	
θακέειν	
καθιζάνειν	

Matth. 23. καὶ ἐπὶ Μωσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. *In cathedra Moſis ſedent ſcribæ & Phariſæi. Et cap.* 5. καὶ καθίσαντος αὐτοῦ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Athen. δειπνοῦσι καθήμενοι καὶ πίνουσι. *ſedentes.*

Xenoph. καθήμενοι ἐπὶ τῶν ἵππων. *Sedentes in equis, Imper. eſt* κάθου *pro* κάθισο.

Plato. Apol. οὐ γὰρ ἐπὶ τούτῳ κάθηται ὁ δικαστής.

Demoſth. οὐδὲν ποιοῦντες ἐνθάδε καθήμεθα. *Nihil facientes hic deſidemus.*

Idem, εἰ καθεδούμεθα ἀκούοντες τῶν λεγομένων λοιδορημένων. *Si ſedebimus audientes, &c.*

Plato, Polit. 1. ἐκαθεζόμεθα οὖν παρ' αὐτόν.

Thucyd. καθίζεσθαι ἐπὶ τὴν ἑστίαν. *Sedere ad focum.*

Plato Phædro, ποῦ δὴ βούλει καθιζόμενοι ἀναγνῶμεν; *Vbi igitur vis vt ſedentes legamus?*

ADIVNCTA.

Sedere, vel *quieſcere*.

ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν βάθρων, Plat. in Protag. ſcabella capeſcere.

σμικρὸν γὰρ ἀπωτέρω Ἀδειμάντου καθῆστο, Plat. 5. Polit. procul aliquanto ab Adimanto ſedebat, vel ſeorſim.

ἦσαν δὲ ὑπὸ ταῖς ἄγαν πολυσκίοις ὕλαις ἱλαραὶ κλισίαι τοῖς ἐνεστιᾶσθαι θέλουσιν, Luc. erant autem ſub vmbroſiſſimo nemore iucundæ exedræ iis qui epulari vellent.

καθίζωμεν ἐπὶ τῶν θάκων, idem. aſſideamus in cathedris.

καθίζεσθαι παρ' αὐτὸν ἐπὶ τῇ κλίνῃ, idem. propter ipſum in thoro ſedere.

ἀτρεμεῖν, καθησυχάζειν. ἠρεμεῖν, ἐφ' ἡσυχίας εἶναι, Pollux. quieſcere.

¶ Vendere, πωλεῖν.

πωλεῖν

- οἶκον, ἢ χωρίον. Vendere domum vel terram. Iſocr.
- πολὺ τεχνικώτερόν τι. Multo artificioſius vendere aliquid. Iſoc.
- τινὶ τὴν πατρίδα. Patriam alicui vendere. Iſocr.
- ὀλίγου τι. (cum genitiuo precij & accuſatiuo rei) Paruo precio aliquid vendere: vt,
  - *Iſoc.* σύμπασαν καὶ αὐτὴν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν οὕτως ὀλίγου πωλοῦντες. *Omnem virtutem & felicitatem tam exiguo vendentes.*
- τι πολλοστοῦ μέρους τῆς ἀξίας. Longè ſuprà iuſtum precium vendere aliquid. Iſocr.

πόσου πωλεῖς τὴν βίβλον; Quantis vendis librum?

Athenæus, ἐρωτήσας πόσου τοὺς κεστρίας πωλεῖς; δύ' ὄντας. *Cum interrogaſſet, quanti duos illos mugiles venderet (reſpondet piſcator)* δέκα ὀβολῶν *Decem obolis.*

In paſſiuo.

Plutarch. πωλούμενος διπλασίως. *Qui duplo venditur.*

Idem, αἱ ἑταῖραι προφανῶς πωλοῦνται. *Meretriculæ palam venduntur.*

2. πιπράσκειν.

πιπράσκειν

- τινά. Vendere aliquem: vt,
  - *Plutarch.* ληφθέντων δὲ πολλῶν αἰχμαλώτων, ἐπίπρασκεν αὐτούς. *Cum multi captiui eſſent, vendebat eos.*
- τι περὶ ἀργυρίου. Aliquid pecunia vendere: vt,

Thucyd. πιπράσκει ὁ κακὸς πάντα πρὸς ἀργύριον. *Malus homo, argento omnia vendit: Nihil non venale habet propoſita pecunia.*

Demoſt. τοὺς πεπρακότας αὐτούς. *Qui vendiderunt eos.*

πεπρακέναι ἑαυτὸν *Seipſum vendidiſſe, Idem.*

In paſſiuo.

Plutarch. πιπράσκονται ἐπὶ τῆς ξένης. *Venduntur in extera regione.*

Xenoph. ἐκήρυξε πεπρᾶσθαι ὅστις αὐτομολοίη. *Proclamauit vendendos eſſe qui transfugerent.*

Thucydid. ἐπράθη ταλάντων εἴκοσι. *Venditus eſt viginti talentis.*

Xenoph. ἐπέπρατο διὰ τοῦτον, ᾧ τῆς σωτηρίας αὐτὴ αἰτία ἐγεγόνει. *Vendita eſt per eum, cui ſalutem ipſa contuliſſet.*

Idem. ἅπανθ' ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἐκπέπραται ταῦτα. *Hæc omnia tanquam e foro ſunt diuendita.*

Plutarch. ἐπράθησαν. *Venundati ſunt.*

Idem, πραθεὶς, *Venditus, Venundatus.* πέπραμαι, *venditus ſum.*

3. ἀποδίδοσθαι.

ἀποδίδοσθαι

τὶ χρυσίου. Vendere aliquid auro: vt,

Plato, τὸ τῆς ψυχῆς τίμιον καὶ καλὸν ἀποδίδοται σμικροῦ χρυσίου. *Dignitatem & præſtantiam animi vendit auro exiguo.*

Herodian. οἱ τὴν ἀρχὴν αὐτῷ χρημάτων ἀποδόντες. *Qui vendiderunt ipſi imperium pecuniis.*

Demoſth. οὕτως αἰσχρῶς ἀπέδοσθε τὰ ὑμέτερα. *Adeo turpiter diuenditæ re veſtra ſunt.*

τὸ ἱμάτιον πολλοῦ. Veſtem magno emere. Lucian.

¶ Miſereri.

ἐλεεῖν.

ἐλεεῖν τινα (cum accuſatiuo) Alicuius miſereri.

Demoſt. δίκαιόν ἐστιν ἐλεεῖν οὐ τοὺς ἀδίκους τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ τοὺς παραλόγως δυστυχοῦντας. *Aequum eſt, non ſceleratorum miſereri, ſed iniuſte afflictorum.*

In paſſiuo.

Demoſt. ἀξιοῦν ἐλεεῖσθαι ὑπό τινος. *Miſericordiam alicuius implorare.*

Nazianzenus, ἐλέησον ὁ ἐλεημένος. Miſerere qui miſericordiam conſecutus es.

2. οἰκτείρειν.

οἰκτείρειν τινά. Alicuius miſereri, Xenoph. & Pſal. 3.

ἔλεος ὁ
ἔλεος τὸ
οἶκτος
ἐλεητύς
κατοίκτισις
κατοίκτισις
σπλάγχνον
ἐλεημοσύνη
οἰκτιρμός } Miſericordia, Commiſeratio. ἀσυγγνώμων, Immiſericors, Immitis.

3. σπλαγχνίζεσθαι.

σπλαγχνίζεσθαι {
περί τινος. Matth. cap. 9.
ἐπί τινι. Marci. 9. ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς.
ἐπὶ τὸν ὄχλον. (cum accuſat.) Matth. 15. Marc. 9. & Luc. 7.

ADIVNCTA.

¶ *Miſericordia.*

γυναῖκας ἐλεεῖν, Demoſth. mulierum miſereri. οὐκ ἦν ὅστις οὐκ ἂν ἠλέησε τὰς τύχας τῶν ἀκληρούντων, Diod. ὑμᾶς οὐκ ἠλέησαν, οὐδὲ ἀνθρωπίνως ἐχρήσαντο, Syneſ. nulla noſtri miſericordia permoti ſunt, nec humane nobiſcum egerunt.

ἔλεος εἰσελθέτω σε γήρως ἀνδρός, Phil. ſenectutis illius te miſereſcat.

οὐ γὰρ ἔλεος εἰσῄει με ἀνδρός, Plat. in Phædon. nulla enim ipſius miſericordia afficiebar.

τρέπειν τὸν θυμὸν αὐτοῦ πρὸς ἔλεον, idem. animum illius ad miſericordiam inflectere.

ἕλκειν τῇ ταπεινώσει τὸν ἔλεον, Gregor. voluntaria ſui afflictatione diuinam miſericordiam elicere.

εἰσφέρειν τὸν ἔλεον, idem, miſericordiam afferre, adhibere.

πάντας εἰς ἔλεον προκαλεῖσθαι, Herodian. omnes ad miſericordiam prouocare,

τοῖς δακρύοις εἰς ἔλεον προσάγεσθαι τοὺς δικαστάς, Antiph. iudices lacrymis ad miſericordiam adducere.

τοῖς ἀτυχοῦσι τῶν συγγενῶν τὸν ἔλεον ἀποκλείειν, Greg. propinquis aduerſa fortuna laborantibus miſericordiam præcludere.

ἀνῃρηκέναι τὸν ἔλεον, Demoſt. dicitur, ὁ τὸν ἔλεον ἑαυτῷ ἀποκλείσας, qui ob eam, qua in alios vſus eſt, crudelitatem, omnes miſericordiæ aditus ſibi præcluſit.

εἰς δάκρυα καὶ συμπάθειαν ἄγειν, Diodor. ad fletum & miſericordiam adducere.

τοὺς ὁρῶντας ἐποίει συμπάσχειν τοῖς ἀτυχοῦσι, idem. id eſt, εἰς συμπάθειαν ἦγε, vel, εἷλκε.

¶ *Miſericordia erga pauperes, vel contrà.*

περὶ τοὺς πτωχοὺς σπουδαῖος, εἰ καί τις ἄλλος, ἐγένετο. Suid. erga pauperes ſtudioſus atque propenſus, ſi quiſquam alius, fuit.

τὰς τῶν ἀδελφῶν χρείας ἐπανορθοῦσθαι, Baſil. fratrum inopiæ mederi, ac ſubuenire.

τὸ περιττεῦον τοῖς ἐνδέεσι καταμερίζεσθαι, idem. ſuperuacaneas & redundantes opes egentibus impertire.

ἐπαρκεῖν τοῖς δεομένοις, id eſt, ἐπικουρεῖν βοηθεῖν.

ὀβολὸν ἵνα μὴ προΐεσθαι τοῖς θλιβομένοις, Baſ. ne vnum quidem obolum oppreſſis proiicere.

ἀδάπανον εὐσέβειαν ἀσκεῖν, dicitur Baſ. qui cæteris quidem in rebus pietati dat operam, verùm in iuuandis ac pia largitione ſubleuandis pauperibus, ſui diſſimilis eſt. Qui etiam, non ineptè fortaſſe, μέχρι τοῦ βαλαντίου εὐσεβὴς dici queat.

λύειν τὴν πενίαν τοῖς δεομένοις, Chryſoſt. egentes paupertate liberare.

προΐεσθαι τοῖς δεομένοις ἐκ τῶν ὄντων τὴν πλείστην μοῖραν, idem. maiorem bonorum partem in pauperes effundere.

τὰ ἑαυτοῦ ἀποκενοῦσθαι, idem. de eo, qui opes ſuas in pauperes effundit. Propriè eſt, opibus labi.

¶ Capere, Capi.

Notetur hoc loco, præteritum ἥλωκα, vel Atticè ἑάλωκα, & Aoriſtum ſecundum ἧλων, Atticè vero ἑάλων, vnà cum ſuis participiis, ἡλωκὼς, ἑαλωκὼς & ἁλοὺς, ab ἁλίσκω, ſub actiua voce paſſiuam ſignificationem habere: vt ἁλοὺς ἔρωτι. *Captus amore.* Pro quo dicitur etiam, ὑπ' ἔρωτος κατέχεσθαι: vt,

Aeſop. τοὺς ὑπ' ἔρωτος κατεχομένους, ἀναισχυντεῖν συμβαίνει. *Qui amore capti ſunt, inuerecundi eſſe ſolent.*

Iungitur hoc participium aliquando genitiuo perſonæ vel rei, quaſi ſubaudiatur datiuus ἔρωτι: vt, ἁλῶναι τῆς κόρης. *Puellæ amore captus fuiſſe.*

Philoſt. in Heroic. τῷ κάλλους ἁλούς. *Forma captus. Lucian.*

Plutarch. Δημητρίου ἁλόντος. *Cum Demetrius captus eſſet*

Demoſt. κατὰ κράτος τῆς πόλεως ἁλούσης ἀπεσφάγησαν πάντες οἱ ἡβῶντες. *Capta vrbe per vim, interfecti ſunt omnes puberes,*

Iſocr. οἱ ἄνθρωποι κατὰ κράτος ἁλόντες. *Homines vi capti.*

2. ἁλίσκεσθαι.

ἁλίσκεσθαι
πόλιν πολιορκίᾳ. Vrbem obſidione capi. Demoſt.
πόλιν ἐκ προσβολῆς κατὰ κράτος. Ciuitatem impet[illegible] facto expugnari. Idem.
αἰσχρῶς καὶ κακῶς Flagitioſe & malè capi. Idem.
πάγῃ. Laqueo capi: vt,

Prouerb. γέρων ἀλώπηξ οὐχ ἁλίσκεται πάγῃ. *Annoſa vulpes non capitur laqueo.*

ἁλοὺς
εἰλωκὼς
ἑαλωκὼς
εἰλημμένος
ἐπ' αὐτοφώρῳ. In ipſo facto deprehenſus, Qui deprehenditur in ipſo facto, Qui inficiando non eſt. Demoſt. *Qui eſt ſurpris ſur le faict.*

ἐπ' αὐτοφώρῳ λαβεῖν τὸν ἀδικοῦντα καὶ τιμωρεῖσθαι. In ipſo ſcelere aliquem deprehendere & punire. Idem.

* ADIVNCTA.

¶ *Deprehendi in crimine.*

τοῖς πράγμασιν αὐτοῖς ἁλίσκεσθαι. Demoſt. in ipſo facinore deprehendi. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἀδικήμασι πάλιν εἰλῆφθαι, idem. id eſt, ἑάλω.

ἐπ' αὐτοφώρῳ λαμβάνειν, idem. in ipſo facinore, ἐπ' αὐτοφώρῳ χρήματα λαμβάνων εἰλῆφθαι.

παρ' αὐτὸ τὸ ἀδίκημα in flagranti crimine.

περιφανῶς ἐξελήχθησαν ψευδόμενοι, Andocid. ἑάλωσαν ψευδομαρτυροῦντες, idem. ἐλέγχθησαν, idem. ἐὰν ἐξελεγχθῇ ὁτιοῦν εἰληφὼς παρ' Ἁρπάλου, Dinarch.

¶ Capere, Expugnare, Occupare.

αἱρεῖν.

αἱρεῖν
πόλιν. Vrbem capere: vt,

Iſocr. ἡμεῖς μὲν Μεσσήνην εἵλομεν, πρὶν ἢ Πέρσας λαβεῖν τὴν βασιλείαν *Non Meſſenam cepimus ſeu occupauimus, prius quam Perſæ regnum acciperent.*

πόλιν κατὰ κράτος. Vrbem vi occupare. Iſocr. de iugo.
ἄνδρα (cum accuſatiuo perſonæ) vt,

Xenoph. τὰ πονηρὰ ἀνθρώπια οὐκ ἂν μᾶλλον ἕλοις ἢ εἰ διδοίης τι. *Improbos homunciones nullo pacto magis expugnes, quam ſi dederis eis aliquid.*

In paſſiuo.

Prouerb. αἱροῦντες ᾑρήμεθα. *Captantes capti ſumus. Phalaris,* αἱρεθεὶς ὑπὸ τούτου. *Captus ab hoc.*

2. λαβεῖν.

λαβεῖν {
πόλιν. Vrbem capere. Iſocr. ad Philip. & alibi.
πόλιν αἰχμάλωτον. Vrbem ſibi ſubiugare. Iſocr.
πόλιν δοριάλωτον. Haſta vel bello capere vrbem eadem forma, qua λαβεῖν πόλιν αἰχμάλωτον.

In paſſiuo.

Lycurg. contra Leocr. τούτων ληφθέντων, καὶ εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπαχθέντων. *Cùm hi capti & in carcerem coniecti eſſent.*

¶ Capio, Capax ſum. χωρέω.

Leo Bizantius apud Plutarch. ἡμᾶς μικροὺς ὄντας, ὅταν διαφερώμεθα πρὸς ἀλλήλους, ἡ Βιζαντίων πόλις οὐ χωρεῖ. *Nos qui puſilli ſumus, cum diſſentimus, Vrbs Conſtantinopolis non capit.*

Demoſt. οὐδ' ἡ Ἑλλὰς τὴν πλεονεξίαν χωρεῖ τοῦ ἀνθρώπου. *Nec Græcia auaritiam hominis capit.*

Philo de mundo, καὶ μυρία ἄλλα ἃ διὰ μέγεθος ἀνθρώπινος λογισμὸς οὐ χωρεῖ. *Et infinita alia, quæ propter magnitudinem humana ratio non capit.*

χωρεῖσθαι, Capi, Comprehendi.

Gregor. ἵνα χωρηθῇ διὰ σώματος ἄλλως οὐκ ἂν χωρηθείς.

δέχεσθαι.

Dion. Chryſoſt. καὶ τῶν πυλῶν οὐ δεχομένων μέρος τι τοῦ τείχους καθεῖλον. *Et quia portæ non capiebant (equum Troianum) muri partem demoliti ſunt.*

¶ Prehendere, Apprehendere ἔχειν.

Luc. in Timone. καί μοι ἕπου ἐχόμενος τῆς χλαμύδος. *Et me ſequere prehendens chlamydem.*

Idem, εἱπόμην δ' ἐγὼ κατόπιν ἐχόμενος αὐτοῦ. *Sequebar autem ego à tergo prehendens eum. Sic & Plutarch. loquitur. Vbi nota genit. caſum.*

λαμβάνεσθαι. *Plato,* ὁ παῖς λαβόμενος τοῦ ἱματίου. *Cùm puer veſtem* *prehendiſſet, Idem in Charm.* καί μου λαβόμενος τῆς χειρός.

ἐπιλαμβάνεσθαι. *Hebr. cap. 8.* ἐπιλαμβάνεσθαι τῆς χειρός.

Aeſchin. ἀπάξειν εἰς δεσμωτήριον ἐπιλαβόμενος τῶν τριχῶν. *Abducturus in carcerem prehendens crines eius. Vel apprehendens eum crinibus.*

Conſtruitur & cum datiuo inſtrumenti: vt,

Demoſt. λαμβάνεσθαι τῇ χειρί. *Manu apprehendere.*

Dicitur & ἐπιλαμβάνεσθαί τινα. (cum accuſ.) Manus in aliquem iniicere, Aliquem prehendere. Act. 16. ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σιλᾶν.

2. συλλαμβάνειν.

Iſocr. συλλαβὼν αὐτοὺς ἀπέκτεινε. *Prehendens vel comprehendens eos interfecit.*

3. περιλαμβάνειν.

Plato σχῆμα τὸ περιειληφὸς ἐν αὑτῷ πάντα ὁπόσα σχήματα. *Forma quæ in ſe complexa eſt reliquas formas omnes.*

Xenoph. περιβαλὼν ἐφίλησεν αὐτήν. *Amplexus oſculatus eſt illam.*

περιβάλλειν τῷ νῷ. Complecti animo. Gaza.

¶ Capere, Occupare, Poſſidere, Tenere.

κατέχειν.

κατέχειν

τὰς ἀρχάς. Imperia poſſidere, occupare. Iſocr.

ἀλλοτρίας πόλεις βίᾳ. Vi alienas vrbes poſſidere vel tenere. Iſocr.

τὴν Ἑλλάδα τῇ δυνάμει. Copiis Græciam occupare: vt,

Iſocr. in Areop. πᾶσαν ἠλπίζετε τὴν Ἑλλάδα ταύτῃ τῇ δυνάμει κατασχήσειν. *Speratis vos his copiis totam Græciam occupaturos eſſe.*

τὴν θάλασσαν. Maris imperium tenere. Iſocr.

πλεῖστα τῶν ἀλλοτρίων. Multa ex alienis bonis poſſidere. Iſocr. in Pa.

In paſſiuo.

Iſocr. in Paneg τὰς ἀκροπόλεις ὁρῶν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν κατεχομένας. *Videns arces ab hoſtibus teneri.*

ADIVNCTA.

Δίωνα ἐᾶν τὰ ἑαυτοῦ καρποῦσθαι, Plat. in epiſt. Dionem ſinens bonis ſuis frui,

καὶ

τὰς δὲ ἁπάσης Μακεδονίας προσόδους ἀδεῶς λαμβάνειν, Demoſth. id eſt, λαφυρᾶσθαι.

καταλαμβάνειν.

καταλαμβάνειν
πόλιν. Ciuitatem occupare. Iſocr.
πόλεις παρὰ τοὺς ὅρκους. Occupare ciuitates contra iuramenta. Dem.

In paſſiuo.

Plato. in Timæo, καταλαμβάνοντα καταλαμβάνεσθαι. *Occupare & occupari.*

Demoſth. ἑσπέρα μὲν ἦν, ἧκε τις, ἀγγέλλων ὡς Ἐλάτεια κατείληπται. *Veſpera quidem erat, quando venit aliquis, annuncians, Elateam occupatam ſeu captam eſſe.*

Iſocrates, τῆς Καδμείας καταληφθείσης. *Cùm Cadmea occupata erat.*

κτᾶσθαι.

κτᾶσθαι
χώραν. Regionem tenere. poſſidere: vt,
Iſocr. ταύτην τὴν χώραν οὐδὲν ἧττον, ἢ Λακεδαίμονα κέκτησθε δικαίως. *Hanc terram non minus iuſte, quam Lacedæmonem poſſidetis.*
οὐσίαν. Opes poſſidere. Iſocr.
ἱκανὸν βίον Magnas opes habere: vt,
Iſocr. τοὺς ἱκανὸν βίον κεκτημένους δεῖ ἐπιμελεῖσθαι τῶν κοινῶν ὥσπερ τῶν οἰκειοτάτων. *Decet diuites curare Remp. vt propriam rem familiarem.*

κατὰ κράτος ἔχειν πολλὰς πόλεις. Vi vrbes multas tenere ſeu poſſidere. Iſocr.

πόλιν αἱρεῖν καὶ διαρπάζειν Vrbem capere & dirimere: vt,

Plutarch. τὴν πόλιν ἑλὼν καὶ διαρπάσας. *Cùm vrbem cepiſſet & diripuiſſet.*

δυσάλωτον
ἄληπτον
χωρίον. Locus captu difficilis. Plutarch.

Idem, εἶχε πέτραν ἄληπτον δοκοῦσαν εἶναι. *Tenebat rupem, quæ minimè capi poſſe videbatur.*

πόλις ἐπὶ θαλάττῃ προκειμένη. Ciuitas ad mare ſita. Herodian.

Idem, πρόσκειται αὕτη ἐπ' ἀκροτάτῳ πεδίῳ. *Sita eſt in extrema planitie.*

πόρρω
ἐγγὺς
κείμενος τόπος
Procul
Propè
ſitus locus. Iſocr.

¶ Verberare.

τύπτειν
παίειν
αἰκίζειν
αἰκίζεσθαι
πατάσσειν
πλήττειν
κροτεῖν
δέρειν
θείνειν
κόπτειν
λαπύσσειν
μαστιγοῦν
μαστίζειν
ῥαβδίζειν
} Verberare, Percurere, Cædere.

ADIVNCTA.

¶ *Verberare.*

πληγαῖς ϗ μάστιξι τὸ ἀκόλαστον σωφρονίζειν, Baſil. plagis ac verberibus libidinem coërcere.

παρὰ τῶν διδασκάλων πληγὰς λαμβάνειν, Luc. à magiſtris verberibus affici.

πληγὰς οὐκ ὀλίγας ἐντρίψασθαι idem. incutere, infligere.

πληγὰς ἐμβάλλειν, Dion. plagas imponere.

κατασπάσας τῶν τριχῶν, ἔπαιον, Luc. capillis arreptum, ac depreſſum, pugnis feriebam.

λίθον ἀράμενος ἔρριψε, Philo. acceptum lapidem iecit.

πρίνου κλάδοις, ϗ δρυὸς τὴν κεφαλὴν ἄχρι θανάτου κατεαγνύναι, idem. fruticis ac quercus ramis ad necem vſque percutere, atque confringere.

ῥαπίζεσθαι ὑπὸ δυνατωτέρων, Luc. alapis cædi.

ἐπάταξεν αὐτὸν εἰς τὴν κεφαλὴν λίθῳ, ϗ αἷμα ἐρρύη, idem. ſaxo eius caput percuſſit.

κατὰ κόρρης παίειν, idem. alapam infligere.

χεῖρας ἐπαφεῖναι τῷ παροξύνοντι, Baſil. in eum, à quo læſus ſis, manus iniicere, id eſt, ferire.

Demoſth. ἔτυπτέ με Λοχίτης. *Verberabat me Lochites.* τὸ τύπτεσθαι ὑπό τινος ϗ θοἰμάτιον ἐκδύεσθαι. *Verberari ab aliquo & veſtibus exui.*

Idem, παίειν ϗ ἄγχειν τινά. *Verberare & iugulare aliquem. Idem,*

Xenoph. Ped. 1. ἐν δὲ τούτῳ με ἔπαισεν ὁ διδάσκαλος. *Interea verberauit me magiſter.*

Iſocr. Paneg. οὐδεὶς ὑμῶν οὕτως αἰκίζεται τοὺς οἰκέτας, ὡς ἐκεῖνοι τοὺς ἐλευθέρους κολάζουσι. *Nemo noſtrum ita verberat famulos vt illi liberos puniunt*

Idem, αἰκισθέντα βίον τελευτῆσαι. *Per cruciatum mori.* πατάξαι γυναῖκα. *Verberare vxorem. Iſocr.* πληγῆναι ὑπό τινος. *Verberari ab aliquo. Demoſth.*

Plutarc. τοῦτον (ἔφησεν ἀπελθὼν) κρότησον· ἐγὼ γὰρ πάνυ θυμοῦμαι. *Hunc (inquit abiens, ſcilicet Plato) verbera: ego enim valde iratus ſum.*

αἰκίζεσθαι αἰκίαν: vt,

Plutarch. πᾶσαν αἰκίαν αἰκισάμενος ἀπέκτεινε. *Omni cruciatu afflictum, vel omnibus modis excarnificatum necauit.*

ἠκισμένοι ῥῖνας. Truncati ſeu mutilati naribus. Strabo.

ἀποτέμνειν } τὸν τράχηλον. Amputare ſiue abſcindere collum. Vtrumique apud Plutarch. exſtat.
ἀποκόπτειν }

Additur autem nonnunquam datiuus inſtrumenti: vt, ἀπέτεμε τῷ ξυρῷ τὸν τράχηλον. *Amputauit nouacula collum.*

κατατείνειν. Torquere, Diſtendendo cruciare.

Chryſoſt ἱμᾶσι κατατείνειν οἰκέτην *Loris torquere famulum.*

Demoſth. κατατεινόμενος ὑπὸ τῆς βασάνου ὡμολόγησε. *Excruciatus tormentis confeſſus eſt.*

ὠμός, Crudelis. Immanis, Sæuus, Demoſth.

ὠμότης, Crudelitas Immanitas.

ὠμῶς } διακεῖσθαι πρός τινα. Crudeliter, crudeliſſimè tractare aliquem. *Traicter cruellement.*
ὠμότατα }

¶ κακῶς ποιεῖν τινά. Malè tractare aliquem. Iſocr. Dem.

ῥαπίζειν τινά. } Alapam dare alicui, Colaphum infligere in os. *Donner vn ſoufflet.*
πὺξ παίειν τὸ στόμα τινός }

κρούειν { τὴν θύραν. Ianuam pulſare. Plut. & Act. cap. 12.
{ κιθάραν. Citharam pulſare.

κόπτειν θύραν. *Ianuam pulſare, rectius dici, Phrynichus autor eſt.*

Demoſthen. κόπτειν τὴν θύραν τοῦ γείτονος καὶ ἀπαγγέλλειν τι. *Pulſare oſtium vicini, & ei aliquid annunciare.*

¶ Euertere, Vaſtare, Expugnare, Diripere vrbes, domos, &c.

Πορθεῖν Λακεδαιμονίους. Lacedæmonios vaſtare, diripere. Iſocr. ad Philipp.

Idem, ἀναστάτους μὲν ἐποίησε τοὺς βαρβάρους. Barbaros vaſtauit & euertit.

ποιεῖν τὰς πόλεις. Ciuitates euertere & vaſtare. Iſocr.

Idem, μεταπεσούσης τῆς τύχης, Θηβαῖοι ἐπεχείρησαν ἀνάστατον ποιῆσαι τὴν Σπάρτην. *Mutata fortuna, Thebani conati ſunt euertere Spartam.*

Sic ἀνάστατον ποιεῖν πόλιν. *Iſoc.*

γίνεσθαι τὰς πόλεις: vt.

Iſocr. περιεώρων τὰς πόλεις ἀναστάτους γενομένας, καὶ τὴν χώραν πορθουμένην. *Patiebantur vrbem diripi, & regionem vaſtari.*

γίνεσθαι τοὺς οἴκους τοὺς ἰδίους. Proprias domos diripi & vaſtari. Iſoc.

καὶ ἀνοικήτους γίνεσθαι πόλεις. Cùm ciuitates planè euertuntur & vaſtantur. Lycurgus contra Leocr.

2. πορθεῖν.

πορθεῖν
- οἰκίας. Domos vaſtare, diripere. Xenop.
- τὴν πατρίδα καὶ τὴν πόλιν. Patriam & ciuitatem vaſtare. Iſocr.

In paſſiuo.

Iſoc. τοσαύτην ἐποιήσαντο σπουδήν, ὅσην περ ἄν τις ἑαυτοῦ χώρας ἑώρακε πορθουμένας. *Tam præſtò fuerunt, quam futuri fuiſſent, ſi quis agros vaſtari vidiſſet.*

Idem ὥσπερ ὅλης τῆς Ἑλλάδος πεπορθημένης. *Quaſi tota Græcia vaſtata, ſubuerſa fuiſſet.*

Iſocr. in Panat τὰς πόλεις αὐτῶν τὰς μὲν παντάπασιν ἀναστάτους γεγενημένας, τὰς δὲ πεπορθημένας. *Vbi obſerua* πεπορθημένας *minus ſignificare, quam* παντάπασιν ἀναστάτους γεγενημένας, *id eſt funditus euerſas ſeu dirutas & excisas*

κακῶς ποιεῖν τὰς πόλεις καὶ χώρας. Vaſtare, vexare ciuitates, item populari ciuitates & agros ſignificat. Dem.

βάλλειν
- λίθῳ. Iaculari lapidem.
- τινὰ λίθῳ. Petere aliquem lapide. Xen.

3. καταστρέφεσθαι.

καταστρέφεσθαι
- τινά. (um accuſatiuo perſonæ) Aliquem planè ſubuertere. Iſocr. in Buſir.
- πόλεις τὰς ἐν Σικελίᾳ. Euertere ciuitates omnes in Sicilia. Iſocr.
- *Demoſth.* εἶτ' Ὄλυνθον ἐκεῖνος καταστρέψεται. *Deinde Olynthum funditus euertet.*
- βίᾳ τὰς πόλεις. Vi quadam euertere ciuitates.

Iſocr. συμβαίνει κρατεῖν ἐν τοῖς πολέμοις οὐ τοὺς βίᾳ τὰς πόλεις κατασκαψαμένους. *Fit in bellis, vt vincant, non qui ciuitates vi euerterunt, ſed, &c.*

In paſſiuo.

Herodian. τὰ προάστεια καὶ εἴ τι τῆς πόλεως ἔξωθεν ᾠκοδόμητο ὑπὸ τοῦ Μαξιμίνου στρατοῦ κατέσκαπτο. *Suburbana omnia, & quicquid extra vrbem ædificiorum erat, deſtructum & euerſum eſt à Maximini exercitu.*

4. ἀναιρεῖν.

ἀναιρεῖν { πόλεις. Ciuitates euertere. Demoſth.
πολιτείας. Reſpub. vaſtare & euertere. Iſocr. *Ruiner des villes, des Republiques.*

Iſocr. ἀνῄρουν δὲ τὰς ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Σικελίᾳ πολιτείας. *Politias in Italia & Sicilia deuaſtarunt.*

In paſſiuo.

εἰδὼς τηλικαύτας δυνάμεις οὕτως ἀναιρεθείσας. *Sciens tantas vires euerſas & deſtructas eſſe.*

¶ Euertere, Peſſundare.

ἀνατρέπειν.

ἀνατρέπειν { τὰς πόλεις: vt,
Plato, καὶ τὸ μὲν σώζει τὰς πόλεις, τὸ δὲ ἀπόλλυσι καὶ ἀνατρέπει. *Et hoc ſeruat ciuitates, illud vero perdit & euertit ſeu peſſumdat eas.*
πλοῖον. Euertere nauem. Æſchines.
τὴν ἐλευθερίαν. Libertatem euertere Demoſt.
ἄρδην τι. Funditus aliquid euertere: vt,
Aeſchines, τὸν δὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πόλιν ἄρδην ἀνατετροφότα. *Illum qui Græciam & ciuitatem funditus euertit.*
τι. Aliquid ſermone euertere, id eſt, refutare.

Ariſtoph. ἀλλ' ἀνατρέψω ταῦτ' ἀντιλέγων. *Sed euertam vel diluam hæc contradicendo.*

In paſſiuo.

Plutarch. τῶν Ῥωμαίων ἀνατετραμμένων.

Athenæus, πρόσεχε (φησὶ) μὴ ἀνατραπῇ. *Attende, inquit, ne euertaris.*

καταλύειν.

καταλύειν { τὸν δῆμον. Euertere democratiam. Demoſt.
τὴν τῆς βουλῆς δύναμιν. Vim conſilij & Senatus euertere. Iſocrat.

In paſſiuo

Iſocr. εἰδότας τὴν πόλιν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ δὶς ἤδη κατελυθεῖσαν. *Scientes ciuitatem breui tempore iam bis euerſam, & vaſtatam eſſe.*

καταπολεμεῖν
ἐκπολιορκεῖν
κατὰ κράτος ἑλεῖν
καταλαμβάνειν
κατασκάπτειν
διαφθεῖραι
ἀπολωλεκέναι
διαπέρσαι

} πόλιν. Ciuitatem expugnare, diruere, diripere, rapere, vi occupare. *Prendre vne ville, la deſtruire, la tenir par force.*

Iſoc. ἐκεῖνος δ᾽ οὐ καταπολεμῆσαι τὴν πόλιν ἐπιθυμεῖ. *Non autem ille ciuitatem vaſtare & expugnare cupit.*

οἱ καταπολεμηθέντες, *Dicuntur, qui ab hoſtibus expugnati & deuicti ſunt. Iſocr.*

Idem, οἱ μὲν ἐν ἔτεσι δέκα μόλις αὐτὴν πόλιν ἐξεπολιόρκησαν. *Illi toto decennio vix iſtam ciuitatem expugnarunt.*

Idem, ὁ δὲ ἐν ἡμέραις ἐλάττοσι ῥᾳδίως αὐτὴν κατὰ κράτος εἷλε. *Ipſe paucioribus diebus citra negotium vrbem cepit.*

Plato, καταλαμβάνοντα καταλαμβάνεσθαι. *Occupare & occupari, vincere & vinci celeritate, vt Cicero vertit.*

Iſocr. Τύρος ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν κατείληπται. *Tyrus ab hoſtibus capta & occupata eſt.*

Philo, τὰς πόλεις ἢ κατασκάπτοντες ἢ ἐμπιπρῶντες ἠφάνισαν. *Ciuitates aut diruentes, aut inflammantes in planum dederunt.*

Iſocr. τίς οὐκ οἶδεν, ὅτι τὴν πόλιν κατεσκάφασι; *Quis non ſcit, eos ciuitatem euertiſſe?*

Demoſth. κατεσκάφθαι τὰς πόλεις αὐτῶν. *Ciuitates eorum euerti.*

Iſocr. πολλῶν ἐπιθυμησάντων διαφθεῖραι τὴν πόλιν. *Cùm multi cuperent hanc ciuitatem perdere.*

Iſocr. ἀπολωλέκασι τὴν πόλιν *Perdiderunt ſeu euerterunt vrbem.*

Idem, τῶν μὲν τὰ τείχη κατασκάπτοντες, τοὺς δὲ ἄρδην ἀπολλύντες. *Aliorum mœnia euertentes, alios funditus perdentes.*

Plutarch. ἐμφατικώτερον dicit, κατασκάπτειν εἰς ἔδαφος οἰκίαν πᾶσαν. Domum funditus diruere & euertere. *Dicit etiam,* ἐξανδραποδισάμενος τὴν πόλιν, εἰς ἔδαφος κατέβαλε. Vbi notanda eſt phraſis, εἰς ἔδαφος πόλιν καταβάλλειν. Ciuitatem ſolo æquare, ſeu planè diruere.

Dicitur & ἀπολέσαι de homine: vt,

Demoſth. ὦ κακὸν κακῶς σε μέγιστα μὲν οἱ θεοὶ ἀπολέσειαν πονηρὸν ὄντα πολίτην καὶ [illegible]. *Et Dij te malum malè perdant, qui impro-*

ναι ciuis & proditor eſſe.

Habet verbum χειροῦν eandem ferè ſignificationem: vt *Xenoph.* τοὺς ἐχθροὺς χειροῦσθαι. *Hoſtes ſubiugare, vel ſibi ſubiicere. Iſocr.* ἕκαστοι τῶν ἰδίων χειρώσασθαι.

Euertere, Irritum facere.

ἄκυρα { ποιεῖν τὰ ψηφίσματα. Euertere decreta. Demoſth.
καθιστάναι τὰ γνωσθέντα ὑπὸ τῆς βουλῆς. Illa quę à Senatu decreta ſunt, euertere, irrita facere. Demoſth.

Idem, ἄκυρον τὴν συγγραφὴν ποιεῖν, *Syngrapham irritam facere.*

ἄκυρος νόμος, *&* κύριος νόμος *ab Æſchine opponuntur, vt irrita lex, & rata lex, apud Latinos.*

ADIVNCTA.

¶ *Euertere.*

τὰς πόλεις ἄρδην διαφθείρειν, Plat. vrbes funditus euertere. Et καταφθείρειν, Diod. τὴν πόλιν εἰς τέλος καταφθεῖραι.

ἀνατρέπειν. Æſch. τὴν πόλιν ἄρδην ἀνατρέπειν. & in paſſiua voce, Plat. ἡ πατρὶς ὅλη ἀνετέτραπτο.

ἀνελεῖν. Iſocr. τὰ μὲν πόλει τούτω παντάπασιν ἀνελεῖν, duas has vrbes penitus exſcindere, Et Diod. τὴν Ὄλυνθον ἄρδην ἀνελεῖν.

καθελεῖν, idem quod ἀνελεῖν, Phil. τείχη καθεῖλεν Ἱεριχοῦντια Hierichus muros diruit.

Et Suid. τὴν Καρχηδόνα εἰς ἔδαφος καθεῖλε, Carthaginem à fundamentis eruit.

ἀφανίζειν. Iſocr. ἐξ ἀνθρώπων ἀφανισθῆναι τὰς πόλεις, Ex hominum memoria delere. Et Phil. τὰς πόλεις οἱ κατασκάπτοντες, οἱ ἐμπιπράντες ἠφάνισαν.

ἐδαφίζειν, Greg. πόλις ἠδαφισμένη, ſolo adæquata.

ἀνάστατον γενέσθαι ἅπασαν τὴν πόλιν. Plat. ita vt ciuitas penitus deleretur.

σκάπτειν, & κατασκάπτειν. πόλεις κατασκάπτειν. Phil. diruere.

Et rurſus, τὰς πόλεις αὐτοῖς τοῖς θεμελίοις κατέσκαψαν, Funditus euerterunt.

καταβάλλειν. τὴν πόλιν εἰς ἔδαφος κατέβαλε, Plutarch. Diruit.

ἀπολέσθαι μὴ περιορᾷν πόλιν μέλλουσαν ἄρδην, καὶ ἐκ θεμελίων ἀπολλύσθαι.

ὑπ' ἀγνοίας σφᾶς αὐτοὺς εἰς δουλείαν ὑπῆγεν, Luc.

ἑκὼν ἑαυτὸν ἐς δουλείαν οὕτω περιφανῆ, καὶ περίβλεπτον ἐνῆκε, Luc. vltro ſeſe tam in perſpicuam ſeruitutem immiſit.

τὴν ἐλευθερίαν ἀπολωλέναι. Demoſth.

ὑπὸ χειρόνων ἄρχεσθαι, Plat. 6. Leg. deterioribus parêre.

ἕνεκα χρείας ἀναγκαίων ὑπολαβεῖν ἑαυτὸν ἄλλων ὑπηρεσίαις. Philo. ob rerum neceſſariarum penuriam, aliorum obſequiis ſeſe ſubmittere.

ὅτι προὐκρίθης ἀνδρῶν πολυετῆ δουλείαν ἐνδεδουλευκότων, Luc. quia prælatus ex iis, qui diuturnam ſeruitutem iam ſeruiuerunt.

τὸν Καλλίβιον ἐθεράπευον πᾶσαν θεραπείαν, Xenoph. Callibium omni obſequij genere complectebantur.

πάντα ὑπηρετεῖν ἐκείνῳ, Demoſthen. omnibus in rebus ipſi obſequi.

ἐν ἀνδραπόδων λόγῳ πεποιημένος εἶχε, Herodot. ſeruorum loco ac numero habebat.

τοὺς ἅπαξ ἐλευθερωθέντας εἰς δουλείαν ἐπάγειν. Baſ.

κἂν τῆς ψυχῆς ἐπριάμην ὥστε μὴ λατρεῦσαι ταύτην, Xenoph. vel vita ipſa hoc emiſſem, ne ipſa ſeruiat.

αἰχμάλωτος. Bello capus, Captiuus.

λαβεῖν αἰχμάλωτον, Bello quempiam capere.

Dicuntur & πόλεις αἰχμάλωτοι, quæ ab hoſtibus captæ ſunt. Iſocr.

αἰχμαλώτους:
- σῶσαι καὶ λύσειν. Captiuos ſeruare & reducere. Demoſthenes.
- λυτρώσασθαι. Captiuos redimere. idem.
- ἀποδοῦναι. Captiuos reddere. idem.
- ἀφεῖναι ἢ ἀφεῖσθαι. Captiuos dimittere aut dimitti. idem.
- λαμβάνειν τὰς τριήρεις. Captiuas abducere triremes. Demoſth.

¶ Etſi, tamen: Quanquam, tamen: Quamuis.

καί περ, ὅμως.

Demoſth. ἕκαστον ὑμῶν καίπερ ἀκριβῶς εἰδότα, ὅμως ὑπομνῆσαι βούλομαι. *Vnumquemque veſtrum, etſi probè gnarum, tamen commonefacere volo.*

2. εἰ καὶ, [illegible].

Demoſth. εἰ καὶ σφόδρα ἐναντίον ἐστὶ τούτοις, ὃ [illegible], [illegible]

προσδοκᾶν
δοκάζειν
δοκεύειν
ἐπέχειν
ἐπιμένειν
μένειν
παραφυλάττειν
προσδέχεσθαι
ὑπομένειν
} τί. Exſpectare aliquid. *Attendre quelque choſe.*

Demoſthenes, οὐκ ἀνέμειναν τὸν κήρυκα. *Non expectarunt caduceatorem.*

Idem, ἆρά γε οἴεσθε τοὺς ἐχθροὺς τὰς κακουργίας ἀναμενεῖν; *Num putatis oſtes eluſiones improbas expectaturos eſſe?*

Idem, περιμένομεν τοὺς καιρούς, ἐν οἷς ἀνήκεστόν τι κακὸν ἀλλήλους ἐργάσασθαι δυνώμεθα. *Exſpectamus occaſionem ad tempus, vbi vicißim nobis mutuo immedicabile damnum inferamus.*

Demoſth. τοὺς ἐτησίας περιμένειν, ἢ τὸν χειμῶνα. *Eteſias exſpectare, aut hyemem.*

Idem, πάνθ' ὅσα ἐβούλεσθε ὑμῖν ἔσεσθαι, προσδοκήσαντες. *Exſpectantes, omnia, quæ voluiſtis vobis contingere.*

προσδοκᾶν ἐπιστολήν τινος *Expectare literas alicuius Plutarch.*

Chryſo. ἐν τῇ εὐδίᾳ ὢν τοῦ βίου, ἐκδέχου ποτὲ καὶ χειμῶνα πραγμάτων. *Cùm tranquillam degis vitam, exſpecta aliquando tempeſtatem tuis rebus adfore.*

Mileſius apud Laertium οἵους ἂν ἐράνους εἰσενέγκῃς τοῖς γονεῦσι, τοιούτους αὐτὸς ἐν τῷ γήρᾳ παρὰ τῶν τέκνων προσδέχου. *Qualia in parentes contuleris beneficia, talia in ſenectute à liberis tuis exſpecta.*

Et Pittacus ibidem, ἅπερ αὐτὸς τοῖς γονεῦσι δράσῃς, ταῦτα προσδέχου παθεῖν καὶ αὐτός. *Quæ ipſe erga parentes tuos feceris, eadem exſpecta pati & tu. Vbi obſerua verbum* προσδέχου *ſequi infinitiuum, cum in præcedente dicto iunctum ſit præpoſitioni* παρὰ*, habenti genitiuum perſonæ.*

*ADIVNCTA.

¶ *Expectare.*

ἐπιεικῶς συχνὸν ἐπιμένειν χρόνον. Plat. perdiu operiri.

ἀναμένειν. idem. ἡμεῖς δὲ καὶ χθὲς σε πολὺν χρόνον ἀνεμείναμεν, expectauimus. ἑτέραν ζωὴν ἀναμένειν Chryſoſt.

περιμένειν, idem quod ἀναμένειν, Lucian. οὐ περιμείνας ἐγὼ τὸ τέλος τοῦ λόγου, non præſtolatus tantiſper, dum ipſe dicendi finem feciſſet.

περιμένοντες ἔς' ἂν ἀντιγράφῃ, Lucian. operientes, dum tamen reſcribat.

ἀπεκδέχειν, Phil. ἀπεκδέχεται τῆς εἱμαρμένης τὸ πέρας.

ἐκδέχεσθαι Greg. ἐκδέχεσθαι τὸ τέλος, fatum expectare.

τὴν πληγὴν ἐκδεχομένους, ἀπήλλαξε, Chryſoſt. ad Galat.

Cùm aliquid in expectatione eſt, ἐπίδοξον dicitur, vel, ἐν ἐπιδόξῳ ἐστί. Herod. πολλοὶ πεπτώκασιν ἐς νόσους, πολλοὶ δὲ ἐπίδοξοι ταῦτα πείσεσθαι, multi in morbos inciderunt, de multis idem expectatur. GALL. *on n'attend autre choſe qu'ils y tombent.* μεγάλα μὲν κακὰ πεπονθώς, ἔτι δὲ μείζονα ἐπίδοξος ὢν πάσχειν, Antiph.

προσδοκᾶν, expectare, inde προσδόκιμος, idem quod ἐπίδοξος. Diod. τὸν δὲ Πολυσπέρχοντα προσδόκιμον εἶναι συντόμως ἥξειν εἰς τὴν Ἀττικὴν μετὰ δυνάμεως, Polyperchontis autem aduentum in Atticam cum militaribus copiis iam iamque expectari.

Et Thucyd. ἄλλη στρατεία προσδόκιμος ἦν, alius exercitus expectabatur.

τὸ θαυμαστὸν μεγάλην προσδοκίαν ἔχων, ὡς ἐρῶντος ἐμοῦ, Plat. in Symp. mirabile quiddam à me expectans.

μένειν
καταμένειν } Manere, Permanere, *idem quod expectare.*

Demoſth. οὐκ ἀσφαλὲς εἶναι μένειν παρά τινι. *Non eſſe tutum manere vel expectare apud aliquem.*

Iſoc. αἰσθόμενος ὅτι μέλλομεν αὐτοῦ καταμένειν. *Cùm ſenſiſſet, nos ibi manſuros.*

παραμένειν τινί. Manere apud aliquem: vt,

Plato, ἀλλά μοι παραμείνατε τοσοῦτον χρόνον. *Sed apud me tam diu manere.*

¶ Exemplum proponere, præbere, dare.

παράδειγμα

καταστῆσαι τοῖς ἄλλοις τι. Exempli loco proponere aliquid aliis: vt,

Iſocr. βούλομαι δὲ παράδειγμα καταστῆσαι τὴν φύσιν τὴν ἐμαυτοῦ τοῖς ἄλλοις πολίταις. *Volo meos mores aliis ciuibus tanquam exemplum proponere.*

Idem, τὴν σὴν δικαιοσύνην παράδειγμα τοῖς ἄλλοις καθίστη. *Tua iuſtitia alijs exemplo ſit.*

ποιεῖσθαί τι. Aliquid exempli loco proponere.

τι ἔχειν. Exemplar aliquod habere vel ſibi proponere. Ariſt.

τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ποιεῖν. Aliis hominibus exemplum ſtatuere. Lycurg.

παρέχειν ἑαυτὸν περί τινων: vt,

Iſocr. δεῖ τὸν διδάσκαλον περὶ τῶν τοιούτων αὑτὸν παράδειγμα παρέχειν. *Decet præceptorem in iis (rebus bonis) ſeipſum diſcipulis ſuis exempli loco proponere.*

οἰκεῖον καὶ καλὸν ἔχειν τῶν λεγομένων. Domeſticum & elegans exemplum habere illorum quæ dicuntur.

παραδείγματος ἕνεκα εἰπεῖν τι. Exempli cauſa dicere aliquid. Demoſth.

ἀντίγραφον } γραμμάτων. Exemplum literarum. Noſtrates autem
ἀπόγραφον } copiam epiſtolæ appellant. Demoſth.

παράδειγμα πᾶσι γνώριμον. Exemplum omnibus notum. Demoſthenes.

ἀντίγραφα (ſine adiunctione) Exemplaria huius vel illius autoris. Athen. & Euſebius.

*ADIVNCTA.

¶ *Exemplum aliis per alicuius ſupplicium dare.*

τοῖς δ' ἄλλοις παράδειγμα ὀνήσει, Plat. aliis profuturum eſt hoc exemplum, alij hoc exemplo meliores fient.

πάντες τοῖς ἑτέρων παραδείγμασι χρώμενοι, μᾶλλον εὐλαβεῖς αὐτοὶ γίγνονται, Demoſth. omnes aliorum exemplis eruditi, cautiores in poſterum fiunt.

παράδειγμα γενήσεται τοῖς ἄλλοις μὴ τιθέναι τοιούτους νόμους, documento aliis erit, vt ne tales leges inſtituant.

αἱ τῶν προκατεγνωσθέντων ἀπαραίτητοι τιμωρίαι ἀνακοπὴν οὐ βραχεῖαν ἐργάζονται τοῖς ζηλωταῖς τῶν ὁμοίων ἐπιτηδευμάτων, Phil. ſeuera eorum, qui prius condemnati ſunt, ſupplicia, non parum eos reprimunt, qui iiſdem vitiis ſtudent.

ὧν αἱ συμφοραὶ τοὺς ἄλλους ἐνουθέτησαν, δέει τοῦ μὴ παραπλήσια παθεῖν, quorum calamitatibus alij eruditi ſunt, metuentes nimirum, ne in eaſdem pœnas inciderent.

τοῦτο ὁρῶντες τὰ παραδείγματα, σωφρονίζονται, Phil. id eſt, νουθετοῦνται, βελτίους ποιοῦνται, vel, vnico verbo, βελτιοῦνται, vt apud eundem αἱ γὰρ ἑτέρων τιμωρίαι βελτιοῦσι τοὺς πολλούς, φόβῳ τοῦ μὴ παραπλήσια παθεῖν, meliores reddunt.

παράδειγμα ἐν τούτῳ ποιῆσαι τοῖς ἄλλοις, ἵν' ὦσι μετριώτεροι, Demoſt. exemplum in eo ſtatuere, vt alij modeſtius ſe gerant.

¶ Exercere, Excolere, Elaborare.

διαπονεῖν.

διαπονεῖν { τὰ σώματα δρόμοις ϗ πάλαις. Corpora curſibus & luctis exercere vel excolere. Plutarch.
τοὺς νέους. Excolere iuuenes.

Lucian. τοὺς νέους παραλαβόντες ἐκ παίδων εὐθὺς διαπονεῖτε. *Iuuenes aſſumentes ſtatim a prima pueritia excolitis.*

Vſurpantur & διαπονοῦμαι ac ἐργάζομαι in eadem ſignificatione.

¶ Exercere ſe, Exercere corpus, Exercere pietatem, iuſtitiam, &c.

ἀσκεῖν.

ἀσκεῖν { τὸ σῶμα. Corpus exercere: vt,

Xenoph. τὰ σώματα περιπατοῦντες ἀσκεῖτε. *Ambulando corpus exercere.*

τὸν ἐχθρὸν ἐφ' ἡμᾶς αὐτούς. Inſtruere hoſtem contra noſmetipſos. Demoſt.

ἠσκήκαμεν ἐχθρὸν ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς τηλικοῦτον. *Inſtruximus tantum hoſtes contra nos.*

αὐτὸν ϗ τοὺς σὺν ἑαυτῷ τὰ πολεμικά. Exercere ſe & ſuos milites in rebus bellicis. Xenoph. Pæd. 8.

αὑτὸν ἐπὶ τοὺς ἀνταγωνιστάς. Exercere ſe contra aduerſarios. Iſoc

δεῖ εὐσέβειαν περὶ μὲν τοὺς Θεοὺς, δικαιοσύνην δὲ περὶ τοὺς ἀνθρώπους. Exercenda eſt pietas erga Deum, & iuſtitia erga homines. Iſocr.

δεινότητα τὴν ἐν λόγοις. Exercere facultatem oratoriam. Iſocr.

ἑαυτὸν πρὸς πόλεμον. Exercere ſe ad bellum. Iſocr.

εἰς ἀγῶνα. Ad prælium, ad certamen exercere. Demoſth.

A D I V N C T A.

¶ *Exercitatio.*

ἑαυτὸν τῆς γυμνασ[illegible] χάριν, Phil. exercitationis cauſa.

γεγυμνασμένος ἐν ὅπλοις. Æſch.

εἰς ἀγῶνα ἄμεινον ἡμῶν ἤσκηται ἐκεῖνος, Demoſth. in cauſis agendis exercitatior.

τὰ τοιαῦτα οὐ παρέργως μεμελέτηται αὐτῷ, Lucian. non leuiter ac perfunctorie huiuſmodi rebus ſtuduit.

2. ἀσκητέον.

Xenoph. ὅπως τοῖς πολεμικοῖς τέχναις δεῖ χρῆσθαι, ἀσκητέον. *Quomodo bellicis artibus vtendum ſit,exercitatione diſcendum eſt.*

In paſſiuo.

ἀσκηθεὶς τὰ πολεμικά. *Qui in rebus bellicis exercitatus eſt. Athenæus.*

Demoſth. εἰς δ' ἀγῶνα ἄμεινον ἡμῶν ἐκεῖνος ἤσκηται. *Ad prælium melius ille,quàm nos exercitatus eſt.*

προασκεῖν τινά. Præparare aliquem. Iſocr.

3. γυμνάζειν.

γυμνάζειν

τινὰ πόνοις. Exercere aliquem laboribus:vt,

Iſocr. γύμναζε σεαυτὸν πόνοις ἑκουσίοις, ὅπως ἂν δύνῃ καὶ τοὺς ἀκουσίους ὑπομένειν. *Exerce te laboribus voluntariis,vt poſſis & inuoluntarios ferre.*

τὸ σῶμα. Corpus exercere. Iſocr.

τὴν ψυχήν. Animum exercere,idem.

τοὺς παῖδας πονεῖν. (cùm infinitiuo) Exercere pueros vt laborent,vel ad laborandum. Plutarch.

4. γυμναστέον.

Xenoph. τὸ σῶμα γυμναστέον σὺν τοῖς πόνοις καὶ ἱδρῶτι. *Corpus exercendum eſt laboribus & ſudore.*

In paſſiuo.

γυμνασθῆναι περὶ τὰς χρείας. *Vſu rerum exerceri. Iſocr.*

γεγυμνασμένοι

περὶ τὰς ἐμπειρίας. Qui experientia & rerum vſu exercitati ſunt. Iſocr.

περὶ τὸ λέγειν. Qui in dicendo exercitati ſunt. idem.

τὰς ἕξεις πρὸς τὰς πολεμικὰς πράξεις. Qui ad rem militarem exercitatione habiles facti ſunt, Exercitati ad rem militarem. Iſocr.

σκεύη

γεωργικά. Inſtrumenta ruſtica.

μαγειρικά. Vaſa ſeu inſtrumenta culinaria.

ναυτικὰ ἢ πολεμικά. Inſtrumenta nautica aut bellica. Demoſt. & Poll.

ἐργάζεσθαι.

ἐργάζεσθαι

τέχνας. Exercere artes. Plato.

ῥητορικὴν καὶ φιλοσοφίαν. Rhetoricam & Philoſophiam exercere. Syneſ.

κατασκευάζειν, παρασκευάζεσθαι.

στρατιώτας. Inſtruere & armare milites. Demoſt.

τὸ πλοῖον πᾶσι. Inſtruere nauem omnibus rebus. Demoſth.

τὴν ναῦν σκεύεσιν ἰδίοις, idem.

τοὺς ἵππους χαλκοῖς περιβλήμασι. Inſtruere, armare, adornare equos ferreis munimentis. Xenoph.

Demoſt. παρεσκευασμένοι πρὸς τὸν ἀγῶνα. Inſtructi ad certamen.

σκευος, Imparatus.

κησις
μνασία
μνασμα } Exercitatio, Exercitium. *Exercice.*
μνάσιον
κημα

προγυμνάσματα, Præexercitationes, Præludia.

emoſt. τῆς ἀσκήσεως τῆς σῆς πλεῖστοι γεγόνασι μάρτυρες.

cr. γυμνασίαι αἱ πρὸς ὑγίειαν συμφέρουσαι.

hen. τὰ γυμνάσματα τῶν ἀθλούντων.

¶ Ferre aptè, quietè, pulcherrimè. Ferre ęquo animo, leuiter, facilè.

φέρειν.

ἐμμελῶς τι. Aptè ferre aliquid: vt,

Ariſtot. τὰς τύχας οἴσει κάλλιστα καὶ πάντη πάντως ἐμμελῶς. *Caſus fortuitos maximè decorè & vndiquaque aptè feret, ſcilicet homo beatus*

κάλλιστα τὰς τύχας Pulcherrimè ferre quicquid Deus dederit. *Exemplum proximè præcedit.*

εὐκόλως ἀτυχίας. Leuiter & facilè ferre res aduerſas. Ariſtot.

τι καλῶς καὶ ἔτι κάλλιστα. Xenoph.

εὐσχημόνως τὰς ἀτυχίας Æquo animo res aduerſas ferre. Idem.

τὴν κατάγνωσιν τοῦ θανάτου πρᾳότατα καὶ ἀνδρωδέστατα. Condemnationem mortis placidiſsimè & valde viriliter ſeu fortiter ferre. Xenoph. de Socrate.

εὐσχημονέστερον τὰ δεινά. Res aduerſas pulchrius ferre. Demoſt.

ῥᾳδίως τὸ γῆρας Facilè ferre ſenectutem. Plato.

καλῶς, μετρίως, εὐχερῶς, πρᾴως, γενναίως τὴν συμφοράν. Placidè, pulchrè eleganter calamitatem ferre. Iſocr. Ariſtot.

Demoſt.

Demoſth. δεῖ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας φέρειν ὅ,τι ἂν ὁ θεὸς διδῷ, γενναίως. *Decet viros bonos pulchrè ferre quicquid Deus ſingulis attribuit.*

His opponuntur.

βαρέως *&* χαλεπῶς φέρειν *De quibus vide in loco, Moleſtè ferre.*

ADIVNCTA.

¶ *Ferre.*

φέρειν τὸ τοῦ πολέμου βάρος. Diod. belli pondus ferre.

οὐδ' αὐτῆς τῆς βοῆς ἡμῶν ἀνάσχοιντο, Herodian. ne vocem quidem noſtram ſuſtinerent.

τὴν ὕβριν ἀνασχέσθαι, Dem. contumeliam ferre.

οὐκ ἐκαρτέρουν ἀκροώμενος, Æſchines, audire minimè ſuſtinebam.

πολλοὺς καὶ μεγάλους κινδύνους ὑποστῆναι, Demoſth. multa ac magna pericula ſubire.

¶ *Ferre æquo; aut patienti animo.*

ὡς ῥᾷστα φέρειν, Plat. πειρῶ, ὡς ῥᾷστα φέρειν τὰ ἀναγκαῖα, da operam, vt quæ neceſſario eueniunt, quàm facillime feras.

ῥᾳδίως καὶ πρᾴως φέρειν, idem in apol. τὴν παροῦσαν συμφορὰν ὡς ῥᾳδίως καὶ πρᾴως φέρειν, præſentem calamitatem æquo & placido animo ferre.

ἀνδρείως, καρτερῶς, καὶ μετρίως φέρειν, idem in Menex.

εὐσχημόνως φέρειν, Dem. honeſtè ac compoſito animo.

εὐκόλως καὶ ῥᾳδίως φέρειν τὰς ἄλλων βαρύτητας, Iſocr. aliorum acerbitates, & importunitates facile ferre

ἐπιεικῶς φέρειν, idem. εἰ καὶ ὅλως μάλιστα ἐπιεικῶς ἤνεγκας τὸ γεγονός, belliſſimè tuliſti.

γενναίως φέρειν τὰ ἐν ποσί, Lucian. præſtanti ac generoſo animo ferre præſentia.

πρᾳότατα, καὶ ἀνδρειότατα, φέρειν τὴν κατάγνωσιν τοῦ θανάτου, Xen. capitalem ſententiam leniſſime ac fortiſſime ferre.

ἀνεπαχθῶς φέρειν τὴν τύχην, Plut. tranquillo animo ferre.

ἀλύπως τοῦ βίου τὰ δεινὰ, vel, τὰ ἀνθρώπινα διαφέρειν, Baſil. æquo animo perferre.

πρᾴως τε, καὶ γαληνῶς φέρειν, Suid. placidè ac ſedatè ferre.

Qui nulla conuiciorum, atque contumeliarum acerbitate de æquanimitatis gradu deiici poteſt, is Baſilio ὕβρεων ὑψηλότερος dicitur, & ἄληπτος τοῖς ὑβρίζουσιν, in homil. aduerſ. Iraſc.

¶ *Ferre iniquo animo.*

ἀνιαρῶς φέρειν τὴν τελευτήν, Plat. in Axioch. mortem permoleſtè ferre.

λυπηρῶς καὶ βαρέως ἔφερον. Iſoc. grauiter moleſtéque ferebant. δεινῶς φέρειν τὸ πεπραγμένον, Herodot. 1. χαλεπῶς, καὶ δυσφόρως φέρειν τὸ πραχθέν, vt idem alio loco ait.

ἣν ἐγὼ ξυμφορὰν ὥς μοι δοκῶ, ἐν τοῖς βαρύτατα ἂν ἐνέγκαιμι, Plat. in Crit. quam ego calamitatem, vt mihi videor, ſane quàm grauiter & acerbè ferrem.

προσαλγεῖν ταύτῃ τῇ ἀτιμίᾳ, idem in Hipparch. hanc ignominiam ægerrimè ferre.

τῇ τοῦ σώματος ὕβρει περιαλγὴς γενόμενος, Diodor. ex corporis contumelia grauiſſimo dolore affectus.

δυσχεραίνειν τὸ πρᾶγμα, Demoſth. iniquo animo ferre.

δυσχεραίνειν τὴν παραίνεσιν, admonitione offendi, Philo. Et cum dat.

ταῖς λοιδορίαις αὐτῶν δυσχεραίνειν, Æſch. eorum conuitiis commoueri.

οὐδὲν ἐντεῦθεν ἐδυσχέραινε, Chryſoſt. nihil ob eam cauſam ſtomachatus eſt.

δυσχερῶς ἔχειν, idem quod vno verbo δυσχεραίνειν, Baſilius. δυσχερῶς εἶχον πρὸς τὴν ἐπάνοδον, moleſtè ferebam me ex morbo conualeſcere.

ἀγανακτεῖν, Demoſth. οὐδὲ ἀγανακτῶν ὤφθης ἐφ' ὧν ἡ πόλις πάσχει, nec vllum vnquam ob vrbis calamitates dolorem animi præ te tuliſti, nullam dolentis ſpeciem præbuiſti. Et alio loco, ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις ἠγανάκτει, βαρέως ἔφερεν, ob ea, quæ acciderant, animo excruciabatur, grauémque dolorem inde hauriebat. Aliter etiam conſtruitur nonnunquam hoc verbum, vt apud Lucian. καὶ ὃ μάλιστα ἀγανακτῶ, quódque potiſſimum ægrè fero. Cui non abſimile eſt illud apud eundem, ὃ δέ με μάλιστα πνίγει, τοῦτ' ἐστι, quod autem me maximè pungit.

¶ Ex corpore diſcedere.

ἀπαλλάττεσθαι.

τοῦ σώματος. Ex corpore diſcedere. *Xenoph.* ὅταν δὲ ἡ ψυχὴ τοῦ σώματος ἀπαλλαγῇ, τέθνηκε. *Cum anima ex corpore exiuit moritur.*

Idem, ἐκείνου ἀπαλλαγέντες. *Ab illo digreßi.*

ἐκ τῆς χώρας. [cum præpoſitione] Ex regione abire. Ariſtoteles.

Sic Iſoc

ἀπαλλάττεσθαι

Sic Iſocr. ἀπαλλάττεσθαι ἐκ τῶν ἐπιμελειῶν. Diſcedere ab adminiſtrationibus.

εἰς τὴν πατρίδα. In patriam abire.

τῆς ἀρχῆς. Magiſtratu perfungi.

ἀπαλλαγεὶς τῆς ἀρχῆς. *Magiſtratu perfunctus*, λόγου ἀπηλλάχθαι. *Diſputatione perfunctum eſſe. Plato.*

τοῦ βίου Defungi vita, Mori. Interdum ἀπαλλάττεσθαι per ſe poſitum idem ſignificat.

μεταβαίνειν ἐπί τι. Ad aliquid dicendum progredi vel tranſire.

Plutarch. ἐγὼ δ' ἐπειδὴ περὶ τῆς τῶν παίδων εὐταξίας εἴρηκα, ἐπὶ τὴν μειρακίων τὴν ἡλικίαν ἤδη μεταβήσομαι. *Ad adoleſcentum ætatem nunc tranſibo vel progrediar.*

Pro μεταβήσομαι vſurpatur etiam futurum βαδιοῦμαι.

Demoſth. ἀλλὰ παρεὶς ἐκεῖνα, πρὸς αὐτὰ τὰ τοῦ σοῦ τρόπου βαδιοῦμαι κατηγορήματα. *Sed his omiſſis ad morum tuorum accuſationes veniam.*

¶ Fieri non poteſt, vt: Non poteſt fieri, quin, &c.

οὐκ ἔστιν, ὅπως.

οὐκ ἔστιν, ὅπως οὐ, &c. cum verbo indicatiuo, vel optatiuo, aut coniunctiuo. Item, οὐχ οἷόν τε cum accuſatiuo & infinitiuo: vt,

Demoſt. οὐκ ἔστιν ὅπως ὀλίγοι πολλοῖς εὖνοι γένοιντ' ἄν. *Fieri non poteſt, vt pauci multis bene velint.*

Idem. οὐκ ἔστιν ὅπως πολυπράγμων ἀγαπήσας τοῖς παροῦσιν ἡσυχίαν ἄγει. *Non poteſt fieri, vt homo curioſus rebus præſentibus contentus ſit & tranquillitatem colat.*

Idem, οὐκ ἔστιν ὅπως ἡμάρτετε τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμενοι. *Non poteſt fieri, vt erraueritis defenſione libertatis & ſalutis ſuſcepta.*

Iſocr. οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ μαίνεσθαι δόξεις ἅπασι τοῖς ἀκούουσι. *Non poteſt fieri quin omnibus audientibus furere videaris.*

Plato. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐναντιώθη ἄν μοι τὸ εἰωθὸς σημεῖον. *Non poteſt fieri quin mihi aduerſetur hoc vſitatum ſignum.*

¶ Poteſt & ἔστιν οὐχ οἷόν τε, vel οὐχ οἷόν τε, ſequente infinitiuo, in eadem ſignificatione vſurpari: vt,

Iſoc. ἔστιν οὐχ οἷόν τε ἀποτρέπειν τῶν ἁμαρτημάτων, ἢν μή τις ἐρρωμένως ἐπιτιμήσῃ τοῖς ἁμαρτάνουσι. *Fieri non poteſt, vt homines ab errore abducantur, niſi quis duriter peccantes increpet.*

Idem, οὐχ οἷόν τε τοὺς κακῶς τρεφομένους οὐδὲ τῆς ἀρετῆς μετέχειν.

Non poteſt fieri, vt qui honeſtè educati ſunt, virtutem non aſſequantur.

Idem, οὔτε ἵππων οὔτε ἀνθρώπων οὔτε ἄλλου πράγματος οὐδενὸς οἷόν τε καλῶς ἄρχειν, ἢν μή τις χαίρῃ τῷ τοιούτων αὐτὸν δεῖ ποιεῖσθαι τὴν ἐπιμέλειαν. *Neque quis equis, neque hominibus, neque vllis alijs rebus rectè præeſſe poteſt, niſi is delectetur quorum curam agere debeat.*

Dicunt & οὐχ οἷόν τ' ἐστὶ vel ἦν: vt,

Æſchines, οὐκ ἐδόκει οἷόν τ' εἶναι τῷ νομοθέτῃ, τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον ἰδίᾳ μὲν εἶναι πονηρὸν, δημοσίᾳ δὲ χρηστόν. *Non videbatur legiſlatori fieri poſſe, vt idem homo & priuatim improbus, & publicè bonus eſſet.*

Sic & οὐκ ἔστι vſurpatur, ſequente accuſatiuo, & præterea infinitiuo, vel ſolo vel addita voce μή: vt,

Demoſth. 2. Olynth. οὐκ ἔστιν ἀδικοῦντα, καὶ ἐπιορκοῦντα καὶ ψευδόμενον, δύναμιν βεβαίαν κτήσασθαι. *Non poteſt fieri vt ille qui iniuſte agit, & peierat, & mentitur ſtabilem potentiam conſequatur.*

Chryſoſt. οὐκ ἔστι τὸν ἀρετῆς ἐπιμελούμενον μὴ πολλοὺς ἔχειν ἐχθρούς. *Fieri non poteſt, quin qui virtutis ſtudioſus eſt, multos habeat hoſtes.*

Demoſth. οὐκ ἔστι ἄρχειν τῶν στρατιωτῶν μὴ διδόντα μισθόν. *Non poteſt fieri, vt militibus imperet, qui ſtipendia non ſoluit.*

¶ Fieri non poteſt, Impoſſibile eſt, &c.

ἀδύνατον.

τοὺς ἐν ἀρετῇ ὄντας παρὰ πάντων ἀκούειν καλῶς. Non poteſt fieri, vt qui virtutis ſtudioſi ſunt, bene audiant ab omnibus. Chryſoſt.

σωθῆναι μὴ ποιοῦντα τὰ κατ' ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ ἔργα. [cum infinitiuo paſſiuo] Impoſſibile eſt illum ſaluari, qui non facit opera ſecundum mandatum Dei. Baſilius.

ἀδύνατον.

τὸν μηδὲν πράττοντα, πράττειν εὖ. Fieri non poteſt vt felix ſit, vel vt bene cum eo agatur, qui nihil agit. *Nota eſt enim phraſis,* πράττειν εὖ, *vel,* πράττειν καλῶς, *ex loco, Felicem eſſe, &c.*

σοι τοῦτο ποιεῖν (cum datiuo perſonę) Impoſſibile eſt tibi hoc facere, vel vt hoc facias, i. Non potes hoc facere.

Plato, ἀδύνατον καὶ Θεῷ ἐθέλειν αὐτὸν ἀλλοιοῦν. *Impoſſibile eſt Deo, velle ſe immutare, hoc eſt, Deus non poteſt aliam naturam aſſumere.*

2. ἀμήχανον.

μὴ πεπαιδευθέντα τοῦ δικαίου, δύνασθαι τὰς ἀμφισβητήσεις ὀρθῶς διακρίνειν. Fieri non poteſt, vt qui in iure non ſit inſtitutus, controuerſias recte dirimat & diiudicet. Syrac. 4.

ἀμήχανον

ἀνθρώπῳ δυνηθῆναι θείαν ἐνεγκεῖν ὁμιλίαν. Impoſſibile eſt homini, Dei colloquium ſuſtinere. Chryſoſt.

τὰ μεγάλα πρὸ τῶν μικρῶν παιδευθῆναι. Impoſſibile eſt magna ante parua diſcere. Philo. *Vbi nota ἀμήχανον cum infinitiuo paſſiuo conſtructum eſſe.*

¶ Fieri poteſt. Fieri non poteſt.

ἐνδέχεται: cum accuſatiuo, vel datiuo & infinitiuo: vt,

ἐνδέχεται

τὸν μάλιστα εὐθηνοῦντα μεγάλαις συμφοραῖς περιπεσεῖν ἐπὶ γήρως. Fieri poteſt, vt qui ſecunda fortuna viuerit, is in maximas incidat calamitates in ſenectute. Ariſtot. Eth. 1.

Luc. cap. 13. οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι ἔξω Ἱερουσαλήμ. *Fieri non poteſt, vt propheta pereat extra Ieruſalem.*

τῷ μακαρίως βεβιωκότι μέχρι γήρως, πολλὰς μεταβολὰς συμβαίνειν. (cum datiuo perſonæ) Fieri poteſt, vt qui beatam vitam vſque ad ſenectutem protulerit, ei multæ mutationes contingant. Ariſtot.

ἀδικεῖν ἑαυτὸν (cum infinitiuo) Poteſt fieri, vt quis ſibi iniuriam faciat, Ariſtot. Eth. 5.

ADIVNCTA.

¶ *Poſſibile, vel, impoſſibile.*

ἐβουλόμην ἂν χαρίζεσθαί σοι, εἴ μου δυνατὰ ἐδέου, Plat. in Protag. gratificari tibi vellem, ſi ea à me peteres, quæ meatum virium eſſent.

καθόσον μετασχεῖν ἀνθρωπίνῃ φύσει ἀθανασίας ἐνδέχεται, id eſt, δύναται, idem in Eraſiſt. quantum mortalis natura immortalitatis particeps eſſe poteſt.

τὴν ἐνδεχομένην ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι τοῦ νοσοῦντος, ægrotantis curam, quoad eius fieri poteſt, gerere.

ὑπάρχειν. οὐδὲ βουλομένοις ὑπάρχει τυχεῖν τῆς δωρεᾶς, Greg. id eſt ἐνδέχεται vel, δυνατόν ἐστι, ne cupientibus quidem beneficij huiuſce compotes eſſe licet. de baptiſmo loquitur. οὐκ ἂν ὑπῆρξέ μοι, &c. Lucian. vel οὐκ ἂν ἐξεγένετο non mihi licuiſſet.

ηὐξάμην ἄν, εἴπερ ἦν ἐν δυνατῷ, idem. optarem, ſiquidem fieri poſſet.

εἰς ἐφικτὸν τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει. Greg. vt mortali naturæ aſſequi datum eſt. ἀρχῆς ἐπιθυμοῦμεν οὔτε γενέσθαι δυνατῆς, Iſocr. imperium expetimus, quod ne contingere quidem poteſt.

ταῦτα μὲν οὐχ οἷόν τε ἄλλως ἔχειν idem. hæc quidem fieri nequit vt aliter ſe habeant, aliter ſe habere non poſſunt.

δεῖ πλείω χάριν αὐτοὺς ἡμῖν ἔχειν. *Etſi actionibus noſtris valde ipſis aduerſamur: decet tamen eos nobis maiorem gratiam habere.*

3. εἰ μὴ, γε δήπου.

Demoſth. εἰ μὴ καὶ δι' ἐκεῖνα δεῖ μισεῖν, διὰ ταῦτά γε ἀπιστεῖν δήπου προσήκει. *Si non propter illa eſt odio proſequendus, propter hæc tamen nulla eſt ei fides habenda.*

εἰ καὶ, cum indicatiuo ſequente ὅμως, Iſocr. Demoſt.

καί τοι, ſequitur ὅμως. Iſocr.

εἰ καὶ ſequitur ἀλλά γε. Iſoc.

εἰ καὶ ſequitur ὅμως. Iſocr.

εἰ καὶ vel εἰ δὲ καὶ, ſequitur ἀλλ' οὖν cum ὅτι γε, vel εἴ γε, vel ſimili voce, habente ſibi adiunctam ſyllabam γε: vt.

Demoſthen εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο δύναιτο τὰ μαθήματα ταῦτα ποιεῖν ἀγαθόν, ἀλλ' οὖν ἀποτρέπει γε τοὺς νεωτέρους πολλῶν ἁμαρτημάτων. *Et ſi nullum alium fructum hæc ſtudia adferrent: tamen abducerent iuniores à multis delictis.*

ἂν καὶ cum coniunctiuo ſequitur ἀλλ' οὖν cum alia quadam dictione & ſyllaba γε, eodem modo, quo in præcedente Demoſthenis ſententia oſtenſum eſt.

εἰ καὶ, cum coniunctiuo, ſequitur ἀλλὰ [ſine οὖν] & dictio quædam, ſyllaba γε veſtra.

¶ In particulis καὶ εἰ καὶ περ, καί τοι & ſimilibus, pro Etſi vel Quanquam poſitis, nonnunquam aduerſatiua vox, reſpondens Latinæ dictioni Tamen, diſſimulatur: vt.

Demoſth καὶ μὴ τυχὼν ὧν δέομαί σου, οὐκ ὀργισθήσομαι. *Etiam ſi non conſequor, quæ à te peto, tamen non ſuccenſebo.*

Idem, ταῦτ' εἰ καὶ σμικρά τις ἡγεῖται μεγάλα ἐστὶ τοῖς εὖ φρονοῦσι. *Et ſi hæc parua videri poſſunt: magna tamen ſapientibus ſunt.*

Idem δεῖ με, καίπερ οὐ φιλολοίδορον ὄντα φύσει, αὐτὰ τὰ ἀναγκαιότατα εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ. *Oportet me quamuis à maledictis abhorream, tamen maxime neceſſaria dicere.*

Idem οὐδενὸς πώποτ' οὐδ' ἐξετασθείην κατήγορος, καίτοι ἀγανακτῶ ὑπὲρ ὧν οἱ πολλοὶ πάσχουσι. *Neminem vnquam accuſabo, quamuis ſuccenſeam propter iniurias populo illatas.*

Exſpectare, Præſtolari.

ἀναμένειν
περιμένειν
ἐκδέχεσθαι
προσδέχεσθαι
ἀπεκδέχεσθαι

προσδοκᾶν
δοκάζειν
δοκεῖν
ἐπέχειν
ἐπιμένειν
μένειν
παραφυλάττειν
προσδέχεσθαι
ὑπομένειν
} τί. Exſpectare aliquid. *Attendre quelque choſe.*

Demoſthenes, οὐκ ἀνέμειναν τὸν κήρυκα. *Non expectarunt caduceatorem.*

Idem, ἆρά γε οἴεσθε τοὺς ἐχθροὺς τὰς κακουργίας ἀναμένειν; *Num putatis hoſtes eluſiones improbas expectaturos eſſe?*

Idem, περιμένομεν τοὺς καιρούς, ἐν οἷς ἀνήκεστόν τι κακὸν ἀλλήλους ἐργάσασθαι δυνησόμεθα. *Exſpectamus occaſionem ad tempus, vbi viciſſim nobis mutuo immedicabile damnum inferamus.*

Demoſth. τοὺς ἐτησίας περιμένειν, ἢ τὸν χειμῶνα. *Eteſias* exſpectare, aut hyemem.*

Idem, πάνθ' ὅσα ἐβούλεσθε ὑμῖν ἔσεσθαι, προσδοκήσαντες. *Exſpectantes, omnia, quæ voluiſtis vobis contingere.*

προσδοκᾶν ἐπιστολήν τινος. *Expectare literas alicuius. Plutarch.*

Chryſo. ἐν τῇ εὐδίᾳ ὢν τοῦ βίου, ἐκδέχου ποτὲ καὶ χειμῶνα πραγμάτων. *Cùm tranquillam degis vitam, exſpecta aliquando tempeſtatem tuis rebus adfore.*

Mileſius apud Laertium οἵους ἂν ἐράνους εἰσενέγκῃς τοῖς γονεῦσι, τοιούτους αὐτὸς ἐν τῷ γήρᾳ παρὰ τῶν τέκνων προσδέχου. *Qualia in parentes contuleris beneficia, talia in ſenectute à liberis tuis exſpecta.*

Et Pittacus ibidem, ἃ ἂν αὐτὸς τοῖς γονεῦσι δράσῃς, ταῦτα προσδέχου παθεῖν καὶ αὐτός. *Quæ ipſe erga parentes tuos feceris, eadem exſpecta pati & tu. Vbi obſerua verbum* προσδέχου *ſequi infinitiuum, cùm in præcedente dicto iunctum ſit prapoſitioni* παρὰ, *habenti genitiuum perſonæ.*

*ADIVNCTA.

¶ *Expectare.*

ἐπιεικῶς συχνὸν ἐπιμένειν χρόνον. Plat. perdiu operiri.

ἀναμένειν, idem. ἡμεῖς δὲ καὶ χθὲς σε πολὺν χρόνον ἀναμειναμένοι, expectauimus. ἑτέραν ζωὴν ἀναμένειν Chryſoſt.

περιμένειν, idem quod ἀναμένειν, Lucian. οὐ περιμείνας ἐμὲ τὸ τέλος τοῦ λόγου, non præſtolatus tantiſper, dum ipſe dicendi finem feciſſet.

περιμένοντες εἰ αὖ ἀντιγράφοι, Lucian. operientes, dum tamen reſcribat.

καραδοκεῖν, Phil. ἐκαραδόκει τῆς εἱμαρμένης τὸ πέρας.

ἐκδέχεσθαι Greg. ἐκδέχεσθαι τὸ τέλος, fatum expectare.

τὴν πληγὴν ἐκδεχομένους, ἀπήλλαξε, Chryſoſt. ad Galat.

Cùm aliquid in expectatione eſt, ἐπίδοξον dicitur, vel, ἐν ἐπιδόξῳ ἐστί. Herod. πολλοὶ πεπτώκασιν εἰς νόσους, πολλοὶ δὲ ἐπίδοξοι ταῦτα πείσεσθαι. multi in morbos inciderunt, de multis idem expectatur. GALL. *on n'attend autre choſe qu'ils y tombent.* μεγάλα μὲν κακὰ πεπονθώς, ἔτι δὲ μείζονα ἐπίδοξος ὢν πάσχειν, Antiph.

προσδοκᾶν, expectare, inde προσδόκιμος, idem quod ἐπίδοξος. Diod. τὸν δὲ Πολυπέρχοντα προσδόκιμον εἶναι συντόμως ἥξειν εἰς τὴν Ἀττικὴν μετὰ δυνάμεως, Polyperchontis autem aduentum in Atticam cum militaribus copiis iam iamque expectari.

Et Thucyd. ἄλλη στρατεία προσδόκιμος ἦν, alius exercitus expectabatur.

τὸ θαυμαστὸν μεγάλην προσδοκίαν ἔχοντος ὡς ἐρῶντος ἐμοῦ, Plat. in Symp. mirabile quiddam à me expectans.

μένειν
καταμένειν } Manere, Permanere, *idem quod expectare.*

Demoſth. οὐκ ἀσφαλὲς εἶναι μένειν παρά τινι. *Non eſſe tutum manere vel expectare apud aliquem.*

Iſoc. ᾐσθανόμενος ὅτι μέλλομεν αὐτοῦ καταμένειν. *Cùm ſenſiſſet, nos ibi manſuros.*

παραμένειν τινί. Manere apud aliquem: vt,

Plato, ἀλλά μοι παραμείνατε τοσοῦτον χρόνον. *Sed apud me tam diu manere.*

¶ Exemplum proponere, præbere, dare.

παράδειγμα {

καταστῆσαι τοῖς ἄλλοις τι. Exempli loco proponere aliquid aliis: vt,

Iſocr. βούλομαι δὲ παράδειγμα καταστῆσαι τὴν φύσιν τὴν ἐμαυτοῦ τοῖς ἄλλοις πολίταις. *Volo meos mores aliis ciuibus tanquam exemplum proponere.*

Idem, τὴν σαυτοῦ δικαιοσύνην παράδειγμα τοῖς ἄλλοις κατάστησον. *Tua iuſtitia alijs exemplo ſit.*

ποιεῖσθαί τι. Aliquid exempli loco proponere.

τι ἔχειν. Exemplar aliquod habere vel ſibi proponere. Ariſt.

τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ποιεῖν. Aliis hominibus exemplum ſtatuere. Lycurg.

παρέχειν ἑαυτὸν περί τινων: vt,

Iſocr. δεῖ τὸν διδάσκαλον περὶ τῶν τοιούτων αὑτὸν παράδειγμα παρέχειν. *Decet præceptorem in iis (rebus bonis) ſeipſum diſcipulis ſuis exempli loco proponere.*

οἰκεῖον καὶ καλὸν ἔχειν λεγομένων. Domeſticum & elegans exemplum habere illorum quæ dicuntur.

παραδείγματος ἕνεκα εἰπεῖν τι. Exempli cauſa dicere aliquid. Demoſth.

ἀντίγραφον } γραμμάτων. Exemplum literarum. Noſtrates autem
ἀπόγραφον } copiam epiſtolæ appellant. Demoſth.

παράδειγμα πᾶσι γνώριμον. Exemplum omnibus notum. Demoſthenes.

ἀντίγραφα (ſine adiunctione) Exemplaria huius vel illius autoris. Athen. & Euſebius.

*ADIVNCTA.

¶ *Exemplum aliis per alicuius ſupplicium dare.*

τοῖς δ' ἄλλοις παράδειγμα ὀνήσει, Plat. aliis profuturum eſt hoc exemplum, alij hoc exemplo meliores fient.

πάντες τοῖς ἑτέρων παραδείγμασι χρώμενοι, μᾶλλον εὐλαβεῖς αὐτοὶ γίγνονται, Demoſth. omnes aliorum exemplis eruditi, cautiores in poſterum fiunt.

παράδειγμα γενήσεται τοῖς ἄλλοις μὴ τίθεσθαι τοιούτους νόμους, documento aliis erit, vt ne tales leges inſtituant.

αἱ προκατεγνωσθέντων ἀπαραίτητοι τιμωρίαι ἀνακοπὴν οὐ βραχεῖαν ἐργάζονται τοῖς ζηλωταῖς τῶν ὁμοίων ἐπιτηδευμάτων, Phil. ſeuera eorum, qui prius condemnati ſunt, ſupplicia, non parum eos reprimunt, qui iiſdem vitiis ſtudent.

ὧν αἱ συμφοραὶ τοὺς ἄλλους ἐνουθέτησαν, δέει τοῦ μὴ παραπλήσια παθεῖν, quorum calamitatibus alij eruditi ſunt, metuentes nimirum, ne in eaſdem pœnas inciderent.

ταῦτα ὁρῶντες τὰ παραδείγματα σωφρονίζονται, Phil id eſt, νουθετοῦνται, βελτίους ποιοῦνται, vel, vnico verbo, βελτιοῦνται, vt apud eundem, αἱ γὰρ ἑτέρων τιμωρίαι βελτιοῦσι τοὺς πολλούς, φόβῳ τοῦ μὴ παραπλήσια παθεῖν, meliores reddunt.

παράδειγμα τὸν τοιοῦτον ποιῆσαι τοῖς ἄλλοις, ἵν' ὦσι μετριώτεροι, Demoſt. exemplum in eo ſtatuere, vt alij modeſtius ſe gerant.

εἰς ἀγῶνα ἄμεινον ἡμῶν ἤσκηται ἐκεῖνος, Demoſth. in cauſis agendis exercitatior.

τὰ τοιαῦτα οὐ παρέργως μεμελέτηται αὐτῷ,Lucian. non leuiter ac perfunctorie huiuſmodi rebus ſtuduit.

2. ἀσκητέον.

Xenoph. ὅπως τοῖς πολεμικοῖς τέχναις δεῖ χρῆσθαι, ἀσκητέον. *Quomodo bellicis artibus vtendum ſit, exercitatione diſcendum eſt.*

In paſſiuo.

ἀσκηθεὶς τὰ πολεμικά. *Qui in rebus bellicis exercitatus eſt. Athenæus.*

Demoſth. εἰς δὲ ἀγῶνα ἄμεινον ἡμῶν ἐκεῖνος ἤσκηται. *Ad prælium melius ille, quàm nos exercitatus eſt.*

προασκεῖν τινά. Præparare aliquem. Iſocr.

3. γυμνάζειν.

γυμνάζειν
- τινὰ πόνοις. Exercere aliquem laboribus: vt,
  Iſocr. γύμναζε σεαυτὸν πόνοις ἑκουσίοις, ὅπως ἂν δύνῃ καὶ τοὺς ἀκουσίους ὑπομένειν. *Exerce te laboribus voluntariis, vt poſſis & inuoluntarios ferre.*
- τὸ σῶμα. Corpus exercere. Iſocr.
- τὴν ψυχήν. Animum exercere, idem.
- τοὺς παῖδας πονεῖν. (cùm infinitiuo) Exercere pueros vt laborent, vel ad laborandum. Plutarch.

4. γυμναστέον.

Xenoph. τὸ σῶμα γυμναστέον σὺν τοῖς πόνοις καὶ ἱδρῶτι. *Corpus exercendum eſt laboribus & ſudore.*

In paſſiuo.

γυμνασθῆναι περὶ τὰς χρείας. *Vſu rerum exerceri. Iſocr.*

γεγυμνασμένοι
- περὶ τὰς ἐμπειρίας. Qui experientia & rerum vſu exercitati ſunt. Iſocr.
- περὶ τὸν λόγον. Qui in dicendo exercitati ſunt. idem.
- τὰς ἕξεις πρὸς τὰς πολεμικὰς πράξεις. Qui ad rem militarem exercitatione habiles facti ſunt, Exercitati ad rem militarem. Iſocr.

σκεύη
- γεωργικά. Inſtrumenta ruſtica.
- μαγειρικά. Vaſa ſeu inſtrumenta culinaria.
- ναυτικὰ ἢ πολεμικά. Inſtrumenta nautica aut bellica. Demoſt. & Poll.

ἐργάζεσθαι.

ἐργάζεσθαι
- τέχνας. Exercere artes. Plato.
- ῥητορικὴν καὶ φιλοσοφίαν. Rhetoricam & Philoſophiam exercere. Syneſ.

κατασκευάζειν, παρασκευάζειν.

κατασκευάζειν
στρατιώτας. Inſtruere & armare milites. Demoſt.
τὸ πλοῖον πᾶσι. Inſtruere nauem omnibus rebus. Demoſth.
τὴν ναῦν σκεύεσιν ἰδίοις, idem.
τοὺς ἵππους χαλκοῖς περιβλήμασι. Inſtruere, armare, adornare equos ferreis munimentis. Xenoph.

¶ *Demoſt.* παρεσκευασμένοι πρὸς τὸν ἀγῶνα. Inſtructi ad certamen.

ἀπαράσκευος, Imparatus.

ἄσκησις
γυμνασία
γύμνασμα
γυμνάσιον
ἄσκημα
Exercitatio, Exercitium. *Exercice.*

προγυμνάσματα, Præexercitationes, Præludia.

Demoſt. τῆς ἀσκήσεως τῆς σῆς πλεῖστοι γεγένηνται μάρτυρες.
Iſocr. γυμνασίαι αἱ πρὸς ὑγίειαν συμμοίρουσαι.
Athen. τὰ γυμνάσματα τῶν ἀθλούντων.

¶ Ferre aptè, quietè, pulcherrimè. Ferre æquo animo, leuiter, facilè.

φέρειν.

φέρειν
ἐμμελῶς τι. Aptè ferre aliquid: vt,
Ariſtot. τὰς τύχας οἴσει κάλλιστα καὶ πάντῃ πάντως ἐμμελῶς. *Caſus fortuitos maximè decorè & vndiquaque aptè feret, ſcilicet homo beatus*
κάλλιστα τὰς τύχας Pulcherrimè ferre quicquid Deus dederit. *Exemplum proxime præcedit.*
εὐκόλως ἀτυχίας Leuiter & facilè ferre res aduerſas. Ariſtot.
τι καλῶς καὶ ὡς ἐνὶ κάλλιστα Xenoph.
εὐσχημόνως τὰς ἀτυχίας Æquo animo res aduerſas ferre. Idem.
τὴν κατάγνωσιν τοῦ θανάτου πραότητι καὶ ἀνδρωδέστατα. Condemnationem mortis placidiſſime & valde viriliter ſeu fortiter ferre. Xenoph. de Socrate.
εὐσχημονέστερον τὰ δεινά. Res aduerſas pulchrius ferre. Demoſt.
ῥᾳδίως τὸ γῆρας Facile ferre ſenectutem. Plato.
καλῶς, μετρίως, εὐχερῶς, πρᾴως, γενναίως τὰς συμφοράς. Placidè, pulchrè eleganter calamitatem ferre. Iſocr. Ariſtot. Demoſt.

Demoſth. δεῖ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας φέρειν, ὅ,τι ἂν Θεὸς διδῷ, γενναίως. *Decet viros bonos pulchrè ferre quicquid Deus ſingulis attribuit.*

His opponuntur.

βαρέως *&* χαλεπῶς φέρειν *De quibus vide in loco, Moleſtè ferre.*

ADIVNCTA.

¶ *Ferre.*

φέρειν τὸ τοῦ πολέμου βάρος. Diod. belli pondus ferre.

οὐδ᾽ αὖ τῆς βοῆς ἡμῶν ἀνέχοιντο, Herodian. ne vocem quidem noſtram ſuſtinerent.

τὴν ὕβριν ἀνασχέσθαι, Dem. contumeliam ferre.

οὐκ ἐκαρτέρουν ἀκροώμενος. Æſchines, audire minimè ſuſtinebam.

πολλοὺς καὶ μεγάλους κινδύνους ὑποστῆναι, Demoſth. multa ac magna pericula ſubire.

¶ *Ferre æquo, aut patienti animo.*

ὡς ῥᾷστα φέρειν, Plat. πειρῶ, ὡς ῥᾷστα φέρειν τὰ ἀναγκαῖα, da operam, vt quæ neceſſario eueniunt, quàm facillime feras.

ῥᾳδίως καὶ πρᾴως φέρειν, idem in apol. τὴν παροῦσαν συμφορὰν εὖ ῥᾳδίως καὶ πρᾴως φέρειν, præſentem calamitatem æquo & placido animo ferre.

ἀνδρείως, κοσμίως, καὶ μετρίως φέρειν, idem in Menex.

εὐσχημόνως φέρειν, Dem. honeſte ac compoſito animo.

εὐκόλως καὶ ῥᾳδίως φέρειν τὰς ἄλλων βαρύτητας. Iſocr. aliorum acerbitates, & importunitates facile ferre

ἐπιεικῶς φέρειν, idem. εἰ καὶ ὅτι μάλιστα ἐπιεικῶς ἤνεγκας τὸ γεγονός, belliſſimè tuliſti.

ἀγεννῶς φέρειν τὰ ἐν ποσί, Lucian. præſtanti ac generoſo animo ferre præſentia.

πρᾳότατα, καὶ ἀνδρειότατα, φέρειν τὴν κατάγνωσιν τοῦ θανάτου, Xen. capitalem ſententiam leniſſime ac fortiſſime ferre.

ἀνεπαχθῶς φέρειν τὴν τύχην, Plut. tranquillo animo ferre.

ἀλύπως τοῦ βίου τὰ ἀχθεινά, vel, τὰ ἀνθρώπινα διαφέρειν, Baſil. æquo animo perferre.

πρᾴως τε, καὶ γαληνῶς φέρειν, Suid. placidè ac ſedatè ferre.

Qui nulla conuiciorum, atque contumeliarum acerbitate de æquanimitatis gradu deiici poteſt, is Baſilio ὕβρεων ὑψηλότερος dicitur, & ἀνώτερος τοῖς ὑβρίζουσι, in homil. aduerſ. Iraſc.

¶ *Ferre iniquo animo.*

ἀνιαρῶς φέρειν τὴν τελευτήν, Plat. in Axioch. mortem permoleſtè ferre.

λυπηρῶς καὶ βαρέως ἔφερον. Iſoc. grauiter moleſtéque ferebant. δεινῶς φέρειν τὸ πεπραγμένον, Herodot. l. χαλεπῶς, καὶ δυσφόρως φέρειν τὸ πραχθέν, vt idem alio loco ait.

ἣν ἐγὼ ξυμφορὰν ὥς μοι δοκῶ ἐν τοῖς βαρύτατα ἂν ἐνέγκαιμι, Plat. in Crit. quam ego calamitatem, vt mihi videor, ſanè quàm grauiter & acerbè ferrem.

περιαλγεῖν ταύτῃ τῇ ἀτιμίᾳ, idem in Hipparch. hanc ignominiam ægerrimè ferre.

τῇ τοῦ σώματος ὕβρει περιαλγὴς γενόμενος, Diodor. ex corporis contumelia grauiſſimo dolore affectus.

δυσχεραίνειν τὸ πρᾶγμα. Demoſth. iniquo animo ferre.

δυσχεραίνειν τὴν παραίνεσιν, admonitione offendi, Philo. Et cum dat. ταῖς λοιδορίαις αὐτῶν δυσχεραίνειν, Æſch. eorum conuitiis commoueri.

οὐδὲν ἐντεῦθεν ἐδυσχέρανε, Chryſoſt. nihil ob eam cauſam ſtomachatus eſt.

δυσχερῶς ἔχειν, idem quod vno verbo δυσχεραίνειν, Baſilius. δυσχερῶς εἶχον πρὸς τὴν ἐπάνοδον, moleſtè ferebam me ex morbo conualeſcere.

ἀγανακτεῖν, Demoſth. οὐδὲ ἀγανακτῶν ὤφθης ὑπὲρ ὧν ἡ πόλις πάσχει, nec vllum vnquam ob vrbis calamitates dolorem animi præ te tuliſti, nullam dolentis ſpeciem præbuiſti. Et alio loco, ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις ἠγανάκτει, βαρέως ἔφερεν, ob ea, quæ acciderant, animo excruciabatur, grauémque dolorem inde hauriebat. Aliter etiam conſtruitur nonnunquam hoc verbum, vt apud Lucian. καὶ ὃ μάλιστα ἀγανακτῶ, quódque potiſſimum ægrè fero. Cui non abſimile eſt illud apud eundem, ὃ δέ με μάλιστα πνίγει, τοῦτ' ἐστίν, quod autem me maximè pungit.

¶ Ex corpore diſcedere.

ἀπαλλάττεσθαι.

τοῦ σώματος. Ex corpore diſcedere.

Xenoph. ὅταν ἡ ψυχὴ τοῦ σώματος ἀπαλλαγῇ, τέθνηκε. *Cùm anima ex corpore exiuit moritur.*

Idem, ἐκείνου ἀπαλλαγέντες. *Ab illo digreſſi.*

ἐκ τῆς χώρας. [cum præpoſitione] Ex regione abire. Ariſtoteles.

r.

Sic Iſoc

ἀπαλλάττεσθαι

Sic Iſocr. ἀπαλλάττεσθαι ἐκ τῶν ἐπιμελειῶν. *Diſcedere ab adminiſtrationibus.*

εἰς τὴν πατρίδα. In patriam abire.

τῆς ἀρχῆς. Magiſtratu perfungi.

ἀπαλλαγεὶς τῆς ἀρχῆς. *Magiſtratu perfunctus.* λόγου ἀπηλλάχθαι. *Diſputatione perfunctum eſſe. Plato.*

τοῦ βίου Defungi vita, Mori. Interdum ἀπαλλάττεσθαι per ſe poſitum idem ſignificat.

μεταβαίνειν ἐπί τι. Ad aliquid dicendum progredi vel tranſire.

Plutarch. ἐγὼ δὲ ἐπειδὴ περὶ τῆς τῶν παίδων εὐταξίας εἴρηκα, ἐπὶ τῶν μειρακίων τὴν ἡλικίαν ἤδη μεταβήσομαι. *Ad adoleſcentum ætatem nunc tranſibo vel progrediar.*

Pro μεταβήσομαι vſurpatur etiam futurum βαδιοῦμαι.

Demoſth. ἀλλὰ παρεὶς ἐκεῖνα, πρὸς αὐτὰ τὰ τοῦ σοῦ τρόπου βαδιοῦμαι κατηγορήματα. *Sed his omiſsis ad morum tuorum accuſationes veniam.*

❡ Fieri non poteſt, vt: Non poteſt fieri, quin, &c.

οὐκ ἔστιν, ὅπως.

οὐκ ἔστιν, ὅπως οὐ, &c. cum verbo indicatiuo, vel optatiuo, aut coniunctiuo. Item, οὐχ οἷόν τε cum accuſatiuo & infinitiuo: vt,

Demoſt. οὐκ ἔστιν ὅπως ὀλίγοι πολλοῖς εὖνοι γένοιντ᾽ ἄν. *Fieri non poteſt, vt pauci multis bene velint.*

Idem. οὐκ ἔστιν ὅπως πολυπράγμων ἀγαπήσας τοῖς παροῦσιν ἡσυχίαν ἄξει. *Non poteſt fieri, vt homo curioſus rebus præſentibus contentus ſit, & tranquillitatem colat.*

Idem, οὐκ ἔστιν ὅπως ἡμάρτετε τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμενοι. *Non poteſt fieri, vt erraueritis defenſione libertatis & ſalutis ſuſcepta.*

Iſocr. οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ μαίνεσθαι δόξεις ἅπασι τοῖς ἀκούουσι. *Non poteſt fieri quin omnibus audientibus furere videaris.*

Plato. οὐ γὰρ ἔσθ᾽ ὅπως οὐκ ἠναντιώθη ἄν μοι τὸ εἰωθὸς σημεῖον. *Non poteſt fieri quin mihi aduerſetur hoc vſitatum ſignum.*

❡ Poteſt & ἐστὶν οὐχ οἷόν τε, vel οὐχ οἷόν τε, ſequente infinitiuo, in eadem ſignificatione vſurpari: vt,

Iſoc. ἔστιν οὐχ οἷόν τε ἀποτρέπειν τῶν ἁμαρτημάτων, ἢν μή τις ἐρρωμένως ἐπιπλήττῃ τοῖς ἁμαρτάνουσι. *Fieri non poteſt, vt homines ab errore abducantur, niſi quis duriter peccantes increpet.*

Idem, οὐχ οἷόν τε τοὺς κακῶς τεθραμμένους τῆς ἀρετῆς μετέχειν.

Non poteſt fieri, vt qui honeſtè educati ſunt, virtutem non aſſequantur.

Idem, οὔτε ἵππων οὔτε ἀνθρώπων οὔτε ἄλλου πράγματος οὐδενὸς οἷόν τε καλῶς ἄρχειν, ἣν μή τις χαίρῃ τῷ τοιούτων αὐτὸν δεῖ ποιεῖσθαι τὴν ἐπιμέλειαν. *Neque quis equis, neque hominibus, neque vlli alij rei rectè praeeſſe poteſt, niſi is delectetur quorum curam agere debeat.*

Dicunt & οὐχ οἷόν τ' ἐστὶ vel εἶναι: vt,

Æſchines, οὐκ ἐδόκει οἷόν τ' εἶναι τῷ νομοθέτῃ, τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον ἰδίᾳ μὲν εἶναι πονηρὸν, δημοσίᾳ δὲ χρηστόν. *Non videbatur legiſlatori fieri poſſe, vt idem homo & priuatim improbus, & publicè bonus eſſet.*

Sic & οὐκ ἔστι vſurpatur, ſequente accuſatiuo, & præterea infinitiuo, vel ſolo, vel addita voce μή: vt,

Demoſth. 2. Olynth. οὐκ ἔστιν ἀδικοῦντα, καὶ ἐπιορκοῦντα καὶ ψευδόμενον, δύναμιν βεβαίαν κτήσασθαι. *Non poteſt fieri vt ille qui iniuſte agit, & peierat, & mentitur, ſtabilem potentiam conſequatur.*

Chryſoſt. οὐκ ἔστι τῆς ἀρετῆς ἐπιμελούμενον μὴ πολλοὺς ἔχειν ἐχθρούς. *Fieri non poteſt, quin qui virtutis ſtudioſus eſt, multos habeat hoſtes.*

Demoſth. οὐκ ἔστιν ἄρχειν τῶν στρατιωτῶν μὴ διδόντα μισθόν. *Non poteſt fieri, vt militibus imperet, qui ſtipendia non ſoluit.*

¶ Fieri non poteſt, Impoſſibile eſt, &c.

ἀδύνατον

- τοὺς ἐν ἀρετῇ ὄντας παρὰ πάντων ἀκούειν καλῶς. Non poteſt fieri vt qui virtutis ſtudioſi ſunt, bene audiant ab omnibus. Chryſoſt.
- σωθῆναι μὴ ποιοῦντα τὰ κατ' ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ ἔργα. [cum infinitiuo paſſiuo] Impoſſibile eſt illum ſaluari, qui non facit opera ſecundum mandatum Dei. Baſilius.

ἀδύνατον

- τὸν μηδὲν πράττοντα, πράττειν εὖ. Fieri non poteſt vt felix ſit, vel vt bene cum eo agatur qui nihil agit. *Nota eſt enim phraſis,* πράττειν εὖ, *vel,* πράττειν καλῶς, *ex loco, Felicem eſſe, &c.*
- σοι τοῦτο ποιεῖν (cum datiuo perſonę) Impoſſibile eſt tibi hoc facere, vel vt hoc facias, i. Non potes hoc facere.

Plato, ἀδύνατον καὶ Θεῷ ἐθέλειν αὑτὸν ἀλλοιοῦν. *Impoſſibile eſt Deo, velle ſe immutare, hoc eſt, Deus non poteſt aliam naturam aſſumere.*

2. ἀμήχανον.

- μὴ προπαιδευθέντα τοῦ δικαίου, δύνασθαι τὰς ἀμφισβητήσεις ὀρθῶς διακρίνειν. Fieri non poteſt, vt qui in iure non ſit inſtitutus, controuerſias rectè dirimat & diiudicet. Syrac. 4.

ἀμήχανον

ἀνθρώπῳ δυνηθῆναι θείαν ὑπενεγκεῖν ὁμιλίαν. Impoſſibile eſt homini, Dei colloquium ſuſtinere. Chryſoſt.

τὰ μεγάλα πρὸ τῶν μικρῶν παιδευθῆναι. Impoſſibile eſt magna ante parua diſcere. Philo. *Vbi nota ἀμήχανον cum infinitiuo paſſiuo conſtructum eſſe.*

¶ Fieri poteſt. Fieri non poteſt.

ἐνδέχεται: cum accuſatiuo, vel datiuo & infinitiuo: vt,

ἐνδέχεται

τὸν μάλιστα δ' εὐθηνοῦντα μεγάλαις συμφοραῖς περιπεσεῖν ἐπὶ γήρως. Fieri poteſt, vt qui ſecunda fortuna viuxerit, is in maximas incidat calamitates in ſenectute. Ariſtot. Eth. 1.

Luc. cap. 13. οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι ἔξω Ἱερουσαλήμ. *Fieri non poteſt, vt propheta pereat extra Ieruſalem.*

τῷ μακαρίως βεβιωκότι μέχρι γήρως, πολλὰς μεταβολὰς συμβαίνειν. (cum datiuo perſonæ) Fieri poteſt, vt qui beatam vitam vſque ad ſenectutem protulerit, ei multæ mutationes contingant. Ariſtot.

ἀδικεῖν ἑαυτόν (cum infinitiuo) Poteſt fieri, vt quis ſibi iniuriam faciat, Ariſtot. Eth. 5.

ADIVNCTA.

¶ *Poſſibile, vel, impoſſibile.*

ἐβουλόμην ἂν χαρίζεσθαί σοι, εἴ μου δυνατὰ ἐδέου, Plat. in Protag. gratificari tibi vellem, ſi ea à me peteres, quæ mearum virium eſſent.

καθόσον μετασχεῖν ἀνθρωπίνῃ φύσει ἀθανασίας ἐνδέχεται, id eſt, δύναται, idem in Eraſiſt. quantum mortalis natura immortalitatis particeps eſſe poteſt.

τὴν ἐνδεχομένην ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι τοῦ νοσοῦντος, ægrotantis curam, quoad eius fieri poteſt, gerere.

ὑπάρχειν. οὐδὲ βουλομένοις ὑπάρχει τυχεῖν τῆς δωρεᾶς, Greg. id eſt ἐνδέχεται vel, δυνατόν ἐστι, ne cupientibus quidem beneficij huiuſce compotes eſſe licet. de baptiſmo loquitur. οὐκ ἂν ὑπῆρξέ μοι, &c. Lucian. vel οὐκ ἂν ἐξεγένετο, non mihi licuiſſet.

ηὐξάμην ἄν, εἴπερ ἦν ἐν δυνατῷ, idem. optarem, ſiquidem fieri poſſet.

εἰς ἐφικτὸν τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει. Greg. vt mortali naturæ aſſequi datum eſt. ἀρχῆς ἐπιθυμοῦμεν οὔτε γενέσθαι δυνατῆς, Iſocr. imperium expetimus, quod ne contingere quidem poteſt.

ταῦτα μὲν οὐκ ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν idem. hæc quidem fieri nequit vt aliter ſe habeant, aliter ſe habere non poſſunt.

τὸν Ὀδυσσέα μὴ οὐχὶ μισεῖν οὐκ ἂν δυναίμην, Luc. quin Vlyſſem oderim, facere nequeo.

ὡς δ' ἔγνω ἀδύνατον ὂν πείθειν, idem. vt autem cognouit id ei perſuaderi non poſſe.

ὂν τὸ ἀδύνατον τοῦτο, Demoſt. & Chryſoſt. id eſt, ἀδύνατόν ἐστι. ἀδυνατεῖν, idem quod μὴ δύνασθαι, Baſil. πρὸς τὸν θεομαχεῖν ἀδυνατῶν, εἰς ἀδελφοκτονίαν μετέπεσε, cum Deo bellum inferre non poſſet, ad fraternam cædem ſeſe conuertit.

πολλοὺς μὲν ἀπιστῆσαι ὡς μείζοσιν ἢ δυνατοῖς, Demoſt. multos quidem iis, vt impoſſibilibus, fidem abrogaſſe.

ἀδυνάτοις ἐπιθέσθαι πράγμασιν, Iſocr. impoſſibiles res aggredi.

ἐπὶ πᾶσι δι' ἀκριβείας ἐπεξελθεῖν ἴσον ἐστὶ, καὶ κύματα πελάγους ἀπαριθμεῖσθαι, ἢ ταῖς κοτύλαις μετρεῖσθαι τὸ ὕδωρ τῆς θαλάττης ἀπομετρεῖν, Baſilius, quæ omnia accurate perſequi velle, perinde eſt, ac ſi quis pelagi fluctus enumerare, aut maris aquam caua manu metiri tentet.

ἆθλα οὕτω θαυμαστὰ πλήθει τε καὶ μεγέθει, ὥστε ἀδύνατα εἶναι ῥηθῆναι λόγῳ, idem. vel, ὥστε λόγῳ τὸν ἑρμηνεύεσθαι ἀδύνατον εἶναι, præmia tum copia, tum magnitudine vſque adeo eximia, & admiranda, vt nullis verbis explicari queant.

¶ Fieri.

γίνεσθαι, καθίστασθαι.

Demoſt. ἐκ μικροῦ καὶ τοῦ τυχόντος γέγονεν ἀνελπίστως μέγας. *E paruo, & homine vulgari inſperato magnus factus eſt.*

Idem, πολλοὶ ἐξ ἀδόξων καὶ ταπεινῶν ἐπιφανεῖς διὰ τὸ σοφιστεύειν γεγένηνται. *Multi ex obſcuris & humilibus per ſapientiæ profeſſionem illuſtres facti ſunt.*

Iſoc. ἐπιτιμᾶν τοῖς γεγενημένοις. *Reprehendere illa quæ facta ſunt.*

Idem περὶ τῶν γεγενημένων οὐκ οἶδα ὅτι δεῖ μακρολογεῖν. *De illis quæ facta ſunt non ſcio, an opus ſit multa verba facere.*

Idem πάντων τῶν ἀναγκαίων ἐνδεεῖς ὄντες, ἀλῆται καὶ πτωχοὶ καθεστήκαμεν. *Omnibus neceſſariis rebus deſtituti, errones & mendici facti ſumus.*

Idem, διαφυγόντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἱκέται καθέστασαν ταύτης τῆς πόλεως. *Effugientes filij ipſius ſupplices huic ciuitati facti ſunt.*

Idem, πλείστων ἀγαθῶν δεσπόται καθέστανται. *Plurimorum bonorum domini facti ſunt.*

Euadere, ἀποβαίνειν.

ἀποβῆναι

ὅμοιος τράγῳ, Euaſit ſimilis hirco. Luc.

ἀνὴρ ἄριστος. Euaſit in virum optimum.

Lucian. ἄριστοι ἄνδρες ἀποβαίνουσι.

Iſocrat. τοὺς γὰρ πολλοὺς τοῖς ἤθεσιν ἀποβαίνειν ὁμοίους ἀνάγκη, ἐν οἷς ἂν ἕκαστοι παιδευθῶσι. *Multos neceſſe eſt ſimiles euadere ſeu ſimiles fieri ſtudiis, quibus ſinguli imbuti & instituti fuerint.*

εἰς ἕν τι τέλειον καὶ νεανικὸν αὐτό. Euaſit hoc in perfectum & iuuenile quiddam. Plato.

Plutarch. in Problem. ἀπέβη δ᾽ εἰς οὐδὲν χρηστὸν αὐτοῖς. *In nullum bonum euaſit ipſis.*

Fingere, Simulare.

πλάττειν.

πλάττειν προφάσεις καὶ ψευδεῖς αἰτίας συντιθέναι. Fingere cauſas, & falſa crimina componere. Demoſth. in Ariſtogit.

2. πλάττεσθαι.

πλάττεσθαι

αἰτίας οὐκ οὔσας, καὶ προφάσεις ἀδίκους ἐξευρεῖν. Fingere cauſas, cum nullæ ſint, & iniquas rationes excogitare. Demoſth. ad Philip.

Idem, ἅπαντα ἐπλάττετο συκοφάντης. *Omnia confinxit calumniator.*

τὴν δικαιοσύνην. Simulare iuſtitiam, Iſocr.

φιλανθρωπίαν πρός τινα. Simulare humanitatem & beneuolentiam erga aliquem. Demoſth. Pro corona.

τὸν τρόπον τὸν αὑτοῦ. Fingere ſuos mores, hoc eſt, ſimulatione tegere ſuos mores. Lyſias.

τοὺς παῖδας μισεῖν. Simulare ſe odiſſe liberos. Lycurg. vbi nota infinitiuum.

In paſsiuo.

Demoſth. ἐκ τούτου τοῦ τρόπου πάντα πεπλασμένα καὶ κατεσκευασμένα ἐλέγχεται. *Hoc pacto omnia commentitia & conficta eſſe deprehenduntur. Vbi nota* πεπλασμένα *&* κατεσκευασμένα, συνωνύμως *componi.*

πλαστὸς Simulatus, Fictus.

Demoſth. ἃ οὗτος λέγει, ὑπόνοιαι πλασταί εἰσι, καὶ προφάσεις, καὶ ἄδικοι πονηρίαι. *Quæ iſte dicit, nihil niſi commentitiæ ſuſpiciones & cauſæ ſunt, ac iniuſtæ improbitates.*

¶ πλάσμα καὶ σκευώρημα ὅλον τοῦτ' ἐστί. Figmentum & commentum hoc totum eſt. Demoſth.

3. ὑποκρίνεσθαι.

ὑποκρίνεσθαι

μανίαν. Simulare furorem, h.e. Simulare ſe furere.

Lucian. οὐχ ὑποκρίνεσθαι μανίαν, ἀλλὰ μαίνεσθαι. *Non ſimulare inſaniam, ſed inſanire.*

Herodian. lib. 2. ὑποκρίνεσθαί τε καὶ προσποιήσασθαι πᾶν ὁτιοῦν. *Quiduis ſimulare & fingere.*

χεδιάζειν (cum infinitiuo) Simulare ſe inconſideratè agere. Hermogenes.

σχῆμα. Perſonam induere.

Herodian. ἕκαστος ὃ βούλεται σχῆμα ὑποκρίνεται.

τὸν Ὀδυσσέα. Vlyſsis perſonam induere, vel repræſentare.

τραγῳδίαν. Agere Tragœdiam.

μεταπλάττειν
μετασχηματίζειν } Transformare. Luc.

4. προσποιεῖσθαι.

προσποιεῖσθαι

εἶναι φίλος. Fingo me eſſe amicum. Æſchines *Rationem autem huius conſtructionis docet te quinta Regula noſtra Syntaxeos, De infinitiuis.*

τὸ δεῖσθαι. Simulo me indigere. Iſocr.

χαίρειν. (ſine articulo) Simulo me gaudere. Xenoph.

εὔνοιαν. Simulo beneuolentiam. Herodian.

Simulo (abſolutè) *Iſocr.* ἀληθῶς φιλοσοφοῦντες, ἀλλὰ μὴ προσποιούμενοι. *Verè philoſophantes, & non ſimulatè, vel ſimulantes.*

προσποίητος εὔνοια. Simulata beneuolentia.

προσποίητος ἔχθρα. Simulatum odium. Demoſth.

ADIVNCTA.

¶ *Simulare,* vel *diſsimulare.*

ἐπιμειδιῶν, καὶ προσποιούμενος τὸ ἡδόμενον. Phil. arridens, ac lætitiam ſimulans.

προσεποιοῦντο μηδ' ὁρᾶν αὐτόν. Dionyſius, Simulabant eum videre.

οὐ προσεποιεῖτο ἀκηκοέναι τοῦ σκώμματος, Lucian. diſſimulabat ſe hoc ſcomma audiiſſe.

οὕτω ταῦτα ὁρῶσιν, ὥστε μὴ δοκεῖν ἑωρακέναι. Demoſth. ſic ita cernnnt, vt cernere minimè videantur.

σιέλῳ χρίσασα τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὡς δάκρυ στάξασα ἐπ' ἐμοί, Luc ſaliua vnctis oculis, quaſi lacrymas mea cauſa profudiſſet.

ψεύδεται ὡς τεθνηκὼς ἐν ταῖς πληγαῖς, idem. in Aſino. plagis confectum & enectum ſe ſimulat.

νοσῶν τὸν ὑγιαίνοντα καθυποκρίνεται Phil. æger ſanum ſimulat.

καθυποκρινόμενος τὸν δυσχεραίνοντα. idem. id eſt, προσποιούμενος, indignantis ſpeciem præbens.

ὑποκορίζεσθαι tametſi ferè de eo dicitur qui rem turpem ſpecioſo nomine appellat, quemadmodum hoc verbum vſurpauit Tullius in epiſt. ad Attic. cum ille turpiſſimam Pompeii fugam peregrinationem appellaret. (τὴν γὰρ αἰσχίστην φυγὴν, vt Ariſtid. verbo vtar, εὐφήμως προσεῖπεν ἀποδημίαν) tamen interdum ſimpliciter pro fingere accipitur, vt apud Euſeb. lib. 1. de vita Conſt. τὴν φιλίαν ὑποκοριζόμενος δόλῳ, καὶ ἀπάτῃ πάντα ἐπεχείρει, i. ὑποκρινόμενος. Et rurſus, τὰς συνθήκας πρὸς ὑμᾶς ὑπακούειν ὑπεκορίζετο.

ἄχρι καιροῦ τὸν ἔγκοτον ἐπεσκίαζεν, idem. i. καθυπεκρίνετο, grauem iracundiam ad tempus occultabat.

κλέπτειν τὸν διωγμὸν ἐν ἐπιεικείας πλάσματι, Grego. ſub clementiæ ſpecie perſecutionem celare.

κρύπτειν ἐν ἐπιεικείας πλάσματι τὸν διωγμόν. idem.

πλάσμα καὶ χρῶμα ἔχει τὴν ἐπιείκειαν, ἵνα κλέπτῃ τῷ φαινομένῳ, pro laruа ac prætextu habet humanitatem ac felicitatem, vt per externam ſpeciem fallat.

τὸ κακόηθες ἐπικρυπτόμενος, idem. peruerſitatem animi obtegens, i. diſſimulans.

τοὔνομα μὲν τῆς εἰρήνης περιβάλλεται, τοῖς δὲ ἔργοις τοῖς τοῦ πολέμου χρῆται, Demoſt. nomen quidem pacis obtendit: cæterum rebus ipſis bellum gerit, atque hoſtem profitetur.

πατρῴας στοργὴν τῷ προσωπείῳ τοῖς περὶ Κλέαρχον προβαλλόμενος, Memn. paternæ beneuolentiæ laruam Clearcho prætendens, obiiciens.

τὸ πλάσμα σωφροσύνης ἔξωθεν περικείμενος, Baſ. προβεβλημένος, temperantiæ laruam externæ gerens.

ἀρχαίαν φιλίαν πρὸς τὸν περὶ Κλέαρχον τῷ σχήματι ἐπιδεικνὺς, Memn. veterem amicitiam Clearcho in ſpeciem oſtentans.

Σκήπτεσθαι,
τι. Aliquid fingere: vt,

Plutarch. ἐσκήψατο ἔκστασιν τῶν λογισμῶν. Furere ſe ſimulauit.

ἀῤῥωστεῖν [cum infinitiuo] ſimulare morbum: vt,

Plutarch. σκηψάμενος ἀῤῥωστεῖν ἐξωμόσατο τὴν ἀρχήν. Simulata corporis aduerſa valetudine, magiſtratu ſe abdicauit.

¶ Prætendere, Prætexere.

προτείνειν, προτείνεσθαι.

Isoc. τὴν αὐτονομίαν προτείνοντες ἐκδεδώκατε τοῖς Θηβαίοις πορθεῖν ἣν τινα βούλωνται τῶν πόλεων. *Libertatem prætendentes, permittetis Thebanis, vt deuastent quamcunque velint ciuitatem.*

Plato, τὴν ἡλικίαν προὐτεινόμην *Prætendebam ætatem meam.*

2. προφασίζεσθαι.

προφασίζεσθαι

Causas fingere (absolute) Demosth.

ἀπειρίαν καὶ ἡλικίαν. Imperitiæ & ætatis excusatione vti, seu Imperitiam & ætatem prætendere. Demosth.

Idem. ἀεί τι προφασίζεται, καὶ ἀναβολὰς ποιεῖται. *Semper aliquid prætexit, & moras nectit.*

οὐκ ἀληθῆ. Non vera prætendere. Dem.

Herodian. τοιαῦτά τινα προφασιζομένου τοῦ μειρακίου. *Cùm talia adolescens excusationis loco afferret:*

ἀῤῥωστεῖν (cum infinitiuo) vt,

Demost. ἀῤῥωστεῖν προφασίζεται. *Valetudinem causatur, Morbum prætendit.*

3. προβάλλεσθαι.

Demost. προβάλλεται τοὔνομα μὲν τῆς εἰρήνης· τοῖς δ' ἔργοις τοῦ πολέμου χρῆται. *Prætendit quidem pacis nomen, factis autem belli nomine vtitur.*

πρόσχημα }
πρόφασις } Prætextus, Simulata causa. *Pretexte.*

πρόσχημα τῆς εὐσεβείας Prætextus pietatis. Synes.

ἐν προσχήματι τοῦ ἀγαθοῦ τὸ κακὸν ποιεῖν. Prætextu boni malè facere: vt,

Basilius. ὅταν τις τὸ κακὸν ἐν προσχήματι τοῦ ἀγαθοῦ ποιῇ, διπλασίονος τιμωρίας ἐστὶν ἄξιος.

Demosth. τῆς δωροδοκίας ξένια δ' ἡ πρόφασις. *Corruptelæ hospitalia munera prætexuntur.*

ADIVNCTA.

¶ *Prætextus.*

σεμνῷ τῷ ὀνόματι τῆς ἀρχῆς καὶ ἡγεμονίας ἐπικρύπτειν λῃστείαν. Phil. specioso imperii nomine latrocinium occultare.

σεμνοῖς κάλλεσι πολέμοις, κατακρύπτειν τὰ αἴσχη, Gregor. bellis atque

que honeſtis vocabulis res turpes atque obſcœnas obtegere conantes.

ἐν τῷ προσχήματι τῆς εὐλαβείας βαθέως κατεσκευασμένην τὴν πονηρίαν κατακρύπτειν, Baſil. ſub pietatis obtentu alte conditam improbitatem celare.

αἴσχιστα ἔργα ἀφροδισίων, καὶ σεμνοῖς κλήσεσιν ἐπαμπίσχοντες, Phil. res turpes honeſtis hominibus conuenientes.

εὐπρεπέσι ὀνόμασι τὰ αἰσχρὰ ἐπικοσμεῖν, vel, ὑποσεμνύνειν, Phil. ornare, illuſtrare.

πράγματι κακῷ καλὸν περιτεθείκασιν ὄνομα, Greg. rei malæ pulchrum nomen impoſuerunt.

καλλίστοις ὀνόμασιν αἰσχίστας πράξεις γράφειν, Æſchin. pulcherrimis nominibus fœdiſſimas actiones depingere, fucare. GALL. *colorer*.

τὸ τῆς πορνείας ἁμαρτίαν ὀνόματι γάμου περιστέλλειν, Baſil. ſtupri ſcelus matrimonii nomine obuelare. GALL. *couurir*. προκαλύμματι γάμου συσκιάσαι, idem. matrimonii velo obumbrare.

ἐπισκιάζειν ὀνόματι εὐσεβείας, idem. id eſt, εὐσεβείας προκαλύμματι συσκιάζειν.

πρόσχημα μὲν ποιούμενος ὡς εἰς Ἀθήνας ἐλαύνειν, eo quidem prætextu quaſi Athenas contenderet. πρόσχημα ποιεῖσθαι, idem quod προσποιεῖσθαι.

ὑποκορίζεσθαι, eſt rem turpem ſpecioſo nomine appellare, quemadmodum Cicero dicebat, Atticum turpiſſimam Pompeii fugam ὑποκορίζεσθαι, cum eam peregrinationem appellaret.

Fœdus facere, ferire: violare.

ἐμμένειν
- ταῖς συνθήκαις. Seruare pacta, Stare pactis: vt,
  - *Iſocr.* ὑμεῖς μέχρι ταυτησὶ τῆς ἡμέρας ἐμμένετε ταῖς συνθήκαις καὶ τοῖς ὅρκοις, οὕς, *&c. Vos in hunc vſque diem ſeruatis pacta & iuramenta, quæ &c.*
- τοῖς ὅρκοις. Iuramenta ſeruare. Iuramenta non violare. Iſocrates.
- ταῖς ὁμολογίαις / τοῖς ὡμολογημένοις: Stare promiſſis, pactis, conuentis. Seruare pacta. Demoſth. *Tenir ſa promeſſe.*

φυλάττειν / διαφυλάττειν: τὰς συνθήκας, τὰς ὁμολογίας, τοὺς λόγους. Seruare promiſſa, pacta Demoſth.

συνθήκας. Fœdera facere, ferire, ſancire: vt, συνθήκη

Isocr. ἀλλὰ δῆλον ὅτι ταύτας τὰς συνθήκας ἐποιησάμεθα. *Sed manifestum eſt, quòd hac fœdera ſanximus.*

συνθήκας πρός τινα. Facere ſeu ferire fœdus cum aliquo. Demoſth.

συνθήκας περί τινος. De aliqua re fœdus facere: vt.

Iſocr. οὐκ ἐμὲ περὶ τῆς ἀφέσεως ἀλλὰ τοῦτον περὶ τῆς ἀποδόσεως ἔδει τὰς συνθήκας ποιεῖσθαι. *Non de dimiſsione me pactum facere oportet ſed illum de reddenda pecunia.*

συμβόλαιον

ἀνισότατα ποιεῖσθαι. Iniquos contractus facere. Iſocr.

γίνεσθαι πρός τινα. Fœdera cum aliquo ſanciri: vt,

Iſocr. ὅθεν οὖν τὸ συμβόλαιον αὐτῷ πρὸς Εὔθυνον γεγένηται, διηγήσομαι ὑμῖν διὰ βραχυτάτων. *Vnde igitur pactum illud cum Euthymo conſtitutum & ſancitum ſit, breuiſsime vobis explicabo.*

εἶναί τινι πρός τινα. Commercium eſſe alicui cum aliquo: vt,

Iſocr. οὔτ' εἰς τὸν Πόντον ἔφη μοι συμπλεύσεσθαι, οὔτ' εἶναι αὐτῷ πρός με συμβόλαιον. *Neque in Pontum ſe mecum nauigaturum dixit neque ſibi quicquam commercij mecum eſſe:*

γίνεσθαί τινι πρός τινα. vt,

Iſocr. εἰ τοῦτον κακῶς ποιεῖν ἐπεχείρουν, πρὸς ὃν οὐδὲ πώποτέ μοι συμβόλαιον ἐγένετο. *Si iſti damnum inferre voluerim, quo cum nulla mihi facta fuerunt fœdera.*

Demoſth. ἐμοὶ πρὸς αὐτὸν συμβόλαιον μὲν οὐδὲν πώποτε πρότερον ἐν τῷ βίῳ ἐγένετο, οὔτ' οὖν κῶμος, ἢ ἔρως, ἢ πότος. *Nihil mihi cum eo commercij vnquam antea, dum vixit, fuit, nulla commeſſatio, nullus amor, aut compotatio.*

Habet & hic locum nomen μετουσία: vt,

Demoſth. pro corona. σοὶ δ' ἀρετῆς, ὦ κάθαρμα, καὶ τοῖς σοῖς μετουσία; *Tibi autem, ó piaculum & tuis, aliquid cum virtute & commercij eſt?*

συμμαχία
κοινωνία
κοινώνημα
ἑταιρεία
ὁμαιχμία
Societas, *Societé, Communion.*

συμμαχίαν

εἶναί τινι πρός τινα. Eſſe alicui ſocietatem cum aliquo. Demoſt.

ποιεῖσθαι πρός τινα. Facere, coire ſocietatem cum aliquo. Demoſth.

διαλύειν. Societatem dirimere, Diſſoluere. Demoſthenes.

σύμμαχος, Socius.

¶ τοῦ

¶ τῆς βοηθείας καὶ φιλίας κοινωνίαν ποιεῖν. Auxilij & amicitiæ ſocietatem inire. Demoſth.

¶ Paciſci, συμφωνεῖν.

συμφωνεῖν
μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν. Paciſci cum operariis denario in diem. Matth. cap. 20.
τινὶ δηναρίου (cum datiuo perſonæ & genitiuo pretij) Paciſci cum aliquo denario. Ibidem.

2. παρασπονδεῖν.

παρασπονδεῖν
καὶ λύειν τὴν εἰρήνην. Fœdus rumpere, & pacem violare. Demoſt.
τὰ πρῶτα ἢ δεύτερα. vt,

Demoſth ἃ πρῶτα παρεσπόνδησε Φίλιππος ἢ δεύτερα. *In quibus primum fœdus violauit Philippus, aut ſecundum.*

παράσπονδος. *Fœdifragus, Fœdus & pacta tranſgrediens. Thucydid.*

ADIVNCTA.

¶ *Pactum.*

ταῦτα ξυνεθέμεθα τότε, καὶ ξυνωμολογήσαμεν. Plat. in epiſt. hæc tum inter nos pepigimus. συνεθέμην πρός σε κοινῇ πράξειν, &c. Demoſth.

συμβόλαια πολλοῖς συμβάλλοντες, Demoſth. contractus cum multis ineuntes.

οὐδὲν συμβόλαιον ἐμοὶ πρὸς τοῦτον γέγονεν, idem. nullus mihi cum eo contractus interceſſit, nihil vnquam cum eo contraxi.

ποιήσασθαι συνθήκας, εἰ ἡ ἑτέρα νικῴη, μετεῖναί τι καὶ τῇ ἡττηθείσῃ, Iſæus. hoc inter ſe paciſci, vt ſi altera vinceret, in partem aliquam veniret ea quæ victa eſſet.

διομολογεῖσθαι etiam hoc dicitur. & διομολογίας ποιήσασθαι, apud eundem Iſæum.

¶ *Pactis ſtare.*

κατὰ τὴν χθὲς ὁμολογίαν ἥκομεν, Plat. 10. in Sophiſt. huc adſumus, quemadmodum heri inter nos conuenerat.

πάντα πληροῦν τὰ συμπεφωνημένα, Baſilius. pactis cumulate ſatisfacere.

Ἀθηναίοισι ἐπιτελέειν τὰ συντεθέντα, Herod. Athenienſibus pacta præſtare.

¶ *Pacta violare.*

οὐ κατὰ τὰς ὁμολογίας, Plat.in epiſt.non vt inter nos conuenerat.

παρὰ τὰ χθὲς ὁμολογημένα ποιεῖν, idem. prętér ea, quæ heſterno die pacta atque conſtituta fuerant, agere.

οὐδ' οἷς ὡρίσατο δικαίοις ἐμμένειν, Demoſt. ne iure quidem à ſe fixo & conſtituto ſtare.

τῶν ὁμολογημένων οὐδὲν συντελεῖν, idem. eorum, quę pacta fuerant, nihil omnino conficere.

ἀποδημησάντων δὲ αὐτῶν πλέω χρόνον τοῦ συγκειμένου, Herod. cùm autem diutiùs peregrè abeſſent, quàm promiſſum fuerat. Et rurſus, ὑστέρησαν ἡμέρῃ μιῇ τῆς συγκειμένης, ſeriùs vno die venerunt, quàm condictum fuerat.

παραβαίνειν τὴν πρὸς τὸν νυμφίον συνθήκην, Baſil. pactum cum ſponſo initum frangere, vel, vt Demoſt. τὴν αὐτῷ γεγενημένην πρὸς τὸν νυμφίον συνθήκην.

παραβαίνειν εἰς τὰς συνθήκας τῆς παρθενίας, Baſil. virginitatis votum violare.

¶ Frui, Conſequi.

Ἀπολαύειν.

Ἀπολαύειν

τῶν ἀγαθῶν. Bonis vel commodis frui: vt,

Iſocr. contra Sophiſt. οἱ αὐτῶν συμφορῶν κοινωνήσαντες τοι καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀπολαύσουσιν. *Qui calamitatum participes fuerunt, illi commodis quoque fruuntur.*

ἀνδρὸς (cum genitiuo perſonæ) vt,

Iſocr. in Panegyr. ἑνὸς ἀνδρὸς εὖ φρονήσαντος, πολλοὶ ἂν ἀπολαύσειαν οἱ βουλόμενοι κοινωνεῖν τῆς ἐκείνου διανοίας. *Vno viro prudente multi frui poſſunt, qui cum eo conſentiunt. Germanicè, Eines Weiſen Mannes Konnen viel andere Leute geneiſſen.*

2. Καρποῦσθαι.

Καρποῦσθαι

τὰ ἑαυτοῦ. Frui ſuis rebus: vt,

Iſocr. ἐξέσται τοῖς μὲν ἀδεῶς τὰ σφέτερα αὐτῶν καρποῦσθαι. *Licet ipſis ſuis rebus ſecure frui.*

τὰ κακὰ ἀντὶ τῶν ἀγαθῶν (de malis rebus) Percipere mala pro bonis. Ariſtides.

τὴν σφετέραν αὐτῶν χώραν ἀσφαλῶς. Sua regione ſecurè vel tutò frui. Iſocr.

δωρεὰς μεγάλας. Magna munera conſequi. Plutarch.
ἐκ τούτων ἀσφάλειαν καὶ εὔκλειαν. Ex his ſecuritatem & gloriam percipere. Xenoph.

Ponitur etiam καρποῦσθαι (ſine adiectione) pro fructus percipere: vt,

Xenoph. Memorab. οὔτε τῷ καλῶς φυτευσαμένῳ ἀγρὸν δῆλον ὅστις καρπώσεται. *Neque illi qui pulchre agrum inſtruit, conſtat, quis fructum percepturus ſit.*

A D I V N C T A.

¶ *Fructus.*

πολύχουν ἀμώμενοι καρπόν, Greg. Presb. vberrimum fructum metentes, vberrimam meſſem facientes.

καρπὸν ἀγαθὸν ἐνέγκασθαι, Gregor. bonum fructum referre.

¶ Fama eſt, manat, ſpargitur: Rumor eſt, &c.

φήμη

κατασκεδάννυται: vt,

Plato, αὕτη ἡ φήμη κατεσκέδασται τοῦ Μίνω ὡς ἀπαιδεύτου τινὸς καὶ χαλεποῦ ὄντος. *Hæc fama de Minoe diſſipata & ſparſa eſt, quod indoctus & difficilis ſit.*

Idem, ταύτην τὴν φήμην κατασκεδάσαντες. *Cum hanc famam ſparſiſſent.*

διασκεδάννυται ὑπ' αὐτῶν ὡς ἄρα ὁ Μαξιμῖνος εἴη ἀνῃρημένος. Vulgatur fama interfecti Maximini. Herodian. lib. 7.

προέρχεται. Fama emergit.

Plutarch. Bruto. ταχὺ προῆλθε φήμη, ὡς. *Statim emerſit rumor quod, &c.*

ῥεῖ. Fama manat, fluit.

Plutarch. φήμης τοιαύτης ῥυείσης.

πλανᾶται κατὰ πόλιν ἀψευδής. Vera fama vagatur per ciuitatem, Æſchines.

γίνεται Fama ſit vel eſt.

Herodian. lib. 1. ἡ μὲν τῆς διαβολῆς τοιαύτη φήμη ἐγένετο. *Hæc vel talis fama de calumnia fuit.*

φήμην

κατασκεδάσαι.

Plato Apolog. ταύτην τὴν φήμην κατασκεδάσαντες. *Hanc famam ſpargentes.* Vſurpatur & verbum διασκεδάζειν in eadem ſignificatione.

διδόναι } Famam vulgare,diſſipare,ſpargere. Polybius,Syneſius. *Semer vn bruit.*
ποιεῖν }

ἀδέσποτος { φήμη } Fama vel rumor ſine autore. Plutarch.
{ λόγος }

Sic ἀδέσποτος ἐπιστολή. Epiſtola,in qua autoris nomen ſuppreſſum eſt.

ἀδεσπότως. Sine certo autore.

Vſurpatur & λόγος pro rumore:vt,

Demoſth. πολὺς ἦν λόγος περὶ Θετταλίας καὶ πανταχοῦ. *Multus erat rumor circa Theſſaliam & vbique.*

Iſocr. παρειλήφαμεν ἐκ πολλοῦ τὸν λόγον καὶ τὴν φήμην. *Accepimus iam olim iſtum ſermonem atque famam.*

ἐγκατασπεῖραι φήμην περί τινος. Famam de aliqua re diuulgare, ſpargere. Herodian.

ὡς λόγος. Vt fama eſt Herodot. Philo.

λόγον } διαδιδόναι. Sermonem ſeu famam diuulgare,diſſeminare,ſpargere,ſerere,&c.
φήμην }

Plutarch. λόγος διεδόθη εἰς τὴν πόλιν *Rumor in ciuitate ſparſus eſt.*

Idem. διέδοσαν λόγον περὶ τῆς Ἀθηνᾶς. *Sparſerunt ſermonem de Minerua.*

Idem, ταχὺ τὸν λόγον ἐν Ῥώμῃ σκεδασθῆναι. *Romæ rumorem ſparſum fuiſſe.*

θρυλλεῖν, Spargere, Iactare, In ore habere.

Demoſth. ὃ πάντες ἐθρύλλουν τέως, τί τι πεπραγμένον νῦν ὅπως δήποτε. *Quod omnes iactabant, id iam factum eſt.*

Iſocr. τὰ μυθώδη περὶ αὐτῆς ἐρεῖς, ἃ πάντες θρυλλοῦσι. *Quæ omnes in ore habent, fabuloſa de illa dices.*

In paſſiuo.

Demoſt. τοῦτο θρυλλεῖται. *Hoc fama ſuſurrat, ſeu, Hoc in omnium ore eſt.*

Plutarch. ταῦτα ὑπὸ πλειόνων τεθρύλληται. *Hæc plurium ſermonibus celebrata ſeu diuulgata ſunt.*

Demoſth. ταύτην ὑπὸ πάντων θρυλλουμένην εἰρήνην.

2. διαθρυλλεῖσθαι.

Xenoph. διετεθρύλλητο γὰρ ὡς φαίη Σωκράτης τὸ δαιμόνιον ἑαυτῷ σημαίνειν. *Rumor ſparſus erat, Vel, Vulgi ſermonibus ferebatur, quod Socrates dixiſſet, Deum ſibi hoc reuelare.*

περαιτέρω βαδίζειν. Latius vagari.

Demoſth. τὸ κακὸν ἤδη περαιτέρω βαδίζει. Malum iam in dies latius vagatur.

ADIVNCTA.

¶ *Fama.*

ὃν λόγος ἔχει δακρύειν, Phil. quem in lacrymis ac luctu verſari ſermo eſt.

καὶ λόγος ἐρρύη τοιοῦτος, ὡς ἐμὲ ἐμποδὼν γενόμενον, &c. Dionyſ. huiuſmodi ſermo fluxit.

ὡς πολλαχόθεν ἐχώρουν οἱ λόγοι οἳ δὴ καὶ κρατήσαντες παρὰ Διονυσίῳ, Plat. in epiſt. vt variis e locis ſermones graſſabantur, qui etiam apud Dionyſium fidem nacti, &c.

παρ' ἡμέας γὰρ περὶ σοῦ λόγος ἀπῖκται πολλὸς σοφίης εἵνεκα, Herod. apud nos magna de tua ſapientia fama peruenit. Et rurſus, ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα τῆς σῆς δικαιοσύνης πολλὸς ἦν λόγος, de tua iuſtitia frequẽs per totam Græciam ſermo erat. Atque his non multum abſimile eſt illud Hippocratis in epiſt. πολύ γέ σου τὸ κλέος τῆς ἐν ἰητρικῇ σοφίης περιήχηκεν ἐς ἐμέ, magnæ tuæ in medicinæ arte doctri[illegible] gloria ad me manauit.

περὶ ἐμοῦ διῆλθε λόγος τις ἐν Συρακούσαις, ὡς τεθνεὼς εἴην ὑπὸ Διονυσίου, Plato in epiſt. de me hic rumor Syracuſis ſparſus eſt, mihi à Dioniſio necem illatam fuiſſe.

διασπείρεσθαι, Diod. ταχέως εἰς ἁπάσας τὰς κατὰ τὴν Αἴγυπτον πόλεις ὁ λόγος ὁ προειρημένος διεσπάρη, diſſeminatus eſt.

διέδωκε λόγον εἰς τοὺς Ἕλληνας, ὡς καύσων ἑαυτόν, Lucian. rumorem hunc per totam Græciam fudit, quod videlicet ſeipſum exuſturus eſſet. Sic in paſſiua voce, ἐκδοθέντος οὐκ οἶδ' ὅπως τοῦ λόγου ἀνὰ πόλιν, Bud. ſparſo, neſcio quo modo hoc ſermone per vrbem. Et Gregor. τοῦτο διεδόθη εἰς τὰς τῶν πολλῶν ἀκοάς, dicitur etiam, διαδίδοται φήμη, vt διαδίδοται λόγος. Diod. διαδοθείσης δὲ φήμης, ὡς τέθνηκεν ὁ βασιλεύς, cum fama percrebuiſſet, regem extinctum eſſe.

πολὺς λόγος περὶ τούτου ἐγήγερται, idem. multus ſermo de hac re excitatus eſt.

καταβαίνειν, Luc. κατέβη δὲ ἐκ Κορίνθου λόγος, οὔπω σαφὴς ὡς τοῦ Νέρωνος μετεγνωκότος, fluxit ex Corintho ſermo, haud dum tamen certus, Neronem ſententiam mutaſſe.

ἁπάσας πόλεις τοιούτων λόγων ἔπλησε, Demoſth. vrbes omnes huiuſmodi rumoribus impleuit.

διαφοιτᾶν, Herodian. ἐπεὶ δὲ διεφοίτησεν εἰς τὸν δῆμον ἡ τοῦ βασιλέως ἀναίρεσις, poſtquam ad aures populi manauit imperatoris cædes. Et cum nominis adiectione apud eundem.

ἐπεὶ δὲ διεφοίτησεν ἡ φήμη τῶν λεχθέντων. διασκεδάζειν τὴν φήμην vel ἐγκατασπείρειν, idem. famam aſpergere.

ὧν ἀκοὴ καὶ εἰς τὰ ἔσχατα τῆς οἰκουμένης διέδραμε, Baſilius, quorum auditio vſque etiam extremos orbis terræ receſſus peruaſit, peragrauit.

ταῦτα λέγω οὐ μόνον ταῖς τῶν πολλῶν ἑπόμενος φήμαις, idem. hæc autem dico, non vulgi tantum rumores ſequens.

πολλὰς πόλεις διαδραμὼν τοῦ σοῦ ὀνόματος πάσας ἐνέπλησεν, Æneas. tui nominis fama compleuit.

οὐχ ἡ σύμπασα χθὼν τῶν συμφορῶν αὐτῶν διατεθρύλληται; Dionyſ. nónne toto orbe terrarum eorum calamitates peruulgatæ ſunt? *tout le monde en a les oreilles battues.*

περιβόητος γὰρ ἡ πρᾶξις ἐγένετο, Demoſthen. facinus illud percrebuit.

ἤδη γὰρ τὸ πρᾶγμα διεβεβόητο, Lucian. iam enim peruulgatum erat hoc facinus.

Et διαβόητος, vt περιβόητος. Diod. πρὶν διαβόητον γενέσθαι τὸ πρᾶγμα, antequam id in vulgus manaſſet.

φήμης προσαπαγγειλάσης αὐτοῖς, ὅτι, &c. idem. cùm fama ad eos attuliſſet, &c.

φήμη δὲ διέπτατο εἰς τὸ πᾶν στρατόπεδον, Herodot. ad omnem exercitum peruolauit. Et apud Herodianum, ὡς γὰρ διέπτατο ἡ φήμη πάντα ὑπῆλθεν ἔθνη, vt autem celeri volatu fama gentes omnes peruaſit.

λέγεται γενέσθαι ἐπὶ τῶν προγόνων ἡμετέρων ἀνήρ, Xenoph. maiorum noſtrorum memoria fertur extitiſſe vir.

προλαβοῦσα ἡ φήμη φανερὰ ἐποίησε τὰ πεπραγμένα, anteuertens fama, ea, quæ geſta ſunt, peruulgauit.

ψευδὴς ἡ φήμη παραχρῆμα ἐλεγχθήσεται, Gemiſt. falſum rumorem fuiſſe confeſtim patebit.

πολὺς περιεφέρετο λόγος τότε, ὅτι καινοτομίᾳ διαβάλλων τοὺς Ἀποστόλους, Chryſoſt. multus ſermo tunc circumferebatur, rerum nouandarum ſtudij Apoſtolos inſimulans.

¶ Fallere, Falli, Decipere.

διαμαρτάνειν.

[illegible]
- τῆς προσδοκίας. Fallit me opinio. Iſocr.
- τῆς δόξης ἣν εἶχον περὶ σοῦ τυγχάνω. Fallit me, quam de te concepi, opinio. Iſocr.
- τῆς ἐλπίδος. Spe mea excidi, Spe fruſtratus ſum.

Pro quo Demoſthenes dixit, διαμαρτάνω τῶν ἐλπίδων.
ἀποσφαλῶ τῆς ἐλπίδος. Omni ſpe fruſtror. Iſocr. in Panegyr.

2. ψεύδομαι.

ψεύδομαι
σε. Fallo te, Decipio te: vt,
Ariſtophan. μὰ τὸν Δί᾽ οὐ ψεύσει με. *Per Iouem, non falles me.*
τι. (cum accuſatiuo rei) vt,
Xenoph. Pæd. 6. οὐδὲν ψεύδεται ὧν ὑπέσχετο. *Nihil fallit, vel mentitur illorum quæ promiſit.*
πίστιν. Fallo fidem. Phala. in Epiſtolis.

3. ἐξαπατάω.

ἐξαπατάω
σε. Fallo te (cum accuſatiuo perſonæ) Dem.
σε ἐξεπίτηδες. De induſtria te fallo. Demoſth.
σε τοῦτο. (cum duplici accuſatiuo, ſubaudiendo præpoſitionem κατὰ) In hac re te decipio: vt,
Xenoph. Pæd 3. σὺ δὲ οἶδεν ἃ μὲν ἐθέλοις ἐξαπατῆσαι αὐτόν. *Sciuit autem te, quibus rebus velis decipere eum.*
ῥᾳδίως τοὺς ἁπλοῦς τέχναις καὶ πανουργίαις. Facile decipio homines ſimplices artibus & impoſturis. Demoſth.

In paſſiuo.

Xenoph. Pæd. 8. ἄλλοι πίστεσιν ἐξαπατηθέντες ἀπώλοντο. *Alij alia fide circumuenti perierunt.*

Demoſth. πολλὰ ἐξαπατηθῆναι ὑπό τινος. *In multis rebus decipi ab aliquo.*

ψεύδεσθαι
διαψεύδεσθαι
ἀποτυγχάνειν
ἁμαρτάνειν
διαμαρτάνειν
} τῆς ἐλπίδος. Falli, Spe fruſtrari, *Eſtre deceu de ſon eſperance.*

Iſocr. in Helena. τῆς μὲν οὖν ἐλπίδος πλὴν ἑνὸς ἀνδρὸς ἅπαντες ἐψεύσθησαν. *Spe igitur omnes, vno excepto, fruſtrati ſunt.*

Plato, in Apol. καὶ τοῦτο μὲν οὐκ ἐψεύσθην *In hoc non ſum deceptus, In hoc non erraui.*

Idem, in Archid. ἂν δ᾽ ἄρα ψευσθῶμεν τῶν ἐλπίδων. *Si ſpe fruſtrati fuerimus.*

Idem, οὐ διαψευσθέντες τῶν ἐλπίδων. *Non ſpe ſua fruſtrati.*

Demoſth. τὸ ἀποτυχεῖν τῶν πραγμάτων, πᾶσι κοινὸν ἐστὶν ἀνθρώποις. *Fruſtrari conatibus, omnibus hominibus commune eſt.*

Idem ad Philipp. διαμαρτὼν τῆς προσδοκίας, ἀλλ᾽ οὖν εὔνοιάν γε κτήσῃ τὴν παρὰ τῶν Ἑλλήνων. *Si ſpe & expectatione fruſtraberis, obtinebis tamen Græcorum beneuolentiam.*

4. σφάλλειν.

Xenoph. τοὺς μὴ εἰδότας, οὐδὲν θαυμαστὸν αὐτούς τε σφάλλεσθαι, καὶ ἄλλους σφάλλειν. *Non mirum eſt, ſi homines indocti & ipſi falluntur, & alios in errorem inducunt.*

Herodian. ἔσφηλε δ' αὐτοὺς ὁ Ἀλέξανδρος, μήτε εἰσαγαγὼν τὸν στρατὸν, μήτε εἰσελθών *Sed fefellit eos Alexander.*

Aeſchines, ἐκ τοῦ φανεροῦ τὴν πόλιν οὐκ ἐδύνατο σφῆλαι.

Plutarch. ὁ Ζεὺς ἐσφάλη περὶ τῆς τοῦ Ἡρακλέους γενέσεως, *Iupiter falſus fuit ſeu errauit in generatione Herculis.*

A D I V N C T A.

¶ *Fallere.*

ἀπατᾶν, vel ἐξαπατᾶν, Baſil. διακεναῖς ἐπαγγελίαις τὰς καρδίας ἡμῶν ἐξαπατᾷ, inanibus promiſſis nos ludificatur.

κατασοφίσασθαι, Lucianus, κατασοφίσασθαι ἀφελῆ κόρην οὖσαν, ſimplicem puellam decipere, ſimplici atque incautæ puellæ imponere.

φενακίζειν, Demoſth. οὐδείς ἐστιν ὅντινα οὐ πεφενάκικεν ἐκεῖνος τῶν αὐτῷ χρησαμένων, nemo eſt ex iis quibus aliquid cum eo negotij fuit, cui fucum non fecerit.

σόφισμα κατὰ σεαυτοῦ συντέθεικας, Luc. fraudem in teipſum texuiſti, in teipſum fraus recidit.

γόητας καὶ ἀπατεῶνας ἀποκαλῶν, idem. præſtigiatores atque impoſtores eos appellans.

παραλογίζεσθαι, Luc. παραλελόγισταί σε ἡ Ἄτροπος, Atropos te circumuenit.

ἡμᾶς ἀπατᾷς καὶ παραλογίζῃ, Chryſoſt.

παρακρούεσθαι, idem quod παραλογίζεσθαι, Baſil. σοφίσμασι, καὶ παραγωγαῖς παρακρουσθεὶς, captioſis orationibus, ac verborum illecebris in fraudem impulſus.

ὑποσκελίζειν, ſupplantare, tranſlatè, pro in fraudem inducere. τὴν δεῖνα ὑπεσκέλισα, Chryſ. de eo loquens, qui gloriatur ſe mulierculæ fucum feciſſe, eámque ad ſtuprum impuliſſe.

βουκολεῖν, & ἀποβουκολεῖν, Socr. οἱ δὲ τοιαύταις ἐλπίσι βουκολούμενοι, id eſt, φενακιζόμενοι.

5. ψεύδεσθαι.

Mentiri. *Plutarch.* τὸ ψεύδεσθαι δουλοπρεπὲς, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις μισεῖσθαι ἄξιον ὄν.

τοῖς θεοῖς οὐ θέμις. Mentiri diis fas non eſt. Demoſth.

περὶ πραγμάτων οὕτω φανερῶν. De tam manifeſtis rebus mentiri. Demoſth.

ψευδὴς

ψεύδεσθαι
ψεῦδός τι πρός τινα. Demoſt.
αἰσχρὸν δὲ τοῖς Ἕλλησι. Mentiri Græcis turpe eſt. Demoſth.
πολλὰ καὶ μεγάλα πρός τινας. Multa & magna mendacia dicere apud aliquos vel ad aliquos. Demoſt.
τηλικαῦτα ἡλίκα οὐδεὶς ἀνθρώπων πώποτε. Demoſt.
ἀναιδῶς εἴς τινα. Impudenter mentiri in aliquem. Demoſth.
ὑπερμέγεθες ψεῦδος. Ingens mendacium fingere. Demoſt.
Νεοπτόλεμον εἶναι (cum infinitiuo) Mentiri eſſe Neptolemum. Demoſt.

Dicitur etiam ψεύδεσθαί τινι. Mentiri alicui, pro mendacium dicere contra aliquem: vt Act. cap. 5. οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις, ἀλλὰ τῷ Θεῷ. Idem, ψεύδεσθαι εἰς ἀλλήλους. *Coloſſ. cap* 3. ψεύδεσθαι κατὰ τῆς ἀληθείας. *Iacobus cap. 3.*

Opponuntur autem inter ſe.

ψεύδεσθαι *&* ἀληθῆ λέγειν. *Xenoph.*
ψεύδεσθαι *&* ἀληθεύειν. *Ariſtot.*
ψεύδεσθαι *&* ἀλήθειαν λέγειν. *Apud D. Paulum Rom. 8. Mentiri & vera dicere.*
ψευδολογεῖν. Falſum dicere, Mentiri. Demoſt.

ψεῦδος
ψευδολογία
ψεῦσις
ψεῦσμα
ψευδές
ψευδομυθία
ψύθος
ψευδοδοξία
Mendacium.

ἀπάτη, Deceptio, Fraus, δόλος, Dolus.
ἀδόλως Sine fraude. Demoſth.
ἀκιβδήλως, Syncere. Iſocr. & alij.
His opponitur μετὰ δόλου καὶ τέχνης. Doloſè & inſidioſè. Iſocr.
πανουργία. Calliditas, Aſtutia.
πανουργεῖν. Callidè ſeu vafrè ſcelus aliquid admittere.
πανουργίας πανουργεῖν. Calliditatem exercere. Demoſt.
τὰς τέχνας καὶ τὰς πανουργίας ἐμφανεῖς καταστῆσαι. Dolos & calliditates alicuius aperire. πανοῦργος. Callidus.
ὦ κίναδος, O vulpecula. Demoſt.

¶ Gerere ſe, præbere ſe.

ἐμαυτὸν δίκαιον. Gero me honeſte: vt,

παρέχω

Iſocr. ad Nicocl. οὕτω δικαίως ἐμαυτὸν παρέσχον, ὥστε μηδένα λυπῆσαι τῶν πολιτῶν. *Adeo honeſte me geſſi, vt neminem ciuium mœrore affecerim.*

ἐμαυτὸν σωφρονέστερον τῶν ἀρχομένων: vt,

Iſocr. ad Nicocl. ἡγησάμην τοὺς βασιλέας δεινὰ ποιεῖν, ὅσοι τοὺς μὲν ἄλλους κοσμίως ζῆν ἀναγκάζουσιν, αὐτοὶ δ᾽ αὑτοὺς μὴ σωφρονεστέρους τῶν ἀρχομένων παρέχουσι. *Grauiter peccare illos reges arbitrabar, qui alios ad honeſte viuendum cogunt, ipſi autem ſe non modeſtius ſuis ſubditis gerunt.*

ἐμαυτὸν τοιοῦτον, &c.

Iſocr. τοιούτους ἡμᾶς αὐτοὺς παρεχώμεθα, οἵους αἱ κοιναὶ συνθῆκαι προστάττουσι. *Ita nos geramus, vt communia fœdera præcipiunt.*

ἐμαυτὸν ἄξιον τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς. Gero me dignum virtute maiorum noſtrorum. Iſocr.

Loco verbi παρέχω, licet & καθίστημι vel γίνομαι, cum præpoſitione περὶ aut πρὸς, vel ἔχω cum πρὸς vſurpare: vt.

Iſocr. κατέστησαν σφᾶς αὐτοὺς τῆς εὐδαιμονίας ἀναξίους. *Geſſerunt vel præbuerunt ſe tanta fortuna indignos.*

Idem, τοιοῦτος γίνου περὶ τοὺς γονεῖς, οἵους ἂν εὔξαιο περὶ σεαυτὸν γενέσθαι τοὺς σεαυτοῦ παῖδας. *Talem te geras erga tuos parentes, quales erga te tuos liberos eſſe optares.*

Idem, ἡδέως ἔχε πρὸς ἅπαντας, χρῶ δὲ τοῖς βελτίστοις. *Geras te benignum erga omnes, vtere verò tantum familiariter bonis.*

Idem, ἐν τῇ ὀργῇ παραπλησίως ἔχε πρὸς τοὺς ἁμαρτάνοντας, ὥσπερ ἂν πρὸς σεαυτὸν ἁμαρτάνοντα καὶ τοὺς ἄλλους ἔχειν ἀξιώσῃς. *Iratus talem te erga delinquentes geras, quales illos in te peccantem optares.*

¶ Erga aliquem eſſe vel ſe gerere.

περὶ τινὰ, vel πρός τινα { γίνεσθαι. / διατίθεσθαι. / ἔχειν.

De γίνεσθαι *cum* περὶ *exemplum paulo ante poſitum eſt.*

Iſocr. γίνου πρὸς τοὺς πλησιάζοντας ὁμιλητικὸς, ἀλλὰ μὴ σεμνός. *Geras te humanum erga illos, qui te conueniunt, & non ſeuerum.*

Idem, ὁρῶ πολλοὺς χαλεπώτερον διατιθεμένους πρὸς τοὺς ἐπιτιμῶντας. *Video multos male ſe gerere erga illos, à quibus obiurgantur.*

Iſocr. ἡδέως ἔχε πρὸς ἅπαντας. *Præbeas te omnibus benignum & ſuauem. Vel, Geras te erga omnes beneuolum. Sic Demoſt.* οὐδὲν δίκαιον πεποίηκε περὶ φίλον. *Nihil iuſte agere erga amicum, id eſt, Amico nihil æqui præſtare.*

¶ Gra-

¶ Gratiam habere, Gratias agere.

χάριν

ἔχειν τινί. Gratias alicui agere, Gratiam alicui habere: vt,

Iſocrat. διὸ καὶ ἐκείνῳ δικαίως ἂν αὐτοῖς ἅπαντες χάριν ἔχοιμεν. *Propterea merito ipſis omnes gratias agimus.*

πολλὴν ἔχειν τινί. Magnas gratias alicui agere. Iſocrat.

ἔχειν τινὶ ὑπέρ τινος. Gratias alicui agere pro aliqua re: vt,

Iſocr. ἀνθ᾽ ὧν ὑμεῖς ἄν μοι δικαίως πλείστην ἔχοιτε χάριν. *Pro quibus beneficiis Vos mihi merito maximam haberetis gratiam. Vbi nota & phraſin,* πλείστην χάριν ἔχειν τινί.

ἔχειν τινὶ τούτων ἕνεκα. Propter hæc alicui gratiam habere. Plutarch.

ἔχειν τινὶ τῆς σωτηρίας (cum genitiuo, ſubaudiendo ἕνεκα) De accepta ſalute alicui gratias agere. Demoſth.

εἰδέναι τινὶ τινος (etiam cum genitiuo) vt,

Xenoph. Pæd. 6. ἔτι μᾶλλον ὑμῖν χάριν εἰσόμεθα τούτου, ἢ ὅτι χρήματα πέμπετε ἄγοντες Germanice, *Ich vvill euch dieſes noch mehr danck vviſſen denn das, &c.*

Plato, πολλὴν χάριν οἶδά σοι τῆς Θεαιτήτου γνωρίσεως. *Magnam gratiam tibi habeo, quod mihi notum & familiarem Theatetum feciſti.*

εἰδέναι vel ἔχειν ἀντί τινος: vt,

οἱ ἀγαθοὶ ἀντὶ μικρῶν ἴσασι χάριν. *Boni pro paruis etiam ſunt grati.*

Iſocr. αἱ ἐλευθερωθεῖσαι τῶν πόλεων βασιλεῖ χάριν ἴσασι. *Ciuitates libertate donata, gratiam habent regi.*

οὗπερ ἕνεκα χάριν τῷ θεῷ οἶδα *Cuius rei cauſa, Vel, Propter quam rem, Deo gratias ago. Plutarch.*

εὐχαριστεῖν, Gratias agere.

Demoſth. οὐκ ἐλλείψει εὐχαριστῶν, καὶ ποιῶν ὅ,τι ἂν δύνηται, ἀγαθόν. *Non deſinet agere gratias & quacunque ratione poterit, bene mereri.*

Luc. cap. 18. εὐχαριστῶ σοι ὅτι οὐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων. *Gratias tibi ago, quod non ſum ſicut cæteri homines.*

Eph. cap. 5. εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ θεῷ καὶ πατρί. *Gratias agentes ſemper pro omnibus (beneficiis) in nomine Domini noſtri Ieſu Chriſti, Deo & patri.*

ἀχαριστεῖν, Gratias non agere, Ingratum eſſe.

Xenoph. ἀχαριστεῖν πρὸς τοὺς φίλους ἄδικόν ἐστιν. *Ingratum eſſe erga amicos iniuſtum eſt.*

¶ Gratiam referre.

ἀποδιδόναι

τινὶ χάριν. Gratiam alicui referre. Iſocr.

τινὶ μεγίστην χάριν ὑπέρ τινος: vt,

Iſocr. Ἑλένη Μενελάῳ μεγίστην χάριν ἀπέδωκεν ὑπὲρ τῶν πόνων, οὓς δι' ἐκείνην ὑπέμεινε. *Helena maximam gratiam Menelao retulit pro laboribus, quos propter eam ſuſtinuerat.*

τινὶ ἀξίαν χάριν τῶν πεπραγμένων. Dignam gratiam alicui referre pro illis, quæ facta ſunt. Iſocr.

χάριν ὧν εὐεργετήμεθα. Referre gratiam pro beneficiis in nos collatis. Demoſth.

Loco τοῦ ἀποδιδόναι etiam infinitiui ἀποτίνειν & ἐκτίνειν vſu pantur.

Huc pertinent.

ἀνταπολαμβάνειν χάριν: vt,

Demoſth. δίκαιον ἐστὶ τοὺς εὖ ποιήσαντας ἀνταπολαμβάνειν χάριν. *Iuſtum eſt vt bene de nobis meritis gratia referatur.*

λαμβάνειν χάριν παρά τινος. Conſequi gratiam ab aliquo. Xenop.

κομίζεσθαι χάριν. idem ſignificat. Demoſth.

μετὰ χάριτος λαβεῖν τι. Grato animo accipere aliquid. Demoſth.

ἀντευποιεῖν τὸν εὐεργέτην δεῖ. Gratia referenda eſt ei, qui bene de nobis meritus eſt. Demoſth.

Idem, τοὺς εὖ ποιήσαντας ἡ πόλις ἀντευεποίησε. *Bene de ſe meritis ciuitas gratiam retulit.*

Ariſtoph. τὸν παθόνθ' ὑπ' ἐμοῦ πάλιν μ' ἀντευποιεῖν. *Illum qui à me beneficia accepit, viciſsim erga me beneficum eſſe. ſ. iuſtum eſt. Vbi obiter nota vocem* πάλιν

ἀντευεργετεῖν. Gratiam referre.

Xenoph. τοὺς εὖ ποιοῦντας ἀντευεργετεῖν, πανταχοῦ νόμιμόν ἐστι. *Bene meritis gratiam referre, vbique æquum & iuſtum eſt.*

ἀχάριστος. Ingratus.

ἀχάριστον εἶναι { καὶ ἄδικον τοῦτον πάντων ἀνθρώπων. Demoſth.
πρὸς τοὺς γονεῖς. Ingratum eſſe erga parentes. Xen.
Eſtre ingrat enuers ſes pere & mere.

ἀχαριστία. Ingratitudo, ſeu potius, Ingratus animus.

ἀνταποδιδόναι. Beneficium reddere: vt,

Ariſtot. Eth. 9. ἀνταποδοτέον εὐεργέτῃ μᾶλλον, ἢ ἑταίρῳ. *Bene de nobis merito potius gratia referenda eſt, quam alij cuiquam familiari.*

Ibid. ἀνταποδοτέον τιμὴν τῷ εἰς χρήματα ὠφεληθῇ. (*cum accuſatiuo*) *Oportet honorem illi retribuere, &c.*

Legitur etiam ἀνταποδοτικὸς ὕβρεων, Qui contumeliam & iniuriam reddit ſeu retribuit.

¶ Gratiam rependere, Remunerari.

ἀμείβομαι

σε δώροις μεγαλοπρεπῶς. Magnifice te donis remuneror, Herodian.

Xen. Memorab. 4. μοὶ δοκεῖ τὰς τῶν θεῶν εὐεργεσίας οὐδ' ἂν εἷς ποτε ἀνθρώπων ἀξίαις χάρισιν ἀμείβεσθαι. *Ne vnus quidem homo mihi videtur diis debitam gratiam referre.*

σε δωρεᾷ. Remuneror te dono. Chryſoſt.

σε τῆσδε τῆς δικαιοσύνης, Remuneror te ob iſtam æquitatem, vel, Remuneror iſtam tuam æquitatem. Lucian.

εὖ δρῶν. Beneficia beneficiis rependo.

ἀντευπάσχειν. Viciſſim beneficio affici, Mutuo affici beneficio, ſeu beneficiis.

Vlpian. δίκαιον δὲ τοὺς εὐποιήσαντας ἀντευπεπονθέναι. *Aequum eſt bene meritis gratiam referri.*

Plato, ἔστι καλὸν δοκεῖ σημεῖον εἶναι, εἰ εὐποιήσας ταύτην τὴν εὐεργεσίαν ἀντευποιήσεται. *Vbi notetur locutio,* εὐεργεσίαν ἀντευπάσχειν, *id eſt, viciſſim beneficiis ornari.*

Cum optima gratia libenter aliquid dare vel concedere. μετὰ πολλῆς χάριτος ἀσμένως δοῦναί τι. Dem. Pro corona.

ADIVNCTA.

¶ *Gratiarum actio & gratitudo.*

ἀποδοῦναι χάριν, Dem. οἱ δικαίως ὧν εὐηργέτηντο χάριν ᾤοντο δεῖν ἀποδοῦναι, qui merito pro beneficiis acceptis gratiam referendam eſſe putabant.

ὥστε ἐκεῖνον μὴ νομίζειν αὐτὸν ἀξίαν δύνασθαι χάριν ἀποδοῦναι, Iſocr. adeò vt ipſe referendæ gratiæ imparem ſe eſſe iudicaret.

ἀποδιδόναι χάριν τῆς εὐεργεσίας χάριτας, Phil. & Baſil. ἀπόδοτε τὴν εὐχαριστίαν τῷ εὐεργέτῃ.

οὐδὲ γὰρ τὸν βίον ὑπέρ σου προέμενος, ἀξίαν ἀποδοίην χάριν ὧν εὖ πέπονθα, nam ne ſi vitam quidem pro te profunderem, meritam tamen pro tuis in me beneficiis gratiam rependerem.

χάριν ὀφείλειν, Plat. in Polit. πολλὴν χάριν ὀφείλω σοι τῆς Θεαιτήτου γνωρίσεως, magno tibi beneficio ſum obſtrictus, qui mihi Theæteti notitiam comparaſti.

οὐδένα πώποτε ἀπεστέρησα χάριτος, idem in Hipp. 2. nemo eſt, quem beneficii accepti gratia fraudarim.

χάριν εἰδέναι, Luc. ἐγώ σοι μεγίστην χάριν εἴσομαι ἐπὶ τούτῳ, magnam hoc nomine tibi gratiam habebo.

ἀντὶ ταύτης τῆς εὐεργεσίας χάριν αὐτῷ εἰδέναι. Xenoph. GALL. luy ſçauoir gré.

χάριν γιγνώσκειν, idem quod εἰδέναι. Herodot. καὶ ἐπὶ τῇ σπουδῇ, καὶ ὑποσχέσει χάριν ἐγίνωσκον.

Et Chryſoſt. χάριν ἔγνω τοῦ μὴ εἰσακουσθῆναι. gratiam habuit, quòd non exauditus eſſet.

χάριν, vel χαριστήρια ὁμολογεῖν, χαριστήρια ὁμολογεῖν τῆς φυλαχθείσης πίστεως, Herod. de ſeruata fide gratias ei agere.

χάριν ἔχειν, Æſch. τῆς εὐνοίας ἣν ἀπόντι μοι παρέχεσθε, πολλὴν χάριν ἔχω de veſtra erga me abſentem beneuolentia plurimas vobis grates ago.

οὐχ ὧν εὖ ἔπαθον χάριν ἔσχον διὰ τέλους, Ariſtid. accepta beneficia haud ſemper memoria tenuerunt.

τὰς χαριστηρίους ὁμολογίας ἐκτελεῖν, Philo. id eſt χάριτας ὁμολογεῖν.

θύειν τῷ θεῷ τὰ χαριστήρια, Gregorius, gratitudinis ergo Deo litare.

εὐχαριστεῖν ἐπὶ ταῖς εὐεργεσίαις, Phil. de beneficiis gratias agere.

εὐχαριστηρίους ὕμνους εἰς τὸν σωτῆρα θεὸν ᾄδειν, idem. pro gratiarum actione laudes Deo ſeruatori canere.

ἐκτίνειν χάριτας. ὧν εὖ πέπονθας ἐκτίνειν χάριτας, grates rependere. τῶν εὐεργεσιῶν ἀξίους εὗρεν, Ariſtid. dignos eos comperit beneficiis à ſe acceptis.

ἀποτίνειν τὰ χαριστήρια, Bud. ὁ δὲ λόγῳ γοῦν τὰ χαριστήρια αὐτῷ ἀποτίσας i. χάριν ἐκτίσας.

τὰ χαριστήρια ἀναφέρειν θεῷ. Baſil. gratias Deo agere.

τὰ χαριστήρια παρέχειν. Euripid. in Epiſt. πειράσομαι τοῦ καλοῦ τούτου ἔργου πολλὰ καὶ μεγάλα ἀποδοῦναί σοι τὰ χαριστήρια, pro hoc egregio opere ingentes tibi gratias referre conabor.

¶ Gratificari, Grata facere, Morem gerere.

συναγορεύειν ταῖς ἐπιθυμίαις τινος. Cupiditatibus alicuius inſeruire. Iſocr. ad Philipp.

ἡδίω δημηγορεῖν, καὶ συμβουλεύειν. Ad gratiam loqui & conſulere. Iſocr.

χάριν ὁμιλεῖν. Ad gratiam omnia facere, vt,

Iſoc. οἱ συνόντες τυράννοις πρὸς χάριν ὁμιλοῦσι. *Qui cum tyrannis verſantur, omnia ad ipſorum placitum faciunt & dicunt.*

χάριν λέγειν. Ad gratiam loqui. Demoſth. Pro quo dicitur etiam, εἰπεῖν τινὶ κεχαριſμένως, vel κεχαριſμένα.

χάριν λόγους ποιεῖσθαι. Ad gratiam verba facere, vel orationes habere. Demoſth.

πρὸς τὴν ἡδονὴν πάντα ἐπαινεῖν. Ad voluptatem laudare omnia. Ariſtot. Eth. 4.

2. χαρίζεσθαι.

χαρίζεσθαι

ταῖς ἐπιθυμίαις. Cupiditatibus morem gerere, ſeu potius indulgere. Ariſtot.

ἔρωτι. Amori indulgere.

δεηθέντι. Petenti ſeu ſupplicanti gratificari. Demoſth.

τινί τι. [cum datiuo perſonæ & accuſatiuo rei] In aliqua re alicui gratificari.

Demoſth. ἐστὶ φίλων ἀγαθῶν οὐ τὰ τοιαῦτα χαρίζεσθαι τοῖς εὔνοις, ἐξ ὧν κἀκείνοις καὶ σφίσιν αὐτοῖς ἔσται τι βλάβος, ἀλλ' ὃ μὲν ἂν μέλλῃ συνοίσειν ἀμφοῖν, συμπράττειν. *Verorum amicorum eſt, his quibus bene cupias, non in iis gratificari rebus, quæ in tuum & illorum detrimentum cedere poßint: ſed in his, quæ vtriſque commodare queant, adiuuandi ſunt.*

μάλιστα χαρίζεσθαί τινι. Gratiſſimam rem alicui facere. Dem.

κεχαρισμένον τι τοῖς πολλοῖς γράφειν ἢ ποιεῖν. Gratum aliquid vulgo ſcribere aut facere. Iſoc. ad Nicocl.

Plato, Eloquentia eſt, τῷ Θεῷ κεχαρισμένα λέγειν, *Poſſe Deo grata dicere.* κεχαρισμένος λόγος. *Iucunda oratio.*

¶ ἀγαπητὸν Gratum: vt,

Ariſtot. Eth. 9. τοῖς ἐρῶσι τὸ ὁρᾶν ἀγαπητότατόν ἐστι. *Amantibus videre iucundißimum eſt, id eſt, Amantibus mutuus conſpectus gratißimus eſt.*

χαριστέον.

Iſocr. ἔδοξεν ἡμῖν ἐκείνῳ χαριστέον. *Viſum eſt nobis ipſi gratificandum & morem gerendum eſſe.*

ἀχάριστος, Ingratus. ἀχαριστία, Ingratitudo. Demoſth.

ADIVNCTA.

¶ *Gratum.*

ἔστι τί σοι ποιοῦντες ἡμεῖς ἐν χάριτι μάλιστα ποιοῖμεν; Plato, in Phædone: ecquid facere queamus, quod tibi gratiſſimum futurum ſit?

ϗ Δίων εὖ οἶδ' ὅτι πολλὴν χάριν ἕξει σοι διαπραξαμένῳ ταῦτα. ὑπὲρ ἐκείνῳ, idem in epiſt. ac Dion quoque ipſe mihi crede, magnam tibi gratiam habiturus eſt, qui hæc pro eo confeceris, vel, à Dione quoque ipſe magnam gratiam initurus es &c.

ὃ Φιλίππῳ τι ποιῆσαι μὴ πρὸς ἡδονήν. Demoſth. quam aliquid facere, quod Philippo minus gratum ſit.

ἅπαντα ποιοῦντα, ὅσα ἐκείνῳ χαριεῖσθαι μέλλοιμι, idem. nihil non facientem, quo ipſius gratiam emereri queam, vel, quò ipſi gratificari queam.

χάριν οὐ μικρὰν αἰτοῦσι, δός, μηδὲν ἀντειπών, Lucian. haud leue beneficium poſcunt, da quæſo ſine vlla recuſatione.

ἐκείνῳ τὰ μέγιστα χαριεῖσθαι δοκῶ, idem. ei me rem ſummè gratam facturum exiſtimo.

Et rurſus, οὐδεὶς αὐτῷ χαρίζοιτο μεῖζον, ἤ, nemo ei quicquam gratius facere poteſt, quam ſi, &c.

Et Baſil. ὅσῳπερ ἂν συνεχέστερον ποιῇς, τοσούτῳ πλεῖον ἡμῖν χαριῇ, quo crebriùs hoc feceris, eo gratius nobis feceris.

κεχαρισμένον τῷ ὄντι ἔσῃ μοι πρᾶγμα πεποιηκώς, vel, λίαν ἔσῃ κεχαρισμένος, Bud. gratiſſimum mihi feceris.

διαιτητὴς πλεῖστα πρὸς χάριν, idem. arbiter gratus admodum & acceptus.

ἔργον καταθύμιον ἐργάσασθαι, id eſt, κεχαρισμένον.

ὑπερήδιστόν μοι τὸ ἄκουσμα γένοιτο, Luc. iucundiſſimum mihi hoc acroama fuerit.

οὐδὲν τῆς δαπάνης ἐπιχαριτώτερον αὐτοῖς, Xenoph. nihil ipſis impenſa gratius eſt.

τοσόνδε μοι χάρισαι, Plat. Gall. *Fay moy tant de plaiſir.*

χάριτι τὸν ἄνδρα ἀπέκτεινεν, Antip. eum, vt ab aliquo gratiam iniret, obtruncauit.

πάντα ἐποίουν τὰ ἐκείνῳ δοκοῦντα, idem. τὰ πρὸς χάριν ἐκείνῳ, ad ipſius voluntatem & arbitrium omnia faciebam.

¶ Gratulari, ſimul lætari.

συνήδεσθαι.

συνήδομαι

Vnà cum alio voluptate afficior: vt,

Xenoph. Pæd. 1. συνήδομαι ἤν τι ἀγαθὸν αὐτοῖς συμβαίνῃ. Vna gaudeo ſi quid boni ipſis contingit.

σοι, Tibi gratulor. Iſocr.

Herodianus, ἀπέστειλαν συνηδόμενοι αὐτῷ. Gratulatum ei miſerunt.

σοι τῆς εὐτυχίας. Gratulor tibi de ſœlicitate. Plutarc.

Syneſius, Ἀντωνίῳ συνήσθην τῆς καλοκἀγαθίας. *Antonio gratulatus ſum de virtute & honeſtate.*

2. συγχαίρειν.

συγχαίρω

σοι. Vnà tecum gaudeo, tibi gratulor. Iſocr.

σοι τούτῳ. Gaudeo tecum ob eam rem, vel, Ea de re tibi gratulor. Demoſth.

σοι πυνθανόμενος, ὅτι προαιρῇ δόξαν καλὴν κτήσασθαι μᾶλλον ἢ πλοῦτον μέγαν συναγαγεῖν (cum datiuo & participio) Gratulor tibi cum audiam te ſtudioſiorem eſſe parandi honeſtam famam, quàm magnas diuitias coaceruandi.

A D I V N C T A.

¶ *Gratulari.*

πέμψαι πρέσβεις στέφανον φέροντας τῷ Ἀλεξάνδρῳ, καὶ συνησθησομένους τῇ κατὰ Κιλικίαν νίκῃ, Diodorus. legatos cum corona ad Alexandrum mittere, qui de parta ad Ciliciam victoria ipſi gratularentur.

συνήσθην σοι τῆς εὐπλείας, Cic. lætatus ſum felicitate nauigationis tuæ.

ἧκον πρέσβεις συγχαίροντες ἐπὶ τοῖς κατωρθωμένοις, idem. veniunt legati gratulatum ob res proſpere ac feliciter geſtas.

συγχαίρειν ἐπὶ τῷ διασεσῶσθαι αὐτὸν παραδόξως ἐκ τῶν μεγίστων κινδύνων, idem. ei hoc nomine gratulari, quòd præter hominum expectationem e maximis periculis ſaluus & incolumis euaſiſſet.

¶ Mandare, Præcipere, Iubere.

ἐπιτάττειν.

ἐπιτάττω

τοῦτο. Hoc mando.

Plato, ἐπιτάττειν τὸν νόμον. *Legem mandare, ſancire.*

σοι τὰ βέλτιστα πράττειν Te optima quæque agere iubeo; Iſocr. ad Demoſt.

2. προστάττειν.

πόνους. Labores mando: vt,

Iſocr. οὐχ ὥσπερ ἕτεροι, τοῖς μὲν πόνους προσέταξε, τῶν δ᾽ ἡδονῶν αὐτὸς μόνος ἀπέλαυε. *Non ſicut cæteri, labores mandabat, ipſe vero ſolus omnibus voluptatibus fruebatur.*

προστάττω

ποιεῖν:vt,

ὅσα Σάτυρος προσέταξε, πάντα ποιῶ. *Omnia facio, quæ Satyrus præcepit. Iſocr.*

σοι ταῦτα. Hæc tibi mando vel præcipio. Iſocr.

παρὰ τὰς συνθήκας τι προστάττειν τινί. Mandare alicui aliquid, quod fœderi contrarium ſit. Iſocr.

σοι τοῦτο ποιεῖν. Mando tibi, vt hoc facias: vt,

Iſocr. in Helena τῷ μὲν Εὐρυσθεὺς προσέταξε τὰς βοῦς ἐξ Ἐρυθείας ἀγαγεῖν. *Huic quidem mandauit Euryſteus, vt boues ex Erythea abduceret.*

Xenoph. καὶ ὅτε οἱ τριάκοντα προσέταττον αὐτῷ παρὰ τοὺς νόμους τι, οὐκ ἐπείθετο. *Et cùm triginta (tyranni) ei aliquid mandarent contra leges, non obtemperauit.*

In paſſiuo.

ποιεῖν τὸ { προσταττόμενον / προστεταγμένον } Facere quod imperatum eſt. Iſocr. *Faire ce qui a eſté commandé.*

Xenoph. προστάττεσθαι ἔφη αὐτῷ μείζω ἢ κατὰ δύναμιν. *Mandari ipſis dicebat maiora negotia, quam pro viribus.*

Plato, ᾧ γε ἔργον τι προστέτακται. *Cui aliquod negotium mandatum eſt.*

κελεύειν, Iubere, Mandare. διακελεύεσθαι, idem.

Plato, κελεύων σε τὰς πόλεις κατοικίζειν. *Iubens ciuitates reſtituere.*

Demoſt. Θηβαίους ᾤετο συστρατεύειν, ἂν αὐτοὺς κελεύῃ. *Thebanos putabat vna militaturos, ſi eos iubeat.*

Iſocr. πολλάκις σοι διακελεύομαι περὶ τῶν αὐτῶν. *Sæpe tibi præcipio de rebus iiſdem.*

In paſſiuo.

Xenoph. κελεύομαι ὑπὸ τοῦ θεοῦ. *Iubeor à Deo.*

Plutarch. κελευόμενος ᾄδειν. *Iuſſi canere.*

τὸ κελευόμενον, vel τὰ κελευόμενα πράττειν vel ποιεῖν. *Imperata facere,*

Plato. κελευσθείς. *Iuſſus.*

Chryſoſt. οὐχὶ τὰ ἑαυτῶν σκοπεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν πέλας ἐκελεύσθημεν. *Non tantùm noſtra commoda, ſed etiam proximorum ſpectare iuſſi ſumus.*

πρόσταγμα
ἐπίταγμα
ἐντολὴ
παράγγελμα
τὸ τεταγμένον
ἔνταλμα
ἐφετμὴ
} Mandatum, Edictum, Præceptum, Iuſſum. Demoſt. Iſocr.

❡ Mentionem facere, Recordari, Meminiſſe.

μνησθῆναι, vel μεμνῆσθαι.

μνησθῆναι

τινός. Alicuius meminiſſe: vt,

Iſocr. ἄξιον δὲ καὶ τῶν ἡρώων μνησθῆναι τῶν ἐκεῖνον τὸν τόπον κατασχόντων. *Iuſtum eſt etiam heroum illorum meminiſſe, qui illum locum tenuerunt.*

Idem, ἵνα καὶ τῶν βαρβάρων μνησθῶμεν. *Vt & barbarorum mentionem faciamus.*

Additur hic etiam præpoſitio πρὸς cum accuſatiuo perſonæ: vt,

Iſocr. τῶν ἀπόντων φίλων μέμνησο πρὸς τοὺς παρόντας. *Abſentium amicorum mentionem fac apud præſentes.*

τοὺς λόγους. (cum accuſatiuo) Meminiſſe ſermonum, vel Meminiſſe dicta. Demoſth. & Iſocr.

περί τινος. Alicuius mentionem facere: vt,

Iſocr. in Helena. ἐμνήσθη περὶ ταύτης γυναικός. *Mentionem fecit illius mulieris.*

Idem in Panegyr. ἤδη μάτην ἐστὶ τὸ μεμνῆσθαι περὶ αὐτῶν. *Iam ſupernacaneum eſt eorum porro meminiſſe.*

Conſtruitur etiam hoc verbum cum participio: vt,

μέμνημαι ἀκούσας ποτὲ σοῦ. *Memini me hoc aliquando audire ex te. Xenoph. Sic* μέμνησο ἄνθρωπος ὤν. *Memento te eſſe hominem. Pro quo ſi quis diceret,* μέμνησο σεαυτὸν ἄνθρωπον εἶναι, *barbare loqueretur, vt regula 13. de Participiis in Syntaxi noſtra docet.*

2. ἀναμνησθῆναι.

ἀναμνησθῆναι

τινὸς πράγματος. (cum genitiuo) Alicuius rei ſeu negotij meminiſſe. Demoſt.

Idem, οὐδ᾽ ὧν ὑπὸ Θεμίσωνος ἠδίκησθε ἀνεμνήσθητε. *Neque iniuriarum a Themiſone vobis illatarum recordati eſtis.*

τὰς τοῦ πατρὸς προαιρέσεις. (cum accuſ.) Patris inſtituta memoria repetere. Iſocr.

παρ᾽ ἑαυτῷ Apud ſemetipſum recordari: vt,

Demoſth. ἀναμνήσθητε παρ᾽ ὑμῖν αὐτοῖς τίς ἐσθ᾽ ὁ κατηγορῶν τῶν πεπραγμένων.

ὅτι, &c. vt,

Lycurg. οὐκ ἀναμνησθεὶς, ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ σώζουσα. *Non memoria repetens, quod hæc (patria) ſit quæ vos ſeruet.*

ὀνομαστὶ περί τινων μεμνῆσθαι. Nominatim de aliquibus meminiſſe. Demoſt.

ἐπιμνησθῆναι τινὸς διὰ βραχέων. Breuiter alicuius meminiſſe, vel mentionem facere, Breuiter aliquid attingere. Demoſt.

Idem, ἐπιμνησθήσομαι ἑνὸς ἢ δυοῖν. *Mentionem faciam vnius aut alterius.*

μνείαν

ποιεῖσθαι τινὸς. Mentionem facere alicuius: vt,

Iſocr. De pace. ἡμεῖς τούτων οὐδεμίαν ποιούμεθα μνείαν. *Nos nullam facimus horum mentionem.*

ποιεῖσθαι περί τινος. De aliquo mentionem facere: vt,

Iſocr. in Panath. περὶ τούτων ἐγὼ μηδεμίαν μνείαν ἐποιησάμην. *De his nullam mentionem feci.*

ἔχειν τινός. Memoriam alicuius conſeruare: vt,

Iſocr. ad Philipp. πάντες ἄνθρωποι τούτων πλείστην μνείαν ἔχουσιν, ὧν ἐν ταῖς συμφοραῖς εὖ πάθωσιν. *Omnes homines frequentiſſimam faciunt illorum mentionem: ſeu, illorum meminerunt, quorum beneficiis in calamitatibus, ſeu tempore duro, vſi ſunt.*

¶ Relinquere memoriam virtutis, Relinquere memoriam rerum geſtarum, &c.

καταλιπεῖν,

τῆς αὑτοῦ διανοίας καὶ τῆς ἀρετῆς μνήμην εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον. Relinquere perpetuum monimentum ingenij ſui & virtutis. Iſoc. in Panegyr.

τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἀθάνατον μνήμην τῆς αὑτοῦ ἀρετῆς. Poſteris immortalem ſuæ virtutis memoriam relinquere, Iſocr. De pace.

ἀθάνατον μνήμην περὶ αὑτοῦ. Immortalem ſui memoriam relinquere. Iſoc. in Euag.

τῆς ἀρετῆς τῆς αὑτοῦ μνημεῖον εἰς ἅπαντα χρόνον Virtutis ſuæ perpetuum aliquod monimentum relinquere. Iſocr. in Buſir.

A D I V N C T A.

¶ *Memoria.*

μεμνῆσθαι. εἴπερ μεμνήμεθα τὰ κατ' ἀρχὰς λεχθέντα, Plat. in Sophiſt. ſi quidem non exciderunt quæ principio diximus.

οἶδά τε καὶ μέμνημαι, Demoſt. ſcio, ac memini.

ὧν εὐεργετοῦντο μεμνῆσθαι, idem. beneficiorũ acceptorum meminiſſe.

δός μοι, ἐπεὶ μεμνήσομαι τὴν χάριν, Luc. Gall. *fay moy vn plaiſir, dont ie me ſouuiendray toute ma vie.*

ἐκεῖνο

ὀκ ἠθέλησα εἰπεῖν ; διὰ χρόνου γὰρ οὐχ ἱκανῶς ἐμεμνήμην ; Plat. dicere recuſaui, quoniam ob temporis interuallum haud ſatis memineram.

μνημονεύειν. κάλλιστα μνημονεύω, Plato in epiſtolis. optime memini.

ὧν ἔτι καὶ νῦν οἱ πολλοὶ μνημονεύουσι, Greg. quæ nunc quoque multi meminerunt.

παλαιᾶς παιδείας τῆς πρὸς αὐτοὺς μνημονεύσας, Lucian.

μνημονεύειν τὴν ὑπόσχεσιν, Dinarch. μνησικακεῖν, iniuriarum memorem eſſe.

μνησικακεῖν ὧν ἐπεπόνθει ὑπ' αὐτοῦ, Lucia. acceptarum iniuriarum memoriam retinere.

οὐδὲ ἐμνησικάκησε τῆς ἀποκηρύξεως, idem.

μνήμη memoria. μνήμῃ χαρίζεσθαι, Plat. in Phædr. memoriæ commendare.

ὡς ἐγὼ μνήμης ἔχω, idem in Hipp. quantum meminiſſe poſſum.

μνήμῃ φυλάττειν τὰ λεχθέντα, idem leg. 6. memoria conſeruare.

διὰ μνήμης ἔχειν, id eſt μεμνῆσθαι, Luc.

ἔτι γοῦν διὰ μνήμης ἔχειν, ὅτι μνήμης ἔχειν τινὰ, Chryſ. aliquem memoria circumferre.

ἔχειν τὴν μνήμην, Philo. τὴν θεοῦ μνήμην ἄληστον ἕξουσιν, Deum perpetuò in memoria habituri ſunt. Dei ſempiternam memoriam colent.

ὑπόγυιον ἔχειν τὴν μνήμην, Herodian. recentem memoriam habere.

ἀνδρὸς ἐκείνου ἀεὶ νεαρὰν τὴν μνήμην ἔχειν Baſil.

διὰ μνήμης ἄγειν, idem quod ἔχειν, Baſil. δι' ὧν φαμὲν μνήμης τῆς [illegible] ἄγεται σεμνοπρεπείας.

διὰ μνήμης εἶναι, paſſiuè. de eo, cuius memoria cum beneuolentia vſurpatur. Luc. διὰ μνήμης εἶναι τοῖς ἀρίστοις, apud optimos viros in memoria eſſe.

φέρειν διὰ μνήμης, memoria ferre, hoc eſt, tenere. Herod. de Pertinace loquens, τὴν πεῖραν τῶν ἔργων αὐτοῦ φέρεσθαι διὰ μνήμης.

μνήμῃ τὰ παραδοθέντα παρακατατίθεσθαι, Philo. memoriæ tradere, mandare.

μνήμῃ διασῶσαι, idem. memoria retinere.

ἐν μνήμῃ λαβεῖν, Plat. οὐκ οἶδα εἰ δυναίμην ἅπαντα ἐν μνήμῃ πάλιν λαβεῖν, haud ſcio, an omnia denuò memoria repetere queam.

τεθῆναι εἰς μνήμην, Demoſth. οὐ τίθεται ταῦτα παρ' ὑμῖν εἰς μνήμην, hæc apud vos memoriæ non infiguntur. GALL. *Vous ne mettez point ces choſes en memoire.*

ἐν μνήμῃ ποιεῖσθαι τὸν ἀδελφὸν, Syneſ. fratrem memoria complecti, fratris memoriam colere.

πρεσβυτάτη τῶν ἐν μνήμῃ πόλις, Ariſtid. vrbs poſt hominum memoriam antiquiſſima.

ἀνανεοῦσθαι τῇ μνήμῃ, memoria renouare, Bud. ἀναπεμπάζεσθαι & ἀναπολεῖν, memoria reputare, ac reuoluere.

ἐμφιλοχωρεῖν τῇ μνήμῃ, Lucian ἐπὶ πολὺ ἐμφιλοχωρούσης τῆς Ἀνδρομέδης τῇ μνήμῃ αὐτῶν, Lucian. diu illis ac libenter memoriæ inſidente Andromeda.

μνήμης ἀξιῶσαι. ὡς ἠθέλησαν αὐτὸν μνήμης ἀξιῶσαι οἱ παρ' Ἕλλησι λόγιοι, Phil. mentionem eius facere noluerunt.

μνήμην ἀφανίζειν, delere. ὧν ἡ μνήμη μήκει χρόνου οὐκ ἠφανίσθη, idem. quorum memoria temporis longinquitate haudquaquam extincta eſt.

ὢ πῶς ἀδακρυτὶ τὴν τούτων ἐνέγκω μνήμην, Greg. heu, quî potero harum rerum ſine lacrymis meminiſſe.

οὗ τῆς ἀνδρείας καὶ τῆς χρηστότητος ἔτι ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν μνήμη ἐνέστακται. Herodia. cuius virtutis ac benignitatis memoria adhuc in animis veſtris inhæret.

τῇ μνήμῃ κατέχειν, vel περικατέχεσθαι, Baſil. memoria tenere.

τὴν μνήμην εἰσελθεῖν, idem quod εἰς μνήμην ἐλθεῖν, Baſ. πόσου ἄξιον τὸ τοιούτων τι εἰσελθεῖν τὴν μνήμην? quanti æſtimandum eſt, vt aliquid huiuſmodi rerum in memoriam ſubeat?

τῆς μνήμης ἐκβάλλειν, idem. οὐδέποτε τῆς μνήμης ἡμῶν ἐκβαλοῦμεν τὴν μέριμναν, è memoria eiicimus.

ὧν ἀθάνατος ἡ μνήμη τῷ χρόνῳ παραδέδοται, idem. quorum ad omnem poſteritatem memoria conſecrata eſt.

εἰς μνήμην ἀναλαμβάνειν, Plat. leg. 8. reminiſci, memoria repetere.

3. ἐγκαταλιπεῖν μνήμην.

Iſoc. in Areop. τοσοῦτο μνημεῖον ἐν τῷ τότε τῆς ἑαυτοῦ ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης ἐγκατέλιπε. *Tantam memoriam & monimentum virtutis & prudentiæ ſuæ reliquit.*

Memorabile, ἄξιον λόγου, ἀξιομνημόνευτον.

Iſocr. οὐδὲν ἄξιον λόγου διέπραξε. *Nihil memorabile geßit. Huic opponitur,* μέγα τι διαπράττεσθαι, *Idem.*

Xenoph. Hellen. 4. καὶ τὰς πράξεις τὰς μὲν ἀξιομνημονεύτους γράψω, τὰς δὲ μὴ ἀξίας λόγου παρήσω. *Et actiones, quæ dignæ ſunt commemoratione, ſcribam, quæ vero non ſunt dignæ, quarum mentio fiat, omittam. Vbi notandum* ἀξιομνημονεύτους *&* ἀξίας λόγου *pro eodem poni, &* ἀξίας λόγου *idem valere quod* ἀξιολόγους *compoſitum.*

¶ Memi-

¶ Meminiſſe, Recordari.

μνημονεύειν.

μνημονεύειν

Meminiſſe, Memoria valere: vt,

Iſocr. θαυμάζω τῶν πρεσβυτέρων εἰ μὴ μνημονεύουσι. *Miror ſenes amplius meminiſſe vel memoria valere.*

τῆς φωνῆς. Meminiſſe vocis Athenæus, Lucian. Plutarc. *Dicitur etiam de perſona, vt Plutarch.* οὗ καὶ Πλάτων μνημονεύει. *Cuius & Plato mentionem facit.*

τί. (cum accuſatiuo caſu) aliquid meminiſſe: vt,

Iſoc. ἐὰν τὰ παρεληλυθότα μνημονεύῃς, ἄμεινον καὶ περὶ τῶν μελλόντων βουλεύσῃ. *Si recordaberis præteritorum, melius etiam de futuris deliberabis.*

Demoſthenes. ταῦτα χρὴ ὑμᾶς μνημονεύειν. *Hæc decet vos meminiſſe.*

Iſocr. μνημονεύειν τὰ ῥηθέντα. *Meminiſſe illa quæ dicta ſunt.*

In paſsiuo.

Iſoc. ἀλλὰ τὰς εὐεργεσίας διὰ τὸ μέγεθος ὑπὸ πάντων καὶ λεγομένας καὶ μνημονευομένας.

Demoſthen. pro corona. ἀλλ' οὐχ ὅπως τὸν ἅπαντα χρόνον μνημονευθήσεται σκέψασθαι; *Nonne curandum, vt æterna memoria conſecretur?*

μνημονευτέον.

Nazianzenus, μνημονευτέον Θεοῦ μᾶλλον ἢ ἀναπνευστέον (*cum genitiuo*) *Magis vel ſæpius de Deo cogitandum eſt, quam ſpirandum.*

Plutarch. ἐντεῦθεν δὲ καὶ τοῦ Σωκράτους ἅμα μνημονευτέον. *Hinc ſimul & Socratis mentio facienda eſt.*

ἀμνημονεῖν, Immemorem eſſe: vt,

Demoſth. πολλὰ ἀγαθὰ καὶ μεγάλα ἡ πόλις κατώρθωσε δι' ἐμοῦ, ὧν οὐκ ἠμνημόνησε. *Multa & præclara & magna ciuitas feliciter geſsit per me, quorum etiam non immemor fuit.*

ἀείμνηστον παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις τι ποιεῖν. Aliquid immortalitati tradere, Immortale reddere aliquid.

Iſocr. ὁ δὲ λόγος, εἴ τις καλῶς διέλθοι τὰς ἐκείνου πράξεις, ἀείμνηστον ἂν τὴν τοῦ ἀγαθοῦ ἀρετὴν παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ποιήσειεν. *Hæc oratio, ſi commodè eius actiones enarraret, immortalem redderet ipſius Euagoræ memoriam.*

¶ In recenti memoria habere, Accuratè meminiſſe. εἰς ἀκριβῆ μνήμην τιθέναι.

Demoſth. οὐ τίθεσθε ταῦτα παρ' ὑμῖν εἰς ἀκριβῆ μνήμην. *Vos hæc non diligenter memoriæ mandatis.*

¶ περικατέχειν τῇ μνήμῃ, Memoria tenere & complecti. Baſilius.
ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς. Noſtra memoria, ſ Noſtro ſeculo. Demoſth.

¶ Memoriter dicere, ἀποστοματίζειν.

στόματος
ἀπὸ εἰπεῖν vel λέγειν. *Dire ou reciter par cœur.*
μνήμης

Xenoph. καὶ νῦν δυναίμην ἂν Ἰλιάδα ὅλην καὶ Ὀδύσσειαν ἀπὸ στόματος εἰπεῖν. *Et nunc poſſem totam Iliada & Odyſſeam memoriter recitare.*

Plutarch. ταῦτα ἐκδιδάσκονται παῖδες, ὥστε ἀπὸ στόματος λέγειν. *Hæc ediſcunt pueri, vt memoriter recitent.*

¶ Per ſe.

καθ' ἑαυτόν, καθ' ἑαυτήν, καθ' ἑαυτό.

Demoſt. ἀσθενὴς μὲν ἐστὶ πᾶς ὁ πονηρὸς καθ' ἑαυτόν. *Omnis improbus infirmus eſt per ſe.*

Ariſtot. Ethic. 1. ἔστι δὲ καὶ ὁ βίος αὐτῶν καθ' αὑτὸν ἡδύς. *Eſt autem vita illorum per ſe iucunda. Vbi* αὑτὸν *pro* ἑαυτὸν *poſitum eſſe vides.*

Idem, αἱ κατ' ἀρετὴν πράξεις εἰσὶν ἡδεῖαι καὶ καθ' αὑτάς. *Actiones virtutis ſunt iucundæ etiam per ſe.*

Idem, Eth. 2. οὐδεὶς ἂν ἕλοιτο καθ' αὑτὸ τῶν τοιούτων οὐδέν. *Nemo quicquam illorum per ſe expetit.*

Idem, τὰ καθ' αὑτὰ διωκόμενα καὶ ἀγαπώμενα. *Quæ per ſe quæruntur & amantur.*

¶ Memoriæ prodere. Literis prodere vel mandare.

διδόναι τῷ λόγῳ, παραδιδόναι εἰς μνήμην, μνημονεύειν.

ἱστορεῖν.

ἱστορεῖ
Memoriæ prodere: vt.
Plutarch. Θεόπομπος ἱστόρηκε, Φίλιππον τὸν Ἀλεξάνδρου πατέρα οὐ μόνον, &c.
τὰ πεπραγμένα. Literis prodere res geſtas. Lucian.

Sic Plutarch. imperſonaliter loquitur, ἱστοροῦσι, Hiſtorici tradunt. ἱστόρηται, Memoria proditum eſt.

παραδοῦναι
γραφῇ. Literis mandare vel prodere. Gregor.
τῇ διαδοχῇ τῶν χρόνων. Tradere poſteritati. Syneſ.
εἰς μνήμην. Prodere memoriæ. Gaza apud Ciceronem.

Prodere, προδιδόναι.

προδιδόναι
τινά. Prodere aliquem. Demoſth.
πόλιν. Ciuitatem prodere. Demoſt.
Σαλαμῖνα Ἀθηναίοις. Prodere Athenienſibus Salaminem. Pauſan.

προδότης Proditor.

προδοσία
πρόδοσις
Proditio. Demoſt.

Proditor patriæ, προδοὺς τὸ κοινόν.

¶ Mori, Mortem obire.

τελευτᾶν

Mori, Mortem oppetere: vt,

τελευτᾶν
Iſocr. ad Demon. τὸ μὲν τελευτῆσαι πᾶσιν ἡ πεπρωμένη κατέκρινε. *Fatali neceſſitate omnibus moriendum eſt.*
Idem, ἡ δικαιοσύνη τοῖς τελευτήσασι δόξας παρασκευάζει. *Iuſtitia vita defunctos reddit celebres.*

πρὸ μοίρας. Mori ante fatum. Iſocr.

τὸν βίον
τελευτᾶν
τελεῖν
μεταλλάττειν
καταστρέφειν
καταλύειν
ἐκλιπεῖν
ἀποψύχειν
Mori, vitam cum morte commutare, Mortem oppetere. Iſocrati vſitatiſſima ſunt, *Mourir, Aller de vie a treſpas.*

Iſocr. in Buſir. Ὀρφεὺς διασπασθεὶς τὸν βίον ἐτελεύτησεν. *Orpheus diſcerptus obijt.*

Idem, De permut. ἵνα μὴ ἀκλεῶς τὸν βίον τελευτήσωσι. *Ne inglorij mortem obirent.*

Idem in Archid. τότε Ἡρακλῆς μετήλλαξε τὸν βίον, ἐν θεοῖς ὢν γεγονώς. *Tunc Hercules vitam cum morte commutauit, inter deos relatus.*

In verbo, μεταλλάττειν nonnunquam accuſatiuus βίον diſſimulatur: vt, *Polyb.* Ἀντιγόνου μεταλλάξαντος. *Cùm Antigonus vitam cum morte commutaſſet.*

Plutarch. τὸ δὲ φιλεῖν τὸν μεταλλάξαντα καὶ στέργειν. *Mortuum vel vita functum diligere & amare.*

ὑπεραποθνήσκειν τοῦ πατρὸς, vel ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἀποθνήσκειν. Pro patre mori. Xenoph.

Lycurgus. τὰ ζῶα καὶ τὰ πετεινὰ ἔστιν ἰδεῖν ὑπὲρ τῶν νεοττῶν ἀποθνήσκειν.

γήρᾳ τελευτᾶν τὸν βίον. Senio confectum mori. Iſocr.

καλῶς τεθνάναι. Honeſtè mori.

θνήσκειν
ἀποθνήσκειν } Mori. *Mourir.*

θνήσκειν { γέλωτι. Riſu mori.
φόβῳ vel δέει. Metu extingui.

ἀποθνήσκειν ἐκ τοῦ τραύματος. Ex vulnere mori. Demoſth.

τελευτᾶν ἐκ πληγῆς τινός. Ictu aliquo perire. Demoſth.

Iſocr. καλῶς ἀποθνήσκειν ἴδιον τοῖς σπουδαίοις ἡ φύσις ἀπένειμε. *Honeſtè oppetitam mortem, vt peculiare munus, præſtantibus viris natura tribuit.*

ἡ τοῦ βίου τελευτὴ
ὁ θάνατος. } Mors, Obitus.

Iſocr. δεῖ εἶναι φοβερὰν τοῖς μὲν φαύλοις τὴν τοῦ βίου τελευτήν. *Improbis formidabilis finis vitæ ſeu obitus eſſe debet.*

τὸ πεπρωμένον τέλος. Fatalis vitæ exitus. Xenoph. ὅταν ἔλθῃ τὸ πεπρωμένον τέλος.

ἄωρος θάνατος. Intempeſtiua vel præmatura mors. Plutarch.

λιμῷ ἀπόλλυσθαι
ὑπὸ τοῦ λιμοῦ ἀποθανεῖν } Fame perire, Fame abſumi.
λιμῷ ἀποθανεῖν

τῷ λιμῷ ἀποκτείνειν τινά. Fame necare aliquem.

Lycurg. de Pauſania loquens: οὐ πρότερον ἀπῆλθον, πρὶν ἢ τῷ λιμῷ ἀπέκτειναν. *Non prius abierunt, quàm illum fame necauerint.*

φαρμάκῳ ὑπὸ παιδὸς ἀποθνήσκειν
ἀποθνήσκειν ἐκ φαρμάκου ὑπὸ παιδὸς } Veneno necari à puero.

φάρμακον δοῦναι καὶ ἀποκτείνειν. Venenum porrigere & interficere. Demoſt.

φάρμακον πίνειν. Venenum bibere. Demoſth.

ADIVNCTA.

¶ *Mori.*

βίου ἀπαλλάττεσθαι, Plat.leg.8.vita fungi. ἀπαλλάττεσθαι τῆς ἐν σώματι ζωῆς, Phil.corporea vita defungi. ὅταν τις ἀπαλλαχθῇ τοῦ σώματος, Plat.in epiſt.

ἅμα γὰρ τὰ τούτων πνεύματα ἀπηλλάγη τῶν οἰκείων σωμάτων, Demoſt. quamprimum eorum animi è corporibus exceſſerunt. ἐξ ἀνθρώπων ἀπαλλάξασθαι Chion.humanis rebus eximi.

μεταλλάττειν, Plut.e vita migrare.

τὸν βίον μεταλλάττειν, Herod.vitam cum morte commutare.

μεταλλάττειν ἐξ ἀνθρώπων, Diodor.idem quod ἀπαλλάττειν ἐξ ἀνθρώπων, vt ſupra.

τὸ χρεὼν ἀποτίνειν, morte fungi. εἰς τὸ χρεὼν ἀστενακτεὶ ἰέναι. Plat. in Axioch.ſine gemitu mori.

Et rurſum ibidem. εὐθύμως, μονονουχὶ παιανίζοντας εἰς τὸ χρεὼν ἀπιέναι, alacri animo, ac modo non pæana canentes in fata concedere.

μετὰ τὸ ἀποπλῆσαι τὸ χρεὼν, Gregor.Nazian.id eſt, μετὰ τὸ ἀποθανεῖν.

τελευτᾶν & τελευτᾶν τὸν βίον, Demoſth. Σόλωνι συνέβη τελευτῆσαι τὸν βίον. Soloni vitam finire, vel, extremum vitæ diem claudere contigit.

τὴν ψυχὴν ἀφιέναι, idem. ἰδοῦσά με, καὶ προσειποῦσα, τὴν ψυχὴν ἀφῆκε, confeſtim vt me vidit, ac ſalutauit, animum emiſit.

βίον προΐεσθαι, Mortem oppetere, vitam abiicere.

ἐκ τοῦ βίου ἀπελθεῖν. Luc.è vita diſcedere. ἐξ ἀνθρώπων ἀπελθεῖν, Ariſtid.res humanas relinquere.

ταύταις συναπελθεῖν ταῖς φωναῖς, Gregor. ſimul cum his vocibus excedere.

ἐκλιπεῖν vel, καταλιπεῖν τὸν βίον, idem. vitam relinquere.

τὸν βίον καταστρέφειν, idem. extremum diem morte conficere, vel, claudere.

τὸν βίον καταλύειν: idem. id eſt, θνήσκειν, vel, ἀποθνήσκειν, è vita diſcedere. μετὰ χρηστῆς καταλύειν ἐλπίδος, Chryſoſt. ſubaudi. τὸν βίον, Euſebius etiam hiſtoriar.lib.3.cap.44. ἀναλύειν τὸν βίον dicit pro καταλύειν.

μετανίστασθαι τοῦ βίου, Philo.è vita migrare. πρὸς τὴν ἀμείνω μετανίστασθαι ζωὴν Gregor. Presb.

πρὸς τὸ τέλος ἀφικέσθαι τοῦ βίου, Luc.id eſt, τελευτῆσαι.

δεινοῖς θανάτοις περιπίπτειν. Diodor.horrenda morte interire.

τῆς ζωῆς στερίσκεσθαι, idem.id eſt, ἀποστερεῖσθαι, vita orbari.

ἀπαιωρῆσαι, & ἀπαιωρῆσαι τὸν βίον, Herodian. ἐν βρόχῳ τὸν βίον ἀνέπαυσεν, laqueo vitam finiit.

ἀποθνήσκειν, παύσασθαι τοῦ ζῆν, Theano.

τοῦ τῇδε βίου χωρίζεσθαι, Greg. presb. ab hac vita ſeiungi.

τὸν ἀπὸ τοῦ σώματος χωρισμὸν ποιεῖσθαι, Diodor. id eſt σώματος χωρίζεσθαι.

ἀπολυθῆναι τῶν δεσμῶν τοῦ σώματος, Baſil. corporis vinculis liberari, ex corporis vinculis, tanquam ex carcere euolare, Cic.

ἐξ ἀνθρώπων ἀφανίζεσθαι, Iſocr. ex hominum memoria deleri.

ἐξ ἀνθρώπων ἀφίστασθαι, Memn. euolare.

τῆς πρὸς τὸ σῶμα κοινωνίας διαζεύγνυσθαι, Phil. id eſt, χωρίζεσθαι. πρὶν τὴν ψυχὴν διαζευχθῆναι τοῦ σώματος, Baſil. priuſquam animus è corpore diſiungatur,

τὴν ἀναγκαίαν καὶ πανυστάτην ὁδὸν πορεύσασθαι, idem. fatale ac poſtremum iter exequi.

θανάτῳ τῷ κατὰ φύσιν διαφθείρεσθαι, idem. naturali morte interire.

ἀποψύχειν Phil. ſpiritum edere, vel, exhalare.

οὗ ταῖς χερσὶν ἐναποψύξαιμι, Greg. cuius in manibus vtinam mihi extremum vitæ ſpiritum edere contingat.

μετατίθεσθαι πρὸς τὴν ἀγήρω ζωὴν, Gregor. presb. ad vitam ſenii expertem, & immortalem transferri vel migrare.

πρὸς ὑψηλοτέραν ζωὴν μεταθέμενος τὰ παρόντα, Gregor. commutatis rebus præſentibus cum ſublimiore vita.

πρὸς τὸν θεὸν ἐκδημεῖν, idem ex Paul. ἀντὶ τοῦ ἀποθνήσκειν.

κοιμᾶσθαι ἐν γήρᾳ καλῷ κοιμηθῆναι Gregor. in ſenectute bona obdormiſcere.

ἥδιον κατὰ γῆς δῦναι, Xenoph. lubentius emori.

μικροῦ δεῖν ἀφῆκεν αὐτὸν ἡ ψυχὴ, Lucianus, pene eum animus liquit.

αἱ ψυχαὶ ἔξω γενόμεναι τῶν σωμάτων idem. id eſt, χωρισθεῖσαι διαζευχθεῖσαι ἀφειμέναι Phil.

τὴν ζωὴν ἀπορρηγνύειν, propriè de morte infauſta dicitur. Philo μέχρις ἂν τὴν ἀθλίαν καὶ ἐπάρατον ζωὴν ἀπορρήξῃ, quouſque miſeram & execrabilem vitam abrumpat. Hac etiam phraſi vtitur Ioſephus de morte Herodis loquens.

τοῦ βίου μεθίστασθαι Iuſti. idem quod ἀπανίστασθαι.

ἐνθένδε μεταχωρεῖν, Gregor. hinc excedere

ἀναχωρεῖν τοῦ βίου & ἐξίστασθαι, idem quod ἀπαλλάττεσθαι

ἀφηρπάγη ἀπῆλθε Chryſ. præmaturo funere abreptus eſt, ἄωρος ἡρπάγη, idem. Sæpe Græci hac locutione vtuntur, εἴ τι πάθοι, pro eo quod ait Cic. Phil. 1. ſi quid ipſi humanitus acciderit: frequẽſque eſt hoc loquendi genus apud Iſæum.

τὴν ζωὴν ἀποδύσασθαι, Chryſoſt. homil. 14. ad Rom. vitam exuere, abiicere. de eo loquitur, quod ſempiternæ beatitudinis cauſa, non ſit dubitandum vel vitam ipſam deponere.

¶ *Mors.*

ὁ θάνατος, ἡ τελευτὴ, ἡ ἐνθένδε μετανάστασις, vel ἐκδημία, Phil.

ἡ τοῦ βίου καταστροφή. Diod. τοιαύτης ἔτυχε τῆς τοῦ βίου καταστροφῆς, huiuſmodi vitæ finem eſt conſecutus.

μέχρι τῆς ἐσχάτης ἀναπνοῆς, idem. ad extremum vſque vitæ ſpiritum.

τὸ χρεών, mors, fatum. τὸ χρεὼν αὐτὸν κατέλαβε. Bud.

ἡ ἀπαλλαγὴ τοῦ βίου. Plat. 6. Polit. diſceſſus è vita.

ἡ βίου διέξοδος, Phil. idem quod ἀπαλλαγή.

¶ *Morti propinquus.*

ἐν δυσμαῖς τοῦ βίου εἶναι, Plat. 6. leg. in occaſu vitæ eſſe.

ἀδυνάτως ἔχει καὶ πρὸς τῷ τέλει τοῦ βίου ἐστὶν, idem in Axioch. viribus caret, atque in vitæ fine eſt. GALL. *il n'en peut plus.*

πρὸς αὐτῷ σχεδόν τι τῷ θανάτῳ εἶναι, Dion.

πρὸς αὐτῷ δὴ τῷ Αἰακῷ γίνεσθαι, καὶ μονονουχὶ τὸν ἕτερον πόδα ἐν τῷ πορθμείῳ ἔχειν, Luc. apud ipſum iam Æacum eſſe, atque alterum pedem in cymba habere.

τὸν ἕτερον πόδα ἤδη ἐν τῇ σορῷ ἔχειν, idem. alterum pedem in tumulo habere.

ὀλίγον ἐμπνεῖν, idem. exiguos ſpiritus ducere.

ἀναπνεῖν τὰ τελευταῖα, Gregor. extremos ſpiritus trahere.

ἐν ἐσχάτοις εἶναι, καὶ παραπολωλότως ἔχειν, Demoſth. extrema, ac deploratiſſima valetudine eſſe.

ὥσπερ ἤδη προσελλιμένιον εἶναι τοῦ κοινοῦ τῆς ζωῆς πελάγους, Gregor. iam maris huiuſce vitæ velut in portu eſſe.

πνέειν μικρὸν καὶ ἀπεγνωσμένον, idem. exiguam ac deploratum anhelitum ducere.

νεκρὸς γὰρ ἤδη, σχεδὸν ὢν, καὶ ἄπνους, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου καταλελοιπώς, Gregor. nam cum pene iam mortuus, atque extinctus eſſet, magnaque ex parte vita orbatus.

ἐπὶ ταῖς τελευταίαις, vel, ἐσχάταις ἀναπνοαῖς εἶναι, idem in extremo vitæ ſpiritu eſſe, extremo vitæ ſpiritu conflictari.

ἐσχάτως διακεῖσθαι, Diod. in extrema ac perditiſſima valetudine eſſe.

ἐγγὺς ἐστὶ τῆς τοῦ βίου τελευτῆς. Alciph. morti propinquus eſt.

τὰ ἐξόδια, vel, τοὺς ἐξιτηρίους λόγους φθέγγεσθαι, vel, τὰ ἐξιτήρια φθέγγεσθαι, Greg. extremum loqui, extremam orationem habere.

οὕτως ὑπογήρως εἰμὶ τῆς τελευτῆς οὔσης. Iſocr. i. ἐγγὺς οὔσης.

εἰ προσπελάσειε τὸ χρεών, Syneſ. ſi fatum appropinquaret, impenderet.

ἐν προθύροις ἡ τελευτή, Baſil. pro foribus eſt mors.

γηραιὸς εἶ, καὶ τῆς ἀναγκαίας ἐγγὺς προθεσμίας. Greg. ætate grandis es, præſtitutoque morti diei propinquus.

πρὸς τῷ στόματι τοῦ βίου εἶ, Xenoph. i. πρὸς τῷ τέλει.

¶ *Mortis diuerſa genera.*

τῷ λιμῷ ἀποθανεῖν, Plat. in Menon. τῷ λιμῷ ἀπολέσθαι, Demoſt. fame interire.

λιμῷ ἐλέγετο ἀπεσκληκέναι, Lucian. fame confectus fuiſſe ferebatur.

κεραυνῷ βληθεὶς ἀπέθανεν. idem. fulminis ictu interemptus eſt.

δηχθεὶς ὑπὸ ἀσπίδος ἀπέθανε Suid. morſu aſpidis interiit.

ἀποσχόμενος σιτίων ἐτελεύτησεν, idem. inedia mortem ſibi conſciuit.

ἐνδείᾳ τροφῆς τελευτᾷ Suid. i. ἀσιτίᾳ. τελευτᾷ ξυντακεὶς [illegible], idem, tabe extinctus eſt.

ἐτελεύτησε γηραιὸς ὑπὸ ποδάγρας διαλυθείς, Suid. ſenex deceſſit, podagra diſſolutus.

τοίχου αἰφνίδιον ὑπενεχθέντος πτώσει τελευτῶσι. Philo ſubita muri ruina opprimuntur.

ἐκ τῆς ὠθισμοῦ βίας καὶ συγκλονήσεως ἀποθανεῖν, Greg. protuſionis & compreſſionis vi mori.

διὰ πολλὴν ἀδοξίαν καὶ αἰσχύνην λυπηθεὶς μετέστη τοῦ βίου, Iuſtin. dedecoris atque ignominiæ mœrore migrauit e vita.

καὶ πλευρῖτις ἀναρπάσασα ἐξ ἀνθρώπων ἀπάγουσα τὸν ἄνθρωπον οἴχεται, Baſilius, atque lateris dolor abrepto, ac de medio ſublato homine abſceſſit, Id eſt, ἀναρπάσασα ἀπαγαγοῦσα οἴχεται. idem quod ἀπήγαγε.

λιμῷ τὴν ζωὴν ἀπήλλαξεν, idem. id eſt, λιμῷ ἀπέθανεν, vel, λιμῷ τῆς ζωῆς ἑαυτὸν ἀπήλλαξεν, rariſſime enim hoc verbum iungitur cum accuſatiuo rem ſignificante.

κατέστρεψε τὸν βίον ἀποκαρτερήσας idem. mortem ſibi conſciſcit.

ἐξαγαγεῖν ἑαυτὸν τοῦ βίου, διὰ τοῦ σιτίων ἀποσχέσθαι, Plat. inedia ſeipſum à vita educere.

¶ *Mors laudabilis.*

θνήσκειν καλῶς, Plat. in Epinom. præclarè mori.

τελευτῆς ἀρίστης τε καὶ καλλίστης τυχεῖν idem ibid. pulcherrimam ac præſtantiſſimam mortem obire, conſequi.

ἀμεῖ

ἀμείνονι βίου διεξόδῳ χρήσασθαι, Phil. id eſt, ἀμείνονος τελευτῆς τυχεῖν.

ὁσίῳ τέλει τὸν βίον καταλύειν, Gregor. ſancto, ac pio fine vitam claudere.

μὴ ἀσήμως, μηδὲ ἀδόξως τελευτῆσαι, Herodian. non obſcurè, atque inglorie mori.

ἀλυπότατα τὸν βίον προΐετο, Suid. æquiſſimo animo mortem oppetiit.

τελευτὴ τοῦ βίου λαμπροτάτη ἐπεγένετο. Herod. luculentiſſimus ei vitæ finis obtigit.

διέπλευσε τὸν βίον εὖ, idem. præclarè vitæ pelagus enauigauit, præclarè vitæ curriculum confecit.

ἀποδειξάμενοι ἔργα γενναῖα ἀπέθανον, idem. egregiis rebus geſtis occubuerunt, eximiis facinoribus editis mortem obierunt.

¶ *Mors turpis.*

ἐπονειδίστως τὸν βίον ἐτελεύτησεν, Iſocr. cum dedecore atque infamia vita functus eſt.

αἰσχίστῳ μόρῳ τὸν μιαρὸν καὶ βέβηλον κατέλυσε βίον, Suid. fœdiſſima morte ſceleſtam & impuram vitam clauſit.

¶ Multare, Plectere.

ζημιοῦν.

ζημιοῦν

τινὰ. Aliquem mulctare, plectere. Demoſth. Iſocr.

τινὰ
- θανάτῳ. Mulctare aliquem morte.
- ἀειφυγίᾳ. Punire aliquem perpetuo exilio.
- δημεύσει τῶν ὑπαρχόντων. Mulctare aliquem publicatione bonorum: vt,

Demoſth. in Midian. οἱ φονικοὶ νόμοι τοὺς μὲν ἐκ προνοίας ἀποκτιννύντας θανάτῳ, καὶ ἀειφυγίᾳ, καὶ δημεύσει τῶν ὑπαρχόντων ζημιοῦσι· τοὺς δ᾽ ἀκουσίως, αἰδέσεως, καὶ φιλανθρωπίας πολλῆς ἠξίωσαν. *Leges capitalium facinorum, cædes ex induſtria factas, morte, perpetuoque exilio, & publicatione bonorum puniunt: qui autem fortuitò cædem fecerunt, cum his multo remiſsius & humanius eſſe agendum ſanxerunt.*

τινὰ χρήμασι, vel ἀργυρίῳ. Pecunia aliquem mulctare. Iſocr.

τινὰ φυγῇ. Exilio aliquem mulctare. Iſocr. Demoſth.

Demoſth. πέντε ταλάντοις ἐζημιώσατέ τε αὐτόν. *Quinque talentis eum mulctaſtis.*

In paſſiuo.

ζημιοῦσθαι θανάτῳ. *Morte mulctari. Demoſth.*

Iſoc. μᾶλλον ἀποδέχου τοὺς μετὰ δικαιοσύνης ζημιωθέντας. *Magis amplectere illos, qui amore iuſtitiæ mulctantur vel puniuntur.*

ζημίαν
τιμωρίαν
τίμημα
δίκην
ἐπιτίμιον
ἀμοιβὴν
ποινὴν
τιμὴν
ἐπιτίμημα
τίσιν
ὑπερίκτισιν

ἐπιτιθέναι vel ἐπάγειν, vel etiam ποιεῖσθαι. Mulctam irrogare, Pœnam imponere.

Demoſth. in Epitaph. ἀλλὰ καὶ τιμωρίαν ὑπὲρ ὧν ἄλλους ἠδίκησαν, ἐπέθεσαν. *Sed in pœnam ipſis pro iniuria, quam aliis intulerant, impoſuerunt.*

Æſchines, τίμημα ἐπέθηκαν ἑκατὸν ταλάντων. *Mulctam centum talentorum ipſis impoſuerunt.*

Plato in Apol. δίκην ἐπιθεὶς τοῖς ἀδικοῦσι. *Pœnam imponens iniuſte agenti.*

ζημιοῦν τινι δεσμῷ. Mulctare aliquem carcere. Demoſth.

ἀργυρίῳ τιμηθῆναι. Pecunia mulctari: vt,

Demoſth. ἐὰν ἀργυρίου τιμηθῇ, δεδέσθω τέως, ἕως ἂν ἐκτίσῃ. *Quod ſi mulcta pecuniaria ei indicta ſuerit, in vinculis detineatur, donec ſoluerit.*

ζημίαν μεγάλην ἐκτίνειν vel ἐκτίσαι. Magnam mulctam ſoluere. Demoſth.

τὸ τιμηθὲν διπλάσιον ἀποτίσαι. Duplam mulctam ſoluere. idem.

ADIVNCTA.

¶ *Mulcta.*

τίμημα ἐπιθεῖναι. Æſch. de falſa legat. mulctam irrogare.

τίμημα ἐπέθηκαν ἑκατὸν τάλαντα. τίμημα ἐπάγειν, & ἐπιγράφειν, idem.

τίμημα ἐκτίνειν, & δίκην καταβαλεῖν, mulctam perſoluere, iudicatum ſoluere.

τιμᾶσθαι θανάτου, niſi Demoſthenem merum ſycophantam eſſe certiſſimis argumentis oſtendero, inquit Æſch. orat. de falſa legat. τιμῶμαι θανάτου, capitalem mulctam mihi irrogo. GALL. *a peine de ma vie ie prouueray cela.*

Ἐπιθήσεται

ἀποθνήσκειν ἕτοιμός εἰμι, Dinarch. μετ᾽ ἐμοῦ θάνατον ἢ ζημίαν χάριν, idem.

πρόστιμον ὁρίσασθαι, idem quod τιμᾶσθαι. πρόστιμον ὡρίσατο, ἐὰν μὴ ἐλέγξῃ de Æſch. qui ingenti pecuniæ ſumma ſe mulctauerat, niſi Creſiphontem violatæ legis conuinceret.

μετρίῳ τιμήματι περιπεσεῖν, Æſchines. mediocrem mulctam ſubire.

τιμᾶσθαι χρημάτων, Dinarc. pecuniis mulctare. huic opponitur θανάτῳ ζημιῶσαι.

ἔνοχον εἶναι τοῦ δεσμωτηρίου. Meritum eſſe carcerem. Demoſt.

ὄνειδος τῆς εἱρκτῆς τοῦ λογισμοῦ χαλεπῶς φέρειν. Ignominiam carceris grauiter animo ferre. idem.

τοὺς εἱρχθέντας ἐξάγειν. Captos è carcere educere.

εἱργμοφύλαξ. Cuſtos carceris.

ἕλκειν }
ἄγειν } τινὰ εἰς τὸ δεσμωτήριον. Ducere aliquem in carcerem. Demoſth.

ἐμβάλλειν vel καταθέσθαι τινὰ εἰς δεσμωτήριον. Coniicere aliquem in carcerem Demoſth.

ἀποδρᾶναι ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου. Effugere ex carcere. Demoſt.

ἀφεῖναι τινὰ ἐκ { τοῦ δεσμωτηρίου
τοῦ δεσμοῦ
τῆς εἱρκτῆς
τοῦ εἱργμοῦ } Dimittere aliquem ex carcere, ex vinculis ſeu cuſtodia. Demoſth. *Deliurer de priſon.*

¶ Punire, Plectere, Castigare.

κολάζειν
ζημιοῦν
τιμωρεῖσθαι
ποινάζειν
τιμωρεῖν } τινά. Punire aliquem. *Punir quelcun.*

Demoſt. οὕτως ἐκόλαζον καὶ τιμωροῦντο, ὡς εἰ αἴσθοιντο διαφθείροντάς τινας, ὥστε καὶ στηλίτας ποιεῖν. *Adeo puniebant munera in corruptionem dantes, vt eos etiam infames redderent. Hic, vt & ſæpe alias, κολάζειν & τιμωρεῖσθαι tanquam ſynonyma copulantur.*

ἐνδεέστερον τιμωρεῖσθαι τινα, ἢ προσῆκε. Minori pœna afficere, vel Leuius punire aliquem, quàm par eſt & decet: vt,

Iſocr. ad Philipp. ὡς μὴ ἐτιμωρήσω αὐτὸν ἐνδεέστερον ἢ προσῆκεν.

{ δοῦναι. Pœnas dare, Pœnas luere.

Iſocr. τοῖς ἔργοις τὴν τιμωρίαν ἔδοσαν. *Reipſa pœnas dederunt.*

δοῦναί τινι. (cum datiuo perſonæ) Dare alicui pœnas. Iſocrates.

Idem, τούτῳ τοῖς ἔργοις τιμωρίαν ἔδοσαν. *Huic re ipſa pœnas dederunt. Vbi nota datiuum inſtrumenti.*

λαβεῖν παρά τινος. Pœnas ſumere de aliquo.

Iſocr. ἐξὸν αὐτοῖς, εἰ ἀπέδειξαν ἃ πεπόνθασι, τὴν μεγίστην παρ' ἐμοῦ λαβεῖν τιμωρίαν. *Licet ipſis ſi demonſtrarent, quæ à me mala paſſi eſſent, grauiſſimum de me ſumere ſupplicium.*

δοῦναι τῶν ἁμαρτημάτων ἀντίρροπον. Dare pœnas peccatis dignas. Chryſoſt.

ὑπέχειν. Pœnam ſubire. Iſocr.

τιμωρίαν

μεγίστην ὑπέχειν.

Iſocr. ἀξιῶ, εἰ μὴ τοιούτοις, οἷς οὐδεὶς ἄλλος χρῶμαι λόγοις, τὴν μεγίστην ὑπέχειν τιμωρίαν. *Maximum feram ſupplicium, niſi talibus vſus fuero ſermonibus, quibus non alius quiſquam.*

ἐσχάτην ὁρίζειν περί τινος. Extremam pœnam de aliquo delicto conſtituere. Lycurg.

ὑπομένειν τὴν παρὰ τῶν θεῶν.

Iſocr. ὑπομένουσι τὰς παρὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὰς παρὰ τῶν θεῶν τιμωρίας. *Dant pœnas diis & hominibus.*

τίνειν. Pœnas dare.

Plato, τιμωρίαν αὐτῷ προσήκουσαν τίσεις. *Meritas ei dabis pœnas.*

ἀνασχέσθαι. Pœnas ſuſtinere. Herodian.

ἴσην ποιεῖσθαι περὶ τοῦ σώματος καὶ τῶν χρημάτων. Æqualem pœnam ſtatuere de corpore & de pecunia. Iſocr.

ἄνισον ποιεῖσθαι ὑπέρ τινος ἐγκλήματος.

Iſocr. ἐνθυμεῖσθε εἰ δίκαιόν ἐστιν ὑπὲρ τηλικούτων τῶν ἐγκλημάτων οὕτως ἀνίσους καὶ δεινὰς ποιεῖσθαι τὰς τιμωρίας. *Cogitate an æquum ſit, ob tanta crimina tam iniquas & acerbas exigere pœnas.*

τάττειν τῶν ἁμαρτημάτων: vt,

Demoſth. τῶν ἀκουσίων ἁμαρτημάτων τιμωρίαν ἐλάττω, ἢ τῶν ἑκουσίων τάξαι δίκαιον. *Quod delictorum non voluntariorum minor pœna, quam de induſtria commiſſorum, ſanciatur, iuſtum eſt.*

ὑποτίνειν } τὴν ἀξίαν. Meritas pœnas dare. Luc. Vbi notandum eſt
ὑπέχειν } accuſatiuum τιμωρίαν ſubaudiendum eſſe.

δημοσίας τιμωρίας δίκαιός ἐστι τυγχάνειν. Publica pœna dignus eſt. Demoſt.

2. κολάζειν.

κολάζειν

τινά. Punire aliquem. Demoſt. Iſocr. & alij.

τινὰ ταῖς μεγίσταις τιμωρίαις. Maximis ſupplicis aliquem punire: vt,

Iſocr. Ζεὺς Τάνταλον γεννήσας, διὰ τὴν κακίαν ταῖς μεγίσταις τιμωρίαις ἐκόλασεν. *Iupiter Tantalum filium propter improbitatem, grauiſſimis mulctauit pœnis.*

τινὰ ζημίαις. Aliquem afficere pœnis: vt,

Iſocr. ταῖς αὐταῖς κόλαζε ζημίαις τοὺς ψευδῶς διαβάλλοντας, αἷσπερ τοὺς ἐξαμαρτάνοντας. *Iiſdem pœnis affice calumniatores, quibus delinquentes.*

τινὰ ἐσχάταις τιμωρίαις. Extremis pœnis afficere aliquem. Iſocr.

τινὰ τῇ μεγίστῃ ζημίᾳ vel τιμωρίᾳ. Maxima pœna afficere aliquem: vt,

Iſocr. τῇ μεγίστῃ ζημίᾳ δίκαιόν ἐστι κολάζειν ἄρχοντας τοὺς περὶ τοὺς νόμους ἐξαμαρτάνοντας. *Iuſtum eſt magiſtratus maxima pœna afficere eos, qui contra leges delinquunt.*

τινὰ μεγάλαις ζημίαις. Magnis pœnis aliquem afficere. Lycur. contra Leocr.

In paſſiuo.

Xenoph. κολάζεσθαι ὑπὸ τῶν ἁμαρτημάτων. *A propriis peccatis caſtigari.*

Plutarch. ὑπὸ τοῦ θεοῦ κολασθῆναι. *A Deo caſtigari.*

κεκολασμένη δίαιτα. *Moderata diata, & cuius luxuries quaſi caſtigata eſt. Lucian.*

3. κολαστέον.

Plutarch. πότε καὶ πῶς καὶ μέχρι πόσου κολαστέον ἕκαστον τῶν πταισμάτων.

αἰκίζεσθαί τινα. Aliquem duriter tractare, Omni cruciatu aliquem affligere. Iſocr. Plutarch. Xenoph.

διδόναι. Pœnas dare. Iſocr.

Xenoph. τοὺς νόμους ἔνιοι παραβαίνοντες διαφεύγουσι τὸ δίκην διδόναι. *Quidam qui leges violant, effugiunt, ne dent pœnas.*

διδόναι τινί. Pœnas alicui dare. Iſocr.

λαβεῖν παρά τινος. Pœnas vel ſupplicium de aliquo ſumere.

Iſocr. εἰ μὲν τούτῳ δώσω δίκην, παρ' οὗ λαβεῖν με προσήκει. *Si dedero huic pœnas, de quo me ſupplicium ſumere conueniebat.*

λαβεῖν τῶν γεγενημένων. Pœnas ſumere de illis quæ facta ſunt. Iſocr.

δίκην

δοῦναι τῶν ἁμαρτημάτων. Puniri propter peccata.

δοῦναι τῶν ἀδικημάτων.

Demoſth. οὐκ οἴει δίκην δώσειν τηλικούτων καὶ τοσούτων ἀδικημάτων. *An non putas te pœnas daturum tot & tantorum ſcelerum?*

Plutarch.in Pædagog. καὶ τῆς ἀκαιρίας λαλιᾶς οὐ μεμπτὴν ἔδωκε δίκην. *Et intempeſtiuæ loquacitatis non iniuſtas dedit pœnas.*

ἀξίας δοῦναι ὑπὲρ τούτων. Pro his rebus meritas pœnas dare. Iſocr.

δοῦναί τινι ὑπὲρ πονηριῶν Pro ſceleribus alicui pœnas dare.

Iſocr. ὑπὲρ τῶν πονηριῶν ἔδοσαν τοῖς θεοῖς δίκας.

ἱκανὴν ἐκτίσαι. Pœnam ſufficientem exoluere.

Lucian. ἱκανὴν ἤδη δίκην ἐκτέτικα. *Pœnam ſufficientem iam exolui.*

ὑπέχειν τινός.

Chryſoſt. Ἠλεὶ πατὴρ ὁ καλὸς δίκην ὑπέσχε παίδων παρανομίας. *Pius pater Eli pœnas luit iniquitatis filiorum ſuorum.*

ὑπέχειν τοῖς χρήμασι Bonis & facultatibus pœnas luere. Iſocrates.

ἀποτίειν. Pœnas luere.

Philo De mundo. τὴν κατ' ἀπειθούντων ἀχαρίστων δίκην ἀποτίσει. *Pœnas luet, quæ aduerſus ingratos liberos conſtituta ſunt.*

δίκη
ζημία
τιμωρία
ἐπιτίμιον
ἀμοιβὴ
ποινὴ
τιμὴ
ἐπιτίμημα
τίσις
ἐπιπλήκτισις

Pœna, Supplicium, Punitio. Demoſt. & Iſocr. *Punition, Chaſtiment.*

ἔλαττον τῶν ἀδικημάτων τὸ ἐπιτίμιον εἶναι. Pœnam eſſe minorem, quàm delicta ſunt.

τάττειν ζημίαν θάνατον. Conſtituere ſupplicium capitale. Demoſt.

τούτοις θάνατός ἐστιν ἡ ζημία. His capitis ſupplicium, vel mortis pœna conſtituta eſt Xenoph.

ποιεῖν οἷς θάνατός ἐστι ζημία. Deſignare illa, quæ capitis pœnam merentur.

Demoſt.

Demoſthenes, τὴν δὲ νύκτα, οἷς θάνατος ἡ ζημία, ταῦτα ποιεῖς. *Noctu autem illa facis, quæ capitalia ſunt, ſeu quæ mortem merentur,*

Plutarch. Σόλων ἐρωτηθεὶς διὰ τί κατὰ τῶν τυπτόντων τοὺς [illegible]τέρας ἐπιτίμιον οὐχ ὥρισεν, ἔφη, ὅτι οὐχ ὑπέλαβον τοιούτους τινὰς ἔσεσθαι. *Solon i[illegible]rrogatus, cur nullas pœnas aduerſus eos, qui patres verberaſſent, conſtituiſſet, Quod, inquit nullos tales exſtituros eſſe exiſtimabam. Vbi nota phraſin* ὁρίζειν ἐπιτίμιον κατά τινος.

ὁρίζειν

τιμωρίαν περί τινος. Pœnam conſtituere de aliqua re.

Lycurg. contra Leocr. περὶ τούτων οἱ νόμοι ἐσχάτας τιμωρίας ὁρίζουσι. *De his leges extrema ſupplicia conſtituunt.*

ἐπιτίμιον κατὰ τοὺς ἀδικοῦντας. Conſtituere pœnam contra iniurioſos. Plutarch.

ζημίαν τινί. Alicui pœnam conſtituere, *Et paßiuè: vt,* ζημίαι τοῖς ἁμαρτάνουσιν ὡρισμέναι εἰσί. *Delinquentibus pœnæ definitæ ſeu conſtitutæ ſunt.*

τινὶ θάνατον ζημίαν. Capitis pœnam in aliquem conſtituere. Demoſth. Dicunt etiam, τάττειν τινὶ θάνατον ζημίαν.

ζημίαις περιπίπτειν. Pœnis affici.

Iſocr. δεῖ κακῶς διοικήσοντας, μηδεμιᾶς συγγνώμης τυγχάνειν, ἀλλὰ μεγίσταις ζημίαις περιπίπτειν. *Decet illos, qui malè res ſuas adminiſtrant nullam veniam conſequi, ſed grauißimis pœnis affici.*

Impunè dimittere.

ἀφεῖναι vel ἐᾶν τινα { ἀζήμιον. Impunè aliquem ſinere vel dimittere. Iſocr.
ἀτιμώρητον. [idem eſt] vt.

Demoſthenes, τοῦτον ἀτιμώρητον ἀφήσετε? *Hunc impune dimittetis?*

Demoſth. οὐκ ἀφετέον ἀτιμώρητον, εἰλημμένον ἐπ' αὐτοφώρῳ δῶρα ἔχοντα κατὰ τῆς πόλεως. *Qui palam acceptorum contra Remp. munerum conuictus eſt, impunitus non eſt dimittendus.*

ἄδεια. Impunitas, Securitas.

ἀζήμιον / ἀθῷον } εἶναι τοῦτον λέγουσι. Dicunt hunc eſſe indemnem, ſeu innocentem. Dem. *On dit qu'il en eſt innocent.*

ἀνατεί / ἀδεῶς } πράττειν τι. Impunè facere aliquid. Demoſth. *Sans en receuoir chaſtiment.*

πληγὰς λαμβάνειν ὑπό vel παρά τινος. Plagas accipere, Verberari ab aliquo. Demoſth.

πληγὰς ἐμβάλλειν τινί. Plagas inferre vel infligere alicui. Dicunt etiam ἐντείνειν πληγάς pro Cædere, Pulſare, item Alapas impingere,quod & κονδύλους ἐντρίβειν, dicitur, quod & colaphum incutere,vel,Pugnum ingerere, ſignificat.

ADIVNCTA.

¶ *Pœnam ſtatuere.*

τοῖς ἀδικοῦσι δεσμὸν ἔταξε τὸ ἐπιτίμιον, Demoſth. in eos,qui iniuriam inferunt,carceris pœnam ſanxit,vel eos vinculis mandari iuſſit.

τῶν προστιμημάτων τῶν ἐπὶ τοῖς ἀδικήμασιν ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένων, idem. pœnis quæ vindicandis flagitiis conſtitutæ ſunt.

νόμοι τὰ ἔσχατα ἐπιτίμια προστεθείκασιν, idem.vltima ſupplicia impoſuerunt.

τοῖς αὐτοῖς ἐνέχεσθαι κελεύουσι τοὺς ὑποδεχομένους, idem. iiſdem pœnis affici,coerceri.

¶ *Pœna afficere.*

δίκας ἀπαιτεῖν, Chryſ.6.de Sacerd. πολλῷ πλείονα τῶν ἀρχομένων ἀπαιτεῖ τὸν ἄρχοντα τιμωρίαν,multo grauiorem ab eo,qui præeſt, quàm ab iis,quibus præeſt, pœnam expetit.

τοῖς βίᾳ κρατηθεῖσι τὴν αὐτὴν ἀπονέμειν τιμωρίαν ἣν ἐπὶ τοῖς Σιδωνίοις ἐπιστησε, Diod. his,qui vi, atque armis capti eſſent,idem ſupplicium inferre,quod in Sidonios adhibuiſſet.

κολάζειν τοῖς ἐσχάτοις, Plato in Politic. θανάτῳ, Diod. ταῖς μεγίσταις τιμωρίαις, Iſocr. extremo ſupplício afficere,vel mactare.

¶ *Pœna affici.*

δίκην τίνειν, Plat.in Phæd.pœnas pendere.

δίκας ὑπέχειν καὶ τίνειν τὰς μεγίστας τιμωρίας, ibidem.pœnas dare,atque extrema ſupplicia luere.

ἱκανὴν ἤδη τὴν δίκην ἐκτέτικα, Lucian. ſatis iam pœnarum perſolui.

τῷ δαιμονίῳ τὰς προσηκούσας δίκας ἐξέτισε, Diod. παλαιῶν ἁμαρτημάτων δίκας ἐκτιννύσι,veterum peccatorum ſupplicia expendere,vt Virg. loquitur.

δίκην, vel, τιμωρίας δοῦναι, Philo. ὁ κακοδαίμων εὐνοίας περιττῆς ἔδωκε τὰς ἀνιωτάτας τιμωρίας, eximiæ beneuolentiæ grauiſſimas pœnas dedit.

δοῦναι παρὰ πόδας δίκην, Chryſoſt.quamprimùm pœnas luere.

δίκην ὑπέχειν. Dion. τίνα με βούλεσθε δίκην ὑποσχεῖν ἀντὶ τούτου ἁμαρτήματος; Ecqua pœna me hoc peccatum luere vultis? τιμωρίαν ὑπέχειν, Luc. Supplicium ſubire.

¶ *Pœna*

¶ *Pœna capitis.*

αὐθωρὸν ἀπεκεφάλισεν, Suid. ſtatim ei caput abſcidit.

τὴν κεφαλὴν ἀπέτεμεν, Herodian. ἢ ἀπεκεφάλιστο, ἀπετέτμητο αὐ τὴν κεφαλήν, Luc. caput ei amputatum fuiſſet. ξίφει τὴν κεφαλὴν τμηθείς, vel, ἀποτμηθείς. ὅστις δὲ μὴ ταῦτα ποιήσῃ αὐτίκα τῆς κεφαλῆς στερηθήσεσθαι ἐκήρυξε, Xenop. qui ſecus fecerit ei protinus caput ademptum iri per præconem denunciauit.

τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖν, Suid. τὴν κεφαλὴν ἀφελόντες αὐτοῦ Φαρναβάζῳ κομίζουσι. truncatum ipſius caput ad Pharnabaſum ferunt.

Et apud Herodian, συλλαβόντες, καὶ τῆς κεφαλῆς ἀφελόντες, &c. correptum & obtruncatum, &c.

¶ *Pœna digna.*

δίκην ὑπέχειν κατ' ἀξίαν τῶν τετολμημένων, Lucian. dignam pro talibus auſis (vt loquitur Vergil.) pœnam ſuſtinere.

τὴν κατ' ἀξίαν τῶν πεπραγμένων δίκην λαβεῖν, Demoſth. dignum ſceleribus ſupplicium ſumere.

τίνα ἂν πρὸς ἀξίαν τῶν πεπραγμένων ὑπόσχοι δίκην; Iſocr. ecquo ſatis graui ſupplicio, quæ admiſit, luere queat? τίνα ἂν ἀξίαν ὧν δέδρακε δίκην ὑπόσχοι; Luc.

δίκην ἀξίαν κομίσασθαι ὑπὲρ ὧν εἰς ἡμᾶς εἰργάσατο, Syneſ. i. δίκην ἀξίαν λαβεῖν ὑπὲρ ὧν εἰς ἡμᾶς ἔδρασεν.

¶ *Pœnam effugere.*

τούτων δίκην μηδενὸς δεδωκέναι, Demoſth. nullius horum pœnam vllam pependiſſe.

τὸ δίκην ὧν ἐμὲ ὕβρικε, δοῦναι διακρούσασθαι, idem. illatæ mihi contumeliæ pœnam effugere.

τὸ δίκην δοῦναι διαδύς, idem. id eſt, διαφυγών, διακρουσάμενος, pœnas elapſus.

εἰ τούτους ἀζημίους ἐάσαιμι, Phal. ſi hos impune abire ſiuero.

ὧν τὸ ἁμάρτημα οὐκ ἀνεκδίκητον ἀφῆκεν ὁ Θεός. Baſil. quorum peccatum impunitum, inultúmque minime reliquit Deus.

οὐ τίνων ποινὰς ὧν ἡμᾶς ἐπεχείρησεν ἀδικεῖν. Xenoph. iniuriæ, quàm nobis inferre molitus eſt, nullas pœnas pendens.

τούτῳ τὸ δίκην δοῦναι διακρούσεται, Demoſt. con. Mid. hac re id aſſequetur, ne pœnas det, vel, ita pœnam effugiet.

¶ Vlciſci, ἀμύνεσθαι,

τοὺς πολεμίους. Vlciſci hoſtes. Demoſth. & Iſocrat.

Iſocr. οὐδὲ πώποτε τὴν μακρολογίαν ταύτην ἠμυνάμεθα

[illegible]
τῆς. *Nec vnquam ipsorum ſermonis tenuitatem vltus ſum.*
τινὰ ὑπέρ τινος: vt
Iſocr. ad Philipp. ἡμεῖς δ᾽ οὐδ᾽ ὑπὲρ ὧν κακῶς ἐπάθομεν, ἀμύνασθαι τολμῶμεν αὐτούς, *id eſt, Vlciſci eos non audemus ob iniurias quibus nos affecerunt.*
τινὰ τοῦ γέλωτος. Vlciſci aliquem ob riſum. Lucian.

τιμωρεῖν vel τιμωρεῖσθαι.

τιμωρέω ἢ τιμωροῦμαι
σοι. Vlciſcor iniuriam tibi factam. Xenoph.
τοῦ ἀδελφοῦ φόνον. Vlciſcor mortem fratris. Plato.
ὑπέρ σου idem quod τιμωροῦ σοι. Plato.
τοὺς ἐχθρούς. Hoſtes vlciſci. Iſoc.
τοὺς ἐχθροὺς ἐτιμωρήσατο,

ἐκδικεῖν.

ἐκδικῶ
σε. Vlciſcor te & ſcelus.
ἐμαυτόν. Vlciſcor mihi illatam iniuriam.

Chryſoſt. ὅταν ἐκδικῶμεν ἑαυτούς, ὁ θεὸς ἡμῖν οὐκ ἀμύνει. *Cùm iniuriam nobis illatam vlciſcimur, Deus nos non defendit.*

¶ Munire, præſidio defendere, Cingere.

κρατύνειν, κρατύνεσθαι.

κρατύνειν vel κρατύνεσθαι
πόλιν, τείχη. Ciuitatem, mœnia munire. Thucyd.
πόλιν φρουραῖς. Ciuitatem præſidiis munire.
Plutarch. τὰς μὲν πόλεις ἐκράτυνε φρουραῖς. *Ciuitatem muniebat præſidiis.*
ναῦν. Nauem contra ventorum furores munire. Lucian.

2. τειχίζειν.

τειχίζειν τὰ στρατόπεδα καὶ τὰ φρούρια ἐπιμελέστερον. Caſtra caſtelláque diligentius communite. Herodian.

Demoſth. καὶ Μαγνησίαν κεκωλύκασι τειχίζειν. *Et Magneſiam ne muniret, impediuerunt.*

τειχίζειν τὴν χώραν τείχεσι. [cum datiuo inſtrumentali] Munire regionem muris & vallis.

Aeſchines in Cteſiph. χαλκοῖς τείχεσι καὶ ἀδαμαντίνοις τὴν χώραν ἡμῶν τειχίσει. *Aheneis & adamantinis muris regionem noſtram communiet.*

ADIVNCTA.

¶ *Munitus locus.*

ἔτι πόλεις πολλαὶ ϗ χαλεπαὶ λαβεῖν, Demoſth. atque vrbes multæ captúque difficiles, GALL. *difficiles à prendre.*

χωρίον ἰσχυρὸν, Iſocr. locus munitus.

ἐρυμνὸν, Phil. καρτερὸν, Greg.

ταῖς ἔκτοσθεν περιβολαῖς ἐς τὸ ἀσφαλέστατον περιπεφραγμένον, Luc. externo ambitu quàm tutiſſimè ſeptum.

ἀβιαστάτη πόλις, Philo vrbs firmiſſimo muro cincta.

τὴν πόλιν τάφροις τριπλοῖς μεγάλοις, ϗ τειχῶν ὑψηλῶν κατασκευαῖς περιειλήφασι, Diod. ciuitatem triplici vallo magno, ac ſublimibus muris cinxerant.

φρούριον δυσπρόσιτον ϗ δυσάλωτον, acceſſu captúque arduum ac difficile. δυσπρόσοδον, Thucyd.

πόλις τάφρῳ βαθεῖ ϗ τοῖς ἐκ τοῦ ποταμοῦ τενάγεσι ὠχυρωμένη, Gregor. vrbs tum alta foſſa, tum fluminis eluuie munita.

πόλις ὀχυρότητι διαφέρουσα, Diodorus, vrbs mirè firma ac munita.

ἀνάλωτον ἐκ βίας ὑπάρχειν, idem. nulla vi expugnari poſſe.

περιεχόμενον φάραγξι βαθείαις, ϗ κρημνοῖς ἀπροσίτοις, idem. id eſt, περιλαμβανόμενον.

πρὸς τὴν ἐρυμνότητα θαυμαστὸν, idem. mirè firmum ac munitum.

τὰ μὲν ὑπὸ τῆς φύσεως, τὰ δὲ ὑπὸ τῆς ἐκ τῶν χειρῶν κατασκευῆς θαυμαστῶς ὠχύρωτο, idem. partim natura, partim manibus atque arte eximiè firmum erat.

ὃ συνελθοῦσα τέχνη ϗ φύσις εἰργάσαντο, idem. ad quod efficiendum natura cum arte conuenerat.

πόλις εὐερκὴς, ϗ μέγαν ἔχουσα περίβολον, Gregorius, magno vallo cincta.

ἣν διώρυξι ὠχυρωκὼς ἦν, Gemiſt. quam foſſa firmauerat.

χάρακι ϗ τάφρῳ τὴν στρατοπεδείαν ἀσφαλίσασθαι, Diod. vallo ac foſſa caſtra munire.

τείχει μεγίστῳ, ϗ ὀχυρωτάτῳ περιβεβλημένην, Herodian. id eſt, περιειλημμένην.

τεῖχος αἱρέσιμον Xenoph. GALL. *Vne muraille prenable.*

περιβάλλεσθαι τὸ τεῖχος, vel τὰ ἐρύματα τῇ πόλει, operibus, munitionibúſque vrbem ſepire.

τεῖχος περιβάλλεσθαι τὴν πόλιν, Herod.

¶ Compoſitum περιτειχίζειν eodem modo vſurpatur.

In paſſiuo.

Iſocr. ἰδεῖν ταύτην τὴν χώραν ἐν καλλίστῳ τοῦ κόσμου μέρει κειμένην καὶ ἀθανάτῳ τείχει τῷ Νείλῳ τετειχισμένην. *Videbat hanc regionem Aegypti in optima mundi parte ſitam, Nilo velut muro immortali & inuicto munitam.*

3. κυκλοῦν, Circumdare, Cingere, Circumueniri.

Plutarch. ἀθρόοι πέριξ κυκλοῦντες. *Congregati vndique circundantes.*

Greg. στρατοπέδῳ κυκλώσαντες τὴν Ἱερουσαλήμ. *Exercitu circumdantes & cingentes Hieroſolymam.*

Vſurpatur & κυκλοῦσθαι *pro* κυκλοῦν.

Xenoph. ἀλλ' οὗτοι εἰδεῖεν, εἰ κυκλούμενοι κυκλωθῶσιν. *At videant illi, ne circumuenientes circumueniantur.*

Idem, ἐκυκλοῦντο αὐτοὺς εἰς μέσον. *In medium illos concludebant.*

Paſſiuè.

Thucyd. δεδιὼς μὴ κυκλωθῇ. *Veritus ne circumueniretur, & ſimile exemplum præcedit.*

Ponitur & κυκλοῦσθαι ac κύκλῳ περιέχεσθαι ſynonymως apud Plutarch. Pro Circumueniri, Cingi.

περιβάλλειν.

περιβάλλειν {
τεῖχος τῇ πόλει. Circumdare vrbi mœnia, vel mutata conſtructione, Vrbem mœnibus cingere. Ariſtot.
τάφρον τῇ πόλει, & περιβάλλεσθαι ἐρύματι. Vrbem foſſà cingere, & ſepto circumdare. Xenoph.

In paſſiuo.

Lucian. περιβεβλημένος νεφέλην. *Cinctus nube.*

Iſocr. τίσι δὲ φθονεῖν εἰκός ἐστιν; οὐ τοῖς μείζους δυνάμεις ἢ κατ' ἀνθρώπους περιβεβλημένοις; *Quibus inuidere fas eſt? nonne ijs, qui ſunt maiori potentia & imperiis muniti, quàm homines decet?*

4. φρουρεῖν.

φρουρεῖν {
τὰς ἀκροπόλεις. Arces præſidio tutari. Iſocr.
τὰς εἰσβολὰς τῆς Ἰταλίας. Aditus Italiæ obſidere, & prεſidio ſuo tenere. Herodian. lib. 3.
τοὺς ναούς. Templa præſidio tueri. idem.

* φρουρά }
φρούρημα } Præſidium. φρουρὸς, præſidiarius.
φρούριον }

In paſſiuo.

Iſocr. ἐξεκόσμησα αὐτοῖς τὰ χρήματα κινδυνεύσας περὶ τοῦ σώματος, ἐφρουρεῖτο δὲ ἡ χώρα. *Exornaui ipſis bona cum vitæ periculo: muniebatur enim ciuitas præſidijs.*

Herodian. φρουρουμένη καὶ κεκλεισμένη γενναίως ἡ πόλις. *Præſidiis probè munita & clauſa ciuitas.*

φρουρά:

φρουρὰν vel φρουράς
εἰς τὰς πόλεις καθιστάναι. Præſidia in ciuitates collocare. Iſocrates.
ἐν τῇ ἀκροπόλει καθιστάναι, Arci præſidium imponere. Demoſthenes.
κελεύειν ἐκ τῆς πόλεως ἐξιέναι. Iubere præſidia ex vrbe educi. diſcedere. Iſocr.
ἐκβάλλειν. Præſidium eiicere. Demoſth.
ὑποδέχεσθαι. Recipere præſidia, Demoſth.
εἰσάγειν εἰς τὰ πολίσματα Præſidia collocare in oppidis. Demoſthenes.
Pro quo Iſocrates dicit, ἐγκαταστήσουσι φρουρὰς ταῖς πόλεσι.

φρουρᾷ κατέχειν πόλιν τινά. Præſidio tenere vrbem, aliquam. Demoſthen.

ἐν φρουρᾷ εἶναι. Eſſe in præſidio. idem.

ἐχυρὸς τόπος. Locus probè munitus.

ἐχυρὸν
ὀχυρὸν } χωρίον Locus natura munitus. Xenoph. & Thucyd.

πιστεύειν ἑαυτὸν ὀχυρῷ. Credere ſeu committere ſe loco munito. Plutarch.

¶ Minari, Minitari, Comminitari.

ἀπειλεῖν.

ἀπειλεῖν
Minari (ſine adiectione) vt,
Demoſth. ἀπειλεῖ καὶ λόγους ὑπερηφάνους, ὥς φασι, λέγει
τινὶ (cum datiuo perſonæ) Minari alicui. Xenoph.
τινὶ θάνατον. Mortem alicui minitari. Demoſth.
μεγάλας ζημίας κατὰ τοῦ μὴ ὑπακούοντος. Ingentes mulctas minitari ei qui non paruerit. Plutarch.

ἀπειλή. Minæ, Comminatio.

ADIVNCTA.

¶ *Minari*.

ἀπειλεῖν, Minas intendere, vel iactare, minis inſequi. Herodot.

πολλὰ ἀπειλήσας εἰ μὴ ταῦτα ποιήσοιμι, multa minatus, niſi hæc feciſſem.

οὐκ ἐψεύσαντο τὰς ἀπειλὰς τὰς ἐπηπείλησαν αὐτοῖς, idem. quod minati fuerunt, præſtiterunt. ἀπειλεῖν etiam infinitiuo perſæpe iungitur. Plat. in ep. καὶ μοί πως ἠπείλησεν, εἴ πῃ λήψοιτο, διαφθερεῖν, mortē mihi ſicubi me reperirent, minabantur.

ἠπείλει τὰ μέγιστα ἐργάσασθαι, Suid. me peſſimè mulctaturum iactabat.

γυμνὸν τὸ ξίφος ἐπανατείναντες, ἀποσφάττειν ὅλως ἠπείλουν, Æneas. diſtrictos gladios intentantes, haud dubie necem ei allaturos ſe eſſe minabantur.

μεγάλας ἀπειλὰς ἐπανατείνασθαι τοῖς ὑπερόπταις, Philo. Contemptoribus graues minas intentare.

πολλὰ ὑπερηφάνως, καὶ ἀπειλητικῶς διαλεχθείς, Herodot. multa arroganter ac minaciter prolocutus.

ἔπεμπον εἰς τὰς ἄλλας νήσους ἀπειλητηρίους λόγους, idem. minaces ſermones ad alias inſulas mittebant.

Nonnunquam τὸ ἐπαγγέλλεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἀπειλεῖν vſurpatur, vt apud Baſil. ὅταν ἀκούσῃς τινὸς ἀπειλοῦντος, καὶ ἐπαγγελλομένου σοι παντοδαπὰς ἐπάξειν κακώσεις, cum quempiam audieris multa tibi minitantem, ſeque non nullo malo te affecturum pollicentem. Quod quidem loquendi genus apud noſtrates vſitatiſſimum ac frequentiſſimum eſt. Sic autem interdum Græci ἐπαγγέλλεσθαι accipiunt, quemadmodum contra Latini quandoque minari, pro polliceri, atque iactare. Quale eſt illud Horatii, Multa & præclara minantem.

ἐπανατάσεις ἀντὶ τῆς ἀπειλῆς, Phil. διὰ τὰς σὰς ἐπανατάσεις, ob tuas comminationes.

προειπεῖν etiam ſæpe idem apud Græcos ſignificat, quod ἀπειλεῖν. Plat. 3. leg.

θάνατον αὐτῷ προειπὼν, μὴ πράξαντι ταῦτα, id eſt, θάνατον αὐτῷ ἀπειλήσας, εἰ μὴ τοῦτο ποιήσειεν, vt ſupra, mortem ei denuncians, niſi hoc faceret.

φείδεσθαι ἀπειλῶν, Luc. minis parcere, vel abſtinere.

¶ Metuere, Vereri, Timere.

δεδιέναι, δεδοικέναι.

μὴ λίαν ἄτοπος δόξω. Metuo ne nimis abſurdus videar. Iſocr.

μὴ πόρρω λίαν τῆς ὑποθέσεως ἀποπλανῶ. Metuo ne longius ab argumento aberrem. Iſocr.

μὴ οὐκ ἔχω τοσαύτην σοφίαν. Vereor vt habeam tantam ſapientiam. Xenoph.

ὅπως μὴ πάντα ὅσα οὐ βουλόμεθα ποιεῖν ἡμῖν ἀνάγκη γενήσεται. Metuo ne in eam neceſſitatem veniamus, vt omnia, quæ nolimus, facere cogamur.

δέδια vel δέδοικα

ὡς οὐχ ἡδέως καθευδήσητε. Vereor vt ſuauiter dormiatis. Xenoph.

περὶ τῆς βασάνου, ὅπως μὴ ὑπὸ τοῦ Μενοξένου συλληφθείη. Metuebam à tortura, ne à Menoxeno comprehenderetur. Iſocr.

περὶ κύπρου. De Cypro [tanquam de perſona] timeo, vel, Metuo Cypro. *Habent enim δέδια & δέδοικα præſentis & præteriti ſignificationem, Iſocr. Xenoph.* δεδιὼς περί τε υἱοῦ καὶ τοῦ Κύρου. *De Cyro & filia metuens.*

ὑπὲρ λῃστῶν. Timeo à prædonibus. Chryſoſt.

ὑπὲρ τῆς πόλεως. Reipublicæ metuo. Iſoc.

τινά. Metuo aliquem.

Demoſt. θαυμάζω, καὶ δέδοικα τοῦτον, ὅστις ποτ᾽ ἐστί.

Plutarch. ὁ δὲ Θεὸν δεδιὼς, πάντα δέδιε. *Qui Deum timet, is omnia timet.*

τὸν φθόνον, τὸ μέλλον. Metuere inuidiam, impendentia mala formidare. Iſocr.

2. φοβοῦμαι.

φοβοῦμαι

τοῦτον. Metuo hunc.

Ariſtot. in Rhetor. οὐδεὶς, ὃν φοβεῖται, φιλεῖ, *Nemo quem metuit diligit.*

Democr. ὃν πάντες φοβοῦνται, πάντας φοβεῖται. *Quem omnes metuunt, is omnes metuit.*

τοὺς Θεούς. Deos metuo. Xen.

κίνδυνον καὶ θάλασσαν. Metuo periculum & mare. Iſoc.

Plutarch. οὐ φοβεῖται θάλασσαν, ὁ μὴ πλέων. *Non metuit mare, qui non nauigat.*

φόβον. Valde metuo.

Marci cap. 4. ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. *Timuerunt timore magno.*

περί τινος. De aliqua re timere.

Xenoph. φοβοῦμαι περὶ τῆς ἐμαυτοῦ δουλείας. *Timeo de mea ſeruitute.*

Iſocr. φοβούμενοι περὶ τῶν μελλόντων. *Metuens à rebus futuris.*

ὑπὲρ σοῦ. Tibi timeo, vel, Timeo tua cauſa.

Demoſth. φοβητέον ὑπὲρ τούτων οἳ πολὺ τῶν δεινῶν εἰσὶν ἐγγυτέρω. *Metuendum eſt illis, vt qui cladibus multò ſunt propiores.*

Cicero, De republica valde timeo, id eſt, ὑπὲρ τῆς πολιτείας *vel,* πόλεως λίαν φοβοῦμαι.

ὅπως μὴ ἐπ᾽ αὐτόν με τρέψηται. Metuo ne in me ipſum vertatur. Xenoph.

μὴ λίαν ἐγγὺς ᾖ τοῦτο. Metuo ne nimis propè hoc ſit. Demoſthenes.

τῇ τυραννίδι ἐναντιοῦσθαι, (cum infinitiuo) Ne, tyrannidi obſtem, metu percellor. Plutarch.

τὸ μὴ ἐπενεγκεῖν ψευδῆ τιμωρίαν. Timeo ne pœnas irrogem immeritas. Plato.

δεδιῶς ἔχειν πρός τινα. Timere aliquem: vt,

Iſocr. πρὸς δὲ τοῦτον οὕτως ἐκ πολλοῦ δεδιῶς ἔχει, *Adeo iam dudum illum formidant & metuunt.* Huic opponitur θαρσαλέως ἔχειν πρός τι. Non metuere aliquid.

Plato in Apolog. θαρσαλέως ἔχειν πρὸς θάνατον. *Mortem non metuere.*

2. ὀῤῥωδεῖν.

ὀῤῥωδεῖν. Metuere, Cohorreſcere (abſolutè) vt,

Iſoc. μηδεὶς ὑμῶν ὀῤῥωδείτω κατὰ τὸ δίκαιον ποιούμενος τοὺς κινδύνους. *Nemo veſtrum cohorreſcat, ſi pericula propter iuſtitiam adierit.*

δύναμίν τινος. Alicuius potentiam reformidare. Demoſt.

χρὴ μήτε ὀῤῥωδεῖν ὑμᾶς τὴν ἐκείνου δύναμιν, μήτ᾽ ἀγεννῶς ἀντιταχθῆναι πρὸς αὐτόν. *Decet vos neque illius potentiam metuere, neque turpiter contra illum pugnare.*

δέος ἐστὶ μὴ
κίνδυνός ἐστι, μὴ
φόβος, ὡς οὐ

Metuendum eſt: Timendum eſt, ne: Periculum eſt ne, &c. *Il eſt à craindre que, &c. Il y a du danger que, &c.*

Demoſth ἔστι τοῦτο μέγιστον δέος, μὴ πανοῦργος ὤν, τρέψηται, καὶ παρασπάσηταί τι τῶν ὅλων πραγμάτων. *Hoc in primis metuendum eſt, cum callidus ſit (Philippus) ne de ſumma rerum interuertat aliquid, & ad ſe transferat.*

Iſocr. κίνδυνός ἐστι, μὴ τὰ βέλτιστα συμβουλεύων, μισόδημος εἶναι δόξω. *Metuendum eſt, ne dum optima conſulam, plebi infenſus eſſe videar.*

Sed κίνδυνός ἐστι In hac ſignificatione etiam infinitiuo iungitur: vt,

Nazianzen. ὅ σοι παθεῖν κίνδυνος. *Quod ne tibi accidat, periculum ſeu timendum eſt. Hic nota, in nomine* κίνδυνος, *ſubſtantiuum verbum* ἐστὶ *ſubaudiendum eſſe.*

Xenoph κίνδυνος τοῦτο συμβῆναι. *Periculum eſt, Timendum eſt, ne hoc accidat.*

Demoſth. φόβος, ὡς οὐ στήσεται τοῦτο ἄνευ μεγάλου τινὸς κακοῦ. *Metuendum eſt, vt hoc ſine magno malo conſiſtere poſſit.*

Vereor, ne, ὀκνέω, μή.

Demoſth. ὀκνῶ, μὴ δεῖ σε τὰ προσήκοντα λέγειν, αὐτὸς οὐ προσήκοντας ἐμαυτῷ δόξω συναρμόσθαι λόγους. *Vereor ne dum te digna dico, orationem me indignam inſtituere videar.*

Vereor dicere: Ne dicam, ὀκνῶ γὰρ εἰπεῖν, ὀκνῶ λέγειν, ὀκνῶ ὀνομάζειν.

Iſocr. ἀφρονέστεροί εἰσι τῶν μαθητῶν, ὀκνῶ γὰρ εἰπεῖν τῶν οἰκετῶν. *Stolidiores ſunt diſcipulis, ne dicam ſeruis.*

Lucian. οὐκ ὀκνήσω καὶ τοῦτο εἰπεῖν. *Non verebor & hoc dicere.*

Demoſth. τοιαῦτα ἐξειργάζετο, οἷα ἐγὼ ὀκνῶ ὀνομάσαι πρὸς ὑμᾶς. *Talia commiſit quæ ego non audeo nominare apud vos.*

Iſocrates, περὶ ὧν ὀκνοῦσιν οἱ πρεσβύτεροι λέγειν, περὶ τούτων ἐπιχειρῶ συμβουλεύειν νεώτερος. *De quibus ſeniores dicere verentur, de iis ego iuuenis conſulturus accedo.*

οὐκ ὀκνητέον. Non timendum, Non ceſſandum eſt. Plat.

ἵνα μὴ ἄλλο εἴπω. Ne quid aliud dicam, Demoſth.

Idem ἵνα μὴ πάντας λέγω. *Ne omnes dicam.*

Idem, ἵνα μὴ καθ' ἕκαστα λέγων διατρίβω. *Ne ſingula commemorem.*

ADIVNCTA.

¶ *Timere.*

φοβεῖσθαι. Plat. in Sympoſ. πάνυ ἐφοβούμην μὴ ἀπορήσουσι λόγων, magnopere timebam, ne eis oratio deeſſet.

πάνυ ἐοικότας πεφοβημένοις ἀνθρώποις, Xenoph. metû perturbatis hominibus perquam ſimiles.

φοβεῖσθαι φόβον, Greg. οὐ τοῦτον ἐγὼ φοβοῦμαι τὸν φόβον μὴ, &c. non ego illud metuo, ne, &c.

ὀρθαὶ ἵστανταί μου αἱ τρίχες ὑπὸ φόβου, καὶ ἡ καρδία πηδᾷ, Plato in Symp. præ timore mihi crines horreſcunt, ac cor ſubſilit.

ἐν ποίῳ τινὶ φόβῳ οἴει γενέσθαι αὐτόν? Plat. Pol 8. quo timoris cruciatu eum affectum cenſes?

εἰ μή τις εἶχέ με φόβος θαύματος τοσοῦτον κατακρύψαι, Greg. niſi mihi metus quidam inceſſiſſet.

φόβον ἔχειν, id eſt, φοβεῖσθαι. Chryſoſt. μέγαν εἶχον φόβον τοῦ πράγματος, loquitur de iuramento. φόβῳ ἔχεσθαι, in timore verſari, metu teneri.

τοῦτο τῷ φόβῳ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν σύνειμι, Greg. hic me timor dies noctéſque exagitat.

φόβῳ ζῆν διηνεκῶς, Chryſoſt. in perpetuo timore verſari.

εἰς μεγίστους φόβους ἐμπίπτειν, Diod. in grauiſſimos timores incidere.

ἐν φόβοις ἦν, καὶ δάκρυσιν, idem, in metu ac lacrymis verſabatur.

ἐν φόβῳ ἦν ὁ Φίλιππος, καὶ πολλῇ ἀγωνίᾳ, idem. in timore, ac magna animi anxietate erat.

ἦν τότε μέγας τῶν μελλόντων τοῖς Ἕλλησιν ἀκούσασι φόβος, Herodot. Græcis vel nomen ſolum Medorum audire formidoloſum erat.

¶ *Timiditas.*

φόβου γέμων διὰ παντὸς τοῦ βίου, Plat. 8. Polit. πλήρης, ἀνάπλεως.

οὐδὲ πάνυ εὐθαρσὴς ὤν, Lucian. neque animo admodum fidenti ac generoſo.

δειλότεροι τῶν λαγωῶν idem. leporibus timidiores.

τοῦ δέοντος δειλότερος, Greg. meticuloſior, quàm par ſit.

ἄνανδρος καὶ δειλός, Suid. ignauus, & timidus.

καταρρωδεῖν τοὺς κινδύνους, Diod. ad pericula trepidare.

δειλίᾳ διενηνοχέναι ἅπαντας ἀνθρώπους, Suid. timiditate mortales omnes ſuperaſſe. Ac notanda eſt hæc phraſis. Rariſſimus enim in hac ſignificatione huius verbi vſus eſt cum accuſatiuo.

¶ *Timor grauis & tremor.*

ὑπὸ τῶν ἐφεστώτων δεινῶν διαταράττομαι μὲν τὴν γνώμην, καὶ ὑπότρομός εἰμι, Lucian. præ vrgentibus periculis animo perturbor, ac tremore afficior.

ὑπερεκπλήττεσθαι, Demoſth. τοὺς ὑπερεκπεπληγμένους ὡς ἄμαχον τὸν Φίλιππον, id eſt, σφόδρα φοβουμένους.

ὑποπτήσσειν, vel καταπτήσσειν. Phil. θάνατον καταπτήσσειν, mortem reformidare. Et cum accuſat. λῃστῶν ἐφόδους ἀεὶ καταπτήσσειν, idem. latronum impetum exhorreſcere.

κατέπληχε τὸ πάθος δεδοικότα καὶ τρέμοντα τὴν τοῦ χείρονος [illegible]. Chryſoſt.

¶ Terrere aliquem, Perterrefacere aliquem, Incutere alicui terrorem.

φοβεῖν
ἐκφοβεῖν
δεδίττεσθαι
καταπλήττειν } τινά. Terrere, Perterrefacere aliquem. *Eſpouuanter.*

Demoſth. οὐ φοβεῖ με Φίλιππος, ταῦτα φοβεῖ με. *Non terret me Philippus, iſta terrent me.*

Idem, ταῦτα λέγω οὐχ ἵνα ὑμᾶς δεδίττωμαι, ἀλλ' ἵνα μή. *Hæc dico, non vt perterrefaciam vos, ſed.*

Iſoc. ἐκφοβεῖν ὑμᾶς ἐπεχείρησαν. *Terrere vos conati ſunt.*

δέος ἐνεργάζεσθαι
φόβον ἐναπεργάζεσθαι } τινι. Iucutere alicui terrorem. *Faire peur à quelcun, Luy donner l'eſpouuante.*

Demoſth. Funebr. καὶ διὰ τῶν ὀλίγων [illegible] δέος μὲν ἐνεργάζοιντο τοῖς

πολλοῖς

ὀλίγαι. *Imperia, quæ paucorum autoritate reguntur, terrorem illa quidem incutiunt ciuibus.*

Iſocr. in Areop. τοσοῦτον ἐκεῖνοι φόβον τοῖς πονηροῖς ἐνεποιήσαντο. *Tantum illi metum improbis incuſſerunt.*

καθιστάναι τινὰ εἰς φόβον. Conücere aliquem in metum. Demoſt.

εἰσέρχεταί μοι δέος. Subit vel inceſſit me timor. Plato.

Ἔλαβέ με {
δέος. Cepit me timor. Plato.
πόθος. Cepit me deſiderium. Herodo. *L'enuie m'a prins. Il m'eſt venu en teſte.*

φρίττειν.

φρίττω {
Horreſco, Cohorreſco, Perhorreſco. Plutarch.
ἐννοῶν τὸν πλοῦτον (cum participio) Cohorreſco cum diuitias animo voluto. Gregor.
ποιῆσαι τοῦτο. (cum infinitiuo) Cohorreſco hoc facere. Demoſt.
καὶ γλῶσσαν, καὶ νοῦν, καὶ διάνοιαν. (cum accuſatiuo) Gregor.
ταῖς θριξὶ vel τὰς τρίχας }
τῇ χαίτῃ vel τὴν χαίτην } Germanicè, *Die haar ſtehen mir zu berge.*

φοβερός. Formidabilis, Terribilis.

Iſocr. τοῖς κακοῖς ἡ τοῦ βίου τελευτὴ φοβερά ἐστι. *Malis vitæ finis ſeu mors terribilis eſt.*

Demoſth. οὐδὲν φυλαττομένοις ὑμῖν ἐστι φοβερόν. *Nihil, ſi cauere velitis, vobis formidabile eſt.*

In paſſiuo.

ταράττεσθαι
διαταράττεσθαι
ἐκταράττεσθαι
ἐκπλήττεσθαι
καταπλήττεσθαι } Conſternari, Stupefieri, Perterrefieri, Timore percelli. Demoſt. Iſocr. *Auoir grand peur, Eſtre tout effrayé de crainte, Fremir.*

Demoſth. ἐκπεπληγμένοι τῷ πράγματι προσήειμεν τούτῳ. *Territi negotio acceſſimus hunc.*

❡ Mutuare, Ad vſuram dare.

δανείζειν.

δανείζω {
τινί. Alicui mutuare, vel etiam fœnori dare.
Plutarch. τοῖς δεομένοις οὐδεὶς δανείζει. *Indigentibus nemo pecuniam fœnori dat.*
τινὶ χρήματα, ἀργύριον οὐκ ὀλίγον, ἑκατὸν μνᾶς, &c. Mutuare alicui pecuniam, non parum argenti, centum minas. Demoſt.

δανείζειν τινὶ ἔλαιον ἐπὶ τόκῳ. Ariſtoteli eſt, oleum alicui fœnori dare.

¶ ἀργύριον δεδανεισμένον. Pecunia mutuo data. Demoſth.

χρῆσαι.

χρῆσαι

ἀργύριον. Pecuniam mutuo dare, mutuare.

Demoſt. προσδεηθεὶς ἀργυρίου, προσελθὼν τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ, ἐκέλευσεν χρῆσαι χιλίας. *Cum indigeret pecunia, acceſſit ad patrem meum, & iuſſit mutuare mille, &c.*

τινὶ ἀργύριον. Mutuare alicui pecuniam Demoſt.

χρῆσαι etiam ſignificat { Commodare, Commodatò dare. *Preſter.*

κέχρηκε. Commodauit. Plutarch.

κεχρήκει. Commodauerat. Appian loquens de duabus legionibus, quas Cæſari Pompeius commodauerat.

Gregor. verò dixit, χρῆσαι παρ' Αἰγυπτίων σκεύη χρυσᾶ.

χρήσασθαι. Mutuari, Vtendum accipere: vt,

Plutarch. in Antonio, χρησάμενος ναῦς παρ' αὐτοῦ πρὸς πόλεμον *(in medio cor.) Cùm naues ab eo vtendas accepiſſet ad bellum.*

ἀποχρήσασθαι.

Laert. in Teſtamento Lyconis. ἀποδοῦναι ὅσα κατακέχρημαι Ἀθήνησι παρά τινος ἔχων, ἢ ἐκπεπρακώς. *Reddere quæ Athenis à quodam vtenda accepi, ſiue ea adhuc habeam, ſiue vendiderim.*

χρήστης. aliàs ſignificat, Qui commodauit, Qui mutuò dedit. aliàs, Qui commodato, vel qui mutuò accepit.

Luc, cap. 11. φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους. *Amice, da mihi mutuo tres panes. Thema autem huius verbi eſt* χράω.

¶ Mutuari, Mutuo accipere.

δανείζεσθαι.

δανείζεσθαι

Mutuari.

Demoſt. ἀπορούμενοι δανείζονται οὗτοι. *In egeſtate mutuantur iſti.*

χρήματα παρά τινος. Ab aliquo pecuniam mutuari.

Demoſth. ὁ δανεισάμενος ἀργύριον παρὰ τοῦ πατρός μου. *Pecuniam qui mutuatus eſt à patre meo.*

ἀργύριον ἀπὸ τῶν πλουσίων. A diuitibus pecuniam fœnori accipere. Plutarch.

ἐπὶ μεγάλῳ τόκῳ, vel, ἐπὶ μεγάλοις τόκοις. Magno fœnore accipere. Demoſt.

ἑκατὸν τάλαντα παρὰ Λακεδαιμονίων εἰς τὴν πολιορκίαν τῶν τὸν Πειραιᾶ κατεχόντων. Centum talenta mutuari à Lacedæmoniis,ad obſidendos illos,qui Piræum occuparunt. Demoſth.

ὁ δανειζόμενος. Qui fœneratur, Qui fœnore accipit.

ἐπιδανείζεσθαι.

Demoſth: εὐθὺς ἐπιδανείζεται λάθρα ἡμῶν παρὰ τοῦ Θεοδώρου πεντακισχιλίας πεντακοσίας δραχμάς. *Statim mutuatur clam nobis à Theodoro quinquies mille quingentas drachmas.*

τὸ δάνειον
ἀπαιτεῖν. Mutuum repetere. Demoſt.
ἀποδιδόναι. Mutuum reddere. Idem.
ἀπολαβεῖν. Mutuum recipere Idem.

* Qui mutuò dedit, χρήστης. qui mutuò accepit itidem χρήστης: ſicut & ὁ δανειστὴς exiſtimatur habere vtramque ſignificationem. Galli melius per hæc duo verba diſtinguunt, *Crediteur, celuy qui preſte, Creancier: & Debiteur celuy à qui on a preſté.*

δανειστὴς
δανείζων
Creditor. Demoſt. παρέχειν ὑποθήκας τοῖς δανεισταῖς. Tradere pignora creditoribus.

ὀφειλέτης
ὀφείλων
ὄφλων
Cebitor. *Creancier.*

¶ Oppignorare.

ἀποτιμᾶν
ὑποτιθέναι
τι. Aliquid oppignorare.

Demoſth. χιλίων δραχμῶν προσοφειλομένων, ἀποτιμᾷ μοι τὴν οἰκίαν ὁ Πολύευκτος. *Cùm mille drachmæ deberentur, oppignerauit mihi ædes Polyeuctus.*

Idem, δανείσματα ποιεῖται παρ' ἑκάστου τὰς ἑπτὰ μνᾶς, καὶ ὑποτίθησιν αὐτοῖς τὴν οὐσίαν. *Mutuo ſumit à ſingulis ſeptenas illas minas, & oppignorat ipſis ſuas facultates.*

τὴν οὐσίαν καὶ τὰ ἑαυτοῦ πάντα ὑποθεῖναι. *Domum & ſua omnia oppignorare. Demoſt.*

δοῦναι εἰς ὑποθήκην οἰκίαν. Oppignorare domum.

λαβεῖν εἰς ὑποθήκην οἰκίαν. Pignori accipere domum. Poll.

ἐνεχυράζειν. Pignora capere. Demoſth.

ἀποτιμᾶσθαι
ὑποκεῖσθαι
ὑποτίθεσθαι
Oppignorari, Pignori accipere.

Demoſt. δικαίως ἀποτιμηθῆ. *Iuſtè oppignoratum eſt.*

Idem, ἑπτὰ μνῶν ἑκάστῳ ἡ ἄλλη οὐσία ὑπέκειτο. *Septenis minis in ſingu lis oppignorata erant reliquæ eius opes.*

Idem, ναῦς ὑποκειμένη τινί. *Nauis, quæ alicui oppignorata eſt.*

Idem, τὰ ὑποκείμενα τοῖς δανεισταῖς. *Quæ oppignorata ſunt creditori bus. Demoſt.*

ὑπόκειται ἡ οἰκία τῷ δανειστῇ. *Oppignorata eſt domus fæneratori. In andectis.*

ὑπὲρ τοῦ ἀργυρίου τὴν ναῦν καὶ τοὺς παῖδας κατεγγυᾶν. Pueros & nauem pro credito pignorari. Demoſt.

ἐνέχυρον
ὑποθήκη
παρακαταθήκη
ὑπόβολον
ὁμήρευμα
ἔγγυον
ἀσφάλισμα
ἀπότιμον
ἀποτίμημα } Pignus. *Gagé.*

παραδιδόναι τινὶ ἐνέχυρον. *Tradere alicui pignus. Demoſt.* παρέχειν τοῖς δανεισταῖς ὑποθήκας. *Exhibere pignora creditoribus.* βέβαιον ἐνέχυρον. *Certum, firmum, ſufficiens pignus. Demoſt. Idem.* ἐγνώσθη ὑποθήκην τῷ Χίῳ τὰ ἡμέτερα ἐπιτρέψαι. *Conſenſerunt, vt noſtra bona Chio oppignorarentur.*

A D I V N C T A.

¶ *Pignus.*

οὔτε γὰρ ἐπ' ἐνεχύρῳ ἔδωκε, Demoſth. neque enim pignori dederat, oppignerauerat.

μεθ' οὓς οὔτε ταῦτα ἡμῖν φιλίας ἐνέχυρα, Baſ. cum quibus nec nobis huiuſmodi ſunt amicitiæ pignora.

ἐνεχυριάζειν, pignori ponere, vel, accipere.

¶ Moleſtiam alicui exhibere, Negotium faceſſere.

τινὶ πράγματα. Negotium alicui exhibere.

Iſocr. λαβὼν γὰρ παρ' αὐτοῦ διακοσίας δραχμὰς, ἐμοὶ πράγματα παρέσχε. *Acceptis ab ipſo drachmis ducentis, multum mihi negotij exhibuit.*

τινὶ κακὰ ϗ πράγματα ἀμύθητα. Infinita vel etiam infanda incommoda & moleſtias alicui exhibere. Demoſth.

τινὶ ἀσχολίαν. Moleſtiam & negotium alicui exhibere. Demoſth.

τινὶ κόπον. Laborem alicui exhibere. Dionyſ. Halic.

Plato, μυρίας ἡμῖν ἀσχολίας παρέχει τὸ σῶμα. Corpus exhibet nobis infinitas moleſtias & negotia.

τινὶ ἀσχολίαν γράφειν. Negotium exhibere alicui, vt ſcribere non poſſit. *Vbi nota infinitiuum. Xenoph. in OEconom. & alibi, ἀσχολίαν παρέχει αὐτοῖς, φίλων τε ϗ πόλεων ἐπιμελεῖσθαι. Negotium exhibet illis, quò minus amicis & ciuitatibus vacare poßint.*

τινὶ ἔργον. Moleſtiam alicui exhibere. Plato.

κατασκευάζειν τινὶ ἀσχολίαν, in eadem ſignificatione vſurpat Demoſthenes.

Loco τοῦ πράγματος ponitur & nomen πραγματεία: vt,

Iſocr. ὁ λόγος πολλὴν ἔχει πραγματείαν. Oratio habet plurimum negotij.

Idem. περὶ τὰς μὲν Κυκλάδας νήσους ἐγίνοντο πολλαὶ πραγματεῖαι. Multum ipſis negotij exhibuerunt inſulæ illæ Cyclades.

πράγματα τὰ περὶ τὴν ἡμέραν ἑκάστην προσπίπτοντα, Negotia quæ quotidie occurrunt, vel ſeſe offerunt. Iſocr.

πράγματα ἔχειν. Moleſtias ſuſtinere: vt,

Demoſth. πολλὰ πράγματα ἐσχήκαμεν ταῦτα ἐπανορθοῦντες. Multas moleſtias ſuſtinuimus inter corrigendum, vel interim dum hæc corrigeremus.

2. *βαρύνειν, Moleſtia afficere.*

Xenoph. βαρύνειν τοὺς δικαστάς. Iudices moleſtia afficere.

3. *βαρύνεσθαι.*

Thucyd. ἐβαρύνοντο ϗ χαλεπῶς ἔφερον copulat. lib. 2. Grauiter & moleſtè ferebant.

Xenoph. τοῖς πραττομένοις βαρυνόμενοι (cum datiuo instrumentali) Offenſi his quæ fiunt.

4. λυπεῖν.

τινά. Offendere ſeu moleſtia afficere aliquem. Xen.
τινά τι. Offendere aliquem in aliqua re. Demoſth.
τινὰ ἔν τινι. In aliquo offendere aliquem. Dem.
τινὰ οὐ μικρῶς. Non parum offendere aliquem. Herodian.

¶ Moleſtus ſum, Moleſtiam exhibeo, Vexo.

ἐνοχλῶ

Moleſtus ſum (cum accuſatiuo perſonę) vt,

Demoſth. οὐ γὰρ ἵνα ἐνοχλῶμεν ὑμᾶς, δὶς περὶ τῶν αὐτῶν ἐροῦμεν. *Non vt vobis moleſti ſimus, bis de iiſdem rebus dicimus.*

τὰς πόλεις cum accuſatiuo rei: vt,

Iſoc. ad Philipp. ἠνώχλουν τὰς πόλεις τὰς ἐν Πελοποννήσῳ. *Moleſtiam exhibebant ciuitatibus in Peloponneſo ſeu vexabant ciuitates in Peloponneſo.*

τοῖς ἀκούουσι. (cum datiuo) Auditoribus moleſtus ſum. Iſocr. in Paneg. & Panath. item Demoſth. pro Corona.

ADIVNCTA.

¶ *Moleſtiam exhibere.*

ὄχλον παρέχειν, Plat. in Phædon. ὀκνεῖν δὲ ὄχλον παρέχειν, vereri autem ne moleſtiam afferat.

πολὺν ὄχλον ἐμαυτῷ ἂν παράσχοιμι, Iſoc. plurimum moleſtiæ mihi exhiberem.

ὀχλεῖν. εἴ μοι ἐπὶ πλέον ὀχλήσειας, Lucian. ſi mihi diutiùs moleſtus eſſe pergas. Et ἐνοχλεῖν ἵνα μὴ μακρηγοροῦντες ἐπὶ πλεῖον ἐνοχλεῖν δοκῶμεν, Phil. ne longiorem orationem habentes, graues ac moleſti videamur.

ὀχληρός, grauis, faſtidioſus, importunus, moleſtus. ἴσως ὀχληρὸς ὑμῖν ποιεῖν δοκῶ, Demoſt.

πολλὰ τὰ δυσχερῆ ἀνέχεσθαι, Lucian. multas difficultates moleſtiáſque perferre.

πολλάς μοι δυσκολίας παρέχει, Phil. id eſt, πολλὴν δυσχέρειαν, vel, πολλὰ πράγματα. μυρίας τὰς ἀηδίας ἀνέχεσθαι, Lucian. mille moleſtias ſuſtinere.

In paſſiuo.

ἐνοχλοῦμαι. *Mihi moleſtia exhibetur, item, Interpellor.*

Herodian. lib. 3. συνεχῶς ὑπὸ νόσου ἐνοχλούμενον. *Illum, cui perpetuò à morbo moleſtia exhibebatur.*

Syneſius, οὐκ ἐνοχληθέντες, ἀλλ' ἐνοχλήσαντες. *Non interpellati, ſed interpellantes.*

φορτικὸν
ἐπαχθὲς
ἀηδὲς
χαλεπὸν
λυπηρὸν
ἀργαλέον

ἀνιαρὸν
ἀλγεινὸν
ἀργαλέον
ἀφόρητον
βαρὺ
δύσφορον
δεινὸν
δυσχερὲς
λυπηρὸν
ὀχληρὸν
ἀχθεινὸν
} ἡγεῖσθαί τι Moleſtum, graue & odioſum putare aliquid. Dem. & Iſocr. *Réputer vne choſe faſcheuſe & ennuyeuſe ou grieſue à ſupporter.*

Demoſth ἄνδρες μὲν οὖν ἴσως ἐστὶν ἐπαχθὲς περὶ ἐνίων μεμνῆσθαι. *Moleſtum fortaſſe eſt, nominatim quorundam mentionem facere.*

Demoſthen. χαλεπὸν πατρὶ καὶ μητρὶ παίδων στερηθῆναι, καὶ ἐρήμους εἶναι τῶν οἰκειοτάτων γηροτρόφων. *Graue eſt patri & matri orbari liberis, & coniunctiſsimis priuari ſuæ ſenectutis nutriciis.*

τί γὰρ ἄχθιον ἢ ζῆν ἀεὶ δεδιότα. Quid acerbius eſt, quàm in perpetuo metu viuere? Demoſth.

πάντων ἐστὶ {
ἀνιαρότατον
δυσχερέστατον
ἀηδέστατον
ὀδυνηρότατον
σχετλιώτατον
χαλεπώτατον
} Omnium eſt moleſtiſſimum, odioſiſſimum, acerbiſſimum. Demoſt. *La plus faſcheuſe & plus grieſue du monde.*

ἄλογον
ἄτοπον
} Abſurdum.

Demoſth ἄλογον ἂν εἴη, περὶ προδοσίας αὐτὸν εἰσαγγέλλειν. *Abſurdum eſſet proditionis eum accuſare.*

Idem. πῶς οὐκ ἄλογόν ἐστι ταύτην τὴν τίσιν παραλιπεῖν. *An non abſurdum eſt &c.*

Idem ἀλογώτατον πάντων ἐστὶ, πρὸς χρηματισμὸν φιλοτίμως ἔχειν. *Omnium abſurdiſsimum eſſet, &c.*

Sic πάντων ἀτοπώτατον, *idem Dem.*

ἀτοπώτατόν
ἀλογώτατον
} τι ποιεῖν, παθεῖν, συμβαίνειν Dem.

¶ Ideo, quòd: Eam ob cauſam, quòd: Propterea, quòd, &c.

διὰ τοῦτο
τούτων ἕνεκα } ὅτι vel διότι. *A cauſe que, Pourautant que.*
τούτου ἕνεκα
ἀνθ' ὧν

Iſocr. ἡ ἀρετὴ διὰ τοῦτο μάλιστα εὐδοκιμεῖ, ὅτι κάλλιστον τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐστίν. *Ideò virtutem maximè laudamus, quod pulcherrima omnium aliarum doctrinarum ſit.*

Idem, οὐκ ἄξιον διὰ τοῦτο φοβεῖσθαι τοὺς πολεμίους, ὅτι πολλοὶ τυγχάνουσιν ὄντες. *Non ideò hoſtes metuere debemus quod multi ſint.*

Idem. τούτων ἕνεκα ταῦτα προεῖπον, ὅτι τὸ πρῶτον ἐπιφαινόμενον, ἓν τῶν διατεθρυλημένων ἐστί. *Hæc propterea præfatus ſum, quòd id, quod primum occurrit, vnum ex peruulgatis eſt.*

Idem, τούτου ἕνεκα ταῦτα προεῖπον, ὅτι περὶ τῶν λοιπῶν ἀνειμένως μέλλω ποιεῖσθαι τοὺς λόγους. *Hæc eam ob cauſam præfatus ſum, quòd de cæteris apertè & liberè apud vos dicere decreui.*

Lucian. ἀνθ' ὧν ἔπλασας ἀνθρώπους. *Propterea quòd condidiſti homines.*

Nonnunquam ὅτι ſolum ponitur: vt,

Xenoph. θεοὺς προσεκύνουν, ὅτι τετιμωρημένοι ἦσαν τὸν ἀνόσιον βασιλέα. *Deos adorarunt, propterea quod puniuiſſent impium regem. Vbi nota paſsiuam vocem actiuè poſitum eſſe.*

¶ Ideò vt: Propterea vt: Ideò ne, &c.

τούτων ἕνεκα
τούτου ἕνεκα } ἵνα, vel ἵνα μή, vel ὡς. *A celle fin, ou de peur que.*
διὰ τοῦτο

Iſocr. ad Philipp. τούτου γὰρ ἕνεκα ταῦτά σοι διῆλθον, ἵνα μὴ πάθῃς τὸ αὐτὸ τοῖς ἐπιτηδείοις. *Ideò hæc tibi recenſui, ne idem patiaris, quod amici mei.*

Ariſtot. Eth. φασὶ διὰ τοῦτο φυλάττειν, ἵνα μή ποτε ἀναγκασθῶσιν αἰσχρόν τι πράξαι. *Dicunt ſe ob id ſua conſeruare, ne aliquando dedecus admittere cogantur.*

Lucian. διὰ τοῦτό σε ἀνήρπασα, ὡς ἅμα καθεύδοιμεν. *Ideò te rapui, vt vna condormiremus.*

Habet & hic locum præpoſitio διὰ cum articulo neutri generis & infinitiuo: vt,

Lycurg. διὰ τὸ μὴ ἐν τοῖς πρότερον χρόνοις γεγενῆσθαι τοιοῦτον μηδέν. *Ideò quo. ſuperioribus temporibus nihil tale factum eſſet.*

Ariſtot. διὰ τὸ πολλάκις νενικηκέναι, θαρροῦσιν ἐν κινδύνοις. *Propterea quòd ſæpè vicerunt, audaciores ſunt in periculis.*

Iſocr. διὰ τὸ δοκεῖν κρείττους εἶναι, μεγαφρονοῦσι. *Ideò quòd ſibi videantur meliores eſſe aliis, arroganter de ſe ſentiunt. Accuſatiuus verò ſi ad infinitiuum accedit, per nominatiuum reddendus eſt.*

¶ Idem quod.

ταυτὸ

τῇ εὐδαιμονίᾳ. Idem quod ſecunda fortuna:vt,

Ariſtot. ὡς ταυτὸ τίθενται ἔνιοι τὴν εὐτυχίαν τῇ εὐδαιμονίᾳ. *Quidam felicitatem putant eſſe idem, quod ſecundam fortunam.*

τῷ ἀδικεῖν. Idem, quod iniuria afficere:vt,

Ariſtot. οὐ ταυτὸν, τὸ τὰ ἄδικα πράττειν τῷ ἀδικεῖν. *Non idem eſt iniuſte agere & iniuria afficere.*

Idem, τὸ εὖ πράττειν ταυτὸν ὑπολαμβάνουσι τῷ εὐδαιμονεῖν. *Benè agere idem, quod beatum eſſe exiſtimant.*

ὅπερ, &c. vt,

Iſocr. ποιήσεις ταυτὸν, ὅπερ ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν οἱ θεαταί. *Facias idem, quod in gymnicis certaminibus ſpectatores.*

Demoſth. μὴ πάθωμεν ταυτὸν, ὅπερ ἤδη πολλάκις πεπόνθαμεν. *Ne nobis idem accidat quod iam ſæpe nobis contigit.*

τὸ αὐτὸ eundem vſum habet:vt,

Iſocr. ad Philipp. τούτου ἕνεκα ταῦτά σοι διῆλθον, ἵνα μὴ πάθῃς τὸ αὐτὸ τοῖς ἐπιτηδείοις τοῖς ἐμοῖς. *Ideo hæc tibi commemoraui, ne idem tibi accidat, quod amicis meis. Vbi obſeruandum eſt, datiuos* τοῖς ἐπιτηδείοις τοῖς ἐμοῖς, *regi à pronomine* αὐτὸ, *vt in Syntaxi de Pronominibus docetur.*

Idem eſt, ταυτόν ἐστι.

Plutarch. ταυτόν ἐστιν ἕπεσθαι Θεῷ, καὶ πείθεσθαι Θεῷ. *Idem eſt, Deum ſequi, & Deo obedire.*

Ariſtot. τὸ ἄνισον, καὶ τὸ πλέον, οὐ ταυτόν. *Inæquale & plus non eſt idem.*

Idem, τὸ ἄδικον καὶ ἡ ἀδικία, οὐ ταυτά. *Iniuſtum & iniuſtitia non ſunt eadem.*

Dion. ταυτόν ἐστιν ἐπ' εὐτυχίᾳ μεγαφρονεῖν, καὶ ἐπ' ὀλισθηρᾶς ὁδοῦ σταδιοδρομεῖν. *Idem eſt in ſecundis rebus ſuperbire, & in lubrica via curſu contendere.*

¶ Idoneus, Aptus, Commodus, Oportunus, Solers.

ἐπιτήδειος.

καιρός. Commoda occaſio. Demoſt.

πρός τι Idoneus ad aliquid:vt,

Ariſtot. τίς ἐπιτήδειος πρὸς φιλίαν; ὁ πλεῖστα ἀδικεῖσθαι δυνάμενος. *Quis eſt idoneus ad amicitiam? qui multas iniurias ferre poteſt.*

ἐπιτήδειος

τοῖς πλέουσι.(cum datiuo)vt,

Pauſan. in Att. τοῖς τε γὰρ πλέουσιν ἐπιτηδειότερος ὁ Πειραιεύς. *Nauigantibus enim Piræus commodior & magis opportunus eſt.*

εἰς τοῦτο. Aptus vel idoneus ad hoc:vt,

Herodian. σώματος εὐεξίᾳ, καὶ ἡλικίας ἀκμῇ εἰς μάχην ἐπιτήδειοι. *Commoda valetudine, & ætatis vigore ad pugnam apti. Vbi nota datiuum inſtrumentalem.*

πολιτεύεσθαι (cum infin.) Aptus ad gerendam Rempub. vt,

Demoſth. πάντα μᾶλλον ἢ ἐν δημοκρατίᾳ πολιτεύεσθαι ἐπιτήδειός ἐστιν. *Ad quiduis potius, quam ad Remp. in imperio populari gerendam idoneus eſt* ἐπιτήδειός ἐστι παθεῖν. *Idoneus eſt ad patiendum. idem.*

χρήσιμος ἐπί τι

Demoſth. ἐπὶ μὲν καλὸν καὶ χρηστὸν πρᾶγμα οὐδὲν οὗτος ἐστὶ χρήσιμος. *Ille ad nullum honeſtum aut vtile munus, aut negotium idoneus eſt.*

Habet & hic locum adiectiuum nomen πρακτικὸς cum genitiuo caſu:vt,

Ariſtot. Eth.5. ἀφ' ἧς πρακτικοὶ τῶν δικαίων εἰσί. *Ex quo (habitu) ad res iuſtas gerendas idonei ſunt.*

Idem. ἂν καὶ πρακτικώτεροι ἐσόμεθα, καὶ μάλιστα περὶ ταῦτα πονήσομεν. *Ad quas res aptiſſimi erimus, in iis potiſſimum elaborabimus. Vbi nota comparatiuum.*

εὐάρμοστος πρός τι. Idoneus, aptus, vel habilis ad aliquid: vt,

Baſil. de puero. εὐμαθὲς καὶ πρὸς πάντα εὐάρμοστον. Docilis, & ad omnia habilis vel idoneus.

Iſocr. ἕξιν ψυχῆς πρὸς ἅπαντα εὐάρμοστον.

Suid. ἐδόκει πρὸς πάντας τοὺς καιροὺς εὐαρμοστότερος εἶναι. *Vbi obſeruabitur comparatiuus.*

ἄχρηστος } πρός τι. Ineptus ad aliquid. *Qui n'eſt pas propre à quelque choſe.*
ἀφυὴς }

Demoſth. πρὸς μὲν τὰ μεγάλα καὶ σπουδαῖα τῶν πραγμάτων ἁπάντων ἀνθρώπων ἀχρηστότατος. *Ad res magnas & graues omnium hominum ineptiſſimus eſt.*

Idem. πρὸς τὰς χρείας ἀφυὴς παντάπασι. *Ad vitæ vſus prorſus ineptus.*

Iſocr. πάντων ἀφυέστατος πρὸς τὸ πολιτεύεσθαι. *Omnium ineptiſſimus ad gerendam Rempub.*

εὐφυὴς πρός τι. Qui natura habilis & idoneus eſt ad aliquid. Ariſt.

ἱκανός.

[διδάσκειν. Idoneus ad docendum (cum infin.) Iſocr.

ἱκανὸς
φέρειν τοὺς πόνους, Idoneus ad ferendos labores. Plato.
πρός τι. Aptus ad aliquid. Lucian.
τὸ σῶμα. Qui corpore aptus eſt. Xenoph.
κριτής, Idoneus iudex.

Iſocrat. οἱ ἱκανώτατοι τῶν πολιτῶν, *Maximè idonei ciues.*

Herodian. ἱκανώτατος ἦν πάντων τῶν ἀνθρώπων μάλιστα προσποιήσασθαι εὔνοιαν. *Omnium hominum ſolertiſſimus erat ad ſimulandam amicitiam. Vbi nota infinitiuum.*

Iſocrat. οὐδ' ἂν κριτὴν ἱκανώτερον ἔχοιμεν ἐπαγαγέσθαι. *Neque iudicem magis idoneum poterimus adducere, Vbi Vides comparatiuum.*

πράττειν
ἀδύνατος Ineptus in rebus gerendis. Iſocrat.
δυνάμενος. Idoneus ad agendum. Iſocrat.

¶ Fatale eſt, In fatis eſt, Fatum eſt.

εἵμαρται, εἵμαρτο.

Demoſth. Concion. exord. ἡμῖν εἵμαρται μηδέποτ' εὖ πράττουσιν εὖ φρονεῖν. *Nobis fatale eſt, nunquam in rebus ſecundis rectè ſapere.*

Idem pro corona, μετὰ Θηβαίων ἡμῖν ἀγωνιζομένοις οὕτως εἵμαρτο πρᾶξαι. *Nobis Vna cum Thebanis certantibus fatale fuit ſic agere.*

εἱμαρμένος. *Fatalis. Plutarch.*

¶ Imminere, Impendere.

ἐπικεῖσθαι,

ἐπίκειται
κίνδυνος Periculum impendet. vt,
Herodian. ὁρᾷ προὖπτον κίνδυνον ἐπικείμενον. *Videt manifeſtum periculum imminere.*
Plutarch. κίνδυνον ἐν κεφαλῇ ἐπικείμενον αὐτοκράτορι. *Imperatoris capiti imminere periculum.*
πέλεκυς τοῖς αὐχέσι. Securis imminet ceruicibus. Herodian.
τέλος. Finis imminet.

Herodian. ἀντειπόντι σοι, καὶ μὴ συμπνεύσαντι ἡμῖν τέλος ἐπίκειται. *Si refragatus fueris, & nobiſcum non conſpiraueris, hodie Vitæ exitus tibi imminet.*

2. ἐπικρέμασθαι.

Plutarch. ad Apollon. ἀφύλακτος ἡμῖν ἐπικρέμαται θάνατος. *Inevita-*

biliter crudelis mors imminet.

ὁ ἐπιὼν
ὁ προσιὼν
ὁ ἐπιστὼς
ὁ ἐπιστὰς
ὁ ἐφεστηκὼς
ὁ ἐνεστὼς
ὁ ἐπικρεμάμενος
ὁ ἐπικείμενος

κίνδυνος καὶ πόλεμος. Bellum & periculum imminens vel impendens. *Extant apud Iſocrat. Demoſth. & Plutarc. Guerre, Danger eminent ou proche.*

κίνδυνον ὑπὸ τῶν ἐναντίων προσιόντα, ἀνδρείως ὑπομένειν. *Periculum quod ab hoſtibus imminet, fortiter ſuſtinere. Demoſth.*

ADIVNCTA.

¶ *Impendere.*

κυρίων φόβων ἐπηρτημένων Lucian. ſexcentis timoribus impendentibus.

τὸ μέγεθος τῶν ἐπικειμένων κινδύνων, Dio. Imminentium, incumbentium.

ὁ ἐπικρεμάμενος κίνδυνος, Æſc. id eſt, ἐπηρτημένος. ὁ ἐπιὼν κίνδυνος d em. imminens, vrgens.

¶ Immorari, Commorari, Tempus terere, Operam ponere.

διατρίβειν.

διατρίβειν

τινὶ, cum datiuo, Rei alicui immorari: vt,

Cebes Theban. χρὴ διατρίβειν τοῖς λεγομένοις, μέχρις ἂν ἕξιν λαβεῖν. *Decet immorari rebus illis, quæ dicta ſunt, donec habitum acquiras.*

ἐν τῇ Ῥώμῃ Romæ commorari: vt,

Herodian. ἔτη οὐκ ὀλίγα ἐν τῇ Ῥώμῃ διέτριψε. *Romæ non paucos annos commoratus eſt.*

κατά τι. Alicui rei immorari: vt,

Demoſth. ἵνα μὴ καθ᾽ ἕκαστα λέγων διατρίβω. *Ne ſingulis commemorandis immorer, ſeu tempus teram.*

Iſocrat. τί δεῖ καθ᾽ ἓν ἕκαστον λέγοντα διατρίβειν; *Quid opus eſt ſingulis recenſendis tempus terere?*

περί τι. In aliqua re immorari: vt,

Iſocr. in Hel. ἵνα μὴ δοκῶ περὶ τὸν αὐτὸν τόπον δι᾽ ἀπορίαν διατρίβειν. *Ne ob inopiam huic loco videar tutius immorari.*

Idem, ad Nicocl. περὶ ταῦτα τὰ ἐπιτηδεύματα δεῖ διατρίβειν *In his ſtudiis decet immorari.*

περί τι πολὺν χρόνον. Diu in aliqua re immorari. Iſocr.

¶ Inuenio & præpoſitionem περὶ aliquando omiſſam eſſe: vt, *Iſoc.* καὶ τί δεῖ τὰς ἀνθρωπίνας δόξας λέγοντα διατρίβειν; *Et quid opus eſt opinionibus humanis recenſendis immorari?*

Idem contra Lochit. καὶ τί δεῖ τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς λέγοντα διατρίβειν; *Quid opus eſt recenſendis aliorum calamitatibus tempus terere?*

ἐνδιατρίβειν } τοῖς ἀνιαροῖς. Immorari rebus moleſtis. Demoſth.
ἐπιμένειν } Iſocr.

ἐνδιατρίψαι τῇ περὶ τοὺς βίους ἀναγραφῇ. *In conſcribendis vitis tempus & operam ponere. Plutarch. in Pericle.*

πλείστην διατριβὴν περί τι ποιεῖν } Multum temporis in aliqua re ponere. Diu in aliqua re immorari. Iſoc.
πολὺν χρόνον περί τι διατρίβειν }

¶ Impedire, Prohibere, Obſtare.

κωλύειν.

κωλύειν

τινά. Impedire aliquem: vt,

Plutarch de Catone. ἔλεγε τοὺς δυναμένους κωλύειν τοὺς κακῶς ποιοῦντας, ἐὰν μὴ κωλύωσι, καταλεύειν. *Cato dicebat eos (magiſtratus) qui poſſent, nec tamen propulſarent iniuriam, eſſe lapidandos.*

Iſocr. epiſt. 7. νῦν σοι μὲν συμβουλεύσομεν, ἂν μὴ κωλύῃ με τὸ γῆρας. *Nunc tibi conſilium dabimus, niſi me ſenectus impediuerit.*

οὐδὲν διαμυθολογῆσαι πρὸς ἀλλήλους. [cum infinitiuo] Nihil impedit, Nihil obſtat, quò minus colloquamur. Plato in Apol.

Demoſth. contra Timarch. τί κωλύει ἅπαντας εἶναι πονηρούς, εἰ τοῦτ' αὐτῷ τὸ ἀσέβημα πλεῖον ἕξει; *Quid obſtat quo minus omnes improbi ſint, ſi huic tam lucroſa erit improbitas?*

τῶν κακῶν. [cum genitiuo] Prohibere vitia, vel à vitiis.

Chryſoſt. τὸ δέος κωλύει πονηρευμάτων. *Metus prohibet vitia, vel deterret a vitiis.*

ἀπὸ τῶν αἰσχρῶν. [cum præpoſit.] Prohibere à rebus turpibus Xenoph.

Sic Cæſar : A contumeliis militum conuitiiſque prohibuit.

τινὰ τοῦ ὁρᾶν Obſtare alicui ne videat. Demoſth.

τινὰ λαβεῖν ἀρχὴν [cum accuſ. perſonæ & infinit.] Impedire aliquem ne regnum occupet. Demoſth.

μὴ ὑβρίζειν [cum negatiua voce & infinitiuo] vt,

Demoſth. ὁ νομοθέτης ἐκώλυσε μηδ᾽ εἰς τοὺς δούλους ὑβρίζειν. *Legiſlator prohibuit, ne quis ſeruos etiam contumelia afficeret.*

2. διακωλύειν.

Plato in Apol διακωλύω πολλὰ ἄδικα ἐν τῇ πόλει γίγνεσθαι, *Impedio vel obſto, ne multa iniqua in ciuitate fiant.*

Idem Polit. 2. τὸν μὲν σκυτοτόμον διεκωλύομεν μήτε γεωργὸν ἐπιχειρεῖν εἶναι ἅμα. *Sutorem prohibebamus vetabamúſque, ne ſimul & agriculturam exercere conaretur.*

3. κατακωλύειν.

Demoſth. οὐδ᾽ αὖ ἐμὲ ἡνίκα δεῦρο ἀποπλεῖν ἐβουλόμην, κατεκώλυσεν. *Neque me, cùm huc nauigare vellem impediuit.*

Xenoph. μή σε κατακωλύω, ἀπιέναι ἤδη βουλόμενον. *Ne te impediam iam abire volentem. Vbi obiter nota, ſolam vocem* μὴ *cum coniunctiuo verbo pro* ἵνα μὴ *poni.*

In paſſiuo.

Demoſth. κατεκωλύθην ἐκπλεῦσαι. *Impeditus ſum, quò minus nauigarem.*

4. παραποδίζεσθαι, Impediri.

Polyb. ὥστε παραποδίζεσθαι τὴν τῶν ἐρετῶν χρείαν. *Vt remigum miniſterium impediretur.*

Plato, in epiſt. μή πῃ παραποδισθείη *Ne forte impediretur.*

Idem, μήπως παραποδισθῶμεν.

5. ἐμποδίζειν.

ἐμποδίζειν

σοι. Tibi impedimento ſum: vt,

Iſocr. νῦν δέ μοι τὸ γῆρας ἐμποδίζει, καὶ ποιεῖ προαγορεύειν. *Nunc autem mihi ſenectus impedimento eſt, & hæc præoccupare facit.*

Ariſtot. ὅσοις ἐμποδίζει τὸ οὐραῖον. *Quibus cauda impedimento eſt.*

Ariſtot. Polit 4. ἐμποδίζουσιν ἀλλήλοις. *Alter alterum impedit, Impediunt ſe mutuò.*

σοι τὴν τοῦ ὅλου θέαν. Impedio tibi rei contemplationem. Plutarch.

σε [cum accuſatiuo] Te impedio: vt,

Iſocr.

Iſoc.epiſt.6. ἀλλὰ γὰρ ἐμποδίζει με πολλά, μάλιστα μὲν τὸ μὴ δύνασθαι πλανᾶσθαι. *Sed multa me impediunt, atque illud in primis, quod itineris labores ferre nequeo.*

Herodian. ἐμποδίζειν τὴν τῶν βαρβάρων ὁρμήν. *Impedire barbarorum impetum.*

6. ἐμποδὼν,

ἐμποδὼν

εἶναί τινι. Impedimento eſſe alicui: vt,

Iſoc. in Panegyr. δηλώσω τοὺς ἐμποδὼν ὄντας τῇ τῶν Ἑλλήνων εὐδαιμονίᾳ. *Oſtendam qui impedimento ſint Græcorum felicitati.*

Demoſth. μηδενὸς ἐμποδὼν ὄντος τῷ Φιλίππῳ τὰ παρόντα καταστρεψαμένῳ. *Cùm nihil obſtaret Philippo præſentem ſtatum euertenti. Vbi nota genitiuum conſequentiam ſignificantem.*

γίνεσθαί τινι Alicui impedimento eſſe: vt,

Plutarch. τοῖς ἐμποδὼν γίνομαι. *His impedimento ſum.*

Gaza, εὐβουλίᾳ ἐμποδὼν γίνεται ἡδονή. *Impedit conſilium voluptas.*

εἶναί τινι πρὸς τὸ δρᾶν. Obſtare alicui, vel, Impedimento eſſe alicui ne agat. Ariſtot.

γίνεσθαι ταῖς ἐπιθυμίαις τινός. Cupiditatibus alicuius reſiſtere, eáſque impedire: vt,

Iſocr. ad Philipp. ἡμεῖς ἐμποδὼν ἐγενόμεθα ταῖς τῶν Λακεδαιμονίων ἐπιθυμίαις. *Nos Lacedæmoniorum cupiditatibus obſtitimus.*

Dicitur & τὸ ἐμποδὼν, idem quod τὸ ἐν ποσί. Quod ante pedes eſt: vt,

Plutarch. Rom. τοὺς ἐμποδὼν ἄθλους. *Præſentia certamina.*

Demades. ἡ τῶν ὀφθαλμῶν νόσος κωλύει τὰ ἐμποδὼν κείμενα θεωρεῖν. *Oculorum morbus impedit, ne ea quæ ante pedes ſunt, cernere queant homines.*

ἐμπόδιον { καθίστασθαι / εἶναι } Obſtare, Impedire, Impedimento eſſe. *Empeſcher, Donner empeſchement.*

Demoſth. τοῦ μὴ λαβεῖν Ἀμφίπολιν, τοῦτ' ἐμπόδιον κατέστη. *Ne caperet Amphipolin hoc obſtitit. Vbi nota ſequi τοῦ μὴ, cum infinitiuo.*

Ethnici dixerunt, γυναῖκα εἶναι ἐμπόδιον τοῦ φιλοσοφεῖν. *Vxorem eſſe impedimentum philoſophandi.*

εἶναί τινι ἐμπόδισμά τι. Eſſe alicui impedimentum aliquod. Demoſth.

κώλυμα, ἐμπόδισμα, & ἐμπόδιον, ſunt ferè ſynonyma.

¶ *Impedimentum.*

ἀσχολεῖσθαι, occupari in re aliqua.

ἐξείργεσθαι, prohiberi. ὑπὸ νόσου ἐξειργόμενος, Plat. Hipp. 2. morbo impeditus.

ἐμποδίζειν, & ἀντιποδίζειν, impedire. Baſil.

καὶ ἀεὶ ἐγένετο κώλυμα ἐμποδίζον μου τῇ προθυμίᾳ, ſemper impedimentum aliquod interceſſit, quod animi mei alacritatem inhiberet.

Et in paſſiua voce, ὑπ' οὐδενὸς ἐμποδίζονται ποιεῖν, à nemine impediuntur.

ἐνεπόδιζε τὴν θεραπείαν. Lucian. curationi obſtitit.

ἐμποδὼν γενέσθαι. ὡς ἐμποδών σοι γέγονα τοῦ μὴ ἐλευθέρας ποιεῖν τὰς Συρακούσας, Plat. in epiſt. quod tibi impedimento fuerim, quominus vrbem Syracuſanam in libertatem vindicares.

ἐμποδὼν γενέσθαι τοῖς πραττομένοις, Iſocr.

οὐδὲν διακώλυμα ἐμποδὼν γενόμενον, Plat.

ἐμποδὼν εἶναι. τοῦ τε ἐκείνων ἐμποδὼν τῷ σώζεσθαι Φωκέας, Dem. ſalutem Phocenſium non impediuerunt.

ἐμποδὼν ἵστασθαι, vel, καθίστασθαι. καὶ μυρίαι νόσοι ἐμποδὼν ἱστῶνται, Lucian.

μηδεμιᾶς τῶν αἰσθήσεων ἱσταμένης ἐμποδὼν, Philo. nullo è ſenſibus impedimentum afferente.

καὶ τοῦ μὴ λαβεῖν Ἀμφίπολιν τοῦτ' ἐμποδὼν κατέστη, quódque Amphipoli potitus non ſis, hoc impedimento fuit.

¶ Implicare, Inuoluere.

περιβάλλειν.

περιβάλλειν { τινὰ συμφοραῖς, κακοῖς, ὀνείδεσι, πένθει, κινδύνοις, &c. Inuoluere, implicare aliquem calamitatibus, malis, conuitiis, luctu, periculis. Iſocr.
τὴν πόλιν πολλαῖς καὶ μεγίσταις συμφοραῖς. Coniicere ciuitatem in multas & maximas calamitates. Iſocr.

ἐμπλέκεσθαι.

ἐμπλέκεσθαι { ἐν κακοῖς. Malis implicari: vt,
Iſoc. ἐν τοσούτοις κακοῖς εἰσιν ἐμπεπλεγμένοι. *Tot malis impliciti ſunt.*
τοὺς πόδας: vt,
Lucyll. in Epigram. ἀράχνῃ δὲ πόδας ἐμπλεχθεὶς ὕπτιος

ἐκρέματο. *Aranea pedibus implicata & irretita ſupina pendet.*

εἴς τι. Implicari vel occupari aliqua re, ita vt te extricare non poſſis. Polyb.

συμπλέκεσθαι.

Aeſchines, συμπλέκομαι δὲ ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀνθρώπῳ γόητι ϗ πονηρῷ. *Implicatus ſum, hoc eſt, Officij ratione vinctus & coniunctus ſum cum homine præſtigiatore & improbo. Germanice, Ich bin mit einem Buben behafftet.*

¶ Coniicere, Præcipitare, Adducere in calamitates & pericula.

ἐμβαλεῖν

- τὴν πόλιν εἰς τὰς δεινοτάτας ἀτυχίας. In extremas calamitates ciuitatem coniicere. Iſocr.
- ἑαυτὸν εἰς ἀτυχίαν εἰς ἀτυχίας, εἰς ἐσχάτας ἀχειρίας. Iſocr.

Demoſt. ἀνόητον εἰς προὖπτον κακὸν ἑαυτὸν ἐμβαλεῖν. *Stultum eſt, vecordia eſt, in euidens malum ſemetipſum coniicere.*

περιβάλλειν τὴν πόλιν πολλαῖς ϗ μεγάλαις συμφοραῖς ϗ αἰσχύναις. In multas & magnas calamitates & turpitudines e ciuitatem coniicere. Iſocr. in Archid. & alibi ſæpius.

ὑποβάλλουσι σφᾶς αὐτοὺς ἑκόντες ὑπὸ τοσαύτας τὸ πλῆθος συμφοράς. In tantas calamitates vltro ſe coniiciunt. Iſocr.

καθιστάναι

- καταστῆσαί τινα εἰς συμφοράς. vt,
  Iſocr. epiſt. 2. τοὺς συνακολουθοῦντας εἰς τὰς ἐσχάτας συμφορὰς κατέστησεν. *Comites ſuos in ſummas calamitates coniecit.*
- τοὺς οἰκειοτάτους εἰς λύπας ϗ φροντίδας. Coniicere vel adducere cũiunctiſſimos in dolores & miſerias. Iſocr.
- τινὰ εἰς φόβον. Coniicere aliquem in metum. Iſocr.
- τινὰ εἰς κίνδυνον. Adducere aliquem in periculum. Iſocr.
- πόλιν εἰς ὀνείδη ϗ ἀτιμίαν. In ignominiam ciuitatem coniicere, vel præcipitare, item Probrum & infamiam ciuitati adferre. Iſocr. & Demoſt.
- τὴν χώραν ἐν ἀσφαλείᾳ. Regionem in tuto collocare. Iſocr. epiſt. 2.

Tumultuarij, θορυβεῖσθαι. Turbari, ταράττεσθαι.

De gradu deiici καταπίπτειν ἀπὸ τοῦ φρονήματος.

Budæus vertens locum Ciceronis. 1. Offic. Fortis autem & conſtantis eſt, non perturbari in rebus aſperis, nec tumultuantem de gradu deijci (vt dicitur) ſed præſentis animi vti con-

ſilio. καὶ γάρ τοι καὶ τὸ ἀνδρεῖον ἐστὶν ἐν τοῖς δεινοῖς μὴ περιεπτοῆσθαι, μηδὲ τεθορυβημένον καταπίπτειν ἀπὸ τοῦ φρονήματος, σύμβολον δὲ ποιεῖσθαι τοῦ θυμοῦ τὸ ἀθάρσημα.

Perculſos iacere.

Cicero. Scito tuos hoſtes vehementer literis perculſos, atque ex magna ſpe deturbatos iacere, id eſt, περιεπτοῆσθαι, καὶ πολλὴν ἀθυμίαν ἔχειν.

¶ Impingere, Incidere.

ἐξοκέλλειν.

ἐξοκέλλειν

εἴς τι. In aliquid impingere, incidere: vt,

Iſocr. δεδιέναι δεῖ μὴ εἰς τραχύτερα πράγματα ἐξοκείλωμεν. *Metuendum eſt, ne in maiores calamitates impingamus, vel incidamus.*

εἰς ὑπερήφανόν τινα λόγον. In ſuperbiæ ſcopulum impingere. Iſocr.

εἰς ἀνοήτους ἐπιθυμίας. In ſtultas cupiditates impingere. Pauſa.

εἰς τοῦτο ἀπονοίας. In illam ſtultitiam impingere, Eò dementiæ deuenire. Herodian.

2. προσκόπτειν. *Impingere, Offendere.*

προσκόπτειν

Impingere (abſolutè) vt,

Iohan. c. 11. ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει. *Si quis in die ambulat, non impingit.*

πρὸς λίθον τὸν πόδα. Impingere ſeu offendere pedem ad lapidem. Matth. 4. Luc. 4.

τῷ λίθῳ τοῦ προσκόμματος. Offendere ad lapidem offendiculi. Rom. 9.

3. πταίειν.

πταίειν

τῇ γνώμῃ καὶ τύχῃ. Conſilio pariter & fortuna impingere. Herodian.

τι. (cum accuſatiuo) In aliqua re impingere, offendere. Demoſt.

πρὸς λίθον: vt,

Prouerb. μὴ πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν. *Ne ſæpius ad eundem lapidem impingas.*

ἔν τινι. In aliquo impingere, vel damnum facere. Demoſt.

πταῖσμα. Offenſio, lapſus, Cicero offenſum dicit: vt,

2. de orat. Si vel in his paululum modo offenſum eſt, id eſt, εἴ τι

καὶ σμικρὸν

ἢ σμικρὸν πταῖσμα ἄν τι τοιοῦ γίγνεται.

προσκρούω. Actiue.

Chryſoſt. προσκρούειν Θεῷ, *Deum offendere.*

Idem, μὴ προσκρούσῃς τῷ Θεῷ. *Ne in Dei offenſionem incurras.*

Plutarch. Themiſt. προσέκρουσε τοῖς Λακεδαιμονίοις. *Lacedæmones offendit.*

προσκρούω. Paſſiue.

Plutarch. τὸ προσκρούειν πολλάκις, ἕξιν ἐμποιεῖ πονηρὰν τῇ ψυχῇ, ἣν ὀργιλότητα λέγουσι. *Sæpe offendi & irritari, animo habitum prauum conciliat, quem iracundiam nominant.*

4. προσπταίειν.

προσπταίειν

λίθῳ. In lapidem impingere:vt,

Plutarch. οἱ λίθῳ προσπταίοντες ὁδοιπόροι. *Viatores, qui in lapidem impingunt.*

προβόλοις:vt,

Demoſth. ὥσπερ προβόλοις τισὶ προσπταίειν. *Tanquam in ſcopulos aliquos impingere.*

τῷ δήμῳ:vt,

Plutarh. διὰ Φειδίαν προσέπταισε τῷ δήμῳ. *Ob Phidiam in inuidiam & offenſionem populi incidit.*

σκανδαλίζειν τινά. Offendere aliquem, ſ. praua doctrina, vel malis exemplis.

Matth. c. 18. ὃς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων.

¶ Incidere in calamitates, in pericula, in morbum, in hoſtes, &c.

περιπίπτειν.

περιπίπτειν

συμφοραῖς καὶ κινδύνοις. (cum datiuo) In calamitates & pericula incidere. Iſocr. Demoſt.

μεγίσταις ζημίαις. In maxima damna incidere. Iſocr.

μεγάλοις ἀτυχήμασι. In magnum infortunium, ſeu in magnas calamitates incidere. Lycurg.

Sic νοσήματι *vel* νόσῳ περιπίπτειν. *In morbum incidere.*

Xenoph. περιπίπτειν ὑποψίᾳ. *In ſuſpicionem venire.*

τοῖς αὐτοῖς πάλιν. Rurſus in eadem incidere. Plato.

πειραταῖς. Incidere in piratas:vt,

Plutarch. Καῖσαρ περιέπεσε πειραταῖς. *Cæſar incidit in piratas.*

αἰσχύνῃ καὶ συμφορᾷ. Incidere in ignominiam & calamitatem. Iſocr.

συμφορᾷ ὑπό τινος. Præcipitari ab aliquo in calamitatem: vt *Demoſt.* τηλικαύτῃ καὶ τοιαύτῃ συμφορᾷ περιπέπτωκεν ὑπὸ τούτου. *In talem & tantam calamitatem ab hoc præcipitatus vel conſectus eſt. Vbi obſerua præpoſitionem* ὑπὸ *cum genitiuo perſonæ.*

2. ἐμπίπτειν.

ἐμπίπτειν

εἰς τοὺς πολεμίους Incidere in hoſtes. Iſocr. Sic Virgilius, Illapſus in hoſtes.

εἰς κίνδυνον. In periculum incidere. Galen.

εἰς λόγον. In ſermonem incidere. Demoſt pro Corona.

Ibidem, εἰς τοιούτους λόγους ἐμπίπτειν ἀναγκάζομαι. *In talia verba mihi delabendum eſt.*

εἰς πράγματα. In moleſtias incidere.

Demoſth. καὶ δι' ἐμὲ εἰς πράγματα φάσκων ἐμπεσεῖν τὴν πόλιν. *Et per me dicens (Æſchines) rempublicam in moleſtias incidiſſe.*

εἰς πράξεις. Incidere in mentionem rerum. Demoſth. Dicitur & λόγον ἐμπίπτειν: vt,

Plato de Republ. ἐμπεσόντος αὖ ὕστερον λόγου, ὅτι λυσιτελέστερον ἡ ἀδικία τῆς δικαιοσύνης. *Cum incideret rurſus ſermo, quod iniuſtitia eſſet vtilior quam iuſtitia.*

εἰς ἄγνοιαν καὶ ταραχὴν, καὶ πονηρῶν πραγμάτων ἐπιθυμίαν. Incidere in ignorantiam, perturbationem, & prauarum rerum cupiditatem. Iſocr.

Incidere in aliquem, ἐντυγχάνειν τινί. Plato.

περιτυγχάνειν τινί. Incidere in aliquem.

Xenoph. ἀγνώμονι κριτῇ περιτυχεῖν ἄθλιον. *In iudicium iniquum incidere miſerum eſt.*

Syneſ. περιτυχεῖν μιᾷ τινὶ τῶν ἐπιστολῶν. *Incidere in vnam harum epiſtolarum.*

Demoſth. συνέβη τούτους ἀπὸ δείπνου ἀπιόντας, περιτυχεῖν πλησίον ὄντι μου τῆς οἰκίας ἤδη. *Accidit vt iſti à cœna redeuntes, inciderent in me, prope ædes meas.*

3. ἐντυγχάνειν.

ἐντυγχάνειν

Παλαμήδει καὶ Αἴαντι. Palamedem & Aiacem conuenire, & ſermonem cum eis rebus conferre. Plato in Apoll.

τοῖς πρέσβεσιν ὡς δυνάμεθα ἐπιεικέστατα. Legatos quàm mitiſsimè poſſumus adire. Plutarch.

πᾶσιν οἰκείως. Humaniter verſari & agere cum quouis, vel Familiariter & comiter obuium quemque alloqui. Ariſt. Eth. 9.

ταῖς

τινὸς ὄψιν. Aliquem vidiſſe: vt,

Plutarc. in Lycurg. ἔνιοι δὲ καὶ κατ' ὄψιν ἐντυχεῖν Ὁμήρῳ φασὶ τὸν Λυκοῦργον. *Sunt qui dicant, Homerum à Lycurgo viſum eſſe.*

πρός τινα. Adire aliquem & conuenire. Plut. in Fabio.

γράμμασι. Legere literas. Herodian. & Syneſ.

συντυχεῖν τινί.

Demoſth. ἔφη συντυχεῖν ἀπιὼν Ἀριστίδῃ παρὰ Φιλίππου πορευομένῳ. *Dicit ſe incidiſſe abeuntem à Philippo in Ariſtidem.*

Incidere neruos rerum gerendarum, ὑποτέμνειν τὰ νεῦρα τῶν πραγμάτων. Demoſth.

¶ Impetum in aliquem facere: Irruere in aliquem: Irruere in regionem: Hoſtiliter inuadere, &c.

ἐφορμᾶν.

ἐφορμᾶν.

τινί. Impetum in aliquem facere: vt,

Plutarch. Πομπηΐῳ δὲ ἀνὴρ μέγας πεζὸς ἐφώρμησεν. *In Pompeium vir magnus pedes impetum fecit.*

πρός τινα Irruere in aliquem: vt,

Xenoph. ἐφορμῶν πρὸς τοὺς πολεμίους. *In hoſtes irruens.*

εἰσβάλλειν, ἐμβάλλειν.

εἰσβάλλειν vel ἐμβάλλειν

εἰς χώραν. Irruere in regionem.

Iſoc. εἰσβαλόντες εἰς τὴν χώραν πολεμίων, ἐλάττω κακὰ ποιοῦσιν ἢ πάσχουσι. *Impetum facientes in hoſtium regionem, plus damni paſſi ſunt, quam aliis intulerunt.*

εἰς τὰς Ἀθήνας, ἢ εἰς τὴν Ἀττικήν. Athenas inuadere, Xenoph.

Iſocr. Λακεδαιμονίων ἐμβεβληκότων εἰς τὴν χώραν. *Cùm Lacedæmonij in regionem irrupiſſent.*

Idem. Θρᾷκες εἰσέβαλον εἰς τὴν χώραν ἡμῶν. *Thraces infeſto exercitu in noſtram regionem irruperunt.*

¶ Impetu ferri in aliquem. φέρεσθαι διὰ θυμὸν ἐπί τινα.

Ariſt. οἱ διὰ θυμὸν ὥσπερ τὰ θηρία ἐπὶ τοὺς τρώσαντας φερόμενοι. *Qui ira incitati, tanquam beluæ, toto impetu in eos feruntur, qui vulnerarint.*

3. εἰσπηδᾶν.

εἰς οἰκίαν τινός. Irruere in ædes alicuius. Demoſth.

εἰσπηδᾶν { πρός τινα: vt,

Demoſth. εἰσπηδήσας πρός με νύκτωρ Μειδίας. *Irruit in ædes meas noctu Midias.*

Impetum facere, Irruere in ædes (abſolutè) vt,

Herodian. οἱ δὲ νεανίσκοι εἰσπηδήσαντες καταλαμβάνουσι αὐτόν. *Adoleſcentes impetum facientes comprehendunt eum.*

4. ἐπιπηδᾶν.

ἐπιπηδᾶν { τῇ σκηνῇ. Impetum facere in tabernaculum. Herodianus.
ταῖς νήσοις. In inſulas irruere. Plutarc.

5. ἐπιπίπτειν.

Thucyd. ἡ νόσος τὸ δεύτερον ἐπέπεσε τοῖς Ἀθηναίοις. *Peſtis ſecundò Athenienſes inuaſit.*

ἐπιπίπτειν ἀπαρασκευάστοις. Imparatos adoriri. Herodian.

Aeſchines, τοιαύτης δὲ ἐπιπεσούσης ταραχῆς αὐτοῖς. *Cùm tanta perturbatio eos inuaderet.*

ἐπιβολὴ, εἰσβολὴ, ἐπιδρομὴ, ἐμβολὴ { ἐμβολὴ τοῦ στρατοῦ. Impreſſio hoſtilis. Ariſtot.
Impetus, Incurſus, Hoſtilis irruptio, Impreſſio. Hæc nomina cum verbo γίνεσθαι, ὑπομένειν, πάσχειν, & ſimilibus conſtruuntur.

ἐπιβαίνειν { τῆς Ἀττικῆς. (cum genitiuo) Atticam inuadere. Demoſth.
ἐπὶ τὴν ἱερὰν χώραν. Inuadere ſacrum agrum. Demoſt. Pro corona.

¶ Implere, Plenus, Refertus.

γέμειν, Plenum eſſe.

γέμειν { κῶμαι πολλῶν ἀγαθῶν. Vici multis bonis referti ſunt. Xenoph.
Plato in Apolog. Ἀναξαγόρου βιβλία γέμει τούτων τῶν λόγων. *Anaxagoræ libri pleni ſunt talium ſermonum.*
ἄνθρωποι ἐλπίδων ματαίων (de rebus animi) vt,

Plato. ἡμεῖς διὰ παντὸς τοῦ βίου γέμομεν ἐλπίδων ματαίων. *Nos per omnem vitam referti ſumus vanis ſpebus.*

Iſocr. ἑώρων, τοὺς νεωτέρους τῶν πολιτῶν, πλείστων γέμοντας ἐπιθυμιῶν. *Videbant iuniores ciues plenos eſſe prauis cupiditatibus.*

2. γεμίζειν.

Iſocr. γεμίσας ὁ πατήρ μου δύο ναῦς σίτου, καὶ χρήματα δοὺς, ἐξέπεμψεν ἐμὲ κατ' ἐμπορίαν, καὶ κατὰ θεωρίαν. *Impletis duabus nauibus frumen-*

to,&c.

το, & data pecunia, emiſit me pater mercatum & ſpectatum ad negotiationes.

3. πληροῦν.

πληροῦν τὰς ναῦς ὁπλιτῶν. *Implere naues armatis militibus, Iſocrates.*

Demoſth. ἐπληρώθη τὸ θέατρον. *Repletum eſt theatrum. Sic & ἀναπληροῦν vſurpatur.*

4. ἀναπιμπλάναι.

Iſocr. τὰς στοὰς ἀναπιμπλάναι γραμμάτων. *Porticus implere ſcripturis.*

Demoſth. ἀναπέπληκεν ὁ νόμος ὁ σὸς αἰσχύνης καὶ ἀπιστίας ὅλην τὴν πόλιν. *Replet tua lex turpitudine & diffidentia totam vrbem.*

ἀναπλῆσαι τινὰ πονηρᾶς δόξης. Implere aliquem praua opinione. Demoſth.

5. ἐμπλῆσαι.

ἐμπιπλάναι
πάντα κακῶν. Omnia malis implere. Plato.
Plutarch. ἐμπεπληκὼς τὴν πόλιν χρημάτων.
τινὰ ὑψηλῆς καὶ χαύνης ἐλπίδος. Implere aliquem ſublimi & inani ſpe, Plato epiſt. 7.

Iſocr. τοὺς μὲν ἰδιώτας ἐνέπλησεν ἀδικίας, ῥᾳθυμίας, καὶ ἐπιθυμίας ἀλλοτρίων. *Homines priuatos repleuit iniuſtitia, ignauia & cupiditate rerum alienarum.*

6. ἐκπληροῦν, *Supplere, Explere.*

Xenoph. Pæd. 4 τὸ ἐλλεῖπον ἐκπληρώσατε. *Hoc quod imperfectum erat, ſupplete, vel explete, vt dicitur, Explete numerum.*

7. ἀναπληροῦν.

Plato, ἀλλ' εἴ τι ἐξέλιπον, σὸν ἔργον ὦ Ἀριστόφανες, ἀναπληρῶσαι. *Si quid prætermiſit, tuæ ſunt partes, o Ariſtophanes, id ſupplere.*

8. ἐμπίπλασθαι.

Xenoph. ᾖδον καὶ ὠρχοῦντο καὶ ηὐλοῦντο καὶ πάσης εὐθυμίας ἐνεπίμπλαντο. *Et omni lætitia ad ſatietatem vſque implebantur.*

Plutarch. Φάβιον οὐκ ἐνεπίμπλασαν αἱ κλοπαί. *Fabium non expleuerunt, hoc eſt, non exſatiarunt furta.*

ἀπλήστως ἔχειν πρός τι / περί τι. Alicuius rei inſatiabili cupiditate teneri. *Auoir extreme deſir ou enuie de quelque choſe.*

Iſocr. πρὸς τὰς δοκούσας εἶναι πλεονεξίας ἀπλήστως ἔχομεν. *Rerum, quæ lucri ſpeciem habent, inſatiabili cupiditate tenemur.*

Idem, περὶ τῶν λόγους τινὲς ἀπλήστως ἔχουσι. *Quidam inſatiabili dicendi cupiditate tenentur.*]

μεστός.

μεστός

πολέμων καὶ ταραχῶν ὁ κόσμος. Mundus bellis & tumultibus refertus eſt.

Iſocr. De pace. τὴν Πελοπόννησον μεστὴν πολέμων καὶ στάσεων ἐποίησαν. *Peloponneſum totam bellis & ſeditionibus repleuerunt.*

Demoſth. μεστός ἐστιν ἀγώνων καὶ κακῶν ὁ βίος τῶν πολιτευομένων. *Certaminum & malorum plena eſt vita eorum, qui rempub. adminiſtrant.*

πολλῆς ἀνοίας. (de homine) Plenus magna fatuitate.

Iſocr. εὑρήσετε τὸν δῆμον ἐκ ἀργίας, καὶ δι' ἐλπίδων κοινῶν ὄντα μεστόν.

Idem. ὀργῆς καὶ θυμοῦ, καὶ φθόνου, καὶ φιλοτιμίας μεστούς. *Plenos ira, furore, inuidia & ambitione.*

μεστὴν ποιῆσαι πόλιν πολέμων καὶ στάσεων. Ciuitatem bellis & ſeditionibus implere. Iſocr.

¶ Incipere, Ordiri, Initium facere, Inchoare.

ἄρχεσθαι.

ἄρχεσθαι

λόγου καὶ ἔργου ἀπὸ Θεοῦ (cum genitiuo) vt,

Demoſt. παντὸς ἀρχομένου σπουδαίου λόγου καὶ ἔργου, ἀπὸ τῶν θεῶν ὑπολαμβάνω προσήκειν πρῶτον ἄρχεσθαι. *Omnem incipienti grauem & orationem & actionem, à diis exiſtimo conuenire primum ordiri.*

Plato, κατὰ τὴν πρώτην γένεσιν τὸ νήπιον κλάει, καὶ τοῦ ζῆν ἀπὸ λύπης ἄρχεται. *Circa primum ortum infans plorat, & a dolore vitam auſpicatur.*

Xen. ἤρξατο λόγου ὁ Φαρνάβαζος· καὶ γὰρ ἦν πρεσβύτερος. *Pharnabaſus inchoauit ſermonem: erat enim ſenior.*

ἀπό τινος (cum præpoſitione) Ab aliquo incipere: vt.

Demoſth. ἀπ' αὐτῶν δὲ ὧν αὐτὸς βεβίωκεν, ἄρξομαι. *Ab illis autem, quæ in vita ipſe perpetrauit, initium faciam.*

Idem. ἄρξομαι ἀπὸ τῶν ὁμολογουμένων ὑφ' ἁπάντων. *Incipiam ab his, de quibus inter omnes conſtat, ſeu quæ omnibus nota ſunt.*

ἐντεῦθεν ἄρξασθαι δίκαιόν μοι δοκεῖ. *Hinc videtur mihi rectè initium faciendum ſeu incipiendum eſſe.*

Xenoph. inquit, ἄρξομαι λόγου ἐντεῦθεν. *Hinc ordiar orationem.*

ἄνωθεν. Altius ordiri. Demoſt.

Et Ariſtot. Ethic. 6. ἀρξάμενοι οὖν ἄνωθεν περὶ αὐτῶν πάλιν λέγωμεν. *Altè principio eorum repetito, rurſus de ipſis dicamus. Additur & hic aliquando genitiuus* λόγου *apud Demoſth. & alios.*

2. ἐξάρχειν.

ἐξάρχειν

ἐπινίκιον παιᾶνος. Incipere victoriæ pæana. Plutarch.

Idem, ἐξῆρχον ἐμβατήριον παιᾶνος. *Incipiebant canere pæana ad inuadendum.*

Διοσκούροις παιᾶνα τὸν νομιζόμενον (cum accuſatiuo) Xenoph. Pæd. 5.

Idem in 7. παιᾶνα ἐξάρξω. *Pæana incipiam. idem autor dicit &* ἐξάρχομαι παιᾶνα *(in media voce) Hellen. 3.*

3. κατάρχειν.

κατάρχειν

Incipere (ſine adiectione) vt,

Plato in Sympoſ. ἀλλὰ τύχῃ ἀγαθῇ καταρχέτω Φαῖδρος, καὶ ἐγκωμιαζέτω τὸν ἔρωτα. *Sed quod fauſtum & felix ſit, incipiat Phædrus, & laudet amorem.*

τοῦ λόγου. Chryſoſt.

κατάρχειν πολέμου. Plutarch.

θαυμαστὸν λόγον (cum accuſatiuo) Plato.

τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ὑποθέσθαι. Principium rectè ordiri ſeu conſtituere. Demoſt.

ἀρκτέον.

Ariſtoteles, μικρὸν ἄνωθεν ἀρκτέον. *Paulò altius incipiendum eſt.*

4. τὴν ἀρχὴν ποιεῖσθαι.

ἀρχὴν τὴν

τοῦ λόγου ποιεῖσθαι. Incipere orationem: vt,

Iſocr. τὴν μὲν τοῦ λόγου ἀρχὴν ποιήσομαι τὴν ἀρχὴν τοῦ γένους αὐτῆς. *Ordiar orationem à generis origine, ſeu à familia eius.*

τῆς κατηγορίας τινὸς ποιεῖσθαι δικαίαν καὶ ὁσίαν. Iuſtum & pium accuſationis alicuius hominis facere initium. Lycurg.

ἐντεῦθεν ποιεῖσθαι περί τινος: vt,

Iſocr. de pace. περὶ τῶν νῦν πραγμάτων ἐντεῦθεν δεῖ ποιήσασθαι τὴν ἀρχήν. *De præſente negotio hinc ordiendum eſt.*

πάλιν ποιεῖσθαι ὅθεν, &c. vt,

Iſocr. ὅθεν δ᾽ ἀπέλιπον πάλιν ποιήσομαι τὴν ἀρχήν. *Vnde digreſſus ſum, rurſus exordiar.*

ποῤῥωθεν ποιεῖσθαι. Altius ſeu longius de aliqua re ordiri. Iſocr.

ἐπιχειρῆσαι λέγειν. Aggredi ſeu inchoare dicere.

Demoſt. πάλιν λέγειν ἐπιχειρήσας, ταὐτὸν ἔπαθον. *Mihi iterum dicere aggreſſo idem accidit.*

ς, ἄρχεσθαι ἀρχήν.

Plato in Timæo, θείαν ἀρχὴν ἤρξατο ἀπαύστου καὶ ἔμφρονος βίου. *Diuinæ ſempiternæ ſapientique vita induxit exordium. vt Cicero reddidit.*

προοίμιον. Exordium, Præfatio.

Iſocr. ἐν τοῖς προοιμίοις καταπραΰνειν τοὺς ἀκροατὰς δεῖ. *In exordiis auditores conciliandi ſunt.*

¶ Inter ſe, Inuicem, Mutuò, Alter alterum.

ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἀλλήλους.

ἀλλήλους

διαβάλλουσι. Se inuicem calumniantur & accuſant, ſeu, Alter alterum calumniatur & accuſat. Demoſt.

φιλοῦσι. Amant ſe mutuò.

Ariſtot. Eth 8. οἱ φιλοῦντες ἀλλήλους, βούλονται τἀγαθὰ ἀλλήλοις. *Qui inter ſe diligunt, volunt ſibi inuicem bona.*

εὖ δρᾶν. Vltro & citro dare beneficia. vt Cicer. loquitur.

Ariſt. Eth. 9 οἱ μὲν δι᾽ ἀρετὴν φίλοι ὄντες, εὖ δρᾶν ἀλλήλους προθυμοῦνται. *Qui virtutis cauſa amici ſunt, vltro & citro beneficia dare & accipere cupiunt.*

¶ Reguntur autem hæ voces ἀλλήλων, ἀλλήλοις, & ἀλλήλους, à verbis quibus iunguntur: vt,

ἀδελφοὶ διαζυγέντες ἀλλήλων, ζῆν [illegible] περιλείποντο. *Fratres alij ab aliis diſtracti, vitam ſibi acerbam putant. Demoſt.*

οἱ ἀγαθοὶ καὶ φαῦλοι πλεῖστον διαφέρουσιν ἀλλήλων. *Boni & mali plurimum inter ſe differunt. Iſocr.* κατηγοροῦσιν ἀλλήλων. *Alter alterum accuſat. Sic* δεῖ εὐνοεῖν ἀλλήλοις. *Decet vt mutuo inter ſe beneuoli ſint. Ariſtoteles,* τί πολεμοῦμεν ἀλλήλοις; *Quid belligeramus inter nos? Chryſoſt. De accuſatiuo autem primo loco exempla poſita ſunt.*

Ariſtot ὡς τὰ πολλὰ ἄνθρωποι διὰ τὸ χρήσιμον φιλοῦσιν ἀλλήλους. *Vt plurimum homines propter vtilitatem diligunt ſe mutuo.*

Accedunt & præpoſitiones πρὸς, σὺν, παρὰ, εἰς, ἐκ, ὑπὸ &c. vt

πρὸς ἀλλήλους δυσμενῶς ἔχουσι. Sunt hoſtili animo inter ſe. Iſocrat. τί μαχόμεθα πρὸς ἀλλήλους. Quid pugnamus inter nos? δῶρα πέμπουσι πρὸς ἀλλήλους. Vltro citroque mittunt munera. Ariſtot. πρὸς θεὸν ἀφορῶντες σὺν ἀλλήλοις καὶ παρ' ἀλλήλων. Gregor. de ſe & Baſilio loquens. εἰς ἀλλήλους βλέποντες. Se mutuo intuentes. μετ' ἀλλήλων εἰσί. Inter ſe conſueſcunt & verſantur. Ariſtot. οἱ δὲ ἀλλήλων τεκνοποιούμενοι. Qui ex ſe mutuo liberos gignunt & ſuſcipiunt. Xenoph. προδοθέντες ὑπ' ἀλλήλων. Proditi à ſe inuicem, Alter alterum prodidit. Demoſth.

Iniuria afficere, Contumelia afficere, Iniurioſum eſſe in aliquem, Iniuriam inferre, Iniuriam facere.

ἀδικεῖν.

ἀδικεῖν

Iniuſtè agere, Iniuriam facere (abſolutè) vt.

Plato. βέλτιόν ἐστι τὸ ἀδικεῖσθαι τοῦ ἀδικεῖν. Melius eſt iniuriam accipere quàm facere, vel, vt Cicero loquitur, Accipere, quàm facere præſtat iniuriam.

τί. (cum accuſatiuo rei) Aliqua in re iniuſtè agere.

Demoſth. τί Δημοσθένης ἀδικεῖ? Qua in re iniurius eſt Demoſthenes?

οὐδέν. In nulla re iniuſtè agere.

Xenoph. τοὺς οὐδὲν ἀδικοῦντας συλλαμβάνοντες. Comprehendentes eos, qui nihil commeruerunt.

ἄνθρωπον πολλά. (cum accuſatiuo perſonæ ſimul & rei) Magnis iniuriis hominem afficere.

Demoſth. πολλὰ ἡμᾶς ἀδικεῖ. Magnis nos iniuriis afficit.

Lycurg. μεγάλα πολίτας ἠδίκησε. Omnes ciues magna iniuria affecit. Poteſt autem in his accuſatiuis rei, præpoſitio κατὰ ſubaudiri.

Demoſth. τί σε ἠδίκησεν ὁ Πρῶτος, ἢ λέγων, ἢ ποιῶν. Quæ iniuria te affecit Protus, ſiue verbis, ſiue factis?

Idem. ταῦθ' ὅσα ἠδίκησέ με. Quaſcunque mihi intulit iniurias.

ἄνθρωπον μεγάλα, vel μέγιστα. Demoſth.

ἀδικίαν μεγίστην. Ad ſummum vſque gradum iniuſtè agere. Summam iniuriam exercere: vt, *Baſil.* ὁ τὰ ἑτέρου λαμβάνων, ἢ ἑτέροις διδοὺς, οὐκ ἐλεήσεν, ἀλλὰ ἢ ἠδίκησεν ἀδικίαν τὴν μεγίστην. *Is qui aliis eripuit, & alij dat, non miſericordiam exercuit, ſed extremam iniuſtitiam operatus eſt.*

ἄνδρα εἰς τοῦτο. In hac re viro iniuriam facerę. Ariſtot.

ἀδικεῖν περὶ τοὺς θεούς. In Deum ſcelus admittere. Plato.

In paſſiuo.

ἀδικοῦμαι μέτρια. *Mediocribus iniuriis afficior. Plutarch.*

ἀδικοῦμαι τὰ μέγιστα. *Atroci iniuria afficior. idem.*

ἡ μὲν πόλις τὸ ἴσον ἀδίκημα ἀδικεῖται. *Ciuitas pari iniuria afficitur. Æſchines contra Cteſiphont.*

Sed de hac constructione vide in Syntaxi mea Regulam 3. De verbis cum accuſatiuo.

Demoſth. οὐδ' ὧν ὑπὸ Θεμίσωνος ἠδίκησθε μεμνημένοι. *Neque iniuriarum à Themiſone vobis illatarum meminiſtis.*

προαδικεῖν, Iniuria laceſſere, prouocare: vt,

Demoſth. pro corona. οὐδὲν προαδικηθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων. *Nulla iniuria à populo Athenienſi laceſſitus.*

ADIVNCTA.

¶ *Iniuriam inferre.*

οὐδένα οὔτε ἰδίᾳ οὔτε δημοσίᾳ κακὸν οὐδὲν ἐργάζεσθαι, οὔτε ἀδικεῖν. Demoſteh. nemini nec priuatim, nec publicè quicquam iniuriæ inferre.

ἐκεῖνοί μου δεινότατα εἰργάσαντο, Lucian. malè me mulctarunt, indignis modis me acceperunt.

Et rurſus, μηδὲν σε δεινὸν εἰργασμένην, nulla re iniuria affeci.

οἳ οὐδὲν πώποτε εἰς ἡμᾶς ἐξαμαρτόντες. Iſocrat. à quibus nihil vnquam in nos iniuriæ ortum eſt.

οἱ μηδὲν περὶ ἡμᾶς πλημμελήσαντες, Memn.

εἴ τι δύσκολον πέπρακται Θηβαίοις πρὸς ἡμᾶς, Demoſth. ſi quid grauius in nos Thebani admiſerunt.

τί κακὸν τῷ ἔθνει οὐ προσετρίψαντο. Philo. ecquid mali eſt, quod genti noſtræ non intulerint?

οὓς λίαν ἀδικοίην, Gregorius. de quibus malè admodum mereret.

¶ *Iniuriam accipere.*

τοσούτῳ δεινότερα ἠδικήθην Εὐκτήμονος ὑπ' αὐτοῦ. Demoſth. tanto Euctemone grauius ab eo læſus ſum.

ὑφ' οὗ κακὸν οὐδὲν πεπονθώς, idem. à quo nihil iniuriæ acceperat.

παθὼν ὑπὸ Φορμίωνος ὑβριστικὰ καὶ δεινά, idem. atrociſſimis contumeliis à Phormione affectus.

οὐδὲν ὑφ᾽ ὑμῶν πώποτε οὔτε ἔργῳ οὔτε λόγῳ κακὸν παθὼν, nec re, nec verbis, à vobis vnquam læſus. ὁρᾷς οἷα πάσχω ὑπὸ Λυσίου, Luc. vides, quas à Lyſia iniurias accipiam?

αἴκιστα πάσχειν πρὸς ὑμῶν, idem. crudeliſſimis iniuriis à nobis affici.

κακῶς πάσχειν, idem quod κακὰ πάσχειν, Iſoc. πρίν τινα κακῶς παθεῖν ὑπ᾽ αὐτῆς.

ὑβρίζεσθαι vel περιυβρίζεσθαι, contumelioſè vexari.

ὑβρισμένος τὰ αἴσχιστα, Lucianus, fœdiſſimis contumeliis affectus.

τὰ ἔσχατα ὑβρισμένος παρ᾽ ὑμῶν, Baſil.

περιυβρίζεσθαι, καὶ κακῶς ἀκούειν, Luc. contumelioſè tractari, ac malè audire.

οὐδὲν πώποτε ὑπ᾽ ἐμοῦ πλημμεληθέντες, οὔτε ἔλαττον οὔτε μεῖζον, Phalar. id eſt, ἀδικηθέντες. Sic noſtri. *Ne leur ayant iamais eſté par nous faict aucun tort, ni petit, ni grand.*

Inniti.

σκίπωνα ἔχων ὑπεστηρίζετο Luc. ſcipione nitebatur.

καὶ ἐν ταῖς ὁδοιπορίαις, εἰ κάμνοι, στηρίζεσθαι, Phil. atque, ſi in itinere defatigaretur, ſuffulciri.

ἐργάζεσθαι } ἀσέβημα. Piaculum committere. Demoſt. *Commettre vne meſchanceté, vn forfait, vn crime.*
πράττειν }

ἐργάζεσθαι τοσαῦτα κακά. Tanta ſcelera perpetrare. idem.

ἓν μιαρώτατον καὶ παρανομώτατον διαπεπρᾶχθαι. Vnum maximè nefarium & legibus contrarium facinus perpetrare. idem.

δεινὸν καὶ σχέτλιον ἀσέβημα. Horrendum piaculum. idem.

παρανομίαν παρανομεῖν τηλικαύτην Tam atrox flagitium committere. idem..

φαῦλόν τι πεπραχέναι κατὰ τῆς πατρίδος. Scelus aliquod committere contra patriam. Lycurg.

δεινὸν ἀδίκημα γίνεσθαι. Atrox ſcelus committi. idem.

δεινὰ vel δεινότατα πάσχειν. Atrocia pati. Demoſt.

ὑβρίζειν.

Iniuriam facere, Petulantiam exercere. Demoſt. Ariſtot.

ὑβρεῖν, pro ſimplici ὑβρίζειν. Herodian.

ὑβρεόμενος. Æſch. apud Athen. lib. 15. οὐδὲν ἧσσον ὕβριζεν ὑβρεσμοῖς. Non minus erat contumelioſus & iniurius.

τινα. (cum accuſatiuo perſonæ) Aliquem iniuria & contumelia afficere.

ὑβρίζειν

Demoſth. ἐάν ἰδιώτην τινὰ ὑβρίσῃ τις. *Si quis priuatum hominem iniuria affecerit.*

τὰς νήσους. Inſulas contumelia afficere. Iſocr.

εἴς τινα. Contumelia & iniuria aliquem afficere.

Demoſthenes in Mediam. ἐάν τις ὑβρίζῃ εἴς τινα, ἢ παῖδα, ἢ γυναῖκα.

Idem, εἰς ἐμὲ καὶ τοὺς ἐμοὺς ᾤετο δεῖν ὑβρίζειν. *In me & meos putauit contumeliam exercendam eſſe.*

εἰς τοὺς θεούς. Deos contumelia afficere. Ariſtot.

εἰς τὰ ἔργα τινός. Opera alicuius contumelia afficere. Herodianus.

τί εἴς τινα. Petulantiam exercere erga aliquem:vt,

Luci. in. ἃ εἰς ἐμὲ ὑβρίζεις θαῤῥῶν ποιεῖς. *Quicquid iniuria in me committis, audacter facis.*

ὕβριν εἰς τοὺς οἰκέτας. Seruos atroci contumelia afficere. Plato, De leg.

τι περί τινα:vt,

Plato, ὑβρίζει ταῦτα περὶ θεούς. *Hæc in Deorum contemptum & contumeliam agit.*

ἄνθρωπόν τι [cum accuſatiuo perſonæ ſimul & rei] vt,

Xenoph. Pæd. 5. ἀλλὰ τοὺς μὲν ἀσθενοῦντας οἷα ὑβρίζει, τί δεῖ λέγειν; *Sed quibus contumeliis infirmos & ægrotantes afficiat, quid attinet dicere?*

Sic & in paſſiuo.

Demoſth. ὑβρισμένος οἷα οὐκ οἶδα, εἴ τις ἄλλος πώποτε χορηγὸς ὑβρίσθη. *Talibus contumeliis affectus, vt non ſciam, an quiſquam alius chori dux affectus ſit.*

Idem, ἐξελέγξω δὲ πρῶτον, ὅσα αὐτὸς ὑβρίσθην, ἔπειθ' ὅσα ὑμεῖς ἠδίκησθε. *Primum oſtendam, quanta ipſe ſim affectus iniuria, deinde quanta vos iniuria affecti ſitis.*

Idem τῷ σῶμα ὑβρισμένῳ *Illi qui corpore contumelia affectus erat, hoc eſt, cuius corpus contumelioſè tractatum erat.*

¶ Perpetrare. διαπράττεσθαι, ἐργάζεσθαι.

Iſocr. εἴ τι ὁ πατὴρ μὴ ὀρθῶς διεπράξατο. *Si quid pater non recte perpetrauit.*

Demoſth. ταῦτα διαπεπραγμένος, τολμᾷ, *Hæc quia perpetrauit, audet tamen, &c.*

Idem, δεῖ τοὺς τοσαῦτα κακὰ εἰργασμένους κολάζειν. *Illi qui tot mala perpetrarunt, puniendi ſunt.* δεινὰ ἐργάζεσθαι. *Atrocia committere. Iſocr.*

Habet & hîc elegantem vſum verbum βίον, cum facta, quæ per totam vitam quis perpetrauit, ſignificamus:vt,

Demoſthen.

Demoſth. ἀπ' αὐτῶν δ' ὧν αὐτὸς βεβίωκεν, ἄρξομαι. *Ordiar autem ab illis, quæ toto vitæ tempore perpetrauit.*

Idem, ἐξέτασον, παράλληλα τὰ σοὶ καὶ ἐμοὶ βεβιωμένα, *id eſt, vita tua & mea inſtituta.*

περιυβρίζειν. Singulari iniuria & contumelia afficere, Iniurioſiſſimè & contumelioſiſſimè tractare.

Plutarch. Λούκουλλος ὑπὸ Πομπηΐου περιυβρισμένος. *Lucullus à Pompeio ſingulari iniuria affectus.*

Athenæus, ὑπὸ τῶν οἰκετῶν περιυβρισθείς. *Omni contumeliarum genere affectus à domeſticis famulis.*

ὑβριστικῶς
- χρῆσθαί τινι. Contumelioſè aliquem tractare.
  - *Demoſth.* οὕτως ὑβριστικῶς ἐχρήσατο ἡμῖν ὥστε, *&c. Adeò contumelioſè nobiſcum egit, vt.*
- ποιεῖν τι. Contumelioſè aliquid agere. Demoſth.

ὑβριστής, ὑβριστικὸς ἀνήρ: Contumelioſus. Confidenter improbus. Petulans. Demoſth. *Malicieux Aſſeuré en ſa malice, Qui ne peut demeurer ſans malfaire.*

ἀσελγαίνειν, ἀσελγεῖν: εἴς τινα Petulanter in aliquem eſſe iniurium.
- *Demoſth.* οὐκ εἰς ἐμὲ ἠσέλγαινε μόνον, ἀλλὰ καὶ *&c.*

ἀσελγής. Petulans, Inſolens, Petulanter iniurius. Demoſth.

ἀσελγῶς ζῆν, πράττειν &c. Demoſt.

κακούργημα. Dolus malus. idem.

βίᾳ, μετὰ βίας: κατέχειν vel λαβεῖν τι. Vi, vel per vim retinere vel rapere aliquid. idem. *Retenir ou rauir par force.*

¶ Inſeruire, Miniſtrare.

ὑπουργεῖν.

ὑπουργεῖν
- τινί. Alicui inſeruire. Plutarc.
- τοῖς φίλοις ἀηδῶς. Grauatim amicis obſequi. Iſocr.
- τινὶ τοῦτο. [cum datiuo & accuſatiuo] In hac re alicui inſeruire: vt,

Plutarch. Romulo, ὑπουργοῦσι τοῖς ἀνθρώποις τὰ περὶ τὴν ταλασίαν. *Hominibus operam nauant in iis, quæ ad lanificium pertinent.*

2. ὑπηρετεῖν.

ὑπηρετεῖν
- τινὶ προθύμως. Lubenti animo obſequi alicui. Iſocr.
- τινὶ τοῦτο [cum accuſatiuo] In hac re obſequi alicui: vt,
  - *Demoſth.* ὑπηρετηκότες τοῖς ἐχθροῖς τι. *Qui hoſtibus in re aliqua obſecuti ſunt.*
- τοῖς ἐπιτασσομένοις. Inſeruire & obſequi mandatis. Plutarch.

3. λατρεύειν.

λατρεύειν

Seruire, Famulari (abſolute) Xenoph. Plutarc.
τινί. Seruiliter colere aliquem. Lucian.
τῷ κάλλει. Formæ inſeruire. Iſocr. in Hel.
τῇ ἡδονῇ. Voluptati ſeruire. Lucian.

4. δουλεύειν.

δουλεύειν

Seruire.

Iſocr. ὁρῶμεν πολλοὺς μικρῶν ἕνεκα συμβολαίων δουλεύοντας. *Videmus multos propter paruas ratiunculas ſeruire.*

δουλείαν χαλεπωτάτην vel κακίστην: vt,

Xenoph. καὶ ἁλόντες δουλεύουσι βίον τὸν λοιπὸν τὴν χαλεπωτάτην δουλείαν. *Et capti ſeruiunt toto vitæ tempore turpiſſimam ſeruitutem.*

Idem, τὴν κακίστην δουλείαν οἱ ἀκρατεῖς δουλεύουσι. *Homines incontinentes peſſimam ſeruitutem ſeruiunt.*

Θεῷ καὶ νόμοις. Deo & legibus ſeruire.
ταῖς ἡδοναῖς καὶ ἄρχειν τῶν οἰκετῶν. Seruire voluptatibus, & imperare ſeruis. Iſocr.
καιρῷ. Tempori ſeruire.

5. διακονεῖν.

διακονεῖν τινί. Miniſtrare alicui.
Demoſth. τῷ δεσπότῃ διακονῶν. *Domino ſuo ſeruiens.*
διακονεῖν τινὶ τοῦτο. In hac re alicui ſeruire.
Plato, διακονῶ σοὶ ταῦτα. *Hæc tibi ſeruitia præſto. Accipitur & διακονεῖσθαι aliquando actiuè.*

ὑπηρέτης διάκονος θεράπων	Miniſter.	οἰκέτης παῖς ἀκόλουθος	Famulus, Dem. *Seruiteur.*

*Miniſter publicus, δημόκοινος, δήμιος, δημόσιος, λειτουργός, δημόσιον.

θεράπαινα θεραπαινίς	Famula. Dem. *Chambriere.*

¶ Inſumere, Impendere, Conſumere, Abſumere, Expendere, Sumptus facere.

ἀναλίσκειν.

χρυσὸν, ἀργύριον, χρήματα. Aurum, argentum, pecuniam impendere, conſumere. Iſoc. Demoſth.

τὴν οὐἀναλίσκω

τὴν οὐσίαν εἰς ἄλλους. Opes ſuas in alios impendere.

Iſocr. χρὴ τοὺς πένητας ἐλεεῖν, οὐ τοὺς ἀπολωλεκότας τὰς οὐσίας, ἀλλὰ τὴν εἰς ὑμᾶς ἀνηλωκότας. *Decet vos pauperum miſereri, & non eorum, qui opes ſuas perdiderunt, ſed qui eas in vos inſumpſerunt.*

Idem. εἰς ταῦτα ἡ πόλις ἀνήλωσεν οὐκ ἐλάττω χιλίων ταλάντων. *In hæc ciuitas non minus, quam millia talenta impendit.*

χρήματα αἰσχρῶς. Pecuniam conſumere. Demoſth.

Pro quo dicitur & ἀναλίσκειν χρήματα εἰς οὐδὲν δέον.

Demoſth. πλείω ἢ χίλια τάλαντα ἀνηλώκαμεν εἰς οὐδὲν δέον. *Plus quam mille talenta impendimus in res vanas.*

χρήματα εἰς στρατιώτας. Inſumere pecuniam in milites. Iſocr.

χρήματα πάντα ὑπὲρ ἀρετῆς. Omnem pecuniam impendere in virtutem, vel, virtutis cauſa omnem pecuniam conſumere. Iſocr.

ἐκ τῶν ἀλλοτρίων. De alio expendere. Demoſth.

τὴν πατρῴαν οὐσίαν. Patrimonium conſumere. Demoſth.

ἀπὸ }
τῶν ἰδίων Ex propriis bonis impendere. Iſocr.
ἐκ }

Huic opponitur, ἐκ τῶν ἀλλοτρίων. *Demoſth.*

ἅπαντα μάτην Fruſtra omnia impendere. Demoſth.

ἐφόδιον. Viaticum conſumere. Demoſth.

σώματα καὶ χρήματα ὑπὲρ φιλοτιμίας. idem.

τι εἰς δωρεάς. Impendere aliquid in munera.

Iſocr. ad Philipp. πλέον ἀνηλώκασιν εἰς τὰς διδομένας τοῖς Ἕλλησι δωρεὰς ἢ τὸν εἰς τοὺς στρατιώτας μισθόν. *Plus inſumpſerunt in munera, quæ Græcis data ſunt, quam in ſtipendia militum.*

λόγον Orationem conſumere. Iſocrat.

Demoſth. τοσούτους λόγους ἀνηλωκέναι. *Tot verba conſumpſiſſe.*

χρόνον καὶ πόνον ἐπὶ σίτου παρασκευῇ. Tempus & laborem impendere in commeatus præparationem. Plato.

τὰ παρόντα πρὸς ἃ μὴ δεῖ. Præſentia bona in res ſuperuacaneas inſumere. Demoſth. Olynth. 3.

ἀπαναλίσκω }
καταναλίσκω } Eandem cum ſimplici ἀναλίσκω habent ſignificationem. GALL. *Deſpenſer, Deſpendre:* vt,
προσαναλίσκω }
παραναλίσκω }

Iſocr. in Areopag. οἱ πλείω, ἢ χίλια τάλαντα μάτην εἰς τοὺς ξένους ἀπολωλεκότες. *Qui plus, quam mille talenta fruſtra in peregrinos inſumpſerunt.*

Idem, ad Demon. καταναλίσκε τὴν ἐν τῷ βίῳ σχολὴν εἰς τὴν τῶν λόγων ἀκοήν. *In audiendi ſtudio quicquid eſt otij, conſume.*

Idem, εἰς τὴν στρατιὰν ταύτην πλέον, ἢ πεντακισμύρια τάλαντα κατηνάλωσεν.

Idem, εἰ μὴ στρατηγόν τινα τοῦ πολέμου, νοῦν ἔχοντα, προστήσεσθε, παραναλώσετε πάνθ' ὅσα ἂν δαπανήσητε. *Niſi ducem aliquem prudentem bello præfeceritis, malè collocabitis omnia quæ impendetis.*

2. δαπανᾷν.

δαπανᾷν

πολλὰ καὶ εἰς θεοὺς, καὶ εἰς φίλους, καὶ εἰς ξένους. In Deos & amicos & peregrinos magnos ſumptus facere. Xenoph.

τὴν οὐσίαν, vel τὰ ὑπάρχοντα. Bona ſua conſumere. Demoſt.

τὶ εἰς τὸ κοινόν. In commune, hoc eſt, in Remp. aliquid inſumere, vel conferre. Demoſth.

πολλὰ εἰς σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων. Multa in hominum ſalutem impendere. Demoſt.

οὐ μικρὰς δαπάνας εἰς τὴν πόλιν. Non exiguos ſumptus impendere in Rempub. Dem.

πολλὰ εἰς βλαβερὰς ἡδονάς. Magnos ſumptus in pernicioſas voluptates facere. Xen.

Vtuntur & verbo δαπανᾷν, ſignificantes hominem curis & animi mœſtitia confici: vt,

Syneſ. epiſt. 6. κατὰ μικρόν με δαπανᾷ τῶν παίδων τῶν ἀπελθόντων ἡ μνήμη. *Paulatim me puerorum abſentium memoria conſumit, id eſt, conficit.*

Eandem ferè ſignificationem verba καταπονεῖσθαι & ἐκπονεῖσθαι habent: vt,

Diog. Laert. νόσῳ ποδαγρικῇ καταπονηθείς. *Morbo podagrico confectus, abſumptus ſeu debilitatus.*

Plutarch. ἐκπονούμενος ταῖς φροντίσι. *Curis confectus ſeu defatigatus.*

Vſurpantur & δαπανώμενοι actiue: vt,

Iſocr. νόμιζε τοὺς δαπανωμένους, ἀπὸ τῶν σῶν ἀναλίσκειν. *Putato illos, qui ſumptus faciunt, de tuis bonis conſumere.*

Idem, ὑπὲρ τὴν δύναμιν δαπανᾶσθαί τι τῶν ἰδίων, εἰς τὰς χρείας τῆς πόλεως. *Maiores ſumptus facere de ſuo in vſum ciuitatis, quam pro opibus.*

Andocides, οἱ πολλὰ δαπανώμενοι, πολλῶν δέονται. *Qui magnos ſumptus faciunt, ſeu qui multa inſumunt, hi multis etiam indigent.*

Chilo. δαπανώμενος ἐφ' ἃ μὴ δεῖ, ὀλίγος ἔσῃ ἐφ' ἃ δεῖ. *Si expendas vbi non oportet, parcus eris vbi oportebit expendere. Vbi obſerua phraſin* δαπανᾶν ἐπί τι. *Requirunt autem verba Chilonis* ἐφ' ἃ δεῖ *ſubaudiri* δαπανᾶν.

In paſſiuo.

Demoſth. τὰ δεδαπανημένα.

Idem, ὅσα εἰς ἅπαντα τὸν πρὸ τοῦ πόλεμον δεδαπάνηται. *Quantum in totum ſuperius bellum inſumptum ſeu impenſum eſt.*

ἐκ τῶν ἰδίων ἀναλωμάτων καθοπλίζειν τοὺς στρατιώτας ἀσπίσι. Propriis impenſis armare milites clypeis. Demoſt.

διαβίψαι στρατιὰν τοῖς αὐτοῦ δαπανήμασι. Exercitum alere ſuis ſumptibus. Demoſth.

δαπανηρός, homo ſumptuoſus.

δαπάνας } λογίζεσθαι, ὑποφέρειν, ἀποδιδόναι. Sumptus ſeu impenſas
ἀναλώματα } ſupputare ſuſtinere, reſtituere. Demoſt. *Compter, payer, ou rembourſer les deſpens.*

μεγάλη δαπάνη } Magnus ſumptus. Demoſt. *Grande deſpenſe,*
μέγα ἀνάλωμα } *Grands frais.*

τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα. Quotidiani ſumptus. Idem. περίεργον καὶ κενὸν ἀνάλωμα. Superuacaneus ſumptus. Idem.

τὴν πατρῴαν οὐσίαν } αἰσχρῶς ἀναλῶσαι. Patrimonium flagitioſe
τὴν καταλειφθεῖσαν οὐσίαν } perdere. Demoſth. *Deſpendre ſon bien mal à propos.*

τὰ πατρῷα
τὰ κτήματα
τὴν οὐσίαν
τὴν οὐσίαν πατρῴαν
τὰ πατρῷα.
τὰ πατρῷα χρήματα
} καταφαγεῖν vel καταπιεῖν. Bona, item patrimonium deuorare, vel potius per luxuriam conſumere & effundere.

ADIVNCTA.

¶ *Impenſæ.*

ἀναλίσκειν εἴς τι τῶν ἐμῶν τοσαῦτα χρήματα ἀνήλωσε, Demoſth. ecquam in meam rem tot pecunias inſumpſerit.

ἃ παρὰ τῶν πατέρων παρέλαβον, εἰς αἰσχρὰς ἡδονὰς ἀναλίσκειν. Iſocr. bona à parentibus accepta, in turpes & obſcœnas voluptates effundere.

προσαναλίσκειν. ἃ ἐκ τῶν ἰδίων προσαναλίσκετε εἰς οὐδὲν δέον. Demoſt. temerè, atque incaſſum inſumitis. οὕτω πολυτελῶς καὶ ἀσώτως ζῇ, ὥστε πρὸς τοῖς αὑτοῦ, καὶ τὰ τῶν ἄλλων προσαναλίσκειν, idem. ita copioſe ac profuſe viuit, vt non modò ſuas, ſed aliorum quoque facultates abligurias, conſumat.

καταναλίσκειν. εἰς τὴν στρατείαν ταύτην πλέον, ἢ πεντάκις μύρια τάλαντα κατηνάλωσεν, Iſocr. in hanc expeditionem pluſquam quinquaginta talentorum millia effudit.

ἐξαναλίσκειν. ὅλας οὐσίας ἐξαναλῶσαι εἰς ἑνὸς δείπνου παρασκευήν. Phil. in vnius cœnæ inſtructionem omnes opes inſumere.

ἀνάλωμα, impenſa. πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀναλώμασιν, οἷς ἀνήλωσεν εἰς αὐτήν, Demoſt. præter alias impenſas, quas in eam egit.

δαπανᾶν. εἰς τὰς τῆς πόλεως χρείας ὑπὲρ τὴν δύναμιν δαπανᾶν, Iſocr. in Reip. vſus plures, quam pro facultatum modulo, impenſas facere.

περιέργους τινὰς δαπάνας δαπανῶν, Ælian. ſuperuacaneas impenſas agens.

ἢ ἀμπελῶνα δαπάναις ἀφειδέσι φυτεύων, Philo. vitem maximis impenſis conferens.

δαπανηρός, Demoſt. οὕτω δαπανηρὸς ἦν, ita ſumptuoſus, vel, profuſus in expenſis erat.

ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου ἐκχέειν ἀθλίως τὰ κατ' ὀλίγον ἐκ πολλῶν ἁρπαγῶν συνειλεγμένα, Lucian. puncto temporis ea omnia, quæ paulatim ex multis rapinis collegerat, miſerè effundere.

ἐν βραχεῖ ὁ Λεσίωνος οἶκος ὀνομαστότατος τῶν ἐν Ἰωνίᾳ γενόμενος, ἤδη ἐξηντλεῖτο, καὶ ἐξεκενοῦτο, idem. exhauriebatur, atque exinaniebatur.

ἐξαντλεῖν ἢ τὸ πᾶν, ἢ τὸ πολὺ τῆς οὐσίας, Alciph. opes ſuas, ſi non omnino, at certè magna ex parte exantlare, exhaurire, effundere, dilapidare.

τὰ ὄντα καταβεβρωκώς, Hyper. bona ſua abliguriuit. *Il a mangé tout ſon bien.*

¶ *Impenſis vel pares, vel impares facultates.*

οὐσία μὲν γὰρ οὐχ ὑπῆρχε Στεφάνῳ, ὥστε τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα ὑποφέρειν, non eæ Stephano facultates erant, vt quotidianas impenſas ſuſtinere poſſet.

προφασιζόμενος τὸ μὴ κεκτῆσθαι πρὸς τοσαύτην ἀφθονίαν ἀναλωμάτων ἱκανὴν οὐσίαν, Phil. cauſatus ſe tam profuſis impenſis haudquaquam pares facultates habere.

καὶ πίνω Χῖον οἶνον, καὶ τἄλλα ἀρκούντως παρασκευάζομαι, τῆς ἰδίας μου προσόδου εἰς ταῦτα ἐκποιούσης, Athen. Chium vinum bibo, cæteriſque rebus abundè inſtructus ſum, prouentibus meis annuis ad hæc ſufficientibus.

τῇ δαπάνῃ ἀπειπεῖν, Æſch. impenſæ imparem eſſe. Gall. *ne pouuoir plus porter la deſpenſe.*

¶ Hoſpitio

¶ Hoſpitio excipere.

ξενίζειν.

ξενίζειν τινά. Aliquem hoſpitio ſuſcipere: vt,

Demoſth. ἐξένισα τοὺς πρέσβεις, καὶ πάνυ γε λαμπρῶς. *Excepi legatos hoſpitio, idque ſplendidè.*

πάνυ λαμπρῶς ξενίζειν τινά. Omnino ſplendidè aliquem hoſpitio excipere. Demoſt.

ξενίζειν τινὰ ἀγαθοῖς πολλοῖς: vt,

Xenoph Pæd. 5. ἐξένισεν ἡμᾶς ἅπαντας πολλοῖς ἀγαθοῖς ὁ Γαβρίας. *Gabrias multis beneficiis nos hoſpites affecit, multis bonis quaſi nos excepit.*

ξενίζεσθαι παρά τινι: vt,

Act. Apoſt. cap. 10. ξενίζεται παρὰ Σίμωνι, *Diuerſatur apud Simonem.*

ξενίζεσθαι, paſſiuè.

Xenoph Hell. 3. αἰσχρὸν ἐμὲ θύοντα ξενίζεσθαι ὑπὸ σοῦ, ἀλλὰ μὴ ξενίζειν. *Turpe eſt me cum ſacrificarem, à te hoſpitio exceptum eſſe, & non te hoſpitio excipere.*

Idem, τότε μὲν δὴ ξενισθέντες οἱ στρατιῶται ἐκοιμήθησαν.

2. δέχεσθαι.

δέχεσθαι
- ξένους. Hoſpites excipere. Xenoph.
- τινὰ οἰκείως. Humaniter aliquem excipere. Demoſth.
- στρατείαν εἰς τὸ ἄστυ καὶ τὰς οἰκίας ἐπὶ παῖδας καὶ γυναῖκας. Recipere exercitum in ciuitatem & in domos ad liberos & vxores. Demoſth.
- τινὰ ἀσμένως καὶ εὐνοϊκῶς. Libenter & beneuolè aliquem ſuſcipere. Demoſth.

3. ἀναλαμβάνειν.

ἀναλαμβάνειν
- ἅπαντας φιλοφρόνως. Omnes comiter excipere Plutarch.
- ξένους. Hoſpites excipere Heſych.
- τὸν δῆμον ἑστιάσει καὶ θέαις. (cum datiuo) Epulis & ſpectaculis populum excipere. Plutarch.
- τινὰ ἐφ᾽ ἅμαξαν. Recipere vel aſſumere aliquem in currum, Xenoph.
- τινὰ εἰς τὴν οἰκίαν. Recipere aliquem in domum. Athen.

ὑποδέχεσθαι. ſæpe idem ſignificat.

ξένος iam pro illo, qui excipitur, iam pro illo qui accipit, vſurpatur.

ξενοδόχος, Qui peregrinum excipit: ſignificat & Cauponam.

ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον, vel πανδοκεῖον, Diuerſorium, Hoſpitium, Caupona. κατάλυμα idem.

ξένος & ἀλλότριος ab Herodiano opponuntur, ſicut Syneſio ξένος & γνώριμος.

ξενία, Hoſpitium.

ξένια διδόναι τινί. Dare alicui hoſpitalia munera. Dem.

4. καταλύειν.

καταλύειν { παρά τινι. Apud aliquem diuerſari, Dem.
εἰς πανδοχεῖον. Diuertere in tabernam vel in hoſpitium. Appian.

ξενία μοί ἐστι πρὸς αὐτόν. Hoſpitium mihi cum eo eſt vel intercedit, Iunctus ſum illi hoſpitio: quod & κοινωνῶ ξενίας αὐτῷ dixit Plutarchus. *Prior autem phraſis Demoſthenis eſt in oratione pro corona, ἐστί μοι φιλία πρὸς αὐτόν. D.*

ADIVNCTA.

¶ *Hoſpitium.*

καταλύει παρὰ Κλινίᾳ, Plato in Protag. apud Cliniam hoſpitatur,

κατάγεσθαι, Demoſt. καταγόμενον παρὰ τούτοις ὁπότε ἐπιδημοίη ἐν Ἀθήναις, apud eos, cùm Athenas veniret, diuerſantem.

Inde καταγώγιον, diuerſorium, & καταγωγὴ apud Herodianum, οὐδὲ γὰρ καταγωγαῖς ταῖς αὐταῖς ἐχρῶντο, neque enim iiſdem domiciliis vtebantur.

αὐλίζεσθαι, Xenoph. ταύτην τὴν ἡμέραν ηὐλίσθησαν ἐν ταῖς κώμαις. GALL. *Ils ſe logerent en des bourgades.*

¶ Inebriare, Ebrium eſſe.

μεθύειν.

μεθύειν {
Inebriare.
Demoſth. τοῦ μεθύειν πρόφασιν λαβεῖν. *Inebriandi occaſionem capere.*
Ebrium eſſe.
Demoſth. μεθύων ἔπαιξε τὸν ἐχθρόν. *Ebrius verberauit inimicum.*
Idem, πληγῆναι ὑπὸ μεθύοντος. *Verberari ab ebrio.*

τὸ μεγίστ

τῷ μεγέθει τῶν πραγμάτων (cum datiuo cauſæ) Magnitudine rerum geſtarum quaſi ebrium eſſe. Demoſth.

In paſſiuo.

Demoſth. μεθυσθέντας ὀρχεῖσθαι. *Inebriatos ſaltare.*

2. μεθύσκειν

μεθύσκειν
- Ebrium reddere, Inebriare. Plutarch. *Enyurer.*
- δι' ἡδονῆς. Voluptate inebriare. Plato de legibus.

In paſſiuo.

Xenoph. Pæd. 1. πίνων οὐ μεθύσκεται. *Cum bibit, non inebriatur.*

Lucian μετὰ τῶν ἡλικιωτῶν μεθυσθῆναι.

Idem, πολλοῦ τοι ἐμεθύσθη τοῦ νέκταρος, *Vbi notetur genitiuus.*

μέθη. Ebrietas.

ἐξανίστασθαι πρὸς μέθης. Surgere ante ebrietatem, id eſt, ſurgere antequam inebrieris. Iſocr.

διὰ μέθης κοιμᾶσθαι συνεχῶς δύο ἡμέρας καὶ δύο νύκτας. Propter ebrietatem dormire continue duos dies & duas noctes. Athen. de Alexandro.

μεθύοντες autem & νήφοντες opponuntur.

πάροινος
ὁ παροινῶν
} Vinolentus, Temulentus, Ebrius. *Yure, rempli de vin.*

τρυφᾶν, Delicatè viuere, Luxurioſè viuere, Luxui & deliciis indulgere, v.

Plutarchus, δουλικώτατον μὲν ἐστὶ τὸ τρυφᾶν, βασιλικώτατον δὲ τὸ πονεῖν. *Maximè ſeruile eſt deliciis indulgere, regium laborare.*

τρυφὴ, Deliciæ, Luxus.

Iſocr. ὑπὸ τῆς τρυφῆς διεφθαρμένοι. *Luxu perditi.*

¶ Voluptates.

αἱ δι' ἀκροαμάτων ἡδοναί. Voluptates, quæ auditu & cantu percipiuntur.

ἡδονὴ ἐπ' ἀλλοτρίοις κακοῖς. Voluptates ex malo alterius.

Ariſtot. αἱ σωματικαὶ
Plato. αἱ κατὰ τὸ σῶμα
Xenoph. αἱ περὶ τὸ σῶμα
Iſocr. αἱ τοῦ σώματος
} ἡδοναί. Corporis voluptates. *Les plaiſirs ou voluptés du corps.*

M iii

ADIVNCTA.

ἑαυτοῦ μὴ κρατῶν ὑπὸ δουλείας τῆς πρὸς τὰς ἡδονὰς ἡττημένος, Plat. in Phædr. ſui haud compos, nimirum à voluptatibus victus, ac ſeruitute oppreſſus.

παραδοῦναι τὰς ψυχὰς ταῖς αἰσχραῖς ἡδοναῖς, Baſil. turpibus voluptatibus animum addicere.

πρὸς τὰς τοῦ σώματος ἡδονὰς διολισθαίνειν, Suid. labi, prouolui.

ἐν πᾶσι τὴν ἡδονὴν ἀσπάζεσθαι, idem. in omnibus rebus voluptatem amplexari.

τὸ τῆς γαστρὸς ἡδὺ ἐκ παντὸς τρόπου διώκειν, Baſil. ventris voluptatem quouis modo conſectari conquirere.

τιμᾶν τὴν ἡδονὴν ἐξ ἅπαντος θεραπεύειν, Luc. colere, curare.

τὴν ἡδονὴν ὡς κακίαν ἀποστρέφεσθαι, Suid. voluptatem non ſecus ac vitium auerſari.

τρυφῇ, καὶ ἐκδεδιῃτημένῳ βίῳ τὰ καθ' ἑαυτὸν παραδοῦναι, idem. deliciis, ac vitæ luxurioſæ ſe tradere.

συμφύρεσθαι ταῖς τοῦ σώματος ἡδοναῖς, Baſ. id eſt μολύνεσθαι.

ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας κρατεῖσθαι, Demoſt. à cupiditate vinci.

τὴν ἡδονὴν πρὸ ἁπάντων αἱρεῖσθαι, Lucian. voluptatem omnibus rebus potiorem habere.

καθηδυπαθεῖν, καὶ πρὸς τὸν ἁβροδίαιτον ἀποκλίνειν βίον, Phil. libidini inſeruire, atque ad mollem ac luxurioſam vitam declinare.

τὸν ὑγρὸν, καὶ διαρρέοντα βίον ἀσπάζεσθαι, Phil. id eſt, τὸν ἁβροδίαιτον βίον.

φιλογυναίοις συνουσίαις ἐπιμεμηνέναι, idem. fœmineis congreſſibus perditè delectari, vel, ad inſaniam.

διαρρέων, καὶ διακεχαλασμένος ταῖς ἐπιθυμίαις, idem. cupiditatibus diffluens, & eneruatus.

πρὸς πᾶσαν ἡδονὴν ἀφροδίσιον κεχυμένος, Alciph. in omnem veneream voluptatem profuſus.

λάγνος, καὶ θηλυμανὴς, libidinoſus, ac mulieroſus. τοῦ λάγνος καὶ θηλυμανὴς εἶναι ἀπέχου, idem. à libidine, atque inſano mulierum amore abſtine.

τρυφερὸς, καὶ ἁβρὸς, καὶ ὑπὸ μαλακίας τοῦ σώματος κατεαγὼς, Suid. luxu, ac mollitie fractus & eneruatus.

τὰς ἡδονὰς ἀκόλαστος, idem. in voluptatibus intemperans.

ἡδονῶν ἥττων, idem. voluptatibus ſuccumbens. γαστρὸς ἥττων, καὶ ἀφροδισίων, idem.

πρὸς ἡδονὴν ἐπιῤῥεπὴς, vel, κατωφερὴς, Baſil. in voluptatem pronus, & procliuis.

παντελῶς ὑπ' ἀκρασίας διεφθαρμένος, Demoſth. libidine, atque intemperantia prorſus corruptus.

μαχλὸς, ϗ γυναικομανὴς τὴν φύσιν, Lucian. natura laſciuus & mulierioſus, θηλυμανής.

ὁ περὶ ἡδονὴν βίος. Athen. id eſt ὁ ἐφήδονος βίος vita voluptaria.

ἀτέγκτως ἔχειν πρὸς ἔρωτα, Philoſtr. ab amore abhorrere.

παχὺς, ϗ πηλώδης βίος, ϗ ἀτόποις ἡδοναῖς ἐμπεπλεγμένος, Chryſoſt. craſſa & lutea vita, præpoſteriſque voluptatibus implicata.

ἡδοναῖς δουλεύειν, Chryſoſt.

ἑαυτὸν ὑποτάττειν, idem.

οἱ θρυπτόμενοι, οἱ δὲ ὑγρὸν ϗ διαῤῥέοντα ζῶντες βίον, idem, qui mollem, ac deliciis diffluentem vitam ducunt.

¶ Inter, Interim, Interea dum, Inter cœnandum, loquendum, dicendum, &c.

μεταξύ.

μεταξὺ

Πέτρου ϗ Παύλου. Inter Petrum & Paulum.

Chryſoſt. εἰ μεταξὺ Παύλου ϗ Βαρνάβα μικροψυχία, τί θαυμαστὸν, εἰ ϗ μεταξὺ ἡμῶν; *Si inter Paulum & Barnabam quædam puſillanimitas fuit, quid mirum, ſi etiam inter nos?*

Prouerb. πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος ϗ χείλεος ἄκρου. *Inter calicem ſupremaque labra multa ſunt interiecta, Multa cadunt inter calicem ſupremaque labra. Vbi nota genitiuum rei, in priori autem exemplo genitiuum perſonæ.*

σοῦ λέγοντος ἔπαθόν τι ἐν τῇ ψυχῇ. Interim dum tu loquebaris, aliquid mali in animo paſſus ſum. Lucian.

λόγων. Inter dicendum vel confabulandum.

Lucian. μεταξὺ λόγων πολὺ προῆιμεν. *Inter ſermones multum proceſſimus.*

λέγων (cum participio nominatiui caſus) vt,

Plutarc. Alcib. πολλάκις ἐσφάλη ἔτι, ϗ μεταξὺ λέγων ἀπεσιώπα. *Sæpe titubabat & inter dicendum tacebat.*

Iſocr. epiſt. 7. ἐνεθυμήθην δὲ μεταξὺ γράφων, ὡς εὐτυχῶς ἅπαντά σοι συμβέβηκε. *Inter ſcribendum mihi in mentem venit, tibi omnia ſecundiſſima accidiſſe. Sic Aeſchin. Luc. & alij.*

δειπνοῦντα ἐφόνευσε Κλεῖτον Ἀλέξανδρος. (cum participio accuſatiui) Clitum Alexander inter cœnandum interfecit, Lucian.

Plato, μὲ ἐπέσχε λέγοντα μεταξύ. *Me inter dicendum cohibuit.*

ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ
ἐν τῷ μεταξὺ
μεταξὺ
ἐν τοσούτῳ

} Interea, Interea temporis. Dem. Xen. & alij. *Tandis que, Durant le temps que.*

¶ Inter potandum, Inter pocula. παρὰ πότον.

Plutarch. παρὰ πότον βλασφήμημα πολλὰ περὶ αὐτοῦ εἰρηκώς, *Inter pocula multa conuitia in eum congeſſit.*

παρὰ τὸ δεῖπνον. Inter cœnam, Cœnæ tempore.

παρὰ τὸ συμπόσιον. Inter & ſuper conuiuium. Bud.

¶ Interdicere, Vetare, Prohibere.

ἀπαγορεύειν.

ἀπαγορεύειν

σοι τοῦτο ποιεῖν. Veto te hoc facere.

Herodot. ἀπηγόρευον Σκύθῃσιν ἐπιβαίνειν τῶν σφετέρων οὔρων. *Vetabant Scytas ingredi ſuos terminos.*

σε ἀδικεῖν (cum accuſatiuo & infinitiuo) vt,

Demoſt. ὁ νόμος τοὺς διδασκάλους τὰ διδασκαλεῖα ἀνοίγειν ἀπαγορεύει μὴ πρότερον, πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχῃ. *Lex vetat præceptores ludos aperire ante Solis ortum.*

μὴ στεφανοῦν (vbi μὴ abundat) vt,

Aeſchines, ἀπαγορεύοντες μὴ στεφανοῦν τοὺς ὑπευθύνους. *Vetantes ne coronaret ſubditos.*

σοι ὅπως μὴ, &c. vt,

Plato Polit. 1. ἐμοὶ γὰρ ἀπηγόρευες ὅπως μὴ τοῦτο ἀποκρινοίμην. *Vetabas me hoc reſpondere, Interdicebas mihi, ne hoc reſponderem.*

In paſſiuo.

Plutarch. Fabio. ἀπηγορεύετο κατὰ νόμον ἵππῳ χρῆσθαι. *Prohibebatur lege, equo vti.*

Idem in Solone, ὧν τὰ πλεῖστα καὶ τοῖς ἡμετέροις νόμοις ἀπηγόρευται. *Quorum multa legibus noſtris vetita ſunt.*

ἀπειπεῖν τινὶ μὴ διαλέγεσθαι. Interdicere alicui ne differat.

Demoſt. οἱ νομοθέται ἃ τοῖς ἐλευθέροις ἡγοῦντο εἶναι πρακτέα, ταῦτα τοῖς δούλοις ἀπεῖπον μὴ ποιεῖν. *Legum latores, quæ liberis hominibus agenda eſſe putarunt, hæc ſeruis interdixerunt.*

2. κωλύειν.

διδόναι δῶρα (cum infinitiuo) Prohibere, ne munera dentur: vt,

Plutarch. in præcep. coniugal. ὁ Ῥωμαῖος νομοθέτης ἐκώλυσε δῶρα διδόναι ϗ λαμβάνειν παρ' ἀλλήλων τοὺς γεγαμηκότας. *Legislator Romanus prohibuit, ne coniuges sibi mutuo munera darent, nec alter ab altero acciperet.*

βασανίζεσθαι ἐλεύθερον (cum infinitiuo passiuo) Interdicere ne tormentis subiiciatur homo liber. Isocr. in Trapez.

μὴ ὑβρίζειν εἰς δούλους: vt,

Æschin. contra Timarch. ὁ νομοθέτης ἐκώλυσε μηδ' εἰς δούλους ὑβρίζειν. *Legislator vetuit seruos probris afficere.*

¶ Huc & tempora quædam, ab inusitato Themate εἴργω descendentia pertinent.

εἴργεται πυρὸς καὶ ὕδατος ϗ στέγης, cui aqua & igni interdicitur. vt,

Plutarch. ψηφίζεται ὅπως πυρὸς, ϗ ὕδατος ϗ στέγης εἴργηται Μέτελλος, *Decernit, vt aqua & igni Metello interdicatur, & ne quis eum domo tectoue excipiat.*

Quod autem Romanis aqua & igni interdicere, hoc erat Græcis, εἴργεσθαι τῆς ἀγορᾶς ϗ τῶν ἱερῶν.

ADIVNCTA.

μὴ πότου, μὴ βρωτοῦ, μηδ' ἕνα, μηδενὸς κοινωνεῖν αὐτῷ. Demosth. ne quis ei quicquam vel poculenti, vel esculenti impertiat.

τὸν τοιοῦτον οὔτε στέγῃ τις ἐδέχετο, οὔτε πυρὸς ἢ ὕδατος ἐκοινώνει. Lucian. hominem huiusmodi nec tecto quisquam excipiebat, nec ignem aut aquam ei porrigebat.

διάγραμμα προὔθηκεν εἴργειν πυρὸς ϗ ὕδατος τὸν ἄνδρα. Plut. in Cic. edicto sanxit, vt ei igne atque aqua interdiceretur.

μηδὲ πόλει δέχεσθαι, μηδὲ πῦρ ἐναύειν. Polyb. nec in vrbem admittere, nec ignem ei accendere.

¶ *Interdicere.*

ἀπεῖπε Φιλίππῳ μὴ ἐπιβαίνειν, Demosth. Philippo interdixit, ne ascenderet.

ἀπαγορεύω σοι μὴ κινεῖσθαι, Xenoph. edico tibi, ne te moueas.

τῶν ἀπηγορευμένων τι ποιεῖν, Gregorius. vetitum aliquid perpetrare.

ἀπείρηται ὑπὸ Ῥαδαμάνθυος, Luc. vetuit Rhadamanthus.

οἷς ἄντικρυς ἀπείρηται εἰς Ἐκκλησίαν Θεοῦ φοιτᾶν, Phil. quibus planè interdictum est, ne ad Dei Ecclesiam accedant.

οὐδὲν ἐφεῖται δρᾶν ἐν αὐτῇ, idem. nihil in ea agere concessum.

3. ἀπείρηκα.

Aristot. in Polit. πολλὰ ταῦτα τοῖς δούλοις ἀφέντες, μόνον ἀπειρήκασι, τ γυμνάσια, ϗ τὴν τῶν ὅπλων κτῆσιν. *Alia hæc ſeruis concedentes, ſolis gymnaſiis armiſque interdixerunt.*

In paſſiuo.

ἀπείρηται αὐτῷ	ἀπεῖναι (cum Infin. ὅπως μὴ ἀπέλθῃ	Vetitum eſt ei, ne abeat. *On luy a faict defence de s'en aller.*

Plutarch. ἀπείρητο αὐτοῖς ναύταις εἶναι. *Vetitum eis erat nautis eſſe, id eſt, interdictum erat eis re nautica.*

Idem, ἀπείρητο τοῖς Λακεδαιμονίοις τέχνην ἐργάζεσθαι. *Prohibitum erat Lacedemoniis artem ſordidam exercere.*

Plato 1. de Republ. ἀπειρημένον αὐτῷ εἴη ὅπως μηδὲν ἐρεῖ, ὧν ἡγεῖται περὶ τούτων ὑπ' ἀνδρὸς οὐ φαύλου. *Ei ſit à viro non contemnendo prohibitum, ne quod de his ſentit, proferat.*

Dicitur & ἀπείρηται τοῦτο (ſimpliciter) Vetitum eſt hoc.

ἀπειρημένος τόπος, Locus prohibitus, Locus ad quem accedere interdictum eſt. τὰ ἀπειρημένα, Prohibita.

ἀπειπεῖν.

Demoſth. ἀπεῖπε τοῖς Ἀμφισσεῦσι τῆς χώρας μὴ ἐπιβαίνειν. *Interdixit Amphiſſenſibus ne deinceps agrum inuaderent.*

Idem, ἀπειπὼν Ἀριστοκλεῖ μὴ ἀποφαίνεσθαι. *Sic & Xenop. loquitur.*

ἀπερρήθη. Vetitum eſt, Interdictum eſt.

ἀπορρηθεὶς Vetitus.

Ariſtid. ἀπορρηθὲν μὴ καταφεύγειν. *Cum vetitum eſſet, ne aufugeret. Vacante particula* μὴ.

ἀπόρρημα. Interdictum.

ἀπόρρησις. Interdictio.

Iocari, Ludere.

παίζειν.

Plato. σπουδάζει ταῦτα Σωκράτης, ἢ παίζει, *Serione, an ioco hæc dicit Socrates? Vel Serione dicit, an iocatur?*

Xenoph. ταῦτα μὲν περὶ τούτων ἔπαιζεν ἅμα σπουδάζων. *Hæc de his ludebat ſimul ſerio rem agens.*

Demoſth. τοσαύτη πειθὼ ϗ χάρις, καὶ ἐν οἷς σπουδάζεις ἔπεστί σοι, καὶ ἐν οἷς παίζεις. *Tantus lepos tibi eſt & ſuauitas tam ſeriis, quam iocoſis in rebus. Vides igitur* σπουδάζειν *&* παίζειν *inter ſe opponi, vt &* σεμνύνεσθαι *&* βωμολοχεύεσθαι *inter ſe opponuntur: vt,*

Demoſth. σεμνύνεσθαι ἐμελέτων, ϗ οὐ βωμολοχεύεσθαι. *Grauitati ſtudebant, & non ſcurrilitati.*

παιδιὰ, Iocus, Ludus. βωμολοχία, Scurrilitas βωμολόχος, Scurra. Huic ἀστεῖος, εὐτράπελος, & σεμνὸς opponuntur.

προσπαίζειν τινὶ, Ludere & iocari cum aliquo. Plato.

Syneſ. μηδὲ προσπαίζειν με νομίσῃς σαυτῷ. *Ne me putes tecum iocari.*

2. προσπαίγνιον.

Plutarch. in Sympoſ. μάλιστα οἴνου [illegible] πάντων προσπαίγνιον ἐστὶ τοῖς.

3. συναγωνίζεσθαι, *Colludere.*

Demoſth. καὶ τὸ σόφισμα ἦν τὸ τοιοῦτο, ἑαυτοῖς συναγωνίζεσθαι. *Et hoc artificium illud fuit, vt ipſi inter ſe colluderent.*

Significat & συμπροσπαίζειν, Colludere cum aliquo. Lycurg. contra Leocr.

σπουδάζειν { περὶ τὰ γελοῖα / ἐν τοῖς γελοίοις } In ridiculis ſeria agere. *Se moquer, ou ſe rire, quand il eſt queſtion d'vn affaire de conſequence ou d'importance:* vt,

Iſocr. μηδὲ περὶ τὰ γελοῖα σπουδάζειν, μηδὲ περὶ τὰ σπουδαῖα τοῖς γελοίοις χαίρειν. *Neque in rebus ludicris & ridiculis ſerias res agere, neque in ſeriis rebus, ridiculis gaudere decet.*

Plutarch. de Catone, τοὺς σπουδάζοντας ἐν τοῖς γελοίοις, ἔλεγεν ἐν τοῖς σπουδαίοις ἔσεσθαι καταγελάστους. *Illos qui in rebus iocoſis ſeria tractarent, dicebat in rebus ſeriis eſſe ridiculos.*

μετὰ σπουδῆς / ἀπὸ σπουδῆς / σπουδῇ } Seriò: *A bon eſcient,* χωρὶς σπουδῆς, Iocò: *En ieu.* γελοῖα, Ridicula: *Matiere de riſee.* σπουδαῖα, Seria: *Choſes de conſequence, à quoy il faut prendre garde.*

χορεύειν / ὀρχεῖσθαι / πηδᾶν / σκιρτᾶν / [illegible] / ἅλλεσθαι / θορεῖν } Saltare, Choreas ducere, Salire. *Danſer, Mener le branle.*

Demoſth. χορεύοντες ἐν χρυσοῖς ἱματίοις. *Saltantes in aureis veſtibus.*

Idem. μεθυσθέντες ὠρχοῦντο τοιαῦτα, οἷα τις ὀκνεῖ πρός τινα ὀνομάσαι. *Inebriati ſaltabant ad eum modum, quem aliquis veretur exponere.*

Plutarch. πρὸς τὸν αὐλὸν καὶ σύριγγας τυμπάνων τε ἦχον ἐσκίρτων εὐρύθμως. *Ad tibiarum fiſtularúmque ac tympanorum ſonitus ſaltebant,* *Vel ſaltabant concinne. Vbi nota locutionem. Εὐρύθμως σκιρτᾶν. Concinne & ad ſonum inſtrumenti muſici ſaltare.*

*Saltandi ars, ὀρχηστὺς, ὀρχηστική.

Saltationis locus ὀρχήστρα.

*Saltatio laſciua, κορδακισμός.

* Saltatio omnis generis geſtus exprimens & imitans, παντόμιμος ὄρχησις.

*Saltandi artem docens ὀρχηστοδιδάσκαλος.

Ἀποπηδᾶν τοῦ ἅρματος. E curru deſilire.

διαπηδᾶν τάφρους. Foſſas tranſilire.

διαπηδᾶν τὴν φλόγα. Saltu per ignem tranſire. Xenoph.

Irridere aliquem, Dicteriis illudere, Scommatis & dicteriis inceſſere, Cauillari, Scommata & dicteria iacere, &c.

σκώπτειν.

Illudere, Irridere [ſine adiectione] vt,

Iſocr. τοὺς εὐτραπέλους καὶ σκώπτειν δυναμένους.

ἐμμελῶς. Facetè irridere, dicteriis vti. Ariſtot.

Ἀγησίλαον. In Ageſilaum iocari. Athenæus.

σκώπτειν τὸν βίον τινός. Cauillari vitam alicuius, vel, Dicteria dicere in alicuius vitam. Herodian.

Ariſtoph. σκώπτουσι τὴν μανίαν αὐτοῦ. *Irrident inſaniam eius.*

τινὰ εἰς μικρολογίαν. In alicuius auaritiam dicere ſeu ſcommata iacere. Plutarch. in Galba.

Chryſoſt. εἰς μικροψυχίαν ἡμᾶς διατελεῖς σκώπτων. *Non deſinis noſtram puſillanimitatem ſalsè irridere.*

τινί. [cum datiuo] vt,

Plut. in Them. αὐτὸν σκώπτων. *In eum ſalsè vrbanéque iocans.*

σκώπτομαι. Cauillis irrideor. Herodian.

σκῶμμα. Salsè dictum, Cauillum.

λέγειν πρὸς ἕκαστον. Plut.

σκῶμμα ἀνέχεσθαι vel φέρειν. Scommata ferre. *Endurer d'eſtre brocardé.*

φθέγγειν.

σκωπτικός. Mordax, Qui ſcommatis ſalſiſque dicteriis inceſſere ſolet.

2. ἀποσκώπτειν.

τοὺς φιλοσοφοῦντας. Iocari in Philoſophos. Lucian.

ἀποσκώπτειν

καὶ λοιδορεῖσθαι εἰς πολίτας. Cauillari ciues, & conuitiis vti in eos. Lucian. *Vbi nota hæc duo verba copulari in eadem constructione.*

Τοῦτο εἰς τοὺς πόδας. Hoc ſcommate pedes notans. Lucian.

τοῦτο εἰς ἄνθρωπον: vt,

Luc ὅσα ἂν ἀποσκώψῃς εἰς ἐμέ. *Quæcunque in me ſcommata ieceris, Quibuſcunque dicteriis me inceſſeris.*

3. ἐπισκώπτειν.

ἐπισκώπτειν

τινά. vt,

Plutarch. Themiſt. ἐπισκώπτειν τὸν Σιμωνίδην. *Cauillis Simonem inceſſens.*

τὸ τάχος τῆς μεταβολῆς. In nimis repentinam mutationem cauillari. Lucian.

εἴς τι: vt,

Plutarch. Lycurg. εἰς ὃ ἐπισκώψαι δοκεῖ μετὰ παιδιᾶς. *Ad quod cauillari facete viſus eſt.*

4. καταγελᾶν.

καταγελᾶν

τινός. (cum genitiuo, vi præpoſitionis κατὰ) Deridere aliquem,

Iſoc. τότε μὲν παρακελευόμενον τοῖς ἀκροωμένοις καταγελᾶν μου, καὶ καταφρονεῖν. *Tunc hortabar auditores, vt deriderent & contemnerent me.*

Xenoph. τῶν ποιούντων ταῦτα καταγελῶν. *Illudens illis, qui hæc faciunt.*

Idem, ἀρκεῖ σοι ὅτι τῶν ἄλλων καταγελᾷς. *Satis tibi eſt quod alios derideas.*

τινί. [cum datiuo] vt,

Herodot. Πέρσῃσι καταγελῶ, *Perſas irrideo.*

In paſſiuo.

Iſocr μὴ περιορᾶν ἡμᾶς αὐτοὺς καταγελωμένους. *Ne nos illudi & derideri patiamur.*

Idem, ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν οὐ μόνον ἡττηθεὶς ἀλλὰ καὶ καταγελασθείς. *Tunc hinc diſceſſit non ſolum victus ſed etiam deluſus & deriſus.*

καταγέλαστόν ἐστι. Ridiculum eſt.

τοῦτο δέ μοι δοκεῖ καταγελαστότατον. Illud mihi videtur maximè ridiculum. Iſocr.

Sic πρᾶγμά τι καταγέλαστον, ἢ πάντων καταγελαστότατον. Res ridicula, vel, Maximè omnium ridicula.

¶ καταγέλαστόν τι παθεῖν, dicitur ille, cui aliquid ridiculi accidit. Plutarch.

καταγέλαστον γίνεσθαι ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. Derideri ab hoſtibus. Iſocr.

καταγέλαστον ποιεῖν τὴν πόλιν. Facere vt ciuitas derideatur. Plato in Apolog.

ADIVNCTA.

¶ *Deridere.*

καταγελᾶν, vel, διαγελᾶν. κἀκεῖνα διεγέλα, Luc. hæc ridebat.

χλευάζειν, Plat. in Axioch. χλευάζων τοὺς μορμολυττομένους τὸν θάνατον, καὶ πράως ἐπιτωθάζων, ludibrio habens, ac leniter cauillans eos, qui mortem formidabant.

πόσον τινὰ γέλωτα τοὺς θεοὺς καταγελᾶν ὑμῶν οἴεσθε; Diod. quanto ludibrio voſipſos diis eſſe cenſetis?

ὅσοις ἐν γέλωτι τὸ πρᾶγμα τοῦτο δοκεῖ, Greg. id eſt, ὅσοι τοῦ πράγματος καταγελῶσι vel, ὅσοις καταγέλαστον τὸ πρᾶγμα τοῦτο δοκεῖ, qui rem huiuſmodi ludibrio habent.

ἐν γέλωτι ποιεῖσθαι, Luc. id eſt, καταγελᾶν.

ἀποσκώπτειν εἴς τινα τῶν παρόντων, idem. cauillis impetere, inſectari.

γέλωτα τίθεσθαι τὰς ἀνθρώπων σπουδάς, Phil. hominum ſtudia riſui ducere, vel, in ridiculo habere.

ταῦτα πάντα ἐν γέλωτι, καὶ παιδιᾷ τίθεσθαι, Lucia. omnia hæc riſui ac ioco ducere

γέλωτα ἡγούμενοι τὰς ἐκείνων συμφοράς, Phil. illorum calamitates riſui deputantes, vel, ex illorum calamitatibus riſum ſibi fingentes.

χλεύην τίθεσθαι τὰ ἐπίγεια, idem. i. γέλωτα ἡγεῖσθαι τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. εἰς δοξομανίαν αὐτῶν σκώπτειν, Chryſoſt. inſanum eorum gloriæ ſtudium cauillis inceſſere.

τάχα γελάσεσθε τὸ εἰρημένον, Chryſoſt. fortaſſe id, quod dicam, riſu proſequemini.

τῆς ἀμαθίας αὐτὸν βάλλουσι σκώμμασιν, idem. in eum, vt indoctum, dicteria iaciunt.

¶ *Ridiculus.*

καταγέλαστον τὴν πόλιν ποιεῖν, Plat. in Apol. ciuitatem ludibrio obiicere.

τῇ ἀληθείᾳ γελοῖον ἂν φαίνοιτο, idem. Plat. in Polit. ridiculum ſanè videatur.

ἀσχημονεῖ τε καὶ φαίνεται σφόδρα γελοῖος, idem Polit. 7.

τὸ δὲ πρᾶγμα παγγέλοιον ἦν, Lucian, res autem hæc prorſus ſtulta ac ridicula erat.

ἔχεσθαι τῷ γελοίῳ, idem quod γέλωτα ὀφλισκάνειν, Luc. ἐνεχόμην ἂν τῷ γελοίῳ, ridiculus vtique eſſem.

γελᾶς

γελάσιμον ἔδοξε τὸ εἰρημένον εἶναι, Luc. id eſt, καταγέλαστον.

χλεύης ἄξιος, id eſt, καταγέλαστος. καὶ τὸ πρᾶγμά σοι δοκεῖ χλεύης ἄξιον, idem.

γέλωτος ἄξιος, Æſch. πᾶσιν ἀνθρώποις καὶ γέλωτος, καὶ μίσους ἄξιος εἶναι δοκεῖ.

παίγνιον προέκειτο τοῖς τῶν ἀλλοφύλων, Baſil. ludi inſtar pueris barbarorum propoſitus erat, id eſt, ludibrio patebat pueris Philiſtinorum.

γέλωτός ἐστιν ἀφορμὴ τοῖς κατ' ἀγορὰν παιδίοις, idem. riſus materiam ſuppeditat pueris in foro verſantibus.

αἰσχύνη καὶ γέλως πάντων ἐγένοντο, Lucian. probro ac riſui omnibus erant.

παῖδες αὐτοὺς διὰ γέλωτος ἐποιοῦντο, Gall. *Ils ſeruirent à tous de riſee.*

γέλως αὖ ὁ μέγιστος γένοιτο, &c. Plat. in Polit.

νοσεῖν νόσον, πολλοῦ τοῦ γέλωτος ἔχουσαν, Chryſ. ridiculo admodum morbo laborare.

ſ. γελᾶν.

γελᾶν
ἐφ' ἑαυτοῦ Secum ridere: vt,
Xenoph. αὐτὸς ἐφ' ἑαυτοῦ μέγιστα ἐγέλα.
μάλα ἡδύ. Valde ſuauiter ridere. Luc.
Idem, τί γελᾷς; *Quid rides?*
ἐπί τινι. (cum datiuo perſonæ vel rei) vt,

Xenoph. τὸ θέατρον γοῦν ἅπαν ἐγέλα ἐπ' αὐτοῖς. *Theatrum certè omne ridebat de ipſis, vel propter ipſos.*

Ariſtoph. ἐπὶ τούτοις ἀναγκάζειν γελᾶν. *De his rebus cogere ridere.*

γέλως, Riſus.

γέλωτα
παρέχειν τινί. Riſum mouere alicui: vt,
Plutarch. ἵνα δὲ γέλωτα παρέχῃ τοῖς ἄλλοις, αὐτὸς πολὺν χρόνον ἔκλαυσεν. *Vt autem riſum aliis moueret ipſe (garrulus) longo tempore fleuit. Pro* παρέχειν *dicitur etiam* παρασκευάζειν.
κατέχειν Riſum continere. Xenoph.
ποιεῖν: vt,
Plato, καὶ ἐποίησε γέλωτα πολύν. *Et mouit, ſeu excitauit magnum riſum.*

προσμειδιᾶν. Arridere: vt,

Solon. apud Laert. υἱῷ καὶ θυγατρὶ μὴ προσμειδιάσῃς, ἵνα μὴ ὕστερον δακρύσῃς. *Filio & filiæ ne arrideas, ne poſtea fleas.*

* Riſui habere, ἔχειν εἰς γέλωτα.

* Sine riſu, ἀγελαστί.

* Riſum compeſcere, ἀποσβῆσαι τὸν γέλωτα.

Riſus effuſus, vehemens, profuſus, καγχασμὸς, κιχλισμὸς, γέλως πλατὺς, ὁ ἔκχυτος γέλως.

Iurare, Iuſiurandum conſeruare, violare, negligere.

ὀμνύναι, ὀμνύειν.

ὀμνύναι, vel ὀμνύειν

¶ Iurare (cum infinitiuo) vt,

Aeſopus. ὁ μὲν εἰληφὼς, ὤμνυε μὴ ἔχειν, ὁ δὲ ἔχων, μὴ εἰληφέναι. *Qui abſtulerat (carnem) iurabat ſe non habere, qui autem habebat, iurabat ſe non abſtuliſſe.*

Xenoph. Memorab. 4. καὶ πανταχοῦ ἐν τῇ Ἑλλάδι νόμος κεῖται, τοὺς πολίτας ὀμνύναι ὁμονοήσειν. *Et vbique in Græcia lex lata eſt, vt ciues iurent ſe concordiam colere velle.*

Θεόν. Per Deum iurare: vt,

Iſocr. ἕνεκα χρημάτων μηδένα Θεὸν ὀμόσῃς. *Pecunia cauſa per nullum Deum iurabis. Vbi ſcies, infinitiuos* ὀμνύναι *&* ὀμνύειν, *ab inuſitato* ὀμόω *deriuari, à quo & futurum* ὀμόσω, *item præteritum Atticum* ὀμώμοκα, *& Aoriſt. primus* ὤμοσα, *formantur.*

Demoſth. τῶν νόμων ἀκούετε, καθ' οὓς ὀμωμόκατε δικάσειν. *Lege[illegible] audite, ſecundum quas vos pronuntiaturos iuraſtis.*

νὴ τὸν Δία. Iurare per Iouem. Ariſtoph.

Significat & νὴ τὸν Δία, *Ita me Iupiter amet.*

ὅρκον. Iurare iuſiurandum.

Plutarch. Solone. κοινὸν ὤμνυεν ὅρκον ἡ βουλή. *Commune iuſiurandum iurauit Senatus.*

Idem, ὅταν ὀμνύωσι τὸν πατρικὸν ὅρκον. *Cùm patrium iuſiurandum iurant.*

Xenoph. πανταχοῦ ὀμνύουσι τὸν ὅρκον τοῦτον. *Vbique iurant hoc iuſiurandum.*

πρὸς τοὺς Θεούς. Iurare alicui per Deos: vt,

Demoſt. ὄμνυμι ὑμῖν πάντας τοὺς Θεοὺς ἐρεῖν τἀληθῆ. *Adiuro vobis per omnes Deos, me vera dicturum.*

καθ' ἱερῶν τελείων. Iurare per integra ſacra. Demoſt.

2. διομνύναι.

Lyſias, σεμνὸν καὶ μέγαν ὅρκον διομοσάμενος.

Plato in Apolog. ταῦτα καὶ διωμόσω ἐν τῇ ἀντιγραφῇ.

Iureiurando aliquid negare vel affirmare, &c. Hanc loquendi formam Græci plerunque per participia exprimere ſolent: vt,

Demoſth. ἃ γὰρ ἀθυμούντων πραγμάτων ἠρνεῖσθε διομνύμενοι, ταῦθ' ὕστερον ὡμολογήσατε. *Quæ in felici rerum ſtatu iureiurando negabatis, illa poſtea confeſſi eſtis.*

3. ὅρκον ποιεῖσθαι.

ὅρκους ποιεῖσθαι

πρός τινα. Obſtringere ſe alicui iureiurando: vt,

Iſocra. in Archid. ἐμμένετε ταῖς συνθήκαις καὶ ὅρκοις, οὓς ἐποιήσασθε πρὸς τοὺς προγόνους. *Conſeruate fœdera & iuramenta, quibus vos maioribus obſtrinxiſtis.*

περί τινος. De aliqua re iurare.

Iſocr. in Paneg. τοιούτους ὅρκους ἐποιήσασθε περὶ τούτων, ὥστε. *Eiuſmodi iuramentis vos obſtrinxiſtis, vt, &c.*

Pro quo etiam dici poteſt, ὅρκους ὀμόσαι περί τινος: vt,

Iſocrat. in Panegyr. περὶ ταύτης δύο ὅρκους ὀμωμοκότες δικάζετε. *De hoc duplici iuramento præſtito iudicatis.*

νὴ / μὰ τοὺς θεοὺς Ita me Dij ament. Demoſth. *Ainſi Dieu me ſoit en aide comme il eſt vray.*

Demoſth. ἐγὼ μὲν μὰ τοὺς θεοὺς οὔτε φιλῶ οὐδετέρους, οὔτε μισῶ ἰδίᾳ, εἴρηκα. *Ego deos teſtor me neutros amare, vel odiſſe priuatim, cum hæc dixi.*

Idem. ὃ μὰ τοὺς θεοὺς καὶ τὰς θεὰς οὐκ ἔχω λέγειν. *Quod ita me dij deæque omnes ament, non poſſum dicere.*

ὀμωμοκώς, Iuratus.

ὀμωμοκότες δικασταί. Iurati iudices. Demoſth.

Huic opponitur, ἀνώμοτος, Iniuratus.

συνομνύναι ἐπί τινα. Coniurare contra aliquem, Demoſth.

πρὸς θεῶν. Per deos: vt,

Demoſth. φέρε γὰρ πρὸς θεῶν σκοπεῖν. *Agite per deos conſiderate.*

Idem, πρὸς Διὸς καὶ θεῶν μὴ ἐπιτρέψητε αὐτῷ. *Per Iouem cæteroſque deos, non concedatis illi.*

Idem, πρὸς θεῶν, τίς οὕτως εὐήθης ἐστι, *Per deos, quis ita ſtolidus eſt?*

ἐμμένειν

τοῖς ὅρκοις καὶ νόμοις. Conſeruare iuſiurandum, & leges colere.

ταῖς συνθήκαις. Seruare pacta & fœdera.

τοῖς ψηφίσμασι. Stare decretis. Omnia ſunt Demoſthenis.

παραβαίνειν ὅρκους καὶ νόμους. Violare iuramenta & leges. Iſocrat.

¶ εὐορκεῖν. Sanctè iurare. ἐπιορκεῖν. Peierare: vt,

Demoſth. εἰ μὲν εὐορκῶ, πολλά μοι ἀγαθὰ γένοιτο· εἰ δ᾽ ἐπιορκῶ, ἐξώλης ἀπολοίμην. *Si ſanctè iuro multa mihi bona eueniant, ſin peiero funditus peream.*

Lycurg. ὃν ὅρκον, εἰ μὲν ὀμώμοκε Λεωκράτης φανερῶς ἐπιώρκηκε. *Quod iuſiurandum ſi iurauit Leocrates, manifeſtè peierauit.*

ἐπίορκος ſiue ὁ ἐπιορκῶν. Periurus homo. ἐπιορκία. Periurium.

ADIVNCTA.

¶ *Iurare affirmatiuè.*

ὀμνύειν πιθανότητος χάριν, Plat. leg. 12. iurare fidei faciendæ cauſa.

ἔθει πονηρῷ κατακόρως, καὶ ἀδιαστάτως ὀμνύειν ἐπὶ τοῖς τυχοῦσιν, οὐδενὸς ἀμφισβητουμένου τὸ παράπαν, Philo. praua conſuetudine temerè, atque ad ſatietatem vſque leues ob cauſas iurare, nemine etiam omnino ambigente atque obluctante.

πίστιν διδόναι, Lyſias. fidem dare.

ἐμοῦ δὲ καταγγέλλοντος τὸ πραχθὲν, ἀπιστούντων πάντων, ὅρκοις τοῦτο ἐβεβαίωσα, id eſt, ἐπιστωσάμην, Suid. me autem quod factum fuerat narrante, fidem abrogantibus cunctis, id interpoſito iureiurando confirmaui.

ὑπεριδεῖν τοὺς ὅρκους, Demoſth. fidem datam nihili ducere, peierare.

διαβεβαιούμενος οὕτως ἔχειν, Interp. Nazianz. aſſerens rem ita habere.

διατεινόμενος ἦ μὴν οὕτως ἔχειν, Baſil. affirmans ita eſſe.

ὁρκίζειν, vel ὁρκῶσαι, ex iureiurando aliquem aſtringere. ὁρκώσαντες πίστεσι μεγάλαις μηδὲν μνησικακήσειν, Thucyd. cùm ab eis accepta fide exegiſſent, vt iniuriarum omnem memoriam ex animo eiicerent.

ὁρκῶσαι ὑμᾶς ἐμμένειν τοῖς ἐγνωσμένοις, Iſæus. GALL. *obliger par ſerment.*

νὴ τὸν Δία per Iouem. νὴ τὰς χάριτας, Lucian. per Gratias, vel Gratias ipſas teſtor.

μὰ τὴν ἱερὰν, καὶ πολυπόθητόν σου κεφαλὴν, Syneſ.

¶ *Iurare negatiuè.*

διωμόσατο μὴ εἶναι αὐτῷ ἐφόδια, Demoſt. viaticum ſibi deeſſe negauit.

τὰ πρῶτα ἀπώμνυτο, μὴ εἰδέναι φάσκων. Herodian. primùm adhibito iureiurando inficiabatur, neſcire ſe inquiens.

μὰ

ἀνατείνας τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀπώμοσεν ἦ μὴν μὴ πεπεῖσθαι ὑπὸ Ὑστάσπου, Xenoph. protenſis in cælum manibus, ſe ab Hyſtaſpe minime inductum fuiſſe deierauit. ὤμοσεν ἦ μὴν μὴ εἶναι ἄλλον υἱὸν αὐτῷ, Andocid.

¶ Intueri, Aſpicere, Spectare, Videre.

θεᾶσθαι.

θεᾶσθαι

Spectare, videre (abſolutè) vt,
Demoſth. καὶ ὅση δεινότης ἦν ἐν τῷ Φιλίππῳ θεάσασθε. *Ex quanta calliditas fuerit in Philippo, videte ſeu ſpectate.*
εἰκόνα τινός. Imaginem alicuius ſpectare. Ariſtot.
ἐκεῖνον τί ποιεῖ. Studioſè ſpectare vel obſeruare aliquem, quid agat. Demoſth.
τινὰς ἀγωνιζομένους. Spectare aliquos certantes. Iſocr.

θέαμα vel θέα, *Spectaculum.*

θέαμα ἐλεεινὸν, φοβερὸν, δεινόν. *Spectaculum miſerabile, &c.*

θέαμα ποιεῖσθαι φόνον ἀνθρώπων. *Spectaculi loco proponere hominum cædem, Plutarch.*

θέαμα ἐπιδείκνυσθαι. *Spectaculum edere. Lucian.*

Sic θέαν ἐπιτελέσαι δημοσίᾳ. *Publicum ſpectaculum edere, Herodian.*

2. βλέπειν.

βλέπειν

εἴς τινα, Intueri aliquem: vt,
Demoſth. τοιαῦτα συνειδὼς ἑαυτῷ πεπραγμένα ὁ ἀκάθαρτος οὑτοσὶ τολμήσει βλέπειν εἰς ὑμᾶς; *Talium ſibi conſcius facinoroſus ille, vos audebit intueri?*
εἰς πρόσωπόν τινος. Alicuius vultum intueri: vt,
Demoſth. σὺ τοιοῦτος εὑρεθεὶς φθέγξῃ, καὶ βλέπειν εἰς τὰ τουτωνὶ πρόσωπα τολμᾷς; *Tu qui talis es deprehenſus, vocem edis, & horum vultum atque ora audes intueri?*
Idem, ταῦτα διαπεπραγμένος, οὐδὲν ἧττον τολμᾷ βλέπειν εἰς τὰ τῶν δικαστῶν πρόσωπα. *Hæc cùm perpetrauerit, tamen audet iudicum vultus atque ora intueri.*
πρός τινα. Aliquem intueri, Plutarch.
Demoſth. Significat & reſpicere ad aliquem.
πρός τινα φιλοφρόνως. Amicè aliquem aſpicere, Xenoph.

3. ἀποβλέπειν.

εἴς τι
πρός τι. } Aliquid aſpicere, intueri, Spectare. Oculos aliquò conuertere [de re & perſona.]

ἀποβλέπειν

Æſchines contr. Timarch. τοὺς νόμους τιθέμεθα οὐ κέρδους ἕνεκα ἀδίκου, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δίκαιον καὶ συμφέρον, ἀποβλέποντες. *Leges ſancimus, non iniuſti lucri cauſa, ſed in ipſam iuſtitiam & vtilitatem duntaxat intuentes.*

πρὸς αὐτὸν πάντας ποιεῖν. Omnium oculos in ſe conuertere.

Lucian. τοὺς ἐντυγχάνοντας καὶ θαυμάζειν καὶ πρὸς αὐτὸν ἀποβλέπειν ποιεῖν.

εἰς ἀλλήλους. Se mutuò aſpicere: vt.

Iſoc. πολλὰ ἀμελοῦσιν εἰς ἀλλήλους ἀποβλέποντες. *Multa negligunt, dum alter alterum intuetur.*

τῇ διανοίᾳ εἴς τι. Mente, vel mentis oculis aliquid aſpicere. Demoſth.

Pro quo Iſocrates dicit, τῇ διανοίᾳ ἰδεῖν τι.

4. ἐπιβλέπειν.

ἐπιβλέπειν

τὴν γῆν. Terram intueri ſeu aſpicere. Luc.

Galen. ἐπιβλέπειν δεῖ τὸ πρόσωπον τοῦ νοσοῦντος. *Facies ægroti intuenda eſt.*

τὰς τῶν ἄλλων ἀτυχίας. [ad animi oculos tranſlatum] Intueri vel aſpicere aliorum miſerias. Iſocr.

5. ὁρᾶν.

ὁρᾶν

τι. Aliquid videre [cum accuſat. perſonæ vel rei] Demoſth. Iſocr.

ἀλλήλους. Se mutuo videre.

Xenoph. ἡδέως ἀλλήλους ἑώρων. *Libenter ſe mutuò videbant.*

εἰς γῆν. Aſpicere in terram, Intueri in terram. Xenoph.

πρὸς ἄλλους. Oculos ad alios conuertere. Xen.

In paſſiuo.

ὁρῶμαι, *Videor. à cuius præterito eſt* ἑωραμένος, *Viſus.*

Demoſth. ἡμεῖς οὔτε παροινοῦντες, οὔθ' ὑβρίζοντες ὑπ' οὐδενὸς τῶν ἀνθρώπων ἑωράμεθα. *Nos à nullo homine neque ebrij, neque iniurioſi conſpecti ſumus. Vbi nota hoc verbum* ὁρᾶν, *& ſimilia participium loco infinitiui adſciſcere.*

ὄπτομαι, *Video, à quo* ὁρῶ *futurum* ὄψομαι *mutuatur. Hinc aor. 1.* ὤφθην, *Viſus ſum, Apparui. Dicunt etiam* ὀφθῆναί τινι *(cum datiuo perſona) vt Act. 16.* καὶ ὅραμα διὰ τῆς νυκτὸς ὤφθη τῷ Παύλῳ. *&* ὀφθῆναι ὑπό τινος, *Videri vel conſpici ab aliquo. Sic enim Demoſth. loquitur.*

ADIVNCTA.

¶ *Aſpicere aliquem.*

βλέψας εἰς τὸν Κέβητα, Plato oculis in Cebetem coniectis.

ὡς ἂν Κριτίαν ἀποβλέπειν, idem. Critiam intueri.

οἱ δὲ χασμώμενοι κατ' ἀντικρὺ ὁρῶντες, idem. qui oſcitantes contuentur.

κατιδὼν αὐτὸν, idem. hunc conſpicatus.

Et cum præpoſitione apud Lucianum, πατὴρ εἰς θεῖον ἀπιδὼν, in auunculum oculos coniiciens.

ἀτενέσιν ὀφθαλμοῖς ἡμᾶς καθορῶν, Lucianus. fixis oculis nos intuens.

τοὺς ἐν κύκλῳ περιαθρούμενος, Philo. quaquauerſus omnes intuens.

ἐποφθαλμιᾶν τῇ ἐρωμένῃ, oculos in amicam coniicere, GALL. *guigner*.

εὐμενέσιν αὐτὸν εἶδον ὀφθαλμοῖς, Proc. blandis oculis eum perſpexerunt.

ἀτενὲς ἀφεώρα ἐς ἐμὲ Lucian. defixos in me oculos habebat.

κάτω νενευκὼς, καὶ μηδένα τῶν ἀπάντων ἐξ ἐναντίας προσβλέπων, Lucian. oculos humi demittens, nec quenquam ex omnibus aduerſa fronte proſpiciens.

¶ *Aſpectus aſper.*

δεινόν τι καὶ θηριῶδες ἐν τοῖς ὄμμασιν ὑποβλέπειν, LUC. horrendum ac ferinum quiddam præ oculis ferre.

τί με ὑποβλέπεις; idem. i. πλαγίαις ὄψεσι παραβλέπεις; vt loquitur Philo: quid me limis oculis intueris?

βλέμματι δριμεῖ ἀφορῶν εἰς τοὺς ἐκείνου φίλους, Herod. acri atque acerbo vultu illius amicos aſpiciens.

ἐμβλέψας μοι καὶ μάλα τυραννικῶς, Plat. tum ille me intuitus, & quidem admodum tyrannicè.

ἐνέβλεψε πρὸς αὐτὸν γοργὸν ὥσπερ οἱ λέοντες, Dion. truculento oculo eum leonum inſtar intuitus eſt.

6. ὑποβλέπειν.

ὑποβλέπειν { τινά. Minaciter aliquem aſpicere: vt,
Plato, οἱ στρατιῶται ὑπέβλεπον αὐτόν.
πρός τι Aliquid: vt,

Plato, οὐ παράγεται ὁ Θεὸς ὑπὸ δώρων ὡς τοκιστὴς, ἀλλ' ὑποβλέπει πρὸς τὴν ψυχὴν, εἴ τις ὅσιος καὶ δίκαιος ὢν τυγχάνῃ. *Non flectitur Deus muneribus ſicut fœnerator, ſed animum intuetur, an is ſanctus & iuſtus ſit.*

ἐφορᾶν. Intueri, Oculis luſtrare.

Demoſth. πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων ὁ Θεὸς ἐφορᾷ. *Deus omnia humana intuetur.*

ἀντὶς ἐφορᾶν ἐς τὸ αὐτὸ,

Lucian. ἀτενὲς ἑώρα ἔς με. *Intentis oculis me intuebatur.*

ἀναβλέπειν εἰς τὸν οὐρανόν. Oculos in cœlum tollere.

Xenoph. ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπεύξατο.

ἐπισκοπεῖν { τὴν φύσιν. Naturam inſpicere. Galen.
Curam agere, Inſpectorem & curatorem eſſe. 1. Pet. 5. cap. *Auoir le ſoing, la charge.*

ἐπισκοπή. Inſpectio, Viſitatio. σκοπή. Specula.

ἐπισκοπεῖν
ἐπισκέπτεσθαι } Inuiſere, Viſitare, *Viſiter, aller voir.*

Iſocr. Panath. τῶν ἐπισκοπούντων τινὲς με. *Quidam ex illis, qui me inuiſere ſolebant, ætate nimirum & morbo confectum.*

Lucian. ἐπεσκόπει δέ με καὶ ἐθεράπευεν. *Inuiſebat autem me & curabat.*

Demoſt. ἐπισκέψασθαί τινα ἀσθενοῦντα. *Viſere ægrotantem.*

Herodian. ἐπισκεψάμενος τὸν νοσοῦντα.

Matth. cap. 25. ἠσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με. *Infirmus fui, & viſitaſtis me.*

ADIVNCTA.

τοὺς ἐν φυλακαῖς ἀόκνως ἐπισκέπτεσθαι, Suid. eos, qui in vinculis ſunt, impigre inuiſere.

ἐπισκεψόμενος ἀφίκετο, Luc. id eſt, ἵνα ἐπισκέψηται.

ἥκεις ἡμᾶς ἐποπτεύσων, & ἐποψόμενος, Gregor. inuiſendi noſtri cauſa venis.

ἐπισκεψόμενος ὅπως ἔχει ἐκ τραύματος, Xenoph. vt ſe ex vulnere habeat, inuiſurus.

¶ Incendere, Inflammare, Comburere, Exurere, Ardere.

δαίειν
καίειν
κατακαίειν
ἐμπρήθειν
ἅπτω
ἀνάπτω
ἐναύω
πιμπρᾶναι
καταπιμπρᾶναι } χώραν, οἰκίαν, ναούς. Incendere, Inflammare, comburere, incendiis vaſtare agrum, domum, templa, &c. *Embraſer, bruſler, vn champ, vne maiſon, vne Egliſe.*

ἐμπραἐπιστρατεύειν ἐπί τινα χώραν, καὶ δαίειν αὐτήν. *Hoſtiliter aggredi aliquam regionem, & incendiis vaſtare eam Demoſt.*

Xenoph. καίοντες καὶ πορθοῦντες πολλῶν ἀγαθῶν μεστὰς οἰκίας. *Incendentes & vaſtantes multis bonis refertas domos.* καίειν πῦρ, *Accendere ignem.* τὴν ἐπιστολὴν ταύτην κατάκαυσον. *Hanc epiſtolam combure. Plato in epiſt* ἐνεπρήσατε δὲ προάστεια. *Incendiſtis ſuburbia.* ἐμπρῆσαι τὰ βασίλεια καὶ διαφθείρειν. *Incendere regiam domum, & perdere. Plutarch. Alexandro* κατεπίμπρασαν τὰς οἰκίας. *Facibus iniectis inflammabant & comburebant domos. Plutarch Camillo. Demoſt.* καὶ τὰ γέρρα ἐνεπίμπρασαν. *Et tegumenta incenderunt.*

In paſſiuo.

Epigram. Ζηνογένους οἶκος κατεκαίετο. *Zenogenis domus ardebat, ſeu conflagrabat incendio.*

Exod. 3. καὶ ὁρᾷ ὅτι ὁ βάτος καίεται πυρί, ὁ δὲ βάτος οὐ κατεκαίετο. *Et videt quod rubus ardebat igne, at rubus non comburebatur.*

Ariſtophanes. ἐν ἀγορᾷ τοῖς θεοῖς δᾷς καίεται *In foro diis tæda ardet.*

Luc. τῇ μὲν ἀριστερᾷ δᾷδα καιομένην ἔχουσα. *In ſiniſtra manu facem ardentem habens.*

Xenoph. καὶ τῷ γείτονι βούλει ἀρέσκειν ἵνα πῦρ ἐκκαύῃ, ὅταν δέῃ. *Et vicino vis placere, vt ignem accendat, quando opus eſt.*

Ariſtoph. ἅπτε παῖ λύχνον *Accende puer lucernam.*

Lucæ cap 8. 11. 15. λύχνον ἅπτειν. *Lychnum accendere.*

Plato. φῶς ὁ θεὸς ἀνῆψεν. *Deus lumen accendit. Vbi de Solone loquitur*

Iſocr. τὰ ἐμπρησθέντα ἱερά. *Incenſa templa.* κατακεκαυμένη χώρα. *Regio exuſta ſiue combuſta.*

Plutarch. ἀλεκτρυὼν ἀλεκτρυόνος ἐπιβαίνων καταπίμπραται ζῶος. *Si gallus in gallum aſcendit, comburitur viuus.*

Dion. Chryſoſt. ἐμπρησθείσης τῆς πόλεως καὶ πάντων ἀπολωλότων. *Incenſa ciuitate & omnibus perditis.*

ἅπτομαι, Accendor. Vnde ἡμμένος, Accenſus, ἡμμένος σφηνίσκος, Palus incenſus.

Plutarch. in Camillo. πῦρ ἀναπτόμενον ὑπὸ τῶν παρθένων. *Ignis à virginibus rurſus accenſus.*

λυχνεῖον }
λυχνία } Candelabrum. Ariſtoph. & Philo. *Vn Chandelier.*

φανός }
λυχνοῦχος } Laterna. *Vne lanterne.*

ἀπομύττειν τὸν λύχνον. *Lychnum emungere. Plutarch.*
ἀποσβεννύναι τὸν λύχνον. *Exſtinguere lychnum ſeu lucernam.*
Ariſtoph. τὸν λύχνον ἀποσβέσας ἡμῖν παρήγγειλε καθεύδειν.
Plutarch. Symp. 7. λύχνον οὐκ ἐσβέννυσαν. *Lychnum non exſtinxerunt.*

In paſſiuo.

Xenoph. αὕτη μὲν δὴ ἡ πυρκαϊὰ οὕτως ἐσβέσθη.

¶ Incolere vrbes, Habitare, Inhabitare.

οἰκεῖν.

οἰκεῖν
πόλιν (cum accuſatiuo) Vrbem incolere. Iſocr.
πόλιν ἀσφαλῶς / μετὰ πολλῆς ἀσφαλείας / ἀδεῶς } Tutò, in magna tranquillitate. Sine metu, in vrbe habitare.
ἐν τῷ ἄστει. In vrbe habitare.
Demoſth. οἱ ἐν τῷ ἄστει οἰκοῦντες. *Qui in vrbe habitant.*
ἐν πολίταις χρηστοῖς. Habitare inter ciues probos. Plato.
ἐν βαρβάροις. Inter barbaros habitare. Xenoph.
οἰκίαν / ἐν οἰκίᾳ } In domo habitare, Domum inhabitare, *Nota & vſitata ſunt.*

Athen. Διογένης οἰκίαν οἰκῶν ἐν ᾗ πρότερον ᾤκησαν ἄλλοι. *Diogenes habitans in domo, in qua antea habitauerant alij.*

Aeſchines, ᾤκησε πολὺν χρόνον ἐν τῇ Δημοσθένους οἰκίᾳ. *Habitauit diu in Demoſthenis domo.*

In paſſiuo.

Iſocr. De pace, φαμὲν τὴν πόλιν πρότερον οἰκισθῆναι τῶν ἄλλων. *Dicimus ciuitatem illam prius inhabitatam ſiue conditam, quam reliquas.*

ἡ οἰκουμένη. Terrarum orbis.

Demoſt. πᾶσα ἡ οἰκουμένη μεστὴ γέγονε προδοτῶν. *Totus orbis refertus eſt proditoribus.*

2. κατοικεῖν.

κατοικεῖν
ἐν τῇ χώρᾳ. In regione habitare. Iſocr.
Hebr. 11. ἐν σκηναῖς κατοικήσας. *In tabernaculis habitare.*
ἐπὶ τῆς γῆς. In terra habitare. Apocal. 11. cap.
ταύτην τὴν γῆν Hanc terram inhabitare. Plutarch.
ἐκεῖ. Ibi habitare.

Iſocr. τῶν Ἑλλήνων πολλοὺς ἂν ἴδοις ἐκεῖ κατοικοῦντας, οὐκ ἀδόξους ἄνδρας. *Græcorum multos videas illic habitare, non obſcuros viros.*

πόλιν ϗ νήσους.

Iſocrat. Κᾶρες τὰς νήσους τῶν Ἑλλήνων κατῴκουν. *Cares inſulas Græcorum inhabitabant.*

In paſſiuo.

Demoſth. πόλιν τινὰ κατοικεῖσθαι. *Vrbem aliquam habitari.*

Lucian. κατοικούμεναι νῆσοι. *Inſulæ, quæ habitantur & incoluntur.*

ADIVNCTA.

¶ *Habitare, vel non.*

οἰκῶ ἐνταῦθα ἐκ μειρακίου, Demoſteh. hîc iam inde ab adoleſcentia habito.

τὴν πλησίον κώμην οἰκεῖν, Lucian. in propinquo vico ædes habere.

χωρία ἠρημωμένα ὄντα ὑπὸ τῶν πολέμων, idem. loca ob bellicas calamitates vaſta, ac deſerta.

3. συνοικεῖν.

Demoſthenes, ἐνιαυτὸν συνοικεῖν γυναικί. *Annum cohabitare mulieri.*

οἱ συνοικοῦντες. Contubernales, vel, Qui in eadem domo habitant. Plutarch.

οἴκοι / ἔνδον } Domi, Intus, Intra ædes. *Dedans, En la maiſon.*

Plutarch οἷς οὐδὲν ἔστιν οἴκοι χρηστόν, ἐν ἀγορᾷ διατρίβουσι. *Quibus nihil boni domi eſt, illi in foro commorantur.*

Demoſth. οἴκοι κρύπτειν ἑαυτόν. *Domi ſe abdere, vel abſcondere.*

Pro κρύπτειν, *Plutarch. vſurpat* καταδύπτειν *in eadem ſignificatione.*

Demoſth. ἦλθον ἐπὶ τὴν οἰκίαν Θεοφήμου, κατέλαβον δὲ αὐτὸν οὐκ ἔνδον ὄντα. *Veni ad ædes Theophemi, ipſum autem non inueni domi, vel intus.*

Idem, τῆς ἀδελφῆς ἔτι ἔνδον οὔσης τότε. *Cum domi ſoror tunc adhuc eſſet.*

Idem, οἱ τῆς νυκτὸς μένοντες οὐδὲν πάσχουσι. *Qui noctu domi manent, nihil mali patiuntur.*

οἴκαδε { ἐλθεῖν / ἐπανελθεῖν } Domum redire. *Retourner à la maiſon, S'en reuenir chez ſoy.*

τὰ οἴκοι πωλεῖν. Rem familiarem vendere. Demoſth.

τὰ οἴκοι ἑαυτῷ ποιεῖν ἱκανά. Rem familiarem, quæ ſibi ſufficiat, parare. Plato Polit. 2.

Significat & τὰ οἰκεῖα, item, τὰ ἐν οἰκίᾳ Rem familiarem, vel, res domeſticas.

¶ Domi militiæque vnà viximus, id eſt, ἐν οἰκίᾳ, καὶ ἐν πολέμῳ συμβεβιώκαμεν. Demoſth.

Ire, Valere, Ingredi, Incedere, Accedere, Ambulare.

βαδίζειν.

βαδίζειν.

Ingredi, Incedere Ire (abſolutè) vt,

τετρωμένος, καὶ βαδίζειν οὐ δυνάμενος. Vulneratus & incedere non valens.

ἐπὶ τὸ βῆμα. Ire ad ſuggeſtum, Demoſth.

ἐπί τινα. Ire ad aliquem. Demoſth.

πρὸς οἰκίαν. Ire domum. Plutarch.

μακρὰν ὁδὸν καὶ ἐφόδια ἀναλίσκειν. Longam viam ire, vel longum iter facere & viatica conſumere. Demoſth.

ὁδόν. Iter ingredi, iter facere.

Cebes Theban. δεικνύει ποίαν ὁδὸν αὐτοὺς δεῖ βαδίζειν. Oſtendit quam viam ipſos ingredi oporteat. Sic βαδίζειν τὴν αὐτὴν ὁδόν. Demoſth.

πεζῇ. Pedibus proficiſci, Pedeſtri itinere proficiſci. Xenop.

δεῦρο. Huc ire.

Ariſtoph. δεῦρο βάδιζε. Huc ades.

πρόσθεν. Procedere.

ὄπισθεν. Sequi: vt,

Demoſth. ὅτε ἐκφέρουσι τὸν ἀποθανόντα, οἱ μὲν ἄνδρες βαδίζουσι πρόσθεν, αἱ δὲ γυναῖκες ὄπισθεν. Cum defunctum efferunt viri præcedunt, mulieres vero ſequuntur.

βαδιστέον.

Epictet. ὥσπερ τοῖς σκέλεσιν, οὕτω καὶ ταῖς ἐλπίσι πρὸς τὰ δυνατὰ βαδιστέον. Vt pedibus, ita & ſpebus ad poſſibilia eundum eſt.

¶ ἰέναι, I[illegible] ἀπιέναι Abire, Diſcedere ἐξιέναι, Exire.

Demoſth. εἰρήνη μὲν ἦν, ἀσφαλῶς δ' ἐξῆν ἰέναι. Pax erat, & ſine omni periculo ire licebat.

Iſocrat. ἐπειδὰν ἀπίωμεν, πάλιν ἐπιτιμῶσιν. Vbi abierimus, denuo cavillentur.

Plut. ἀπίασι τοῦ θεοῦ καταγνόντες.

οἴχεσθαι, Ire vel Abire, Exire, ἐξέρχεσθαι, ἐξελθεῖν.

Demoſth. οὐκ ἂν ἔφην ἀπελθεῖν. *Negaui me abiturum.*

Idem κληθέντες οὗτοι πρὸς Ξενόφρονα ᾤχοντο, ἐγὼ δ' οὐκ ἐπορεύθην. *Inuitati iſti ad Xenophronem abierunt, ego autem non iui.*

Idem, ἐκ τῆς πόλεως ἐξέρχεσθαι. *Ex ciuitate ire vel abire.*

εἰσέρχεσθαι vel εἰσελθεῖν εἰς τὸ δικαστήριον. Ingredi in curiam. Demoſth.

ἀπέρχεσθαι vel ἀπελθεῖν.

ἀπελθεῖν
- Abire (ſine adiectione) Demoſt.
- ἀνδρὸς (cum genitiua perſonæ) A viro abire, recedere. Demoſth.
- τῆς οἰκίας. Domo egredi. Demoſt.
- ἐκ τῆς ἐκκλησίας (cum præpoſ.) E concione abire. Iſoc.

Demoſth. καὶ καταλαμβάνει τοὺς ἄρχοντας ἐξιόντας, καὶ τὸν Στράτωνα ἀπιόντα. *Et offendit eos exeuntes & Stratonem iam profectum.*

Idem, σιωπῇ ἀπιόντες ᾤχοντο. *Clam diſceſſerunt. Vacante participio* ἀπιόντες.

ἰτέον & ἰτητέον, ἐξιτητέον.

Plat. 2. de Rep. ταύτῃ ἰτέον. *Hac via eundum eſt. Apud Ariſtoph.* ἰτητέον.

Xenoph. ἐξιτητέον εἰς ἀνθρώπους. *Prodeundum eſt in hominum cœtum.*

ἡμερησία ὁδὸς. Iter vnius diei.

ὁδὸς ἄγουσα πρὸς Μέγαρα. *Via ducens vel ferens Megaram. Pauſan.*

μηδαμόσε βαδίζειν. Nuſquam ire. Dem.

¶ Iter facere.

πορεύεσθαι.

πορεύεσθαι
- τοῖν ποδοῖν. (quod alias πεζεύειν dicitur) pedibus ire, pedibus iter facere. Xenoph.
- κατὰ γῆν. Terra iter facere. Thucyd.
- μακρὰν ὁδὸν. Longum iter conficere. Iſoc. ad Demon.
- διττὰς πορείας. Duplex iter facere Ariſt. de Sole.
- ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν. Trium dierum viam ſeu iter conficere, aut tridui viam.

ποιεῖσθαι μετὰ σπουδῆς. Feſtinanter iter facere. Herodian.

πορεύεσθαι

βραχεῖαν ποιεῖσθαι, & πορείας βραχείας ποιεῖσθαι. Breuia itinera conficere. Xenoph.

εἰς Πέρσας συσκευάζεσθαι. Profectionem ad Perſas parare. Xenoph.

κατὰ γῆν ὑπομένειν: vt,

Iſocrates ad Demonicum, αἰσχρὸν τοὺς νεωτέρους μηδὲ τὰς κατὰ γῆν πορείας ὑπομένειν. *Turpe eſt, iuuenes ne quidem terreſtria itinera ſufferre, vel ſuſcipere, ſcilicet diſcendi cauſa.*

τὴν εἱμαρμένην πορεύεσθαι. Ingredi iter ad mortem. & Plato.

διαπορεύεσθαι

τὴν πόλιν. Ire per vrbem. Plutarch. Plato.

διὰ τῆς χώρας. Iter facere per regionem. Ariſtot.

διέρχεσθαι χώραν Per regionem iter facere. Plutarc.

διοδεύειν

τὴν Ἰταλίαν. Iter facere per Italiam. Syneſ.

γῆν. Terram peragrare.

Syneſ. τοσαύτην γῆν διοδεύσας. *Tantam terram permenſus ſeu peragrans.*

2. ὁδοιπορεῖν.

Herodian. ὑπὸ νιφετοῖς καὶ χιόσιν ἀκαλύπτῳ κεφαλῇ ὡδοιπόρει. *Sub imbribus niualibus & niuibus aperto capite iter faciebat.*

Vbi obſerua, ἀκάλυπτον κεφαλὴν ſignificare, Apertum vel nudatum caput.

ὁ ὁδοιπόρος. Viator.

ὁδοιπορία vel πορεία. Profectio, Iter.

Herodian. ἀνύσας δὲ τὴν ὁδοιπορίαν *Cùm iter confeciſſet.*

ὁδοιπορικόν. Itinerarium.

ποιεῖσθαι πορείας εἴς τινα χώραν. Iter facere in regionem aliquam. Demoſt.

αἱ κατὰ γῆν πορείαι. Terreſtria itinera, Terreſtres profectiones. Demoſt. & Iſoc.

κατὰ γῆν ἢ ναυσὶν ἐλθεῖν πρός τινα. Terreſtri itinere, aut nauigio venire ad aliquem. Demoſth.

ἀπαντᾷν, συναντᾷν, ἀπαντιάζειν, ὑπαντιάζειν. Occurrere, Obuiam prodire, Obuiam fieri. Ponuntur vel abſolutè, vel cum caſu perſonæ: vt,

τοὺς ἀπαντῶντας προσαγορεύειν ἢ τῷ πλεῖν. *Obuios alloqui vel cadere. Iſocr.*

ἀντιάζειν τινί *Alicui obuiam procedere, &c.*

πεζεύειν.

Pedibus iter facere. Iſocr.

Pro

πεζεύειν

Pro quo & Demoſthenes dicit, πεζῇ βαδίζειν, vel πεζῇ πορεύεσθαι.

διὰ τῆς θαλάσσης. *Per mare ambulare. Dem. Phaler.*

Philo de vita Moſis, τοῦ ἔθνους ἀκινδύνως πεζεύοντος διὰ θαλάσσης. *Populo ſecurè & tuto per mare iter faciente.*

θάλασσαν. Per mare ambulare.

Quomodo dicit & Nazianzenus, πεζεύων τὸ πέλαγος, *de Chriſto.*

ὁδεύειν. Iter facere, Proficiſci.

Herodian. νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ὁδεύοντες ἐξ ἀνατολῶν εἰς Παίονας. *Dies noctéſque iter facientes ab oriente in Pannoniam.*

Æſopus, ὁδεύοντες ἐν τῇ ὁδῷ εἶπεν ὁ ὄνος τῷ ἵππῳ. *Cum iter facerent in via, ait aſinus equo.*

μετοικεῖν
- ἐκ τινὸς τόπου. Ex aliquo loco migrare. *Se remuer de lieu en autre.*
- εἰς ἄλλον τόπον. In alium loco migrare.

Iſocr. ἐκλιπόντες τὴν Ἀσίαν εἰς Μασσαλίαν ἀπῴκησαν. *Relicta Aſia in Maſſaliam migrarunt.*

ADIVNCTA.

¶ *Iter.*

δεῖ καθ' ἑτέραν ὁδὸν πορευθῆναι, Plato in polit. id eſt, πορεύεσθαι. ἠρώτων, ὅθεν πορεύοιτο, καὶ ὅποι βαδίζοι, Lucian. percontabar, vnde veniret, & quo proficiſceretur.

ἀφικόμενος οἷ ἐγὼ πορεύομαι, Plat. in Phæd. cùm eò quò proficiſcor, peruenero.

διαπορεύεσθαι, pro πορεύεσθαι, idem in epiſt. εἰς Συρακούσας διεπορευόμην, ᾠχόμην, Syracuſas contendebam.

ἀφικνεῖσθαι, idem ibid. ὅτε γὰρ κατ' ἀρχὰς εἰς Σικελίαν ἀφικόμην, cum primùm in Siciliam me contuli.

εἴ τις ὑμῶν εἰς Φερὰς ἀφῖκται, Demoſth. ſi quis veſtrûm Pheras aliquando profectus eſt.

ἐπειδὴ Ἀθήναζε οἴκοθεν ἐκ Κλαζομενῶν ἀφικόμεθα, Plat. in Parm. poſteaquam Clazomenis, patria domo Athenas venimus.

κατὰ Σκυθίας Ἀθήναζε ἀφίκετο ἐπιθυμίᾳ παιδείας ἑλληνικῆς. Luc.

ἀπαίρειν, abire. Herod. δῆλόν μοι πότε ἀπαίρειν κέκρικας εἰς Ἰταλίαν, fac ſciam, quonam tempore in Italiam abire conſtitueris.

διὰ Κιλικίας ὁδὸν ποιεῖσθαι, idem id eſt, πορεύεσθαι.

ἐπείπερ ἔτι πολὺ ἡμῖν τὸ λοιπὸν ὁδοῦ πρὸς τὸ ἄστυ, Luc. quandoquidem multum adhuc nobis ad vrbem reſtat viæ.

ἡγεῖσθαι τῆς ὁδοῦ, Luc. ἡγήσομαι ὑμῖν τῆς ὁδοῦ, dux itineris vobis exiſtam.

δυστυχεῖν

τῷ πολέμῳ. Aduerſa fortuna vti in bello, vel, Infortunatum eſſe propter bellum. Iſocr.

Syneſ. δυστυχοῦμεν οἷς εὐποροῦμεν. *Eo nomine infelices ſumus, quod abundamus.*

ἔν τινι. In aliqua re infelicem eſſe: vt,

Lucian. δυστυχῶ ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς. *In rebus amatoriis infortunatus ſum.*

περί τι. In aliqua re infelicem eſſe: vt,

Plutarch. δυστυχήσας περὶ τὴν μάχην. *In pugna aduerſa fortuna vſus. Qui male, infeliciter pugnauit.*

τι (cum accuſatiuo) vt,

Lucian. βούλομαι εἰπεῖν οὐχ ὅσα περὶ τοὺς ἔρωτας ἐδυστύχησεν. *Dicere volo, non quæcunque in amoribus expertus ſit infortunia.*

ταλαιπωρεῖν

τινά (tranſitiue) Calamitatibus afficere aliquem, In miſerias coniicere, Affligere.

Iſocr. ὁ πόλεμος πάντα τρόπον τεταλαιπώρηκεν ἡμᾶς. *Bellum nos omnibus modis afflixit, vel etiam fatigauit.*

ὑπαιθρίοις χειμῶσι καὶ ὄμβροις. Vexari imbribus, &c. Gregor. *Sic & Thucyd. loquitur.*

Vexari, Affligi, Ærumnas perferre, ſuſtinere. Demoſt.

In paſſiuo.

Iſocr. ad Philipp. ὁρᾷς δ' ὡς τεταλαιπώρηνται διὰ τὸν πόλεμον. *Vides quomodo afflicti ſint propter bellum.*

Idem, τοῖς τεταλαιπωρηθεῖσι μηδὲν ἐξεῖναι διαπράξασθαι.

Demoſt. τῷ μήκει τοῦ πολέμου ταλαιπωρεῖσθαι. *Diuturnitate belli affligi.*

3. ἀτυχεῖν.

ἀτυχεῖν

ἐν ταῖς πράξεσι. In actionibus infelicem eſſe: vt,

Iſocr. πολλάκις ἐν ταῖς αὐταῖς πράξεσι καὶ οἱ φρόνιμοι ἀτυχοῦσι, καὶ οἱ ἀνόητοι κατορθοῦσι. *Sæpe in iiſdem actionibus ſapientes infelices ſunt, & ſtulti item feliciter gerunt. Vbi nota* ἀτυχεῖν *&* κατορθοῦν *inter ſe opponi.*

πολλά (cum accuſatiuo) In multis rebus infeliciter agere: vt,

Syneſ. epiſt. 10. ἀτυχῶ καὶ πολλὰ καὶ ὅσα ἄνθρωπος ἀτυχῆσαι δύναται. *In multis rebus miſer & calamitoſus ſum, in quibus homo calamitoſus eſſe poteſt.*

τὰ περὶ τὸν πόλεμον. Infeliciter bellum gerere. Iſocr. in epiſt. ad Philipp.

ἐν ναυμαχίᾳ. In prælio nauali infeliciter rem gerere, ibid.

ἐν ἀκράτῳ διατρίβειν εὐδαιμονίᾳ. Phil. in mera, id eſt, ſumma felicitate verſari.

πέραν ὅρων παρελθεῖν τῆς ἀνθρωπίνης εὐδαιμονίας, idem. humanæ felicitatis terminos præterire.

πολλῇ τινὶ εὐτυχίᾳ ἔοικα κεχρῆσθαι, Plat. in Mem.

¶ Deſipere, Inſanire.

παραφρονεῖν
κακῶς φρονεῖν
ληρεῖν
ἀποληρεῖν
μαίνεσθαι
μελαγχολᾶν

} Deſipere, Delirare, Inſanire. *Eſtre hors du ſens, Folaſtrer.*

Iſocr. παραφρονεῖν διὰ τὸ γῆρας, ἢ παντάπασι ληρεῖν. *Senio deſipere aut prorſus delirare. Vbi vides, plus eſſe* ληρεῖν, *quàm* παραφρονεῖν.

Demoſth. ἐὰν δείξῃ πέντε, ἐγὼ ληρεῖν ὁμολογῶ. *Si demonſtrauerit quinque, ego fatebor me delirare.*

Idem, ἀπελήρησέ τι καὶ διήμαρτε. *Delirauit & fruſtratus eſt.*

Idem, ἀνάγκη σε μαίνεσθαι ὁμολογεῖν, εἰ τοῦτο φήσεις. *Neceſſe vt inſanire te fatearis, ſi hoc dicis.*

Philemon. μαινόμεθα πάντες, ὅταν ὀργιζόμεθα. *Inſanimus omnes, cùm irati ſumus.*

Demoſth. μελαγχολᾶν δοκεῖς ἅπασι τοῖς γνωρίμοις τῇ προαιρέσει τοῦ βίου. *Inſanire videris omnibus familiaribus hoc vitæ inſtituto.*

μανία, ἄνοια, ἀφροσύνη, ἀπόνοια, παράνοια, *Inſania, Dementia, Delirium.*

Demoſt. μανία ἐστιν, ὑπὲρ δύναμιν τι ποιεῖν. *Inſania eſt, ſupra vires aliquid conari.*

Idem, ἡ ἄνοια πολλῶν κακῶν πολλοῖς αἰτία γίγνεται, *Amentia multis multorum malorum cauſa exiſtit.*

¶ Ineſſe, Inſitum eſſe.

τοῦτο { σοι { ἐγγίνεται
ὑπάρχει
πρόσεστι
ἔν σοι ἔνεστι.

} Hoc tibi ineſt, Hoc tibi inſitum eſt. *C'eſt à faire à toy, Tu en as la charge.*

Lucian. τὸ φιλόκαινον, καὶ τὸ ἀψίκορον, πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει. *Amor nouitatis, & faſtidium rerum præſentium, omnibus hominibus natura ineſt.*

Demoſt. τοῦτο πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις φύσει ὑπάρχει. *Hoc omnibus hominibus natura inſitum eſt.*

Idem ἃ σοὶ καὶ τῷ σῷ γένει πρόσεστιν, οὐκ ἐμοί. *Qui tibi (Aeſchini) & tuo generi inſunt, non mihi, Vel non in me.*

Ariſtot. οὐδεμία τῶν ἀρετῶν ἠθικῶν φύσει ἡμῖν ἐγγίνεται. *Nulla Virtutum moralium nobis ineſt natura.*

Iſocr. μείζω λέγει τῶν ἐκείνῳ προσόντων. *Maiora narrat quàm in eo ſunt.*

Idem, τοιαῦται βραδυτῆτες ἐν ταῖς πράξεσι τοῦ βασιλέως ἔνεισι. *Tales tarditates negotiis regis ineſſe ſolent.*

¶ Inſidiari, Inſidias ſtruere, Inſidioſè moliri.

ἐπιβουλεύειν.

ἐπιβουλεύειν

Inſidiari (abſolutè) vt,

Iſocr. μηδὲν ἧττον φοβεῖσθαι τοὺς φυλάττοντας, ἢ τοὺς ἐπιβουλεύοντας. *Non minus metuere tutores, quam illos, qui inſidiantur.*

τινὶ θάνατον. Inſidioſè alicui mortem moliri ſeu ſtruere. Herod. & Andocides.

τοῖς Θηβαίοις. Thebanis inſidias ſtruere. Iſocr.

τῇ ἀρχῇ, Imperio inſidiari. Iſocr.

ἀποχώρησιν. (cum accuſatiuo) Furtiuam abitionem moliri. Thucyd. Demoſt.

εἰ γὰρ ἕν, ὧν ἐπεβούλευσε, κατώρθωσεν, ἁπάντων ἂν ἀπεστερούμην ἐγώ. *Si enim Vnum ex iſtis, quæ inſidioſe moliebatur, rectè geſſiſſet, ego omnibus rebus priuatus eſſem.*

Idem, κακὸς κακῶς ἀπώλετο, ἃ τοὺς ἄλλους ἐπεβούλευε ποιῆσαι, ταῦτα παθὼν αὐτός. *Malus male perijt, ſuis ipſe inſidiis, quas in alios inſtruxerat, oppreſſus. Vbi nota infinitiuum* ἃ ἐπεβούλευε ποιῆσαι. *Ad eundem idem inquit,* ἐπιβουλεύων τὸν Πορσίναν ἀνελεῖν. *Inſidioſè Volens Porſenam interficere.*

In paſſiuo.

Demoſt. De falſa legat. παρ' ὅλην τὴν πρεσβείαν ὑπό σου τοιαῦτα ἐπιβεβουλευμένος. *In tota legatione huiuſmodi inſidiis a te petitus.*

Suidas de Solone, ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ Πεισιστράτου, ἀπεδήμησεν ἐν Κιλικίᾳ. *Inſidiis petitus à Piſiſtrato, profectus eſt in Ciliciam.*

Iſocr. αὐτοὶ διὰ χρήματα ἐπεβουλεύοντο. *Illi propter opes inſidiæ ſtruebantur.*

Idem, ἐπιβουλευόμενοι τὴν ὁδὸν ὁμοίως διεπορεύθησαν. *Totum iter inſidiis circumuenti perrexerunt.*

ἐπιβουλεύεσθαι ἐπιβουλαῖς: vt,

Chryſ. μυρίαις ἐπιβουλευθεὶς ἐπιβουλαῖς *Infinitis inſidiis circumuentus.*

Ex inſidiis, vel per inſidias occiſus eſt, ἐπιβουλευθεὶς ἀνῃρέθη, Herodian.

2. λοχᾶν.

Plutarch. τότε δὴ συνδραμόντες πάντες οἱ λοχῶντες ἐκείνῳ, συνέλαβον αὐτόν. *Tunc concurrentes omnes, qui in inſidiis diſpoſiti erant, vna cum illo comprehenderunt illum.*

Lucian. ἀλλ' ὥσπερ οἱ λοχῶντες, ἐξ ἀφανοῦς ποθὲν τοξεύων.

3. ἐνεδρεύειν.

ἐνεδρεύειν
Inſidiari (abſolutè) vt,
Herodian. lib. 3. ἐνεδρεύων προσεῖπεν αὐτοκράτορα. *Compoſitò dolo ſalutabat Imperatorem.*
τινά. alicui inſidiari Luc. cap. 11.
Demoſth. ἐνεδρεύειν καὶ ἐξαπατᾶν τινά. *Ex inſidiis aggredi & fallere aliquem.*
θήραν. Inſidiari venationi. Eccleſ. 27.

In paſſiuo.

Xenoph τὰ δὲ τῶν ζώων ποτὲ ἐνεδρεύεται. *Quibuſdam animalibus potiùs inſidiæ ſtruuntur.*

Plutarch. Βίας ἐνεδρευθεὶς ὑπὸ Ἰφικράτους. *Bias inſidiis ab Iphicrate circumuentus.*

ἐνέδρας
θέσθαι τινί. Inſidias parare vel tendere alicui: vt,
Plutarh. in Romul. ἐνέδρας θέμενος αὐτοῖς *Struens ipſis inſidias.*
καθίζειν τινί. Moliri vel parare alicui inſidias: vt,
Plut. in Public. καθίσαντες ἐνέδρας τοῖς ἄγουσι τοὺς παῖδας. *Struentes inſidias illis, qui pueros adducunt.*
ποιεῖσθαι τινι. Inſidias alicui ſtruere. Lucian.

ἐξ ἐνέδρας συλληφθῆναι. Ex inſidiis capi: vt,

Plut. Ἆγις ἐξ ἐνέδρας συλληφθείς. *Agis ex inſidiis captus.*

ἐπίβουλος
ὁ ἐπιβουλεύων } Inſidiator, Homo inſidioſus. Demoſth.

πραγματεύεσθαι καὶ μηχανᾶσθαί τι ἐπὶ τὴν πόλιν. Aliquid moliri & machinari contra ciuitatem. Demoſth.

ADIVNCTA.

τὴν ἐπιβουλὴν καὶ ἐνέδρας συντεθεῖσθαι κατ' αὐτοῦ ὑμῶν μοι καὶ φίλῳ

Lucian. ἀτενὲς ἑώρα ἐς με. *Intentis oculis me intuebatur.*

ἀναβλέπειν εἰς τὸν οὐρανόν. Oculos in cœlum tollere.

Xenoph. ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπεύξατο.

ἐπισκοπεῖν { τὴν φύσιν. Naturam inſpicere. Galen.
Curam agere, Inſpectorem & curatorem eſſe. 1. Pet. 5. cap. *Auoir le ſoing, la charge.*

ἐπισκοπή. Inſpectio, Viſitatio. σκοπιά. Specula.

ἐπισκοπεῖν
ἐπισκέπτεσθαι } Inuiſere, Viſitare, *Viſiter, aller voir.*

Iſocr. Panath. τῶν ἐπισκοπούντων τινές με. *Quidam ex illis, qui me inuiſere ſolebant, ætate nimirum & morbo confectum.*

Lucian. ἐπεσκόπει δέ με καὶ ἐθεράπευε. *Inuiſebat autem me & curabat.*

Demoſt. ἐπισκέψασθαί τινα ἀσθενοῦντα. *Viſere ægrotantem.*

Herodian ἐπισκεψάμενος τὸν νοσοῦντα.

Matth. cap. 25. ἠσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με. *Infirmus fui, & viſitaſtis me.*

ADIVNCTA.

τοὺς ἐν φυλακαῖς ἀόκνως ἐπισκέπτεσθαι, Suid. eos, qui in vinculis ſunt, impigre inuiſere.

ἐπισκεψόμενος ἀφίκετο, Luc. id eſt, ἵνα ἐπισκέψηται.

ἥκεις ἡμᾶς ἐποπτεύσων, & ἐποψόμενος, Gregor. inuiſendi noſtri cauſa venis.

ἐπισκεψόμενος ὅπως ἔχει ἐκ τραύματος, Xenoph. vt ſe ex vulnere habeat, inuiſurus.

¶ Incendere, Inflammare, Comburere, Exurere, Ardere.

δαίειν
καίειν
κατακαίειν
ἐμπρήθειν
ἅπτω
ἀνάπτω
ἐκκαίω
πιμπρᾶναι
καταπιμπρᾶναι } χώραν, οἰκίαν, ναούς. Incendere, Inflammare, comburere, incendiis vaſtare agrum, domum, templa, &c. *Embraſer, bruſler, vn champ, vne maiſon, vne Egliſe.*

ἐπιστρατεύειν ἐπί τινα χώραν, καὶ δαίειν αὐτήν. *Hoſtiliter aggredi aliquam regionem, & incendiis vaſtare eam Demoſt.*

Xenoph. καίοντες καὶ πορθοῦντες πολλῶν ἀγαθῶν μεστὰς οἰκίας. *Incendentes & vaſtantes multis bonis refertas domos.* καίειν πῦρ. *Accendere ignem.* τὴν ἐπιστολὴν ταύτην κατάκαυσον. *Hanc epiſtolam combure. Plato in epiſt.* ἐνεπρήσατε τὰ προάστεια. *Incendiſtis ſuburbia.* πιμπράναι τὰ βασίλεια καὶ διαφθείρειν. *Incendere regiam domum, & perdere. Plutarch. Alexandro* κατεπίμπρασαν τὰς οἰκίας. *Facibus iniectis inflammabant & comburebant domos. Plutarch Camillo. Demoſt.* καὶ τὰ γέῤῥα ἐνεπίμπρασαν. *Et tegumenta incenderunt.*

In paſſiuo.

Epigram. Ζηνογένους οἶκος κατεκαίετο. *Zenogenis domus ardebat, ſeu conflagrabat incendio.*

Exod. 3. καὶ ὁρᾷ ὅτι ὁ βάτος καίεται πυρὶ, ὁ δὲ βάτος οὐ κατεκαίετο. *Et videt quod rubus ardebat igne, at rubus non comburebatur.*

Ariſtophanes. ἐν ἀγορᾷ τοῖς θεοῖς δᾷς καίεται *In foro diis tæda ardet.*

Luc. τῇ μὲν ἀριστερᾷ δᾷδα καιομένην ἔχουσα. *In ſiniſtra manu facem ardentem habens.*

Xenoph. καὶ τῷ γείτονι βούλει ἀρέσκειν ἵνα πῦρ ἐκκαίῃ, ὅταν δέῃ. *Et vicino vis placere, vt ignem accendat, quando opus eſt.*

Ariſtoph. ἅπτε παῖ λύχνον *Accende puer lucernam.*

Luca cap 8.11.15 λύχνον ἅπτειν. *Lychnum accendere.*

Plato. φῶς ὁ θεὸς ἀνῆψεν. *Deus lumen accendit. Vbi de Solone loquitur*

Iſocr. τὰ ἐμπρησθέντα ἱερά. *Incenſa templa.* κατακεκαυμένη χώρα. *Regio exuſta ſiue combuſta.*

Plutarch. ἀλεκτρυὼν ἀλεκτρυόνος ἐπιβαίνων καταπίμπραται ζῶν. *Si gallus in gallum aſcendit, comburitur viuus.*

Dion. Chryſoſt. ἐμπεπρησμένης τῆς πόλεως καὶ πάντων ἀπολωλότων. *Incenſa ciuitate & omnibus perditis.*

ἅπτομαι, Accendor. Vnde ἔμπυρος, Accenſus. ἔμπυρος σφηνίσκος, Palus incenſus.

Plutarch. in Camillo. πῦρ ἀναπτόμενον ὑπὸ τῶν παρθένων. *Ignis à virginibus rurſus accenſus.*

λυχνεῖον
} Candelabrum. Ariſtoph. & Philo. *Vn Chandelier.*
λυχνία

φανός
} Laterna. *Vne lanterne.*
λυχνοῦχος

ἀπομύττειν τὸν λύχνον. *Lychnum emungere. Plutarch.*

σβεννύναι τὸν λύχνον. *Exſtinguere lychnum ſeu lucernam.*

Ariſtoph. τὸν λύχνον ἀποσβέσας ἡμῖν παρέξεται [illegible] οὐδέν.

Plutarch. Symp. 7. λύχνον οὐκ ἐσβέννυσαν. *Lychnum non exſtinxerunt.*

In paſſiuo.

Xenoph. αὕτη μὲν δὴ ἡ παρρησία οὕτως ἐσβέσθη.

¶ Incolere vrbes, Habitare, Inhabitare.

οἰκεῖν.

οἰκεῖν

πόλιν (cum accuſatiuo) Vrbem incolere. Iſocr.

πόλιν ἀσφαλῶς / μετὰ πολλῆς ἀσφαλείας / ἀδεῶς } Tutò, in magna tranquillitate. Sine metu, in vrbe habitare.

ἐν τῷ ἄστει. In vrbe habitare.

Demoſth. οἱ ἐν τῷ ἄστει οἰκοῦντες. *Qui in Vrbe habitant.*

ἐν πολίταις χρηστοῖς. Habitare inter ciues probos. Plato.

ἐν βαρβάροις. Inter barbaros habitare. Xenoph.

οἰκίαν / ἐν οἰκίᾳ } In domo habitare, Domum inhabitare, *Nota & Vſitata ſunt.*

Athen. Διογένης οἰκίαν οἰκῶν ἐν ᾗ πρότερον ᾤκησαν ἄλλοι. *Diogenes habitans in domo, in qua antea habitauerant alij.*

Aeſchines, ᾤκησε πολὺν χρόνον ἐν τῇ Δημοσθένους οἰκίᾳ. *Habitauit diu in Demoſthenis domo.*

In paſſiuo.

Iſocr. De pace, φαμὲν τὴν πόλιν πρότερον οἰκισθῆναι τῶν ἄλλων. *Dicimus ciuitatem illam prius inhabitatam ſiue conditam, quam reliquas.*

ἡ οἰκουμένη. Terrarum orbis.

Demoſt. πᾶσα οἰκουμένη μεστὴ γέγονε προδοτῶν. *Totus orbis refertus eſt proditoribus.*

2. κατοικεῖν.

κατοικεῖν

ἐν τῇ χώρᾳ. In regione habitare. Iſocr.

Hebr. 11. ἐν σκηναῖς κατοικήσας. *In tabernaculis habitare.*

ἐπὶ τῆς γῆς. In terra habitare. Apocal. 11. cap.

ταύτην τὴν γῆν Hanc terram inhabitare. Plutarch.

ἐκεῖ. Ibi habitare.

Iſocr. τῶν Ἑλλήνων πολλοὺς ἂν ἴδοις ἐκεῖ κατοικοῦντας, οὐκ ἀδόξους ἄνδρας. *Græcorum multos videas illic habitare, non obſcuros viros.*

πόλιν καὶ νήσους.

Iſocrat Κᾶρες τὰς νήσους τῶν Ἑλλήνων κατῴκουν. *Cares inſulas Græcorum inhabitabant.*

In paſſiuo.

Demoſth. πόλιν τινὰ κατοικεῖσθαι. *Vrbem aliquam habitari.*

Lucian. κατοικούμεναι νῆσοι. *Inſula, quæ habitantur & incoluntur.*

ADIVNCTA.

¶ *Habitare, vel non.*

οἰκῶ ἐνταῦθα ἐκ μειρακίου, Demoſteh. hîc iam indeabadoleſcentia habito.

τὴν πλησίον κώμην οἰκεῖν, Lucian. in propinquo vico ædes habere.

χωρία πανέρημα ὄντα ὑπὸ τῶν πολέμων, idem. loca ob bellicas calamitates vaſta, ac deſerta.

3. συνοικεῖν.

Demoſthenes, ἐνιαυτὸν συνοικεῖν γυναικί. *Annum cohabitare mulieri.*

οἱ συνοικοῦντες. Contubernales, vel, Qui in eadem domo habitant. Plutarch.

οἴκοι
ἔνδον } Domi, Intus, Intra ædes. *Dedans, En la maiſon.*

Plutarch οἷς οὐδὲν ἔστιν οἴκοι χρηστόν, ἐν ἀγορᾷ διατρίβουσι. *Quibus nihil boni domi eſt, illi in foro commorantur.*

Demoſth. οἴκοι κρύπτειν ἑαυτόν. *Domi ſe abdere, vel abſcondere.*

Pro κρύπτειν, *Plutarch. vſurpat* κατακρύπτειν *in eadem ſignificatione.*

Demoſth. ἦλθον ἐπὶ τὴν οἰκίαν Θεοφήμου, κατέλαβον δ᾽ αὐτὸν οὐκ ἔνδον ὄντα. *Veni ad ædes Theophemi, ipſum autem non inueni domi, vel intus.*

Idem, τῆς ἀδελφῆς ἔτ᾽ ἔνδον οὔσης τότε. *Cum domi ſoror tunc adhuc eſſet.*

Idem, οἱ τῆς νυκτὸς μένοντες οὐδὲν πάσχουσι. *Qui noctu domi manent, nihil mali patiuntur.*

οἴκαδε { ἐλθεῖν
ἐπανελθεῖν } Domum redire. *Retourner à la maiſon, S'en reuenir chez ſoy.*

τὰ οἴκοι πωλεῖν. Rem familiarem vendere. Demoſth.

τὰ οἴκοι ἑαυτῷ ποιεῖν ἱκανά. Rem familiarem, quæ ſibi ſufficiat, parare. Plato Polit. 2.

Significat & τὰ οἰκεῖα, item, τὰ ἐν οἰκίᾳ Rem familiarem, vel, res domeſticas.

¶ Domi militiæque vnà viximus, id eſt, ἐν οἰκίᾳ, καὶ ἐν πολέμῳ συμβεβιώκαμεν. Demoſth.

Ire, Valere, Ingredi, Incedere, Accedere, Ambulare.

βαδίζειν.

βαδίζειν

Ingredi, Incedere Ire (abſolutè) vt,

τετρωμένος, καὶ βαδίζειν οὐ δυνάμενος. Vulneratus & incedere non valens.

ἐπὶ τὸ βῆμα. Ire ad ſuggeſtum. Demoſth.

ἐπί τινα. Ire ad aliquem. Demoſth.

πρὸς οἰκίαν. Ire domum. Plutarch.

μακρὰν ὁδὸν καὶ ἐφόδια ἀναλίσκειν. Longam viam ire, vel longum iter facere & viatica conſumere. Demoſth.

ὁδόν. Iter ingredi, iter facere.

Cebes Theban. δείκνυσι ποίαν ὁδὸν αὐτοὺς δεῖ βαδίζειν. Oſtendit quam viam ipſos ingredi oporteat. Sic βαδίζειν τὴν αὐτὴν ὁδόν. Demoſth.

πεζῇ. Pedibus proficiſci, Pedeſtri itinere proficiſci. Xenop.

δεῦρο. Huc ire.

Ariſtoph. δεῦρο βάδιζε. Huc ades.

προελθεῖν. Procedere.

ὄπισθεν. Sequi: vt,

Demoſth. ὅταν ἐκφέρωσι τὸν ἀποθανόντα, οἱ μὲν ἄνδρες βαδίζουσι πρόσθεν, αἱ δὲ γυναῖκες ὄπισθεν. Cum defunctum efferunt viri præcedunt, mulieres vero ſequuntur.

βαδιστέον.

Epictet. ὥσπερ τοῖς σκέλεσιν, οὕτω καὶ ταῖς ἐλπίσι πρὸς τὰ δυνατὰ βαδιστέον. Vt pedibus ita & ſpebus ad poſſibilia eundum eſt.

¶ ἰέναι, I . . ἀπιέναι Abire, Diſcedere ἐξιέναι, Exire.

Demoſth. εἰρήνη μὲν ἦν, ἄπασα δ' ἀσφάλεια ἰέναι. Pax erat, & ſine omni periculo ire licebat.

Iſocrat. ἐπειδὰν ἀπίωμεν, πάλιν ἐπιτιμῶμεν. Vbi abierimus, denuo cauillentur.

Plutarch.

Plut. ἀπίασι τοῦ θεοῦ καταγνόντες.

οἴχεσθαι, Ire vel Abire, Exire, ἐξέρχεσθαι, ἐξελθεῖν.

Demoſth. οὐκ ἂν ἔφη ἀπελθεῖν. *Negauit me abiturum.*

Idem κληθέντες οὗτοι πρὸς Ξενόφρονα ᾤχοντο, ἐγὼ δ᾽ οὐκ ἐπορεύθην. *Inuitati iſti ad Xenophronem abierunt, ego autem non iui.*

Idem, ἐκ τῆς πόλεως ἐξέρχεσθαι. *Ex ciuitate ire vel abire.*

εἰσέρχεσθαι vel εἰσελθεῖν εἰς τὸ δικαστήριον. Ingredi in curiam. Demoſth.

ἀπέρχεσθαι vel ἀπελθεῖν.

ἀπελθεῖν,
- Abire (ſine adiectione) Demoſt.
- ἀνδρὸς (cum genitiua perſonæ) A viro abire, recedere. Demoſth.
- τῆς οἰκίας. Domo egredi Demoſt.
- ἐκ τῆς ἐκκλησίας (cum præpoſ.) E concione abire. Iſoc.

Demoſth. καὶ καταλαμβάνει τοὺς ἄρχοντας ἐξιόντας, καὶ τὸν Στράτωνα ἀπιόντα. *Et offendit eos exeuntes & Stratonem iam profectum.*

Idem, σιωπῇ ἀπιόντες ᾤχοντο. *Clam diſceſſerunt. Vacante participio* ἀπιόντες.

ἰτέον & ἰτητέον, ἐξιτητέον.

Plat. 2. de Rep. ταύτῃ ἰτέον. *Hac via eundum eſt. Apud Ariſtoph.* ἰτητέον.

Xenoph. ἐξιτητέον εἰς ἀνθρώπους. *Prodeundum eſt in hominum cœtum.*

ἡμερησία ὁδὸς. Iter vnius diei.

ὁδὸς ἄγουσα πρὸς Μέγαρα. *Via ducens vel ferens Megaram. Pauſan.*

μηδαμόσε βαδίζειν. Nuſquam ire. Dem.

¶ Iter facere.

πορεύεσθαι.

πορεύεσθαι
- τοῖν ποδοῖν. (quod alias πεζεύειν dicitur) pedibus ire, pedibus iter facere. Xenoph.
- κατὰ γῆν. Terra iter facere. Thucyd.
- μακρὰν ὁδὸν. Longum iter conficere. Iſoc. ad Demon.
- διττὰς πορείας. Duplex iter facere Ariſt. de Sole.
- ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν. Trium dierum viam ſeu iter conficere, aut tridui viam.

ποιεῖσθαι μετὰ σπουδῆς. Feſtinanter iter facere. Herodian.

πορεία

βραχείας ποιεῖσθαι, & πορείας βραχείας ποιεῖσθαι. Breuia itinera conficere. Xenoph.

εἰς Πέρσας συσκευάζεσθαι. Profectionem ad Perſas parare. Xenoph.

κατὰ γῆν ὑπομένειν: vt,

Iſocrates ad Demonicum, αἰσχρὸν τοὺς νεωτέρους μηδὲ τὰς κατὰ γῆν πορείας ὑπομένειν. *Turpe eſt, iuuenes ne quidem terreſtria itinera ſufferre, vel ſuſcipere, ſcilicet diſcendi cauſa.*

τὴν εἱμαρμένην πορεύεσθαι. Ingredi iter ad mortem. & Plato.

διαπορεύεσθαι

τὴν πόλιν. Ire per vrbem. Plutarch. Plato.

διὰ τῆς χώρας. Iter facere per regionem. Ariſtot.

διέρχεσθαι χώραν Per regionem iter facere. Plutarc.

διοδεύειν

τὴν Ἰταλίαν. Iter facere per Italiam. Syneſ.

γῆν. Terram peragrare.

Syneſ. τοσαύτην γῆν διοδεύσας. *Tantam terram permenſus ſeu peragrans.*

2. ὁδοιπορεῖν.

Herodian. ὑπὸ νιφετοῖς καὶ χιόσιν ἀκαλύπτῳ κεφαλῇ ὡδοιπόρει. *Sub imbribus niualibus & niuibus aperto capite iter faciebat.*

Vbi obſerua, ἀκάλυπτον κεφαλὴν ſignificare, Apertum vel nudatum caput.

ὁ ὁδοιπόρος. Viator.

ὁδοιπορία vel πορεία. Profectio, Iter.

Herodian. ἀνύσας δὲ τὴν ὁδοιπορίαν *Cum iter confeciſſet.*

ὁδοιπορικόν. Itinerarium.

ποιεῖσθαι πορείαν εἴς τινα χώραν. Iter facere in regionem aliquam. Demoſt.

αἱ κατὰ γῆν πορεῖαι. Terreſtria itinera, Terreſtres profectiones. Demoſt. & Iſoc.

κατὰ γῆν ἢ ναυσὶν ἐλθεῖν πρός τινα. Terreſtri itinere, aut nauigio venire ad aliquem. Demoſth.

ἀπαντᾶν, συναντᾶν, ἀπαντιάζειν, ὑπαντιάζειν. Occurrere, Obuiam prodire, Obuiam fieri. Ponuntur vel abſolutè, vel cum caſu perſonæ: vt,

τοὺς ἀπαντῶντας προσφωνεῖν ἢ τύπτειν. *Obuios alloqui vel cadere. Iſocr.*

ἀπαντιάζειν τινί. *Alicui obuiam procedere, &c.*

πεζεύειν.

¶ Pedibus iter facere. Iſocr.

Pro

πεζεύειν

Pro quo & Demosthenes dicit, πεζῇ βαδίζειν, vel πεζῇ πορεύεσθαι.

διὰ τῆς θαλάσσης. *Per mare ambulare. Dem. Phaler.*

Philo de vita Moſis, τοῦ ἔθνους ἀκινδύνως πεζεύοντος διὰ θαλάσσης. *Populo ſecurè & tuto per mare iter faciente.*

θάλασσαν. Per mare ambulare.

Quomodo dicit & Nazianzenus, πεζεύων τὸ πέλαγος, *de Chriſto.*

ὁδεύειν. Iter facere, Proficiſci.

Herodian. νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ὁδεύοντες ἐξ ἀνατολῶν εἰς Παίονας. *Dies noctéſque iter facientes ab oriente in Pannoniam.*

Æſopus, ὁδεύοντες ἐν τῇ ὁδῷ εἶπεν ὁ ὄνος τῷ ἵππῳ. *Cum iter facerent in via, ait aſinus equo.*

μετοικεῖν

ἐκ τινὸς τόπου. Ex aliquo loco migrare. *Se remuer de lieu en autre.*

εἰς ἄλλον τόπον. In alium loco migrare.

Iſocr. ἐκλιπόντες τὴν Ἀσίαν εἰς Μασσαλίαν ἀπῴκησαν. *Relicta Aſia in Maſſaliam migrarunt.*

ADIVNCTA.

¶ *Iter.*

δεῖ καθ' ἑτέραν ὁδὸν πορευθῆναι, Plato in polit. id eſt, πορεύεσθαι. ἠρώτων, ὅθεν πορεύοιτο, καὶ ὅποι βαδίζει, Lucian. percontabar, vnde veniret, & quo proficiſceretur.

ἀφικόμενος οἷ ἐγὼ πορεύομαι, Plat. in Phæd. cùm eo quò proficiſcor, peruenero.

διαπορεύεσθαι, pro πορεύεσθαι, idem in epiſt. εἰς Συρακούσας διαπορευόμην, ᾠχόμην, Syracuſas contendebam.

ἀφικνεῖσθαι, idem ibid. ὅτε γὰρ κατ' ἀρχὰς εἰς Σικελίαν ἀφικόμην, cum primùm in Siciliam me contuli.

εἴ τις ὑμῶν εἰς Φερὰς ἀφῖκται, Demoſth. ſi quis veſtrûm Pheras aliquando profectus eſt.

ἐπειδὴ Ἀθήναζε οἴκοθεν ἐκ Κλαζομενῶν ἀφικόμεθα, Plat. in Parm. poſteaquam Clazomenis, patria domo Athenas venimus.

ἐκ τῆς Σκυθίας Ἀθήναζε ἀφίκετο ἐπιθυμίᾳ παιδείας ἑλληνικῆς. Luc.

ἀπαίρειν, abire. Herod. δῆλον μοι ποίει ὅτε ἀπαίρειν κέκρικας εἰς Ἰταλίαν, fac ſciam, quonam tempore in Italiam abire conſtitueris.

διὰ Κιλικίας ὁδὸν ποιεῖσθαι, idem id eſt, πορεύεσθαι.

ἐπείπερ ἔτι πολὺ ἡμῖν τὸ λοιπὸν ὁδοῦ πρὸς τὸ ἄστυ, Luc. quandoquidem multum adhuc nobis ad vrbem reſtat viæ.

ἡγεῖσθαι τῆς ὁδοῦ, Luc. ἡγήσομαι ὑμῖν τῆς ὁδοῦ, dux itineris vobis exiſtam.

τῷ πολέμῳ. Aduerſa fortuna vti in bello, vel, Infortunatum eſſe propter bellum. Iſocr.

Syneſ. δυστυχοῦμεν οἷς εὐποροῦμεν. *Eo nomine infelices ſumus quod abundamus.*

ἔν τινι. In aliqua re infelicem eſſe: vt,

Lucian. δυστυχῶ ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς. *In rebus amatoriis infortunatus ſum.*

περί τι. In aliqua re infelicem eſſe: vt,

Plutarch. δυστυχήσας περὶ τὴν μάχην. *In pugna aduerſa fortuna vſus. Qui male, infeliciter pugnauit.*

τι (cum accuſatiuo) vt,

cian. βούλομαι εἰπεῖν οὐχ ὅσα περὶ τοὺς ἔρωτας ἐδυστύχησεν. *Dicere volo, uacunque in amoribus expertus ſit infortunia.*

τινὰ (tranſitiue) Calamitatibus afficere aliquem, In miſerias coniicere, Affligere.

Iſocr. ὁ πόλεμος πάντα τρόπον τεταλαιπώρηκεν ἡμᾶς. *Bellum nos omnibus modis afflixit, vel etiam fatigauit.*

ὑπαιθρίοις κρυμοῖς καὶ ὄμβροις. Vexari imbribus, &c. Gregor. *Sic & Thucyd. loquitur.*

Vexari, Affligi, Ærumnas perferre, ſuſtinere. Demoſt.

In paſſiuo.

cr. ad Philipp. ὁρᾷς δὲ ὡς τεταλαιπώρηνται διὰ τὸν πόλεμον. *Vides quo- i afflicti ſint propter bellum.*

em, τοῖς τεταλαιπωρηθεῖσι μηδὲν ἐξεῖναι διαπράξασθαι.

emoſt. τῷ μήκει τοῦ πολέμου ταλαιπωρεῖσθαι. *Diuturnitate belli affligi.*

3. ἀτυχεῖν.

ἐν ταῖς πράξεσι. In actionibus infelicem eſſe: vt,

Iſocr. πολλάκις ἐν ταῖς αὐταῖς πράξεσι καὶ οἱ φρόνιμοι ἀτυχοῦσι, καὶ οἱ ἀνόητοι κατορθοῦσι. *Sæpe in iiſdem actionibus ſapientes infelices ſunt, & ſtulti item feliciter gerunt. Vbi nota* ἀτυχεῖν *&* κατορθοῦν *inter ſe opponi.*

πολλά (cum accuſatiuo) In multis rebus infeliciter agere: vt,

Syneſ. epiſt. 10. ἀτυχῶ καὶ πολλὰ καὶ ὅσα ἄνθρωπος ἀτυχῆσαι δύναται. *In multis rebus miſer & calamitoſus ſum, in quibus homo calamitoſus eſſe poteſt.*

τὰ περὶ τὸν πόλεμον. Infeliciter bellum gerere. Iſocr. in epiſt. ad Philipp.

ἐν ναυμαχίᾳ. In prælio nauali infeliciter rem gerere, ibid.

ἐν ἀκράτῳ διαπαίζειν εὐδαιμονίᾳ. Phil. in mera, id eſt, ſumma felicitate verſari.

πέρα τῶν ὅρων παρελθεῖν τῆς ἀνθρωπίνης εὐδαιμονίας, idem. humanæ felicitatis terminos præterire.

πολλῇ τινὶ εὐτυχίᾳ ἔοικα κεχρῆσθαι, Plat. in Mem.

¶ Deſipere,Inſanire.

παραφρονεῖν
κακῶς φρονεῖν
ληρεῖν } Deſipere, Delirare, Inſanire. *Eſtre hors du ſens, Folaſtrer.*
ἀποληρεῖν
μαίνεσθαι
μελαγχολᾶν

Iſocr. παραφρονεῖν διὰ τὸ γῆρας, ἢ παντάπασι ληρεῖν. *Senio deſipere aut prorſus delirare. Vbi vides, plus eſſe* ληρεῖν, *quàm* παραφρονεῖν.

Demoſth. ἐὰν δείξῃ πέντε, ἐγὼ ληρεῖν ὁμολογῶ. *Si demonſtrauerit quinque, ego fatebor me delirare.*

Idem, ἀπολήρησέ τι καὶ διήμαρτε. *Delirauit & fruſtratus eſt.*

Idem, ἀνάγκη σε μαίνεσθαι ὁμολογεῖν, εἰ τοῦτο φήσεις. *Neceſſe vt inſanire te fatearis, ſi hoc dicis.*

Philemon. μαινόμεθα πάντες, ὅταν ὀργιζόμεθα. *Inſanimus omnes, cùm irati ſumus.*

Demoſth. μελαγχολᾶν δοκεῖς ἅπασι τοῖς γνωρίμοις τῇ προαιρέσει τοῦ βίου. *Inſanire videris omnibus familiaribus hoc vitæ inſtituto.*

μανία, ἄνοια, ἀφροσύνη, ἀπόνοια, παράνοια, *Inſania, Dementia, Delirium.*

Demoſt. μανία ἐστὶν, ὑπὲρ δύναμιν τι ποιεῖν. *Inſania eſt, ſupra vires aliquid conari.*

Idem, ἡ ἄνοια πολλῶν κακῶν πολλοῖς αἰτία γίγνεται, *Amentia multis multorum malorum cauſa exiſtit.*

¶ Ineſſe, Inſitum eſſe.

τοῦτο σοι ἐγγίνεται
ὑπάρχει } Hoc tibi ineſt, Hoc tibi inſitum eſt. *C'eſt à faire à toy, Tu en as la charge.*
πρόσεστι
ἔν σοι ἔνεστι.

Lucian. τὸ φιλόκαινον, καὶ τὸ ἀψίκορον, πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει. *Amor nouitatis, & faſtidium rerum præſentium, omnibus hominibus natura ineſt.*

Demoſt. τοῦτο πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις φύσει ὑπάρχει. *Hoc omnibus hominibus natura inſitum eſt.*

ἐπιβουλεύεσθαι ἐπιβουλαῖς: vt,

Chryſ. μυρίαις ἐπιβουλευόμενοι ἐπιβουλαῖς *Infinitis inſidiis circumuenti.*

Ex inſidiis, vel per inſidias occiſus eſt, ἐπιβουλευθεὶς αἱρεῖται, Herodian.

2. λοχᾶν.

Plutarch. τότε δὲ συνδραμόντες πάντες οἱ λοχῶντες ἐκεῖνον, συνέλαβον αὐτόν. *Tunc concurrentes omnes, qui in inſidiis diſpoſiti erant, vna cum illo comprehenderunt illum.*

Lucian. ἀλλ' ὥσπερ οἱ λοχῶντες, ἐξ ἀφανοῦς ποθὲν τοξεύων.

3. ἐνεδρεύειν.

ἐνεδρεύειν
Inſidiari (abſolutè) vt,
Herodian.lib.3. ἐνεδρεύων προσεῖπεν αὐτοκράτορα. *Compoſitò dolo ſalutabat Imperatorem.*
τινά. alicui inſidiari Luc.cap.11.
Demoſth. ἐνεδρεύειν καὶ ἐξαπατᾶν τινά. *Ex inſidiis aggredi & fallere aliquem.*
θήραν. Inſidiari venationi. Eccleſ.27.

In paſſiuo.

Xenoph τισὶ δὲ τῶν ζώων ποτῷ ἐνεδρεύεται. *Quibuſdam animalibus potu inſidiæ ſtruuntur.*

Plutarch. Βίας ἐνεδρευθεὶς ὑπὸ Ἰφικράτους. *Bias inſidiis ab Iphicrate circumuentus.*

ἐνέδρας
θέσθαι τινί. Inſidias parare vel tendere alicui: vt,
Plutarh.in Romul. ἐνέδρας θέμενος αὐτοῖς. *Struens ipſis inſidias.*
καθίζειν τινί. Moliri vel parare alicui inſidias: vt,
Plut. in Public. καθίσαντες ἐνέδρας τοῖς ἄγουσι τοὺς παῖδας. *Struentes inſidias illis, qui pueros adducunt.*
ποιεῖσθαι τινι. Inſidias alicui ſtruere. Lucian.

ἐξ ἐνέδρας συλληφθῆναι. Ex inſidiis capi: vt,

Plut. Ἆγις ἐξ ἐνέδρας συλληφθείς. *Agis ex inſidiis captus.*

ἐπίβουλος
ὁ ἐπιβουλεύων
} Inſidiator, Homo inſidioſus. Demoſth.

πραγματεύεσθαι καὶ μηχανᾶσθαι τι ἐπὶ τὴν πόλιν. Aliquid moliri & machinari contra ciuitatem. Demoſth.

A D I V N C T A.

τὴν ἐπιβουλὴν καὶ ἐνέδρας συντίθεται κατ' αὐτοῦ ὁμοῦ μοι καὶ φίλοι Lucian.

viro propinquo atque amico inſidias ſtruere.

ἐπιβουλῇ τἀδελφοῦ ἐδολοφονήθη, idem. fraternis inſidiis interfectus eſt.

ὑπανίστασθαι τῆς ἐνέδρας. Phil. GALL *ſortir de l'embuſcade.*

ἐξ ἐνέδρας ἀφνιδίως ἐπιτίθεσθαι, idem. ex inſidiis repentè aliquem adoriri.

ἐπιβουλὴν συνεστήσατο κατ' αὐτοῦ, vel, πεποίηται, Diod. id eſt, συντέθεικε, fabricatus eſt, parauit.

ἐπιβουλὴν συσκευάζειν, id eſt, συνίστασθαι, machinari.

ἐλοχήσαντο τὴν ἐπὶ δεῖπνον ὁδὸν, inſidias tetenderunt.

¶ Venari, Captare.

θηρεύειν.

θηρεύειν

Venari, Inſidias ſtruere [ſine adiectione] Plut.

ἀλώπεκας. Vulpes venari.

Plutarch. in Alexand. παίζων ἀλώπεκας ἐθήρευε καὶ ὄρνιθας,

ἡδονὰς τὰς μετὰ δόξης. Venari vel conſectari voluptates, quæ cum gloria coniunctæ ſint. Iſocr.

κέρδος. Captare lucrum.

τινά. [cum accuſatiuo perſonæ] Inſidiari alicui. Luc.

In paſſiuo.

Athen. κυνηγεῖ οἷον ὁ καλὸς Σωκράτης, ὑπ' αὐτῆς θηρεύεται. *Idem,* τεθηρευμένας ὑποτρίχου ἀκάνθας.

θηρᾶν.

θηρᾶν.

Venari [abſolutè] Xenoph.

τινά [cum accuſ. perſonæ] Captare aliquem.

Lucian. ἐθήρων αὐτὸν χεῖρας ἐκπετάσας. *Vſurpatur & θηρᾶσθαι pro θηρᾶν apud Iſoc.*

Syneſ. θηρώμενος τὴν ἀλήθειαν. *Indagans vel inquirens veritatem.*

Et paſſiuè: vt,

Xenoph. Ἀλκιβιάδης διὰ τὸ κάλλος ὑπὸ πολλῶν καὶ σεμνῶν γυναικῶν θηρώμενος. *Captatus, Metaphoricè. Laert.* ἀκούων δὲ τὸ μειράκιον, κατ' ὀλίγον ἐθηράθη. *Audiens hoc adoleſcens prope captus, vel potius illectus eſt.*

¶ Interrogare, Sciſcitari, Quærere.

ἐρωτᾶν.

ἐρωτάω

Interrogo, Quæro, Sciſcitor [ſine adiectione]

Xenoph. Pæd 2. ἢν ἐρωτᾷ, ὅπου εἰμί, λέγε τἀληθῆ ὅτι ἐπὶ τοῖς ὁρίοις. *Si interrogauerit, Vbi ſim, dic quod Verum eſt, me in finibus eſſe.*

σε, Interrogo te, Quæro ex te, Thucyd.

Demoſth. ἐρωτήσαιμι αὐτὸν ἡδέως. *Libenter ipſum interrogarem.*

σε τοῦτο (cum duplici accuſatiuo) De hoc te interrogo, Hoc ex te quæro: vt,

Plutarch. τοῦτό με οὐκ ἠρώτησας. *De hoc me non interrogaſti.*

τοῦτο Hoc quæro ſiue interrogo: vt,

Plut. πρὸς τί τοῦτο ἐρωτᾷς; *Cur hoc interrogas?*

δυσαπόκριτον. Quæro ad quod difficile reſponderi poteſt: vt,

Luci n. δυσαπόκριτον τοῦτο ἐρωτᾷς.

περὶ τούτου. De hoc interrogo, quæro. Idem.

εἰ τοῦτο ἔγραψας Quæro an hoc ſcripſeris. Plutarch.

πῶς δεῖ ποιεῖν. Interrogo quomodo agendum ſit. Xenoph.

In paſſiuo.

ἐρωτῶμαι τοῦτο. *Hoc interrogor, Hoc ex me quæritur.*

Xenoph. ὅσα αὐτὸς ὑπ᾽ ἄλλων ἠρωτᾶτο, ταχὺ ἀπεκρίνετο. *Quæcunque ab alijs interrogabatur, ſtatim ad illa reſpondebat.*

Diog Laert. Χίλων ἐρωτηθεὶς τίνι διαφέρουσιν οἱ πεπαιδευμένοι τῶν ἀπαιδεύτων, ἔφη, ἐλπίσιν ἀγαθαῖς. *Chilo interrogatus, qua re differrent periti ab imperitis, Bona, inquit ſpe.*

2. ἐπερωτάω.

Iſoc. in Archid. ὁ δὲ θεὸς περὶ ὧν ἐπηρωτήσαμεν, οὐκ ἀνεῖλε. *Apollo ad quæſtiones prapoſitas nihil reſpondit.*

3. διερωτάω.

Demoſth. οἱ διερωτῶντες ὑμᾶς ῥήτορες τί βούλεσθε; τί γράψω? *Sciſcitantes è Vobis oratores, quid cupitis? quid ſcribam?*

4. ἔρομαι, ἐπέρομαι.

Xenoph. ἤρετο, εἰ οὗτοι πολέμιοί εἰσι? *Interrogauit, nunquid hi hoſtes ſunt?*

Demoſth ἡδέως ἂν ἐροίμην αὐτόν. *Libenter ex eo quærerem.*

Idem. εἴ τις ἔροιτο Φίλιππον, εἰπέ μοι, &c. τοῦτ᾽ ἂν οἶμαι, φήσειε. *Si quis interrogaret Philippum, dic mihi, &c. hoc, Vt arbitror, reſponderet.*

Xenoph. Σωκράτης ἐπήρετο αὐτούς. *Socrates interrogabat eos.*

5. ζητεῖν.

ζητεῖν.

Quærere, Interrogare: vt,

Plato οὐκ ὀρθῶς ζητεῖτε. *Non rectè quæritis.*

περὶ τῶν μεγάλων ἀδικημάτων. De magnis iniuriis interrogare, quærere. Demoſth.

In paſſiuo ἐπιζητεῖσθαι.

Ariſtot. ἐπιζητεῖται πότερον ἐν ἀτυχίαις μᾶλλον δεῖ φίλων, ἢ ἐν εὐτυχίαις. *Quæritur vtrum in rebus aduerſis, amicis magis opus ſit, quam in proſperis.*

6. πυνθάνεσθαι.

πυνθάνεσθαι.

Interrogare, Quærere, Percontari.

Plutarch. πυνθάνεται, τίνων εἴη γονέων. *Interrogat ex quibus parentibus natus ſit.*

τινός. Quærere ex aliquo.

Iſocr. Nicocl. ἡδέως ἂν πυθοίμην τῶν οὕτω διακειμένων, διὰ τί τοὺς μὲν εὖ λέγειν ἐπιθυμοῦντας φεύγουσι. *Libenter eos interrogarem, cur fugiant illos, qui bene de rebus diſſerere cupiunt.*

Xenoph. Pæd. 1. τῶν ἑπομένων ἐπυνθάνετο. *Sciſcitabatur ex illis qui ſequebantur.*

παρά τινος. Quærere ex aliquo.

Iſocr. ἐκεῖνο πολλοὶ παρ' ἐμοῦ πυνθάνονται, πότερον ἐγώ σοι παρῄνεσα, ἢ. *Illud multi ex me quærunt, vtrum ego tibi ſuaſerim, an tu, &c.*

τί. Aliquid ſciſcitari.

Plutarch. Ἀπημάντου δὲ θαυμάσαντος, καὶ πυθομένου τὴν αἰτίαν. *Cùm Apimantes miraretur, & cauſam ſciſcitaretur.*

περί τινος De aliqua re interrogare. Plutarch.

τὶ παρά τινος λόγῳ. Verbis percontari aliquid ab aliquo. Iſocr.

ἐρώτησις
ἐρώτημα
ζήτησις
ζήτημα
πρόβλημα
ἰσις

Quæſtio, Interrogatio, Inquiſitio. *Demande, Enqueſte.*

προβάλλειν ἐρώτημα. Proponere quæſtionem.

πρόβλημα. Quæſtio quæ ad explicandum proponitur.

ἀνακρίνειν.

Interrogare.

Demoſth. εἴ τις ἀνακρίνοιτο, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐκ ἔσθ' ὅστις &c ἂν εἰδε-

ἐπερωτᾶν
ἂν εἰδῶ ὅτι ἀνακρίνετ' εἰ ὅτι· *Si quis, Iudices roget, quis ſit: ſcio vos reſponſuros, &c.*
τί. Aliquid interrogare, ſciſcitari. Xenoph.
τινά. Aliquem percontari. Idem.

ADIVNCTA.

¶ *Interrogare.*

πυνθάνεσθαι. ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν, Phil. cauſam ſciſcitabatur.

ἡδέως δ' ἂν παρὰ σοῦ πυθοίμην, Lucian. libenter ex te quærerem, vel ex te audirem: nam vtrumque ſignificat.

ἔρεσθαι. τοῦτον ἡδέως ἂν ἐροίμην, Demoſth. libens ex eo percontarer.

ἤρετο Τιμόθεον, Lucian. quærebat ex Timotheo.

ἤρετό τινα ἐφ' ᾧ τοσοῦτον γελῷεν, idem. ſciſcitabatur ex quodam, cùr tam effuſè riderent.

ἐπέρεσθαι, etiam idem quod ἔρεσθαι. Xenoph. ἐπήρετο τὴν γυναῖκα, vxorem interrogabat.

ἀνακρίνειν, ſciſcitari, interrogare.

ἀνέκρινέ με περὶ τῶν ἐν τῇ γῇ πραγμάτων, Lucian. percontabatur me ecquid in terra ageretur. *Il s'enqueroit de moy, comme ſe portoyent les affaires de la terre.*

χωρὶς καταπλήξεως ἠπίως τὸν ἄνθρωπον ἀνέκρινε, τίς ὢν, καὶ τί βουλόμενος ταῦτα ἔπραξε, Diodorus. leniter, ac ſine vlla terroris iniectione, ab eo requirebat, ecquis eſſet, quámque ob cauſam iſta perpetraſſet.

ἐρωτᾶν, ἐπερωτᾶν, ἀνερωτᾶν, Interrogare. Inde ἐρώτημα, & ἐρώτησις. ἔστιν ἥν τινα τυγχάνεις ἐπιστάμενος τέχνην, Lucian. eſt ne ars vlla quàm calleas.

¶ Lachrymari, Flere. Deflere, Deplorare.

δακρύειν.

δακρύειν
κλαίειν, ὀδύρεσθαι. Flere, lamentari, lugere. Demoſt.
τὴν τύχην. Fortunam deplorare. Demoſt.
τὸν ἀποθανόντα / ἐπὶ νεκρῷ } Deplorare mortuum. Luc. *Pleurer vn mort.*

ἄδακρυς / ἄτεγκτος / ἀδακρυτί } Abſque lachrymis, *Sans pleurer.*

Plutarc. de Socrate, δάκρυα πολλοῖς ἐπῆλθεν, πρὸς τοὺς λόγους τοῦ ἀνδρός. ὁ δ' ἄδακρυς καὶ ἄτεγκτος. *Auditis ſermonibus Socratis, multi lachrymas fuderunt, ipſe autem non fleuit.*

μηδὲ μίαν ἡμέραν ἀδακρυτὶ διάγειν. Nullum diem ſine lachrymis transigere, Iſocr. in Æginet.

μετὰ δακρύων ἱκετεύειν τοὺς δικαστάς. Effuſis lachrymis rogare iudices, vel, Preſſis & flebilibus modis à iudicibus petere. Plato in Apol

---

¶ Lugere, Lamentari, Deplorare.

πενθεῖν.

πενθεῖν

τινά. Lugere aliquem:vt,
Iſocr. ἐγὼ ἐπένθουν αὐτὸν, ὥσπερ τοὺς οἰκείους νόμος ἐστίν. *Ego lugebam illum, vt familiares lugere lege cautum eſt.*
τὴν ἑαυτοῦ συμφοράν. Suam calamitatem deplorare. Iſocr.
τὴν πατρίδα. Patriam lugere. Iſocr.
ἐπί τινι. Propter aliquid lugere:vt,
Aeſchines in Cteſiph. ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε. *Propter quæ ciuitas in luctu fuit.*

πενθοῦσαν παραμυθεῖσθαι. Lugentem fœminam conſolari. Æſchines.
οἰκία πενθοῦσα Domus quæ luget. Plutarch.
ἐσθὴς πενθικὴ. Veſtis lugubris.
πένθος ἄγειν. In luctu eſſe. Lucian.

2. θρηνεῖν.

θρηνεῖν

Lugere θρηνοῦντες διατελοῦμεν. *Continuò lugemus.*
μητέρα θανοῦσαν. Deflere vel lugere matrem mortuam. Luc.
τὸν ἴδιον πότμον. Lugere ſuum fatum. Plutarch.
τὴν μεταβολὴν τὴν γεγενημένην. Lugere mutationem, quæ facta eſt vel accidit. Iſocr. in Plat.

3. ὀδύρεσθαι.

ὀδύρεσθαι

τινά (cum accuſatiuo perſonæ) vt,
Iſoc. πολλὰ ἔχων ἐμαυτὸν ὀδύρεσθαι, μάλιστα ἐπὶ τούτοις ἀγανακτῶ. *Multa cùm habeam, cur me lugeam, maximè his ſuccenſeo.*
δυστυχίαν, πενίαν, συμφοράν. Infelicitatem, paupertatem, calamitatem lugere. Iſocr.
τὸν ἄνδρα τῆς τύχης. Deplorare virum propter infelicem ſortem. Dionyſ. Halycarn.

ὀδυρμός.

Iſocrat. φασὶ τὴν πόλιν μεστὴν εἶναι ὀδυρμῶν. *Aiunt Vrbem eſſe luctuoſam, Vel in luctu.*

4. κλαίειν.

κλαίειν

Flere, Plorare. Eiulare: vt,

Æſchin. οὗτος κλαήσει ῥᾷον, ἢ ἄλλοι γελῶσιν. *Hic facilius flet, quam alij rident.*

Plutarch. ἵνα δὲ γέλωτα παράσχῃ τοῖς ἄλλοις, αὐτὸς πολὺν χρόνον ἔκλαυσεν. *Vt autem alijs riſum moueret, ipſe longo tempore fleuit, hoc eſt, flere coactus eſt, ſcilicet propter futilitatem ſuam.*

τὴν τύχην τινός. Fortunam alicuius deplorare. Demoſth.

5. στένειν.

στένειν

Gemere, Ingemiſcere, Suſpirare.

Demoſth. ἀκούω καὶ στένων καὶ κύπτων εἰς τὴν γῆν. *Audio & gemens, & demittens caput in terram. Vbi obſerua phraſin,* κύπτειν εἰς τὴν γῆν, *Demittere caput in terram.*

ἐπί τινι. Propter aliquid ingemiſcere: vt,

Demoſth. ἐν ταύτῃ τῇ ἥττᾳ γαυριᾷς, ἐφ' ᾗ στένειν σε προσῆκεν. *Hac clade exultas, ob quam te, o execrande, gemere conueniebat.*

στενάζειν, Gemere. Demoſth. μέγα στενάξας. Alia ſuſpiria ducere.

στεναγμὸς, Gemitus.

*ADIVNCTA.

¶ *Lugere.*

βαρυτάτῳ πένθει κατέχεσθαι, Philo. In grauiſſimo luctu verſari.

ἐν πένθει μεγάλῳ κατῆστο, τοῦ παιδὸς ἐστερημένος. Herod. in magno mœrore erat, filio orbatus.

μέγα πένθος ἐποιήσατο, idem. Gallice, *Il fit grand dueil.*

πένθεα μεγάλα τοὺς Αἰγυπτίους καταλαμβάνει, idem. luctus magnus Ægyptios inuadit.

οἱ δέ μιν τὸ θεὸν, καὶ ἐπένθουν ὡς τεθνεῶτα, idem. eum quaſi mortuum lugebant, ac deſiderabant.

πένθος ἀμύθητον καταλιπεῖν, Baſil. luctum qui nullis verbis exprimi poſſit, relinquere.

δάκρυα καταλιπεῖν, Syneſ.

πένθος πρόωρον ἀναδέξασθαι, Phil. præmaturo luctu affici.

ἄρασθαι πένθος, Gall. *porter dueil.* Demoſth. ὧν εἰς αὐτίκα τὴν πόλιν δημοσίᾳ ἄρασθαι πένθος, quorum interim ciuitas publicè luxit.

πένθος πάντας κατεῖχεν, Herodian. id eſt, πάντες πένθει κατείχοντο, vt ſupra.

πενθικῶς ἔχειν, In luctu verſari. Xenoph.

πενθικῶς ἔχοντα τοῦ ἀδελφοῦ τεθνηκότος, ob fratris mortem lugentem.

ὀδύρεσθαι, Baſil. μὴ τοίνυν ὀδυρώμεθα τὰς ἐντεῦθεν ἐξόδους τῶν ὁσίων ἀνδρῶν. proinde nihil eſt, quod piorum virorum diſceſſum ex hac vita luctu ac lacrymis proſequamur.

θρηνεῖν. idem. θρηνεῖν ἄτακτα, καὶ ἀπέραντα, præpoſtere, ac ſine vllo fine lugere.

πένθος προτίθεσθαι Herodot. πένθος μέγα προεθήκαντο, id eſt, ἐποιήσαντο.

Σικελίαν ἐμβαλεῖν πένθει μυρίῳ, Plat. in epiſt. Siciliam in magnum luctum coniicere.

κατακόπτεσθαι in planctu verſari, Chryſoſtomus hoc verbum iis tribuit qui homines vita functos immoderatius lugent.

¶ *Lugentis ſigna.*

τῆς κεφαλῆς τρίχας τίλλειν, Luc. capitis pilos vellere.

ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ τίλλεσθαι τὸ πρόσωπον, idem, vtraque manu faciem diſcerpere.

ἀποκείρασθαι τὴν κεφαλήν, Herodot. præ luctu caput radere, capillos [illegible].

τίς οὕτω περὶ πολλοῦ ποιεῖται τὴν κόμην, ὅστις οὐκ ἀπεξύρατο, Luc. eccui eam chara fuit coma, vt eam non raſerit?

σπαράττειν τὰς κόμας καὶ τὰ στέρνα τύπτεσθαι idem. comam vellicare ac pectus ferire.

οὐ σπαράξομαι κόμην, οὐ διαρρήξω χιτῶνα, οὐ ξύσω σάρκας ὄνυξι, Grego. non comam laniabo, non veſtem concerpam, non carnes vnguibus lancinabo.

κατεσπαραγμένην τὴν ἐσθῆτα καὶ κόμην, Lucian. veſtibus, & coma lacerata.

περιρρηγνύμεναι [illegible] τοὺς πέπλους, καὶ δρυπτόμεναι, Xeno. amictus ſuos frangentes ac lacerantes.

καταρρήγνυσθαι. τοὺς χιτῶνας κατερρήξαντο πάντες, Herodot. id eſt διέρρηξαν.

ἐσθῆτα πενθικὴν περικεῖσθαι Baſil. Veſtem lugubrem geſtare.

πενθικὸν ἔνδυμα, idem. id eſt, ἐσθὴς πενθική.

ἄνω καὶ κάτω καθάπερ ἐμμανὴς ἐφέρετο τὰς χεῖρας κροτῶν, Phil. ſurſum deorſumque quaſi furore percitus, ferebatur, manus feriens. Et rurſus, τὰς χεῖρας συνεκρότει, τοὺς μηροὺς ἔπαιε, κατέβαλλεν εἰς τοὔδαφος ἑαυτόν, manus feriebat, femur tundebat, in terram ſeſe prouoluebat.

πλήττειν τὴν κεφαλήν, Herodot.

¶ Lau-

Laudare, Celebrare.

ἐγκωμιάζειν

τινά. Laudibus aliquem efferre. Demoſth. Iſoc.

τινὰ πολλά. Valde vel vehementer laudare aliquem. Demoſt.

Vbi obſerua πολλὰ *poni aduerbialiter, vel ſubaudiri* κατὰ.

πόλιν ἐκ τῶν πραχθέντων τῶν προγόνων. Laudare ciuitatem ex factis, vel ob facta maiorum. Iſoc. De pace.

τὴν ἀρετὴν τῶν ἀνδρῶν. Æſchines.

ἀνδρὸς ἀρετὴν διὰ λόγων. Orationibus virtutem viri celebrare. Iſoc.

τι καλῶς. Splendidè aliquid laudare: vt,

Iſocr. θαυμάσειαν ἄν τινες, τίνος ἕνεκα μὲν οὕτω καλῶς ἐγκεκωμίακα τὴν δημοκρατίαν. *Mirari fortè quidam poſſent, cur democratiam tantis lau- ornauerim.*

¶ Laus, ἐγκώμιον.

ἐγκώμιον

εἰπεῖν
λέγειν } Encomium recitare. Dem. Plato. *Raconter les louanges de quelcun.*

φέρειν. idem ſignificat: vt.

Menander. ὑπὲρ σαυτοῦ μὴ φέροις ἐγκώμιον. *De te ipſo ne recites encomium.*

ᾄδειν εἰς τὸν υἱόν. Carmen canere de laudibus filij. Ariſtoph.

Ἡρακλέους. Encomium Herculis. Plut.

δοξάζειν. Celebrare, Glorioſa celebratione colere, Laudare, Glorificare.

Matth. cap. 5. καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Luc. cap. 23 ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος τὸ γενόμενον, ἐδόξασε τὸν θεόν. *Cùm vidiſſet autem centurio, quod accidit glorificauit Deum.*

In paſſiuo.

Iohan. 11. cap. ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ δι᾽ αὐτῆς. *Vt celebretur filius Dei per eam.*

Polyb. ἐπ᾽ ἀρετῇ δεδοξασμένοι ἄνδρες. *Viri virtute clari & celebres.*

2. ἔπαινος.

ἔπαινον τινι γίνεσθαι παρά τινος. Laudem conſequi ab aliquo.

Demoſth. ἐφ᾽ οἷς παρὰ μὲν τῶν ἄλλων ὑμῖν ἐγίγνοντο ἔπαινοι. *Propter quæ ab aliis vobis laus tributa eſt.*

¶ Laudare, ἐπαινεῖν,

ἐπαινῶ

σε. Laudo te: vt,

Demoſth. ὑμᾶς μὲν ἐπαινεῖν ἄξιον, τοὺς δὲ καλῷ πράγματι μὴ καλῶς χρησαμένους ψέγειν. *Vos quidem laudandi eſtis, qui vero re bona male ſunt abuſi, vituperandi.*

σε ἀξίως τῶν πεπραγμένων. Pro dignitate rerum geſtarum laudo te. Iſocr.

σε ταῦτα. (cum duobus accuſatiuis, vno perſonæ, & altero rei) in his vel propter hæc te laudo. Plato De legibus.

Δαίδαλον τῆς τέχνης. Dædalum laudo propter artem, ſubaudiendo ἕνεκα. Iulian. in epiſt.

Paſſiuè.

Iſocr. τῶν ἰδιωτῶν ἐθελόν τινες ἀποθνήσκειν ἵνα τελευτήσαντες ἐπαινεθῶσι. *Ex priuatis hominibus quidam mori voluerunt, vt mortui laudarentur.*

ἐπαινοῦμαι

τὴν ναυτιλίαν. Nauigandi peritia laudem conſequor. Philoſt. in Heroi. *I'acquiers le renom, le bruit, d'eſtre bien experimenté au fait de la nauigation.*

εἰς τὸ κάλλος. Laudor propter formam. Lucian.

ἐπαινετέον,

Aeſchines, τῶν δικαστῶν ἐπαινετέον τοὺς τῷ βίῳ μᾶλλον τῶν κρινομένων πιστεύοντας ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν αἰτίαις, *Iudices illi laudandi ſunt qui vitæ reorum magis credunt, quam criminationibus inimicorum.*

εὐλογεῖν
εὖ λέγειν } τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, (idem eſt quod ἐγκωμιάζειν) viros bonos celebrare. Iſocr.

Iſoc. τοὺς εὐλογουμένους ζηλοῦν. *Homines laudatos imitari.*

ἀπείρως καὶ καταδεεστέρως ἐπαινεῖν τι. Imperitè, & non pro dignitate laudare aliquid. Iſocr.

κοσμεῖν τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἔργα ἐν τοῖς λόγοις ἐπιταφίοις. Bonorum virorum facta in funebribus orationibus laudare. Demoſt.

ADIVNCTA.

¶ *Laudari.*

ἔπαινον λαβεῖν, Plat. 1. leg. τοῦτον τὸν ἔπαινον αὐτὸν εἰληφέναι, hanc laudem eum conſecutum fuiſſe.

ἐκείνης δ' εὐδοκιμεῖ πράγματος ἡ προαίρεσις, Demoſthen. laudem habet.

αἰτ

εἰς τὸ κάλλος ἐπαινεῖσθαι. Lucian. de pulchritudine laudari. διὰ παντὸς στόματος ἐπαινεῖσθαι. Phil. omnium ore laudari.

ἔπαινον καρποῦσθαι, laude frui, idem. ἔπαινον, ἢ ψόγον καρποῦνται, laudem vituperatiónem ferunt.

θεοῦ τυχεῖν ἐπαινέτου, idem. Deum laudum præconem habere, dinitus laudari.

ἔπαινον εἶχεν οὐκ ὀλίγον πρὸς τῶν πολιτῶν, Herod. magnam apud ciues udem obtinebat.

τὸν παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινον θηρώμενοι. Baſil. vulgi laudem captantes.

ἅπαντες σχεδὸν, ὧν λόγος τίς ἐστιν ἐπὶ σοφίᾳ, idem. οἱ ἐπὶ σοφίᾳ ἐπαινούμενοι, ἐκβοώμενοι περιβόητοι. ſapientiæ laude celebres.

εἰς ἔπαινον ἄδικον ἐλθεῖν, Plat. in Sympoſ. immerita laude affici, meritam laudem conſequi.

μάτην ἐπὶ τῷ φρονεῖν εὐλογεῖσθαι, Lucian. prudentiæ nomine frustra laudari, falſam prudentiæ laudem habere.

ἄξιος ἐπαίνου τυχεῖν, Demoſth. commendatione dignus.

ἄξιος ἐπαινεῖσθαι, Suid. πολλῶν καὶ ἄλλων ἐπιτηδευμάτων χάριν ἄξιος ἐπαινεῖσθαι, μάλιστα δὲ τῆς αὐταρκείας, cum ob multas alias virtutes laudandus, ac prædicandus, tum præcipue quia ſuis rebus contentus viuit.

ἀπολαύειν ἐπαίνων, idem quod τυχεῖν, Chryſoſtom. μυρίων παρὰ πάντων ἀπολαύσῃς ἐπαίνων, infinitas ab omnibus laudes conſequeris.

¶ Bene audire.

εὐδοκιμεῖν.

Laudari (ſimpliciter, ſeu ſine adiectione) vt,

Sextus, ὁ διαβάλλων φίλον, μὴ εὐδοκιμείτω, κἂν ἀληθῆ λέγῃ. *Qui amicum calumniatur, non laudetur, licet vera dicat.*

Iſocr οἱ πρόγονοι ἡμῶν κατ᾽ ἐκείνους τοὺς χρόνους εὐδοκίμουν. *Maiores noſtri illis temporibus laudabantur.*

παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις. Bene audire ab omnibus, Laudari ab omnibus. Iſocr.

Idem. μηδὲν περὶ πλείονος ἡγεῖσθαι δεῖ μετὰ τὴν περὶ τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν, ἢ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν εὐδοκιμεῖν. *Nihil poſt pietatem diis debitam pluris faciendum eſt, quam a Græcis laudari ſeu bene audire.*

διά τινος. Propter aliquid laudari. Iſocr. ad Demon.

¶ Laudare, ἐπαινεῖν,

ἐπαινῶ

σε. Laudo te: vt,

Demosth. ὑμᾶς μὲν ἐπαινεῖν ἄξιον, τοὺς δὲ καλῷ πράγματι μὴ καλῶς χρησαμένους ψέγειν. *Vos quidem laudandi estis, qui vero re bona male sunt abusi vituperandi.*

σε ἀξίως τῶν πεπραγμένων. Pro dignitate rerum gestarum laudo te. Isocr.

σε ταῦτα. (cum duobus accusatiuis, vno personæ, & altero rei) in his vel propter hæc te laudo. Plato De legibus.

Δαίδαλον τῆς τέχνης. Dædalum laudo propter artem, subaudiendo ἕνεκα. Iulian. in epist.

Passiue.

Isocr. τῶν ἰδιωτῶν ἠθελόν τινες ἀποθνήσκειν ἵνα τελευτήσαντες ἐπαινεθῶσι. *Ex priuatis hominibus quidam mori voluerunt, vt mortui laudarentur.*

εὐδοκιμῶ

τὴν ναυτιλίαν. Nauigandi peritia laudem consequor. Philost. in Heroi. *I'acquiers le renom, le bruit, d'estre bien experimenté au fait de la nauigation.*

εἰς τὸ κάλλος. Laudor propter formam. Lucian.

ἐπαινετέον,

Aeschines, τῶν δικαστῶν ἐπαινετέον τοὺς τῷ βίῳ μᾶλλον τῶν κρινομένων πιστεύοντας ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν αἰτίαις. *Iudices illi laudandi sunt qui vita reorum magis credunt, quam criminationibus inimicorum.*

εὐλογεῖν
εὖ λέγειν
} τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, (idem est quod ἐγκωμιάζειν) viros bonos celebrare. Isocr.

Isoc. τοὺς εὐλογουμένους ζηλοῦν. *Homines laudatos imitari.*

ἀπείρως καὶ καταδεεστέρως ἐπαινεῖν τι. Imperite, & non pro dignitate laudare aliquid. Isocr.

κοσμεῖν τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἔργα ἐν τοῖς λόγοις ἐπιταφίοις. Bonorum virorum facta in funebribus orationibus laudare. Demost.

ADIVNCTA.

¶ *Laudari.*

ἔπαινον λαβεῖν. Plat. 1. leg. τοῦτον δὲ ἔπαινον αὐτὸν εἰληφέναι, hanc laudem eum consecutum fuisse.

οὐδενὸς εὐδοκιμεῖ πράγματος ἡ προαίρεσις, Demosthen. laudem habet.

αἱ τ

εἰς τὸ κάλλος ἐπαινεῖσθαι Lucian. de pulchritudine laudari. διὰ παντὸς στόματος ἐπαινεῖσθαι. Phil. omnium ore laudari.

ἔπαινον καρποῦσθαι, laude frui, idem. ἔπαινον, ἢ ψόγον καρποῦνται, laudem vt vituperationem ferunt.

θεοῦ τυχεῖν ἐπαινέτου, idem. Deum laudum præconem habere, diuinitus laudari.

ἔπαινον εἶχεν οὐκ ὀλίγον πρὸς τῶν πολιτῶν, Herod. magnam apud ciues laudem obtinebat.

τὸν παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινον θηρώμενοι. Baſil. vulgi laudem captantes.

ἅπαντες σχεδὸν, ὧν λόγος τίς ἐστιν ἐπὶ σοφίᾳ, idem. οἱ ἐπὶ σοφίᾳ ἐπαινούμενοι, διαβεβοημένοι, περιβόητοι, ſapientiæ laude celebres.

εἰς ἔπαινον ἄδικον ἐλθεῖν, Plat. in Sympoſ. immerita laude affici, immeritam laudem conſequi.

μάτην ἐπὶ τῷ φρονεῖν εὐλογεῖσθαι, Lucian. prudentiæ nomine fruſtra laudari, falſam prudentiæ laudem habere.

ἄξιος ἐπαίνου τυχεῖν, Demoſth. commendatione dignus.

ἄξιος ἐπαινεῖσθαι, Suid. πολλῶν καὶ ἄλλων ἐπιτηδευμάτων χάριν ἄξιος ἐπαινεῖσθαι, μάλιστα δὲ τῆς αὐταρκείας, cum ob multas alias virtutes laudandus, ac prædicandus, tum præcipue quia ſuis rebus contentus viuit.

ἀπολαύειν ἐπαίνων, idem quod τυχεῖν, Chryſoſtom. μυρίων παρὰ πάντων ἀπολαύσεις ἐπαίνων, infinitas ab omnibus laudes conſequeris.

¶ Bene audire.

εὐδοκιμεῖν.

Laudari (ſimpliciter, ſeu ſine adiectione) vt,

Sextus, ὁ διαβάλλων φίλον, μὴ εὐδοκιμείτω, κἂν ἀληθῆ λέγῃ. *Qui amicum calumniatur, non laudetur, licet vera dicat.*

Iſocr οἱ πρόγονοι ἡμῶν κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους εὐδοκίμουν. *Maiores noſtri illis temporibus laudabantur.*

εὐδοκιμεῖν

παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις. Bene audire ab omnibus, Laudari ab omnibus. Iſocr.

Idem μηδὲν περὶ πλείονος ἡγεῖσθαι δεῖ μετὰ τὴν περὶ τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν, ἢ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν εὐδοκιμεῖν. *Nihil poſt pietatem diis debitam pluris faciendum eſt, quam a Græcis laudari ſeu bene audire.*

διά τινος. Propter aliquid laudari. Iſocr. ad Demon.

ἐκ τῶν ἔργων. Ex factis laudem conſequi. Iſocr. De permut.
μάλιστα πάντων ἐν τῇ πόλει. Prę reliquis omnibus in ciuitate laudari. Demoſth.

2. ἀκούειν.

ἀκούειν

καλῶς Bene audire, id eſt, Laudari. Plutarch.
κακῶς. Malè audire, Vituperari.
κακῶς ὑπό τινος. Ab aliquo vituperari.

Iſocr μηδὲν οὕτω δεινὸν δεῖ νομίζειν, ὡς τὸ κακῶς ἀκούειν ὑπὸ τῶν πολιτῶν. *Nihil tam acerbum putandum eſt, quam malè audire à ciuibus, ſeu apud ciues.*

κακῶς παρά τινος, vt,

Demoſth. οὐ δυνατὸν τοὺς ἐν ἀρετῇ ὄντας, παρὰ πάντων καλῶς ἀκούειν. *Non poteſt fieri, vt illi qui virtutis ſtudioſi ſunt, ab omnibus laudentur, vel, vt bene audiant ab omnibus.*

3. δόξαν λαβεῖν.

λαβεῖν δόξαν

μεγίστην. Maximam gloriam conſequi.
χαριεστέραν. Gratiorem laudem conſequi: vt.

Iſocr. De permut. φανείην ἂν ἐγὼ πολλῷ χαριεστέραν δόξαν εἰληφώς. *Videor ego longè gratiorem laudem & gloriam conſecutus eſſe.*

μείζω Maiorem laudem conſequi: vt.

Iſocr. οἶμαι τὴν Ὁμήρου ποίησιν μείζω λαβεῖν δόξαν, ὅτι *Arbitror Homeri poema hinc magis laudari, quod, &c.*

καταδεεστέραν τῆς ἐλπίδος. Multò minorem laudem & gloriam conſequi opinione vel ſpe, vel minorem gloriam, quàm quis ſperauerat. Iſoc. ad Nicocl.

ἐπαινετός. Laudabilis, Laude dignus.

Chryſipp. τὸ ἄριστον, ἐπαινετόν. *Optimum quodque laude dignum eſt.*

ἔκ τινος πράγματος γίγνεσθαί τινι ἔπαινον καὶ τιμὴν παρὰ τῶν ἀνθρώπων: vt:

Demoſth. pro cor. ἐξ ὧν ὑμῖν τὰ κάλλιστα, ἔπαινοι, δόξαι, τιμαί, στέφανοι, χάριτες παρὰ τῶν εὖ πεπονθότων ἐγίγνοντο. *Vnde vobis res pulcherrimæ, laudes, gloria, honores, corona, gratiarum actiones ab illis, qui beneficia acceperunt, reddebantur ſeu exiſtebant.*

In paſſiuo.

Plutarch. τοῦ τιμᾶσθαι τὸ τιμᾶν πολλάκις ἐνδοξότερον. *Sæpè glorioſius eſt laudare, quam laudari.* τετιμημένος, *Honoratus, Honore affectus. Luc.*

Bona verba quęſo, εὐφήμει.

Lucian. εὐφήμει ὦ Ἄρες· οὐ γὰρ ἀσφαλὲς λέγειν τὰ τοιαῦτα. *Bona verba*

quæſo

quaeſo Mars: Non enim tutum eſt talia loqui.

Sempiterna gloria.

δόξα
ἀείμνηστος. Iſocr.
ἡ εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον μνημονευθήσεσθαι. Iſocr.
ἀθάνατος. Item. κλέος ἀθάνατον. εὔκλεια ἀθάνατος. Iſocr. Demoſt.

¶ εὐκλείας τυγχάνειν. Gloriam conſequi. Plutarch.

ὑπερβαλλόντως ἐπαίνους ποιεῖσθαι περί τινος. Supra modum, valdè, eximie aliquem laudare. Iſocr. in Pan.

καθ' ὑπερβολὴν ἐπαινεῖν. idem eſt. Iſocr.

¶ Honorare, Honore afficere.

τιμᾶν.

[illegible]
τινά. Honore aliquem afficere. Demoſt. Iſocr.
τινὰ μεγίσταις τιμαῖς. Summis honoribus aliquem afficere. Iſocr. in Euag encom.
τινὰ τῷ πλήθει καὶ τῷ κάλλει τῶν ἐπιφερομένων. Ibid.
τινὰ τιμῇ καὶ δόξῃ. Honore cohoneſtare & gloria ornare aliquem. Herodian. lib. 3.
τινὰ κατ' ἀξίαν. Vt meretur aliquis, ita eum honorare. Iſoc.

ἔχειν / ἄγειν
τινὰ διὰ τιμῆς. In honore habere aliquem, Honorem habere alicui, vel breuius, Honorare aliquem. Herodian.

Syneſ. ὅτι με διὰ πάσης ἄγεις τιμῆς *Qui me in ſummo honore habes.*

ἄγειν ἐν τιμῇ τινά. In eadem ſignificatione: vt,

Plutarch. τὴν Ἀθηνᾶν ἄγουσιν ἐν τιμῇ. *Mineruam in honore habent, Mineruam colunt.*

ἄγειν τινὰ δι' εὐφήμου μνήμης. Honorificam alicuius mentionem facere. Syneſ.

ἀπονέμειν / φέρειν
τινὶ τιμήν
Honorem alicui exhibere, Párere vel adferre honorem alicui. *Porter honneur ou reuerence à quelcun: vt,*

Iſocr. τούτοις οὐδεμίαν τιμὴν ἀπένειμαν. *His nullum honorem exhibuerunt.*

Idem ad Philipp. ταῦτά σοι φέρειν δύναται, ὥσπερ καρπούς, ἡδονάς τε ὑπερβαλλούσας, καὶ τιμὰς ἀνεξαλείπτους. *Hac tibi adferre poſſunt, tanquam fructus, tum voluptates eximias, tum honores immortales. Vbi nota,* τιμὴν ἀνεξάλειπτον *ſignificare honorem, qui nulla obliuione deleri poſſit.*

λαβεῖν τιμὰς ἐξαιρέτους, Exquiſitiſſimos honores conſequi. Iſocr. in Paneg.

Honorificum, τίμιον.

Demoſt. τίμιον ἦν πᾶσιν ἀνθρώποις, τὸ γενέσθαι πολίτας παρ' ὑμῖν, νῦν δ' ἄτιμον. *Honorificum erat omnibus hominibus, noſtræ ciuitatis ius adipiſci, nunc vero contemnitur. Vbi obſerua* τίμιον *&* ἄτιμον *inter ſe opponi.*

ἔντιμον, καὶ μέγα, καὶ λαμπρὸν πρᾶγμα, Honorifica, & magna, & ſplendida res. Demoſt.

οἱ ἔντιμοι. Spectabiles & optimates.

Demoſt. οἱ ἀρχαῖοι ἄνδρες ἐντιμότεροι. *Viri ſenes ſunt honorabiliores.*

αἰδέσιμος. Venerandus.

Baſil. πᾶν τὸ ἀρχαιότητι διαφέρον αἰδέσιμον. *Quicquid vetuſtate antecellit, venerabile eſt.*

Laudi ducere, Vitio ducere.

Iſocr. τὸν μὲν ὄκνον ψόγον, τὸν δὲ πόνον ἔπαινον ἡγεῖσθαι. *Deſidiam vitio, laborem vero laudi ducere.*

¶ Adferre, parere, vel conciliare alicui honorem, laudem, item ignominiam, interitum, &c.

φέρειν τινὶ τιμὴν, δόξαν, ἀδοξίαν, αἰσχύνην. Demoſth.

Demoſt. ἃ καὶ ζῆλόν τινα καὶ τιμὴν φέρει τῇ πόλει ῥηθέντα. *Quorum commemoratio ciuitati laudem & honorem adfert.*

Idem, φέρειν ὄλεθρον ἑαυτοῖς ἡγοῦνται τὴν κατοίκισιν. *Allaturam ſibi excidium arbitrantur illam inſtaurationem.*

Habet & verbum παρασκευάζω vſum eundem: vt,

Demoſt. κρείττων ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη τῶν χρημάτων ἣ καὶ τοῖς τελευτήσασι δόξαν παρασκευάζει. *Præſtantior eſt iuſtitia, quàm pecunia, vt quæ etiam defunctis gloriam adfert vel parit.*

ὄνησιν { φέρειν / ἔχειν } Commodum ſeu fructum adferre. *Apporter du profit ou de la commodité.*

Demoſt. ὄνησιν μὲν οὐδεμίαν φέροντα, οὐδ' ἀγαθοῦ κτῆσιν οὐδενός.

Idem, ὁ μὲν γὰρ πλοῦτος καὶ τὸ τάχος αὐτάρκεις ἔχει τὰς ὀνήσεις τοῖς κεκτημένοις.

ἐν κόσμῳ καὶ τιμῇ εἶναί τινι. Eſſe alicui ornamento & honori. Dem. Pro quo etiam dicit, εὐδοξίαν πλείστην φέρειν τινί.

¶ Laudis

¶ Laudis & honoris vocabula, Demoſtheni, Iſocrati, & aliis probatis autoribus vſitata.

σπουδαῖος ἀνὴρ, *Bonus Vir*, πάνυ χρηστὸς, *Planè bonus.* σώφρων, *Modeſtus, Temperans, Prudens.* ἀνὴρ καλὸς κἀγαθὸς, *Vir honeſtus & bonus.* ἐπιεικὴς καὶ μέτριος, *Vir bonus & modeſtus.* πολλοῦ χρήσιμος τῇ πόλει, *Vtiliſſimus Vir Reipublicæ.* περίβλεπτος, ἔνδοξος, περιβόητος, εὐδόκιμος, ὀνομαστὸς, λαμπρὸς, ἐπιφανὴς, ἐπιφανέστατος, περίοπτος, γνώριμος, *Clarus, Celebris, Præſtans, Illuſtris, Excellens.* ἐπιμελέστατος, *Diligentiſsimus.* ἔμπειρος, ἐμπειρότατος, *Peritus, Peritiſſimus.* οἱ νοῦν ἔχοντες. φρόνιμοι, σοφοί, *Prudentes, Sapientes.* οἱ γνωριμώτατοι καὶ ὀνομαστότατοι ἐν ταῖς πόλεσι οἱ ἐνδοξότατοι. *Viri clariſſimi in ciuitatibus.* ἐνδοξότατος τῶν καθ' ἑαυτὸν ἁπάντων ἀνδρῶν. *Clariſſimus omnium ſuæ ætatis hominum. Demoſth.*

ἀναίτιος, ἀνεύθυνος, ἀναμάρτητος, ἀνεπίληπτος, ἀθῷος, ἀνυπαίτιος, ἀνυπεύθυνος, ἀνεπίκλητος, ἀνεξέλεγκτος, ἀνέγκλητος. Crimine carens, Innocens, Cui nihil iure obiici poteſt. *Inculpatus, Inſons, Irreprehenſibilis.*

εὐπρεπὴς γυνή. Formoſa mulier. Demoſt.

εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν οὖσα γυνή. Mulier elegante forma.

ὁ τὸ κάλλος κεκτημένος idem eſt quod ὁ τοῦ *κάλλους μετεχηκώς.* Formoſus, Pulchra forma præditus. Demoſt.

οἱ καλοί, Formoſi.

Iſocr. ἐγγίνεται ἡμῖν ἔρως τῶν καλῶν. *Inſitus nobis eſt amor pulchrorum.*

¶ Vituperij vocabula.

φαῦλος, φαῦλος ἄνθρωπος, πονηρὸς, παμπόνηρος, μοχθηρὸς, κακὸς, *Malus, Improbus.* πονηρότατος τῶν ὄντων ἀνθρώπων, *Omniũ hominũ ſceleratiſſimus.* σχέτλιος, *Impius, Iniquus.* πάντων σχετλιώτατος, *Omnium iniquiſſimus.* φαυλότατος πάντων ἀνθρώπων, *idem.* βδελυρὸς, *Malus, Execrandus.* βδελυρώτατος τῶν ἐν τῇ πόλει, τρισκατάρατος, *Ter execrandus.* ἀκάθαρτος, *Impurus.* κατάρατος, *Nefarius.* κατάπτυστος, *Impurus, Spurciſſimus.* χείριστος καὶ ἀπιστότατος, *Peſſimus & minimæ ſpei homo.* ἀναιδέστατος, ἀναισχυντότατος, *Impudentiſſimus.* φιλαπεχθήμων καὶ θεοῖς ἐχθρὸς, *Odioſus, & Deo inuiſus.* κακοῦργος, *Facinoroſus, Maleficus.* ἐξώλης, *Impurus, Deploratus.* ἔκλυτος, *Diſſolutus.* ἄδοξος, ἄτιμος, ἀνώνυμος, ταπεινὸς, καταφρονούμενος, *Obſcurus, Infamis, Ignobilis.* μιαρὸς, *Nefarius.* ὑβριστὴς, *Conuitiator, Iniurius.* πλείστης ἀναιδείας μεστός, *Impudentia refertiſſimus.* ἀνοσιουργὸς, *Impurus, Impius.* κάκιστος καὶ ἀλυσιτελέστατος πολίτης, *Peſſimus & inutiliſſimus ciuis. Hæc & ſimilia paſſim apud Demoſthenem & Iſocratem leguntur.*

βίαιος ὡς οὐδεὶς ἀνθρώπων. Violentiſſimus ſeu immaniſſimus omnium hominum. Vbi obſerua periphraſin ſuperlatiui, Demoſt.

ὁ κάκιστα ἀπολούμενος ἄνθρωπος. Homo perditiſſimus. Demoſth.

ὁ κάκιστα πάντων ἀπολούμενος ἄνθρωπος. Luc.

ἀνοσιώτατος πάντων ἀνθρώπων.

αἰσχρόν τι { πράττειν / ποιεῖν } Turpe aliquid facere. Iſocr. *Faire quelque choſe vilaine ou deshonneſte.*

αἴσχιον, Turpius. αἴσχιστον, Turpiſſimum.

τὸ αἴσχιστον πάντων. *Quod omnium turpiſſimum eſt. Demoſt.*

σχέτλιον. Turpe, Indignum.

Demoſth. σχέτλιον γὰρ εἴη τοῦτο, εἰ, *&c. Turpe ſeu indignum hoc eſſet, ſi, &c.*

❡ Loco eius, Eius loco.

Græci hic vtuntur præpoſitione ἀντὶ cum genitiuo: vt,

Demoſth. in Ariſtog. πόσην οἴεσθε βίαν καὶ ὕβριν ἐν ἁπάσῃ τῇ πόλει γίνεσθαι, ἀντὶ τῆς νῦν εὐφημίας καὶ τάξεως; *Quantum violentia & inſolentia in tota ciuitate fore putatis loco eius, quæ nunc eſt, tranquillitatis & diſciplinæ?*

Lucian. in vita Demoſt. οὐχ ὁ τύραννος ἡμῖν ἀντὶ τοῦ θεοῦ κολακευτέος. *Tyrannus non eſt nobis loco Dei colendus.*

Demoſt. πρεσβευτὴν ἄλλον αἱρεῖσθαι ἀντί τινος. *Legatum alium delegi alterius loco.*

ἀντὶ. pro Vice quoque ponitur: vt,

Eurip. in Hecuba. ἥδ' ἀντὶ πολλῶν ἐστί μοι παραψυχή. *Hæc mihi vice multorum eſt ſolatio. Hecuba de filia Polyxena.*

Tuo loco, Pro te, Tuo nomine, Fungens vice tua, ὑπὲρ σοῦ: vt,

Demoſt. εἰ ἀπιστεῖς, ἐρώτησον αὐτούς· μᾶλλον δ' ἐγὼ τοῦθ' ὑπὲρ σοῦ ποιήσω. *Si non credis, interroga eos: ſed potius ego hoc faciam pro te, vel tuo loco, vel fungens vice tua.*

¶ Probri loco, Criminis loco, Præceptoris loco, Beneficij loco.

ἐν μέρει σκώμματος, &c.

&.

σκώμματος μέρει. Probri vel ſcommatis loco.

Heſychius, Διόδωρος, Κρόνος ἤκουσεν, ἐν σκώμματος μέρει. *Diodorus eſt Saturnus appellatus, ſcommatis loco.*

ἀδικήματος μέρει τίθεσθαί τι. Sceleris loco ducere aliquid. Nazianzenus.

Plato, εἰ ἐν ἀρετῆς τίθης μέρει τὴν ἀδικίαν. *Si virtutis loco habes vel ducis iniuriam, vel ſi iniuriam partem eſſe virtutis putas.*

κατηγορίας μέρει ποιεῖσθαί τι. Criminis vel accuſationis loco ducere. Ariſtides.

εὐεργεσίας μέρει ἀριθμεῖν τι. In beneficii loco numerare aliquid, Beneficij loco accipere. Demoſth. *Sic Cicero Philip. 2. Mors in beneficij parte numeretur.*

διδασκάλου μέρει. Præceptoris loco vel vice. Demoſth.

Sic ἐν οἰκέτου μέρει γίγνεσθαι. *Famuli vicem obtinere. Demoſt.*

οὐδενὸς μέρει εἶναι. Nullo loco eſſe, Nullo in numero eſſe vel haberi Demoſth.

δωρεᾶς καὶ χάριτος μέρει παρέχειν. Muneris & gratiæ loco præbere. Demoſth.

Loco datiui μέρει vſurpatur & datiuus τάξει.

ποιεῖσθαί τι ἐν δωρεᾶς τάξει. *Habere aliquid in loco beneficij vel muneris, vel Muneris loco accipere, Demoſth.*

Dicunt etiam in accuſ. οἰκέτου τάξιν ἔχειν: vt,

Demoſth pro cor. de Æſchine, οἰκέτου τάξιν, οὐκ ἐλευθέρου παιδὸς ἔχων. *Famuli locum habens, vel, Famuli & non liberi pueri loco ſeu conditione cum eſſes.*

τὰ τῆς πόλεως. Status Reipub. Demoſth. Idem, πῶς ἔχει τὰ τῶν ἐναντίων; Quo loco ſunt res aduerſariorum?

τίθεσθαί τινα { εἰς τοὺς δανειστάς. Habere aliquem in numero fœneratorum. Dem.
εἰς τοὺς ἐχθρούς. Habere aliquem in numero hoſtium, vel hoſtis loco aliquem habere. Numerare inter hoſtes. Demoſt. *Eſtimer ou tenir quelcun pour eſtre ennemi.*

Habere vel reputare aliquid inter maxima mala. ἐν ταῖς μεγίσταις ζημίαις ἀριθμεῖν: vt.

Chryſoſt. De precat. ὅτ' ἂν ἴδω τινὰ τὸ μὴ προσεύχεσθαι συνεχῶς, ἐν ταῖς μεγίσταις ἀριθμοῦντα ζημίαις, τεκμαίρομαι τὸν τοιοῦτον τοῦ Θεοῦ εἶναι ναόν. *Cum video aliquem, qui omiſſionem precum & aſſiduæ inuocationis Dei, inter ſumma mala reputat, de hoc coniecturam facio, quod templum Dei ſit.*

¶ In vitio ponere.

ἐν ψόγῳ
ἐν αἰσχύνῃ
ἐν αἰσχρῷ
} τιθέναι. In vitio ponere, Ignominiæ loco ponere vel ducere, Ignominioſum vel turpe ducere. Dionyſ. Halic. Plutarch.

Quibus opponuntur.

ἐν καλῷ τιθέναι vel τίθεσθαι. Honeſtum putare. Polyb.

ἐν ἀρετῆς καὶ σοφίας μέρει
ἐν ἀρετῇ καὶ σοφίᾳ
} τιθέναι. Virtutis & ſapientiæ loco ducere. Plato de Repub. Sic ἐν ἐπαίνῳ τίθεσθαι. In laude ponere. Laudi ducere. Ariſtot.

Ponere felicitatem in pecunia, Metiri felicitatem pecunia. πρὸς ἀργύριον τὴν εὐδαιμονίαν κρίνειν. Iſocr. *Mettre toute ſa ioye & ſon plaiſir en l'argent.*

τὸ ἄριστον ὑπολαμβάνειν ἐν { ἀρετῇ / ἡδονῇ / καλῷ } Summum bonum ponere in felicitate, in voluptate, in honeſtate, Ariſtot. Eth.

¶ τιθέναι ὅρον. Limitem ponere. *Borner, limiter, mettre des limites ou confins.*

τάττειν εἴς τινας.

Xenoph. τάττω ἐμαυτὸν εἰς τοὺς βουλομένους ῥᾷστά τε ἥδιστα διατελεῖν, *Refero vel numero me inter illos, qui cupiunt facillime & ſuauiſſime viuere.*

παριστᾶν vel παριστάναι, Siſtere.

In Pand. Græcis, τοὺς δούλους παριστᾶν, *quod Vlpianus dixit, Iudicio ſiſtere.*

Et Act. cap. 23 παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ.

Chryſoſt. τῷ κριτῇ παραστήσας τὸν χρεώστην.

ἱστάναι
{ στήλας. Collocare columnas vel ſtatuas. Demoſth.
στήλην εἰς τὸ βουλευτήριον.
Lycurg. ἔστησαν τὴν στήλην εἰς τὸ βουλευτήριον. *Collocabant columnam in curiam.*

ἐγκαθίζειν εἰς θρόνον. In ſedem collocare. Plato.

ἱδρύειν. Collocare.

Plutarch. de Piratis, τὴν πόλιν ἠρημωμένην ἀναλαβὼν, ἵδρυσε πολλοὺς ἐν αὐτῇ. *Cum vrbem deſolatam recepiſſet, collocauit multos in eam.*

Vſurpatur & ἱδρύομαι *pro* ἱδρύω.

Herodian. lib. 2. ἐπεὶ δὲ ἱδρύθη ἐν τῇ βασιλείᾳ ἑστίᾳ. *Poſtquam in domo regia collocatus eſt.*

¶ Donare,Largiri.

δωρέομαι.

δωροῦμαι
σοὶ ἵππον. [cum datiuo personæ & accuſatiuo rei] Dono tibi equum.
Xenoph. τῷ δὲ Ὑρκανίῳ ἵππον καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ καλὰ ἐδωρήσατο. *Hircanio equum & alia multa ac pulchra largitus eſt.*
σε τούτοις. (cum accuſatiuo perſonę & datiuo rei) His te dono. Herodian.

Plutarch. δωρησάμενος ἅπαντας κατ' ἄνδρα χιλίαις δραχμαῖς. *Donans omnes viritim mille drachmis.*

• In paſſiuo.

Plato, οὐ μεῖζον ἀγαθὸν δωρηθὲν ἐκ θεῶν. *Non præſtantius munus datum à diis.*

Idem. μετρίως κεχρῆσθαι τε αὐτοῖς καὶ δεδωρῆσθαι δοκεῖς. *Videris humanè ipſis eſſe vſus, ac muneribus ab eis donatus.*

Iſocr. τὰ δωρηθέντα παρὰ τῆς τύχης. *Donata à fortuna.*

τὸ δωροδοκεῖν
δωροδοκία
δωροδόκημα
διαφθορὰ
} Largitio, Corruptio, Corruptela. Demoſth.

Demoſth. δωροδοκοῦντες καὶ διαφθαρμένοι ἐπὶ χρήμασι. *Qui munera acceperunt, & pecunia corrupti ſunt.*

λαβεῖν
δέξασθαι
} ἀργύριον, χρήματα, λῆμμα, δῶρα, κέρδος. Accipere argentum, pecuniam, emolumentum, munera, lucrum. Demoſth.

ἀδωροδοκήτως. Incorruptè, Integrè, ſine ſpe præmii, Syncerè.

Demoſth. pro corona, δικαίως καὶ ἀδωροδοκήτως πάντα πεπρᾶχθαί μοι προσωμολογεῖτε. *Iuſtè & incorruptè omnia à me geſta eſſe confitebamini.*

δῶρον
δωρεὰ
δώρημα
δωτίνη
ξένιον
χάρισμα
χαριστήριον
κάρπωμα
δωρειὰ
} Munus, Donum. *Don. Preſent.*

εἰς τὴν δωρεάν
κατὰ δωρεάν
προῖκα
ἀμισθί
} Gratis, Gratuitò. quod Galli etiam Latino verbo vſi *Gratis* dicunt.

ἀργύριόν τινι δωρεὰν δοῦναι. *Gratis alicui pecuniam dare. Demoſt.*

Idem. προῖκα ποιεῖν καὶ οὐδὲν λῆμμα [illegible].

Gregor. προῖκα ἐξέρχῃ καὶ ἀμισθί. *Gratis egrederis & ſine mercede.*

*Lu*cian. οὐδὲν ἀμισθὶ ποιοῦσιν ὧν ποιοῦσι. *Nihil faciunt gratis omnium illorum quæ faciunt.*

ADIVNCTA.

¶ *Donum.*

δωρεάς. Ariſtid. ὅταν ἀνθρώπῳ μὲν ἐδωρήσατο, id eſt ἔδωκεν. ἑκατὸν τάλαντα Ἀ[illegible] idem. centum talenta Apell. dono dedit.

ὑπὲρ τὴν δύναμιν δωρεῖσθαι τὸν θεόν. idem. maiora quàm pro facultatum modulo munera Deo offerre.

τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων μεγίστῃ δωρεᾷ περιέπειν, vel, [illegible]. Philo. ſingulari beneficio genus humanum afficere. Sic idem alio loco, τῆς δωρεᾶς ἣν ἐπ' ἀδείας ἐδόκει παρέχειν, πλάγιός τις ἀφαίρεσις, beneficij illius, quod apertè præbere videbatur, obliqua quædam extorſio. GALL. *Ce qu'il donnoit d'vne main, il oſtoit de l'autre.*

μεγάλαις δωρεαῖς τιμᾶν. Diod. magnis beneficiis ornare.

ὁ βασιλεύς με τῇ ῥωμαίων πολιτείᾳ τετίμηκε. Lucian. ciuitate me donauit.

ὅτι με [illegible] ἔδωκας. Xenoph. quia me ſtragula donaſti, quia abs te ſtragula non accepi.

μεγίστων δωρεῶν ἀξιοῦν, ἢ μεγάλαις δωρεαῖς τιμᾶν.

¶ Lædere, Incommodare, Nocere.

βλάπτειν.

βλάπτειν

Lædere. Nocere. Noxam immittere: vt,

Iſocr. ἢν μὴ θεός βλάψῃ. *Niſi Deus aliquis aliquid incommodi immiſerit.*

τινά. Lædere aliquem. Damno afficere aliquem. Iſoc.

τινὰ πολλὰ vel μεγάλα (cum duobus accus. vno perſonæ, & altero rei) in multis rebus nocere alicui: vt,

Lycurg. contr. Leocr. εἰ μὴ ἀποκτείνητε αὐτόν, τοὺς ἄλλους πολίτας μεγάλα βλάψετε. *Si illum (Leocratem) non interfeceritis, plurimi reliquis ciuibus incommodabitis,*

Plato, in Apolog. οὐκ ἐμὲ μείζω βλάψετε, ἢ ὑμᾶς αὐτούς. *Non me magis lædetis quam vos ipſos.*

τινὰ οὐκ ὀλίγα. Haud parum nocere alicui. Demoſthen.

τινὰ μηδὲν vel οὐδέν. Nihil vel in nulla re nocere alicui: vt,

Demoſth. contra Cteſiph. ἔξεστι σοι ἐμέ τε εὖ ποιῆσαι, καὶ σεαυτὸν μηδὲν βλαβῆναι. *Licet tibi mihi benefacere ſine vllo tuo detrimento.*

Socrates apud Platonem, ἐμὲ μὲν οὐδὲν βλάψει Μέλιτος. *Melitus in nulla re mihi incommodabit, ſeu nocebit.*

2. καταβλάπτειν.

Demoſth. ἄν τις καταβλάψῃ τινὰ ἑκὼν ἀδίκως. *Si quis damnum alicui dederit volens.*

Charicles, καλὸν γάρ ποτε τὸ ψεῦδος, ὅταν ὠφελοῦν τοὺς λέγοντας, μηδὲν καταβλάπτῃ τοὺς ἀκούοντας. *Honeſtum aliquando mendacium eſt: cùm videlicet prodeſt dicentibus, & non nocet audientibus.*

In paſſiuo

βλάπτεσθαι { πολλὰ / μεγάλα } Grauiter lædi. Demoſt. *Eſtre grandement offenſé.*

Socrates apud Platonem, οὐκ οἴομαι θεμιτὸν εἶναι, ἀμείνονι ἀνδρὶ ὑπὸ χείρονος βλάπτεσθαι. *Non fas eſſe arbitror, præſtantiorem virum à deteriore lædi.*

βλαβῆναι μηδέν, *Demoſth.*

βλαβῆναί τι. *Aliquid cladis accipere. Thucyd.*

ζημιοῦσθαι / ζημιωθῆναι } Lædi, Damno affici. Demoſth. *De quo vide pag.* 181.

¶ Exprimitur & hoc loquendi genus per κακὸν πάσχειν, & κακὸν ἐργάζεσθαι: vt,

Demoſth. οὐδὲν ὑφ' ἡμῶν πώποτε, οὔτ' ἔργῳ, οὔτε λόγῳ κακὸν ἔπαθε. *Nunquam a nobis vel dicto vel facto læſus eſt.*

Iſoc. πολλοὶ μισοῦσιν ἐκείνους, ὑφ' ὧν οὐδὲν κακὸν πεπόνθασι. *Multi illos oderunt, à quibus nunquam læſi ſunt.*

Demoſth. pro Phorm. οὐδένα οὔτε ἰδίᾳ οὔτε δημοσίᾳ κακὸν οὐδὲν εἰργασμαι. *Neminem vel priuatim vel publicè læſi vel offendi vnquam.*

ἀηδὲς, Offenſio.

Demoſth. οὐδὲν ἀηδὲς ἐμοὶ καὶ τούτῳ γέγονεν εἰς τὴν ἡμέραν ταυτηνί. *Nulla offenſio mihi & illi interceſſit in hodiernum vſque diem.*

3. λυμαίνεσθαι.

λυμαίνεσθαι

τῇ χώρᾳ (cum datiuo) regioni nocere: vt,

Ariſtides, ὥσπερ οἱ γεωργοὶ τὰ λυμαινόμενα τῇ χώρᾳ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐκκόπτοντες. *Quemadmodum agricolæ illa quæ agro nocent ſingulis annis exſcindunt.*

Xenoph. τὰ σταθμὰ τοιαῦτα λυμαίνεται ταῖς ὁπλαῖς τῶν ἵππων. *Stationes in tabulis nocent vngulis equorum.*

τὴν πόλιν (cum accuſatiuo) Ciuitati nocere: vt,

Demoſt. ἔστι τοίνυν τὸ πρᾶγμα καὶ ἄλλο, ὃ λυμαίνεται τὴν πόλιν. *Eſt igitur res etiam alia, quæ lædit Rempub.*

Idem, λυμαίνεσθαι καὶ διαφθείρειν τὰ πράγματα. *Lædere & corrumpere res & negotia.*

Chryſoſt. ὁ διάβολος οὐδὲν ἐλυμήνατο αὐτόν. *Diabolus nihil ei nocuit.*

Pernicioſum, βλαβερόν.

Baſil. βλαβεραὶ αἱ πρὸς τοὺς κακοὺς συνουσίαι. *Pernitioſæ ſunt malorum ſodalitia & conſuetudines.*

Demoſth. ἀσύμφορος καὶ τῷ δήμῳ βλαβερὰ γραφή.

ἐξωλέστερον
ὀλεθριώτερον

Pernicioſus: vt, *Demoſth.* τῶν συκοφαντούντων γένος ἐξωλέστερον οὐδέν ἐστι. *Calumniatorib. non aliud genus eſt pernicioſius.*

Baſilius, πάθος οὐδὲν ὀλεθριώτερον φθόνου ψυχαῖς ἀνθρώπων ἐμφύεται. *Nullius pernicioſior affectus animis hominum innaſcitur, quam inuidia. Il n'y a rien plus dãgereux au cœur des hommes que l'enuie.*

λυμεών. Peſtis, Corruptor.

Iſocr. λυμεῶνα τῶν ἄλλων κληθῆναι *Peſtem aliorum appellari.*

κακόω. Male tracto, Affligo, Vexo, Malis infeſto.

Demoſt. οἱ κακοῦντες τοὺς γονέας, μέγιστα ἀδικοῦσι *Qui parentes ſuos malè tractant, maximè iniurij ſunt.*

Idem, τὴν τῶν ἀντιπάλων χώραν κακοῦσθαι ὁπλίταις καὶ στρατεύμασι. *Hoſtium agrum armis & exercitu infeſtare. Vbi nota datiuos cauſæ ſeu inſtrumenti.*

πάσχειν μυρία κακὰ ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῶν λῃστῶν. Infinita mala à bello & prædonibus pati, ſeu, Infinitis malis à bello, & prædonibus vexari. Demoſth.

δεινὰ παθεῖν ὑπό τινος. Atrocia ab aliquo pati, Lycurg.

κακοπαθεῖν.

κακοπαθεῖν

Malis vexari ſeu affligi, Malis conflictari. Demoſt.

τῷ σώματι (cum datiuo eius partis, qua mala patimur) Corpore affligi. Iſocr.

τῇ ἀπορίᾳ τοῦ χωρίου (cum datiuo rei, quæ mala & moleſtias nobis affert) Loci inopia afflictari diuexaríque, Thuc.

ὑπό τινος Ab aliquo incommodis affici, detrimenta pati. Thucyd.

¶ κακῶς ποιεῖν, Idem ſignificat quod κακοῦν, Affligere, Male tractare, Malis infeſtare, Lædere, & conſtruitur cum accuſatiuo perſonæ vel rei, Iſocrat. Demoſth. & alij.

¶ Legare, aliquem legatum mittere, Legationem obire.

πρεσβεύειν.

πρεσβεύειν

πρός τινα. Ad aliquem obire legationem: vt,

Plutarch. πρεσβεύει πρὸς Γερμανούς. *Ad Germanos legatus proficiſcitur.*

Demoſth. Ἀθήνηθεν ἐπρέσβευσαν τινὲς ὡς Φίλιππον. *Athenis legati quidam iuerunt ad Philippum. Vbi ſcias* ὡς *pro* πρὸς *poſitum eſſe.*

ὑπέρ τινος. Pro aliquo legationem obire: vt,

Æſchines, παρακελεύοντες ἄρχειν, ἢ πρεσβεύειν ὑπὲρ αὐτῶν. *Iubentes vt aut imperaret, aut pro ipſis iret legatus.*

παρὰ τύραννον. Apud tyrannum legatione fungi. Hermogenes. Plato.

εἰς Πελοπόννησον. In Peloponneſum legationem obire. Dem.

Plutarch. ἐπρέσβευσαν εἰς Ῥώμην καὶ Σπάρτην. *Legati profecti ſunt Romam & Spartam.*

ἐν Μακεδονίᾳ In Macedonia legatione fungi. Æſchin.

πρεσβείαν Legationem obire, gerere: vt,

Æſchines, ἐπρέσβευσαν πολλὰς πρεσβείας εἰς Θήβας. *Sæpe legationem obierunt Thebas.*

εἰρήνην. Tractare de facienda pace in legatione, vel, Legationem obire de concilianda pace: vt,

Iſocrat. in Paneg. τῶν πρεσβευσάντων ταύτην τὴν εἰρήνην δικαίως ἂν κατηγοροῖμεν. *Eos qui legationis munus obierunt de pace concilianda, iure accuſamus.*

πρεσβεία.

πρεσβεία

πέμπειν πρός τινα, ἥτις ἐρεῖ. Mittere legationem ad aliquem, quę dicat, &c. Demoſth.

ἐκπέμπειν ὑπέρ τινος, ἥτις διαλέξεται αὐτῷ. Emittere legationē de aliqua re quæ dicat, &c. Demoſth.

ἀποστέλλειν πρός τινα, διδάξουσαν τι. Emittere legationem ad aliquem, quæ exponat aliquid. Demoſth.

Iſocr. πόσας πρεσβείας πρὸς βασιλέα τὸν μέγαν ἀπεστείλαμεν. *Quot legationes ad magnum illum regem miſimus?*

πρεσβεύειν ὑπέρ τινων. Obire legationem pro aliquibus. Demoſthenes.

πρέσβεις.

πρέσβεις
- πέμπειν seu ἀποστέλλειν πρός τινα, Mittere legatos ad aliquem Iſocr.
- δέχεσθαι, Suſcipere, excipere legatos. idem.
- δεῦρο πέμπειν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. Legatos huc mittere de pace, vel pacis cauſa. Æſchines.
- αἱρεῖσθαι πρός τινα τοὺς ἀπολογησομένους τι. Deligere legatos, qui excuſent aliquid. Demoſth.
- αἱρεθέντας / ταχθέντας } ὑπὸ τοῦ δήμου ἀποστέλλειν. Legatos à populo delectos ordinatos emittere. Demoſth.
- ἐκπέμπειν εἰς πόλεις. Emittere legatos ad ciuitates. Xenoph.
- ἀποπέμπειν ἀπράκτους. Dimittere legatos re infecta. Herodian. lib. 6.

Idem lib. 8 τοὺς πρέσβεις ἀπράκτους ἀπιέναι ἐκέλευσεν. *Iuſſit legatos re infecta abire. Et mox,* τῶν πρεσβέων ἀπράκτων πρὸς Μαξιμῖνον ἐπανελθόντων. *Cum legati re infecta ad Maximinum rediſſent.* Vbi notetur phraſis ἄπρακτον ἐπανελθεῖν. Re infecta redire.

ADIVNCTA.

¶ *Legatio.*

παρὰ μέγαν βασιλέα πρεσβεύων ἀφίκετο, Plat. in Charm. ad magnum regem legatus profectus eſt.

πολλὰς πρεσβείας πεπρέσβευκαν. Æſchines. permultis legationibus functi ſunt.

πρεσβευτὴς ἀπεστάλη. Suid. legationis cauſa miſſus eſt

οἱ παραγενόμενοι διαλέξονται πρὸς τὸν Φίλιππον περὶ τοῦ ἀφεθῆναι. &c. Demoſth. qui cum ad Philippum venerint, cum eo agent, &c.

πρέσβεις ἑλέσθαι πρὸς Φίλιππον, idem. legatos creare, qui ad Philippum proficiſcantur. διαπρεσβεύσασθαι. idem quod πρεσβεύειν.

παραπρεσβεύεσθαι, legationis munere perperam fungi.

¶ πέμπειν, Mittere.

πέμπειν
- κήρυκα. (cum accuſatiuo perſonæ) Mittere legatum.
- ἐπιστολὴν εἰς Μακεδονίαν. Epiſtolam in Macedoniam mittere. Iſocrat.
- τινὶ / πρός τινα } λόγον. Mittere alicui vel ad aliquem orationem. Demoſthenes, *Enuoyer vne harangue a quelqu'vn.*

τινὶ χρήματα. Mittere alicui pecuniam. Xenoph.
ἐπὶ τὸν πόλεμον. In vel ad bellum mittere. Plutarc.
τινὶ περὶ τούτου. Nuncium ad aliquem mittere de hac re, vel ſuper hac re. Thucyd.

Xenoph. πεπομφέναι δὲ Κεφισὸν εἰς Λακεδαίμονα περὶ τῆς συμμαχίας.

2. στέλλειν.

Plutarch. χιλίους ἔστειλεν εἰς Χερρόνησον. *Mille in Cherſoneſum miſit.*

Paſſ. *Syneſ. epi. 61.* νῦν πρῶτον ὑπ' ἐμοῦ στέλλεται. *Nunc primum a me mittitur.*

Herodian. πρεσβεῖαί τε ἀπ' ἐκείνων τῶν ἐθνῶν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ἐστέλλοντο. *Legati Antiochiam mittebantur.*

3. προαποστέλλειν.

προαποστέλλειν κήρυκα ὅπως σπείσηταί τισι. *Præmittere caduceatorem qui pacem publicam impetret. Demoſth.*

¶ Leges ferre, ſancire.

νόμον

Θεῖναι. Legem ferre. *Iſocr. De permut.* βούλομαι δὲ περὶ ἐμαυτοῦ νόμον θεῖναι χαλεπώτερον. *De me ipſo autem legem multo difficiliorem feram.*

Θέσθαι. Legem ferre. *Demoſth. Leptin.* μὴ οἴεσθε νόμον τοιοῦτον θέσθαι δεῖν, ὃς τὴν πόλιν ἡμῶν πονηρᾶς δόξης ἀναπλήσει. *Nolite putare eiuſmodi legem ferendam eſſe, quæ noſtram vrbem infamia repleat.*

Æſchin. cont. Timarch. τοὺς νόμους τιθέμεθα οὐκ ἐπὶ κέρδους ἕνεκ' ἀδίκου, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δίκαιον καὶ συμφέρον βλέποντες. *Leges ſancimus non iniuſti lucri cauſa, ſed ipſam iuſtitiam tantum & vtilitatem ſpectantes.*

Θεῖναι περὶ τῶν εὑρισκόντων τι τῇ πόλει συμφέρον. Ferre legem de illis qui commodum aliquod ciuitati inuenerunt. Ariſtot. Polit. 2.

Lycurg. δύο ἐστὶν ὧν ἕνεκα πάντες τίθενται νόμοι. *Duo ſunt, propter quæ omnes leges feruntur. Vbi nota paſſiuum.*

Θετέον νόμους.

Demoſthenes. τοῖς μὲν ὑπάρχουσι νόμοις χρηστέον, καινοὺς δ' εἰκῇ μὴ θετέον. *Latis legibus vtendum eſt, nouæ vero non temere ferendæ ſunt.*

νομοθετεῖν

Legem ferre, ſancire vel imponere (ſine vlla adiectione) vt,

Ariſtot. Eth. 10. διόπερ οἴονται τοὺς νομοθετοῦντας, δεῖν μὲν παρακαλεῖν ἐπὶ τὴν ἀρετήν. *Ideo arbitrantur illos, qui leges ferunt, ad virtutem hortandos eſſe.*

περὶ τῶν δικαίων καὶ τῶν ἀδίκων, καὶ τῶν αἰσχρῶν, καὶ τῶν καλῶν. De rebus iuſtis & iniuſtis, de turpibus & honeſtis leges condere. Iſocr. in Nicoc.

ταῖς μοναρχίαις. Monarchiis leges præſcribere. Iſocr. ad Nic.

κατά τινος. Contra aliquem leges ferre. Ariſtot. Polit. 3.

τὰ δίκαια. [cum accuſatiuo] Iuſta legibus ſancire, iubere, præſcribere. Xenoph.

νόμον [cum accuſatiuo cognatæ ſignificationis] Legem ferre. Demoſth.

νόμον περί τινος. De aliqua re legem ferre. Æſchines contra Cteſiph.

νόμοι καθεστῶτες / κείμενοι — Leges latæ, poſitæ, promulgatæ. *Loix promulguees, ordonnees.*

νόμος καλῶς κείμενος / ἔχων — Lex honeſta, ſiue Lex, quæ recte & honeſte lata eſt. Iſoc. Demoſt. *Loy bien ordonnee.*

νόμος κελεύει Lex iubet. *La Loy commande.*

νόμος ἀπαγορεύει. Lex vetat. *La loy defend.*

Eodem autem ſenſu dicitur: κελεύοντος τοῦ νόμου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ στεφανοῦν. *Cum lex eſſet, eos in concione coronari debere (corona) vt Cicero interpretatur, Et* νόμου ἀπαγορεύοντος μηδένα, *&c. Cum lex eſſet nequis, &c.*

νόμος ἐστί. Lex eſt, vel lex exſtat, ſeu lata eſt, ſequente infinitiuo, ſicut Latine Lex eſt, ſequente itidem infinitiuo, aut particula: vt,

Ariſtot. Polit. 2. ἐν Λοκροῖς νόμος ἐστὶ μὴ πωλεῖν. *In Locris lex erat, non vendere quicquam. Et* 5. νόμου γὰρ ὄντος, διὰ πέντε ἐτῶν στρατηγεῖν. *Cum lex eſſet, vt quinto quoque anno imperatoris munere fungerentur.*

κεῖται περὶ τούτου. De hac re lex lata eſt: vt,

Demoſth. περὶ ὧν γε μὴ νόμοι κεῖνται, οὐ γράφειν τὴν δίκην προσήκει. *De illis rebus, de quibus nullæ leges latæ ſunt, nihil eſt decernendum.*

κεῖται ὑπό τινος. Lex ab hoc lata eſt: vt,

Iſoc.

νόμος

Iſoc. ad Demon. πείθου τοῖς νόμοις τοῖς ὑπὸ τῶν βασιλέων κειμένοις *Obtempera legibus quæ à regibus latæ & ſancitæ ſunt.*

κεῖται πανταχοῦ ἐν τῇ ἑλλάδι, τοὺς πολίτας ὀμνύναι ὁμονοήσειν. [cum infinitiuo præcedente accuſatiuo] Lex eſt vbique in Græcia, vt ciues iurent, ſe velle concordiæ ſtudere. Xen. in memorab.

κεῖται ὑπὲρ τῶν σωμάτων τῶν ἡμετέρων. Lex pro corporibus noſtris, hoc eſt, pro defenſione corporum noſtrorum, lata eſt. Iſocr. Æginet.

¶ Leges violare, transgredi, abrogare.

νόμον

παραβαίνειν. Legem violare.

Demoſth. γελοῖον, νόμου μὲν συνδικεῖν νόμον δ' αὐτὸν παραβαίνειν ἕτερον. *Ridiculum eſt, eos dum legi patrocinantur, aliàm legem interim violare.*

λύειν. Legem abrogare.

Demoſth. λύειν τοὺς νόμους δεῖ τούτους αὐτοὺς ἀξιοῦν οἵπερ καὶ τεθείκασι. *Poſtulandum eſt, vt leges abrogent illi, qui tulerunt.*

Idem. νόμους εἰς τὸ παρὸν βλάπτοντας ὑμᾶς λύσατε. *Leges, quæ in præſentia vos lædunt, abrogate.*

Dicitur etiam νόμον διαλῦσαι. Legem ſoluere. & νόμον πληρῶσαι. Legi ſatisfacere. *Matth. cap. 5.*

In paſſiuo.

Demoſth. λυθέντων γὰρ τῶν νόμων ἡ πολιτεία οἴχεται. *Si leges abrogentur, reſpublica interit.*

τοῖς νόμοις ἐμμένειν. Leges colere vel ſeruare.

παρανομεῖν
παρὰ τοὺς νόμους ποιεῖν } Leges violare, contra leges agere. *Faire contre les loix, les violer.*

Xenoph. de Socrate προείλετο μᾶλλον τοῖς νόμοις ἐμμένων ἀποθανεῖν, ἢ παρανομῶν ζῆν. *Maluit leges colendo mori, quam eas violando viuere.*

παρὰ { νόμον. Contra legem.
ὅρκον. Contra iuſiurandum.
φύσιν. Contra naturam.

κατὰ νόμον, Secundùm legem.

ἐκ τοῦ νόμου
κατὰ τὸν νόμον } Ex legis præſcripto, Vt lex iubet, Legitimè.

τοὺς νόμους προβάλλεσθαι. Leges proferre, vel potius citare, allegare. Nazianz.

Contrà, pro quo quidam dicunt Econtra, Græci dicunt τοὐναντίον.

Liberare.

ἀπαλλάττειν.

ἀπαλλάττειν τινὰ { τῶν συμφορῶν. Liberare aliquem calamitatibus. Iſocr. *Deliurer quelcun de miſere.*
μεγάλου φόβου καὶ ἀπορίας. Liberare aliquem magno metu & inopia. Iſocr & Dem.

Iſocr. in Areop. ἡ μὲν βουλὴ ἀπήλλαξε τοὺς πένητας τῶν ἀποριῶν ταῖς εὐεργεσίαις. *Senatus pauperes ab inopia liberauit beneficiis.*

Idem ad Philip. καὶ ἄλλας πόλεις πολλῶν κακῶν ἀπαλλάξεις. *Et reliquas ciuitates magnis malis liberabis.*

In paſſiuo.

Iſocr. de pace ὑπομένομεν τὰς τομὰς τῶν ἰατρῶν ἵν' ἀπαλλαγῶμεν πλειόνων ἀλγηδόνων. *Suſtinemus ſectiones medicorum, vt à maioribus doloribus liberemur.*

Demoſth. πολέμων καὶ ταραχῆς ἀπαλλαγῆναι. *Bellis & perturbationibus liberare.*

Idem, ἀπαλλαγέντες κινδύνων. *Periculi liberati.*

Plato in Apol τεθνάναι, καὶ ἀπηλλάχθαι πραγμάτων, βέλτιον ἦν μοι. *Mori & liberari negotiis, mihi melius eſt.*

Iſocr. ad Philip. ἡγοῦμαι τῶν κακῶν ἡμᾶς τούτων ἀπαλλαγήσεσθαι. *Exiſtimo nos ab his malis liberatum iri.*

Idem ἀπηλλαγμένοι τῶν κακῶν, & ἀπαλλαγέντες κινδύνων. *Liberati à malis, & liberati a periculis. Iſoc.*

ἀπολύειν
ἐλευθεροῦν
ἀφεῖναι
ῥύσασθαι
ἐκσώζειν } τινὰ τῶν ἐγκλημάτων. Liberare aliquem ab accuſationibus. Iſoc. *Abſoudre quelcun des crimes deſquels il auoit eſté accuſé.*

Iſocr. ad Demon. σεαυτὸν αἰτίας αἰσχρᾶς ἀπολύων. *Teipſum turpi crimine liberans.*

Idem in Helen. τὴν πόλιν ἀδίκου καὶ δυσαποδράστου ἐκ τοῦ προστάγματος ἠλευθέρωσεν. *Vrbem ab iniuſto & ineuitabili mandato liberauit.*

Idem in Trapez. μέ φασιν ἀφεῖναι αὐτὸν τούτων τῶν ἐγκλημάτων. *Me dicunt eum his accuſationibus liberaſſe.*

Plutarch. τὸν ἀδελφὸν τῶν κινδύνων ἐρρύσατο. *Fratrem ex periculis liberauit.*

Idem, τοὺς οἰκείους ἐξέσωσε τῶν κακῶν. *Suos domeſticos ex periculis liberauit.*

λυτροῦσθαι Redimere.

Paul. ad Titum 2. ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ὑμῶν, ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας. *Qui dedit ſemetipſum pro nobis, vt redimeret nos ab omni iniquitate.*

λυτρώσασθαι αἰχμαλώτους ἐκ τῶν ἰδίων· Redimere captiuos ſuis ſumptibus. Demoſth.

λύσασθαι αἰχμαλώτους. Captiuos redimere. idem.

In paſſiuo.

Ariſt: Eth. 9. οἷον τῷ λυτρωθέντι παρὰ λῃστῶν, πότερον τὸν λυσάμενον ἀντιλυτρωτέον, *Vt ſiquis redemptus ſit à prædonibus, vtrum eum, qui ſe liberauit, vicissim redimere debeat.*

ἀπολύτρωσις, Redemptio. λύτρον, Pretium redemptionis: vel. Pretium redempti captiui. ἀντίλυτρον etiam pro λύτρον accipitur.

ἀπελευθερῶ }
ἀφιέναι ἀπελευθέρους } Manumittere, Libertate donare. *Mettre en liberté.*

ἀπελεύθερος }
ἐξελεύθερος } Libertus. ἀπελευθέρωσις. Manumiſſio. Plut. ἐλευθερία. Libertas.
ἀπελευθερωθείς }

ἀπελευθερικός }
ἐξελευθερικός } Libertinus. Plutarch. *Libertin, qui ne s'aſſubiectit à perſonne.*

¶ In libertatem vindicare.

ἐλευθερῶ.

ἐλευθερῶ

τινά. Liberare aliquem.

Iſocr. ad Philipp. τοὺς δ᾽ ἄλλους Ἕλληνας ἠλευθέρωσεν. *Reliquos Græcos liberauit.* ἐλευθερῶσαι τοὺς οἰκέτας. *Manumittere ſeruos.*

πόλιν. Ciuitatem liberare.

Iſocr. De pace. ἐλευθεροῦντες τὴν πόλιν, τῆς ἡγεμονίας ἠξιώθησαν. *Ciuitatem in libertatem vindicantes principatum adepti ſunt.*

πόλιν ἀνόμου προστάγματος. Vrbem ab iniuſto mandato liberare. Iſocr.

τὴν πόλιν ἀπὸ βαρβάρων. (cum præpoſit.) A barbaris ciuitatem liberare. Plato in epiſt.

¶ Aſſerere vel vindicare in libertatem.

εἰς ἐλευθερίαν τινά In libertatem aſſerere aliquem; vt,

Demoſt. ἀφελόμενος τὴν Κηφισοδότου θεράπαιναν εἰς ἐλευθερίαν. *Cum Cephiſodoti famulam in libertatem vindicaſſet.*

Iſocr. in Paneg. παραπλήσιον ποιοῦσι τοῖς παρὰ τῶν ἄλλων τοὺς οἰκέτας ἐλευθερίαν ἀφαιρουμένοις. *Perinde faciunt, vt ij qui ſeruos aliis ademptos in libertatem vindicant.*

ἀφαιρεῖσθαι vel ἐξαιρεῖσθαι

Iſocr. in Trapez. Πασίων οὐκ ᾐσχύνετο ὃν ὑφ' ὑμῶν ἔφασκεν ἀνδραποδίσασθαι, τοῦτον ἐξαιρούμενος εἰς ἐλευθερίαν. *Paſion non erubuit illum in libertatem aſſerere, quem à vobis mancipium factum eſſe aiebat. Exſtant & de ἐξαιρεῖσθαι εἰς &c. apud Demoſt. & Lyſiam exempla.*

εἰς ἐλευθερίαν. (in eadem ſignifi.) Lucian.

ἐλεύθερος τυράννων. Liberatus à tyrannis. ἐλεύθερος φόβου. Liber à metu. Xenoph.

ἐξαφαιρεῖσθαι } εἰς ἐλευθερίαν θεράπαιναν. In libertatem aſſerere ancillam. Demoſt.
λαμβάνειν }

ἀτελὴς πολίτης. Ciuis immunis, Qui liber eſt ab onere publico.

Conſtruitur nonnunquam cum genitiuo: vt,

ἀτελὴς τῶν λειτουργιῶν. Qui vacat muneribus. Gaza & Demoſt.

ἀτέλεια, Vacatio, Immunitas.

ἀτέλειαν ἔχειν τῶν λειτουργιῶν. Immunitatem ſeu vacationem habere à publicis muneribus.

Iſocr. διδόναι τῷ δήμῳ ἀτέλειαν τῶν πραγμάτων. *Dare populo vacationem à negotiis ſeu laboribus.*

Huc pertinent, αὐτονόμους ποιεῖν & αὐτονόμους εἶναι τινάς: vt,

Iſocr. De pace. ἐκεῖνοι ἐλευθερώσαντες τὴν πόλιν καὶ αὐτὴν αὐτονόμους ποιήσαντες. *Ipſi ciuitatem liberantes, ſui iuris fecerunt.*

Ibid. δίκαιόν ἐστιν, αὐτονόμους εἶναι τοὺς Ἕλληνας. *Iuſtum eſt, Græcos eſſe liberos, vel ſui iuris.*

ἐλευθέρους γίγνεσθαι τοὺς οἰκέτας. *Seruos fieri liberos. Demoſt.*

αὐτεξούσιοι. Qui ſui iuris ſunt & ſtatuere de ſuis facultatibus poſſunt.

ἑαυτοῦ εἶναι. Sui iuris eſſe.

ἐμαυτοῦ εἰμί. Mei iuris ſum.

ADIVNCTA.

¶ *Liberare.*

ὁ μὲν ἀπὸ βαρβάρων ἠλευθέρωσε τὴν πόλιν, Plat. barbarorum dominatu ciuitatem liberauit.

τῆς δυστυχίας ἐλευθερῶσαι, Syneſ.

τῆς παρεστώσης δουλείας, Baſil.

τῆς αἰτίας ἐλευθερῶν σε, Greg. culpa te liberans, innocentem te pronuncians.

εἰς ἐλευθερίαν ἀφαιρεῖσθαι, Luc. in libertatem vindicare.

εἰς τὴν ἐλευθερίαν ἐξαιρεθῆναι, Baſil. in libertatem aſſeri.

εἰς ἐλευθερίαν ἐπανάγειν, *Demoſt.*

ἴσασι γὰρ ἐκείνους ἀρξάντας πόλιν εἰς ἐλευθερίαν τῶν πραγμάτων ἐπαναξάντας ſciunt nimirum nullos alios fore, qui remp. rurſus in libertatem reducant.

ἀπαλλαγῆναι πενίας, Demoſt. egeſtate liberari.

ἐκείνου ἀπαλλάττεσθαι, Gregor. quod nos vernacula lingua dicimus, *eſtre deſpeſtre de luy.*

μεγάλων ἐγκλημάτων ἀπαλλαγῆναι, id eſt, ἐλευθερωθῆναι. τῆς πρὸς θεὸν δουλείας ἀπηλλαγμένος, Suid.

ἀπαλλαγέντες τῆς τῶν προγόνων πλάνης, Iuſtin. maiorum ſuorum errore liberati.

ἀπηλλαγμένος φθόνου, Chryſoſt. inuidia vacans.

πονηρᾶς γυναικὸς ἀπαλλάττεσθαι, Plutarch. improba muliere defungi.

Hinc nomen ἀπαλλαγή: ἀπαλλαγὴν τῶν ἐφυβρίστων τούτων καὶ ἀφορήτων ὀχλήσεων, Baſil. liberationem à contumelioſis hiſce atque intolerandis, moleſtiis & vexationibus.

διδόναι ὑπὲρ ἀπαλλαγῆς τῶν ἐνοχλούντων, Euſebio dicuntur qui aliquid dant, vt moleſtia liberentur. vulgo dicunt, pro redimenda vexatione.

Sic apud Lyſiam, ἵνα μὴ ἀπὸ τούτου πράγματα ἔχῃ, δοὺς ἀργύριον, ἀπαλλάγῃ, ne ab iſto negotium ipſi faceſſeretur.

ἀπορεῖ μὲν οὖν τίνι χρὴ μηχανῇ τῶν παρόντων κακῶν ἀποτροπὴν εὑρεῖν, Plat. Alcib. 2. animi pendentes, ecqua arte atque conſilio vrgentia mala auertere queant.

ἀποτροπή, idem quod διαφυγή: nam hac quoque idem dictione vtitur leg. 8. τοῦ τοιούτου κινδύνου διαφυγὴν εὑρήσει, tale periculum effugiet. ὁ τοιοῦτον κίνδυνον διαφεύξεται, διαδράσει, διαδύσεται, à quo verbo fluit quoque nomen διάδυσις, GALL. *eſchappatoire.*

μία τῶν λυπηρῶν διάδυσις, θάνατος, id eſt, μία τῶν κακῶν λύσις, vt ſuprà.

διαφυγεῖν ἐκ τῶν παρόντων κακῶν, Lucian. id eſt, διαδρᾶναι, διαδῦναι, ῥυῆναι.

ποίᾳ μηχανῇ, καὶ τίσι ποτὲ τρόποις, &c. Plato leg. 7. GALL. *par quelque moyen.*

τοὺς πολυειδεῖ πλάνῃ κατεχομένους, εἰς μίαν ἄγων τρίβον τῆς πίστεως, Gregor. presb. eos, qui multiplici errore tenebantur, ad vnam fidei ſemitam ducens, hoc eſt, πλάνης ἐλευθερῶν, vel, ἀπαλλάττων, errore liberans.

ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς μεθιστὰς εἰς σωτηρίαν, vt loquitur Gregor. à Gentilium errore ad ſalutem traducens.

χαλεπῆς ἐξήρπασε νόσου, Phalare graui morbo eripuit.

καθαρίζειν, vel καθαρὸν ποιεῖν, Chryſ. βασκανίας καθαρὸν ποιεῖ τὴν ψυχήν, id eſt, ἐλευθεροῖ, ἀπαλλάττει.

ἐξουσία

δεδομένη ὑπὸ τῆς τύχης. Poteſtas à fortuna data. Idem.
καὶ ἄδεια ποιεῖν τι. Licentia & impunitas aliquid faciendi. Demoſth.
ὁπόσην βούλεταί τις. Poteſtas quantam quis cupit. Idem.

ἐξουσίαν

διδόναι ἐπὶ τὰ ἀδικήματα. Dare licentiam ad perpetranda ſcelera. Plutarch.
διδόναι τινὶ ποιεῖν ὃ προαιρεῖ τις. Dare alicui licentiam agendi aliquid. Demoſth.
τινὶ γίγνεσθαι ἀδικεῖν. Fieri alicui poteſtatem delinquendi. Dem.
λαμβάνειν ὥστε ποιεῖν ὅ,τι βούλεται. Accipere facultatem agendi quod quis velit. Iſoc.

Venia, γνώμη.

οὐκ ἀποδημεῖν ἄνευ τῆς τῶν ἀρχόντων γνώμης. *Non abire ſine magiſtratu Venia. Iſoc.*

¶ Inuenitur & ἔνεστι pro ἔξεστι vſurpatur: vt,

Demoſthenes, καὶ ταῦτα οὐκ ἔνεστιν εἰπεῖν τούτῳ. *Et hæc non licet ei dicere.*

¶ *Prouerb.* οὐκ ἔνεστι δὶς ἐν πολέμῳ ἁμαρτεῖν. *Non licet bis in bello errare.*

Demoſth. Philipp. 1. ταῦτα ἴσως πρότερον μὲν ἐξῆν ποιεῖν, νῦν δ' οὐκέτ' ἐγχωρεῖ. *Hæc olim facere licebat, nunc vero locum non habent.*

Inuenitur & ἔνι in eadem ſignificatione.

ἐξουσία
ἀξίωμα } Autoritas. *Plutarch.* Φάρνιος ἦν ἀξιώματος μεγάλου. *Pharnius erat autoritatis magnæ.*

μεγαλειότης. Maieſtas, Pro quo & Gregorius τὸ μεγαλεῖον dixit, Budeus.

ὡς παλαιὸς λόγος φησί
ὥσπερ λέγουσι
ὃ λέγεται
κατὰ τὴν παροιμίαν
ὥς φασι
ὡς λεγόμενον παροιμιαζόμενοι
ὡς λέγουσιν οἱ παίζοντες
ὃ δὴ ὡς εἴρηται

} Vt eſt in prouerbio,
Vt habet prouerbium.
Quod dici ſolet, vel
Vt dici ſolet, &c. GALL. *Comme dit le prouerbe, Comme on dit couſtumierement.*

¶ Vtinam, εἴθε.

εἴθε

σοὶ τότε συνεγενόμην ὅτε, &c. (cum indicatiuo) Vtinam tunc tecum natus eſſem, cum, &c. Xenoph. & alii.
γράφειεν. (cum optatiuo) Vtinam ſcriberet. *Plato.*

μέλαν, vel μέλαν γραφικὸν, Atramentum.

Dioſcor. 3. τὸ μέλαν ᾧ γράφομεν. *Atramentum, quo ſcribimus.*

ἀναπτύσσειν
ἀναπτύττειν } βιβλίον. Aperire librum, Euoluere. GALL. *Ouurir vn liure, le fueilleter.*

Luc. cap. 4. καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, εὗρε τὸν τόπον οὗ ἦν γεγραμμένον.

Xenoph. ἀναπτύττων τὰ βιβλία. *Aperiens libros.*

Luc. χερσὶ βιβλία ἀναπτύττεις. πτύσσειν βιβλίον. Librum claudere, ſeu complicare.

Luc. cap. 4. καὶ πτύξας τὸ βιβλίον, ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ ἐκάθισεν. *Et complicato libro, reddens miniſtro conſedit.*

ἀπόφασις τῶν ὄντων ſeu τῆς οὐσίας, Inuentarium: quod tamen ἀπογραφὴ propriè dicitur, teſte Budæo.

σφραγίζω
ἐπισφραγίζω
σφραγῖδα ἐπιβάλλω
σφραγῖδα ἐπιτίθημι
ἀποσημαίνω } Obſigno, Signo. GALL. *Cacheter.*

ἐσφραγισμένος, Signatus, Obſignatus.
ἀποσφραγίζειν, Reſignare. *Ouurir des lettres.*
σφραγὶς Sigillum. *Vn cachet.*

In æs incidere, εἰς στήλην χαλκῆν γράφειν. Demoſt.

¶ συγγραφή. Syngrapha, Chirographum.

ποιεῖν κατὰ συγγραφήν. Agere ſecundum ſyngrapham. Demoſth.

ἔξω τῶν ἐν τῇ συγγραφῇ γεγραμμένων οὐδὲν ποιεῖν. Nihil agere contra ſyngrapham. Idem.

ἀναγινώσκειν γραμματεῖον. Codicem legere. Demoſt.

ψήφισμα ἀναγινώσκεσθαι. Senatuſconſultum recitari. ἀνάγνωσις, Lectio. ἀναγνώστης. Lector, Demoſt.

ἐντυγχάνειν γράμμασι. Litteras legere. Syneſ.

ἐπιστέλλειν.

ἐπιστολάς. Litteras mittere. Demoſth.

τινὶ γράμματα. Dare ad aliquem litteras: vt,

Herodianus libr. 2. ἐπιστέλλει αὐτῷ φιλικώτατα γράμματα. *Mittit ad eum plenas humanitatis literas.*

τινί. Scribere ad aliquem: vt,

Plutarch. Διονύσιος ἐπέστειλε Πλάτωνι, καὶ αὐτὸς ἀντεπέστειλε. *Dionyſius dedit literas ad Platonem, & is reſcripſit. Vbi nota,* ἐπιστέλλειν *&* ἀντεπιστέλλειν *inter ſe oppont.*

Iſocr. ἐπιστέλλει τοῖς ἐνθένδε ἀποδημοῦσιν ἐκ τοῦ Πόντου. *Scribit ad illos, qui ex Ponto huc proficiſcuntur.*

ἐπιστέλλειν

τινί τι. (cum datiuo perſonæ & accuſatiuo rei) vt,

Iſoc. ἃ δ' ἐν τῷ παρόντι δυναίμην ἂν ὑπουργῆσαι, ταῦτα ᾠήθην δεῖν ἐπιστεῖλαι. *Quæ in præſentia tibi conferre poſſem, ea ad te perſcribenda putaui.*

ὅ,τι πέπρακται αὐτοῖς abſolutè) per litteras ſignificare, quid ab ipſis geſtum ſit. Plato.

τῷ Ἀλεξάνδρῳ περὶ τῆς μάχης. De pugna ad Alexandrum ſcribere. Plutarc.

τί. Per litteras aliquid ſignificare: vt,

Plato, ἐπιστέλλετε δὲ καὶ ὅ,τι πέπρακται ὑμῖν, ἢ πράττοντες τυγχάνετε. *Per litteras ſignificate, quid à vobis geſtum ſit, aut quid geratis.*

τινὶ μετὰ πάσης ὀργῆς καὶ ἀπειλῆς, Mittere alicui literas plenas iræ & minarum, vel literas minaces mittere. Herod.

τινὶ διὰ βραχέων. Breuibus ad aliquem ſcribere. Hebr. vlti.

πρός τινα: vt,

Panath. Μενεκράτης ἐτόλμησε πρὸς τὸν Ἀγησίλαον ἐπιστεῖλαι. *Menecrates auſus fuit ad Ageſilaum ſcribere.*

πρός τινα ταῦτα. Perſcribere hæc ad aliquem. Iſoc.

ἐπιστολὴν

γράφειν. Literas ſcribere.

δοῦναι vel πέμψαι πρός τινα. Dare litteras ad aliquem Plut.

δοῦναί τινι. (cum datiuo caſu) Dare alicui epiſtolam. Plut.

δοῦναί τινι φέρειν. Dare alicui literas perferendas. Xenoph.

πέμπειν εἰς Μακεδονίαν. Mittere epiſtolam in Macedoniam. Iſocr.

καταπέμπειν εἰς τὴν Ἀσίαν τῷ δήμῳ μάλα ὑβριστικὴν καὶ βαρβαρικὴν ἐπιστολήν. Mittere populo in Aſiam valde ſuperbam & Barbaram epiſtolam. Æſchines.

διακομίζειν. Literas perferre. Syneſius.

κομίζεσθαι παρά τινος. Literas accipere ab aliquo.

Demoſth. ἐκομισάμην τὴν παρ' ὑμῶν ἐπιστολήν, δι' ἧς μοι. *Accepi à vobis epiſtolam, qua mihi, &c.*

ἀποδιδόναι τινί. Reddere vel tradere alicui litteras. Plutarch.

δέχεσθαι, idem quod κομίζεσθαι: vt,

Syneſ. epiſt. 8. δέδεξο μετ' ἐμψύχων καὶ τὴν ἄψυχον ἐπιστολήν. *Accipe cum animata inanimam quoque epiſtolam.*

λύειν vel ἀπολύεσθαι. Soluere, Aperire, vel reſignare epiſtolam. Plutarch.

ἀναγινώσκειν σιωπῇ πρὸς ἑαυτόν. Epiſtolam tacitè ſecum legere. Plutarch.

διέρχεσθαι. Epiſtolam legere. Plutarch.

Δηλοῦν, δηλῶσαι τινί τι δι' ἐπιστολῆς. Per literas alicui ſignificare aliquid. Demoſth.

Aſcribere aliquem in catalogum, ἀναγράφειν τινὰ εἰς κατάλογον. Demoſt.

ἐξαλείφειν πάλιν τοὔνομά τι. Delere iterum nomen aliquod. idem

εἰ [illegible]

οἱ ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων, A ſecretis, οἱ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν, Ab epiſtolis. οἱ περὶ τὰς κύλικας. A cyathis. Polybius. Sic οἱ ἐν αὐλαῖς σύμβουλοι, Aulici conſiliarij. οἱ ἐν αὐλαῖς ἐκκλησιασταί, Aulici concionatores.

ADIVNCTA.

¶ *Scribere ad aliquem.*

ὑπηγορεύσαμεν πρὸς τὴν ὑμετέραν ἀδελφότητα γράμματα, Syneſ. dictauimus.

αὐτ' ἐμοῦ τὴν ἐπιστολὴν στέλλω πρός σε, idem. vicariam pro me epiſtolam ad te mitto.

τῷ γράμματι πιστεύειν τὰ τοιάδε, idem. tales res litteris committere.

καλῶς ἐποίησας ἐπιστέλλων ἃ δοκεῖς ἡμῖν εἰδέναι διαφέρειν, Eurip. bellè feciſti, ea ſcribens, quæ noſtra intereſſe putas ſcire.

δίδου σεαυτὸν μέχρι γοῦν γραμμάτων, Procop. date nobis ſaltem ad litteras vſque, id eſt, ſaltem ſcribe.

γράμμασι προσομιλεῖν σοι, idem litteris te alloqui.

¶ *Scribere* pro *aliquid componere*, vel *in lucem edere.*

ἔστι γάρ μοι περὶ αὐτῶν πάγκαλος λόγος συγκείμενος, Plat. in Hipp. eſt mihi de iis rebus præclarus liber compoſitus.

συντιθέναι λόγους, idem in Menex. libros componere, contexere.

χιλιάδας βίβλων ἕκαστοι συγγεγράφασι, Luc. infinita volumina quiſque conſcripſit.

συνεγράψατο μικρὸν βιβλίδιον. Iuſtin.

Μωσέως δὲ βίον ἀναγράψασθαι διενοήθην, Phi. Moſis vitam literis mandare conſtitui.

οἱ τὰς Ἀλεξάνδρου πράξεις ἱστορήσαντες, Iuſtin. qui Alexandri res geſtas literarum monumentis commendarunt, memoriæ prodiderunt, ſcriptis complexi ſunt.

ἐξέδωκε πολλὰ τεύχη, Suid. multa volumina.

¶ Mutare, Immutare.

μεταλλάττειν
ἀλλάττειν
μεταποιεῖν
μεταβάλλειν
μεταβάλλεσθαι
ἀμείβειν
ἀμείβεσθαι
μεταστρέφειν

τι. Aliquid mutare. Gall. *Changer quelque choſe.*

Aeſchines, πολλοὶ ἀποδημήσαντες, οὐ τὸν τρόπον, ἀλλὰ τὸν τόπον μόνον μετήλλαξαν. *Multi, qui peregrinati ſunt, non mores; ſed locum tantum mutarunt.*

Demoſth. οὐκ αἰσχύνῃ νόμους τοὺς μὲν μεταποιεῖν, τοὺς δ' ἀφαιρεῖν. *Non erubeſcis alias leges mutare, alias mutilare.*

Iſocr. ἢν μεταβάλλωμεν τὴν πολιτείαν, οὐκ αἰεὶ ἅπαντα κακὰ πεισόμεθα. *Si mutauerimus politiam, non ſanè patimur omnis generis incommoda.*

Iſocr. ἢν μεταβαλώμεθα τὸν τρόπον. *Si mores mutauerimus.*

Plato, εἰ τρεῖς μόνον μετέπεσον τῶν ψήφων. *Si tres ſententiæ tantùm mutatæ eſſent. Vbi nota ſignificationem paſſiuam.*

Iſocr. καὶ πάλιν μεταπεσούσης τῆς τύχης. *Cum fortuna mutata eſſet.*

ἀμείβειν {
τὸ ἑαυτοῦ εἶδος εἰς πολλὰς μορφάς. Suam faciem in varias formas mutare. Plato. Pol. 2.
χρυσοῦ ἄργυρον. Permutare auro argentum.
ὄνον προβάτῳ. (cum datiuo) Mutare aſinum oue. Exod. capite 13.

In paſſiuo.

1. Ad Corinth. 15. πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα. *Omnes autem mutabimur.*

Vſurpatur & ἀλλάττεσθαι actiue: vt,

Plutarch. οὐκ ἀλλάξαιτο τῆς ἐλευθερίας τὴν Περσῶν βασιλείαν. *Libertatem Perſarum regno non permutaret. Vbi notetur accuſatiuus cum genitiuo.*

Dicunt etiam, ἡδονὰς ἀντὶ τοῦ δικαίου ἀλλάττεσθαι. *Voluptates cum æquitate commutare.*

μεταβολή, *Mutatio.*

πυκνόταται μεταβολαί. Creberrimæ mutationes. Iſocr.

εἰς μεταβολὴν { ἐλθεῖν / καταστῆναι } Mutari.

Iſocr. ad Philipp. εἰς τοσαύτην μεταβολὴν ἦλθε. *Adeò (Cyrus) mutatus eſt, vel, Tantam mutationem expertus eſt.*

Idem, οὗτος εἰς τοσαύτην κατέστη μεταβολήν. *Adeo hic mutatus eſt.*

ἀμείβειν ἄλλην { γῆν ἐξ ἄλλης. Lucian. / ἐξ ἄλλης γῆς. Plutarch. } Subinde terram mutare. *Aller de lieu en lieu, ne pouuoir demeurer en vn lieu.*

ἀμείβεσθαι { ἄλλην ἐξ ἄλλης πόλεως. Plato. / ἄλλοτε ἄλλην πόλιν. *Lucian.* } Aliam atque aliam ciuitatem ſubinde mutare: vel Latinius, Subinde ciuide ciuitatem mutare. *Aller de ville en ville.*

ἀκινήτως ἔχειν. Non mutari, Non moueri, Eſſe immutabile: vt, *Iſocra. in Sophiſt.* τίς γὰρ οὐκ οἶδε τὸ τῶν γραμμάτων ἀκινήτως ἔχειν, καὶ μένειν κατὰ ταυτόν. *Quis non ſcit leges immutabiles & immobiles eſſe, & ſemper eaſdem manere?*

*μεταμφιεννύω
*μεταμφιέζομαι
*μεταμφιέννυμαι
} Muto veſtem, *Ie change d'habits.*

μεταλαβεῖν γνώμην ἐναντίαν
αὖθις ἄλλην γνώμην λαβεῖν
ἀξιώσειαν ἔτι γὰρ μεταλαβεῖν
} Sententiam mutare. Conſilium mutare. *Changer d'aduis.*

Vſurpatur & μεταβάλλεσθαι in eadem ſignificatione.

Demoſth. ἐξαίφνης μεταβέβλημαι. *Subito mutaui ſententiam.*

μεταπείθειν τινά. Aliquem de ſententia deducere, A ſententia dimouere, In aliam perſuaſionem traducere, Demoſt. & Plutar.

In paſſiuo.

Xenoph. ἀκούσαντες ταῦτα οἱ Ἀθηναῖοι μετεπείσθησαν. *His auditis Athenienſes in aliam ſententiam traducti ſunt. Sed pro* μεταπείθειν *vſurpari poteſt etiam verbum* μεταδοξάζειν. *teſte Budæo.*

ADIVNCTA.

¶ *Mutatio.*

τὴν φύσιν μεταβάλλειν, Iſoc. naturam mutare, idem, τὸν τρόπον idem, μεταποιεῖν, Lucian. εἰς ὅσα ἐμαυτὸν μεταπεποίηκα, quot formas indui.

τροπὴ τῆς τύχης, idem. fortunæ mutatio, τρέπειν, mutare, vertere.

ἔγνων εἰς ἑτέραν ἰδέαν τραπέσθαι βίου. Gregor. ad alud vitæ genus me conuertere conſtitui.

ἀλλάττεσθαι Luci. τοσοῦτον ἤλλακτο ὑπὸ τῶν δεινῶν, vſque adeo periculis immutatus erat, μεταλλάττεσθαι. idem.

τροπὰς καὶ μεταβολὰς Phil. id eſt, τρέπεσθαι καὶ μεταβάλλεσθαι, mutationes ſuſcipere.

τὴν ἀπέχθειαν μετενεγκεῖν εἰς εὔνοιαν, Greg. inimicitiam atque odium in beneuolentiam commutare.

τοσαύτης ἐπειράθη τῆς μεταβολῆς, Dio. tantam mutationem expertus eſt.

καιροῖς συμμεταβάλλεσθαι. Baſil. vnà cum temporibus mutari.

ἄλλας ἄλλοτε χρόας μεταλαμβάνειν. Gregor. alios alioſque ſubinde colores ſuſcipere, colores ſubinde mutare.

ἀλλοιοῦσθαι, idem quod μεταβάλλεσθαι.

τὸ εἶδος εἰς ταῦρον ἀμείψασθαι, Lucian. formam ſuam in taurum vertere.

τοσαύτην πεποίημαι τὴν μεταβολήν, Iſocrates. tantam mutationem feci.

¶ *Mutatio, pro permutatione.*

ἐγὼ δὲ τὰς βασιλείας τῶν τοῦ Λυκείου γυμνασίων οὐκ ἀλλάττομαι, Alciph. ego vero ne cum ipſis quidem regnis atque imperiis Lycei ſtudia commutarim.

οὐκ ἂν ἀλλάξαιμι πρὸς αὐτὰς τὸν ἐμαυτοῦ βίον, idem, eas vitæ meæ iactura non emerim.

τὸν μαργαρίτην πάντων ὧν εἶχον, ἀντηλλαξάμην, Gregor. præclarum illud margaritum omnibus meis fortunis ac facultatibus commutaui.

οὐκ ἀνταλλακτέον εἶναι τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν οὐδενὸς κέρδους, Demoſth. nullo quæſtu commutandam.

¶ *Mutatio ſententiæ.*

ἄλλην εὐθέως ἔλαβε γνώμην. Demoſthenes, ſententiam confeſtim mutauit.

μετανοεῖν τὴν κρίσιν. Luc. id eſt, μεταβάλλειν.

βελτίονα γνώμην μεταλαβεῖν Baſil. melius ſibi conſulere.

εἰ γὰρ τὴν ἐναντίαν γνώμην μεταλαβεῖν ἀναγκασθεῖεν, Diod.

μεταβάλλων, Proc. Pro μεταβάλλων τὴν γνώμην.

μεταθέσθαι τὴν προτέραν γνώμην. Herodotus, à priori ſententia deſciſcere.

τὴν γνώμην μετατίθεμαι. idem. ſententiam retexo.

μετατίθεσθαι περὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς ἐγνωσμένων, Ariſti.

μεταπεισθῆν τυχὸν μὲν ἴσως καὶ μεταπεισθείητε, Demoſth. de ſententia fortaſſe deceſſeritis.

τοὺς μέν τοι πολίτας οὐδαμῇ οὐδαμῶς μεταπείσειας ἂν μὴ οὐχὶ τῶν ἁπάντων βδελυρώτατόν σε ἡγεῖσθαι Luc. ciues certè nunquam omninò ab ea opinione deduxeris, quin te mortalium omniũ ſceleſtiſſimum, maximeque execrandum exiſtiment.

τοσοῦτον μετήλλαξας τὰς τῶν ἀνθρώπων διανοίας, Demoſthenes, id eſt μετέβαλες.

μεταδόξαν αὐτοῖς μὴ ἐκεῖσε πλεῖν idem. cùm poſtea mutato conſilio, ipſi conſultius viſum fuiſſet, illuc minimè nauigare. δείσαντες δὲ μή σφι μεταδόξῃ Herodot. verita autem, ne ipſi ſententiam mutarent.

¶ *Mutatio in melius.*

ἀμείνους ἐκ χειρόνων ἀποτελεῖν, Plato in Polit. id eſt, ποιεῖν, ἀποφαίνειν, ἀπεργάζεσθαι ἐξ ἀνάνδρων πολεμικούς, ἐξ ἀδόξων ὀνομαστοὺς γενέσθαι. Iſocr. ex ignauis fortes ac bello præſtantes, ex ignobilibus & obſcuris, claros ac celebres fieri.

τὸν δὲ ἁμαρτόντα μεταβαλεῖν πρὸς ἀνυπαίτιον ζωήν. Phi. eum autẽ, qui ſceleratè vixit, ad honeſtam & inculpatam vitam migrare. Et rurſus, πρὸς σεμνότερον τὴν δίαιταν παραινῶν μεταβάλλειν, admonens, vt meliùs deinceps, ſanctiúſque viueres.

ἐκδύεσθαι τὸ ἄγριον, καὶ χαλεπόν, Plut. moroſitatem atque immanitatem exuere.

διόρθωσίν τινα τοῦ ἤθους ποιήσασθαι. Baſ. vitam, ac mores nonnihil emendare.

ὕστερον γὰρ ἐξέσται ὑμῖν, καὶ μεταθέσθαι, ἂν μή τι ἀρέσκῃ, Thucydid postea integrum vobis erit ſententiam mutare, ſi quid minus placuerit.

τοὺς ἐναντίους ἐποίησαν μεταθέσθαι τῆς οὕτω δεινῆς τιμωρίας, Gemiſt. effecerunt, vt hoſtes tam graui atque horrendo ſupplicio ſibi temperarent, vel, à tam grauis ſupplicij ſententia decederent.

ἐξαίφνης ἀπὸ τοῦ φαυλοτάτου βίου πρὸς εὐσέβειαν μετεπήδησεν, Chryſoſt. repentè à flagitioſa vita ad pietatem tranſiliit.

μεταπίπτειν, etſi ſæpius in malam partem accipitur, tamen in bonam quoque interdum vſurpatur, vt apud Aphrod. de Fato, μεταπεσούσης δὲ τῆς τύχης αὐτοῖς ἐπὶ τὸ βέλτιον, i. μεταβληθείσης.

¶ *Mutatio in peius.*

διὰ τούτων εἰς πᾶν προελήλυθε μοχθηρίας τὰ πράγματα, Demoſth. in omnem improbitatem proruperunt.

μεγάλῃ μεταβολῇ χρῆσθαι, Iſocr.

πολλαῖς καὶ μεγάλαις χρῆσθαι ταῖς τοῦ βίου μεταβολαῖς, Diod.

πολλοὶ ἀσκηταὶ γενόμενοι ἀρετῆς, ἐπὶ τέλους μετέβαλον, Phil. multi cùm virtutem coluiſſent, ad extremum ab ea deſciuerunt.

τὴν ἐπιμέλειαν καὶ προστασίαν εἰς τυραννίδα μεθαρμόσασθαι, Phil. μεταλλάξαι, μεταβάλλειν, τρέπειν.

ἐξίστασθαι τοῦ εὐαγωγοῦ ἤθους, Bud. à morum facilitate deficere.

πάντα ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐτρέπετο, Xenoph. omnia in deterius mutabantur.

καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἀεὶ φέρεσθαι, Iſocrat. in peius ferri.

μιᾶς ἡμέρας πλοῦτοι μεγάλοι ἀπερρύησαν, τὰ πρωτεῖα τῶν ἐν ταῖς ἀνωτάτω τιμαῖς εἰληφότες μυρίοι πρὸς ἠμελημένων καὶ ἀφανῶν ἀδοξίαν μετέβαλον, Phil. vnius dieculæ momento magnæ opes dilapſæ ſunt, ac ſexcenti homines, qui ſummos honores adepti fuerant, in abiectiſſimorum ac contemptiſſimorum ſortem delapſi ſunt,

ὡς πολὺ μεθέστηχ' ὧν πρότερον εἶχε τρόπων, Ariſt. quàm valdè à priſtinis moribus degenerauit.

νῦν δὲ τοσοῦτον μεταπεπτώκασι, Iſoc. GALL. *Ils ſont tant decheus.*

πόσον τούτων ταῦτα ἐξήλλακται; Baſil. quantum hæc ab illis mutata ſunt?

μισθοφορεῖν { Stipendium merere. Demoſth.
τινὶ τρία ἔτη. Tres annos ſub aliquo ſtipendia facere. Demoſth.

μισθοφορία ἦν τῷ στρατεύματι ἐκ τῶν κοινῶν συντάξεων. Stipendia ſoluebantur exercitui de communibus tributis. Demoſt.

μισθὸν διδόναι τοῖς στρατιώταις. Dare, Soluere ſtipendium militibus, idem.

3. μισθοδοτεῖν.

μισθοδοτεῖν { Stipendium ſoluere.
Demoſth. πόθεν οἴεσθε μισθὸν ἔχοντα, ὁπόθεν μισθοδοτήσει στρατιώτας τρέφειν; *Vnde eum putatis, qui non habet, vnde ſtipendia ſoluat milites alere?*
τοὺς ὁπλίτας, Pro μισθὸν διδόναι τοῖς ὁπλίταις. Stipendia militibus dare. Demoſt.

¶ Magiſtratus, Magiſtratum gerentes.

οἱ προεστῶτες τῆς πόλεως
οἱ προεστηκότες
οἱ κρατοῦντες τῆς πόλεως
οἱ δυναστείας ἔχοντες
οἱ ἄρχοντες
οἱ ἐν ἀρχαῖς ὄντες
οἱ πολιτευόμενοι
οἱ ἐν ἐξουσίᾳ ὄντες
} Magiſtratus, gubernatores. Exſtant apud Demoſth. Iſocr. Plutarch. GALL. *Magiſtrats, Gouuerneurs, gens de iuſtice, &c.*

ἀρχὴν ἄρχειν. Magiſtratum gerere: vt,

Plato, ἐγὼ ἄλλην μὲν ἀρχὴν οὐδεμίαν πώποτε ἦρξα ἐν τῇ πόλει. *Ego nullum alium magiſtratum geſsi in ciuitate.*

ὑπατεύειν. Conſulis officio fungi.

Plutarch. Λευκίου τὸ δεύτερον ὑπατεύοντος. *Cùm Lucius iterum conſul eſſet.*

τρὶς ὑπατεύσας. *Idem.*

ὕπατος, Conſul. ὑπατικὸς ἀνήρ, Vir conſularis, ὑπατεία, Conſulatus. ἀνθυπατεύω, Proconſul ſum. ἀνθύπατος, Proconſul. Exſtant apud Plutarchum.

εἰσιέναι εἰς τὴν ἀρχήν, Magiſtratum inire.

Iſocr. οἱ κατ' ἐνιαυτὸν εἰς τὰς ἀρχὰς εἰσιόντες.

βουλευτήριον
δικαστήριον
} Curia, Prætorium.

Demoſth. καθεῖτε τὴν βουλὴν εἰς τὸ βουλευτήριον

οἱ πρὸ ἡμῶν
πρόγονοι
προγεγενημένοι
οἱ πρὸς ἡμῶν γενόμενοι
πατέρες ϗ οἱ ἄνω
οἱ πρὸ ἡμῶν
οἱ πάλαι
οἱ παλαιοὶ
οἱ κατὰ τοὺς ἔμπροσθεν χρόνους
} Maiores, Patres, Superiores. Iſo. D.

οἱ πρότερον, οἱ ὕστερον. *Demoſth.* τῶν πρότερον μηδεὶς μηδὲ τῶν ὕστερον. *Nemo illorum qui vel ante fuerunt, vel poſt futuri ſunt. Neque ante quiſquam, neque poſt. Hic* πρότερον *&* ὕστερον *aduerbia ſunt, & genitiuus* ὄντων *ſubaudiendus eſt. Sic* οἱ πρότερον, *vel* οἱ ὕστερον *ſcilicet* ὄντες.

ἐπιγενόμενοι
ἔκγονοι
ἀπόγονοι
ἐπιγινόμενοι
οἱ ἔπειτα γενόμενοι
} Poſteri. GALL. *Nos ſucceſſeurs, ceux qui viendront apres nous.*

οἱ ἐξ ἡμῶν γιγνόμενοι Qui ex nobis nati ſunt. Iſocrati & Demoſtheni vſitatiſſima ſunt.

παῖδες {
ἄρρενες Liberi maſculi.
παῖς ἄρρην Puer maſculus. Demoſth.
θήλειαι Liberi muliebris ſexus. idem.

παῖδας γίγνεσθαί τινι καὶ παίδων παῖδας Liberos naſci alicui, & liberos liberorum Demoſth.

παῖδες γνήσιοι. Liberi legitimi, Demoſth.

ἐκ θυγατρὸς υἱός. Filiæ filius. idem.

ποιεῖσθαι παῖδας
παιδοποιεῖσθαι
παιδοποιεῖν
τεκνοποιεῖσθαι
τεκνοποιεῖν
} Liberos procreare. GALL. *Engendrer des enfans, mettre des enfans au monde.*

Xenoph. οὐ τῶν γε ἀφροδισίων ἕνεκα παιδοποιεῖσθαι τοὺς ἀνθρώπους ὑπολαμβάνεις. *Non Veneris cauſa homines liberis operam dare exiſtimas.*

Lucian. τὸν σαυτοῦ υἱὸν ἐπονείδιστον ἀποφαίνεις, μᾶλλον δὲ σαυτόν, ὃς τοιαῦτα γεννᾷς καὶ παιδοποιεῖς. *Tuum filium turpiſſimum oſtendis: vel potius te ipſum qui talia generas.*

Xenoph. ταῖς γυναιξὶν συνελθόντες τεκνοποιούμεθα. *Cum vxoribus conſueſcentes liberis operam damus.*

Idem Apomn.2. ὁ ἀνὴρ τὴν τεκνοποιήσουσαν αὐτῷ τρέφει, *Vir alit mulierem, quæ ei liberos gignat.*

παιδοποιία } Liberorum procreatio, Prolis generatio. *Lignee.*
τεκνοποιία }

Plutarch. De educat. lib. ἕνεκα τῆς παιδοποιίας πλησιάζουσι ταῖς γυναιξί. *Sobolis procreandæ causa adiungunt se vxoribus.*

παῖδας } εἶναί τινι ἐξ ἑταίρας ἢ πόρνης, Liberos ex meretricula suscepisse. Demosth. G A L L. *Auoir des enfans d'vne putain.*
παιδία }

ποιεῖσθαι παῖδας ἐκ ταπεινοτέρας: Suscipere liberos ex humili aliqua: vt,

Isocrat. in Nicocl. οὐδ' ᾠήθην δεῖν τοὺς μὲν ἐκ ταπεινοτέρας ποιήσασθαι τῶν παίδων, τοὺς δ' ἐκ σεμνοτέρας. *Neque putaui decere, quosdam liberos suscipere ex humili aliqua, quosdam vero ex nobiliore.* τοὺς μὲν τῶν παίδων, *pro* τοὺς μὲν παῖδας, *De qua constructione vide in mea Syntaxi Appendicem 2. Regulæ 19. de Nominibus.*

ἄπαις ἀρρένων παίδων. Cui nulli sunt masculi liberi, vel Carens prole mascula. Xenoph.

Isocrat. Κέκροπος ἄπαιδος ὄντος ἀρρένων παίδων.

τελευτῆσαι ἄπαιδα ἀρρένων παίδων, Sine liberis masculis decedere. Demosth.

τὸ ἄρρεν φῦλον, Masculinum genus.

ἡ θήλεια φύσις Fœminea natura.

γένος τὸ θῆλυ. Fœmineum genus seu fœmina. Plato.

ὀρφανὸς {
Orphanus (sine adiectione) Demosth.
πατρὸς (cum genitiuo) Orbus patre.
Demosth, λυπηρὸν παισὶν, ὀρφανοὺς γενέσθαι πατρός. *Triste est liberis, orbis esse parentibus.*
παίδων καὶ τέκνων. *Orbus pueris. Plato.*

Pertinet itaque ὀρφανὸς *tam ad liberos quam ad parentes.*

τίκτειν } Parere, Procreare, Gignere, Generare. G A L L. *Engendrer.*
γεννᾶν }

Plutarch. λέγουσι τίκτουσαι πολὺ πρότερον ἢ γεννῶντες οἱ ἄνδρες. *Vbi vides proprium fœminini sexus esse* τίκτειν, *masculi autem* γεννᾶν.

μέλλω.

Quia & frequens & elegans verbi μέλλω cum verbis infinitiui modi vsus est, exempla aliquot adscribenda esse duxi, ex quibus illa, quæ ad hanc loquendi formam necessaria sunt, facilè intelligi possint.

Isocrat.

Iſocr. in Aegin. ὅτε ἐμέλλομεν κινδυνεύειν, αὐτὸς αὑτῷ με παρετάξατο. *Quando nos periculis obiecturi eſſemus ipſe me ſibi ad latus conſtituit.*

Idem ad Demon. ὅταν ὑπὲρ τῶν σεαυτοῦ μέλλῃς τινὶ συμβουλεύεσθαι, πρότερον σκόπει, πῶς ὑπὲρ τῶν αὐτοῦ διῴκησε. *Cum de tuis rebus petiturus es alicuius conſilium, inquire & explora prius, quomodo ſuas res adminiſtrare ſoleat.*

Exempla de participiis verbi μέλλω cum infinitiuo.

Iſocr. τὸ μέλλον εἰ συνοίσει, οὐ προορώμεθα. *Quid vtile futurum ſit, non ſemper proſpicimus.*

τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι, ἢ γενήσεσθαι. Futura, vel Quæ futura ſunt. Dem.

Aeſchines contr. Cteſiph. οὐδὲν ἴσμεν τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. *Nihil certum quæ futura ſunt, ſcimus.*

Iſocr. De pace, προσήκει ἡμᾶς φιλοσοφεῖν τὰ μέλλοντα συνοίσειν τῇ πόλει. *Decet nos illa philoſophari, quæ ciuitati profutura ſunt.*

Ibid. δεῖ μὲν ταῦτα ὑπάρχειν τοῖς μέλλουσιν εὐδοκιμήσειν. *Hæc ineſſe oportet in illis, qui laudandi ſunt.*

Exempla de infinitiuo paſſiuo.

Iſocr. ὁ μέλλων ῥηθήσεσθαι λόγος. *Oratio quæ dicetur ſeu recitabitur.*

Idem ὁ μὲν λόγος ὁ μέλλων πρῶτος ὑμῖν ἐπιδειχθήσεται, κατ' ἐκείνους ἐγράφη χρόνους ὅτι, &c. *Oratio, quæ prima vobis oſtendetur, illis eſt ſcripta temporibus, cum, &c.*

Futurus, Futura, Futurum.

Exprimuntur hæ voces vel per γενησόμενος, vel per ἐσόμενος, vel per participium verbi μέλλω cum infinitiuo futuro ἔσεσθαι. vt,

Demoſth. ἔδει πρὸ τοῦ πολέμου σκέψασθαι, τίς ὑπάρξει παρασκευὴ τοῦ γενησομένου πολέμου. *Debuit antè ſuſceptum bellum conſiderari, quiſnam futuri belli apparatus ſit.*

Aeſchin. cum Cteſiph. ἃ οὐδὲν οὐδέποτ' ἐσόμενα, τολμᾷ λέγειν.

Ibidem, νύκτωρ φησὶν ἑαυτῷ διαλέγεσθαι, καὶ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι προλέγειν. *Dicit illos (Iouem & Mineruam) noctu ſecum colloqui, & quæ futura ſint, prædicere.*

Idem, πολλὰ καὶ μαντεύεται περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. *Multa etiam de rebus futuris vaticinatur.*

ὁ μέλλων χρόνος. Secutura ætas, Poſteritas. Demoſth.

τὰ παρεληλυθότα. Præterita.

Iſocr. ἐὰν τὰ παρεληλυθότα μνημονεύῃς, ἄμεινον καὶ περὶ τῶν μελλόντων βουλεύσῃ. *Si præteritorum memineris, melius de futuris deliberabis.*

τὰ πρότερον. Præterita. Demoſth.

¶ Maius quàm decet, vel, Maius quàm vt deceat, &c. per vocem ἢ & particulam κατὰ, vel aliam expreſſum.

μεῖζον ἢ

κατ' ἄνθρωπον. Maius quàm vt homini conueniat, Quod humanas vires excedit.

Demoſt. μεῖζον φορτίον ἢ καθ' αὑτὸν ἀράμενον. *Maius onus ſuſcipientem, quàm pro viribus.*

ὡς ἂν εἴποι: vt,

Demoſt. ἔστι γὰρ μείζω τὰ ἐκείνων ἔργα, ἢ ὡς τῷ λόγῳ ἄν εἴποι. *Sunt enim maiora facta illorum, quam quis dicere poteſt, vel, vt quis dicere poſſit.*

ὡς κατ' ἄνθρωπον. vbi vacat ὡς.

ὥστε δύνασθαι φέρειν. Maius quàm vt poſſit ferre, Plato.

φέρειν. (cum ſolo infinitiuo, pro μεῖζον ἢ ὥστε φέρειν.) Maius quàm vt poſſit ferre.

¶ Modus, Omnibus modis, Eodem modo, Eadem ratione, Hoc modo, &c.

τὸν αὐτὸν τρόπον. Eodem modo: vt,

Iſoc. De permut. τὸν δ' αὐτὸν τρόπον ἅπαντές εἰσιν εἰθισμένοι με συκοφαντεῖν. *Eodem modo me omnes ſolent calumniari.*

τὸν αὐτὸν τρόπον ὅνπερ πρότερον, vel ὅνπερ ὀλίγῳ πρότερον. Eodem modo quo prius, vel paulo ante. Iſocr.

Idem, περὶ τῶν μεγίστων τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ ὀλίγῳ πρότερον διῆλθον, πειράσομαι καὶ περὶ τούτων διελθεῖν. *Dabo operam, vt eadem ratione, quàm paulò ante in prioribus ſeruaui, etiam hic de maximis rebus diſſeram.*

τοῦτον τὸν τρόπον, Hoc modo: vt,

Iſocr. τοῦτον δὲ τὸν τρόπον ἐποιήσατο τὴν κατηγορίαν. *Hoc autem modo inſtituit accuſationem. Dicimus &* τοῦτον δὲ τρόπον *vel* ἐκείνως, *in eadem ſignificatione.*

Interdum non ὃν vel ὅνπερ, ſed datiuus aliquis ſequitur, qui ab αὐτὸς regitur: vt, *Iſocr. ad Philipp.* καὶ ἂν μὴ δυνηθῶ τὸν αὐτὸν τρόπον γράψαι τοῖς πρότερον ἐκδεδομένοις. *Etiam ſi eodem modo ſcribere non poſſim, quo prius editæ orationes confectæ ſunt.*

Idem. παραλελοίπαμεν ταῦτα ἐκ τῶν εἰρημένων, ὅτι κἀκεῖνα τὸν αὐτὸν τρόπον εἶχε τούτοις. *Hæc ex iam dictis omiſimus, quia ad eundem modum ſe habent, vel conſimilia ſunt illis.*

Qua ratione, ὃν τρόπον, vel τίνα τρόπον: vt:

Iſocr σκεπτέον τίνα τρόπον ἡ πόλις διοικοῖτο. *Videndum eſt, qua ratione, vel quomodo ciuitas adminiſtretur.*

Demoſth. πολλοὶ οὐχ ὃν προσήκει τρόπον, τὰ αὑτῶν κέκτηνται. *Multi non eo, quo decet modo ſua poſſident.*

Eurip βιοῖ οὐδεὶς, ὃν προαιρεῖται τρόπον. *Nemo iſto modo viuit, quo ipſe cupit.*

Non iſto modo, οὐ τὸν τρόπον τοῦτον. Iſoc.

Demoſth. ὃν ἐκεῖνος τρόπον πολεμεῖ, τοῦτον ὑμεῖς ἀμύνεσθε. *Quomodo ille bellum infert, eodem vos propulſate.*

Xenoph. ἔξεστι δ᾽ ὃν τις βούληται τρόπον, τοὺς θεοὺς τιμᾶν. *Licet eo quo quis vult modo, deos colere.*

Alio quouis modo, ἄλλῳ ὅτῳ τρόπῳ.

Demoſth. βασανίζειν τινὰ, ἢ ἄλλῳ ὅτῳ τρόπῳ ζητεῖν. *Torquere aliquem, aut alio quouis modo quærere.*

Omnibus modis πάντα τρόπον, vel ἐκ παντὸς τρόπου. Iſoc. *In his & ſimilibus locutionibus accuſatiuus* τρόπον *requirit præpoſitionem* κατὰ *vel* διὰ *ſubaudiri, quæ etiam non raro additur.*

μετριάζειν.

Dem. δεῖ μετριάζειν ἐν ταῖς εὐπραγίαις. *Seruandus eſt modus in rebus ſecundis.*

τοῦ μέσου τυγχάνειν. Modum tenere.

Ariſtot. τοῦ μέσου τυχεῖν, χαλεπόν. *Medium tenere, difficile eſt.*

ἔξω φέρεσθαι τῆς συμμετρίας τῆς συντεταγμένης. Tranſire modum. Iſocr.

μετρίως ἀγαπᾶν τὸν πλοῦτον, μηδὲν ὑπερβάλλοντας. Moderatè diuitias amare, nihil ſupra modum. Iſocr.

μετρίως φέρειν τὰς συμφοράς. Calamitates moderatè ferre. Iſocr.

Idem, οὐ μετρίας ἔχειν τὰς ἀρετάς, ἀλλ᾽ ὑπερβαλλόντως.

Modum tranſire ſeu excedere.

ὑπερβάλλειν.

ὑπερβάλλειν

ἔν τινι. In aliqua re modum tranſire: vt,

Ariſtot. Eth. 2. ὁ μὲν ἄσωτος, ἐν μὲν προέσει ὑπερβάλλει, ἐν δὲ λήψει ἐλλείπει. *Prodigus largiendo modum tranſit, & accipiendo abeſt ab eodem.*

τῇ λήψει. (ſine præpoſitione) vt.

Ariſtot. Eth. 4. καὶ οἱ μὲν τῇ λήψει ὑπερβάλλουσιν, οἱ δὲ τῇ δόσει ἐλλείπουσι. *Partim accipiendo modum tranſeunt, partim donando deficiunt.*

*ὑπερβαλλόντως
καθ' ὑπερβολὴν
πέρα τοῦ μέτρου
ἐκτόπως
ὑπερφυῶς
ἀνυπερβλήτως

} Maiorem in modum. *Outre meſure, Sans meſure.*

¶ Diſſidere, Diſſentire, Differre.

διαφέρειν.

διαφέρειν

τί. Aliquam differentiam eſſe: vt,

Ariſtot. τί δὲ διαφέρει ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ δικαιοσύνη, δῆλον ἐκ τῶν εἰρημένων. *Qualis autem virtutis & iuſtitiæ differentia ſit, perſpicuum eſt ex iis, quæ dicta ſunt.*

ταῖς δόξαις. Opinionibus diſſidere: vt,

διαφέρειν ἐμοὶ ταῖς δόξαις δοκοῦσι. *Videntur mihi opinionibus diſſentire.*

τινός. [cum genitiuo perſonæ] Ab aliquo differre: vt,

Plato, οὗτοι γυναικῶν οὐδὲν διαφέρουσι. *Hi nihil differunt à mulieribus.*

τινὸς ἀνοίᾳ. (cum genitiuo perſonæ, & datiuo inſtrumentali) vt,

Iſocr. τοσοῦτον διήνεγκαν ἀνοίᾳ πάντων ἀνθρώπων. *Adeò differebant ſtultitia à reliquis hominibus.*

τινὸς τῇ ἀνοίᾳ οὐδέν. Nihil ab aliquo differre ſtultitia. Iſocr.

πολὺ τῶν ἄλλων. Multum ab aliis differre. Iſocr.

τινὸς οὐδὲν κατὰ τὴν ἡλικίαν: vt,

Baſil. διαφέρει τοῦ νεαροῦ καθ' ἡλικίαν οὐδὲν ὁ παῖς φρεσὶ νηπιάζων. *Differt à puero nihil ætate qui mente puer eſt. Dicunt etiam,* διαφέρειν τινὸς ἔν τινι.

2. διαφέρεσθαι.

διαφέρεσθαι

τινί. Diſſidere cum aliquo, vel ab aliquo. Plato.

ἑαυτῷ. Secum diſcrepare. Non conſentanea dicere. Ariſt.

πρός τινα. item πρὸς ἀλλήλους. Diſſentire ab aliquo, vel inter ſe diſſidere. Plutarch.

πάνυ σφόδρα. Vehementer diſſentire. Plato.

διάστημα vel διάστασις, Diſtantia, Interuallum.

3. διΐστημι.

3. διϊστάναι, ἀφιστάναι.

διϊστάναι vel ἀφιστάναι

Diſsidere (ſimpliciter) vt,

Plutarch. Πομπηΐου καὶ Καίσαρος διαστάντων. *Cùm inter Pompeium & Cæſarem diſsidium eſſet.*

ἐν πολλοῖς In multis rebus diſſentire. Iſocr.

τινός. Diſſentire ab aliquo: vt,

Iſocr. ad Philip. ἐπεχείρησα λέγειν περὶ τῆς πόλεως ταύτης, ὡς οἷόν τε πλεῖστον ἀφεστῶτα τῶν τῶν ἄλλων. *Conſtitui dicere de hac Vrbe, quantum fieri poteſt, ea quæ maximè diſsident & recedunt ab aliorum ſententiis.*

ἀλλήλων. Inter ſe diſſentire. Iſocr.

τῇ διανοίᾳ. Animis & ſententia diſſentire. Iſocr.

τινὸς τοῖς ἐπιτηδεύμασι. (cum genitiuo perſonæ, & datiuo inſtrumentali) vt,

Iſoc. De permutat. καίτοι πῶς εἰκός ἐστιν οὕτω τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἀλλήλων ἀφεστῶτας καὶ διαφέροντας, περὶ τὰς αὐτὰς πράξεις ἡγεῖσθαι διατρίβειν; *Atque quomodo Veriſimile eſt, eos qui ſic ſtudiis diſsident putare, Vt circa eaſdem res verſentur? Hic* ἀφεστῶτας *&* διαφέροντας, *tanquam ſynonyma copulantur.*

Diſsidere ſeditioſè.

στασιάζειν.

στασιάζειν

Diſsident (abſolutè) vt,

Iſoc. στασιαζόντων τῶν πολιτῶν. *Cùm ciues ſeditioſè diſsiderent.*

ἐν ἑαυτοῖς Inter ſe diſſentiunt: vt,

Demoſth. στασιαζόντων ἑαυτοῖς τῶν πολιτῶν. *Plato, in epiſt.* στασιάζουσα πόλις ἐν αὐτῇ. *Ciuitas inteſtinis ſeditionibus laborans.*

ἀλλήλοις. Diſſentiunt inter ſe. Xenoph. in ἀπομν.

πρὸς αὑτούς. Diſſentiunt inter ſe: vt,

Demoſth Concion. exord. τῶν δημηγόρων στασιαζόντων πρὸς αὑτούς, βλαβεραί εἰσι τοῖς πράγμασι. *Oratorum factiones pernicioſæ erunt rebus.*

πρὸς ἀλλήλους: vt,

Herod. lib. 3. πρὸς ἀλλήλους ἐστασίαζον οἱ ἀδελφοί. *Fratres inter ſe diſsidebant.*

πρὸς ἀλλήλους περὶ κυβερνήσεως. Inter ſe contendere de gubernatione, Plato. De nautis. *Cicero Vertit, Si nautæ certarent, quis eorum potiſsimum gubernaret.*

στασιάζουσι. Diſsident: vt,

Plutarch τὴν παλαιὰν αὖθις στάσιν στασιάζειν *Veterem ſeditionem redintegrare.*

στασιαστικῶς ἔχουσι πρὸς αὑτοὺς / στασιάζουσι πρὸς ἀλλήλους vel αὑτοὺς } Diſſident inter ſe. GALL. *Ils ſont en different entre eux.*

Demoſth. Philipp. 2. στασιαστικῶς καὶ ἀπίστως ἔχουσι πρὸς αὑτοὺς οἱ πλεῖστοι. *Plerique inter ſe dißident ſeu ſeditionibus agitantur, & mutuo diffidunt.*

στάσεις { ποιεῖσθαι. Seditiones mouere.

Iſocr. σφαγὰς καὶ στάσεις ἐν ταῖς πόλεσιν ἐποιήσαντο. *Cædes & ſeditiones faciebant in ciuitate.*

ποιεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους Seditioſè inter ſe certare, vel ſeditiones inter ſe mouere. Iſoc. de permut.

εἰς στάσιν εἰσβάλλειν. Ad ſeditionem concitare. Xenoph.

¶ διαφωνεῖν τινί. Diſſentire ab aliquo: vt,

Ariſtot. Eth. 1. τῷ ψεύδει ταχὺ διαφωνεῖ τἀληθές. *Verum quamprimum diſſentit à falſo.*

Idem Eth. 9. τοῖς λόγοις πολλοῖς τὰ ἔργα διαφωνεῖ. *A multis ſermonibus opera ſeu facta diſcrepant.*

διαφόρως ἔχειν πρὸς ἀλλήλους. Diſſidere inter ſe. Iſoc.

ADIVNCTA.

¶ *Seditio.*

στάσιν οὐ τὴν τυχοῦσαν ἐξήγειραν, Diod. haud leuem ſeditionem excitarunt. στάσιν οὐ μικρὰν ἐξῆψαν.

Σύλλα καὶ Μαρίου περὶ τὴν Ῥωμαϊκὴν πολιτείαν ἀναρριπισάντων τὴν στάσιν. Memn. cum Sylla & Marius in rep. Romana ſeditionem excitaſſent.

πόλις νοσήσασα ἐς τὰ μάλιστα στάσει, Herod. id eſt, μάλιστα στασιάσασα.

τὰ πάθη πρὸς τὴν ψυχὴν στασιάζοντα. Baſil:

στάσεις ἐξαναλήγουσι τὴν ἁρμονίαν, idem.

Precij, Magni precii, Nullius precii, Magnifaciendus.

πολλοῦ. Magni precii: vt,

Laert. Ἀνάχαρσις ἔλεγε, κρεῖττον εἶναι, ἕνα φίλον ἔχειν πολλοῦ ἄξιον, ἢ πολλοὺς μηδενὸς ἀξίους. *Anacharſis dicebat, melius eſſe habere vnum amicum, qui magni precij eſſet, quam multos precij nullius.*

Demoſth. πολλοῦ ἀξία γυνὴ ἐν ταῖς νόσοις παροῦσα κάμνοντι ἀνδρί. *Magni precij eſt mulier, hoc eſt, magnifacienda eſt mulier, quæ in morbo ægrotanti marito præſto eſt.*

Ariſtot. Eth. 9. τὰ οἰκεῖα καὶ ἃ διδόασι, φαίνεται πολλοῦ ἄξια. *Propria, & quæ aliis dant, videntur ipſis magni precij.*

πλείονος. Maioris precij: vt,

Iſocr. οἰόμενοι θαυμασθήσεσθαι, καὶ τὴν παίδευσιν τῶν λόγων πλείονος ἀξίαν δόξειν εἶναι. *Putant ſe in admiratione fore, & ſuam inſtitutionem pluris fieri.*

πλείστου, Maximi precij: vt,

Plato οἱ ἄνθρωποι τὰ πλείστου ἄξια περὶ ἐλαχίστου ποιοῦνται, τὰ δὲ φαυλότερα περὶ πλείονος. *Homines illa, quæ maximi precij ſunt, paruifaciunt: illa vero, quæ viliora ſunt plurifaciunt.* ἀνὴρ πλείστου ἄξιος. *Vir magni precij.*

οὐδενός. Nullius precij: vt,

Plato. πολλοὶ οἴονται τι εἶναι, ὄντες οὐδενὸς ἄξιοι. *Multi putant ſe aliquid eſſe, cùm nullius precij ſint.*

πλείστου καὶ πλούτῳ καὶ γένει. (cum datiuo cauſæ) Maximi faciendus, tum propter diuitias, tum propter nobilitatem. Plutarch.

πολλοῦ πᾶσι. Qui eſt in magno precio apud omnes. Lucian.

τοῦ παντός. Vir quantiuis precij. Ariſtoph.

ἀξιοῦν

τινὰ οὐδενός. Aliquem nullius precij iudicare. Thucyd.

τινὰ τῆς ἀτιμίας Iudicare aliquem dignum ignominia.

τινὰ μεγίστων δωρεῶν. Iudicare aliquem maximis muneribus dignum. Hic in bonam partem accipitur.

In paſſiuo

Iſocr. εἴσεσθε ὅτι δικαίως ἂν καὶ μείζονος ἢ τοσαύτης δωρεᾶς ἠξιώθην. *Videbitis me non hoc ſolum, ſed & maiori munere dignum iudicatum eſſe. Plura exempla vide ſupra.*

¶ Nauigare, Mari ſe committere.

πλεῖν.

Nauigare (abſolutè) vt,

Demoſt. διὰ χειμῶνας οὐ δύνανται πλεῦσαι. *Propter tempeſtatem non poſſunt nauigare.*

τὴν θάλασσαν: Nauigare, Mare nauigare: vt,

Iſocr. ἀδεῶς γεωργοῦντες, καὶ τὴν θάλατταν πλέοντας. *Tutò agriculturam exercentes & nauigantes.*

διὰ τῆς θαλάσσης, Per mare nauigare: *Vt de Xerxe, tanquam naturæ leges inuertente, dictum eſt*, πλεῖν διὰ τῆς ἠπείρου, καὶ πεζεύειν διὰ τῆς θαλάσσης. *Terram nauigare, & mare ambulare.*

ἀπὸ Λευκάδος. Leucade nauigare, vel rectius ſoluere. Xen.

ἐπὶ ῥιπός. Vimine nauigare.

Prouerb. Θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις. *Deo fauente nauiges vel vimine, vel Deo fauente, vimen eſt ratis loco. Sed inuenitur hic verſiculus etiam hoc modo ſcriptus,* Σὺν τῷ θεῷ πλέων, κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις. *Si cum Deo nauigas, vimen eſt ratis loco. Sed alias pro* πλέων, *rectius dicitur* πλέειν.

¶ περιπλεῖν πᾶσαν τὴν οἰκουμένην δι' ἐργασίαν. Quæſtus cauſa totum orbem circumnauigare. Lycurg.

διαπλεῖν, ἐκπλεῖν.

Iſocr. in Aeginet. διαπλέοντος εἰς Αἴγιναν. *Nauigantes in Aeginam. Ibid.* ἐπειδὴ εἰς Λυκίαν ἐκπλεύσας ἀπέθανε. *Poſtquam obijt in Lyciam nauigans.*

πέλαγος διαπερᾶν. *Mare tranſmittere ſeu tranſire.*

Iſocr. ad Demon. αἰσχρὸν γὰρ τοὺς μὲν ἐμπόρους τηλικαῦτα πελάγη διαπερᾶν ἕνεκα τοῦ πλείω ποιῆσαι τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν, τοὺς δὲ νεωτέρους μηδὲ τὰς κατὰ γῆν πορείας ὑπομένειν, ἐπὶ τῷ βελτίω καταστῆσαι τὴν ἑαυτῶν διάνοιαν. *Cùm mercatores rei familiaris augendæ gratia tanta maria tranſeant: turpe eſt, adoleſcentes excolendi ingenij cauſa, non terreſtre iter velle ſuſcipere.*

εἰσβαίνειν εἰς τὴν θάλασσαν, Mare ingredi, Mari ſe committere. Iſocr. epiſt. 4.

καλοῦ πλοῦ ἐπιτυχεῖν. Proſperam nauigationem conſequi. Iſocr.

κατατείνειν τὸν δρόμον ἐπὶ τὸν λιμένα. Curſu contendere ad portum. Syneſ.

ὁρμίζεσθαι εἰς λιμένα. Appellere ad portum. Demoſth.

προσορμίζεσθαι πρὸς λιμένα. Appellere ad portum. Idem. Dicitur etiam ἐφορμίζεσθαι εἰς λιμένα.

στόλον παρασκευάζειν, Claſſem inſtruere. Idem.

ἔχειν { στόλον / ναυτικὸν / τριήρεις } Habere claſſem triremes. Demoſt. *Auoir des nauires ou galeres ſur mer.*

ναυαγεῖν. Naufragium facere. Demoſt.

ναυαγῆσαι τὴν σωτηρίαν. Salutis iacturam facere. Gregor.

Demoſth. ὁ δὲ Λάμπις ἀπαχθεὶς ἐναυάγησεν. *Lampes abductus in altum naufragium fecit.*

ναυαγία, Naufragium. ναυαγὸς Naufragus. Demoſth.

διαίρειν
} Traiicere, *Trauerſer vn fleuue.*
πορθμεύειν

πορθμίον, Nauis qua traiicitur. πορθμεῖον, Naulum.

Polyb. διάραντες τὸν πόρον εὐοδῶς. *Traiicere meatum facilè.*

Idem. διάραντες εἰς τὴν Σικελίαν.

δίαρμα, Traiectus, Strabo.

κατὰ τὸν πλοῦν
} Inter nauigandum. *En nauigeant.*
ἐν τῷ πλῷ

πλοῦς οὔριος, Secunda nauigatio.

ἐπίφορος ἄνεμος Ventus ſecundus.

πλοῖον καταδῦναι, Nauem demergi, vel ſubmergi.

Demoſth, ἀπόλλυσθαι σῖτον τοῦ πλοίου καταδύντος. *Frumentum perire naue demerſa.*

ναῦς καταδύουσα. Nauis quæ ſubmergitur.

κυβερνᾶν ναῦν. Nauem gubernare.

Demoſth. οὐδ᾽ ἔτι ἐκυβέρνων τὴν ναῦν. *Neque gubernabant nauem.*

χειμὼν, Tempeſtas. ὑποφέρειν χειμῶνας ὑπέρ τινος. Alicuius rei cauſa tempeſtates perferre.

κυβερνήτης, Gubernator.

Plutarch. ναύτας μὲν ἐκλέγεται κυβερνήτης, καὶ κυβερνήτην ὁ ναύκληρος. *Nautas eligit gubernator, & gubernatorem nauclerus.*

ADIVNCTA.

¶ *Nauigare.*

ἢ ἐνθένδε πλέοντες, ἢ ἑτέρωθεν δεῦρο. Demoſth. aut hinc aliquò, aut aliunde huc nauigantes.

πολλάκις πέπλευκε, καὶ πλεῖστα πελάγη ἐπεραιώσατο, Phil. perſæpe nauigauit, ac pluria maria tranſmiſit.

διαπλεῖν, Lucian. μέχρι Σικελίας εὐτυχῶς διεπλεύσαμεν, vſque in Siciliam proſperè nauigauimus.

ἀποπλεῖν, nauigationem inire. idem, τὰ ἀγκύρια ἀνασπάσαντες ἀποπλεῖν, ſubducta anchora, oram ſoluere.

εἰς Πελοπόννησον ἀποπλεῖν, Syneſ. in Peloponneſum nauigare.

τὸν πλοῦν ποιήσασθαι εἰς τὴν Αἶνον, Antiph. id eſt, πλέειν.

ἐς τὰς ναῦς ἐσβαίνειν, Xenoph. in naues aſcendere.

ἐκ νεῶν ἐκβαίνειν, Herod. è nauibus deſcendere.

σκάφος ἐπιβαίνειν τῶν μάλιστα ταχυναυτούντων, Phil. ſcapham vnam ex iis quæ ſumma celeritate præditæ ſunt, conſcendere.

ἐπιβὰς πορθμείου τινὸς τῶν κακούργων ἀνδρῶν, id eſt, ἐσβὰς ἔς τι πορθμεῖον.

ἀνάγεσθαι, nauem ſoluere. ἐμβάντες ἀνήχθημεν, Conſcenſis nauibus, è portu ſoluimus.

Huic contrarium eſt, ὁρμίζεσθαι. ἐν λιμέσιν εὐδίοις ὁρμίζεσθαι. Pollux. ad tranquillum portum appellere,

ἐξορμίζειν, idem quod ἀνάγεσθαι. Luc. τῇ ἕκτῃ ἐξορμισάμενοι, ſexto die è portu ſoluimus.

ἀπαίρειν quandoque pro ἀνάγεσθαι accipitur. idem. ἀπὸ τῆς Φάρου ἀπαίροντες, id eſt, ἀναχθέντες, vel, ἐξορμίσαντες.

ἅψασθαι γῆς, Syneſ. ἐπειδὰν τῆς φιλτάτης ἡψάμεθα γῆς, poſtquam chariſſimam terram attigimus.

λύε τὰ ἀπόγεια, τὴν ἀποβάθραν ἀνελώμεθα, τὸ ἀγκύριον ἀνασπάσθω, πέτασον τὸ ἱστίον, εὔθυνε τὸ πηδάλιον, Luci. rudentes ſolue, ſcalam tollamus, retrahatur anchora, velum expande, clauum dirige.

τὴν ἀναγωγὴν ποιεῖσθαι, idem quod ἀνάγεσθαι, Demoſth. τὴν ἀναγωγὴν ἐποιεῖτο ὡς ἔδει στρατηγός.

διαπορθμεύειν, tranſuehere, Lucianus. ἀνθ᾽ ὧν σε διεπορθμευσάμην, pro eo, quod te traieci.

καρηβαρεῖν ὑπὸ τοῦ σάλου, idem. ex iactatione capitis vertigine laborare.

πρὸς τὴν εἰρεσίαν ὀξέως κινεῖσθαι idem. omnem celeritatem ad remigandum adhibere.

ὀξείαις ταῖς εἰρεσίαις χρῆσθαι. Diod. celerrimè nauigare.

πυρσεύειν τοῖς ναυτιλλομένοις, vel πλοϊζομένοις Lucian. nauigantibus prælucere.

ἐσβάντες εἰς τὰ πλοῖα οἴχοντο πλέοντες, Herodot. id eſt ἔπλεον. τῷ ἐσβῆναι, vel, ἐμβῆναι, opponitur, τὸ ἀποβῆναι, ἐνταῦθα ἀποβῆσαι ἀπὸ τῶν πλοίων, &c. idem.

πλοίοις ἀφικνεῖσθαι πρὸς τὴν Σικελίαν, Thucid. nauibus in Siciliam venire.

οἱ ἐν πελάγει ναυτιλλόμενοι, Baſil. id eſt, πλοϊζόμενοι, vel πλέοντες.

ἐμπόρους ποιεῖ τῆς θαλάσσης κατατολμᾶν, idem. efficit, vt mercatores mari ſeſe committere minime dubitent.

ἡ ἄγαν περὶ τὸν πλοῦν ἐμπειρία, idem, inſignis nauigandi peritia.

ἐξ οὐρίας αὐτῷ τῆς νεὼς φερομένης, Baſil. cum ipſius nauis ſecundo vento ferretur.

τριήρης ἄριστα πλέουσα, Demoſth. triremis optimè, i. celerrimè nauigans.

γεγεμισμένης γὰρ τῆς νεὼς μᾶλλον τοῦ δέοντος, idem, onuſta quippe plus æquo naui.

εὐπλοίᾳ χρῆσθαι, Philo. proſpera nauigatione vti. ἡδίςῳ πλῷ χρήσασθαι, Antiph. feliciſſimè nauigare.

¶ *Naufragium.*

διακόπτειν τοῦ πλοίου τὸ ἔδαφος, Dem. nauis imam partem excindere, perfringere.

ναυαγεῖν. ὁ δὲ Λάμπις ἐναυάγησεν οὐ μακρὰν ἀπὸ τοῦ ἐμπορίου, naufragium fecit. Dicitur etiam apud eundem ἡ ναῦς ναυαγεῖν. ναυαγῆσαι τὸ πλοῖον παραπλέον, &c.

ναυαγίᾳ χρῆσθαι, Luc. idem quod ναυαγεῖν, naufragio perire.

ἀνατρέπειν τὴν ναῦν, euertere. πολλάκις αὐτοῖς τοῖς πλωτῆρσι, καὶ φορτίοις ἀνατραπεῖσαι νῆες, Phil. naues ſæpè vnà cum vectoribus ac mercibus euerſæ.

Et rurſus, ὁλκάδα ἐξαίφνης ἀνέτρεψε καὶ κατέλυσε.

περιτρέπειν, idem quod ἀνατρέπειν.

Luc. σκαφίδιον ὑπὸ σταθρὸν οἰχήσεται περιτραπέν. i. περιτραπήσεται, GALL. *s'en ira à la renuerſe.*

καταδύειν τὸ σκάφος, idem. ſcapham deprimere.

περὶ Μαλέας καταδύσης τῆς ὁλκάδος, idem. oneraria naue vndis obruta.

καταδυομένης τῆς νεὼς αὐτίκα μάλα, Dem. naui iam iámque peſſum itura.

καταδῦναι μετὰ τῆς ἀγούσης ὁλκάδος, Lucia. mari obrui ſimul cum naue.

περιρρήγνυσθαι τὴν ναῦν. idem, πρὸς πέτραν τινὰ ὕφαλον, ἢ σκόπελον ἀπόκρημνον περιρρήξαντες τὸ δύστηνον σκαφίδιον, ad rupem aliquam ſub vndis latentem, aut abruptum ſcopulum miſeram nauiculam effringere.

διαρρήγνυσθαι, idem. πρὸς αὐτοῖς τοῖς λιμέσι διαρραγέντος τοῦ πλοίου, Baſil.

διαλύειν τὴν ναῦν, Lucian. idem quod περιρρηγνύειν. χειμὼν σφοδρὸς ἐπιπεσὼν, καὶ προσαράξας τῷ αἰγιαλῷ τὸ σκάφος διέλυσεν, idem Lucian. vehemens tempeſtas oborta ratem littori alliſam fregit.

κατέλυσε, Phil.

αὔτανδροι νῆες ὑφάλοις προσαραχθεῖσαι διεφθάρησαν, Baſil. naues vnà cum vectoribus ad ſcopulos alliſæ perierunt. προσοκείλασαι.

καταφέρεσθαι etiam nauis dicitur, cùm deprimitur. παρ' ὀλίγον ἤλθομεν καταφέρεσθαι, Luc. id eſt, καταδῦναι.

καταποντοῦσθαι, Philo. tranſlatè de mente loquens, ὑπέραντλος γενόμενος ὁ νοῦς καταποντοῦται, mens quaſi fluctibus obruta ſubmergitur. Atque hoc verbum non minùs hominibus, quàm nauibus tribuitur.

ἐν τῇ ἐρυθρᾷ καταποντωθέντες θαλάσσῃ, Suid.

Et in actiua voce apud Demoſt. αὐτὸν κατεπόντισαν, cum in mare præcipitem egerunt.

ναυαγίῳ πάντα ἀποβαλεῖν, Baſil. naufragio omnia amittere.

ἐπικλύζειν, vndis inuoluere, atque obruere. ποταμοὶ μετεωρισθέντες ἐπέκλυσαν τὰς ἐν τῇ Πεδιάδι πόλεις, Phil.

¶ Neceſſaria præſidia vitæ.

τὰ ἀναγκαῖα τοῦ βίου
τὰ πρὸς τὸν βίον ἀναγκαῖα
τὰ πρὸς τὸν βίον
τὰ ἀναγκαῖα
τὰ καθ' ἡμέραν
τὰ εἰς τὸν βίον
τὰ κατὰ τὸν βίον
τὰ καθ' ἡμέραν ἐπιτήδεια

Quæ ad victum cultúmque pertinent: Res ad viuendum neceſſariæ: Quæ ad viuendum neceſſaria ſunt: Victus quotidianus. Iſocr. Dem. GALL. *Les choſes neceſſaires pour viure, pour ceſte vie, Du viure.*

ἐπιτήδεια apud hiſtoricos in primis vſitatum, pro rebus & commodis ad victum neceſſariis, hoc eſt, victus & amictus.

Xenoph. Pæd. 5. ἐπιτήδεια τριῶν ἡμερῶν λαβόντες. *Trium dierum commeatum ſumentes.*

σῖτος, *Frumentum.*

σῖτον
Ἀθήναζε ἄγειν. Vehere frumentum Athenas. Demoſth.
ἐξάγειν. Exportare frumentum. Demoſth.
κομίζειν εἰς τόπον τινά. Frumentum aliquo adferre. Demoſthenes.

γεμίσαι σίτου μεγάλην ναῦν, καὶ κομίζειν εἰς πόλιν. Frumento onerare magnam nauem, &c.

σιτοδεία, Annonæ caritas, Penuria rei frumentariæ.

Demoſth. σιτοδείας παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις γενομένης. *Cùm annonæ penuria apud omnes homines eſſet.*

ἐν σιτοδείᾳ γίνεσθαι, Annonæ caritate premi.

ἀφορία. Sterilitas.

Lycurg. γενομένης ἀφορίας κατὰ τὴν χώραν αὐτῶν.

εὐωνία
εὐετηρία
Vilitas annonæ, Fertilitas. GALL. *Bon marché de viures.*

σῖτος ὤνιος. Frumentum quod vili precio exponitur.

Demoſth σῖτον εὔωνον ὠνούμενοι. *Vili precio frumentum ementes.*

εὐωνότερον γίνεσθαι σῖτον. Vilius fieri frumentum. Demoſth.

ἐνδεεῖς ἐσμὲν τῆς καθ' ἡμέραν. Annonæ penuria laboramus. Iſoc.

Idem, De pace, περὶ μὲν τὴν τροφὴν τὴν καθ' ἡμέραν οὔτ' ἐν ἐνδείαις, οὔτ' ἐν ὑπερβολαῖς ὄντες. *Quantum ad victum attinet, nihil ipſos deficiebat, neque quicquam redundabat.*

ἱκανὸν βίον παρέχειν. Victum ſufficientem præbere. Iſoc.

Victum quærere ſeu comparare.

[illegible]
- πορίζεσθαι ἐκ τῶν ἀλλοτρίων. Ex alienis rebus ſibi victum quærere. Iſoc.
- συλλέγεσθαι ἀπό τινων, Ab aliquibus ſibi victum colligere, quærere. Demoſth.
- ποιεῖσθαι ἀπὸ τῆς γεωργίας. Ex agricultura victum quærere. Xenoph.
- κτᾶσθαι ἀπὸ ἔργων ἀνοσιωτάτων. Victum quærere ſeu ſibi comparare ex factis ſceleratiſſimis. Herodot.

Neceſſe eſt.

ἀνάγκη
ἀναγκαῖον
ἀναγκαῖόν ἐστι
ἐπάναγκες

- τοὺς φιλομαθεῖς εἶναι φιλοπόνους. Illos qui diſcendi cupidi ſunt, neceſſe eſt eſſe laboris amantes. Iſocr.
- μοὶ τοῦτο ποιεῖν (cum datiuo) Neceſſe eſt mihi hoc facere, Hoc mihi neceſſario faciendum eſt. Cogor hoc facere. Xen,

Lucian. in Cauſano, ὁρᾷς ἀναγκαῖον αὐτῷ ταπεινῷ γενέσθαι. *Vides neceſſario futurum vt hic humilis ſit.*

Demoſth. γενήσεται ἡμῖν ἀνάγκη, πάνθ' ὅσα μὴ βουλόμεθα ποιεῖν. *Erit nobis neceſſe, omnia quæ nolumus facere.*

Plutarch in Solone, ἐπάναγκες μὴ εἶναι υἱῷ τρέφειν τὸν πατέρα. *Neceſſe non eſſe filio patrem alere.*

Demoſth. ἀναγκαῖον εἶναι νομίζω βραχέα περὶ τούτων εἰπεῖν. *Neceſſe eſſe exiſtimo, vt breuiter de his dicam*

πᾶσα ἀνάγκη
- Omnino neceſſe eſt. *Il eſt du tout neceſſaire, Il faut de neceßité.*
- Neceſſe eſt: vt,

Chryſoſt. ἀνάγκη πᾶσα τῆς ἡλιακῆς ἀκτῖνος ἀπολαύοντα, διαφεύγειν τὸ σκότος. *Omnino neceſſe eſt eum, qui radiis ſolaribus fruitur, tenebras vitare.*

Plato in Timæo, τούτων δὲ ὑπαρχόντων, αὖ καὶ πᾶσα ἀνάγκη τόνδε τὸν κόσμον εἰκόνα τινὸς εἶναι. *Ex quo (vt Cicero vertit) efficitur, vt ſit neceſſe hunc mundum ſimulachrum æternum eſſe alicuius æterni.*

ἀναγκαῖος, *Neceſſarius.*

πῦρ ἀναγκαῖον τοῦ βίου τῶν ἀνθρώπων. *Ignis neceſſarius vitæ hominum.*

τὰ κατὰ τὴν ἑκάστην ἡμέραν ἀναγκαῖα. *Res quarum vſus ſingulis dieb. eſt neceſſarius. Thucyd.*

Demoſth. μικρὰ δ' ἀκούσατε ὅμως αὐτὰ τὰ ἀναγκαιότατα. *Pauca audite, ſed tamen ipſa maximè neceſſaria.*

ἀναγκαίως }
ἐξ ἀνάγκης } Neceſſario, *Neceſſairement de Neceſsitê.*

ἀναγκαίως ἔχω τοῦτο ποιεῖν Neceſsitas iubet me hoc facere. Iſocr.

*Neceſsitate aſtringi, ſeu cogi, ἀναγκάζεσθαι.

*Neceſsitate, cum neceſsitate, κατὰ τὸ ἀναγκαῖον, ἐξ ἀνάγκης.

ἐξ ἀνάγκης τρόπον τινὰ τοῦτο ποιεῖ. Neceſſario quodammodo hoc agit. Demoſth.

ἀναγκαίως τὸ πῦρ θερμὸν, καὶ τὸ γάλα λευκόν. *Neceſſario ignis calidus eſt, & lac candidum.*

ADIVNCTA.

¶ *Neceſsitas.*

ἐὰν δέ ποτε γίγνηται ἀνάγκη ἀποδημεῖν. Plat. leg. 5. ſi quando ita res nata fuerit, vt peregrè proficiſci neceſſe ſit.

τίς ἀνάγκη συμπλέκεσθαι τοῖς πολεμίοις, παρὸν ἄνευ συμπλοκῆς στῆσαι τὸ τρόπαιον, Chryſo. quid neceſſe eſt manum cum hoſte conſerere, cùm ſine pugna victoriam adipiſci liceat, ad verb. trophæum ſtatuere.

φύσει κεκληρωμένον ἐστὶ, τὸ ἅπαξ ἀποθανεῖν, idem. hæc nobis à natura ſors data eſt, vt ſemel moriamur.

εἰς ἀνάγκην ἐλθεῖν. Demoſth. in neceſsitatem venire. ὅθεν καὶ ἡμεῖς πρὸς τὴν ἀνάγκην ἤλθομεν τῆς ἀπολογίας ταύτης, Baſil. vnde etiam ad hanc purgationem neceſsitate adducti ſumus.

κατὰ πᾶσαν ἀνάγκην ἀπιτέον Ἄβδηρά μοι, Hipp. omnino Abderam mihi abeundum eſt.

μηδεμία ἀνάγκη ἐστὶν, Herodi. nihil neceſſe eſt.

ἣν τῶν ἀναγκαίων μεταδιώκει, Gregor. id eſt, ἀναγκαίων ἦν.

σύντπανταχοῦ τῶν ἀναγκαίων εἶναι χρὴ καὶ τῶν ἐν χρείᾳ, καὶ οὐ τῶν περιττῶν, id eſt, ἔχεσθαι, Chryſoſt.homil.10.ad Philipp.vbique neceſſaria ſequi debemus, eáque, quæ opus ſunt, non autem ſuperflua. Interpres hoc loco lapſus eſt, quia non ſatis animaduertit quid ſignificet τὸ εἶναι, τῶν ἀναγκαίων εἶναι, id eſt, σκοπεῖν τὰ ἀναγκαῖα, ſpectare tantùm ea, quæ neceſſaria ſunt, iiſque contentum eſſe. Sic τοῦ καιροῦ εἶναι dicitur, qui pro temporibus ſe gerit.

Et rurſus Chryſoſt.homil.12.ad Philipp. ἑνός εἰμι μόνου τὸ (lego τοῦ) τοῖς ἔμπροσθεν ἐπεκτείνεσθαι, in hoc vno totus ſum, vt ad ea, quæ à fronte ſunt, me extendam.

ἀγαγεῖν εἰς ἀνάγκην Baſil.neceſſitatem afferre.

θάτερον τοῖν δυοῖν ἀνάγκη ποιεῖν, ἢ Suid. duorum alterum faciendum eſt.

ἐξ ἀνάγκης ἦν ὁρᾶν ἡμῖν ἅπαντα ταῦτα. Demoſth. nobis hæc omnia oculis haurire neceſſe erat.

μᾶλλον εἵλοντο εἴ τι δέοι πάσχειν, &c. idem. potius habuerunt, ſi quid patiendum eſſet, ſi quis caſus ſubeundus eſſet.

τῆς χρείας ἀπαιτούσης, Herod. re ita poſtulante. τῆς χρείας ἐπιστάσης, Lucian. re ita nata.

καὶ αὖθις εἰ γένοιτό τις χρεία, λεχθήσεται, Philo. ac denuò, ſi opus fuerit, dicetur.

οὐδενὸς δεινοῦ ἐπείγοντος, Lucian. nullo periculo vrgente.

ἀλλ' ὑπῆρχεν αὐτῷ ἢ, &c. Æſch. eo redactus erat, vel, in eum caſum venerat, vt, &c.

λέγειν δ' οὐδὲν δέομαι, idem. nihil attinet dicere, nihil neceſſe habeo commemorare. σφοδροτέρας ἐδέησεν αὐτῷ τῆς πληγῆς, vehementius vulnus infligere neceſſe habuit. Actiuam enim hoc loco ſignificationem habet. Chryſoſt. homil. 8. ad Philipp. δεῖν, imperſonale.

ἀνακαλύπτειν τὸ τῆς γνώμης, ἀπόρρητον συγκρύπτειν δέον, Gregor. mentis arcanum aperire, quod tegere atque occultare operæpretium erat.

τί πρὸς τὰς ἀλλοφύλους γλώσσας ἱστάμεθα, δέον θεραπεύειν φεύγειν τῶν λογισμῶν; &c. idem. ecquid aduerſus hoſtiles linguas in procinctu ſtamus, cùm contrà oporteat? &c.

ὃ τῆς ἀνάγκης ἐστὶ, ποιῶμεν τῆς προαιρέσεως εἶναι τῆς ἡμετέρας, Chryſoſt. demus operam, vt voluntatis noſtræ ſit id, quod eſt neceſſitatis. GALL. *Faiſons de neceſſité vertu.*

ἀνάγκην ἐφιστᾶν, neceſſitatem afferre. Chryſoſt, μείζονα τοῖς Ἰουδαίοις ἀνάγκην ἐπέστησε τοῦ τῇ χάριτι προσδραμεῖν, maiore eos neceſſitate conſtrinxit ad gratiam accurrendi.

¶ Negotiis aucupari, diſtrahi.

ἀσχολίαν
ἄγειν. Negotiis diſtrahi, Occupari.
ἄγειν ἔν τινι. In aliqua re occupatum eſſe.
ἔχειν τῶν φίλων ἐπιμελεῖσθαι (cum infinitiuo) Ita occupari, vt non liceat amicorum curam & rationem habere. *Hæc conſtructio Xenophonti præ cæteris vſitata eſt.*

ἀσχολίαν τινὶ παρέχειν. Exhibere ſeu faceſſere alicui negotium: Xenoph.

ἀσχολίας οὐκ εἶναί τινι Cum aliquis occupatus eſt: vt, *Cebes Thebanus,* εἰ μή τις σοι μεγάλη ἀσχολία τυγχάνει οὖσα, διήγησαι ἡμῖν. *Si nõ valde occupatus es, narra id nobis.*

ἀσχολίαν προφασίζεσθαι Negotia prætexere, Negotia excuſare, Dicere ſe occupatum eſſe. Xenoph.

2. ἀσχολεῖσθαι.

ἀσχολεῖσθαι
Occupari. Negotiis diſtrahi: vt,
Ariſtot. Eth. 1. ἀσχολούμεθα γὰρ, ἵνα σχολάζωμεν, καὶ πολεμοῦμεν, ἵνα εἰρήνην ἄγωμεν. *Suſtinemus negotia, vt otium agere, bella gerimus, vt in pace viuere poſſimus.*
Herodian. ἀπόντος καὶ ἀσχολουμένου τοῦ Σεβήρου. *Abſente occupatoque Seuero.*
ὑπέρ τινος. In aliquo occupatum eſſe: vt,
Syneſ. epiſt. 66. μόνος ὑπὲρ τοῦ ἅπαντι τῶν ἀσχολοῦμαι σχολῆς. *Occupatus ſum ſolus in eo, vt alios omnes occupationibus liberem.*
πρὸς τοῦτο. In hac re occupari. Æſop.

περί τι. In aliqua re occupari: vt, ἀσχολοῦμαι περὶ λόγους. *Literarum ſtudiis incumbo,* ἀσχολοῦμαι περὶ τὴν θεραπείαν τῶν θεῶν, *vel* περὶ τοὺς θεούς. *Rebus diuinis deditus ſum. Athenæus. Æſopus,* τοῦ μαγείρου περὶ τὰ τῶν οἰκείων ἀσχολουμένου. *Cum coquus in aliquo domeſtico negotio occupatus eſſet.*

ἄσχολος. *Occupatus.*

ἄσχολον
γίνεσθαι διά τι Occupari propter aliquid: vt,
Demoſth. Θηβαίων ἀσχόλων διὰ τὸν Φωκικὸν πόλεμον γενομένων. *Cum Thebani propter Phocenſe bellum occupati eſſent.*
εἶναι πρὸς τοῖς ἔργοις. Occupatum eſſe in opere faciendo. Ariſtot. 5. Polit.

ἀμφὶ / περὶ } τι εἶναι Aliqua re occupatum eſſe, ſeu in re aliqua agenda verſari. Xenoph.

πράξεις. *Negocia.*

Herodian. ἐν πράξεσι μεγίςαις ἐξετασθείς. In maximis ſpectatus negotiis.

κοιναὶ πράξεις, Publica negotia. Ariſtot.

*Negotia domeſtica, τὰ ἴδια ἔργα.

* Propria negotia curans, ἰδιοπραγμῶν.

* De magnis rebus erant negotia, τὰ διαφέροντα ἦν μεγάλα. GAL. *Il eſtoit queſtion, ou il s'agiſſoit d'vn grand affaire, d'vne choſe d'importance.*

οὐδέν ἐστί μοι πρᾶγμα πρός σε
μηδέν ἐστί μοι καὶ σοὶ πρᾶγμα
οὐδὲν ἔχω πρᾶγμα πρός σε
Nihil mihi tecum rei vel negotij eſt. Demoſt. *Ie n'ay rien a faire auec toy.*

μηδὲν μοι καὶ σοί. (in eadem ſignificatione) Math. cap. 8. & 27. item Iohan. cap. 5.

ADIVNCTA.

πολλὰ πράγματα ἔχειν, Demoſt. multa negotia habere. Atque hoc vocabulum moleſtiæ ſignificationem quandam habet, quemadmodum etiam cum Latini dicunt, non parum negotij habere: & noſtri, *auoir beaucoup d'affaires à venir à bout de quelque choſe.* vnde etiam apud Lucianum, αὐτὸ τὸ ἔχειν, ὑπομένειν vſurpatum reperio in hoc loco ὅτι πράγματα φιλοσοφίας ἕνεκεν ὑπέμεινε.

τοσαῦτα πράγματα περιέςηκε τοὺς Ἕλληνας, Demoſt. tot negotia Græcos vndique vrgent.

ὄχλος πραγμάτων, Syneſ. negotiorum turba, vel, moleſtia.

προσελθὼν εἰς ἀγορὰν ἕνεκα πραγματείας ἐπειγούσης. Phil. in forum ingreſſus vrgentis negotij cauſa.

Otium agere, Otiari, Feriari, Vacare ab aliqua re.

ἄγειν Otium agere, Feriari: vt,
Demoſth. σχολὴν ἄγων ταῦτα ἔγραψα. Hæc per otium ſcripſi. Pro quo Xenoph dicit, καθ' ἡσυχίαν Per otium.
ἄγειν ἀπὸ πάντων. Ab omnibus rebus vacare. Plutarchus & Gregor.
ἄγειν τῶν ἄλλων. (ſine præpoſitione) Ab aliis rebus vacare, ceſſare.

ceſſare. Plato De Republ.

ἄγειν ἐπί τινι. Ad aliquid otiari:vt,

Plato in Apol. δεόμενος σχολὴν ἄγειν ἐπὶ τῇ ὑμετέρᾳ παρακελεύσει. *Cui opus erat otio ad vos admonendos.*

ἄγειν τινὶ. (cum ſolo datiuo) Vacare alicui rei:vt,

Lucian. σχολὴν ἄγει τῇ ἐξετάσει τῆς ἀληθείας. *Otium agit & vacat inquirendæ veritati.*

ἄγειν, πράττειν τι. (cum infinitiuo) Otium agere, vel habere potius ad agendum aliquid:vt,

σχολὴ

Demoſt. οὐ σχολὴν ἄγω μακροῖς λόγοις καὶ κατηγορίαις προσέχειν. *Prolixis orationibus & criminationibus præbendi aures non eſt mihi otium.*

ποιεῖσθαι πρός τι. Otium dare & impendere alicui rei, Vacare vel ſtudere alicui rei:vt,

Xenoph. μηδὲ πρὸς ἓν ἄλλο σχολὴν ποιεῖται, ἢ ὁπόθεν κερδανεῖ. *Neque vlli rei vacat, niſi vnde lucrum capiat.*

γίνεσθαί τινι. Alicui eſſe vel fieri otium. Plato.

οὐ γίνεσθαί τινι, ὑπὸ τῆς ἀσχολίας πράττειν τι:vt,

Plato in Apol. ὑπὸ ταύτης τῆς ἀσχολίας οὐδέν τι τῶν τῆς πόλεως πρᾶξαί μοι σχολὴ γέγονε. *Propter hanc occupationem, vel per hanc occupationem ſeu ob has occupationes & impedimenta non mihi vacauit quicquam agere rerum ciuilium.*

εἶναί τινι. Eſſe alicui otium. Xenoph.

ὑπάρχειν τινί. Otium habere:vt,

Ariſtot. δεῖ τῷ μέλλοντι καλῶς πολιτεύεσθαι, τὴν τῶν ἀναγκαίων ὑπάρχειν σχολήν. *Recte adminiſtraturo Rempub. neceſſe eſt ſuppetere otium vacandi rebus neceſſariis.*

τὸ γυμνάζεσθαι. (cum infinitiuo paſſiuo) vt,

Plutarch. in Demoſth. ἐν τῇ νεότητι σχολῆς οὐκ οὔσης περὶ τὰ γράμματα γυμνάζεσθαι. *Cum in iuuentute in literis exercendi otium non eſſet.*

ἀναλίσκειν εἴς τι Otium conſumere in aliqua re. Iſocr.

εἶναί τινι γράφειν Eſſe alicui otium ſcribendi. Xenoph.

Syneſ. epiſt. 148. ἡμῖν γὰρ ἔστι σχολὴ μὲν φιλοσοφεῖν, ἀσχολία δὲ κακουργεῖν. *Otium quidem nobis eſt ad philoſophandum, non autem otium eſt ad malefaciendum. Seu, Vacat nobis philoſophari, non autem vacat malefacere.*

οὐ σχολὴ δούλοις, (ſine ἔστι) Non vacat ſeruis. Ariſtot.

κατὰ σχολὴν, vel ἐπὶ σχολῆς, πράττειν τι. Per otium agere aliquid, vel, Cùm vacat, vel Cum in otio ſumus, Demoſth.

§ Otium

¶ Otium, Tempus, χρόνος: vt,

Isocr. εἰ μοι ἱκανὸς χρόνος γένοιτο, ῥᾳδίως ἀποδείξαιμι αὐτὴν τούτων ἀδίκως τὴν αἰτίαν ἔχουσαν. *Si mihi longius temporis ſpacium concederetur, ipſam iniuſtè accuſari oſtenderem.*

ἱκανὸς χρόνος. Satis temporis & otii.

ἀργεῖν
ῥᾳθυμεῖν
σχολάζειν
ἀργῶς ἔχειν
ῥᾳθύμως ἔχειν
} Otiari, Ignauum eſſe, Pigreſcere. GALL. *N'auoir rien à faire, ſe donner du bon temps.*

Demoſth. οὐκ ἔνι τὸν ἀργοῦντα, οὐδὲ φίλοις ἐπιτάττειν ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιεῖν. *Non fas eſt, vt qui ipſe ignauus eſt, amicos aliquid agere ſua cauſa iubeat.*

*Otij abundantia, περιουσία τῆς σχολῆς, *Bon loiſir.*

*Detur otium ἐγγένηται μοι σχολή. GALL. *Qu'on me donne le loiſir.*

*Otium eſt mihi εὐσχολῶ.

*Per otium, ἐπὶ σχολῆς, σχολῇ, σχολαίως.

*Otia dant vitia, πᾶσαν τὴν κακίαν ἐδίδαξεν ἡ ἀργία.

*Otio frui, καρποῦσθαι τὴν σχολήν.

ἀργὸς, *Ignauus, Otioſus, Iners.*

Plutarch. οὐ λαμβάνειν ἀργὸν καὶ σχολάζοντα. *Non recipere ignauum & otioſum. Vbi nota* ἀργὸν *&* σχολάζοντα *copulari.*

ἀργότερος ἄνθρωπος. *Ignauior homo. Iſoc.*

ἀργότατοι πάντων καὶ πασῶν πονηριῶν μετέχοντες. *Ignauiſsimi & omni flagitiorum genere inquinati. Iſocr.*

ἀργῶς {
ἔχειν, Ignauum & negligentem eſſe: vt, *Demoſt.* ὡς κωλύσαιτ' ἂν ἐκεῖνον πράττειν τι, παντελῶς ἀργῶς ἔχετε. *Vt prohibeatis eius conatus, omnino ignaui eſtis.*
ἔχειν πρός τι. Ignauum & ſocordem eſſe ad aliquam rem, vel in aliqua re. Plutarch.
καὶ ἀνειμένως ποιεῖν τι. Segniter & remiſſe facere aliquid. Xenoph.

ἀργία, ῥᾳθυμία, *Ignauia, Socordia.*

Demoſth. διὰ τῆς ἀργίας καὶ ῥᾳθυμίας καὶ τὰ παντελῶς ἐπιπόλαια, ἀχείρωτά ἐστι. *Per ignauiam & ſocordiam, nec facillima quaeque acquiri poſſunt.*

Iſocr. οὐ ῥᾳθυμῶν διετέλεσε τὸν βίον. *Non ignauiæ ſe dedidit.*

¶ ἀποκλίνειν ἐπὶ τὸ ῥᾳθυμεῖν. Ignauiæ ſe dedere. Demoſt.

¶ ἀργότατον πάντων διακεῖσθαι. Omnium ignauiſſimum eſſe.

διὰ τῆς θαλάσσης, Per mare nauigare: *Vt de Xerxe, tanquam naturæ leges inuertente, dictum eſt*, πλεῖν διὰ τῆς ἠπείρου, καὶ πεζεύειν διὰ τῆς θαλάσσης. *Terram nauigare, & mare ambulare.*

ἀπὸ Λευκάδος. Leucade nauigare, vel rectius ſoluere. Xen.

ἐπὶ ῥιπὸς. Vimine nauigare.

Prouerb. Θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις. *Deo fauente nauiges vel vimine, vel Deo fauente, vimen eſt ratis loco. Sed inuenitur hic verſiculus etiam hoc modo ſcriptus,* Σὺν τῷ θεῷ πλῶν, καὶ ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις. *Si cum Deo nauigas, vimen eſt ratis loco. Sed alias pro* πλῶν, *rectius dicitur* πλέων.

¶ περιπλεῖν πᾶσαν τὴν οἰκουμένην δι' ἐργασίαν. Quæſtus cauſa totum orbem circumnauigare. Lycurg.

διαπλεῖν, ἐκπλεῖν.

Iſocr. in Aeginet. διαπλεύσαντος εἰς Αἴγιναν. *Nauigantes in Aeginam. Ibid.* ἐπειδὴ εἰς Λυκίαν ἐκπλεύσας ἀπέθανε. *Poſtquam obijt in Lyciam nauigans.*

πέλαγος διαπερᾶν. *Mare tranſmittere ſeu tranſire.*

Iſocr. ad Demon. αἰσχρὸν τοὺς μὲν ἐμπόρους τηλικαῦτα πελάγη διαπερᾶν ἕνεκα τοῦ πλείω ποιῆσαι τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν, τοὺς δὲ νεωτέρους μηδὲ τὰς κατὰ γῆν πορείας ὑπομένειν, ἐπὶ τῷ βελτίω καταστῆσαι τὴν ἑαυτῶν διάνοιαν. *Cùm mercatores rei familiaris augendæ gratia tanta maria tranſeant: turpe eſt, adoleſcentes excolendi ingenij cauſa, non terreſtre iter velle ſuſcipere.*

εἰσβαίνειν εἰς τὴν θάλασσαν, Mare ingredi, Mari ſe committere. Iſocr. epiſt. 4.

καλοῦ πλοῦ ἐπιτυχεῖν, Proſperam nauigationem conſequi. Iſocr.

κατατείνειν τὸν δρόμον ἐπὶ τὸν λιμένα. Curſu contendere ad portum. Syneſ.

ὁρμίζεσθαι εἰς λιμένα. Appellere ad portum. Demoſth.

προσορμίζεσθαι πρὸς λιμένα. Appellere ad portum. Idem. Dicitur etiam ἐφορμίζεσθαι εἰς λιμένα.

στόλον παρασκευάζειν, Claſſem inſtruere. Idem.

ἔχειν { στόλον / ναυτικὸν / τριήρεις } Habere claſſem triremes. Demoſt. *Auoir des nauires ou galeres ſur mer.*

ναυαγεῖν. Naufragium facere. Demoſt.

ναυαγῆσαι τὴν σωτηρίαν. Salutis iacturam facere. Gregor.

Demoſth. ὁ δὲ Λάμπης ἀπαχθεὶς ἐναυάγησεν. *Lampes abductus in altum naufragium fecit.*

ναυαγία, Naufragium. ναυαγὸς Naufragus. Demoſth.

διαίρειν
πορθμεύειν } Traiicere, *Trauerſer vn fleuue.*

πορθμίον, Nauis qua traiicitur. πορθμεῖον, Naulum.

Polyb. διάραντες τὸν πόρον ἀσφαλῶς. *Traiicere meatum facilè.*

Idem. διάραντες εἰς τὴν Σικελίαν.

δίαρμα, Traiectus, Strabo.

κατὰ τὸν πλοῦν
ἐν τῷ πλῷ } Inter nauigandum. *En nauigeant.*

πλοῦς οὔριος, Secunda nauigatio.

ἐπίφορος ἄνεμος Ventus ſecundus.

πλοῖον καταδῦναι. Nauem demergi, vel ſubmergi.

Demoſth, ἀπόλλυσθαι σῖτον τοῦ πλοίου καταδύντος. *Frumentum perire naue demerſa.*

ναῦς καταδύουσα. Nauis quæ ſubmergitur.

κυβερνᾶν ναῦν. Nauem gubernare.

Demoſth. ἀλλ' οὔτε ἐκυβέρνων τὴν ναῦν. *Neque gubernabant nauem.*

χειμὼν, Tempeſtas. ὑπομένειν χειμῶνας ὑπέρ τινος. Alicuius rei cauſa tempeſtates perferre.

κυβερνήτης, Gubernator.

Plutarch. ναύτας μὲν ἐκλέγεται κυβερνήτης, καὶ κυβερνήτην ναύκληρος. *Nautas eligit gubernator, & gubernatorem nauclerus.*

ADIVNCTA.

¶ *Nauigare.*

ἢ ἐνθένδε πλέοντες, ἢ ἑτέρωθεν δεῦρο. Demoſth. aut hinc aliquò, aut aliunde huc nauigantes.

πολλάκις πέπλευκε, καὶ πλεῖστα πελάγη ἐπεραιώσατο, Phil. perſæpe nauigauit, ac pluria maria tranſmiſit.

διαπλεῖν, Lucian. μέχρι Σικελίας εὐτυχῶς διεπλεύσαμεν, vſque in Siciliam proſperè nauigauimus.

ἀποπλεῖν, nauigationem inire. idem, τὰ ἀγκύρια ἀνασπάσαντες ἀποπλεῖν, ſubducta anchora, oram ſoluere.

εἰς Πελοπόννησον ἀποπλεῖν, Syneſ. in Peloponneſum nauigare.

τὸν πλοῦν ποιήσασθαι εἰς τὴν Αἶνον, Antiph. id eſt, πλεῖν.

ἐς τὰς ναῦς ἐσβαίνειν, Xenoph. in naues aſcendere.

ἐκ νεῶν ἐκβαίνειν, Herod. ē nauibus deſcendere.

σκάφος ἐπιβαίνειν τῶν μάλιστα ταχυναυτούντων, Phil. ſcapham vnam ex iis quæ ſumma celeritate præditæ ſunt, conſcendere.

ἐπιβὰς πορθμείου τινὸς τῶν κακούργων ἀνδρῶν, id eſt, ἐσβὰς ἔς τι πορθμεῖον.

ἀνάγεσθαι, nauem ſoluere. ἐμβάντες ἀνήχθημεν, Conſcenſis nauibus, ē portu ſoluimus.

Huic contrarium eſt, ὁρμίζεσθαι, ἐν λιμένι εὐδίοις ὁρμίζεσθαι. Pollux. ad tranquillum portum appellere,

ἐξορμίζειν, idem quod ἀνάγεσθαι. Luc. τῇ ἕκτῃ ἐξορμίσαμεν, ſexto die ē portu ſoluimus.

ἀπαίρειν quandoque pro ἀνάγεσθαι accipitur. idem. ἀπὸ τῆς Φάρου ἀπάραντες, id eſt, ἀναχθέντες, vel, ἐξορμίσαντες.

ἅψασθαι γῆς, Syneſ. ἐπειδὰν τῆς φιλτάτης ἡψάμεθα γῆς, poſtquam chariſſimam terram attigimus.

λῦε τὰ ἀπόγεια, τὴν ἀποβάθραν ἀνελώμεθα, τὸ ἀγκύριον ἀνασπάσθω, πέτασον τὸ ἱστίον, εὔθυνε τὸ πηδάλιον, Luci. rudentes ſolue, ſcalam tollamus, retrahatur anchora, velum expande, clauum dirige.

τὴν ἀναγωγὴν ποιεῖσθαι, idem quod ἀνάγεσθαι, Demoſth. τὴν ἀναγωγὴν ἐποιεῖτο ὡς σὺν στρατηγός.

διαπορθμεύειν, tranſuehere, Lucianus. ἀνθ᾽ ὧν σε διεπορθμευσάμην, pro eo quod te traieci.

καρηβαρεῖν ὑπὸ τοῦ σάλου, idem. ex iactatione capitis vertigine laborare.

πρὸς τὴν εἰρεσίαν ὀξέως κινεῖσθαι idem. omnem celeritatem ad remigandum adhibere.

ὀξείαις ταῖς εἰρεσίαις χρῆσθαι. Diod. celerrime nauigare.

πυρσεύειν τοῖς ναυτιλλομένοις, vel, πλοϊζομένοις Lucian. nauigantibus prælucere.

ἐσβάντες εἰς τὰ πλοῖα οἴχοντο πλέοντες, Herodot. id eſt, ἔπλεον. τῷ ἐσβῆναι vel, ἐμβῆναι, opponitur, τὸ ἀποβῆναι, ἐνταῦθα ἀποβάσαι ἀπὸ τῶν πλοίων, &c. idem.

πλοίοις ἀφικνεῖσθαι πρὸς τὴν Σικελίαν, Thucid. nauibus in Siciliam venire.

οἱ ἐν πελάγει ναυτιλλόμενοι, Baſil. id eſt, πλοϊζόμενοι, vel πλέοντες.

ἐμπόρους ποιεῖ τῆς θαλάσσης καταφρονεῖν, idem. efficit, vt mercatores mari ſeſe committere minime dubitent.

ἡ ἄγαν περὶ τὸν πλοῦν ἐμπειρία, idem, inſignis nauigandi peritia.

ἐξ οὐρίας αὐτῆς τῆς νεὼς φερομένης, Baſil. cum ipſius nauis ſecundo vento ferretur.

τριήρης ἄριστα πλέουσα, Demoſth. triremis optimè, i. celerrimè nauigans.

γεγεμισμένης γὰρ τῆς νεὼς μᾶλλον τοῦ δέοντος, idem, onuſta quippe plus æquo naui.

εὐπλοίᾳ χρῆσθαι, Philo. proſpera nauigatione vti. καλλίστῳ πλῷ χρήσασθαι, Antiph. feliciſſimè nauigare.

¶ *Naufragium.*

διακόπτειν τοῦ πλοίου τὸ ἔδαφος, Dem. nauis imam partem excindere, perfringere.

ναυαγεῖν. ὁ δὲ Λάμπις ἐναυάγησεν ἐν μακρᾷ, ἀπὸ τοῦ ἐμπορίου, naufragium fecit. Dicitur etiam apud eundem ἡ ναῦς ναυαγεῖν. ναυαγῆσαι τὸ πλοῖον παράπλοιον, &c.

ναυαγίᾳ χρῆσθαι, Luc. idem quod ναυαγεῖν, naufragio perire.

ἀνατρέπειν τὴν ναῦν, euertere. πολλάκις αὐτοῖς τοῖς πλωτῆρσι καὶ φορτίοις ἀνατραπεῖσαι νῆες, Phil. naues ſæpè vnà cum vectoribus ac mercibus euerſæ.

Et rurſus, ὁλκάδα ἐξαίφνης ἀνέτρεψε καὶ κατέλυσε.

περιτρέπειν, idem quod ἀνατρέπειν.

Luc. σκαφίδιον ὑπὸ σταθμὸν οἰχήσεται περιτραπέν, i. περιτραπήσεται, GALL. *s'en ira à la renuerſe.*

καταδύειν τὸ σκάφος, idem. ſcapham deprimere.

περὶ Μαλέαν καταδύσης τῆς ὁλκάδος, idem. oneraria naue vndis obruta.

καταδυσομένης τῆς νεὼς αὐτίκα μάλα, Dem. naui iam iámque peſſum itura.

καταδύεσθαι μετὰ τῆς ἀγούσης ὁλκάδος, Lucia. mari obrui ſimul cum naue.

περιρρηγνύναι τὴν ναῦν, idem, πρός τινα πέτραν ὕφαλον, ἢ σκόπελον ἀπόκρημνον περιρρήξαντες τὸ δύστηνον σκαφίδιον, ad rupem aliquam ſub vndis latentem, aut abruptum ſcopulum miſeram nauiculam effringere.

διαρρήγνυσθαι, idem. πρὸς αὐτοῖς τοῖς λιμέσι διαρραγέντος τοῦ πλοίου, Baſil.

διαλύειν τὴν ναῦν, Lucian. idem quod περιρρηγνύειν. χειμὼν σφοδρὸς ἐπιπεσὼν, καὶ προσαράξας τῷ αἰγιαλῷ τὸ σκάφος διέλυσεν, idem Lucian. vehemens tempeſtas oborta ratem littori alliſam fregit.

κατέλυσε, Phil.

αὔτανδροι νῆες ὑφάλοις προσαραχθεῖσαι διεφθάρησαν, Baſil. naues vnà cum vectoribus ad ſcopulos alliſæ perierunt. προσοκείλασαι.

καταφέρεσθαι etiam nauis dicitur, cùm deprimitur. παρ' ὀλίγον ἦλθε καταφέρεσθαι, Luc. id eſt, καταδύεσθαι.

καταποντοῦσθαι, Philo. tranſlatè de mente loquens, ὑφ' αὐτῶν γινόμενος ὁ νοῦς καταποντοῦται, mens quaſi fluctibus obruta ſubmergitur. Atque hoc verbum non minùs hominibus, quàm nauibus tribuitur.

ἐν τῇ ἐρυθρᾷ καταποντωθέντες θαλάσσῃ, Suid.

Et in actiua voce apud Demoſt. αὐτὸν κατεπόντισαν, cum in mare præcipitem egerunt.

ναυαγίῳ πάντα ἀποβαλεῖν, Baſil. naufragio omnia amittere.

ἐπικλύζειν, vndis inuoluere, atque obruere. ποταμοὶ μετεωρισθέντες ἐπέκλυσαν τὰς ἐν τῇ Πεδιάδι πόλεις, Phil.

¶ Neceſſaria præſidia vitæ.

τὰ ἀναγκαῖα τοῦ βίου
τὰ πρὸς τὸν βίον ἀναγκαῖα
τὰ πρὸς τὸν βίον
τὰ ἀναγκαῖα
τὰ καθ' ἡμέραν
τὰ εἰς τὸν βίον
τὰ κατὰ τὸν βίον
τὰ καθ' ἡμέραν ἐπιτήδεια

Quæ ad victum cultúmque pertinent: Res ad viuendum neceſſariæ: Quæ ad viuendum neceſſaria ſunt: Victus quotidianus. Iſocr. Dem. GALL. *Les choſes neceſſaires pour viure, pour ceſte vie, Du viure.*

ἐπιτήδεια apud hiſtoricos in primis vſitatum, pro rebus & commodis ad victum neceſſariis, hoc eſt, victus & amictus.

Xenoph. Pæd. 5. ἐπιτήδεια τριῶν ἡμερῶν λαβόντες. *Trium dierum commeatum ſumentes.*

σῖτος, *Frumentum.*

σῖτον
Ἀθήναζε ἄγειν Vehere frumentum Athenas. Demoſth.
ἐξάγειν Exportare frumentum. Demoſth.
κομίζειν εἰς τόπον τινά. Frumentum aliquo adferre. Demoſthenes.

γεμίσαι σίτου μεγάλην ναῦν, καὶ κομίζειν εἰς πόλιν. Frumento onerare magnam nauem, &c.

σιτοδεία, Annonæ caritas, Penuria rei frumentariæ.

Demoſth σιτοδείας παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις γενομένης. *Cùm annonæ penuria apud omnes homines eſſet.*

ἐν σιτοδείᾳ γίνεσθαι, Annonæ caritate premi.

ἀφορία, Sterilitas.

Lycurg. γενομένης ἀφορίας κατὰ τὴν χώραν αὐτῶν.

εὐωνία
εὐθηνία
Vilitas annonæ, Fertilitas. GALL. *Bon marché de viures.*

s

ἄπ

σῖτος εὔωνος. Frumentum quod vili precio exponitur.

Demoſth. σῖτον εὔωνον ὠνούμενοι. *Vili precio frumentum ementes.*

εὐωνότερον γίνεσθαι σῖτον. Vilius fieri frumentum. Demoſth.

ἐνδεεῖς ἐσμὲν τῆς καθ' ἡμέραν. Annonæ penuria laboramus. Iſoc.

Idem, De pace, περὶ μὲν τὴν τροφὴν τὴν καθ' ἡμέραν οὔτ' ἐν ἐνδείαις, οὔτ' ἐν ὑπερβολαῖς ὄντες. *Quantum ad victum attinet, nihil ipſos deficiebat, neque quicquam redundabat.*

ἱκανὸν βίον παρέχειν. Victum ſufficientem præbere. Iſoc.

Victum quærere ſeu comparare.

βίον
- πορίζεσθαι ἐκ τῶν ἀλλοτρίων. Ex alienis rebus ſibi victum quærere. Iſoc.
- συλλέγεσθαι ἀπό τινων. Ab aliquibus ſibi victum colligere, quærere. Demoſth.
- ποιεῖσθαι ἀπὸ τῆς γεωργίας. Ex agricultura victum quærere. Xenoph.
- κτᾶσθαι ἀπὸ ἔργων ἀνοσιωτάτων. Victum quærere ſeu ſibi comparare ex factis ſceleratiſſimis. Herodot.

¶ Neceſſe eſt.

ἀνάγκη
ἀναγκαῖον
ἀναγκαῖόν ἐστι
ἐπάναγκες
- τοὺς φιλομαθεῖς εἶναι φιλοπόνους. Illos qui diſcendi cupidi ſunt, neceſſe eſt eſſe laboris amantes. Iſocr.
- μοὶ τοῦτο ποιεῖν (cum datiuo) Neceſſe eſt mihi hoc facere, Hoc mihi neceſſariò faciendum eſt. Cogor hoc facere. Xen,

Lucian. in Cauſano, ὁρᾷς ἀναγκαῖον αὐτὸν ταπεινὸν γενέσθαι. *Vides neceſſario futurum vt hic humilis ſit.*

Demoſth. γενήσεται ὑμῖν ἀνάγκη, πάνθ' ὅσα μὴ βουλόμεθα ποιεῖν. *Erit nobis neceſſe, omnia quæ nolumus facere.*

Plutarch. in Solone, ἐπ' ἀνάγκης μὴ εἶναι υἱῷ τρέφειν τὸν πατέρα. *Neceſſe non eſſe filio patrem alere.*

Demoſth. ἀναγκαῖον εἶναι νομίζω βραχέα περὶ τούτων εἰπεῖν. *Neceſſe eſſe exiſtimo, vt breuiter de his dicam*

πᾶσα ἀνάγκη
- Omnino neceſſe eſt. *Il eſt du tout neceſſaire, Il faut de neceßité.*
- Neceſſe eſt: vt,

Chryſoſt. ἀνάγκη πᾶσα τῆς ἡλιακῆς ἀκτῖνος ἀπολαύοντα, διαφυγεῖν τὸ σκότος. *Omnino neceſſe eſt eum, qui radiis ſolaribus fruitur, tenebras vitare.*

Plato in Timæo, τούτων δὲ ὑπαρχόντων, αὖ καὶ πᾶσα ἀνάγκη τόνδε τὸν κόσμον εἰκόνα τινὸς εἶναι). *Ex quo (vt Cicero vertit) efficitur, vt ſit neceſſe hunc mundum ſimulachrum æternum eſſe alicuius æterni.*

ἀναγκαῖος, *Neceſſarius.*

πῦρ ἀναγκαῖον τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων. *Ignis neceſſarius vitæ hominum.*

τὰ κατὰ τὴν ἑκάστην ἡμέραν ἀναγκαῖα. *Res quarum vſus ſingulis dieb. eſt neceſſarius. Thucyd.*

Demoſth. μικρὰ δ' ἀκούσατε ὅμως αὐτὰ τὰ ἀναγκαιότατα. *Pauca audite, ſed tamen ipſa maximè neceſſaria.*

ἀναγκαίως
ἐξ ἀνάγκης } Neceſſario, *Neceſſairement de Neceſſité.*

ἀναγκαίως ἔχω τοῦτο ποιεῖν Neceſſitas iubet me hoc facere. Iſocr.

*Neceſſitate aſtringi, ſeu cogi, ἀναγκάζεσθαι.

*Neceſſitate, cum neceſſitate, κατὰ τὸ ἀναγκαῖον, ἐξ ἀνάγκης.

ἐξ ἀνάγκης τρόπον τινὰ τοῦτο ποιεῖ. Neceſſario quodammodo hoc agit. Demoſth.

ἀναγκαίως τὸ πῦρ θερμὸν, καὶ τὸ γάλα λευκόν. *Neceſſario ignis calidus eſt, & lac candidum.*

ADIVNCTA.

¶ *Neceſſitas.*

ἐὰν ἄρα ποτὲ γίγνηται ἀνάγκη ἀποδημεῖν. Plat. leg. 5. ſi quando ita res nata fuerit, vt peregrè proficiſci neceſſe ſit.

τίς ἀνάγκη συμπλέκεσθαι τοῖς πολεμίοις, παρὸν ἄνευ συμπλοκῆς στῆσαι τὸ τρόπαιον, Chryſo. quid neceſſe eſt manum cum hoſte conſerere, cum ſine pugna victoriam adipiſci liceat, ad verb. trophæum ſtatuere.

φύσει κεκληρωμένον ἐστὶ, τὸ ἅπαξ ἀποθανεῖν, idem. hæc nobis à natura ſors data eſt, vt ſemel moriamur.

εἰς ἀνάγκην ἐλθεῖν. Demoſth. in neceſſitatem venire. ὅθεν καὶ ἡμεῖς πρὸς τὴν ἀνάγκην ἤλθομεν τῆς ἀπολογίας ταύτης, Baſil. vnde etiam ad hanc purgationem neceſſitate adducti ſumus.

κατὰ πᾶσαν ἀνάγκην ἀπιτέον Ἄβδηρά μοι, Hipp. omnino Abderam mihi abeundum eſt.

μηδεμία ἀνάγκη ἐστὶν, Herodi. nihil neceſſe eſt.

ἣν τῶν ἀναγκαίων μεταδιώκειν, Gregor. id eſt, ἀναγκαῖον ἦν.

πανταχοῦ τῶν ἀναγκαίων ἔχεσθαι χρὴ καὶ τῶν ἐν χρείᾳ, καὶ οὐ τῶν περιττῶν, id eſt, ἔχεσθαι, Chryſoſt. homil. 10. ad Philipp. vbique neceſſaria ſequi debemus, eáque, quæ opus ſunt, non autem ſuperflua. Interpres hoc loco lapſus eſt, quia non ſatis animaduertit quid ſignificet τὸ ἔχεσθαι, τῶν ἀναγκαίων ἔχεσθαι, id eſt, σκοπεῖν τὰ ἀναγκαῖα, ſpectare tantùm ea, quæ neceſſaria ſunt, iiſque contentum eſſe. Sic τοῦ καιροῦ ἔχεσθαι dicitur, qui pro temporibus ſe gerit.

Et rurſus Chryſoſt. homil. 12. ad Philipp. ἑνός εἰμι μόνου τὸ (lego τοῦ) τοῖς ἔμπροσθεν ἐπεκτείνεσθαι, in hoc vno totus ſum, vt ad ea, quæ à fronte ſunt, me extendam.

ἐπάγειν εἰς ἀνάγκην Baſil. neceſſitatem afferre.

θάτερον τοῖν δυοῖν ἀνάγκη ποιεῖν, Suid. duorum alterum faciendum eſt.

ἐξ ἀνάγκης ἦν ὁρᾶν ἡμῖν πάντα ταῦτα. Demoſth. nobis hæc omnia oculis haurire neceſſe erat.

μᾶλλον εἵλοντο εἴ τι δέοι πάσχειν, &c. idem. potius habuerunt, ſi quid patiendum eſſet, ſi quis caſus ſubeundus eſſet.

τῆς χρείας ἀπαιτούσης, Herod. re ita poſtulante. τῆς χρείας ἐπιστάσης, Lucian. re ita nata.

καὶ αὖθις εἰ γένοιτό τις χρεία, λεχθήσεται, Philo. ac denuò, ſi opus fuerit, dicetur.

οὐδενὸς δεινοῦ ἐπείγοντος, Lucian. nullo periculo vrgente.

ἀλλ᾽ ὑπῆρχεν αὐτῷ ἢ, &c. Æſch. eò redactus erat, vel, in eum caſum venerat, vt, &c.

λέγειν δὲ οὐδὲν δέομαι, idem. nihil attinet dicere, nihil neceſſe habeo commemorare. σφοδροτέρας ἐδέησεν αὐτῷ τῆς πληγῆς, vehementius vulnus infligere neceſſe habuit. Actiuam enim hoc loco ſignificationem habet. Chryſoſt. homil. 8. ad Philipp. δεῖν, imperſonale.

ἀνακαλύπτειν τὸ τῆς γνώμης ἀπόρρητον, συγκρύπτειν δέον, Gregor. mentis arcanum aperire, quod tegere atque occultare operæpretium erat.

τί πρὸς τὰς αἰκιζούσας γλώσσας ἱστάμεθα, δέον θεραπευτικὴν φυγὴν τῶν λογισμῶν; &c. idem. ecquid aduerſus hoſtiles linguas in procinctu ſtamus, cùm contrà oporteat? &c.

ὃ τῆς ἀνάγκης ἐστὶ, ποιῶμεν τῆς προαιρέσεως εἶναι τῆς ἡμετέρας, Chryſoſt. demus operam, vt voluntatis noſtræ ſit id, quod eſt neceſſitatis. GALL. *Faiſons de neceſſité vertu.*

ἀνάγκην ἐφιστᾶν, neceſſitatem afferre. Chryſoſt. μείζονα τοῖς Ἰουδαίοις ἀνάγκην ἐπέστησε τοῦ τῇ χάριτι προσδραμεῖν, maiore eos neceſſitate conſtrinxit ad gratiam accurrendi.

¶ Negotiis aucupari, diſtrahi.

ἀσχολίαν
ἄγειν. Negotiis diſtrahi, Occupari.
ἄγειν ἔν τινι. In aliqua re occupatum eſſe.
ἔχειν τοῦ φίλων ἐπιμελεῖσθαι (cum infinitiuo) Ita occupari, vt non liceat amicorum curam & rationem habere. *Hæc conſtructio Xenophonti præ cæteris vſitata eſt.*

ἀσχολίας τινὶ παρέχειν. Exhibere ſeu faceſſere alicui negotium. Xenoph.

ἀσχολίαν οὐκ εἶναί τινι Cum aliquis occupatus eſt: vt, *Cebes Thebanus,* εἰ μή τις σοὶ μεγάλη ἀσχολία τυγχάνει οὖσα, διήγησαι ἡμῖν. *Si nõ valdè occupatus es, narra id nobis.*

ἀσχολίαν προφασίζεσθαι Negotia prætexere, Negotia excuſare, Dicere ſe occupatum eſſe. Xenoph.

2. ἀσχολεῖσθαι.

ἀσχολεῖσθαι
Occupari. Negotiis diſtrahi: vt,
Ariſtot. Eth. I. ἀσχολούμεθα γὰρ, ἵνα σχολάζωμεν, καὶ πολεμοῦμεν, ἵνα εἰρήνην ἄγωμεν. *Suſtinemus negotia, vt otium agere, bella gerimus, vt in pace viuere poſſimus.*
Herodian. ἀπόντος καὶ ἀσχολουμένου τοῦ Σεβήρου. *Abſente occupatoque Seuero.*
ὑπέρ τινος. In aliquo occupatum eſſe: vt,
Syneſ. epiſt. 66. μόνος ὑπὲρ τοῦ ἅπαντας τὸν ἀσχολοῦμαι σχολῆς. *Occupatus ſum ſolus in eo, vt alios omnes occupationibus liberem.*
πρὸς τούτῳ. In hac re occupari. Æſop.
περί τι. In aliqua re occupari: vt, ἀσχολοῦμαι περὶ λόγους. *Literarum ſtudiis incumbo,* ἀσχολοῦμαι περὶ τὴν θρησκείαν τῶν θεῶν, *vel* περὶ τοὺς θεούς. *Rebus diuinis deditus ſum. Athenæus. Æſopus,* τοῦ μαγείρου περί τι τῶν οἰκείων ἀσχολουμένου. *Cum coquus in aliquo domeſtico negotio occupatus eſſet.*

ἄσχολος. *Occupatus.*

ἄσχολον εἶναι.
γίνεσθαι διά τι Occupari propter aliquid: vt,
Demoſth. Θηβαίων ἀσχόλων διὰ τὸν Φωκικὸν πόλεμον γενομένων. *Cum Thebani propter Phocenſe bellum occupati eſſent.*
εἶναι πρὸς τοῖς ἔργοις. Occupatum eſſe in opere faciendo. Ariſtot. 5. Polit.

ἀμφί
περί } τι εἶναι Aliqua re occupatum eſſe, ſeu in re aliqua agenda verſari. Xenoph.

πράξεις *Negocia.*

Herodian. ἐν πράξεσι μεγίσταις ἐξετασθείς. *In maximis ſpectatus negotiis.*

κοιναὶ πράξεις, Publica negotia. Ariſtot.

*Negotia domeſtica, τὰ ἔνδον ἔργα.

* Propria negotia curans, ἰδιοπράγμων.

* De magnis rebus erant negotia, τὰ διαφέροντα ἦν μεγάλα. GAL. *Il eſtoit queſtion, ou il s'agiſſoit d'vn grand affaire, d'vne choſe d'importance.*

οὐδέν ἐστί μοι πρᾶγμα πρός σε
μηδέν ἐστί μοι καὶ σοὶ πρᾶγμα
οὐδὲν ἔχω πρᾶγμα πρός σε
} Nihil mihi tecum rei vel negotij eſt. Demoſt. *Ie n'ay rien a faire auec toy.*

μηδέν μοι καὶ σοί. (in eadem ſignificatione) Math. cap. 8. & 27. item Iohan. cap. 5.

ADIVNCTA.

πολλὰ πράγματα ἔχειν, Demoſt. multa negotia habere. Atque hoc vocabulum moleſtiæ ſignificationem quandam habet, quemadmodum etiam cum Latini dicunt, non parum negotij habere: & noſtri, *auoir beaucoup d'affaires a venir à bout de quelque choſe.* vnde etiam apud Lucianum, αὐτὸ τὸ ἔχειν, ὑπομένειν vſurpatum reperio in hoc loco ὅσα πράγματα φιλοσοφίας ἕνεκεν ὑπέμεινε.

τοσαῦτα πράγματα περιέστηκε τοὺς Ἕλληνας, Demoſt. tot negotia Græcos vndique vrgent.

ὄχλος πραγμάτων, Syneſ. negotiorum turba, vel, moleſtia.

προσελθὼν εἰς ἀγορὰν ἕνεκα πραγματείας ἐπειγούσης. Phil. in forum ingreſſus vrgentis negotij cauſa.

Otium agere, Otiari, Feriari, Vacare ab aliqua re.

ἄγειν Otium agere, Feriari: vt,
Demoſth. σχολὴν ἄγων ταῦτα ἔγραψα. *Hæc per otium ſcripſi.*
Pro quo Xenoph dicit, καθ' ἡσυχίαν *Per otium.*
ἄγειν ἀπὸ πάντων. Ab omnibus rebus vacare. Plutarchus & Gregor.
ἄγειν τῶν ἄλλων. (ſine præpoſitione) Ab aliis rebus vacare, ceſſare.

¶ Otium, Tempus, χρόνος: vt,

Isocr. εἰ μοι ἱκανὸς χρόνος γένοιτο, ῥᾳδίως ἀποδείξαιμι αὐτὸν τοῦτον ἀδίκως αἰτίαν ἔχοντα. *Si mihi longius temporis ſpacium concederetur, ipſum iniuſtè accuſari oſtenderem.*

ἱκανὸς χρόνος. Satis temporis & otii.

ἀργεῖν
ῥαθυμεῖν
σχολάζειν
ἀργῶς ἔχειν
ῥᾳθύμως ἔχειν
} Otiari, Ignauum eſſe, Pigreſcere. GALL. *N'auoir rien à faire, ſe donner du bon temps.*

Demoſth οὐκ ἔνι δ᾽ ἀργοῦντα, οὐδὲ φίλοις ἐπιτάττειν ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιεῖν. *Non fas eſt, vt qui ipſe ignauus eſt, amicos aliquid agere ſua cauſa iubeat.*

*Otij abundantia, περιουσία τῆς σχολῆς, *Bon loiſir.*
*Detur otium ἐγγενέσθω μοι σχολή. GALL. *Qu'on me donne le loiſir.*
*Otium eſt mihi [illegible].
*Per otium, ἐπὶ σχολῆς, σχολῇ, σχολαίως.
*Otia dant vitia, πᾶσαν τὴν κακίαν ἐδίδαξεν ἡ ἀργία.
*Otio frui, καρποῦσθαι τὴν σχολήν.

ἀργὸς, *Ignauus, Otioſus, Iners.*

Plutarch. οὐ λαμβάνειν ἀργὸν καὶ σχολάζοντα. *Non recipere ignauum & otioſum. Vbi nota* ἀργὸν *&* σχολάζοντα *copulari.*

ἀργότερος ἄνθρωπος. *Ignauior homo. Iſoc.*

ἀργότατοι πάντων καὶ πασῶν πονηριῶν μετέχοντες. *Ignauiſſimi & omni flagitiorum genere inquinati. Iſocr.*

ἀργῶς {
ἔχειν, Ignauum & negligentem eſſe: vt,
Demoſt. ὡς κωλύσαιτ᾽ ἂν ἐκεῖνον πράττειν τι, παντελῶς ἀργῶς ἔχετε. *Vt prohibeatis eius conatus, omnino ignaui eſtis.*
ἔχειν πρός τι. Ignauum & ſocordem eſſe ad aliquam rem, vel in aliqua re. Plutarch.
καὶ ἀνειμένως ποιεῖν τι. Segniter & remiſſè facere aliquid. Xenoph.

ἀργία, ῥᾳθυμία, *Ignauia, Socordia.*

Demoſth. διὰ τὴν ἀργίαν καὶ ῥᾳθυμίαν καὶ τὰ παντελῶς ἐπιπόλαια, δυσχερῆ ὑμῖν ἐστι. *Per ignauiam & ſocordiam, nec faciliſma quæque acquiri poſſunt.*

Iſocr. οὐ ῥᾳθυμῶν διετέλεσε τὸν βίον. *Non ignauia ſe dedidit.*

¶ ἐπικλίνειν ἐπὶ τὸ ῥᾳθυμεῖν. Ignauiæ ſe dedere. Demoſt.

¶ ἀργότατον πάντων διακεῖσθαι. Omnium ignauiſſimum eſſe,

Otium eſſe alicui ad aliquid. Vacare alicui rei, Operam dare alicui rei.

σχολάζειν.

σχολάζειν

ἑορταῖς ϗ τρυφαῖς. Feſtis & deliciis ſtudere & vacare. Herodianus.

τῇ τοῦ λόγου διακονίᾳ. [in bonam partem] Miniſterio verbi vacare. Chryſoſt.

τοῖς φίλοις. Amicis vacare. Sumere ſibi tempus audiendi & iuuandi amicos. Plutar. Xenoph.

τινί [cum datiuo perſonæ] Alicui operam dare, vt videlicet diſcipulus magiſtro operam dat, cum eum ſectatur & audit: vt,

Xenoph. Σωκράτει σχολάζων διημέρευον. *Totos dies Socrati operam do.*

Athenæus, ὃς οὐ μόνον Πλάτωνι ἐσχόλακεν, ἀλλὰ ϗ Ξενοκράτει. *Qui non ſolum Platonis, ſed etiam Xenocratis auditor fuit.*

ἐν προσευχαῖς ϗ τῇ τοῦ θεοῦ λατρείᾳ. Precibus & cultui diuino vacare, Otium in precando Deo ponere, Verſari in precibus. Chryſoſt.

πάντα τὸν βίον ἔν τινι, Totam vitam ſeu totam ætatem in aliquo ſtudio conſumere. Dem.

πρός τινι Alicui rei vacare: vt,

Ariſtot. οὐκ ἐᾷ σχολάζειν πρὸς τοῖς ἰδίοις. *Non ſinit vacare rebus propriis.*

Phalar. in epiſt. σχολάζω πρὸς τῇ λύρᾳ. *Vaco lyræ.*

ἀκροᾶσθαι, [cum infinitiuo] Otium eſſe ad audiendum: vt,

Plutarchus Pericle, ἀρκεῖ ἂν βασιλεὺς ἀκροᾶσθαι ψαλλόντων σχολάζῃ. *Satis eſt, ſi regi vacat, ſiue otium ſit, audire canentes.*

Plutarch. πῶς ἐσχόλασεν ἀνὴρ ἀποθανεῖν ἐν τοσούτοις πράγμασι; *Quomodo viro iſti otium fuit moriendi in tot & tantis negotiis?*

ὑπό τινος, vel ἀπό τινος: Vacare, vel otium habere ab aliqua re. Plato.

Otium agere (abſolutè) vt,

Plutarch. πρὸς τὸν πυθόμενον εἰ σχολάζοι, μηδέποτε (εἶπε Διονύσιος) ἐμοὶ τοῦτο συμβαίη. *Ad illum, qui interrogabat, an otiaretur, nunquam (inquit Dionyſius) hoc mihi contingat.*

ADIVNCTA.

¶ *Otium.*

ὁμαλ

ἐμοὶ πρὸς ταῦτα οὐδαμῶς ἐστὶ σχολή, Plat.in Phædro. mihi his rebus operam dare nullo modo vacat.

εἰ ἐμοὶ τοσοῦτον περιῆν σχολῆς, ἵνα σοι δείξω. Baſil. ſi mihi tantum otij ſupereſſet, vt tibi oſtenderem.

οὔτε τι τῶν τῆς πόλεως πρᾶξαι σχολή μοι γέγονε, Plat.in Apol. neque quicquam publici muneris capere mihi vacauit.

σχολὴν ποιεῖν, vacare, otioſum eſſe.

Plato in Theag. κἂν ἀσχολία μὴ πάνυ μεγάλη, ὅμως ἐμοῦ ἕνεκα ποιῆσαι σχολήν, vt etiam occupatione aliqua modo non magna, diſtineatur, mei tamen gratia otium ei fore.

ποιήσομαι σχολὴν ἀκροᾶσθαί σου, Plat. ibidem. mihi vacabit te audire. otium mihi imperabo, vt te audiam.

οὐ σχολὴ κάμνειν, idem Polit. 3. ægrotare non vacat.

σχολῆς ἀπολαύειν, idem leg. 6. otio frui, in otio eſſe.

σχολὴν ἄγειν, idem quod σχολάζειν. τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων ἄγοντι σχολήν. Plat.in epiſt. ab aliis ſtudiis feriati.

ἤν ποτε ἀγάγῃ σχολὴν ἀπὸ τῶν θορύβων τῶν ἐν ποσί, Luc. ſi quando à tumultibus, in quibus nunc verſatur, vacuum ei tempus fuerit.

σχολὴν ἱκανὴν ἦγον Bud. ſatis mihi otii erat.

τυγχάνω σχολάζων, Plat.in Theag. i. σχολάζω.

δοκεῖς οὖν μοι ἐν καλῷ τῆς σχολῆς εἶναι, Luc. commodùm mihi otiari videris.

ἐπισκέπτεσθαι ἐπὶ σχολῆς, idem. per otium conſiderare.

βαθείᾳ τινὶ ἐγκαλινδεῖσθαι σχολῇ, alto quodam otio inuolui, otio languere, torpere.

ὁπηνίκα τάχιστα ἡ σχολὴ πῇ τ' ἐγχωρῇ, Bud. cùm primum per otium licuerit.

σχολὴν ἡμῖν ὁ πόλεμος οὐ δίδωσι τοῦ καὶ πρὸς ἐκεῖνον ἐπιστεῖλαι, Sineſi. nam ad illum quoque ſcribendi ſpatium nobis bellum minime ſuppeditat.

¶ Operam & ſtudium ponere in aliqua re, Operam dare, Laborare, Solicitum eſſe de aliqua re, Diligentiam adhibere.

σπουδάζειν.

καταλείπειν [cum infinitiuo] Studere vel velle relinquere: vt, *Epictet.* τοὺς υἱούς σου σπούδαζε πεπαιδευμένους μᾶλλον ἢ πλουσίους καταλιπεῖν. *Operam des, vt doctos potius, quàm diuites liberos tuos post te relinquas.*

SI

σπουδάζειν

περί τινος. Ponere operam in aliqua re: vt,

Plato in epiſt. φασὶν εἰδέναι, περὶ ὧν σπουδάζω. *Dicunt ſe ſcire in quibus rebus operam ponam.*

Iſocr. μᾶλλον περὶ τῆς δόξης, ἢ τοῦ βίου σπουδάζοντες. *Magis de gloria quam de vita laborantes.*

Demoſth. περὶ δόξης μᾶλλον σπουδάζετε ἢ περὶ χρημάτων. *De gloria magis ſoliciti ſitis quàm de pecunia.*

περί τι. [cum præpoſitione & accuſatiuo rei] vt, *Herod. lib. 4.* περὶ τὰ θεάματα ἐσπουδακότες. *Spectacula ſtudentes.*

Demoſth. περὶ ἃ ἑκάτεροι σπουδάζουσι. *Quibus rebus vtrique operam dant, vel, De quibus vtrique laborant.*

περὶ τὰ χρήματα. Pecuniæ congerendæ ſtudio teneri. Plat. *Pro quo Iſocrates dicit* περὶ τὸν πλοῦτον σπουδάζειν. *Pecuniæ vel opibus ſtudere.*

περὶ τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως. De ſalute Reipub. laborare, ſolicitum eſſe Iſoc.

περὶ τὴν δικαιοσύνην. Iuſtitiæ ſtudioſum eſſe. Iſocr. Idem περὶ τὴν τιμὴν, vel περὶ τὴν ἀρετὴν σπουδάζειν.

περὶ τὰς ἡδονὰς [in deteriorem partem] Voluptatum ſtudioſum eſſe, Voluptates ſectari. Xenoph.

Demoſth. περὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ δίκαιον σπουδάζειν. *Aequitati & iuſtitiæ ſtudere.*

περί τινα (cum præpoſitione & accuſatiuo perſonæ) Alicuius ſtudioſum eſſe. Aliquem ſtudioſè colere: vt,

Iſocr ad Demoſt. μᾶλλον ἐθαύμαζε τοὺς περὶ αὐτὸν σπουδάζοντας, ἢ τοὺς τῷ γένει προσήκοντας. *Magis colebat illos qui ipſius ſtudioſi & amantes erant, quàm propinquos ſuos. Pro quo Ariſtoteles dicit* σπουδὴν ἔχειν πρός τινα.

πρός τινα. Alicuius ſtudioſum eſſe, Colere aliquem: vt,

Demoſth. πολῖται γεγενημένοι, καὶ ἄλλως ἐσπουδακότες πρὸς ὑμᾶς. *Ciues alioquin veſtri ſtudioſi.*

ἐπί τινι. Studere rei alicui: vt,

Iſo. ἐφ᾽ αἷς γνώμαις μάλιστα ἐκεῖνοι ἐσπούδασαν. *In quibus ſententiis illi præcipuè ſtudium poſuerunt.*

Aeſchines. ἔστι δέ μοι ὑπόλοιπον μέρος τῆς κατηγορίας, ἐφ᾽ ᾧ μάλιστα σπουδάζω. *Reſtat mihi pars accuſationis, in quam maximè incumbo, vel de qua præcipuè laboro.*

ὑπέρ τινος. Operam in aliqua re ponere: vt,

Demoſth. σπουδάζειν ὑπὲρ τούτων χρὴ, καὶ προσέχειν τὸν νοῦν. *In his opera ponenda eſt, & animus intendendus.*

τι. (cum accuſatiuo ſine præpoſitione) Alicui rei ſtudere: vt.

Plato in epiſt. σὺ ἐμοῦ μὲν καταπεφρόνηκας, ἀλλὰ δὲ ἐσπούδακας. *Tu me contempſiſti ſed aliis rebus ſtuduiſti.*

Xenoph. Pæd 6. ὅσα ἂν ὁρῶ σε σπουδάζοντα, συνεργὸς σοι πειράσομαι, *&c. In quibus videro te operam ponere, &c.*

ὅπως: vt, *Demoſt.* χρὴ σπουδάζειν, ὅπως οἱ νόμοι βέλτιστοι δόξωσιν εἶναι. *Opera danda eſt vt leges optimæ eſſe videantur. Diligentia adhibenda eſt, vt, &c.*

σπουδαστέον.

Iſocr. περὶ οὐδενὸς οὕτω σπουδαστέον ἡμῖν, ὡς περὶ τοῦ μηδὲν αἰσχρὸν πράττοντας φανῆναι. *De nulla re ita nobis laborandum eſt, quam ne quid turpiter admiſiſſe videamur.*

πολλὰ πραγματεύεσθαι περί τι. Multum operæ ponere in re aliqua; vt,

Ariſtot. Eth. 1. καὶ τῶν ἰατρῶν οἱ χαρίεντες πολλὰ πραγματεύονται περὶ τὴν τοῦ σώματος γνῶσιν. *Medici nobiles multum opera in cognitione corporis ponunt.*

ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων. Incumbere omni ſtudio in res & negotia. Demoſt. Syneſius dicit, ἅπτεσθαι τῶν πραγμάτων, in eodem ſenſu: quod tamen etiam Negotia aggredi ſignificat.

πειρατέον infinitiuo vt plurimum iunctum, Conandum eſt, Enitendum eſt, Opera danda eſt ſignificat.

Ariſtot. Eth. 10. cap. vltimo, οὐδὲ δὴ περὶ ἀρετῆς ἱκανὸν τὸ εἰδέναι, ἀλλ' ἔχειν καὶ χρῆσθαι πειρατέον. *Atqui ne virtutem quidem ſatis eſt habere cognitam, ſed danda opera eſt, vt & habere eam & colere poſſimus.*

Demoſth. κατὰ τὸ δυνατὸν πειρατέον. *Pro viribus enitendum eſt.*

Plutarch. in Pædag. πειρατέον οὖν εἰς ὅσον οἷόν τε ἐστὶ (*ſequente infinitiuo*) *Omnibus facultatibus enitendum eſt vt, &c.*

Ariſtot. Eth. 9. c. 4. φευκτέον δὲ μοχθηρίαν διατεταμένως, καὶ πειρατέον ἐπιεικῆ εἶναι, *Enixè prauitas fugienda eſt, dandaque opera cuique, vt probus ſit.*

σπουδὴ *Studium, Diligentia.*

ἔχειν περί τινος. Studium in aliqua re ponere: vt,

Plato, πολλὴν εἶχον περὶ αὐτῶν σπουδήν. *Multum ſtudij illis impendebant.*

ἔχειν πρός τι. Alicui rei ſtudere: vt,

Demoſth. concion. exord. σπουδαίων ἐστὶν ἀνθρώπων, ὅταν βελτίστῃ τῇ παρούσῃ τύχῃ χρῶνται, τότε πλείστην τὴν σπουδὴν πρὸς τὸ σωφρονεῖν ἔχειν. *Proborum hominum officium eſt, cum fortuna vtuntur ſecundiſſima, tunc ſummopere modeſtiæ ſtudere.*

ἔχειν ποιεῖσθαί τι (cum infinitiuo) vt,

tarch. *Eſtude par lequel on s'applique à quelque choſe.*

πολλῇ / μεγάλῃ } σπουδῇ τὰ παρηγγελμένα περαίνειν. Magno ſtudio & feſtinatione mandata exequi. Xenoph.

μετὰ σπουδῆς διαγράφειν τι. Magno ſtudio, ſeu diligentia deſcribere aliquid. Ariſt.

οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες. Sapientiæ ſtudioſi, Philoſophi, Iſocra. Pro quo ſupra dixit, οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν σπουδάζοντες.

ἡ διατριβὴ περὶ {
θήρας καὶ γυμνάσια. Studium quod in venationes & gymnaſia confertur. Plutarch.
ἀριθμούς. Studium numerorum. Plato.
λόγοις. Opera, quæ in orationibus ponitur.

Plutarch. in Symp. πλείστας περὶ λόγους ὑπὸ σχολῆς διατριβὰς ἔχουσι. *Multum ſtudii in orationes ponunt, propter otium, quod eis ſuppetit.*

ADIVNCTA.

¶ *Studium pro labore & opera.*

ὡς ἐπὶ φαύλῳ πράγματι μεγάλην σπουδὴν ποιούμενος, Lucian. id eſt, ὡς ἐπ' οὐδενὸς ἀξίοις σπουδάζων, vt Syneſ.

πολλὴν [illegible] ἐποιησάμεθα σπουδὴν ὥστε αὐτὸν ἀνελεῖν, Chryſoſt. ſummo ſtudio in eius necem incubuiſſemus.

μηδὲν ἀνιέναι σπουδῆς ὑπὲρ τοῦ νεανίσκου, Philo. adoleſcentis cauſa nihil ſtudii ac diligentiæ omittere.

ὅσην περὶ τὸ πρᾶγμα σπουδὴν τῷ Βασιλείῳ συγκατεβάλλετο, Gregorius presb. quantam in hanc rem vna cum Baſilio operam nauabat.

σπουδὴν ἀπονέμειν, Chryſoſt. τοσαύτην ἀπενείματε σπουδὴν τῇ τῶν λεγομένων ἀκροάσει, tantum ſtudii impertiiſtis adhibuiſtis.

σπουδὴν τίθεσθαι, Chryſoſtom. ὁ τοσαύτην σπουδὴν θέμενος ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ γενέσθαι ἡμᾶς id eſt, πεποιημένος, à quo tantopere laboratum eſt, vt ipſius eſſemus.

ποιεῖσθαι {
πρόνοιαν τινός. De aliqua re laborare, ſollicitum eſſe.
Demoſth. Androt. Σόλων μεγάλην πρόνοιαν ἐποιεῖτο τῆς πολιτείας. *Solon valde ſollicitus fuit de republ.*
πολλὴν ἐπιμέλειαν περὶ τῆς σωτηρίας τινός. Valde ſolicitum eſſe de alicuius ſalute. Iſocr. in epiſt.

κοπιάω. Laboro. Vſurpatur autem hoc verbum & abſolutè, ſeu ſine adiectione, & mediante præpoſitione aliqua, habente ſuum caſum, vt exempla in noui Teſtamenti ſcriptis paſſim oſtendunt.

ποιεῖν.

¶ Laborare, *Plutarch. in Alexand.* δουλικώτατον μέν ἐστι τὸ τρυτὰς ἐσχάτας ὑπομεῖναι πολιορκίας. Extremam obſidionem ſuſtinere. Iſocr. in Archid. *Sic Athenæus lib.* 12. ἕνδεκα μῆνας ὑπομείναντες τὴν πολιορκίαν, *Vndecim menſes ſuſtinentes obſidionem.*

κύκλῳ πανταχῇ στοιχίζεσθαι μέλλοντας καὶ καθημένους. Vndique circumuallare cunctantes & deſidentes. Demoſth.

παύσασθαι πολιορκίας. Ceſſare ab obſidione. Ariſtot.

λύειν πολιορκίαν. Soluere obſidionem.

πολιορκίᾳ ἁλίσκεσθαι πόλιν. Obſidione vrbem capi. Demoſth.

ἐκπολιορκεῖν.

ἐκπολιορκεῖν

πόλιν: vt,

Iſocr. ἐν ἔτεσι δέκα μόλις αὐτὴν ἐξεπολιόρκησαν. *Decem annorum ſpacio vrbem vix obſidione expugnarunt.*

πάντας: vt,

Iſocr. ἐκπολιορκήσαντες ἅπαντας ἀπέκτειναν, πλὴν τῶν ἀποδρᾶναι δυνηθέντων. *Obſidione captos omnes occiderunt, præter eos, qui aufugere poterant.*

In paſſiuo.

Iſocr. εὑρήσετε ἡμᾶς δὶς ἐκπεπολιορκημένους ὑπὲρ τῆς φιλίας τῆς ὑμετέρας. *Inuenietis nos bis expugnatos propter amicitiam noſtram.*

Idem, πολὺ μᾶλλον ἐλπίς ἐστιν ἅτερον ἀποστῆναι, πρὶν ἐκεῖνον ἐκπολιορκηθῆναι. *Multo magis ſpes eſt, alterum deficere prius, quam ipſum obſidione capiat.*

ADIVNCTA.

¶ *Obſidio.*

περικαθέζεσθαι, Demoſth. περικαθεζόμενοι αὐτῶν τὸ τεῖχος πολλῇ δυνάμει, ingentibus copiis eorum mœnia circumſedentes.

περικαθημένῳ δὲ οἱ Θάσον ἦλθε ἀγγελίη, Herod. Thaſum autem circumſedenti allatus eſt nuncius.

πολλῇ δυνάμει περιεκάθητο τὴν Σαμάρειαν, Baſil.

πολιορκεῖν, Demoſt. ἐπολιόρκουν αὐτοὺς διπλῷ τείχει περιτειχίσαντος, obſidebant eos duplici muro circundatos.

βαλόμενοι δὲ χάρακα, καὶ τὴν παρεμβολὴν ὀχυρώσαντες ἐπολιόρκουν τοὺς Σαλαμινίους, Diod. caſtris vallo ac foſſa municis Salaminios obſidebant.

στρατοπέδῳ κυκλῶσαι Ἱερουσαλήμ, Greg. Hieroſolymam militaribus copiis vndique cingere.

προσκαθέζεσθαι τῇ πόλει, idem quod περικαθέζεσθαι τὴν πόλιν.

Et ſæpe vtrumque ponitur, προσκαθέζεσθαι & πολιορκεῖν. Herodian. προσκαθεζόμενον τὸ ἔρυμα ἐπολιόρκει, caſtris poſitis, arcem obſidebat.

τὴν πόλιν προσκαθήμενος ἐπολιόρκει, Herodo.

συστήσασθαι πολιορκίαν pro πολιορκεῖν, Diod.

εἰς πολιορκίαν αὐτοὺς συνέκλεισε, Gemiſt. id eſt. ἐπολιόρκησεν, obſidione cinxit. πολιορκεῖσθαι, obſidione premi. κλείεσθαι etiam, vel ἐγκλείεσθαι dicuntur, qui obſidione premuntur. Iſoc.

τοὺς πολιορκοῦντας ὑπὸ τῶν κεκλεισμένων διαφθαρέντας, obſidentes ab obſeſſis obtruncatos.

τῇ σιτοδείᾳ καταπολεμεῖν τοὺς ἐγκεκλεισμένους ἐν τῇ πόλει, Diodor. obſeſſos fame opprimere ac debellare.

ὅλον ἔτρεψε τὸν σκοπὸν εἰς τὸ τὰς ἐπὶ τῆς χρείας ἐξόδους εἴργειν τῶν πολιορκουμένων, Memn. huc operam omnem ac ſtudium contulit, vt exitus omnes ad importanda neceſſaria obſeſſis præcluderet.

¶ *Obſeſſi in magna rerum anguſtia, vel contrà.*

τῇ σπάνει τῶν ἀναγκαίων δεινῶς πιέζεσθαι, Diod. graui rerum neceſſariarum inopia conflictari.

εἰς ἔνδειαν δεινὴν ἄγειν τοὺς ἐγκεκλεισμένους, idem. in ſummam rerum penuriam obſeſſos adducere.

τῆς σιτοδείας ἤδη τὴν πόλιν ἐχούσης, idem. ciuitate iam rei frumentariæ inopia laborante: vel, vt Græcè ex Baſilio reddam. ἐκλειπόντων ἤδη τῇ πόλει τῶν ἀναγκαίων.

ἀπειρήκεισαν οἱ Πλαταιεῖς καὶ ἐνδεεῖς ἦσαν ἁπάντων, καὶ ἠποροῦντο τῆς σωτηρίας, Demoſth. animis defecerant Platæenſes, atque omnium rerum penuria premebantur, déque ſalute anxii erant.

οὐδὲ ὅλως ὑπέμεινεν ἔξω τοῦ τείχους προελθεῖν, Lucian. nec mœnibus quoquo modo excedere ſuſtinebat.

ἐπολιορκεῖτο, καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπίδοξος ἦν ἁλῶναι, Æſch. GALL. *On n'attendoit tous les iours autre choſe, qu'elle fuſt prinſe.*

εἰς τὴν ἀκρόπολιν συστέλλεσθαι, Gemiſt. id eſt συγκλείεσθαι, in arcem cogi. GALL. *eſtre rembarré dedans la citadelle.*

εὖ παρεσκευασμένοι εἰς πολιορκίαν, idem. omnibus rebus quæ ad ſuſtinendam obſidionem requiruntur egregiè inſtructi.

σῖτον, καὶ τ' ἄλλα ὁπόσα πρὸς φρουρὰν ἐπιτήδεια παρεσκευασμένος, idem. datiuo vtitur Herodotus.

σίτοισι καὶ πότοισι εὖ παρασκευάζεσθαι.

¶ *Obſeſſorum defenſio.*

ὑπομένειν εὐρώστως τὴν πολιορκίαν, Diod. magno ac firmo animo obſidionem ſuſtinere.

ὑποστήσασθαι τὴν πολιορκίαν, idem. i. ὑπομένειν, ſubire.

διαφέρειν τὴν πολιορκίαν, Pauſan. Perferre.

λόγον ἔχειν τῆς πολιορκίας οὐδένα, Herodian. obſidione nihil moueri.

οὐδὲν φροντίζειν τῆς πολιορκίας, idem.

πολιορκῶν τὴν πόλιν, καὶ πάσας μηχανὰς προσάγων, ἐπέραινεν οὐδὲν, Gemiſt. nihil conficiebat, operam ludebat.

ἀντέχειν. ἀντέσχον χρόνον Ἁρπάγῳ, καὶ πρήγματα παρέσχον πλεῖστα, Herodot. aliquantiſper Harpago reſtiterunt, ac multum ei negotii faceſſiuerunt.

ἡ ἐπὶ πλεῖστον χρόνον ἀντέσχε ὧν ἡμεῖς ἴδμεν, quæ omnium, quas nouimus, diutiſſimè reſtitit.

ἐρρωμένως ἀμύνασθαι τοὺς πολιορκοῦντας, Diod. obſidentium impetum fortiſſimè propulſare.

τὸν Κλεαρίδαν ἀμύναντο δὶς ἢ τρὶς προσβαλόντα, Thucyd. Clearidem ſemel atque iterum ac tertio vrbem capere aggreſſum propulerunt.

τὰς προσβολὰς ἀποκρούσασθαι, Procop. id eſt, τοὺς προσβάλλοντας ἀμύνασθαι.

τὰς προσβολὰς ἀπείργειν, idem. i. ἀποκρούσασθαι.

ἀπομάχεσθαι, Herodian. γενναίως ἀπομαχομένων τῶν ἐφεστώτων ταῖς ἐπάλξεσι τοῦ τείχους, ſtrenuè, atque audacter reſiſtentibus iis qui in murorum pinnis collocati erant.

ἱκανή ἐστι πάντας ἀνθρώπους ἀμύνασθαι, Andoc. GALL. *faire teſte à tout le monde.*

¶ *Obſeſſæ, vel non obſeſſæ vrbis captio.*

κατακράτος αἱρεῖν, Plat. 3. leg. τὴν Ἐρετρίαν ἐν τινι βραχεῖ χρόνῳ παντάπασι κατακράτος εἷλε. Eritrienſes paucis diebus obſeſſos vi cepit.

εἷλον τὴν μὲν κατακράτος, τὴν δὲ ὁμολογίᾳ. Thuc. alteram vi ceperunt, alteram conditione. ἑλεῖν etiam ſimpliciter dicitur.

Diod. τὴν Ὄλυνθον εἷλεν.

Et Thuc. αὐτὸς δὲ προσβαλὼν τῷ διατειχίσματι, ἐξαπιναίως οὐ προσδεχομένων αἱρεῖ, ipſe autem repentino atque inopinato impetu munitionem adortus, ea potitur.

ἐξελεῖν, ἀντὶ τοῦ ἑλεῖν, Greg. φρούριόν τι τῶν καρτερῶν ἐξελεῖν.

βίᾳ κρατεῖν, idem quod κατακράτος ἑλεῖν, Diodor. πᾶσαν εἰσεφέρετο σπουδὴν βίᾳ κρατῆσαι τοῦ χωρίου, omni ſtudio ac diligentia oppidum vi expugnare contendebat.

Et rurſus, τοῖς βίᾳ κρατηθεῖσι τὴν αὐτὴν ἀπονεμεῖν τιμωρίαν ἠπείλει, ἣν καὶ τοῖς Σιδωνίοις ἐπέστησεν, eos, qui vi capti forent, eodem, quod in Sidonios conſtituiſſent, ſupplicio ſeſe affecturum denunciabat.

τῆς φρουρᾶς κρατεῖν, Greg. præſidio, vel arce potiri.

βίᾳ χειρώσασθαι, vel, διὰ τῆς βίας. Diod. vi ſubigere. Huic oppoſitum πειθοῖ προσάγεσθαι.

φιλοτιμούμενος αὐτὴν διὰ τῆς βίας χειρώσασθαι i. πᾶσαν σπουδὴν εἰσφερόμενος τοῦ ταύτης βίᾳ κρατῆσαι, vt ſuprà.

¶ Obtemperare, Obedire. Parére.

πείθεσθαι
πειθαρχεῖν } τινί. Obtemperare, obedire, parere alicui. *Obeir à*
ὑπακούειν *quelcun, Se ſoubmettre à luy.*

Plato in Apolog. πείσομαι τῷ θεῷ μᾶλλον ἢ ὑμῖν. *Deo magis obtemperabo, quam Vobis.*

Demoſth. πείθεσθαι καὶ ἀκολουθεῖν τῷ στρατηγῷ. *Obedire & ſequi ducem.*

Iſocr. μνημονεύειν τὰ ῥηθέντα καὶ πειθαρχεῖν αὐτοῖς. *Recordari, quæ dicta ſunt & obedire illis.*

Chryſoſt. τοῦτο μάλιστα πίστεως, μὴ ζητεῖν εὐθύνας τῶν προσταττομένων, ἀλλὰ πείθεσθαι τοῖς ἐπιταττομένοις. *Hoc fidei maximè proprium eſt, rationes eorum, quæ fiunt, non inquirere, ſed obtemperare præſcriptis.*

Demoſth. οὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ γ' ὑπακουσαίμην. *Non enim alteri obedirem.*

Idem, ἑτοίμως ὑπακούειν τινί. *Alacriter ſeu promptè obedire alicui.*

Εὐπειθὴς, Obediens. εὐπειθῆ εἶναι vel γίνεσθαι item παρέχειν ἑαυτὸν εὐπειθῆ τινί. Obedire alicui. Xenoph. & Dem.

ἀπειθὴς, Inobediens, Contumax. Xen.

Occaſionem nanciſci, Occaſionem præbere, negligere, habere, exſpectare.

λαβεῖν, Occaſionem adipiſci: vt,

Iſocr. μὴ χρὴ περιμένειν ἕως ἂν καιρὸν λαβόντες εἰς ὅλην τὴν πόλιν ἐξαμαρτάνωσι. *Non exſpectandum eſt, donec nacti occaſionem in totam Rempubl. peccent, Loco* τοῦ καιροῦ *poteſt &* ἀφορμὴ *vſurpari: vt,*

Iſocr. De permut. ἀφορμὴν ἔλαβον τὴν διὰ ἡμῶν αὐτοῖς γενομένην σωτηρίαν. *Hanc occaſionem arripuerunt, quòd per nos ipſis ſalus contingit.*

ἁρμόττοντα λαβεῖν. Commodam occaſionem nanciſci:vt,

Demoſth. ἁρμόττοντα καιρὸν εἴληφε τοῦ βοηθῆσαι τῇ πόλει. *Nunc commodiſſimam occaſionem nactus eſt opem ferendi Reipublicæ.*

παριέναι διὰ ῥαθυμίαν. Prætermittere vel negligere occaſionem propter ſocordiam. Demoſt.

παρατηρεῖν. Occaſionem obſeruare. Demoſt.

παριδεῖν. Occaſionem negligere:vt,

Baſil. αἰσχρὸν, τὸν παρόντα καιρὸν προεμένους, ὕστερόν ποτ' ἀνακαλεῖσθαι τὸ παρελθόν. *Turpe eſt, neglecta occaſione rei gerendæ votis reuocare, quod præteriit.*

ἀφεῖναι. (ſimpliciter) Occaſionem negligere. Pro quo dicitur & καιρὸν παραλείπειν. Demoſt.

ἀφεῖναι ὑπέρ τινος. Rei alicuius vtilem occaſionem negligere:vt.

Demoſth. ἅπαντας ἀφῆκε τοὺς ὑπὲρ τῆς πόλεως καιρούς. *Omnes Reipub. vtiles occaſiones neglexit.*

παραπεπτωκότα ἀφεῖναι. Oblatam occaſionem negligere:vt, *Demoſt.* οὐ δεῖ τὸν παραπεπτωκότα καιρὸν ἀφεῖναι. *Occaſio oblatæ rei gerendæ non eſt negligenda.*

περιμένειν, ἐν ᾧ &c. Occaſionem exſpectare, vbi:vt,

Iſocr. Paneg. περιμένομεν τοὺς καιροὺς, ἐν οἷς ἀνήκεστόν τι κακὸν ἀλλήλους ἐργάσασθαι δυνησόμεθα. *Exſpectamus occaſionem & tempus, vbi viciſſim mutuò immedicabile damnum inferamus.*

παρασκευάζειν. Occaſionem præbere:vt,

Iſocr. ταχὺ τὸν καιρὸν Λακεδαιμόνιοι παρεσκεύασαν. *Occaſionem ipſi Lacedæmonij citò præbuerunt.*

ἔχειν, πράττειν. (cum infinitiuo) Habere occaſionem & opportunitatem aliquid agendi. Iſocr. ad Philipp.

παραφυλάττειν ἐν ᾧ. Obſeruare occaſionem ſeu opportunitatem qua, &c. Herodian.

τὸ ἐπιτήδειον παραφυλάττειν. Idoneam rei gerendæ occaſionem obſeruare. Herodian.

σύμμετρον ἔχειν, Commodam occaſionem habere. Ibid.

παραπίπτειν }
συμβαίνειν } Cùm occaſio aliqua offertur. Iſocr.

* Occaſionem redimere, τὸν καιρὸν ἐξαγοράζειν. *Racheter l'occaſion.*

συμβαίνοντες καιροί. Oblatæ occaſiones. Iſocr. ὁ τῶν πραγμάτων καιρὸς παρελήλυθε. *Ipſarum rerum occaſio & tempus euanuit. Demoſth.*

καιρὸς καλὸς, κάλλιον, κάλλιστος παραπίπτει. Bona, melior, optima occaſio offertur. Iſocr.

καιροῖς χρῆσθαι. Occaſionibus vti. Demoſt.

παρατηρητέον τοὺς καιρούς, ὅτι ἔνεστι σώζεσθαι. Obſeruandæ ſunt occaſiones, quibus incolumes eſſe poſſimus. Æſchines.

οὐκ ἀφετέον τὸν καιρόν. Non negligenda eſt occaſio. Demoſt.

εὐκαιρίας λαβέσθαι. Nanciſci opportunitatem agendi ſeu perficiendi aliquid. Æſopus.

καιροφυλακτεῖν }
} τινί. Captare occaſionem nocendi alicui: vt,
καιροφυλακεῖν }

Chryſoſt. οἱ δαίμονες συνεχῶς καιροφυλακτοῦσιν ἡμᾶς. *Diaboli aſſiduè aucupantur occaſionem lædendi nos.*

Demoſt. in Ariſtocr. καιροφυλακεῖ ἡμᾶς καὶ οὐδὲν ἔγνωκε ποιεῖν ἴσον. *Captat contra nos occaſiones, nec quicquam æquum cogitat.*

ἐν καιρῷ
κατὰ καιρόν
ἐπὶ καιρόν
ἐν τῷ δέοντι } πράττειν, ἢ ποιεῖν τι. Opportunè, Commodè, tempeſtiuè, vel In tempore agere aliquid. Demoſt. Iſocr. GALL. *Bien à propos, Bien à poinct.*
ἐν δέοντι
εἰς δέον
εὐκαίρως

οὐκ εὐκαίρως
οὐκ ἐν καιρῷ } ὀργίζεσθαι, ἢ πράττειν τι. Intempeſtiuè iraſci, aut agere aliquid. Demoſth. *Se faſcher ſans raiſon, hors de propos.*
παρακαίρως
ἀκαίρως

ἄκαιρος. Intempeſtiuus, Non opportunus.

Iſocr. τὸ ἄκαιρον, πανταχοῦ λυπηρόν. *Quicquid non ſuo loco & tempore fit, id vbique & ſemper moleſtum eſt.*

παρέχειν τινὶ πρόφασιν. Præbere alicui occaſionem. Demoſt.

Iſoc. μικραὶ προφάσεις πολλάκις μεγάλων κακῶν αἴτιαι γεγόνασι. *Sæpè paruæ occaſiones magnorum malorum cauſæ exſtiterunt.*

ἀφορμὴν διδόναι. Præbere occaſionem & anſam.

ἀφορμὴν λαμβάνειν. Capere occaſionem.

Demoſt. τὸ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν, ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται. *Dat ſtolidis inſolentia rerum ſecundarum quaſi anſam ſuperbiæ.*

οὐκ ἐν δέοντι. Intempeſtiuè, Non opportunè. Plat.

Et Alexandridas apud Plutarchum ad oratorem animis prolixa oratione vtentem inquit, ὦ ξένε οὐκ ἐν δέοντι τῷ δέοντι χρῇ. *O hoſpes non opportune vteris re opportuna.*

παρὰ τὸ δέον. Secus ac decet, Præter officium.

Plato in Apolog. παρὰ τὸ δέον δείσας τὸν θάνατον. *Præter æquum mortem veritus.*

Vide *Occaſionem captare,habere,&c.*

¶ Separare,Seiungere,Segregare,Diuellere, Diſtrahere.

χωρίζειν.

χωρίζειν {
πάντα. Omnia ſeparare vel ſeiungere.Xenoph.
ἀπὸ τῆς σώματος τὴν ψυχήν. Separare vel ſecernere animum à corpore. Plato in Phædone.

In paſſiuo.

Paſſiuum χωρίζεσθαι interdum cum ἀπὸ habente ſuum genitiuum,interdum cum genitiuo ſolùm conſtruitur:vt,

Iſocr. ὃ δὲ πάντων ἀλγεινότατον, ὅταν τις ἴδῃ χωριζομένους ἀπ' ἀλλήλων, μὴ μόνον πολίτας ἀπὸ πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ γυναῖκας ἀπ' ἀνδρῶν, καὶ τέκνα ἀπὸ μητέρων, καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν διαλυομένην. *Hoc vero omnis doloris acerbitatem vincit,ſi quis videat ſeparari non ſolùm ciues à ciuibus: ſed etiam vxores à maritis,& liberos à matribus, totam denique cognationem diſſolui & diſſipari.*

Plato, πᾶσα ἐπιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς, πανουργία, οὐ σοφία φαίνεται. *Omnis ſcientia quæ eſt ſeparata ſeu remota à iuſtitia & cæteris virtutibus,calliditas potius quàm ſapientia eſſe videtur.*

Iſocr. πλεῖστον δ' ἀλλήλων κεχώρισται. *Plurimum autem à ſe inuicem diſiuncta ſunt & remota.*

ἀνασπᾶν. Retrahere,Contrahere,Attollere.
Ariſtoph. τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασεν. *Manum retraxit.*
Xenoph. ἀνασπάσας τὸ πρόσωπον vel ὀφρῦς. *Attollere ſupercilia.*
ἀποσπᾶσθαι, Auelli,Abſtrahi.
ἀπεσπασμένος, Auulſus.

διασπᾶν.

διασπᾶν {
τὰ θηρία τὰ ὁμοῦ τεθραμμένα ἀπ' ἀλλήλων. Diuellere & Diſiungere animalia quæ vnà nutrita ſunt.Xenoph.
Idem Pæd. 6. ἐπεχείρησε τοῦτον ἐμὲ καὶ τὸν ἄνδρα διασπάσαι ἀπ' ἀλλήλων. *Conatus eſt dirimere vinculum,quo ego & maritus coniuncti ſumus.*
τοὺς νόμους. Leges diuellere,id eſt,violare,labefactare,euertere.Xenoph.

Vſurpatur & διασπᾶσθαι actiuè:vt,

Lucian. μικροῦ γοῦν με διεσπάσαντο *Parum abfuit, quin me diſcerpſiſſent. Sic & Plutarch.*

In paſſiuo.

Iſocr. de Orpheo. διασπασθεὶς τὸν βίον ἐτελεύτησεν. *Diſcerptus mortem obijt.*

διϊστάναι εἰς μέρη πολλὰ In multas partes diſtrahi. Demoſt.

ἐπίσπαστον
αὐθαίρετον } κακόν. Malum attractum, Malum ſponte accerſitum. *Mal qu'on a attiré ſur ſoi-meſme.*

ἀνεγείρειν τὰς ὄψεις πρὸς οὐρανόν. Attollere ſeu erigere oculos in cœlum. Philo de mundo.

ἐπαίρειν τὴν φωνήν. Attollere vocem.

Demoſt. ἐπαίρεις τὴν φωνήν.

σπᾶν
ἕλκειν
ἑλκύειν } Trahere. *Tirer:*

¶ Sepelire, Tumulo mandare.

θάπτειν.

θάπτειν

Sepelire (ſine adiectione) vt,

Xenoph. ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ. *Sepelierunt eum in foro.*

ἀποθανόντας
νεκροὺς
τετελευτηκότας } Mortuos ſepelire. Demoſt. & Xenoph. *Enterrer, enſeuelir les morts.*

ἐν μνήματα πατρῷα ἐν τῇ πατρίδι. In monumenta patria ſepelire in ipſa patria. Demoſt.

καταθάπτειν.

Iſocr. ἀδελφὴν δὲ κόρην τέτταρα καὶ δέκ' ἔτη γεγονυῖαν κατέθαψα. *Sororem puellam quatuordecim annos natam ſepeliui.*

σώματα ταῖς τῆς φύσεως ἀνάγκαις ἀποδοῦναι: vt,

Iſocr. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι τὰ μὲν σώματα ταῖς τῆς φύσεως ἀνάγκαις ἀπέδοσαν, τῆς δ' ἀρετῆς ἀθάνατον τὴν μνήμην κατέλιπον. *Illi qui pro patria dimicantes occubuerunt) corpora quidem naturæ neceſſitatibus reddiderunt, virtutis verò æternam memoriam reliquerunt.*

οἴκοι ταφῆναι. Domi ſepeliri. Demoſt.

ταφὴ
τάφος } Sepulchrum. μνῆμα, Monumentum, Demoſth. & Iſocr. *Sepulchre, Monument.*

συνθάπτειν

ποιεῖσθαι }
γίνεσθαι } τινὶ ταφήν. Fieri alicui ſepulturam, Funus fieri alicui. Demoſth. Iſocr. *Eſtre fait le tombeau, le cimetiere de quelcun.*

ἐν μνήματι }
ἐν τάφῳ } κεῖσθαι. In ſepulchro iacere, Demoſth. *Eſtre giſant au ſepulchre.*

ἄθαπτος }
ἄταφος } Inſepultus, Inhumatus. Thucyd. *Sans ſepulchre.*

τὰ νομιζόμενα, vel τὰ συνήθη ποιεῖν τῷ τελευτηκότι. Iuſta facere vel perſoluere mortuo. Demoſth.

λόγον ἐπιτάφιον εἰπεῖν ἐπὶ τῶν μνημάτων. Funebrem orationem habere apud ſepulchra. Dem.

ἐν λόγοις ἐπιταφίοις κοσμεῖν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἔργα. In orationibus funebribus celebrare bonorum virorum facta. Demoſt.

ADIVNCTA.

¶ *Sepelire.*

τὸ μὲν σῶμα πολυτελεῖ κηδείᾳ καταθάπτουσι, Herodian. corpus quidem magnifico funere elatum humant.

γῇ κατακρύπτειν, Baſil. inhumare.

ἐκφέρειν τὸν ἀποθανόντα Demoſth. mortuum efferre.

ἐκκομίζειν νεκρόν, Baſil. idem quod ἐκφέρειν. ἐπὶ τὰ μνήματα τῶν τετελευτηκότας ἐκκομίζειν, Phil.

οἱ ἐν τοῖς Χαλδαίοις κατορωρυγμένοι μνήμασι, Phil. monumentis defoſſi, conditique.

οὐδὲ τῷ σώματι τοῦ πατρὸς γῆν ἐπαμήσασθαι, Baſil. ne paterno quidem corpori terram aggerere. id eſt, μηδὲ τὸ τοῦ πατρὸς σῶμα γῇ κατακρύπτειν. κόνιν ἐπαμήσασθαι τοῖς σώμασι. Phil.

ἐν τῷ πατρίδος ἐδάφει ταφῆναι, in patrio ſolo humari.

τῷ τάφῳ τῶν πατέρων δίδοται, Gregor. in parentum ſepulchro conditur.

οἱ ἐν τῷ τάφῳ κείμενοι, Demoſth.

τοὺς τεθνεῶτας ταφῆς εἴργειν, Iſocr. de ſepultura prohibere, ſepulturam mortuis negare.

ἀτάφους ἀπορρίπτειν, Philo. inſepultos abiicere. quod qui faciunt, ii τὴν ἔχθραν καὶ πρὸς τοὺς νεκροὺς ἀποτείνειν eidem dicuntur. Quibus autem ea fit iniuria, τῆς τελευταίας χάριτος ἀμοιρῆσαι τῶν νομιζομένων. τὰ νομιζόμενα quippe interdum ſunt iuſta, quæ mortuis de more ſoluuntur.

κοινὸν ἀμφοτέροις ἐπιχῶσαι τάφον, Lucia. eodem ambos ſepulchro condere.

ὁ μὲν παρεπέμπετο πανδήμοις εὐφημίαις, Gregor. de Conſtantio loquens, cuius corpus Chriſtiani fauſtis orationibus, ac laudibus proſequebantur.

ἡ ἐκκομιδὴ τοῦ σώματος, idem. cadaueris elatio.

ὀρύττειν ὑπολήνιον. Fodere lacum. Marc. c. 12.

κατορύττειν, *Defodere.*

κατορύττειν
- τὸν πατέρα ζῶντα. Patrem viuum defodere. Xenoph.
  Plutarch. δύο μὲν ἄνδρας δύο δὲ γυναῖκας ζῶντας κατώρυξεν.
- χρυσίον. Defodere & terra obruere aurum. Hermogen.

ἀνορύττειν, *Effodere.*

ἀνορύττειν
- τὰ ὀστᾶ τινός. Oſſa alicuius effodere: vt,
  Ant. τοῦ προδότου τὰ ὀστᾶ ἀνορύξαντες ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἐξώρισαν.
- τοὺς νεκρούς. Mortuos effodere. Plutarch.

ἐξορίζειν.

ἐξορίζειν
- τινά. Exterminare aliquem. Ariſtot.
- τὰ ὀστᾶ τινὸς ἐκ τῆς Ἀττικῆς. Exterminare oſſa alicuius ex Attica regione. Antipho.

¶ Lauare.

λούειν
νίπτειν
πλύνειν
Lauare. Sunt tamen, qui λούειν de corpore, νίπτειν de manibus. πλύνειν de pennis, propriè dictum eſſe velint.

ἀπολούειν
ἀπονίπτειν
ἀποπλύνειν
Abluere.

Lucian. ἀποπλῦναι τὴν κόνιν, *Abluere puluerem. Propriè tamen veſtimentum* ἀποπλύνομεν, *vt corpus,* ἀπολούομεν, *manus pedéſque* ἀπονίπτομεν.

¶ Caſu, Fortuitò.

ἀπὸ τύχης
ἐκ τύχης
διὰ τύχην
κατὰ τύχην
ἀπὸ ταὐτομάτου
γίνεσθαί τι. Caſu, Fortuitò, Forte fortuna fieri aliquid. *D'aduenture, Par cas fortuit.*

Demoſth. ἀπὸ ταὐτομάτου παρεστῶτες. *Forte fortuna aſtantes*

Ariſtot. in Eth. illud Fortuitò exprimit per vocem τύχῃ, & per κατὰ συμβεβηκός.

¶ Nunciare, Annunciare, Referre, Exponere, Narrare, Indicare.

ἀγγέλλειν.

ἀγγέλλειν

κακὰ Mala annunciare. Demoſth.

ὡς ἡ πόλις ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν κατέχεται. Nunciare quod ciuitas ab hoſtibus teneatur.

Demoſth. ἑσπέρα μὲν γὰρ ἦν, ἧκε δ' ἀγγέλλων τις ὡς τοὺς πρυτάνεις, ὡς Ἐλάτεια κατείληπται. *Veſpera erat, venit autem aliquis ad præfectos nuncians, quod Elatea capta eſſet. Vbi nota particulam* ὡς *priori loco pro* πρὸς *poni, poſteriori vero pro* ὅτι.

τὴν νίκην εἰς τὴν πόλιν. Nunciatum venire ciuitati victoriam. Plutarch.

2. ἀπαγγέλλειν.

ἀπαγγέλλειν

τινί τι,

Plutarch. ἀπήγγελλε τὰ εἰρημένα τῷ βασιλεῖ. *Indicabat ſeu referebat regi illa quæ dicta erant.*

τινὶ περὶ τῆς τοῦ παιδὸς τελευτῆς. Annunciare alicui pueri mortem, Plutarch.

In paſſiuo.

Demoſth. ἐπιτήδειόν ἐστι τοῦτο ἀπαγγελθῆναι. *Hoc dignum eſt, quod nuncietur ſeu referatur.*

Plutarch. τὰ δ' ἀληθῆ ἀπήγγελται.

3. προσαγγέλλω.

Demoſthenes pro corona. καὶ ἀπήγγελλον οἱ πρυτάνεις τὰ προσηγγελμένα ἑαυτοῖς. *Et referebant præfecti illa quæ ſibi nunciata fuerant.*

ADIVNCTA.

¶ *Nunciare.*

ἀπαγγέλλοντες τὰ περὶ σοῦ, Plat. in epiſt. de tuis rebus certiorem me facientes.

διαγγελθείσης οὖν τῆς ὅτι νοσεῖ φήμης, μετέωρος πᾶσα ἡ πόλις ἦν ἀκοῦσαι διψῶσα βελτίονος, Phil. cùm ergo aduerſæ valetudinis ipſius nuncius allatus eſſet, ſuſpenſa erat vniuerſa ciuitas, lætiora de eo audire mirificè cupiens.

ἐπειδὴ δὲ καὶ περὶ Ὀρχομενοῦ ἠγγέλλετο ἑαλωκέναι, Thucid. ac quoniam de Orchomeno quoque nunciabatur, oppidum id captum eſſe.

καί μοι τοῦτο ἐξαγγέλλεται σαφηνῶς vel σαφῶς, Baſ. mihíque hoc pro certo atque explorato nunciatur.

ἀγγελίαν φέρειν χαλεπὴν καὶ βαρεῖαν, Plat. in Crit. grauem & acerbum nuncium afferre.

κομίζειν περὶ ὑμῶν ἐπαγγελίαν ἐπαχθῆ, Dionyſ. id eſt, ἀγγελίαν χαλεπὴν φέρειν. ἀκουσμάτων βαρυτέρων ἀκηκοέναι, Alciph. grauem ac moleſtum nuncium accepiſſe.

¶ *Nuncius, vel, tabellarius.*

ὁ γραμματοφόρος, ὁ τὰ γράμματα κομίζων, Alciph. ἐπειδὰν τάχιστα τύχω τοῦ γράμματα κομιοῦντος, quàm primùm nactus fuero, qui literas ferat.

ἐὰν μὲν οὖν ᾖ τινὸς ἐπιτυχεῖν ταχέως πρὸς ἡμᾶς ἀφικνυμένου Baſ. ſi quempiam nanciſci contigerit, qui celerrime ad nos veniat.

ἐὰν εὕρῃς ἐν τάχει τοὺς πρὸς ἡμᾶς ἀφικνυμένους, idem. ſi homines actutum inueneris, qui ad nos iter habeant.

¶ Induere, Exuere.

ἐνδύειν.

ἐνδύειν
- ἑαυτόν. Se induere. Xenoph.
- θοιμάτιον. Induere veſtem. Demoſth.
- πορφυρίδα. Purpuram induere.

Xenoph. ἐνδὺς πορφυρίδα. *Cum purpuram induiſſet.*

Dicitur & pro ἐνδύεσθαι πορφυρίδα pro ἐνδύειν.

Æſop. ὄνος ἐνδυσάμενος λεοντῆν, περιῄει. *Aſinus indutus pelle leonis circumibat.*

In paſſiuo.

τύπτεσθαι ὑπό τινος καὶ ἱμάτιον ἐκδύεσθαι. *Verberari ab aliquo & veſte exui. Demoſth.*

πῖλον
πιλίδιον } φορεῖν. Pileum geſtare. Lucian. *Porter vn bonnet.*

δακτύλιον φορεῖν. Geſtare annulum. Euſtath.

πρὸς ταῖς ἀγκάλαις τὰ παιδία κομίζειν, Geſtare pueros in vlnis, Plutarch.

¶ [illegible]

¶ περιβάλλεσθαι.

περιβάλλεσθαι { ἐσθῆτα / ἱμάτιον } Circundare ſibi veſtem, hoc eſt, Induere veſtem. *Veſtir ſa robe.*

Act. Apoſt. cap 12. περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου.

Xenoph. περιβέβλημαι τὸ σχῆμα. *Perſonam indui.*

Vt autem περιβέβλησθαι ἱμάτιον, dicitur qui induit veſtem, id eſt, qui amicitur veſte: ſic & περιβάλλειν ἱμάτιον vel ἱματίῳ, Induere illum veſte, id eſt, Amicire ſignificat.

Herodian. χλαμύδα δὲ πορφυρᾶ περιβαλόμενοι. *Sed & περιβάλλειν ſine adiectione. Vt, Gregor.* ἐὰν ἴδῃς γυμνὸν, περίβαλε. *Si videris nudum, veſtias eum. Hinc* περιβολὴ *&* περιβόλαιον *pro amictu ponuntur.*

Obliuiſci, Obliuione delere.

ἐπιλανθάνεσθαι / ἀμνημονεῖν } τινὸς vel τι (cum genitiuo vel accuſatiuo) Obliuiſci alicuius: *Oublier, ne ſe ſouuenir pas de quelcun.*

Iſocr. ταύτης ὁ δῆμος οὐκ ἐπελάθετο διὰ τὴν μεταβολήν. *Iſtius politiæ populus non oblitus eſt propter mutationem.*

Idem ὧν οὐδέπω' ἂν ἐπιλαθέσθαι δυνηθείην. *Quorum nondum potero obliuiſci.*

Idem, οὐ περὶ τῶν τοῦ πολέμου γεγενημένων δίκαιον ἀμνημονεῖν. *Non decet nos illorum quæ ante bellum facta ſunt, obliuiſci.*

Thucyd. ὧν οὐκ εἰκὸς ἀμνημονεῖν. *Quæ nos non decet obliuiſci.*

Plato in epiſt. οὐ δεῖ δεινὸν, μή πως αὐτὸ ἐπιλάθηται.

Demoſt. μόνον δὲ τοῦτο οὐχ οἷόν τέ ἐστιν ὑμῖν ἀμνημονῆσαι. *Solùm hoc obliuiſci non poteſtis.*

Ponitur & ἐπιλανθάνεσθαι abſolutè: vt,

Lycurg. καὶ μὴ ἐπιλανθάνεσθε οἵων ἀνδρῶν ἔκγονοί ἐστε. *Et ne obliuiſcamini, quorum virorum liberi ſitis.*

ἔχει με λήθη. Capit me obliuio.

Demoſth. ἡγῇ τοσοῦτον ὕπνον καὶ λήθην ἅπαντας ἔχειν, ὥστ' οὐ μεμνῆσθαι τῶν λόγων, οὓς ε. *Putas tu omnes tanto veterno & obliuione teneri, vt non meminerint verborum. Vel, vt eos ceperit obliuio verborum, &c.*

ἄγειν vel φέρειν διὰ μνήμης τι. In memoria habere aliquid, vel, Alicuius non poſſe obliuiſci. Herodian.

τῆς μνήμης / τοῦ λόγου / τοῦ μνημονεύεσθαι } ἄξιον εἶναί τι. Aliquid eſſe memoria dignum, vel dignum cuius mentio fiat. Demoſth. *Memorable, Digne de memoire.*

Obliuioni tradere aliquid. τῇ λήθῃ παραδιδόναι τι: vt,

Lucian. ἀλλὰ τὸ μέρος τοῦτο πᾶν λήθῃ παραδέδωκας. *Sed hanc totam partem obliuioni tradidiſti.*

Memoriam alicuius rei obliuione delere, vel, Obliuioni tradere aliquid, ἐμποιῆσαι λήθην τινός: vt,

Iſcr. ad Demon. ἡ ἀρετὴ τοῦ Ἡρακλέους καὶ Θησέως τηλικοῦτον τῆς δόξης χαρακτῆρα τοῖς ἔργοις ἐπέβαλεν, ὥστε μηδὲ τὸν ἅπαντα χρόνον δύνασθαι λήθην ἐμποιῆσαι τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων. *Virtus Herculis & Theſei tam præclara laudis gloriæque monumenta peperit, vt nulla vnquam obliuio eorum facta ſit deletura.*

Idem ad Philipp. αἱ γὰρ ἐν τοῖς παροῦσι ἡμέραις εὐεργεσίαι λήθην ἐμποιήσουσι τῶν πρότερον πεπλημμελημένων. *Præſentia beneficia obliuione obruent errata quæ antea commiſſa ſunt.*

ADIVNCTA.

¶ *Obliuio.*

μνήμην μὴ ἔχειν. Demoſth. τῶν μετὰ γεγενημένων μηδεμίαν μνήμην ἔχειν, *n'auoir aucune memoire des choſes qui ſe ſont faictes.*

οὐδεμίαν ἔχων μνήμην τῶν ἐξ ἀρχῆς συγκειμένων, Baſil.

τὰ πλεῖστα γὰρ ἤδη μου τὴν μνήμην διέφυγε, Lucia. memoriam meam iam fugerunt. Quintil. fugiet memoriam iudicis.

ὃ μικροῦ παρέδραμε τὴν ἐμὴν μνήμην, Greg. presb. quod me penè præteriit.

ἀπορρεῖ τῆς μνήμης, καὶ λήθῃ ἀμπίσχεται, Syneſ. è memoria effluit, atque obliuione inuoluitur.

τῆς μνήμης ἐκπεσεῖν, Baſil. è memoria excidere. Lucian. τῆς μνήμης ἐκδιώξειν, idem. è memoria eiicere.

οὐ γὰρ εἰς λήθην τῶν οἴκοι ἀφῖγμαι, Luc. neque enim apud me obſoleuit rerum domeſticarum memoria.

λήθην ποιήσασθαι τῆς πατρίδος, idem. patriæ obliuionem capere.

λήθην ἐκείνων ποιεῖσθαι, Herodot. ea obliuione conterere.

λήθῃ παραδιδόναι, Phil. obliuioni dare.

ταῦτα καλῶς ἔχει δοθῆναι τῇ λήθῃ, Bud. λήθῃ βαθείᾳ συγκάμπτειν, vel potius συγκαλύπτειν, ſic enim legendum cenſeo apud Greg. τὸ συμπεσὸν ὑμῖν δρᾶμα λήθῃ βαθείᾳ συγκάμψασα, vbi non dubito, quin ſubſtituendum ſit, συγκαλύπτουσα, calamitatem nobis obortam altiſſima obliuione obruens, vel obſcurans.

μήποτε σοὶ εἰς λήθην ἔλθῃς τῆς φύσεως. Procop. nunquam tibi accidat, vt in naturæ obliuionem venias, nunquam tibi naturæ obliuiſci contingat.

καὶ αὐτῆς τῆς φύσεως λήθην λαμβάνει, Baſilius. naturæ quoque ipſius obliuione capitur, vel afficitur. καὶ αὐτῆς τῆς φύσεως εἰς λήθην ἔρχεται.

καὶ τοσοῦτον ὕπνον καὶ λήθην ἅπαντας ἔχειν ὥστε μὴ μεμνῆσθαι τῶν λόγων, &c. Demoſth. atque omnes tam graui ſomno & obliuione teneri, vt ſermonos eos non meminerint, &c.

φιλία τῇ διαστάσει μὴ δεχομένη τὴν λήθην, Procopius, id eſt, μὴ λαμβάνουσα, vt ſupra. amicitia ob locorum intercapedinem obliuionem non admittens.

εἰς λήθην κατηγορίας ὑμῖν ἐμβαλεῖν ἐθέλει, Æſchin criminis illius, cuius arceſſitur, obliuionem vobis afferre, vel iniicere ſtudet.

¶ *Obliuionem afferre.*

λήθην ἐμποιεῖν, Iſocrat ὥστε μηδὲ τὸν ἅπαντα χρόνον δύνασθαι λήθην ἐμποιῆσαι τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων. adeò vt ne vniuerſum quidem tempus rerum ab iis geſtarum famam delere queat.

Et Baſil. τί γὰρ ἂν γένοιτο τοσοῦτον χρόνου διάστημα, ὃ τῇ ἐμῇ ψυχῇ λήθην τῶν τηλικούτων εὐεργεσιῶν ἐμποιῆσαι δυνήσεται, ecquod enim tantum temporis interuallum eſſe queat, vt talium beneficiorum obliuionem animo meo afferre poſſit? Quod autem in priore exemplo habetur, λήθην ἐμποιῆσαι τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων, poteſt ex Herodoto quoque ita reddi, ἐξίτηλα ποιεῖν τὰ ἐκείνοις πεπραγμένα, ducta metaphora à picturis, quæ vetuſtate obſoleſcunt & euaneſcunt. Demoſth. ὥστε μηδέπω ἐξιτήλους εἶναι τὰς συμφορὰς τὰς δι' ἐκεῖνον τὸν πόλεμον γεγενημένας.

ὧν οὐδ' ὁ χρόνος τὴν μνήμην ἀφελέσθαι δύναται, Demoſth. quorum memoriam ne vlla quidem temporis longinquitas vnquam eripere poterit.

ἀφανίσαι τὴν μνήμην, idem. delere, extinguere, opprimere.

ὧν οὐδ' ὁ χρόνος τὴν λύπην ἀνήλωσε, Gregor. quorum mœrorem ne diuturnitas quidem temporis abſumpſit, hoc eſt, quibus ne tantum quidem temporis quod interceſſit, mœroris obliuionem induxit.

καὶ φίλων καὶ συγγενῶν ἐπιλήσμονας ἀποδεικνῦσι. Syneſ. id eſt, ἀπεργάζεσθαι. & amicorum & propinquorum obliuione afficit.

τῶν πραγμάτων ἀφελκόντων ἐς λήθην, Dion. negotiis me ad obliuionem abſtrahentibus memoriam mihi adimentibus.

ὧν οὐδὲν οὐδεὶς ἀμαυρώσει χρόνος, Ariſt. quorum nihil vnquam vlla obſcurabit obliuio, Cic.

ἀμνήμονα καθιστάναι, Antiph. ἡ ἐπιθυμία τῆς τιμωρίας ἀμνήμονα τῶν κινδύνων αὐτὸν κατέστησε, fecit, vt periculorum immemor eſſet.

¶ *Obliuioſus.*

ἐγὼ τυγχάνω ἐπιλήσμων τις ὢν ἄνθρωπος, Plat. in Protag. ego me moria parum valeo, ego obliuione quodammodo laboro.

μνήμην μηδ᾽ ἣν τινοῦν κεκτημένος, idem in Phileb. nulla prorſus memoria præditus.

οὐ τοσαύτην λήθην ἔχω, ὥστε οὐ μεμνῆσθαι τοὺς λόγους. &c. Demoſthenes non me tanta tenet obliuio, vel, non vſque adeo ſum obliuioſus, vt, &c.

Occidere, Interſicere.

κτείνειν
ἀποκτείνειν
ἀναιρεῖν
μιαιφονεῖν
ἀποσφάττειν
} τινά. Interficere aliquem. *Tuer, mettre à mort quelqu'vn.*

Demoſth. ἐάν τις ἀνδροφόνον κτείνῃ, ἢ αἴτιος ᾖ τοῦ φόνου. *Si quis homicidam occiderit, aut cauſa fuerit cædis.*

Idem, ἀποκτείνειν τινὰ ἐκ προνοίας. *Conſultò aliquem occidere.* ἀποκτεῖναι τινὰ ἀκρίτως. *Indicta cauſa occidere aliquem. Idem.*

Iſocrates. οἱ δὲ αὐτοὺς τοὺς αἰτιωτάτους τῶν κακῶν ἀνεῖλον. *Illi autem præcipuos iſtorum malorum authores interfecerunt.*

Idem in Panat. τοῖς Ἕλλησιν οὐδὲ τοὺς πονηροτάτους τῶν οἰκετῶν ὅσιόν ἐστι μιαιφονεῖν. *Græcis non licet vel improbiſsimos quoſque ſeruos interficere.*

Demoſth. τὸν μὲν υἱὸν ἀπέσφαξαν, ἐκεῖνον δὲ, &c. *Filium quidem occiderunt ipſum vero, &c.*

Demoſth. ἀπεσφάγησαν πάντες οἱ ἡβῶντες. *Omnes puberes trucidati ſunt.*

ἀναιρεῖν
διαφθείρειν
ἀποσφάζειν
ἀποκτείνειν
σφάττειν
} ἑαυτόν. Sibi pſi mortem conciſcere. *Eſtre meurtrier de ſoi meſme.*

Ariſt. 9. ἀναιροῦσιν ἑαυτοὺς φεύγοντες τὸ ζῆν. *Interimunt ſeipſos vitam fugientes.*

Idem, ἀτιμία τις πρόσεστι τῷ ἑαυτὸν διαφθείροντι. *Ignominia quædam irrogatur ei, qui ſeipſum interficit.*

δολοφονεῖν
κρυφαίως ἀναιρεῖν
} τινά. Aliquem dolo & ex inſidiis occidere. Plutarch. *Tuer quelqu'vn en trahiſon.*

In paſsiuo.

Iſocrat. συνίσασι τοὺς μὲν ὑπὸ πατέρων ἀνῃρημένους. *Sciebant illos à parentibus eſſe interfectos.*

Lycurg. Φρυνίχου ἀποσφαγέντος νύκτωρ παρὰ τὴν κρήνην ὑπὸ Θρασυβούλου. *Cum Phrinichus noctu apud fontem interfectus eſſet à Thraſybulo.*

μιαίνειν τὰς χεῖρας	αἵματι φόνῳ	Polluere ſe cæde. Lucia. & Herod. *Tremper ſes mains dans le ſang d'vn meurtre.*

ADIVNCTA.

¶ *Cædes.*

ὑφ' ἑτέρων ἀπολώλασιν, Plat. ab aliis occiſi ſunt, aliorum manu interierunt.

ὑφ' ἑτέρων ἔθανον, idem in alio loco his verbis vtitur, νηποινὶ τεθνάτω ὑπὸ τοῦ ὑβρισθέντος, impune ab eo, quem iniuria affecit, interficiatur.

ἐκποδὼν ποιεῖν, Iſocr. εἰ ἐκεῖνον ἐκποδὼν ποιήσειας, ſi eum de medio tolleres.

ἑαυτὸν διεργάσασθαι, Luc. ſibi ipſi manus afferre.

κατεργάζεσθαι, Chryſ. πολλάκις αὐτὸν οἱ λῃσταὶ κατειργάζοντο.

τὸ ζῆν ἑκουσίως ἀποβαλεῖν. Phil voluntariam mortem obire.

οὐ λῃστὴς ὑμᾶς διέφθειρεν, οὐ πόλεμος ἐδαπάνησε, Greg. non latro vos iugulauit, non bellum aſſumpſit.

ἑκουσίως ἐκ τοῦ ζῆν μεθίστασθαι, Diod. vltrò è vita migrare, mortem ſibi conſciſcere.

αὑτὸν ἐκ τοῦ ζῆν μεθιστάναι, idem. ἐξαγαγεῖν, Suid.

τὸν βίον κατεστρέψαντο ξίφεσιν, οἱ φαρμάκοις, οἱ ἀγχόναις, Philo. partim gladiis, partim veneno, partim laqueo vitam finierunt.

ἑαυτὸν διαχειρίσασθαι, Æſch. ſeipſum obtruncare. αὐτοχειρίᾳ διαχειρίσασθαι τὸν ἄνθρωπον, manu propria conficere, confodere.

διαχειρίζεσθαι, etiam interdum idem quod διαχειρίσασθαι, vt apud Herod. & Chryſoſtom φόνον ἐργάσασθαι τοῦ τυράννου, Lucian. id eſt, φονεύειν.

σφαγῆναι ὑπὸ τούτου, iugulari.

διὰ τυραννίδα τὸν βίον ἐπιβουλευθέντες ἀφῃρέθησαν, Plat. ob tyrannidem ex inſidiis vitam amiſerunt.

στρεβλοῦν βασανίζειν	Torquere aliquem. Quæſtionem adhibere. Dem. & Iſoc, *Geſner, Tourmenter quelcun.*

In paſſiuo.

Demoſth. δούλων δὲ βασανισθέντων. *Cùm ſerui quæſtionibus ſubiecti eſſent.*

Idem, ἐπὶ τοῦ τροχοῦ στρεβλοῦσθαι. *Rotæ torqueri.*

δημόκοινος ſeu δήμιος, Carnifex.

βάσανος, Tormentum.

παραδοῦναί τινα εἰς βάσανον. Subiicere aliquem tormentis, Dare aliquem in quæſtionem. Demoſth.

καταποντίζειν. In mare demergere, Submergere. Demoſth.

ἀποπνίγειν τινά. Suffocare, vel Strangulare aliquem.

Demoſth. διαμαρτὼν τοῦ λέμβου ἀπεπνίγη. *Aberrrns à lembo ſuffocatus eſt.*

πελεκίζειν
τῷ πελέκει παίειν } Securi ferire. Diodor. *Frapper de la hache, à la façon des Romains.*

πελέκει τοὺς αὐχένας ἀποκόπτειν. Securi percutere, Securi ceruices ſubiicere, Decolare.

Dion. Hal. πελέκει τοὺς αὐχένας ἀπεκόπησαν, *Ceruices eis ſecuri amputatæ ſunt vel breuius: Securi percuſſi ſunt.*

ἀποκοπεὶς τὸν δάκτυλον ἄκρον. Cui ſummus digitus abſciſſus eſt, Digito mutilatus. Vbi nota accuſatiuum.

¶ Pœnitere.

μεταμέλειν.

μεταμέλει

μοί τινος. Pœnitet me huius: vt,

Iſocrat. in Trapez. ἀφικνοῦνταί μοι ἀγγέλλοντες, ὅτι Σατύρῳ μεταμέλει τῶν πεπραγμένων. *Venerunt, qui mihi nunciabant, Satyrum factorum pœnitere.*

Idem, μετέμελε δ' αὐτοῖς τῶν εἰρημένων. *Pœnituit autem illos omnium, quæ dicta erant.*

μοι τοῦτο. Huius me pœnitet: vt,

Ariſtoph. in Nubib. οἶομαί σοι ταῦτα μεταμελήσειν. *Arbitror fore, vt te horum pœniteat.*

μοὶ ποιήσαντι. (cum participio) vt,

Plato in Apologia. οὔτε νῦν μοι μεταμέλει οὕτως ἀπολογησαμένῳ. *Neque nunc me pœnitet, quod ita reſponderim, & me defenderim.*

2. μετανοεῖν.

Reſipiſcere, Pœnitere [abſolutè] vt,

Plutarch. σιωπήσας μὲν οὐδεὶς μετενόησε, λαλήσαντες δὲ παμπολλοί. *Neminem pœnituit tacuiſſe, plurimos autem, quod locuti eſſent.*

Matth. cap. 3. μετανοεῖτε, ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

ἀπό τι.

μετανοεῖν

ἐπί τι. Propter aliquid pœnitentia duci: vt,

Lucian. καὶ αὐτὸν ἐπεί φασιν ἀνανήψαντα οὕτω μετανοῆσαι ἐφ' οἷς ἐποίησεν, ὥστε καὶ νοσῆσαι ὑπὸ λύπης. *Et dicunt ipſum (Alexandrum) poſtquam ad ſobrietatem rediit, adeo propter illa, quæ fecerat, pœnituiſſe vt etiam præ dolore ægrotaret.*

ἀπό τινος: vt, *Act. cap. 8.* μετανόησον ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης. *Reſipiſce ab illa malitia tua.*

ADIVNCTA.

¶ *Pœnitentia.*

μετέμελεν αὐτῷ ἤδη τῆς ὁδοῦ. Luci. iam ſuſceptæ viæ eum pœnitebat.

ὥστε μεταμέλειν τοῖς πολλοῖς διότι, &c. adeò vt multos pœniteret, quod &c.

πειράσομαι ποιεῖν μήποτε μεταμελῆσαι τὸ πρὸς ἐμὲ ἐλθεῖν τῷ Γωβρύᾳ. Xen. dabo operam, ne Gobryam ad me ſe contuliſſe vnquam pœniteat.

μεταμελέσθαι. Baſil.

σοὶ δὲ οὐδέποτε μεταμελήσει τῆς ἀρετῆς, homil. aduerſus iraſc. nunquam te virtutis pœnitebit.

μεταμέλεια γίνεται τοῦ πεπραγμένου. Platon. leg. 8. pœnitudo oritur.

οἷς ἁμαρτημάτων εἰσέρχεται μεταμέλεια, Phil. quorum animum ob admiſſa peccata ſubit pœnitentia, vel quos peccaſſe pœnitet.

εἰς μεταμέλειαν ἐμπίπτειν, idem.

¶ Piget, κατοκνέω.

κατοκνεῖν

ἀναγινώσκειν. [cum genitiuo] Piget me legere: vt,

Iſoc. ad Demon. μὴ κατόκνει μακρὰν ὁδὸν πορεύεσθαι πρὸς τοὺς χρήσιμόν τι διδάσκειν ἐπαγγελλομένους. *Ne te pigeat longum iter ingredi ad illos, qui ſe vtilia docturos eſſe profitentur.*

μῆκος ὁδοῦ. [cum accuſatiuo] vt,

Gregorius, μὴ κατοκνήσῃς μακρὸν ὁδοῦ μῆκος, ὥστε τυχεῖν τοῦ χαρίσματος. *Ne te pigeat vel longiſſimas inire vias, vt gratiam conſequaris.*

¶ Pudet, αἰσχύνομαι,

λέγειν [cum infinitiuo] Pudet me dicere: vt, *Xenoph.* αὐτόν με αἰσχυνόμενον περὶ ἐμαυτοῦ λέγειν. *Pudet me de me ipſo dicere.*

λέγων (cum participio, & quidem vſitatius) vt, *Iſoc.* αἰσχύνομαι τούτοις ἀντιλέγων. *Pudet me his contradicere.*

Demoſth. ad Philipp. ὑμεῖς οὐκ αἰσχύνεσθε ταῦτα ποιοῦντες, ἃ διατελεῖτε ἄλλοις ἐγκαλοῦντες. *Vos non pudet ea facere, quæ in aliis accuſatis, vel propter quæ alios accuſatis.*

Lycurg. καὶ οὐκ ᾐσχύνθη τὴν τῆς πατρίδος ἀτυχίαν αὐτοῦ σωτηρίαν προσαγορεύσας. *Et non puduit eum patriæ ſuæ calamitatem ſuam ſalutem appellare.*

εἰ φανήσομαι, &c. vt, *Iſocr.* αἰσχυνοίμην ἂν εἰ φανήσομαί τι τούτων παραλιπών. *Puderet me, ſi viderer aliquid horum prætermiſiſſe.*

Xenoph. αἰσχύνοιτο ἄν, εἰ ὠφελούμενος ὑπὸ σοῦ, μὴ ἀντωφελοίη σε. *Pudore afficeretur, ſi a te beneficiis ornatus, non tibi beneficia redderet.*

τοῖς αἰσχρῶς πεπραγμένοις. (cum datiuo cauſæ) Pudet me illorum, quæ turpiter facta ſunt.

ἐφ' οἷς ἡμάρτηκα. Pudet me illorum, quæ peccaui. Æſchin.

Iſocr. ᾐσχύνοντο μὲν ἐφ' οἷς ἐθρασύνοντο. *Eos puduit ſuæ temeritatis.*

ἐν τοῖς ἔργοις Pudet me factorum. Thuc. *Sic & Paulus Phil. c.* 1. ὅτι ἐν οὐδενὶ αἰσχυνθήσομαι. *Quod nulla in re pudeſiam.*

ἐπαισχύνομαι }
καταισχύνομαι } cum accuſatiuo: vt,

Paul. Rom 1. οὐκ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον. *Non pudet me Euangelij.* *Marc.* 8. ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτόν. *Quem mei puduerit, pudebit illius & filium hominis,*

Iſocr. καταισχυνθέντες οἱ Πελοποννήσιοι τὴν ἀρετὴν τῶν ἡμετέρων. *Cum Peloponneſios virtutis noſtrorum puduiſſet.*

¶ Hoc & verbum ὀκνῶ referri poteſt: vt,

Demoſt. Ariſtocr. τοιαῦτα πεποίηκεν, οἷα λέγειν ὀκνήσειεν ἄν τις τῶν σωφρόνων. *Talia perpetrauit, a quorum commemoratione homo cordatus abhorreat, vel quæ virum honeſtum recenſere puderet.*

Perfricare frontem, ἀποτρίψασθαι τὸ μέτωπον. Strabo lib. 3. *Citatur etiam ab Euſtathio.*

Non erubeſcere in rebus turpibus, id eſt, Perfrictæ frontis eſſe, οὐκ ἐπίστασθαι ἐρυθριᾶν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς. Æſchines.

ἀναιδής } Impudens, ἀναισχυντότερος. Impudentior. ἀναισχυντότατος.
ἀναίσχυντος } Impudentiſſimus. Demoſth. *Tres-impudent, qui a perdu toute honte.*

ἀναιδῶς. Impudenter.

ἀναιδέστατον πρᾶγμα λέγειν, ἢ ποιεῖν. Impudentiſſimam rem dicere aut facere. Demoſt.

*Pudori erat, δι' αἰσχύνης ἦν.

*Præ pudore non audeo prodire in publicum. καταδύομαι ὑπὸ τῆς αἰσχύνης, *Ie n'oſe pas me monſtrer, de honte ou de vergongne que i'ay.*

*Sine vllo pudore. ἀδυσωπήτως, ἀναισχύντως. *Effrontement, ſans aucune honte.*

¶ Poſtulare.

καλεῖν } Poſtulare, Requirere, Deſiderare. *Demander, Requerir,*
δεῖσθαι } *Deſirer.*

Demoſt. pro corona, ἐκεῖνος ὁ καιρὸς οὐ μόνον πλούσιον ἄνδρα ἐκάλει, ἀλλὰ καὶ παρηκολουθηκότα τοῖς πράγμασι ἐξ ἀρχῆς. *Tempus illud non ſolum opulentum virum poſtulabat, ſed & talem qui interfuiſſet negotiis ab initio.*

Idem. ὁ μὲν οὖν παρὼν καιρὸς, εἴπερ ποτὲ καὶ νῦν πολλῆς φροντίδος δεῖται. *Hoc igitur tempus ſi vnquam alias, nunc maximè curam deſiderat.*

¶ Acuere, Excitare.

θήγειν.

θήγειν τὰς ψυχὰς τῶν ἱππέων. *Equitum animos acuere, id eſt, excitare & inflammare. Xenoph.*

Idem dicit, θήγειν ψυχὰς εἰς τὰ πολεμικά. *Animos ad res bellicas incitare.*

In paſſiuo.

Xenoph. εὖ δὲ αἱ ψυχαὶ τεθηγμέναι. *Animi vero bene incitati ſeu inflammati.*

2. ἀκονᾶν, παρακονᾶν.

Herodian. εἰς ὠμότητα ἠκόνησαν τὴν τοῦ Μαξιμίνου ψυχήν. *Maximini animum ad crudelitatem exacuerunt.*

Xenoph. ὁ γὰρ λόγχην ἀκονῶν, ἐκεῖνος καὶ τὴν ψυχήν τι παρακονᾷ. *Hic enim haſtam acuens, ille etiam animum exacuit, hoc eſt, ad fortitudinem excitauit.*

¶ Petere, Rogare, Orare.

δεῖσθαι.

σοῦ τοῦτο. (cum genitiuo perſonæ & accuſatiuo rei) Hoc à te peto: vt,

Demoſt.

δέομαι

Demoſth. in Midiam. Κλεάρχου μηδὲν πώποτε ἐδεήθην. *Clearcho nihil vnquam petiui.* A

Idem, ὅτου ἂν δέοιτο, ὑπέσχετο, ποιήσειν. *Quicquid petiiſſet ab eo, promiſit ſe facturum.*

σὲ πρὸς Διὸς καὶ πάντων τῶν θεῶν. Per Iouem omnéſq; deos te obteſtor. Sic,

δέομαί σου πρὸς παίδων καὶ γυναικός. *Oro & obteſtor per liberos & vxorem. Demoſt.*

σοῦ ὑπὲρ τούτου. Pro hoc te rogo: vt,

Iſocr. ὑπὲρ Πασίωνος ἐδεόμην τῶν συνεπιγραφέων. *Pro Paſione orabam illos, qui cenſum & tributa vna mecum inſcribebant.*

οὐδένα ὑμῶν καταψηφίσασθαι. Neminem veſtrum oro, vt me abſoluat. Plato.

τοσοῦτο δὲ ὑμῶν Tantum à vobis peto. Demoſth.

ὑμῶν καὶ ἱκετεύω ἀκοῦσαί μου. Rogo vos oróque, vt me audiatis. Demoſt.

καὶ ἱκετεύω καὶ ἀξιῶ σωθῆναι. (cum infinitiuo paſſiuo) Precor, ſupplico & rogo, me ſeruari. Demoſt pro Phorm.

Aeſop. ἀηδὼν ἐδεῖτο τοῦ ἱέρακος, μὴ βρωθῆναι. *Philomela orabat accipitrem ne ab eo deuoraretur.*

ὑμῶν ὦ ἄνδρες δικασταὶ δικαίαν δέησιν, ἐξ ἴσου ἡμῶν ἀμφοτέρων ἀκοῦσαι. Peto à vobis rem æquam, Iudices, vt ex æquo vtrumque noſtrum audiatis. Demoſt

2. ἀξιῶ.

ἀξιῶ

ἵνα βοηθήσῃς αὐτῷ. Peto vt huic opem feras. Demoſth.

σε δοῦναι τοῦτο. Oro te vt des mihi hoc. Demoſth.

σε τὸν μουσικὸν κατάγειν. Oro te, vt Muſicum reducas. Iſocr. in epiſt.

ἱκετεύειν

δεήσεσι καὶ πολλαῖς ἱκετηρίαις. Multis precibus & ſupplicationibus vti. Iſocr. De pace.

δεήσεις περὶ δικαίων καὶ μεγάλων. De rebus iuſtis & magnis ſupplicare. Iſocr. in Plat.

ἱκετείας. Preces fundere, Supplicationes facere. Iſoc. De permutat.

3. προσκυνεῖν

προσκυνεῖν

τῷ Θεῷ. Deum adorare, Demoſt. & Matth. 15.

τὸν Θεὸν (cum accuſat.) Deum adorare, Supplicare Deo. Demoſt. Plutarch. Chryſoſt.

Dem. θνητὸν ἄνδρα προσκυνοῦντες καὶ δαίμονα προσαγορεύοντες. *Mortalem hominem adorantes & Deum appellantes.*

προσ

προσφέρειν / προσάγειν τῷ Θεῷ προσευχὰς, ὕμνους καὶ λατρείας. Adhibere Deo preces & cultus. Chryſoſt.

ἐρωτᾶν in orandi ſeu petendi ſignificatione, vſitatum eſt in Noui teſtamenti ſcriptis, Luc.cap.7.& 14.Iohan.4 .& 16.Act.8.& alibi.

ἐπικαλεῖσθαι. Inuocare, Implorare. Huius etiam verbi in ſacris literis frequens vſus eſt. *Plutarchus etiam dixit,* ἐπεκαλεῖτο τὸν Βροῦτον. *Implorabat Brutum.*

4. ἀντιβολεῖν.

ἀντιβολεῖν
- Obteſtari, Obſecrare (ſine adiectione) Demoſt.
- τινά. Obſecrare aliquem. Demoſt.
- καὶ ἱκετεύειν: vt,
  Demoſth. ἱκετεύομεν ὑμᾶς καὶ ἀντιβολοῦμεν. *Oramus vos & obſecramus.*
- συγγνώμην ἔχειν. (cum infinitiuo) Plutarch. & alij.

5. ἱκετεύειν.

ἱκετεύειν
- τοὺς θεοὺς δεσπότας ἀγαθῶν τυχεῖν. Suppliciter deos orare vt dominos bonos nanciſcamur. Xenoph.
- ὑπέρ τινος καὶ ἀντιβολεῖν. Supplicare pro aliquo. Demoſt.
- τοὺς δικαστὰς ὑπὲρ τινων. Intercedere pro aliquibus apud iudices. Demoſt.
  Sic & Chryſoſt. loquitur, ἱκετεύειν τὸν Θεὸν ὑπὲρ Παύλου. *Supplices preces pro Paulo fundere ad Deum.*
- πρὸς παίδων καὶ γυναικῶν. Per liberos & vxores orare. Demoſt.

6. αἰτεῖν.

αἰτεῖν
- χρήματα. Peto pecuniam. Xenoph.
- σε. Oro te, Peto à te. Demoſt. Xenoph.
- σε σῖτον καὶ χρήματα (cum duobus accuſ.) Peto à te cibum & pecuniam. Xenoph.
- τοὺς Θεοὺς ἀγαθά. Peto bona à diis. Demoſt.
- πιεῖν. Peto potum, Peto bibere Xenoph.
- παρά σου ἐλθεῖν. Peto à te vt venias. Lucian.

αἰτεῖν παρὰ Ἱέρωνος τὴν θυγατέρα εἰς γάμον. Petere ab Hierone filiam in matrimonium. Plutarch.

7. ἀνατείνειν.

ἀνατείνειν
- πρὸς οὐρανὸν τὰς ὄψεις. Attollere oculos in cœlum. Philo.
- εἰς τὸν οὐρανὸν τὰς χεῖρας. Manus in cœlum vel ad cœlum eleuare. Ariſtot.
- πρὸς τὸν οὐρανὸν τὰς χεῖρας. Xenoph.

ſequiis, quicquid vellet, petere iuſſit: quicquid enim petierit, obtenturam.

παραιτοῦμαι δὲ ἰδίᾳ τοὺς αὐτῷ ἔχοντας δυσκόλως ὑπομεῖναι, &c. peto autem ab iis, qui priuatim ei infenſi ſunt, &c.

Et rurſus, παραιτοῦμαι δ' ὑμᾶς μηδὲν ἀχθεσθῆναί μοι, illud autem exorandos vos habeo, ne mihi ſuccenſeatis.

αἴτημα θέλω ποιήσασθαι τοῦτο παρ' ὑμῶν, ϗ χαρίσασθέ μοι, Dion. hoc à vobis poſtulare cupio, quod mihi quæſo concedite.

οὐ δικαίαν ποιεῖσθαι τὴν αἴτησιν, Iſocr. haud æquam poſtulationem afferre, haud æquè poſtulare.

ὅ, τι βούλοιτο αἰτεῖν ἐκέλευσε, ϗ δώσειν ὑπέσχετο, Luc. idem cum eo quod ſuprà ex Herodo. produximus. quicquid vellet, poſtulare iuſſit, daturum pollicitus.

❡ Precari, Optare, Petere.

εὔχεσθαι.

εὔχεσθαι
- τοῦτο παραστῆσαι τοὺς θεοὺς πᾶσιν ὑμῖν, γνῶναι, &c. Precari, vt dij omnium veſtrum animos regant, vt ſtatuatis, &c. Demoſthenes.
- εὔχεσθαι τοῖς θεοῖς διδόναι. Precari deos vt dent. Demoſt.
- τοῖς θεοῖς ἐπίδοσιν. Petere à diis incrementum: vt,

Iſocr. De pace, φαίνονται τοσαύτην εἰληφότα τὴν ἐπίδοσιν, ὅσην οὐδ' ἂν εὔξασθαι τοῖς θεοῖς πρότερον ἠξίωσαν. *Videntur tantum accepiſſe incrementum, quantum antea non auſi fuiſſent precari vel optare à diis.*

Demoſth. ταῦτα μὲν εὐχέσθω τοῖς θεοῖς, κἀγὼ συνεύχομαι. *Hæc vna faciat, & ego vna faciam. Vbi nota accuſatiuum & datiuum ſimul.*

Vſurpatur & προσεύχεσθαι eodem modo: vt,

Plato, προσευξάμενος τῷ θεῷ. *Precaturus Deum.*

❡ Optare, εὔχεσθαι.

Demoſth. ἄνδρας ἀρίστους ϗ πλείστους εἶναι παρ' ὑμῖν εὐξαίμην. *Viros optimos quam plurimos apud nos eſſe optarim.*

Idem, τίνος ἕνεκα αὖ τις εὔξατο, τούτων στερηθεὶς ζῆν; *Cur optaret aliquis, his orbatus, viuere?*

Idem, μείζονα ἀγαθὰ οὐκ εὔξασθαι. *Maiora bona non optare.*

Xenoph. εὔχοντο αὐτῷ πολλὰ ϗ ἀγαθά. *Optabant ei multa & quidem bona. Sic & Demoſth. loquitur.*

θηβαίοις τοιαῦτα γέγονεν ἐξ εἰρήνης, ὧν οὐδ᾽ ἂν εὔξαιντο δήπου μείζονα, Demosth. Thebanis tanta ex pace commoda profluxerunt, vt maiora ne votis quidem vllis ſibi fingere queant.

ὅπερ ἦν εὐκταιότατον αὐτῷ, Luci. quod votis omnibus exoptabat.

ἐπεύχεται αὐτοῖς ὥστε εἶναι ἐν ἀφθονίᾳ, Chryſoſt. rerum copiam illis precatur.

ἐπεύχεσθαι εὐορκοῦντι εἶναι πολλὰ καὶ ἀγαθά, Andocid. multa bona ei precari, ſi fidem datam præſtaret.

εὔχομαι πρὶν τοιαῦτα ἐπιδεῖν, μυρίας ἐμὲ κατὰ τῆς γῆς ὀργυίας γενέσθαι, Xenop. GALL. *eſtre cent pieds ſous terre.*

¶ *Optandi formulæ, negatiuè.*

ἀπεύχεσθαι μὴ γενέσθαι, Demoſth. deprecari, optare ne accidat.

τοῦτο ἀπεύχομαι, hoc deprecor.

οὐ μόνον τοιαῦτα οὐκ ἐπιζητεῖ, ἀλλὰ καὶ ἀπεύχεται, Chryſoſt.

εἰ δὲ ὃ μὴ γένοιτο, idem. ſin autem, quod ſuperi auertant. μηδὲ γὰρ γένοιτό τι τοιοῦτο παθεῖν ἡμᾶς, Baſil. abſit enim, vt nobis quicquam eiuſmodi accidat.

μὴ γένοιτό τι τοιοῦτο παθεῖν ἡμᾶς, ὥστε ἐπιλαθέσθαι τῆς φύσεως, i. μὴ γένοιτο ἡμᾶς λήθην λαμβάνειν τῆς φύσεως idem.

ὑμῖν δὲ τοιοῦτο μὲν οὐδὲν ἦν ποτέ, μήτε γένοιτο τοῦ λοιποῦ, Demoſth. vobis autem nihil vnquam huiuſmodi extitit, ac ne exiſtat ſuperos precor.

μηδέποτε τοῦτο ἐργασαίμην ὡς ἀπάγειν τοσούτους, Phil. nunquam vtinam committam, vt tot homines abducam.

ὃ μηδεὶς ποιήσειε θεῶν, Dionyſ. quod vtinam nullus deorum faxit.

μετέσχον γάρ, ὡς μήποτε ὤφελον, Demoſth. particeps quippe fui, quod vtinam mihi nunquam contigiſſet.

ὡς οὐκ ἂν ἐβουλόμην, idem. quod nollem.

¶ Imprecari alicui.

ἐπαρᾶσθαι

ἀράς. Imprecari mala alicui. Appian.

ἐξώλειαν vel ἀπώλειαν. Imprecari alicui interitum vt,

Aeſchines contra Cteſiph. ἐξώλειαν ἐπαρώμενος αὐτῷ *Exitium imprecatus ſibiipſi.*

καταρᾶσθαι.

Demoſth. De falſa legat. ἃ κατηρᾶτο τῇ πατρίδι, ταῦτα πέσοι εἰς κεφαλὴν τὰς ἀρὰς αὐτοῦ δεῖ τρέψαι. *Quæ imprecatus eſt patriæ, ea nunc iudices in eius caput conuertere oportet.*

Idem, εἷς ἐκείνων ἦν, οἷς ὁ δῆμος κατηρᾶται. *Eorum vnus fuit quos populus execratur. Adſciſcit autem & accuſ. vt,*

Matth. cap. 5. εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς. *Bene precemini deuouenti vos.*

ἀρὰς { ποιεῖσθαι κατά τινος. Mala imprecari alicui. Plutarch.
τίθεσθαι ἐπὶ τοὺς πολίτας. Ciuibus mala imprecari. Idem.

¶ Habet & hic locum ἐπεύχεσθαι & κατεύχεσθαι: vt,

Æſchines cont. Ctheſiph. ἐπεύχετο αὐτοῖς μήτε γῆν καρποὺς φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίκτειν γονεῦσιν ἐοικότα, ἀλλὰ τέρατα. *Imprecabatur ipſis, vt neque terra fructum ferat, neque mulieres liberos pariant parentibus ſimiles, ſed monſtra.*

Plutarch. κατευχόμενος πολλὰ καὶ δεινὰ κατ' αὐτῶν. *Imprecans ipſis multa & quidem atrocia.*

Synonyma ſunt, ἐπάρατος, κατάρατος, ἐπικατάρατος, ἀρᾷ ἐνεχόμενος, ἀρᾷ ἔνοχος, ἐναγὴς, ἀλιτήριος, ἐξάγιστος, id eſt, Execrabilis, Execrandus, Diris deuotus. Demoſth. & Iſocr.

His adde ἀνάθεμα apud Apoſtolum.

κατάρατος καὶ θεοῖς ἐχθρός. Execrabilis & Deo inuiſus (de re & perſona) Demoſth.

ἐπαρατότατος, in ſuperlatiuo, apud Syneſium.

ἀρὰ ſeu κατάρα, Imprecatio, Execratio.

¶ Deprecari, ἀπεύχεσθαι.

ἀπεύχεσθαι { ἰδεῖν κακόν τι. Deprecari, ne ſit neceſſe videre malum aliquod. Demoſth.
μὴ γενέσθαι τι. Deprecari ne aliquid fiat. Idem.
μάλιστά τι. Maximè aliquid deprecari. Idem.
τί τοῖς ἐχθροῖς. (cum accuſatiuo ſimul & datiuo) vt,

Syneſ. ὅπερ ἀπεύχομαι τοῖς ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς. *Quod deprecor, ne inimicis meis accidat.*

Optionem alicui dare. αἵρεσιν διδόναι τινί: vt,

Demoſth. εἴ τις αἵρεσίν μοι δοίη, τὴν ἡμετέραν τύχην ἂν ἑλοίμην. *Ego ſi optio mihi daretur, noſtram fortunam eligerem.*

ADIVNCTA.

¶ *Imprecari.*

οὐδὲν ἐγὼ σοῦ δεινὸν ἐπεύξομαι, Lucian. nihil grauius tibi imprecabor.

κατάρας φωνὴν κατά τινος προΐεσθαι, Greg. aliquem execrari, ac diris deuouere, alicui malè precari.

ἐπαρᾶσθαι. ἐπαρασάμενος ἑαυτῷ τὸ φρικωδέστατον, αὐτοῦ τοῦ πνεύματος ἐκπεσεῖν, εἰ μὴ σέβοι τὸ πνεῦμα μετὰ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, idem.rem maximè horrendam sibi imprecatus,nimirum vt ab ipſomet ſpiritu ſancto excideret,niſi eum vnà cum patre ac filio coleret.

ἐξώλειαν ἑαυτῷ ἐπαρασάμενος, Demoſth.exitium ſibi imprecatus.

καταρᾶσθαι διδασκάλῳ. Ariſtoph.execrari magiſtrum,eique peſtem exoptare.

ὅρκος ἦν μεγάλας ἀρὰς ἐπευχόμενος τοῖς ἀπειθοῦσι, Plat.in Crit.iuſiurandum erat multis execrationibus eos obſtringens , qui fidem datam fregiſſent.

κατεντυχεῖν , aduerſus aliquem orare. Baſil. οὐ κατενέτυχε τούτοις τῷ θεῷ, non iis perniciem eſt precatus.

ἀρᾶσθαι τὰς μεγίστας ἀρὰς ὑμῖν, εἰ μὴ ψηφιεῖσθε περὶ ἐμοῦ τὰ δίκαια, Andocid.atrociſſima quæque vobis imprecari.

ἐπεύχεσθαι εὐορκοῦντι μὲν εἶναι πολλὰ καὶ ἀγαθά· ἐπιορκοῦντι δὲ ἐξώλη αὐτὸν εἶναι καὶ γένος, Andocid.optare,vt ſi,quod concepto iureiurando pollicitus fuiſſet,præſtaret,multa ipſi bona contingerent:ſin autem peieraſſet,ipſe cum vniuerſa familia ſua periret.

ἀρὰς ποιήσασθαι. Dinarch. ἀρὰς ποιησάμενοι κατὰ τῶν πονηρῶν εἴ τις δῶρα λαμβάνοι, ἐξώλη τοῦτον εἶναι , peſtem,atque exitium ei imprecari , qui munera ſuſciperet.

Permanere,perſeuerare,perſiſtere in aliqua re,Pergere.

μένειν.

μένειν

ἔν τινι. In aliqua re perſiſtere:vt,

Ariſtot. ἐν τοῖς δόγμασι ἐκείνων μένειν. In eorum opinionibus perſiſtere.

Plato in epiſt. μένε ἐν τοῖς ἤθεσιν, ἐν οἷς καὶ μένεις. Perſeuera in iſtis moribus in quibus manes & perſeueras.

ἐπί τινι. In aliqua re perſeuerare. Iſocr. De pace.

περί τινος. Perſiſtere in aliquo:vt,

Iſocr. epiſt. 3. ταῦτα δ' ἀκούοντες ἐδέοντό μου παρακελεύεσθαί σοι καὶ συμπείθειν περὶ τῶν αὐτῶν τούτων μένειν. Quæ cùm audirent,rogabant me,vt te hortarer ad perſiſtendum in illis ipſis rebus.

2. ἐμμένειν.

ἐμμένειν

τῇ προαιρέσει.(cum datiuo,idque vi præpoſitionis ἐν) Permanere in propoſito. Ariſtot.

ταῖς κακίαις. Perſeuerare in malitia ſeu vitiis. Iſocr.

τῇ φιλοσοφίᾳ. Pergere ſeu perſeuerare in philophia:vt,

Iſocr. in Euag. ἐὰν ἐμμένῃς τῇ φιλοσοφίᾳ καὶ τοσοῦτον ἐπιδιδῷς ὅσονπερ νῦν, ταχέως γενήσῃ τοιοῦτος οἷόν σε προσήκει. *Si in philoſophiæ ſtudio perrexeris, & tantos progreſſus feceris quantos hactenus, celeriter talis euades, qualem te eſſe decet.*

τοῖς νόμοις. Seruare & colere leges. Iſocr.

τοῖς ὅρκοις καὶ ὁμολογίαις. Seruare iuramenta & pacta. Demoſt.

Plato Polit. 2. ἃ ἂν εἴποις, ἔμμενε τούτοις. *Quæ dixeris, eadem & ſerua ac præſta.*

τοῖς εἰρημένοις / τοῖς λελεγμένοις. } Præſtare illa, quæ dicta ſunt. *Iſocrati vſitatiſſima ſunt. Faire ce qui a eſté dit.*

ἔν τινι.(cum præpoſiti.)vt,

Iſocr. De pace, καρτερικοὺς δὲ νομίζω τοὺς ἐν τούτοις ἐμμένοντας. *Fortes & conſtantes eſſe arbitror illos, qui in his perſeuerant.*

Idem, in Paneg. ἐν μόνοις τούτοις ἐμμένειν, δῆλον αὐτοὺς ἐλευθερίως τεθραμμένους. *In his ſolis certum eſt perſeuerare illos, qui liberaliter educati ſunt.*

3. ἐπιμένειν.

ἐπιμένειν { ταῖς εὐχαῖς. In precibus perſeuerare. Plutarch.
ἐπὶ ταῖς πράξεσι.(cum præpoſit.vt,

Iſocr. in Buſir. εἰδὼς τοὺς ἐπὶ ταῖς αὐταῖς πράξεσι συνεχῶς ἐπιμένοντας, εἰς ὑπερβολὴν ἀποτελοῦντας. *Sciens quod illi, qui in ſuis actionibus conſtanter perſeuerant, plurimum etiam antecellant.*

4. παραμένειν.

παραμένει

Conſtanter permanet, præſto eſt, durat:vt,

Iſocr. ad Demon. τὰ μὲν γὰρ ταχέως ἀπολείπει, τὰ δὲ πάντα τὸν χρόνον παραμένει. *Illa enim (diuitiæ opes) ſtatim deficiunt, hæc verò (gloria rerum geſtarum & virtus) ſemper conſtanter præſto ſunt.*

ἡμῖν.(cum datiuo) Nobis firmum & ſtabile manet:vt,

Iſocr. τὸ ἀγαθὸν δι' αὐτὸ αὐτοῖς ἡμῖν γιγνόμενον, βεβαίως ἂν ἔχοι καὶ παραμένει ἡμῖν. *Bonum per ſe nobis partum, ſtabile & firmum erit.*

5 διαμένειν.

διαμένειν

Conſtanter durat, retinetur: vt,

Xenoph. Pæd. 5. νῦν τὸ μὲν μονοσιτεῖν ἔτι διαμένει. *Nunc conſuetudo illa ſemel tantum in die edendi, adhuc durat & conſtanter retinetur.*

πλεῖστον χρόνον. Durat, ſeu permanet diutiſſimè: vt,

Iſocrat. ad Nicocl. τῶν ἄλλων πολιτειῶν αὗται πλεῖστον χρόνον διαμένουσιν, αἵτινες ἂν ἄριστα τὸ πλῆθος θεραπεύωσιν. *Ex cæteris politiis hæ quam diutiſsimè durant, quæ multitudinem optime tractant.*

τοῖς βασιλεῦσι καὶ ἔτι ἡ πολυδωρία. Apud reges adhuc perdurat munificentia, Xenoph. Pæd. 8.

εἰς ἡμᾶς. Ad noſtram vſque ætatem perdurat & conſtanter retinetur. Plutarch.

ἐν τοῖς ἤθεσι τοῖς αὐτοῖς. In iiſdem moribus perſeuerat, eoſdem mores retinet.

6 ἐμμένειν.

Iſocr. De pace. οὐκ ἐν τοῖς ἤθεσιν ἐνέμενον, οἷς πρότερον. *Non in eiſdem moribus perſtiterunt, quos antea habebant.*

ADIVNCTA.

¶ *Perſeuerare.*

μέχρι τῆς τελευτῆς ταῖς ἁμαρτίαις προσμένειν. Baſ. ad extremum vſque vitæ diem peccatis inhærere.

ἐπιμένειν. idem.

μὴ ἅπαξ πεσόντες ἐπιμένωμεν τῷ πτώματι, ſemel lapſi, ne in lapſu immoremur.

μὴ ἐναπομείνῃς τοῖς κακῶς βουλευθεῖσιν, idem. in malè conſultis ne perſtes.

ἐν ἐκείνῃ τῇ προαιρέσει μεῖναι, ἣν ἐξ ἀρχῆς ἐνεστησάμην. Lucian. idem inſtitutum tenere, quod principio cepi.

Dicunt autem Græci, μένειν ἐν τῷ, ἐμμένειν τῷ, & ἐμμένειν ἐπὶ τῷ. Plat. μένειν ἐν τοῖς ἤθεσιν, οἷόσπερ ἦ μένειν. hoc eſt, vt idem ibidem loquitur, ἐν τοῖς ἤθεσιν ἐμμένων, οἷς πρότερον εἶχεν, in priſtinis moribus atque inſtitutis perſeuerans.

ταῖς πρώταις τῆς φιλίας ὁμολογίαις ἐμμένειν, idem leg. 8. in primo amicitiæ fœdere manere,

Et Luc. ἐμμενετέον οἷς ἅπαξ προειλόμην, manendum in his, quæ ſemel propoſui, vel, amplexus ſum.

ἀεὶ φίλος τῷ δήμῳ τῶν Ῥωμαίων διέμεινε,Gaz.ex Cicer.

τὴν τῆς εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς οὐκ ἔλιπον, Demoſt. beneuolentiæ gradum in periculis minimè deſeruerunt.

μηδὲν καλῶς ἐγνωσμένων παρακινεῖν,Baſil.nihil eorum, quæ rectè conſulta atque conſtituta ſunt,mouere,ac labefactare.

Ῥοδίων μόνων τὴν πρὸς τοὺς Ῥωμαίους τηρούντων φιλίαν,Memn.Rhodiis ſolis in fide,atque amicitia Romanorum manentibus.

ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἵστασθαι ψήφου,vel μένειν, Grego.in eadem ſententia manere.

τὴν γνώμην εἰς τέλος διαφυλάττειν,idem.ſententiam eandem conſtanter tenere.

διαφυλάττειν τὴν πρὸς αὐτὸν εὔνοιαν,Diod.

τὴν πρὸς αὐτὸν εὔνοιαν βεβαίαν τηρεῖν,idem quod etiam διατηρεῖν alio loco dicit,πρὸς μόνον Διοκράτην διετήρησε τὴν φιλίαν μέχρι τελευτῆς,cũ Diocrate ſolo amicitiæ fidem,quandiu vixit conſeruauit.

προσκαρτερεῖν,idem quod ἐμμένειν. τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖν, in precibus aſſiduum eſſe.

ἀδιαποσπάστως ἔχειν τῶν προσευχῶν, ab oratione diuelli non poſſe.

τῆς αὐτῆς γνώμης ἔχεσθαι,Baſil.& Grego.id eſt,ἐπὶ τῆς αὐτῆς γνώμης ἵστασθαι.

τῇ αὐτῇ γνώμῃ ἐναπομένειν,in eadem ſententia hærere.

τῆς ἐνεστηκυίας σπουδῆς ἔχεσθαι, Budæus. in ſuſcepto ſtudio perſtare.

ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀεὶ προαιρέσεως βεβηκότες,Baſil.id eſt,ἱστάμενοι.

ἀμετάθετον φυλάττειν τὴν ὀργήν, Diod.

τηρεῖν, παραμένειν, obſtinato animo in iracundia perſeuerare.

ἀεὶ αὐταὶ διαμένουσι, Baſ.eædem ſemper manent.

πίστεως βεβαιότητι διαφέρων, Diod. præſtanti atque eximia fidei conſtantia præditus.

¶ Huc & verbum διατελέω participio iunctum pertinet:vt,

Iſocrat.in Plat. ἡμεῖς δὲ τὸν πλεῖστον χρόνον μεθ' ὑμῶν ὄντες διατετελέκαμεν. *Nos quam diutiſſimè vobiſcum perſeuerauimus.*

Ibidem. αὐτοὶ μὲν μεθ' ὧν ἂν γίνωνται, πιστοὶ δ' οὐ διατελοῦσιν ὄντες. *Ipſi cum quibus conuerſantur,non fideles permanent.*

Idem in Areop. ταῦτα καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὀρθῶς καὶ νομίμως πράττοντες διετέλεσαν *Quotidie hæc rectè & legitimè conſtanter fecerunt.*

ἐπιστάτης
προστάτης } Curator,Procurator.,Præfectus,Patronus. *Procurateur,Celuy qui a la charhe d'vn affaire.*
ἐπιμελητής

Demoſth. Νεοπτόλεμος πολλῶν ἔργων ἐπιστάτης ὤν. *Neoptolemus, qui* *multis negotiis præfectus erat, ſeu qui multorum operum curator erat.*

ἐπιστάτης γυμνασίου. *Gymnaſij curator. Xenoph.*

προστάτης τῆς τῶν τειχῶν ἐπισκευῆς. *Murorum reficiendorum curator. Demoſth.*

προστάτης τῶν ἵππων καὶ τῶν κυνῶν, *Præfectus equis & canibus. Xen.*

Appian. προστάτης τις ἐστιν ἁπάσαις πόλεσιν ἐν Ῥώμῃ. *Roma eſt omnibus ciuitatibus aliquis præfectus. Vbi nota datiuum caſum.*

ἐπιμελητὴς τῶν ἔργων. *Curator operis. Plutarch.*

Demoſth. χειροτονεῖν τινα ἐπιμελητὴν εἰς τοῦτο. *Deligere aliquem curatorem ad hanc rem.*

¶ Præbere ſe obedientem, iuſtum, honeſtum: Gerere, Præſtare, Suppeditare.

παρέχειν.

ἑαυτὸν εὐπειθῆ τοῖς ἄρχουσι. Præbere ſe obedientem magiſtratibus. Xenoph.

ἑαυτὸν χρήσιμον ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐν πολέμῳ. In pace & in bello ſe frugi hominem præbere ſeu declarare. Demoſt. contra Cteſiph.

ἑαυτὸν δίκαιον. Præſtare ſe virum probum: vt,

Iſoc. ad Nicocl. οὕτω δίκαιον ἐμαυτὸν παρέσχον, ὥστε μηδένα λυπῆσαι τῶν πολιτῶν. *Adeo honeſtè me geſſi, vt neminem ciuium dolore affecerim.*

ἑαυτὸν χρῆσθαι τοῖς ἄλλοις. (cum infinitiuo) Præbere ſe aliis vtendum. Xenoph.

ἑαυτὸν ἐθέλοντα ἀκούειν (addito participio) præbere ſe beneuolum ad audiendum. Demoſth. De ordinanda Repub.

ἑαυτὸν προσέχοντα τὸν νοῦν: vt,

Iſocr. in Areopag. ὑμέτερον ἔργον ἐστὶ, παρέχειν ὑμᾶς προσέχοντας τὸν νοῦν τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις. *Veſtri officij eſt, vos attentos auditores præbere illorum, quæ à me dicuntur.*

ἑαυτὸν ἀκροατὴν ἴσον καὶ κοινὸν ἀμφοτέροις. Præbere ſe auditorem æquum & pariter benignum vtriſque. Demoſt.

τινὶ χρήματα εἰς τὸν πόλεμον. Pecuniam alicui ſuppeditare ad bellum. Iſoc.

ἄλλοις κακὰ, item ἀλλήλοις κακά. Malum alicui creare. Iſoc.

προσδοκίαν, vel μεγάλας προσδοκίας τινί. Adferre alicui ſpem, vel magnam ſpem.

παρέχειν

Præbere, Suppeditare.

2. χορηγεῖν.

χορηγεῖν { παρασκευάς. (abſolutè) Commeatum ſuppeditare. Philo.
τινὶ χρήματα. Alicui pecuniam vel ſumptus ſuppeditare, præbere. Iſoc.

Idem De bigis, ὑμῖν μὲν χρημάτων οὐκ ὄντων, ἐκείνοις δὲ βασιλέως χορηγοῦντος ἐκράτησαι τῆς θαλάττης. *Cum vobis pecunia non eſſet, ipſis vero rex ſuppeditaret ipſi obtinuerunt imperium maris.*

3. πορίζειν.

Xenop. τοῖς ἄλλοις πολίταις ὧν δέοιντο πορίζειν. *Aliis ciuibus illa quibus egent ſuppeditare.*

Demoſth. τῇ στρατιᾷ τροφὴν πορίζειν. *Exercitui commeatum ſeu victum ſuppeditare.*

Idem, σὺ οὖν μοι πόρισον τὸ ἐλλεῖπον τοῦ ἀργυρίου. *Tu igitur mihi reliquam pecuniam præbe.*

4. πορίζεσθαι.

πορίζεσθαι { τὰ ἑαυτοῦ ἀρκοῦντα. Victum ſibi quærere. Xenoph.
τὰ ἐπιτήδεια. Victum ſibi quæritare.
τὴν τροφὴν ἐκ κινδύνων. Periculis victum quærere. Æſchin.
τὸν βίον ἐκ τῆς Ἀσίας. Ex Aſia victum quærere ſeu ſibi comparare. Iſocrat.

*Domi victitans οἰκόσιτος.
*Parcè victitans, μικροτράπεζος.

❡ Præſertim, Maximè.

ἄλλως τ' ἐάν.

Xenoph. ἄλλως τ' ἐὰν πρὸς τούτῳ καὶ θρασεῖς ὦσι. *Præſertim ſi præter hæc etiam audaces ſint.*

2. ἄλλως τε κἄν.

Demoſth. Olynth. 1. ὅλως ἄπιστον ὑμῖν ταῖς πολιτείαις ἡ τυραννίς. ἄλλως τε κἂν χώραν ὅμορον ἔχωσι. *Tyrannidi, mea quidem ſententia, Reſpublicæ nihil fidei habere debent, præſertim ſi finitimæ ſint.*

3. ἄλλως τε καὶ εἰ.

Lucian. ἄλλως τε καὶ εἰ φίλος εἴη. *Præſertim ſi amicus ſit.*

4. ἄλλως τε καὶ ἐπειδή.

Plato in epiſt. ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ σὺν θεῷ εἰπεῖν ῥᾴδιον ἐστι. *Præſertim cum Deo iuuante edicere, facilè futurum ſit.*

Iſocr. in Paneg. ἄλλως τε ἐπειδὴ καὶ τὸν λόγον κατεστησάμην περὶ τῆς ἡγεμονίας. *Præſertim cùm orationem hanc de principatu inſtituerim.*

5. ἄλλως τε καὶ *cum participio.*

Iſocr. ad Nicocl. καὶ τί δεῖ καθ᾽ ἕκαστον λέγοντα διατρίβειν, ἄλλως τε καὶ συντόμως ἔχοντα δηλῶσαι περὶ ἐμαυτοῦ; *Et quid opus eſt ſingulis commemorandis immorari, præſertim cùm paucis de me ipſo poſſim rem explicare?*

6. καὶ ταῦτα.

Plutarch. τί γελᾷς Κλεόμενες, περὶ ἀνδρείας λέγοντος ἀκούων, καὶ ταῦτα βασιλεὺς ὤν: *Quid rides Cleomenes, me de fortitudine verba facientem audiens, maximè cùm rex ſis?*

Demoſth. αἰσχρὸν ὑμᾶς βάρβαρον ἄνθρωπον, καὶ ταῦτα γυναῖκα φοβεῖσθαι. *Turpe eſt, vos barbarum hominem, & quod magis eſt, mulierem, formidare. Hic nota,* καὶ ταῦτα *idem quod Maximè, vel Inſuper, vel Quod magis eſt, ſignificare.*

Præſertim, Maximè. Præcipuè καὶ τὰ μάλιστα.

Iſocr. πείθουσι πολλούς, καὶ τὰ μάλιστα τοὺς πολλὴν χάριν ἔχοντας. *Perſuadent multis, & præſertim illis, qui ipſis magnam gratiam habent.*

Præcipuè verò: vt, μάλιστα δὲ ἵνα, &c.

κύριον, κύρια.

τὰ κύρια τοῦ λόγου: vt,

Ariſtid. καὶ δὴ πρὸς αὐτὰ τὰ κύρια τοῦ λόγου τρέψομαι. *Iam ad ea veniam quæ propria ſunt orationis.*

κύριον ὄνομα. Proprium nomen. Herodian.

τὰ κυριώτατα μέρη τοῦ σώματος. *Præcipuæ partes corporis, id eſt,* Principalia membra corporis, quæ & κύρια nominat. Galen.

κυριώτατος τόπος τῆς χώρας. Locus præcipuus & principalis. Plutarch.

ἐξαίρετον. Præcipuum, Extra ordinem tributum.

Plutarch. Κάτωνι δὲ ἐδόθη ἐξαίρετος στρατηγία. *Catoni prætura extra ordinem data eſt.*

¶ Proficiſci, Peregrinari.

ἀποδημεῖν.

1. Peregrè abeſſe, Peregrè proficiſci.

Iſocr. ἐπιθυμῶν ἀποδημῆσαι. *Cupiens proficiſci.*

ἀποδημεῖν

Idem, εἰδὼς Σώπολιν ἀποδημοῦντα. *Sciens Sopolim peregrè profectum eſſe.*

Aeſchines, πολλοὶ ἀποδημήσαντες οὐ τὸν τρόπον, ἀλλὰ τὸν τόπον μετήλλαξαν. *Multi peregrinantes non mores, ſed locum tantum mutarunt.*

ἄλλοσέ ποι Aliò proficiſci.

ἀπὸ τῆς πατρίδος. Peregrinari à patria, vel, Degere peregrè. Iſocr.

ἐνθένδε εἰς ἄλλον τόπον. Peregrè hinc alium locum abire. Plato.

ἐνθάδε
δεῦρο } Huc proficiſci, Plato. Iſoc.

μακρὰν ὁδὸν πορεύεσθαι ἐπί τινα. Longum iter ingredi ad aliquem. Iſocr. ad Demon.

πορεύεσθαι ἐφ' ἁμάξης εἰς Μεσσήνην. Curru vehi Meſſenam. Heſychius.

ἐν τρισὶν ἡμέραις καὶ τηλικαύταις νυξὶ διακόσια καὶ χίλια στάδια διελθεῖν. Tribus diebus totidémque noctibus mille & ducenta ſtadia conficere. Iſocr.

οἴχεσθαι.

οἴχεσθαι { εἰς Θρᾴκην. In thraciam proficiſci. Demoſth.
ἐπί τινα. Proficiſci ſeu ire ad aliquem. }

Xenoph. ᾤχετο ἐπὶ τὸν Ἀρμένιον ὁ ἄγγελος. *Nuncius ad Armenium iuit.*

ἀφικνεῖσθαι, Proficiſci, Ire.

Xenoph. εἰς Δελφοὺς ἤδη πώποτε ἀφίκου? *Delphôs ne aliquando profectus es?*

ἑτέραν τρέπεσθαι. [ſcilicet ὁδὸν] Aliam viam ingredi, Aliò ſe conuertere.

Syneſ. ὡς δ' οὐ προὐχώρει ταύτῃ, ἑτέραν ἐτράπετο. *Cùm hac via non proficeret, alia via aggreſſus eſt, id eſt, aliam rationem peragendæ rei inſtituit.*

ἐπέρχεσθαι τὴν Λιβύην. Libyam peragrare. Plutarch.

Dioſcorid. ἐπελθόντες τὴν γῆν *Orbem peragrantes.*

αἴρειν
λύειν { Soluere è portu. Ponuntur vel abſolutè, vel cum genitiuo mediante præpoſitione ἀπὸ vel ἐξ.

ἄλλοσε πλεῖν, Aliò nauigare. Dem.

ἄλλοσέ ποι σιτηγεῖν, ἢ πρὸς Ἀθήνας. Aliò quopiam potius frumentum vehere, quàm Athenas. Demoſth.

Naui proficiſci,Soluere,Abire.

ἀπαίρειν.

ἀπαίρειν

εἰς Ἀλεξάνδρειαν.(cum præpoſitione)vt,

Polyb.lib.2. ἀπῆρε μετὰ τῶν φίλων εἰς Ἀλεξάνδρειαν. *Naui profectus eſt Alexandriam cum amicis.*

Demoſth. ἀπῆρεν διὰ τοῦ πολεμίου στρατοῦ [illegible] εἰς Παγασάς. *Naue conſcenſa,profectus eſt per hoſtium exercitum in Pagaſas.*

τῆς Συρίας. Soluere ex Syria.Herodian.

διαπερᾶν τηλικαῦτα πελάγη. Tanta maria tranſire.Iſocr. 5

ἐπιθαλάττιος
ἐπὶ τῇ θαλάττῃ } τόπος. Maritimus locus.Demoſth.

μεσόγεια. Mediterraneus locus.Demoſth.

A D I V N C T A.

¶ *Peregrinari.*

μὴ ἀποδημεῖν τὸ παράπαν, Lucian. peregrè omninò nuſquam proficiſci.

ἕνεκα τοῦ φιλοθεάμονος καὶ φιλομαθοῦς ἀποδημεῖν, Phil. videndi ac diſcendi cauſa exteras regiones adire.

ἀποδημία διαπόντιος. peregrinatio maritima.

μακρὰν ἀποδημίαν στέλλεσθαι, Chryſoſt. longam peregrinationem nire.

ἀποδημίαν μακρὰν ἀναγκασθεὶς στείλασθαι, peregrinationem longam ſuſcipere coactus.

αἰτία δέ μοι τῆς ἀποδημίας ἡ τῆς διανοίας περιεργία, Luc. cauſa autem mihi peregrinationis fuit animi curioſitas.

πρὸς τὰς μακρὰς ἀποδημίας ἀπαίροντες, Baſil. peregrè in longinquas terras abeuntes.

ἐπιδημεῖν, peregre eſſe, vel agere. Plato in Criton.

οὔτε ἐπιδημίαν σὺ τῆς ἄλλης ἔλαβες, nec tu in aliam vrbem profectus es. ſuſpicor tamen in hoc Platonis loco mendum ineſſe, ac pro ἐπιδημία, legendum ἐπιθυμία. ἐπιδημίαις πολλάκις χρησάμενος καὶ πράγμασιν ἐντυγχάνων πλείοσι, Baſil. peregrè ſæpe profectus, atque in multis negotiis verſatus, ὁμιλήσας.

διὰ δὲ τὸ ἀφῖχθαι πολλαχόσε, Demoſth. id eſt, πορευθῆναι, ἀποδεδημηκέναι.

ἐν Αἰγύπτῳ διῆγον ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐπὶ παιδείας προφάσει ἀποσταλείς. Lucia. In Ægypto peregrè degebam, eò ſtudiorum cauſa à patre miſſus.

πλέοντες χάριν θεατῶν ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς, Phil. viſendarum exterarum regionum cauſa nauigantes.

διαβαίνειν τὰ πελάγη, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐν κύκλῳ περιιέναι ἅπασαν, idem, vaſtiſsima maria peragrare, atque vniuerſum terrarum orbem circumire.

ἐν τριάκοντα ἔτεσιν Ἀσίαν τε καὶ Εὐρώπην διὰ πολλῆς ἀκριβείας περιελθεῖν, καὶ αὐτόπτην τῶν πλείστων γεγενῆναι, Iuſtin. triginta totos annos Aſiam atque Europam perluſtraſſe, ac permultarum rerum ſpectarorem extitiſſe.

διελθεῖν, ἀντὶ τοῦ περιελθεῖν. ἐνδόξους πόλεις διελθεῖν, celebres vrbes percurrere.

πολλὴν ἐπελθεῖν γῆν τε καὶ θάλασσαν, Baſil. multas terras, ac multa maria obire, peragrare.

τόπον ἐκ τόπου μεταβαίνων ἀόκνως. Baſil. ex alio loco ad alium impigre migrans.

ξένην οἰκεῖν, Chryſoſt. peregrè agere, in aliena terra ſedem habere.

Perſuadere.

πείθειν.

πείθω

σε (cum accuſatiuo) Tibi perſuadeo: vt,

Plato in epiſt. οὐδέ με πείσεις, *Neque mihi perſuadebis.*

ἐμαυτόν: vt,

Iſocr. ὡς ἐμαυτὸν πείθω, *Vt mihi perſuadeo.*

τὴν πόλιν, Ciuitati perſuadeo. Iſocr.

σε τοῦτο (cum duobus accuſatiuis, vno perſonæ, & altero rei) Hoc tibi perſuadeo: vt,

Plato in Apol. ἀλλ᾽ ὑμᾶς τοῦτο οὐ πείθω. *Sed id vobis non perſuadeo.*

τι τὴν βουλήν. Perſuadeo Senatui aliquid. Demoſth.

σε χάριτι καὶ φιλίᾳ. Perſuadeo tibi gratia & amicitia. Plutarch.

σε εὖ φρονεῖν (cum infinitiuo) Perſuadeo tibi, vt rectè ſapias: vt,

Iſocr. ad Philipp. ἂν τέτταρας μόνον πόλεις εὖ φρονεῖν πείσῃς, καὶ τὰς ἄλλας πολλῶν κακῶν ἀπαλλάξεις: *Si quatuor tantum ciuitatibus perſuadebis, vt rectè ſapiant, reliquas etiam ſimul à multis malis liberabis* *Idem,* τοὺς νεωτέρους ἀμελήσαντας τῶν ἡδονῶν, ἐν ἀστρονομίᾳ, καὶ λογισμοῖς, καὶ γεωμετρίᾳ διατρίβειν ἔπεισεν. *Iunioribus perſuaſit, vt omiſsis voluptatibus, in Aſtronomia, computationibus, & Geometria ſe exercerent.*

2. μεταπείθω.

Iſocr. De pace. οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν δυνηθεῖεν μεταπεῖσαι ὑμᾶς. *Nullo modo potuerunt perſuadere.*

Demoſt. μεταπείθειν ὑμᾶς ἐζήτει. *Studebat vobis perſuadere.*

Significat & μεταπείθω, In aliam ſententiam vel perſuaſionem traducere.

Demoſt. μεταπείθειν ὑμᾶς ζητεῖ. *Studet vos de ſententia deducere.*

In paſſiuo.

Xenoph. ἀκούσαντες ταῦτα οἱ Ἀθηναῖοι, μετεπείσθησαν. *Auditis his Athenienſes perſuaſi, hoc eſt, in aliam ſententiam adducti ſunt.*

3. ἀναπείθω.

Plutarch. Romulo. ἀβέλτερε τὸν δῆμον ἀναπείθεις. *Stulta populo perſuades.*

Ariſtoph. ἀναπείθω σε τουτί. *Hoc tibi perſuadeo.*

In paſſiuo, πείθομαι.

Plutarch. γελάσεται τὴν ἀμαθίαν τῶν ταῦτα πειθομένων γυναικῶν. *Irridebit inſcitiam mulierum, quæ ſibi hoc perſuaderi paſſæ ſunt. Vbi nota paſſiuum* πείθομαι *cum accuſatiuo* ταῦτα *conſtrui.*

Demoſth. ὑφ' ὑμῶν πεισθέντες. *A nobis perſuaſi. Iſocr.*

Iſocr. ἐγὼ πέπεισμαι, μόνους τούτους, ὧν δεῖ, πλεονεκτεῖν. *Perſuaſum habeo, ſolis rebus neceſſariis abundare.*

Demoſt. εἰ μὴ τοῦτο πεισθήσεσθε ταῖς ψυχαῖς. *Niſi perſuaſum hoc habueritis, nunquam, &c.*

δυσπείστως ἔχειν. Vix perſuaderi poſſe: vt,

Iſocr. in Paneg. Λακεδαιμόνιοι δὲ νῦν ἔτι δυσπείστως ἔχουσι. *Lacedæmoniis perſuaderi amplius non poteſt.*

ADIVNCTA

¶ *Perſuadere, vel, diſſuadere.*

ὥς γε δὴ ἐμαυτὸν πείθω, Plat. in Alcib. vt quidem ipſe mihi perſuadeo.

πείθομαι σοφῶν λόγοις, Greg. ſapientum virorum ſermonibus adducor, vt credam.

ἐπεπείσμην αὐτὸν, ὅτι οὐκ εἴη γεγαμηκώς, Demoſt. certò mihi perſuaſeram, eum matrimonium haudquaquam iniiſſe.

μεταπείθειν, diſſuadere. Philo. τὸ μεταπείθειν τοὺς προκαταληφθέντας ἑτέραις δόξαις ἀργαλέον, difficile eſt eos, qui opinionibus quibuſdam ante imbuti atque occupati ſunt, in contrariam ſententiam inflectere, vel, difficile eſt anticipatas opiniones ex animis hominum euellere.

παραπείθειν, pro μεταπείθειν, Luc. παραπείσας αὐτήν.

¶ Pertinere, Spectare, Tendere.

τείνειν

τείνειν

εἴς τι. Aliquò, vel ad aliquid pertinere:vt,
Gaza, ὅσα τείνει εἰς ἀνθρώπινον τροφήν. *Quæcunque ad victum hominum pertinent.* Pro quo & compoſitum συντείνειν vſurpari poteſt:vt,
Iſocr. De pace, κεφάλαιον δὲ πάντων ἐκεῖνο ἔχω λέγειν εἰς ὃ πάντα τὰ προειρημένα συντείνει. *Nunc id dicam, quod caput eſt, & quò omnia ſuperiora pertinent.*

πρός τι. Aliquò ſpectare vel pertinere:vt,
Ariſtot. Eth. 10. ἀσκεῖν δεῖ τὸ σῶμα καὶ τὰ τείνοντα πρὸς ἀρετήν. *Exercendum eſt corpus, & quæ ad virtutem pertinent.*
Idem, πρὸς ἀλήθειαν γὰρ τείνει ταῦτα. *Hæc ad veritatem ſpectant.*
Xenoph. πρὸς σὲ τείνει τὰ τοῦ ἡγεμόνος ἔργα μᾶλλον, ἢ πρὸς ἐμέ. *Ducis facta magis ad te ſpectant, quam ad me.*

2. συντείνειν.

Demoſt. Philipp. 4. ἕν, εἰς ὃ πάντα γε συντείνει, λέξω. *Vnum, ad quod omnia cætera tendunt, dicam.*
Ariſtot. τὰ πρὸς τὸν ὑποτεθέντα σκοπὸν συντείνοντα. *Quæ ad ſcopum propoſitum pertinent*

3. προσήκειν.

προσήκειν

μοὶ τοῦτο. Hoc ad me pertinet:vt,
Demoſt. τὰ δ' οὐ προσήκοντα ἑαυτῷ ἔχειν ἐνόμιζον. *Putabat ſe habere nihil ad ſe pertinentia.*
Idem, περὶ τῶν οὐδὲν σοὶ προσηκόντων πυνθάνῃ. *Quæris de rebus, quæ nihil ad te pertinent.*
Idem, μηδεὶς οἰέσθω τὴν εὐλογίαν ταύτην προσήκειν ὑμῖν. *Nemo putet hanc laudationem ad vos pertinere.*

μοὶ ταῦτα. Hæc ad me pertinent:vt,
Demoſth. εἰ καὶ τοῦτο οἴει σοι προσήκειν τῶν τούτου. *Si pertinent ad te bona eius cenſes.*

τὰ φέροντα

φέροντα. Quæ ad valetudinem pertinent.
Iſocr. ad Philipp. ἐτόλμησεν ἅπαντα πράττειν τὰ φέροντα πρὸς τὴν δύναμιν. *Auſus eſt omnia agere, quæ ad potentiam ſpectant.*

Idem in Panath. πράξεις οὐδὲν πρὸς τὸ παρὸν φέρουσας. *Negotia, quæ ad rem præſentem nihil pertinent.*

ὄντα. Quæ ad valetudinem pertinent.

Ariſtot. Eth. καὶ ὅσα πρὸς ὑγίειαν ἐστι. *Et quæcunque ad valetudinem pertinent.*

τοῦτο οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς ἐστι. Nihil hoc ad nos pertinet. Plutarch.

τὰ { πρὸς / κατὰ / περὶ } τὸν βίον. Quæ ad vitam pertinent. id eſt, victus quotidianus, vel, Quæ ad victum cultúmque pertinent. Iſocr. *Choſes neceſſaires pour la vie ordinaire.*

τὸ κατ' ἐμέ. Quod ad me attinet: vt,

Demoſth. ἀήττητος ἡ πόλις τὸ κατ' ἐμέ. *Inuicta eſt ciuitas, quod ad me attinet.*

τὰ πρὸς ἐμέ. Quod me pertinet vel attinet.

Demoſth. οὐδὲν τούτων πρὸς ἐμέ.

ADIVNCTA.

¶ *Pertinere.*

τρυφῶν ἐν τοῖς αὐτῷ μηδὲν προσήκουσιν, ἐν τοῖς μάλιστα ἑαυτῷ διαφέρουσι κολάζεται, Chryſoſt. in iis quæ ad eum nihil attinent, voluptatem capiens, in iis quæ ipſius magnopere interſunt, cruciatur.

πρᾶγμα αὐτῷ οὐκ εἰς αὐτὸν αἰτῶν, ἀλλ' ὑπὲρ ἑτέρου, Chryſoſt. rem petens haud ad ſe attinentem, ſed alterius nomine, id eſt, non pro ſe, ſed pro altero petens.

προσήκει μοι μᾶλλον ἢ τούτῳ τῶν Κύρωνος. Iſæus. Cyronis bona ad me potiùs, quàm ad hunc attinent. GALL. *Ils m'appartienent pluſtoſt qu'à luy.*

οὐ τούτῳ, ἀλλ' ἡμῖν προσήκει κληρονομεῖν τῶν τοῦ Κύρωνος χρημάτων, vt idem paulò poſt dicit, ὡς οὖν ἔθει ἐμοὶ προσήκει τοῦ κλήρου, idem. cur hæc res ad me pertineat, exponam.

ἁρμόζειν, interdum idem eſt quod προσήκειν. Iſæus, φάσκων ἐξ ἴσου τὰ τῆς κληρονομίας ἁρμόζειν αὐτῷ.

ἀποβλέπειν {

πρός τι. Aliquid ſpectare: vt,

Iſocr. ταῦτα εἶπον, οὐ πρὸς τὴν φρόνησιν ἀποβλέπων. *Hæc dixi non prudentiam ſpectans, id eſt, nihil curans eius prudentiam.*

εἰς τιμὰς καὶ πλούτους τινός. Honores & diuitias alicuius ſpectare. Iſoc. ad Nicocl.

}

¶ *Extendit ſe, Latè patet.*

διατείνει.

Ariſtot. διατείνει γὰρ ταῦτα διὰ παντὸς τοῦ βίου. *Hæc ſe extendunt per totam vitam.*

Idem, ἐφ' ὅσον διατείνει ἡ θεωρία, καὶ ἡ εὐδαιμονία. *Quò vſque extendit ſe contemplatio, eo vſque etiam pertendit beatitudo. Hic nota in altera parte periodi,* ἐπὶ τοσοῦτον *diſſimulari.*

διατείνει μέχρι τούτου *Huc vſque ſe extendit.*

διατείνει ἐπὶ πολύ. *Latè ſe extendit. Ariſtot.*

Poſſum, Poſſibile eſt.

οἷός τ' { εἰμί, vel γίνομαι, Poſſum.
εἶ vel γίνῃ, Potes.
ἐστὶ, vel γίνεται. poteſt. Galli propriè dicunt, *Il eſt baſtant de faire telle ou telle choſe.*

Sic & in numero plurali.

οἷοί τ' { ἐσμὲν poſſumus.
ἐστὲ poteſtis.
εἰσί, poſſunt.

Et in genere fœminino, οἵα τ' εἰμί. In neutro, οἷόν τ' εἰμί, οἷόν τ' εἶ, οἷόν τ' ἐστί, &c.

Iſoc. in Trapez. τὰ μὲν οὖν γεγενημένα ὡς ἀκριβέστατα οἷός τ' ἦν, ἅπανθ' ὑμῖν εἴρηκα. *Quæ igitur facta ſunt, vt potui, exactiſſimè vobis recenſui.*

Idem in Panath. ὅμως δ' οὖν ὁποίως ἂν οἷός τ' ὦ, πειράσομαι διαλεχθῆναι περὶ αὐτῶν. *Sed tamen quomodocunque potero, de iis diſſeram.*

Iunguntur & infinitiuo: vt,

Iſocrates. τὴν πόλιν ἡμῶν πεῖσαι οὐχ οἷοί τ' ἦσαν. *Vrbi noſtræ perſuadere non potuerunt.*

Idem ad Philip. ἀποστῆσαι μὲν τὴν διάνοιαν οὐχ οἷός τ' ἦν. *Mentem meam auertere non potui.*

Idem, τοῦτο γὰρ παρασκευάσασθαι αἱ τυραννίδες μᾶλλον τῶν ἄλλων πολιτειῶν οἷαί τ' εἰσίν. *Id regia imperia facilius, quàm aliæ politiæ, efficere poſſunt.*

Exempla de οἷός τε cùm γίνομαι.

Iſocr De pace, Ἀθηνόδωρος καὶ Καλλίστρατος, ὁ μὲν ἰδιώτης, ὁ δὲ φυγάς, οἰκῆσαι πόλεις, οἷοί τε γεγόνασι. *Athenodorus & Calliſtratus ciuitates adminiſtrare potuerunt, quorum alter idiota, alter exul erat.*

Idem, βούλομαι προδιαλεχθῆναι, ἵν' ἢν πως οἷός τε γίγνομαι παύσω τοὺς βλασφημοῦντας. *Volo aliquid præfari, vt, ſi potero, obſtruam ora obtrectatorum.*

Inue.

Inuenitur & οἷος pro οἷός τε poſitum eſſe: vt,

Iſocrat. in Hel. ὁ Ἡρακλῆς οὐχ οἷος ἦν τὴν Ἑλένην λαβεῖν. *Hercules non potuit Helenam adipiſci.*

Licet & οὐκ ἔστιν ὅπως cum verbo, in hac ſignificatione vſurpare: vt,

Iſoc. in Panath. οὐκ ἔστιν ὅπως ἄν τις τοὺς τοιούτους ἀνοήτους εἶναι νομίσειεν. *Nemo poteſt tales homines ſtultos iudicare, vel Non poteſt fieri, vt quis tales homines ſtultos putet.*

Idem De pace, οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν δυνηθεῖεν μεταπεῖσαι ὑμᾶς. *Nullo modo vobis perſuadere poterunt.*

Non poteſt quiſquam eſſe prudens, qui non idem bonus ſit. ἀδύνατον φρόνιμον εἶναι, μὴ ὄντα ἀγαθόν. Ariſtot. Eth 6. *Vbi nota vocem* ἀδύνατον *cum infinitiuo & accuſatiuo quem ſequitur* μὴ *cum duobus accuſatiuis, quorum alter eſt participium.*

¶ Non poteſt, Non poſſunt. Non fieri poteſt, Non poſſibile eſt.

οὐχ
οὐδὲ } οἷόν τε cum infinitiuo, vel accuſatiuo, vel datiuo: in quibus verbum ſubſtantiuum ἐστὶ nunc diſſimulatur, nunc expreſſe additur: vt,
οὐδὲν

Xenoph. οὐχ οἷόν τε ἄνευ δικαιοσύνης ἀγαθὸν πολίτην γενέσθαι. *Non poteſt fieri, vt ſine iuſtitia aliquis bonus ciuis ſit.*

Idem, πάντα μὲν ἄρα σοφὸν οὐχ οἷόν τε ἄνθρωπον εἶναι. *In omnibus rebus vt homo ſapiens ſit, fieri non poteſt. Vbi nota accuſatiuum* πάντα συνεκδοχικῶς *poſitum eſſe.*

Iſocr. in Sophiſt. τοὺς λόγους οὐχ οἷόν τε καλῶς ἔχειν ἂν μὴ τῶν καιρῶν καὶ τοῦ πρέποντος μετάσχωσι. *Non poſſunt orationes eſſe præclaræ niſi temporis & decori in illis ratio habeatur.*

Idem, ταῦτα οὐχ οἷόν τ' ἄλλως ἔχειν. *Hæc ſe aliter habere non poſſunt, vel non poteſt fieri, vt hæc aliter ſe habeant.*

Idem, τοιαύτης τιμῆς τυχεῖν οὐχ οἷόν τε μὴ οὐ τὸν πολὺ τῇ γνώμῃ διαφέροντα. *Talem honorem nemo, niſi mente & prudentia præſtans, conſequi poteſt.*

Idem, οὐδὲ γὰρ ἀπελθεῖν οἷόν τ' ἦν μοι, τοῦ μὴ δοκεῖν ἀμελεῖν. *Neque enim ab eo abire poteram ne viderer ipſum negligere.*

Idem in Areopag. οὐδὲν οἷόν τε γενέσθαι κατὰ τρόπον τοῖς μὴ καλῶς περὶ τῆς διοικήσεως ὅλης βεβουλευμένοις. *Non poteſt fieri, vt aliquid rectè ab illis geratur qui de ſumma rei non probè deliberarunt.*

Idem, οὐδὲν τούτων οἷόν τ' ἐστὶ γενέσθαι. *Nihil horum fieri poteſt.*

Poteſt etiam οἷόν τ' ἐστὶ, per Licet vel poſſibile eſt, reddi: vt.

Iſocr. οὐδὲ γὰρ ἀπελθεῖν οἷόν τ' ἦν ἐμοί. *Neque enim mihi abire licebat, vel Neque mihi poſſibile erat abire.*

δυνατόν ἐστι cum infinitiuo & datiuo perſonæ: vt,

2. ἐμμένειν.

ἐμμένειν

[illegible] κυρίως.(cum datiuo,idque vi præpoſitionis ἐν)Permanere in propoſito.Ariſtot.

ταῖς κακίαις.Perſeuerare in malitia ſeu vitiis.Iſocr.

τῇ φιλοσοφίᾳ.Pergere ſeu perſeuerare in philophia:vt,

Iſocr.in Euag. ἐὰν ἐμμένῃς τῇ φιλοσοφίᾳ καὶ τοσοῦτον ἐπιδιδῷς ὅσονπερ νῦν, ταχέως γενήσῃ τοιοῦτος οἷόν σε προσήκει. *Si in philoſophiæ ſtudio perrexeris, & tantos progreſſus feceris quantos hactenus,celeriter talis euades,qualem te eſſe decet.*

τοῖς νόμοις.Seruare & colere leges.Iſocr.

τοῖς ὅρκοις καὶ ὁμολογίαις.Seruare iuramenta & pacta.Demoſt.

Plato Polit.2. ἃ ἂν εἴπῃς, ἔμμενε τούτοις. *Quæ dixeris,eadem & serua ac præſta.*

τοῖς εἰρημένοις
τοῖς λελεγμένοις. } Præſtare illa,quæ dicta ſunt. *Iſocrati vſitatiſſima ſunt.Faire ce qui a eſté dit.*

ἔν τινι.(cum præpoſiti.)vt,

Iſocr.De pace, καρτερικοὺς δὲ νομίζω τοὺς ἐν τούτοις ἐμμένοντας. *Fortes & conſtantes eſſe arbitror illos,qui in his perſeuerant.*

Idem, in Paneg. ἐν μόνοις τούτοις ἐμμένειν, δῆλον αὐτοὺς ἐλευθερίως τεθραμμένους. *In his ſolis certum eſt perſeuerare illos,qui liberaliter educati ſunt.*

3. ἐπιμένειν.

ἐπιμένειν { ταῖς εὐχαῖς.In precibus perſeuerare.Plutarch.
ἐπὶ ταῖς πράξεσι.(cum præpoſit.vt,

Iſocr.in Buſir. εἰδὼς τοὺς ἐπὶ ταῖς αὐταῖς πράξεσι συνεχῶς ἐπιμένοντας, εἰς ὑπερβολὴν ἀποτελοῦντας. *Sciens quod illi,qui in ſuis actionibus conſtanter perſeuerant,plurimum etiam antecellant.*

4. παραμένειν.

παραμένει

Conſtanter permanet,præſto eſt,durat:vt,

Iſocr.ad Demon. τὰ μὲν γὰρ ταχέως ἀπολείπει, τὰ δὲ πάντα τὸν χρόνον παραμένει. *Illa enim(diuitiæ opes)ſtatim deficiunt,hæc verò (gloria rerum geſtarum & virtus)ſemper conſtanter præſto ſunt.*

ἡμῖν.(cum datiuo)Nobis firmum & ſtabile manet:vt,

Iſocr. τὸ ἀγαθὸν δι' αὐτὸ αὐτοῖς ἡμῖν γιγνόμενον, βεβαίως ἂν ἔχοι καὶ παραμένει ἡμῖν. *Bonum per ſe nobis partum,ſtabile & firmum erit.*

5 διαμένειν.

διαμένειν

Conſtanter durat, retinetur: vt,

Xenoph. Pæd. 5. καὶ τὸ μὲν μονοσιτεῖν ἔτι διαμένει. *Nunc conſuetudo illa ſemel tantum in die edendi adhuc durat & conſtanter retinetur.*

πλεῖστον χρόνον. Durat, ſeu permanet diutiſſimè: vt,

Iſocrat. ad Nicocl. τῶν ἄλλων πολιτειῶν αὗται πλεῖστον χρόνον διαμένουσιν, αἵτινες ἂν ἄριστα τὸ πλῆθος θεραπεύωσιν. *Ex cæteris politiis hæ quam diutiſſimè durant, quæ multitudinem optime tractant.*

τοῖς βασιλεῦσι καὶ ἔτι ἡ πολυδωρία. Apud reges adhuc perdurat munificentia, Xenoph. Pæd. 8.

εἰς ἡμᾶς. Ad noſtram vſque ætatem perdurat & conſtanter retinetur. Plutarch.

ἐν τοῖς ἤθεσι τοῖς αὐτοῖς, In iiſdem moribus perſeuerat, eoſdem mores retinet.

6 ἀναμένειν.

Iſocr. De pace. οὐκ ἐν τοῖς ἤθεσιν ἀνέμενον, οἷς πρότερον. *Non in eiſdem moribus perſtiterunt, quos antea habebant.*

ADIVNCTA.

¶ *Perſeuerare.*

μέχρι τῆς τελευτῆς ταῖς ἁμαρτίαις προσμένειν. Baſ. ad extremum vſque vitæ diem peccatis inhærere.

ἐπιμένειν. idem.

μὴ ἅπαξ πεσόντες ἐπιμένωμεν τῷ πτώματι, ſemel lapſi, ne in lapſu immoremur.

μὴ ἐναπομείνῃς τοῖς κακῶς βουλευθεῖσιν, idem. in malè conſultis ne perſtes.

ἐν ἐκείνῃ τῇ προαιρέσει μεῖναι, ἣν ἐξ ἀρχῆς ἐνεστησάμην. Lucian. idem inſtitutum tenere, quod principio cepi.

Dicunt autem Græci, μένειν ἐν τῷ, ἐμμένειν τῷ, & ἐμμένειν ἐν τῷ. Plat. μένειν ἐν τοῖς ἤθεσιν, οἷσπερ καὶ μένεις. hoc eſt, vt idem ibidem loquitur, ἐν τοῖς ἤθεσιν ἐμμένων, οἷς πρότερον εἶχεν, in priſtinis moribus atque inſtitutis perſeuerans.

ταῖς πρώταις τῆς φιλίας ὁμολογίαις ἐμμένειν, idem leg. 8. in primo amicitiæ fœdere manere,

Et Luc. ἐμμενετέον οἷς ἅπαξ προειλόμην, manendum in his, quæ ſemel propoſui, vel, amplexus ſum.

ἀεὶ φίλος τῷ δήμῳ τῷ Ῥωμαίων διέμεινε, Gaz. ex Cicer.

τὴν τῆς εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς οὐκ ἔλιπον, Demoſt. beneuolentiæ gradum in periculis minimè deſeruerunt.

μηδὲν τῶν καλῶς ἐγνωσμένων παρακινεῖν, Baſil. nihil eorum, quæ rectè conſulta atque conſtituta ſunt, mouere, ac labefactare.

Ῥοδίων μόνων τὴν πρὸς τοὺς Ῥωμαίους στεργόντων φιλίαν, Memn. Rhodiis ſolis in fide, atque amicitia Romanorum manentibus.

ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἵστασθαι ψήφου, vel μένειν, Grego. in eadem ſententia manere.

τὴν γνώμην εἰς τέλος διαφυλάττειν, idem. ſententiam eandem conſtanter tenere.

διαφυλάττειν τὴν πρὸς αὐτὸν εὔνοιαν, Diod.

τὴν πρὸς αὐτὸν εὔνοιαν βεβαίαν τηρεῖν, idem quod etiam διατηρεῖν alio loco dicit, πρὸς μόνον Διοκράτην διετήρησε τὴν φιλίαν μέχρι τελευτῆς, cũ Diocrate ſolo amicitiæ fidem, quandiu vixit conſeruauit.

προσκαρτερεῖν, idem quod ἐμμένειν. τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες, in precibus aſſiduum eſſe.

ἀναποσπάστως ἔχειν τῆς προσευχῆς, ab oratione diuelli non poſſe.

τῆς αὐτῆς γνώμης ἔχεσθαι, Baſil. & Grego. id eſt, ἐπὶ τῆς αὐτῆς γνώμης ἑστάναι.

τῇ αὐτῇ γνώμῃ ἐναπομένειν, in eadem ſententia hærere.

τῆς ἐνεστηκυίας σπουδῆς ἔχεσθαι, Budæus. in ſuſcepto ſtudio perſtare.

ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀεὶ προαιρέσεως βεβηκότες, Baſil. id eſt, ἱστάμενοι.

ἀμετάθετον φυλάττειν τὴν ὀργήν, Diod.

τηρεῖν, ταμιεύειν, obſtinato animo in iracundia perſeuerare.

ἀεὶ αὐταὶ διαμένουσι, Baſ. eædem ſemper manent.

πίστεως βεβαιότητι διαφέρων, Diod. præſtanti atque eximia fidei conſtantia præditus.

¶ Huc & verbum διατελέω participio iunctum pertinet: vt,

Iſocrat. in Plat. ἡμεῖς γὰρ τὸν πλεῖστον χρόνον μεθ᾽ ὑμῶν ὄντες διατετελέκαμεν. *Nos quam diutiſſimè vobiſcum perſeuerauimus.*

Ibidem. αὐτοὶ μὲν μετὰ ὧν γίνονται, πιστοὶ μὴ διατελοῦσιν ὄντες. *Ipſi cum quibus conuerſantur, non fideles permanent.*

Idem in Areop. ταῦτα καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν ὀρθῶς καὶ νομίμως πράττοντες διετέλεσαν. *Quotidie hæc rectè & legitimè conſtanter fecerunt.*

ἐπιστάτης
προστάτης } Curator, Procurator., Præfectus, Patronus. *Procurateur, Celuy qui a la charhe d'vn affaire.*
ἐπιμελητής

Demoſth. Νεοπτόλεμος πολλῶν ἔργων ἐπιστάτης ὤν. *Neoptolemus, qui* *multis negotiis præfectus erat, ſeu qui multorum operum curator erat.*

ἐπιστάτης γυμνασίου. *Gymnaſij curator. Xenoph.*

προστάτης τῆς τῶν τειχῶν ἐπισκευῆς. *Murorum reficiendorum curator. Demoſth.*

προστάτης τῶν ἵππων καὶ τῶν κυνῶν, *Præfectus equis & canibus. Xen.*

Appian. προστάτης τίς ἐστιν ἁπάσαις πόλεσιν ἐν Ῥώμῃ. *Roma eſt omnibus ciuitatibus aliquis præfectus. Vbi nota datiuum caſum.*

ἐπιμελητὴς τῶν ἔργων. *Curator operis. Plutarch.*

Demoſth. χειροτονεῖν τινα ἐπιμελητὴν εἰς τοῦτο. *Deligere aliquem curatorem ad hanc rem.*

¶ Præbere ſe obedientem, iuſtum, honeſtum: Gerere, Præſtare, Suppeditare.

παρέχειν.

ἑαυτὸν εὐπειθῆ τοῖς ἄρχουσι. Præbere ſe obedientem magiſtratibus. Xenoph.

ἑαυτὸν χρήσιμον ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐν πολέμῳ. In pace & in bello ſe frugi hominem præbere ſeu declarare. Demoſt. contra Cteſiph.

ἑαυτὸν δίκαιον. Præſtare ſe virum probum: vt,

Iſoc. ad Nicocl. οὕτω δίκαιον ἐμαυτὸν παρέσχον, ὥστε μηδένα λυπῆσαι τῶν πολιτῶν. *Adeo honeſtè me geſsi, vt neminem ciuium dolore affecerim.*

ἑαυτὸν χρῆσθαι τοῖς ἄλλοις. (cum infinitiuo) præbere ſe aliis vtendum. Xenoph.

ἑαυτὸν ἐθέλοντα ἀκούειν (addito participio) præbere ſe beneuolum ad audiendum. Demoſth. De ordinanda Repub.

ἑαυτὸν προσέχοντα τὸν νοῦν: vt,

Iſocr. in Areopag. ὑμέτερον ἔργον ἐστὶ, παρέχειν ὑμᾶς προσέχοντας τὸν νοῦν τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις. *Veſtri officij eſt, vos attentos auditores præbere illorum, quæ à me dicuntur.*

ἑαυτὸν ἀκροατὴν ἴσον καὶ κοινὸν ἀμφοτέροις. Præbere ſe auditorem æquum & pariter benignum vtriſque. Demoſt.

τινὶ χρήματα εἰς τὸν πόλεμον. Pecuniam alicui ſuppeditare ad bellum. Iſoc.

ἄλλοις κακὰ, item ἀλλήλοις κακά. Malum alicui creare. Iſoc.

προσδοκίαν, vel μεγάλας προσδοκίας τινί. Adferre alicui ſpem, vel magnam ſpem.

Præbere, Suppeditare.

2. χορηγεῖν.

χορηγεῖν { σιταρκείας. (abſolutè) Commeatum ſuppeditare. Philo.
τινὶ χρήματα. Alicui pecuniam vel ſumptus ſuppeditare, præbere. Iſoc.

Idem De bigis. ὑμῖν μὲν χρημάτων οὐκ ὄντων, ἐκείνοις δὲ βασιλέως χορηγοῦντος ἐκράτησαν τῆς θαλάττης. *Cum vobis pecunia non eſſet, ipſis vero rex ſuppeditaret ipſi obtinuerunt imperium maris.*

3. πορίζειν.

Xenop. τοῖς ἄλλοις πολίταις ὧν δέοιντο πορίζειν. *Aliis ciuibus illa quibus egent ſuppeditare.*

Demoſth. τῇ στρατιᾷ τροφὴν πορίζειν. *Exercitui commeatum ſeu victum ſuppeditare.*

Idem. σὺ οὖν μοι πόρισον τὸ ἐλλεῖπον τοῦ ἀργυρίου. *Tu igitur mihi reliquam pecuniam præbe.*

4. πορίζεσθαι.

πορίζεσθαι { τὰ ἑαυτῷ ἀρκοῦντα. Victum ſibi quærere. Xenoph.
τὰ ἐπιτήδεια. Victum ſibi quæritare.
τὴν τροφὴν ἐκ κινδύνων. Periculis victum quærere. Æſchin.
τὸν βίον ἐκ τῆς Ἀσίας. Ex Aſia victum quærere ſeu ſibi comparare. Iſocrat.

*Domi victitans οἰκόσιτος.
*Parcè victitans, μικροτράπεζος.

¶ Præſertim, Maximè.

ἄλλως τ᾽ ἐάν.

Xenoph. ἄλλως τ᾽ ἐὰν πρὸς τούτῳ καὶ θρασεῖς ὦσι. *Præſertim ſi præter hæc etiam audaces ſint.*

2. ἄλλως τε κἄν.

Demoſth. Olynth. 1. ὅλως ἄπιστον οἶμαι ταῖς πολιτείαις ἡ τυραννίς. ἄλλως τε κἂν χώραν ὅμορον ἔχωσι. *Tyrannidi, mea quidem ſententia, Reſpublica nihil fides habere debent, præſertim ſi finitima ſint.*

3. ἄλλως τε καὶ εἰ.

Lucian. ἄλλως τε καὶ εἰ φίλος εἴη. *Præſertim ſi amicus ſit.*

4. ἄλλως τε καὶ ἐπειδή.

Plato in epiſt. ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ σὺν θεῷ εἰπεῖν ῥᾴδιον ἔσται. *Præſertim cum Deo iuuante edicere, facilè futurum ſit.*

Iſocr. in Paneg. ἄλλως τε ἐπειδὴ ϗ τὸν λόγον κατεστησάμην περὶ τῆς ἡγεμονίας. *Præſertim cùm orationem hanc de principatu inſtituerim.*

5. ἄλλως τε ϗ *cum participio.*

Iſocr. ad Nicocl. ϗ τί δεῖ καθ' ἕκαστον λέγοντα διατρίβειν, ἄλλως τε ϗ συντόμως ἔχοντα δηλῶσαι περὶ ἐμαυτοῦ; *Et quid opus eſt ſingulis commemorandis immorari, præſertim cùm paucis de me ipſo poſsim rem explicare?*

6. ϗ ταῦτα.

Plutarch. τί γελᾷς Κλεόμενες, περὶ ἀνδρείας λέγοντος ἀκούων, ϗ ταῦτα βασιλεὺς ὤν; *Quid rides Cleomenes, me de fortitudine verba facientem audiens, maximè cùm rex ſis?*

Demoſth. αἰσχρὸν ὑμᾶς βάρβαρον ἄνθρωπον, ϗ ταῦτα γυναῖκα φοβεῖσθαι. *Turpe eſt, vos barbarum hominem, & quod magis eſt, mulierem, formidare. Hic nota, ϗ ταῦτα idem quod Maximè, vel Inſuper, vel Quod magis eſt, ſignificare.*

Præſertim, Maximè. Præcipuè ϗ τὰ μάλιστα.

Iſocr. πείθουσι πολλούς, ϗ τὰ μάλιστα τοὺς πολλὴν χάριν ἔχοντας. *Perſuadent multis, & præſertim illis, qui ipſis magnam gratiam habent.*

Præcipuè verò: vt, μάλιστα δ' ἵνα, &c.

κύριον, κύρια.

τὰ κύρια τοῦ λόγου: vt,

Ariſtid. ϗ δὴ πρὸς αὐτὰ τὰ κύρια τοῦ λόγου τρέψομαι. *Iam ad ea veniam quæ propria ſunt orationis.*

κύριον ὄνομα. Proprium nomen. Herodian.

τὰ κυριώτατα μέρη τοῦ σώματος. *Præcipuæ partes corporis, id eſt,* Principalia membra corporis, quæ & κύρια nominat. Galen.

κυριώτατος τόπος τῆς χώρας. Locus præcipuus & principalis. Plutarch.

ἐξαίρετον. Præcipuum, Extra ordinem tributum.

Plutarch. Κάτωνι δ' ἐδόθη ἐξαίρετος στρατηγία. *Catoni prætura extra ordinem data eſt.*

Proficiſci, Peregrinari.

ἀποδημεῖν.

Peregrè abeſſe, Peregrè proficiſci.

Iſocr. ἐπιθυμῶν ἀποδημῆσαι. *Cupiens proficiſci.*

Naui proficiſci, Soluere, Abire.

ἀπαίρειν.

ἀπαίρειν εἰς Ἀλεξάνδρειαν. (cum præpoſitione) vt,

Polyb. lib. 2. ἀπῆρε μετὰ τῶν φίλων εἰς Ἀλεξάνδρειαν. *Naui profectus eſt Alexandriam cum amicis.*

Demoſth. ἀπῆρεν διὰ τοῦ πολεμίου στρατοῦ μόνος εἰς Παγασάς. *Naue conſcenſa, profectus eſt per hoſtium exercitum in Pagaſas.*

ἀπαίρειν τῆς Συρίας. Soluere ex Syria. Herodian.

διαπερᾶν τηλικαῦτα πελάγη. Tanta maria tranſire. Iſocr.

ἐπιθαλάττιος τόπος. Maritimus locus. Demoſth.

ἐπὶ τῇ θαλάττῃ τόπος. Maritimus locus. Demoſth.

μεσόγεια. Mediterraneus locus. Demoſth.

A D I V N C T A.

¶ *Peregrinari.*

μὴ ἀποδημεῖν τὸ παράπαν, Lucian. peregrè omninò nuſquam proficiſci.

ἕνεκα τοῦ φιλοθεάμονος καὶ φιλομαθοῦς ἀποδημεῖν, Phil. videndi ac diſcendi cauſa exteras regiones adire.

ἀποδημία διαπόντιος. peregrinatio maritima.

μακρὰν ἀποδημίαν στείλασθαι, Chryſoſt. longam peregrinationem nire.

ἀποδημίαν μακρὰν ἀναγκασθεὶς στείλασθαι, peregrinationem longam ſuſcipere coactus.

αἰτία δέ μοι τῆς ἀποδημίας ἡ τῆς διανοίας περιεργία, Luc. cauſa autem mihi peregrinationis fuit animi curioſitas.

πρὸς τὰς μακρὰς ἀποδημίας ἀπαίροντες, Baſil. peregrè in longinquas terras abeuntes.

ἐπιδημεῖν, peregre eſſe, vel agere. Plato in Criton.

οὔτε ἐπιδημία σε τῆς ἄλλης ἔλαβε, nec tu in aliam vrbem profectus es. ſuſpicor tamen in hoc Platonis loco mendum ineſſe, ac pro ἐπιδημία, legendum ἐπιθυμία. ἐπιδημίαις πολλάκις χρησάμενος καὶ πράγμασιν ἐντυγχάνων πλείοσι, Baſil. peregrè ſæpe profectus, atque in multis negotiis verſatus, ὁμιλήσας.

διὰ δὲ τὸ ἀφῖχθαι πολλαχόσε, Demoſth. id eſt, πορευθῆναι, ἀποδεδημηκέναι.

ἐν Αἰγύπτῳ διῆγον ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐπὶ παιδείας προφάσει ἀποσταλείς, Lucia. In Ægypto peregrè degebam, eò ſtudiorum cauſa à patre miſſus.

πλέοντες κατὰ θέαν τῶν ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς, Phil. viſendarum exterarum regionum cauſa nauigantes.

διαβαίνειν τὰ πελάγη, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐν κύκλῳ περιϊέναι ἅπασαν, idem, vaſtiſsima maria peragrare, atque vniuerſum terrarum orbem circumire.

ἐν τριάκοντα ἔτεσιν Ἀσίαν τε καὶ Εὐρώπην διὰ πολλῆς ἀκριβείας περιελθεῖν, καὶ αὐτόπτην τῶν πλείστων γεγονέναι, Iuſtin. triginta totos annos Aſiam atque Europam perluſtraſſe, ac permultarum rerum ſpectarorem extitiſſe.

διελθεῖν, ἀντὶ τοῦ περιελθεῖν. ἐνδόξους πόλεις διελθεῖν, celebres vrbes percurrere.

πολλὴν ἐπελθεῖν γῆν τε καὶ θάλασσαν, Baſil. multas terras, ac multa maria obire, peragrare.

τόπον ἐκ τόπου μεταβαίνων ἀόκνως. Baſil. ex alio loco ad alium impigre migrans.

ξένην οἰκεῖν, Chryſoſt. peregrè agere, in aliena terra ſedem habere.

Perſuadere.

πείθειν.

πείθω

σε (cum accuſatiuo) Tibi perſuadeo: vt,
Plato in epiſt. οὐδέ με πείσεις, *Neque mihi perſuadebis.*
ἐμαυτόν: vt,
Iſocr. ὡς ἐμαυτὸν πείθω, *Vt mihi perſuadeo.*
τὴν πόλιν, Ciuitati perſuadeo. Iſocr.
σε τοῦτο (cum duobus accuſatiuis, vno perſonæ, & altero rei) Hoc tibi perſuadeo: vt,
Plato in Apol. ἀλλ' ὑμᾶς τοῦτο οὐ πείθω. *Sed id vobis non perſuadeo.*
τι τὴν βουλήν. Perſuadeo Senatui aliquid. Demoſth.
σε χάριτι καὶ φιλίᾳ. Perſuadeo tibi gratia & amicitia. Plutarch.
σε εὖ φρονεῖν (cum infinitiuo) Perſuadeo tibi, vt rectè ſapias: vt,

Iſocr. ad Philipp. ἂν τέτταρας μόνον πόλεις εὖ φρονεῖν πείσῃς, καὶ τὰς ἄλλας ἐκ πολλῶν κακῶν ἀπαλλάξεις: *Si quatuor tantum ciuitatibus perſuadebis, vt rectè ſapiant, reliquas etiam ſimul à multis malis liberabis.* *Idem,* τοὺς νεωτέρους ἀμελήσαντας τῶν ἡδονῶν, ἐν ἀστρονομίᾳ, καὶ λογισμοῖς, καὶ γεωμετρίᾳ διατρίβειν ἔπεισεν. *Iunioribus perſuaſit, vt omiſsis voluptatibus, in Aſtronomia, computationibus, & Geometria ſe exercerent.*

ἢ μετα-

2. μεταπείθω.

Iſocr. De pace. οὐκ ἔστιν ὅπως αὖ δυνηθεῖεν μεταπεῖσαι ὑμᾶς. *Nullo modo potuerunt perſuadere.*

Demoſt. μεταπείθειν ὑμᾶς ἐζήτει. *Studebat vobis perſuadere.*

Significat & μεταπείθω, In aliam ſententiam vel perſuaſionem traducere.

Demoſt. μεταπείθειν ὑμᾶς ζητεῖ. *Studet vos de ſententia deducere.*

In paſſiuo.

Xenoph. ἀκούσαντες ταῦτα οἱ Ἀθηναῖοι, μετεπείσθησαν. *Auditis his Athenienſes perſuaſi, hoc eſt, in aliam ſententiam adducti ſunt.*

3. ἀναπείθω.

Plutarch. Romulo. ἀβέλτερα τὸν δῆμον ἀναπείθεις. *Stulta populo perſuades.*

Ariſtoph. ἀναπείθω σε τουτί. *Hoc tibi perſuadeo.*

In paſſiuo, πείθομαι.

Plutarch. γελάσεται τὴν ἀμαθίαν τῶν ταῦτα πειθομένων γυναικῶν. *Irridebit inſcitiam mulierum, quæ ſibi hoc perſuaderi paſſæ ſunt. Vbi nota paſſiuum* πείθομαι, *cum accuſatiuo* ταῦτα *conſtrui.*

Demoſth. ὑφ᾽ ἡμῶν πεισθέντες. *A nobis perſuaſi. Iſocr.*

Iſocr. ἐγὼ πέπεισμαι, μόνους τούτους, ὡς δεῖ, πλεονεκτεῖν. *Perſuaſum habeo, ſolis rebus neceſſariis abundare.*

Demoſt. εἰ μὴ τοῦτο πεισθήσεσθε ταῖς ψυχαῖς. *Niſi perſuaſum hoc habueritis, nunquam, &c.*

δυσπείστως ἔχειν. Vix perſuaderi poſſe: vt.

Iſocr. in Paneg. Λακεδαιμόνιοι δὲ νῦν ἔτι δυσπείστως ἔχουσι. *Lacedæmoniis perſuaderi amplius non poteſt.*

ADIVNCTA.

¶ *Perſuadere, vel, diſſuadere.*

ὥς γε δὴ ἐμαυτὸν πείθω, Plat. in Alcib. vt quidem ipſe mihi perſuadeo.

πείθομαι σοφῶν λόγοις, Greg. ſapientum virorum ſermonibus adducor, vt credam.

ἐπεπείσμην αὐτὸν, ὅλως οὐκ εἶναι γεγαμηκώς, Demoſt. certò mihi perſuaſeram, eum matrimonium haudquaquam iniiſſe.

μεταπείθειν, diſſuadere. Philo. τὸ μεταπείθειν τοὺς προκαταληφθέντας ἐναντίαις δόξαις ἀργαλέον, difficile eſt eos, qui opinionibus quibuſdam ante imbuti atque occupati ſunt, in contrariam ſententiam

Idem in Panath. πράξεις οὐδὲν πρὸς τὸ παρὸν φέρουσαι. *Negotia,quæ ad rem præsentem nihil pertinent.*

ὑγιεινά. Quæ ad valetudinem pertinent.

Ariſtot.Eth. καὶ ὅσα πρὸς ὑγίειαν ἐστι. *Et quæcunque ad valetudinem pertinent.*

τοῦτο οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς ἐστι. Nihil hoc ad nos pertinet.Plutarch.

τὰ {πρὸς / κατὰ / περὶ} τὸν βίον. Quæ ad vitam pertinent.id eſt,victus quotidianus, vel, Quæ ad victum cultúmque pertinent. Iſocr. *Choſes neceſſaires pour la vie ordinaire.*

τὸ κατ' ἐμέ. Quod ad me attinet: vt,

Demoſth. ἀήττητος ἡ πόλις τὸ κατ' ἐμέ. *Inuicta eſt ciuitas,quod ad me attinet.*

τὰ πρὸς ἐμέ. Quod me pertinet vel attinet.

Demoſth. οὐδὲν τούτων πρὸς ἐμέ.

ADIVNCTA.

¶ *Pertinere.*

τρυφῶν ἐν τοῖς αὐτῷ μηδὲν προσήκουσι, ἐν τοῖς μάλιστα ἑαυτῷ διαφέρουσι κολάζεται, Chryſoſt.in iis quæ ad eum nihil attinent, voluptatem capiens,in iis quæ ipſius magnopere interſunt,cruciatur.

πρᾶγμα αὐτῷ οὐκ εἰς αὐτὸν αἰτῶν, ἀλλ' ὑπὲρ ἑτέρου, Chryſoſt. rem petens haud ad ſe attinentem, ſed alterius nomine, id eſt,non pro ſe,ſed pro altero pétens.

προσήκει μοι μᾶλλον ἢ τούτῳ τῶν Κύρωνος. Iſæus. Cyronis bona ad me potiùs,quàm ad hunc attinent. GALL. *Ils m'appartienent pluſtoſt qu'à luy.*

οὐ τούτῳ, ἀλλὰ ἡμῖν προσήκει κληρονομεῖν τῶν τοῦ Κύρωνος χρημάτων, vt idem paulò poſt dicit, ὡς δ' ἔθει ἐμοὶ προσήκει τοῦ κλήρου, idem cur hæc res ad me pertineat, exponam.

ἁρμόζειν, interdum idem eſt quod προσήκειν. Iſæus, φάσκων ἐξ ἴσου τὰ τῆς κληρονομίας ἁρμόζειν αὐτῷ.

ἀποβλέπειν {

πρός τι. Aliquid ſpectare:vt,

Iſocr. ταῦτα εἶπον, οὐ πρὸς τὴν φρόνησιν ἀποβλέπων. *Hæc dixi non prudentiam ſpectans, id eſt, nihil curans eius prudentiam.*

εἰς τιμὰς καὶ πλούτους τινός. Honores & diuitias alicuius ſpectare.Iſoc. ad Nicocl.

}

¶ *Extendit ſe,Latè patet.*

διατείνει.

Inuenitur & οἷος pro οἷός τε poſitum eſſe: vt,

Iſocrat. in Hel, ὁ Ἡρακλῆς οὐχ οἷος ἦν τὴν Ἑλένην λαβεῖν. *Hercules non potuit Helenam adipiſci.*

Licet & οὐκ ἔστιν ὅπως cum verbo, in hac ſignificatione vſurpare: vt,

Iſoc. in Panath. οὐκ ἔστιν ὅπως ἄν τις τοὺς τοιούτους ἀνοήτους εἶναι νομίσειεν. *Nemo poteſt tales homines ſtultos iudicare, vel Non poteſt fieri, vt quis tales homines ſtultos putet.*

Idem De pace, οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν δυνηθεῖεν μεταπεῖσαι ὑμᾶς. *Nullo modo vobis perſuadere poterunt.*

Non poteſt quiſquam eſſe prudens, qui non idem bonus ſit. ἀδύνατον φρόνιμον εἶναι, μὴ ὄντα ἀγαθόν. Ariſtot. Eth 6. *Vbi nota vocem ἀδύνατον cum infinitiuo & accuſatiuo quem ſequitur μὴ cum duobus accuſatiuis, quorum alter eſt participium.*

¶ Non poteſt, Non poſſunt, Non fieri poteſt, Non poſſibile eſt.

οὐχ } οἷόν τε cum infinitiuo, vel accuſatiuo, vel datiuo: in qui-
οὐδὲ } bus verbum ſubſtantiuum ἐστὶ nunc diſſimulatur,
οὐδὲν } nunc expreſſe additur: vt,

Xenoph. οὐχ οἷόν τε ἄνευ δικαιοσύνης ἀγαθὸν πολίτην γενέσθαι. *Non poteſt fieri, vt ſine iuſtitia aliquis bonus ciuis ſit.*

Idem, πάντα μὲν ἄρα σοφὸν οὐχ οἷόν τε ἄνθρωπον εἶναι. *In omnibus rebus vt homo ſapiens ſit, fieri non poteſt. Vbi nota accuſatiuum* πάντα συνεκδοχικῶς *poſitum eſſe.*

Iſocr. in Sophiſt. τοὺς λόγους οὐχ οἷόν τε καλῶς ἔχειν ἂν μὴ τῶν καιρῶν καὶ τοῦ πρέποντος μετασχῶσι. *Non poſſunt orationes eſſe præclaræ niſi temporis & decori in illis ratio habeatur.*

Idem, ταῦτα οὐχ οἷόν τ' ἄλλως ἔχειν. *Hæc ſe aliter habere non poſſunt, vel non poteſt fieri, vt hæc aliter ſe habeant.*

Idem, τοιαύτης τιμῆς τυχεῖν οὐχ οἷόν τε μὴ οὐ τὸν πολὺ τῇ γνώμῃ διαφέροντα. *Talem honorem nemo, niſi mente & prudentia præſtans, conſequi poteſt.*

Idem, οὐδὲ γὰρ ἀπελθεῖν οἷόν τ' ἦν μοι, τοῦ μὴ δοκεῖν ἀμελεῖν. *Neque enim ab eo abire poteram ne viderer ipſum negligere.*

Idem in Areopag. οὐδὲν οἷόν τε γενέσθαι κατὰ τρόπον τοῖς μὴ καλῶς περὶ τῆς διοικήσεως ὅλης βεβουλευμένοις. *Non poteſt fieri, vt aliquid rectè ab illis geratur qui de ſumma rei non probè deliberarunt.*

Idem, οὐδὲν τούτων οἷόν τ' ἐστὶ γενέσθαι. *Nihil horum fieri poteſt.*

Poteſt etiam οἷόν τ' ἐστὶ, per Licet vel poſſibile eſt, reddi: vt,

Iſocr. οὐδὲ γὰρ ἀπελθεῖν οἷόν τ' ἦν ἐμοί. *Neque enim mihi abire licebat, vel Neque mihi poſſibile erat abire.*

δυνατόν ἐστι, cum infinitiuo & datiuo perſonæ: vt, *Iſocr.* ἃ καὶ τοῖς κακοῖς διαπράξασθαι δυνατόν ἐστι. *Quæ etiam mali homines efficere poſſunt.*

ἀδύνατον.

ἀδύνατον { τοσούτους τρέφειν. Impoſſibile eſt tot homines alere, vel, Tot ali non poſſunt. Xen.
σοι τοῦτο ποιεῖν. [cum datiuo perſonæ & infinitiuo, ſubaudito verbo ἐστὶ] Non poteſt hoc facere. Xen.

οὐ δυνατόν. *Non poteſt fieri.*

Chryſoſt. οὐ δυνατὸν ἐστὶ ἐν ἀρετῇ ὄντας, παρὰ πάντων καλῶς ἀκούειν. *Fieri non poteſt, Vt qui virtutis ſtudioſi ſunt, apud omnes bene audiant.*

Poteſt, Non poteſt, Fieri poteſt.

Habet hic locum ἐστὶ cum datiuo & accuſatiuo & infinitiuo: vt,

Demoſth. ἃ μὲν ἦν τοῖς πρέσβεσι πλεύσασι σῶσαι, βαδίζειν κελεύων οὗτος ἀπολώλεκε. *Quæ legati nauigando conſeruare potuiſſent, Vel, Quæ legatis nauigando conſeruare licuiſſet, ea dum iſte ire iubet perdidit.*

Menander. οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ζῶντα, τοῦτ' οὐ πείσομαι. *Nemo dum viuit dicere poteſt hoc mihi non continget.*

Chryſoſt. οὐκ ἔστι τὸν ἀρετῆς ἐπιμελούμενον, μὴ πολλοὺς ἔχειν ἐχθρούς. *Non poteſt fieri, quin qui virtutis ſtudioſus eſt, multos habeat hoſtes.*

Idem Aeſchines contra Cteſiph. τὸν οὕτως αἰσχρῶς δωροδοκοῦντα οὐκ ἔστιν ἄνδρα γεγονέναι ἀγαθόν. *Non poteſt eſſe vir bonus, Vel, Non poteſt fieri, Vt ſit vir bonus, qui tam ſordidè auarus eſt.*

In hiſce per ἐστὶ locutionibus, infinitiuus actiuus interdum paſſiui vim obtinet: vt,

Procopius. δῶρον ἄλλο μεῖζον ἀρετῆς οὐκ ἔστι παρὰ Θεοῦ λαβεῖν. *Munus aliud maius virtute à Deo accipi non poteſt.*

Demoſth. οὐκ ἔστι τῶν ἔξω τῆς πόλεως ἐχθρῶν κρατῆσαι, πρὶν ἂν τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ πόλει κολάσητε ἐχθρούς. *Non poſſunt externi hoſtes ſuperari, niſi domeſticos hoſtes punieritis.*

δύναμαι, *Poſſum.*

Huius verbi tempora non ſolùm mediæ, ſed etiam paſſiuæ vocis actiue vſurpantur: vt,

ἐδυνάσθην *vel* ἐδυνήθην. *Potui.* δυνασθῆναι *vel* δυνηθῆναι, *Poſſe.* δυνασθεὶς *vel* δυνηθεὶς, *Qui poteſt, Vel, Qui potuit: & ſic in cæteris modis & temporibus. Iſocr. Demoſth. Plutarch. & alij.*

ἱκανός εἰμι, cum infinitiuo, Poſſum: vt,

Iſocr. in Paneg. τὴν πόλιν ἡμετέραν ἱκανὴν νομίζοντες [illegible] ἀποδοῦναι χάριν;

χάριν. *Putabant ciuitatem noſtram poſſe referre gratiam.*

¶ *Non poſſum.*

ἀδύνατος { εἰμὶ τοῦτο πράττειν. Non poſſum hoc facere. Plato.
σιγᾶν. Qui tacere non poteſt.
λέγειν. Qui dicendi facultate præditus non eſt.

ἀδυνατέω, Non poſſum.

Ariſtot. Eth. 10. ἀδυνατοῦντες συνεχῶς πονεῖν, ἀναπαύσεως δέονται. *Cum non poſsint aſſiduè laborare, requie opus habent.*

ἐπ' ἐμοί ἐστι τοῦτο. Hoc in mea poteſtate eſt: vt,

Iſocr. τῶν Ἑλλήνων οἱ μὲν ἐφ' ἡμῖν, οἱ δ' ὑπὸ Λακεδαιμονίοις εἰσί. *Alij Græci nobis parent, alij Lacedæmoniis.*

ἐφ' ἡμῖν τὸ πράττειν, καὶ τὸ μὴ πράττειν. In nobis ſitum eſt, In nobis eſt, In noſtra poteſtate eſt, vt agamus & non agamus. Ariſtot. Eth. 3.

Idem. ἐφ' ἡμῖν δὲ καὶ ἡ ἀρετὴ, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ κακία. Vbi obſerua verbum ἐστὶ ſubaudiendum eſſe.

ἐπ' ἐμοί ἐστι δοῦναι. Penes me eſt, ſeu, In arbitrio meo eſt, dare (cum infinitiuo) Demoſt. Iſocr.

Demoſt. pro corona, ἐν γὰρ τῷ θεῷ τὸ τούτου τέλος, ἦν οὐκ ἐν ἐμοί. *Penes Deum enim euentus huius rei fuit, & non penes me, vel non in mea poteſtate. Vbi nota præpoſit.* ἐν *cum datiuo.*

A D I V N C T A.

¶ *Poſſe, vel, pro viribus.*

ὡς οἷοί τε ἦμεν, Baſil. vt poterimus. καθ' ὅσον οἷός τε εἰμὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ, Plato, ἐὰν δυνατῶς ἔχῃ, Greg. id eſt ἐὰν οἷός τε ᾖ. ἐὰν ἄρα δύνηται, idem.

τοῦτο ποιήσω κατὰ δύναμιν, hoc pro viribus faciam.

κατὰ τὴν προσοῦσαν ἡμῖν δύναμιν, Baſilius. pro virium noſtrarum modulo.

καθόσον δυνάμει, Plat. ἤμυνον μὲν καθόσον ἐδυνάμην, σμικρὰ δὲ οἷός τ' ἦν. ſuccurrebam quidem quantum poteram, parum autem poteram.

κατὰ τὸ δυνατὸν βλέπειν, Greg. id eſt, κατὰ δύναμιν, vel, κατὰ τὴν ἡμετέραν δύναμιν, vel, vt apud Baſilium, ὅση δύναμις ἡμετέρα.

ὅσα γε δύναμαι, id eſt, ὅσα γε κἀμὲ γινώσκειν, Greg. quantum qu ego cognoſco.

κατὰ τὸ ἐνὸν ὑπεθέμεθα, Baſ. vt licuit, vt potuimus.

τό γε ἐπ' αὐτῶν ἧκον, idem. vel τό γε ἐπ' αὐτοῖς, vel, τό γε ἐπ' α μέρος, quantum in ipſis fuit, quod quidem ad ipſos attin

καθόσον ἐμοὶ ἐφικτὸν, Baſil. quantum conſequi poſſ=

ὐκ ἴσχυσε, ὅπως διαφύγῃ τὴν τυραννίδα Greg. id eſt, ὐ δυνηθείη διαφυγεῖν.

ὐδ᾽ ἤρκεσεν Ἀαρὼν πρὸς σωτηρίαν αὐτοῖς, Greg. ne Aaron quidem ipſis ſaluti eſſe potuit

πειρατέον εἰπεῖν, εἴ τι δυνώμεθα, Plat. enitendum eſt dicere, ſi modò queamus.

σὺ κύριος εἶ ποιῆσαι τὴν ὕβριν ταύτην ἐγκώμιον σόν. Chryſoſt. id eſt, δύνασαι ποιεῖν, tui eſt arbitrij. vel, in te ſitum eſt hanc contumeliam in laudem tuam conuertere.

¶ *Poſsibile, vel, Impoſsibile.*

ἐβουλόμην ἂν χαρίζεσθαί σοι, εἴ μου δυνατὰ δέοιο, Plat. in Protag. gratificari tibi vellem, ſi ea à me peteres, quæ mearum virium eſſent.

καθόσον μετασχεῖν ἀνθρωπίνῃ φύσει ἀθανασίας ἐνδέχεται, id eſt, δύναται, idem in Eraſiſt. quantum mortalis natura immortalitatis particeps eſſe poteſt.

τὴν ἐνδεχομένην ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι τοῦ νοσοῦντος, ægrotantis curam, quoad eius fieri poteſt, gerere.

ὑπάρχειν. ὐδὲ βουλομένοις ὑπάρχει τῆς δωρεᾶς, Greg. id eſt, ἐνδέχεται, vel, δυνατόν ἐστι, ne cupientibus quidem beneficij huiuſce compotes eſſe licet. de baptiſmo loquitur.

ὐκ ἂν ὑπῆρξέ μοι, &c. Lucian. vel ὐκ ἂν ἐξεγένετο, non mihi licuiſſet.

πολλοὺς μὲν ἀπιστῆσαι ὡς μείζοσιν ἢ δυνατοῖς, Demoſt. multos quidem, iis, vt impoſſibilibus, fidem abrogaſſe.

ἀδυνάτοις ἐπιθέσθαι πράγμασιν, Iſocr. impoſſibiles res aggredi.

οἷς πᾶσι δι᾽ ἀκριβείας ἐπεξελθεῖν ἴσον ἐστὶ, καὶ κύματα πελάγους ἀπαριθμεῖσθαι, ἢ ταῖς κοτύλαις πειρᾶσθαι τὸ ὕδωρ τῆς θαλάττης ἀπομετρεῖν, Baſil. quæ omnia accuratè perſequi velle, perinde eſt, ac ſi quis pelagi fluctus enumerare, aut maris aquam caua manu metiri tentet.

¶ *Potentia.*

μέγα ἐδύνατο ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι. Plat. de Virt. in vrbe; atque apud alios Græcos plurimum pollebat.

ἐπὶ μέγα τῆς δυνάμεως προελθεῖν, Baſ. ad magnam potentiam peruenire

τηλικαύτην δύναμιν κεκτημένος, idem. tantas opes adeptus, tanta potentia præditus.

ἀνὴρ μέγα ἐν Συρακούσαις ἰσχύων. Gemiſt. id eſt, δυνάμενος.

μεγάλην δύναμιν περιβεβλημένος, Baſil. id eſt, κεκτημένος.

¶ *Poteſtatem dare, vel habere.*

πλουσίῳ καὶ πένητι παρέχω ἐμαυτὸν ἐρωτᾶν, Pla. in Apoll. diuitibus æquè ac pauperibus me interrogandi poteſtatem facio.

ὅτῳ ἐμοὶ βούλοιτο χρῆσθαι, παρέσχον αὑτόν, Demoſth. ei me, quacumque in re opera mea vti vellet, obtuli, vel mei copiam feci.

ἐξουσίαν ποιεῖσθαι τῷ βουλομένῳ, vel, πᾶσι τοῖς βουλομένοις. Plat. in Criton. liberum facere, permittere.

τοῖς στρατηγοῖς αὐτῶν, ὅ,τι ἂν βούλωνται ποιεῖν, ἐνδίδομεν. Iſocr. ducibus arbitratu ſuo cum ipſis agendi poteſtatem facimus.

ἐξουσίαν δοῦναι. Lucian. εἴ τις αὐτοῖς τὸ λέγειν ἐξουσίαν δοίη, id eſt, ἐπιτρέψειε.

αὐτοκράτορας τῆς κολάσεως καταπέμψωμεν ἐπ' αὐτούς, idem. homines ad eos demittamus, penes quos conſtituendi ſupplicij ſumma ſit auctoritas.

τὴν ἐξουσίαν ταύτην συγχωρήσωμεν. idem. hanc poteſtatem concedamus.

τῷ πλήθει ἐστὶ κύριον τῆς ἡμετέρας σωτηρίας, Lyſ. in populi arbitrio ac poteſtate ſita eſt ſalus noſtra.

Peccare, Delinquere.

ἁμαρτάνειν.

ἁμαρτάνειν

τὶ ἄξιον ζημίας. Committere aliquid pœna dignum, Iſocr.
τὰ αὐτά. Eadem peccata committere. Xenoph.
Idem Pæd. 3. ἀνθρώπινά μοι δοκεῖς ἁμαρτεῖν. *Humana mihi videris peccare.*
Peccare (abſolutè) vt,
οὐκ ἔστιν ἐν πολέμῳ δὶς ἁμαρτεῖν. *Non licet in bello bis peccare.*
εἰς τοὺς θεοὺς καὶ γονέας, Peccare in deos & parentes. Iſocrates, Demoſth.
πολλὰ εἰς ἄλλους Multa in alios peccare. Thucyd.
περὶ πολλούς. Erga multos peccare: vt,

οὐ δυνατὸν ἐμὲ περὶ πολλοὺς ἡμαρτηκέναι. *Impoſſibile eſt me erga multos deliquiſſe. Plutarch.*

παρανομεῖν εἰς τοὺς θεούς, idem eſt, quod ἁμαρτάνειν περὶ θεούς, Demoſth.

Simile eſt, ἀσεβεῖν εἰς τοὺς θεούς. Nefarium, vel impium eſſe in Deos, idem.

2. ἐξαμαρτάνειν.

εἴς τινα, In aliquem delinquere, Iſocr.

ἐξαμαρτάνειν

εἰς τινὰ ταῦτα. Hæc in aliquem delinquere, idem.

ἀνίατα περί τινα. Incurabiliter vel inſanabiliter in aliquem peccare, vel, inexpiabili ſcelere violare aliquem. Iſocrat.

μέγιστα περὶ τοὺς ἄλλους. Grauiſſimè vel multis modis erga alios peccare. Iſocr.

Idem in Panath. περὶ τούτους τὰ μέγιστα τυγχάνουσιν ἐξημαρτηκότες. *In hos maximè deliquerunt. Grauiſſima crimina in hos commiſerunt.*

εἰς θεοὺς ϗ λόγῳ ϗ ἔργῳ. Et ſermone, & re in deos peccare. Plato in Minoe.

τῇ ἀγνοίᾳ. Peccare aliquid ignorántia: vt,

Xenoph. Pæd. 3. ὁπόσα ἀγνοίᾳ ἄνθρωποι ἐξαμαρτάνουσι πάντα ἀκούσια ταῦτα ἐγὼ νομίζω. *Quæcunque homines peccant per inſcitiam, hæc ego inuoluntaria eſſe exiſtimo.*

Peccare (ſimpliciter,) ſicut & ἁμαρτάνειν.

Iſocrat. ἢν μὴ τις κολάζῃ ἐξαμαρτάνοντας. *Niſi quis puniat delinquentes.*

Facinus ſceleſtum & nefarium admittere, παρανομίαν παρανομεῖν: vt,

Demoſth. τηλικαύτην παρανομίαν προαιρεῖται παρανομεῖν ἕνεκα πλεονεξίας. *Tantum facinus deſignare inſtituit impellente auaritia.*

In paſſiuo.

Demoſthenes, πάνθ' ὅσα ἐξημάρτηται τοῖς Λακεδαιμονίοις ἔτεσιν ἑβδομήκοντα. *Alibi vtitur paſſiuo ſimplici vbi inquit:* οὐχ ὅτι πολλάκις ἡμάρτηται δήπου πρότερον, διὰ τοῦτο ἐπεξαμαρτητέον ϗ νῦν. *Non quia antea ſæpe peccatum eſt, nunc quoque ideo delinqui inſuper debet.*

παρανομεῖν.

παρανομεῖν

εἴς τινα. Peccare in aliquem. Violare aliquem.

Demoſth. τὸ παρανομεῖν εἰς κήρυκας ϗ πρέσβεις πᾶσιν ἀσεβὲς εἶναι δοκεῖ. *Caduceatores & legatos violare, impium eſſe videtur.*

τὶ εἴς τινα: vt,

Antiph. πολίτου ἐστὶ δικαίου, τοὺς εἰς τὴν πατρίδα τι παρανομοῦντας, ἰδίους ἐχθροὺς εἶναι νομίζειν. *Ciuis honeſti eſt, illos qui in patriam aliquid committunt, proprios hoſtes eſſe exiſtimare vel hoſtium loco habere.*

μηδέν. Nihil contra leges delinquere, In nulla re peccare.

Ariſtot. τοιαῦτα παρανομεῖν.

Legem violare, Contra leges facere. Act. cap. 23.

παρανομεῖν. Contra ius & æquum facere. Demoſth.

ἀ. [illegible]

πλημμελεῖν.

πλημμελεῖν { Peccare, Delinquere (ſine adiectione) Iſocr.
τί. Aliquid vel in aliquo peccare. Xenoph.
εἴς τινα. In aliquem delinquere: vt,
Chryſoſt. εἰς ἡμᾶς ἐπλημμέλησας. *In nos peccaſti.*
εἰς ἀλλήλους. Cùm alter in alterum delinquit. Iſocr.
εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ. Peccare in Deum, & in templum Dei. Iſocr.

In paſſiuo.

Iſocr. ad Philipp. αἱ ἐν τοῖς παροῦσι καιροῖς εὐεργεσίαι λήθην ποιήσουσι τῶν πρότερον ἡμῖν εἰς ἀλλήλους πεπλημμελημένων. *Præſentia beneficia delebunt memoriam illorum, quæ antea ab altero in alterum commiſſa & peccata ſunt.*

Phalar. in epiſt. εἴ τι πλημμεληθῇ. *Si quid peccatum eſt.*

5. ἀσεβεῖν.

ἀσεβεῖν { Impiè & nefariè aliquid perpetrare. Demoſt.
εἰς θεοὺς, καὶ τοὺς γονέας. In deos & parentes impietatem exercere.

περί τινα. Contra aliquem impiè aliquid agere: vt,

Æſchin. τὰ περὶ τοὺς Ἀμφισσέας ἠσεβημένα σοι. *Quæ à te contra Amphiſſenſes impiè & nefariè commiſſa ſunt.*

δεινὰ ποιεῖν. Improbè agere. Demoſth.

πράττεσθαι πρᾶγμα μιαρὸν περί τινα. Sceleſtum facinus committere contra aliquem: vt,

Demoſth. οὐδὲν ἀκήκοα πρᾶγμα μιαρώτερον, ὃ οὗτοι πεπραγμένοι εἰσὶ περὶ ἡμᾶς. *Nullum vnquam audiui ſceleſtius facinus, quam quod hi contra nos perpetrarunt. Vbi nota participium paſsiuæ vocis actiuè vſurpatum eſſe.*

ἁμαρτία, ἁμάρτημα, πλημμέλεια, Peccatum, Delictum.

ἡμαρτημένα
πεπλημμελημένα } Peccata, Errata, Errores, Delicta. *Fautes, Pechez, Delicts.*

Iſocr. Iſocr. τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἡμαρτημένα. *Tot & tanta peccata.*

Demoſth πολλὰ καὶ παντοδαπὰ ἐκ παντὸς ἡμαρτημένα τοῦ χρόνου.

Iſocr. λήθην ἐμποιεῖν τῶν πρότερον εἰς ἀλλήλους πεπλημμελημένων.

¶ Amare, Diligere.

ἀγαπᾶν.

τινὰ (cum accuſatiuo perſonæ) Amare aliquem. Iſocr.

ἀγαπᾶν
ὃ πλεῖστον περιχαρέως vel ὑπερβαλλόντως. (cum accuſatiuo rei) Isoc.
τοῦτο ἀντὶ ἐκείνου. Hoc plus amare quàm illud. Dem.
τοῦτο πρὸ ἐκείνου. (in eadem ſignificatione) Plut.

In paſſiuo.

Ariſtot. Rhetor. 1. τὸ δὲ φιλεῖσθαι, ἀγαπᾶσθαί ἐστιν αὐτὸν δι᾽ αὐτόν. οἱ ἠγαπημένοι ὑπὸ τῶν θεῶν. *Illi qui a diis dilecti ſunt.*

2. στέργειν.

Demoſth. νόμος ὁ τῆς φύσεως αὐτῆς ἅπασιν ὥρισται τοῖς ἀνθρώποις καὶ θηρίοις, στέργειν τοὺς γονεῖς. *Lex naturæ omnibus hominibus & beſtiis præfinita & lata eſt, vt diligant parentes. Hinc* στοργὴ φιλοστοργία, φιλόστοργος *&* ἄστοργος *deriuantur.*

3. φιλεῖν.

Demoſth. ἐγὼ μὲν μὰ τοὺς θεούς, οὔτε φιλῶν οὐδετέρους, οὔτε μισῶν ἰδίᾳ, εἴρηκα. *Equidem deos teſtor, me neutros vel amare vel odiſſe priuatim. Vides igitur hic* φιλεῖν *&* μισεῖν *ſibi* ἀντικεῖσθαι. *Sic & in prouerbio,* δεῖ φιλεῖν ὡς μισήσοντα. *Sic amandum tanquam ſis oſurus, quod corrigens Ariſtot. dixit,* δεῖ μισεῖν ὡς φιλήσοντα. *Sic oportet odiſſe, tanquam ſis amaturus.*

Ariſtot. παντὶ θυμῷ φιλεῖν τοὺς εὖ ποιοῦντας. *Toto pectore amare benemeritos.*

In paſſiuo.

Plato τυφλοῦται γὰρ περὶ τὸ φιλούμενον ὁ φιλῶν. *Amans eſt cæcus circa rem amatam.*

4. ἐρᾶν.

ἐρᾶν
Amare [ea ſignific. qua dicitur ars amandi à Naſone] vt, *Prouerb.* ἐκ τοῦ ὁρᾶν γίγνεται τὸ ἐρᾶν. *Ex aſpectu naſcitur amor.*
γυναικός. [cum genitiuo] Amare mulierem.

Xenoph. οὐκ ἐρᾷ ἀδελφὸς ἀδελφῆς, οὐδὲ πατὴρ θυγατρός. *Frater non amat ſororem, neque pater filiam.*

Vtuntur autem & paſſiua voce in eadem ſignificatione; vt,
Lucian. ἐρασθῆναι τοῦ Ἰάσονος Μήδειαν.
Dion. Chryſoſt. Ἑλένη ἠράσθη Ἀλεξάνδρου. *Helena amauit Alexandrum.*

ἔρως
τῶν καλῶν. Amor quo proſequimur pulchros. Luc. *Amour de choſes belles.*
πρὸς τοὺς λόγους. Amor erga orationes.

ἀντερᾶν
ἀντερᾶσθαι
τινί. Riualem alicuius eſſe. *Eſtre compagnon d'amour de quelcun.*

Lucian. ἀντιερασθῆναι τῇ σελήνῃ.
ἀντιεραστὴς. Riualis, Æmulus alicuius in amore.
ἀντιερασταί. Corriuales.

ἐραστής.

ἐραστὴς
Amator (ſine adiectione) vt,
Demoſt. δίκαιος ἐραστὴς οὔτ' ἂν ποιήσειεν οὐδὲν αἰσχρὸν, οὔτ' ἀξιώσειεν. *Ingenuus amator neque facturus eſt quicquam turpe neque petiturus.*
παρθένου. Amator virginis. Lucian.
δόξης καὶ τιμῆς (cum genitiuo rei.) Plutarch.
πονηρῶν πραγμάτων (in malam partem) Ariſtoph.

ἀγαπώμενος
ἐρώμενος } Amaſius, *Qui eſt aimé, celuy qu'on aime.*

ἀγαπωμένη
ἐρωμένη. } Amaſia, Amica. *Amoureuſe, ou celle qu'on aime.*

Dicunt & ἐρωμένη τοῦ τινος. Huius amica: vt,
Athen. Λαμία ἡ ἐρωμένη τοῦ Δημητρίου. *Lamia Demetrij amaſia.*

ADIVNCTA.

¶ *Amor Venereus.*

ἐραστὴς ὢν Νεαίρας πάλαι, καὶ πολλὰ ἀνηλωκὼς εἰς αὐτὴν, Demoſth. vetus Neæræ amator, quique in eam multa inſumpſerat.

κάλλους ἡττηθῆναι, Iſocrates. amore capi, / amori ſuccumbere.

ἐπιμαίνεσθαί σοι, Lucia. inſano tui amore capi.

τῷ κάλλει τῆς γυναικὸς ἐπιμαίνεσθαι, idem.

ἀπόλλυσθαι ὑπ' ἔρωτος, idem. amore perire, perditè amare.

ἐπιμανῶς ἀγαπᾶν idem.

ἤρα πολὺν ἤδη χρόνον Ἑλένης, καὶ αὐτὴ δὲ οὐκ ἀφανὴς ἦν ἐπιμανῶς ἀγαπῶσα τὸν νεανίσκον, iampridem Helenam adamabat, itémque ipſa iuuenem non obſcurè deperibat.

ἔρωτι ἁλίσκεσθαι, idem. τὸ ἐκείνου ἔρωτι ἁλῶναι αὐτήν, ipſius amore correptam eſſe.

τούτου ὁ μέγας ἥλω Κυπριανὸς, Gregorius. huius amore captus eſt.

ἔρως με ἀπόλλυσι, καὶ οὐκ ἔτ' ἀντέχω πρὸς τὸ δεινόν, Lucian. amore intereo, nec iam huic malo obluctari queo.

ἑάλωκα ὁ κακοδαίμων καὶ συνείλημμαι πρὸς αὐτῆς, idem. captus ſum miſer correptuſque ab ea.

ἐπεὶ ᾔσθετο διάβροχον ἤδη τῷ ἔρωτι καὶ τακερὸν γεγενημένον. idem. posteaquam ſenſit me amore iam penitus madentem ac colliqueſcentem.

ταῖς Ἐφεσίων γυναιξὶ περιπόθητος, idem. ab Epheſiis mulieribus certatim appetitus.

εἰς ἔρωτά μου θερμὸν ἐμπέπτωκεν, Idem. in amorem mei non vulgarem facidit.

ἔρωτος βέλεσι τιτρώσκεσθαι, Philo. amoris telis vulnerari.

τῷ πόθῳ σοῦ βληθείς, amore ſaucius, idem.

τῆς γυναικὸς ἔρωτι κνίζεσθαι, Herod. titillari.

¶ *Amor honeſtus.*

λίαν πρὸς ἡμᾶς ἔχει φιλικῶς, Greg. φιλικῶς διάκειται.

τὰ φίλα ἡμῖν φρονεῖ, Bud. amico erga nos eſt animo.

Ἀρταφέρνης μοι τυγχάνει ὢν φίλος, Herod. l. 6.

φίλτατος καὶ κατὰ πᾶσαν εὔνοιαν συνημμένος, Baſil. vir amiciſſimus, mihique omni beneuolentiæ genere coniunctiſsimus, vel, cum quo mihi omnes neceſsitudines intercedunt.

πρὸς πάντας οἰκείως ἔχειν, idem. i. φιλικῶς.

οὕτως ἐμαυτὸν ἀνθρώπῳ συνῆψα, idem. ſic cum eo amicitiam contraxi.

ἐκ καρδίας φιλεῖν, Lucianus. toto pectore, vel, medullitus amare.

εὔνως, vel ἐπιτηδείως ἔχειν, idem quod φιλεῖν.

περὶ αὐτὸν σπουδάζειν. Phalar. ipſi ſtudere.

χρώμενος αὐτῷ, eius conſuetudine vtens, ei familiaris.

τούτῳ πάνυ φιλανθρώπως ἐκεχρήμην, Demoſth. eo perquam familiariter vtebar.

τούτους ἀγαπᾷ, καὶ περὶ αὐτὸν ἔχει, Demoſthenes. hos amat, his ſtipatur.

πρός σε ἐπιεικῶς ἔχω, καὶ φιλικῶς, Plat. id eſt, σφόδρα φιλῶ, vt idem ait.

οἱ δοκοῦντες οἰκειότατ' αὐτῷ διακεῖσθαι, Demoſthenes. id eſt, πρὸς αὐτόν.

ὅτι ὑμῖν οἰκείως ἔχειν ἐδόκει, idem. i. πρὸς ὑμᾶς.

τοσοῦτον ἔρωτα εἶχον πρὸς αὐτὸν οἱ Ἀθηναῖοι, Lucia. vſque adeò eum amabant.

δεινὸς, ἔρως εἶχε τὸν βασιλέα, τῇ τοῦ Καισαρίου παιδεύσει συνεῖναι, idem. Cæſarij eruditione frui mirè cupiebat.

οὕτω δεινός τις αὐτοῖς ἔρως ἐγγίνεται τοῦ ἄρχεσθαι ὑπ' ἐκείνου, Xenophon. ita ſub ipſius imperio eſſe geſtiebant.

βίβλων κτήσεως μοι δεινὸς ἔρως ἐντέτηκε, Iulian. in epiſt. id eſt, ἐγγέ-

γονεν

φῦν, vt ſupra, vel, vt Plato ἐνδέδυκε: ſic enim ſcribit in Theætero, οὕτω τις ἔρως δεινὸς ἐνδέδυκε τῆς περὶ ταῦτα γυμνασίας. Verbo ἐμπίπτειν in eadem ſignificatione vtitur Iſocrates. τοσοῦτος ἔρως ἐνέπεσε τῶν πόνων, tantus laboris amor obortus eſt.

τίς δὲ σοὶ ἔρως τοῦ θανάτου ἔσχε, Luc. vnde hęc mortis libido animum tuum inuaſit? ad Græcorum imitationem Vergilius quoque nomen amoris pro deſiderio vſurpauit. 2. Æneid. Sed ſi tantus amor caſus cognoſcere noſtros.

πᾶσιν ἀνθρώποις ἔρως τοῦ μέλλοντος ἐνίδρυται, Philo. omnium mortalium animis futurarum rerum deſiderium inſitum eſt.

¶ *Amore frui.*

αὐτῆς δὲ εἰς ἐπιθυμίαν ἐλθὼν ὁ Ποσειδῶν, συμμίγνυται, Plato.

ἀπολαύειν τοῦ κάλλους, Lucian.

τυχεῖν τῆς ἐπιθυμίας vel, ἔρωτος, Baſil. τῆς γυναικὸς, Herodot.

ἐνδόσιμον ἑαυτὴν παρέσχε, Luc. ipſius libidini obſecuta eſt, ſe ipſam permiſit.

ἐν τῷ τυχεῖν διάλυσις τοῦ ἔρωτος γίνεται, idem. fruendo amor langueſcit. εἰ τεύξῃ τούτων ὧν ἐρᾷς, idem. ſi amoribus tuis potiaris.

¶ *Amor literarum.*

λόγους ἀγαπᾶν, Iſocr.

τὸν ἐκ πρώτης ἡλικίας ἐνιδρυμένον τῇ ψυχῇ παιδείας ἵμερον ἔχων, Philo. infixum animo à prima vſque ætate doctrinæ deſiderium habens.

λόγων ἔρωτι κατασχεθεὶς, Gregorius Presbyter, vel, κάτοχος, Nazianzenus.

τιμᾷ τε λίαν τοὺς τὰ κάλλιστα τῶν μαθημάτων, Suid. magnopere charos habet atque ornat eos, qui optimis diſciplinis operam dederunt.

ἐρωτομανῶς ἔχειν πρὸς τὴν παιδείαν, Bud. perditè amare, deperire.

vel τοῦ ἔρωτος τῆς παιδείας ἀντέχεσθαι, vt idem ait, literarum ſtudium toto pectore amplecti.

¶ *Amor diuinus.*

μόνῳ ἔρως οὐράνιος ἐνδιαιτᾶται. Philo. familiaris eſt, vel in ipſius animo verſatur, ἔρωτι καὶ φιλίᾳ θεοῦ κατέχεσθαι, idem.

ἐν κατοχῇ τοῦ θείου γεγονὼς ἔρωτος. Dionyſ. Areopag. i. τῷ θείῳ ἔρωτι κάτοχος, amore diuino correptus.

εἰς τὴν ἄκραν τοῦ θεοῦ ἀγάπην αἱ ψυχαὶ ἐκκαυθεῖσαι. Baſ. ſummo Dei amore incenſæ.

τῷ θείῳ ἔρωτι προστετήκασι, idem. penitus addicti ſunt.

ὅταν ὁ θεῖος ἔρως τὴν ψυχὴν προκατάσχῃ, idem. occuparit, obſederit.

εἰ ὁ θεῖος ἔρως ἡμῖν ἐνακμάζει, idem. in nobis viget.

ὅπου ἐτρώθημεν ὑπὸ τοῦ θείου ἔρωτος, οὐδὲ ἐπλήγημεν ὑπὸ τῆς συνδυαστικῆς ἀγάπης, idem. & rurſus, ὅσοις οὐκ ἔστιν ἔρως πρὸς τὴν τοῦ καλοῦ κατανόησιν ἄτρεπτον.

ἔρωτα τοῦ καλοῦ ἐν στέρνοις λαβεῖν, idem. i. τὸ καλὸν ἐκ καρδίας ἀγαπᾶν.

ἂν ὁ θεῖος πόθος τῶν ψυχῶν ἅψηται, idem. hoc eſt, vt cum Philone dicam, οἱ τοῦ θείου ἔρωτος ἐνδύσωνται.

ἀγάπη ἐπιτεταμένη, καὶ θερμὴ, καὶ διάπυρος, Chryſ. intentiſſima charitas atque ardens.

ψυχὴ τῷ θεῷ προσηλωμένη. animus infixus in Dei charitate.

ἐκκαίεσθαι τοῦ θεοῦ, Chryſo. Dei amore ardere.

¶ Proponere.

προκεῖσθαι } ἆθλα. Præmia proponere, conſtituere. *Ordonner vn prix.*
τιθέναι }

Iſocr. τιθέναι ἆθλον, ὑπὲρ οὗ ἀγωνίζονται. *Proponere præmium, de quo certent homines.*

πρόκειται {
σοὶ αἵρεσις. Proponitur tibi optio. Herodian.
ἆθλα τοῖς νικῶσι. Victoribus præmia propoſita ſunt.
Xenoph. πάντα τὰ τῶν ἡττωμένων ἀγαθὰ τοῖς νικῶσιν ἀεὶ ἆθλα πρόκειται. *Omnia deuictorum bona ſemper victoribus præmia propoſita ſunt.*
σκοπός. *Galen.* προκείμενος σκοπός. *Scopus propoſitus.*
σοὶ αὕτη ἡ ὁδός. Hoc iter tibi propoſitum eſt.
θανάτου ζημία. Pœna capitalis propoſita eſt, ſ. hominibus ſceleratis. Thucyd.

τὰ προκείμενα. Res quæ propoſitæ ſunt.

Iſocr. περὶ τῶν προκειμένων διελθεῖν. *De re propoſita verba facere.*

*Idem ſibi proponat inſtitutum, ὅτι προαίρεσις γίνεται τοῦ αὐτοῦ. *Qu'il ſe propoſe le meſme but, la meſme fin.*

*De propoſito decedere, ἐξίστασθαι.

* Aliena à propoſito ἐξαγώνια καὶ πόῤῥω τοῦ πράγματος, ἃ προσθέασι τὰ πάρεργα, τὰ ἔξω λόγου, τὰ ἀπὸ τοῦ σκοποῦ.

¶ Lucrari, Quæſtum facere.

κερδαίνειν.

κερδαίνειν

Lucrari, Lucrum facere: vt,

Thucyd. τὸ κερδαίνειν τέρπει *Lucrum delectat.*

ἐξ ἀδικίας. Lucrum facere ex rebus iniuſtis. Iſocr.

ἀπό τινος. Ex aliqua re lucrum capere: vt,

Demoſth. τοιαύτην μοι δώσεις δωρεὰν ἀφ᾽ ἧς ἐγὼ κερδανῶ μηδὲ ἕν. *Tale mihi munus dabis, vnde ego lucri nihil faciam.*

πολλὰ καὶ μεγάλα. Multa & magna lucrari. Iſocr.

τοσαῦτα χρήματα. Tantum pecuniæ lucrari. Iſocr.

κέρδος κερδαίνειν. Vſuram lucri facere. Demoſth.

κέρδος Lucrum, Commodum.

κέρδος νομίζειν τι. In lucro deputare vel ponere aliquid.

Iſocr. κέρδος μὲν εἶναι νόμιζε, δι᾽ ὧν εὐδοκιμήσεις, ἀλλὰ μὴ δι᾽ ὧν εὐπορήσεις. *In lucro deputes, quæ gloriam, non quæ opes augeant.*

Idem, μὴ νομίζετε κέρδος εἶναι τὸ λαβεῖν, τὸ δ᾽ ἀναλῶσαι ζημίαν. *Vides igitur* κέρδος *opponi* τῇ ζημίᾳ, *id eſt, damno.*

ἐργασίαν ἐργάζεσθαι Quæſtum facere. Demoſt.

ἀνελευθέρους ἐργασίας ἐργάζεσθαι. Ingenuo homine indignos quæſtus facere (vt faciunt lenones, fœneratores, ſycophantæ, & ſimiles) Ariſtot.

χρηματίζεσθαι ἐκ τῆς φιλοσοφίας. Ex philoſophia quæſtus facere, Pecuniam colligere, vel rem facere, docendo philoſophiam. Iſocr.

χρηματισμός, Quæſtus, Lucrum.

ἐπικαρπία
κέρδος
λῆμμα
πορισμός
χρηματισμός
χρεία

Quæſtus, Commodum, Vtilitas. *Gain, profit, commodité, emolument.*

Iſocr. τοὺς παρὰ τὸ δίκαιον γιγνομένους χρηματισμοὺς ἡγεῖσθε μὴ πλοῦτον, ἀλλὰ κίνδυνον ποιήσειν. *Iniuſta lucra non exiſtimate diuitias, ſed periculum allatura.*

φιλοτίμως ἔχειν πρὸς χρηματισμόν. *Ardere cupiditate faciendi lucri vel parandarum opum. Demoſt.*

σκοπεῖν τὸ συμφέρον τινός } Commodis alicuius conſulere vel in-
σκοπεῖσθαι τὸ συμφέρον τινί } ſeruire.

Ariſtot. Eth. 8. ὁ μὲν γὰρ τύραννος τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον σκοπεῖ, ὁ δὲ βασιλεὺς τὸ τῶν ἀρχομένων. *Tyrannus ſuis, rex vero eorum quibus praeeſt ſolet commodis vtilitatique ſeruire.*

Plat. 1. De rep. ὁ τῷ ὄντι ἀληθινὸς ἄρχων, οὐ πέφυκε τὸ αὑτοῦ συμφέρον σκοπεῖσθαι, ἀλλὰ τῷ ἀρχομένῳ. *Qui vere magiſtratus eſt, is non ſolet ſuis, ſed ſubditi ſui commodis conſulere.*

In eodem libro dicit Plato, σκέπτεσθαι τὸ αὑτῷ συμφέρον, in eadem ſignificatione. Et Ariſtot. in Eth ζητεῖν τὸ αὑτῷ ἀγαθόν. item σκοπεῖν τὰ ὠφέλιμα αὑτῷ, & διώκειν τὸ ἑαυτοῦ ἀγαθόν. quod Cicero dicere ſolet, Seruire commodis ſuis.

ἀφίστασθαι τῶν τινὶ συμφερόντων. Deeſſe commodis alicuius: vt,

Demoſth. pro corona. διόπερ οὐδὲ νῦν ἀποστήσεται ὁ Ἀθηναίων δῆμος τῶν Θηβαίοις τε καὶ ἄλλοις Ἕλλησι συμφερόντων. *Quare nec nunc deerit populus Athenienſis Thebanorum & aliorum Græcorum commodis.*

* Quæſtui ſeruio εἰμὶ πρὸς τῷ λήμματι. GALL. *Ie ſuis ſubiect à mon profit.*

* Quæſtum facio, πορίζω μισθαρνίαν. *Ie fay du gain, du proufit.*

¶ Iniicere, Immittere, Indere, Coniicere.

ἐμβάλλειν.

ἐμβάλλειν {
ἵππῳ χαλινόν. Iniicere equo frænum. Xenoph.
ἔρωτα. Amorem iniicere vel immittere. Idem.
στρατιώταις προθυμίαν. Militibus alacritatem quandam iniicere ſeu inferere.
λόγον περί τινος. Iniicere ſermonem de aliqua re. Plutarch.
ἐπιθυμίαν τοῦ στρατεύεσθαι. Indere animis cupiditatem belligerandi. Idem.
τινὰ εἰς δίκτυα, εἰς τὸ βάραθρον, εἰς ἀτυχίας, εἰς λύπας καὶ αἰσχύνην. Coniicere aliquem in retia, in barathrum, in calamitatem ſeu infortunium, in dolores, in dedecus, &c. Xenoph. Æſchin.

2. ἐπιβάλλειν.

τινὶ τὰς χεῖρας. Manus iniicere. Luc.

ἐπιβάλλειν

τινὶ πληγάς, Plagas alicui imponere: vt, *Xenoph.* πολλὰς πληγὰς ἐπέβαλε τῷ ἁλισκομένῳ.

φόρον
τέλος } Vectigal ſeu tributum imponere. Additur autem nonnunquam datiuus τῷ σίτῳ, vel ταῖς πόλεσι vel ſimilis aliquis apud Ariſtot. Plutarch. & alios.

λαβεῖν πιλίδιον ἐπὶ τὴν κεφαλήν. Pileolum capiti imponere. Demoſth. Plutarch. autem dicit, πῖλον φορεῖν, Pileum geſtare. item πῖλον ἐπιθέσθαι.

3. προσβάλλειν. *Admouere, Adhibere.*

προσβάλλειν

τὸ οὖς τοῖς λόγοις τινός, Admouere vel adhibere aurem verbis alicuius, Prouerb. cap. 5.

ἵππον τῷ Παρθενίῳ ἵππῳ. Suidas.

κόπρον ταῖς ἀμπέλοις. Vitibus fimum adhibere. Theophr.

ἑαυτὸν ἀνδρὶ ἀγνῶτι. Admouere vel adiungere ſe viro ignoto. Suid.

¶ Effingere.

εἰκάζειν
ἀπεικάζειν
ἐκτυποῦν
ἐκτυποῦσθαι } Effingere, Exprimere. *Former, repreſenter en forme.*

Iſocr. αἰσχρὸν τοὺς μὲν γραφεῖς ἀπεικάζειν τὰ καλὰ τῶν ζώων, τοὺς δὲ παῖδας μὴ μιμεῖσθαι τοὺς σπουδαίους τῶν γονέων. *Turpe eſt, pictores pulchra animalia pingendo exprimere, liberos vero honeſtos parentes non imitari.*

Luc. εἰκόνας αὐτῶν ἀπεικάζουσιν. *Imagines illorum effingunt.*

ἐκτυποῦν εἰς κηρόν. In ceram exprimere. Plutarch.

ἐκτυπωθῆναι καὶ μιμεῖσθαι παράδειγμά τι. Exprimi & imitari exemplum aliquod. Iſocr.

εἰκασμένος εἰς τὸ ἀκριβέστατον. Expreſſus ad viuum.

εἰκασμένη γραφῇ εἰκών. Depicta imago.

ἀπεικασθέν. Imitatum & effictum. Plato.

ἀπομεμιμημένος. Ab exemplari effictus expreſſuſque. Bud.

διαῤῥήδην λέγειν. Expreſſe dicere. Lycurg.

¶ Concumbere, Conſuetudinem habere, Conſueſcere cum.

συγγίνεσθαι.

συγγίνεσθαί τινι. Concumbere vel conſueſcere cum aliquo vel aliqua: vt,

Plato 1. de repub. οἷός τ' εἶ γυναικὶ συγγίνεσθαι. *Potes cum muliere concumbere.*

Demoſth. πολλάκις πολλοῖς ἑκάστης ἡμέρας συγγεγενημένην, ὡς ἕκαστος ἐβούλετο. *Sæpe cum multis quotidie rem habuit, prout quiſque voluit.*

Iſocrates autem dicit, συγγίνεσθαι ταῖς ἄλλαις γυναιξὶ *(de viris videlicet) cum aliis mulieribus conſuetudinem habere.*

2. πλησιάζειν.

πλησιάζειν

γυναικί. Cum muliere conſuetudinem habere.

Demoſth. μισθοὺς μείζους ἐπράττετο τοὺς βουλομένους αὐτῇ πλησιάζειν. *Maiorem mercedem exigebat ab illis, qui volebant cum ea rem habere.*

σώματί τινος: vt,

Iſocr. ad Nicocl. οὐδενὶ φανήσομαι σώματι πεπλησιακὼς, πλὴν τῆς ἐμαυτοῦ γυναικός. *Probabo me concumbendi cauſa nullius corpus attigiſſe, præter quam meæ coniugis.*

γινώσκειν.

γινώσκειν

ἄνδρα. Virum cognoſcere, vel, Cum viro conſuetudinem habere.

Matth. cap. 1. ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω.

γυναῖκα. Mulierem cognoſcere, Cum muliere conſueſcere. *Auoir à faire auec vne femme.*

Plutarch. in Alexandro, οὔτε ἄλλην γυναῖκα πρὸ γάμου πλὴν Βαρσίνης. *Neque vllam aliam mulierem cognouit ante nuptias præter Barſinam.*

Idem, τῶν Μιθριδάτου παλλακίδων οὐδεμίας ἔγνω. *Ex Mithridatis concubinis nullam cognouit.*

¶ Tentare.

ἀποπειρᾶσθαι.

ἀποπειρᾶσθαι

τινός. [cum genitiuo perſonæ] Tentare aliquem. Xenoph.

τινὸς λόγῳ. Verbis vel oratione aliquem tentare. Plut.

γνώμης τινός. Mentem vel animum alicuius tentare, experiri. Ariſtoph. & Andocides.

τοῦ δακτυλίου εἰ ταύτην ἔχει δύναμιν. Tentare vel probare annulum, an hanc vim habeat. Plato.

Sic διαπειρᾶν & διαπειρᾶσθαι à Plut. Synesio vſurpantur. πειράζειν, Tentare, de hominibus. Significat etiam tentare ſolicitando ad aliquod ſcelus. *Exempla exſtant in Nouo teſtamento. Hinc πειρασμὸς, Tentatio.*

πειραστὴς
ὁ πειράζων } Tentator, *Diaboli epitheton. Tentateur.*

πειρᾶσθαι. *Iſocr.* μετὰ βλάβης πειρᾶσθαι φίλων. *Cum damno tentare amicos.*

Tentare, Periculum facere, vide ſuprà.

¶ Periclitari, Pericula adire.

κινδυνεύειν.

In periculis verſor, Pericula adeo: vt, *Ariſtot. Eth. 4.* μεγαλοκίνδυνος ὅταν κινδυνεύῃ, ἀφειδὴς τοῦ βίου. *Qui magna pericula adit, is cum in periculis verſatur vitæ ſuæ non parcit.*

κινδύνους. Pericula adeo: vt *Iſocr. ad Philip.* τοιοῦτον κίνδυνον ἠναγκάσθησαν κινδυνεῦσαι, ὃν μὴ κατορθώσαντες, αὐτοὶ ἀπόλοιντο. *Tale periculum ſubire coacti ſunt, vt qui ſe ſtrenuè non geſſerint illico pereant.*

Sic κινδυνευτέον κινδύνους: vt,

Demoſth. in Near. κινδυνευτέον τοὺς τοιούτους κινδύνους ἐν οἷς καὶ παθεῖν τι καλόν ἐστι. *Talia pericula adeunda ſunt in quibus aliquid pati, pulchrum & honeſtum ſit.*

τὸν ἔσχατον κίνδυνον. In extremo diſcrimine verſor. Pla. in Ap.

ἀποθανεῖν. Mortis periculum adeo, Periclitor de vita. Plato in Apol. *Sic Aeſchines,* ἐκινδυνεύσαμεν ἀπολέσθαι. *Periclitati ſumus de vita, vel, Propè fuit vt perderemur.*

Sic & cum infinitiuo paſſiuo: vt, *Thucyd.* κινδυνεύω στερηθῆναι τῶν πάντων. *Periculum mihi eſt ne priuer omnibus.*

Plutarch. in Publ. ἐκινδύνευσεν ἡ Ῥώμη κατὰ κράτος ἁλῶναι. *Romæ periculum imminebat, ne caperetur.*

περί τινος. De hac re in diſcrimen venio: vt,

Iſocr. in Trapez. οὐ μόνον περὶ πολλῶν χρημάτων κινδυνεύω, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ μὴ δοκεῖν ἀδίκως τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμεῖν. *Non ſolum de opibus, vel opum cauſa in diſcrimen venio: ſed periclitor, ne videar aliena contra ius & æquum appetere.*

μετ' αὐτοῦ. Cum illo periculum commune adeo. Demoſth.

κίνδυνον περὶ παίδων καὶ γυναικός. De liberis & vxore periclito
Iſoc. ad Philipp.

ὑπὲρ ἐκείνων ὁμοίως, ὥσπερ ἐμαυτοῦ. Pericula adeo pro illis [ſu
ditis] perinde vt mea cauſa, vel vt pro me ipſo. Iſocr. i
Æginet.

*Sic Demoſth. κινδυνεύω ὑπὲρ σοῦ. Pericula adeo pro te. Se
pro re κινδυνεύειν ὑπέρ τινος, dicitur etiam, ὑπὲρ κινδυνεύειν τινός*

Eundem vſum habet & compoſitum προκινδυνεύω: vt,

Iſocr. De permut. μηδ' ἐχρῆν εἰς κινδύνους καθιστάναι τὴν πόλ
ὑπὲρ τῶν παίδων Ἡρακλέους προκινδυνεύουσαν. *Non oportuit han
Vrbem conijci in pericula, quia pro Herculis liberis ſe pericu
lis obiecit. Ibid.* ἐπαινῶ τοὺς τοῖς αὑτῶν σώμασιν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος
προκινδυνεύσαντας. *Laudo illos, qui corpora ſua pro Græcia
periculis obiecerunt.*

πρὸς τοὺς πολεμίους, Contra hoſtes pericula ſubeo. Xenoph.

*Periculo vicinum eſſe, πρὸς κίνδυνον ἤδη χωρεῖν.

*Periculis eximere, ἐν ἀκινδύνῳ καθιστάναι. *Tirer de danger, Mettre en ſeurté.*

*Periculum eſt ne Græcia peſſum eat, Δεινὸν γίνεται μὴ ἡ Ἑλλάς, vel κινδυνεύει πεσεῖν.

*Sine periculo. ἀκινδυνί, ἀκινδύνως, ἀσφαλῶς. *En aſſeurance, ſans crainte: ſans danger.*

Sic & compoſitum διακινδυνεύω, vſurpatur, vt,

Iſocr. De permut. ἡ δὲ πόλις ἡμῶν πρὸς ἅπαντας τούτους διακινδυνεύειν ἔτυχε. *Noſtra autem ciuitas contra hos omnes pericula ſuſcepit.*

ἀποκινδυνεύειν
πεῖραν λαμβάνειν
πεῖραν ποιεῖν
διαπειρᾶν
} Periculum facere, *Eſſayer, faire l'eſſay.*

κινδυνευτέον.

Demoſth. σαυτῷ δὲ ὑπὲρ τούτων ἅπαντα ποιητέον νομίζεις, καὶ πονητέον, καὶ κινδυνευτέον.

ἀγωνίζεσθαι ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας. Pro libertate pericula dire: vt,

Demoſth. pro Cteſiph. οὐκ ἔστιν ὅπως ἡμάρτετε, τὸν ὑπὲρ τῆς ἁπάντων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμενοι. *Fieri omnino non poteſt, vt erraueritis, defenſione ſalutis & libertatis omnium cum periculo ſuſcepta.*

φέρειν τῇ πόλει, Ciuitati periculum adferre. Demoſth.

προσλαμβάνειν
ποιεῖσθαι
} Periculum ſuſcipere. Demoſth. *Se mettre en danger, ſe hazarder.*

ἰχ

κίνδυνον

ἔχειν. Cum periculo coniunctum esse. Demost. ἔχειν ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις.

ὑπομεῖναι ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας. Periculum ſuſtinere pro libertate, Lycurg.

ποιεῖσθαι μετὰ τοῦ δικαίου. In iuſta cauſa periculum adire: vt, *Iſocr.* μηδεὶς ὑμῶν ὀρρωδείτω μετὰ τοῦ δικαίου κινδύνους ποιούμενος. *Nullus veſtrum cohorreſcat iuſte & honeſte pericula ſuſcipiens.*

ἐφεστηκότα διαλύειν τῇ πόλει. Ciuitati imminens periculum propulſare. Demoſth.

ὑπομεῖναι. Pericula ſuſtinere. Xenoph.

Iſocr. De pace. ὁ μὲν πόλεμος πολλοὺς κινδύνους ὑπομένειν ἀναγκάζει. *Bellum multa pericula ſuſtinere cogit.*

διαφυγεῖν, Periculum effugere, euitare. Iſocr.

ἐπάγειν } Periculum accerſere vel attrahere. Naz.
προσκαλεῖσθαι }

κινδύνου μετασχεῖν. Periculum adire: vt,

Lycurg. δυοῖν κινδύνοιν ὑποκειμένοιν ἀναγκαῖόν ἐστι θατέρου μετασχεῖν. *Duobus periculis propoſitis, neceſſe eſt alterum ſubire.*

οὐδένα ἴδιον κίνδυνον ὀκνεῖν. Nullum periculum detrectare. Demoſt.

ἐλθεῖν } εἰς ἐσχάτους κινδύνους. In extremum periculum venire,
ἀφικέσθαι } Demoſt. *Eſtre en extreme peril.*

εἰς κίνδυνον } καθιστάναι τινά. In diſcrimen vocare aliquem, Dem.
εἰς ἀγῶνα } *Mettre quelcun en danger.*

ἔξω } τῶν κινδύνων εἶναι. Extra periculum eſſe. Demoſt. *Eſtre*
πόῤῥω } *eſchappé de danger.*

οἷς ἦσαν ἀπωτέρω οἱ κίνδυνοι. A quibus pericula longius aberant, Æſchines contra Cteſiph.

ἐν κινδύνοις εἶναι. Verſari in periculis. Iſocr.

Iſocr. τῆς πόλεως ἐν κινδύνοις οὔσης. *Cum ciuitas in periculis verſaretur.*

ἐν τοῖς ἐσχάτοις κινδύνοις εἶναι. In extremo diſcrimine verſari. Demoſth.

Sic ἐν κακοῖς εἶναι. In malis verſari. Iſocr.

ῥῖψαι ἑαυτὸν εἰς κινδύνους,
ἐπιρρίπτειν ἑαυτὸν κινδύνοις — Coniicere ſe in pericula, Offerre ſe periculis. *Se mettre aux hazards.*
ἐκδοῦναι ἑαυτὸν τοῖς δεινοῖς

Baſilius. σωφρόνων ἀνδρῶν τὸ μὴ κινδύνοις ἐπιρρίπτειν αὑτούς. γενναίων δὲ καὶ φιλοσόφων, τοὺς ἐμπεσόντας φέρειν γενναίως. *Sapientum virorum eſt non ſe in pericula temere coniicere: generoſorum autem & philoſophorum eſt, ſi offeruntur pericula, illa fortiter ferre.*

Demoſt. ὑπὲρ εὐδοξίας καὶ τιμῆς ἤθελον τοῖς δεινοῖς αὑτοὺς διδόναι, ὀρθῶς καὶ καλῶς βεβουλευμένοι. *Pro gloria & honore ſemetipſos periculis offerebant, recto & honeſto conſilio.*

εἰς κινδύνους καθίστασθαι. In periculum coniici vel coniicere (in actiua & paſſiua ſignificatione) vt,

Iſocr. De pace. τὸ πρότερον ἐκ τῆς τοιαύτης πολυπραγμοσύνης εἰς τοὺς ἐσχάτους κινδύνους κατέστημεν. *Prius propter illam curioſitatem in extrema pericula deuenimus vel coniecti ſumus.*

Idem De iugo, ὑμᾶς μὲν ἐκεῖνος εἰς πολλοὺς κινδύνους κατέστησε. *Vos quidem ille in multa pericula coniecit.*

ἐκ κινδύνων φίλους { ἐξαιρεῖν / διασώζειν } Amicos ex periculis eripere, ſeruare. Demoſt. *Tirer ſes amis de danger.*

σώζεσθαι ὑπό τινος ἐκ μεγίστων κινδύνων. Liberari, Seruari ab aliquo ex maximis periculis. Demoſt.

ὑπερμαχεῖν / ὑπερασπίζειν } τινός. Propugnare aliquem vel Propugnare pro aliquo. *Tenir bon pour quelcun.*

Plutarch. ὑπερμαχῶν τῆς κοινῆς ἐλευθερίας. *Propugnans communem libertatem.*

Gregor. ἵνα ὑπερασπίζῃ σου. *Vt pro te propugnet.*

καταλαμβάνει με κίνδυνος ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας. Venio in diſcrimen libertatis cauſa.

Demoſth. εἰ δ' ὑπὲρ σωτηρίας καὶ ἐλευθερίας κίνδυνός τις αὐτοὺς καταλαμβάνῃ, οὐ μνησικακήσετε.

Sic μέγας κίνδυνος κατείληφε τὴν πόλιν. Ciuitas in magno periculo verſatur. Demoſt.

Idem, τοῦ κινδύνου πλησίον ὄντος. Cùm periculum propè vel in propinquo eſſet.

Explorata eſſe, vel, Explorate cognita eſſe alicui futura. πρόδηλα εἶναί τινι τὰ μέλλοντα. Demoſt.

Periculoſum, Cum periculo coniunctum.

ἐπικίνδυνον.

ἐπικίνδυνον { ἐστι. Periculoſum eſt: vt,

Iſocr. in epiſt. καίτοι ἐπικινδύνου παρ' ἡμῖν ὄντος, εἰς Μακεδονίαν πέμπειν ἐπιστολήν. *Etſi periculoſum apud nos erat, epiſtolam in Macedoniam mittere: tamen, &c.*

σοί ἐστι. Tibi periculoſum eſt: vt,

Demoſth. τῇ πόλει μὲν ἀσφαλὲς τὸ τὰ αὑτῆς πράττειν, σοὶ δ' ἐπικίνδυνον. *Vrbi quidem tutum eſt, ſua agere, tibi vero periculoſum. Hic* ἀσφαλὲς *&* ἐπικίνδυνον *opponuntur.*

Herodian. ὁρᾶτε μὴ τοῦτο ὕστερον ὑμῖν ἐπικίνδυνον ᾖ. *Videte ne hoc vobis poſtea periculoſum ſit, vel periculum adferat.*

ἐπισφαλὲς, *Periculoſum eſt.*

Antiſthenes, ἐπισφαλὲς, μαινομένῳ μάχαιραν, καὶ μοχθηρῷ δύναμιν δοῦναι. *Vt furioſo gladium, ſic homini improbo poteſtatem dare pernicioſum eſt.*

Plutarch. in Fabio, ἐπισφαλές ἐστι πιστεύειν ἀνδρὸς ἑνὸς τῇ χρήσει τηλικαῦτα πράγματα. *Periculoſum eſt, tantas res vnius viri poteſtati committere.*

ἐπισφαλῶς { ἔχει / διάκειται } ἡ πόλις. Reſpublica verſatur in periculo. *Plutarchus. La republique eſt en danger.*

ἀκίνδυνος. Vacuus à periculis, Expers periculorum, Extra omne periculum conſtitutus.

Demoſth. ὁ μὲν τῶν ἰδιωτῶν βίος ἀσφαλὴς, καὶ ἀπράγμων, καὶ ἀκίνδυνος. *Priuatorum hominum vita eſt tuta, otioſa & extra periculum poſita.*

Xenoph. τοὺς φίλους ἐν ἀκινδύνῳ καθιστᾶσι. *Amicos in tuto collocant & periculis eximunt, id eſt,* ἐν ἀσφαλείᾳ.

ἀκινδύνως, *Citra periculum, Sine periculo.*

ἀκινδύνως { ἔχειν. Extra omne periculum eſſe: vt,

Demoſth. ἀκινδύνως ὁρῶν ἔχοντα τὰ οἰκεῖα, *id eſt* ἐν ἀκινδύνῳ καθεστῶτα. *Cum videret omnes res domeſticas, vel totam rem familiarem, periculis carere.*

ποιεῖν τι. Sine periculo, vel diſcrimine aliquid facere: vt, }

Plutarch. οὐκ ἀκινδύνως οὐδ' ἀργῶς κατευτύχησας. *Non ſine periculo, neque in otio tibi res ſucceſſit.*

Demoſth. οὐκ ἔστι τυχεῖν δόξης ἀκινδύνως. *Non poteſt fieri, vt quis conſequatur gloriam ſine periculo.*

ADIVNCTA.

¶ *Periculum.*

ὅτε περὶ Περσικὸν κατελάμβανεν αὐτοὺς κίνδυνος, Demoſth. Cum Perſico bello periclitarentur.

κίνδυνος οὐχ ὁ τυχὼν ἐνέστη, Baſil. periculum non vulgare incidit.

τοῦτο ποιεῖν οὐκ ἀσφαλὲς, Gregorius, id eſt, ἀκίνδυνον, periculo non vacat.

ὅπερ ἡλίκον ἔχει κίνδυνον ἴστε πάντες, Baſil. quod quanti periculi ſit, neminem veſtrum fugit.

τούτῳ δὲ περὶ τῶν ἐσχάτων ὁ κίνδυνος, ἐὰν μὴ διαβαστάζηται, Chryſoſto. huic autem extremum periculum impendet, niſi à te perferatur.

ἀγὼν, & τὸ δεινὸν ſæpè idem ſignificant quod κίνδυνος. Dinarc. ἠδεινὸς δεινοῦ τὴν πόλιν περιεστηκότος, id eſt κινδύνου.

¶ *Periclitari.*

κινδυνεύειν, & διακινδυνεύειν, Demoſth. περὶ τῶν ὅλων διακινδυνεύειν. de rerum ſumma periclitari.

κινδυνεύειν τὸν ἔσχατον κίνδυνον, Plato in Apol. in extremo vitæ diſcrimine verſari.

περὶ τῶν ἐσχάτων κινδυνεύειν, Chryſo.

ἐν κινδύνοις εἶναι οὐ σμικροῖς. Plato in epiſt. in periculis haud exiguis eſſe.

ἐν τοῖς ἐσχάτοις κινδύνοις εἶναι, Demoſth.

ἐν κινδύνῳ καταστῆναι, Demoſth.

εἰς κίνδυνον καθέστηκα τὸν μέγιστον, Demoſt. in maximo periculo collocatus ſum.

ἐν ἀγῶνι μεγίστῳ καθεστηκὼς περὶ τοῦ σώματος, idem. in ſummo vitæ diſcrimine poſitus.

εἰς κινδύνους τοὺς ἐσχάτους κατέστημεν ὑπ' αὐτοῦ, in extrema pericula ab eo adducti ſumus.

οἷ κινδύνου καθέστηκα, Baſil. quo in periculo verſer. ἐν κινδύνοις μεγάλοις γέγονεν ὑπὲρ τῆς θεοσεβείας, Euſeb. id eſt κατέστη.

εἰς τοὺς κινδύνους συγκλεισθῆναι, Diod. in extrema pericula redigi, concludi.

¶ *Periculum ſuſcipere.*

πάντας κινδύνους κινδυνεύειν. Plat. 7. leg. pericula omnia ſubire, exantlare.

εἰς κινδύνους ἑαυτὸν ῥίπτειν, Chryſoſt. in pericula ſeſe coniicere.

ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνον ἄρασθαι, Demoſth. de ſumma rerum periculum ſubire, vel rempubl. totam in diſcrimen committere.

ὑπὲρ τῆς ἁπάντων ἐλευθερίας κίνδυνον ἄρασθαι, idem.

οὐδένα πώποτε κίνδυνον ἐξέστησαν, Demoſth. nullum vnquam periculum defugerunt.

παραβάλλεσθαι, intrepido animo periculis ſeſe obiicere.

τοῖς δεινοῖς τολμῶντες παραβάλλεσθαι, Suid. pericula audaciſsimè adire, multi ἐκ τοῦ παραβάλλεσθαι luculentam victoriā adepti ſunt, vt eſt apud Plut.in Pericle.Hinc nomen παράβολος,de homine præcipitis audaciæ.

¶ *Periculum alicui creare.*

πνεῦμα ἐξαίσιον τὸν περὶ ψυχῆς ἔφερε κίνδυνον, Greg. presb. ventus vehemens & grauis,vitæ periculum afferebat.

δελεάσας ἐλευθερίας ἐλπίδι τὸν χαλεπώτερον περὶ τοῦ ζῆν ἐπεκρέμασας κίνδυνον. Phil. ſpe libertatis illectum in grauius vitæ periculum adduxiſti,grauius vitæ periculum mihi intentaſti.

τίσι τὸν περὶ ψυχῆς ἐπηγαγόμεθα κίνδυνον;Xenop.ecquibus vitæ periculum creauimus,conflauimus?

τοῖς ἐσχάτοις κινδύνοις περιέβαλλε, Diodo.in extrema pericula coniiciebat.

ἄγειν εἰς κινδύνους idem quod κίνδυνον ἐπάγειν,in diſcrimen adducere, idem,εἰς τοὺς ἐσχάτους κινδύνους ἤγαγε τοὺς Σαλαμινίους.

εἰς τὸν ὑπὲρ τοῦ ζῆν κίνδυνον καθιστῶντες, Baſil.i. τὸν περὶ ψυχῆς κίνδυνον ὑπάγοντες. εἰς κίνδυνον καθιστᾶν,GALL.*conſtituer en danger.* περὶ τῶν μεγίστων εἰς κινδύνους καθιστάναι,Iſæus.

¶ *Periculum propulſare*,vide *liberare, & excutere.*

τὸν ἐφεστηκότα τῇ πόλει κίνδυνον διαλύειν, Demoſth. periculum quo ciuitas vrgebatur amoliri,remouere,ἀπώσασθαι.

ἐκ τῶν κινδύνων περισώσασθαι, Gregor.diſcrimine eripere,è periculo extrahere.

τὸν προσιόντα ἀπὸ τῶν ἐναντίων κίνδυνον εὐρώστως ὑπομένειν, Demoſth.illatum ab hoſtibus periculum fortiter ſuſtinere,ac depellere.

¶ *Periculum redimere.*

οὐδεὶς ἐστὶν ὅστις οὐκ ἂν ἐλύσατο τρία τάλαντα τὸν κίνδυνον ἄνθρωπος, Demoſth. nemo eſt, qui hoc periculum, vel tribus talentis,non redemiſſet.

εἰ μὴ ἐγὼ ταλάντου ἐωνησάμην τὸ πλημμέλημα παρὰ πένητος ἀνδρὸς, Luci.niſi ego à pauperculo homine culpam hanc talento redemiſſem.

μειράκιον διαφθείρας, τρισχιλίων ἐξωνήσατο παρὰ τῶν γονέων τοῦ παιδὸς,μὴ ἐπὶ τὸν ἁρμοστὴν τῆς Ἀσίας ἀπαχθῆναι, Luc. adoleſcente corrupto,tribus drachmarum militibus ab ipſius parentibus emit, ne ad Aſiæ præfectum in iudicium adduceretur.

τῇ τῶν Ἡρακλεωτῶν ἀπωλείᾳ τὴν ἰδίαν σωτηρίαν ἀλλάξασθαι, Memn. Heracleotarum exitio ſibi cauere, vel, ſalutem ſuam redimere.

¶ Perdere, Corrumpere, Perire.

ἀπολλύειν vel ἀπολλύναι.

ἀπολλύειν

ἄλλους, Alios perdere (cum accuſ. perſonæ) vt,

οὐ πρότερον ἐπαύσαντο σφᾶς αὐτοὺς ἀπολλύουσαι πρὶν κύριον ἐποίησαν τὸν πολέμιον. *Non prius ceſſarunt ſe mutuo perdere, quam communem hoſtem feciſſent dominum.*

ἄλλας πόλεις. Alias ciuitates perdere: vt,

Plato τὸ μὲν σώζει τὰς πόλεις, τὸ δὲ ἀπόλλυσι καὶ ἀνατρέπει. *Hoc ciuitates ſeruat, illud vero perdit & euertit.*

Philiſtio. ψυχὴν θάνατος οὐκ ἀπόλλυσιν, ἀλλὰ κακὸς βίος. *Animam non mors ſed mala vita perdit.*

τινὰ ἄρδην ἢ παντελῶς. Funditus aliquem perdere: vt,

Iſocrates. τοὺς δ' ἄρδην ἀπολλύντες. *Hos autem funditus perdentes.* Huius generis ſunt.

Demoſth. Θεοὶ ἀπολέσειαν κακὸν κακῶς. *Dij perdant malum male.*

Idem. Θεοὶ ἐξολέσειαν αὐτόν. *Dij perdant eum.*

Idem, Θεοῖς εὔχεσθαι ἐξώλη ποιεῖσθαι τινὰ καὶ τὸ γένος, καὶ οἰκίαν αὐτοῦ. *A diis precari, vt perdant aliquem & genus ac familiam eius.*

In paſſiuo.

Demoſth. ὑπὸ τῶν κρειττόνων ἀπόλλυσθαι. *A potentioribus perdi.*

Idem, κακὸν κακῶς ἀπόλλυσθαι. *Malum male perire.*

Xenoph. καὶ αὐτοῦ τῶν νεῶν τρεῖς ἀπόλλυνται, ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ. *Et ex eius nauibus tres perditæ ſunt, vel perierunt in Helleſponto.*

Cebes Thebanus, εἰ μὴ συνιείη τὸ αἴνιγμα, ἀπόλλυτο ὑπὸ τῆς σφιγγός. *Quod ſi non intelligeret ænigma, periret, ſeu potius perderetur à ſphinge.*

ἀπολωλεκέναι, ἀπολωλέναι, vel ἀπολέσαι, Perdere, Amittere.

Iſocr. τὰς ἡμετέρας αὐτῶν πόλεις ἀπολωλέκαμεν. *Ipſi noſtras vrbes perdidimus. Idem,* τὰς αὐτῶν πόλεις ἀπολωλέκασι. *Suas vrbes perdiderunt.*

Demoſth. τὰ ἀπολωλότα κομίζεσθαι. *Amiſſa recuperare.*

Iſocr. διὰ μὲν κακίαν ἀπολλύμενος, δι' ἀρετὴν δὲ σωζόμενος. *Propter vitium perditus, propter virtutem autem ſeruatus. Sic & Plutarchus, De animi tranquillitate,* μάταιον γάρ ἐστι τοῖς ἀπολλυμένοις ἀνιᾶσθαι, μὴ χαίρειν δὲ τοῖς σωζομένοις. *Stultum eſt, propter illa quæ amiſſa ſunt, triſtari, & non lætari propter illa, quæ ſeruata ſunt. Vbi eodem modo opponuntur paſſiua, quo in loco Platonis paulo ante citato, actiua.*

Xenoph. Παλαμήδης διὰ σοφίαν φθονηθεὶς ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως ἀπώλετο. *Palamedes propter virtutem odio habitus, vel inuidia expoſitus, ab Vlyſſe interemptus eſt.*

Athen. κακῶς σε, ὦ Αἰγύπτιε, ἀπολέσειαν οἱ θεοί. *Male te malum perdant dij, Ægyptie.*

Synes. κακὸς κακῶς ἀπόλοιτο Κερεάλιος, *Male pereat malus Cerealius.*

Demoſthenes de quodam qui in mari perierat, ἐκεῖνος μὲν οὖν ὥσπερ ἦν ἄξιος κακὸς κακῶς ἀπώλετο. *Ille vt quidem dignus erat, malus male periit.*

Demoſth. πολλοὶ πολλάκις μειζόνων ἐπιθυμοῦντες, τὰ παρόντ' ἀπώλεσαν. *Multi ſæpè maiora expetentes præſentia amiſerunt.*

Idem. οὐδὲν ἀπολωλεκώς, οὐδὲ καταβεβλαμμένος ἄξιον λόγου. *Qui nihil amiſit, neque damnum fecit, quod alicuius momenti ſit.*

ἀπόλλυσθαι γυναῖκα καὶ παῖδας. *Amittere vxorem & liberos. Plutarchus.*

Habent & ſignificationem neutram:vt,

Xenoph. πάλαι ἀπολώλει τοῦ φόβου. *Iamdudum perierat præ metu.*

Demoſth. μυριάκις ἀπολωλέναι ἄξιός ἐστι. *Millies dignus eſt interitu, vel, Dignus eſt, qui millies pereat.*

Iſocr. Buſir. εὐθὺς ἂν ἀπολοίμεθα διὰ τὴν ἔνδειαν τῆς καθ' ἡμέραν. *Statim periremus ob victus quotidiani penuriam.*

Demoſth. ἀπολώλασιν οἱ δείλαιοι. *Perierunt infelices.*

*Perierunt ſiti & fame, δίψει φθινύθεσκον ὁμοῦ καὶ νηλέϊ λιμῷ.

*Pereant amici dum vna inimici intereant, ἐρρέτω ὁ φίλος σὺν ἐχθρῷ.

2. διαφθείρειν.

διαφθείρειν

τινά. Perdere aliquem:vt,

Iſocrat. in Plat. Λακεδαιμόνιοι Θηβαίοις χαριζόμενοι, ὑμᾶς τοὺς εὐεργέτας διέφθειραν. *Lacedemonii Thebanis gratificantes, vos bene meritos perdiderunt.*

τοὺς νέους. Iuuenes corrumpere, Plato in Apolog.

τοὺς κριτάς. Iudices largitionibus corrumpere, Demoſth.

τὸ γραμματεῖον (cum accuſatiuo rei) Teſtamentum corrumpere, ſeu literas falſas facere. Iſocr.

In paſſiuo.

Iſocrat. ad Dæmon. ὅταν ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθαρῇ, ταὐτὰ πάσχει τοῖς ἅρμασι τοῖς τοὺς ἡνιόχους ἀποβαλοῦσι. *Cum mens vino corrupta eſt, idem ei accidit, quod curribus qui ſuos aurigas abiecerunt.*

Idem de pace, διακόσιαι πλέουσαι τριήρεις εἰς Αἴγυπτον διεφθάρησαν. *Ducentæ naues in Ægyptum nauigantes, perditæ ſunt, ſeu perierunt.*

ἐξώλη ποιεῖν τινα, Perdere aliquem.

Demoſth. εὔχεσθαι θεοῖς, ἐξώλη ποιεῖν τοῦτον, καὶ γένος, καὶ οἰκίαν. *Deos precari, vt perdant hunc, & genus, & familiam eius.*

Idem. ἐξώλης ἀπολοίμην, εἰ ἐπιορκῶ, Dii me perdant ſi peiero.

ἐξώλης ἀπόλοιο. *Dii te perdant.*

ἐξώλεια
πανωλεθρία
πανώλεια
ἀπώλεια
ὄλεθρος
} Perditio,Exitium, Internecio , Interitus. *Perdition,Perte,Dommage.*

¶ Mœchari. μοιχεύειν, διαφθείρειν.

μοιχεύειν {
Adulterari , Mœchari (neutraliter) Plutarch. & Matth.6. Lucæ 16.
γυναῖκά τινος. [actiue] Alicuius coniugi ſtuprum inferre. Plato.
Lyſias, διαφθείρειν καὶ μοιχεύειν τὰς ἐλευθέρας. *Vitiare & ſtuprare fœminas liberas.*
μετά τινος. Apocalyp.cap.2.

μοιχεύεσθαι
διαφθείρεσθαι
} Stuprari,Vitiari. Plutarch. *Eſtre depucelé.*

¶ Propinqui,Neceſſarij,Cognati.

οἱ προσήκοντες
οἱ τῷ γένει προσήκοντες
οἱ κατὰ γένος προσήκοντες
οἱ ἀναγκαῖοι
οἱ οἰκεῖοι
} Propinqui, Neceſſarij Iſoc. Demoſth. Plutarch. *Parents, Alliez.*

Demoſth. πολλά ἐστιν, ἃ προστάττει νόμος ποιεῖν τοῖς προσήκουσι. *Multa ſunt, quæ lex iubet præſtare cognatis.*

Iſocr. ad Demon. μᾶλλον ἐθαύμαζε τοὺς περὶ αὐτὸν σπουδάζοντας, ἢ τοὺς τῷ γένει προσήκοντας. *Pluris faciebat ſui ſtudioſos & amantes, quam ſanguine iunctos.*

Plutarch. ἦν δέ τι καὶ Λιβύη κατὰ γένος προσήκουσα. *Erat autem Libya aliquo modo ſanguine iunctus.*

Iſoc. in Aeginet. ὅσοι μηδ' ὄνομα συγγενείας ἔχοντες, οἰκειοτέρους σφᾶς αὐτοὺς ἐν ταῖς συμφοραῖς παρέσχον τῶν ἀναγκαίων. *Qui nomen conſanguineorum non habebant familiariores ſe præbuerunt , quàm propinqui.*

προσήκειν {
τινὶ τῷ γένει
τινὶ κατὰ γένος
} Habere cognationem cum aliquo. *Auoir alliance auec quelcun.*
τινὶ πρὸς ἀνδρῶν. A viris cognatum alicuius eſſe. Demoſth.

οἱ π

οἱ τούτων προσήκοντες. Horum propinqui. Plato in Apol. Vbi nota genitiuum.

οἱ οὐδὲν μοι προσήκοντες (cum datiuo) vt,

Iſocr. περὶ ἀνδρῶν ἀγαθῶν μὲν, οὐδὲν δὲ μοι προσηκόντων, πλείω διελέχθην τοῦ μετρίου. *De viris praſtantibus quidem illis, ſeu nulla mihi neceſſitudine iunctis, plura, quam decuit, diſſerui.*

οἱ συγγενεῖς, Cognati, Agnati.

τῷ γένει οἰκεῖον εἶναι { τινός / τινι } Cognationem habere cum aliquo. Demoſt. *Eſtre allié par parentage.*

ἐγγυτέρω εἶναι τινι τῷ γένει vt,

Plato in Apol. ὅσῳ μοι ἐγγυτέρω ἐστὲ γένει. *Quo mihi propinquiores eſtis.*

οἱ ἐγγύτατα / οἱ ἐγγυτάτω } ὄντες τῷ γένει vel κατὰ γένος. Qui proximo gradu contingunt aliquem. Demoſt. *Alliez de bien pres.*

Pro quo dicunt etiam οἱ ἄγχιστα τοῦ γένους ὄντες.

ἡ ἀγχιστεία. Propinquitas. εἶναι τινι οἰκεῖον, οἰκειότερον, οἰκειότατον. εἶναι τινι συγγενῆ. Demoſt.

ὁμομήτριος / ὁμογάστριος } Vterinus frater. *Frere ſorti d'vn meſme ventre. Frere de mere.*

ὁμομητρία ἀδελφή. Vterina ſoror. Demoſt.

γνήσιος ἀδελφός. Germanus frater. Demoſt.

ὁμοπάτριος / ὁμοπάτωρ } Eodem patre genitus, Frater, qui non eſt vterinus. Additur aliquando vox ἀδελφός: *Frere de pere.* vt.

ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος ἀδελφός. Germanus & vterinus frater, ſeu, Ex eodem patre & matre genitus. Demoſth.

συγγένεια, vel ἡ συγγενική. Cognatio, conſanguinitas, Sanguinis coniunctio.

ADIVNCTA.

¶ *Cognatio.*

τὶς τῶν ἐν γένει, Demoſth. propinquus quiſpiam, vel, τῶν κατὰ γένος. Lucian.

τυγχάνει μοι ἐγγύτατα γένους ὤν, Plat. eſt mihi genere propinquiſſimus,

οὐδεὶς ἦν ἄλλος τῷ Κόνωνι γένει ἐγγυτέρω ἐμοῦ, Demoſt. *Il n'auoit point de plus proche parent.*

ἄγχιστα γένους, pro ἐγγύτατα, Lucian. ἐπεὶ γὰρ ἄγχιστα ἦν αὐτῷ γένους.

οἰκεῖος γένει, genere coniunctus.

Demoſt. ἐμοὶ δ' ἐστὶ Δημοφῶν τις οἰκεῖος γένει.

οἱ ἀφ' αἵματος, conſanguinei.

Phil. οὐ τῶν ἀφ' αἵματος ὅσοι πρὸς πατρὸς ἢ μητρὸς ἦσαν, non ulli è conſanguineis tam paternis, quàm maternis.

ὁμόφυλοι κατὰ γένος, genere coniuncti, idem.

οἱ ἀπὸ ἀγχιστείας ἀδελφοί, Chryſ.

οἱ περὶ ἀγχιστείαν αἵματος, Greg. id eſt, οἱ ἀφ' αἵματος.

οἱ κατ' ἀγχιστείαν προσήκοντες, vel, οἱ τοῦ γένους, vel, κατὰ γένος, idem quod οἱ ἀφ' αἵματος, propinqui ac neceſſarij.

κατ' ἐπιγαμίαν προσήκοντες Herod. affinitate iuncti.

κοινωνίαν πρὸς αὐτὸν τὴν ἐξ αἵματος ἔχοντες, Memnon. αὐτῷ κατὰ γένος προσήκοντες. Nepos ex filia dicitur, ὁ ἐκ τῆς θυγατρὸς υἱός. Demoſt.

οὔτε γὰρ ἀπὸ γένους μοι ὤν, Dion. neque enim mihi conſanguineus erat.

Sic Demoſt. οὔτε γένους προσῆκεν ἐμοὶ ἡ ἄνθρωπος οὐδέν, nec me ulla generis neceſſitudine mulier hæc attingebat.

Et rurſum, εἰ καὶ μηδὲν προσήκων ἐτύγχανον Ἀστυφίλῳ, idem etiam ſi nullum mihi propinquitatis ius intercederet cum Aſtyphilo. GALL. *Encores que ie ne luy appartinſſe en rien de parenté.*

οἱ γένους ἀπωτέρω ὄντες, idem. qui remotiori conſanguinitatis gradu ſunt. GALL. *qui ne ſont couſins que de loing.*

ἀπωτέρω τυγχάνουσιν ὄντες, Iſæus.

¶ ἐπιγαμία, Affinitas.

ἐπιγαμίαν ποιεῖσθαι { πρός τινα. Affinitatem iungere cum aliquo. Demoſt. *Prendre alliance auec quelcun.*
ἀλλήλοις. Affinitatem inter ſe contrahere. Dem.

ποιεῖσθαί τινα { γαμβρὸν / κηδεστὴν } Facere aliquem ſibi generum. *Faire quelcun ſon gendre.*

γένος. Natio. Syneſ.

Σύρος τὸ γένος. Syrus natione.

¶ Portare, Vehere, Aduehere, Adferre, Inferre, Perferre.

κομίζειν, Ferre, Adferre.

Plato. ἐξ ἄλλης πόλεως αὐτῇ κομίσουσιν. *Ex alia ciuitate in eam aduehent ſeu importabunt.*

Iſocr. τὴν φιλοσοφίαν πρῶτος εἰς Ἕλληνας ἐκόμισε Πυθαγόρας ὁ Σάμιος. *Philoſophiam primus in Græciam intulit Pythagoras Samius.*

In paſſiuo.

Syneſ. τὰ δυνατὰ πάντα ἢ πεμφθήσεται, ἢ κομισθήσεται. *Omnia quæ poſſunt, aut mittentur, aut ferentur ſeu portabuntur.*

διακομίζειν γράμματα. Literas perferre.

Syneſ. ταύτην τὴν ἐπιστολὴν οἶμαι Πέτρον διακομιεῖν. *Hanc epiſtolam arbitror Petrum perlaturum eſſe.*

βαστάζειν }
φέρειν } τι. Aliquid portare, geſtare, Additur nonnunquam
ὠμιάδειν } præpoſit ἐπὶ, cum genitiuo ὤμων vel νώτου, aut ſimili.

Latine, Humeris vel Dorſo portare. *Porter quelque choſe ſur ſes eſpaules.*

Ariſtot. βαστάζειν γέροντας ἐπὶ τῶν ὤμων.

Demoſth. πεσεῖν εἰκὸς τὸ μεῖζον ἢ καθ' ἑαυτὸν ἀράμενον. *Caſurum eſſe eum Veriſimile eſt, qui onus maius Viribus geſtandum ſuſcipit.*

ἄγειν Ἀθήναζε σῖτον. Aduehere frumentum Athenas. Demoſth.

εἰσκομίζειν, Importare, Inuehere.

ἐκκομίζειν. Exportare, Efferre.

Plutarch. ἐκκομίζεται νεκρός. *Effertur funus, pro quo dicitur & ἐκφέρεται.*

Lycurg. καὶ τὰ ὑπάρχοντα ἐξεκόμισε *Et bona ſua exportauit.*

ἀποκομίζειν, Deportare: vt,

Demoſth. τετρωμένον αὐτὸν, καὶ βαδίζειν οὐ δυνάμενον, ἀπεκόμισα ἐπὶ τὸ πλοῖον, φέρων ἐπὶ ὤμων. *Ita Vulneratum eum, Vt ambulare non poſſet, humeris impoſitum ad nauem deportaui.*

¶ ἱππεύειν, Equitare.

Iſocr. κακῶς ἱππεύειν ἐπιστάμενος. *Equitandi imperitus. Verſus prouerbialis,* ἱππεὺς ἱππεύειν ἐδάη, καὶ ἀοιδὸς ἀείδειν. *Eques equitare didicit, & Cantor canere.*

ὀχεῖσθαι.

ὀχεῖσθαι { ἐν ἁμάξῃ
ἐπὶ τῆς ἁμάξης } In curru vehi. Xenoph. & Ariſtoph.
ἐπὶ τῶν ἵππων. Equis vehi vel inuehi. Xenoph.
διὰ τῆς ἀγορᾶς. Per forum equitare vel vehi. Xenoph.

Pacem colere, habere, facere.

εἰρήνην
ἄγειν. In pace viuere. Iſocr. De pace, & alibi.
ἄγειν πρὸς ἄλλους. Pacem habere cum aliis; vt,
Iſoc. ταύτης τῆς βουλῆς ἐπιστατούσης, πρὸς τοὺς ἄλλους ἅπαντας εἰρήνην ἦγον. *Sub hoc ſenatu cum aliis omnibus pacem coluerunt.*
βεβαίαν ἄγειν. Stabilem, firmam pacem habere. Iſocr.

εἰρήνην { ποιεῖν / ποιεῖσθαι / πράττειν } Pacem facere. Iſocr. Demoſt. *Faire la paix.*

εἰρήνην ποιεῖν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. Pacem facere cum hominibus. Iſocr. De pace.

¶ Quieſcere, Quietè viuere.

ἡσυχίαν
ἔχειν. Quieſcere: vt,
Iſocr. De pace. τοὺς Ἕλληνας αὐτονόμους ποιήσαντες ἡσυχίαν εἶχον. *Cùm Græcos libertate donaſſent acquieuerunt.*
ἔχειν πρὸς ἀλλήλους. Inter ſe quietè viuere. Iſocr.
πολλὴν ἔχειν. Valde quietè viuere. Iſocr.

ἡσυχίαν
ἄγειν Idem quod ἡσυχίαν ἔχειν: vt,
Iſocr. κράτιστον εἶναι ἡγησάμην ἡσυχίαν ἄγειν.
πολλὴν ἄγειν. Planè quieſcere. Iſocr.
ἄγειν περὶ τῶν ἄλλων. De aliis rebus nullas turbas mouere. Iſoc. in Hel.

2. ἀναπαύειν.

ἀναπαύειν
τινά. Aliquem facere requieſcere, Refocillare aliquem.
Matth. 11. κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. *Et ego vobis requiem à labore tribuam.*
τινὰ τοῦ ἔργου (cum accuſatiuo & genitiuo rei) Dare alicui relaxationem ab opere. Xenoph.

3. ἀναπαύεσθαι.

ἀναπαύεσθαι
Quieſcere, Requieſcere (ſ. à labore) Xenoph.
Cubare (vt ſomnium capturus) Xenoph.
τῶν πόνων. (cum genitiuo) A laboribus requieſcere. Iſocr.
ἐκ καμάτου μακροῦ. (cum præpoſitione) A labore diuturno ceſſare vel quieſcere. Lucian.

¶ Tutè

❡ Tutò eſſe, Tutò vel ſecurè viuere, Tutò aliquò venire.

ἐν ἀσφαλείᾳ
μετὰ ἀσφαλείας } εἶναι. In tuto eſſe, Tutò eſſe. Iſocr. *Eſtre en ſeurté,*

Idem ad Philipp. αἱ πολιτεῖαι μετὰ πλείονος ἀσφαλείας εἰσί. *Reſpublicæ nunc tutiores ſunt.*

μετὰ πολλῆς ἀσφαλείας τὴν πόλιν οἰκεῖν. Tutiſſimè ciuitatem incolere. Iſoc. De pace. Pro quo aliàs dicit, ἀσφαλῶς vel ἀδεῶς τὴν πόλιν οἰκεῖν.

καθιστάναι τινὰ εἰς ἀσφάλειαν. Collocare aliquem in tuto, Aliquem ſecurum reddere. Iſoc.

ἀσφάλειαν
ἄδειαν } διδόναι τινὶ, τοῦ μὴ παθεῖν τι δεινόν. Cautionem dare, Securum & tutum aliquem reddere, ne quid mali pati cogatur.

Significat etiam ἀσφάλειαν, vel, ἄδειαν δοῦναι. Saluum conductum dare. Et ἀσφάλεια Fides publica. Plutarch. *Donner ſauf conduict.*

ἀσφαλῶς {
ἔχειν. In tutò eſſe. Iſocr.
κτᾶσθαί τι. Tutò poſſidere aliquid. Demoſth.
ἔχειν πρὸς τὰ ἀφροδίσια. Tutum eſſe à Venere. Xenoph. Pæd. 4.

ἀσφαλέστατα {
σωθῆναι. Cum minimo periculo euadere. Demoſt. *Eſchapper ſans grand danger.*
ἀμύνασθαί τινα. Tutiſſimè vlciſci aliquem. Idem.

ἀσφαλὴς τόπος. Tutus vel ſecurus locus.

Epictet. ἀσφαλὴς πᾶς τόπος τῷ ζῶντι μετὰ δικαιοσύνης. *Quiuis locus tutus eſt homini qui iuſtè viuit.*

ἐν ἀσφαλεῖ τόπῳ διάγειν. In tuto loco viuere. Xenoph.

ἐν ἀσφαλεῖ εἶναι [diſſimulato datiuo τόπῳ] vt,

Xenoph. ἐν ἀσφαλεῖ εἰσὶ τοῦ μὴ παθεῖν, *Tuti ſunt ab omni periculo. nec metuunt fore vt ſibi aduerſi quid accidat.*

οὐκ ἀσφαλὲς λέγειν τὰ τοιαῦτα. Non tutum eſt talia dicere. Demoſthenes.

οὐκ ἔστ' ἀσφαλὲς τὴν αὐτὴν ὁδὸν βαδίζειν. Non tutum eſt eadem via ire. Idem.

τῇ πόλει μὲν ἀσφαλὲς τὸ τὰ αὑτῆς πράττειν, σοὶ δὲ ἐπικίνδυνον. Reipubl. quidem tutum eſt ſuum agere negotium, tibi verò periculoſum. Vbi nota ἀσφαλὲς & ἐπικίνδυνον ſibi ἀντικεῖσθαι. Demoſthenes.

κτᾶσθαι

ſeruare, quam acquirere: Vel Vt Latinus Poeta reddidit,
Non minor eſt Virtus, quàm quærere, parta tueri.

φίλους. Amicos ſibi comparare. Diog. Laert.

εὔνοιαν παρά τινος. Sibi alicuius beneuolentiam comparare. Iſocr.

δόξαν ἔκ τινος: vt,

Demoſth. ἐξ ὧν δόξαν καὶ εὔνοιαν παρὰ πάντων ἐκτήσασθε. *Quibus rebus gloriam & beneuolentiam apud omnes homines conſecuti eſtis.*

ἑτοιμάζειν, Parare, Expedire.

Matth. 22. ἰδοὺ τὸ ἄριστόν μου ἡτοίμασα. *Ecce prandium meum paraui.*

Luc. cap. 22. πορευθέντες ἑτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα. *Euntes parate nobis paſcha.*

ἕτοιμος.

ἕτοιμος

σοι ὑπάρχει. Eſt tibi promptus, paratus: vt,

Iſocr. ad Philipp. ὑπάρχουσι δέ σοι Θετταλοὶ καὶ Θηβαῖοι ἕτοιμοι. *Sunt tibi prompti & parati Theſſali & Thebani.*

σοι ὑπάρχουσι συμπολεμεῖν: vt,

Iſocr. ad Philipp. ὑπάρχουσί σοι πάντες ἕτοιμοι συμπολεμεῖν. *Sunt omnes parati, Vt te bello iuuent, Vt Vnà tecum bellum contra hoſtes gerant.*

ἐστὶν ὁτιοῦν πάσχειν. Quiduis pati paratus eſt. Iſocr.

λέγειν. Paratus ad dicendum. Demoſth.

ἐστι ποιεῖσθαι ἀνοχάς Paratus eſt facere inducias. Demoſth.

πρόθυμος, Paratus, Promptus.

πρόθυμός εἰμι
- πρὸς τοῦτο. Ad hoc promptus & exercitatus ſum. Ariſtoph.
- εὖ ποιεῖν ὑμᾶς. Paratiſſimus ſum ad bene de vobis merendum. Demoſth. *Ie ſuis preſt a Vous faire du bien.*

πρόθυμον εἶναι ποιεῖν, ὅ,τι δύνηταί τις ἀγαθόν. *Paratum eſſe ad bene de aliquo merendum. Demoſt.*

προθυμότερος ὢν πρός τι. *Auidius amplectens aliquid. Idem.*

πρόχειρος. Promptus, Ad manum paratus: ſicut ἕτοιμος, εὐτρεπὴς τυκτὸς, κατεσκευασμένος, παρεσκευασμένος.

Demoſth. πρόχειρος λόγος ἐστί. *Oratio eſt in promptu.*

Idem, πρόχειρα εἰπεῖν, ἃ ῥᾴδιόν ἐστι διελθεῖν. *Quæ in promptu ſunt, & explicari facilè poſſunt dicere.*

προκεχειρισμένα καὶ ἕτοιμα ἀγαθά. Prompta & expedita beneficia Demoſth.

προθύμως
ἑτοίμως
προθυμότατα } κινδυνεύειν, ἢ πράττειν τι. Promptè, paratè, promptiſſimè pericula adire, vel agere aliquid Iſo. Demoſth.

προθύμως ἔχειν πρός τι. Animo prompto eſſe ad aliquam rem, vel, omnino propenſum eſſe, pro quo dicitur etiam, ἑτοίμως ἔχειν πρός τι. Demoſt.

ἀσμένως
ἡδέως
προθύμως } δέχεσθαί τινα. Libenter ſuſcipere aliquem. Demoſth. GALL. *Receuoir courtoiſement quelcun.*

ἡδέως ἐρωτῆσαι. Libenter interrogare. Dem.

Idem, πολλῷ ἥδιον εἰπεῖν, ἢ ἀκούειν τι. Multò libentius dicere, aut audire aliquid.

ἥδιστα ἀκούειν τινός. Libentiſſimè audire aliquem. Idem.

ADIVNCTA.

Paratus.

ἑτοιμάζειν parare. ἕτοιμον εἶναι, paratum eſſe.

τὰ πρὸς πόλεμον ἕτοιμα ποιεῖν, Herod. i. ἑτοιμάζειν.

δεῖπνον εὐτρεπίζει Luc. cœnam inſtruere, epulas apparare.

τὰ τῆς στρατείας εὐτρεπῆ ποιεῖν, Dem. i. τὰ πρὸς πόλεμον εὐτρεπίζειν. τὸν πρὸς βασιλέα πόλεμον σκευάζειν, Herod. ad bellum cum rege gerendum ſeſe comparare.

τὰ πρὸς τὸν πόλεμον παρασκευάζειν, idem.

παρεσκευασμένους ἐφ' ἡμέραν εἶναι πρὸς τὴν ἐνθένδε ἀποδημίαν, Baſil. in ſingulos dies paratos eſſe ad migrandum ex hac vita, vel ſingulis diebus mortem in procinctu habere, vt loquitur Fabius.

ἀπαράσκευος, Imparatus.

Demoſth. ἀπαράσκευοι ἦμεν τὸ παράπαν πρὸς τὸ ἀγωνίζεσθαι. *Omnino imparati eramus ad certamen.*

Idem, ἀπαράσκευον ληφθῆναι ὑπό τινος. *Capi ab aliquo imparatum.*

ἀφύλακτος ἐλήφθη. Incautus captus eſt. Dem.

πρόχειρον ἔχειν τι. In promptu vel in manibus habere aliqui

Plutarch. κἀκεῖνο βιβλίον ὁρῶ σε πρόχειρον ἔχοντα.

Idem, δεῖ πρόχειρον ἔχειν καὶ μνημονεύειν τὸ Σιμωνίδειον. *In memoria habendum eſt illud Simonidis dictum.*

προχείρως ἔχειν πρὸς τὰς εὐεργεσίας. Promptu beneficia. Demoſth. προχειρότατα, Pro ptiſſimo.

[illegible]ῶς ὁρᾶν τι. Videre aliquid i

ὁρμητικὸς, Promptus, Alacris, Paratus, Propenſus, Expeditus, in comparatiuo ὁρμητικώτερος: vt,

Plutarch. τιμὴ μὲν ὁρμητικωτέρους πρὸς τὰ κάλλιστα τῶν ἐπιτηδευμάτων, τιμωρία δὲ ὀκνηροὺς πρὸς τὰ φαῦλα τῶν ἔργων τοὺς νέους ἀπεργάζεται. *Honor ad honeſta ſtudia alacriores, pœna verò ad turpia facta tardiores iuuenes facit.* Vbi obſeruabis ὁρμητικὸς & ὀκνηρὸς inter ſe opponi, vt Alacris & Tardus Latine.

ῥᾴδιος
εὔπορος
εὔκολος
πρόχειρος
} Facilis, Promptus, Expeditus. GALL. *Prompt, appareillé.*

Iſocr. ῥᾴδιον, καὶ πόνος οὐδεὶς πρόσεστι τῷ πράγματι. *Facilè eſt, & laboris expers negotium.*

Demoſt. ῥᾳδίαν εἶναι συλλογήν.

Demoſth. οὐκ εὔπορόν ἐστιν, ὅ,τι δεῖ συμβουλεῦσαι. *Non in promptu eſt conſilium.*

Idem, εὔξασθαι μὲν ῥᾴδιον, ἑλέσθαι δὲ οὐκέθ᾽ ὁμοίως εὔπορον. *Optare quidem facilè eſt, eligere verò non æquè facilè & promptum.*

Iſocr. ἐβουλόμην ἂν ὅπερ πρόχειρόν ἐστιν, ἐπαινέσαι τὴν ἀρετήν. *Vellem autem, quod facile eſt, laudare virtutem.*

Idem ἵνα δὲ μὴ δοκῶ τὸ προχειρότατον ποιεῖν. *Sed ne illud, quod omnium facillimum eſt, videor facere.*

Demoſth. ῥᾷον τοῦτό ἐστι καὶ ἀσφαλέστερον. *Facilius hoc eſt & tutius.*

Idem, ἀντὶ τῶν ῥᾴστων καὶ ἡδίστων τὰ βέλτιστα καὶ σώζοντα προαιρετέον. *Pro facillimis & iucundiſſimis optima & ſalutaria eligenda ſunt.*

Idem εὐπορώτερον ἂν δίκην ἐδώκει Φιλίππου τότε, ἢ νυνί. *Facilius fuiſſet, pœnas tum à Philippo ſumere, quàm nunc.*

ῥᾳδίως, Facile. ῥᾳδίως ἐπικρατεῖν τῶν ἐχθρῶν. *Facilè vincere hoſtes. Iſocr.*

ῥᾷον
εὐπορώτερον
} Facilius. *Plus facile, Plus aiſe.*

δύσκολον
δυσχερὲς
χαλεπόν
} Difficile. *Difficile, Ma*

Plutarch. ἐρω … ἑαυτὸν γνῶναι· τί δὲ εὔκολον,
τῷ ἄλλῳ … ὑποτίθε … id eſſet difficile, Seipſum,
inquit, … onere.
Id … σιεν, ἔφη, μεταβολὴν ἐγκαρτερεῖν
D … e, *inquit, fortiter mutatio-*

Demoſth. δυσκόλου δ' ὄντος φύσει καὶ χαλεποῦ τοῦ βουλεύεσθαι, ἔτι πολλῷ χαλεπώτερον ὑμεῖς ἐκεῖνο πεποιήκατε. *Cum ſuapte natura ardua & difficilis res ſit conſultatio, vos multò difficiliorem eam effeciſtis.*

χαλεπώτατον καὶ σπανιώτατον εἶναί τι. *Difficillimum & rariſſimum eſſe aliquid. Iſocr.*

ἔργον ἐστί. Difficile eſt, laborioſum eſt.

Xenoph. ἔργον ἐστί, νυκτὸς λῦσαι ἵππους. *Hic* ἐστί *diſſimulatum ſt.*

ADIVNCTA.

¶ *Facilitas.*

τὰ μὲν οὖν πρὸς τὴν πόλιν οὐ χαλεπῶς διεπράξαντο, καὶ γὰρ οὐδὲ παντελῶς ἦν ἐργώδη. Plat. in epiſt. negotia, quæ ipſis cum ciuitate noſtra erant, haud magno labore confecerunt, neque enim admodum ardua erant.

οὐ πολλοῦ δεήσει τοῦ πόνου, idem. haud magno labore opus erit.

παιδιὰν ἡγεῖσθαι. Græci dicunt, cùm aliquid eiuſmodi ſignificare volunt vt nihil difficultatis habeat. Ariſt. ἀπειρηκότων ἡμῶν, Λακεδαιμόνιοι παιδιὰν τὰ λοιπὰ ἡγεῖσαν, id eſt, ἐν παιδιᾶς μέρει ἔθεντο, cùm nos animi fracti eſſemus, Lacedæmonij reliqua pro ludo duxerunt.

πέπρακται τὸ πᾶν εὐμαρῶς, idem. res tota facilè peracta eſt.

οὐ τῶν ῥᾳδίων, καὶ τῶν εὐμεταχειρίστων οὖσαν τὴν τέχνην, idem. artem non ita facilem ac procliuem, quæque paruo negotio tractari poſſit.

ἀπόνως, καὶ χωρὶς πραγματείας, Phil. citra laborem ac negotium.

κατὰ πολλὴν ἰσχύος περιουσίας ὑπάγεσθαι. idem. facillimè ſubiugare. Sic Grego. ἐκ περιουσίας, vel, πολλῷ τῷ περιόντι κρατεῖν. GALL. *ſurmonter tout à l'aiſe, ſans grande reſiſtance.*

σώζειν εὐπετῶς ὅταν βούλωνται, Xenoph. id eſt, ῥᾳδίως.

Obiicere, Probri loco obiicere, Exprobrare.

προφέρειν.

τινί τι. Exprobrare vel obiicere alicui aliquid: vt,
Iſocr. in Paneg. τὸν Μηλίων ἀνδραποδισμὸν ἐν τούτοις τοῖς λόγοις ἡμῖν προφέρουσι. *Meliorum excidium nobis obijciunt in his orationibus.*
τινί τι ὡς ὄνειδος: vt,

Demoſth. in Midian. πῶς ἐστι δίκαιον, τοὔνομα μὲν τὸ τῶν ἱερέων ὡς ὄνειδος προφέρειν ἐμοί, *An decet, nomen ſacerdotum, probri loco mihi obiicere?*

2. ¶ ὀνειδίζειν τινί τι.

Iſocra. ad Demon. μηδενὶ συμφορὰν ὀνειδίσῃς· κοινὴ γὰρ ἡ τύχη, καὶ τὸ μέλλον ἀόρατον. *Nemini calamitatem tanquam probrum obiicias: Communis enim fortuna eſt & quid futurum ſit, nemo præuidere poteſt.*

Idem De iugo, πολλάκις μὲν ἐμοὶ τὴν φυγὴν τοῦ πατρὸς ὀνειδίζει. *Sæpe mihi fugam patris obiicit.*

Plutarh. ὀνειδίζων τῷ μὲν ὅτι πηρὸς, τῷ δὲ, ὅτι μάγειρος ἦν. *Exprobrans illi quod cæcus, huic vero quod coquus eſſet.*

In paſſiuo.

3. ὀνειδίζεσθαι.

ὀνειδίζεσθαι

ὑπό τινος ἐπὶ τῷ γονέων ἀσήμων εἶναι. Obiici alicui, quod obſcuris parentibus ſit. Plutarch.

Idem. Αἴσωπος ὀνειδισθεὶς ὑπό τινος ἐπὶ τῷ χαλεπὴν ἔχειν τὴν ὄψιν, ἔφη, οὐκ εἰς τὸ εἶδος, ἀλλ' εἰς τὸν νοῦν προσέχειν δεῖ. *Cum Æſopo à quodam exprobratum eſſet, quòd turpi eſſet facie, Non inquit formam, ſed mentem attendere & intueri decet.*

ὅτι πονηροῖς συνδιατρίβει: vt,

Plutarch. in Apoph. Δημοσθένης ὀνειδιζόμενος ὅτι πονηροῖς συνδιατρίβει, ἐκεῖνος, ἔφη, ἄριστός ἐστιν ἰατρὸς ὃς τοὺς ὑπὸ πάντων ἀπεγνωσμένους ἀναλαμβάνει. *Cum Demoſtheni obiiceretur, quod cum malis conuerſaretur, Ille, inquit optimus medicus eſt, qui derelictos ab omnibus, curandos ſuſcipit.*

ὡς δειλός: vt,

Plutarch. Κλεάνθης ὀνειδιζόμενός ποτε ὡς δειλὸς, διὰ τοῦτο εἶπεν, ὀλίγα ἁμαρτάνω. *Cùm aliquando Cleanthi probro daretur, quod timidus eſſet. At ideo, inquit parum pecco.*

Æſopus, ὁ κάλαμος ὀνειδιζόμενος ὑπὸ τῆς ἐλαίας ὡς ἀδύνατος, καὶ ῥᾳδίως ὑποκλινόμενος πᾶσι τοῖς ἀνέμοις. *Cùm calamo ab arundine obiiceretur, quod imbecilla eſſet, & facilè omnibus ventis cederet.*

Plutarh. πᾶσα μὲν ὀνειδιζομένη χάρις, ἐπαχθὴς, καὶ ἄχαρις καὶ οὐκ ἀνεκτή. *Omne beneficium, ſi exprobretur, moleſtum eſt, & gratiam amittit nec ferri poteſt. Hic paſſiuum participium, abſolutè ſeu ſine adiectione ponitur.*

¶ ὄνειδος, Probrum, Dedecus.

εἰς ὄνειδος καταστῆσαί τινα. Probrum & infamiam alicui inferre, dicit Cicero.

Iſocr. ἐξ ὧν εἰς ὀνείδη τὴν πόλιν καταστήσουσι. *Sic* μεγάλα κατὰ τῆς Ῥωμαίων φήμης ὀνείδη. *Populi Romani nominis probra atque dedecora.*

Obiice e pecoribus. παραβάλλειν τοῖς θρέμμασι.

Plato, παρέβαλε τοῖς ἵπποις ἀμβροσίαν. *Obiecit equis ambroſiam.*

Athenæus. παραβληθεὶς ζώοις. *Obiectus beſtiis.*

¶ Poſſe, Valere, Vim habere, Authoritate & gratia valere.

δύναμιν

μεγίστην ἔχειν. Plurimum poſſe, Maximam vim habere. vt,

Iſocrat. μεγίστην ἔχουσι ἐν τῷ βίῳ δύναμιν, πόλεμος καὶ εἰρήνη. *Maximam vim habent in vita bellum & pax.*

τοιαύτην
τοσαύτην
τηλικαύτην } ἔχει, ὥστε, &c. Tantam vim habet, vel habent, vt, &c. Iſocrat.

μεγίστην κτήσασθαι. Magnam vim adipiſci: vt,

Iſocr. οἱ μεγίστην δύναμιν κεκτημένοι, *Potentes, Potentia præditi, Qui potentia valent.*

περιβάλλεσθαι. Potentia circundari, vel muniri: vt,

Iſocrat. ad Philipp. τηλικαύτην δύναμιν περιεβάλετο καὶ πεζὴν καὶ ναυτικήν, ὅσην οὐδεὶς αὐτῶν τῶν πρὸ ἐκείνου γεγενημένων. *Tanta potentia tantiſque copiis terra marique contractis, cinctus erat, quanta nemo illorum omnium, qui ante eum fuerunt. Conſtructio autem hæc* περιβάλλεσθαι δύναμιν, *nota eſt ex Syntaxi De verbis cum accuſatiuo.*

ἰσχύειν.

Poſſe, Valere aliquid, vim habere. Iſocr.

Antiph. οὐδ᾽ ὁ νόμος ἄνευ τοῦ κατηγόρου ἰσχύει. *Neque lex ſine accuſatore vim aliquam habet ſeu valet.*

μεῖζον Plus poſſe & valere: vt,

Demoſth. οὐδεμίαν δεῖ παρασκευὴν ἰσχύειν παρὰ τοῖς δικασταῖς μεῖζον τῶν νόμων καὶ τῶν δικαίων. *Nullus apparatus apud iudices plus valere debet quam leges & iuſtitia.*

ἔλαττον παρά τινι. Minus valere apud aliquem: vt,

Demoſth. οὕτως ἔλαττον παρά τισι τὸ δίκαιον ἰσχύει τῆς πονηρίας. *Adeo minus valet apud quoſdam iuſtitia, quam audacia.*

ἰσχύειν

πλέον παρά τινι τὸ ἔλεος τῆς ὑπὲρ τοῦ δήμου σωτηρίας. Plus apud aliquem

quem valere miſericordiam, quam populi ſalutem. Demoſth.

πλεῖστον παρά τινι. Plurimum apud aliquem valere:vt,

Plutar. Δημητρίου τοῦ ἀπελευθέρου πλεῖστον ἰσχύσαντος παρ᾽ αὐτῷ. *Demetrius libertus cùm plurimum apud eum gratia & autoritate valeret.*

μᾶλλον. Plus poſſe, plus valere:vt,

Demoſth. ἰσχύει πολλάκις μᾶλλον τῆς ἀληθείας ἡ διαβολή. *Sæpè plus poteſt calumnia, quam veritas.*

μᾶλλον παρά τινι Plus apud aliquem valere:vt,

Iſoc. ἴδοιμεν παρ᾽ αὐτοῖς τὰς ἰσότητας μᾶλλον, ἢ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἰσχυούσας. *Videre poſſumus apud illos æquitatem plus valere, quam apud alios.*

τι (cum accuſatiuo) Aliquid poſſe vel valere:vt,

Chryſoſt. ὅπερ οὐκ ἴσχυσε φόβος, τοῦτο δεήσεις ἴσχυσαν, *Quod non potuit metus, id potuerunt preces.*

ἄξιον λόγου. Alicuius momenti, Dignum ſermone:vt,

Demoſth. οὐδὲν ἀπολωλεκὼς ἄξιον λόγου. *Qui nihil amiſit, quod alicuius momenti ſit.*

¶ Momentum, ῥοπή.

ῥοπὴν

ἔχειν εἴς τι.

Ariſtot. μεγάλην ἂν ἔχοι ῥοπὴν εἰς πίστιν. *Multum in eo momenti ad fidem faciendam poſitum eſſe poſſet.*

ἔχειν πρὸς τὸν βίον καὶ πρὸς τὴν ἀρετήν.

Ariſtot. πρὸς τὸν βίον ἡ γνῶσις αὐτοῦ μεγάλην ἔχει ῥοπήν. *Ad vitam cognitio eius momentum magnum, ſeu multum momenti habet.*

φέρειν τινί.

Demoſth. ὅπερ οὐ μικρὰν ὑμῖν ῥοπὴν οἴσειν ἐλπίζω. *Quod vobis non parum adiumenti illaturum eſſe ſpero.* συμβάλλεσθαι πρός τι.

Plutarch. καὶ ταῦτα πρὸς ἀρετῆς κτῆσιν συμβάλλεται ῥοπὴν οὐκ ἐλαχίστην. *Et hæc ad comparandam ſeu conſequendam virtutem non minimum adferunt momenti.*

ποιεῖν τῆς ζωῆς.

Ariſtot. δῆλον ὡς οὐ ποιεῖ ῥοπὴν τῆς ζωῆς. *Perſpicuum eſt, eas res nullum momentum adferre ad vitam.*

Huc pertinet phraſis Iſocratis: οὐκ ἐλάχιστον μέρος συμβάλλεσθαι πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν. Non minimam partem, hoc eſt, non parum momenti adferre ad felicitatem.

ῥοπὴ χρόνου. Momentum temporis, vel Articulus.

ἐν μιᾷ καιροῦ ῥοπῇ, Momento vel puncto temporis. ἐν ἀκαρεῖ, ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου, ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ, ἐν βραχεῖ χρόνῳ, ἐν βραχείᾳ ὥρᾳ.

Significat & ἰσχύειν valere, ea ſignificatione qua de pretio dicitur.

Polyb. de aulicis loquens. ἐκεῖνοι γὰρ κατὰ τὴν τοῦ ψηφίζοντος βούλησιν ἄρτι χαλκοῦν καὶ παραυτίκα τάλαντον ἰσχύουσιν. *Illi enim pro ſupputantis arbitrio modo æreo, mox talento valent.*

¶ Præeſſe hominibus, rebus, negotiis. Vide ſuprà, Adminiſtrare.

ἐπιστατεῖν.

ἐπιστατεῖν

τῶν πραγμάτων. Negotiis præeſſe: vt,

Iſocr. οἱ ἐπιστατοῦντες τῶν πραγμάτων. *Qui negotiis præſunt.*

Idem in Panath. Σπαρτιᾶται μὲν ἔτη δέκα μόλις ἐπεστάτησαν αὐτῶν. *Spartani vix decem annos præfuerunt ipſis.*

καλῶς τῶν πραγμάτων, Bene rebus præeſſe. Iſoc.

τῶν λαῶν. (cum genitiuo perſonæ) populis præeſſe.

Athenæus, τῶν λαῶν δοκεῖ σκληρῶς ἐπιστατηκέναι. *Videtur populo duriter præfuiſſe.*

τοῖς ἔργοις. [cum datiuo] Laboribus præeſſe. Euſtath.

πᾶσι τοῖς τεχνίταις. Omnibus artificibus præeſſe. Plutarch. in Pericle.

Iſocr. ad Philipp. σοῦ μὲν ἐπιστατοῦντος ταῖς διαλλαγαῖς. *Cùm tu reconciliationibus præeſſes.*

2. προεστάναι.

προεστάναι

τοῦ δήμου, Populo præeſſe. Dem.

τῶν πραγμάτων. Rebus & negotiis præeſſe: vt,

Iſocr. ὅσοι τῶν θείων πραγμάτων προεστήκασιν, οἱ δὲ τοιοῦτοι πλεῖστα τὸν ἀνθρώπων βίον ὠφελοῦσι. *Qui rebus ſacris præſunt, hi demum vitæ humanæ plurimum proſunt.*

κακῶς τῶν πραγμάτων Malè negotiis præeſſe. Iſocr.

Idem, οὕτω κακῶς προύστησαν τῶν πραγμάτων, ὥστε, &c. *Tam malè præfuerunt negotiis, vt, &c.*

Præficere.

3. ἐφιστάναι.

τοῖς πράγμασι τὸν φρονιμώτατον. Sapientiſſimum rebus gerendis præficere. Plut.

Iſocr.

ἐφιστάναι

Iſocr. ad Nicocl. τοιούτους ἐφίστη τοῖς πράγμασι τοῖς μὴ διὰ σοῦ γινομένοις. *Tales præfice rebus, quæ per te adminiſtrari non poſſunt.*

τινὶ παιδαγωγόν. Præficere alicui pædagogum.

Plutarch. ἐπίστησε τούτῳ παιδαγωγόν. *Præfecit huic pædagogum.* οἱ ἐφεστηκότες τοῖς πράγμασι. *Qui negotiis præfecti ſunt. Dem.*

ἐφιστάναι κύνα φαῦλον ἐπὶ ποίμνιον: vt,

Dem. κύνα μὲν ἐπὶ ποίμνιον ἀγεννῆ καὶ φαῦλον οὐδ᾽ ἂν εἷς ἐπιστήσει φυλάττειν. *Canem quidem degenerem & ignauum, cuſtodem nemo ouili præfecerit.*

4. καθιστάναι.

καθιστάναι

τινὰ ἐπὶ τὰ μέγιστα. Aliquem maximarum rerum gubernationi præficere, ſeu ſuper magna conſtituere.

Iſocr. De pace. τὸν πλείστους διαφθεῖραι τῶν πολιτῶν δυνηθέντα, ἐπὶ τὰ μέγιστα καθίσταμεν. *Maximarum rerum gubernationi præficimus eum, qui plurimos perdere poteſt. Aliàs dicit,* ἐφιστάναι τινὰ ἐπὶ τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων.

τινὰ ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, (cum genitiuo) Conſtituere aliquē ſuper famulitium ſuum. Luc. cap. 12.

τινὰ κύριον τῶν κοινῶν ἁπάντων. Conſtituere aliquem dominum bonorum communium. Iſoc.

τινὰ ἐπὶ ταῖς ἱερωσύναις. Præficere aliquem ſacris. Iſoc.

προϊστάναι στρατηγόν: vt,

Demoſth. Concion. exord. εἰ μὴ στρατηγόν τινα τοῦ πολέμου, νοῦν ἔχοντα, προστήσεσθε, παραναλώσετε ὑμῖν ταῦτα, ὅσα ἂν δαπανήσητε. *Niſi ducem aliquem prudentem bello præfeceritis, omnes impenſæ vobis peribunt.*

μεγάλης προεστὼς πόλεως. Qui magnæ ciuitati præfectus fuit. Plato in epiſt.

μεγίστων πραγμάτων προστάς. *Maximorum negotiorum adminiſtrationi præfectus. Idem.*

5. ἡγεῖσθαι.

ἡγεῖσθαι

Præeſſe, Gubernare (abſolutè) Dem.

τῆς πόλεως. Ciuitati præeſſe. Xen.

ἀνθρώπων. *Demoſth.*

οὐδένα στρατιώτην ἀπώλεσεν ἡγούμενος ὑμῶν. *Nullum militem amiſit, dum veſter dux fuit.*

προστατεῖν, Præeſſe [ſine caſu] vt,

Plato, κακῶν οἰνοχόων προστατούντων.

προστατεῖν τῆς πόλεως, οἴκου, στρατεύματος. *Præeſſe ciuitati, domui, exercitui. Xenoph. Idem & verbi* προστατεύειν *vſus eſt.*

οἰκεῖος γένει, genere coniunctus.

Demoſt. ἐμοὶ δ' ἐστὶ Δημοσθένης οἰκεῖος γένει.

οἱ ἀφ' αἵματος, conſanguinei.

Phil. οὐ τῶν ἀφ' αἵματος ἴσοι πρὸς πατρὸς ἢ μητρὸς ἦσαν, nonulli è conſanguineis tam paternis, quàm maternis.

ὠκειωμένοι κατὰ γένος, genere coniuncti, idem.

οἱ ὑπὸ ἀγχιστείας ἡνωμένοι, Chryſ.

οἱ περὶ ἀγχιστείαν αἵματος, Greg. id eſt, οἱ ἀφ' αἵματος.

οἱ κατ' ἀγχιστείαν προσήκοντες, vel, οἱ τοῦ γένους, vel, κατὰ γένος, idem quod οἱ ἀφ' αἵματος, propinqui ac neceſſarij.

κατ' ἐπιγαμίαν προσήκοντες Herod. affinitate iuncti.

κοινωνίαν πρὸς αὐτὸν τὴν ἐξ αἵματος ἔχοντες, Memnon. αὐτῷ κατὰ γένος προσήκοντες. Nepos ex filia dicitur, ὁ ἐκ τῆς θυγατρὸς υἱός. Demoſt.

οὔτε γὰρ ἀπὸ γένους μοι ὤν, Dion. neque enim mihi conſanguineus erat.

Sic Demoſt. οὔτε γένους προσῆκεν ἐμοὶ ἡ ἄνθρωπος οὐδέν, nec me ulla generis neceſſitudine mulier hæc attingebat.

Et rurſum, εἰ καὶ μηδὲν προσήκων ἐτύγχανον Ἀστυφίλῳ, idem. etiam ſi nullum mihi propinquitatis ius intercederet cum Aſtyphilo. GALL. *Encores que ie ne luy appartinſſe en rien de parenté.*

οἱ γένους ἀπωτέρω ὄντες, idem. qui remotiori conſanguinitatis gradu ſunt. GALL *qui ne ſont couſins que de loing.*

ἀπωτέρω τυγχάνουσιν ὄντες, Iſæus.

¶ ἐπιγαμία, Affinitas.

ἐπιγαμίαν ποιεῖσθαι πρός τινα. Affinitatem iungere cum aliquo. Demoſt. *Prendre alliance auec quelcun.*
ἐπιγαμίαν ποιεῖσθαι ἀλλήλοις. Affinitatem inter ſe contrahere. Dem.

ποιεῖσθαί τινα γαμβρὸν / κηδεστὴν Facere aliquem ſibi generum. *Faire quelcun ſon gendre.*

γένος. Natio. Syneſ.
Σύρος τὸ γένος. Syrus natione.

¶ Portare, Vehere, Aduehere, Adferre, Inferre, Perferre.

κομίζειν, Ferre, Adferre.

Plato. ἐξ ἄλλης πόλεως αὐτῇ κομίσουσι. Ex alia ciuitate in eam aduehent ſeu importabunt.

Iſocr. τὴν φιλοσοφίαν πρῶτος εἰς Ἕλληνας ἐκόμισε Πυθαγόρας ὁ Σάμιος. *Philoſophiam primus in Græciam intulit Pythagoras Samius.*

In paſſiuo.

Syneſ. τὰ δυνατὰ πάντα ἢ πεμφθήσεται, ἢ κομισθήσεται. *Omnia quæ poſſunt, aut mittentur, aut ferentur ſeu portabuntur.*

διακομίζειν γράμματα. Literas perferre.

Syneſ. ταύτην τὴν ἐπιστολὴν οἶμαι Πέτρον διακομίσειν. *Hanc epiſtolam arbitror Petrum perlaturum eſſe.*

βαστάζειν
φέρειν } τι. Aliquid portare, geſtare. Additur nonnunquam
αἴρεσθαι præpoſit. ἐπὶ, cum genitiuo ὤμων vel νώτου, aut ſimili. Latine, Humeris vel Dorſo portare. *Porter quelque choſe ſur ſes eſpaules.*

Ariſtot. βαστάζειν γέροντας ἐπὶ τῶν ὤμων.

Demoſth. πταίειν εἰκὸς τὸν μεῖζον, ἢ καθ' ἑαυτὸν, ἀράμενον. *Caſurum eſſe eum verisimile eſt, qui onus maius viribus geſtandum ſuſcipit.*

ἄγειν Ἀθήναζε σῖτον. Aduehere frumentum Athenas. Demoſth.

εἰσκομίζειν, Importare, Inuehere.

ἐκκομίζειν. Exportare, Efferre.

Plutarch. ἐκκομίζεται νεκρός. *Effertur funus, pro quo dicitur & ἐκφέρεται.*

Lycurg. καὶ τὰ ὑπάρχοντα ἐξεκόμισε. *Et bona ſua exportauit.*

ἀποκομίζειν, Deportare: vt,

Demoſth. τετρωμένον αὐτὸν, καὶ βαδίζειν οὐ δυνάμενον, ἀράμενος ἐπὶ τὸ πλοῖον, φέρων ἐπὶ ὤμων. *Ita vulneratum eum, vt ambulare non poſſet, humeris impoſitum ad nauem deportaui.*

ἱππεύειν, Equitare.

Iſocr. κακῶς ἱππεύειν ἐπιστάμενος. *Equitandi imperitus. Verſus prouerbialis,* ἱππεὺς ἱππεύειν οἶδεν, καὶ ᾠδὸς ᾄδειν. *Eques equitare didicit, & Cantor canere.*

ὀχεῖσθαι.

ὀχεῖσθαι { ἐν ἁμάξῃ
ἐπὶ τῆς ἁμάξης } In curru vehi. Xenoph. & Ariſtoph.
ἐπὶ τῶν ἵππων. Equis vehi vel inuehi. Xenoph.
διὰ τῆς ἀγορᾶς. Per forum equitare vel vehi. Xenoph.

Pacem colere, habere, facere.

εἰρήνην
- ἄγειν. In pace viuere. Iſocr. De pace, & alibi.
- ἄγειν πρὸς ἄλλους. Pacem habere cum aliis: vt,
  Iſoc. ταύτης τῆς βουλῆς προεστώσης, πρὸς τοὺς ἄλλους ἅπαντας εἰρήνην ἦγον. *Sub hoc ſenatu cum aliis omnibus pacem coluerunt.*
- βεβαίαν ἄγειν. Stabilem, firmam pacem habere. Iſocr.

εἰρήνην { ποιεῖν / ποιεῖσθαι / πράττειν } Pacem facere. Iſocr. Demoſt. *Faire la paix.*

εἰρήνην ποιεῖν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. Pacem facere cum hominibus. Iſocr. De pace.

¶ Quieſcere, Quietè viuere.

ἡσυχίαν
- ἔχειν. Quieſcere: vt,
  Iſocr. De pace. τοὺς Ἕλληνας αὐτονόμους ποιήσαντες ἡσυχίαν εἶχον. *Cùm Græcos libertate donaſſent acquieuerunt.*
- ἔχειν πρὸς ἀλλήλους. Inter ſe quietè viuere. Iſocr.
- πολλὴν ἔχειν. Valde quietè viuere. Iſocr.

ἡσυχίαν
- ἄγειν Idem quod ἡσυχίαν ἔχειν: vt,
  Iſocr. κράτιστον οὖν ἡγησάμην ἡσυχίαν ἄγειν.
- πολλὴν ἄγειν. Planè quieſcere. Iſocr.
- ἄγειν περὶ τῶν ἄλλων. De aliis rebus nullas turbas mouere. Iſoc. in Hel.

2. ἀναπαύειν.

ἀναπαύειν
- τινά. Aliquem facere requieſcere, Refocillare aliquem.
  Matth. 11. κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. *Et ego vobis requiem à labore tribuam.*
- τινὰ τοῦ ἔργου (cum accuſatiuo & genitiuo rei) Dare alicui relaxationem ab opere. Xenoph.

3. ἀναπαύεσθαι.

ἀναπαύεσθαι
- Quieſcere, Requieſcere (ſ. à labore) Xenoph.
- Cubare (vt ſomnium capturus) Xenoph.
- τῶν πόνων. (cum genitiuo) A laboribus requieſcere. Iſocr.
- ἐκ καμάτου μακροῦ. (cum præpoſitione) A labore diuturno ceſſare vel quieſcere. Lucian.

¶ Tutè

¶ Tutò eſſe, Tutò vel ſecurè viuere, Tutò aliquò venire.

ἐν ἀσφαλείᾳ
μετὰ ἀσφαλείας } εἶναι. In tuto eſſe, Tutò eſſe, Iſocr. *Eſtre en ſeurté,*

Idem ad Philipp. αἱ πολιτεῖαι μετὰ πλείονος ἀσφαλείας εἰσί. *Reſpublicæ nunc tutiores ſunt.*

μετὰ πολλῆς ἀσφαλείας τὴν πόλιν οἰκεῖν. Tutiſſimè ciuitatem incolere. Iſoc. De pace. Pro quo aliàs dicit, ἀσφαλῶς vel ἀδεῶς τὴν πόλιν οἰκεῖν.

καθιστάναι τινὰ εἰς ἀσφάλειαν. Collocare aliquem in tuto, Aliquem ſecurum reddere. Iſoc.

ἀσφάλειαν
ἄδειαν } διδόναι τινὶ, τοῦ μὴ παθεῖν τι δεινόν. Cautionem dare, Securum & tutum aliquem reddere, ne quid mali pati cogatur.

Significat etiam ἀσφάλειαν, vel, ἄδειαν δοῦναι. Saluum conductum dare. Et ἀσφάλεια Fides publica. Plutarch. *Donner ſauf conduict.*

ἀσφαλῶς {
ἔχειν. In tutò eſſe. Iſocr.
κτᾶσθαί τι. Tutò poſſidere aliquid. Demoſth.
ἔχειν πρὸς τὰ ἀφροδίσια. Tutum eſſe à Venere. Xenoph. Pæd. 4.

ἀσφαλέστατα {
σωθῆναι. Cum minimo periculo euadere. Demoſt. *Eſchapper ſans grand danger.*
ἀμύνασθαί τινα Tutiſſimè vlciſci aliquem. Idem.

ἀσφαλὴς τόπος. Tutus vel ſecurus locus.

Epictet. ἀσφαλὴς πᾶς τόπος τῷ ζῶντι μετὰ δικαιοσύνης. *Quiuis locus tutus eſt homini qui iuſtè viuit.*

ἐν ἀσφαλεῖ τόπῳ διάγειν. In tuto loco viuere. Xenoph.

ἐν ἀσφαλεῖ εἶναι [diſſimulato datiuo τόπῳ] vt,

Xenoph. ἐν ἀσφαλεῖ εἰσὶ τοῦ μὴ παθεῖν. *Tuti ſunt ab omni periculo, nec metuunt fore vt ſibi aduerſi quid accidat.*

οὐκ ἀσφαλὲς λέγειν τὰ τοιαῦτα. Non tutum eſt talia dicere. Demoſthenes.

οὐκ ἔστ' ἀσφαλὲς τὴν αὐτὴν ὁδὸν βαδίζειν. Non tutum eſt eadem via ire. Idem.

τῇ πόλει μὲν ἀσφαλὲς τὸ τὰ αὐτῆς πράττειν, σοὶ δὲ ἐπικίνδυνον. Reipubl. quidem tutum eſt ſuum agere negotium, tibi verò periculoſum. Vbi nota ἀσφαλὲς & ἐπικίνδυνον ſibi ἀντικεῖσθαι. Demoſthenes.

κτᾶσθαι {

ſeruare, quam acquirere: vel vt Latinus Poeta reddidit,
Non minor eſt virtus, quàm quærere, parta tueri.

φίλους. Amicos ſibi comparare. Diog. Laert.

εὔνοιαν παρά τινος. Sibi alicuius beneuolentiam comparare. Iſocr.

δόξαν ἔκ τινος: vt,

Demoſth. ἐξ ὧν δόξαν δὲ εὔνοιαν παρὰ πάντων ἐκτήσασθε. *Quibus rebus gloriam & beneuolentiam apud omnes homines conſecuti eſtis.*

ἑτοιμάζειν, Parare, Expedire.

Matth. 22. ἰδοὺ τὸ ἄριστόν μου ἡτοίμασα. *Ecce prandium meum paraui.*

Luc. cap. 22. πορευθέντες ἑτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα. *Euntes parate nobis paſcha.*

ἕτοιμος.

ἕτοιμός ἐστι {

σοι ὑπάρχει. Eſt tibi promptus, paratus: vt,

Iſocr. ad Philipp. ὑπάρχουσι δέ σοι Θετταλοὶ καὶ Θηβαῖοι ἕτοιμοι. *Sunt tibi prompti & parati Theſſali & Thebani.*

σοι ὑπάρχουσι συμπολεμεῖν: vt,

Iſocr. ad Philipp. ὑπάρχουσί σοι πάντες ἕτοιμοι συμπολεμεῖν. *Sunt omnes parati, vt te bello iuuent, vt vnà tecum bellum contra hoſtes gerant.*

ἐστὶν ὁτιοῦν πάσχειν. Quiduis pati paratus eſt. Iſocr.

λέγειν. Paratus ad dicendum. Demoſth.

ἐστὶ ποιήσασθαι σπονδάς. Paratus eſt facere inducias. Demoſth.

πρόθυμος, Paratus, Promptus.

πρόθυμός εἰμι {

πρὸς τοῦτο. Ad hoc promptus & exercitatus ſum. Ariſtoph.

εὖ ποιεῖν ὑμᾶς. Paratiſſimus ſum ad bene de vobis merendum. Demoſth. *Ie ſuis preſt à vous faire du bien.*

πρόθυμον εἶναι ποιεῖν, ὅ,τι δύναιτό τις ἀγαθόν. *Paratum eſſe ad bene de aliquo merendum. Demoſt.*

προθυμότερος ὢν πρός τι. *Auidius amplectens aliquid. Idem.*

πρόχειρος. Promptus, Ad manum paratus: ſicut ἕτοιμος, εὐτρεπὴς τυκτός, κατεσκευασμένος, παρεσκευασμένος.

Demoſth. πρόχειρος λόγος ἐστί. *Oratio eſt in promptu.*

Idem. πρόχειρα εἰπεῖν, ἃ ῥᾴδιόν ἐστι διελθεῖν. *Quæ in promptu ſunt, & explicari facilè poſſunt dicere.*

προκεχειρισμένα καὶ ἕτοιμα ἀγαθά. Prompta & expedita beneficia Demoſth.

προθύμως
ἑτοίμως
προθυμότατα } κινδυνεύειν, ἢ πράττειν τι. Promptè, paratè, promptiſſimè pericula adire, vel agere aliquid Iſo. Demoſth.

προθύμως ἔχειν πρός τι. Animo prompto eſſe ad aliquam rem, vel, omnino propenſum eſſe, pro quo dicitur etiam, ἑτοίμως ἔχειν πρός τι. Demoſt.

ἀσμένως
ἡδέως
προθύμως } δέχεσθαί τινα. Libenter ſuſcipere aliquem. Demoſth. GALL. *Receuoir courtoiſement quelcun.*

ἡδέως ἐρωτῆσαι. Libenter interrogare. Dem.

Idem, πολλῷ ἥδιον εἰπεῖν, ἢ ἀκούειν τι. Multò libentius dicere, aut audire aliquid.

ἥδιστα ἀκούειν τινός. Libentiſſimè audire aliquem. Idem.

ADIVNCTA.

Paratus.

ἑτοιμάζειν parare. ἕτοιμον εἶναι, paratum eſſe.

τὰ πρὸς πόλεμον ἕτοιμα ποιεῖν, Herod. i. ἑτοιμάζειν.

δεῖπνον εὐτρεπίζειν Luc. cœnam inſtruere, epulas apparare.

τὰ τῆς στρατείας εὐτρεπῆ ποιεῖν, Dem. i. τὰ πρὸς πόλεμον εὐτρεπίζειν. τὰ πρὸς βασιλέα πόλεμον σκευάζειν, Herod. ad bellum cum rege gerendum ſeſe comparare.

τὰ περὶ τὸν πόλεμον παρασκευάζειν, idem.

παρεσκευασμένους ἐφ' ἡμέραν εἶναι πρὸς τὴν ἐνθένδε ἀποδημίαν, Baſil. in ſingulos dies paratos eſſe ad migrandum ex hac vita, vel ſingulis diebus mortem in procinctu habere, vt loquitur Fabius.

ἀπαράσκευος Imparatus.

Demoſth. ἀπαράσκευοι ἦμεν τὸ παράπαν πρὸς τὸ ἀγωνίζεσθαι. *Omnino imparati eramus ad certamen.*

Idem, ἀπαράσκευον ληφθῆναι ὑπό τινος. *Capi ab aliquo imparatum.*

ἀφύλακτος ἐλήφθη. Incautus captus eſt. Dem.

πρόχειρον ἔχειν τι. In promptu vel in manibus habere aliquid.

Plutarch. κἀκεῖνο βιβλίον ὁρῶ σε πρόχειρον ἔχοντα.

Idem, δεῖ πρόχειρον ἔχειν καὶ μνημονεύειν τὸ Σιμωνίδειον. *In promptu & memoria habendum eſt illud Simonidis dictum.*

προχείρως ἔχειν πρὸς τὰς εὐεργεσίας. Promptum eſſe ad accipienda beneficia. Demoſth. προχειρότατα, promptiſſimè, Animo promptiſſimo.

ἀηδῶς ὁρᾶν τι. Videre aliquid inuitè, ſeu grauatim. Iſocr.

ἑτοιμ

ὁρμητικὸς, Promptus, Alacris, Paratus, Propenſus, Expeditus, in comparatiuo ὁρμητικώτερος: vt.

Plutarch. τιμὴ μὲν ὁρμητικωτέρους πρὸς τὰ κάλλιστα τῶν ἐπιτηδευμάτων, τιμωρία δὲ ὀκνηροὺς πρὸς τὰ φαῦλα τῶν ἔργων τοὺς νέους ἀπεργάζεται. *Honor ad honeſta ſtudia alacriores, pœna vero ad turpia facta tardiores iuuenes facit.* Vbi obſeruabis ὁρμητικὸς & ὀκνηρὸς inter ſe opponi, vt Alacris & Tardus Latine.

ῥᾴδιος
εὔπορος
εὔκολος
πρόχειρος
} Facilis, Promptus, Expeditus. GALL. *Prompt, appareillé.*

Iſocr. ῥᾴδιον, καὶ πόνος οὐδεὶς πρόσεστι τῷ πράγματι. *Facilè eſt, & laboris expers negotium.*

Demoſt. ῥᾳδίαν ἐστὶ συλλογήν.

Demoſth. οὐκ εὔπορόν ἐστιν, ὅ,τι δεῖ συμβουλεῦσαι. *Non in promptu eſt conſilium.*

Idem, εὔξασθαι μὲν ῥᾴδιον, ἑλέσθαι δὲ οὐκέθ᾽ ὁμοίως εὔπορον. *Optare quidem facilè eſt, eligere verò non æquè facilè & promptum.*

Iſocr. ἐβουλόμην αὖ ὅσπερ πρόχειρόν ἐστιν, ἐπαινέσαι τὴν ἀρετήν. *Vellem autem, quod facile eſt, laudare virtutem.*

Idem ἵνα δὲ μὴ δοκῶ τὸ προχειρότατον ποιεῖν. *Sed ne illud, quod omnium facillimum eſt, videor facere.*

Demoſth. ῥᾷον τοῦτό ἐστι καὶ ἀσφαλέστερον. *Facilius hoc eſt & tutius.*

Idem, ἀντὶ τῶν ῥᾴστων καὶ ἡδίστων τὰ βέλτιστα καὶ σώζοντα προαιρετέον. *Pro facillimis & iucundiſſimis optima & ſalutaria eligenda ſunt.*

Idem. εὐπορώτερον ἂν δίκην ἐδώκει Φίλιππος τότε, ἢ νυνί. *Facilius fuiſſet, pœnas tum à Philippo ſumere, quàm nunc.*

ῥᾳδίως, Facile. ῥᾳδίως ἐπικρατεῖν τῶν ἐχθρῶν. *Facilè vincere hoſtes. Iſocr.*

ῥᾷον
εὐπορώτερον
} Facilius. *Plus facile, Plus aiſe.*

δύσκολον
δυσχερὲς
χαλεπόν
} Difficile. *Difficile, Malaisé.*

Plutarch. ἐρωτηθεὶς Θαλῆς τί δύσκολον, ἔφη, τὸ ἑαυτὸν γνῶναι· τί δὲ εὔκολον, τῷ ἄλλῳ ὑποτίθεσθαι. *Thales interrogatus, quid eſſet difficile, Seipſum, inquit, noſſe: Quid facile, Alterum, ait, admonere.*

Idem, Βίας ἐρωτηθεὶς τί δυσχερὲς, τὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον, ἔφη, μεταβολὴν εὐγενῶς ἐνεγκεῖν. *Bias interrogatus, quid eſſet difficile, Ferre, inquit, fortiter mutationem rerum in deterius.*

Demoſth. δυσκόλου δ' ὄντος φύσει καὶ χαλεποῦ τοῦ βουλεύεσθαι, ἔτι πολλῷ χαλεπώτερον ὑμεῖς ἐκεῖνο πεποιήκατε. *Cum ſuapte natura ardua & difficilis res ſit conſultatio, vos multò difficiliorem eam effeciſtis.*

χαλεπώτατον καὶ σπανιώτατον εἶναί τι. *Difficillimum & rariſſimum eſſe aliquid. Iſocr.*

ἔργον ἐστί. Difficile eſt, laborioſum eſt.

Xenoph. ἔργον δὲ, νυκτὸς λῦσαι ἵππους. *Hic* ἐστὶ *diſſimulatum ſt*.

ADIVNCTA.

¶ *Facilitas.*

τὰ μὲν οὖν πρὸς τὴν πόλιν οὐ χαλεπῶς διεπράξαντο, καὶ γὰρ οὐδὲ παντελῶς ἦν ἐργώδη. Plat. in epiſt. negotia, quæ ipſis cum ciuitate noſtra erant, haud magno labore confecerunt, neque enim admodum ardua erant.

οὐ πολλοῦ δεήσει τοῦ πόνου, idem. haud magno labore opus erit.

παιδιὰν ἡγεῖσθαι, Græci dicunt, cùm aliquid eiuſmodi ſignificare volunt vt nihil difficultatis habeat. Ariſt. ἀπειρηκότων ἡμῶν, Λακεδαιμόνιοι παιδιὰν τὰ λοιπὰ ἔκρινον, id eſt, ἐν παιδιᾶς μέρει ἔθεντο, cùm nos animi fracti eſſemus, Lacedæmonij reliqua pro ludo duxerunt.

πέπρακται τὸ πᾶν ἀμοχθῶς, idem. res tota facilè peracta eſt.

οὐ τῶν ῥᾳδίων, καὶ τῶν εὐμεταχειρίστων οὖσαν τὴν τέχνην, idem. artem non ita facilem ac procliuem, quæque paruo negotio tractari poſſit.

ἀπόνως, καὶ χωρὶς πραγματείας, Phil. citra laborem ac negotium.

κατὰ πολλὴν ἰσχύος περιουσίας ὑπάγεσθαι. idem. facillimè ſubiugare. Sic Grego. ἐκ περιουσίας, vel, πολλῷ τῷ περιόντι κρατεῖν. GALL. *ſurmonter tout à l'aiſe, ſans grande reſiſtance.*

σώζειν εὐπετῶς ὅπου βούλωνται, Xenoph. id eſt, ῥᾳδίως.

Obiicere, Probri loco obiicere, Exprobrare.

προφέρειν.

προφέρειν

τινί τι. Exprobrare vel obiicere alicui aliquid: vt,

Iſocr in Paneg. Μηλίων ἀνδραποδισμὸν ἐν τούτοις τοῖς λόγοις ἡμῖν προφέρουσι. *Meliorum excidium nobis obijciunt in his orationibus.*

τινί τι εἰς ὄνειδος: vt,

Demoſth. in Midian. πῶς ἐστὶ δίκαιον, τοὔνομα μὲν τὸ τῶν ἱερέων ὡς ὄνειδος προφέρειν ἐμοί, *An decet, nomen ſacerdotum, probri loco mihi obiicere?*

2. ¶ ὀνειδίζειν τινί τι.

Iſocra. ad Demon. μηδενὶ συμφορὰν ὀνειδίσῃς· κοινὴ γὰρ ἡ τύχη, καὶ τὸ μέλλον ἀόρατον. *Nemini calamitatem tanquam probrum obiicias: Communis enim fortuna eſt & quid futurum ſit, nemo præuidere poteſt.*

Idem De iugo, πολλάκις μὲν ἐμοὶ τὴν φυγὴν τοῦ πατρὸς ὀνειδίζει. *Sæpe mihi fugam patris obiicit.*

Plutarch. ὀνειδίζων τῷ μὲν ὅτι πηρὸς, τῷ δ', ὅτι μάγειρος ἦν. *Exprobrans illi quod cæcus, huic vero quod coquus eſſet.*

In paſſiuo.

3. ὀνειδίζεσθαι.

ὀνειδίζεσθαι

ὑπό τινος ἐπὶ τῷ γονέων ἀσήμων εἶναι. Obiici alicui, quod obſcuris parentibus ſit. Plutarch.

Idem. Αἴσωπος ὀνειδισθεὶς ὑπό τινος ἐπὶ τῷ χαλεπὴν ἔχειν τὴν ὄψιν, ἔφη, οὐκ εἰς τὸ εἶδος, ἀλλ' εἰς τὸν νοῦν προσέχειν δεῖ. *Cum Æſopo à quodam exprobratum eſſet, quod turpi eſſet facie, Non inquit formam, ſed mentem attendere & intueri decet.*

ὅτι πονηροῖς συνδιατρίβει: vt,

Plutarch. in Apoph. Δημοσθένης ὀνειδιζόμενος ὅτι πονηροῖς συνδιατρίβει, ἐκεῖνος, ἔφη, ἄριστός ἐστιν ἰατρὸς ὃς τοὺς ὑπὸ πάντων ἀπεγνωσμένους ἀναλαμβάνει. *Cum Demoſtheni obiiceretur, quod cum malis conuerſaretur, Ille, inquit optimus medicus eſt, qui derelictos ab omnibus, curandos ſuſcipit.*

ὡς δειλός: vt,

Plutarch. Κλεάνθης ὀνειδιζόμενός ποτε ὡς δειλὸς, διὰ τοῦτο εἶπεν, ὀλίγα ἁμαρτάνω. *Cùm aliquando Cleanthi probro daretur, quod timidus eſſet. At ideo, inquit parum pecco.*

Æſopus, τοῦ καλάμου ὀνειδιζομένου ὑπὸ τῆς ἐλαίας καὶ ὡς ἀδυνάτου, καὶ ῥᾳδίως ὑποκλινομένου πᾶσι τοῖς ἀνέμοις. *Cùm calamo ab arundine obiiceretur, quod imbecilla eſſet, & facilè omnibus ventis cederet.*

Plutarh. πᾶσα μὲν ὀνειδιζομένη χάρις ἐπαχθὴς, καὶ ἄχαρις καὶ οὐκ ἀνεκτή. *Omne beneficium, ſi exprobretur, moleſtum eſt, & gratiam amittit nec ferri poteſt. Hic paſſiuum participium, abſolutè ſeu ſine adiectione ponitur.*

εἰς ὄνειδος καταστῆσαί τινα. Probrum & infamiam alicui inferre, dicit Cicero.

Iſocr, ἐξ ὧν εἰς ὄνειδος τὴν πόλιν κατέστησαν. *Sic* μεγάλα κατὰ τῆς Ῥωμαίων φήμης ὀνείδη. *Populi Romani nominis probra atque dedecora.*

Obiicere pecoribus. παραβάλλειν τοῖς θρέμμασι.

Plato, παρέβαλε τοῖς ἵπποις ἀμβροσίαν. *Obiecit equis ambroſiam.*

Athenæus. παραβληθεὶς ζώοις. *Obiectus beſtiis.*

¶ Poſſe, Valere, Vim habere, Authoritate & gratia valere.

δύναμιν

μεγίστην ἔχειν. Plurimum poſſe, Maximam vim habere. vt,

Iſocrat. μεγίστην ἔχουσιν ἐν τῷ βίῳ δύναμιν, πόλεμος καὶ εἰρήνη. *Maximam vim habent in vita bellum & pax.*

τοιαύτην / τοσαύτην / τηλικαύτην } ἔχει, ὥστε, &c. Tantam vim habet, vel habent, vt, &c. Iſocrat.

μεγίστην κτήσασθαι. Magnam vim adipiſci: vt,

Iſocr. οἱ μεγίστην δύναμιν κεκτημένοι, *Potentes, Potentia præditi, Qui potentia valent.*

περιβεβλῆσθαι. Potentia circundari, vel muniri: vt,

Iſocrat. ad Philipp. τηλικαύτην δύναμιν περιεβέβλητο καὶ πεζὴν καὶ ναυτικήν, ὅσην οὐδεὶς ἂν εὑρεθείη τῶν πρὸ ἐκείνου γεγενημένων. *Tanta potentia tantiſque copiis terra marique contractis, cinctus erat, quanta nemo illorum omnium, qui ante eum fuerunt. Conſtructio autem hæc* περιβάλλεσθαι δύναμιν, *nota eſt ex Syntaxi De verbis cum accuſatiuo.*

ἰσχύειν.

ἰσχύειν

Poſſe, Valere aliquid, vim habere. Iſocr.

Antiph. οὐθ' ὁ νόμος ἄνευ τοῦ κατηγόρου ἰσχύει. *Neque lex ſine accuſatore vim aliquam habet ſeu valet.*

μεῖζον Plus poſſe & valere: vt,

Demoſth. οὐδεμίαν δεῖ παρασκευὴν ἰσχύειν παρὰ τοῖς δικασταῖς μεῖζον τῶν νόμων καὶ τῶν δικαίων. *Nullus apparatus apud iudices plus valere debet quam leges & iuſtitia.*

ἔλαττον παρά τινι. Minus valere apud aliquem: vt,

Demoſth. οὕτως ἔλαττον παρά τισι τὸ δίκαιον ἰσχύει τῆς πονηρίας. *Adeo minus valet apud quoſdam iuſtitia, quam audacia.*

πλέον παρά τινι τὸ ἔλεος τῆς ὑπὲρ τῶν [illegible] σωτηρίας. Plus apud aliquem

quem valere miſericordiam, quam populi ſalutem. Demoſth.

πλεῖστον παρά τινι. Plurimum apud aliquem valere:vt,

Plutar. Δημητρίου τοῦ ἀπελευθέρου πλεῖστον ἰσχύοντος παρ' αὐτῷ. *Demetrius libertus cùm plurimum apud eum gratia & autoritate valeret.*

μᾶλλον. Plus poſſe, plus valere:vt,

Demoſth. ἰσχύει πολλάκις μᾶλλον τῆς ἀληθείας ἡ διαβολή. *Sæpè plus poteſt calumnia, quam veritas.*

μᾶλλον παρά τινι Plus apud aliquem valere:vt,

Iſoc. ἴδοιμεν παρ' αὐτοῖς τὰς ἰσότητας μᾶλλον, ἢ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἰσχυούσας. *Videre poſſumus apud illos æquitatem plus valere, quam apud alios.*

τι (cum accuſatiuo) Aliquid poſſe vel valere:vt,

Chryſoſt. ὅπερ οὐκ ἴσχυσε φόβος, τοῦτο δέησις ἴσχυσε, *Quod non potuit metus, id potuerunt preces.*

ἄξιον λόγου. Alicuius momenti, Dignum ſermone:vt,

Demoſth. οὐδὲν ἀπολωλεκὼς ἄξιον λόγου. *Qui nihil amiſit, quod alicuius momenti ſit.*

¶ Momentum, ῥοπή.

ῥοπὴν

ἔχειν εἴς τι.

Ariſtot. μεγάλην ἂν ἔχοι ῥοπὴν εἰς πίστιν. *Multum in eo momenti ad fidem faciendam poſitum eſſe poſſet.*

ἔχειν πρὸς τὸν βίον καὶ πρὸς τὴν ἀρετήν.

Ariſtot. πρὸς τὸν βίον ἡ γνῶσις αὐτῆς μεγάλην ἔχει ῥοπήν. *Ad vitam cognitio eius momentum magnum, ſeu multum momenti habet.*

φέρειν τινί.

Demoſth. ὅπερ οὐ μικρὰν ὑμῖν ῥοπὴν οἴσειν ἐλπίζω. *Quod vobis non parum adiumenti illaturum eſſe ſpero.* συμβάλλεσθαι πρός τι.

Plutarch. καὶ ταῦτα πρὸς ἀρετῆς κτῆσιν συμβάλλεται ῥοπὴν οὐκ ἐλαχίστην. *Et hæc ad comparandam ſeu conſequendam virtutem non minimum adferunt momenti.*

ποιεῖν τῆς ζωῆς.

Ariſtot. δῆλον ὡς οὐ ποιεῖ ῥοπὴν τῆς ζωῆς. *Perſpicuum eſt, eas res nullum momentum adferre ad vitam.*

Huc pertinet phraſis Iſocratis: οὐκ ἐλάχιστον μέρος συμβάλλεσθαι πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν. Non minimam partem, hoc eſt, non parum momenti adferre ad felicitatem.

ῥοπὴ χρόνου. Momentum temporis, vel Articulus.

ἐν μιᾷ καιροῦ ῥοπῇ, Momento vel puncto temporis. ἐν ἀκαριαίῳ, ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου, ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ, ἐν βραχεῖ χρόνῳ, ἐν βραχείᾳ ὥρᾳ.

Significat & ἰσχύειν valere, ea ſignificatione qua de pretio dicitur.

Polyb. de aulicis loquens. ἐκεῖνοι γὰρ κατὰ τὴν τοῦ ψηφίζοντος βούλησιν ἄρτι χαλκοῦν καὶ παραυτίκα τάλαντον ἰσχύουσιν. *Illi enim pro ſupputantis arbitrio modo æreo, mox talento valent.*

¶ Præeſſe hominibus, rebus, negotiis. Vide ſuprà, Adminiſtrare.

ἐπιστατεῖν.

ἐπιστατεῖν

τῶν πραγμάτων. Negotiis præeſſe: vt,

Iſocr. οἱ ἐπιστατοῦντες τῶν πραγμάτων. *Qui negotiis præſunt.*

Idem in Panath. Σπαρτιᾶται μὲν ἔτη δέκα μόλις ἐπεστάτησαν αὐτῶν. *Spartani vix decem annos præfuerunt ipſis.*

καλῶς τῶν πραγμάτων, Bene rebus præeſſe. Iſoc.

τῶν λαῶν. (cum genitiuo perſonæ) populis præeſſe.

Athenæus, τῶν λαῶν δοκεῖ σκληρῶς ἐπιστατηκέναι. *Videtur populo duriter præfuiſſe.*

τοῖς ἔργοις. [cum datiuo] Laboribus præeſſe. Euſtath.

πᾶσι τοῖς τεχνίταις. Omnibus artificibus præeſſe. Plutarch. in Pericle.

Iſocr. ad Philipp. σοῦ μὲν ἐπιστατοῦντος ταῖς διαλλαγαῖς. *Cùm tu reconciliationibus præeſſes.*

2. προεστάναι.

προεστάναι

τοῦ δήμου, Populo præeſſe. Dem.

τῶν πραγμάτων. Rebus & negotiis præeſſe: vt,

Iſocr. ὅσοι τῶν θείων πραγμάτων προεστήκασιν, οἱ δὲ τοιοῦτοι πλεῖστα τὸν ἀνθρώπων βίον ὠφελοῦσι. *Qui rebus ſacris præſunt, hi demum vitæ humanæ plurimum proſunt.*

κακῶς τῶν πραγμάτων Malè negotiis præeſſe. Iſocr.

Idem. οὕτω κακῶς προὔστησαν τῶν πραγμάτων, ὥστε, &c. *Tam malè præfuerunt negotiis, vt, &c.*

Præficere.

3. ἐφιστάναι.

τοῖς πράγμασι τὸν φρονιμώτατον. Sapientiſſimum rebus gerendis præficere. Plut.

ἐφιστάναι *Iſocr. ad Nicocl.* τοιούτοις ἐφίστη τοῖς πράγμασι τοῖς μὴ διὰ σοῦ γινομένοις. *Tales præfice rebus, quæ per te adminiſtrari non poſſunt.*

τινὶ παιδαγωγόν. Præficere alicui pædagogum.

Plutarch. ἐπέστησε τούτῳ παιδαγωγόν. *Præfecit huic pædagogum.* οἱ ἐφεστηκότες τοῖς πράγμασι. *Qui negotiis præfecti ſunt. Dem.*

ἐφιστάναι κύνα φαῦλον ἐπὶ ποίμνιον: vt,

Dem. κύνα μὲν ἐπὶ ποίμνιον ἀγεννῆ καὶ φαῦλον οὐδ' ἂν εἷς ἐπιστήσειε φυλάττειν. *Canem quidem degenerem & ignauum, cuſtodem nemo ouili præfecerit.*

4. καθιστάναι.

καθιστάναι τινὰ ἐπὶ τὰ μέγιστα. Aliquem maximarum rerum gubernationi præficere, ſeu ſuper magna conſtituere.

Iſocr. De pace. τὸν πλείστους διαφθεῖραι τῶν πολιτῶν δυνηθέντα ἐπὶ τὰ μέγιστα καθιστάμεν. *Maximarum rerum gubernationi præficimus eum, qui plurimos perdere poteſt. Alias dicit,* ἐφιστάναι τινὰ ἐπὶ τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων.

τινὰ ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, (cum genitiuo) Conſtituere aliquẽ ſuper famulitium ſuum. Luc. cap. 12.

τινὰ κύριον τῶν κοινῶν ἁπάντων. Conſtituere aliquem dominum bonorum communium. Iſoc.

τινὰ ἐπὶ ταῖς ἱερωσύναις. Præficere aliquem ſacris. Iſoc.

προΐστασθαι στρατηγόν: vt,

Demoſth. Concion. exord. εἰ μὴ στρατηγόν τινα τοῦ πολέμου, νοῦν ἔχοντα, προστήσεσθε, παραπολοῦνται ὑμῖν πάντα, ὅσα ἂν δαπανήσητε. *Niſi ducem aliquem prudentem bello præfeceritis, omnes impenſæ vobis peribunt.*

μεγάλης προεστὼς πόλεως. Qui magnæ ciuitati præfectus fuit. Plato in epiſt.

μεγίστων πραγμάτων προστάς. *Maximorum negotiorum adminiſtrationi præfectus. Idem.*

5. ἡγεῖσθαι.

ἡγεῖσθαι Præeſſe, Gubernare (abſolutè) Dem.
τῆς πόλεως. Ciuitati præeſſe. Xen.
ἀνθρώπων. *Demoſth.*

οὐδένα στρατιώτην ἀπώλεσεν ἡγούμενος ὑμῶν. *Nullum militem amiſit, dum veſter dux fuit.*

προστατεῖν, Præeſſe [ſine caſu] vt,

Plato, καλῶν οἰνοχόων προστατούντων.

προστατεῖν τῆς πόλεως, οἴκου, στρατεύματος. *Præeſſe ciuitati, domui, exercitui. Xenoph. Idem & verbi* προστατεύειν *vſus eſt.*

προεδρεύειν. Præſidere, præſidem eſſe.

Demoſth. οἱ προεδρεύοντες τῆς βουλῆς (*cum genitiuo*) *Præſides Senatus.*

ὁ προεδρεύων } Præſul, Præſes, Antiſtes. GALL. *Preſident, qui preſide.*
πρόεδρος }

ὑφιστάναι Subſtituere. Sufficere in locum alterius.

Xenoph. ὑποστήσας δὲ Κλεαρίδας ταξιάρχας καὶ λοχαγούς.

εἰς ἑαυτοῦ τάξιν καθιστάναι ἕτερον πλουσιώτερον. Loco ſui ſubſtituere locupletiorem. Bud.

6. διαδέχεσθαι.

διαδέχεσθαι { τινά. Succedere alicui. Lucian.
τὴν ἀρχὴν }
τὸν ἄρχοντα } Succedere magiſtratui, Suffici in locum magiſtratus, *Eſtre eſleu en place d'vn autre.*

Sic διαδέχεται τὸν Πατριάρχην. Suffectus eſt in locum Patriarchæ, Dignitatem Patriarchę adeptus eſt.

διάδοχος. Succeſſor.

διάδοχον ἀντί τινος τῶν λειτουργιῶν γίγνεσθαι. *Succeſſorem alicuius fieri in muneribus.*

Præfari. Vide Prædicere.

προδιαλεχθῆναι.

προδιαλεχθῆναι { περί τινος. De aliqua re pręfari: vt,
Iſoc. in Panath. βούλομαι δ' οὖν προδιαλεχθῆναι περί τε ἐμαυτοῦ, καὶ περὶ τῶν οὕτω πρός με διακειμένων. *Volo pauca de me ipſo præfari, & de illis, qui ita erga me affecti ſunt.*
οὐδὲν περί τινος. Nihil pręfari de aliquo. Iſoc. Archid.

2. προειπεῖν.

προειπεῖν { τι. Aliquid pręfari: vt,
Iſocr. τούτου ἕνεκα ταῦτα προεῖπον. *Hæc ideò præfatus ſum.*
Idem, διὰ τὴν καινότητα ἀναγκαῖόν ἐστι προειπεῖν τὰς αἰτίας. *Propter nouitatem neceſſe eſt cauſas præfari.*
μικρὰ περὶ τοῦ λόγου τούτου. Pauca pręfari de oratione hac. Iſocr. ad Philipp.

προειπεῖν
} Præfari aliquid:vt,
φροιμιάζεσθαι

Iſocr. ad Philipp. ἃ μὲν οὖν ἐβουλήθην σοι προειρῆσθαι ταῦτ᾽ ἐστί. *Quæ igitur præfari volui, hæc ſunt.*

Idem in Panegyr. περὶ μὲν οὖν ἰδίων ταῦτά μοι προειρήσθω. *Ac de me quidem hæc præfari volui.*

Ariſtot. Rhet. 3. τί φροιμιάζῃ; *Quid præfaris?*

Idem, ὁ δὲ ὀλίγα φροιμιασάμενος. *Ille autem cùm pauca præfatus eſſet.*

Idem, Eth. 7. καὶ περὶ μὲν ἀκροατοῦ πεφροιμιάσθω τοσαῦτα. *Ac de auditore quidem hæc præmiſſa ſint.*

¶ Conſecrare, Dedicare.

καθιεροῦν vel καθιερῶσαι.

καθιερῶσαι { τι. Aliquid conſeruare:vt,
Plutarch. εὔξατο δὲ καὶ Κάτλος καθιερώσειν τὴν τύχην τῆς ἡμέρας ἐκείνης. *Vouit Catulus ſe conſecraturum fortunam illius diei.*
τῷ Θεῷ μέρος τι. Deo partem aliquam conſecrare. Plato 5. De leg.

Vſurpatur & καθοσιῶσαι in eadem ſignificatione & conſtitutione apud Plutarch. & Syneſ.

Hinc καθοσιωθὲν *&* καθωσιωμένον, *Conſecratum & dicatum ſeu dedicatum. Plutarch.*

Significat & ἀνατιθέναι Conſecrare, Dicare, vel Dedicare.

Demoſth. ἀναθήματα ἀνατιθέναι. *Donaria conſecrare.*

Aeſchines. χρυσᾶς ἀσπίδας ἀνέθεσαν πρὸς τὸν καινὸν νεών.

Inuenitur & verbum ἀναδείκνυμι in eadem poſitum eſſe ſignificatione.

Strabo, ἱερὸν ἀναδειχθὲν Καίσαρι τῷ Σεβαστῷ. *Templum dicatum Cæſari Auguſto.*

¶ Priuare, Spoliare, Orbare, Fraudare.

ἀποστερεῖν.

ἀποστερῶ

τινὰ τῶν ἀγαθῶν (cum accuſatiuo perſonæ & genitiuo rei) Priuare aliquem bonis:vt,

Iſocr. De pace, ὁ πόλεμος ἁπάντων ἡμᾶς τῶν εἰρημένων ἀπεστέρηκε. *Bellum nos omnibus his, quæ dicta ſunt, priuauit.*

ἄνθρωπον τὰ χρήματα (cum duobus accuſatiuis , vno perſonæ & altero rei) Priuare hominem pecunia:vt,

Iſocr. in Trapez. ἀποστερεῖ με Πασίων τὰ χρήματα, *Paſion priuat me pecunia.*

Idem in Paneg. τοὺς ὑπὲρ αὐτῶν κινδυνεύσοντας, ἔτι μὲ τοῦ λοιποῦ χρόνου τὸν μισθὸν ἀπεστέρησαν. *Illis qui ſe pro ipſis obiecerunt periculis , etiam reliqui temporis mercedem detraxerunt.*

Idem, ἀπεστέρησαν τοὺς στρατιώτας τὸν μισθὸν πεντεκαίδεκα μηνῶν. *Fraudauit milites ſtipendio quindecim menſium.*

In paſſiuo.

ἀποστεροῦμαι

ὀμμάτων. Oculis priuari:vt,

Iſocr. in Hel. Στησίχορος ὁ ποιητὴς ὅτε ἀρχόμενος τῆς ᾠδῆς ἐβλασφήμησέ τι περὶ Ἑλένης, ἀνέστη τῶν ὀφθαλμῶν ἀπεστερημένος. *Steſichorus poeta , cum in initio carminis ſui Helenam maledictis perſtrinxiſſet, ſurrexit oculis captus, ſeu orbatus.*

Idem in Trapez. ἀποστεροῦμαι τοσούτων χρημάτων ὑπὸ Πασίωνος. *Tantis ego à Paſione priuor pecuniis.*

χρήματα. (cum accuſatiuo) Priuor pecuniis:vt,

Iſocr. in Trapez. ἐμοὶ ὑπῆρχε σιγῶντι μὲν ὑπὸ τούτου ἀποστερεῖσθαι τὰ χρήματα. *Mihi ſi taceam, continget, vt ab illo meis bonis ſpolier.*

Sic ἀποστερεῖσθαι τῆς οὐσίας ὑπό τινος. *Priuari ab aliquo facultatibus. Demoſt.*

2. στερεῖσθαι, Priuari, amittere.

στερεῖσθαι τῆς κεφαλῆς. Priuari capite, Amittere caput.

στερήσεται τῆς πόλεως. Ciuitatem amittet. Idem.

Iſocr. ταχέως ἐκείνης τῆς ἡγεμονίας ἐστερήθησαν. *Citò & hoc principatu priuati fuerunt.*

Idem, ἐν μιᾷ στερηθέντες ἡμέρᾳ πάντων τῶν ἀναγκαιοτάτων, ἀλῆται καὶ πτωχοὶ καθεστήκαμεν. *Vno die omnibus rebus neceſſariis deſtituti, errones & mendici facti ſumus.*

Idem, ἢ ταῦτα λαβεῖν, ἢ στερηθῆναι τῆς ψυχῆς. *Aut hæc accipere, aut vitam amittere.*

ἀφαιροῦμαι τὴν οὐσίαν. (cum accuſatiuo) Priuor bonis:vt,

Iſocr. in Trapez. εὑρήσετε τὸν πατέρα μου συνειλημμένον, καὶ τῆς οὐσίας ἁπάσης ἀφῃρημένον. *Inuenietis patrem meum captum eſſe , & omni* *ſubſtantia ſpoliatum.*

Plutarch. ἀφαιρεθέντες τὰς τιμάς. *Honoribus ſpoliati.*

Idem, ἀφαιρεθεὶς τὴν ἀρχήν. *Regno ſpoliatus, Cui regnum ademptum eſt.*

Xenoph. ἐάν τις τὸν ἥλιον ἀναιδῶς ἐγχειρῇ θεᾶσθαι, τὴν ὄψιν ἀφαιρεῖται. *Si quis imprudenter in Solem vult intueri, viſu priuatur.*

ἀφῃρημένος
τὴν ἀκοήν. Auribus captus, *Qui eſt ſourd.*
τὴν ὄψιν. *Oculis captus Qui eſt aueugle.*
τὰς φρένας. Mente captus. *Qui eſt hors du ſens.*

3. συλᾶν.

συλᾶν
τὴν πατρίδα. Patriam ſpoliare, depeculari, compilare. Plato.
τοὺς ναοὺς καὶ τὰ τῶν θεῶν ἕδη. Deorum ſimulachra & templa ſpoliare. Iſocr. in Paneg.
Demoſth. οἱ τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ τὰ πλοῖα ἐσύλων. *Athenienſium duces nauigia ſpoliauerunt.*
πλεῖστα τοὺς ἀνθρώπους. Plurimis rebus homines ſpoliare. Xen.

4. σκυλεύειν.

Ariſtot. οἱ τοὺς τεθνεῶτας σκυλεύοντες *Qui mortuos ſpoliant. Dicitur &* σκυλεύειν *de viuentibus.*

Xenoph. τὰ μὲν ὅπλα ἔλαβον, τοὺς δὲ χιτῶνας οὐδενὸς τῶν πολιτῶν ἐσκύλευσαν. *Nulli ciuium tunicam detraxerunt.*

Demoſth. ἐν τῇ μάχῃ τῶν στρατιωτῶν τινῶν ὑπὸ τῶν πολεμίων σκυλευθέντων. *Cùm in pugna quidam milites ab hoſtibus ſpoliati eſſent.*

πεπηρωμένος
πηρωθείς
Membro aliquo corporis mutilatus ſeu truncatus. *Qui eſt mutile ou eſtropié de quelqu'vn de ſes membres.*

Demoſth. ὁ πεπηρωμένος τὸ σκέλος.

Ariſtot. τὸ γὰρ θῆλυ ὥσπερ ἄρρεν πεπηρωμένον. *Fœmina perinde eſt, vt mas mancus.*

ADIVNCTA.

¶ *Priuare.*

στερεῖσθαι, vel ἀποστερεῖσθαι, Demoſt.

τῆς πατρίδος καὶ τῶν ὄντων ἀποστερεῖσθαι, patria atque fortunis priuari.

οἵας ἀπεστερήθην θυμηδίας; Baſil. qua animi voluptate carui?

ἀφαιρεῖσθαι. Phil.

μὴ τὸν σοφὸν ἀφέλῃς τὰ πρέποντα ἐγκώμια, ne ſapientem meritis laudibus fraudes.

ταύτην τὴν ὠφέλειαν ἀφελέσθαι τοὺς φιλολόγους. Muſon. hac vtilitate priuare litterarum ſtudioſos.

τῆς τιμῆς καθεῖλε, Suid. dignitate atque ornamentis priuauit, exauctorauit. *il le demit de ſon eſtat.*

περιώσασθαι τῆς τιμῆς, Lucia. idem quod καθελεῖν, omni dignitate exturbare, vel, vt Cicero loquitur, ſpoliare.

τῆς τοῦ βασιλέως εὐνοίας ἐκπεσεῖν, idem. regis beneuolentia excidere, in offenſionem regi venire.

τῆς βασιλείας ἐλπίδος ἐκπεσεῖν. Chryſ.

τηλικαύτης ὠφελείας χηρεύειν, Theoph. id eſt, στερηθῆναι, tali vtilitate carere.

εἴ τις ὑμᾶς βούλοιτο παῦσαι τῆς ἀρχῆς, Xenoph. id eſt, ὑμᾶς ἀφελέσθαι τὴν ἀρχήν, vt ſuprà.

παραλύειν τῆς ἡγεμονίας, Suid. id eſt, καθελεῖν τῆς ἀρχῆς. ὃν παραλύσας τῆς ἀρχῆς Πίσωνι ἐπέστησεν.

καθῃρέθη τῆς τιμῆς, idem. honore deiectus eſt.

τοὺς στρατιώτας γυμνῶν τῆς ἑαυτοῦ βοηθείας, Chryſoſt. milites ſuo auxilio nudans, deſtituens. ἀποστερῶν.

Prætermittere, Omittere, Silentio præterire, Præterire.

παραλείπειν.

παραλείπειν

Omittere, Præterire aliquid vt,

Demoſth. πολλὰ τοίνυν ἕτερα ἔχων λέγειν περὶ αὐτοῦ παραλείψω. *Cùm multa alia de eo dicere poſſim, omittam.*

Idem, μυρία ἕτερα εἰπεῖν ἔχων παραλείπω, ναυμαχίας, ἐξόδους, καὶ. *Et ſi infinita alia haberem, quæ dicerem, tamen omitto, vt pote prælia naualia, expeditiones, &c.*

τὰ μικρότατα. Minima præterire, Iſocr.

τι λόγῳ. Oratione aliquid præterire. Iſocr. Plato.

In paſſiuo.

Iſocr. in Hel. πολὺ πλείω παραλελειμμένα τῶν εἰρημένων ἐστί. *Longè plura à me omiſſa ſunt, qaam dicta.*

διαλείπειν
καταλείπειν } τί. Aliquid omittere, præterire. Iſocr. Dem. *Laiſſer*
ἐᾶν *eſchapper quelque choſe.*

Iſocr. τὰς μὲν ἄλλας μάχας ἐῶ. *Alias pugnas prætereo, omitto.*

Idem, ἃ μὲν προὔλαβε Φίλιππος, ἐάσω. *Quæ antea occupauerit Philippus, omittam.*

ε' δια-

οὐ διαλείπω
οὐδένα χρόνον διαλείπω } μανθάνων. (cum participio) Non omitto, Non desino discere, & ita quidem, vt nec vllum tempus intermittam. GALL. *Ie ne laisse point passer de temps sans apprendre quelque chose.*

Xenop. οὐ πώποτε διέλιπον ζητῶν καὶ μανθάνων. *Nunquam destiti quærere & discere.*

Isocrates ad Philippum. οὐδένα χρόνον διαλείπουσιν ἢ στρατεύοντες ἐπί τινας, ἢ βοηθοῦντες τοῖς ἀδικουμένοις. *Nullum tempus intermittunt aut militando contra quosdam, aut adiuuando eos, qui affliguntur.*

¶ Pertinet & huc participium ἀφέμενος genitiuo iunctum: vt,

Isocr. De permut. ἀφέμενος τούτων περὶ ὧν οἴσετε τὴν ψῆφον, πειράσομαι ὑμᾶς διδάσκειν. *His omissis & præteritis, de quibus sententiam feretis, vos docere conabor.*

Eundem vsum habet & participium ἀφεὶς cum accusatiuo: vt,

Demosth. ἀλλὰ παρεὶς ἐκεῖνα πρὸς αὐτὰ τὰ τοῦ βίου βαδιοῦμαι κατηγορήματα. *Sed his omissis ad morum tuorum accusationes progrediar.*

ὑπερβαίνειν. Aliquid Silentio præterire: vt,

Æschines contra Timarch. ἐκὼν ταῦθ' ὑπερβήσομαι. *Hæc vltrò vel volens præteribo.*

2. παραλειπτέον.

Plut. τὸ δὲ τοῦ Πλάτωνος οὐ παραλειπτέον. *Illud autem Platonis dictum non omittendum, vel silentio prætereundum est.*

ADIVNCTA.

¶ *Prætermittere.*

οὔτε ἀνοίας οὐδὲν ἐλλείπειν, οὔτε ἀναισχυντίας, Plat. 8. Polit. nihil amentię atque impudentię prętermittere. nihil sibi ad omnem amentiam impudentiámque reliqui facere.

ἀσελγείας, καὶ ὕβρεως οὐδ' ὁτιοῦν ἀπέλιπον, Dem. nullum libidinis & contumelię genus omiserunt.

οὐδεμίαν ἀκολασίας ἰδέαν παραλέλοιπε, Lucia.

οὐδὲν εἶδος ἀσεβείας ἐνέλειπεν. idem.

οὐ γὰρ ὁ Θεὸς ἐνέλιπέ τι τῶν εἰς κατόρθωσιν ἡκόντων τῶν ἐκείνου, Chrysost. neque enim Deus quicquam, quod ad ipsius emendationem faceret, omisit.

¶ *Prætermitto dicere.*

καὶ ἄλλα γε δὴ μυρία ἐπιλείπω λέγων, Plat. in Phileb. ſexcenta alia mitto dicere.

τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ πολλὰ ἂν ἔχων εἰπεῖν. Dem. alia taceo multa, licet commemorare queam.

οὐδὲν τῶν λεκτέων παρήκατε, Luc. nihil eorum, quæ dicenda erant, omiſiſtis.

ὃ γὰρ μάλιστα ἐχρῆν εἰπεῖν, τοῦτ' οὐκ οἶδα ὅπως παρέλιπον, idem. quod potiſſimum dicendum erat haud ſcio quo pacto prætermiſi.

τοὺς λοιποὺς ὑπερβήσομαι, Gregor. reliquos tranſiliam, id eſt, tacebo.

ἐῶ λέγειν τοὺς πόνους, idem. mitto labores, mitto dicere.

ἀφίημι τοὺς διωγμούς, idem. nihil dico de perſecutionibus.

3. σιγᾶν.

σιγᾶν
Tacere, Silere, *Aeſchilus*, φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια. *Aut ſolet tacere, aut loquitur tempeſtiuè.*
πρὸς ταῦτα. Ad hæc tacere. Xenoph.

4. σιωπᾶν.

σιωπᾶν
Tacere, Præterire. *Plutarch.* ὦ παῖ σιώπα· πόλλ' ἔχει σιγὴ καλά. *O puer tace. Silentium continet multum boni.*
πολλά. *Demoſth.* τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, πόλλ' ἂν ἔχων εἰπεῖν. *Alia taceo ſeu prætereo, etſi multa haberem dicenda.*
ἀπόρρητα. Arcana reticere. Laert.

ἀποσιωπᾶν, Tacere, item in medio ſermone conticeſcere. Plutarch.

κατασιωπᾶν, Tacere. Sequitur autem aliquando particula ὅτι, aliquando præpoſitio περὶ cum genitiuo. Iſocr.

Eundem vſum habet & κατασιωπητέον, Tacendum, reticendum eſt.

σιγὴ
σιωπὴ
Silentium, Taciturnitas. *Silence.*

* Silentio præterire ἀποσιωπᾶν, σιωπῇ παρελθεῖν, ſicut Gallicè dicitur *Paſſer ſous ſilence.*

Altum agere ſilentium, μακρὰν σιγᾶν σιγήν.

Superſedere, κατοκνεῖν λέγειν.

Demoſth. πάντα μὲν κατοκνῶ λέγειν φυλαττόμενος μὴ μῆκος ἄκαιρον ἐγγένηται τοῦ λόγου. *Omnia referre ſuperſedeo, metuens, ne mihi æquo prolixior naſcatur oratio.*

ἀποκρύπτεσθαι. Diſſimulare.

Demoſt. ὡς ἔχω περὶ τούτων, λέξω πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀποκρύψομαι. *Quid ego de his ſentiam, exponam vobis & non diſsimulabo.*

Iſocr. τἀληθὲς οὐκ ἀποκρύψομαι. *Veritatem non diſsimulabo.*

¶ Finire, Finem imponere, Abſoluere.

τέλος ἐπιθεῖναι

ἔργῳ μεγάλῳ. Magno operi finem imponere. Plutarch.

τοῖς λόγοις Orationibus finem imponere, Iſoc.

τοῖς γεγραμμένοις: vt,

Iſocr. τέλος ἐπιθεὶς τοῖς γεγραμμένοις. *Finem ſcriptis imponens.*

λόγον

καταλύειν. Orationem finire: vt,

Iſocr. ἐγὼ μὲν γὰρ ἄλλους ὁρῶ περὶ τὰ μέγιστα τῶν ἔργων τοὺς λόγους καταλύοντας. *Alios video ſuas orationes in illis finire, quæ maxima ſunt.*

ἐκπεραίνειν Orationem abſoluere: vt,

Iſocrates. ἐγὼ δὲ λόγους ἐκπεραίνειν ἐπιχειρήσω μικρόν τι προειπών. *Orationes has abſoluam vbi pauca præfatus fuero.*

Eundem vſum etiam διαπεραίνω & ἐκπεραίνω, accuſatiuo, λόγον ὀλίγα, aut ſimili iuncta, habent.

A D I V N C T A.

¶ *Finem imponere.*

διαπεραίνειν τὸν λόγον, Plat. in Gorg. ſermonem concludere.

μέχρις ἂν τὸν ἀπονεμηθέντα τοῦ βίου χρόνον διαντλήσῃ, Phil. quouſque attributum ſibi vitæ tempus extantlarit, vel, conceſſum ſibi vitæ curriculum confecerit.

ἐνταῦθα τοῦ λόγου λήξομεν, idem. finem dicendi faciemus.

ὅρον καὶ μέτρον ταῖς λύπαις ἐπιθεῖναι Baſil. modum ac finem mœroribus afferre, imponere, conſtituere.

πότε ὁ ψαλμῳδὸς τοὺς στίχους συμπληρώσει, idem. quando is, qui pſalmos canit, verſus abſoluet.

ἴσχεσθαι τῆς μανίας, Chryſoſt. id eſt παύσασθαι μαινόμενον, furori finem imponere.

οὐδὲ οὕτω τὴν ἔχθραν ἔστησε, Baſil. ne ſic quidem odii finem fecit.

¶ Probare, Explorare, Diiudicare, Cognoſcere. Tentare, Experiri, Explorare, Periculum facere.

δοκιμάζειν
διαγινώσκειν
ἀνακρίνειν
γνωρίζειν
διορᾶν

φίλους. Amicos probare. Explorare, Diiudicare. *Experimenter ſes amis.*

AA a

Demoſth. κήρυκα δεῖ δοκιμάζειν καὶ εἰ εὔφωνός ἐστι σκοπεῖν. *Præconem oportet probare, & an vocalis ſit, videre.*

Iſocr. δοκίμαζε τοὺς φίλους ἐκ τῆς περὶ τὸν βίον ἀτυχίας· *quo ſenſu dixit Ennius, Amicus certus in re incerta cernitur. Ouidius autem dixit, Tempore duro eſſe inſpiciendam fidem.*

Iſocr. ad Demon. τὸ μὲν χρυσίον ἐν τῷ πυρὶ δοκιμάζομεν, τοὺς δὲ φίλους ἐν ταῖς ἀτυχίαις διαγινώσκομεν. *Aurum igne probamus, amicos vero in rebus aduerſis cognoſcimus & diiudicamus. Idem ad Nicocl.* οὐ δεῖ τοὺς εὖ φρονοῦντας τῶν ἀνθρώπων ταῖς ἡδοναῖς ἀνακρίνειν, ἀλλ' ἐπὶ τῇ πράξει τῶν χρησίμων αὐτοὺς δοκιμάζειν. *Non oportet prudentes metiri & iudicare voluptatibus, ſed in honeſtis & vtilibus actionib. eos probare, Ibidem.* πειρῶ γνωρίζειν ἅμα τοὺς λέγοντας, ὁποῖοί καὶ τινές εἰσι. *Studeas cognoſcere & diiudicare illos, qui loquuntur, quales & qui ſint. Ibidem,* διάκρινε τοὺς τέχνῃ κολακεύοντας, καὶ τοὺς μετ' εὐνοίας θεραπεύοντας. *Diiudica & diſcerne illos, qui arte aſſentantur, & qui cum beneuolentia te colunt.*

ποιεῖσθαι δοκιμασίαν
ποιεῖν διάγνωσιν
λαβεῖν διάγνωσιν
λαμβάνειν ἔλεγχον
πειρᾶσθαι
} τινός. Aliquid probare, explorare, diiudicare. Iſocr. GALL. *Faire l'eſſay de quelque choſe.*

δεδοκιμασμένος. Perſpectus, probatus, Approbatus. Plato, Δίων δεδοκιμασμένος παρ' ἐμοί.

διάνοιαν τινὸς διεγνωκέναι. Mentem ſeu animum alicuius perſpectum habere. Iſocr.

ADIVNCTA.

¶ *Probatio.*

ὅταν τις ψιλῷ χρησάμενος λόγῳ, μὴ παρέχηται περὶ ὧν λέγει, Demoſth. cùm quis nudis verbis vſus, nullam probationem adhibet.

κακίαν δέ με καὶ πονηρίαν ἐμοὶ προσοῦσαν οὐ δείξει, idem. non enim me improbitatis ac nequitiæ coarguet atque conuincet.

μηδὲ μιᾶς ἀποδείξεως τοῖς ἐγκλήμασιν ἐπενεχθείσης, ταῖς τιμωρίαις ἐκδίδονται, Baſil. nullius criminis comperti atque conuicti, deduntur ad ſupplicia.

πρὸ ἐναργῶν ἀποδείξεων, idem. priuſquam certa ac perſpicua argumenta adhibita fuerint, vel, nullis adhibitis certis ac luculentis probationibus

2. πεῖραν λαβεῖν ſeu λαμβάνειν.

λαμβάνειν πεῖράν τινος. Periculum facere, an, &c. vt,
Aeſchines, πεῖραν ὑμῶν λαμβάνειν εἰ δυνατόν. *Facio pericu-*

lum

πεῖραν

Tento ſeu exploro vos, an poſſitis.

λαμβάνειν τινός. Alicuius rei periculum facere: vt,

Plato, πάρεστι τούτου πεῖραν λαμβάνειν. Licet huius rei periculum facere.

λαβεῖν τῆς γνώμης τῶν στρατιωτῶν. Periculũ facere animi ſeu voluntatis militum, Tentare ſeu explorare animos militum. Herodian.

λαβεῖν τινὸς ἔργῳ (cum datiuo inſtrumentali) Re ipſa aliquid experiri vel probare. Demoſth.

λαμβάνειν τοῖς φανεροῖς. In rebus manifeſtis experimentum capere: vt,

Iſocr. in Buſir. βουλόμενος πεῖραν λαμβάνειν τοῖς φανεροῖς, ἥν τινα περὶ τῶν ἀφανῶν διάνοιαν ἔχουσι. In rebus manifeſtis experiri voluit, quid de rebus dubiis & obſcuris ſentiant.

ἔχειν τινός. Aliquid expertum eſſe. Xenoph.

λαμβάνειν ἐπί τινος. In aliqua periculum facere, Iſocrates in Archid.

¶ πειρᾶν γυναῖκα. Mulierem tentare ſeu ſollicitare de ſtupro. Lucian. & Ariſtoph.

Huc pertinent.

δεῖ πειρᾶσθαι. Periculum faciendum eſt. Demoſth.

πιστεύειν τῇ πείρᾳ. Fidem habere experientiæ. Xenoph.

πείρᾳ μεμάθηκα. Experientia didici. Herodian.

3. ἐξετάζειν.

ἐξετάζειν

λόγον. Orationem examinare ſeu diſcutere. Iſocrat.

τὸν βίον τινός. Inquirere vitam alicuius. Demoſth.

τὰς ἁμαρτίας vel τὰ ἁμαρτήματα ἀκριβέστερον, vel λίαν ἀκριβῶς. Peccata alicuius ſcrutari, vel in ea inquirere curioſius. Iſocr.

δεσπότην. In dominum inquirere. Demoſth.

τὰ πράγματα. Res & negotia expendere. Demoſt.

In paſſiuo.

Demoſth. ἄν τις ἴδοι τοὺς οἰκέτας ὑπὸ τῶν δεσποτῶν ἐξεταζομένους.

Herodian. ἐν ταῖς πράξεσι μεγίσταις ἐξετασθείς. In maximis ſpectatus & probatus negotiis.

¶ Examen, Examinatio, Inquiſitio, Scrutatio.

ἐξέτασις.

ἐξέτασιν ποιεῖν τῶν πεπραγμένων. *Examinare acta. Demoſthen.*

Herodian. γενομένης δὲ ἐξετάσεως ἀκριβεστέρας. *Cùm diligentior inquiſitio facta eſſet.*

ἐξετάζειν τοὺς λογισμοὺς πρὸς τὸ δίκαιον. Referre conſilia & cogitationes ſuas ad iuſtitiam. Demoſt.

Conſolari.

παραμυθεῖσθαι.

παραμυθεῖσθαι
τινά. Aliquem conſolari. Æſchin. cont. Cteſiph.
τινὰ μεγαλοδωρίᾳ χρημάτων. Conſolari aliquem pecuniis elargiendis. Herodian. lib. 6.
δυσχέρειαν τινος. Incommodum fortunæ alicuius conſolari. Syneſ. epiſt. 44.

παραμυθία, Conſolatio. φέρειν τινὶ παραμυθίαν Solatium adferre alicui. Solatio alicui eſſe: vt,

Chryſoſt. ἤνεγκε δέ μοι παραμυθίαν οὐ μικρὰν τῶν δεινῶν ἐκείνων. *Attulit mihi non paruum ſolatium calamitatum illarum.*

κουφίσαι τὰς συμφορὰς λόγῳ. Oratione mœſtitiam leuare. Demoſt.

¶ In ſacris Bibliis verbum παρακαλέω, in Conſolandi ſignificatione vſitatiſſimum eſt: vt,

2. *Corinth.* 1. ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν. *Pater miſericordiarum, & Deus omnis conſolationis nos conſolans in omni afflictione noſtra.*

In paſſiuo.

Luc. 16. νῦν δὲ ὧδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι. *Nunc hic ſolatio fruitur, tu verò cruciaris.*

Matth. 5 μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. *Beati qui lugent, quoniam ipſi conſolationem accipient.*

ADIVNCTA.

¶ *Conſolatio.*

Παραμυθεῖσθαι. Luc. παρεμυθήσατο τῇ μαντικῇ τὴν συμφοράν, vaticinandi arte calamitatem ſolatus eſt.

ἀπειρηκότα ἤδη θαυμαστῶς ἀνεκαλέσω καὶ παρεμυθήσω τοῖς γράμμασι. Baſil. defectum iam, & languentem, tuis literis mirum in modum recreaſti.

παραμυθία, conſolatio. ἔχων παραμυθίαν, τὸ καὶ πολλοὺς ἄλλους τὰ ὅμοια παθεῖν αὐτοῖς, Lucian. eo animum ſuum conſolans, quòd multi

quoq;

quoque alii eadem perpeſſi fuerint.

Et Herod. ταύτην παραμυθίην ἐποιέετο ἔρωτος ἀπρήκτοιο, hoc ſibi ſolatium fingebat parum felicis in amore ſucceſſus.

παραμυθίαν ἐγὼ παθεῖν, Baſil.

τῶν τε σώματος ἀρρωστημάτων καὶ τῶν ἀλγεινῶν τῆς ψυχῆς παραμυθίαν ἡγεμίζω εἶναι τὴν τοῦ ἀνδρὸς παρουσίαν. De fratre loquitur, cuius aduentu tum corporis morbos, tum animi dolores magnopere ſibi leuatos ait.

χρῆσθαι παραμυθίᾳ, idem.

μιᾷ γὰρ παραμυθίᾳ κεχρήμεθα, vnum ſolatium nobis adhibemus: vel vt alio loco ait, μία ἡμῖν ἀπολείπεται τῶν δεινῶν παραμυθία, vnica nobis reliqua eſt conſolatio.

ἀφαιρεῖσθαι παραμυθίαν, Syneſ.

ὑμεῖς δὲ καὶ ταύτης με τῆς παραμυθίας ἀφῄρησθε, hoc quoque ſolatium mihi ademiſtis.

παραμύθιον etiam in neutro genere dicitur.

Philo. ἓν ἔχοντες συμφυὲς παραμύθιον, congruum ſolatium.

παρηγορεῖν, idem quod παραμυθεῖσθαι, Plato.

ἀφικόμενος ἂν παρηγορήσω αὐτὸν ὅπως &c. Demoſth.

δεῖ δὲ πειρᾶσθαι καὶ πρὸς τὰ παρηγοροῦντα τρέπειν τὴν ψυχὴν, conandum eſt mentem quoque ad ea conuertere, quæ ſolatio eſſe queunt. Hinc nomen παρηγορία. λύπαις ἀπαύστοις γεμισθέντες οὐδὲ παρηγορίας διὰ ὑπερβολὰς κακῶν ἀνέξονται. Philo. perpetuo mœrore afflicti, atque obruti, præ magnitudine malorum, ne conſolatoriam quidem orationem ſuſtinebunt.

παρηγορικοὶ λόγοι, idem quod παρηγορίαι.

τὴν λύπην τῇ ἐπαντλήσει τῶν παρηγορικῶν λόγων διεφόρησας, Baſil. conſolatoria ea oratione, quam infudiſti, mœror animi mei abs te diſceſſus eſt.

παραψυχή, idem quod παρηγορία, vel, παραμυθία. παραψυχὴν τῷ πένθει τὴν τούτων εὔκλειαν ἔχοντες. Demoſth. luctum ſuum horum gloria conſolãtes, mitigantes, Et rurſus, ἵν' ἂν εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, ταύτην γ' ἔχωμεν παραψυχὴν τὸ, &c. vt ſi nihil aliud, hoc certè ſolatium habeamus.

λόγῳ κουφίζειν τὰς συμφοράς, idem. ſermone leuare.

ἄκος ὑποτίθεσθαι τῆς λύπης Lucia. mœroris medicinam ſuggerere, ſubminiſtrare.

ἀναπεπτωκότας τὰς γνώμας ἐγεῖραι, Philo. iacentes animos excitare.

ἐλαφρίζειν τὰς ἀνίας, idem. mœrores lenire.

τὴν λύπην ἀφαιρεῖσθαι, Gregor.

ἐγὼ δὲ τῆς λύπης ἀφῄρουν τὸ πλεῖστον, καὶ ἐπανῆγον πρὸς τὸ εὔθυμον. Ego verò maximam mœroris partem adimebam, eumque ad animi tranquillitatem reuocabam.

τὴν ἀθυμίαν ἀποκρούσασθαι, Chryſoſt. depellere.

τοῦ πάθους κρατεῖν, Syneſ.

οὐ τοῖς ἐκ φιλοσοφίας δόγμασι τοῦ παρόντος πάθους ἐκράτησα. Præſentem ægritudinem philoſophiæ præceptis minimè profligaui.

τὴν ἀπουσίαν θεραπεύειν τοῖς γράμμασι. Procop. id eſt, παρηγορεῖν, abſentiam literis lenire, vel, abſentis deſiderium. vel, ſi Græcè ex eodem mauis, συχνοῖς γράμμασι τὴν ἀπουσίαν ἀναίσθητον ποιεῖν, literis crebrò miſſis hoc aſſequi, vt abſentia minimè ſentiatur.

φρονήσει τὸ πάθος θεραπεύειν. Theophanes.

ἐπικουφίζειν, idem quod κουφίζειν, ἡ μὲν οὖν συμφορὰ δυσπαρηγόρητος, καὶ βαρυτέρα, ἢ ὥστε λόγοις ἐπικουφισθῆναι, Phal. in epiſt. ac vix quidem conſolabilis eſt hæc calamitas, atrociorque, quam vt verbis leuari queat.

ἐπιτείνειν μᾶλλον τὰς συμφορὰς ἢ καταπραΰνειν, Baſil. calamitates potius augere, atque exulcerare, quàm mitigare.

Qui conſolationes omnes reſpuit, is Suidæ τῆς παραμυθίας τῇ λύπῃ κρατεῖ. mœroris grauitate conſolationem omnem vincit.

φαρμακεύειν apud Greg. tranſlatè pro conſolari.

τίς φαρμακεύσει τὴν ἀσθενοῦσαν τιμαῖς, quis infirmam corporis valetudinem conſolabitur? Gall. *qui charmera ma maladie?*

κατεπᾴδειν τοῖς λογισμοῖς τὸ λυποῦν, idem. animi mæſtitiam rationibus velut excantare, lenire, ſedare, mitigare, conſopire.

Verbo παραμυθῆσαι in voce actiua quandoque, rariſſimè tamen vtuntur Græci.

παραμυθῆσαι ἡμῶν τὴν ψυχὴν καταξιώσον, Baſil. animum noſtrum conſolari negaueris.

φέρει παραμυθίαν, idem quod παραμυθεῖται, Lucian.

φέρει δὲ παραμυθίαν ἡ κοινωνία τοῦ πράγματος. ſolatium affert.

καρπώσασθαι τὴν παραμυθίαν. Chryſ. conſolationem capere.

τοὺς καταπεπτωκότας διανίστησι, idem. iacentes excitat.

τοὺς διαπίπτοντας ἀνακτᾶσθαι, idem. iacentes ac fractos animos reficere, ac recreare.

ἀνακτᾶσθαι τὴν πεπονηκυῖαν ψυχήν, laboribus fatiſcentem animum inſtaurare. ψυχαγωγεῖν. idem. ſæpe quod παραμυθεῖσθαι.

¶ Qui, ſequente in altero periodi membro Is: vt,

Qui ita affectus eſt, vel qui ita ſentit, is omnia beneuole vel *bono ſtudio dicturus eſt.* ὁ δ' οὕτως ἔχων τὴν ψυχὴν, οὐκ ἂν δι' ἰδίας πονηρίας. *Demoſth.*

¶ Quis adeò ſtultus eſt,qui ignoret,&c. τίς οὕτω vel οὕτως ſequente ὅστις cum indicatiuo:vt,

Iſocr. τίς οὕτως εὐήθης ἐστὶν ὅστις ἀγνοεῖ? *Quis adeò ſimplex eſt,qui hæc ignoret? Idem* τίς οὕτω τῶν προγεγενημένων πραγμάτων ἄπειρος, ὅστις ἐλπίζει? *Quis adeo rerum præteritarum imperitus eſt, qui ſperet,&c.*

Quis adeo ſtupidus eſt, qui non inuenire poßit, quid ad hæc reſpondeat? τίς ἐστιν οὕτως ἀφυὴς, ὅστις οὐχ εὑρήσει πρὸς ταῦτ' ἀντειπεῖν? *Vbi præter alia nota infinitiuum poſt futurum* εὑρήσει.

Quis,niſi inſanus eſſet, τίς, πλὴν, εἰ μή τις.

Iſocr. De pace. τίς ἂν ὁμολογήσειεν, πλὴν εἰ μή τις παντάπασιν ἀπονενοημένος ἐστί, *Quis eam conditionem ſuſciperet, niſi fortè aliquis planè inſanus eſſet?*

Quiſnam ſis, ὅστις εἶ.

Demoſt. οὐχ ἡγῇ γιγνώσκειν αὐτοὺς, ὅστις εἶ, *An putas illos ignorare quiſnam ſis.*

Idem, ἀλλ' αἰτίους οἵτινές εἰσι τούτων ζητήσομεν. *Qui harum rerum autores ſint interrogabimus?*

Xenop. οὔτε τῷ καλῶς οἰκίαν οἰκοδομησαμένῳ δῆλον, ὅστις οἰκήσει. *Neque ſplendidè domum ædificanti notum eſt,quiſnam eam inhabitaturus ſit, vbi nota verbum futuri temporis.*

Quidnam ὅ τι:vt,

Demoſth. ἔπεμψεν ἐρησόμενος, ὅ, τι ἐστὶ τὸ συμβεβηκός. *Miſit interrogatum quid accidiſſet.*

Idem, ἦλθον εἰς τοὺς ἐξηγητὰς, ἵνα εἰδείην, ὅ, τι με χρὴ ποιεῖν. *Adiui iuris interpretes vt cognoſcerem,quid mihi agendum eſſet.*

Idem, οὐκ ἀπορῶν ὅ τι χρὴ εἰπεῖν, ἀπορῶ. *Etſi ignarus non ſum, quid dicendum ſit,tamen dubito,&c.*

Quis tandem, τίς ποτε. Quid tandem, τί ποτε.

Æſch. ἀπόδειξιν ποίησαι τί ποτ' ἦν ἃ ἔπραξας, καὶ τί ποτ' ἦν ἃ ἔλεγες *(in interrogatione indirecta) Oſtende quid tandē egeris, & quid tandem dixeris, vel Quænam tandem fuerint,quæ egiſti & dixiſti.*

Quid fecerit,non poſſum dicere. ὅ, τι cum indicatiuo.

Aeſchines contra Timarch ὅ, τι ἐν τῇ τοῦ δεῖνα οἰκίᾳ ἔπραξεν, οὐδαμῶς εὔσχημον λέγειν. *Quid in eius ædibus perpetrauerit, honeſtè à me dici non poteſt.*

Quid mihi agendum ſit delibero.

ὅ, τι χρή με ποιεῖν.

Demoſth. in Olymp. τοὺς νόμους ἐπισκεψάμενος, ἐβουλευόμην μετὰ τῶν φίλων, ὅ, τι χρή με ποιεῖν. *Inſpectis legibus deliberaui cum amicis, quid mihi agendum eſſet.*

Quinam, Quænam, Quodnam.

ὅςις, ὁποῖος τις.

Lucian. εἰπὲ οὖν τινα μισθὸν ἀποτίσεις, *Dic, quamnam mercedem perſolues?*

Plutarch. ἐρώτημα προὔβαλεν, ὅςις ἐν τοῖς ἀνδράσι. *Quæſtionem propoſuit, quiſnam ſit optimus inter viros.*

Iſocr. γνώσῃ, ἢν ἐρωτήσῃς, ὁποῖα τῶν ἐπιτηδευμάτων κάλλιστα ἂν νομίζωσιν εἶναι. *Cognoſces, ſi interrogaueris: quæ inſtituta exiſtiment, eſſe optima.*

Ariſtot. θεωρήσαντες, τίνας δὴ λέγομεν τοὺς φρονίμους. *Conſiderantes quoſnam dicamus prudentes.*

Quæ per ὅσα expreſſum.

Demoſth. ἐν τοῖς παροῦσι καιροῖς οὐχ ὅσα βουλόμεθα, ἀλλ᾽ ὅσα δίδωσι τὰ πράγματα δέχεσθαι δεῖ. *His temporibus, non ea, quæ volumus, ſed quæ dant negotia, accipienda ſunt.*

Quo quid fieri poteſt turpius & ſceleratius? οὐ τί γένοιτ᾽ ἂν αἴσχιον ἢ μιαρώτερον;

Omnes, qui. Omnes quotquot. Omnia quæ vel quæcumque, πάντες ὅσοι, πάντα ὅσα.

Demoſt. πονηρὸς νόμος βλάπτει πάντας, ὅσοιπερ αὐτῷ χρῶνται. *Nefaria lex nocet omnibus, qui ea vtuntur.*

Idem, πάντα μὲν ὅσα ἐστὶ τὰ ὀνείδη φυλακτέον, μάλιστα δὲ τοῦτο. *Cùm omnia quæcunque probra ſunt, vitari debent, tum maximè illud*

Idem, εἰδὼς πάντα ὅσα ἐπεπράχειν ἐγώ. *Cùm ſciret omnia, quæ ego feci.*

Nonnunquam vox πάντα diſſimulatur: vt,

Demoſth. ἐκβέβηκεν ὅσα ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς. *Euenerunt quæcunque renunciauit ille.*

Idem, ὑπερβαίνειν ὅσα ἐστὶ δίκαια. *Violare omnia quæ iuſta ſunt.*

τί μήν;
πῶς δ᾽ οὔ; } Quidni?
τί οὐ;

Qui ex vobis probi videntur, hi, vel illi, omnium improbiſſimi ſunt. ὅσοι ὑμῶν ἀγαθοὶ δοκοῦσιν εἶναι, &c.

Vbi particulæ ὅσοι & οὗτοι notandæ ſunt. Iſocrates & alij ſic loquuntur.

Quid ſcripſerit neſcio. ὃ δὲ περὶ αὐτοῦ ἔγραφεν, οὐκ οἶδα, Lucian.

Quid dicam, neſcio, οὐκ οἶδα, ὅ,τι δεῖ λέγειν. Demoſt.

Quid dicas, non intelligo. οὐκ οἶδα, ὅ τι λέγεις, Lucian.

Quid multis verbis opus eſt? τί τὰ πολλὰ δεῖ λέγειν? Demoſth

Idem, τί δεῖ μακρῶν ἐπὶ λόγων; ἢ τί δεῖ λέγειν, ἃ ὑμεῖς ἴστε? *Quorſum attinet illa dicere, quæ vos ſcitis? Demoſth.*

Quis, quæ, quod, interrogatiuè.

ποῖος cum genitiuo plurali:vt,

Iſocr. Archid. ποία τῶν πόλεων τῶν ἐν Πελοποννήσῳ τοιοῦτον πόλεμον ὑπέμεινε? *Quæ ciuitas in Peloponneſo tale bellum ſuſtinere potuiſſet?*

Vſurpatur & ſine genitiuo plurali:vt,

Demoſth. καί με ἐρωτᾷς ἀντὶ ποίας ἀρετῆς ἀξιῶ τιμᾶσθαι? *Et me rogas, ob quam virtutem mihi honorem poſtulem?*

ὁποῖός τις. Quis.

Xenoph. ἔχεις οὖν εἰπεῖν ὁποῖός τις ὁ εὐσεβής ἐστιν? *Potes igitur dicere, quis homo pius ſit?*

οἷ
ὅποι } Quo, Quocunque:vt,
ὅπη

Demoſth. εἰς οἰκίαν ἦλθεν ἐπὶ δεῖπνον, οἷ μηδὲ βαδίζειν ἐξῆν αὐτῷ. *In ædes ingreſſus eſt ad cœnam quò ne accedere quidem ipſi licebat.*

Plato in Apol. ὅποι ἂν ἔλθω, λέγοντός μου ἀκροάσονται οἱ νέοι. *Quocunque venero, audient me differentem iuuenes.*

Dem. τί κωλύει αὐτὸν ἔξω, βαδίζειν ὅποι βούλεται? *Quid impediet ipſum, quò minus progrediatur, quocunque velit?*

Idem, τοῦ πορεύεσθαι ὅποι βουληθεῖεν, ἐξουσίαν ἔλαβον. *Eundi quò vellent, libertatem acceperunt.*

ποῖ, { καταφύγω? Quò confugiam? Æſchines.
γῆς, [cum genitiuo] Quò terrarum? Ariſtoph.
δὴ καὶ πόθεν? Quò tandem & vnde? Plato in Phæd.

Quiuis, Quilibet, Vulgaris, Plebeius, ὁ τυχών.

Plutarch. τὸ δ᾽ ὀργῆς κατακρατεῖν, ἀνδρὸς οὐ τοῦ τυχόντος ἐστί. *Iram cohibere, non cuiuſuis viri ſeu non vulgaris hominis eſt.*

Xenoph. παρὰ τοῦ τυχόντος χρήματα λαμβάνειν. *A quouis pecuniam accipere.*

Quiuis potius, quàm. Quiduis potius. πᾶς vel πᾶν μᾶλλον ἤ.

Dem. ὧν πάντας μᾶλλον αἰτίους εὑρήσεις, ἢ ἐμέ. *Quorum quoſuis potius, quàm me, cauſam eſſe inuenies.*

Idem, πάντα μᾶλλον ἢ ταῦτα λεκτέον. *Omnia potius quàm hæc. pro Quiduis potius, quàm hoc dicendum eſt.*

Quodlibet, vel quicquid libet, facit, & non quod leges iubent. ποιεῖ ὅ, τι ἂν βούλοιτο, οὐχ ὅσ᾽ ἂν οἱ νόμοι κελεύωσι. Demoſth.

¶ Quantus, Quanta, Quantum.

ὅσος.

Iſocr. ad Philip. οὐ με λέληθεν, ὅσον διαφέρουσι τῶν λόγων εἰς τὸ πείθειν οἱ λεγόμενοι τῶν ἀναγινωσκομένων. *Non me latet, quantum ad perſuadendum interſit inter orationes, quæ ab ipſo oratore pronunciantur, & eas, quæ leguntur.*

ὅσον τὸ μέγεθος.

Iſo. οὐκ ἀγνοῶ ἡλίκος ὤν, ὅσον τὸ μέγεθος ἔργον ἐνίσταμαι. *Non ignoro, quantum opus aggrediar impar viribus meis.*

Cū ſequente ὅσον.

Iſocrates τίς οὐκ οἶδεν ἐξ οἵων συμφορῶν εἰς ὅσην εὐδαιμονίαν κατέστησαν. *Quis ignorat, ex quantis miſeriis, in quantam felicitatem peruenerint.*

οἷος.

Demoſth. καὶ ἐν οἵαις ἦν ταραχαῖς, ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τῶν ἐκείνου μαθήσεσθε. *Et in quantis fuerit perturbationibus, ex litteris eius cognoſcetis.*

ἡλίκος.

Diog. Laert. λύκος ἰδὼν ποιμένας ἐσθίοντας ἐν σκηνῇ πρόβατον, ἐγγὺς προσελθὼν, ἡλίκος ἂν ἦν θόρυβος, εἶπεν, εἰ ἐγὼ τοῦτο ἐποίουν. *Lupus cùm vidiſſet paſtores in tugurio comedentes ouem, propius accedens dixit: O quantus foret tumultus, ſi ego iſtud facerem.*

Demoſthenes, διέξεισιν ἡλίκα πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγαθὰ ἐκ τῆς εἰρήνης γίγνεται καὶ τὰ ἐναντία ἐκ τοῦ πολέμου κακά. *Commemorat quanta commoda omnibus hominibus ex pace exiſtant, contráque quæ ex bello clades.*

Quantum ad me attinet, *Vel*, Quantum in me eſt. τό γ' ἐμὸν, τὸ μὲν ὡς ἔχει τἀμά, ὅσον δεῖν ἐπ' ἐμοί, κατ' ἐμέ, χρῆ τοὐμὸν, ὅσον τὸ κατ' ἐμέ, τὸ ἐπ' ἐμέ, τὸ εἰς ἐμέ, τὸ κατ' ἐμέ, τοὐμὸν, τοὐμὸν μέρος. GALL. *Quant à moy, Pour ma part. Pour mon regard.*

¶ Quiduis pati, agere, facere.

ὁτιοῦν { πράττειν. Quiduis agere.

ὁτιοῦν { πάσχειν. Quiduis pati. Demoſth.

Iſocrates, ἕτοιμός εἰμι ὁτιοῦν πάσχειν ὑπὲρ τοῦ μὴ ποιεῖν τὸ προσταττόμενον.

¶ Quoniam, Quia, Cùm.

ἐπειδὴ, vel ἐπειδήπερ, cum indicatiuo: vt, *Iſocr. ad Nicocl.* ἐπειδὴ θνητοῦ σώματος ἔτυχες, ἀθανάτου δὲ ψυχῆς, πειρῶ τῆς ψυχῆς ἀθάνατον μνήμην καταλιπεῖν. *Cùm mortale corpus, animam autem immortalem nactus ſis, da operam, vt & animæ immortalem memoriam relinquas.*

Demoſth. ἐπειδήπερ ἀργῶς ἔχομεν, τὰ ἡμέτερ' αὐτῶν περιορῶμεν. *Quoniam ignaui ſumus, noſtrum negotium agamus.*

Demoſth. καὶ πῶς ταῦτα ἐπράχθη, νῦν ἀκούσατε, ἐπειδὴ τότε ἐκωλύθητε. *Et quomodo hæc geſta ſint, nunc audite, quoniam tunc impediti fuiſtis, hoc eſt, quia tunc vobis audire non licuit.*

Cùm pro Quando, ἡνίκα. ὅτε, ὅταν.

Demoſt. περὶ πλείστου τότε μάλιστ' ἀνθρώπινα φαίνεσθαι δεῖν ᾤετο, ἡνίκα εὐτύχει. *Humanitatis ſe omnium maximè memorem eſſe oportere exiſtimauit, cùm ſecundiſſima fortuna vſus eſt. Sic loquuntur & alij.*

Idem, ἐβίω δὲ πολλὰ ἔτη, καὶ ἦν πρεσβύτερος ὅτε ἐτελεύτα. *Vixerat autem multos annos & natu grandior erat, cùm moreretur.*

Idem, ὅπερ πρότερον συνέβη, ὅτε τοὺς ταλαιπώρους Φωκέας ἐποίησεν ἀπολέσθαι. *Quod prius accidit, cum miſeris Phocenſibus internecionis cauſa fuit.*

¶ ὅταν autem cum indicatiuo, ſæpius: autem cum optatiuo & ſubiunctiuo conſtruitur.

Frequens vſus eſt duorum vel plurium genitiuorum conſequentiam ſignificantium, qui per Cùm & verbum coniunctiui modi reddendi ſunt: vt,

Plutarch. τοῦ γὰρ Φιλαδέλφου γήμαντος τὴν ἀδελφὴν Ἀρσινόην Σωτάδης εἰπών. *Cùm enim Philadelphus ſororem Arſinoen vxorem duxiſſet Sotades dixit, &c.*

πότε (interrogatiuum) Quando.

Demoſth. πότε ἃ δεῖ πράξετε, εἰ μὴ νῦν; *Quando agetis quæ agenda ſunt, ſi non nunc?*

Quoniam autem, Sed quia, vel quoniam.

ἐπεὶ δέ.

Ariſtot. Eth. 1. ἐπεὶ δ' ἐστὶν ἡ εὐδαιμονία ψυχῆς ἐνέργειά τις κατ' ἀρετὴν τελείαν. *Sed quoniam beatitudo eſt actio quædam animi, virtuti abſolutæ congruens.*

Quoniam igitur, ἐπεὶ οὖν.

Ariſtot. Eth. 2. ἐπεὶ οὖν ἡ παροῦσα πραγματεία οὐ θεωρίας ἕνεκά ἐστιν, ἀναγκαῖον ἐστι σκέψασθαι, &c. *Quoniam igitur hoc negotium ſuſceptum eſt non contemplationis cauſa, neceſſe eſt conſideremus, &c.*

¶ Quiuis, Cuiuſuis, Cuiuis, &c.

πᾶς }
ὁ τυχὼν } Quiuis: vt,

Demoſth. Olynth. 1. τὸ μὲν οὖν ἐπιτιμᾶν, φήσαι τις ἄν, ῥᾴδιον καὶ παντὸς εἶναι. *Sed dixerit quiſpiam, reprehendere facilè cuiuſuis eſſe.*

Idem, ὧν πάντας μᾶλλον αἰτίους εὑρήσετε, ἢ ἐμέ. *Quorum quoſuis potius, quàm me, in cauſa eſſe inuenies.*

Xenoph. παρὰ τοῦ τυχόντος χρήματα λαμβάνειν. *A quouis pecuniam accipere.*

Chryſoſt. ξύλα τὰ τυχόντα καὶ θηρία σέβεσθαι. *Quauis ligna & animantia venerari.*

¶ Qua voce, Qua fronte?

Aeſchines cont. Cteſiph. σκοπεῖτε ποίᾳ φωνῇ, ποίᾳ ψυχῇ, ποίοις ὄμμασι τὰς ἱκεσίας ποιήσεσθε παρέντες ἀτιμωρήτους τοὺς ἐναγεῖς. *Cogitate, qua voce, quo animo, quibus oculis ſeu qua fronte ſupplicationes facturi ſitis, ſi nefarios iſtos impunè dimiſeritis.*

¶ Quia, ideo. ὅτι, διὰ τοῦτο: vt,

Demoſt. ὅτι ὑμῖν οὐ γὰρ συμφέρει, διὰ τοῦτο ἐπιτιμῶ. *Quia vobis non expedit, ideo reprehendo.*

Quiſque, Vnuſquiſque εἷς ἕκαστος, ἕκαστος, item, αὐτὸς ἕκαστος: vt,

Iſocr. εἰκὸς ἦν ἡμᾶς ἕκαστον τῶν παρὰ τὸ δίκαιον δυστυχούντων ἐλεῆσαι. *Par eſt nos miſericordia affici erga vnumquemque illorum, qui nullo ſuo merito affliguntur.*

Ariſtot. ἕκαστος δὲ κρίνει καλῶς ἃ γινώσκει, καὶ τούτων ἐστὶν ἀγαθὸς κριτής. *Quæ quiſque nouit, de iis rectè iudicat, & horum eſt bonus æſtimator.*

Demoſt. τὸ κοινὸν αὔξειν ἕκαστος οἴεται δεῖν. *Quiſque exiſtimat bonum commune augendum eſſe.*

Plutarch. αὐτὸς αὑτοῦ κόλαξ ἕκαστός ἐστι πρῶτος καὶ μέγιστος. *Vnuſquiſque ſibi præcipuus & maximus adulator eſt.*

Qualis quiſque ſit. οἷόσπερ ἕκαστός ἐστι: vt,

Iſocr. αἱ δυσπραξίαι ταχέως καταφανεῖς ποιοῦσιν οἷοίπερ ἕκαστοι τυγχάνουσιν ὄντες. *Res aduerſæ ſubito oſtendunt qualis quiſque ſit, vel, quales ſinguli ſint.*

Quis eſt ille, qui eum in his adiuuit? Hic vſum habet particula εὐτύχημα ᾖ. *Quod non plures eiuſmodi homines exſtiterunt (qualis eſt Leocrates) id ego iudico veſtram felicitatem eſſe.*

Quod per ὡς expreſſum.

Lycurg. ἀγανακτῶ δὲ μάλιστα, ἐπειδὰν ἀκούσω τινὸς λέγοντος, ὡς οὐκ ἔστι τοῦτο προδοσία, εἴ τις ᾤχετο ἐκ τῆς πόλεως. *Valde ſuccenſeo, cùm audio aliquem dicentem, quòd non ſit proditio, ſi quis perſidioſè ex Vrbe diſcedat.*

¶ Qualis, Talis.

ὁποῖός τις, τοιοῦτος.

Xenoph. ὁποῖοί τινες ἂν οἱ προστάται εἰσί, τοιοῦτοι καὶ οἱ ὑπ' αὐτοὺς ἐπὶ τὸ πολὺ γίγνονται. *Quales gubernatores ſunt, tales plerunque & ſubditi eſſe ſolent.*

2. ὁποῖος, τοιοῦτος.

OEnopides. ὁποία ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου, τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ λόγος. *Quale hominis ingenium eſt, talis eſt & eius oratio.*

3. ὁποῖός ποθ' ἕκαστος, τοιοῦτος.

Ariſtot. ὁποῖός ποθ' ἕκαστός ἐστι, τοιοῦτο καὶ τὸ τέλος φαίνεται αὐτῷ. *Qualis quiſque eſt, talem conſequitur & exitum.*

4. οἷος, τοιοῦτος.

Mileſius apud Laert. οἵους ἂν ἐράνους εἰσενέγκῃς τοῖς γονεῦσι, τοιούτους αὐτὸς ἐν τῷ γήρᾳ παρὰ τῶν τέκνων προσδέχου. *Qualia officia parentibus tuis exhibueris, talia tu in ſenectute à liberis tuis expecta.*

Quantis vigiliis & miſeriis talis moribus curandus ſit, vos ipſi conſiderate. Iſoc. μετὰ πόνων ἀγρυπνιῶν καὶ ταλαιπωριῶν τοσοῦτον νόσημα θεραπεύσειεν ἄν τις, ὑμεῖς αὐτοὶ σκοπεῖσθε. Vbi nota præpoſitionem μετὰ cum genitiuo, quæ loco ablatiui cauſæ ponitur.

¶ Quantum in me eſt, vel fuit, Quantum ad me attinet, Pro mea virili parte. Vide ſuprà in Quantus, Quanta, Quantum.

τοὐμὸν vel τὸ ἐμὸν μέρος.
τὸ κατ' ἐμαυτὸν μέρος. Iſæus.
τό γ' ἐμόν.
τὸ κατ' ἐμόν.
τὸ ἐπ' ἐμοί.
ὅσον ἦν ἐπ' ἐμοί.

τὸ κατ' ἐμέ.
εἰς δύναμιν.
καὶ δύναμιν.
καὶ τὴν ἐμαυτοῦ τάξιν. Dem. *Quant à moy, Pour moy, &c.*

Vt potero modeſtiſſime dicam, ὡς ἂν δύνωμαι μετριώτατα λέξω. Demoſth.

Vtut potero, Quomodocunque potero.

Iſocrates, ὅμως δ' οὕτως ὅπως ἂν οἷός τε ὦ, πειράσομαι διαλεχθῆναι περὶ αὐτῶν. *Sed tamen quomodocunque potero, conabor dicere de illis.*

ὅσον ἦν ἐφ' ἡμῖν
τό γε ἐφ' ἡμῖν ἐστὶ
τό γε ἐφ' ἡμῖν
ὅσον ἐφ' ἡμῖν
} Quantum quidem in nobis fuit. Syneſ.

Dem. καὶ ἐμοῦ παρ' ὑμῖν νῦν, ὅσον ἐφ' ὑμῖν, τεθνεῶτος. *Et me nunc apud vos quantum in vobis eſt, mortuo.*

Lyſias, τό γε ἐπ' ἐκείνῳ ἐστὶ, ἐσώθης. *Quantum in illo fuit, ſeruatus es.*

Xenoph. τὸ μὲν ἐπ' ἐκείνοις ἐστὶ ἀπολώλατε. *Quantum in illis fuit periiſtis.*

Eatenus, quatenus, vel Quoad. ἐφ' ὅσον, καὶ τοσοῦτον.

Lyſias, καθ' ὅσον ἕκαστος οἷός τ' ἦν, καὶ τοσοῦτον ἐβοήθει. *Eatenus quatenus poterat, vnuſquiſque opem ferebat.*

Sic ἐπὶ τοσοῦτον ἐφ' ὅσον: vt,

Ariſtot. πεπαιδευμένου γάρ ἐστιν, ἐπὶ τοσοῦτον τἀκριβὲς ἐπιζητεῖν καθ' ἕκαστον γένος, ἐφ' ὅσον ἡ τοῦ πράγματος φύσις ἐπιδέχεται. *Eſt enim hominis eruditi ſubtilitatem requirere in omni genere eatenus, quoad rei natura patiatur.*

ἐκ τῶν ὑπαρχόντων
ἐκ τῶν ἐνόντων
καὶ τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν
} Pro modo facultatum, Pro præſenti rerum conditione & viribus. Demoſth. Lucian. Thucyd. *Selon ſes moyens.*

καὶ τὴν οὐσίαν δοῦναι. Pro facultatibus, vel Pro modo facultatum largiri. Ariſtot. in Eth.

Dem. ἀήττητος ἡ πόλις τὸ κατ' ἐμέ. *Inuicta eſt ciuitas, quantum ad me attinet.*

τὸ ἐκείνου μέρος
τὸ καθ' αὑτὸν μέρος
} Quantum in illo fuit. Lycurg. *Tant qu'il a peu.*

Iſocr. καὶ τό γε τούτου μέρος ἅπαντα τὰ προειρημένα πέπρακται. *Quantum in illo fuit, omnia quæ iam dicta ſunt, facta fuerunt.*

καὶ τὸ σὸν μέρος. Quantum ad te attinet. Plato in epiſt.

καθ' ὅσον δή τι
καθ' ὅσον } δυνατόν
εἰς ὅσον }
κατὰ τὸ δυνατόν
} Quantum fieri poteſt: ὡς δή τι. idem eſt.
Tant que faire ſe peut.

καθ' ὅσον { δύναμαι, δύνῃ, δύναται } Quantùm poſſum, potes, poteſt, &c. Iſoc.
De toute ma puiſſance.

καθ' ὅσον αὖ ἕκαστοι δύνανται, Quantum quidem ſinguli poſſunt. Iſoc. in Archid.

¶ Quantum, tantum.

ὅσονπερ, τοσοῦτον, vel, ὅσον, τοσοῦτον.

Iſocr. ad Nicocl. χρὴ τοίνυν ἄρχειν τοῦ ποιεῖν, ὅπως ὅσονπερ ταῖς τιμαῖς τῶν ἄλλων προέχεις, τοσοῦτον καὶ ταῖς ἀρεταῖς αὐτῶν διοίσεις. *Enitendum eſt, vt quantum honoribus alijs antecellis, tantum & virtutibus emineas, & eos ſuperes.*

Baſilius, ὅσον ὁ ἔξωθεν ἄνθρωπος διαφθείρεται, τοσοῦτον ὁ ἔσω ἀνακαινοῦται. *Quantum externus homo corrumpitur, tantum internus renouatur.*

Iſocr. ὅσην εὔνοιαν ἐγὼ ἔχων διατελῶ, τοσαύτην. *Quantam beneuolentiam ego conſeruo, tantam, &c.*

¶ Quaſi, Tanquam, Vt.

ὥσπερ, ὡς, δή.

Demoſth. ὥσπερ Θεός τις ὤν, ἀλλὰ μὴ ἄνθρωπος. *Quaſi Deus aliquis eſſet, & non homo.*

Aeſchines, μέμνηται τῶν ποιητῶν, ὡς ἡμῶν τῶν ἀνηκόων παιδείας ὄντων. *Mentionem fecit poetarum, quaſi nos nulla diſciplina eruditi eſſemus.*

Plato in Apologia. τὸ τεθνάναι ἐστὶ δὴ ὕπνος. *Mors eſt quaſi ſomnus.*

¶ Quò, eò : Quanto, tantò, cum comparatiuo.

ὅσῳ, τοσούτῳ.

Demoſt. contra Spud. ὅσῳ πρεσβύτερος ἐγὼ καὶ φιλανθρωπότερος τούτω

Bb

λεγόμην, τοσοῦτῳ μᾶλλόν με κατεφρόνει. *Quò ego mitius & humanius cum illo agebam, eò magis me contemnebat.*

ὅσῳ μᾶλλον μᾶλλον.

Ariſtot. Eth. 3. ὅσῳ ἂν μᾶλλον τὴν ἀρετὴν ἔχει πᾶσαν, μᾶλλον ἐπὶ τῷ θανάτῳ λυπήσεται. *Quo magis omni virtute inſtructus eſt (Vir fortis) eò moleſtius mortem perferet. Hic* μᾶλλον *pro* τοσούτῳ μᾶλλον *ponitur.*

Sed dictio πόσῳ eodem modo cum comparatiuo conſtruitur: vt,

Demoſth. εἰ πολλοὶ πολλὰ καὶ δεινὰ πεπόνθασι, πόσῳ δικαιότερον καὶ ἀληθέστερον. *Quod ſi ſæpe multi multa & quidem atrocia perpeſsi ſunt, quanto iuſtius & verius etiam nos &c.*

ὅσον, ſequente τοσοῦτον cum comparatiuo:

Chryſoſt. ὅσον αὐτὸς μείζονα ὄγκον τῆς ἀρχῆς ἀναβιβάζηκεν ὁ τὴν βασιλείαν λαχὼν, τοσοῦτον πλείονα ἀπαιτηθήσεται λόγον. *Quanto ad altius faſtigium honoris aſcendit rex, tanto maiorem cogetur reddere rationem.*

ὅσον περ ſequente τοσοῦτον, vtrobique cum verbo: vt,

Iſocr. ὅσονπερ ταῖς τιμαῖς τῶν ἄλλων προέχεις, τοσοῦτον καὶ ταῖς ἀρεταῖς αὐτῶν διοίσεις. *Quantum alios dignitate ſuperas, tantum etiam virtute ipſis antecelles, vel, Quanto honoribus aliis hominibus ſuperior es, tanto magis etiam eis virtute antecellere ſtudeas.*

¶ Quàm difficile hoc ſcit, ſcio.

Græci hic vtuntur plerunque voce ὡς cum indicatiuo: vt,

Demoſth. ὁρῶ μὲν, ὡς χαλεπὸν τὸ τὰ βέλτιστα λέγειν ἐστίν. *Video quidem, quam difficile ſit optima dicere.*

Iſocr. ὡς οὖν συνεταράχθην, οὐκ ἂν δυναίμην εἰπεῖν. *Quantopere ego perturbatus fuerim, non poſſum dicere.*

Quàm pro Quantum, admiratiuè, ὡς: vt,

Ariſtoph. ὡς ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐστὶ δοῦλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότου. *Quàm moleſta res eſt ſeruum fieri ſtulti domini.*

Demoſth. θεάσασθε ὡς σαθρόν ἐστι φύσει πᾶν, ὅ,τι ἂν μὴ δικαίως ᾖ πεπραγμένον. *Videte quam languidum ſit, quicquid non iuſte actum eſt.*

Idem, τί οὖν ἐπιχειρεῖ; θεάσασθε ὡς εὖ. *Quid igitur molitur? Videte quam bene.*

Quàm grauiter, πῶς δυσχερῶς. Dem.

πῶς δύσκολόν ἐστι τοὺς πεποιθότας, &c. Quàm difficulter hi qui pecuniam habent, in regnum Dei intrabunt. Marci 10.

Quaſi diceret, ὥσπερ ἂν εἴποι Plato in Apol.

Quanti? πόσου?

πόσου ἠγόρασας τὴν οἰκίαν σου. *Quanti emiſti domum tuam.*

Aeſopus. ἠρώτα, πόσου τις αὐτὸ πρίασθαι δύναται. *Interrogauit, quanti quis eam emere poſſet.*

πόσου διδάσκει; *Quanti docet? Xenoph. Sic* διδάσκω μισθοῦ. *Mercede doceo. Luc.*

Quot? πόσοι εἰσί;

Plutarch. πόσοι εἰσὶ Σπαρτιᾶται; *reſpondet Lacon,* ἱκανοὶ τοὺς κακοὺς ἀμύνειν. *Quot ſunt Spartani? tot, quot ſufficiant arcendis improbis.*

Reſpondetur autem ad quæſtionem πόσοι, *per* δύο, τρεῖς, τέσσαρες, πέντε, ἕξ *&c.*

Quotus eſt? πόστος;

Reſpondetur, πρῶτος, δεύτερος, τρίτος, τέταρτος.

ποσαπλάσιος, Quotuplex? Ad quod reſpondetur, διπλάσιος, τριπλάσιος, πολλαπλάσιος, Duplex, triplex, multiplex, &c.

¶ Quemadmodum, Vt.

καθάπερ, ὥσπερ, ὡς.

Ariſtot. Eth. 7. ἔοικε δὲ καθάπερ ἐν τῇ ἀρχῇ εἴρηται, ἐν τοῖς αὐτοῖς φιλία εἶναι. *Videtur autem, quemadmodum initio dictum eſt, in iiſdem amicitia eſſe.*

Idem, ὥσπερ καὶ πρότερον εἴρηται. *Vt & anteà dictum eſt.*

Idem, ὥσπερ Εὐριπίδης εἴρηκε. *Vt Euripides dixit.*

Idem ὡς καὶ πρότερον εἴπομεν. *Vt antea diximus.*

Plato, ὡς φησὶ Μέλιτος. *Vt Melitus inquit.*

Idem, ποιήσω ὡς λέγεις. *Faciam vt iubes.*

Vt, ita: Quemadmodum, ita vel ſic.

ὥσπερ, οὕτω; ὥσπερ, ὡσαύτως.

Iſocr. ad Dem. πρέπει τοὺς παῖδας ὥσπερ τῆς οὐσίας, οὕτω καὶ τῆς φιλίας τῆς πατρικῆς κληρονομεῖν. *Debet ad liberos vt patrimonij ſic & amicitia & neceſſitudinis paternæ hereditas peruenire.*

Demoſt. in Ariſtog. ὥσπερ ὅταν ἄρχωσι, τοὺς ἰδιώτας οἴονται δεῖν αὐτοῖς πειθαρχεῖν, οὕτως ὅταν αὐτοὶ ἰδιῶται γένωνται, πάλιν τοῖς τῆς πόλεως ἄρχουσι νόμοις δικαίως ἂν ἀκολουθοῖεν. *Quemadmodum cum magiſtratum gerunt, à plebeis obedientiam ſibi deberi cenſent: eodem modo & ipſos depoſito magiſtratu, legibus, Reipubl. moderatoribus parere æquum eſt.*

τὸ αὐτὸ ἐστὶν ὥσπερ ſequente; οὕτω: vt,

Demoſt. δέδοικα μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι, οὕτω καὶ ὑμεῖς. *Vereor ne quemadmodum fœneratores, ſic & vos, &c.*

Vt quiſque affectus eſt, ita iudicat.

Hic locum habet particula ὡς, & verbum ἔχω cum genitiuo εὐνοίας, aut ſimili, ſequente dictione οὕτως: vt,

Demoſt. ὡς γὰρ ἂν ὑμεῖς πρὸς ἕκαστον ἔχητε εὐνοίας, οὕτως ὁ λέγων δοκεῖ φρονεῖν, *Vt beneuolentia quemque proſequimini, ita orator ſentire videtur.*

Præcedit & dictio ὅπως, ac ſequitur τῷ τρόπῳ τούτῳ: vt,

Demoſt. ὅπως ἕκαστος ὑμῶν βούλεται, τῷ τρόπῳ τούτῳ φερέτω τὴν ψῆφον. *Vt cuique veſtrum placuerit, ſic & ſuffragium ferat.*

¶ Reconciliare, In gratiam redigere, Placare.

διαλλάττειν.

διαλλάττειν
- τινά. Aliquem reconciliare, placare. Iſoc. in Plat.
- τὴν πόλιν τῶν Ἀργείων καὶ τὴν Λακεδαιμονίων. Reconciliare ciuitatem Græcorum & Lacedæmoniorum. Iſocr. ad Philipp.
  - *Idem,* αὐτοὶ διαλλακταὶ γενόμενοι διήλλαξαν Ἐπαίνετον καὶ Στέφανον. *Ipſi pacificatores facti reconciliarunt Epanetum & Stephanum.*
- πολίτας. Ciues in gratiam redigere. Iſocr. De iugo.
- τὰς πόλεις πρὸς ἀλλήλας. Reconciliare ciuitates inter ſe. Iſocr. Et διαλλάττειν τὰς πόλεις ſimpliciter.
- τὰς πόλεις ἀλλήλαις. Reconciliare vrbes. Plutarch.
- τὴν πόλιν τῷ βασιλεῖ. Regi ciuitatem reconciliare. Thucyd.

Demoſt. ἀξιῶν Ἀρίσταρχον, ὅπως αὖ διαλλάξῃ αὐτῷ Δημοσθένη. *Rogans Ariſtarchum, vt ei reconciliaret Demoſthenem.*

συστῆσαι.

συστῆσαι
- τὰς πόλεις. Ciuitates reconciliare & conſociare. Iſocr. ad Philipp.
- τινὶ τὰς πόλεις. Ciuitates alicui reconciliare. Ibid.

In paſſiuo.

διαλλάττομαι
- τοῖς ἀποστᾶσι. Reconcilior illis: vel, Redeo cum illis in gratiam qui defecerunt. Iſocr
- πρός σε. Tibi reconcilior in Paneg.
  - *Idem in Trapez.* ἐὰν διαλλαγῶμεν πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς, ἐκελεύομεν τὸν ξένον κατακαῦσαι τὸ γραμματεῖον. *Si reconciliati fuerimus*

mus inter nos, iuſſimus hoſpitem libellum comburere.

Idem. διαλλαγεὶς πρὸς ἐκεῖνον, Λυσίμαχον ἐσυκοφάντει. *Cum eo reconciliatus, Lyſimachum calumniatus eſt.*

πρός σε περὶ τούτου. De hac re tecum in gratiam redeo. Idem. τοῦ βασιλέως διηλλαγμένου. *Cum rex reconciliatus & placatus eſſet. Iſocrat.*

ADIVNCTA.

¶ *Reconciliatio, actiuè.*

εἰς ὁμόνοιαν καταστῆσαι. Baſil. in concordiam reſtituere.

εἰς τὴν προϋπάρχουσαν εὔνοιαν αὐτὸν ἀποκατέστησεν, Diod. priſtinæ beneuolentiæ reſtituit.

ὑμᾶς ἐπειρώμην παύειν τῆς διαφορᾶς, Plat. in Eraſiſt. ſimultatem veſtram conabar ſedare.

συμφῦσαι, καὶ συνδῆσαι πάλιν εἰς τὴν προϋπάρχουσαν φιλότητά τε, καὶ κοινωνίαν, idem in epiſt. priſtinam amicitiam ac ſocietatem rurſus inter vos coagmentare.

διαφόρους ὄντας πειρᾶσθαι φίλους ἀλλήλοις ὅτι μάλιστα ποιεῖν, idem ibid. à ſimultate abſtrahere conari, amicitiamque inter ambos quàm maximè ſancire.

λόγοις συμβατηρίοις τοὺς διαφερομένους κατήλλαξε, Philo. Pacificatoria oratione contendentes inter ſe reconciliauit.

τὰς οὔσας ἔχθρας καταλύειν, Gregor. vigentes inimicitias extinguere, abiicere.

ἐπειρᾶτο συνάγειν τοὺς παῖδας εἰς φιλίαν, Herodian. adnitebatur inter filios amicitiam conciliare.

τοὺς διαφερομένους εἰς εὔνοιαν ἐπιτηδευμένην προσάγεσθαι, Brut. id eſt, εἰς εὔνοιαν ἀποκαταστῆσαι, diſſidentes ad certam beneuolentiam adducere.

διαλλάττειν, ἀξιοῦντα Ἀρίσταρχον ὅπως ἂν διαλλάξῃ αὐτῷ Δημοσθένην, Demoſth. petentem ab Ariſtarcho, vt ſe cum Demoſthene in gratiam reduceret.

τὰς γενομένας διαφορὰς πρὸς ἀλλήλους θέσθαι καλῶς, Andocid. mutuas ſimultates componere.

¶ *Reconciliari alicui.*

διαλύεσθαι τὴν ἔχθραν. Demoſth. inimicitias deponere.

διαλύσασθαι πρὸς τούτους, Æſchin. cum ipſis in gratiam redire.

τὰς ἔχθρας καταλύειν, Gregor, vel, καταλύσασθαι, Brut. idem quod διαλύειν.

διαλλάττεσθαι, Lucian. ἤδη τῆς Ἑλένης αὐτῷ διηλλαγμένης, Helena iam ipſi reconciliata.

μηδὲ πρὸς τελευτήσαντας διαλλαγήσονται, ἀλλὰ καὶ τοῖς παισὶ τὴν ἔχθραν διαφυλάξουσι, Demoſthenes. ne cum mortuis quidem in gratiam redibunt, verum filiis quoque ipſorum inimicitiam ſeruabunt.

ἀποστῆναι τῆς ἔριδος. Dion. à contentione abſcedere.

τὴν ἔχθραν ἀποθέσθαι, Suid. deponere.

κατατίθεσθαι τὴν φιλονεικίαν, idem quod ἀποθέσθαι. Bud. συνήδομαί σοι τὴν πρὸς τὸν Μῶρον φιλονεικίαν ἀποθεμένῳ, gratulor tibi qui inimicitias, quæ tibi cum Moro erant depoſueris.

τοῖς ἐχθροῖς σπείσασθαι, Phil. idem quod καταλλάττεσθαι cum hoſtib. amicitiæ fœdus percutere.

τοῖς αὐτόν τι διατεθεικόσι κακὸν ἐσπείσατο, Gregorius. cum his, à quibus malo aliquo affectus fuerat, reconciliatus eſt.

δυσδιάλλακτος, in iracundia perſeuerans, Cic. τίς οὕτω βαρύμηνις, καὶ δυσδιάλλακτος τῷ λελυπηκότι. Baſil. ecquis ita infeſtus atque implacabilis eſt ei, à quo læſus eſt?

τὴν δὲ ἀποστραφεῖσαν θεοῦ, ταύτην οἰκειωθῆναι αὐτῷ, idem. eam, quæ à deo auerſa erat, ipſi reconciliari.

ὥστε ἐκ τοῦ λοιποῦ χρόνου φίλους εἶναι ἀλλήλοις, καὶ μὴ μνησικακεῖν, Demoſth. adeò vt deinceps amicitiam inter ſe colerent, extincta omni offenſionum memoria.

καταλλάττειν.

καταλλάττειν τινὰς πρὸς ἀλλήλους. Reconciliare aliquos inter ſe.

Ariſt. Oeconom. 2. κατήλλαξεν αὐτοὺς πρὸς ἀλλήλους. *Reconciliauit eos inter ſe.*

καταλλάττειν τινὰ ἑαυτῷ. Sibi aliquem reconciliare.

2. Corinth. 5. ὡς ὅτι Θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσσων ἑαυτῷ. *Quandoquidem Deus erat in Chriſto, mundum reconcilians ſibi. Sic & Chryſoſtomus loquutus eſt,* ἵνα τοὺς ἐχθροὺς πρὸς αὐτὸν διακειμένους ἑαυτῷ καταλλάξῃ. *Vt hoſtes ſuos ſibi reconciliaret.*

εἰς ὁμόνοιαν } ἄγειν τὴν πόλιν. Conciliare concordiam inter ciues. Demoſth. *Mettre la paix entre les habitans.*
εἰς ὁμόνοιαν } καταστῆσαί τινας. Reconciliare aliquos: vt,

Iſocrat. Areopag. διὰ ταύτην τὴν γνώμην εἰς τοσαύτην ἡμᾶς ὁμόνοιαν κατέστησαν. *Hac ſententia nos ad talem concordiam redegerunt.*

ἀπαλλαγὴν ποιεῖσθαι πρός τινα. Cum aliquo in gratiam redire: vt,

Iſocr. τὴν ἀπαλλαγὴν ποιήσασθαι ἠθέλησε πρὸς αὐτὸν ἐμέ. *Voluit, vt cum ipſo in gratiam redirem.*

διαλλαγὴν ποιεῖσθαι ἐπί τινος. Propter aliquid in gratiam redire.

Iſocr. in Paneg. οὐκ εἰκὸς ἦν αὐτὸν τὸν ἐπὶ δυοῖν μναῖν ποιήσασθαι τὴν διαλλαγήν. *Non oportuit ipſum ob duas drachmas illos reconciliare.*

ἱλάσκεσθαι θεὸν προσόδοις ϗ θυσίαις. Placare Deum ſupplicationibus & ſacrificiis. Dem.

ἵλεως. Propitius, Clemens, tribuitur Deo, & interdum hominibus. Xenoph. & Plutarch.

παρασκευάζειν ἑαυτῷ φίλους. Conciliare ſibi amicos. Idem.

ψυχαγωγεῖν τοὺς ἀκούοντας
καταπραΰνειν τοὺς ἀκροατάς } Demulcere auditores, Conciliare ſibi auditores, ſeu Beneuolos reddere auditores. *Attirer la bienueillance des auditeurs.*

πραΰνειν.

πραΰνειν {
τὸ θυμοειδές. Illam partem animi, in qua irarum exiſtit ardor, ſedare, lenire & reſtinguere. Plato.
ἵππον. Equum manſuefacere. Xenoph.
τοὺς πολλοὺς ἐπιεικέσι λόγοις ϗ δόγμασι χρηστοῖς. Imperitam multitudinem ſeu vulgus manſuetis verbis & vtilibus doctrinis lenire. Plutarch.

πραΰνεσθαι. Leniri, Manſuefieri, Placari. Ariſtot.

Vſurpatur & καταπραΰνειν, pro Lenire & Demulcere apud Ariſtot. Iſocr. & Plutarch.

Plutarch. in Lycurgo, κατεπραΰνοντο τὰ ἤθη τῶν ἀκροωμένων. *Cum hæc audirent, ingenia eorum demulcebantur & miteſcebant.*

ἐξιλᾶσθαι (pro quo dicitur ἐξιλάσκεσθαι) Placare.

Xenoph. πολλὰ μὲν πέμπων ἀναθήματα χρυσᾶ, ἐξιλασάμην ποτὲ αὐτόν.

Plutarch. ἐξιλάσκεσθαι τὸ μήνιμα τοῦ θεοῦ. *Placare iram Dei, Deum ex irata propitiam reddere.*

διαλλαγή,
καταλλαγή. } Reconciliatio, Reditus in gratiam, Pacificatio. Demoſth. Iſocr.

διαλλακτής. Pacificator, Reconciliator. Demoſth.

Redire, Reuerti ad aliquid.

ἐπανελθεῖν.

ἐπανελθεῖν {
ἀπὸ τῆς πρεσβείας. Redire ex legatione. Dem. pro quo idem autor alias dicit ἥκειν ἀπὸ vel ἐκ τῆς πρεσβείας πάλιν.
ἐκεῖσε.
Demoſth. ἀλλ᾽ ἐκεῖσε ἐπανέρχομαι. *Sed illud redeo.*
ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν. Redire ad inſtitutum. Iſocr.
πάλιν ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν. Idem Iſoc.
Ariſtot. Eth. 2. πάλιν δὲ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τὰ ζητούμενα.

ἀγαθόν. Reuertamur ad illud, quod quærimus bonum.

ὅθεν εἰς ταῦτα ἐξέβην, βούλομαι. Eo reuertar, vnde digreſſus ſum. Demoſth.

οἴκαδε. Domum redire. Demoſt. Pro quo etiam dicitur, οἴκαδε ἀφικέσθαι.

εἰς τόπον ἐξ οὗ &c. vt,

Iſocr in Panath. λοιπὸν οὖν ἐστὶν οὐδὲν ἄλλο, πλὴν ἐπανελθεῖν εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ἐξ οὗ περ ἔπεσον εἰς τὴν περιττολογίαν ταύτην. *Nihil aliud reſtat, quàm vt reuertar ad locum, vnde in hanc ſermonis prolixitatem digreſſus ſum.*

ἐπάνειμι.

ἐπάνειμι

πάλιν ἐπὶ τὰς ἀποδείξεις. Redeo ad demonſtrationes. Demoſthenes.

ἐκεῖσε. Reuertar illuc. Dem.

ὅθεν εἰς ταῦτα ἐξέβην. Reuertar vnde in hæc digreſſus ſum. Xenoph.

πάλιν ὅθεν εἰς τὰς περὶ Ἰάσονος πράξεις ἐξέβην. Reuertar vnde in Iaſonis res geſtas digreſſus ſum. Xen.

ἐκ Δελφῶν Redeo Delphis.

Plutarch. Lycurg. οὐδὲν μετακινεῖν, ἕως ἐπάνεισιν ἐκ Δελφῶν αὐτός. *Nihil mouere, quoad Delphis ipſe redierit.*

ἀναστρέφειν.

Demoſthenes, ἐκ τῆς Χαλκίδος ἧκεν ἀναστρέψας. *Ex Chalcide reuerſus.*

Lucian. ἀπὸ τῆς νομῆς ἀναστρέψας. *Ex paſtu reuerſus.*

ἀναχωρεῖν
- Regredi, Retrocedere.
- εἰς τοὔπισθεν. Regredi. Ariſtoph.

Redire ad ſe, Vires Colligere.

ἀναλαβεῖν.

ἀναλαβεῖν

ἑαυτόν. Redire ad ſe: vt,

Aeſchines. ὡς ἅπαξ ἐταράχθη, καὶ τῶν γεγραμμένων διεσφάλη, οὐκ ἀναλαβεῖν ἑαυτὸν ἐδυνήθη. *Vt ſemel fuerat perturbatus, & à ſcriptis aberrauerat, ad ſe redire non potuit.*

ἑαυτήν. De re inanimata: vt,

Iſocr. ἡ μὲν ἡμετέρα πόλις ἐλάττοσιν ἔτεσιν ἀνέλαβεν αὑτὴν ἢ κατεπολεμήθη. *Noſtra vrbs paucioribus annis vires ſuas collegit vel recuperauit, quàm bello ſubacta fuerat. Pro* ἀναλαβεῖν ἑαυτὸν, *dicimus etiam,* καταστῆσαι ἑαυτὸν εἰς τὴν αὐτὴν ἕξιν. *Iſoc. in Panath.*

ADIVNCTA.

Redire,vel reuerti.

ἀναχωρεῖν ἐπ' οἴκου. Demoſth domum recedere.

ἀναστρέφειν οἴκαδε. Greg. domum reuerti.

ἐπὶ πόδας εὐθὺς ἀνέστρεφον. Luc ſtatim pedem reflectebam.

ὑποστρέφειν εἰς οἶκον, ὅθεν ἐπανεχώρησεν. Greg.

πάλιν εἰς τὸ ὅθεν ἐξῆλθεν, ἐπαναστρέφει. Baſil.

τῷ προϊέναι, τὸ ἀναστρέφειν opponit Diod.

οὔτε προϊέναι πορρώτερον, οὔτε ἀναστρέφειν ἐδύνατο, nec porrò progredi, nec pedem referre poterat.

ὀπίσω χωρεῖν. Luc.

ἐδέδοκτο ἰδόντι με Ἀθήνας μόνον, ἐπὶ πόδα εὐθὺς ὀπίσω χωρεῖν, mihi conſtitutum erat, viſis tantùm Athenis, ſtatim recedere.

ἐπανέρχεσθαι. Philo.

ἐπανέρχονται πάλιν, ὅθεν ὡρμήθησαν, eò redeunt, vnde egreſſi ſunt.

ἐπανήκειν οἴκαδε, domum redire.

ἐπανήκοντος δέ σου, καὶ ἔχοντος τὴν πατρίδα, Liban. te autem in patriam reuerſo.

ἀνατρέχειν. Luc.

ἐπὶ τὸ ἀρχαῖον μῖσος ἀνατρέχεις, ad vetus odium recurris, reuolueris.

πάλιν εἰς τὴν συνήθη κακίαν ἀνέδραμον, Phil.

ἐπὶ τὸν αὐτὸν τόπον ἀφικέσθαι, ἀφ' οὗ τὸ πρῶτον ὡρμήθη, idem. ad eundem locum reuerti, vnde primùm exceſſiſti. legendum puto ὡρμήθης.

μικρὸν ὅσον ἀνεθέντες ἐπὶ τὴν αὐτὴν ὠμότητα καὶ παρανομίαν ἵεντο, idem. cùm aliquantulum ſeſe mitiores præbuiſſent, ad eandem rurſus immanitatem proruperunt.

ἐπανάγειν, Diodor.

ἐπανάξωμεν ἐπὶ τὰς Φιλομήλου πράξεις. i. ἐπανέλθωμεν.

ἀνακάμπτειν. idem. ἀνέκαμψεν εἰς τὴν παρεμβολήν, ad caſtra ſe retulit.

εἰς τὴν Αἴγυπτον ἀνακάμπτειν, Chryſoſt.

μικρὸν διαλιπὼν χρόνον, ἧκε φερόμενος εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν, Æſch. i. μικρὸν ὅσον ἀνεθεὶς, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν, perexiguo tempore intermiſſo, ad mores ſuos, vel, ad ingenium rediit.

ἐπιδημεῖν, aliquando idem quod ἐπανελθεῖν. Syneſ.

τῇ πατρίδι ἐπιδημήσας ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου, id eſt, εἰς τὴν πατρίδα ἐπανελθών.

ταχυτέραν ποιοῦ δαὶ τὴν ἐπάνοδον, Euripid. id eſt, τάχιον ἐπάνηκε.

ὅθεν ἐξέβην, ἐπάνειμι, Greg. i. ἐπανέρχομαι.

¶ *Redire ad propoſitum.*

ἐπανέλθωμεν δὴ πάλιν, ὅθεν δεῦρο μετέβημεν, Plat. in Cratylo redeamus iam, vnde huc deflexim us.

πάλιν ἐπαναχωρήσωμεν ἐπὶ τὰ πρῶτα λεχθέντα, Plat. leg. 6. redeamus ad ea, quæ primum diximus.

ἴωμεν δὴ μετὰ ταῦτα ἐκεῖσε ὅθεν ἐξέβημεν, idem Leg. 8. eò iam, vnde exceſsimus, reuertamur.

ἀναλαβεῖν τὸν λόγον. Herod. ſermonem repetere. GALL. *reprendre ſon propos.*

ὅθεν ἐξέβημεν, ἐνθ᾽ ἐπανίωμεν, Greg. eò reuertamur vnde digreſsi ſumus.

ὅπερ ἐξ ἀρχῆς ἔλεγον, πάλιν εἰς ταυτὶ ἐπανίωμεν, Baſ. orationem eò, vnde deflexit referamus.

ἀλλ᾽ ὅ μοι λέγει ὁ λόγος ὥρμηται. Greg. verùm, vt ad inſtitutam orationem redeamus.

¶ *Reditus id eſt prouentus.*

ἔτι γὰρ ἀπὸ πολιτείας προσῄει Στεφάνῳ ἄξιον λόγου, Dem. perexiguum omnino erat illud quod ex publico munere ad Stephanum redibat. GALL. *le proffit que faiſoit Estienne de ſon office, ne valoit pas le parler.*

διπλασίας, ἢ νῦν, τὰς προσόδους ἐλάμβανεν. Iſocr. duplo maiores, quàm nunc, reditus carpebat.

ὁπόσον ἀποφέρει ἡ ναῦς τῷ δεσπότῃ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κατ᾽ ἔτος ἕκαστον; Lucia. quantum vt plurimum lucri ſingulis annis domino ſuo affert nauis? GALL. *combien rapporte elle à ſon maiſtre?*

ἄλλη μὲν ἀποτροφὴ τοῦ βίου οὐκ ἔστιν, idem. non ſuppetit aliud, vnde vel parciſsime viuam. ἀποτροφὴ enim tenuem victum ſignificat.

προσιόντων ἑξακοσίων ταλάντων φόρου κατ᾽ ἐνιαυτόν, Thucyd. vectigalibus annuis ad ſexcenta talenta promanantibus.

¶ Recuperare aliquid, Recipere, Reſumere.

ἀναλαμβάνειν.

ἀναλαμβάνειν

ἑαυτὸν. Colligere ſe. Vires recolligere, In priſtinum ſtatum reſtituere. Iſocr.

ἑαυτὴν πόλιν ἐκ συμφορᾶς: vt,

Iſocr. ad Philipp. πολλαὶ πόλεις πάλιν ἑαυτὰς ἐκ συμφορῶν ἀναλαμβάνειν οὐ δύνανται. *Multa ciuitates vires ſuas recuperare non poſſunt.*

πάλιν τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν δόξαν. Imperium & gloriam recuperare. Iſocr.

τὴν δόξαν τῶν προγόνων. Maiorum gloriam recuperare. Iſocr. De pace.

Idem in Euag. ἡ πόλις ἡμῶν τῆς παλαιᾶς δόξης μέρος τι πάλιν ἀνέλαβε. *Ciuitas noſtra partem aliquam antiqua gloria recuperauit.*

τὴν ἰσχὺν καὶ δύναμιν Vires recolligere. Plutarch.

Galen. ἀναλαβεῖν τὴν ἐξ ἀρχῆς δύναμιν. *Reſumere priſtinum robur & vires. Cicero, receptis viribus.*

2. ἀπολαβεῖν.

Iſocr. in Paneg. ἀναμφισβητήτως ἡμῖν προσήκει τὴν ἡγεμονίαν ἀπολαβεῖν, ἣν πρότερον ἐτυγχάνομεν ἔχοντες. *Proculdubio decet nos imperium recuperare; quod prius habuimus.*

3. κομίζεσθαι.

κομίζεσθαι

τι ῥᾳδίως διὰ πρεσβείας. Per legationes facilè aliquid recipere vel recuperare. Iſocr. De pace.

τὰς κτήσεις. Facultates recuperare. Ibid.

πάλιν τι. Aliquid recuperare. Demoſth.

τι παρά τινος. Ab aliquo recuperare aliquid. Idem.

¶ Reſtaurare, reſtituere.

προάγειν
ἐπανάγειν
εἴς τι, vel πάλιν εἴς τι: vt,

Iſoc. ad Philipp. καὶ τὴν πόλιν εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν προήγαγεν ἐξ ἧσπερ ἐξέπεσεν. *Et ciuitatem in eundem dignitatis locum vnde exciderat, reſtituit.*

Idem, ἐπαναγαγεῖν τινὰ πάλιν εἰς τὰς τιμὰς τὰς προσηκούσας. *Reſtituere aliquem in conuenientem dignitatis gradum.*

εἰς τὸ ἀρχαῖον ἄγειν vel ἀποκαταστῆσαι. In priſtinum ſtatum vel locum reſtituere. Hinc εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀποκατάστασις. In priſtinum ſtatum reſtitutio. Ariſtot.

πάλιν τυχεῖν τῆς ἀρχῆς. Recuperare imperium. Plato in epiſt.

μεταπεσεῖν ἔκ τινος.

Lycurg. contr. Leocr. ἀνθρώπῳ ζῶντι ἐλπὶς ἐκ τοῦ κακῶς πρᾶξαι μεταπεσεῖν. *Homini viuo ſpes eſt, ſe ex calamitatibus eluctaturum eſſe.*

¶ Renouare amicitiam, odium, hoſpitium. &c.

ἀνανεοῦσθαι.

Iſoc. in epiſt. καὶ πέμψεις ἐπιστολὴν πρὸς ὑμᾶς, ἀνανεούμενος τὴν φιλίαν, καὶ ξενίαν τὴν πρότερον ὑπάρχουσαν. *Epiſtolam mittes, vt veterem* *amicitiam & hoſpitium renoues.*

Idem, τὰς παλαιὰς ξενίας ἀνανεώσασθαι.

ἀνακαινίζειν.

Iſocr. ἀνακαινίζειν τὰ μίση καὶ τὰς ἔχθρας πρὸς ἐκεῖνον. *Renouare odium & inimicitiam, quæ nobis cum illo eſt.*

ADIVNCTA.

¶ *Renouare.*

τὴν παλαιὰν ἔχθραν τοσαύταις γενεαῖς ὕστερον ἐκαίνωσε, Phil. veterem inimicitiam tot poſt ſeculis renouauit.

τὸ κακὸν πάλαι μὲν κινηθὲν, ἀποσβεσθὲν δὲ πάλιν ἐπιχειροῦσιν ἀνανεοῦσθαι Baſil. malum olim excitatum, extinctum tamen atque obrutum, rurſus exſuſcitare conantur.

τὸ ἔργον τι ἀποσβεσμένον ἀναζωπυρεῖν, Budæus, id eſt πάλιν ἀνάπτειν.

¶ Ruere, vel recidere in peius.

πρὸς τὸ χεῖρον ἐπιῤῥεῖν.

Baſilius, ἀεὶ πρὸς τὸ χεῖρον τὰ πράγματα ἐπιῤῥεῖ. *Negotia ſemper in deterius ruunt.*

ἐπὶ τὸ χεῖρον φέρεσθαι, vel μεταπίπτειν, vel κλίνειν, vel ῥέπεσθαι.

Iſocr. in Areopag. αὕτη ἡ πολιτεία καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐπὶ τὸ χεῖρον φέρεται. *Hæc reſpub. ſingulis annis fertur in deterius.*

Xenoph. θαυμάζω, ἡ πόλις ὅπως ποτ' ἐπὶ τὸ χεῖρον ἔκλινε.

τρέπεσθαι εἰς χεῖρον In peius verti ſeu ruere.

Xenoph. ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐῤῥέπετο.

¶ Relinquere patrimonium, pecuniam, memoriam, gloriam.

καταλείπειν.

καταλείπειν

τοῖς παισὶ κτῆμα κάλλιστον. Relinquere liberis patrimonium pulcherrimum. Iſocr.

δόξαν ἀείμνηστον ἅπαντα χρόνον. Immortalem gloriam relinquere. Iſocr.

τῆς ἀρετῆς μνήμην εἰς ἅπαντα χρόνον. Virtutis perpetuum monumentum relinquere. Iſocr. in Paneg.

τῆς ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης μνημεῖον εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον. Idem in Buſir.

χρήματα. Iſocr. ὁ πατὴρ πολλὰ χρήματα κατέλιπε. *Pater multum pecunia reliquit.*

Nulla excuſatio relinquitur.

Iſocr. in Plat. τοῖς μὲν οὐδεὶς λόγος ὑπολείπεται τηλικαῦτα τὸ μέγεθος ἐξημαρτηκόσι *His qui tanta delicta commiſerunt, nulla excuſatio relinquitur.*

Demoſt. οὐδὲ γὰρ λόγος οὐδὲ σκῆψις ἔθ' ἡμῖν τοῦ μὴ τὰ δέοντα ποιεῖν ἐθέλειν ὑπολείπεται. *Nulla ratio nobis, nulla excuſatio, quo minus officio noſtro fungi velimus, relinquitur.*

Relictis rebus omnibus, Rebus omnibus neglectis.

Iſocr. in epiſt. παρακαλῶ σε, πάντα τἄλλα ἀφέντα πολεμῆσαι.

Idem, ἐχρῆν αὐτοὺς ἁπάντων ἀφεμένους δεῦρο συμβουλεύσειν. *Decebat illos omnibus rebus relictis deliberare.*

Idem, τῶν πάντων ἀμελήσας, ἑνὸς μόνου ἐφρόντισα, *Omnibus alijs poſthabitis, vnum illud curaui.*

Quid faciam, vt victoriam ab hoſtibus reportem vel conſequar? Hic Græci fere vtuntur participio: vt,

Lycurg. εἰς Δελφοὺς ἐλθὼν ἠρώτα τὸν θεόν, τί ποιῶν ἂν νίκην λάβοι παρὰ τῶν πολεμίων. *Delphos profectus (Erechtus) conſulebat Deum, quid faciendo victoriam reportaret ab hoſtibus : vel, quid faceret, vt victoriam conſequeretur ab hoſtibus.*

¶ Reſpondere.

ἀποκρίνεσθαι.

ἀποκρίνεσθαι

Reſpondere (ſine adiectione) vt,

Plato in Apol. ἀπόκριναι, ὦ ἀγαθέ, καὶ γὰρ ὁ νόμος κελεύει ἀποκρίνεσθαι. *Reſponde bone vir. Lex enim iubet reſpondere.*

τινί. (cum datiuo perſonæ) Reſpondere alicui. Demoſt.

τινὶ πρὸς ταῦτα. Reſpondere alicui ad hæc. Idem.

τινὶ τοῦτο. Hoc alicui reſpondere. Lucian.

ταῦτα πρὸς τὸν λόγον. Hæc ad verba alicuius reſpondere. Dem. pro Corona.

Idem, ἀνάγκη κἀμοὶ πρὸς ἕκαστα κατηγορημένων μικρὰ ἀποκρίνεσθαι. *Mihi neceſſe eſt ad ſingula quæ accuſata ſunt, reſpondere.*

ἀπόκρισιν. Reſpondere. Plato.

ποιεῖσθαι ἀπόκρισιν κοσμιωτέραν τῆς πρότερον γεγενημένης. Reſpondere honeſtius, quàm antea factum eſt. Iſocr.

γράφειν ἀπόκρισιν πρός τι. Scribere reſponſum ad aliquid. Demoſt.

γράφειν ἀπόκρισιν πρὸς ἐπιστολήν. Reſpondere ad epiſtolam. Idem.

ἀντιγράφειν. Reſcribere, Scripto reſpondere.

Sic vtitur Plutarch. Et Iulianus Imperator in quadam epiſtola, καὶ δὴ ἀντέγραφον οὐδὲν οὐ πρός τι μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ἱερὸν σύνταγμα.

ἀντιγραφὴ, Reſponſum quod datur per ſcriptum.

Athenæus, Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ πρὸς τὴν Ἀριστοκλέους ἐπιστολὴν ἀντιγραφῇ. ἡ ἀντιγραφὴ βασιλική. *Regium reſponſum.*

ἀπολογεῖσθαι, Reſpondere in iudicio.

ἀπολογεῖσθαι
- περί τινος. De aliqua re reſpondere, Demoſth.
- ὑπέρ τινος. Pro aliquo reſpondere, Defendere aliquem. Lucian. & Lycurg.

2. ἀντειπεῖν.

ἀντειπεῖν
- τινί. Alicui reſpondere. Xenoph.
- τοῖς εἰρημένοις. Reſpondere illis quæ dicta ſunt. Iſocr.
- πρός τι. Ad aliquid reſpondere: vt, *Iſocr. in Panat.* ταῦτα ἀκούσας, θαρσαλέως μὲν οὐδὲ πρὸς ἓν ἀντειπεῖν τῶν εἰρημένων. *His auditis neque ad vnum reſpondere audacter potuit.*
- ὑπέρ τινος. Pro aliquo reſpondere. Iſocr. ad Philipp.

3. ἀπαντᾶν.

ἀπαντᾶν
- τοῖς εἰρημένοις. Illis quæ dicta ſunt reſpondere, Occurrere obiectioni. *Iſocr.* ἴσως ἂν οὖν τοῖς εἰρημένοις ἀπαντήσειας. *Forte his à me dictis reſpondeas.*
- πρός τινα. Alicui reſpondere. Plutarch. πρὸς οὓς οὐ χαλεπὸν ἀπαντῆσαι. *Quibus non eſt difficile reſpondere ſeu occurrere.*
- τινὶ ταῦτα. Hæc alicui reſpondere. Æſchines.

4. ἀμείβεσθαι

Plutarch. ἀνεβόησαν αἱ λοιπαὶ γυναῖκες, ἠμείψατο δὲ Οὐολουμνία. *Exclamabant reliquæ mulieres, reſpondebat autem Volumnia. In ligata autem oratione hoc verbum cum accuſatiuo, in reſpondendi ſignificatione, vſitatiſsimum eſt.*

ἀπόκρισις, Reſponſio, Reſponſum.

¶ *Reſpondere.*

ἀποκρίνειν, & ἀποκρίνεσθαι Lucia.

ἀπόκριναί μοι πρός τινα οὐ χαλεπὴν ἐρώτησιν, reſponde mihi ad quæſtionem haud difficilem.

οὐ πάνυ ἔχω πρὸς τεῦ τὴν ἐρώτησιν προχείρως ἀποκρίνεσθαι, Plat. in Symp. haud admodum in promptu habeo, quid ad hanc quæſtionem reſpondeam.

καλῶς ἐρωτῶσι χαίρω ἀποκρινόμενος, idem in Protag. his qui bellè interrogant, lubens reſpondeo.

οὐδενὶ ὅτῳ οὐκ ἀποκρίνεσθαι, idem in Menon. nulli non reſpondere.

εὐθυβόλως πρὸς τὸ πύσμα ἀποκρίνεσθαι, Phil. rectiſſimè atque appoſitiſſimè ad interrogationem reſpondere.

οἵαν ἀπόκρισιν ἀπεκρίνατο; Luci. quale reſponſum dedit?

οὐκ ἔχω, ὅ, τι σοι ἀποκρίνωμαι, idem. non habeo, quid tibi reſpondeam.

ἀπόκρισιν δοῦναι Diod. τοῖς πρεσβεῦσιν ἀπόκρισιν ἔδωκεν ὡς, &c. legatis reſpondit.

πάσαις ταῖς πρεσβείαις φιλοτιμηθεὶς κεχαρισμένας δοῦναι τὰς ἀποκρίσεις. εὐαρεστουμένους ἀπέλυσε κατὰ τὸ δυνατόν, idem.

ἀποδιδόναι τὰς ἀποκρίσεις, Bas.

σύντομον τὴν ἀπόκρισιν παρέχεσθαι, idem. breue reſponſum dare.

ἀποκρίσιος ἀξιοῦν. Herodot.

οὐδὲ ἀποκρίσιος ἠξίωσε τὸν φέροντα τὴν ἀγγελίην, ne reſponſo quidem dignatus eſt eum, qui hunc nuncium afferebat.

¶ Repetere aliquid.

ἀναλαβεῖν.

ἀναλαβεῖν
- πάλιν τι: vt,
  - *Ariſtot.* ἔξεστιν, ὃ ἔδωκε, πάλιν ἀναλαβεῖν. *Licet repetere, quod dedit.*
- ἐξ ἀρχῆς. Ab initio repetere: vt,
  - *Plato in Apolog.* ἀναλαβώμεθα ἐξ ἀρχῆς τίς ἡ κατηγορία. *Repetamus ab initio quæ fuerit accuſatio.*
- ἀπ' ἀρχῆς, idem quod ἐξ ἀρχῆς. Ariſtot.

Altè vel altius repetere, ἄρχεσθαι ἄνωθεν. Ariſtot.

2. ἀπαιτεῖν.

ἀπαιτεῖν.

Repetere, Reposcere: vt,

Plato Polit. 1. εἰ μανεὶς ἀπαιτοῖ, ὅτι οὐ χρὴ τὰ τοιαῦτα ἀποδοῦναι. Si furioſus repetat (ſ. gladium aut ſimile quid) quod non oporteat talia reddere.

χρήματα, χάριν. Repoſcere pecuniam, gratiam, & Dem.

τινὰ ἀργύριον. [cum duobus accuſatiuis] Repetere vel exigere ab aliquo pecuniam Ariſtoph. & alibi.

παρά τινος τὸν μισθόν. [cum præpoſitione & genitiuo perſonæ] Exigere mercedem ab aliquo. Luc.

Idem, ἀπαιτεῖ τὰ ὀφειλόμενα παρά σου.

☞ *Chryſoſt. ὁ θεὸς ἀπαιτεῖ παρ' ἡμῶν τὴν προσευχήν, Deus requirit vel exigit à nobis precationem.*

ἀπαιτεῖν
πράττειν
πράττεσθαι
εἰσπράττειν
εἰσπράττεσθαι

ὀφειλέτην τὸ χρέος [cum duobus accuſatiuis, vno perſonæ & altero rei] Exigere à debitore debitum ſeu pecuniam. Ariſtoph. & alii. *Demander à vn debiteur ce qu'il doit. Sed de verbis exigendi vide Syntaxin noſtram.*

ADIVNCTA.

¶ *Repetere.*

δὶς τό γε καλῶς ῥηθὲν οὐ βλάπτει, Plat. 6. leg. quod bene dictum eſt, repetere nil nocet.

περὶ τὸ αὐτὸ πταῖσμα πάλιν καλινδεῖσθαι, Bud. in eandem culpam relabi.

παλιλλογεῖν οὐ δίκαιον. Philo. minimè æquum eſt repetere.

διὰ βραχέων ἐπάνελθε αὐτά, Plat. in Tim. paucis ea repete.

οὐδὲ παθεῖν ταυτὸν ὅπερ πολλάκις πρότερον πεπόνθατε, Dem. nec idem facere, quod ſæpe feciſtis.

¶ Reprehendere, Culpare, Obiurgare, Taxare, Vituperare, Accuſare.

ἐπιτιμᾶν.

ἐπιτιμᾶν.

τινί. [cum datiuo perſonæ] Reprehendere aliquem: vt,

Iſocr. in Hel. ἄξιον τοῖς παιδεύειν προσποιουμένοις ἐπιτιμᾶν. Iuſtum eſt, illos, qui alios ex profeſſo inſtituunt, reprehendere.

τινί τι, (cum datiuo perſonæ & accuſatiuo rei) vt,

Ariſt.

Ariſtot. καλῶς ἐπιτιμῶσι ϗ τοῦτο Σωκράτει τινές. *Hoc rectè in Socrate reprehendunt nonnulli.*

τοῖς ἁμαρτανομένοις. Peccata & vitia reprehendere. Iſocr. ad Nicocl.

Idem, ἐπιτιμᾶν τοῖς γιγνομένοις. *Reprehendere illa, quæ fiunt.*

Idem, τοῖς ἁμαρτάνουσιν ἐῤῥωμένως ἐπιτιμᾶν δεῖ. *Delinquentes ſeuerè obiurgandi ſunt.*

Inuenitur, & ἐπιτιμᾶν accuſatiuo iunctum eſſe. *Demoſth. pro Corona.* ἀλλὰ τί ταῦτα ἐπιτιμῶ? *Sed quid hæc reprehendo?*

ἀνεγκλήτως { ζῆν. Inculpatè viuere. Demoſth.
τῷ δικαίῳ χρῆσθαι. Citra reprehenſionem, ſeu ſine cuiuſquam reprehenſione iure vti. Demoſth.

2. ἐπιτιμητέον.

Demoſth. ἐπιτιμητέον ἡμῖν, εἰ ταῦτ' ἔχοντες ἡμῖν αὐτοῖς ὑπολαμβανοίμεθα τὸ δέον δοκεῖν. *Reprehendendi ſumus ſi his procurandis officio nos functos eſſe existimamus.*

In paſſiuo.

Ariſtot. Eth. 3 τῶν δὲ περὶ τὸ σῶμα κακιῶν αἱ ἐφ' ἡμῖν ἐπιτιμῶνται, αἱ δὲ μὴ οὔ. *Quæ vitia corporis in noſtra ſunt poteſtate, culpantur, ſeu, vt probrum obijciuntur, quæ non ſunt, non item.*

Xenoph. τὸ κοινὸν τοῖς φιλοσόφοις ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐπιτιμώμενον.

3. ἐπιπλήττειν.

ἐπιπλήττειν { τοῖς φίλοις. Amicos obiurgare: vt,
Iſocr. θυμουμένοις φίλοις εἴκειν, πεπαυμένοις δὲ τῆς ὀργῆς ἐπιπλήττειν. *Iratis amicis cedens, obiurgans vero eos, cùm iræ deferbuiſſent.*
τοῖς ἔργοις. Facta reprehendere. Iſocr. De pace.

4. μωμεῖσθαι vel μωμᾶσθαι.

Lucian. ϗ ὃ οὐδεὶς ἄν, ἀλλ' οὐδ' ὁ Μῶμος μωμήσασθαι δύναιτο. *Et quod nemo, imò ne Momus quidem ipſe reprehendere poſſet.*

5. διαμέμφεσθαι.

διαμέμφεσθαι τοὺς φιλοσοφοῦντας. *Philoſophos accuſare, reprehendere, perſtringere philoſophos. Iſocrates initio orationis ad Nicoclem.*

6. ψέγειν.

Plato in Minoe, νεμεσᾷ γὰρ ὁ θεὸς ὅταν τις ψέγῃ τὸν ἑαυτῷ ὅμοιον. *Offenditur Deus cùm quis ſibimet ipſi ſimilem vituperat.*

ψέγειν ἔπαινον. Plutarch.

Idem, καλὸς ἐστὶν ἄνθρωπος, ὁ κακὸν ἐπαινῶν, ὁ ὑπὸ χρηστῶν ψεγόμενος. *Vbi nota primum paſſiuum, deinde quod duo hæc verba* ἐπαινεῖν *&* ψέγειν *opponantur, vt apud Iſocr. in Panath.* ψεγομένη *&* ἐπαινουμένη πόλει *opponuntur.*

Quod Latini dicunt, Non cadit in bonum virum mentiri, id video Demoſthenem ſic fere Græce exprimere, οὐ προσήκει ἀνδρὶ ἀγαθῷ τὸ ψεύδεσθαι. Vbi verbum προσήκειν cum datiuo notandum eſt.

7. μέμφεσθαι.

μέμφομαι

σοί. Te reprehendo. De te queror. Dem.
σε πρὸς τοὺς φίλους. Accuſo te, vel conqueror de te apud amicos. Xenoph.
τοῦτο. Hoc vitupero: vt,
Georg. Leont. in Helena encomio, ἴση ἁμαρτία καὶ ἀμαθία, μέμφεσθαί τε τὰ ἐπαινετὰ, καὶ ἐπαινεῖν τὰ μωμητά. *Simile peccatum & inſcitia eſt, reprehendere, quæ laudanda ſunt, & laudare, quæ vituperanda ſunt.*
τὴν ἀλώπεκα: Vt,

Æſopus τράγος ἐμέμφετο τὴν ἀλώπεκα ὡς παραβαίνουσαν τὰς συνθήκας. *Hircus accuſabat vulpem, quod transgreſſa fuiſſet pacta & conditiones.*

Sic Iſocrates in Areop. ἐγὼ δὲ τοὺς πολλὰ ἐξαμαρτάνοντας μέμφομαι. *Ego illos, qui multum delinquunt, reprehendo.*

8. καταμέμφεσθαι.

τὰ { πρὸ τοῦ καταμέμφεσθαι. Anteacta reprehendere. Iſoc.
τὰ { παρεληλυθότα καταμέμφεσθαι. Præterita reprehendere. Iſoc.

μέμψις.
ἐπιτίμησις
κατηγορία
μῶμος
} Reprehenſio, Vituperatio, Accuſatio, *Reprehenſion, Blaſme, Accuſation.*

Demoſth. μηδὲν μέμψεως ἄξιον εἶναι ἐν τῇ ὄψει, τὰ πλεῖστα δὲ ὑπόβλεπτα. *Nihil reprehenſione dignum eſſe in facie alicuius, plurima verò ſuſpicienda.*

Idem, ἐπιτιμήσεως ἄξιον εὑρίσκειν τι. *Inuenire aliquid reprehenſione dignum.*

διασύρειν τι vel τινά. Exagitare aliquid vel aliquem, Conuitiis inceſſere. Calumniari. Demoſt.

ADIVNCTA.

¶ *Reprehendere.*

προσηκόντως ἐπιτιμᾶν τοῖς γιγνομένοις, Iſocr. meritò ea, quæ fiunt, reprehendere.

κατηγορεῖν, ψέγειν, μέμφεσθαι, κακίζειν, ut illud Greg.

ἃ σήμερον ἐπῃνοῦμεν, αὔριον ἐκακίζομεν, quæ pridie laudibus efferebamus, hodie reprehendimus.

ἐν ψόγῳ τίθεσθαι, idem quod ψέγειν, Lucia.

οὐ γὰρ ἂν τὰ κάλλιστα τῶν ἐθῶν ἐν ψόγῳ ἐτίθεσο, neque enim pulcherrima inſtituta in vitio ac reprehenſione poſuiſſes.

οὐκ ἔχω μέμφεσθαί με τῆς δειλίας ταύτης, i. κατηγορεῖν. Greg. non habeo, cur mihi huius timiditatis nomine ſuccenſeam.

μέμψεως ἂν ἡμῖν ἴσως παρά τισιν ἄξιοι, Baſi. quibuſdam fortaſſe reprehendendi videremur.

μέμψεως δικαίας τυγχάνειν, Dion. in iuſtam reprehenſionem incurrere.

οὔπω μέμψεως ἄξιον τι πεποιηκὼς φαίνεται, Baſil. nondum quicquam vituperatione dignum admiſiſſe videtur.

ἔχει μὲν οὖν καὶ πολλάκις μέμψιν ἡδονή. Phil. plerumque reprehenſionem habet voluptas. μέμψεις ὑπομένειν ἀλόγους, Chryſoſt. 5. de Sacer. iniquè carpi.

ἔστι κατηγορίας ἄξιον, Baſil. i. μέμψεως. ἄτοπον νῦν ἐν κατηγορίας μέρει τίθεσθαι, Demoſth. criminis loco ponere.

κατηγορεῖν. κατηγορίας ἂν δικαίας τυγχάνοι, Phil. iuſtam reprehenſionis notam fortaſſe non effugeret.

κατηγορίαν ὑφίστασθαι, reprehenſionem ſubire. Chryſoſt. τίνα οὐκ ἂν ὑπέστη κατηγορίαν.

οὓς οὐκ ἀφετέον ἀνεπιτιμήτους, Iſocr. qui non ſine obiurgatione dimittendi ſunt.

λαμβάνεσθαι Greg. λαμβάνονταί σού τινες, ὡς φιλεργοῦντος ἐν τοιαύτῃ καταστάσει τοῦ σώματος, carpunt te nonnulli, vel, ſunt qui tibi eo nomine obtrectent, quòd in hoc valetudinis ſtatu plus æquo laboribus deditus ſis.

καθάπτεσθαι, idem quod λαμβάνεσθαι, vel, κατηγορεῖν, verbis perſtringere. Inde καθαπτικὸς λόγος, mordax oratio, *Vne parolle picquante.*

τοῦτο ἐμοὶ κατηγορίαν οὐ φέρει, Chryſoſt. reprehenſionem non affert.

ἔγκλημα περιτρίβεσθαι, idem quod κατηγορίαν φέρειν. οὐ περιτρίβεται ἔγκλημα τῷ θεῷ ἡ ἀπιστία ἡμῶν; Chryſo. incredulitas noſtra reprehenſionis labem Deo minimè aſpergit.

τὸ τ' ἔγκλημα οὐκ ἔχει, idem. i. ἐγκλήματος ἄξιον οὐκ ἔστι.

¶ *Reprehenſa in aliis admittere.*

μὴ πάθωμεν ὃ πολλοῖς ἐπιτιμῶμεν, Plat. in Phædr. ne in eam fraudem incidamus, ob quam pleriſque ſuccenſemus.

πειράσομαι φυλάξασθαι, ὃ τούτοις ἐπιτιμῶ, μὴ παθεῖν αὐτός. Demoſt. cauere conabor, ne idem mihi accidat, quod in his reprehendo.

οἷς αὐτοὶ τυγχάνουσιν ὄντες ἔνοχοι, ταῦτα τῶν ἄλλων τολμῶσι κατηγορεῖν. Iſoc. hæc aliis obiicere non verentur quibus ipſi obnoxii ſint.

μηδὲ ἃ τοῖς ἄλλοις ἂν ἐπιτιμήσαιτε, τούτοις αὐτοὶ φαίνεσθε περιπίπτοντες. Idem. nec committite, vt in ea incidatis, ob quæ aliis ſuccenſeretis.

οἷς Ὅμηρος μέμφεται, τούτοις αὐτὸς περιπίπτειν ἐλέγχεται, Iuſtin. vbi tamen περιπίπτων legendum puto.

εἰμὶ νῦν τοιοῦτος οἵῳ σοι τυγχάνοντι πρότερον ἐνεκάλουν, Syneſ. nunc talis ſum qualis cùm prius eſſes, tibi ſuccenſebam.

¶ Reprobare, Reiicere, Repudiare, Spernere, Aſpernari, Improbare.

ἀποδοκιμάζειν.

ἀποδοκιμάζειν
- τοὺς λόγους καὶ τὰς τέχνας. Orationes & artes reiicere, improbare. Iſocr. De pace.
- τοὺς μηδὲν γιγνώσκοντας (cum accuſatiuo perſonæ) Reiicere illos qui nihil intelligunt. Iſocr.
- μηδεμίαν τῶν ἡλικιῶν. Nullam ætatem reiicere. Idem.

2. ἀθετεῖν.

ἀθετεῖν
- I τινά. [cum accuſatiuo perſonæ] Spernere vel reiicere aliquem: vt,
  - *Lucæ* 10. ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ. *Qui vos ſpernit, me ſpernit.*
  - *Marci* 16. διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι.
- τὴν δεσποτείαν. Reiicere ſeu aſpernari dominatum. Gregor. *Sic & Plutarch.* μηδὲν ἀθετεῖν.

A D I V N C T A.

¶ *Spernere.*

ὑπερορᾶν, deſpicere, aſpernari Demoſth.

περιορᾶσθαι, καὶ ἐν οὐδενὸς εἶναι μέρει, contemni, ac pro nihilo putari, nullo loco haberi

ἡγήσεται ἄρ' Εὐκράτης ὑπερεωρᾶσθαι πρὸς ἡμῶν, Luci. exiſtimabit Eucrates, ſe à nobis contemptum.

καταφρονεῖν. σωτηρίας καταφρονεῖν, ſalutem nihili pendere.

περιφρονεῖν. Baſil. περιφρονοῦμεν τῶν χαμαὶ κειμένων, humi iacentes cōtemnimus.

ἐν καταφρονήσει ἔχειν. Herodian. id eſt, καταφρονεῖν.

ἐν οὐδεμιῇ μοίρῃ ἄγειν, Herodot.

τὰ μὲν πρῶτα Αἰγύπτιοι ἐν οὐδεμιῇ μεγάλῃ μοίρῃ ἦγον, ἅτε ἐόντα οἰκίης οὐκ ἐπιφανέος, principio Ægyptii Amaſim haud magni pendebant, vt qui familia minime illuſtri natus eſſet.

τὰ μὲν πρῶτα οὐδεμίαν ὤρην ἐποιέετο, idem. Gall. *Elle n'en faiſoit compte.*

καταπτύειν. Luc. πόνου καὶ ἡδονῆς καταπτύουσιν, opus ac voluptatem aſpernantur.

διαπτύειν. Herodotus. διαπτύει καὶ μηδὲν ἡγεῖταί σε, te contemnit, ac pro nihilo ducit. καταφρονητικῶς ἔχειν, id eſt, καταφρονεῖν, Baſilius.

καταφρονητικῶς ἔχοντες πρὸς τὰς ἐντολὰς τοῦ κυρίου, Domini iuſſa contemnentes. ὑπερόπτεσθαι, vel, ὑπεροπτικῶς ἔχειν πρός τινα, faſtidire atque aſpernari.

φίλων ὑπεροψία. amicorum contemptus.

οὐκέτι κρίνομεν ὑπεροψίαν τὴν πρὸς ἡμᾶς σιωπήν, Syneſi. non iam ſilentium tuum noſtri contemptum interpretamur.

ἡ δὲ ἡμετέρη εὐδαιμονίη οὕτω τοι ἀπέρριπται ἐς τὸ μηδέν, ὥστε οὐδὲ ἰδιωτέων ἀνδρῶν ἀξίους ἡμέας ἐποίησας. Herodot. noſtra autem beata fortuna ita abs te contempta atque abiecta eſt, vt ne nos quidem priuatis homunculis conferendos duxeris. De Solone loquitur, qui Crœſi fortunam priuatorū quorundam hominum ſorti poſteriorem habuit. οἱ ἀπερριμμένοι dicuntur homines abiecti atque contempti.

πῶς ἐπιφυλλίς ἡμῖν τὰ σά? Gregor. quomodo viles nobis tuæ res? ἐπιφυλλίς, exilis eſt racemus, ob idque à vindemiatoribus relinqui ſolet. Vnde per tranſlationem accipitur pro vili ac futili quaque re, atque contemnenda.

οὐδένα λόγον ποιεῖσθαι. Luc. haudquaquam curare.

ἐν οὐδενὶ λόγῳ, vel, ὑπολόγῳ τίθεσθαι, Bud.

ἐν μηδενὶ ὑπολόγῳ τιθέμενος μηδέποτε τὸ ἄρρωστον τοῦ σώματος, nulla vnquam valetudinis corporis habita ratione.

ὀλιγωρεῖν τῶν ἐκείνου τοπαράπαν πραγμάτων. Plat. in epiſt. eius negotia prorſus negligere.

ὀλιγώρως ἔχειν τῶν οἰκείων, Bud. id eſt, ὀλιγωρεῖν.

οὔτε, ἐὰν δυσμεναίνῃς, ἐπιστρεφόμεθα, Phil. vel ἐπιστροφὴν ποιούμεθα, neque, ſi quid propterea offenderis, quicquam curamus.

τῶν περὶ τὸ σῶμα σκεπασμάτων ἀμελεῖν, Phil. quibus integumentis corpus obuoluatur, ſuſque deque habere.

ἀμελημένως διατίθεσθαι πρὸς τὴν τροφήν, id eſt, τροφῆς ἀμελεῖν.

ἀμελῶς ἔχειν, Plat. 10. Leg.

ἐάν τις ἀμελέστερον ἔχῃ γονέων τοῦ δέοντος, ſi quis parentum minorem curam gerat, quàm oporteat.

εἰς ἀμέλειαν καθίστασθαι τῶν φίλων, Bud. id eſt, τῶν φίλων ἀμελεῖν, ἀμελῶς ἔχειν.

ὡς παρημελημένος δῆθεν ὑφ' ἡμῶν, idem. vt ſcilicet contemptus à nobis. ὡς καταφρονηθεὶς ὑφ' ἡμῶν.

ὀλίγον αὐτῷ μέλει τῶν μαθημάτων, Lucianus. literarum ſtudia parum curat.

οὐδὲν φροντίζειν σου, Plat. in epi. nihil te curare, id eſt, tete aſpernari. Eleganter verba contemptus à Græcis vſurpantur, cum ſignificare volunt opem in periculis minimè allatam, aut rem aliquā ſuſque deque latam, quam diſſimulari minimè oportuit.

ἐκείνην περιορᾶν ῥακοδυτοῦσαν, Chryſo. eam pannis obſitam eſſe ſinens.

λιμῷ τηκόμενον αὐτὸν περιορᾶν, idem. Et rurſus, περιορᾷ πολλοὺς ἀσελγεῖς μὴ διδόντας δίκην, multos impudicos ac libidinoſos homines impunè abire ſinit.

καταγελᾶν. Chryſoſto.

τί τοῦ θανάτου οὐ καταγελᾷς, id eſt, καταφρονεῖς, ludibrio habes. πῶς τοῦ καταγελάσαι τοῦ σχήματος. Ariſtid.

κατατολμᾶν τοῦ θανάτου, idem. mortem contemnere, ad mortem intrepidum eſſe.

οὐδὲν ἡγεῖται τὴν νόσον, idem. morbum nihili facit.

διαπτύει, καὶ τὸ μηδὲν ἡγεῖταί σε, Baſil. te deſpuit, ac nihili pendit.

ὁ τοῦ θανάτου φόβος οὐδὲν ἦν αὐτοῖς, Chryſoſt. *la mort ne leur eſtoit rien.*

διαπτύειν. τοὺς παρὰ τῶν πολλῶν διαπτύειν ἐπαίνους, idem. 6. de Sac. vulgi laudes reſpuere.

οὐδὲν διαφέρειν. Andocid.

οἷς οὐδὲν διαφέρει εἰπεῖν τι, καὶ ἀκοῦσαι τὰ μέγιστα τῶν κακῶν, qui nihil curant, vel ſuſque deque habent.

ἀθετούμενοι }
ὀβελιζόμενοι } στίχοι. Reiectitii verſus. *Deſquels on ne tient pas grand conte.*

ἀποδεδοκιμασμένος. Reiectus, Improbatus, Xenoph.

¶ Reficere, Recreare, ἀναψύχειν.

2.Timoth.7. ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε. *Quia ſæpe ex laboribus me refecit, Me afflictum refocillauit.*

Chryſoſt. σίτῳ καὶ ποτῷ ἀναψύξῃ. *Cibo & potu recreare.*

In paſſiuo.

Xenoph. ἀνεψύχθησαν οἱ τῶν Λακεδαιμονίων σύμμαχοι. *Recreati ſunt Lacedæmoniorum ſocij.*

ἀναψυχή. Recreatio.

Plato, δέομαι ἀναψυχῆς τινός, *Egeo recreatione aliqua.*

¶ Reliquum eſt, Reſtat.

λοιπόν.

λοιπόν

ἡμῖν ἔτι περὶ τῆς πόλεως διεξελθεῖν τῆς ἡμετέρας. (cum datiuo & infinitiuo, diſſimulato ἐστι) Reſtat nobis adhuc, vt de noſtra ciuitate diſſeram. Iſocr.

ἔστιν οὐδὲν ἄλλο, πλὴν ἐπανελθεῖν εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ἐξ οὗπερ ἐξέπεσον εἰς τὴν περιττολογίαν ταύτην. Nihil aliud reſtat, niſi vt redeam ad locum, vnde in hanc garrulitatem delapſus ſum. Iſocr.

οὐδὲν οἰκία, οὐ συνοικία, οὐ χωρίον, οὐκ ἄλλο οὐδὲν, ἀφ' ὧν ἄνθρωποι μὴ κακοῦργοι ζῶσι. *Nihil reſtat, non domus, non villa, non fundus, non aliud quicquam, vnde homines non malefici viuunt. Aeſchines.*

Huc & illa pertinent.

ἔτι γὰρ τοῦτο λοιπόν. *Hoc enim adhuc reliquum eſt. Iſocr.*

ἓν ἔτι λοιπόν. *Vnum adhuc reſtat. Plutarch.*

Demoſth. ἐν ὑμῖν τοίνυν λοιπόν ἐστί μοι περὶ τοῦ πράγματος εἰπεῖν.

Iſocr. λοιπὸν οὖν ἐστιν ὧν προεθέμην περὶ ἐμαυτοῦ διελθεῖν.

Plutarch. περὶ τούτου γὰρ ὥσπερ ὑπετιθέμην εἰπεῖν λοιπόν. *De eo, vt propoſui, reſtat vt dicam.*

τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας. Reliqua pars diei. Xenoph.

εἰς τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου
εἰς τὸ λοιπόν
τὸ λοιπόν
τολοιπόν
ὕστερον μετὰ ταῦτα
εἰς τὸν ἐπίλοιπον χρόνον
εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον

In reliquum tempus, Deinceps, Poſthac, In poſterum. Demoſt. Iſocr. Xenoph. *Par cy apres. A l'aduenir, D'oreſenauant, D'icy en la.*

λοιπὸς βίος

τὸν λοιπὸν τὸν βίον
ὁ λειπόμενος βίος
ὁ μετὰ ταῦτα βίος
} Reliqua vita,Conſequens vita.Demoſt. *Le reſte de ceſte vie.*

ADIVNCTA.

¶ *Reliquiæ.*

τοὺς περιόντας δὴ περιλοίπους γενομένους τῆς φθορᾶς, Plat.3.leg.qui exitio ſuperfuerunt,vel,ſuperſtites fuerunt.

τοὺς διασωθέντας ἐκ τῆς φθορᾶς, καὶ εἶχε τὰ τῇ προτεραίᾳ περιγενόμενα, Demoſt. quæ pridie ſuperfuerant.

ἡ Νῖνος ἀπόλωλεν ἤδη, καὶ οὐδὲ ἴχνος ἔτι λοιπὸν αὐτῆς, Luc.Nini vrbs iam periit,& quidem ita vt ne veſtigium quidem ipſius reſtet.

ὅπως ἔτι μοι λοιπὸν τὸν βίον καταβιῶναι,idem.quod mihi reliquum eſt vitæ traducere,conficere.

τὰ ἐρείπια καὶ λείψανα ἰδεῖν, Herod. parietinas,ac reliquias conſpicere.

ἐν ἐρειπίοις μόνοις νῦν τὰ τῆς παλαιᾶς σεμνότητος τὰ σύμβολα φέρειν,Baſil. in ruderibus ſolis nunc priſcæ nobilitatis,ac ſplendoris inſignia ferre.

¶ Reuera, Reipſa.

τῇ ἀληθείᾳ
κατ' ἀλήθειαν
πρὸς ἀλήθειαν
ἐπ' ἀληθείας
ὡς ἀληθῶς
ἀληθῶς
μετ' ἀληθείας
ὄντως
τῷ ὄντι
} Reuera,Verè,Veriſſimè.Iſocr Demoſth. Ariſtot. *Vrayement,pour vray:*

ἀληθεύειν,Vera loqui:vſurpatur hoc verbum & abſolutè,& cum accuſatiuo τὶ vel ταῦτα,vel ſimili.Ariſtot.& Xenoph.

¶ Redigere in ordinem. εἰς τάξιν ἄγειν.

Demoſt. τὴν ἀταξίαν ἀνελὼν, εἰς τάξιν ἤγαγε τὴν πόλιν. *Confuſione ſublata,Remp.in ordinem redegit.*

¶ Redigi ad extremam paupertatem.

Iſocr.in Areop. ἐνόμιζον αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσχάτην πενίαν καταστασθήσεσθαι, *Putabant eos ad extremam inopiam redactum iri.*

Ibidem, μικρὸν διαλιπόντες, πάλιν εἰς τὰς αὐτὰς ἀπορίας κατέστησαν. *Paulò poſt in eandem penuriam inciderunt, vel redacti ſunt.*

εἰς στενὸν συνελαύνειν vel καθίστασθαι τινα. Ad anguſtias vel in anguſtias redigere aliquem. ſed καθίστασθαι ſæpius paſſiuè ponitur. Dicitur & pro his στενοχωρεῖσθαι.

ἀπορεῖσθαι, ἐξαπορεῖσθαι } Ad ſummas anguſtias redigi. Plutarch. *Eſtre reduit en grande extremite.*

Sapere, intelligere.

φρονεῖν
εὖ φρονεῖν
καλῶς φρονεῖν
σωφρονεῖν
νοῦν ἔχειν
} Sapere, Rectè intelligere, Sapientia præditum eſſe. Iſocr. Demoſth. *Eſtre ſage & bien entendu.*

Sapiens aliqua re, vel in aliqua re, Peritus alicuius rei.

σοφὸς {

τὰ ἄλλα. In aliis rebus ſapiens: vt,

Plato in Apol. καὶ τἄλλα σοφώτατοι. *In aliis quoque rebus ſapientiſſimi.*

τὰ ἐρωτικά. Peritus artis amandi. Lucian. *Et Plato in Char. dicit,* σοφώτατον εἶναι τὸν Κριτίαν τὰ ἐρωτικά. *Critiam eſſe artis amandi peritiſſimum.*

περί τινος:

Plato, εἴ τις περὶ τῶν τῶν σοφός ἐστι. *Si quis talium peritus eſt.*

οἱ νοῦν ἔχοντες
οἱ πλεῖστον νοῦν ἔχοντες
οἱ νουνέχοντες
οἱ εὖ φρονοῦντες
οἱ φρόνιμοι
οἱ σώφρονες
οἱ σοφοί
} Sapientes, Prudentes, Iſocr. Demoſt. *Sages, Prudents, Bien aduiſez.*

φρονίμως
νουνεχόντως
σοφῶς
} Prudenter, Sapienter. Demoſt. Iſocr. *Sagement.*

ADIVNCTA.

¶ *Sapiens.*

εὖ καὶ ἐχόντως νοῦν σὺ πάντα εἶπες, Plat. leg. 3. commodè ac prudenter omnia dixiſti, νοῦν ἐχόντως σοι πάντα εἴρηται, vſitatius tamen eſt vnica voce νουνεχόντως.

ἀνὴρ οὐκ ἀνόητος δοκῶν εἶναι, Demoſt.

βελτίων σοῦ καὶ ἄμεινον φρονῶν περὶ ἁπάντων, idem. melior & cordatior.

συνετὸς ἐν τοῖς μάλιστα, Phil. in primis ſagax & intelligens.

φρενῶν εὖ ἥκειν, idem quod εὐφρόνως ἔχειν.

τοῦτον εἰς τὰ ἔσχατα μάλα σοφὸν ἡγοῦμαι, Xenoph. hunc ſummè ſapientem exiſtimo.

οὐδεὶς τῶν καὶ μικρὸν τοῦ φρονεῖν μετεχόντων ἀμφισβητεῖ, Baſ. nemo vel exigua prudentia præditus dubitat.

συνέσει καὶ προνοίᾳ πάντας περιέχειν, Demoſt. prudentia ac proſpicientia omnibus præſtare.

ὁ τὸν νοῦν κεκτημένος, Plat. id eſt, ὁ νοῦν ἔχων.

οἱ ἐλλόγιμοι, καὶ φρένας ἔχοντες ἄνδρες, Suid. prudentes & cordati viri.

νοῦν ὑγιῆ ἔχων, Baſil. mente ſana præditus.

κἂν ἐπὶ πλεῖστον ἐξίκηται συνέσεως, Greg. etiamſi plurimum ſagacitate proceſſerit.

νοῦ ἔχει πολλοῦ οἰκειοπραγεῖν, Syneſ. magnæ prudentiæ eſt, priuatam rem agere. GALL. *Vacquer à ſes affaires particulieres.*

πλεῖστον ἁπάντων ἀνθρώπων εἶχε νοῦν, Demoſt. contra Mid. mortalium omnium prudentiſſimus erat.

ἀνόητος, ἄφρων, ἀσύνετος, νοῦν οὐκ ἔχων, μανικός, μωρός, κακῶς φρονῶν, ἀπονενοημένος. Stultus, Fatuus, Delirus.

¶ Cùm hoc ita ſit, vel, hoc poſito. τούτου δ' ὑπάρχοντος. Plato in Timæo.

ἐπεὶ τοίνυν τοῦτο οὕτως ἔχει. Quia hoc ita eſt, vel, Quod cùm ita ſit, Demoſt.

Idem, τούτων οὖν οὕτως ἐχόντων. Quæ cùm ita ſint.

Huc & hæc ſequentia pertinent, quæ ferè idem ſignificant.

τούτων δ' ὑπαρχόντων. Demoſt.

τούτων δὲ τοιούτων ὄντων. Iſocr.

ὧν ὑπαρχόντων. Idem.

τοιούτων συμβεβηκότων μοι τῶν πραγμάτων. Quæ cùm mihi acciderint. Demoſt.

τούτων τοιούτων ὄντων. Quæ cùm ita ſint. Demoſth.

Imprudens, Ignorans.

Hæc Græci ſæpè per verbum λανθάνω cum aliquo participio exprimunt: vt, *Vbi Cicero dixit, Tu mihi imprudens. M. Seruilium præteriiſſe videris: ubi Græci dicunt,* δοκεῖς μοι τὸν Σερουΐλιον παραλιπὼν λαθεῖν. *Simile eſt illud Xenophontis,* μὴ δι᾽ ἀγνοίαν λάθω τι παρανομήσας. *Ne quid per ignorantiam imprudens contra leges committam. Item illud Platonis,* λήσετε διαφθαρέντες, *Imprudenter peribitis.*

¶ Specimen edere.

πεῖραν διδόναι { ἑαυτοῦ: vt, *Demoſth.* πεῖραν αὑτῶν δεδώκασι. *Specimen ſui dederunt.*
τῆς ἑαυτοῦ φύσεως: vt,

Iſocr. in Nicocl. ἐν ἅπασι τοῖς καιροῖς τούτοις φανήσομαι πεῖραν τῆς ἐμαυτοῦ φύσεως δεδωκώς. *Specimen meæ naturæ & ingenij edidi in his occaſionibus omnibus.*

2. ἀπόδειξιν ποιεῖσθαι.

Iſocr. ἐν αὐτοῖς οἷς ἐπαγγέλλονται, τὴν ἀπόδειξιν ποιοῦσι. *Specimen horum, quæ pollicentur, ſeu exhibent.*

ἔλεγχον τῆς ἑαυτοῦ ἀρετῆς δοῦναι. Specimen virtutis ſuæ edere. Iſocr. in Euag.

ADIVNCTA.

¶ *Specimen edere, vel oſtendere.*

ἀποδείξασθαι. Plat. in Hipparcho, πολλὰ σοφίας ἔργα ἀπεδείξατο, multa ſapientiæ documenta edidit.

ἀπεδείξατο μέγιστα τὴν ὕβριν ἑαυτοῦ, Demoſt.

διὰ τῶν ἔργων ἀποδείξασθαι τὴν ἰδίαν φιλανθρωπίαν, Diod. humanitatem ſuam rebus declarare.

Et in voce actiua, εὔνοιαν ὑμῖν ἀποδείξειν οὐ τὴν τυχοῦσαν, Bud. id eſt, ἀποδείξασθαι.

ἐνδείξασθαι. νῦν ὁ καιρὸς ἐνδείξασθαι τὴν ἀεὶ θρυλλουμένην περὶ σὲ σοφίαν, Plat. in Axioch. Gall. *Il eſt ores temps de faire paroiſtre.*

αὐτὸς ὑπὲρ τοῦ δήμου θέμενος τὰ ὅπλα, τῷ σώματι τὴν εὔνοιαν οὐ λόγοις ἐνεδείξατο τῇ πατρίδι, Dem. ipſe armis populi cauſa ſumptis, beneuolentiam ſuam erga patriam non verbis, ſed corpore declarauit.

εὔνοιαν ἐνδείξασθαι τῇ πόλει, Æſchin. beneuolentiæ ſpecimen patrię dare.

ἐπιδείξασθαι. ἐν αὐτοῖς γὰρ τούτοις ἔτι σαφέστερον ἐπιδειξάμενος τὴν εὔνοιαν, ἣν εἶχεν εἰς ἐκεῖνον, Iſocr. id eſt, ἐνδειξάμενος.

ἀνδρῶδες οὐδὲν ἐπιδείξασθαι, Lucian. nullum fortitudinis ſpecimen præbere.

ἣν ἐν πᾶσι τοῖς πράγμασιν ὑμῶν σπουδὴν ἐπιδείξω, ἢ νῦν εἰσηγήσασθαι ἐπιμελέσθαι, Baſilius. quàm tu curam ac diligentiam in omnibus rebus noſtris præ te tuliſti, eandem nunc quoque, quæſo adhibe.

πάσης ἀρετῆς πολλὰ ὑποδείγματα παρέχειν, Baſ. omnis generis virtutum exempla præbere.

βαρείας ὀργῆς δείγματα παρεῖχεν, ὅσα τῷ δοκεῖν, Philo. grauis iracundiæ argumenta præbebat, quantum quidem ex vultu colligi poterat.

θηριωδίας ἐσχάτης παρέχειν ἐπίδειξιν, Chryſ. extremæ feritatis ſpecimen dare.

τὸ ἑαυτοῦ μεγαλοφροσύνης ἐναργὲς σύμβολον ἐκφέρειν, Suid. magnificentiæ ſuæ luculentum argumentum exhibere.

τεκμήριον ἐκφέρειν, Lucian.

ἐλελήθει δὲ καθ' αὑτοῦ τὸ ὕστατον τεκμήριον ἀδικίας ἐκφέρων, non autem animaduertebat, ſe perſpicuum extremæ iuſtitiæ argumentum aduerſum ſe præbere. Dicunt etiam Græci μαρτυρίας ἐκφέρειν.

Demoſt. τηλικαύτας μαρτυρίας ἐξενηνοχὼς τῆς ὕβρεως τῆς αὐτοῦ, id eſt, τηλικαῦτα τεκμήρια, vel, ὑποδείγματα. δείγματα ἐκφέρειν.

Philo, ἐν ἀρχῇ μυρία καλοκἀγαθίας, ὅσα τῷ δοκεῖν ἐξενηνοχὼς δείγματα. qui infinita probitatis argumenta primum edidiſſet.

σημεῖον ἐκφέρειν. Chryſoſt. σημεῖον μέγιστον ἐκφέρων τῆς εἰς Χριστὸν ἀγάπης.

ἐκφαίνειν, τὸ ἐνδείξασθαι. Philo, ἤδη τελειοτέρας τῆς ψυχῆς ἐξέφαινεν ἀρετάς, iam plenioris virtutis ſpecimen edebat.

πᾶσαν χρηστότητα ἐξέφαινε ἐς τοὺς πολίτας, Herodot. id eſt, ἐνεδείκνυτο.

στομαργίᾳ κατεχόμενοι λύττῃ τὰ δείγματα τῆς ἐνιδρυμένης ἀδικίας εἰς μέσον συμφέροντες, Philo. loquacitatis rabie perciti, inſitæ, ac penitus in animis defixæ iniquitatis argumenta depromentes.

τῆς αὐτοῦ πονηρίας ἐπίδειξιν ποιεῖσθαι, Demoſth. id eſt, τὴν ἑαυτοῦ πονηρίαν ἐπιδείξασθαι. ἐπίδειξιν ποιήσασθαι εὐσεβείας, Philo. pietatis ſpecimen edere.

ἔλεγχον δοῦναι. Iſocr. οἱ μέγιστον, καὶ σαφέστατον ἔλεγχον ἔδοσαν τῆς αὐτῶν ἀρετῆς qui maximum atque apertiſſimum virtutis ſuę argumentum dederunt.

ἀπόδειξιν δοῦναι. idem quod ἔλεγχον δοῦναι. Phil. ἱκανὰς ἀποδείξεις ἔδωκα τοῦ φιλοτιβέριος εἶναι. ſatis multis argumentis probaui, me Tiberij amantem eſſe.

ἔλεγχον καὶ ἐπίδειγμα δοῦναι τῆς εὐφυΐας αὑτοῦ, Bud. id eſt, τεκμήριον, καὶ ἀπόδειξιν.

δεῖγμα καὶ γνώρισμα ἐνδεδωκὼς παιδεύσεως καὶ τῆς τύχης, Budæus haud vulgaris eruditionis ſpecimen atque argumentum exhibere.

σημεῖον, idem quod δεῖγμα.

τεκμήριον. μέγιστον ἐγένετό μοι σημεῖον τῆς εὐνοίας τῆς πρὸς ἡμᾶς, Iſocrates. maximum mihi tuæ erga me beneuolentiæ ſignum fuit.

σημεῖον οὐ σμικρὸν ἐκφέρεις ἀρετῆς, idem. non paruum virtutis argumentum edis.

βασιλικῆς ἀρετῆς δοκίμια μακρῷ ἐδεδώκει χρόνῳ, Euſeb. id eſt, δείγματα.

¶ Soluere, Perſoluere.

ἀποτίειν.

ἀποτίειν
- τίσιν. Pœnas perſoluere: vt,
  - *Herodot.* οὐδεὶς ἀνθρώπων ἀδικῶν τίσιν οὐκ ἀποτίσει. *Nullus homo iniuſtus pœnam non perſoluet.*
- ἀργύριον. Pecuniam ſoluere. Iſoc.

οὐ μὲν ἤθελον αὐτοῖς πείθεσθαι, τὸ δὲ ἀργύριον ἕτοιμος ἦν ἅπαν ἀποτίσειν. *Noluit ipſis obedire, argentum autem omne perſoluere volebat.*

Demoſthenes, τὸ τιμηθὲν διπλάσιον ἀποτῖσαι. *Mulctam duplam ſoluere.*

Idem, ἀπέτισε τὰς πεντακοσίας δραχμάς. *Soluit quingentas drachmas.*

2. ἐκτίειν.

ἐκτίειν
- χρήματα. Pecuniam ſoluere: vt,
  - *Plato in Apol.* οὐκ ἔστι μοι χρήματα ὁπόθεν ἐκτίσω. *Non eſt mihi, vnde pecuniam ſoluam.*
- χάριν pro χάριν ἀποδοῦναι. Gratiam rependere.
- τὸ ὄφλημα. Debitum ſoluere. Lucian.
- τινὶ τίσιν. Pœnas pendere alicui. Plutarch.
- ζημίαν, Mulctam ſoluere. Plato.
  - *Et Iſoc.* ἕνεκα τοῦ ζημίαν μεγάλην ἐκτίσαι. *Cuius cauſa magnam mulctam ſoluere.*
- ἑκατὸν δραχμὰς εἰς δημόσιον. Ærario centum drachmas ſoluere, Plutarch.
- Soluere (ſine adiectione) vt,

Demoſth. ἐὰν ἀργυρίῳ τιμηθῇ δεδέσθω τέως, ἕως ἂν ἐκτίσῃ. *Si mulcta pecuniaria ei indicta fuerit in vinculis teneatur donec ſoluerit.*

ἱκανὸν ποιεῖν. Satisfacere, Præſtare quod poſcitur. Laert. Plutarchus autem dicit, τὸ ἱκανόν σοι ποιήσω, ἐὰν μὴ αὐτὸς ἔλθῃς. *Satiſfaciam tibi ſi ipſe non veneris.*

3. ἀποδοῦναι.

ἀποδοῦναι
τὸ χρέος. Debitum ſoluere.
ἀργύριον. Pecuniam ſoluere.
τὸ ναῦλον. Soluere naulum. Omnia exſtant apud Ariſtophanem.

4. καταβάλλειν.

καταβάλλειν
εἴκοσι τάλαντα. Viginti talenta ſoluere. Plutarch.
τὰς ζημίας. Mulctas ſoluere. Demoſt.
ἀργύριον ὑπέρ τινος. Pecuniam ſoluere pro aliquo. Lucian.
τὰ πορθμεῖα. Naulum ſoluere. Lucian.

κεφάλαιον ἀργυρίου. Summa pecuniæ, item Sors. *Demoſth. & Plutarch.* ὅτι τὸ κεφάλαιόν ἐστι, ὀκτὼ μυριάδες δραχμῶν.

δάνειον ἀρχαῖον
ἀρχαῖον } Sors. τόκος. Vſura. *Vſure, Intereſt.*

Sortem & vſuras ſoluere vel reddere, τὸ ἀρχαῖον (*vel* τὸ δάνειον ἀρχαῖον) καὶ τοὺς τόκους ἀποδοῦναι. *Iſocr.*
Sortem recipere, τἀρχαῖα ἀναλαβεῖν. *Demoſth.*
Omnem ſortem inſumere, πάντα τὰ ἀρχαῖα ἀναλίσκειν.
Idem, μεγάλοι τόκοι, *Magna vſura.*
ἐλάχιστος τόκος. *Minima vſura. Demoſth.*
λαμβάνειν
κομίζεσθαι } τόκους παρά τινος. Accipere vſuras ab aliquo. Demoſt. *Receuoit ſes vſures de quelcun.*

¶ Suſtinere, tolerari, perpeti, perferre labores, pericula, res arduas.

ὑπομένειν.

πόνους. Suſtinere labores. Iſocr.
Idem, ὑπομένειν ἀγῶνας οὐ σμικροὺς οὐδ' ὀλίγους. *Non parua neque exigua certamina ſuſtinere.*
τὰ φοβερὰ θαρσαλέως. Magno animo res formidabiles ſuſtinere. Iſocr. ad Demon.
κινδύνους πολλούς. Multa pericula ſuſtinere. Iſocr.
τὰς τῶν ἰατρῶν καύσεις καὶ τομάς. Medicorum vſtiones & ſectiones perferre. Iſocr. De pace.

ὑπομένειν

φυγὰς καὶ θανάτους ὑπέρ τινος. Exilia & mortes perpeti pro re aliqua. Demoſth.

λόγους. Orationes patienter audire. Idem.

ἀσέλγειαν τινος. Alicuius inſolentiam ſuſtinere. Idem.

χειμῶνας, καὶ πόνους, καὶ κινδύνους ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν δόξαν. Suſtinere tempeſtates, laboret & pericula adipiſcendæ gloriæ cauſa. Dem.

δεινὰ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας. Pro libertate, vel libertatis tuendæ cauſa ſuſtinere ardua & difficilia. Iſoc.

2. ὑπομενητέον.

Iſocrates in Archid. ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας οὐδὲν ὅ,τι τῶν δεινῶν οὐχ ὑπομενητέον. *Pro libertate nihil malorum & rerum difficilium perferendum eſt.*

3. ἀνέχεσθαι.

ἀνέχεσθαι

Suſtinere, Perferre, Tolerare: vt,

Epictet. ἀνέχου καὶ ἀπέχου. *Patere & abſtine. Quorum altero monemur, vt aduerſa fortiter toleremus, altero, vt ab illicitis voluptatibus temperemus.*

κακὰ πολλὰ, καὶ δυσχερῆ πολλὰ, Multa mala & res difficiles ſuſtinere, Lucian. Plutarch.

φωνῆς τινος: vt,

Iſocr. in Aegin. οἶμαι δ' οὐδ' ἂν φωνῆς ὑμᾶς ἀνασχέσθαι τῶν ἀντιδίκων. *Puto vos vix toleraturos eſſe vocem aduerſariorum.*

ὄμβρων τε καὶ ἡλίου (cum genitiuo) Pluuias & ſolem ferre. Herodian.

λόγους τινός. Verba alicuius tolerare. Demoſt.

4. καρτερεῖν.

καρτερεῖν

τί. Aliquid ferre vel tolerare: vt,

Iſocr. ad Damon. τὸν τῶν ὑπερηφάνων ὄγκον μόλις ἂν οἱ δοῦλοι καρτερήσειαν. *Superborum hominum faſtum ne ſerui quidem tolerarent.*

Xenoph. dicit, καρτερεῖν λιμὸν, καὶ δίψαν, καὶ ἀγρυπνίαν. *Tolerare famem, ſitim & vigilias.*

ἐπὶ τοῖς παροῦσι. Præſentia placide ferre; vt,

Iſocr. Archid. δεῖ καρτερεῖν ἐπὶ τοῖς παροῦσι καὶ θαρρεῖν περὶ τῶν μελλόντων. *Boni conſulendo decet præſentem rerum ſtatum ferre, & bono animo eſſe de rebus futuris.*

οἰστόν. Tolerabile, Tolerandum, Toleratu dignum.

Demoſth. οὐκ ἦν ταῦτα τοῖς Ἀθηναίοις πάτρια, οὐδ' οἰστά, οὐδ' ἔμφυτα.

Suidas etiam in genere fœminino vſus eſt, οὐκ ἀξία ἦν τοῖς πάσχουσιν ἡ βλάβη, id eſt, toleratu digna, vt ſit, Noxa indigna quæ toleraretur.

ADIVNCTA.

¶ *Tolerantia.*

μὴ μαλακίζεσθαι, μηδὲ καὶ μικρύνεσθαι πρὸς τὰ πάθη, Gregor. aduerſus animi affectus minimè molliter, atque ignauè, abiectéque ſe gerere.

διὰ μακροθυμίας περιγίνεσθαι τῶν πειρασμῶν, Baſil. per patientiam tentationes vincere.

φέρειν πάσας τὰς τοῦ ἀέρος κακοπαθείας σὺν πολλῇ τῇ μακροθυμίᾳ, omnes cæli iniurias patientiſſimè ferre.

ἐγκαρτερεῖν τοῖς δυσφορωτάτοις πάθεσιν, idem. i. καρτερῶς φέρειν,

μέχρι θανάτου ἐγκαρτερῆσαι τοῖς ἀλγεινοῖς, idem.

καρτερεῖν πρὸς καύματα καὶ ψῦχος, idem. æſtus atque algoris patientem eſſe.

¶ Suſpicari, Suſpicio.

περιπίπτειν ὑποψίᾳ / εἰς ὑποψίαν ἐμπεσεῖν } Venire in ſuſpicionem. Plutarch. *Tomber en ſuſpens.*

εἰς ὑποψίαν ἐμβάλλειν τινά: vt,

Plutarch. εἰς ὑποψίαν ἐνέβαλεν τὸν Θεμιστοκλέα. *In ſuſpicionem adduxit Themiſtoclem.*

ἐν ὑποψίᾳ διά τι: vt,

Plutar. ἦν ἐν ὑποψίᾳ διὰ συγγένειαν τῶν βασιλέων. *Suſpectus erat propter cognationem regum.*

ὑποψίαν γίγνεσθαι περί τινος Dem.

Idem, ὑποψίαν ἔχειν, *Suſpectum eſſe.*

2. ὑφορᾶσθαι.

Chryſoſt. τὸ κακίας ἐλεύθερον, καὶ ὑφορᾶσθαι κακίαν ὀκνηρότερον. *Quicquid à malo liberum eſt, id ad malum ſuſpirandum etiam tardius eſt.*

Idem, ἥκιστα κακίαν ὑφορᾶται, τὸ κακίας ἐλεύθερον. *Minimè malum ſuſpicatur, qui vitiis non obnoxius eſt.*

3. ὑπονοεῖν.

Epictet. χρηστοῦ πρὸς ἀνδρὸς μηδὲν ὑπονόει κακόν. *De bono viro nihil ſuſpiceris mali.*

Ariſtoph. μηδὲν εἰς ἐμὲ ὑπονόει τοιοῦτο. *Nihil tale de me ſuſpicare. Vbi nota duplicem conſtructionem.*

εἰς ὑποψίαν ἐλθεῖν ἀδικήματός τινος. Venire in ſuſpicionem criminis ſeu ſceleris alicuius. Lycurg.

ὑποψίαν λαβεῖν κατά τινος. Suſpicionem concipere contra aliquem. Dem.

ποιεῖσθαι ὑπόληψίν τινα. Mouere ſuſpicionem. Dem.

ὑπόνοια, Suſcipio. ψευδεῖς ὑπονοίας ἐπιφέρειν. Falſas ſuſpiciones comminiſci. Dem.

ὑπονοεῖσθαι εἴς τι: vt,

Philo ὁ γὰρ ὀμνὺς, εἰς ἀπιστίαν ὑπονοεῖται. Qui iurat (temerè) eius fides in ſuſpicionem venit.

ὑπόπτως ἔχειν πρός τινα: vt,

Iſocr. ὑπόπτως πρὸς ἅπαντας ἔχει. Habet omnes ſuſpectos.

γίνομαί σοι ὕποπτος. Fio tibi ſuſpectus: vt,

Demoſth. μὴ ὕποπτος γίνωμαι τῷ πλήθει. Ne ſuſpectus fiam multitudini.

ὑποπτεύειν τινά. Habere aliquem ſuſpectum: vt,

Libanius, ὑποπτεύειν ἤρξαντο τὸν βασιλέα, ὁρῶντες αὐτοῦ ταχεῖαν αὔξησιν. Suſpectum habere cœperunt regem, cùm eius ſubitum incrementum viderent.

¶ ὑποπτεύεσθαι ὑπό τινος. Suſpectum eſſe alicui. Dem.

Remouere à ſe ſuſpicionem.

Iſocr. in Nicocl. βουλόμενος ἐμαυτὸν ὡς πορρωτάτω ποιῆσαι τῶν τοιούτων ὑποψιῶν. Volens quàm longiſſimè à me remouere tales ſuſpiciones.

ADIVNCTA.

¶ *Suſpicio.*

ὑποπτεύειν, ſuſpicari Chryſoſt. ὑποπτεύοντες καὶ φίλους καὶ οἰκείους.

γυναῖκα ὑποπτεύειν ἐπὶ μοιχείᾳ, idem. vxorem adulterii ſuſpectam habere.

ὑποπτεύεσθαι, in ſuſpicionem venire. Quod tamen verbum apud Chryſoſt. homil. 2. in epiſt. ad Tit. in bonam partem accipitur, ἀντὶ τοῦ δοξάζεσθαι καθαρὸς ᾖ παρὰ πᾶσιν ὑποπτεύῃ, id eſt, vt paulò ſuperiùs ait, ὅτι καθαρότητι δόξαν ἔχεις.

ὑποψίαν ἔχειν, idem quod ὑποπτεύειν. Dem. οὐδ᾽ ὑποψίαν ἔχειν εὔλογον ἦν αὐτοὺς πράξειν αἰσχρόν, neque rationi conſentaneum ſuſpicionem habere, eos turpe aliquid facturos.

ὑποψίαν τιν᾽ ἔχειν ὡς οὐκ ἦν ἀστὸς idem. quodammodo ſuſpicari eum minimè ciuem eſſe.

ὑποψίαν ἔχειν, paſſiuè, ἀντὶ τοῦ ὑποπτεύεσθαι, Chryſoſt. ἔδοξεν ἂν πολλὴν ὑποψίαν ἔχειν ὁ λόγος, ſuſpicione non caruiſſet oratio.

ὑποψίαν τοῖς ἄλλοις ἐνδιδόναι, vel, δοῦναι, idem. ſuſpicionem aliis præbere vel afferre. παρέχειν.

βουλόμενος ἐμαυτὸν ὡς πορρωτάτω ποιῆσαι τῶν τοιούτων ὑποψιῶν, Iſocr. meipſum quàm longiſſimè ab huiuſmodi ſuſpicionibus abducere cupiens. vel, huiuſmodi ſuſpiciones quàm longiſſimè à me remouere atque amoliri ſtudens.

ἔξω εἶναι πάσης ὑποψίας, Herodia. extra omnem ſuſpicionem eſſe. ἐκτὸς εἶναι πονηρᾶς ὑποψίας Baſil.

καὶ οἰκέτας μεθ' ὑποψίας ὁρᾷ, idem de ipſis quoque ſeruis malè ſuſpicatur.

ὑποψίαν ἀφελεῖν idem. eximere ſuſpicionem.

τὴν ὑποψίαν ἀποκρούεσθαι, idem. amoliri, propulſare.

ἐν ὑποψίᾳ ποιεῖσθαι, idem quod ὑποπτεύειν, Æſchin. aduerſus Timarch. τὰς ἐρημίας, καὶ τὸ σκότος ἐν πλείστῃ ὑποψίᾳ ποιούμενος, ſolitudines ac tenebras ſuſpectiſſima habens.

ὑποψίαν ποιεῖν. Dion. τοῦτο γὰρ ὑποψίαν ποιεῖ, τὸ μὴ παντάπασιν ἀδίκως τοὺς μεγάλως ἄχθεσθαι, hoc enim ſuſpicionem affert, Malotas non omnino ſine cauſa iraſci.

πᾶσαν ὑποψίαν ἐξαιρῶν τοῦ τυραννήσειν, Gemiſt. omnem occupandæ tyrannidis ſuſpicionem præcidens, vel, ab omni tyrannidis inuadendæ ſuſpicione ſe aſſerens. πᾶσαν ἀπεχθείας ὑποψίαν ἀναιρεῖν, Chryſoſt.

τῆς φιλαυτίας τὴν ὑποψίαν ἐκφυγεῖν, Baſil. philautiæ ſuſpicionem effugere.

ὑπόπτως ἔχειν. ὑπόπτως ἔχει ἀλλήλοις, ſuſpectos inter ſe eſſe. ποιήσομεν ὑπόπτως ἔχειν πρὸς ὑμᾶς, Demoſth. efficiemus, vt vos omnes ſuſpectos habeant.

ὑπονοεῖν & ὑπονοεῖσθαι, idem quod ὑποπτεύειν, & ὑποπτεύεσθαι, Demoſth.

καὶ αὐτὸς σχεδόν τι ὑπενόουν, atque ego propemodum ſuſpicabar.

Et Greg. καλὸν γὰρ μήτε ἁμαρτάνοντα, μήτε ὑπονοούμενον τιθέναι πρόσκομμα τοῖς πολλοῖς, præclarum enim eſt, nec peccantem, nec peccati ſuſpicione laborantem, offendiculum aliis ponere. vel præclare ſe res habet, cùm quis ita ſe comparauit, vt nec peccato, nec peccati ſuſpicione quenquam offendat.

ὑπόνοια, ὑποψία. τὴν ὁμιλίαν περὶ πάντων ὑπόνοιαν ἔχειν, Luc. οὐ μικρὰν ἔχοντες τῆς ὑπονοίας πίστωσιν, Suid. non paruum ſuſpicionis argumentum habentes.

ὑπόνοιαν ἔρχονται τῶν τολμημάτων ἐμῶν, Lucian. in ſuſpicionem facinorum meorum veniunt.

ὑπόνοιαν παρέχειν ἐκ τούτου, μὴ εἶναι Χριστιανόν, Suid. ex eo ſuſpicionem præbere, ſe minimè Chriſtianum eſſe, vel, ex eo ſuſpicandi anſam porrigere. ὑπόνοιαν παρέχει τοῦ συνειδέναι τοῖς λεγομένοις, Chryſo.

πρὸς τὴν τῶν ἀτόπων ὑπόνοιαν χωρὶς ἀποδείξεων ὑπαχθῆναι, Baſ. ad præpoſterè ſuſpicandum ſine vllis argumentis adduci.

¶ Suſpendere, Pendere.

κρεμάω vel κρεμάννυμι

τινά. Suſpendere aliquem, vt,

Ariſtot. OEconom. 2. ἅπαντας ἐκρέμα. *Omnes ſuſpendebat.*

Plutarch. in Alexand. τούτων πολλοὺς ἐκρέμασε. *Horum multos ſuſpendit.*

τὶ ἐκ δένδρου. Suſpendere aliquid ab arbore: vt,

Ariſtoteles De venatu Pantheræ, οἱ κυνηγοὶ κρεμαννύουσιν ἐν ἀγγείῳ ἔκ τινος δένδρου τὴν κόπρον. *Venatores ſuſpendunt in vaſe ab arbore aliqua excrementum.*

τὶ ἀπὸ κάλω. Suſpendere aliquid ex fune. Ariſtot.

In paſſiuo.

Plutarchus ὑπὸ Ἀλεξάνδρου κρεμασθείς. *Ab Alexandro ſuſpenſus.*

Syneſ. δεθήσεται καὶ κρεμασθήσεται. *Vincietur & ſuſpendetur.*

¶ κρέμαμαι & κρέμομαι.

Lucian. in Tim. πινάκιόν τι ἐκρέματο ὑπὲρ τοῦ πυλῶνος, μεγάλοις γράμμασι λέγον, τήμερον οὐ συμφιλοσοφεῖν. *Tabula quædam ſuſpenſa erat ſupra veſtibulum, quæ grandiuſculis literis ſignificabat, Hodie non philoſophicè diſputatum iri.*

Idem, ἄνθρωποι ἀπὸ σαπροῦ καὶ παλαιοῦ σήμονος κρεμάμενοι. *Homines à putrido & veteri filo pendent.*

ἀναρτάω. Suſpendeo.

ἀναρτᾷ αὐτὸν βρόχῳ. *Suſpendit illum laqueo.*

Aeſopus, εἰς δένδρον τὸν λύκον ἀναρτήσας ἀπέκτεινεν. *De arbore lupum ſuſpendens, eum interfecit.*

τῷ βρόχῳ { τὸ ζῆν ἀνήρτησε
τὸν βίον κατέστρεψε } Laqueo vitam finiuit. Plutarch.
Il a eſtê pendu & eſtranglé.

Siue, ſiue.

εἴτε, εἴτε.

Demoſthenes in Midian. ὁ μὲν παθὼν πανταχοῦ βοηθείας δίκαιός ἐστι τυγχάνειν· τῷ δὲ δράσαντι δ' οὐκ ἴσην τὴν ὀργὴν εἴθ' ἑκὼν, εἴτ' ἄκων, ἐπεξιὼν ὁ νόμος. *Aequum eſt, vt læſus, vtut factum eſt, adiuuetur: ſonti autem non eandem pœnam ſtatuit lex, ſiue volens, ſiue nolens fecerit.*

εἴτε, εἴτε.

Demoſt. in Ariſtocrat. οἵ τινές ποτ' εἰσὶν, εἴθ' ἥρωες, εἴτε θεοί. *Quicuncunque illi fuerint ſiue heroes, ſiue dij.*

Ariſtot. εἴτ' ἔχουσιν, εἴτε μή. *Siue habeant, ſiue non habeant.*

ἐάν τε, ἐάν τε.

Ariſtot. Eth. 6. ὁ δὲ βουλευόμενος, ἐάν τε εὖ, ἐάν τε κακῶς βουλεύηται, ζητεῖ τι καὶ λογίζεται. *Qui conſultat ſiue male, ſiue bene, quærit aliquid & ratiocinatur.*

κἄν, κἄν.

Demoſt. in Ariſtog. ἅπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος, κἂν μεγάλην πόλιν οἰκῶσι, κἂν μικράν, φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται. *Vniuerſa vita mortalium, ſiue magnam vrbem incolant, ſiue paruam, natura & legibus regitur.*

Sequi.

ἀκολουθεῖν.

ἀκολουθεῖν
- τινί Sequi aliquem: vt,
  - *Demoſth.* αἰσχρῶς ἀκολουθοῦσιν ἑτέροις, *Turpiter aliorum ductum ſequuntur.*
- τοῖς πράγμασι. Res & negotia ſequi. Demoſth.
- μετά τινος. Sequi aliquem: vt,

Demoſth. τοῖς μὲν σώμασι μετ' ἐκείνων ἀκολουθεῖν ἠναγκάζοντο, ταῖς δὲ διανοίαις μεθ' ἡμῶν ἦσαν. *Corporibus quidem illos ſequi cogebantur, animis autem nobiſcum erant.*

Iſocr. μετ' ἐκείνου ἐφ' ἡμᾶς ἀκολουθήσουσι. *Illum aduerſus nos ſequentur.*

¶ ἐπακολουθεῖν. In acie ſubſequi. Iſocr.

ἐπακολουθεῖν τινί, & ἐπακολουθεῖν τινὶ ὄπισθεν. Sequi aliquem. Ariſtoph.

παρακολουθεῖν.

Demoſth. πρέσβεις Φωκέων ἦσαν, οἱ παρηκολούθουν αὐτῷ πορευομένῳ. *Legati Phocenſium erant, qui ſequebantur ipſum abeuntem.*

Demoſth. τῷ ἀργεῖν ἕπεται τὸ ἀπορεῖν. *Deſidiam ſequitur egeſtas. Moſchion.* ἕπεσθαι τοῖς τερπνοῖς εἴωθε τὰ λυπηρά. *Triſtia ſequi ſolent voluptatem.*

ADIVNCTA.

¶ *Sequi.*

ἐκεῖ πορευόμενοι ᾗ ἐκείνη ὑφηγεῖται Plato in Phæd. eò ſequentes, quò illa præierit.

κατὰ πόδας ἕπεσθαι τῷ καλῶς ὁδηγοῦντι, Gregor. rectè ducentem è veſtigio ſequi.

κατόπιν ἕπεσθαι, à tergo ſequi. τοὺς θεράποντας ἰδὼν κατόπιν ἑπομένους, Luc.

κατ' οὐρὰν ταύτης ἀκολουθεῖν, Xenophon. Gallicè, *ſuiuant à la queue.*

κἂν λειφθῆτε, τῷ στίβῳ τῶν ἵππων ἕπεσθε, idem. quod ſi à tergo linquamini, equorum veſtigiis hærete, Gallicè, *ſuiuez la piſte des cheuaux.*

ἕψομαι. Plat. in Phæd. προάγοντός σου, ἑψόμην, præeunte te pone ſequar.

εἰπόμην δ' ἐγὼ, κατόπιν ἐχόμενος, Luc. ego autem à tergo ſequens ei hærebam.

περὶ δὲ τροφῆς ἐχόμενον ἂν εἴη λέγειν, Plut. id eſt, ἀκόλουθον.

διελέγετο δὲ τῶν παρομαρτούντων τινὶ, Lucian. cum quodam è comitibus confabulabatur.

κατ' ἴχνος τοῦ διδασκάλου, Chryſoſtomus. præceptoris veſtigiis ingredi.

τοὺς φεύγοντας διώκειν, fugientium veſtigia premere, Seneca. fugientes inſequi.

¶ Sequitur deinceps, vel, Proximum eſt, vt de virtute dicam, vel, dicendum ſit.

ἕπεται cum infinitiuo: vt,

Ariſt. Eth. 3. περὶ προαιρέσεως ἕπεται διελθεῖν. *Sequitur, vt de electione dicam.*

Idem Eth. 10. μετὰ δὲ ταῦτα περὶ ἡδονῆς ἴσως ἕπεται διελθεῖν. *Poſt hæc fortaſſe ſequitur, vt de voluptate diſſeram.*

ἑπόμενόν ἐστι cum infinitiuo: vt,

Ariſt. Eth. 9. cap. Vlt. ἑπόμενον δ᾽ ἂν εἴη διελθεῖν, περὶ ἡδονῆς. *Conſequens ſeu proximum autem fuerit, ſi de Voluptate diſſeramus.*

Imitari, Sectari, Aemulari.

μιμεῖσθαι
διώκειν } τινὰ vel τί (cum accuſatiuo perſonæ vel rei) *Imiter*
ζηλοῦν } *quelqu'Vn, l'enſuiure.*

Iſocrat. μὴ μόνον ἐπαινεῖν τοὺς ἀγαθούς, ἀλλὰ καὶ μιμεῖσθαι δεῖ. *Non ſolum laudandi, ſed etiam imitandi boni Viri ſunt.*

Idem. μιμοῦ τὰ βασιλέων ἤθη, καὶ δίωκε τὰ ἐκείνων ἐπιτηδεύματα. *Imitare mores regum, & ſectare ipſorum ſtudia.*

Idem. ἐχρῆν τούτους τὴν ἀλήθειαν διώκειν. *Oportebat illos Veritatem ſectari.*

Idem. ζηλοῦτε μὴ τοὺς πλεῖστα κεκτημένους, ἀλλὰ τοὺς μηδὲν κακὸν σφίσιν αὐτοῖς συνειδότας. *Nolite ſectari ſeu æmulari opulentos, ſed illos, qui ſibi nullius culpæ conſcii ſunt.*

ADIVNCTA.

¶ *Imitari.*

ζηλοῖ τε τὸν πατέρα, καὶ τὰ ἐκείνου ἴχνη διώκει, Plato 8. Polit. patrem æmulatur, ipſiuſque veſtigiis hæret.

ὅπως τῷ προγόνῳ σαυτὸν ὅμοιον παρασκευάσεις, Iſocrat. ſimilem te præbeas.

ἵνα ἀτενὲς ἀποβλέποντες εἰς τοὺς κανόνας οὓς προτεθείκατε, πρὸς τούτους ῥυθμίζοι, καὶ ἀπευθύνοι τὸν ἑαυτοῦ βίον, Luc. vt in regulas à vobis propoſitas oculis intentiſſimè defixis, ad eas vitam ſuam componat ac dirigat.

πρὸς τὰ ἀρχαῖα τῶν παραδειγμάτων ἀποβλέπειν, idem. vetera exempla ſibi ad imitandum proponere.

πολλάκις σοι λήψη ἵνα φθάνῃς αὐτοῦ πρὸς τὴν μίμησιν, Baſil. hom. de Iraſc. mendoſa hoc loco Græca eſſe conſtat, ſic, vt opinor, corrigenda, πολλά σοι λείψει, multa adhuc tibi reliqua ſunt, vt ad ipſius imitationem peruenias.

ἐναπομάξασθαι τι τῶν τοῦ ἀρχετύπου, Chryſoſt. exprimere.

Talis. Talis, qualis. Talis, qui. Is, qui.

τοιοῦτος.

Iſocr. in Euag. τοιοῦτος ὢν τὴν φύσιν καὶ ἀρετήν. *Cùm talis eſſet naturà & virtute.*

Idem, τοιαῦτα λέγε, ἐξ ὧν τὴν πόλιν προτρέψεις πρὸς ἀρετήν. *Talia dicas, quibus ciuitatem ad virtutem excites.*

Demoſt. τοιούτου πράγματος ὄντος. *Cùm eiuſmodi res ſit.*

2. τοιοῦτος, οἷος.

Demoſt. ὢν τοιοῦτος, οἷός ἐστι. *Ille qui talis eſt, qualis eſt. Scomma eſt.*

Iſocr. ἐκεῖνος οὐδὲν τοιοῦτον οἷον σὺ κατειργασμένος. *Ille nihil tale committens, quale tu.*

3. τοιοῦτος, οἷόσπερ.

Iſocr. ἐγὼ παρέξω τοιοῦτον ἐμαυτόν, οἷόνπερ ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ. *Ego talem me præbebo qualem antea me præbui.*

Idem, ἀνάγκη τοὺς ἀνθρώπους τοιαῦτα πάσχειν, οἷάπερ ἂν καὶ ἄλλους ἐργάσωσι. *Neceſſe eſt homines talia pati, qualia ipſi aliis fecerint.*

4. τοιοῦτος, ὁποῖος.

Aeſchines contrà Cteſiph. οἱ καιροὶ εἰσὶ τῇ πόλει τοιοῦτοι, ὁποίους αὐτοὶ ἡμεῖς ὑπολαμβάνοιμεν εἶναι. *Hic eſt ſtatus Reipubl. quem ipſi eſſe exiſtimamus.*

5. τοῖος, ὁποῖός τις.

Aeſchin. τοία ἡ πόλις δόξει εἶναι, ὁποῖός τις ἂν ᾖ ὁ κηρυττόμενος. *Talis videbitur ciuitas, qualis eſt is, cuius nomen proclamatur.*

6. τοιοῦτος ὅς.

Iſocr. ad Philipp. τοιαύτας ἀρετὰς μὴ ἀγάπα λίαν, ὧν καὶ τοῖς φαύλοις μέτεστιν, ἀλλ' ἐκείνας, ὧν οὐδεὶς ἂν πονηρὸς κοινωνήσειε. *Eiuſmodi virtutes non valde adames, quæ improbis etiam non negatæ ſunt, ſed illas, quarum nemo malus particeps fiat.*

¶ Tantus, Tanta, Tantum.

τηλικοῦτος.

Demoſt. ἀβέλτερον, περὶ μικροῦ τηλικοῦτον κίνδυνον ἄρασθαι. *Stultum eſt ob rem leuem, tantum periculum adire.*

Iſocr. τηλικαῦται συμφοραὶ συνέπεσον αὐτῇ. *Tantæ calamitates irruerunt in eam.*

2. τοσοῦτος τὸ πλῆθος.

Iſoc. De pace, ὑπὸ τοσαύτας τὸ πλῆθος συμφορὰς ἑκόντες σφᾶς αὐτοὺς ὑπεβάλοντο. *In tantas calamitates ſeipſos coniecerunt.*

3. τοσοῦτος.

Demoſth. ἐν κακοῖς καὶ χειμῶνι τοσοῦτον οἶνον ἔπιεν ὥσθ' ὅμοιον εἶναι μανίᾳ, τί ἦν ἄξιον εἶν παθεῖν; *Si in malis & tempeſtate tantum vini hauſit ut inſano ſimilis videretur, quod ſupplicium meritus non eſſet?*

Idem, νομίζω οὐδένα τοσαῦτ' ἀγαθὰ ἂν ποιῆσαι, δι' ὃν τοῖς δικασταῖς προσήκει ἐπιορκῆσαι. *Non exiſtimo cuiuſquam tanta eſſe beneficia, propter quem ſit iudicibus violanda iuſiurandi religio.*

❡ Tantus, quantus.

τηλικοῦτος τὸ μέγεθος, ὅσος.

Iſocr. ἐξ οὗ τὴν πόλιν οἰκοῦμεν, οὐδεὶς πόλεμος, οὔτε κίνδυνος περὶ τηλικούτων τὸ μέγεθος ἡμῖν γέγονε, περὶ ὅσων βουλευσόμενοι συνεληλύθαμεν. *Non ab urbe condita vel bellum motum, vel periculum de tantis rebus oblatum eſt, quanta illa ſunt, de quibus deliberamus.*

2. τοσοῦτος, ὅσοσπερ.

Iſocr. πειράσομαι μέρος ἑτέρου λόγου τοσοῦτον, ὅσον περ ἄρτι διελθεῖν ὑμῖν. *Conabor tantam partem alterius orationis, quantam paulò ante, vobis recitare.*

3. τοσοῦτος τὸ πλῆθος, ὅσος.

Demoſt. τοσαύτη τὸ πλῆθος ἡ μὲν ἀσέλγεια αὐτοῦ, ὅσην ἀκούετε. *Tanta eſt eius petulantia, quantam auditis.*

4. τηλικοῦτος, ἡλίκος.

Demoſth. τηλικαῦτα ἐψεύσατο, ἡλίκα οὐδεὶς ἀνθρώπων πώποτε. *Tanta mentitus eſt, quanta nemo hominum unquam.*

Iſocr. τηλικαύταις συμφοραῖς περιέπεσεν ἡλίκαις οὐδεὶς ἄλλος οἶδε γεγονυίας. *In tantas calamitates incidit, quantas nemo alius ſcit accidiſſe unquam.*

5. τοσοῦτος, ὅσος.

Demoſth. τοσαῦτα κλέψας, ὅσα νῦν κέκτηται. *Tantum furatus, quantum nunc poſſidet.*

Idem Philipp. I. Ἀθηναῖοι εἰς τὰ Διονύσια τοσαῦτ' ἀναλίσκουσι χρήματα, ὅσα οὐδ' εἰς ἕνα τῶν ἀποστόλων. *Athenienſes in Bacchanalia tantos ſumptus fecerunt, quantos ne in unam quidem claſſem.*

Idem, τοσαύτην εὔνοιαν εἰς τὴν πατρίδα ἐμαυτῷ σύνοιδα, ὅσην παρ' ὑμῶν εὔχομαι τυχεῖν. *Tanta in patriam beneuolentia mihi conſcius ſum, quantam a vobis impetrare & conſequi optem.*

τοσοῦτος, ὁπόσος.

Iſocr. τοσοῦτον ἀναγνῶναι μέρος, ὁπόσον ἂν αὐτοὶ βούλωνται. *Tantam partem legere, quantam ipſi ſolent.*

ADIVNCTA.

¶ *Tantum, quantum, vel, tale, quale.*

φρονῶν δ' ἐφ' ἑαυτῷ τηλικοῦτον, ὅσον εἰκὸς ἄνδρα καὶ δόξης, καὶ τιμῶν τετυχηκότα, ὧν ἐκεῖνος ἠξίωτο παρ' ὑμῶν, Demoſth. de ſe tantum ſentiens, quantum par erat hominem gloriam eam, eóſque honores conſecutum, quibus ille à vobis affectus fuiſſet.

εἰς τὸν αὐτὸν καθέστηκα κίνδυνον, εἰς ὅνπερ ἂν εἰ πάντας ἐτύγχανον ἠδικηκώς, Iſocr. in eodem periculo verſor, ac ſi omnes iniuria affeciſſem.

καλὸς ὁποῖος οὐκ οἶδ' εἴ τις ἕτερος, Lucian. pulcher, vt haud ſcio an quiſquam alius.

ἐπὶ τοσοῦτον συνέσει διαφέρων ἐφ' ὅσον καὶ εὐτυχίᾳ, Phil. non minus præſtanti ſagacitate, atque prudentia, quàm felicitate,

μέμνηται γὰρ οὐδεὶς τοσαύτην χώρας γενέσθαι χαρὰν ἐπὶ σωτηρίᾳ ἡγεμόνος, ὅσην ἐπὶ Γαΐῳ συμπάσης τῆς οἰκουμένης, idem. nemo enim tantum vllius regionis ob principis ſalutem fuiſſe lætitiam meminit, quantam totus terrarum orbis ob Caium accepit.

οὐκ ὀλίγους, ἀλλ' ὅσους οὐδεὶς πώποτε μέμνηται περὶ ἀγῶνα δημόσιον παραγεγενημένους, Æſch. tantam multitudinem, quanta nullius vnquam memoria ad publicum vllum iudicium affuit.

¶ Tanto, quanto.

τοσούτῳ, ſequente ὅσῳ vel ὅσῳπερ cum comparatiuo: vt,

Iſocr. in Nicocl. προσήκειν ἡγοῦμαι τοσούτῳ τοὺς βασιλέας βελτίους εἶναι τῶν ἰδιωτῶν, ὅσῳπερ καὶ τὰς τιμὰς μείζους αὐτῶν ἔχουσι. *Exiſtimo decere reges, tantò meliores eſſe hominibus priuatis, quanto ipſi eis honoratiores ſunt. Vſurpatur &* τοσοῦτον *cum comparatiuo, ſequente* ὅσον, *eodem modo.*

¶ Tantò magis, quantò.

τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳπερ cum comparatiuo: vt,

Demoſt. τοσούτῳ μᾶλλον δεῖ τοῖς νέοις, καὶ τοῖς ἀπείροις βοηθεῖν τοὺς δικαστάς, ὅσῳπερ ἂν ῥᾷον ἐξαπατήσειαν αὐτούς. *Tanto magis imperiti & adoleſcentes adiuuandi ſunt à iudicibus, quantò minus eos deceperint.*

¶ Tot & tanta, Tanta, Tam grandia, Tam atrocia, &c.

τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα.

Iſocr. ad Philipp. σε μὲν εὑρήσομεν τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα διαπεπραγμένον. *Te inueniemus tot & tanta perfeciſſe.*

2. τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα τὸ μέγεθος.

Iſocr. in Panat. ἡμῖν μὲν συνέπεσε περὶ νησύδρια τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα τὸ μέγεθος ἐξαμαρτεῖν. *Nobis vero contigit, vt in inſulas tanta & tam grandia peccaremus.*

3. τηλικαῦτα τὸ μέγεθος, καὶ τοιαῦτα.

Iſocr. De permutat. προήρημαι λέγειν καὶ γράφειν ὑπὲρ τηλικούτων τὸ μέγεθος καὶ τοιούτων πραγμάτων, ὑπὲρ ὧν οὐδεὶς ἂν ἄλλος ἐπιχειρήσειεν. *Decreui de tantis & talibus rebus ſcribere, quas nemo vnquam attingere auſus fuit.*

4. τηλικαῦτα τὸ μέγεθος.

Iſocr. τηλικαῦτα τὸ μέγεθος ἐξημαρτήκασι. *Tanta, vel Tam atrocia delicta commiſerunt.*

5. τοσαῦτα τὸ πλῆθος.

Iſocr in Paneg. τοσαύτας τὸ πλῆθος τριήρεις καὶ τηλικαύτας τὸ μέγεθος δυνάμεις οὕτως εἰκῇ τῷ βαρβάρῳ παραδεδώκαμεν. *Tantam triremium multitudinem & tam ingentes exercitus barbaro hoſti adeò temerè tradidimus. In his & ſimilibus locutionibus*, τὸ μέγεθος καὶ τὸ πλῆθος, *ponuntur in accuſatiuo* συνεκδοχικῶς, *vel ſi quis velit præpoſitionem* κατὰ *ſubaudiri, per me licebit.*

¶ Tot, Quot.

τοσοῦτοι, ὅσοιπερ.

Demoſth. τοσούτους ὁμήρους παρ' ἡμῶν λήψῃ τῆς φιλίας, ὅσουσπερ ἂν ἀποίκους ἀποστείλωμεν. *Tot obſides à nobis accipies amicitiæ, quot colonos miſſuri ſumus.*

2. τοσοῦτοι τὸ πλῆθος, ὅσοιπερ.

Iſocr. εἰ τοσοῦτοι τὸ πλῆθος ἐγκωμιάζειν αὐτὸν ἐβουλήθησαν, ὅσοιπερ ἐκείνους. *Si tot eum laudare voluiſſent, quot illos.*

3. τοσοῦτοι, ὅσοι

Iſocr. ad Philipp. τοσούτους λήψῃ στρατιώτας, ὅσοις ἂν βουληθῇς. *Tot habebis milites, quot volueris.*

4. ἔτη

4. ὅσα τοσαῦτα.

Demoſth. ὅσα ἂν οὐδ᾽ ἂν κατευξάμενός τις αὐτοῖς, τοσαῦτα πεπόνθασι, κακά. Tot *mala perpeſſi ſunt, quot ſi quis eos demouere Voluiſſet , Vix reperiſſet.*

Ariſtot. Eth. 8. καὶ μέμφονται ὅτι οὐχ ὅσων δέονται, τοσούτων τυγχάνουσιν. *Et indignantur homines, quod non quot rebus indigent, totidem conſequantur.*

5. τοσοῦτοι, ὁπόσοι.

Aeſopus, εἰ τοσαύτας φρένας ἐκέκτησο, ὁπόσας ἐν τῷ πώγωνι τρίχας. *Si tot mentes haberes, quot in barba pilos.*

¶ Tantiſper dum, Donec, Dum, Quamdiu.

μέχρι Cum articulo genitiui caſus τοῦ, & infinitiuo:vt,

Demoſt. κακοήθης ἄνθρωπος καὶ ἅπασι μέχρι τοῦ τυχεῖν, ὧν δεῖται, φίλος ἐστὶ, μετὰ ταῦτα δ᾽ ἐχθρὸς γίνεται. *Inſidioſus homo omnibus tantiſper eſt amicus, dum conſequatur, quæ rogat, poſtea fit inimicus.*

μέχρι cum indicatiuo:vt,

Philo. μέχρι μὲν οὖν τῶν ἐκτὸς περίεστιν ἀφθονία, σύνεσις ἀκολουθεῖν δοκεῖ καὶ ἀγχίνοια. *Donec rerum externarum affluentia adeſt, prudentia & ſolertia eam comitari Videtur.*

μέχρι. cum genitiuo, ſequente voce, μέχρι vel μέχρις ἂν cum ſubiunctiuo:vt,

Demoſth. μέχρι τούτου μεμνημένοι εἰσὶ τὰς ὑποσχέσεις, μέχρις ἂν ῥηθῶσι. *Tantiſper memores ſunt pollicitationum dum dicuntur.*

μέχρι τούτου, ἕως.

Demoſt. εἰ μέχρι τούτου περιμενοῦμεν, ἕως ἂν ἡμῖν ὁμολογήσῃ πολεμεῖν. *Si eo Vſque exſpectabimus, donec ſe nobis bellum inferre fateatur.*

ἐπὶ τοσοῦτον, ſequente ὅσον cum infinitiuo:vt,

Iſocr. epiſt. 2. τοὺς μὲν βαρβάρους ἐπὶ τοσοῦτον ἐξαρκέσει κρατεῖν, ὅσον ἐν ἀσφαλείᾳ καταστῆσαι τὴν σαυτοῦ χώραν. *Sed barbaros tantiſper Viciſſe ſuffecerit, dum regnum tuum in tuto collocaueris.*

ἕως ἂν cum ſubiunctiuo:vt,

Ariſtot. Eth. 8. διαμένει οὖν ἡ τούτων φιλία ἕως ἂν ἀγαθοὶ ὦσι. *Durat horum amicitia, tantiſper dum boni ſunt, Vel donec boni ſunt.*

Demoſt. ἕως ἂν σώζηται τὸ σκάφος, ἄν τε μεῖζον, ἄν τ᾽ ἔλαττον ᾖ, χρὴ πάντ᾽ ἄνδρα πρόθυμον εἶναι. *Donec nauis eſt incolumis, ſiue magna ſiue parua ſit, omnem Virum ſtrenuum eſſe oportet.*

ἕως cum indicatiuo: vt,

Demoſt. ἕως ἐσμὲν σῶοι, σωφρονῶμεν καὶ παρασκευαζώμεθα. *Dum ſumus incolumes prudentes ſimus, & nos præparemus.*

¶ Tamdiu, quandiu.

τοσοῦτον, ἐφ' ὅσον.

Ariſtot. 8. ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ εἰσὶν ἡδεῖς, ἐφ' ὅσον ἐλπίδας ἔχουσιν ἀγαθοῦ. *Manent enim iucundi tamdiu, quamdiu ſperant ſe fructum aliquem percepturos eſſe.*

2. μέχρι οὗ. Quoad, Quamdiu.

Demoſth. οἱ ᾑρημένοι ὑπὸ τῆς βουλῆς ἐβασάνιζον, μέχρι οὗ αὐτοῖς ἔδοξε. *Delecti à ſenatu examinarunt eum, quoad ipſis viſum fuit.*

Præcedit & τέως, ac ſequitur ἕως. pro Tamdiu, quandiu: vel Tantiſper, donec: vel Dum aut Donec: vt,

Demoſth. δεδέσθω τέως, ἕως ἂν ἐκτίσῃ. *Teneatur in vinculis, dum ſoluerit.*

Luc. ἀδυνατώτεροι δ' εἰσὶ τέως, ἕως ἂν ὦσιν ἀνεπιστήμονες. *Tamdiu quandiu fuerint imperiti, vel, Tantiſper dum fuerint imperiti.*

Redditur & τέως per ſe Tamdiu, quandiu, eo modo quo Latinè, Quamdiu, omiſſo Tamdiu: vt,

Plato in Symp. καὶ τέως μὲν ἂν παῖδες ὦσιν, ἅτε τεμάχια ὄντα τοῦ ἄρρενος, φιλοῦσι τοὺς ἄνδρας.

ἐφ' ὅσον χρόνον, vel, ſine præpoſitione ὅσον χρόνον (interrogatiuè) Quandiu? ὅσον χρόνον ἐστί. Quandiu eſt?

τοσοῦτον χρόνον ἐβίω, ὅσον. Tamdiu vixit: vt,

Iſocr. τοσοῦτον χρόνον ἐπολέμουν αὐτῷ. *Tanto tempore cum illo bellum geſſit.*

Demoſth. Plato in Apol. ἀλλά μοι παραμείνατε τοσοῦτον χρόνον. *Sed apud me tamdiu manete.*

ἴσοι
ἴσοι τὸν ἀριθμόν
ἴσοι τῷ ἀριθμῷ
ἰσάριθμοι

Totidem. *Autant de fois.*
Xenoph. Λυσίας ἔχων τὰς ἴσας ναῦς. *Lyſias habens totidem naues.*
Ariſtot. ἔπειτα τούτοις ἴσα τὸν ἀριθμὸν ἐκόμισαν.
Idem, ἴσα τῷ ἀριθμῷ τὰ ᾠὰ πάντες ἔχουσι καὶ ἄρτια.

¶ Tribut um colligere, conferre, exigere, Cenſum dare.

ἀποδέξ

φόρους.
ποιεῖσθαι χρημάτων. Colligere cenſus vel tributa de cuiuſque facultatibus. Iſocr. De pace.
φόρους τάττειν τινί. Tributum alicui imponere. Iſocr.
ἐπιγράψασθαί τινι. Imponere alicui cenſum. Iſoc.

φόρον vel συντάξεις
τελεῖν
ὑποτελεῖν
εἰσφέρειν
εἰσενεγκεῖν
διδόναι
Soluere vel pendere tributum, Iſocr.
Additur autem his non raro datiuus perſonæ. G A L L. *Payer le tribut.*

φόρους ἐπιθεῖναι τοῖς Ἕλλησι. Tributa Græcis imponere. Dion. Chryſoſt.

προσόδους
λαμβάνειν. Cenſum accipere: vt,
Iſocr. ὀψόμεθα τὴν πόλιν διπλασίας μὲν τὰς προσόδους λαμβάνουσαν. *Videbimus ciuitatem duplicem cenſum accipere.*
γίνεσθαι ἔκ τινος: vt,

Iſocr. in Areopag. πρόσοδοι γίνονται ἐκ τῶν ἀρχείων, ἢ ἐκ τῶν ἰδίων. *Percipiuntur reditus è curia, vel ex prædiis.*

2. δασμολογεῖν.

δασμολογεῖν.
Tributum colligere: vt,
Iſocr. δασμολογοῦμεν ἵνα τοῖς ἁπάντων κοινοῖς ἐχθροῖς τὸν μισθὸν ἐκπορίζωμεν. *Colligimus tributum, vt omnium noſtrum inimicis mercedem demus.*
τοὺς νησιώτας (cum accuſatiuo perſonæ) Tributum ab inſularibus colligere & exigere. Iſoc. in Paneg.
ἀργύριον παρὰ τῶν ἐραστῶν. Ab amatoribus tributum colligere. Demoſth.

A D I V N C T A.

¶ *Tributum.*

δασμὸν φέρειν, Plat. leg. 4.

μόνος γὰρ δή ποτε τοὺς οἰκοῦντας τὴν Ἀττικὴν παρεστήσατο εἰς χαλεπήν τινα φορὰν δασμῶν, vnus enim ille poſt hominum memoriam Attici agri incolas ad graue quoddam tributum pendendum adegit.

ἐπιθεῖναι τοὺς φόρους, imponere tributa. Luc.

μέχρις αὐτοῦ ταττόμενοι Πισίδαι, καὶ Λυδοῖς ἐπιθεὶς τοὺς φόρους.

δασμοὺς τελεῖν, vectigal pendere. Plat. in Min, ἠνάγκασε τοὺς δασμοὺς τελεῖν, ad pendendum tributum coëgit.

φόρον ὑποτελεῖν Luc.

οἰκτρὸν τοῖς ἐχθροῖς φόρον ὑποτελεῖν, miſerandum vectigal hoſtibus pendere.

ὑποτελεῖς ποιήσασθαι, vectigales facere. Suid. τοὺς μὲν ἄλλους ὑποτελεῖς ἐποιήσατο φόρου.

φόρου συντέλεια idem quod φόρου δασμοῦ, Herodia.

χειρώσασθαι, καὶ εἰς φόρου συντέλειαν ὑπαγαγεῖν, in poteſtatem redigere, atque ad pendendum tributum adducere.

φόρων ἐπαγωγή, idem quod φόρου συντέλεια, vel δασμῶν φορά. Suid.

κατεστρέψατο ἐς φόρου ἀπαγωγήν, i. περιεστήσατο, vt ſuprà.

τὸ ἐτήσιον ἀποδιδόναι δασμὸν τῷ βασιλεῖ, Phil. annuum vectigal regi perſoluere.

τοὺς ἐτησίους δασμοὺς ἀπροφασίστως εἰσφέρειν, idem. i. τελεῖν.

δασμοῖς τοὺς ὑπηκόους ἐκτραχηλίζειν, idē. tributis ac vectigalibus ſubditos opprimere.

ἀναπνεῦσαι τῶν εἰσφορῶν. Iſocr. tributis laxari. Quod etiam κουφίζεσθαι dicitur Luc.

ὑφ᾽ οὗ καὶ Ταρσέων πόλις φόρων ἐκουφίσθη, tributis leuata eſt.

ἡ ἐπέτειος σύνταξις, idem. annua penſio.

τέλη πάντα καταλύειν εἰς εὐπορίαν χρημάτων ἐπινοηθέντα, Herodia. vectigalia omnia, quæ cumulandarum pecuniarum cauſa excogitata fuerant, abrogare, ac de medio tollere.

ἐκλογεὺς τῶν φόρων ταχθείς, Philo. legendis tributis præfectus.

φόρους ἀπαιτεῖν, vectigalia exigere.

¶ Tribuere, ἀπονέμειν.

ἀπονέμειν

ἑκάστοις τὸ πρέπον. Tribuere ſingulis quod decet. Ariſtot.

τινὶ τιμήν. Tribuere alicui honorem: vt.

Iſocrates, in Paneg. τοῖς ἄλλους ὠφελεῖν δυναμένοις οὐδεμίαν τιμὴν ἀπένειμαν. *Illis qui aliis prodeſſe poſſunt, nullum honorem tribuerunt.*

τοῖς εὐεργέταις μεγίστας τιμάς. Bene de nobis meritis ſummos honores tribuere. Lycurg. contra Leocr.

ἐξιδιοποιεῖσθαί τι. Sibi aliquid vendicare ſeu aſcribere. Athen.

λαμβάνειν ἑαυτῷ. Sibi vſurpare.

Hebr. cap. 5. καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμήν. *Nemo ſibi vſurpat honorem, ſed, &c.*

τὸ προσῆκον ἑκάστῳ ἀποδιδόναι. Suum cuique tribuere, vel ius ſuum cuique tribuere. Plato.

Idem, ἀκριβῶς ἐν ἑκάστῳ τὸ δίκαιον ἀποδιδόναι. Tribuere vnicuique ſuum exquiſitè.

¶ Teſti-

¶ Teſtimonium, Teſtes producere.

μάρτυρας

παρέχεσθαι. Teſtes adducere vel producere: vt,

Iſocr. in Panegyr. μάρτυρας παρέξομαι τοὺς συνάρχοντας. *Teſtes producam collegas meos.*

παρέξομαί σοι τούτου. Huius rei tibi teſtes producam vel proferam. Iſoc.

παραβάλλεσθαι. Teſtes proferre vel producere. Iſocr. & Demoſth.

παραστῆσαι. Teſtes ſiſtere. Dem.

ἱκανοὺς παρέχεσθαι. Sufficientes teſtes producere.

Plato in Apolog. ἱκανὸν ἐγὼ παρέχομαι τὸν μάρτυρα, ὡς ἀληθῆ λέγω, τὴν πενίαν.

ἐπαγάγεσθαι πιστὸν περί τινος: vt,

Iſocr. in Hel. οὐ μάρτυρα πιστότερον ἕξομεν ἐπαγάγεσθαι περὶ τῶν Ἑλένῃ προσόντων ἀγαθῶν τῆς Θησέως διανοίας. *Teſtem fide digniorem de bonis, quibus Helena ornata fuit: adducere non poſſumus, quàm ipſum Theſeum.*

ποιεῖσθαί τινος. Alicuius rei teſtes producere. Iſocr.

εἶναί τινι πάντων τῶν εἰρημένων. Eſſe alicui teſtes omnium, quæ dicta ſunt. Iſocr.

¶ μαρτυρεῖν ἀληθῆ, ἢ ψευδῆ. Verum, vel falſum teſtimonium dare. Iſocr.

In paſſiuo.

Demoſth. μαρτυρία ἡ ὑπὸ τοῦ δήμου μεμαρτυρημένη. *Teſtimonium à populo datum vel perhibitum.*

Idem, ὁ κρινόμενος καταμεμαρτύρηται ὑπὸ τοῦ ἰδίου βίου καὶ τῆς ἀληθείας. *Reus ſua ipſius vita & veritatis teſtimonio conuictus eſt.*

2. μαρτυρεῖν.

ἑωρακέναι. [cum infinitiuo] Teſtari ſe vidiſſe. Dem.

ὅτι, &c.

Plutarch. ὅτι δ' ὀρθῶς ἐν τῇ Ἑλλάδι τὴν δύναμιν τῶν Ἀθηναίων συνεῖχον, ἐμαρτύρησαν αὐτοῖς τὰ γενόμενα.

τινὶ ὡς. *Iſocr.* ὡς μὲν ἔτυπτέ με Λοχίτης, ἅπαντες ἡμῖν οἱ παρόντες μεμαρτυρήκασι. *Quod Lochites me verberauit, omnes qui adſunt nobis teſtimonium dederunt.*

μαρτυρεῖν

τινί. Teſtificari alicui, Dicere pro aliquo teſtimonium. De-Demoſt.

αὑτὸν ἑαυτῷ.

Demoſth. μαρτυρεῖν οἱ νόμοι οὐκ ἐῶσιν αὐτὸν ἑαυτῷ. *Teſtimonium dicere pro ſeipſo leges non ſinunt.*

τοῖς λέγεσι ἴσος. Teſtimonium perhibere dictis alicuius. Suo teſtimonio alterius dicta comprobare. Xenoph.

ἀληθῆ ἢ ψευδῆ. Vera aut falſa teſtari. Demo.

μαρτυρεῖσθαι in actiua ſignificatione.

Xenoph. Memorab.3 de Socrate οἶδα γὰρ ἀεὶ μαρτυρήσεσθαί μοι, ὅτι ἐγὼ ἠδίκησα μὲν οὐδένα πώποτε ἀνθρώπων. *Scio enim quod ſemper mihi daturi ſint teſtimonium, me nunquam ullum hominem iniuria affeciſſe.*

παρασκευάζειν μάρτυρα. Teſtem ſubornare.

μάρτυρ ψευδὴς παρεσκευασμένος. Teſtis falſus & ab aliquo ſubornatus. Demoſt

Sic μαρτυρία ψευδής. Falſum teſtimonium. Demoſt.

ἐπάγεσθαι
προβάλλεσθαι } μάρτυρας. Citare vel allegare teſtes. **GALL.** *Produire des teſmoins.*
προσάγεσθαι

Ariſtot. τῷ λέγεσι ἴσως, ἐπαγόμενοι τὸν Ὅμηρον.

Gregor. καὶ τοὺς νόμους προὐβάλλετο. *Et leges allegabat ſeu citabat.*

ψευδομαρτυρεῖν. Falſum teſtificari. Dem.

¶ Teſtamentum, διαθήκη.

διαθήκην { ποιεῖσθαι
διατίθεσθαι } Teſtamentum condere, facere. Demoſth. *Teſter, faire ſon teſtament.*
τὴν κυρίαν. Teſtamentum eſſe ratum. idem.
τὴν ἄκυρον. Teſtamentum eſſe irritum. idem.
ἀφανίζειν. Abolere teſtamentum. idem.

ψευδὴς διαθήκη. Falſum teſtamentum. idem.

ADIVNCTA.

¶ *Teſtamentum.*

παρὰ τὸ βέλτιστον διατίθεσθαι, Plat. leg.10. iniquum teſtamentum facere.

μηδὲν διαθέμενος ἐτελεύτησεν, Iſæus. inteſtatò è vita diſceſſit.

διαθήκας οὐ καταλιπών, idem.

Ἀρισταίῳ, εἰ προαποθάνοι, δεσπότην ἀφεὶς τῶν ἑαυτοῦ πάντων, Luc. Ariſteam, ſi prius vita excederet, bonorum omnium ſuorum dominum teſtamento relinquens.

γράμμασι, καὶ διαθήκαις κυρίους αὐτοὺς τῶν ἐμῶν ἀποδείκνυμι, Baſil. i. ἀφίημι, καταλείπω, ἀποφαίνω.

τὰς διαθήκας ποιήσασθαι, Iſæus, idem quod διατίθεσθαι, teſtamentum condere.

διαθήκας ψευδεῖς ὑποσκευάζειν, idem, i. ποιήσασθαι. GALL. *Forger vn faux teſtament.*

ἄκυρος ἔστω τῆς αὑτοῦ καὶ τὸ σμικρότατον διατίθεσθαι, Plat. leg. 10. ne de minima quidem bonorum ſuorum parte teſtamenti factionem habeat. Cic. GALL. *qu'il n'ayt pouuoir de diſpoſer de la moindre choſe qu'il ayt.*

ἀποκληρονόμους ἐργάζεσθαι. Chryſoſt. exhæredes facere.

ἀποκηρύκτους ποιεῖσθαι, idem, i. ἀποκηρύττειν, exhæredare.

ἐπισκήπτειν dicuntur morientes, cum extrema mandata dant. ἐπίσκηπτεν ἐμοὶ τιμωρεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀγόρατον. Lyſ. & Chryſ.

λαμπρὰ καὶ πάνυ αὐτοὺς ἀναλίσκοντας τὴν οὐσίαν ἐπισκήπτουσιν αὐτοῖς ἀνιστᾶν. i. κελεύουσι, loquitur de iis, qui ſplendida ac nimis magnifica ſepulcra ſibi extrui iubent. Et rurſus, σὺ ὁ θνητὸς καὶ ἐπισκῆψαι τοῖς προσήκουσι, καὶ ζεῖ σκεῖν περὶ τῶν ὄντων, καὶ τὰ περὶ τὴν οἰκίαν ἅπαντα διαθεῖναι ἐποίησε κύριον. Hom. 8. ad Rom. Hinc nomen ἐπίσκηψις. Nazianz.

βελτίους αὐτοὺς ποιήσας ταῖς ἐπισκήψεσι. De Baſilio animam agente loquitur.

¶ *Teſtimonium.*

μαρτυρίαν παρέχεσθαι, teſtimonium perhibere. Colum.

τούτου ἡ Πενίας θυγάτηρ ἱκανὴν μαρτυρίαν παρέχεται, Plat. in Sympoſ. huius rei ſatis locuples teſtis eſt.

σαφεστάτην μαρτυρίαν παρέχεται, Baſ. perſpicuum teſtimonium affert, præbet.

μάρτυρας παρέχεσθαι, teſtem adhibere. Demoſt. λοιπὸν ἐγὼ παρεχόμενος μάρτυρας.

πάντες γάρ μοι ὑπάρχουσι μάρτυρες, Plat. in Epiſt. omnes mihi ſunt teſtes.

μάρτυς εἰμὶ τῷ Πέτρῳ τῆς περὶ σὲ διαθέσεως, Syneſ. teſtis ſum Petro de ipſius erga te affectu ac beneuolentiâ. ἵνα μοι μάρτυρες εἰσὶν τῶν λεγομένων, Demoſt.

διὰ μυρίων μαρτύρων πιστώσασθαι, Euſeb. i. διαβεβαιώσασθαι.

ἀδήλους μάρτυρας προΐσχεσθαι Baſ. id eſt, παρέχεσθαι, dubios teſtes producere.

μάρτυρας καλεῖν, teſtem citare, laudare. καλῶ δὲ ὧν ἐρῶ τὸν θεὸν μάρτυρα, Lucia.

ὃν μάρτυρα καλῶ τοῦ συνειδότος, Phil. quem conſcientiæ teſtem cito.

ἐπιμαρτύρεσθαι, idem quod μάρτυρας καλεῖν. Plat. in epiſt. ὁ δὲ τὸν Δία ἐπιμαρτυράμενος. Iouem teſtatus.

μάρτυρας ποιεῖσθαι, idem quod ἐπιμαρτύρεσθαι. πῶς μὲν ἐφίλησά σε τοὺς θεοὺς ποιοῦμαι μάρτυρας, Luc. quantum te amauerim, dii mihi teſtes ſunt.

ἀξιόπιστος, vel, ἀξιόχρεως μάρτυς, Demoſth. teſtis locuples, fide dignus. ὃν ἀξιόπιστον μάρτυρα ἔχομεν τῆς ἡμετέρας ἀῤῥωστίας, Greg. quem morbi noſtri locupletem teſtem habemus. ἐγγυᾶταί μοι τὸν λόγον Διονύσιος, Phil. confirmat.

τὰ ψευδῆ διαμαρτύρεσθαι, Demoſth. falſum teſtimonium dicere.

οὔτε κατεμαρτύρησας τινὸς μαρτυρίαν ψευδῆ, Baſil. nec falſum teſtimonium in quenquam dixiſti.

ἀπὸ τῶν προφητῶν πιστοῦται τὸν λόγον, Σοφονίαν εἰς μέσον παράγων, Chryſoſt. à Prophetis fidem verbis ſuis conciliat, Sophoniam in medium adducens.

καταψευδομαρτυρεῖν ἐμοῦ, Xenop. falſum in me teſtimonium dicere.

¶ Temporis, Phraſes.

Illo tempore, vel, Illis temporibus.

κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν { χρόνον.
καιρόν.

κατ᾽ ἐκείνους τοὺς χρόνους.

ἐν τοῖς ἐπέκεινα χρόνοις. κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον. ἐν τοῖς τότε καιροῖς *vel* χρόνοις. ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις. ὑπ᾽ ἐκεῖνον τὸν χρόνον. ἐν τούτοις καιροῖς. κατὰ τούτους τοὺς χρόνους, *Iſocr. Demoſth.*

¶ Illo tempore, quo, vel cùm.

κατ᾽ ἐκείνους τοὺς χρόνους, ὅτε Λακεδαιμόνιοι ἦρχον. *Illo tempore, cùm Lacedæmonij imperabant.*

Iſocr. ἐν τούτοις καιροῖς ἐν οἷς Ἰταλία μὲν ἀνάστατος γέγονε. *Illis temporibus, quibus Italia euerſa eſt.*

ἐν τοῖς τότε καιροῖς, ἡνίκα ἔζη Κόνων. *Illis temporibus, cùm Conon viueret.*

οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἀλλὰ καθ᾽ ὃ ἑκάτεροι τῆς Εὐρώπης κατῆρχον. *Non vno & eodem tempore ſed quo vtrique Europam tenebant. Iſocr.*

Vno eodémque die. { αὐθήμερον.
τῆς αὐτῆς ἡμέρας.

Demoſth. ἀδύνατον ἐστιν, αὐθήμερον ἐκκλησίαν καὶ δικαστήριον γενέσθαι. *Fieri nequit, vt eodem die & concio & iudicium habeatur.*

Iſocr. περὶ τῶν αὐτῶν τῆς αὐτῆς ἡμέρας οὐ ταὐτὰ γιγνώσκομεν. *De iiſdem rebus eodem die non eadem decernimus.*

¶ Superiori tempore, Præterito tempore, Ante.

ἐν τῷ	παρεληλυθότι παρελθόντι ἔμπροσθεν πρόσθεν	χρόνῳ. GALL. *Par cy deuant, Au temps paſſé.*
ἐν τοῖς	παρελθοῦσι ἄνω πρότερον ἔμπροσθεν	χρόνοις

τὸν παρελθόντα χρόνον. *Demoſth. & Iſocrat.* ἐν τῷ παρόντι. In præſentia.

ὁ παρεληλυθὼς χρόνος, Præteritum tempus.

τὰ παρεληλυθότα. Illa quæ præterierunt.

τὰ μέλλοντα. Futura.

Iſoc. τὸ μέλλον, ἀόρατον. *Futurum prævideri non poteſt.*

πρότερος ὁ πρὸ τοῦ γεγονώς ὁ πρόσθεν ὁ πρόσθεν παρεληλυθώς ὁ ἔμπροσθεν	χρόνος. Superius vel elapſum tempus. Tempus quod præteriit. Demoſth. & Iſocr. *Le temps paſſé.*

ADIVNCTA.

¶ *Tempus.*

ἠσπάζετό με ἀεὶ προϊόντος χρόνου μᾶλλον, Plat. in epiſt. in dies me magis amplectebatur.

παρὰ τὸν καιρὸν τῶν κινδύνων, Greg. periculorum tempore. παρ' αὐτὰ τὰ πάθους, flagrante iracundia.

ἐν τῷ παρόντι καιρῷ. Baſ. id eſt, νῦν.

αὐτοὶ δὲ νῦν ἐπιμελείας ἔχομεν, καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἕξομεν. Plat. in epiſt.

οὐκ ἔστιν ὅτε περὶ σοῦ πονηρὰς ἔσχον τὰς ἐλπίδας, Syneſ. nunquam de te malam ſpem habui.

δεδέσθω μηδὲν ἐνιαυτοῦ σμικρότερον, Plat. 8. Leg. totum annum in vinculis ſit.

χρόνῳ διανύεται τὸ σπουδαζόμενον, Greg. GALL. *auec le temps.*

ἐν ἅπαντι χρόνῳ τῶν μνημονευομένων ἀνθρώπων, Dem. poſt hominum memoriam.

καί σφισι τρία ἔτη ἐν τῷ ἔργῳ ἐξεγίνετο, Herodo. fluxerunt, conſumpti ſunt.

¶ *Tempus quod, poſtquam aliquid factum eſt, effluxit.*

εἴκοσι γὰρ ἔτη ἐστὶν εἰς τὸν νῦν χρόνον ἀφ᾽ οὗ γέγραπται, Baſi. vigeſimus iam eſt hic annus, cum hæc epiſtola ſcripta fuit.

ὅπερ οὐδέποτε γεγένηται συμβὲν ἀφ᾽ οὗ Νεοπτόλεμος, ὁ Ἀχιλλέως, ἐβασίλευσε τῆς χώρας, Diodorus, quod quidem nunquam, ex quo Neoptolemus, Achillis filius regionis illius imperium tenuit, contigerat.

ἀπὸ Σόλωνος διακόσιά ἐστιν ἔτη καὶ τετταράκοντα εἰς τὸν νυνὶ χρόνον, Dem. à Solonis morte vſque ad hoc tempus ducenti quadraginta anni interceſſerunt.

ἐτῶν ὄντων ἤδη τριάκοντα, ἀφ᾽ οὗ σὺ πολιτεύῃ, idem. exactis iam plus quàm triginta annis, ex quo tu in Republ. verſaris.

ἔτη γὰρ οὐκ οἶδα εἰ πέντε διελήλυθεν ἀφ᾽ οὗ ἀπεδήμησα, Luci.

τρίτη ἡμέρα ἐστὶν ἀπὸ τῆς ταφῆς, Dion. tertius eſt hic dies ab eius inhumatione.

πόστην ἄγει τὴν ἡμέραν ἀπὸ τοῦ νοσεῖν? Galenus, quotus iam dies eſt, cum ægrotare cœpit?

ἀφ᾽ οὗ εἰμὶ καὶ πνέω, Luci. ex quo ſum ac ſpiro. dicitur etiam ἐξ οὗ, vel, ἐξ ὅτου. Dem.

οὔπω τοίνυν πολὺς χρόνος ἐστὶν, ἐξ ὅτου &c.

πολλῶν ἐτῶν ἐνθάδε οὐκ ἐπιδεδήμηκε, Plato in Symp. i. πολλὰ ἔτη ἐστὶν, ἀφ᾽ οὗ &c.

τοῦτο μὲν ἤδη τρίτον ἔτος ἐξήκει μετὰ τὴν ἀμνηστίαν. Syneſ. effluxit, excedit.

¶ *Tempus præteritum tam breue, quàm longum.*

χρόνου δὲ οὐ πολλοῦ διελθόντος. Herodo.

ἐπεὶ δὲ πολλαὶ διῆλθον ἡμέραι, Luci. poſteaquam autem multi dies fluxerunt.

οὐ πολλοῦ δὲ πάνυ ῥυέντος χρόνου ἀρχαῖος. vt, Dem.

πᾶς ὁ ἔμπροσθεν παρεληλυθὼς χρόνος, Pl in epiſt.

ἐν τοῖς ἄνωθεν χρόνοις priſcis temporibus

οὐχὶ νῦν πρῶτον, ἀλλ᾽ ἐξ ἔτι πάλαι, Phil. non nunc primùm, ſed iam inde à multis annis.

οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ ὁ εἰρημένος μετανίστη, Greg. presb. non multum temporis interceſſit, cùm is, de quo locuti ſumus, è vita migrauit, iit, vel, ſi Græcè ex Luciano mauis, οὐ πολὺς διῆλθε χρόνος, καὶ ὁ εἰρημένος ἀπέθανε. βραχὺς διαγέγονε χρόνος. vel, ὀλίγου χρόνου διαδραμόντος, Greg. presbyt. id eſt, ῥυέντος, διελθόντος.

ἐν τῷ κατόπιν χρόνῳ, vel, ἐν τῷ προλαβόντι χρόνῳ, Greg. præterito tempore.

πολύπαις ἄχρι πρὸ μικροῦ νομισθεὶς, Philo. numeroſæ ſobolis pater haud pridem exiſtimatus.

ὅπερ μικρῷ πρόσθεν εἶπον, idem. quod paulò ante dixi, μικρὸν πρὸ τῶν Κλαυδίου χρόνων, Suid. paulo ante Claudii tempora.

ἐτύγχανε δὲ νεωστὶ παρὼν ἀπὸ Σικελίας Plato in Eraſt. recens è Sicilia venerat.

ταῦτα οὐ πάλαι ἐστὶ γεγενημένα, ὥστε ἀγνοεῖν ὑμᾶς, Demoſth. hæc non antiquitus facta ſunt, vt ea ignota vobis ſint.

ἔργον πρὸ πολλοῦ γενόμενον, Lucia.

οὐ πάνυ πρὸ πολλῶν ἐτῶν, idem. βραχὺ πρὸ τούτων τῶν χρόνων, Diod.

πρὸ πολλοῦ, &, οὐ πρὸ πολλοῦ, idem.

πολλοῦ δὲ χρόνου παρῳχηκότος, ἀφ᾽ οὗ, &c. id eſt, διαδραμόντος, παρελθόντος. Greg. presb.

ἐκ πολλοῦ, iampridem ἐκ παλαιοῦ ἑταῖρος, Lucian. iam olim ſodalis.

ἐκ πολλοῦ ταῦτα εἰδὼς, ἤδη ῥᾷον αὐτοῖς, idem.

οὐ γὰρ ἑώρακα πολὺς ἤδη χρόνος αὐτὸν παρ᾽ ὑμῖν, idem. iam diu eſt, quod eum apud vos non vidi.

πολὺς δὲ χρόνος ἐστὶ σοι ἐρῶντι; idē. diú-ne eſt, ex quo amore captus es?

ἐπὶ πλεῖστον αὐτοῖς τὸ τῆς φυγῆς παρετάθη, Greg. perdiu exularunt, in longum ipſis productum eſt exilium.

τῷ μὲν ἡ ζωὴ παρατείνεται, τῷ δὲ αἱ ἡμέραι συντέμνονται, Baſil. illius vita in longum protrahitur, huius dies contrahuntur.

μέχρι μὲν πολλοῦ ἠρνεῖτο Chion. diu recuſabat.

μακρὸν ἐσίγησας χρόνον, Procop.

διεξήλθομεν ἐν τοῖς πρόσθεν ῥηθεῖσι λόγοις, Plat. in Tim. ſuperioribus ſermonibus diximus.

συχνὸν ἤδη χρόνον ὄντος πολέμου, Demoſth. diu iam vigente bello.

οὐ μνήμην ἀπ᾽ ἐκείνου τοῦ χρόνου μέχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας ἀθάνατος ὥσπερ διαμένει: Æſchin.

¶ *Tempus idem.*

κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Ἡρακλεῖ γενόμενος, Iſocr. eodem tempore quo Hercules.

καθ᾽ ὃν δὲ καιρὸν τὰ προειρημένα ἐν Ῥώμῃ ἐπράττετο, Συρίας ἡγεῖτο πάσης, Herodi. quo tempore hæc Romæ gerebantur, totam Syriam cum imperio tenebat.

ἅμα τῷ τῆς γαστρὸς προελθεῖν, ἡ βασίλειος ὑπεδέξατο πορφυρίς, Herodo. ſimulatque e materno vtero prodiit, imperatoria purpura eum excepit.

ἅμα τῷ ἁλῶναι τέθνηκε, Diod. confeſtim vt captus eſt, mortem obiit.

ἅμα τούτοις πραττομένοις, idem. dum hæc gererentur.

κατ' ἐκεῖνο τοῦ καιροῦ, Herodi. ſub illud tempus.

ὡς συνδραμεῖν τῇ γενέσει τὸν θάνατον, Philo. adeò vt ortus cum morte concurreret id eſt, ſtatim vt in lucem editus erat, interiret.

παρ' αὐτὰ τοῦ ἀδικήματος, flagrante delicto.

¶ *Tempus poſterum.*

μετ' οὐ πολὺν χρόνον, haud diu poſtea. οὐ πολλῷ μετέπειτα χρόνῳ ὕστερον, idem.

τέτταρσι μησὶν ὕστερον ἢ διελύσατο πρὸς τούτους, Demoſt. quarto poſt menſe quam bellum cum ipſis diremit.

τὸ ἀπὸ τοῦδε, Herodo. poſthac in poſterum.

τὸ μετὰ ταῦτα. ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα χρόνοις, Demoſth. εἰς τὸν μετέπειτα χρόνον.

κατὰ τὸ ἐφεξῆς ἔτος Baſil. animo inſequente.

οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ καὶ ταύτην δίδωσιν αὐτῷ, Greg. id eſt, non multo poſt, ὀλίγῳ ὕστερον

μετὰ ταῦτα οὐ πολὺς διῆλθε χρόνος, Luc.

¶ *Tempus vtrumque.*

οὐδὲ γεγονέναι νῦν, οὐδὲ εἰς αὖθις ἔσεσθαι, Plat. nec adhuc extitiſſe nec vnquam fore.

καλλίω ταύτης εἰρήνην οὔτε πρότερον, οὔθ' ὕστερον οὐδεὶς ἂν εἰπεῖν ἔχοι πεποιημένην τὴν πόλιν. Demoſth. pulchriorem, commodioremque pacem aut prius, aut poſt à ciuitate factam nemo eſt, qui commemorare queat.

οὔτε τῶν κατ' ἐκεῖνον εὐδοκιμησάντων, οὔτε τῶν ὕστερον ἐπιγινομένων, Iſocr. nec eorum, qui illius tempore floruerunt. nec eorum qui poſtea extiterunt.

μέχρι δείλης ἐξ ἑωθινοῦ, Xenoph. à matutino ad veſperam. ἐξ ἑωθινοῦ εἰς ἑσπέραν ἐμαχέσαντο, Herodia. ἀπὸ βαθέος μέχρι τῆς ἑσπέρας αὐτῆς, Baſil.

¶ *Tempus opportunum*, vide *Occaſio.*

ἡγούμενος ἁρμόττοντα εἰληφέναι καιρὸν τοῦ λέγειν, Demoſth. exiſtimans ſe commodum tempus nactum eſſe dicendi.

ἡγησάμενος αὐτῷ κάλλιστον καιρὸν παραπεπτωκέναι, Iſocr. pulcherrimam occaſionem ſibi contigiſſe ratus.

ἥκειν οἱ νομίσας τὸν καιρὸν, ὃν μάλιστα ἐγλίχετο, Philo. arbitratus veniſſe tempus illud, quod maximè expetebat.

παικαιρὸν ἔχων ἀμύνης, οὐκ ἐμνησικάκησε, Luc. oblata vlciſcendi occaſione, iniuriæ memoriam abiecit.

ἁρπάζειν καιρὸν εἰς νουθέτησιν, Grego. oblatam ad monendum occaſionem arripere.

¶ Tum, cum, τότε, ὅτε.

Demoſt. ἦν ἀκηκοέναι μὲν καὶ βεβουλεῦσθαι τότε καιρὸς, ὅτε ἡμεῖς οὐκ ἠθελήσαμεν. *Audiendi & deliberandi tum erat occaſio, cùm nos noluimus. eodem modo* ὅτι *&* τότε. *Cum & tum ſe mutuo ſequuntur.*

τότε ἐπειδὰν. Tum Cùm: Tunc, Cùm.

Ariſtot. κατὰ Σόλωνα ἄνθρωπός ἐστιν εὐδαίμων τότε, ἐπειδὰν ἀποθάνῃ. *Solonis ſententia homo eſt beatus tum, cùm moritur.*

ὅτι, ἡνίκα.

Demoſt. ἀντὶ γὰρ φίλων καὶ ξένων, ἃ τότε ὠνομάζοντο ἡνίκα ἐδωροδόκουν, νῦν κόλακες. *Pro amicis & hoſpitibus, vt tunc nominabantur, cùm munera captarent, nunc adulatores, &c.*

Aeſchines, epiſt. 1. ἀλλὰ τέτταρσιν ὕστερον ἡμέραις πομπὴ μὲν ἦν Ἀφροδίτης. *Sed quatriduo poſt pompa erat Veneris.*

προβαίνοντος χρόνου. Progreſſu temporis. Demoſt.

προϊόντος χρόνου ποιεῖν τι. Succeſſu temporis facere aliquid. Demoſt.

διελθόντος χρόνου βραχέος. Paruo interiecto ſpacio, Paruo tempore præterito. Demoſt.

προϊόντος λόγου περὶ τούτων σαφέστερον ἀκούσεσθε. Progreſſu orationis apertius de his audietis. Demoſth.

βραχὺ πρὸ τῆς δείλης. Paulò antè crepuſculum. Plutarchus in Galba.

Sed pro βραχὺ etiam μικρὸν vſurpatur: vt,

Iſocr. in Paneg. καὶ μικρὸν πρὸ τούτων ἦλθεν Ἄδραστος ὁ Ταλαοῦ. *Et paulo ante illos venit Adraſtus Talai filius.*

¶ Non multò poſt, Diebus, non multò poſt.

οὐ πολλῷ ὕστερον. οὐ μετὰ ταῦθ' ὕστερον χρόνῳ παμπληθεῖ. χρόνου οὐ βραχέος διελθόντος. οὐ πολλοῦ χρόνου διελθόντος. μετ' οὐ πολὺν δὲ χρόνον. *Iſoc.*

¶ τρισὶν ἡμέραις ὕστερον. *Triduo poſt.*

οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον. *Non multis diebus poſt.*

Idem, ἡμέραις οὐ πολλαῖς ὕστερον.

¶ οὐ πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον. *Non multis annis poſt.*

οὐ πολλῷ δὲ χρόνῳ ὕστερον. *Non multò poſt.*

Demoſt. οὐ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον ἢ ἐξέπεμψε. *Non multo poſt, quàm emiſit. Vbi nota particulam* ἢ *poſt* ὕστερον.

Sequitur vocem ὕστερον aliquando genitiuus: vt *Dionyſ. Halicarn.* ἐτελεύτα τὸν βίον ὀλίγαις ἡμέραις ὕστερον τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ μάχης. *Obijt (Iſocrates) paucis diebus poſt pugnam Cheronenſem.*

Plato, ὕστερον μιᾷ ἡμέρᾳ τῆς μάχης. *Vno poſt pugnam die, Vel, Poſtridie pugnæ.*

¶ Paulò ante, Paulò poſt μικρῷ vel ὀλίγῳ, cum comparatiuo: vt,

ὀλίγῳ vel μικρῷ.
πρότερον. *Paulo ante, Iſocr.*
ὕστερον. *Paulo poſt. Pro quo & μετ' ὀλίγον dici poteſt, Vel μετὰ χρόνον οὐ πολύν. Non multo poſt. Demoſth.*
μακρότερον. *Paulo prolixius Vel copioſius. Idem.*
πλέον. *Paulo poſt Xenoph.*
μείζω δύναμιν ἔχειν τῶν ὁμόρων. *Paulo maiorem potentiam habere, quam vicini. Iſocr. in Nicocl.*
μακρότερα περί τινος εἰπεῖν (*per comparatiuum pluralem*) *Paulo pluribus de aliqua re dicere. Iſocr. Paneg.*

οἱ ὀλίγῳ πρὸ ἡμῶν τὴν πόλιν διοικήσαντες. Qui paulò ante nos Remp. adminiſtrarunt. Iſocr. σπανιώτεροι, Pauciores, πολὺ σπανιώτεροι. Multo pauciores. Iſocr.

Loco datiuorum ὀλίγῳ & μικρῷ, ponuntur interdum accuſatiui ὀλίγον & μικρόν: vt,

Plut. ὀλίγον ὕστερον. *Idem, in Lycurg.* μικρὸν ὕστερον, *Paulo poſt.*

κατὰ μικρὸν
μετὰ βραχὺ
κατ' ὀλίγον } Paulatim, Senſim, Minutatim. Galen. Iſoc. κατὰ μικρὸν ἐθίων.

Non plures, quàm quinque dies ſuperſtitem eſſe poſt aliquid. οὐ πλείους ἢ πέντε ἡμέρας ἐπιβιοῦν μετά τι. Demoſt.

Plus quàm viginti annos regnare. πλέον εἴκοσιν ἐτῶν ἄρχειν. Plat.

Idem, πλέον ἢ διπλασίας τιμῆς ἄξιος. *Plus quam duplici honore dignus.*

ἀπολλύναι πλέον ἢ τριακόσια σώματα ναυαγοῦντα. *Naufragio perdere plura quam trecenta corpora, Vel Supra trecentos homines amittere, &c.*

διὰ τρίτης (ſub. ἡμέρας) Tertio quoque die, Ariſtot.

διὰ τριετηρίδος
κατὰ τριετηρίδα } Tertio quoque anno. *Ariſtoph.* κατὰ τριετηρίδα ἤγετο τὰ Διονύσια.

δι' ἔτους πέμπτου ξυνάγειν. Quinto quoque anno congregare. Ariſtoph.

μῆνα τρίτον. Tertio quoque menſe.
τετάρτην ἡμέραν. Quarto quoque die.
ἡμέρας πέμπτην, καὶ παρ' ἡμέρας ἑπτά. Quinto & ſeptimo quoque die. Bud.

Habent & hic locum, μικρὸν διαλιπὼν χρόνον, in numero ſingulari: & μικρὸν vel ὀλίγον, vel οὐ πολὺν διαλιπόντες χρόνον, in plurali: vt,

Aeſchines contra Cteſiph. μικρὸν διαλιπὼν χρόνον, πάλιν ἥκει φερόμενος εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν. *Paulo poſt cum impetu ad ſuum ingenium rediјt.*

Iſocr. De pace, ὀλίγον διαλιπόντες χρόνον, ἐπολέμησαν. *Paulo poſt bellum geſſerunt.*

Idem, οὐ πολὺν δὲ χρόνον διαλιπόντες εἰς Λακεδαίμονα πρέσβεις ἀπέστελλον. *Non multo poſt Lacedamona legatos mittunt.*

Non paucioribus, quàm mille annis.

Iſocr. ταύτῃ δὲ χρώμεθα οὐκ ἔλαττον χιλίων ἐτῶν. *Hac vero vſus eſt non paucioribus, quam mille annis.*

Diu, Iamdiu, Longo tempore.

πολὺν χρόνον, πολὺν ἤδη χρόνον, πλεῖστον χρόνον, τὸν πλεῖστον χρόνον. συχνὸν ἤδη χρόνον, ἐκ πλείονος χρόνου. ἐπὶ παμπολὺν ἤδη χρόνον. ἐν πολλαπλασίῳ χρόνῳ οὐκ ἐδυνήθησαν. *Iam longo tempore non potuerunt.*

Xenoph. λίθος ἐν πυρὶ οὐ πολὺν χρόνον ἀντέχει. *Lapis in igne (iacens) non diu durat.*

Diu ante Troiana tempora. Paulò ante hos, &c.

Iſocr. in Paneg. πολὺ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ἦλθον οἱ Ἡρακλέους παῖδες, καὶ μικρὸν πρὸ τούτων Ἄδραστος. *Diu ante Troiana tempora venerunt Herculis liberi, & paulo ante illos Adraſtus.*

Non diu eſt, cùm. οὐ πολὺς χρόνος ἐξ οὗ: vt,

Iſocr. ad Philipp. οὐ πολὺς χρόνος, ἐξ οὗ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν εἰς τοσαύτην μεταβολὴν ἦλθον. *Non diu eſt, cùm tantam mutationem terra mariq. experti ſunt.*

¶ *Idem,* περὶ τῶν νεωστὶ γεγενημένων. *De illis qua recens facta ſunt.* νεωστὶ γεγενημέναι ἱκετεῖαι. *Recens facta ſupplicationes.* ἀρτίως εἶπον τοῦτο. *Modo dicebam hoc. Demoſt.*

¶ ἐπὶ μήκιστον. Diutiſſimè.

Lucian. ζῴης ἐπὶ μήκιστον. *Vale in longiſſimum tempus, ſeu diutiſſime.*

χρόνον τινά. Aliquandiu, Aliquantiſper.

Demoſth. ἐκ πολλοῦ, item, ἐκ παλαιοῦ, ſ. χρόνου. Iamdiu, Multis ab hinc annis, *Von alters her.*

χρόνῳ { συχνῷ
παμπληθεῖ } ὕστερον. Longo tempore poſt, Multo tempore poſt. Demoſt. *Long temps apres.*

Diutius.

ἐπὶ πλείονος χρόνου, πλείων χρόνος.

Xenoph. εἰ δὲ βιώσομαι πλείω χρόνον. *Si autem vixero diutius, &c.*

Iſocr. περὶ τὰς λέξεις πλείονα χρόνον διατρίβειν, ἢ περὶ τὰς πράξεις. *Diutius immorari dictionibus, quam rebus.*

Nunquam, Nullo vnquam tempore.

οὐδένα χρόνον, οὐδέποτε, μηδέποτε, οὐδεπώποτε. *Iſocr.* καὶ ταῦτα οὐδένα χρόνον διέλειπε. *Et hac nunquam intermittebat.*

νεωστί
ἔναγχος
πρώην — Nuper, Recens, Paulò ante, Modò. *Vn peu auparauant, Tout freſchement.*
ἄρτι
ἀρτίως

Demoſt. ἐξ ἀρχῆς ἄρτι τῆς εἰρήνης γεγονυίας. *Ab initio, cùm recens pax facta eſſet.*

Idem, ἧκον πρὸς ἡμᾶς ἔναγχος Θετταλοί. *Nuper ad nos venerunt Theſſali.*

Idem, Μεγάροις ἐπεβούλευσε πρώην. *Megarenſibus nuper inſidias ſtruxit.*

Iſocr. περὶ τῶν νεωστὶ γεγενημένων ἀρχαίως εἰπεῖν. *De rebus, quæ nuper acciderunt, vetuſto more loqui.*

In poſterum, Deinceps, Infrà, Poſthac, Poſtea.

εἰς τὸν ἐπίλοιπον χρόνον φυλακτέον, ὅπως μηδὲν συμβήσεται τοιοῦτον. *In poſterum cauendum, ne quid tale fiat. Iſocr.*

τοῦτο ἐν τοῖς ἑξῆς ῥηθήσεται. *Illud deinceps vel infra dicetur. Idem.*

ἐπαινέσετε καὶ ὑμεῖς αὐτοὺς ὕστερον. *Laudabitis etiam vos ipſos poſteà. Demoſth.*

περὶ δικαιοσύνης ἐν τοῖς ὕστερον εἴπωμεν. *De iuſtitia in illis, quæ poſtea ſequuntur dicamus. Ariſtot. Eth. 4.*

πρῶτον, Primum, ſequitur vel δεύτερον, id eſt, ſecundo, vel ὕστερον vel εἶτα, vel ἔπειτα, id eſt, Deinde, vel Poſtea. Demoſth.

ἐπ' Ἀλεξάνδρου. Tempore Alexandri, vel ſub Alexandro.

ἐπὶ Κρόνου. Tempore Saturni.

ἐπ' ἐμοῦ. Meo Tempore, vel potius mea ætate. Demoſth.

ἐπὶ τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων. Temporibus maiorum noſtrorum, vel Maiorum noſtrorum memoria.

¶ Aliquando, Olim, ποτε.

Demoſth. ὧν πόλεων καὶ τόπων ἦμεν ποτε κύριοι. *Quæ vrbes atque loca aliquando in noſtra poteſtate fuerunt.*

Idem, οἴομαί ποθ' ὑμᾶς λυπήσειν ἃ Φίλιππος πράττει μᾶλλον ἢ τὰ νῦν. *Exiſtimo vobis aliquando moleſtiora fore Philippi facta, quam nunc.*

nunc. Ex his duobus exemplis vides, vocem ποτὲ, *tam de præterito quàm de futuro tempore vſurpari poſſe.*

ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός. Elapſus vel Exactus eſt annus. Demoſth.

Idem. ἐξῆλθον οἱ τῆς κρίσεως χρόνοι.

διελθόντος ἐνιαυτοῦ. Elapſo anno. Demoſt.

παρελθὼν χρόνος. Elapſum tempus, vel, Tempus quod præteriit. Iſocr.

Et Ariſtot. ἡμερῶν καὶ νυκτῶν παρελθουσῶν.

¶ ἐνεστὼς vel ἐνεστηκὼς χρόνος, Inſtans tempus.

Plutarch. ἐνεστώσης τῆς ὥρας.

πρῲ
ἕωθεν } Manè. *Au matin,* ou, *De matin.*

ἅμα τῇ ἕῳ. Sub auroram, Tempore aurorę. Æſchines.

Demoſth. προσελθὼν τῷ Θεοφήμῳ τῇ ὑστεραίᾳ ἕωθεν. *Conueni Theophemum poſtridie mane.*

ἐν οἷς αἰτήσωσι χρόνοις παρέσονται. Quocunque tempore poſtulauerint (amici) præſto erunt. Demoſt.

ἐν οἷς καιροῖς τὴν πόλιν προὐδίδωκεν ἀναμνῆσαι ὑμᾶς βούλομαι. Quo tempore, vel Quando ciuitatem prodiderit (Leocrates) vobis in memoriam reuocare volo. *Vbi nota* ἐν οἷς χρόνοις, *&* ἐν οἷς καιροῖς, *Pro Quando, vel pro Quo tempore poni.*

αὔριον
ἡ αὔριον } Cras, Craſtino die { μεταύριον
ἡ μεταύριον } Perendie. *Le iour d'apres demain.*

εἰς αὔριον
εἰς τὴν αὔριον
εἰσαύριον
ἐπαύριον } In poſterum diem. In illis autem ἡ αὔριον, & ἡ μεταύριον, ſubintelligitur ſubſtantiuum ἡμέρα. *Au iour ſuiuant, Le lendemain.*

ἐντὸς ὀλίγου (ſ. χρόνου) Intra breue temporis ſpacium. Syneſ. Alio tempore. ἐν ἑτέροις καιροῖς.

¶ Manè & Veſperi.

Plutarch. ὃς πρῲ κάκιστος, ἑσπέρας γέγονε κράτιστος. *Qui manè peſſimus, veſperi fuit fortiſſimus.* ἕωθεν, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. *Manè, primo diluculo, vel prima luce. Demoſth.*

¶ Semper, Omni tempore, Perpetuò.

ἐν ἅπαντι χρόνῳ. εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον. ἐν τοῖς πᾶσι χρόνοις. εἰς ἅπαντα

μετὰ ταῦτα χρόνον. *In omni æternitate.* εἰς πάντα τὸν χρόνον. ἅπαντα τὸν χρόνον. πάντα τὸν χρόνον. διὰ παντὸς ἀεὶ τοῦ χρόνου. διὰ παντὸς τοῦ βίου. *Per totam Vitam.* τὰς ἡμέρας καὶ τὰς νύκτας ἐπὶ ταῖς πράξεσιν ὄντες, οὐκ ἀπολείπονται τῶν καιρῶν. *Dies & noctes in negotiis Verſantes, non negligunt occaſiones. Omnia hæc exſtant apud Iſocr.*

¶ In omne ſeculum.

ἐξ ἅπαντος τοῦ αἰῶνος. ἅπαντα τὸν αἰῶνα. εἰς ἅπαντα τὸν αἰῶνα. *Iſocr. Significat &* πάντα τὸν αἰῶνα, *Ab omni æuo. De tempore præterito. Demoſt.*

¶ Hoc tempore, Nunc, Iam.

ἐν τῷ παρόντι. ἐν τῷ νυνί. εἰς τὸ παρόν. ἐν τοῖς παροῦσι καιροῖς. νῦν. νυνί, τανῦν. ἤδη. *Demoſth. Iſocr.*

¶ Pridie.

τῇ προτεραίᾳ τῆς μάχης. *Pridie quàm prælio decerneretur. Thuc.* τῇ προτεραίᾳ, ὅτι. *Pridie quàm Lyſias,* τῇ προτεραίᾳ, ᾗ ἀνήγετο. *Pridie quam nauem conſcenderet.*

Poſtridie.

τῇ ὑστεραίᾳ ἕωθεν, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. *Poſtridie mane, prima luce, Vel ſimul ac diluxit. Demoſt.*

Plato, ἔφη εἰς τὴν ὑστεραίαν ἀπαγγελεῖν. *Dixit ſe poſtridie renunciaturum. Pro quo ibidem dicit,* τῇ μετὰ ταῦτα ἡμέρᾳ ἐλθών. *Poſtero die Veniens. Plutarch.*

¶ Exiguo tempore, Breui temporis ſpacio.

ὀλίγον χρόνον ἀλλήλοις διειλεγμένοι. *Exiguo tempore diſſeruimus inter nos. Iſocr.* ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ οὐ ῥᾴδιον μεγάλας διαβολὰς ἀπολύσασθαι. *Breui tempore magnæ calumniæ refutari non poſſunt. Idem,* ἐν οὕτω βραχεῖ χρόνῳ. *Tam exiguo temporis ſpacio. Demoſt.*

Sæpe, πολλάκις. Sæpius πλεονάκις, πλειστάκις, Sæpiſſime. Iſocr.

θαμά. Crebro, Frequenter, Subinde. Xenoph. σπανίως, Rarò σπανιώτατα, Rariſſimè. οὐκ ὀλιγάκις, Non rarò.

Biduo, triduo, quatriduo. δυοῖν, τριῶν, τεττάρων ἡμερῶν. *Demoſt.*

Idem, νόσημα ἀφαιρεῖν ἐν τρισὶν ἢ τέτταρσιν ἡμέραις. *Morbum tollere triduo aut quatriduo. Idem,* ἐν τρισὶν ἡμέραις καὶ τοσαύταις νυξὶ διακόσια καὶ χίλια στάδια διελθεῖν. *Tribus diebus totidémque noctibus mille & ducenta ſtadia percurrere.*

¶ Quamdiu

¶ Quamdiu, Quamdiu eſt, Quantum temporis elapſum eſt, cùm, vel ex quo, &c.

πόσος χρόνος ἐστὶν, ἐξ οὗ Σπαρτιᾶται τυγχάνουσιν ἐν Πελοποννήσῳ κατοικοῦντες? *Quantum temporis elapſum eſt, ex quo Spartani in Peloponeſo habitant? Iſocr.*

οὐ ῥάδιον διορίσαι, πόσον χρόνον ὀργιστέον. *Non facilè determinari poteſt, quamdiu iraſcendum ſit. Ariſtot.*

ὅτε καὶ ὁπόσον χρόνον ἤθελε. *Quando & quamdiu voluit. Heſych.*

λογίσασθε πόσον πολεμοῦμεν χρόνον. *Conſiderate, quamdiu bellum geramus. Demoſth.*

καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν
καθ' ἕκαστον ἔτος
κατ' ἔτος
κατ' ἐνιαυτόν
ἀνὰ πᾶν ἔτος
} Singulis annis, Quotannis. *Tous les ans, D'annee en annee.*

ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ. Semel in anno, Semel quotannis.

κατὰ μῆνα,
καθ' ἕκαστον μῆνα
κατὰ μῆνας
} Singulis menſibus, Per ſingulos menſes. *Tous les mois, De mois en mois.*

καθ' ἕν
καθ' ἕνα ἕκαστον
καθ' ἕκαστον
} τοὺς οἰκέτας ἐκάλει. Vocabat ſeruos ſingulos vel ſingulatim. *Il appeloit ſes ſeruiteurs Vn par Vn, L'Vn apres l'autre.*

καθ' ἓν ἕκαστον ἐξετάζειν. Vnumquodque vel ſingula expendere & examinare. Dem.

Idem, τὰς μὲν καθ' ἕκαστον (πράξεις) ἐάσω, μίαν δὲ δίειμι. *Singula facta omittam; vnum autem commemorabo.*

ὁσάκις
ποσάκις
} Quocirca: *Toutes les fois.*

Demoſt. ὁσάκις λόγος γέγονε περὶ τούτων. *Quoties de his verba facta ſunt.*

Idem ὁσάκις ἐθορυβεῖτε, πάντες ἐπίστασθε. *Quoties tumultuati ſitis, omnes nouiſtis.*

De ποσάκις *exſtant exempla apud Platonem. & Matth. cap. 23.* ποσάκις *reſpondet etiam* τοσαυτάκις, *id eſt, Toties.*

Olim, πάλαι, vel τὸ παλαιόν.

Vſque in hodiernum diem, μέχρι ταύτης τῆς ἡμέρας, μέχρι τοῦ νῦν vel μέχρι νῦν.

Amplius quinque vel ſex annis.

Lycurg. ᾤκει ἐν Μεγάροις πλείω ἢ πέντε ἔτη. *Habitauit Megaris*

amplius quinque annis.

Iſocr. in Panath, Σπαρτιάτας ἐνταῦθα κατοικεῖν, οὐ πλείω φασὶν ἢ τῶν ἑπτακοσίων. *Dicunt Spartanos non amplius ſeptingentis annis illum locum tenuiſſe. Iſocr. in Panath.*

παρ᾽ { ἡμέραν / μίαν ἡμέραν } Alternis diebus. Bud. *De iour à autre, De iour en iour.*

παρ᾽ ἐνιαυτόν. Alternis annis.

σήμερον / τήμερον } Hodie | ἡ σήμερον / ἡ τήμερον } ἡμέρα. Hodiernus dies.

μέχρι τῆς τήμερον ἡμέρας
μέχρι ταυτησὶ τῆς ἡμέρας
εἰς ταυτηνὶ τὴν ἡμέραν } In hodiernum vſque diem. Demoſt. & Iſocr. *Iuſques à aujourd'huy.*

¶ μέχρι τοῦ νῦν. Vſque ad hoc tempus.

Plutarch. δύο νίκας τῇ σήμερον ἡμέρᾳ νενίκηκας. *Duas victorias hodierno die adeptus es.*

Lycurg. ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ. *Hodie.*

μεθ᾽ ἡμέραν
δι᾽ ἡμέρας
ἐν ἡμέρᾳ } Interdiu. *De iour.*

ἀμφὶ
περὶ } Circiter (cum accuſatiuo) *Enuiron.* vt,

Lucian. ἀμφὶ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη ου ὄντος ἀπέθανον. *Cùm annos eſſet natus circiter ſeptuaginta, mortui ſunt.*

περὶ ἑβδομήκοντα ναῦς. *Naues circiter ſeptuaginta, Thucyd.*

Vox σχεδὸν ferè eandem vim habet: vt,

Plato epiſt. 7. σχεδὸν ἔτη τετταράκοντα γεγονώς. *Annos natus circiter quadraginta.*

¶ Statim, Citò, Subitò, Celeriter.

εὐθὺς, εὐθέως, αὐτίκα, ταχέως, ὀξέως, παραχρῆμα. *Demoſth. Iſocr.*

¶ Citius, θᾶττον. Tardius σχολαιότερον.

Demoſth. ὁ μὲν θᾶττον ἴσως, ὁ δὲ σχολαιότερον οἴκαδ᾽ ἄπεισι. *Alius fortaſſe citius vel maturius, alius ſerius domum reuertitur.*

¶ θᾶττον τῆς ἐλπίδος. Celerius opinione. Herodian.

ἐκ ποδὸς vel ἐκ ποδῶν. E veſtigio.

ἐκ ποδὸς διώκειν τινά. E veſtigio aliquem perſequi. Polyb.

κατὰ πόδας ἕπεσθαι, Germanicè, *Auff dem fuſſe folgen.*

τάχιστα ὅτι τάχιστα ὡς τάχιστα	Citiſſimè, Quàm velociſſimè, primo quoque tempore. Iſocr. Xenoph. *Tout à l'heure, Du premier coup.*

Denique. Poſtremò, Ad Poſtremum, Tandem.

τὸ τελευταῖον, εἰς τελευταῖον, τελευτῶν, τελευταῖον, τελευταῖα, τὰ τελευταῖα. *Demosth. Æſchin. Plato.*

Vtuntur & Græci voce ὅλως, vel τὸ συνόλον, pro denique, in vltima parte periodi, cùm aliquot membra præceſſerunt.

Exempla apud Iſocratem & Demoſthenem paſsim occurrunt.

Circa meridiem. περὶ μέσην ἡμέραν. Æſchin. *Enuiron ſur le midi.*

Circa tempus prandii. περὶ ἀρίστου ὥραν. *Enuiron l'heure du diſner.*

Circa horam primam. περὶ πρώτην ὥραν. *Enuiron vne heure.*

Qui circa Troiana tempora & ante vixerunt. οἱ περὶ τὰ Τρωϊκὰ καὶ ἐπέκεινα γενόμενοι. Iſocr.

Anno ſuperiori, Anno præterito, πέρυσιν: vt,

Demoſt. πέρυσιν ἐπιδημῶν *Cùm anno ſuperiore in Vrbe eſſet.*

Philoſtr. εἶδον αὐτὸν πέρυσιν. *Vidi ipſum anno ſuperiore.*

Vſurpatur & hoc modo vox πέρυσι.

ὁ πέρυσι ἀὴρ *Anni ſuperioris æſtas. Demosth.*

πέρυσι σῖτος. *Frumentum anni ſuperioris. Idem.*

αἱ πέρυσι πρεσβεῖαι. *Legationes anni ſuperioris. Idem.*

Veſpera, ἑσπέρα.

Demoſth. ἑσπέρα μὲν ἦν, ἧκε τις ἀγγέλλων, ὡς Ἐλάτεια κατείληπται. *Veſpera erat, quando venit aliquis annuncians, quod Elatea capta eſſet.*

Idem, ἑσπέρας οὔσης καὶ σκότους ἔρχεται οὗτος. *Veſperi ſeu crepuſculo & tenebris ingruentibus venit iſte.*

ἑσπέρας γενομένης. Cùm adueſperaſſet. Xen.

πρὸς ἑσπέραν. Veſperi. Plato.

ἑσπέρα Occidens, Occidentalis mundi pars.

Ariſtot. ἐκ τῶν πρὸς ἑσπέραν μερῶν. *Ex partibus occidentalibus.*

οἱ πρὸς ἑσπέραν οἰκοῦντες. *Qui ad occidentem habitant. Dem.*

τὰ πρὸς ἕω μέρη. Partes orientales, Partes quæ orientem ſpectant. Ariſtot.

Ariſtides, βαδίζουσα ἀεὶ εἰς τὸ πρὸς ἕω. *Semper progrediens ad ortum.*

ἀνατολή. Oriens, Ortus.

δύσις. Occidens, Occaſus.

ἑσπέρα, idem.

¶ Vnquam, πώποτε, ποτέ.

Demoſth. ἅπαντα ὅσα πώποτε ἠλπίσαμεν. *Omnia quæ vnquam ſperauimus.*

Iſoc. τίς δὲ πώποτε εἰς τοσοῦτον συκοφαντίας ἀφίκετο; ὥστε. *Quis vnquam eò nequitiæ proceſsit, vt, &c.*

Demoſthenes, ὁ μὲν οὖν παρὼν καιρὸς εἴπερ ποτὲ, καὶ νῦν πολλῆς φροντίδος δεῖται. *Hoc igitur tempus, ſi vnquam, & nunc maximè, &c.*

μέσων νυκτῶν ὥρα. Noctis intempeſtæ tempus. Demoſth.

¶ ὅλην τὴν νύκτα. Per totam noctem.

Xenoph. πολλάκις ὅλην τὴν νύκτα ἄϋπνος πραγματεύει.

ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. Prima luce, Primo diluculo. Demoſth.

Intra tres annos, Trium vel plurium dierum ſpacio.

ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀφείλετο Λακεδαιμονίους τὴν ἀρχήν. *Intra triennium ademit Lacedæmoniis imperium. Iſocr.*

ἐντὸς ἡμερῶν τριάκοντα *Intra dies triginta. Demoſth. Pro quo dicunt etiam,* ἐν τριάκοντα ἡμέραις. *Sic* ἐν δυσὶν ἡμέραις. *Intra duos aut tres dies. Vbi notanda eſt præpoſitio.*

Dies & noctes { τῆς νυκτὸς καὶ τῆς ἡμέρας. Iſocr.
μεθ' ἡμέραν, τὴν δὲ νύκτα. Dem. *Iour & nuict.*

Iſocr. ἄγονται καὶ φέρονται τῆς νυκτὸς καὶ τῆς ἡμέρας ὑπὸ τῶν οἰκετῶν τῶν σφετέρων αὐτῶν. *A ſuis ſeruis noctu & interdiu direptionib. vexantur.*

Demoſth. μεθ' ἡμέραν εἶ σὺ σώφρων, τὴν δὲ νύκτα, ἐφ' οἷς θάνατος ἡ ζημία, ταῦτα ποιεῖς. *Interdiu tu modeſtus es, noctu autem ea, quæ capitalia ſunt, deſignas.*

νύκτωρ
τῆς νυκτὸς } κλέπτειν, ἢ ἔνδον μένειν. Noctu furari, vel domi manere. Dem.

Aliquandiu, Ad tempus: vt, χρόνον τινά: vt,

Iſocr. ad Philipp χρόνον μέν τινα περὶ τὴν τῶν ἰδίων ἐπιμέλειαν διέτριβεν. *Ad tempus ſuarum rerum curæ occupatus fuit. Pro quo dicitur &* ἐπὶ χρόνον.

Ex tempore. ἐξ ὑπογυίου.

Iſocrates in Paneg. ἐξ ὑπογυίου γέγονεν αὐτοῖς ἡ παρασκευή. *Ex tempore contigit ipſis apparatus.*

ἐξ ὑπογυίου λέγειν. Ex tempore dicere. Dionyſ. Lon.

ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἰπεῖν. Ex tempore dicere. Dem.

ἐκ τοῦ παρατυχόντος ἀποκρίνεσθαι. Ex tempore vel ſubito reſpondere, Plutarch.

αὐτοσχεδιάζειν

Propriè vel celeriter aliquid aggredi. Iſocrates contra Sophiſt.

περὶ τῶν πραγμάτων. Inconſultò agere, & conſilium in re præſenti capere. Gregor.

αὐτοσχεδιαστὸς
αὐτοσχεδιαστικὸς
λόγος. Extemporalis oratio. *Harangue non meditee, Recitee ſur le champ.*

¶ Menſe vel menſibus, μηνὸς vel μηνῶν.

Aeſchines, ἐπὶ τίνος ἄρχοντος, καὶ ποίου μηνὸς, καὶ ἐν τίνι ἡμέρᾳ. *Sub quo magiſtratu, & quo menſe, & quo die.*

Plutarch. τοῦ Μαΐου μηνὸς οὐκ ἄγονται γυναῖκας. *Menſe Maio non ducant vxores.*

Idem, δέκα μηνῶν οὐκ ἔτι συνῆλθεν αὐτῇ. *Decem menſibus, vel, Spacio decem menſium, non verſatus eſt cum illa. Tres menſes regnauit,* τρεῖς μῆνας ἦρξε *Thucyd.*

καθ' ἑκάστην ἡμέραν
καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν
καθημέραν
ἑκάστης ἡμέρας
καθ' ἑκάστην (ſine ſubſtant.
ὁσημέραι
Quotidie, Singulis diebus. Iſo.

Quotidianum, τὸ
καθ' ἡμέραν.
καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

Iſocr. ἡ τροφὴ ἡ καθ' ἡμέραν. *Cibus quotidianus.*

Idem ἡ ἐπίδοσις ἐστὶ πρὸς τὴν ἀρετὴν ἐκ τῶν ἑκάστην ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων. *Ex quotidianis exercitiis virtus augetur & creſcit. Alternis diebus,* ἡμέραν παρ' ἡμέραν. *Demoſth.*

ὀψὲ

ὀψὲ

Serò (abſolutè ſeu ſine caſu) vt,

Themiſtocles apud Plutarchum. ὦ μειράκιον, ὀψὲ μὲν σωφρονοῦμεν, ἀλλὰ νοῦν ἐσχήκαμεν. *O adoleſcens, ſero quidem, ſed tamen reſipuimus.*

Demoſth. τηρήσας με ἀπιόντα ἐκ Πειραιῶς ὀψέ. *Obſeruans me egredientem ex Piræo ſero.*

Plutarch. ἐδείπνει ὀψέ. *Cœnabat ſerò.*

τῆς ἡμέρας [cum genitiuo] Sero, Veſperi, vel Sero veſpere, item Die inclinante. Xenoph.

ὀψὲ πάνυ γίνεσθαί τι. Admodum ſerò fieri aliquid. Demoſth.

οἱ ὀψὲ πάνυ κοιμώμενοι. *De iis qui in multam noctem compotant. Xenoph.*

Exſtat & ὀψιαίτατος: vt,

Xenop. ὡς δὴ ἐξ ἀγροῦ ἀπιόντες ἡνίκα περ οἱ ἀπὸ τῶν ἔργων ὀψιαίτατοι. *Qui ſeriſſimo veſpere ab opere redeunt.*

ἰσημερία	ἐαρινή. Aequinoctium verum.
	μετοπωρινή. Aequinoctium autumnale.

Vtrunque exſtat apud Plutarch. πρὸ ἰσημερίας ἐαρινῆς. *Ante æquinoctium vernum.*

τροπή	θερινή. Solſtitium æſtiuum.
	χειμερινή. Solſtitium hybernum Ariſtot. & Thucyd.

Tanquam, Velut, Quaſi, Perinde vt.

ὥσπερ vel præcedente τοσοῦτος
vel τοσαύτη.

Demoſth. κραυγὴ καὶ βοὴ γυναικῶν, τοσαύτη παρ' ἡμῖν ἦν, ὥσπερ ἂν εἰ τεθνεῶτός τινος. *Clamor & gemitus mulierum tantus apud nos erat, vt ſi quis mortuus eſſet.*

2. ὅμοιος, ὥσπερ.

Iſocr. Panath. στέργοντες αὐτοὺς ὁμοίως, ὥσπερ οἱ βέλτιστοι τοὺς πατέρας, καὶ τὰς μητέρας τὰς αὑτῶν. *Diligentes eos, tanquam optimi quique diligunt ſuos patres & matres.*

3. ὡς vel ὥσπερ.

Iſocr. De permut. τῶν κοινῶν ὡς οἰκείων ἐκήδοντο, ἀπείχοντο δὲ ὥσπερ χρὴ τῶν μηδὲν προσηκόντων. *Publica curabant vt ſua, abſtinebant autem ab ipſis, vt decet ab illis, quæ ad ipſos non pertinebant.*

4. ὡς.

Iſocr. κατηγοροῦσί τινες ἡμῶν, ὡς οὐκ ὀρθῶς βουλευομένων. *Accuſant nos quidam quaſi non rectè deliberemus.*

Demoſth. ὡς ὑγιαίνοντί μοι, προσέχετε. *Mihi, vt homini ſano, auſcultate.*

Demoſth. τῆς ἐμῆς τύχης ὡς φαύλης κατηγορεῖς. *Meam fortunam tanquam malam accuſas.*

Idem. ὧν αὐτὸς ὡς ἀτυχημάτων ἐμέμνητο. *Quorum ille, vt calamitatum, mentionem fecit.*

5. ὥσπερ

Iſocr. τοὺς προδότας ὥσπερ εὐεργέτας ἐθεράπευον. *Proditores velut benefactores colebant.*

Idem. διοικεῖ τὴν πόλιν ὥσπερ τὸν πατρῷον οἶκον. *Adminiſtrat vrbem, tanquam domum paternam.*

6. ὡς, οὕτω,

Iſocrat. ὡς τῆς παιδεύσεως δυναμένης τὴν ἡμετέραν ψυχὴν εὐεργετεῖν, οὕτω διάκεισο τὴν γνώμην. *Quaſi doctrina poſſit animo noſtro plurimum prodeſſe, ſic affectus eſto.*

7. ὡσπερεί.

Demoſth. ταῦτ' ἔχεθ' ὑμεῖς παρὰ τῶν ἄλλων ὡσπερεὶ παρακαταθήκην, *Hæc vos habetis ab aliis tanquam depoſitum.*

Idem, διὸ ταῦτα ὡσπερεὶ κεφάλαια ἐφ' ἅπασι τοῖς αὐτοῦ πολιτευομένοις ἐπέθηκε.

8. ὡσπερεὶ οὕτω.

Demoſth. ὁ δὲ ὡσπερεὶ στρατόπεδον ἔχων, κρεῖττον τῶν αἰτιαλῶν, οὕτω διέκειτο τὴν γνώμην.

¶ Tam, quam. Ita, vt.

οὕτως, ὡς.

Nazianzenus. οὐδὲν οὕτως εὐφραίνειν ἡμᾶς εἴωθεν, ὡς τὸ συνειδὸς καθαρεῦον, καὶ ἐλπίδες ἀγαθαί. *Nihil tam nos exhilarare ſolet, quam bona conſcientia, & bona ſpes.*

Chryſoſto. οὐκ ἐν τῇ φύσει τῶν πραγμάτων οὕτως, ὡς ἐν τῇ γνώμῃ τῶν ἀνθρώπων τὰ τῆς εὐθυμίας ἵστασθαι πέφυκε. *Animi tranquillitas non tam in rerum conditione, quam in mente & iudicio hominum conſiſtit.*

2. τοσοῦτον, ὅσον.

Nazianzenus. οὐδενὶ τοσοῦτον χαίρει ὁ Θεὸς, ὅσον ἀνθρώπου διορθώσει καὶ σωτηρίᾳ. *Deus nulla re tam delectatur, quam hominis emendatione & ſalute.*

3 ὁμοίως, ὥσπερ.

Iſocrat. De pace. προσήκει μὲν ἡμᾶς ὁμοίως ὑπὲρ κοινῶν, ὥσπερ τῶν ἰδίων μελετᾶν. *Decet nos tam ſollicitos eſſe de rebus communibus, quam de priuatis. Vel, Ita nobis curæ eſſe debet Reſpublica, vt res priuata.*

Nonnunquam ὥσπερ ſolum ponitur, voce ὁμοίως neglecta: vt

Iſocrates in Areopag. δεῖ τοὺς τὸν βίον ἱκανὸν κεκτημένους, ἐπιμελεῖσθαι τῶν κοινῶν, ὥσπερ οἰκειοτάτων. *Qui locupletes ſunt, curare debent Rempublicam, perinde vt res maxime ſuas.*

Sequitur vocem ὕστερον aliquando genitiuus; vt *Dionyſ. Halicarn.* ἐτελεύτα τὸν βίον ὀλίγαις ἡμέραις ὕστερον τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ μάχης. *Obijt (Iſocrates) paucis diebus poſt pugnam Cheronenſem.*

Plato, ὕστερον μιᾷ ἡμέρᾳ τῆς μάχης. *Vno poſt pugnam die, Vel, Poſtridie pugnæ.*

¶ Paulò ante, Paulò poſt μικρῷ vel ὀλίγῳ, cum comparatiuo: vt,

μικρῷ, vel ὀλίγῳ

- προτερον. *Paulo ante, Iſocr.*
- ὕστερον. *Paulo poſt. Pro quo & μετ' ὀλίγον dici poteſt, Vel μετὰ χρόνον οὐ πολύν. Non multo poſt. Demoſth.*
- μακρότερον. *Paulo prolixius Vel copioſius. Idem.*
- πλεῖον. *Paulo poſt Xenoph.*
- μείζω δύναμιν ἔχειν τῶν ὁμόρων. *Paulo maiorem potentiam habere, quam vicini. Iſocr. in Nicocl.*
- μακρότερα περί τινος εἰπεῖν (*per comparatiuum pluralem*) *Paulo pluribus de aliqua re dicere. Iſocr.* Paneg.

οἱ ὀλίγῳ πρὸ ἡμῶν τὴν πόλιν διοικήσαντες. Qui paulò ante nos Remp. adminiſtrarunt. Iſocr. σπανιώτεροι, Pauciores, πολὺ σπανιώτεροι. Multo pauciores. Iſocr.

Loco datiuorum ὀλίγῳ & μικρῷ, ponuntur interdum accuſatiui ὀλίγον & μικρόν: vt,

Plut. ὀλίγον ὕστερον. *Idem, in Lycurg.* μικρὸν ὕστερον, *Paulo poſt.*

κατὰ μικρὸν
μετὰ βραχὺ
κατ' ὀλίγον
Paulatim, Senſim, Minutatim. Galen. Iſoc. κατὰ μικρὸν ἐσθίων.

Non plures, quàm quinque dies ſuperſtitem eſſe poſt aliquid. οὐ πλείους ἢ πέντε ἡμέρας ἐπιβιοῦν μετά τι. Demoſt.

Plus quàm viginti annos regnare. πλεῖον εἴκοσιν ἐτῶν ἄρχειν. Plat.

Idem, πλεῖον ἢ διπλασίας τιμῆς ἄξιος. *Plus quam duplici honore dignus.*

ἀπολλύναι πλεῖον ἢ τριακόσια σώματα ναυαγοῦντα. *Naufragio perdere plura quam trecenta corpora, Vel Supra trecentos homines amittere, &c.*

διὰ τρίτης (ſub. ἡμέρας) Tertio quoque die, Ariſtot.

διὰ τριετηρίδος
κατὰ τριετηρίδα
Tertio quoque anno. *Ariſtoph.* κατὰ τριετηρίδα ἄγειν τὰ Διονύσια.

δι' ἔτους πέμπτου ξυνάγειν. Quinto quoque anno congregare. Ariſtoph.

κατὰ

- μῆνα τρίτον. Tertio quoque menſe.
- τετάρτην ἡμέραν. Quarto quoque die.
- ἡμέραν πέμπτην, καὶ παρ' ἡμέρας ἑπτά. Quinto & ſeptimo quoque die. Bud.

Habent & hic locum, μικρὸν διαλιπὼν χρόνον, in numero ſingulari: & μικρὸν vel ὀλίγον, vel οὐ πολὺν διαλιπόντες χρόνον, in plurali: vt,

Aeſchines contra Cteſiph. μικρὸν διαλιπὼν χρόνον, πάλιν ἥκει φερόμενος εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν. *Paulo poſt cum impetu ad ſuum ingenium rediit.*

Iſocr. De pace. ὀλίγον διαλιπόντες χρόνον, ἐπολέμησαν. *Paulo poſt bellum geſſerunt.*

Idem, οὐ πολὺν δὲ χρόνον διαλιπόντες εἰς Λακεδαίμονα πρέσβεις ἀπέστελλον. *Non multo poſt Lacedamona legatos mittunt.*

Non paucioribus, quàm mille annis.

Iſocr. ταύτῃ δὲ χρώμεθ' οὐκ ἔλαττον χιλίων ἐτῶν. *Hac vero vſus eſt non paucioribus, quam mille annis.*

Diu, Iamdiu, Longo tempore.

πολὺν χρόνον, πολὺν ἤδη χρόνον, πλεῖστον χρόνον, τὸν πλεῖστον χρόνον. συχνὸν ἤδη χρόνον, ἐκ πλείονος χρόνου. ἐπὶ παμπολὺν ἤδη χρόνον. ἐν πολλαπλασίῳ χρόνῳ οὐκ ἐδυνήθησαν. *Iam longo tempore non potuerant.*

Xenoph. λίθος ἐν πυρὶ οὐ πολὺν χρόνον ἀντέχει. *Lapis in igne (iacens) non diu durat.*

Diu ante Troiana tempora. Paulò ante hos, &c.

Iſocr. in Paneg. πολὺ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ἦλθον οἱ Ἡρακλέους παῖδες, καὶ μικρὸν πρὸ τούτων Ἄδραστος. *Diu ante Troiana tempora venerunt Herculis liberi, & paulo ante illos Adraſtus.*

Non diu eſt, cùm. οὐ πολὺς χρόνος ἐξ οὗ: vt,

Iſocr. ad Philipp. οὐ πολὺς χρόνος ἐξ οὗ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν εἰς τοσαύτην μεταβολὴν ἦλθον. *Non diu eſt, cùm tantam mutationem terra mariq. experti ſunt.*

¶ *Idem*, περὶ τῶν νεωστὶ γεγενημένων. *De illis qua recens facta ſunt.* νεωστὶ γεγενημέναι ἱκετεῖαι. *Recens factæ ſupplicationes.* ἀρτίως εἶπον τοῦτο. *Modo dicebam hoc. Demoſt.*

¶ ἐπὶ μήκιστον. Diutiſſimè.

Lucian. ζῴης ἐπὶ μήκιστον. *Vale in longiſſimum tempus, ſeu diutiſſime.*

χρόνον τινά. Aliquandiu, Aliquantiſper.

Demoſth. ἐκ πολλοῦ, item, ἐκ παλαιοῦ, ſ. χρόνου. Iamdiu, Multis ab hinc annis, *Von alters her.*

χρόνῳ { συχνῷ / παμπόλλῳ } ὕστερον. Longo tempore poſt, Multo tempore poſt. Demoſt. *Long temps apres.*

Diutius.

ἐπὶ πλείονος χρόνου, πλεῖον χρόνον.

Xenoph. εἰ δὲ βιώσομαι πλείω χρόνον. *Si autem vixero diutius, &c.*

Iſocr. περὶ τὰς λέξεις πλείονα χρόνον διατρίβειν, ἢ περὶ τὰς πράξεις. *Diutius immorari dictionibus, quam rebus.*

Nunquam, Nullo vnquam tempore.

οὐδένα χρόνον, οὐδέποτε, μηδέποτε, οὐδεπώποτε. *Iſocr.* καὶ ταῦτα οὐδένα χρόνον διέλιπεν, *Et hac nunquam intermittebat.*

νεωστὶ
ἔναγχος
πρώην — Nuper, Recens, Paulò ante, Modò. *Vn peu auparauant. Tout freſchement.*
ἄρτι
ἀρτίως

Demoſt. ἐξ ἀρχῆς ἄρτι τῆς εἰρήνης γεγονυίας. *Ab initio, cùm recens pax facta eſſet.*

Idem, ἧκον πρὸς ἡμᾶς ἔναγχος Θετταλοί. *Nuper ad nos venerunt Theſſali.*

Idem, Μεγαρεῦσιν ἐπεβούλευε πρώην. *Megarenſibus nuper inſidias ſtruxit.*

Iſocr. περὶ τῶν νεωστὶ γεγενημένων ἀρχαίως εἰπεῖν. *De rebus, quæ nuper acciderunt, vetuſto more loqui.*

In poſterum, Deinceps, Infrà, Poſthac, Poſtea.

εἰς τὸν ἐπίλοιπον χρόνον φυλακτέον, ὅπως μηδὲν συμβήσεται τοιοῦτον. *In poſterum cauendum, ne quid tale fiat. Iſocr.*

τοῦτο ἐν τοῖς ἑξῆς ῥηθήσεται. *Illud deinceps vel infra dicetur. Idem.*

ἐπαινέσετε καὶ ὑμεῖς αὐτοὺς ὕστερον. *Laudabitis etiam vos ipſos poſteà. Demoſth.*

περὶ δικαιοσύνης ἐν τοῖς ὕστερον εἴπωμεν. *De iuſtitia in illis, quæ poſtea ſequuntur dicamus. Ariſtot. Eth. 4.*

πρῶτον, Primum, ſequitur vel δεύτερον, id eſt, ſecundo, vel ὕστερον vel εἶτα, vel ἔπειτα, id eſt, Deinde, vel Poſtea. Demoſth.

ἐπ' Ἀλεξάνδρου. Tempore Alexandri, vel ſub Alexandro.

ἐπὶ Κρόνου. Tempore Saturni.

ἐπ' ἐμοῦ. Meo tempore, vel potius mea ætate. Demoſth.

ἐπὶ τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων. Temporibus maiorum noſtrorum, vel Maiorum noſtrorum memoria.

¶ Aliquando, Olim, ποτέ.

Demoſth. ὧν πόλεων καὶ τόπων ἦμέν ποτε κύριοι. *Quæ vrbes atque loca aliquando in noſtra poteſtate fuerunt.*

Idem, οἴομαι ποθ' ὑμᾶς λυπήσειν ἃ Φίλιππος πράττει μᾶλλον ἢ τὰ νῦν. *Exiſtimo vobis aliquando moleſtiora fore Philippi facta, quam nunc.*

nunc. Ex his duobus exemplis Vides, Vocem ποτὲ, *tam de præterito quàm de futuro tempore Vſurpari poſſe.*

ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός. Elapſus vel Exactus eſt annus. Demoſth.

Idem. ἐξῆλθον οἱ τῆς κρίσεως χρόνοι.

διελθόντος ἐνιαυτοῦ. Elapſo anno. Demoſt.

παρελθὼν χρόνος. Elapſum tempus, vel, Tempus quod præteriit. Iſocr.

Et Ariſtot. ἡμερῶν καὶ νυκτῶν παρελθουσῶν.

¶ ἐνεστὼς vel ἐνιστάμενος χρόνος, Inſtans tempus.

Plutarch. ἐνστάσης τῆς ὥρας.

πρωῒ }
ἕωθεν } Manè. *Au matin*, ou, *De matin.*

ἅμα τῇ ἕῳ. Sub auroram, Tempore auroræ. Æſchines.

Demoſth. προσελθὼν τῷ Θεοφήμῳ τῇ ὑστεραίᾳ ἕωθεν. *Conueni Theophemum poſtridie mane.*

ἐν οἷς αἰτήσωσι χρόνοις παρέσονται. Quocunque tempore poſtulauerint (amici) præſto erunt. Demoſt.

ἐν οἷς καιροῖς τὴν πόλιν προὐδίδωκεν, ἀναμνῆσαι ὑμᾶς βούλομαι. Quo tempore, vel Quando ciuitatem prodiderit (Leocrates) vobis in memoriam reuocare volo. *Vbi nota* ἐν οἷς χρόνοις, *&* ἐν οἷς καιροῖς, *Pro Quando, Vel pro Quo tempore poni.*

αὔριον }
ἡ αὔριον } Cras, Craſtino die

{ μεταύριον
{ ἡ μεταύριον } Perendie. *Le iour d'apres demain.*

εἰς αὔριον }
εἰς τὴν αὔριον }
εἰσαύριον }
ἐπαύριον } In poſterum diem. In illis autem ἡ αὔριον, & ἡ μεταύριον, ſubintelligitur ſubſtantiuum ἡμέρα. *Au iour ſuiuant, Le lendemain.*

ἐντὸς ὀλίγου (ſ. χρόνου) Intra breue temporis ſpacium. Syneſ. Alio tempore. ἐν ἑτέροις καιροῖς.

¶ Manè & Veſperi.

Plutarch. ὃς πρωῒ κάκιστος, ἑσπέρας γίγνεται κράτιστος. *Qui mane peßimus, Veſperi fuit fortiſſimus.* ἕωθεν, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. *Mane, primo diluculo, Vel prima luce. Demoſth.*

¶ Semper, Omni tempore, Perpetuò.

ἐν ἅπαντι χρόνῳ. εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον. ἐν τοῖς πᾶσι χρόνοις. εἰς ἅπαντα

μετὰ ταῦτα χρόνον. *In omni æternitate.* εἰς πάντα τὸν χρόνον. ἅπαντα τὸν χρόνον. πάντα τὸν χρόνον. διὰ παντὸς ἀεὶ τοῦ χρόνου. διὰ παντὸς τοῦ βίου. *Per totam Vitam.* τὰς ἡμέρας καὶ τὰς νύκτας ἐπὶ τῆς πράξεσιν ὄντες, οὐκ ἀπολείπονται τῶν καιρῶν. *Dies & noctes in negotiis Verſantes, non negligunt occaſiones. Omnia hæc exſtant apud Iſocr.*

¶ In omne ſeculum.

κατὰ παντὸς τοῦ αἰῶνος. ἅπαντα τὸν αἰῶνα. εἰς ἅπαντα τὸν αἰῶνα. *Iſocr. Significat & πάντα τὸν αἰῶνα, Ab omni æuo. De tempore præterito. Demoſt.*

¶ Hoc tempore, Nunc, Iam.

ἐν τῷ παρόντι. ἐν τῷ νῦν. εἰς τὸ παρόν. ἐν τοῖς παροῦσι καιροῖς. νῦν. νυνί, τανῦν. ἤδη. *Demoſth. Iſocr.*

¶ Pridie.

τῇ προτεραίᾳ τῆς μάχης. *Pridie quàm prælio decerneretur. Thuc.* τῇ προτεραίᾳ, ὅτι. *Pridie quàm Lyſias,* τῇ προτεραίᾳ ἢ ἀνήγετο. *Pridie quàm nauem conſcenderet.*

Poſtridie.

τῇ ὑστεραίᾳ ἕωθεν, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. *Poſtridie manè, prima luce, Vel ſimul ac diluxit. Demoſt.*

Plato, ἔφη εἰς τὴν ὑστεραίαν ἀπαγγελεῖν. *Dixit ſe poſtridie renunciaturum. Pro quo ibidem dicit,* τῇ μετὰ ταῦτα ἡμέρᾳ ἐλθών. *Poſtero die Veniens. Plutarch.*

¶ Exiguo tempore, Breui temporis ſpacio.

ὀλίγον χρόνον ἀλλήλοις διειλεγμένοι. *Exiguo tempore diſſeruimus inter nos. Iſocr.* ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ οὐ ῥάδιον μεγάλας διαβολὰς ἀπολύεσθαι. *Breui tempore magna calumnia refutari non poſſunt. Idem,* ἐν οὕτω βραχεῖ χρόνῳ. *Tam exiguo temporis ſpacio. Demoſt.*

Sæpe, πολλάκις. Sæpius πλεονάκις, πλειστάκις, Sæpiſſime. Iſocr.

θαμά. Crebro, Frequenter, Subinde. Xenoph. σπανίως, Rarò σπανιώτατα, Rariſſimè. οὐκ ὀλιγάκις, Non rarò.

Biduo, triduo, quatriduo. δυοῖν, τριῶν, τεσσάρων ἡμερῶν. *Demoſt.*

Idem, νόσημα ἐξαιρεῖν ἐν τρισὶν ἢ τέτταρσιν ἡμέραις. *Morbum tollere triduo aut quatriduo. Idem,* ἐν τρισὶν ἡμέραις καὶ τοσαύταις νυξὶ διακόσια καὶ χίλια στάδια διελθεῖν. *Tribus diebus totidémque noctibus mille & ducenta ſtadia percurrere.*

¶ Quamdiu, Quamdiu eſt, Quantum temporis elapſum eſt, cùm, vel ex quo, &c.

πόσος χρόνος ἐστὶν, ἐξ οὗ Σπαρτιᾶται τυγχάνουσιν ἐν Πελοποννήσῳ κατοικοῦντες? *Quantum temporis elapſum eſt, ex quo Spartani in Peloponneſo habitant? Iſocr.*

οὐ ῥᾴδιον διορίσαι, πόσον χρόνον ὀργιστέον. *Non facilè determinari poteſt, quamdiu iraſcendum ſit. Ariſtot.*

ὅτε καὶ ὁπόσον χρόνον ἤθελε. *Quando & quandiu voluit. Heſych.*

λογίσασθε πόσον πολεμοῦμεν χρόνον. *Conſiderate, quamdiu bellum geramus. Demoſth.*

καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν
καθ' ἕκαστον ἔτος
κατ' ἔτος
κατ' ἐνιαυτὸν
ἀνὰ πᾶν ἔτος
Singulis annis, Quotannis. *Tous les ans, D'annee en annee.*

ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ. Semel in anno, Semel quotannis.

κατὰ μῆνα,
καθ' ἕκαστον μῆνα
κατὰ μῆνας
Singulis menſibus, Per ſingulos menſes. *Tous les mois, De mois en mois.*

καθ' ἓν
καθ' ἕνα ἕκαστον
καθ' ἕκαστον
τοὺς οἰκέτας ἐκάλει. Vocabat ſeruos ſingulos vel ſingulatim. *Il appeloit ſes ſeruiteurs vn par vn. L'vn apres l'autre.*

καθ' ἓν ἕκαστον ἐξετάζειν. Vnumquodque vel ſingula expendere & examinare. Dem.

Idem, τὰς μὲν καθ' ἕκαστον (πράξεις) ἐάσω, μίαν δὲ δίειμι. *Singula facta omittam; vnum autem commemorabo.*

ὁσάκις
ποσάκις
Quocirca: *Toutes les fois.*

Demoſt. ὁσάκις λόγος γέγονε περὶ τούτων. *Quoties de his verba facta ſunt.*

Idem ὁσάκις ἐθορυβεῖσθε, πάντες ἐπίστασθε. *Quoties tumultuati ſitis, omnes nouiſtis.*

De ποσάκις *exſtant exempla apud Platonem. & Matth. cap. 23.* ποσάκις *reſpondet etiam* τοσαυτάκις, *id eſt, Toties.*

Olim, πάλαι, vel τὸ παλαιόν.

Vſque in hodiernum diem, μέχρι ταύτης τῆς ἡμέρας. μέχρι τοῦ νῦν vel μέχρι νῦν.

Amplius quinque vel ſex annis.

Lycurg. ᾤκει ἐν Μεγάροις πλείω ἢ πέντε ἔτη. *Habitauit Megaris*

amplius quinque annis.

Iſocr. in Panath, Σπαρτιάτας ἐνταῦθα κατοικεῖν, οὐ πλείω, φασὶν, ἢ τῶν ἑπτακοσίων. *Dicunt Spartanos non amplius ſeptingentis annis illum locum tenuiſſe. Iſocr. in Panath.*

παρ' ἡμέραν
παρ' μίαν ἡμέραν } Alternis diebus. Bud. *De iour à autre, De iour en iour.*

παρ' ἐνιαυτόν. Alternis annis.

σήμερον
τήμερον } Hodie | ἡ σήμερον
ἡ τήμερον } ἡμέρα. Hodiernus dies.

μέχρι τῆς τήμερον ἡμέρας
μέχρι ταυτησὶ τῆς ἡμέρας
εἰς ταυτηνὶ τὴν ἡμέραν } In hodiernum vſque diem. Demoſt. & Iſocr. *Iuſques à auiourd'huy.*

¶ μέχρι τοῦ νῦν. Vſque ad hoc tempus.

Plutarch. δύο νίκας τῇ σήμερον ἡμέρᾳ νενίκηκας. *Duas victorias hodierno die adeptus es.*

Lycurg. ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ. *Hodie.*

μεθ' ἡμέραν
δι' ἡμέρας
ἐν ἡμέρᾳ } Interdiu. *De iour.*

ἀμφὶ
περὶ } Circiter (cum accuſatiuo) *Enuiron.* vt,

Lucian. ἀμφὶ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη γε ὄντος ἀπέθανεν. *Cùm annos eſſet natus circiter ſeptuaginta, mortui ſunt.*

περὶ ἑβδομήκοντα ναῦς. *Naues circiter ſeptuaginta, Thucyd.*

Vox σχεδὸν ferè eandem vim habet: vt,

Plato epiſt. 7. σχεδὸν ἔτη τετταράκοντα γεγονώς. *Annos natus circiter quadraginta.*

¶ Statim, Citò, Subitò, Celeriter.

εὐθὺς, εὐθέως, αὐτίκα, ταχέως, ὀξέως, παραχρῆμα. *Demoſth. Iſocr.*

¶ Citius, θᾶττον. Tardius σχολαιότερον.

Demoſth. ὁ μὲν θᾶττον ἴσως, ὁ δὲ σχολαιότερον οἴκαδ' ἄπεισι. *Alius fortaſſe citius vel maturius, alius ſerius domum reuertitur.*

¶ θᾶττον τῆς ἐλπίδος. Celerius opinione. Herodian.

ἐκ ποδὸς vel ἐκ ποδῶν. E veſtigio.

ἐκ ποδὸς διώκειν τινά. E veſtigio aliquem perſequi. Polyb.

κατὰ πόδας ἕπεσθαι, Germanicè, *Auff dem fuſſe folgen.*

τάχιστα
ὅτι τάχιστα
ὡς τάχιστα

Citiſſimè, Quàm velociſſimè, primo quoque tempore. Iſocr. Xenoph. *Tout à l'heure, Du premier coup.*

Denique, Poſtremò, Ad Poſtremum, Tandem.

τὸ τελευταῖον, εἰς τελευταῖον, τελευτῶν, τελευταῖον, τελευταῖα, τὰ τελευταῖα. *Demoſth. Æſchin. Plato.*

Vtuntur & Græci voce ὅλως, vel τὸ σύνολον, pro denique, in vltima parte periodi, cùm aliquot membra præceſſerunt.

Exempla apud Iſocratem & Demoſthenem paſſim occurrunt.

Circa meridiem. περὶ μέσην ἡμέραν. Æſchin. *Enuiron ſur le midi.*

Circa tempus prandii. περὶ ἀρίστου ὥραν. *Enuiron l'heure du diſner.*

Circa horam primam. περὶ πρώτην ὥραν. *Enuiron vne heure.*

Qui circa Troiana tempora & ante vixerunt. οἱ περὶ τὰ Τρωϊκὰ καὶ ἐπέκεινα γενόμενοι. Iſocr.

Anno ſuperiori, Anno præterito, πέρυσιν: vt,

Demoſt. πέρυσιν ἐπιδημῶν *Cùm anno ſuperiore in vrbe eſſet.*

Philoſtr. εἶδον αὐτὸν πέρυσιν. *Vidi ipſum anno ſuperiore.*

Vſurpatur & hoc modo vox πέρυσιν.

ὁ πέρυσιν ὥρα *Anni ſuperioris æſtas. Demoſth.*

πέρυσιν σῖτος. *Frumentum anni ſuperioris. Idem.*

αἱ πέρυσιν πρεσβεῖαι. *Legationes anni ſuperioris. Idem.*

Veſpera, ἑσπέρα.

Demoſth. ἑσπέρα μὲν ἦν, ἧκε τις ἀγγέλλων, ὡς Ἐλάτεια κατείληπται. *Veſpera erat, quando venit aliquis annuncians, quod Elatea capta eſſet.*

Idem, ἑσπέρας οὔσης καὶ σκότους ἔρχεται οὗτος. *Veſperi ſeu crepuſculo & tenebris ingruentibus venit iſte.*

ἑσπέρας γενομένης. Cùm aduesperaſſet. Xen.

πρὸς ἑσπέραν. Veſperi. Plato.

ἑσπέρα Occidens, Occidentalis mundi pars.

Ariſtot. ἐκ τῶν πρὸς ἑσπέραν μερῶν. *Ex partibus occidentalibus.*

οἱ πρὸς ἑσπέραν οἰκοῦντες. *Qui ad occidentem habitant. Dem.*

τὰ πρὸς ἕω μέρη. Partes orientales, Partes quæ orientem ſpectant. Ariſtot.

Ariſtides, βαδίζοντα ἀεὶ εἰς τὸ πρὸς ἕω. *Semper progrediens ad ortum.*

ἀνατολή. Oriens, Ortus.

δύσις. Occidens, Occaſus.

ἑσπέρα, idem.

¶ Vnquam, πώποτε, ποτέ.

Demoſth. ἅπαντα ὅσα πώποτε ἠλπίσαμεν. *Omnia quæ vnquam ſperauimus.*

Iſoc. τίς δὲ πώποτε εἰς τοσοῦτον συκοφαντίας ἀφίκετο; ὥστε. *Quis vnquam eò nequitiæ proceſsit, vt, &c.*

Demoſthenes, ὁ μὲν οὖν παρὼν καιρὸς εἴπερ ποτέ, καὶ νῦν πολλῆς φροντίδος δεῖται. *Hoc igitur tempus, ſi vnquam, & nunc maximè, &c.*

μέσων νυκτῶν ὥρα. Noctis intempeſtæ tempus. Demoſth.

¶ ὅλην τὴν νύκτα. Per totam noctem.

Xenoph. πολλάκις ὅλην τὴν νύκτα ἄϋπνος διαγρυπνεῖ.

ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. Prima luce, Primo diluculo. Demoſth.

Intra tres annos, Trium vel plurium dierum ſpacio.

ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀφείλετο Λακεδαιμονίους τὴν ἀρχήν. *Intra triennium ademit Lacedæmoniis imperium. Iſocr.*

ἐντὸς ἡμερῶν τριάκοντα *Intra dies triginta. Demoſth. Pro quo dicunt etiam,* ἐν τριάκοντα ἡμέραις. *Sic* ἐν δυοῖν ἡμέραις. *Intra duos aut tres dies. Vbi notanda eſt præpoſitio.*

Dies & noctes { τῆς νυκτὸς καὶ τῆς ἡμέρας. Iſocr.
μεθ' ἡμέραν, καὶ τὴν νύκτα. Dem. *Iour & nuict.*

Iſocr. ἄγονται καὶ φέρονται τῆς νυκτὸς καὶ τῆς ἡμέρας ὑπὸ τῶν οἰκετῶν τῶν σφετέρων αὐτῶν. *A ſuis ſeruis noctu & interdiu direptionib. vexantur.*

Demoſth. μεθ' ἡμέραν εἶ σὺ σώφρων, τὴν δὲ νύκτα, ἐφ' οἷς θάνατος ἡ ζημία, ταῦτα ποιεῖς. *Interdiu tu modeſtus es, noctu autem ea, quæ capitalia ſunt, deſignas.*

νύκτωρ } κλέπτειν, ἢ ἔνδον μένειν. Noctu furari, vel domi manere.
τῆς νυκτὸς } Dem.

Aliquandiu, Ad tempus: vt, χρόνον τινά: vt,

Iſocr. ad Philipp χρόνον μέν τινα περὶ τὴν τῶν ἰδίων ἐπιμέλειαν διέτριβεν. *Ad tempus ſuarum rerum curæ occupatus fuit. Pro quo dicitur &* ἐπὶ χρόνον.

Ex tempore. ἐξ ὑπογυίου.

Iſocrates in Paneg. ἐξ ὑπογυίου γέγονεν αὐτοῖς ἡ παρασκευή. *Ex tempore contigit ipſis apparatus.*

ἐξ ὑπογυίου λέγειν. Ex tempore dicere. Dionyſ. Lon.

ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἰπεῖν. Ex tempore dicere. Dem.

ἐκ τοῦ παρατυχόντος ἀποκρίνεσθαι. Ex tempore vel ſubito reſpondere, Plutarch.

αὐτοσχεδιάζειν
Propriè vel celeriter aliquid aggredi. Iſocrates contra Sophiſt.
περὶ τῶν πραγμάτων. Inconſultò agere, & conſilium in re præſenti capere. Gregor.

αὐτοσχεδιαστὸς
αὐτοσχεδιαστικὸς
λόγος. Extemporalis oratio. *Harangue non meditee, Recitee ſur le champ.*

¶ Menſe vel menſibus, μηνὸς vel μηνῶν.

Aeſchines, ἐπὶ τίνος ἄρχοντος, καὶ ποίου μηνὸς, καὶ ἐν τίνι ἡμέρᾳ. *Sub quo magiſtratu, & quo menſe, & quo die.*

Plutarch. τοῦ Μαΐου μηνὸς οὐκ ἄγονται γυναῖκας. *Menſe Maio non ducunt vxores.*

Idem, δέκα μηνῶν οὐκ ἔτι συνῆλθεν αὐτῇ. *Decem menſibus, vel, Spacio decem menſium non verſatus eſt cum illa. Tres menſes regnauit,* τρεῖς μῆνας ἦρχε. *Thucyd.*

καθ' ἑκάστην ἡμέραν
καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν
καθημέραν
ἑκάστης ἡμέρας
καθ' ἑκάστην (ſine ſubſtant.
ὁσημέραι
Quotidie, Singulis diebus. Iſo.

Quotidianum, τὸ
καθ' ἡμέραν.
καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

Iſocr. ἡ τροφὴ ἡ καθ' ἡμέραν. *Cibus quotidianus.*

Idem ἡ ἐπίδοσις ἐστὶ πρὸς τὴν ἀρετὴν ἐκ τῶν ἑκάστην ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων. *Ex quotidianis exercitiis virtus augetur & creſcit. Alternis diebus,* ἡμέραν παρ' ἡμέραν. *Demoſth.*

ὀψὲ

ὀψὲ
Serò (abſolutè ſeu ſine caſu) vt,

Themiſtocles apud Plutarchum. ὦ μειράκιον, ὀψὲ μὲν ἀμφότεροι, ἀλλὰ νοῦν ἐσχήκαμεν. *O adoleſcens, ſerò quidem, ſed tamen reſipuimus.*

Demoſth. τηρήσας με ἀπιόντα ἐκ Πειραιῶς ὀψέ. *Obſeruans me egredientem ex Piræo ſero.*

Plutarch. ἐδείπνει ὀψέ. *Cænabat ſerò.*

τῆς ἡμέρας [cum genitiuo] Sero, Veſperi, vel Sero veſpere, item Die inclinante. Xenoph.

ὀψιαίτατα γίνεσθαί τι. Admodum ſerò fieri aliquid. Demoſth.

οἱ ὀψιαίτατα κοιμώμενοι. *De iis qui in multam noctem compotant. Xenoph.*

6. ὡς, οὕτω,

Iſocrat. ὡς τῆς παιδεύσεως δυναμένης τὴν ἡμετέραν ψυχὴν εὐεργετεῖν, οὕτω διάκεισο τὴν γνώμην. *Quaſi doctrina poſſit animo noſtro plurimum prodeſſe, ſic affectus eſto.*

7. ὡσπερεί.

Demoſth. ταῦτ' ἔχεθ' ὑμεῖς παρὰ τῶν ἄλλων ὡσπερεὶ παρακαταθήκην, *Hæc Vos habetis ab aliis tanquam depoſitum.*

Idem, δύο ταῦτα ὡσπερεὶ κεφάλαια ἐφ' ἅπασι τοῖς αὑτῷ πεπολιτευμένοις ἐπέθηκε.

8. ὡσπερεὶ οὕτω.

Demoſth. ὁ δ' ὡσπερεὶ στρατόπεδον ἔχων, κρεῖττον τῶν αἰτιῶν ἁλῶναι, οὕτω διάκειται τὴν γνώμην.

¶ Tam,quam.Ita,vt.

οὕτως, ὡς.

Nazianzenus. οὐδὲν οὕτως εὐφραίνειν ἡμᾶς εἴωθεν, ὡς τὸ συνειδὸς καθαρὸν, καὶ ἐλπίδες ἀγαθαί. *Nihil tam nos exhilarare ſolet, quam bona conſcientia, & bona ſpes.*

Chryſoſto. οὐκ ἐν τῇ φύσει τῶν πραγμάτων οὕτως, ὡς ἐν τῇ γνώμῃ τῶν ἀνθρώπων τὰ τῆς εὐθυμίας ἵστασθαι πέφυκε. *Animi tranquillitas non tam in rerum conditione, quam in mente & iudicio hominum conſiſtit.*

2. τοσοῦτον, ὅσον.

Nazianzenus. οὐδενὶ τοσοῦτον χαίρει ὁ Θεὸς, ὅσον ἀνθρώπου διορθώσει καὶ σωτηρίᾳ. *Deus nulla re tam delectatur, quam hominis emendatione & ſalute.*

3 ὁμοίως, ὥσπερ.

Iſocrat. De pace. προσήκει μὲν ἡμᾶς ὁμοίως ὑπὲρ κοινῶν, ὥσπερ τῶν ἰδίων μελετᾶν. *Decet nos tam ſollicitos eſſe de rebus communibus, quam de priuatis, Vel, Ita nobis curæ eſſe debet Reſpublica, Vt res priuata.*

Nonnunquam ὥσπερ ſolum ponitur, voce ὁμοίως neglecta: vt *Iſocrates in Areopag.* δεῖ τοὺς τὸν βίον ἱκανὸν κεκτημένους, ἐπιμελεῖσθαι τῶν κοινῶν, ὥσπερ οἰκειοτάτων. *Qui locupletes ſunt, curare debent Rempublicam, perinde Vt res maxime ſuas.*

ἐλθεῖν ἐπὶ { τινά. Venire ad aliquem. Demoſt.
τὴν οἰκίαν. In domum venire. idem.

ἐγγίζειν, πλησιάζειν, πελάζειν, } Appropinquare, Propè accedere. Vſurpantur vel abſolutè, id eſt, ſine caſu, vel cum datiuo, vel cum præpoſit. εἰς, πρὸς, aut ſimili, & accuſatiuo.

προσιέναι, προσελθεῖν } τινί. Accedere ad aliquem.

Demoſth. προσελθὼν τοῖς λογισταῖς, *Accedens ad ratiocinatores.*

Idem προσεληλύθατε τῷ ὄρει. *Acceſsiſtis ad montem.*

¶ ἐγγὺς προσελθεῖν. Propè accedere.

Chryſoſt. προσιέναι τῷ θεῷ καὶ θύειν. *Accedere ad Deum & ſacrificare.*

Plato in Apologia. ἰδίᾳ ἑκάστῳ προσιών. *Ad ſingulos priuatim adiens.*

Plutarchus de Cicerone. μετὰ φόβου προσιὼν τῷ λέγειν. *Ad dicendum timidè accedens.*

Idem, πλεῖστον ἐκ τῆς ὑποκρίσεως τῷ λόγῳ κόσμου καὶ χάριτος πρόσεισι. *Plurimum ornamenti & gratiæ orationi ex actione accedit.*

Lycurg. πολλοί μοι προσεληλύθασιν ἐρωτῶντές τινες διὰ τί οὐκ ἐπέγραψα. *Multi ad me venerunt interrogantes, cur non inſcripſiſſem.*

ADIVNCTA.

¶ *Accedere pro appropinquare.*

οὐχ οἷός τ' ἔσομαι οὐδὲν ἐγγὺ πάντων καλὸν εἰπεῖν, Plat. nihil afferre potero, quod ad præclaras eorum, qui ante me dixerunt, orationes accedat.

ἡλικία θανάτου ἐγγύς, idem. ætas morti vicina.

πλησίον γενόμενος τῆς εὐδαιμονίας, Luc. felicitati propinquus.

τοῖς ὅτι ἐγγυτάτω τῆς ἐκείνου παιδεύσεως, Gregor. iis, qui ad illius eruditionem proximè accedunt.

οἱ ἐγγύτεροι τοῦ προεστῶτος καὶ βαθμῷ καὶ συνέσει, Baſil. qui non minus conſilio atque prudentia, quàm dignitatis gradu ad antiſtitem accedunt. Contra apud Æſch. οἷς ἴσως ἀπωτέρω οἱ κίνδυνοι. qui longius à periculo aberant.

¶ Sperare, Spem habere.

[illegible] Spem aliquam eſſe: vt,

Iſocrat. ἐλπίς ἐστιν, ἕτερον ἀπειπεῖν, πρὶν ἐκεῖνον πολιορκηθῆναι. *Spes eſt, alterum prius deficere, quam ipſe obſidione cingatur.*

ἐλπίδα {

ἔχειν τῆς ζωῆς. Spem vitæ reliquam eſſe.

τῆς σωτηρίας ἐν τῷ Θεῷ ἔχειν. Spem ſalutis in Deo repoſitam habere.

Iſocrat. ad Philipp. νῦν ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας ἔχουσι τῆς σωτηρίας. *Horum ſalutis ſpes omnis in te ſita eſt.*

πολλὴν ἔχειν. Magnam ſpem habere: vt,

Iſocrates. πολλὰς ἐλπίδας ἔχω τοὺς ἐκείνους μεταπεισθῆναι. *Magna ſpe teneor, fore vt perſuadeantur.*

λαμβάνειν. Spem concipere, Spe duci. Xenoph.

ἐλπίδα { παρέχειν / ἐμποιεῖν / ὑποτιθέναι / [illegible] / ὑποφαίνειν } τινί. Spem alicui adferre; Spem facere: Spem oſtendere. Iſocrates. *Donner bonne eſperance à quelqu'un.*

His opponuntur.

ἐλπίδα { καταλύσαι / ὑποτέμνειν } Spem adimere vel eripere. Iſoc. *Oſter toute eſperance.*

ἐλπίζειν.

ἐλπίζω {

τεύξεσθαι τούτου. Spero me hoc conſecuturum eſſe. Plut.

τοῦτο. (cum accuſatiuo) Hoc ſpero vel exſpecto.

Demo. οἱ δὲ γῆν συνεωνημένοι γεωργοῦσιν, ὅσην οὐδ' ὄναρ ἤλπισαν πώποτε. *Alii vero coemptos tot fundos colunt, quot ne per ſomnium quidem ſperaſſent.*

Spes eſt, &c. ἐλπίς ἐστι: ſequente infinitiuo: vt,

Iſocrat. πονηρῶς ἔχει, καὶ οὐ πολλὴ ἐλπίς ἐστιν, αὐτὸν διασωθήσεσθαι. *Malè habet, neque magna ſpes eſt fore vt incolumis euadat.*

προσδοκίαν {

ἐμποιεῖν. Spem & expectationem mouere: vt,

Iſocrat. De qace. οἱ μὲν γὰρ προσδοκίαν ἐμποιοῦσι. *Ipſi ſpem faciunt, vel adferunt.*

παρέχειν: vt,

Iſocrat. ad Nicoclem. μεγάλας προσδοκίας παρέχει. *Magnam ſui ſpem concitauit.*

ἔχειν τῆς ἀσφαλείας. In expectatione eſſe ſecuritatis. Demoſthenes.

δόξαν ἔχειν περί τινος. Spem habere de aliquo: vt,

Iſocra. ταύτην τὴν περὶ σοῦ ἔχων τυγχάνω δόξαν. *Hanc de te concepi ſpem & opinionem.*

παρ' ἐλπίδα
ἀνέλπιστον
ἀπροσδόκητον
} Præter ſpem & opinionem, Præter exſpectationem. *Contre toute eſperance, Lors qu'on y penſoit le moins.*

Demoſt. ἤδη τι καὶ παρ' ἐλπίδα ἐξέβη. *Nunc præter ſpem aliquid euenit.*

Plato in Apol. οὐκ ἀνέλπιστόν μοι γέγονε τὸ γεγονὸς τοῦτο. *Non accidit mihi præter expectationem hoc, quod accidit.*

Thucyd. ἀπροσδόκητα συνέβη ταῦτα. *Hæc præter opinionem acciderunt,*

παρὰ τὴν αὐτοῦ ἀξίαν τοῦτο πάσχει. Præter ſuum meritum hoc ei accidit.

ἀνέλπιστα, Inſperata, Non ſperata, Præter ſpem accidentia. Iſocr.

παρὰ δόξαν
παρὰ γνώμην
} Præter opinionem. Demoſt. Plutarch. *Contre l'opinion.*

ἐξ ἀπροσδοκήτου
ἀπροσδοκήτως
ἀνελπίστως
ἀπροόπτως
ἀδοκήτως
} Ex improuiſo, Inopinato, Præter ſpem. Demoſt. *Sans l'auoir penſé ni preueu ou premedité.*

Demoſt. ὑγιαίνειν καὶ σώζεσθαι ἀπροσδοκήτως. *Recuperare valetudinem & ſeruari præter opinionem. Demoſt.*

Dion. Chryſoſt. ἀδοκήτως τε καὶ παρ' ἐλπίδας ἁλούσης τῆς πόλεως. *Cùm ex improuiſo & præter ſpem ciuitas (Troia) capta eſſet.*

ADIVNCTA.

¶ *Sperare.*

ἐλπίζειν. χρηστὰ ἐκ μακρῶν πόνων ἐλπίζειν, Lucian. fauſta ex diuturnis laboribus ſibi polliceri.

ὅσην οὐδ' ὄναρ ἤλπισαν πώποτε, Demoſt. quantam ne per ſomnum quidem ſibi vnquam ſpem finxiſſent.

ἐλπίδας ἀνεφίκτους ἐλπίζειν, Luc. ea ſperare, quæ aſſequi nequeas.

ἐλπὶς, ſpes. εἰς τίνα ἐλπίδα βλέπων ἐνοχλεῖς μοι; Plat. in Alcib. ecqua ſpe propoſita mihi moleſtiam exhibes?

πληρωθῆναι ἀμηχάνου ἐλπίδος, idem 6. Polit. immenſa ſpe compleri.

ἀγαθῶν ἐλπίδων, Leg. 1. ἐλπίδων μεστοῦσθαι, ibidem. id eſt, πληρωθῆναι ἐκ

ἐλπίδι μεγάλῃ γέγονα, idem in epiſt. in ſpe magna fui. Cic.

μεγάλας ἐλπίδας ἔχω, idem. magnam ſpem habeo, Cic. χρηστὰς ἔχε ἐπ' ἐμοὶ τὰς ἐλπίδας, ὡς ἐν βραχεῖ μαθησόμενος τὴν τέχνην, Luc. bonam

Iſocr. περὶ τὰς λέξεις πλείονα χρόνον διατρίβειν, ἢ περὶ τὰς πράξεις. *Diutius immorari dictionibus, quam rebus.*

Nunquam, Nullo vnquam tempore.

οὐδένα χρόνον, οὐδέποτε, μηδέποτε, οὐδεπώποτε. *Iſocr.* καὶ ταῦτα οὐδένα χρόνον διέλιπεν. *Et hac nunquam intermittebat.*

νεωστὶ
ἔναγχος
πρώην } Nuper, Recens, Paulò ante, Modò. *Vn peu auparauant. Tout freſchement.*
ἄρτι
ἀρτίως

Demoſt. ἐξ ἀρχῆς ἄρτι τῆς εἰρήνης γεγονυίας. *Ab initio, cùm recens pax facta eſſet.*

Idem, ἧκον πρὸς ἡμᾶς ἔναγχος Θετταλοί. *Nuper ad nos venerunt Theſſali.*

Idem, Μεγαρεῦσιν ἐπεβούλευε πρώην. *Megarenſibus nuper inſidias ſtruxit.*

Iſocr. περὶ τῶν νεωστὶ γεγενημένων ἀρχαίως εἰπεῖν. *De rebus, quæ nuper acciderunt, vetuſto more loqui.*

In poſterum, Deinceps, Infrà, Poſthac, Poſtea.

εἰς τὸν ἐπίλοιπον χρόνον φυλακτέον, ὅπως μηδὲν συμβήσεται τοιοῦτον. *In poſterum cauendum, ne quid tale fiat. Iſocr.*

τοῦτο ἐν τοῖς ἑξῆς ῥηθήσεται. *Illud deinceps vel infra dicetur. Idem.*

ἐπαινέσετε καὶ ὑμεῖς αὐτοὺς ὕστερον. *Laudabitis etiam vos ipſos poſteà. Demoſth.*

περὶ δικαιοσύνης ἐν τοῖς ὕστερον εἴπωμεν. *De iuſtitia in illis, quæ poſtea ſequuntur dicamus. Ariſtot. Eth. 4.*

πρῶτον, Primum, ſequitur vel δεύτερον, id eſt, ſecundo, vel ὕστερον, vel εἶτα, vel ἔπειτα, id eſt, Deinde, vel Poſtea. Demoſth.

ἐπ' Ἀλεξάνδρου. Tempore Alexandri, vel ſub Alexandro.

ἐπὶ Κρόνου. Tempore Saturni.

ἐπ' ἐμοῦ. Meo tempore, vel potius mea ætate. Demoſth.

ἐπὶ τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων. Temporibus maiorum noſtrorum, vel Maiorum noſtrorum memoria.

¶ Aliquando, Olim, ποτε.

Demoſth. ὧν πόλεων καὶ τόπων ἦμέν ποτε κύριοι. *Quæ vrbes atque loca aliquando in noſtra poteſtate fuerunt.*

Idem, οἶμαι ποθ' ὑμᾶς λυπήσειν ἃ Φίλιππος πράττει μᾶλλον ἢ τὰ νυνί. *Exiſtimo vobis aliquando moleſtiora fore Philippi facta, quam nunc.*

nunc. *Ex his duobus exemplis vides, vocem* ποτὲ, *tam de præterito quàm de futuro tempore vſurpari poſſe.*

Ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός. Elapſus vel Exactus eſt annus. Demoſth.

Idem. ἐξῆλθον οἱ τῆς κρίσεως χρόνοι.

διελθόντος ἐνιαυτοῦ. Elapſo anno. Demoſt.

παρελθὼν χρόνος. Elapſum tempus, vel, Tempus quod præteriit. Iſocr.

Et Ariſtot. ἡμερῶν καὶ νυκτῶν παρελθουσῶν.

¶ ἐνεστὼς vel ἐνεστηκὼς χρόνος, Inſtans tempus.

Plutarch. ἐνεστώσης τῆς ὥρας.

πρωῒ
ἕωθεν } Manè. *Au matin,* ou, *De matin.*

ἅμα τῇ ἕῳ. Sub auroram, Tempore auroræ. Æſchines.

Demoſth. προσελθὼν τῷ Θεοφήμῳ τῇ ὑστεραίᾳ ἕωθεν. *Conueni Theophemum poſtridie mane.*

ἐν οἷς αἰτήσωσι χρόνοις παρέσονται. Quocunque tempore poſtulauerint (amici) præſto erunt. Demoſt.

ἐν οἷς καιροῖς τὴν πόλιν προὐδίδωκεν, ἀναμνῆσαι ὑμᾶς βούλομαι. Quo tempore, vel Quando ciuitatem prodiderit (Leocrates) vobis in memoriam reuocare volo. *Vbi nota* ἐν οἷς χρόνοις, & ἐν οἷς καιροῖς, *Pro Quando, vel pro Quo tempore poni.*

αὔριον
ἡ αὔριον } Cras, Craſtino die { μεταύριον
ἡ μεταύριον } Perendie. *Le iour d'apres demain.*

εἰς αὔριον
εἰς τὴν αὔριον
εἰσαύριον
ἐπαύριον } In poſterum diem. In illis autem ἡ αὔριον, & ἡ μεταύριον, ſubintelligitur ſubſtantiuum ἡμέρα. *Au iour ſuiuant, Le lendemain.*

ἐντὸς ὀλίγου (ſ. χρόνου) Intra breue temporis ſpacium. Syneſ. Alio tempore. ἐν ἑτέροις καιροῖς.

¶ Manè & Veſperi.

Plutarch. ὃς πρωῒ κάκιστος, ἑσπέρας γέγονε κράτιστος. *Qui mane peſſimus veſperi fuit fortiſſimus.* ἕωθεν, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. *Manè, primo diluculo, vel prima luce. Demoſth.*

¶ Semper, Omni tempore, Perpetuò.

ἐν ἅπαντι χρόνῳ. εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον. ἐν τοῖς πᾶσι χρόνοις. εἰς ἅπαντα

μετὰ ταῦτα χρόνον. *In omni æternitate.* εἰς πάντα τὸν χρόνον. ἅπαντα τὸν χρόνον. πάντα τὸν χρόνον. διὰ παντὸς ἀεὶ τοῦ χρόνου. διὰ παντὸς τοῦ βίου. *Per totam vitam.* τὰς ἡμέρας καὶ τὰς νύκτας ἐπὶ ταῖς πράξεσιν ὄντες, οὐκ ἀπολείπονται τῶν καιρῶν. *Dies & noctes in negotiis verſantes, non negligunt occaſiones. Omnia hæc exſtant apud Iſocr.*

¶ In omne ſeculum.

διὰ παντὸς τοῦ αἰῶνος. ἅπαντα τὸν αἰῶνα. εἰς ἅπαντα τὸν αἰῶνα. *Iſocr. Significat &* πάντα τὸν αἰῶνα, *Ab omni æuo. De tempore præterito. Demoſt.*

¶ Hoc tempore, Nunc, Iam.

ἐν τῷ παρόντι. ἐν τῷ νῦν. εἰς τὸ παρόν. ἐν τοῖς παροῦσι καιροῖς. νῦν. νυνί. τανῦν. ἤδη. *Demoſth. Iſocr.*

¶ Pridie.

τῇ προτεραίᾳ τῆς μάχης. *Pridie quàm prælio decerneretur. Thuc.* τῇ προτεραίᾳ, ὅτε. *Pridie quàm Lyſias,* τῇ προτεραίᾳ ἢ ἀνήγετο. *Pridie quàm nauem conſcenderet.*

Poſtridie.

τῇ ὑστεραίᾳ ἕωθεν, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. *Poſtridie mane, prima luce, vel ſimul ac diluxit. Demoſt.*

Plato, ἔφη εἰς τὴν ὑστεραίαν ἀπαγγελεῖν. *Dixit ſe poſtridie renunciaturum. Pro quo ibidem dicit,* τῇ μετὰ ταῦτα ἡμέρᾳ ἐλθών. *Poſtero die veniens. Plutarch.*

¶ Exiguo tempore, Breui temporis ſpacio.

ὀλίγον χρόνον ἀλλήλοις διειλεγμένοι. *Exiguo tempore diſſeruimus inter nos. Iſocr.* ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ οὐ ῥᾴδιον μεγάλας διαβολὰς ἀπολύσασθαι. *Breui tempore magnæ calumniæ refutari non poſſunt. Idem,* ἐν οὕτω βραχεῖ χρόνῳ. *Tam exiguo temporis ſpacio. Demoſt.*

Sæpe, πολλάκις. Sæpius πλεονάκις, πλειστάκις, Sæpiſſime. Iſocr.

θαμά. Crebro, Frequenter, Subinde. Xenoph. σπανίως, Rarò σπανιώτατα, Rariſſime. οὐκ ὀλιγάκις, Non rarò.

Biduo, triduo, quatriduo. δυοῖν, τριῶν, τεσσάρων ἡμερῶν. *Demoſt.*

Idem, νόσημα ἀναιρεῖν ἐν τρισὶν ἢ τέτταρσιν ἡμέραις. *Morbum tollere triduo aut quatriduo. Idem,* ἐν τρισὶν ἡμέραις καὶ τοσαύταις νυξὶ διακόσια καὶ χίλια στάδια διελθεῖν. *Tribus diebus totidémque noctibus mille & ducenta ſtadia percurrere.*

¶Quamdiu

❡ Quamdiu, Quamdiu eſt, Quantum temporis elapſum eſt, cum, vel ex quo, &c.

πόσος χρόνος ἐστὶν, ἐξ οὗ Σπαρτιᾶται τυγχάνουσιν ἐν Πελοποννήσῳ κατοικοῦντες? *Quantum temporis elapſum eſt, ex quo Spartani in Peloponneſo habitant? Iſocr.*

οὐ ῥᾴδιον διορίσαι, πόσον χρόνον ὀργιστέον. *Non facilè determinari poteſt, quamdiu iraſcendum ſit. Ariſtot.*

ὅτε καὶ ὁπόσον χρόνον ἤθελε. *Quando & quamdiu voluit. Heſych.*

λογίσασθε πόσον πολεμοῦμεν χρόνον. *Conſiderate, quamdiu bellum geramus. Demoſth.*

καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν
καθ' ἕκαστον ἔτος
κατ' ἔτος
κατ' ἐνιαυτόν
ἀνὰ πᾶν ἔτος
} Singulis annis, Quotannis. *Tous les ans, D'annee en annee.*

ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ. Semel in anno, Semel quotannis.

κατὰ μῆνα,
καθ' ἕκαστον μῆνα
κατὰ μῆνας
} Singulis menſibus, Per ſingulos menſes. *Tous les mois. De mois en mois.*

καθ' ἕν
καθ' ἕνα ἕκαστον
καθ' ἕκαστον
} τοὺς οἰκέτας ἐκάλει. Vocabat ſeruos ſingulos vel ſingulatim. *Il appeloit ſes ſeruiteurs vn par vn. L'vn apres l'autre.*

καθ' ἓν ἕκαστον ἐξετάζειν. Vnumquodque vel ſingula expendere & examinare. Dem.

Idem, τὰς μὲν καθ' ἕκαστον (πράξεις) ἐάσω, μίαν δὲ λέξω. *Singula facta omittam; vnum autem commemorabo.*

ὁσάκις
ποσάκις
} Quocirca: *Toutes les fois.*

Demoſt. ὁσάκις λόγος γέγονε περὶ τούτων. *Quoties de his verba facta ſunt.*

Idem ὁσάκις ἐθορυβεῖσθε, πάντες ἐπίστασθε. *Quoties tumultuati ſitis, omnes noviſtis.*

De ποσάκις *exſtant exempla apud Platonem. & Matth. cap. 23.* ποσάκις *reſpondet etiam* τοσαυτάκις, *id eſt, Toties.*

Olim: πάλαι, vel τὸ παλαιόν.

Vſque in hodiernum diem, μέχρι ταυτησὶ τῆς ἡμέρας. μέχρι τοῦ νῦν vel μέχρι νῦν.

Amplius quinque vel ſex annis.

Lycurg. ᾤκει ἐν Μεγάροις πλείω ἢ πέντε ἔτη. *Habitauit Megaris*

amplius quinque annis.

Iſocr. in Panath, Σπαρτιάτας ἐκεῖ δὴ κατοικεῖν, οὐ πλείω, φασὶν ἢ τῶν ἑπτακοσίων. *Dicunt Spartanos non amplius ſeptingentis annis illum locum tenuiſſe. Iſocr. in Panath.*

παρ' { ἡμέραν / μίαν ἡμέραν } Alternis diebus. Bud. *De iour à autre, De iour en iour.*

παρ' ἐνιαυτόν. Alternis annis.

σήμερον / τήμερον } Hodie | ἡ σήμερον / ἡ τήμερον } ἡμέρα. Hodiernus dies.

μέχρι τῆς τήμερον ἡμέρας
μέχρι ταυτησὶ τῆς ἡμέρας
εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν } In hodiernum vſque diem. Demoſt. & Iſocr. *Iuſques à auiourd'huy.*

¶ μέχρι τοῦ νῦν. Vſque ad hoc tempus.

Plutarch. δύο νίκας τῇ σήμερον ἡμέρᾳ νενίκηκας. *Duas victorias hodierno die adeptus es.*

Lycurg. ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ. *Hodie.*

μεθ' ἡμέραν
δι' ἡμέρας
ἐν ἡμέρᾳ } Interdiu. *De iour.*

ἀμφὶ
περὶ } Circiter (cum accuſatiuo) *Enuiron.* vt,

Lucian. ἀμφὶ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη σε ὄντος ἀπέθανεν. *Cùm annos eſſet natus circiter ſeptuaginta, mortui ſunt.*

περὶ ἑβδομήκοντα ναῦς. *Naues circiter ſeptuaginta, Thucyd.*

Vox σχεδὸν ferè eandem vim habet: vt,

Plato epiſt. 7. σχεδὸν ἔτη τετταράκοντα γεγονώς. *Annos natus circiter quadraginta.*

¶ Statim, Citò, Subitò, Celeriter.

εὐθὺς, εὐθέως, αὐτίκα, ταχέως, ὀξέως, παραχρῆμα. *Demoſth.. Iſocr.*

¶ Citius, θᾶττον. Tardius σχολαιότερον.

Demoſth. ὁ μὲν θᾶττον ἴσως, ὁ δὲ σχολαιότερον οἴκαδ' ἄπεισι. *Alius fortaſſe citius vel maturius, alius ſerius domum reuertitur.*

¶ θᾶττον τῆς ἐλπίδος. Celerius opinione. Herodian.

ἐκ ποδὸς vel ἐκ ποδῶν. E veſtigio.

ἐκ ποδὸς διώκειν τινά. E veſtigio aliquem perſequi. Polyb.

κατὰ πόδας ἕπεσθαι, Germanicè, *Auff dem fuſſe folgen.*

τάχιστα
ὅτι τάχιστα
ὡς τάχιστα
} Citiſſimè, Quàm velociſſimè, primo quoque tempore. Iſocr. Xenoph. *Tout à l'heure, Du premier coup.*

Denique, Poſtremò, Ad Poſtremum, Tandem.

τὸ τελευταῖον, εἰς τελευταῖον, τελευτῶν, τελευταῖον, τελευταῖα, τὰ τελευταῖα. *Demoſth. Æſchin. Plato.*

Vtuntur & Græci voce ὅλως, vel τὸ συνόλον, pro denique, in vltima parte periodi, cùm aliquot membra præceſſerunt.

Exempla apud Iſocratem & Demoſthenem paſſim occurrunt.

Circa meridiem. περὶ μέσην ἡμέραν. Æſchin. *Enuiron ſur le midi.*

Circa tempus prandii. περὶ ἀρίστου ὥραν. *Enuiron l'heure du diſner.*

Circa horam primam. περὶ πρώτην ὥραν. *Enuiron vne heure.*

Qui circa Troiana tempora & ante vixerunt. οἱ περὶ τὰ Τρωϊκὰ καὶ ἐπέκεινα γενόμενοι. Iſocr.

Anno ſuperiori, Anno præterito, πέρυσιν: vt,

Demoſt. πέρυσιν ἐπιδημῶν *Cùm anno ſuperiore in vrbe eſſet.*

Philoſtr. εἶδον αὐτὸν πέρυσιν. *Vidi ipſum anno ſuperiore.*

Vſurpatur & hoc modo vox πέρυσιν.

ὁ πέρυσιν ἄρχων *Anni ſuperioris aſtras. Demoſth.*

πέρυσιν σῖτος. *Frumentum anni ſuperioris. Idem.*

αἱ πέρυσιν πρεσβεῖαι. *Legationes anni ſuperioris. Idem.*

Veſpera, ἑσπέρα.

Demoſth. ἑσπέρα μὲν ἦν, ἧκε δέ τις ἀγγέλλων, ὡς Ἐλάτεια κατείληπται. *Veſpera erat, quando venit aliquis annuncians, quod Elatea capta eſſet.*

Idem, ἑσπέρας οὔσης καὶ σκότους ἔρχεται οὗτος. *Veſperi ſeu crepuſculo & tenebris ingruentibus venit iſte.*

ἑσπέρας γενομένης. Cùm aduesperaſſet. Xen.

πρὸς ἑσπέραν. Veſperi. Plato.

ἑσπέρα Occidens, Occidentalis mundi pars.

Ariſtot. ἐκ τῶν πρὸς ἑσπέραν μερῶν. *Ex partibus occidentalibus.*

οἱ πρὸς ἑσπέραν οἰκοῦντες. *Qui ad occidentem habitant. Dem.*

τὰ πρὸς ἕω μέρη. Partes orientales, Partes quæ orientem ſpectant. Ariſtot.

Ariſtides, βαδίζουσα ἀεὶ εἰς τὸ πρὸς ἕω. *Semper progrediens ad ortum.*

ἀνατολή. Oriens, Ortus.

δύσις. Occidens, Occaſus.

ἑσπέρα, idem.

¶ Vnquam, πώποτε, ποτέ.

Demoſth. ἅπαντα ὅσα πώποτε ἠλπίσαμεν. *Omnia quæ vnquam ſperauimus.*

Iſoc. τίς δὲ πώποτε εἰς τοσοῦτον συκοφαντίας ἀφίκετο; ὥστε. *Quis vnquam eò nequitiæ proceſsit, vt, &c.*

Demoſthenes, ὁ μὲν οὖν παρὼν καιρὸς εἴπερ ποτὲ, καὶ νῦν πολλῆς φροντίδος δεῖται. *Hoc igitur tempus, ſi vnquam, & nunc maximè, &c.*

μέσων νυκτῶν ἀωρί. Noctis intempeſtæ tempus. Demoſth.

¶ ὅλην τὴν νύκτα. Per totam noctem.

Xenoph. πολλάκις ὅλην τὴν νύκτα ἄυπνος πραγματεύει.

ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. Prima luce, Primo diluculo. Demoſth.

Intra tres annos, Trium vel plurium dierum ſpacio.

ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀφείλετο Λακεδαιμονίους τὴν ἀρχήν. *Intra triennium ademit Lacedæmoniis imperium. Iſocr.*

ἐντὸς ἡμερῶν τριάκοντα *Intra dies triginta. Demoſth. Pro quo dicunt etiam,* ἐν τριάκοντα ἡμέραις. *Sic* ἐν δυοῖν ἡμέραις. *Intra duos aut tres dies. Vbi notanda eſt præpoſitio.*

Dies & noctes { τῆς νυκτὸς καὶ τῆς ἡμέρας. Iſocr.
μεθ' ἡμέραν, τὴν δὲ νύκτα. Dem. *Iour & nuict.*

Iſocr. ἄγονται καὶ φέρονται τῆς νυκτὸς καὶ τῆς ἡμέρας ὑπὸ τῶν οἰκετῶν τῶν σφετέρων αὐτῶν. *A ſuis ſeruis noctu & interdiu direptionib. vexantur.*

Demoſth. μεθ' ἡμέραν εἶ σὺ σώφρων, τὴν δὲ νύκτα, ἐφ' οἷς θάνατος ἡ ζημία, ταῦτα ποιεῖς. *Interdiu tu modeſtus es, noctu autem ea, quæ capitalia ſunt, deſignas.*

νύκτωρ
τῆς νυκτὸς } κλέπτειν, ἢ ἔνδον μένειν. Noctu furari, vel domi manere. Dem.

Aliquandiu, Ad tempus: vt, χρόνον τινά: vt, *Iſocr. ad Philipp* χρόνον μέν τινα περὶ τὴν τῶν ἰδίων ἐπιμέλειαν διέτριβεν. *Ad tempus ſuarum rerum curæ occupatus fuit. Pro quo dicitur &* ἐπὶ χρόνον.

Ex tempore. ἐξ ὑπογυίου.

Iſocrates in Paneg. ἐξ ὑπογυίου γέγονεν αὐτοῖς ἡ παρασκευή. *Ex tempore contigit ipſis apparatus.*

ἐξ ὑπογυίου λέγειν. Ex tempore dicere. Dionyſ. Lon.

ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἰπεῖν. Ex tempore dicere. Dem.

ἐκ τοῦ παρατυχόντος ἀποκρίνεσθαι. Ex tempore vel ſubito reſpondere, Plutarch.

αὐτοσχεδιάζειν

Propriè vel celeriter aliquid aggredi. Iſocrates contra Sophiſt.

περὶ τῶν πραγμάτων. Inconſultò agere, & conſilium in re præſenti capere. Gregor.

αὐτοσχεδίαστος } λόγος. Extemporalis oratio. *Harangue non meditee, Recitee ſur le champ.*

αὐτοσχεδιαστικὸς

¶ Menſe vel menſibus, μηνὸς vel μηνῶν.

Aeſchines, ἐπὶ τίνος ἄρχοντος, καὶ ποίου μηνὸς, καὶ ἐν τίνι ἡμέρᾳ. *Sub quo magiſtratu, & quo menſe, & quo die.*

Plutarch. τοῦ Μαΐου μηνὸς οὐκ ἄγονται γυναῖκας. *Menſe Maio non ducunt vxores.*

Idem, δέκα μηνῶν οὐκ ἔτι συνῆλθεν αὐτῇ. *Decem menſibus, vel, Spacio decem menſium non verſatus eſt cum illa. Tres menſes regnauit,* τρεῖς μῆνας ἦρχε *Thucyd.*

καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν
καθ᾽ ἑκάστην τὴν ἡμέραν
καθημέραν
ἑκάστης ἡμέρας
καθ᾽ ἑκάστην (ſine ſubſtant.
ὁσημέραι
} Quotidie, Singulis diebus. Iſo.

Quotidianum, τὸ { καθ᾽ ἡμέραν. / καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν.

Iſocr. ἡ τροφὴ ἡ καθ᾽ ἡμέραν. *Cibus quotidianus.*

Idem ἡ ἐπίδοσις ἐστὶ πρὸς τὴν ἀρετὴν ἐκ τῶν ἑκάστην ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων. *Ex quotidianis exercitiis virtus augetur & creſcit. Alternis diebus,* ἡμέραν παρ᾽ ἡμέραν. *Demoſth.*

ὀψὲ

ὀψὲ

Serò (abſolutè ſeu ſine caſu) vt,

Themiſtocles apud Plutarchum. ὦ μειράκιον, ὀψὲ μὲν σωφρονοῦμεν, ἀλλὰ νοῦν ἐσχήκαμεν. *O adoleſcens, ſerò quidem, ſed tamen reſipuimus.*

Demoſth. τηρήσας με ἐξιόντα ἐκ Πειραιῶς ὀψέ. *Obſeruans me egredientem ex Piræo ſero.*

Plutarch. ἐδείπνει ὀψέ. *Cænabat ſerò.*

τῆς ἡμέρας [cum genitiuo] Sero, Veſperi, vel Sero veſpere, item Die inclinante. Xenoph.

ὀψιαίτατα γίνεσθαί τι. Admodum ſerò fieri aliquid. Demoſth.

οἱ ὀψιαίτατα κοιμώμενοι. *De iis qui in multam noctem compotant. Xenoph.*

6. ὡς, οὕτω,

Iſocrat. ὡς τῆς παιδεύσεως δυναμένης τὴν ἡμετέραν ψυχὴν εὐεργετεῖν, οὕτω διάκεισο τὴν γνώμην. *Quaſi doctrina poſſit animo noſtro plurimum prodeſſe ſic affectus eſto.*

7. ὥσπερεί.

Demoſth. ταῦτ' ἔχετ' ὑμεῖς παρὰ τῶν ἄλλων ὥσπερεὶ παρακαταθήκην, *Hæc Vos habetis ab aliis tanquam depoſitum.*

Idem, δύο ταῦτα ὥσπερεὶ κεφάλαια ἐφ' ἅπασι τοῖς αὑτοῦ πολιτευομένοις ἐπέθηκε.

8. ὥσπερεὶ οὕτω.

Demoſth. ὁ δὲ ὥσπερεὶ στρατόπεδον ἔχων, κρεῖττον τῶν αἰτιασάντων, οὕτω διάκειται τὴν γνώμην.

¶ Tam, quam. Ita, vt.

οὕτως, ὡς.

Nazianzenus. οὐδὲν οὕτως εὐφραίνειν ἡμᾶς εἴωθεν, ὡς τὸ συνειδὸς καθαρὸν, καὶ ἐλπίδες ἀγαθαί. *Nihil tam nos exhilarare ſolet, quam bona conſcientia, & bona ſpes.*

Chryſoſto. οὐκ ἐν τῇ φύσει τῶν πραγμάτων οὕτως, ὡς ἐν τῇ γνώμῃ τῶν ἀνθρώπων τὰ τῆς εὐθυμίας ἵστασθαι πέφυκε. *Animi tranquillitas non tam in rerum conditione, quam in mente & iudicio hominum conſiſtit.*

2. τοσοῦτον, ὅσον.

Nazianzenus. οὐδενὶ τοσοῦτον χαίρει ὁ Θεὸς, ὅσον ἀνθρώπου διορθώσει καὶ σωτηρίᾳ. *Deus nulla re tam delectatur, quam hominis emendatione & ſalute.*

3 ὁμοίως, ὥσπερ.

Iſocrat. De pace. προσήκει μὲν ἡμᾶς ὁμοίως ὑπὲρ κοινῶν, ὥσπερ τῶν ἰδίων μελετᾶν. *Decet nos tam ſollicitos eſſe de rebus communibus, quam de priuatis, Vel, Ita nobis curæ eſſe debet Reſpublica, Vt res priuata.*

Nonnunquam ὥσπερ ſolum ponitur, voce ὁμοίως neglecta: vt

Iſocrates in Areopag. δεῖ τοὺς τὸν βίον ἱκανὸν κεκτημένους, ἐπιμελεῖσθαι τῶν κοινῶν, ὥσπερ οἰκειοτάτων. *Qui locupletes ſunt, curare debent Rempublicam, perinde Vt res maximè ſuas.*

ἐλθεῖν ἐπὶ τινά. Venire ad aliquem. Demoſt.
ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν οἰκίαν. In domum venire. idem.

ἐγγίζειν, πλησιάζειν, πελάζειν, Appropinquare, Propè accedere. Vſurpantur vel abſolutè, id eſt, ſine caſu, vel cum datiuo, vel cum præpoſit. εἰς, πρὸς, aut ſimili, & accuſatiuo.

προσιέναι, προσελθεῖν τινί. Accedere ad aliquem.

Demoſth. προσελθὼν τοῖς λογισταῖς, *Accedens ad ratiocinatores.*

Idem προσεληλύθατε τῷ ὄρει. *Acceſſiſtis ad montem.*

¶ ἐγγὺς προσελθεῖν. Propè accedere.

Chryſoſt. προσιέναι τῷ θεῷ καὶ θύειν. *Accedere ad Deum & ſacrificare.*

Plato in Apologia. ἰδίᾳ ἑκάστῳ προσιών. *Ad ſingulos priuatim adiens.*

Plutarchus de Cicerone. μετὰ φόβου προσιὼν τῷ λέγειν. *Ad dicendum timidè accedens.*

Idem, πλεῖστον ἐκ τῆς ὑποκρίσεως τῷ λόγῳ κόσμου καὶ χάριτος προσόντος. *Plurimum ornamenti & gratiæ orationi ex actione accedit.*

Lycurg. πολλοί μοι προσεληλύθασιν ἐρωτῶντες διὰ τί οὐκ ἐπεγράψα. *Multi ad me venerunt interrogantes, cur non inſcripſiſſem.*

ADIVNCTA.

¶ *Accedere pro appropinquare.*

οὐχ οἷός τ' ἔσομαι οὐδὲν ἐγγὺς τούτων λόγον εἰπεῖν, Plat. nihil afferre potero, quod ad præclaras eorum, qui ante me dixerunt, orationes accedat.

ἡλικία θανάτου ἐγγύς, idem. ætas morti vicina.

πλησίον γενόμενος τῆς εὐδαιμονίας, Luc. felicitati propinquus.

τοῖς ὅτι ἐγγυτάτω τῆς ἐκείνου παιδεύσεως, Gregor. iis, qui ad illius eruditionem proximè accedunt.

οἱ ἐγγύτεροι τοῦ προεστῶτος καὶ βαθμοῦ καὶ συνέσει, Baſil. qui non minus conſilio atque prudentia, quàm dignitatis gradu ad antiſtitem accedunt. Contra apud Æſch. οἳ ἦσαν ἀπωτέρω μὲν κινδύνων. qui longius à periculo aberant.

¶ Sperare, Spem habere.

(¶) Spem aliquam eſſe. vt.

παρ᾽ ἐλπίδα
ἀνέλπιστον
ἀπροσδόκητον } Præter ſpem & opinionem, Præter exſpectationem. *Contre toute eſperance, Lors qu'on y penſoit le moins.*

Demoſt. ἤδη τι καὶ παρ᾽ ἐλπίδα ἐξέβη. *Nunc præter ſpem aliquid euenit.*

Plato in Apol. οὐκ ἀνέλπιστόν μοι γέγονε τὸ γεγονὸς τοῦτο. *Non accidit mihi præter expectationem hoc, quod accidit.*

Thucyd. ἀπροσδόκητα συνέβη ταῦτα. *Hæc præter opinionem acciderunt,*

παρὰ τὴν αὑτοῦ ἀξίαν τοῦτο πάσχει. Præter ſuum meritum hoc ei accidit.

ἀνέλπιστα, Inſperata, Non ſperata, Præter ſpem accidentia. Iſocr.

παρὰ δόξαν
παρὰ γνώμην } Præter opinionem. Demoſt. Plutarch. *Contre l'opinion.*

ἐξ ἀπροσδοκήτου
ἀπροσδοκήτως
ἀνελπίστως
ἀπροόπτως
ἀδοκήτως } Ex improuiſo, Inopinato, Præter ſpem. Demoſt. *Sans l'auoir penſé ni preueu ou premedité.*

Demoſt. ὑγιαίνειν καὶ σώζεσθαι ἀπροσδοκήτως. *Recuperare valetudinem & ſeruari præter opinionem. Demoſt.*

Dion. Chryſoſt. ἀδοκήτως τε καὶ παρ᾽ ἐλπίδας ἁλούσης τῆς πόλεως. *Cùm ex improuiſo & præter ſpem ciuitas (Troia) capta eſſet.*

ADIVNCTA.

¶ *Sperare.*

ἐλπίζειν. χρηστὰ ἐκ μακρῶν πόνων ἐλπίζειν, Lucian. fauſta ex diuturnis laboribus ſibi polliceri.

ὅσην οὐδ᾽ ὄναρ ἤλπισαν πώποτε, Demoſt. quantam ne per ſomnum quidem ſibi vnquam ſpem finxiſſent.

ἐλπίδας ἀνεφίκτους ἐλπίζειν, Luc. ea ſperare, quæ aſſequi nequeas.

ἐλπὶς, ſpes. εἰς τίνα ἐλπίδα βλέπων ἐνοχλεῖς μοι; Plat. in Alcib. ecqua ſpe propoſita mihi moleſtiam exhibes?

πληροῦσθαι ἀμηχάνου ἐλπίδος, idem 6. Polit. immenſa ſpe compleri. ἀγαθῶν ἐλπίδων, Leg. 1. ἐλπίδων μεστοῦσθαι, ibidem. id eſt, πληροῦσθαι. ἐν ἐλπίδι μεγάλῃ γέγονα, idem in epiſt. in ſpe magna fui. Cic.

μεγάλας ἐλπίδας ἔχω, idem. magnam ſpem habeo, Cic. χρηστὰς εἶχον ἐπ᾽ ἐμοὶ τὰς ἐλπίδας, εἰς ἐν βραχεῖ μαθήσομαι τὴν τέχνην, Luc. bonam ſpem habebant fore, vt breui artem addiſcerem.

πολλὰς ἐλπίδας ἔχω φανεῖσθαι, Iſocr. ἐλπίδα ἔχειν, paſſiuam etiam ſignificationem interdum habet vt apud Chryſoſt. homil. 6. ad Τιτ. τοὺς ἐλπίδας ἔχοντας παρορᾶν, eos deſpicere, quorum ſalus minimè deplorata eſt, vel, quos ſpes eſt ſanari poſſe.

ἐλπίσιν ἐξ ἐλπίδων ἀναρτᾶσθαι, Demoſt. alia atque alia ſpe ſubinde pendere.

θεῷ τὰς ἑαυτῶν ἐλπίδας ἀναρτᾶν, Euſeb. ſpes ſuas in Deo ſuſpenſas habere.

ἐκκρέμασθαι, vel, ἀνακρέμασθαι. idem quod ἀναρτᾶσθαι.

Philo, ἀρτηθεῖσαι, καὶ ἐκκρεμασθεῖσαι ἐλπίδος χρηστῆς, læta ſpe pendentes.

ταῖς ἐλπίσιν ἐπαιωρεῖσθαι, Luc. ſpe erigi ἀναρτᾶσθαι.

κούφοις, καὶ ἀδήλοις ἐπαιωρούμενος ἐλπίσιν, Herodian. leuibus atque incertis expectationibus pendens.

αἴρεσθαι. ταύταις ἀρθέντες ταῖς ἐλπίσιν, idem. hac ſpe elati. ἐπαιωρηθέντες.

ἰδὼν δὲ πατέρα ἔτι ἐπ᾽ αὐτῆς τῆς ἐλπίδος, Luc. patrem nondum deplorata valetudine conſpicatus.

κἀγὼ μὲν ἦν ἐπὶ τῆς ἐλπίδος ταύτης, idem. in hac ſpe eram.

ὁ μὲν ἤλαυνεν ἀγαθαῖς ἐλπίσιν ἐποχούμενος, Æneas. optima ſpe ducebatur. metaphora ducta ab iis, qui equis inſidentes, celerrimè iter faciunt.

Atque ad hanc phraſim accedit illa Platonis in Phęd. ἀπὸ θαυμαστῆς ἐλπίδος ᾠχόμην φερόμενος, mira ſpe ferebar.

καὶ οὐκ ἂν ἀπεδόμην πολλοῦ τὰς ἐλπίδας, idem ibidem. neque has ſpes vel magnis pecuniis commutaſſem, vendidiſſem.

ταῖς χρηστοτέραις ἐλπίσιν ἐπερείδεσθαι, Baſ. meliori ſpe niti.

χρησταῖς ἐλπίσιν ἐνιδρυμένος, Phil. id eſt, ἐπερειδόμενος.

περιβάλλεσθαι τὴν καλὴν ἐλπίδα, Greg. ἐν παντὶ καιρῷ καὶ περιστάσει περιβαλώμεθα τὴν καλὴν ἐλπίδα μήτε ἐν τοῖς λυπηροῖς ἀποβάλωμεν τὸ εὔελπι, in omni tempore atque calamitate bona ſpe nos muniamus, neque in rebus aduerſis ac moleſtis fiduciam abiiciamus. εὔελπις, bona ſpe præditus.

Diod. εὔελπις ἐγένετο τῇ ψυχῇ. bonam animo ſpem concepit.

ὅθεν εὐέλπιδες ἦσαν περιγενήσεσθαι, Dion. vnde de victoria in magna ſpe erant.

ὑμᾶς χρὴ εὐέλπιδας εἶναι πρὸς τὸν θάνατον, Plat. in Apol. bono animo vos ad mortem eſſe oportet.

τῷ εὐέλπιδι, opponitur δύσελπις.

περιβάλλεσθαι ταῖς ἐλπίσι τὴν τῶν ὅλων ἡγεμονίαν, Diod. totius orbis imperium amplecti.

ἀναπλεῖν ταῖς ἐλπίσι περιλαμβάνειν, idem, id eſt, περιβάλλεσθαι. ἀναλαμβάνειν ἑαυτὸν ταῖς ἐλπίσιν, idem. ſpe ſe recipere, ac recreare.

ἐκ δὲ τοῦ κατὰ τὴν ἀπόγνωσιν βαράθρου πρὸς τὴν ἐλπίδα τῶν χρηστοτέρων διανιστάμεθα, Baſil. ex deſperationis voragine ad rerum meliorum ſpem erigimur.

ἡμᾶς ἐλπὶς χρηστοτέρα θάλπει, idem. nos ſpes melior fouet.

ἀγαθὴ ἐλπὶς οὐδεμία ἀποφαίνεται, vel, ὑποφαίνεται, idem. nulla ſpes bona elucet, oſtenditur.

σωτηρίας οὐδεμιᾶς ἄλλης αὐτοῖς φαινομένης, Iſoc.

ὑποφαινομένης, Luc. ἐν χερσὶν ἔχειν τὴν σωτηρίαν, Greg. victoriam in manibus habere.

περιαιρεθείσης τῆς κατὰ φυγὴν ἐλπίδος. Diod. præciſa atque ſublata ſpe fugæ.

ζῶντος γὰρ τοῦ μειρακίου, τὰ ζώπυρα τῆς ἰδίας σωτηρίας οὐκ ἀπεγίνωσκε, Phil. nam dum adhuc viueret adoleſcens, ſalutis ſuæ ſpem, exiguam quidem illam, ſed tamen haud prorſus abiiciebat.

καθαιρεῖν τὴν ἐλπίδα, ſpem præcidere.

ἀκαθαίρετος ἡ πρὸς τὸν σωτῆρα θεὸν ἐλπίς, Philo. ſpes in Deo fixa eiuſmodi eſt, vt euerti nulla ratione queat.

ἀπόγνωσιν ἔλυσας, Baſi. ad ſpem me reuocaſti, deſperationem ſuſtuliſti.

ἐπὶ σαθραῖς ἐπαίρεσθαι ἐλπίσι, Chryſoſt. imbecilla ſpe gloriari.

¶ *Spe maius.*

ἐν τῷ παρόντι τηλικαύτην γενομένην, ὅσην οὐδεὶς ἴσως πώποτε προσεδόκησε. Iſocr. id eſt, ἤλπισεν. quantam nemo, ne expectatione quidem ac ſpe ſibi finxiſſet vnquam fore.

κρείττων διεφάνη τῆς ἐλπίδος, Luc. ſpem hominum vicit.

τῆς ἐμῆς ἐλπίδος κρείττων γενήσῃ, Procop. ſpe mea præſtantior futurus es.

τὴν ἐμὴν ἐλπίδα νικᾶν τοῖς ἔργοις, idem.

ἐὰν σωθῶσιν, ὡς ἤδη τε καὶ παρ' ἐλπίδας ἐξέβη, Demoſt. quòd ſi periculo liberentur, vt iam nonnulla ex parte præter ſpem contigit.

κακὰ προσδοκήσας ἀγαθοῖς ἐνέτυχον, Phil. mihi nil, niſi triſte, expectanti fauſta, obuenit.

τὰ πεπραγμένα ἐλπίδος μεῖζον ἦν προκεχωρηκότα, Herodi. quæ geſſerat, ſupra ſpem proceſſerant.

μείζονα κατορθώσεις ὧν ἤλπισεν, idem. id eſt, διαπραξάμενος.

Θηβαίοις ταῦτα γέγονεν ἐξ εἰρήνης, ὧν οὐδ' ἂν εὔξαντο δήπου μείζονα, Demoſth. Thebanis ea ex pace commoda contigerunt, quibus ne optare quidem maiora potuiſſent.

¶ *Spem afferre.*

ἐλπίδα ὑποφαίνειν, Lucian. μηδὲ ἰάσιμόν τινα ἡμῖν ὑποφαίνῃς ἐλπίδα, neque nobis ſpem vllam ſanationis oſtendis. τίνα σοι ἐλπίδα ὑποφαίνει; idem. quam tibi ſpem oſtentat?

ἐλπίδα ὑποφαίνει τοῦ αὐτὸν ὄψεσθαι. Chryſo. ſpem affert, ſe eum viſurum.

ἀπώλετο παιδίον χρηστὰς ὑποφαῖνον ἐλπίδας, idem. interiit puer optimę ſpei,

ἐπ' ἐλπίδος ἀεὶ τὸν ἐραστὴν ἔχουσι, Lucia. amantem ſpe ſemper alunt. G A L L. *elles le tiennent touſiours en eſperance.*

διαβουκολεῖ αὐτοὺς, καὶ διελπίζει, idem. inani ſpe eos lactat ac decipit.

θαυμαστῆς ἐλπίδος ἐνέπλησε τοὺς θεατὰς, idem. mirifica quadam ſpe compleuit animos ſpectatorum.

ἐλπίδων κενῶν ἐμπλήσας ὡς αὐτίκα δὴ μάλα τὸν ῥητόρων πρωτεύοντα ἀποφαίνων, Æſch. cùm inani eum ſpe impleuiſſet, quaſi iam iámque oratorum omnium præſtantiſſimum redditurus eſſet.

κενῶν ἐλπίδων τὰ ὦτα πληρῶσαι, Philo. id eſt, ἐμπλῆσαι.

χρηστὰς ὑπογράφεις ἡμῖν ἐλπίδας περὶ τῆς τῶν λειπομένων ἐπανορθώσεως, lætas nobis de eorum, quæ reſtant, emendatione ſpes proponis.

πτεροῦν ταῖς ἐλπίσιν, id eſt, αἴρειν, ἐπαιωρεῖσθαι, Diod. ταῖς ἐλπίσιν ἐπτέρου, μεμηνυκὼς τὰς ὑποσχέσεις, ſpe animos eorum efferebat, ac velut additis alis erigebat.

εἰς ἐλπίδας ἄγειν, idem. in ſpem adducere, ad ſpem excitare. προάγειν αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἀμείνονας ἐλπίδας, in ſpem meliorem erigere.

ἀνακρεμάσας ἀπὸ τῶν ἐλπίδων, Æſch. id eſt, ἐλπίσιν ἐπαιωρήσας, ἀναρτήσας, ſpe ſuſpendens.

ἐλπίδα τῆς ἐπανόδου παρέχειν, Phil. ſpem reditus afferre.

ἐλπίδας παρεῖχεν ὡς οὐ πολὺ ἀπολειπόμενος τούτου, Suid. ſpem afferebat, fore, vt ab hoc non longe à tergo linqueretur.

χρηστὴν ἐλπίδα ὑποτείνειν, Chryſ. id eſt, ὑποφαίνειν, vt ſuprà, ſpem lætam afferre, oſtendere.

μεγάλας τοῖς Ἰουδαίοις ὑφαίνων ἐλπίδας, εἰ βουληθεῖεν, idem. magnas ſpes texens, proponens. ὑποφαίνων.

ἐλπίδας αὐτοῖς ὑποθεῖναι νίκης. Chryſoſt. ſpem illis victoriæ obiicere, oppponere.

εὐέλπιδα ποιεῖν, idem. in ſpem erigere.

¶ *Spem in aliquo, vel in aliqua re ponere.*

εἰς αὐτὸν πάσας ἡμῶν τείνειν τὰς ἐλπίδας, Gregor. ad eum omnes ſpes noſtras tendere.

πάσας εἰς οὐρανὸν ἀνατείνειν τὰς ἐλπίδας, idem.

ἐπὶ

ἐν τῇ τῆς πονηρίας ὑπερβολῇ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας ἔχει, Demoſth. in improbitatis immanitate, ſalutis ſpem poſitam habet.

μὴ πᾶσαν ἔχειν ἐλπίδα πρὸς τὴν τῶν λυπηρῶν παραμυθίαν ἐν τῇ ἰατρικῇ, Baſil. ad dolorum ſedationem non omnem ſpem in medicinæ ſubſidiis fixam habere.

μὴ πρὸς ἀνθρωπίνας ἐλπίδας ἀποτρέχειν, μηδὲ ἐκεῖθεν ἑαυτοῖς θηρᾶσθαι τὰς βοηθείας, idem. ad ſpes humanas minimè confugere, atque illinc opem aucupari.

ὥστε εἰς ἥκειν αὐτὸν μηδαμόθεν ἄλλοθεν τὴν σωτηρίαν γενέσθαι ἀλλ' ἢ ἐκ ταύτης πόλεως, Plat. in Menex adeò vt in eum caſum venerit, vt nulla alia ex parte, quàm huius vrbis ope ac præſidio ſalutem ſit conſequutus.

τὰς τῆς σωτηρίας ἐλπίδας ἐν τῷ Μέντορι κειμένας ὁρῶν, Diod. omnes ſalutis ſpes in Mentore poſitas cernens.

ἐλπίδα τίθεσθαι, ſpem collocare. κἂν τούτῳ ἅπασαν ἐλπίδα τὴν σὴν τεθειμένος id eſt, θείς.

πάσας θέμενος ἐπ' αὐτῷ τὰς ἐλπίδας, Gregor. omni ſpe ſua in eo fixa ac poſita.

¶ *Spem fallere, vel ſpe falli.*

διαμαρτεῖν, vel ἀποτυχεῖν τῆς ἐλπίδος, ſpe falli. τῆς προσδοκίας, Iſocr.

σφάλλεσθαι, vel, ἀποσφάλλεσθαι τῆς ἐλπίδος, ſpe labi.

ἐνταῦθα πλεῖστον ἔσφαλε τῆς ἐλπίδος Ariſtid. in voce actiua apud Gregorium.

οὐδὲ σφάλλοντα τὰς τῶν πεπιστευκότων ἐλπίδας, nec ſpem eorum fallentem, qui hanc ipſi prouinciam commiſerant.

ἐκκρούειν τῆς ἐλπίδος, Plat. in Phædr.

ἐκκέκρουκάς με τῆς ἐλπίδος, ἣν εἶχον ἐν σοί, hac ſpe me deiecisti, quam in te habebam.

ψεύδειν τῆς ἐλπίδος, idem quod σφάλλειν.

μὴ ψεύσαντες χρηστῆς ἐλπίδος τοὺς νόμους, Phil. id eſt, σφήλαντες. in voce paſſiua, μηδὲ ψευσθῆναι ποιήσωμεν τὴν ἐλπίδα τῶν εὔνους ὑμῖν ὄντων, Iſocr. nec committamus, vt eorum, qui beneuolentia erga nos ducuntur, ſpes fruſtretur.

διαψεύδεσθαι, ἀντὶ τοῦ ψεύδειν, ἢ σφάλλειν. Diod.

τὴν ἐλπίδα αὐτοῦ οὐ διεψεύσαντο, ſpes ipſius minimè fefellerunt.

οὐ ψεύσομαι τοὺς τὴν ἐκκλησίαν με ἐπὶ τὴν πρεσβείαν τὰς ἐλπίδας. Æſchin. non fallam ſpem eorum, qui ad hanc obeundam legationem elegerunt.

καταισχύνειν τὰς ἐλπίδας, hominum ſpei minimè reſpondere, Gregor.

οὐδὲ κατῄσχυνε τὰς τῶν πεπιστευκότων ἐλπίδας, ſpei hominum de ſua virtute conceptæ haudquaquam probro ac dedecori fuit.

εἰς τὸ ἀνέλπιστον ἤδη ἀφιγμένος, Suid. eò, quò nunquam ſperauerat, adductus.

οὕτω γάρ μοι παρ᾽ ἐλπίδας ἐξέβη τὰ παρὰ σοῦ, Procop. ita enim præter ſpem mihi euenerunt, quæ tu in me admiſiſti.

τὸ πρᾶγμα εἰς τοὔμπαλιν τῆς ἐμῆς ἐλπίδος περιέστη, contrà omnia ac ſperabam, negotium ceſſit.

αἱ ἐλπίδες αἱ ἀνθρώπιναι διαπίπτουσι πολλάκις, καὶ καταισχύνουσι τὸν τελευτήσαντα, Chryſoſt. ſpes humanæ mortuum perſæpe fruſtrantur, &c.

κεναῖς ἡμᾶς φυσᾷς ταῖς ἐλπίσι, Chryſ. inani ſpe nos inflas.

τὰ παρ᾽ ἐλπίδας συμπτώματα, Plutarch. caſus inopinati.

¶ Vtrum, nec ne, Vtrum, an non.

πότερον ἢ μή.

Demoſt. μεθ᾽ ὑμῶν παρελήλυθα βουλευσόμενος, πότερον χρή με λέγειν, ἢ μή. *Vobiſcum ad deliberandum prodij, an mihi dicendum ſit, necne.*

2. πότερον, vel πότερα ἢ οὔ.

Demoſth. σκέψασθε πότερόν ἐστιν ἐπιτήδειος, ἢ οὔ. *Conſiderate Vtrum is Valeat, necne, Vel an non.*

3. πότερον, vel πότερα ἤ.

Plutarch. πότερον αὐτὸς ἢ Περικλῆς παλαίει βέλτιον, πυνθανόμενος. *Rogatus ipſene, an Pericles in lucta præſtantior ſit.*

4. εἰ ſequente, ἤ.

Ariſtot, Eth. 3. εἰ δὲ προγίνεται δόξα τῆς προαιρέσεως, ἢ παρακολουθεῖ, οὐδὲν διαφέρει. *Vtrum autem, antecedat opinio electionem, an conſequatur, nihil intereſt.*

5. εἰ ἢ μή.

Ariſtot. Eth. 9. ἀμφισβητεῖται δὲ περὶ τὸν εὐδαίμονα, εἰ δεήσεται φίλων, ἢ μή. *De eo autem, qui beatus eſt, dubitatur, indigeat ne amicis, necne.*

6. εἴτε, εἴτε μή.

Demoſt.

Demoſth. ἄδηλον εἴτ᾽ ἀποδώσει δικαίως, εἴτε μή. *Incertum eſt, vtrum iuſtè redditurus ſit, necne.*

¶ Vtrum, an.

εἴτε, εἴτε.

Demoſth. εἴτ᾽ ἐπὶ μικροῦ τις, εἴτ᾽ ἐπὶ μείζονος τὸ δίκαιον παραβαίνει, τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν. *Vtrum iuſtitiam quis in paruis, an in magnis violet, nihil intereſt.*

2. εἴτε εἴτε.

Iſocr. ad Philipp. ἡγοῦμαί σε καταμαθεῖν εἴτε εἰρηνικῶς, εἴτε πολεμικῶς αἱ πόλεις πρὸς ἀλλήλας ἔχουσι. *Arbitror te intelligere, vtrum pacificæ, an belli ſtudioſæ ciuitates inter ſe ſint.*

πέραν { Ἰνδῶν, Vltra Indos.
θαλάσσης, Trans mare, Vltra mare. Thucyd.

ἡ πέραν ὄχθη. Vlterior.

ὁ πέραν
ὁ κατ᾽ ἀντικρὺ } Qui eſt è regione, Qui ex oppoſita parte eſt. *Qui eſt vis à vis à l'oppoſite.*

ἀντικρὺ Χίου. E regione inſulæ quæ dicitur Chios.

ἡ ἀντιπέρας Θρᾴκη. Thracia quæ eſt ex aduerſo.

Supra terram grando concreſcit, ὑπὲρ γῆς χάλαζα συνίσταται. Plato in Timæo.

¶ ὑπὲρ, Super. ὑπὸ, Sub.

Plutarch. aduerſ. Colot. καὶ τὸν ὑπὲρ γῆς καὶ ὑπὸ γῆν χρυσὸν ἀρετῆς ἀντάξιον μὴ τιθέμενος. *Quicquid auri ſuper terram & ſub terra eſt, non comparans cum virtute.*

οἱ ὑπὸ τεταγμένοι τὸν ἥλιον ἄνθρωποι. *Homines qui ſunt ſub ſole. Demoſth.*

¶ Videor, Videtur.

δοκῶ, δοκεῖ μοι.

Iſocr. ἵνα δὲ μὴ δοκῶ τὰς τῶν ἄλλων ὑποσχέσεις διαβάλλειν. *Ne autem videar aliorum pollicitationes calumniari.*

Demoſth. ὀκνῶ μὴ δόξω μισάνθρωπος εἶναι. *Vereor ne hominum* *or eſſe videar.*

Idem Philipp. 4. ἡμεῖς οὐδαμῶς πώποτε ἀδικεῖν ἐδόξαμεν. *Nos nullo vnquam tempore cuiquam iniuriam feciſſe viſi ſumus.*

Iſocr. περὶ ἑνὸς πράγματος ἔδοξεν εὖ βεβουλεῦσθαι. *De vno negotio viſus eſt rectè conſilium cepiſſe.*

Exempla de δοκέω cum datiuo perſonæ.

Demoſt. ἐγὼ μὲν οὕτως περὶ τῆς τύχης ἐξετάζειν ἀξιῶ ὀρθῶς καὶ δικαίως, ὡς ἐμαυτῷ δοκῶ. *Vt mihi quidem videor.*

Plato. δοκῶ δέ μοι ἀδύνατος εἶναι. *Videor mihi non poſſe.*

Xenoph. τί σοι δοκεῖ ὁ τοιοῦτος? *Quid tibi videtur de tali homine?*

Iſocr. ἔδοξέ μοι κράτιστον εἶναι σιωπᾶν. *Videtur mihi optimum eſſe, tacere.*

Idem, ἔδοξαν μοι λίαν εἶναι καταφανεῖς. *Videntur mihi manifeſta eſſe.*

Lycurg. δοκεῖς μοι εἶναι μιαρός. *Videris mihi eſſe homo impurus.*

Iſocr. δέδοικα μή τισι δόξω περὶ τοῦτο σπουδάζειν. *Vereor ne quibuſdam videar in hoc laborare.*

Idem, ὑμῖν μὲν μηδὲν ἡμῶν δέδοκται φροντίζειν. *Vobis viſum vel decretum eſt, nullam noſtri rationem habere.*

Sic & in participiis: vt,

Demoſth. οἱ δοκοῦντες εἶναι ἀγαθοί. *Qui videntur eſſe boni.*

Iſocr. ad Philipp. καὶ δόξας οὔτε βασιλεύειν οὔτε στρατηγεῖν ἄξιος εἶναι. *Nec qui regeret, nec qui exercitui praeeſſet, dignus viſus eſt.*

Demoſt. εὐλαβεῖσθαι μὲν δεῖν φεύγειν πάντα καὶ τὰ δοκοῦντα καὶ τὰ ὄντα αἰσχρά. *Fugienda & cauenda ſunt omnia tam quæ turpia videntur, quam reuera ſunt.*

Ariſtoteles Ethicor. ὀρέγονται οἱ ἄνθρωποι ἢ τοῦ καλοῦ, ἢ τοῦ δοκοῦντος συμφέρειν. *Expetunt homines, vel quod honeſtum eſt, vel quod vtile eſſe videtur.*

Iſocr. εἰ δεδογμένον ὑμῖν ἐστὶ βοηθεῖν. *Si vobis viſum eſt, opem illis ferre.*

Idem, Ἀγησίλαος ὁ δόξας φρονιμώτατος. *Ageſilaus, qui videbatur eſſe ſapientiſſimus.*

Demoſth. τὰ πρότερον δοκοῦντα πιστά, νῦν ἄπιστα γίνεται. *Quæ prius videbantur eſſe firma & certa, nunc fiunt irrita.*

2, ἔοικα.

ἔοικα
Videor (ſimpliciter) vt,
Ariſtoph. δῆλον ὅτι τῶν χρηστῶν τις εἶ, ὡς ἔοικας. *Certum eſt, quod aliquis ex bonis ſis, vt videris.*
τυχεῖν (cum infinitiuo) Videor mihi conſecuturus.

Xenoph. παντάπασιν ἐοίκασιν οἱ θεοὶ πολλὴν τῶν ἀνθρώπων ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι. *Omnino videntur dij magnam rationem hominum habere.*

οἱ διεἰ δοκεῖ, Si placet, Si ita videtur. *S'il vous ſemble bon, Si vous eſtes de ceſt aduis.*

Plutarch. διαλυώμεθα εἰ δοκεῖ, τὸ συμπόσιον.

¶ Veniam dare, Ignoſcere, Remittere. Condonare.

συγγινώσκειν τινί. Ignoſcere alicui: vt,

Ariſtoph. σύγγνωθί μοι. *Ignoſce mihi.*

Chryſoſt. σύγγνωθί μοι. *Ignoſce mihi. Dicunt etiam,* συγγινώσκω σοι τὴν ἁμαρτίαν. Remitto tibi peccatum (cum accuſatiuo) Euripid.

συγγνώμης

τυγχάνειν. Veniam conſequi: vt,

Iſocr. δεῖ κακῶς διοικήσαντας μηδεμιᾶς συγγνώμης τυγχάνειν. *Decet illos, qui rem male adminiſtrant, nullam veniam conſequi.*

πλείστης τυγχάνειν παρά τινος: vt,

Iſocr. ἐλπίζω, ἐὰν καταδεέστερον τύχω διαλεχθείς, πολλῆς συγγνώμης παρ' ὑμῶν τεύξεσθαι. *Si non pro dignitate diſſeruero ſpero me omnino veniam à vobis conſecuturum eſſe.*

τυγχάνειν ὑπὲρ ἀδικημάτων. Veniam delictorum conſequi. Iſoc.

συγγνώμην

ἔχειν τινί. Veniam dare alicui. Ignoſcere alicui: vt,

Iſocr. ἐδεῖτο δέ μου συγγνώμην ἔχειν αὐτῷ, καὶ συγκρύψαι τὴν συμφοράν. *Orabat me, vt ſibi ignoſcerem, & occultarem calamitatem.*

πολλὴν ἔχειν τινί. Omnino ignoſcere alicui: vt,

Iſocr. in Areopag. οἷς ἄξιόν ἐστι πολλὴν συγγνώμην ἔχειν, εἰ. *Quibus omnino venia danda eſt, ſi &c.*

διδόναι. Veniam dare. Polybius.

αἰτεῖν παρὰ τῶν ἀκροωμένων. Veniam petere ab auditoribus. Plutarch.

αἰτεῖν τῷ γήρᾳ ὑπὲρ τῆς μακρολογίας, καὶ τῆς λήθης. Petere veniam prolixitatis orationis & obliuionis, quæ in ſenectute ineſſe ſolent. Iſocr.

Demcſth. συγγνώμην τινὰ φέρει ἡ τῆς χρείας ἀνάγκη. *Parit nonnihil veniæ inopiæ neceſſitas.*

σύγγνωστος, Venia dignus, Dignus cui ignoſcatur. Plutarch.

ADIVNCTA.

¶ *Venia.*

συγγινώσκειν. Gregor. τῇ βραχυλογίᾳ συγγίνωσκε. breuitati litterarum ignoſce.

συγγνώμην, ἐφ' οἷς ἥμαρτον, αἰτεῖσθαι, καὶ παραιτεῖσθαι, Phil. peccatorum veniam petere.

ἄφεσιν αἰτούμενος ὧν ἐξήμαρτε, idem.

ἀμνηστίαν παλαιῶν ἁμαρτημάτων αἰτεῖσθαι, idem. petere, vt vetera peccata in obliuione iaceant, vel, obliuione conterantur.

συγγνώμην αἰτοῦμαι τῆς ἀπειθείας, Greg. contumaciæ veniam poſco.

μηδὲ μιᾶς συγγνώμης τυγχάνειν παρ' ὑμῶν. Demoſth. nullam à vobis veniam obtinere.

δῶμεν συγγνώμην ἀλλήλοις. Greg. alii aliis ignoſcamus, τῶν ἡμαρτημένων δοῦναι συγγνώμην αὐτοῖς, Diod. quæ deliquerunt, ipſis condonare.

ἁμαρτημάτων πάντων ἄφεσιν δοῦναι, Herodi. id eſt, συγγνώμην. νέμειν συγγνώμην δοτέον. συγγνώμην ἀπονέμειν αὐτῷ, veniam ipſi tribuere.

συγγνώμης αὐτῷ μεταδοῦναι, vt ſuprà.

παραιτοῦμαι συγγνώμην ἔχειν μοι τοὺς ἐπιτιμῶντας, Luc. velim mihi ignoſcant.

πρὸς ἱκεσίου φείσασθέ μου, Luci. per ſupplicem Iouem vos oro, atque obteſtor, vt mihi parcatis.

ἐλέῳ τὰ ἀδικήματα αὐτῶν παρελθεῖν, Phil. noxas eorum miſericordia præterire, tranſilire.

παισὶ καὶ παρθένοις συνέγνωσαν, ἀμνηστίαν τῆς ἡλικίας ἐφελκομένης, Philo. pueris ac puellis pepercerunt: ætate nimirum ad clementiam, iniuriarúmque obliuionem eos alliciente.

ἀμνηστίαν ἐνόρκως ὑπισχνεῖται, Herodia. id eſt, συγγνώμην μεθ' ὅρκων ἐπαγγέλλεται. τῷ φθάσαι τὴν ἁμαρτίαν ὁμολογῆσαι, τὴν κόλασιν ἐξωνήσατο, Syneſ. eo, quòd confiteri peccatum anteuertit, pœnam redemit, vel effugit.

εἰ μεταγνοίης, ἀμνήμονα τῶν παρῳχηκότων ἕξεις τὴν πρόνοιαν. Theoph. ſi reſipueris, præterita omnia obliuioni dabit prouidentia.

συγγνώμην ἔχειν, Plat. in Sophiſt. venia donari. συγγινώσκεσθαι.

¶ *Venia dignus.*

συγγνώμην ἔχειν, cùm de re, non de homine dicitur, veniam mereri ſignificat. Demoſt.

πρᾶγμα πολλὴν συγγνώμην ἔχον διαπραττόμενος, facinus magna venia dignum edens.

εἶχε γὰρ ἄν τινα συγγνώμην αὐτῷ τὸ πρᾶγμα, εἰ ἀμυνόμενος, &c. non nullam enim fortaſſe veniam ei attuliſſet hoc facinus, &c. id eſt, aliquid excuſationis fortaſſe habuiſſet. Et abſolute apud Nazianz. ταῦτα γὰρ νέον ὄντα ποιεῖν, ἔχει τινὰ συγγνώμην. hæc enim cùm quis iuuenili adhuc ætate facit, vtcumque ferendum eſt.

φέρειν συγγνώμην, idem fere quod ἔχειν. Demoſth.

τοῖς μὲν γὰρ φέρει τινὰ συγγνώμην ἀνάγκη, illis enim veniam quandam neceſſitas affert, vel conciliat.

τοῖς δικάσασι πολλὴν συγγνώμην ὄντα εὑρίσκω. idem. id eſt, τοὺς δικαστὰς πολλῆς συγγνώμης ἀξίους ὄντας εὑρίσκω, iudicibus ignoſcendum eſſe reperio.

συγγνώμης, ἢ ἐλέου, ἢ φιλανθρωπίας τῷ μιαρῷ μεταδοῦναι οὐδ' ὅσιον, οὐδὲ θέμις. Dem. veniam vllam aut miſericordiam ſceleſto homini impertire, nec fas nec pium eſt.

τοῖς γὰρ μετρίοις συγγνώμη, idem. his enim venia dari poteſt, vel, hi venia digni ſunt.

οὐ πάνυ ἴσως ὑπαίτιον, ἀλλὰ συγγνώμη εἴ τις, &c. Luc. non admodum fortaſſe reprehendendum, ſed ignoſcendum potiùs, ſi quis, &c.

συγγνωστὸν ἂν ἦν σοι πρὸς τοὺς τοιούτους καταφεύγοντι τοὺς λογισμούς, Greg. venia fortaſſe tibi concedi poſſet, ad huiuſmodi rationes confugienti.

συγγνώμης ἂν ἴσως ἄξιος ἂν ἐτύγχανε. συγγνωστέος δ' ἴσως τῆς ἄγαν ἀπαιδευσίας, Philo. ignoſci fortaſſe queat huic tam craſſæ inſcitiæ.

2. ἀφιέναι. vel ἀφεῖναι.

ἀφιέναι,

- τινά. Aliquem dimittere (cum accuſatiuo perſonæ) vt, *Ageſilaus apud Plutarch.* Νικίαν, εἰ μὲν οὐκ ἀδικεῖ, ἄφες· εἰ δ' ἀδικεῖ, ἐμοὶ ἄφες, πάντως δ' ἄφες. *Niciam, ſi quidem eſt inſons, dimitte: ſin verò ſons, mihi dimitte omnino autem dimitte.*
- τοῖς πολίταις τὸν ὅρκον. Ciuibus iuſiurandum remittere. Plut.
- τὸ χρέος. Debitum remittere.
- τινὶ τὸ δάνειον. Debitum alicui remittere Matth. cap. 18.
- τινὰ τοῦ ἐγκλήματος, vel τῆς αἰτίας (cum accuſ. perſonæ & genitiuo rei) Abſoluere aliquem crimine, vel, Condonare alicui crimen. Plut.

In paſſiuo.

ὁ ἀφεθεὶς τῶν ἐγκλημάτων. *Cui crimina remiſſa ſunt.*

Nazianzen. ἄφες ὁ ἀφεθείς, ἐλέησον ὁ ἠλεημένος. *Remitte cui remiſ-*

ſum eſt miſerere qui miſericordiam conſecutus es.

Demoſth. διαλέξονται πρὸς αὐτὸν περὶ τοῦ ἀφεθῆναι τὸν ναύαρχον. *Et loquentur cum eo de dimittendo nauarcho, ſeu præfecto claſſis.*

ἄφεσις. Dimiſſio.

Vulgus plebs.

οἱ πολλοί.

Plutarch. τοῖς πολλοῖς ἀρέσκειν, τοῖς σοφοῖς ἀπαρέσκειν ἐστί. *Vulgo placere, ſapientibus diſplicere eſt.*

2. πλῆθος.

Iſocr. τὸ πλῆθος κύριόν ἐστι τῶν πραγμάτων. *Summa rerum eſt penes vulgus.*

Vulgaris, Plebeius εἷς τῶν τυχόντων.

Iſocr. εἰ μὲν ὁ ταῦτα πράξας εἷς ἦν τῶν τυχόντων, ἀλλὰ μὴ τῶν πολὺ διενηνοχότων. *Si is, qui hæc fecit, vnus ex vulgaribus, & non ex excellentibus eſſet.* ἄνθρωποι τυχόντες. *Homines vulgares Demoſth.*

Vnus aut alter, εἷς ἢ δεύτερος.

Alexander apud Plutarch. πρόβατα πλείονα ὄντα, ὑφ' ἑνὸς ἢ δευτέρου λύκου χειροῦται. *Multa oues ab vno aut altero lupo domantur.*

Vnum atque alterum, ἓν ἢ δύο.

Demoſth. ἓν ἢ δύο βούλομαι τῶν καθ' ὑμᾶς πεπραγμένων καλῶν τῇ πόλει διεξελθεῖν. *Volo vnum atque alterum ex illis, quæ præclarè à vobis geſta ſunt, commemorare.*

Plutarch. ὧν τοὺς ἄλλους παραλιπών, ἑνὸς ἢ δυοῖν, τούτων ἕνεκεν ἐπιμνησθήσομαι. *Ex quibus reliquis omiſſis, vnius atque alterius mentionem faciam.*

Vnus, ſecundus, tertius.

Iſocr. τρία ἐγκώμια, ἓν μὲν ἀνδρείας, δεύτερον δὲ δικαιοσύνης, τρίτον δὲ σωφροσύνης. *Tria encomia, vnum fortitudinis ſecundum iuſtitiæ, tertium temperantiæ.*

Vt tuo verbo vtar, ἵνα κατὰ σὲ εἴπω.

Vt non ſciam, an quiſquam alius.

Iſocrat. οὕτως ἐνδεὴς ἐγενόμην καὶ τῆς τόλμης, καὶ τῆς φωνῆς ἱκανῆς, ὡς οὐκ οἶδα, εἴ τις ἄλλος τῶν ἡλικιωτῶν. *Adeo & audacia & voce idonea deſtitutus fui, vt non ſciam an quiſquam meorum æqualium.*

ὡς τὰ πολλά
ὡς τὸ πολύ
ὡς ἐπὶ πολύ
ἐπὶ πολλά
} Vt plurimum, plerunque. *Le plus ſouuent, pour la plus part.*

τὸ πλεῖστον μέρος. Magna ex parte (ſubaudiendo vt opinor κτ.) Demoſth.

Demoſth. πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβὰν ἕκαστον τῶν προϋπαρξάντων ὡς τὰ πολλὰ κρίνεται. *Ex vltimo euentu vnumquodque, quæ præceſſerunt, plerunque iudicatur.*

Xenoph. ὡς τὸ πολὺ οἱ ἥλικες ἀλλήλοις σύνεισι. *Aequales plerunque conuerſantur cum æqualibus.*

¶ Vincere, Superare, Subigere.

κρατεῖν.

Vincere (abſolute) *Iſocr.* συμβαίνει κρατεῖν ἐν τοῖς πολέμοις οὐ τοὺς βίᾳ τὰς πόλεις καταστρεφομένους, ἀλλὰ τοὺς ὁσιώτερον καὶ πρᾳότερον τὴν Ἑλλάδα διοικοῦντας. *Contingit, vt in bello vincant, non qui vrbes euertunt, ſed qui ſanctius & clementius Græciam regunt.*

τινός. (cum genit. caſu) Vincere ſeu ſuperare aliquem: vt,

Chryſoſt. Παῦλος ὁ πάντων κρατῶν. *Paulus, qui omnes ſuperat.*

Iſocr. in Hel. οἱ μὲν βάρβαροι πάντων ἡμῶν ἐκράτησαν, *Barbari nos omnes ſuperarunt.*

κρατεῖν,

τῶν ἡδονῶν. Voluptates ſuperare, id eſt, Voluptatibus imperare. Iſocr.

Idem ad Nicocl. τοῦτο βασιλικώτατον ἡγοῦ, ἐὰν κρατῇς τῶν ἐπιθυμιῶν μᾶλλον ἢ τῶν πολιτῶν, *Hoc maxime regium putato, ſi cupiditates tuas potius vincas & coerceas, quam ciues tuos.*

Sic κρατεῖν τῶν ἐπιθυμιῶν. Superare cupiditates, vel Imperare cupiditatibus prauis: Cui opponitur δουλεύειν ταῖς ἡδοναῖς.

Ariſtot. ἀνδρειότερος εἶναί μοι δοκεῖ ὁ τῶν ἐπιθυμιῶν, ἢ ὁ τῶν πολεμίων κρατῶν. *Fortior mihi videtur eſſe is qui cupiditates, quam qui hoſtes vincit.*

τινά. (cum accuſatiuo) Vincere aliquem.

Xenoph. κρατοῦσι τῷ πολέμῳ Περδίκκαν. *Vincunt Perdiccam prælio.*

2. ἐπικρατεῖν.

τινός. Vincere vel ſuperare aliquem: vt,

Iſocr. De pace, ῥᾳδίως τῶν ἐχθρῶν ἐπικρατήσομεν. *Facilè hoſtes ſuperabimus.*

τὰς ἁμαρτίας. Peccata ſuperare, hoc eſt, peccata reprimere Iſocr. ad Demon.

In paſſiuo.

Iſocr. πολλάκις γέγονεν, ὥστε τοὺς τὴν μείζω δύναμιν ἔχοντας ὑπὸ τῶν ἀσθενεστέρων κρατηθῆναι. *Sæpe contigit. vt qui potentiores erant, ab imbecillioribus vincerentur.*

Iſocr. ad Demon. ὑφ᾽ ὧν κρατεῖσθαι τὴν ψυχὴν αἰσχρὸν, τούτων ἐγκράτειαν ἄσκει πάντων. *A quibus animum ſuperare turpe eſt, his imperare diſcas.*

3. περιγίγνεσθαι.

περιγίγνεσθαι

Vincere. Superare (ſine adiectione) vt,

Iſocrates. φαύλους ἡγοῦ, μὴ τοὺς συμφερόντως ἡττωμένους, ἀλλὰ τοὺς μετὰ βλάβης περιγιγνομένους. *Contemnendos eſſe exiſtima, non eos qui vtiliter ſuccumbunt, ſed qui cum damno vincunt.*

τῶν πολεμίων (cum genitiuo) Hoſtes vincere. Dem.

τινὸς τάχει, ἢ λόγοις, (cum genitiuo & datiuo) Vincere aliquem celeritate & verbis. Iſoc.

νίκη. Victoria.

νίκην λαβεῖν παρὰ τῶν πολεμίων. Victoriam reportare ab hoſtibus. Lycurg.

¶ ἧττα. Clades.

ἧττα

τῇ πόλει γίγνεσθαι. Vrbi cladem accidere. Demoſt.

συμβαίνειν. Cladem accidere. Demoſth.

ἑαυτῷ παρασκευάζειν. Sibi ipſi cladem accerſere, Sibi ipſi cauſam cladis eſſe. Demo.

2. νικᾶν.

νικᾶν

τοὺς βαρβάρους. Barbaros vincere. Iſocr.

ἀγῶνας. Certamina vincere. Xenoph.

τινὰ μάχῃ. Pugna vincere aliquem. Plutarch.

In paſſiuo.

νικᾶσθαι

ἡδονῇ. Superari à voluptate, Succumbere voluptate. Alex. Aphrodiſ.

τοῦτο pro κατὰ τοῦτο. In hoc vinci.

3. ἡττᾶσθαι.

ἡττᾶσθαι

συμφερόντως. Vtiliter, ſeu cum ſuo commodo vinci. Iſocr. ad Nicocl.

τῶν συμφορῶν Calamitatibus ſuccumbere. Iſoc. in Panath.

τῷ κάλλει. Pulchritudine vinci. Iſocr. in Helen.

τῷ μεγέθει τῶν πραγμάτων. Magnitudine rerum vinci vel frangi. Plut.

ἔρωτος καὶ ὀργῆς, Non poſſe reſiſtere amori & iracundiæ. Plutarch.
ταῖς εὐεργεσίαις τῶν φίλων. Superari beneficiis ab amicis. Iſocr.
μάχῃ καὶ πολέμῳ. Prælio & bello vinci. Demoſth.
μάχην (cum accuſatiuo) Pugna vinci: vt,

Iſocr. ad Philipp. αὐτοὶ μὲν μάχην ἡττήθησαν ἐν Λεύκτροις. *Illi quidem pugna victi ſunt ad Leuctra.*

Demoſth. νενικήκατε μὲν πολλάκις, ἥττησθε δὲ οὐδὲ ἅπαξ. *Viciſtis quidem ſæpe, victi vero ne quidem ſemel eſtis.*

Iſocrat. ad Philipp. ἡττηθεὶς πολλὰ τῶν ὁμιλούντων ἑταίρων. *In multis rebus victus a familiaribus. Sed in his & ſimilibus accuſatiuis quidem præpoſitionem* κατὰ *ſubaudiri volunt.*

ἥττων cum genitiuo caſu: vt,

ἥττων
οἴνου. Qui vincitur à vino, Qui vino deditus eſt.
τῶν ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν. Qui neſcit libidines refrænare & domitas habere, vt Cicero loquitur.
ἔρωτος, ἢ ὀργῆς. Qui capitur amore, & iræ ſuccumbit, ſeu qui ab ira vincitur. Herodian.
χρημάτων. Pecuniæ ſeruiens, Pecuniæ amore captus. Iſocra.

¶ Voci ἥττων opponitur κρείσσων, vel κρείττων: vt,

κρείττων
γαστρός. Qui ventri imperat & eius illecebras vincit.
τῶν ἡδονῶν Qui voluptates vincit.
θανάτου καὶ διαβόλου. Qui mortem & diabolum vincit. Chryſo.
Sed plura exempla vide in loco antecellere, ſupra.

ἀήττητος
ἀνυπόστατος
ἀνυπέρβλητος
δυσπολέμητος
ἀνάλωτος
δυσμάχητος
Inuictus. Demoſthen. Iſocrat. & alii quidam. *Inuincible.*

ψυχὴν ἀήττητον ἔχειν, Animum inuictum habere.

ADIVNCTA.

¶ *Vincere bello.*

νικᾶν. Diodor.

[illegible] ἐπιφανεῖ τοὺς βαρβάρους νικήσας, illuſtri prælio victoriam de barbaris conſequutus.

κατακράτος νικᾶν. Suid. ὁ δὲ τοῦτον συνάψας πόλεμον, κατακράτος νικᾷ, id eſt ῥᾳδίως. νίκην νικᾶν. Suid.

νικήσας τοὺς Ἀθηναίους τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, Cum in Cheronenſi prælio Athenienſes ſuperaſſet.

καλὰς μάχας νικᾶν, Plat. Leg. 3. egregias victorias adipiſci. Gall. *gaigner de belles batailles.*

μάχας πολλὰς ἐκράτησαν, Demoſt. id eſt, ἐνίκησαν. καλλίστην μάχην νικήσαντες. Iſocr.

νίκην αἱρεῖσθαι, Gemiſt.

καὶ νίκην αἱρεῖται καλλίστην, πλείστους ὀλιγίστοις στρατιώταις νικήσας, pulcherrimam victoriam refert.

τὴν νίκην ἀποφέρεσθαι. victoriam reportare. Diodor.

περιβόητον νίκην ἀπενέγκασθαι, ἀναιρεῖσθαι, Gallice, *remporter vne belle victoire.*

κρατεῖν. κρατήσασα τῶν ἐναντίων τρόπαια ἀνέστησε, Plat. victis hoſtibus trophæum erexit.

τὸ δεξιὸν δ' αὐτῶν ἐκράτει τοῦ ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου εὐωνύμου, Luc. dextrum, eorum cornu ſiniſtrum noſtri exercitus ſuperabat. κρατεῖν cum accuſatiuo, Demoſth.

κρατήσαντες τοῖς ὅπλοις τῶν ἀντιβαίνειν πειρωμένους, id eſt, νικήσαντες. περικρατεῖν τῶν ἐχθρῶν Phil. id eſt κρατεῖν. περιγίνεσθαι. Demoſth.

περιγίνεσθαι τῶν ἐχθρῶν, hoſtes ſuperare. ὀλίγοις στρατιώταις πολλαπλασίας δυνάμεις περιγινόμενοι, Gemiſt. id eſt, κρατοῦντες. περιγίνεσθαι cum datiuo. Diod.

παρετάξατο πρὸς Γλαυκίαν, περιγινόμενος δὲ τῇ μάχῃ, Et abſolutè apud Herodian.

μάχης καρτερᾶς γενομένης πολὺ περιεγένοντο οἱ τοῦ Σεβήρου, acri prælio cōmiſſo, longè ſuperiores extiterunt Seueri milites.

τέλος οἱ Μασσαγέται περιεγένοντο. Herod.

προτερεῖν. Diod.

γενομένης παρατάξεως, ἐπροτέρησαν οἱ Ῥωμαῖοι, id eſt, περιεγένοντο. Et rurſus, γενομένων δὲ πλειόνων συμπλοκῶν καὶ ἀκροβολισμῶν, ὅτε μὲν οἱ Θηβαῖοι ἐπροτέρουν, ὅτε δ' Ἀθηναῖοι τὴν νίκην ἀπεφέροντο. commiſsis pluribus pugnis, ac leuibus certaminibus, nunc Thebani ſuperiores diſcedebant, nunc Athenienſes victoriam referebant.

ἀνελπίστους νίκας περιποιήσασθαι, Diodor. inſperatas victorias adipiſci.

τὸ κράτος ἀναδήσασθαι Grego.

οὐ πρὶν ἀνῆκεν ἢ τελέως τρέψασθαι, καὶ τὸ κράτος καθαρῶς ἀναδήσασθαι, non prius certamine abſtitit, quàm eos in fugam vertiſſet, ac certam victoriam aſſecutus eſſet.

τὰ πρῶτα ἀγχώμαλα, τὸ δ' οὖν τέλος τῆς νίκης καθ' ἡμᾶς ἐγένετο. Lucian. primum quidem dubio certamine dimicatum eſt, tandem tamen à nobis victoria ſtetit.

φέρεσθαι τὰ νικητήρια, Plat. in Phædr. victoriam ferre, τιμᾶν. τὰ νικητήρια, ἔσται παρὰ τῷ Θεῷ, à Deo ſtabit victoria.

τὸ βραβεῖον αἴρεσθαι. Phil.

τὰ κατὰ τῶν ἀντιπάλων αἴρεται βραβεῖα, id eſt, τὰ νικητήρια φέρεται, palmam fert.

κατὰ τούτων ἄρασθαι νίκος, Baſil. id eſt, νίκην αἱρεῖσθαι.

θρίαμβον κατάγειν, Suid. triumphare.

οὕτως ἤγειρε κατὰ τοῦ πονηροῦ νίκος τρόπαια, idem. ſic de ſcelerato homine triumphum egit.

κατὰ Μήδων τρόπαιον ἄρασθαι, Alciph.

ὥσπερ ἐπινίκιόν τινα καθ' ἡμῶν ᾄδων, ὡς ἡττημένων. Grego. quaſi triumphum quendam aduerſus nos canens, velut ſuperatos.

τοὺς ἐναντίους ῥᾷστα καθαιρεῖν, Phil. hoſtes nullo negotio delere.

ταύτην μὲν ὦν ὑπερεβάλοντο οἱ Φοίνικες. Herodot. ἐνίκησαν.

περιφανεστάτη καὶ λαμπροτάτη νίκη, Greg. clariſſima atque illuſtriſſima gloria.

λαμπροὺς στεφάνους ἀναδήσασθαι, Chryſoſt. luculentas coronas reportare.

στέφανον ἀναδήσασθαι κατὰ τῆς ἁμαρτίας, de peccato triumphare.

στεφανοῦν καὶ ἀνακηρύττειν, idem. pronunciare victorem.

διπλοῦν ἑαυτοῖς ὑφαίνειν στέφανον, idem. duplicem ſibiipſis coronam nectere, duplicem victoriam conſequi.

καταγωνίσασθαι. Chryſoſt.

διὰ τοῦ πάθους τὸν θάνατον κατηγωνίσατο, deuicit.

κρείττους τῶν ἐχθρῶν κατέστημεν. Euſeb. ſuperiores extitimus.

μίαν μάχην εὐτυχήσαντες Ariſt. id eſt, νικήσαντες.

¶ *Vincere facilè.*

ἀσυγκρίτῳ ῥώμης ἄρασθαι τὰ πρωτεῖα, Phil. incomparabilis fortitudinis primas ferre.

ἀναιμωτὶ νίκην ἀνελπιστοῦσιν ἤρατο, idem. incruentam victoriam contra ſpem adepti ſunt.

ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος κατακρατεῖν ἀμάχου ῥώμης, idem. inuictas copias perfacilè vincere.

νικᾷ γὰρ τὸ πνεῦμα καὶ πολλῷ τῷ περιόντι, Gregor. vincit enim Spiritus, & quidem abundè. Id quod etiam ἐκ περιουσίας κρατεῖν dicitur: noſtri dicunt, *mener de haute lutte.*

βαβαί, ἐξ ὅσης ἐνίκησε περιουσίας. Chryſoſt. papæ, quàm abundè vicit.

τοσαύτῃ ῥώμης περιουσίᾳ ἐχρήσαντο, Phil. tanta virium exuberantia viſi ſunt.

μόνον ὀφθέντες ἀκονιτὶ περιέσεσθε, idem. vel tantum conſpecti, citra puluerem, vt dici ſolet, hoc eſt, facilè vinceris.

καταστροφὴν εὐπετέα αὐτῆς ἐποιήσαντο, Herodo. id eſt, ῥᾳδίως αὐτὴν κατεστρέψαντο, ὑπεχειρώσαντο.

ἐκ περιόντος νικᾶν, id eſt, ῥᾳδίως, vt ſuprà.

¶ *Vinci.*

ἡττᾶσθαι. τὸ δίκαιον ἡττᾶσθαι τοῦ φθόνου, Demoſt. ius ab inuidia ſuperatur.

ἥττημαι, καὶ τὴν ἧτταν ὁμολογῶ, Gregor. victus ſum, ac victum me eſſe fateor.

ἡττᾶσθαι μάχην, Iſocr. ἐπειδὴ δὲ τὴν μάχην ἡττήθησαν τὴν ἐν Λεύκτροις, poſtquam autem Leuctrenſi prælio ſuperati ſunt. μετὰ τὴν μάχην ἣν Ἀθηναῖοι περὶ Ἄκανθον ἡττήθησαν. Dion.

ἡττᾶσθαι μάχῃ, Diod. περὶ Ὀρχομενὸν ἡττηθεὶς μάχῃ, πολλοὺς τῶν στρατιωτῶν ἀπέβαλεν, ad Orchomenum prælio fuſus, multos milites amiſit.

ἧττα, clades, offenſio bellica.

ἐν οἷς ἥσσους ἦσαν οἱ Ἀθηναῖοι, Thuc. id eſt, ἡττῶντο, inferiores erant.

θράσει τὴν νίκην διαφθείρειν, Greg. temeritate victoriam amittere.

προσπταίσας μάχῃ. id eſt ἡττηθείς, νικηθείς.

τηλικαύτης πληγῆς γεγενημένης, Æſchin. tanta plaga oborta.

κατισχύσθαι ὑπὸ τοῦ πλήθους, Diod. ἡττᾶσθαι.

¶ Triumphare, Triumphum agere.

θριαμβεύειν.

θριαμβεύειν
- Triumphare (abſolutè) Herodian.
- θρίαμβον. Triumphum agere.
  - *Plutarch. in Fabio,* δεύτερον θρίαμβον ἐθριάμβευσε.
- ἀπὸ τῶν πολεμίων. De hoſtibus triumphare. Plutarch.
- βασιλεῖς. (cum accuſat. perſonæ) De regibus triumphare. Plntarch. in Romulo.

Et Paul. Coloſſ. 2. θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ. *Cùm de illis triumphaſſet per eam ſ. crucem.*

In paſſiuo.

ὁ θριαμβευόμενος, *Qui ducitur in triumpho, De quo triumphatur. Plutarch.* ὁ θριαμβευθεὶς ὑπὸ τῶν πολιτῶν.

θρίαμβος, Triumphus. θριαμβευτὴς, Triumphator.

ἀδικεῖν

ιάντα { χρυσοῦν ἀναςῆναι. Auream ſtatuam erigere. Demoſt.
ἱδρῦσαι. Statuam collocare. Plutarch.

ςῆναι τινι χαλκῆν εἰκόνα. Erigere alicui æream ſtatuam. Demoſth.

¶ Τρόπαιον ἱςάναι. Trophæum erigere.

emoſt. πολλὰ δ' οἱ πρόγονοι καὶ καλὰ ἔςησαν τρόπαια. *Multa & præclara ores noſtri erexerunt trophæa.*

dem, τρόπαιον ὑπό τινος ςαθὲν θεωρεῖν. *Trophæum ab aliquo erectum tare.*

¶ Virilem togam ſumere, Ad virilem ætatem peruenire, Virilem ætatem attingere, Excedere ex ephebis.

τελεῖν. Virilem ætatem attingere.
συντελεῖν: vt,
Iſocr. in Panath. ἐπειδὰν εἰς ἄνδρας συντελῶσι. *Poſtquam ex ephebis exceſſerunt.*
δοκιμάζεσθαι: vt,
Iſocr. τοῖς πρεσβυτέροις, καὶ τοῖς εἰς ἄνδρας δεδοκιμασμένοις, οὐκ ἔτι φημὶ τὰς μελέτας ταύτας ἁρμόττειν. *Senioribus, & illis, qui virili toga induti ſunt, dico hæc ſtudia non amplius conuenire.*
ἐγγράφεσθαι. Inter viros numerari. Demoſth.
ταχθῆναι. Idem eſt. Iſocr.
ἐλθεῖν. Idem. } Aphthonius.
ἀφικέσθαι. Idem. } Aphthonius.

ἡβᾶν, Pubeſcere, Adoleſcere.

enoph. ἐπεὶ ἥβησα. *Poſtquam ad pubertatis annos perueni.*

hucyd. ἀπέκτειναν τῶν Μηλίων ὅσους ἡβῶντας ἔλαβον. *Interfecerunt ex liis quotquot pubeſcentes ceperunt.*

ξελθεῖν ἐκ παίδων. Excedere ex pueris. Demoſt,

θὺς ἐκ παίδων ἐξελθών. Statim vt ex pueris exceſſit. ὡς τάχιςα ἐκ ων ἐξεφήβων ἔτυχε. Vt ſtatim exceſſit ex ephebis (vt Bud. inquit) quo Æſchines dicit. ὡς τάχιςα ἐκ παίδων ἀπηλλάγη.

ἀνδρωθῆναι.

riſtot. οἱ ἀνδρωθέντες λόγον ἐκομίζοντο τῆς ἐπιτροπῆς. *In numerum viro- relati repoſcebant rationem adminiſtratæ tutelæ.*

or eſſe videar.

Idem Philipp. 4. ἡμεῖς οὐδαμῶς πώποτε ἀδικεῖν ἐδόξαμεν. *Nos nullo vnquam tempore cuiquam iniuriam feciſſe viſi ſumus.*

Iſocr. περὶ ἑνὸς πράγματος ἔδοξεν εὖ βεβουλεῦσθαι. *De vno negotio viſus eſt rectè conſilium cepiſſe.*

Exempla de δοκέω cum datiuo perſonæ.

Demoſt. ἐγὼ μὲν οὕτωσι περὶ τῆς τύχης ἐξετάζειν ἀξιῶ ὀρθῶς καὶ δικαίως, ὡς ἐμαυτῷ δοκῶ *Vt mihi quidem videor.*

Plato. δοκῶ δέ μοι ἀδύνατος εἶναι. *Videor mihi non poſſe.*

Xenoph. τί σοι δοκεῖ ὁ τοιοῦτος? *Quid tibi videtur de tali homine?*

Iſocr. ἔδοξέ μοι κράτιστον εἶναι σιωπᾶν. *Videtur mihi optimum eſſe, tacere.*

Idem, ἔδοξαν μοὶ λίαν εἶναι καταφανεῖς. *Videntur mihi manifeſta eſſe.*

Lycurg. δοκεῖς μοι εἶναι μιαρός. *Videris mihi eſſe homo impurus.*

Iſocr. δέδοικα μή τισι δόξω περὶ τοῦτο σπουδάζειν. *Vereor ne quibuſdam videar in hoc laborare.*

Idem, ὑμῖν μὲν μηδὲν ἡμῶν δέδοκται φροντίζειν *Vobis viſum vel decretum eſt, nullam noſtri rationem habere.*

Sic & in participiis: vt,

Demoſth. οἱ δοκοῦντες εἶναι ἀγαθοί. *Qui videntur eſſe boni.*

Iſocr. ad Philipp. καὶ δόξας οὔτε βασιλεύειν οὔτε στρατηγεῖν ἄξιος εἶναι. *Nec qui regeret, nec qui exercitui praeſſet, dignus viſus eſt.*

Demoſt. εὐλαβεῖσθαι μὲν δεῖν ποιεῖν πάντα καὶ τὰ δοκοῦντα καὶ τὰ ὄντα αἰσχρά. *Fugienda & cauenda ſunt omnia tam quæ turpia videntur, quam reuera ſunt.*

Ariſtoteles Ethicor. ὀρέγονται οἱ ἄνθρωποι ἢ τοῦ καλοῦ, ἢ τοῦ δοκοῦντος συμφέρειν. *Expetunt homines, vel quod honeſtum eſt, vel quod vtile eſſe videtur.*

Iſocr. εἰ δεδογμένον ὑμῖν ἐστι βοηθεῖν. *Si vobis viſum eſt opem illis ferre.*

Idem, Ἀγησίλαος ὁ δόξας φρονιμώτατος. *Ageſilaus, qui videbatur eſſe ſapientiſsimus.*

Demoſth. τὰ πρότερον δοκοῦντα πιστά, νῦν ἄπιστα γίνεται. *Quæ prius videbantur eſſe firma & certa, nunc fiunt irrita.*

2. ἔοικα.

ἔοικα
Videor (ſimpliciter) vt,
Ariſtoph. δῆλον ὅτι τῶν χρηστῶν τις ὡς ἔοικας, εἶ. *Certum eſt, quod aliquis ex bonis ſis, vt videris.*
τυχεῖν (cum infinitiuo) Videor mihi conſecuturus.

Xenoph. παντάπασιν ἐοίκασιν οἱ θεοὶ πολλὴν τῶν ἀνθρώπων ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι. *Omnino videntur dij magnam rationem hominum habere.*

οἱ δε-

ιωῖ, Si placet, Si ita videtur. *S'il vous ſemble bon, Si vous eſtes*
ſt aduis.
ιταrch. διαλύωμεν εἰ δοκεῖ, τὸ συμπόσιον.

Veniam dare, Ignoſcere, Remittere. Condonare.

γινώσκειν τινί. Ignoſcere alicui:vt,
iſtoph. σύγγνωθί μοι. *Ignoſce mihi.*
ryſoſt. σύγγνωθί μοι. *Ignoſce mihi. Dicunt etiam,* συγγινώσκω σοι
ἁμαρτίαν. Remitto tibi peccatum (cum accuſatiuo) Euripid.

τυγχάνειν. Veniam conſequi:vt,
Iſocr. δεῖ κακῶς διοικήσαντας μηδεμιᾶς συγγνώμης τυγχάνειν. *Decet illos, qui rem male adminiſtrant, nullam veniam conſequi.*

πλείστης τυγχάνειν παρά τινος: vt,
Iſocr. ἐλπίζω, ἢν καταδεέστερον τύχω διαλεχθείς, πολλῆς συγγνώμης παρ' ὑμῶν τεύξεσθαι. *Si non pro dignitate diſſeruero, ſpero me omnino veniam à vobis conſecuturum eſſe.*

τυγχάνειν ὑπὲρ ἀδικημάτων. Veniam delictorum conſequi. Iſoc.

ἔχειν τινί. Veniam dare alicui. Ignoſcere alicui:vt,
Iſocr. ἐδεῖτό δέ μου συγγνώμην ἔχειν αὐτῷ, καὶ συγκρύψαι τὴν συμφοράν. *Orabat me, vt ſibi ignoſcerem, & occultarem calamitatem.*

πολλὴν ἔχειν τινί. Omnino ignoſcere alicui:vt,
Iſocr. in Areopag. οἷς ἄξιόν ἐστι πολλὴν συγγνώμην ἔχειν, εἰ. *Quibus omnino venia danda eſt, ſi &c.*

διδόναι. Veniam dare. Polybius.

αἰτεῖν παρὰ τῶν ἀκροωμένων. Veniam petere ab auditoribus. Plutarch.

αἰτεῖν τῷ γήρᾳ ὑπὲρ τῆς μακρολογίας, καὶ τῆς λήθης. Petere veniam prolixitatis orationis & obliuionis, quæ in ſenectute ineſſe ſolent. Iſocr.

moſth. συγγνώμην τινὰ φέρει ἡ τῆς χρείας ἀνάγκη. *Parit nonnihil ve-*
nopiæ neceſſitas.
γνωστός, Venia dignus, Dignus cui ignoſcatur. Plu-
h.

ADIVNCTA.

¶ *Venia.*

συγγινώσκειν. Gregor. τῇ βραχυλογίᾳ συγγίνωσκε. breuitati litterarum ignoſce.

συγγνώμην, ἐφ' οἷς ἥμαρτον, αἰτεῖσθαι, καὶ παραιτεῖσθαι, Phil. peccatorum veniam petere.

ἄφεσιν αἰτησάμενος ὧν ἐξήμαρτε, idem.

ἀμνηστίαν παλαιῶν ἁμαρτημάτων αἰτεῖσθαι, idem. petere, vt vetera peccata in obliuione iaceant, vel, obliuione conterantur.

συγγνώμην αἰτοῦμαι τῆς ἀπειθείας, Greg. contumaciæ veniam poſco.

μηδεμιᾶς συγγνώμης τυγχάνειν παρ' ὑμῶν, Demoſth. nullam à vobis veniam obtinere.

δῶμεν συγγνώμην ἀλλήλοις, Greg. alii aliis ignoſcamus, τῶν ἡμαρτημένων ἀφεῖναι συγγνώμην αὐτοῖς, Diod. quæ deliquerunt, ipſis condonare.

ἁμαρτημάτων πάντων ἄφεσιν δοῦναι, Herodi. id eſt, συγγνώμην. οὐ δοὺς συγγνώμην δοτέον. συγγνώμην ἀπονέμειν αὐτῷ, veniam ipſi tribuere.

συγγνώμης αὐτῷ μεταδοῦναι, vt ſuprà.

παραιτοῦμαι συγγνώμην ἔχειν μοι τοὺς ἐπιτιμῶντας, Luc. velim mihi ignoſcant.

πρὸς ἱκεσίου φείσασθέ μου, Luci. per ſupplicem Iouem vos oro, atque obteſtor, vt mihi parcatis.

ἐλέῳ τὰ ἀδικήματα αὐτῶν παρελθεῖν, Phil. noxas eorum miſericordia præterire, tranſilire.

παισὶ καὶ παρθένοις συνέγνωσαν, ἀμνηστίαν τῆς ἡλικίας ἐφελκομένης, Philo. pueris ac puellis pepercerunt: ætate nimirum ad clementiam, iniuriarúmque obliuionem eos alliciente.

ἀμνηστίαν ἐνόρκοις ὑπισχνεῖται, Herodia. id eſt, συγγνώμην μεθ' ὅρκων ἐπαγγέλλεται. τῷ φθάσαι τὴν ἁμαρτίαν ὁμολογῆσαι, τὴν κόλασιν ἐξωνήσατο, Syneſ. eo, quòd confiteri peccatum anteuertit, pœnam redemit, vel effugit.

εἰ μετανοήσεις, ἀμνήμονα τῶν παρῳχηκότων ἕξεις τὴν πρόνοιαν. Theoph. ſi reſipueris, præterita omnia obliuioni dabit prouidentia.

συγγνώμην ἔχειν, Plat. in Sophiſt. venia donari. συγγινώσκεσθαι.

¶ *Venia dignus.*

συγγνώμην ἔχειν, cùm de re, non de homine dicitur, veniam mereri ſignificat. Demoſt.

πρᾶγμα πολλὴν συγγνώμην ἔχον διαπεπραγμένος, facinus magna venia dignum edens.

χε γὰρ ἂν τινα συγγνώμην αὐτῷ τὸ πρᾶγμα, εἰ ἀμυνόμενος, &c. non nul-
enim fortaſſe veniam ei attuliſſet hoc facinus, &c. id eſt, ali-
d excuſationis fortaſſe habuiſſet. Et abſolute apud Nazianz.
αῦ τα γὰρ νέον ὄντα ποιεῖν, ἔχει τινὰ συγγνώμην. hæc enim cùm quis iu-
nili adhuc ætate facit, vtcumque ferendum eſt.

ρειν συγγνώμην, idem fere quod ἔχειν. Demoſth.

ῶς μὲν γὰρ φέρει τινὰ συγγνώμην ἀνάγκη, illis enim veniam quan-
n neceſſitas affert, vel conciliat.

οῖς δικάσασι πολλὴν συγγνώμην ὥστε εὑρίσκω. idem. id eſt, τοὺς δικαστὰς
λῆς συγγνώμης ἀξίους ὄντας εὑρίσκω, iudicibus ignoſcendum eſſe re-
rio.

συγγνώμης, ἢ ἐλέου, ἢ φιλανθρωπίας τῷ μιαρῷ μεταδοῦναι οὐδ' ὅσιον, οὐδὲ θέ-
. Dem. veniam vllam aut miſericordiam ſceleſto homini im-
rtire, nec fas nec pium eſt.

τοῖς γὰρ μέτεισι συγγνώμης, idem. his enim venia dari poteſt, vel, hi
enia digni ſunt.

οὐ πάνυ ἴσως ὑπαίτιον, ἀλλὰ συγγνώμη εἴ τις, &c. Luc. non admodum
ortaſſe reprehendendum, ſed ignoſcendum potiùs, ſi quis, &c.

συγγνωστὸν ἂν ἦν σοι πρὸς τούτους καταφεύγοντι τοὺς λογισμούς, Greg. venia
ortaſſe tibi concedi poſſet, ad huiuſmodi rationes confu-
ienti.

συγγνώμης ἂν ἴσως ἄξιος ὢν ἐτύγχανε. συγγνωστέος δ' ἴσως τῆς ἄγαν ἀπαι-
δευσίας, Philo. ignoſci fortaſſe queat huic tam craſſæ inſcitiæ.

2. ἀφιέναι. vel ἀφεῖναι.

ἀφεῖναι

- τινά. Aliquem dimittere (cum accuſatiuo perſonæ) vt,
  Ageſilaus apud Plutarch. Νικίαν εἰ μὲν οὐκ ἀδικεῖ, ἄφες· εἰ δ' ἀδικεῖ, ἐμοὶ ἄφες· πάντως δ' ἄφες. *Niciam, ſi quidem eſt inſons, dimitte: ſin verò ſons, mihi dimitte: omnino autem dimitte.*
- τοῖς πολίταις τὸν ὅρκον. Ciuibus iuſiurandum remittere. Plut.
- τὸ χρέος. Debitum remittere.
- τινὶ τὸ δάνειον. Debitum alicui remittere Matth. cap. 18.
- τινὰ τοῦ ἐγκλήματος, vel τῆς αἰτίας (cum accuſ. perſonæ & genitiuo rei) Abſoluere aliquem crimine, vel, Condonare alicui crimen. Plut.

In paſſiuo.

ὁ ἀφεθεὶς τῶν ἐγκλημάτων. *Cui crimina remiſſa ſunt.*

Nazianzen. ἄφες ὁ ἀφεθείς, ἄλυσον ὁ λελυμένος. *Remitte cui remiſ-*

τὸ πλεῖστον μέρος. Magna ex parte (ſubaudiendo vt opinor κατὰ.) Demoſth.

Demoſth. πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβὰν ἕκαστον τῶν προϋπαρξάντων ὡς τὰ πολλὰ κρίνεται. *Ex vltimo euentu vnumquodque, quæ præceſſerunt, plerunque iudicatur.*

Xenoph. ὡς τὸ πολὺ οἱ ἥλικες ἀλλήλοις σύνεισι. *Aequales plerunque conuerſantur cum æqualibus.*

¶ Vincere, Superare, Subigere.

κρατεῖν.

Vincere (abſolutè) *Iſocr.* συμβαίνει κρατεῖν ἐν τοῖς πολέμοις οὐ τοὺς βίᾳ τὰς πόλεις καταστρεφομένους, ἀλλὰ τοὺς ὁσιώτερον καὶ πρᾳότερον τὴν Ἑλλάδα διοικοῦντας. *Contingit, vt in bello vincant, non qui vrbes euertunt, ſed qui ſanctius & clementius Græciam regunt.*

τινός. (cum genit. caſu) Vincere ſeu ſuperare aliquem: vt,

Chryſoſt. Παῦλος ὁ πάντων κρατῶν. *Paulus, qui omnes ſuperat.*

Iſocr. in Hel. οἱ μὲν βάρβαροι πάντων ἡμῶν ἐκράτησαν, *Barbari nos omnes ſuperarunt.*

τῶν ἡδονῶν. Voluptates ſuperare, id eſt, Voluptatibus imperare. Iſocr.

Idem ad Nicocl. τοῦτο βασιλικώτατον ἡγοῦ, ἐὰν κρατῇς τῶν ἐπιθυμιῶν μᾶλλον ἢ τῶν πολιτῶν, *Hoc maximè regium putato, ſi cupiditates tuas potius vincas & coerceas, quam ciues tuos.*

Sic κρατεῖν τῶν ἐπιθυμιῶν. Superare cupiditates, vel Imperare cupiditatibus prauis: Cui opponitur δουλεύειν ταῖς ἡδοναῖς.

Ariſtot. ἀνδρειότερος εἶναί μοι δοκεῖ ὁ τῶν ἐπιθυμιῶν, ἢ τῶν πολεμίων κρατῶν. *Fortior mihi videtur eſſe is qui cupiditates, quam qui hoſtes vincit.*

τινά. (cum accuſatiuo) Vincere aliquem.

Xenoph. κρατοῦσι τῷ πολέμῳ Περδίκκαν. *Vincunt Perdiccam prælio.*

2. ἐπικρατεῖν.

τινός. Vincere vel ſuperare aliquem: vt,

Iſocr. De pace, ῥᾳδίως τῶν ἐχθρῶν ἐπικρατήσομεν. *Facilè hoſtes ſuperabimus.*

τὰς ἁμαρτίας. Peccata ſuperare, hoc eſt, peccata reprimere Iſocr. ad Demon.

ἔρωτος καὶ ὀργῆς, Non poſſe reſiſtere amori & iracundiæ. Plutarch.

ταῖς εὐεργεσίαις τῶν φίλων. Superari beneficiis ab amicis. Iſocr.

μάχῃ καὶ πολέμῳ. Prælio & bello vinci. Demoſth.

μάχην (cum accuſatiuo) Pugna vinci: vt,

cr. ad Philipp. αὐτοὶ μὲν μάχην ἡττήθησαν ἐν Λεύκτροις. *Illi qui-*
m pugna victi ſunt ad Leuctra.

moſth. νενικήκατε μὲν πολλάκις, ἥττησθε δὲ οὐδὲ ἅπαξ. *Viciſtis qui-*
ſæpe, victi vero ne quidem ſemel eſtis.

crat. ad Philipp. ἡττηθεὶς πολλὰ τῶν ὁμιλούντων ἑταίρων. *In multis*
s victus a familiaribus. Sed in his & ſimilibus accuſatiuis qui-
præpoſitionem κατὰ *ſubaudiri volunt.*

ἥττων cum genitiuo caſu: vt,

οἴνου. Qui vincitur à vino, Qui vino deditus eſt.

τῶν ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν. Qui neſcit libidines refrænare & domitas habere. vt Cicero loquitur.

ἔρωτος, ἢ ὀργῆς. Qui capitur amore, & iræ ſuccumbit, ſeu qui ab ira vincitur. Herodian.

χρημάτων. Pecuniæ ſeruiens, Pecuniæ amore captus. Iſocra.

¶ Voci ἥττων opponitur κρείσσων vel κρείττων: vt,

γαστρός. Qui ventri imperat & eius illecebras vincit.

τῶν ἡδονῶν Qui voluptates vincit.

θανάτου καὶ διαβόλου. Qui mortem & diabolum vincit. Chryſo.

Sed plura exempla vide in loco antecellere, ſupra.

ήττητος
υπόστατος
υπέρβλητος
σπολέμητος
άλωτος
υσμάχητος

Inuictus. Demoſthen. Iſocrat. & alii quidam. *Inuincible.*

υχὴν ἀήττητον ἔχειν, Animum inuictum habere.

ADIVNCTA.

¶ *Vincere bello.*

ιᾶν. Diodor.

ματά ξει ἐπιφανεῖ τοὺς βαρβάρους νικήσας, illuſtri prælio victoriam de
baris conſequutus.

ακράτος νικᾶν. Suid. πρὸς τοῦτον συνάψας πόλεμον, κατακράτος νικᾷ.

ſt ῥᾳδίως νίκην νικᾶν. Suid.

νικήσας τοὺς Ἀθηναίους τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, Cum in Cheronenſi
lio Athenienſes ſuperaſſet.

καλὰς μάχας νικᾶν, Plat. Leg. 3. egregias victorias adipiſci. Gall. *gaigner de belles batailles.*

μάχας πολλὰς ἐκράτησαν, Demoſt. id eſt, ἐνίκησαν. καλλίστην μάχην νικήσαντες. Iſocr.

νίκην αἱρεῖσθαι, Gemiſt.

καὶ νίκην αἱρεῖται καλλίστην, πλείστας ὀλιγίστοις στρατιώταις νικήσας, pulcherrimam victoriam refert.

τὴν νίκην ἀποφέρεσθαι. victoriam reportare. Diodor.

περιβόητον νίκην ἀπενέγκασθαι, ἀναιρεῖσθαι, Gallicè, *remporter vne belle victoire.*

κρατεῖν. κρατήσασα τῶν ἐναντίων τρόπαια ἀνέστησε, Plat. victis hoſtibus trophæum erexit.

τὸ δεξιὸν δ᾽ αὐτῶν ἐκράτει τοῦ ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου εὐωνύμου, Luc. dextrum, eorum cornu ſiniſtrum noſtri exercitus ſuperabat. κρατεῖν cum accuſatiuo. Demoſth.

κρατήσαντες τοῖς ὅπλοις τοὺς ἀποβαίνειν πειρωμένους, id eſt, νικήσαντες. περικρατεῖν τῶν ἐχθρῶν Phil. id eſt κρατεῖν. περιγίνεσθαι. Demoſth.

περιγίνεσθαι τῶν ἐχθρῶν, hoſtes ſuperare. ὀλίγοις στρατιώταις πολλαπλασίας δυνάμεως περιγινόμενοι, Gemiſt. id eſt, κρατήσαντες. περιγίνεσθαι cum datiuo. Diod.

παρετάξατο πρὸς Γλαυκίαν, περιγινόμενος δὲ τῇ μάχῃ, Et abſolutè apud Herodian.

τῆς μάχης καρτερᾶς γινομένης πολὺ περιεγίνοντο οἱ τοῦ Σεβήρου, acri prælio cōmiſſo, longè ſuperiores extiterunt Seueri milites.

τέλος οἱ Μασσαγέται περιεγίνοντο. Herod.

προτερεῖν. Diod.

γινομένης παρατάξεως, ἐπροτέρησαν οἱ Ῥωμαῖοι, id eſt, περιεγένοντο. Et rurſus, γενομένων δὲ πλειόνων συμπλοκῶν καὶ ἀκροβολισμῶν, ὅτε μὲν οἱ Θηβαῖοι ἐπροτέρουν, ὅτε δ᾽ Ἀθηναῖοι τὴν νίκην ἀπεφέροντο. commiſsis pluribus pugnis, ac leuibus certaminibus, nunc Thebani ſuperiores diſcedebant, nunc Athenienſes victoriam referebant.

ἀνελπίστους νίκας περιποιήσασθαι, Diodor. inſperatas victorias adipiſci.

τὸ κράτος ἀναδήσασθαι Grego.

οὐ πρὶν ἀπῆκεν ἢ τελείως τρέψασθαι, καὶ τὸ κράτος καθαρῶς ἀναδήσασθαι, non prius certamine abſtitit, quàm eos in fugam vertiſſet, ac certam victoriam aſſecutus eſſet.

τὰ πρῶτα ἀγχώμαλα τὸ δ᾽ οὖν τέλος τῆς νίκης καθ᾽ ἡμᾶς ἐγένετο. Lucian. primum quidem dubio certamine dimicatum eſt, tandem tamen à nobis victoria ſtetit.

φέρεσθαι τὰ νικητήρια, Plat. in Phædr. victoriam ferre, [illegible] τὰ νικητήρια ἔσται παρὰ τῷ Θεῷ, à Deo ſtabit victoria.

τὸ βραβεῖον αἴρεσθαι. Phil.

τὰ κατὰ τῶν ἀντιπάλων αἴρεται βραβεῖα, id eſt, τὰ νικητήρια φέρεται, palmam fert.

κατὰ τούτων ἄρασθαι νῖκος, Baſil. id eſt, νίκην αἱρεῖσθαι.

θρίαμβον κατάγειν, Suid. triumphare.

οὕτως ἤρατο κατὰ τοῦ πονηροῦ νῖκος τρόπαια, idem. ſic de ſcelerato homine triumphum egit.

κατὰ Μήδων τρόπαιον ἄρασθαι. Alciph.

ὥσπερ ἐπινίκιόν τινα καθ᾽ ἡμῶν ᾄδων, ὡς ἡττημένων. Grego. quaſi triumphum quendam aduerſus nos canens, velut ſuperatos.

τῶν ἐναντίων ῥᾷστα καθαιρεῖν, Phil. hoſtes nullo negotio delere.

ταύτην ἡμέραν ὑπερεβάλοντο οἱ Φοίνικες. Herodot. ἐνίκησαν.

περιφανεστάτη καὶ λαμπροτάτη νίκη, Greg. clariſſima atque illuſtriſſima gloria.

λαμπροὺς στεφάνους ἀναδήσασθαι, Chryſoſt. luculentas coronas reportare.

στέφανον ἀναδήσασθαι κατὰ τῆς ἁμαρτίας, de peccato triumphare.

στεφανοῦν καὶ ἀνακηρύττειν, idem. pronunciare victorem.

διπλοῦν ἑαυτοῖς ὑφαίνειν στέφανον, idem. duplicem ſibiipſis coronam nectere, duplicem victoriam conſequi.

καταγωνίσασθαι. Chryſoſt.

διὰ τοῦ πάθους τὸν θάνατον κατηγωνίσατο, deuicit.

κρείττους τῶν ἐχθρῶν κατέστημεν. Euſeb. ſuperiores extitimus.

μίαν μάχην εὐτυχήσαντες, Ariſt. id eſt, νικήσαντες.

¶ *Vincere facilè.*

ἀσυγκρίτῳ ῥώμῃ ἄρασθαι τὰ πρωτεῖα, Phil. incomparabilis fortitudinis primas ferre.

ἀναιμωτὶ νίκην ἐξ ἀνελπίστου ἤραντο, idem. incruentam victoriam contra ſpem adepti ſunt.

ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος κατακρατεῖν ἀμάχου ῥώμης, idem. inuictas copias perfacilè vincere.

νικᾷ γὰρ τὸ πνεῦμα καὶ πολλῷ τῷ περιόντι, Gregor. vincit enim Spiritus, & quidem abundè. Id quod etiam ἐκ περιουσίας κρατεῖν dicitur: noſtri dicunt, *mener de haute lutte.*

βαβαί, ἐξ ὅσης ἐνίκησε περιουσίας. Chryſoſt. papæ, quàm abundè vicit.

τοσαύτῃ ῥώμης περιουσίᾳ ἐχρήσαντο, Phil. tanta virium exuberantia viſi ſunt.

μόνον ὀφθέντες ἀκονιτὶ περιέσεσθε, idem. vel tantum conſpecti, citra puluerem, vt dici ſolet, hoc eſt, facilè vincetis.

καταστροφὴν εὐπετέως αὐτῶν ἐποιήσαντο, Herodo. id eſt, ῥαδίως αὐτοὺς καταστρέψαντο ἐχειρώσαντο.

εὐπετέστατος νικᾶν, id eſt, ῥαδίως, vt ſuprà.

¶ *Vinci.*

ἡττᾶσθαι. τὸ δίκαιον ἡττᾶσθαι τοῦ φθόνου, Demoſt. ius ab inuidia ſuperatur.

ἥττημαι, καὶ τὴν ἧτταν ὁμολογῶ, Gregor. victus ſum, ac victum me eſſe fateor.

ἡττᾶσθαι μάχην, Iſocr. ἐπειδὴ δὲ τὴν μάχην ἡττήθησαν τὴν ἐν Λεύκτροις, poſtquam autem Leuctrenſi prælio ſuperati ſunt. μετὰ τὴν μάχην ἣν Ἀθηναῖοι περὶ ἄκραν δὴ ἡττήθησαν. Dion.

ἡττᾶσθαι μάχῃ, Diod. περὶ Ὀρχομενὸν ἡττηθεὶς μάχῃ, πολλοὺς τῶν στρατιωτῶν ἀπέβαλε, ad Orchomenum prælio fuſus, multos milites amiſit.

ἧττα, clades, offenſio bellica.

ἐν οἷς ἥττους ἦσαν οἱ Ἀθηναῖοι, Thuc. id eſt, ἡττῶντο, inferiores erant.

θράσει τὴν νίκην διαφθείρειν, Greg. temeritate victoriam amittere.

προσπταίσας μάχῃ, id eſt, ἡττηθεὶς, νικηθείς.

τηλικαύτης πληγῆς γεγενημένης, Æſchin. tanta plaga oborta.

κατισχύεσθαι ὑπὸ τοῦ θηρίου, Diod. ἡττᾶσθαι.

¶ Triumphare, Triumphum agere.

θριαμβεύειν.

θριαμβεύειν
- Triumphare (abſolutè) Herodian.
- θρίαμβον. Triumphum agere.
  Plutarch. in Fabio, δεύτερον θρίαμβον ἐθριάμβευσε.
- ἀπὸ τῶν πολεμίων. De hoſtibus triumphare. Plutarch.
- βασιλεῖς. (cum accuſat. perſonæ) De regibus triumphare. Plntarch. in Romulo.

Et Paul. Coloſſ. 2. θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ. Cùm de illis triumphaſſet per eam ſ. crucem.

In paſſiuo.

ὁ θριαμβευόμενος, *Qui ducitur in triumpho, De quo triumphatur. Plutarch.* τὸ θριαμβευόμενον ὑπὸ τῶν πολιτῶν.

θρίαμβος, Triumphus. θριαμβευτὴς, Triumphator.

ἀνδριάντα { χρυσοῦν ἀναστῆσαι. Auream ſtatuam erigere. Demoſt.

κεῖσθαι. Statuam collocare. Plutarch.

ἱστάναι τινὶ χαλκῆν εἰκόνα. Erigere alicui ęream ſtatuam. Demoſth.

¶ τρόπαιον ἱστάναι. Trophæum erigere.

Demoſt. πολλὰ δὴ οἱ πρόγονοι καὶ καλὰ ἔστησαν τρόπαια. *Multa & præclara maiores noſtri erexerunt trophæa.*

Idem, τρόπαιον ὑπό τινος σταθὲν θεωρεῖν. *Trophæum ab aliquo erectum ſpectare.*

¶ Virilem togam ſumere, Ad virilem ætatem peruenire, Virilem ætatem attingere, Excedere ex ephebis.

εἰς ἄνδρας {

τελεῖν. Virilem ætatem attingere.

συντελεῖν: vt,

Iſocr. in Panath. ἐπειδὰν εἰς ἄνδρας συντελῶσι. *Poſtquam ex ephebis exceſſerunt.*

δοκιμάζεσθαι: vt,

Iſocr. τοῖς πρεσβυτέροις, καὶ τοῖς εἰς ἄνδρας δεδοκιμασμένοις, οὐκ ἔτι φημὶ τὰς μελέτας ταύτας ἁρμόττειν. *Senioribus, & illis, qui Virili toga induti ſunt, dico hæc ſtudia non amplius conuenire.*

ἐγγράφεσθαι. Inter viros numerari. Demoſth.

παχθῆναι. Idem eſt. Iſocr.

ἐλθεῖν. Idem. } Aphthonius.

ἀφικέσθαι. Idem. } Aphthonius.

ἡβᾶν, Pubeſcere, Adoleſcere.

Xenoph. ἐπεὶ ἥβησα. *Poſtquam ad pubertatis annos perueni.*

Thucyd. ἀπέκτειναν τῶν Μηλίων ὅσους ἡβῶντας ἔλαβον. *Interfecerunt ex Meliis quotquot pubeſcentes ceperunt.*

ἐξελθεῖν ἐκ παίδων. Excedere ex pueris. Demoſt,

εὐθὺς ἐκ παίδων ἐξελθών. Statim vt ex pueris exceſſit. ὡς τάχιστα ἐκ παίδων ἐξελθὼν ἔτυχε. Vt ſtatim exceſſit ex ephebis (vt Bud. inquit) Pro quo Æſchines dicit. ὡς τάχιστα ἐκ παίδων ἀπηλλάγη.

ἀνδρωθῆναι.

Ariſtot. οἱ ἀνδρωθέντες λόγον ἐκομίζοντο τῆς ἐπιτροπῆς. *In numerum virorum relati repoſcebant rationem adminiſtratæ tutelæ.*

ἀνὴρ γεγονώς
ἀνὴρ τέλειος γεγενημένος
τέλειος τῶν ἀνδρῶν
ὁ εἰς ἄνδρας δεδοκιμασμένος
ὁ τελειωθείς
ὁ τετελειωμένος
ὁ τετελεσμένος
ὁ ἀνδρωθείς

Qui ad ætatem virilem peruenit. Qui vir factus eſt. Demoſt. Iſocr. Romani dicebant, Togam virilem ſumere. GALLI dicunt, *Homme fait.*

λαβεῖν ἡλικίαν πρὸς τὸ μνηστεύεσθαι. Nubilem ætatem aſſumere: vt,

Iſocr. in Hel. τῆς Ἑλένης πρὸς τὸ μνηστεύεσθαι λαβούσης τὴν ἡλικίαν. *Cum Helena nubilis facta eſſet.*

¶ Vulnerare.

τραυματίζειν
τρῶσαι
τιτρώσκειν

τινά. Vulnerare aliquem: *Bleſſer quelcun: vt,*

Demoſt. ἐνίους δὲ καὶ τετραυματίκασι. *Quoſdam etiam vulnerarunt.*

Plutarch. ἐπ' αὐτὸν ἐξακοντίσας διὰ τοῦ θώρακος ἔτρωσε στῆθος. *In ipſum iaculans, per thoracem vulnerauit pectus.*

Herodian. ἔτρωσέ τε αὐτοῦ τὴν ψυχὴν τὰ λεχθέντα, *Animum eius verba illæ ſauciarunt.*

In paſſiuo.

Iſoc. τετρωμένος καὶ βαδίζειν οὐ δυνάμενος. *Vulneratus & ambulare non valens.*

Herodian. ὑπὸ φήμης τὰς ψυχὰς ἐτρώθησαν. *Animi ipſorum illo rumore ſauciati ſeu exulcerati ſunt.*

Plutarch. ὁ πληγεὶς δὲ τιτρώσκεται. *Verberatus autem vulneratur.*

Herodian. παιόμενοι καὶ κατατιτρωσκόμενοι ἐτρέποντο. *Icti & vulnerati euerſi ſunt.*

τρωθείς, Vulneratus.

τραύμασι περιπεσεῖν. Vulnera accipere: vt,

Lucian. τραύμασι πολλοῖς περιπεσών. *Qui multa vulnera accepit.*

Sic λαβεῖν τραῦμα ἀπό τινος. Vulnus accipere, vel vulnerari ab aliquo. Demoſt.

τραύματα ἐπιδῆσαι. Vulnera obligare. Galen.

λαβεῖν μέγα τραῦμα εἰς τὴν κεφαλήν. Magnum vulnus accipere in caput. Plutarch.

ADIVNCTA.

¶ *Vulnerare.*

Vulnerare, plagas iniicere: πληγὰς ἐντείνειν, Lucian.

σύ μοι πολλάκις πληγὰς ἐνέτεινας οὐδὲν ἀδικοῦντι, ſæpe me plagis immerentem affeciſti.

προστείνειν idem quod ἐντείνειν. Demoſt. ὑπὲρ τῶν πληγῶν ἃς προσενέτεινέ μοι.

πληγὰς ἐντρίβειν, vel, προστρίβειν, inurere, imprimere. Luc. πληγὰς ὐκ ὀλίγας μοι χθὲς ἐνετείνατο. ὀλίγου πληγὰς ἐνέτριψε αὐτῷ, idem. parum abfuit, quin ei plagas incuſſerit.

πληγὴν ἐπιφέρειν καίριον, Philo. mortiferam plagam inferre.

ἐπιφέροντος ἄλλην πληγὴν Ῥωσάκου, Diod. Rhoſace aliam plagam inferente, infligente.

καταφέρειν πληγὴν, plagam demittere. κατήνεγκε τῷ ξίφει κατὰ τῆς κεφαλῆς ἐπικίνδυνον πληγὴν, Diodor. periculoſum vulnus gladio in caput iniecit.

πληγὴν ἐργάζεσθαι, Luc. ἄκρον μὲν ἐπιλίγδην ἅπτεται, βαθεῖαν δὲ οὐκ ἐργάζεται πληγὴν, ſummam cutem ſtrictim attingit, non autem aliam plagam impingit, vel, vulnus haud alte adegit.

πληγὰς ἐμβάλλειν, Diod. plagas iniicere.

παίει εἰς στέρνον, καὶ διήλασε, Luc. pectus ferro traiecit.

τιτρώσκειν. τύπτει αὐτὸν εἰς τὸν ὦμον, καὶ τιτρώσκει, Xenoph. cum in humerum ferit, ac vulnerat.

τιτρώσκεσθαι πολλοῖς τραύμασιν εἰς τὰ φανερὰ τοῦ σώματος, Luc. multis vulneribus in conſpicuis corporis partibus affici, aduerſo corpore multa vulnera excipere.

νοσῶν ἀπὸ τοῦ τραύματος ὃ ἐτέτρωτο κατὰ τὴν ὁδὸν ὑπὸ λῃστῶν, idem. æger ex vulnere quod ei per viam à latronibus impactum fuerat.

ἐτρώθη λόγχῃ διὰ βραχίονος, Diod. τραυματίζειν. & κατατραυματίζειν, vulnus incutere. Diod. οὐκ ὀλίγους κατετραυμάτισε. τραυματίζεσθαι ἰσχυρῶς, Cteſ. graui vulnere affici.

¶ τραυματίας, vulneratus, ſauciatus. τραυματίαν ποιεῖν, idem quod κατατιτρώσκειν.

τὸν δὲ τραυματίαν ἐποίησε. Diod.

τραυματίαι λιμοῦ, per metaphoram apud Gregor. fame ſauciati, atque confecti, ſic τραυματίαι ὀργῆς & κενοδοξίας dici poſſunt, qui his affectibus ſuccumbunt.

τραύματα λαβεῖν, Luc. plagas accipere.

τραῦμα παμμέγεθες ἔχειν ἐν τῇ κεφαλῇ, idem. ingens vulnus in capite habere.

πληγὴν ἔχων παγχάλεπον, καὶ δυσίατον, Phil. graui ac periculoſo vulnere affectus.

Qui vulnus minimè lethale infert, is Xenoph. καιρίας πληγῆς ἁμαρτάνει.

ἐπισκεψόμενος ὅπως ἔχει ἐκ τραύματος, idem. inſpecturus vt ſe ex vulnere habet.

ἐπιδεδεμένος τὸ τραῦμα, idem. vulnus alligatum habens.

τῶν τραυμάτων ἔτι τὰς οὐλὰς ἔχειν, Demoſth. vulnerum adhuc impreſſas cicatrices habere, vulnera minimè adhuc obducta habere.

τῶν ἁμαρτημάτων οὐλὰς ἐξαλείφειν, Greg. ὠτειλὴ, quanquam poetica potius, quàm forenſis eſt dictio, tamen apud Xenophontem quoque reperitur.

τῶν τραυμάτων οὐλὰς φανερὰς εἶχε, perſpicuas vulnerum cicatrices habebat.

τὸ κρανίον διαπτύσσειν. Diod. cranium aperire.

τῆς χρωτὸς βραχέως ἐπιψαῦσαι, idem. cutem leuiter attingere, ἐψαῦσαι.

διὰ τὸ πλῆθος τῶν τραυμάτων γενόμενος ἔξαιμος ἐλιποψύχησεν, idem. ob vulnerum multitudinem exanguis affectus, deliquium animi paſſus eſt.

τραύμασι πολλοῖς περιπεσεῖν, Luc. id eſt, πολλὰ τραύματα λαβεῖν.

αἷμα ἐῤῥύη πολὺ ἀπὸ τῶν ῥινῶν, καὶ τὸ πρόσωπον ὅλον ἐξῴδησεν αὐτοῦ, καὶ πελιδνὸν, idem. multus ſanguis ex ipſius naribus fluxit, ac tota facies intumuit, liuidáque eſt.

¶ *Vulnus lethale.*

ἐκ τῆς πληγῆς τοῦ τραύματος τελευτᾶν, Plat. leg. 8. ex vulnere interire.

καιρίας δὲ τῆς πληγῆς ἐνεχθείσης, Philo, lethali vulnere illato.

μαχόμενος Σελεύκῳ τραύμασι πολλοῖς περιπεσὼν ἐτελεύτησε, Lucian. pugnans cum Seleuco, multis vulneribus affectus occubuit.

καιρίαν πληγὴν δέχεσθαι, Greg. mortiferum vulnus accipere,

πληγεὶς πελέκει μέσην τὴν κεφαλὴν, παραχρῆμα κατέστρεψε τὸν βίον, Diodor. ſecuri in medio capite percuſſus, confeſtim animam efflauit.

ἀπὸ τραυμάτων ἀποθνήσκειν, Herod.

δόρατι πληγεὶς ὑπὸ πλευρὰν, ἀποθνήσκει, Suid.

τραῦμα θανατηφόρον, Herodian. vulnus lethale.

πυρετὸς δὲ ἀπὸ τραύματος, καὶ ἡ τελευτὴ τοῦ βίου συνέβη, idem, febris ex vulnere, ac vitæ finis contigit.

τρίτῃ ὕστερον ἀπὸ τοῦ τραύματος ἡμέρᾳ ἐτελεύτησε, Cteſ.tertio poſt acceptum vulnus die deceſſit.

καιρίαν πληγὴν αὐτοῖς δίδωσι, Chryſoſt.infert.

¶ Variare.

ποικίλλειν
διαποικίλλειν } Variare, Varia pictura diſtinguere.

Iſocr. διαποικῖλαι τὴν ποίησιν πᾶσι τοῖς εἴδεσι. *Variare poeſin figuris omnibus.*

In paſſiuo.

Plato τὰ τῶν ἰατρῶν φάρμακα χρώμασιν ἢ ὀσμαῖς πεποικιλμένα. *Medicorum medicamenta coloribus aut odoribus variata.*

¶ Valedicere iubeo, Renuncio, Valedico.

ἀποτάττεσθαι.

ἀποτάττεσθαι {
τινί. Iubere aliquem valere. Lucæ cap.9.
Baſilius, ἀποταξάμενος τῷ κόσμῳ καὶ ταῖς βιωτικαῖς μερίμναις. *Valedicens vel renuncians mundo & curis huius vitæ.*
τινὶ τῆς φιλίας. [Cum genitiuo & datiuo] Renunciare alicui amicitiam. Aeſopus.

χαίρειν ἐᾶν, Valedicere, Valere iubere.

Plutarch. Alcibiade, τὸν Διομήδη χαίρειν εἴασε, χαλεπῶς φέροντα, *Diomedem valere iuſsit, neglexitq́; indignè ferentem.*

Nazianz. χαίρειν ἐάσας τὰς εἰκόνας. *Valedicere imaginibus.*

Epicur. εἰ δὲ τὸ καλὸν ἡδονὴν μὴ παρασκευάζει χαίρειν ἐατέον. *Si autem honeſtum illud non adfert voluptatem, ei valedicendum eſt.*

ἐρρῶσθαι πολλὰ φράζειν τινί. Longum valere dicere alicui. Demoſthenes.

Plutarchus, μακρὰ χαίρειν φράσας τοῖς ἐν βουλῇ πραττομένοις. *Cùm longum valere dixiſſet illis quæ in Senatu acta erant.*

¶ Vti aliquo familiariter, Verſari cum aliquo, Vti conſuetudine alicuius.

πλησιάζειν
συγγίνεσθαι
προσομιλεῖν
συνεῖναι
συνδιατρίβειν
προσδιατρίβειν

τινί. Verſari cum aliquo, Vti aliquo familiariter. Exempla paſſim in Demoſt. Iſocr. & aliis exſtant. *Auoir accointance auec quelcun, eſtre familier auec lui.*

διατρίβειν
συνδιατρίβειν

μετά τινος. Verſari cum aliquo familiariter: vt,

Iſoc. φίλους κτῶ μεθ' ὧν ἥδιστα συνδιατρίψεις. *Amicos para quibuſcum ſis iucundiſſimè verſaturus. Vacante præpoſitione* σὺν, *cum ſine illa etiam dicatur,* διατρίβειν μετά τινος: vt,

Iſocr βούλομαι τοῖς μετ' ἐμοῦ διατρίψουσιν ὑποδεῖξαι. *Ego illis qui mecum viuunt, demonſtrabo.*

Xenoph. ὡς τὸ πολὺ ἥλικες ἀλλήλοις σύνεισι. *Plerunque æquales cum æqualibus verſantur.*

ὁμιλεῖν.

ὁμιλεῖν

τινί. Conſuetudinem habere cum aliquo: vt,

Iſocr ad Demon. μέλλομεν σοι συμβουλεύειν, ποίοις ἐστὶν ἀνθρώποις ὁμιλεῖν δεῖ. *Volumus tibi conſilium dare, cum quibus hominibus verſari debeas.*

τινὶ πρὸς χάριν καὶ ἡδονήν. Ita cum aliquo viuere, vt gratificari ei ſtudeas, & voluptati eius inſeruias. Iſocr.

πρός τινα: vt,

Iſocr. οὕτως ὁμίλει τῶν πόλεων πρὸς τὰς ἥττους. *Ita verſeris cum inferioribus ciuitatibus, vt, &c.*

συμμίξαι πονηροῖς ἀνθρώποις. Verſari cum malis hominibus. Demoſth.

ὁμιλία
ἔντευξις

Conſuetudo, Familiaritas, Conuerſatio. *Familiarité, Accointance.*

ἡ πρὸς ἀνθρώπους ὁμιλία. Conuerſatio cum hominibus. Demoſthenes.

Familiares congreſſus, αἱ πρὸς ἀλλήλους συνουσίαι.

Iſocr. εὕροι τις ἂν αὐτοὺς ἐν ταῖς πρὸς ἀλλήλους συνουσίαις λοιδοροῦντας, ἢ λοιδορουμένους. *Inueniet aliquis eos in congreſſibus familiaribus conuitia dicere, vel conuitia audire.*

τινί. Vti aliquo familiariter: vt,

Iſocr. ad Demon. μηδένα φίλον ποιοῦ, πρὶν ἂν ἐξετάσῃς, πῶς κέχρηται τοῖς προτέροις φίλοις. *Cum nemine amicitiam ineas antequam exploraueris, quomodo prioribus amicis vſus ſit.*

τινὶ φιλανθρώπως. Humaniſſimè cum aliquo viuere. Demoſth.

Idem,

χρῆσθαι

Idem, τοῖς ἐκ Βυζαντίου πάνυ οἰκείως χρῶμαι. *Byzantiis valde familiariter vtor.*

τινὶ οἰκειότατα Vti aliquo familiariſſimè: vt,

Iſocr. epiſt. 8. εὑρήσετε ἐμὲ τῶν οἰκειότατα κεχρημένον τοῖς μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίοις γεγενημένοις ὑμῖν. *Inuenietis me familiariſſimè vſum eſſe illis qui maximorum bonorum vobis cauſa fuerunt. Vbi nota paſſiuam vocem* κεχρημένον, *actiuè vſurpatam eſſe.*

τινὶ μάλιστα τῶν συμμαθητῶν. Nemine ex condiſcipulis familiarius vti quàm illo. Iſocr. De iugo & alibi.

καταχρῆσθαί τινι. Aliqua re abuti. Pro quo dicitur etiam, κακῶς χρῆσθαί τινι. Dem.

Amicitia erga aliquem ἡ φιλία πρός τινα.

Iſoc. εὑρήσεις ἐν ἑκάστῃ πολλὴν φιλίαν πρὸς ἡμᾶς καὶ μεγάλην εὐεργεσίαν ὑπάρχουσαν. *In qualibet (ciuitate) magnam amicitiam erga nos & magna beneficia exſtare inuenies.*

Plato. παλαιὰ καὶ πατρικὴ φιλία πρὸς ἡμᾶς. *Vetus & paterna amicitia erga nos.*

εἶναί τινι φιλίαν καὶ ξενίαν πρός τινα. Eſſe alicui amicitiam & hoſpitium cum aliquo. Dem. Pro corona.

διαλύεσθαι τὰς φιλίας. Amicitias diſſoluere, præcidere, dirimere, Iſo. & Ariſtot.

¶ Verſari in re aliqua, Occupatum eſſe in aliqua re operam dare rei alicui, Ponere operam in aliqua re.

γίνεσθαι:

γίνεσθαι

περὶ τὸ συμβουλεύειν. In ſuadendo verſari ſeu occupatum eſſe. Iſoc. in Nicol.

Idem in Antid. ἄλλοι περὶ ἐρωτήσεις καὶ τὰς ἀποκρίσεις γεγένασι. *Alij in quæſtionibus & reſponſionibus occupati fuerunt.*

ἐν ποιήσει. In poeſi verſari. Iſocr.

πρὸς τὸ σκοπεῖν. Verſari in conſiderando. Dem.

Plutarch. ὁ Ἀννίβας ἐγίνετο πρὸς τὸ καταστρατηγεῖν τοὺς πολεμίους. *Annibal in hoc occupatus erat, vt hoſtes ſtratagemate ſuperaret.*

ἐπὶ πράγμασι. In negotiis verſari. Demoſth.

2. εἶναι.

ἐν κακοῖς μεγίστοις In ſummis malis verſari. Iſocr.

εἶναι

ἐν πολλῇ πενίᾳ. In magna paupertate verſari.Iſocr.

ἐν τούτοις:vt,

Xenoph. καὶ ὁ Κῦρος ἐν τούτοις ἦν. *Et Cyrus in his rebus occupatus erat.*

περὶ τὴν ποίησιν καὶ λόγους. In poeſeos & eloquentiæ ſtudio verſari.Iſoc.

Idem, οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες.*Philoſophiæ ſtudioſi,vel Philoſophi.*

περὶ πραγματείαν.In negotio verſari.Iſocr.ad Philipp.

ἐπὶ ταῖς πράξεσιν τὰς ἡμέρας καὶ τὰς νύκτας. Noctes & dies in negotio verſari.Iſocr.ad Nicocl.

3. διατρίβειν.

διατρίβειν

ἔν τινι.Verſari in aliqua re:vt,

Iſocr.Areop. οὐκ ἐν τοῖς σκιραφείοις οἱ νεώτεροι διέτριβον, οὐδ᾽ ἐν ταῖς αὐλητρίσιν ἐν οἷς νῦν διημερεύουσι. *Non in tabernis iuniores verſabantur, neque inter tibicines, in quibus nunc totos dies conſumunt.*

Demoſth. ἐν οἷς ἑκάτεροι διατρίβετε καὶ περὶ ἃ σπουδάζετε. *In quibus vterque verſamini,& in quibus operam ponitis.*

Iſocrates in Buſir. τοὺς νεωτέρους ἀμελήσαντας τῶν ἡδονῶν ἐν ἀστρονομίᾳ διατρίβειν ἔπεισε.*Iunioribus perſuaſit,vt omiſſis voluptatibus in aſtronomia ſtudium & operam ponerent.*

ἐπὶ τοῖς ἔργοις.In negotiis verſari.Demoſt

περὶ φιλοσοφίαν.In philoſophia operam ponere,vel in ſtudiis literarum verſari,Plutarch.

Iſocr. οἱ μὲν περὶ κράτιστον τῆς φιλοσοφίας διατρίβοντες. *Qui in optima philoſophiæ parte verſantur,& tempus terunt.*

Occupationibus diſtrahi,διασπᾶσθαι περί τι.Lucian.

¶ Vitam agere, Viuere.

βιοῦν, βιῶναι.

βιοῦν

σωφρόνως καὶ μετρίως. Temperanter & modeſtè viuere. Demoſt.

τοσοῦτον χρόνον,item μέχρι ταυτησὶ τῆς ἡμέρας.Tam diu,in hunc vſque diem viuere. Iſoc.

αἰσχρῶς,παρανόμως βδελυρῶς.Iſocr. & Dem.

His opponuntur κάλλιστα βιοῦν, Vt, οἱ κάλλιστα βεβιωκότες. Integritate vitæ ſpectatiſſimi.Iſoc.

ὑπὲρ ἑκατὸν ἔτη.Vltra annos centum viuere.Luc.

Vſurpatur, & βιῶμαι in actiua ſignificatione: vt,

Iſocr. βιωσόμεθα καὶ σχεδὸν ἅπαντα κακὰ ποιησόμεθα. *Viuemus & ferè omnia mala feremus.*

Plutarch. θηρίων βίον βιωσόμεθα. *Beſtiarum vitam agemus.*

In paſſiua ſignificatione.

Demoſth. βεβιωμένος βίος. *Vita acta. Idem,* ἐξετάσαι παράλληλα τὰ σοὶ καὶ ἐμοὶ βεβιωμένα. *Examines & conferas inter ſe tua & mea vita inſtituta.*

Athen. ἐμοὶ μὲν οὖν χρόνος ἱκανὸς βεβίωται, σὺ δὲ νέος εἶ. *Mihi ſatis diu vita acta eſt, tu vero iuuenis es.*

Demoſth ταῦτά σοι βδελυρῷ βεβίωται. *Hac à te impuro homine in vita perpetrata ſunt.*

βίον.

βιῶναι. Viuere.

Demoſt. βίον ὃν βεβίωκε. *Vitam, quam egit.*

Idem. ὁ βεβιωμένος αὐτῷ βίος. *Vita, quæ ab illo acta eſt.*

διαβιῶναι. Vitam agere.

Iſocr. in Euag. Εὐαγόρας τὸν ἐνθάδε βίον θεοφιλέστερον ἐκείνων διαβεβίωκε. *Euagoras hic vitam magis piam egit quam illi.*

ζῆν. Vitam agere.

Demoſth. λαγῶον βίον ἔζη δεδιὼς καὶ τρέμων. *Leporis vitam egit, metuens & tremens.*

διάγειν. Vitam tranſigere. Iſocr. additur autem hic ſæpè aduerbium aliquod, qualia ſunt, ἀλύπως, εὐσεβῶς, item ἀσελγῶς, πολυτελῶς, aut ſimile, in bonam & malam partem.

Iſocr. dicit, τὸν ἐπίλοιπον χρόνον ἀλύπως διάγειν. *Reliquum tempus ſine dolore tranſigere.*

διάγειν ἐν ἰδιώτου μέρει. Priuatorum hominum more viuere. Iſocr. in Euag.

διάγειν ἐν μεγάλῃ δόξῃ. Cum magna gloria vitam tranſigere. Iſocr.

διατελεῖν. Vitam tranſigere.

Iſocrat. εὐδαιμόνως τὸν βίον διατελοῖμεν. *Vitam feliciter traduceremus.*

οὐδεμίαν ἡμέραν διάγειν ἀδακρυτί. Nullum diem ſine lachrymis tranſigere. Iſoc.

Vita anteacta. βεβιωμένος βίος. Demoſth.

ἀνειμένος βίος. Vita diſſoluta. ἀνειμένως ζῆν. Diſſolutè viuere.

ἀνειμένως πίνειν, ἢ ποιεῖν τι. Effuſe & licenter bibere, aut agere aliquid. Xenoph.

τὸν βίον
διέρχεσθαι
διατρίβειν
διεξάγειν
vitam tranſigere. Plato. *Paſſer ceſte vie.*

τοῦτον τὸν σκοπὸν τοῦ βίου ἐνστήσασθαι, idem. hunc ſibi vitæ ſcopum proponere.

ὀδυνηρᾷ σαρκὶ συνεζεύχθημεν, idem. cum moleſta carne copulati ſumus.

ἡδέως καταβιῶναι τὸν βίον αὐτῶν λυπῶν, Plato in Protag. id eſt διεξάγειν.

μακαρίαν καὶ πανολβίαν ἔζη ζωήν, Suid. beatiſſimam vitam ducebat.

αὐτὸς δ᾽ ἐν ἡσυχίᾳ, καὶ ἀπραγμοσύνῃ τὸ λοιπὸν τοῦ βίου διετέλει, idem. ipſe autem quod reliquum vitæ habuit, inquiete, ac munerum omnium vacatione tranſigebat.

οἱ πέρα τοῦ καλῶς ἔχοντος φιλόζωοι, Lucian. vitæ cupidiores quàm par ſit.

τοῦ ζῆν ἐρᾶν, Lucian.

γλίχεσθαι τοῦ ζῆν, Philo. i. φιλόζωον εἶναι.

ἐκείνοις ἔρως πολὺς ἐνίδρυται τοῦ ζῆν, Phil. illorum animis magnus huius vitæ amor infixus eſt, inſidet.

τοῦ ζῆν οὐδὲ μίαν ποιεῖσθαι φειδώ, Diod. vitæ nullo modo parcere.

ἕνεκα τοῦ φιλοψυχεῖν, Diod. i. τοῦ φιλοζωεῖν. φιλόψυχος, timidus, ignauus, vitæ nimium cupidus.

οἱ τὴν ὑπάρχουσαν πᾶσιν ἔμφυτον τοῦ ζῆν ὑπερεῖδον ἐπιθυμίαν, Demoſt. qui inſitam omnibus viuendi cupiditatem contempſerunt.

ὧν αὐτῶν ζῆν οὐκ ἄξιον. Demoſth. quibus ſublatis, non eſt, cur quiſquam viuere velit.

τὸν ἀπεσκληκότα βίον καὶ τραχὺν, καὶ ἀκριβῆ ὑποδέξασθαι, Chryſ. vitam duram, atque aſperam, & exactam ſuſcipere.

ἐν ἀδείᾳ ζῆν καὶ μετὰ ἀσφαλείας ἁπάσης, Chryſoſt. in omni tranquillitate ac ſecuritate vitam exigere.

βίος κατάπικρος, vita acerba, idem.

¶ *Vita honeſta.*

καθαρῶς καὶ μετρίως τὸν βίον διεξελθεῖν, Plato in Phædon. purè ac moderatè vitam exigere, traducere.

ὁσίως τὸν βίον διελθεῖν, idem in Gorg. piè ac ſanctè viuere.

κοσμίως μεθ᾽ ἡσυχίας, καὶ ἡμερότητος ζῆν, Plato Polit. 6. honeſtè & cum quiete & lenitate animi vitam agere.

ἀναμαρτήτως ζῆν. Iſoc. πειρώμενος ἀναμαρτήτως ζῆν.

ἐντίμως βεβιωκώς, Plat 6. leg. i. ζήσας.

ἀνεγκλήτως μέχρι ταυτησὶ τῆς ἡλικίας βεβιωκώς, Iſocr.

ἀνεπίληπτον βίον καὶ ὅσιον βεβιωκώς, Lucian. i. ἀνέγκλητον, ἀνύποπτον, ἄμεμπτον.

ὀρθῷ καὶ ἀνεπιλήπτῳ βίῳ χρώμενος, idem i. ὀρθῶς καὶ ἀνεπιλήπτως βιοτεύων, rectam, ac reprehenſionis expertem vitam ducens.

iores noſtri ad vltimam vſque ac decrepitam ſenectutem vitam propagantes.

ἐβίω δὲ πολλὰ ἔτη, καὶ ἦν πρεσβύτερος ὅτε ἐτελεύτα.

πλείονα χρόνον ζῆν τοῦ τεταγμένου, Iſocrat. diutius quàm præſcriptum erat, viuere.

ὀλίγον χρόνον ἐπιδημήσας τῷ βίῳ, Lucianus. id eſt, βραχὺν χρόνον βιώσας.

πότε μὲν ηὐξάμην τοῖς θεοῖς ἐπὶ μήκιστον ὑμᾶς βιῶσαι, idem. tum deos precatus ſum, vt quàm diutiſſime viueretis.

αἰῶνα πολὺν τρίβειν ἐν τῇ μετὰ σώματος ζωῇ, Phil. longum in corporea vita æuum terere.

ἐπὶ πλεῖον παραμεῖναι τῇ παρουσίᾳ τῆς σαρκός, Baſ. id eſt, πολὺν χρόνον βιῶναι.

ἐπὶ πολὺ ἐλθὼν τοῦ βίου, Dion. ætate longè prouectus.

¶ Verſibus perſequi aliquid.

ἔπεσι διεξέρχεσθαί τι.

Theodor. Gaza. ἅπερ Ἔννιος ἔπεσι διεξέρχεται φράζων. Quæ Ennius verſibus perſecutus eſt, inquiens.

μετὰ μέτρων καὶ ῥυθμῶν ποιεῖν τι.

Iſocrat. in Euag. οἱ μὲν μετὰ μέτρων καὶ ῥυθμῶν ἅπαντα ποιοῦσι. *Illi verſibus & numeris deuinciunt omnia.*

ἔπος, Verſus. Dicitur, & στίχος Verſus.

Demoſth. ἐπῶν τινῶν Ὁμήρου μεμνῆσθαι. *Verſuum aliquot Homericorum meminiſſe.*

ἡρωικοὶ στίχοι. Heroici verſus.

ἡμίστιχον μέτρον. Hemiſtichium.

λόγος ἔμμετρος. Oratio numeris aſtricta. Demoſth.

ποιήματα
ποιήματα ἔμμετρα } Poemata, Ligata oratio. Demoſthen.
τὰ μετὰ μέτρου ποιήματα } Iſocr.

ποίησις, Poeſis.

Iſocra. διαποικίλαι τὴν ποίησιν πᾶσι τοῖς εἴδεσι. *Variare poeſin figuris omnibus.*

ᾄδειν παιᾶνας. Canere Pæanas. Demoſth.

ᾄδεσθαι
} ὑμέναιον ἐν τοῖς γάμοις. Decantari hymenæum in nuptiis.
ᾀσθῆναι }

Lucian. ὁρᾷς τὸν Σωκράτην ὡς παρὰ πάντων ᾄδεται. *Vides Socratem quomodo ab omnibus celebretur?*

ᾄδειν.

ᾄδειν

Canere.

Lucian. ταῖς μούσαις ᾀδούσαις. *Muſis canentibus.*

ᾄσματα. Canere cantilenas.

Plutarch. πολλοὶ δ' ᾖδον ᾄσματα καὶ σκώμματα.

πρὸς αὐλόν. Ad tibiam canere. Athen. *Sic* ᾄδειν πρὸς λύραν. *Ad lyram canere. Plutarch.*

ἐγκώμιον. Canere carmen de laudibus alicuius. Ariſtophan.

Xenoph. ἐκιθάριζεν ὁ παῖς καὶ ᾖδεν. *Puer citharæ luſit & cecinit.*

¶ αὐλεῖν. Tibia canere αὐλός, Tibia.

ᾆσμα ἐρωτικὸν αὐλεῖσθαι ἢ κιθαρίζεσθαι. Cantionem amatoriam tibia vel cithara ſonari. Ariſtot.

αἰσχρῶν ᾀσμάτων ποιηταί. Turpium cantilenarum auctores. Dem.

μέλος. Carmen.

Ariſt. Politic. 8. κρίνειν ὀρθῶς τὰ χρηστὰ καὶ τὰ μὴ χρηστὰ τῶν μελῶν. *Rectè de bonis & malis carminibus iudicare.*

ἰαμβεῖα, Iambi. ἴαμβοι Idem.

ἰαμβεῖα καλῶς πεποιημένα. Iambi præclarè facti. Demoſt.

ἐλεγεῖα ποιεῖν καὶ λέγειν. Elegiacos verſus facere & recitare. Idem.

φλυαρεῖν
ἀδολεσχεῖν
ληρεῖν
Garrire, Nugari, Demoſt. & Iſoc. *Cauſer, Dire mots pour faire rire.*

λαλιά
ἀδολεσχία
φλυαρία
πολυλογία
μακρολογία
[illegible]πολογία
Garrulitas, Loquacitas. *Babil.*

Non ſolùm, ſed etiam: Non modò, verum etiam.

οὐ
μὴ
μόνον
μὴ ὅτι
οὐχ ὅτι
οὐχ ὅπως
τοὺς ἀσεβεῖς αὐτοὺς
ἀλλὰ καὶ
ἀλλὰ
τοὺς ἐπιγιγνομένους αὐτῶν κολάζει ὁ θεός. Non ſolum impios ipſos, ſed etiam eorum poſteros punit Deus. Demoſthenes, Iſocrates, Plato, &c. *Dieu ne punit pas ſeulement les meſchans, mais encor ceux qui viennent apres eux.*

¶ Significat & μὴ ὅτι, οὐχ ὅπως. Non ſolùm non, & tunc ſequitur in altero membro vt plurimum ἀλλὰ καὶ vel ἀλλ' οὐδέ: vt,

Iſocrat. in Buſir. οὐχ ὅπως τῆς ὑπαρχούσης αὐτὸν διαβολῆς ἀπήλλαξας, ἀλλὰ καὶ τηλικαύτην, *&c. Non ſolùm non eum (Buſiridem) præſenti calumnia liberaſti, ſed etiam tantam &c.*

Ibidem, ἐγὼ μὲν οὖν οὐχ ὅπως τοὺς θεοὺς, ἀλλ' οὐδὲ τοὺς ἐξ ἐκείνων γεγονότας οὐδεμιᾶς ἡγοῦμαι κακίας μετασχεῖν. *Non ſolùm nos Deos ſed nec ipſorum liberos, vllius mali participes eſſe arbitrer.*

Demoſth. contra Cteſiph. μὴ ὅτι πόλις ἀλλ' οὐδ' ἂν ἰδιώτης οὐδ' εἷς οὕτως ἀγεννὴς γένοιτο. *Non ſolum vrbs, ſed nec priuatus quidem homo vllus adeo eſt illiberalis.*

¶ Orationem habere, Verba facere, Diſſerere, Narrare, Commemorare, Dicere, Oratione complecti, Loqui, Colloqui.

ποιεῖσθαι, λόγον, ἢ λόγους.

ποιεῖσθαι λόγον vel λόγους

Orationem habere, Verba facere, Dicere, Iſocr.

περὶ ἀρετῆς ἑκάστης ἡμέρας. De virtute loqui ſingulis diebus. Plato in Apolog.

Iſocrat. in Paneg. ἤδη περὶ τοῦ πράγματος ποιήσομαι τοὺς λόγους. *Nunc de ipſo negocio verba faciam.*

ὑπέρ τινος. De aliqua re, vel potius pro aliqua re loqui: vt,

Iſocrat. in Plat. ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ αὐτονομίας ἐποιοῦντο τοὺς λόγους. *Pro libertate & iuriſdictione loquebantur.*

διὰ βραχέων. Breui oratione vti, Breuiter vel paucis de aliqua re dicere. Iſocrat.

πρός τινα. Ad aliquem verba facere: vt,

Iſocrat. de permut. νῦν δὲ ποιοῦμαι τοὺς λόγους πρὸς ὑμᾶς. *Nunc vero ad vos verba facio.*

ἀνειμένως πρός τινα. Audacter & liberè ad aliquem verba facere, Iſoc. De pace.

μείζους ἢ κατ' ἀξίαν τῶν γεγενημένων. Plura verba facere, quàm pro dignitate rerum geſtarum. Iſocr.

πλείους περί τινος. Pluribus verbis de aliqua re dicere: vt,

Iſocr. διὰ τοῦτο δὲ πλείους ἐποιησάμην τοὺς λόγους καὶ περὶ ἐμαυτοῦ καὶ περὶ ἄλλων τῶν προειρημένων. *Ideo pluribus dixi & de me & de alijs iam dictis.*

Complecti aliquid oratione, περιλαβεῖν τῷ λόγῳ τι: vt.

Iſocr. διὰ ἡλικίαν οὐ δυνάμενος πάντα τῷ λόγῳ περιλαβεῖν. *Propter ætatem non poſſum omnia oratione complecti.*

ἀναμιμνήσκειν ἕκαστα ἐν βραχέσι. Commemorare ſingula paucis. Demoſth.

ἀπομνημονεύειν τινὰ Λυκούργου λόγον. Commemorare ſeu recenſere aliquam Lycurgi orationem. Plutarch.

ἀπομνημονεύειν τι τοῖς αὐτοῖς ῥήμασιν οἷς εἶπέ τις. Commemorare aliquid iiſdem verbis, quibus id dixit aliquis. Demoſt.

2. ἐρεῖν.

ἐρεῖν

περί τινος. De aliqua re dicere: vt,

Iſocr. ad Nicocl. ἄμεινον καὶ περὶ τῶν ἄλλων μερῶν ἐροῦμεν. *Melius etiam de cæteris partibus dicemus.*

λόγους. Dicere, Diſſerere: vt,

Iſocr. καὶ τοὺς λόγους εἴρηκα τούτους. *Et hæc verba feci, Hæc dixi.*

τὰ γεγενημένα πάντα. Dicere, narrare omnia, quæ facta ſunt. Iſocr. in Trapez.

πρός τινα τἀληθῆ μετὰ παρρησίας. Iſocr.

Demoſth. ἐγὼ νὴ τοὺς θεοὺς, μετὰ παρρησίας ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς. *Ego, ita me dij ament, Veritatem liberè dicam vobis.*

In paſſiuo.

Iſocrates in Panegyr. ταῦτα μὲν εἰρήσθω μοι πρὸς τοὺς ἐπὶ τοῖς τοιούτοις φιλοτιμουμένους. *Hæc dicta ſint à me ad illos qui propter hæc certant.*

Idem, τὰ εἰρημένα καὶ τὰ ῥηθήσεσθαι μέλλοντα. *Quæ dicta ſunt, & adhuc dicentur.*

Demoſth. παρ' ἐμοῦ μὲν ἐρρήθη τὰ δίκαια. *A me iuſta & æqua dicta ſunt.*

3. ῥητέον.

Demoſth. μεγάλην μὲν ἴσως ὑπερβολὴν δόξομεν λέγειν, ῥητέον δ' ὅμως. *Etſi immodicè fortaſſis exaggerare rem videmur, dicendum tamen eſt.*

προείρηκα
προεῖπα } Prædixi. τὰ προειρημένα. Quæ antè dicta ſunt.

Demoſth. πάντα γὰρ ἐκβέβηκεν, ἃ προείπατε αὐτοῖς. *Omnia enim euenerunt, quæ prædixiſtis ipſis.*

προεξαγγέλλειν. *Prædicere, Antè nunciare. Lycurg.*

4. φωνὴν ἀφεῖναι.

ἀφεῖναι. Vocem edere.

Demoſth. ἣν γὰρ ὁ κῆρυξ κατὰ τοὺς νόμους φωνὴν ἀφίησι, ταύτην. *Quam vocem enim præco ſecundum leges edit, hanc, &c.*

φωνὴν *Idem*, ταύτην τὴν φωνὴν ἐκεῖνος ἀφεῖκε διὰ ἐμὲ, πολλοὺς καὶ θρασεῖς λόγους. *Hanc vocem ille (Aeſchines) edidit propter me, & multos ſuperbos ſermones.*

ἐπαίρειν, Vocem attollere, acuere. Demoſt.

ἱκανὴν οὐκ ἔχειν. Non habere ſatis magnam vocem. Iſocr.

βοὴ, Clamor. κραυγὴ Vociferatio, Gemitus. Demoſt.

5. εἰπεῖν.

τι. Aliquid dicere, recitare: vt,

Iſocr. in Areopag. νῦν δ' οὐδὲν εἴρηκα τούτων, ἀλλὰ διείλεγμαι περὶ διοικήσεως. *Horum nunc nihil dixi, ſed diſſerui de gubernatione.*

τῷ λόγῳ. Oratione complecti: vt,

Demoſt Philipp. 2. ἐστὶ μείζω τὰ ἔργα, ἢ ὡς τῷ λόγῳ τις ἂν εἴποι *Maiores ſunt res geſtæ, quàm vt quiſquam eas oratione proſequi poſſit.*

λόγον τινά. Orationem aliquam habere. Iſocr.

λόγον ἐσκεμμένον ἐκ παρασκευῆς ἐπί τινος. Orationem præmeditatam cum apparatu coram aliquo habere. Plutarch.

λόγους δύο ἀνεκτῶς περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως. Duas orationes tolerabiliter habere, quæ eiuſdem argumenti ſint. Iſocr.

εἰπεῖν ἀρχαίως περὶ τῶν νεωστὶ γεγενημένων. Veteri more de rebus, quæ recens contigerunt, dicere. Iſoc.

πρός τινα ἀληθῆ. Dicere alicui vera: vt,

Demoſt. ἐπεύχομαι πᾶσι τούτοις, εἰ μὲν ἀληθῆ πρὸς ὑμᾶς εἴποιμι, εὐτυχίαν μοι δοῦναι, *Precor omnes hos (deos & deas) vt ſi vera dixero, mihi felicitatem tribuant.*

Idem dicit, βούλομαι γὰρ ἔτι βραχέα πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν. *Volo adhuc pauca quædam vobis indicare.*

Dicere (ſine adiectione) vt,

Plato. ἴσως δ' ἂν εἴποι τις ἄν, *&c. Sed dixerit fortaſſe quiſpiam.*

Iſocr. ἴσως οὖν εἴποι τις ἄν, *&c. Pro quibus Plutarchus dicit*, φαίη τις ἄν.

ἐπιχαρίτως καὶ μουσικῶς περί τινος. Suauiter & concinnè de aliqua re dicere. Iſocr

2. λαλεῖν.

τινί. Colloqui cum aliquo (cum datiuo perſonæ) vt, λαλεῖν

Demoſth. ἀπεπήδησεν εὐθέως, μή τις αὐτὸν ἴδῃ λαλοῦντα ἐμοί. *Reſilijt ſtatim, ne quis ipſum videret loquentem mecum.*

ὀλίγα.

Demoſt. ὀλίγα μὲν λαλῶν, πολλὰ δὲ ἀκούων. *Pauca loquens, multa verò audiens. Luc. Et de Pythagoricis,* πέντε ὅλων ἐτῶν λαλῶν μηδέν.

πρός τινα. Ad aliquem loqui, vel Cum aliquo loqui. Plutarc.

Temerè & inconſideratè verba fundere, Garrire: vt,

Qui cùm loqui non poſſet, tacere non poterat, οὐ λέγειν δυνατός, ἀλλὰ σιγᾶν ἀδύνατος. GALL. *Qui ne ſe peut taire, & ne ſcait ce qu'il veut dire.*

Eupolis apud Plutarch. de Alcibiade: λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος δὲ λέγειν. *Ad garriendum idoneus, ad dicendum verò minimè accommodatus. Hic aliud eſt* λαλεῖν, *&* *aliud* λέγειν.

λέγειν.

ταῦτα. Hoc dico. Hoc commemoro: vt,

Aeſchin. λέξω, ἃ τούτῳ πέπρακται. *Dicam quæ ab hoc facta ſint.*

Plutarch. ἄλλα μὲν ἔλεγεν, ἄλλα δὲ ἔπραττε. *Alia dixit, & alia fecit.*

εἰκῇ καὶ φορτικῶς καὶ χύδην, ὅ,τι ἂν ἐπέλθῃ (cum aduerbiis) Temerè, importunè, & citra delectum effundo, ſiue effutio, quicquid in buccam venerit. Iſocr.

τοῦτο περὶ σοῦ. Hoc de te dico. Xenoph.

Demoſthh. περὶ τούτων πολλὰ λέγειν ἔχω ἔτι δίκαια. *De his multa adhuc honeſta habeo quæ dicam.*

σοι τοῦτο. Hoc tibi dico, commemoro, narro. Xenoph.

τοῦτο πρός σε Hoc tibi vel ad te, dico: vt,

Xenoph. ταῦτα ἔξεστί μοι λέγειν περὶ σοῦ πρὸς οὓς βούλει φίλους ποιήσασθαι. *Hæc licet mihi dicere de te ad illos, quos tibi vis facere amicos.*

Iſocr. ἐν τοσούτοις δὲ κακοῖς λέγω πρὸς Πασίωνα τὰς ἐμαυτοῦ συμφοράς. *Cùm in tantis malis verſarer, Paſioni expono meas miſerias.*

Demoſth. ὡς ἔχω περὶ τούτων, λέξω πρὸς ὑμᾶς. *Quid ego de his ſentiam exponam vobis.*

3. διελθεῖν.

διελθεῖν,

τι Aliquid recenſere: vt,

Iſocr. ταῦτα πειράσομαι διελθεῖν. *Hæc conabor recenſere.*

περί τινος: vt,

Iſocr. in Hel. βούλομαι καὶ περὶ τῶν ἐχομένων διελθεῖν. *Volo & illa quæ reſtant, commemorare.*

περί τινος ἀκριβῶς. Accuratè de aliquo narrare aliquid. Iſocr. ad Philipp.

ἐφεξῆς τὰς πράξεις τῆς πόλεως. Ordine ciuitatis negotia commemorare. Demoſt.

πλεῖστα περί τινος. Plurima de aliquo narrare:vt,

Iſocr. περὶ μὲν οὖν τότε καθεστώτων τὰ μὲν πλεῖστα διεληλύθαμεν. *De illis, quæ tunc temporis conſtituta ſunt, ſatis ſuperque diſſeruimus.*

Idem, ταῦτα διῆλθον δυοῖν ἕνεκεν, πρῶτον μὲν ἐμαυτὸν ἀποδεῖξαι βουλόμενος. *Hæc duabus de cauſis recenſui: primum, vt oſtenderem, &c.*

4. διεξελθεῖν.

διεξελθεῖν

τι. Oratione aliquid proſequi, Cõmemorare aliquid. Iſocr.

τὰ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς διὰ πάντων ἄχρι τῆς τελευτῆς. Ab initio vſque ad finem omnia narrare. Demoſth.

τῷ λόγῳ. Oratione proſequi. Xenoph.

περί τινος. Aliquid commemorare:vt,

Philo de mundo, διεξελθόντες περὶ τῶν ὁλοσχερεστέρων ἐν κόσμῳ φυτῶν. *Diſſerentes de integerrimis plantis in mundo.*

ἐφεξῆς διελθεῖν τὰς πράξεις τινός. Ordine acta alicuius perſequi vel recenſere. Demoſth.

ἐφεξῆς ἀπὸ ἀρχῆς διέρχεσθαί τι. Ordine ab initio commemorare aliquid. Idem.

5. διεξιέναι.

διεξιέναι

τι. Aliquid commemorare:vt,

Aeſchines, τὰ ἐναντία τούτων τί δεῖ διεξιέναι; *Quorſum attinet is contraria narrare?*

πάνθ' ὅσα πώποτ' ἔπραξε. Omnia narrare, quæ vnquam fecit ſeu penetrauit. Demoſt.

καθ' ἕκαστον περὶ τῶν τοιούτων καὶ τοσούτων τὸ πλῆθος ἀνόητον ἐστί. Singulatim tot & tantas res recenſere, dementiæ fuerit. Iſocr.

πρὸς ἄλλους. Apud alios commemorare. Iſocrates ad Philipp

πάσας τὰς πράξεις καὶ κινδύνους τινός. Omnia fact pericula alicuius recenſere:vt,

Iſocr. ad Philipp. εἰ πάσας τὰς πράξεις σου διεξιοίμην, ἀκαίρως ἂν ἀνόητος καὶ περίεργος ἂν δόξαιμι.

τινὶ περί τινος:vt,

Iſocr. περὶ μὲν τούτων οὕτως ἔδοξεν διεξιέναι τοῖς ἀκούουσιν. *De his verò idem ſic placuit auditoribus diſſerere.*

6. Φράζειν.

Φράζειν

τινὶ ταῦτα. Dicere hæc alicui: vt,

Plutarch. ταῦτα μηδενὶ φράσῃς, ἀλλὰ σιώπα. *Hæc nemini dicas, ſed tace.*

Demoſt. φρασάτω τίς ἐμοί, τί τὸ κωλῦον ἔτ' αὐτὸν ἔσται. *Dicat aliquis mihi, quid eum amplius impediturum ſit.*

πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν περὶ πάντων τῶν ἀδικημάτων. Omnem veritatem de ſceleribus commiſſis dicere. Lycurg.

ὅτι ἔνδον εἴη. Dicere quod quis domi ſit. Lyſias.

7. Φθέγγεσθαι.

Φθέγγεσθαι

Loqui, Vocem edere (abſolutè) Lucian.

διὰ ῥινῶν, Per nares loqui vel vocem edere. Ariſtot.

οὐδὲν πρός τινα.

Plato, περὶ ἐμοῦ δὲ οὐδὲν ὅλως ἐφθέγξατο πρὸς αὐτούς.

ὄνομα. Nomen edere.

Plato, αὐτό ἐστιν ὄνομα, ὃ νῦν ἐφθέγμεθα.

αἰσχρὰ ἐναντίον παιδὸς κόρης, Obſcæna loqui coram puella virguncula. Demoſt.

Vocem, vel ſonum edere (de brutis, vtpote de equis, coruis, &c. item vt lyra & cithara) Plato, Ariſtot. Plutarch.

Huc pertinet phraſis, λόγος ἔσται περί, &c. vt.

Iſocr. in Euag. περὶ μὲν οὖν Κόνωνος ἄλλος ἡμῖν ἔσται λόγος. *De Conone alibi à nobis dicetur, Vel, De Conone alius erit nobis dicendi locus.*

εἰς τοιούτους λόγους ἐμπίπτειν. In hunc ſermonem incidere ſeu delabi. Demoſth.

ἀφίκετο εἰς τόνδε τὸν λόγον. Deuenit in hunc ſermonem. Xenoph.

μεταφράζειν. In aliam linguam ſeu orationem transferre, vertere in alium ſermonem, vel in aliud genus ſermonis mutare.

μετάφρασις. Verſio in aliud genus orationis vel linguæ.

¶ ἑρμηνεύειν. Interpretari, Explicare.

ἑρμηνευτής, Interpres. μεθερμηνεύειν, Interpretari, transferre.
Plutarch. μεθερμηνεύεσθαι κατὰ λέξιν. Ad verbum transferri.

μεταχαράσσειν ἐπιστολὴν ἐκ τῶν Ἀσσυρίων γραμμάτων. In aliam linguam transferre epiſtolam ex litteris Aſſyriorum. Thucyd.

2. ὑπομιμνήσκειν, Commemorare.

Demoſth. τὸ τὰς εὐεργεσίας ὑπομιμνήσκειν, μικροῦ δεῖν ὅμοιόν ἐστι τῷ ὀνειδίζειν. *Commemorare quæ ipſe beneféceris, parum abeſt ab exprobrando.*

3. ἐπεξιέναι.

Iſocr. in Areop. ἤδη τινὸς ἀκούσαντός μου ταῦτα ἐπεξιόντος, ἐπῄνεσαί με εἰς τὰ μάλιστα. *Quidam cum me hæc commemorare audiuiſſent, quam maxime me laudarunt.*

4. διηγεῖσθαι.

διηγεῖσθαι
- τινί τι Commemorare alicui aliquid: vt,
  - *Iſocr.* ταῦτα δ' ὀλίγῳ πρότερον ὑμῖν διηγησάμην. *Hæc vobis paulo antè recenſui & explicaui.*
- τινὶ ἐξ ἀρχῆς τὰ πεπραγμένα. Ab initio alicui recenſere illa quæ facta ſunt. Iſocr.
- τὰ δυστυχῶς γεγενημένα, ὡς ἐπράχθη. [ſine datiuo perſonæ] Narrare infelicia facta, vt geſta ſunt. Iſoc.
- περί τινος: vt,

Iſocr. in Ægin. περὶ ὧν ἀμφισβητοῦμεν, ἐντεῦθεν ἄρξομαι διηγεῖσθαι. *De illis narrare incipiam, de quibus contendimus.*

5. ἐξηγεῖσθαι.

ἐξηγεῖσθαι
- πάντα, καὶ οὐδὲν παραλείπειν. Omnia exponere, & nihil omittere. Cebes Theb.
  - *Demoſth.* τὰ νόμιμά σοι ἐξηγησόμεθα. *Iura tibi interpretabimur.*
- περὶ τῶν αὐτῶν πολλαχῶς. Variis modis de iiſdem rebus diſſerere. Æſchines.

ADIVNCTA.

¶ *Narrare.*

ἐγὼ ὑμῖν φράσω τὸ πᾶν, ὡς ἐγένετο, Lucia. rem omnem, vt geſta eſt, vobis narrabo.

διηγεῖσθαι. Greg.

ὃ δ' ἐν νεωστὶ συνέβη, τοῦτό σοι διηγήσομαι, quod autem nuper accidit, hoc tibi exponam.

τίς ἐξαρκέσει χρόνος πάντα διηγήσασθαι, Baſil. ecquod tempus omnibus narrandis ſuffecerit.

διαβεβοημένα ἀποδιηγούμενος, nota & peruulgata narrans.

εἶναι

ἐν πολλῇ πενίᾳ. In magna paupertate verſari. Iſocr.

ἐν τούτοις: vt,

Xenoph. καὶ ὁ Κῦρος ἐν τούτοις ἦν. *Et Cyrus in his rebus occupatus erat.*

περὶ τὴν ποίησιν καὶ λόγους. In poeſeos & eloquentiæ ſtudio verſari. Iſoc.

Idem, οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες. *Philoſophiæ ſtudioſi, vel Philoſophi.*

περὶ πραγματείαν. In negotio verſari. Iſocr. ad Philipp.

ἐπὶ ταῖς πράξεσιν τὰς ἡμέρας καὶ τὰς νύκτας. Noctes & dies in negotio verſari. Iſocr. ad Nicocl.

3. διατρίβειν.

διατρίβειν

ἔν τινι. Verſari in aliqua re: vt,

Iſocr. Areop. οὐκ ἐν τοῖς σκιραφείοις οἱ νεώτεροι διέτριβον, οὐδ᾽ ἐν ταῖς αὐλητρίσιν, ἐν οἷς νῦν διημερεύουσι. *Non in tabernis iuniores verſabantur, neque inter tibicines, in quibus nunc totos dies conſumunt.*

Demoſth. ἐν οἷς ἑκάτεροι διατρίβετε καὶ περὶ ἃ σπουδάζετε. *In quibus vterque verſamini, & in quibus operam ponitis.*

Iſocrates in Buſir. τοὺς νεωτέρους ἀμελήσαντας τῶν ἡδονῶν ἐν ἀστρονομίᾳ διατρίβειν ἔπεισε. *Iunioribus perſuaſit, vt omiſſis voluptatibus in aſtronomia ſtudium & operam ponerent.*

ἐπὶ τοῖς ἔργοις. In negotiis verſari. Demoſt.

περὶ φιλοσοφίαν. In philoſophia operam ponere, vel in ſtudiis literarum verſari. Plutarch.

Iſocr. οἱ μὲν περὶ κράτιστον τῆς φιλοσοφίας διατρίβοντες. *Qui in optima philoſophiæ parte verſantur, & tempus terunt.*

Occupationibus diſtrahi, διασπᾶσθαι πρός τι. Lucian.

¶ Vitam agere, Viuere.

βιοῦν, βιῶναι.

βιοῦν

σωφρόνως καὶ μετρίως. Temperanter & modeſtè viuere. Demoſt.

τοσοῦτον χρόνον, item μέχρι ταυτησὶ τῆς ἡμέρας. Tam diu, in hunc vſque diem viuere. Iſoc.

αἰσχρῶς, παρανόμως, βδελυρῶς. Iſocr. & Dem.

His opponuntur κάλλιστα βιοῦν, Vt, οἱ κάλλιστα βεβιωκότες. Integritate vitæ ſpectatiſſimi. Iſoc.

ὑπὲρ ἑκατὸν ἔτη. Vltra annos centum viuere. Luc.

Vſurpatur, & βιῶμαι in actiua ſignificatione: vt,

Iſocr. βιωσόμεθα καὶ σχεδὸν ἅπαντα κακὰ πεισόμεθα. *Viuemus & ferè omnia mala feremus.*

Plutarch. θηρίων βίον βιωσόμεθα. *Beſtiarum vitam agemus.*

In paſſiua ſignificatione.

Demoſth. βεβιωμένος βίος. *Vita acta. Idem,* ἐξέτασον παράλληλα τὰ σοὶ καὶ ἐμοὶ βεβιωμένα. *Examines & conferas inter ſe tua & mea vita inſtituta.*

Athen. ἐμοὶ μὲν οὖν χρόνος ἱκανὸς βεβίωται, σὺ δὲ νέος εἶ. *Mihi ſatis diu vita acta eſt, tu vero iuuenis es.*

Demoſth ταῦτά σοι βδελυρῷ βεβίωται. *Hæc à te impuro homine in vita perpetrata ſunt.*

βίον.

βιῶναι. Viuere.

Demoſt. βίον ὃν βεβίωκε. *Vitam, quam egit.*

Idem. ὁ βεβιωμένος αὐτῷ βίος. *Vita, quæ ab illo acta eſt.*

διαβιῶναι. Vitam agere.

Iſocr. in Euag. Εὐαγόρας δ' ἐνθάδε βίον θεοφιλέστερον ἐκείνων διαβεβίωκε. *Euagoras hic vitam magis piam egit quam illi.*

ζῆν. Vitam agere.

Demoſth. λαγῶον βίον ἔζη δεδιὼς καὶ τρέμων. *Leporis vitam egit, metuens & tremens.*

διάγειν. Vitam tranſigere. Iſocr. additur autem hic ſæpè aduerbium aliquod, qualia ſunt, ἀλύπως, εὐσεβῶς, item ἀσελγῶς, πολυτελῶς, aut ſimile, in bonam & malam partem.

Iſocr. dicit, τὸν ἐπίλοιπον χρόνον ἀλύπως διάγειν. *Reliquum tempus ſine dolore tranſigere.*

διάγειν ἐν ἰδιώτου μέρει. Priuatorum hominum more viuere. Iſocr. in Euag.

διάγειν ἐν μεγάλῃ δόξῃ. Cum magna gloria vitam tranſigere. Iſocr.

διατελεῖν. Vitam tranſigere.

Iſocrat. εὐδαιμόνως τὸν βίον διατελοῖμεν. *Vitam feliciter traduceremus.*

οὐδεμίαν ἡμέραν διάγειν ἀδακρυτί. Nullum diem ſine lachrymis tranſigere. Iſoc.

Vita anteacta βεβιωμένος βίος. Demoſth.

ἀνειμένος βίος. Vita diſſoluta. ἀνειμένως ζῆν. Diſſolutè viuere.

ἀνειμένως πίνειν, ἢ ποιεῖν τι. Effuſe & licenter bibere, aut agere aliquid. Xenoph.

τὸν βίον

διέρχεσθαι
διατρίβειν
διεξάγειν

vitam tranſigere. Plato. *Paſſer ceſte vie.*

τοῦτον τὸν σκοπὸν τοῦ βίου ἐνστήσασθαι, idem. hunc ſibi vitæ ſcopum proponere.

ὀδυνηρᾷ σαρκὶ συνεζεύχθημεν, idem. cum moleſta carne copulati ſumus.

ἀδεῶς καταβιῶναι τὸν βίον αὐτὸν λυπῶν, Plato in Protag. id eſt. διεξάγειν.

μακαριωτάτην ϗ πανολβίαν ἔζη ζωήν, Suid. beatiſſimam vitam ducebat.

αὐτὸς δ᾽ ἐν ἡσυχίᾳ, ϗ ἀπραγμοσύνῃ τὸ λοιπὸν τοῦ βίου διετέλει, idem. ipſe autem quod reliquum vitæ habuit, inquiete, ac munerum omnium vacatione tranſigebat.

οἱ πέρα τοῦ καθήκοντος φιλόζωοι, Lucian. vitæ cupidiores quàm par ſit.

τῆς ζωῆς ἐρᾶν, Lucian.

γλίχεσθαι τοῦ ζῆν, Philo. i. φιλόζωον εἶναι.

ἐκείνοις ἔρως πολὺς ἐνίδρυται τοῦ ζῆν, Phil. illorum animis magnus huius vitæ amor infixus eſt, inſidet.

τοῦ ζῆν οὐδὲ μίαν ποιεῖσθαι φειδώ, Diod. vitæ nullo modo parcere.

ἕνεκα τοῦ φιλοψυχεῖν, Diod. i. τοῦ φιλοζωεῖν. φιλόψυχος, timidus, ignauus, vitæ nimium cupidus.

οἱ τὴν ὑπάρχουσαν πᾶσιν ἔμφυτον τοῦ ζῆν ὑπερεῖδον ἐπιθυμίαν, Demoſt. qui inſitam omnibus viuendi cupiditatem contempſerunt.

ὧν ἄνευ ζῆν οὐκ ἄξιον. Demoſth. quibus ſublatis, non eſt, cur quiſquam viuere velit.

τὸν ἀπεσκληκότα βίον ϗ τραχὺν, ϗ ἀκριβῆ ἀναδέξασθαι, Chryſ. vitam duram, atque aſperam, & exactam ſuſcipere.

ἐν ἀδείᾳ ζῆν ϗ μετὰ ἀσφαλείας ἁπάσης, Chryſoſt. in omni tranquillitate ac ſecuritate vitam exigere.

βίος κατάπικρος, vita acerba, idem.

¶ *Vita honeſta.*

καθαρῶς ϗ μετρίως τὸν βίον διεξελθεῖν, Plato in Phædon. purè ac moderatè vitam exigere, traducere.

ὁσίως τὸν βίον διελθεῖν, idem in Gorg. piè ac ſanctè viuere.

κοσμίως μεθ᾽ ἡσυχίας, ϗ ἡμερότητος ζῆν, Plato Polit. 6. honeſtè & cum quiete & lenitate animi vitam agere.

ἀδιαμαρτήτως ζῆν. Iſoc. πειρώμενος ἀδιαμαρτήτως ζῆν.

ἐντίμως βεβιωκώς, Plat 6. leg. i. ζήσας.

ἀνεγκλήτως μέχρι ταυτησὶ τῆς ἡλικίας βεβιωκώς. Iſocr.

ἀνεπίληπτον βίον ϗ ὅσιον βεβιωκώς, Lucian. i. ἀνέγκλητον, ἀνυπαίτιον, ἄμεμπτον.

ὀρθῷ ϗ ἀνεπιλήπτῳ βίῳ χρώμενος, idem i. ὀρθῶς ϗ ἀνεπιλήπτως βιοτεύων, rectam, ac reprehenſionis expertem vitam ducens.

βίον ἄπταιστον δραμεῖν, i. ἀναμάρτητον, vitæ curſum ab omni offenſione liberum conficere.

βίος μηδὲν ἐπιφερόμενος τῶν εἰς κατηγορίαν, idem. vita nihil ſecum ferens, quod reprehendi poſſit. id eſt, βίος ἀνεγκλήτως ἔχων, καὶ πάσης κατηγορίας ἀπηλλαγμένος, πάσης μέμψεως ἐκτὸς ὤν.

ἁγνὸν ἑαυτὸν ἀπὸ πάσης τῆς ἁμαρτίας τηρεῖν, Gregor. purum ſe ab omni peccati labe præſtare, conſeruare.

κατὰ τὸν τῆς εὐσεβείας σκοπὸν τὸν βίον αὐτοῦ διεξάγειν, Baſil. ad pietatis ſcopum vitam dirigere, ad pietatis normam exigere.

βίος ἀπηκριβωμένος, Chryſoſt. vita accurata, atque ad virtutis elegantiam expolita.

ὡς ἄγγελοι μετὰ τῶν ἀνθρώπων περιπολεῖν, idem. angelorum ritu inter homines verſari.

¶ *Vita lauta, vel tenuis.*

πολυτελῶς ζῆν, Demoſt. magnificè ac profuſè viuere.

ἀπόνως, καὶ ἀταλαιπώρως ἐν ἀφθονωτάτῃ διαίτῃ, καὶ εὐπορίᾳ τῶν ἀναγκαίων διάγειν, Phil. ſine vllo labore atque ærumna in ampliſſimo apparatu, atque omni rerum neceſſariarum abundantia vitam degere.

βίος ἁβροδίαιτος, vita mollis ac luxu diffluens. vita delicata. βίος ἁβρός, Phil. πρὸς περιττὴν ἀπόλαυσιν ἁβροδιαίτου βίου, ad ſuperuacaneum vſum vitæ mollis ac delicatæ.

σιτίοις πολυτελέσι, καὶ πότοις, καὶ ὄψων περιέργοις παραρτύσεσι χαίρειν, idem. exquiſitis cibis & potionibus, ac ſuperfluis obſoniorum condimentis delectari.

μὴ κακῶς ἔχειν τὰ ἐπιτήδεια, Demoſth. haud tenuiter ac ſordidè viuere.

μαγείρων μαγγανεύματα, Gregorius vocat ſuperflua condimenta, quibus diuitum appetitus irritari ſolet.

τρυφᾶν, τρυφερῶς ζῆν, ἐν τρυφῇ διάγειν, luxu diffluere, in luxu ac deliciis viuere.

τὸ σῶμα τῇ τρυφῇ παραδοῦναι, Gregor. corpus voluptatibus ac deliciis tradere.

πρὸς τὸν ἁβροδίαιτον ἀποκλίνειν βίον, Philo. in luxuriam propendere.

εἰς σκληραγωγίαν ἑαυτὸν ἐμβαλεῖν, Chryſoſt. ad duram & aſperam vitam ſe conferre.

¶ *Vita longa.*

χρόνον ζῶσι πολὺ πλείω τῶν ἐνθάδε. Plat. in Phædon. longè diutius viuunt, quam homines huius regionis.

πρόγονοι γηραιοὶ ζῶντες μέχρι τῆς ἐσχάτου τοῦ βίου, idem Leg. 10. maiores

maiores

iores noſtri ad vltimam vſque ac decrepitam ſenectutem vitam propagantes.

ἐβίω δὲ πολλὰ ἔτη, καὶ ἦν πρεσβύτερος ὅτε ἐτελεύτα.

πλείονα χρόνον ζῆν τοῦ τεταγμένου, Iſocrat. diutius quàm præſcriptum erat, viuere.

ὀλίγον χρόνον ἐπιδημήσας τῷ βίῳ, Lucianus. id eſt, βραχὺν χρόνον βιώσας.

τότε μὲν ηὐξάμην τοῖς θεοῖς ἐπὶ μήκιστον ὑμᾶς βιῶσαι, idem. tum deos precatus ſum, vt quàm diutiſſimè viueretis.

αἰῶνα πολὺν τρίβειν ἐν τῇ μετὰ σώματος ζωῇ, Phil. longum in corporea vita æuum terere.

ἐπὶ πλεῖον ἐνδημοῦνται τῇ παρουσίᾳ τῆς σαρκός, Baſ. id eſt, πολὺν χρόνον βιῶναι.

ἐπὶ πολὺ ἐλθὼν τοῦ βίου, Dion. ætate longè prouectus.

¶ Verſibus perſequi aliquid.

ἔπεσι διεξέρχεσθαί τι.

Theodor. Gaza. ἅπερ Ἔννιος ἔπεσι διεξέρχεται φράζων. Quæ Ennius verſibus perſecutus eſt, inquiens.

μετὰ μέτρων καὶ ῥυθμῶν ποιεῖν τι.

Iſocrat. in Euag. οἱ μὲν μετὰ μέτρων καὶ ῥυθμῶν ἅπαντα ποιοῦσι. *Illi verſibus & numeris deuinciunt omnia.*

ἔπος, Verſus. Dicitur, & στίχος Verſus.

Demoſth. ἐπῶν τινῶν Ὁμήρου μεμνῆσθαι. *Verſuum aliquot Homericorum meminiſſe.*

ἡρωικοὶ στίχοι. Heroici verſus.

ἡμίστιχον μέτρον. Hemiſtichium.

λόγος ἔμμετρος. Oratio numeris aſtricta. Demoſth.

ποιήματα
ποιήματα ἔμμετρα
τὰ μετὰ μέτρου ποιήματα
} Poemata, Ligata oratio. Demoſthen. Iſocr.

ποίησις, Poeſis.

Iſocra. διαποικίλαι τὴν ποίησιν πᾶσι τοῖς εἴδεσι. *Variare poeſin figuris omnibus.*

ᾄδειν παιᾶνας. Canere Pæanas. Demoſth.

ᾄδεσθαι
ᾀσθῆναι
} ὑμέναιον ἐν τοῖς γάμοις. Decantari hymenæum in nuptiis.

Lucian. ὁρᾷς τὸν Σωκράτην ὡς παρὰ πάντων ᾄδεται. *Vides Socratem quomodo ab omnibus celebretur?*

¶ Significat & μὴ ὅτι, ὐχ ὅπως. Non ſolùm non, & tunc ſequitur in altero membro vt plurimum ἀλλὰ καὶ vel ἀλλ' ὐδέ: vt,

Iſocrat. in Buſir. ὐχ ὅπως τῆς ὑπαρχούσης αὐτὸν διαβολῆς ἀπήλλαξας, ἀλλὰ καὶ τηλικαύτην, *&c. Non ſolùm non eum (Buſiridem) præſenti calumnia liberaſti, ſed etiam tantam &c.*

Ibidem, ἐγὼ μὲν νῦν ὐχ ὅπως τοὺς θεοὺς, ἀλλ' ὐδὲ τοὺς ἐξ ἐκείνων γεγονότας ὐδεμιᾶς ἡγῦμαι κακίας μετασχεῖν. *Non ſolùm nos Deos ſed nec ipſorum liberos, vllius mali participes eſſe arbitrer.*

Demoſth. contra Cteſiph. μὴ ὅτι πόλις ἀλλ' ὐδ' ἂν ἰδιώτης ὐδ' εἷς ὕτως ἀγεννὴς γένοιτο. *Non ſolum vrbs, ſed nec priuatus quidem homo vllus adeo eſt illiberalis.*

¶ Orationem habere, Verba facere, Diſſerere, Narrare, Commemorare, Dicere, Oratione complecti, Loqui, Colloqui.

ποιεῖσθαι λόγον, ἢ λόγους.

ποιεῖσθαι λόγον vel λέγειν

Orationem habere, Verba facere, Dicere, Iſocr.

περὶ ἀρετῆς ἑκάστης ἡμέρας De virtute loqui ſingulis diebus. Plato in Apolog.

Iſocrat. in Paneg. ἤδη περὶ τοῦ πράγματος ποιήσομαι τοὺς λόγους. *Nunc de ipſo negocio verba faciam.*

ὑπέρ τινος. De aliqua re, vel potius pro aliqua re loqui: vt,

Iſocrat. in Plat. ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ αὐτονομίας ἐποιοῦντο τοὺς λόγους. *Pro libertate & iuriſdictione loquebantur.*

διὰ βραχέων. Breui oratione vti, Breuiter vel paucis de aliqua re dicere. Iſocrat.

πρός τινα. Ad aliquem verba facere: vt.

Iſocrat. de permut. νῦν δὲ ποιοῦμαι τοὺς λόγους πρὸς ὑμᾶς. *Nunc vero ad vos verba facio.*

ἀνειμένως πρός τινα. Audacter & liberè ad aliquem verba facere, Iſoc. De pace.

μείζους ἢ κατ' ἀξίαν τῶν γεγενημένων. Plura verba facere, quàm pro dignitate rerum geſtarum. Iſocr.

πλείους περί τινος. Plutibus verbis de aliqua re dicere: vt,

Iſocr. διὰ τοῦτο δὲ πλείους ἐποιησάμην τοὺς λόγους καὶ περὶ ἐμαυτοῦ καὶ περὶ ἄλλων τῶν προειρημένων. *Ideo pluribus dixi & de me & de alijs ſuprà dictis.*

Complecti aliquid oratione, περιλαβεῖν τῷ λόγῳ τι: ut,

Isocr. διὰ ἡλικίαν οὐ δύναμαι πάντα τῷ λόγῳ περιλαβεῖν. *Propter ætatem non possum omnia oratione complecti.*

ἀναμιμνήσκειν ἕκαστα ἐν βραχέσι. Commemorare singula paucis. Demosth.

ἀπομνημονεύειν τινὰ Λυκούργου λόγον. Commemorare seu recensere aliquam Lycurgi orationem. Plutarch.

ἀπομνημονεύειν τι τοῖς αὐτοῖς ῥήμασιν οἷς εἶπέ τις. Commemorare aliquid iisdem verbis, quibus id dixit aliquis. Demost.

2. ἐρεῖν.

ἐρεῖν

περί τινος. De aliqua re dicere: ut,

Isocr. ad Nicocl. ἄμεινον καὶ περὶ τῶν ἄλλων μερῶν ἐροῦμεν. *Melius etiam de cæteris partibus dicemus.*

λόγους. Dicere, Disserere: ut,

Isocr. καὶ τοὺς λόγους εἴρηκα τούτους. *Et hæc verba feci, Hæc dixi.*

τὰ γεγενημένα πάντα. Dicere, narrare omnia, quæ facta sunt. Isocr. in Trapez.

πρός τινα τἀληθῆ μετὰ παρρησίας. Isocr.

Demosth. ἐγὼ, νὴ τοὺς θεοὺς, μετὰ παρρησίας ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς. *Ego, ita me dij ament, veritatem liberè dicam vobis.*

In passiuo.

Isocrates in Panegyr. ταῦτα μὲν εἰρήσθω μοι πρὸς τοὺς ἐπὶ τοῖς τοιούτοις φιλοτιμουμένους. *Hæc dicta sint a me ad illos qui propter hæc certant.*

Idem, τὰ εἰρημένα καὶ τὰ ῥηθήσεσθαι μέλλοντα. *Quæ dicta sunt, & adhuc dicentur.*

Demosth. παρ' ἐμοῦ μὲν ἐρρήθη τὰ δίκαια. *A me iusta & æqua dicta sunt.*

3. ῥητέον.

Demosth. μεγάλην μὲν ἴσως ὑπερβολὴν δόξομεν λέγειν, ῥητέον δ' ὅμως. *Etsi immodicè fortassis exaggerare rem videmur, dicendum tamen est.*

προείρηκα
προεῖπα
Prædixi. τὰ προειρημένα. Quæ antè dicta sunt.

Demosth. πάντα γὰρ ἐκβέβηκεν, ἃ προείπατε αὐτοῖς. *Omnia enim euenerunt, quæ prædixistis ipsis.*

προεξαγγέλλειν. *Prædicere, Antè nunciare. Lycurg.*

4. φωνὴν ἀφεῖναι.

ἀφεῖναι. Vocem edere.

φωνὴν

Demoſth. ἣν γὰρ ὁ κήρυξ κατὰ τοὺς νόμους φωνὴν ἀφίησι, ταύτην. *Quam vocem enim præco ſecundum leges edit, hanc, &c.*

Idem, ταύτην τὴν φωνὴν ἐκεῖνος ἀφεῖκε διʼ ἐμὲ, πολλοὺς καὶ θρασεῖς λόγους. *Hanc vocem ille (Aeſchines) edidit propter me, & multos ſuperbos ſermones.*

ἐπαίρειν, Vocem attollere, acuere. Demoſt.

ἱκανὴν οὐκ ἔχειν. Non habere ſatis magnam vocem. Iſocr.

βοὴ Clamor. κραυγὴ Vociferatio, Gemitus. Demoſt.

5. εἰπεῖν.

εἰπεῖν

τι. Aliquid dicere, recitare: vt,

Iſocr. in Areopag. νῦν δʼ οὐδὲν εἴρηκα τούτων, ἀλλὰ διείλεγμαι περὶ διοικήσεως. *Horum nunc nihil dixi, ſed diſſerui de gubernatione.*

τῷ λόγῳ. Oratione complecti: vt,

Demoſt Philipp. 2. ἔστι μείζω τὰ ἔργα, ἢ ὡς τῷ λόγῳ τις ἂν εἴποι *Maiores ſunt res geſtæ, quàm vt quiſquam eas oratione proſequi poſſit.*

λόγον τινά. Orationem aliquam habere. Iſocr.

λόγον ἐσκεμμένον ἐκ παρασκευῆς ἐπί τινος. Orationem præmeditatam cum apparatu coram aliquo habere. Plutarch.

λόγους δύο ἀνεκτῶς περὶ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν. Duas orationes tolerabiliter habere, quæ eiuſdem argumenti ſint. Iſocr.

ἀρχαίως περὶ τῶν νεωστὶ γεγενημένων. Veteri more de rebus, quæ recens contigerunt, dicere. Iſoc.

πρός τινα ἀληθῆ. Dicere alicui vera: vt,

Demoſt. ἐπεύχομαι πᾶσι τούτοις, εἰ μὲν ἀληθῆ πρὸς ὑμᾶς εἴποιμι, εὐτυχίαν μοι δοῦναι, *Precor omnes hos (deos & deas) vt ſi vera dixero, mihi felicitatem tribuant.*

Idem dicit, βούλομαι γὰρ ἔτι βραχέα πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν. *Volo adhuc pauca quædam vobis indicare.*

Dicere (ſine adiectione) vt,

Plato. ἴσως δʼ ἂν εἴποι τις ἄν, *&c. Sed dixerit fortaſſe quiſpiam.*

Iſocr. ἴσως οὖν εἴποι τις ἄν, *&c. Pro quibus Plutarchus dicit,* φαίη τις ἄν.

ἐπιχαρίτως καὶ μουσικῶς περί τινος. Suauiter & concinnè de aliqua rē dicere. Iſocr

2. λαλεῖν.

τινί. Colloqui cum aliquo (cum datiuo perſonæ) vt, λαλεῖν

Demoſth. ἀπεπήδησεν εὐθέως, μή τις αὐτὸν ἴδῃ λαλοῦντα ἐμοί. *Reſiliјt ſtatim, ne quis ipſum videret loquentem mecum.*

ὀλίγα.

Demoſt. ὀλίγα μὲν λαλῶν, πολλὰ δὲ ἀκούων. *Pauca loquens, multa verò audiens. Luc. Et de Pythagoricis*, πέντε ὅλων ἐτῶν λαλῶν μηδέν.

πρός τινα. Ad aliquem loqui, vel Cum aliquo loqui. Plutarc.

Temerè & inconſideratè verba fundere, Garrire: vt,

Qui cùm loqui non poſſet, tacere non poterat, οὐ λέγειν δυνατός, ἀλλὰ σιγᾶν ἀδύνατος. GALL. *Qui ne ſe peut taire, & ne ſcait ce qu'il veut dire.*

Eupolis apud Plutarch. de Alcibiade: λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος δὲ λέγειν. *Ad garriendum idoneus, ad dicendum vero minime accommodatus. Hic aliud eſt* λαλεῖν, *& aliud* λέγειν.

λέγειν.

λέγω

τοῦτο. Hoc dico. Hoc commemoro: vt,

Aeſchin. λέξω, ἃ τούτῳ πέπρακται. *Dicam quæ ab hoc facta ſint.*

Plutarch. ἄλλα μὲν ἔλεγεν, ἄλλα δ᾽ ἔπραξεν. *Alia dixit, & alia fecit.*

εἰκῆ καὶ φορτικῶς καὶ χύδην, ὅ,τι ἂν ἐπέλθῃ (cum aduerbiis) Temerè importunè, & citra delectum effundo, ſiue effutio, quicquid in buccam venerit. Iſocr.

τοῦτο περὶ σοῦ. Hoc de te dico. Xenoph.

Demoſthh. περὶ τούτων πολλὰ λέγειν ἔχω ἔτι δίκαια. *De his multa adhuc honeſta habeo quæ dicam.*

σοι τοῦτο. Hoc tibi dico, commemoro, narro. Xenoph.

τοῦτο πρός σε Hoc tibi vel ad te, dico: vt,

Xenoph. ταῦτα ἔξεστί μοι λέγειν περὶ σοῦ πρὸς οὓς βούλῃ φίλους ποιήσασθαι. *Hæc licet mihi dicere de te ad illos, quos tibi vis facere amicos.*

Iſocr. ἐν τοσούτοις δὲ κακοῖς λέγω πρὸς Πασίωνα τὰς ἐμαυτοῦ συμφοράς. *Cùm in tantis malis verſarer, Paſioni expono meas miſerias.*

Demoſth. ἃς ἔχω περὶ τούτων, λέξω πρὸς ὑμᾶς. *Quid ego de his ſentiam exponam vobis.*

3. διελθεῖν.

διελθεῖν

τι Aliquid recenſere: vt,

Iſocr. ταῦτα πειράσομαι διελθεῖν. *Hæc conabor recenſere.*

περί τινος: vt,

Iſocr. in Hel. βούλομαι καὶ περὶ τῶν ἐχομένων διελθεῖν. *Volo & illa quæ reſtant, commemorare.*

περί τινος ἀκριβῶς. Accuratè de aliquo narrare aliquid. Iſocr. ad Philipp.

ἐφεξῆς τὰς πράξεις τῆς πόλεως. Ordine ciuitatis negotia commemorare. Demoſt.

πλεῖστα περί τινος. Plurima de aliquo narrare:vt,

Iſocr. περὶ μὲν οὖν τῶν τότε καθεστώτων τὰ μὲν πλεῖστα διεληλύθαμεν. *De illis, quæ tunc temporis conſtituta ſunt, ſatis ſuperque diſſeruimus.*

Idem, ταῦτα διῆλθον δυοῖν ἕνεκεν, πρῶτον μὲν ἐμαυτὸν ἐπιδεῖξαι βουλόμενος. *Hæc duabus de cauſis recenſui: primum, vt oſtenderem, &c.*

4. διεξελθεῖν.

διεξελθεῖν

τι. Oratione aliquid proſequi, Cõmemorare aliquid. Iſocr.

τὰ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς διὰ πάντων ἄχρι τῆς τελευτῆς. Ab initio vſque ad finem omnia narrare. Demoſth.

τῷ λόγῳ. Oratione proſequi. Xenoph.

περί τινος. Aliquid commemorare:vt,

Philo de mundo, διεξελθόντες περὶ τῶν ὁλοσχερεστέρων ἐν κόσμῳ φυτῶν. *Differentes de integerrimis plantis in mundo.*

ἐφεξῆς διελθεῖν τὰς πράξεις τινός. Ordine acta alicuius perſequi vel recenſere. Demoſth.

ἐφεξῆς ἀπὸ ἀρχῆς διέρχεσθαί τι. Ordine ab initio commemorare aliquid. Idem.

5. διεξιέναι.

διεξιέναι

τι. Aliquid commemorare:vt,

Aeſchines, τὰ ἐναντία τούτων τί δεῖ διεξιέναι; *Quorſum attinet is contraria narrare?*

πάνθ' ὅσα πώποτ' ἔπραξε. Omnia narrare, quæ vnquam fecit ſeu penetrauit. Demoſt.

καθ' ἕκαστον περὶ τῶν τοιούτων καὶ τοσούτων τὸ πλῆθος ἀνοίας ἐστί. Singulatim tot & tantas res recenſere, dementiæ fuerit. Iſocr.

πρὸς ἄλλους. Apud alios commemorare. Iſocrates ad Philipp

πάσας τὰς πράξεις καὶ κινδύνους τινός. Omnia fact pericula alicuius recenſere:vt,

Iſocr. ad Philipp. εἰ πάσας τὰς πράξεις σοι διεξιοίμην, δικαίως ἂν ἀνόητος καὶ περίεργος δόξαιμι εἶναι.

τινὶ περί τινος:vt,

Iſocr. περὶ μὲν τούτων οὕτως ἔδοξεν διεξιέναι τοῖς ἀκούουσι. *De his verò idem ſic placuit auditoribus differere.*

6. φράζειν.

φράζειν

τινὶ ταῦτα. Dicere hæc alicui: vt,

Plutarch. ταῦτα μηδενὶ φράσῃς, ἀλλὰ σιώπα. *Hæc nemini dicas, ſed tace.*

Demoſt. φρασάτω τίς ἐμοὶ, τί τὸ κωλῦον ἔτ' αὐτὸν ἔσται. *Dicat aliquis mihi, quid eum amplius impediturum ſit.*

πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν περὶ τούτων τῶν ἀδικημάτων. Omnem veritatem de ſceleribus commiſſis dicere. Lycurg.

ὅτι ἔνδον ἐστί. Dicere quod quis domi ſit. Lyſias.

7. φθέγγεσθαι.

φθέγγεσθαι

Loqui, Vocem edere (abſolutè) Lucian.

διὰ ῥινῶν, Per nares loqui vel vocem edere. Ariſtot.

οὐδὲν πρός τινα.

Plato, πρὸς ἐμὲ δὲ οὐδὲν ὅλως ἐφθέγγετο πρὸς αὐτούς.

ὄνομα. Nomen edere.

Plato, αὐτό ἐστιν ὄνομα, ὃ νῦν ἐφθεγγόμεθα.

αἰσχρὰ ἐναντίον παιδὸς κόρης, Obſcæna loqui coram puella virguncula. Demoſt.

Vocem, vel ſonum edere (de brutis, vtpote de equis, coruis, &c. item vt lyra & cithara) Plato, Ariſtot. Plutarch.

Huc pertinet phraſis, λόγος ἐστὶ περὶ, &c. vt.

Iſocr. in Euag. περὶ μὲν οὖν Κόνωνος ἄλλος ὑμῖν ἔσται λόγος. *De Conone alibi à nobis dicetur, Vel, De Conone alius erit nobis dicendi locus.*

εἰς τοιούτους λόγους ἐμπίπτειν. In hunc ſermonem incidere ſeu delabi. Demoſth.

ἀφίκετο εἰς τόνδε τὸν λόγον. Deuenit in hunc ſermonem. Xenoph.

μεταφράζειν. In aliam linguam ſeu orationem transferre, vertere in alium ſermonem, vel in aliud genus ſermonis mutare.

μετάφρασις. Verſio in aliud genus orationis vel linguæ.

¶ ἑρμηνεύειν. Interpretari, Explicare.

ἑρμηνευτής, Interpres. μεθερμηνεύειν, Interpretari, transferre.
Plutarch. μεθερμηνεύεσθαι κατὰ λέξιν. Ad verbum transferri.

μετα

μεταγράφειν ἐπιστολὴν ἐκ τῶν Ἀσσυρίων γραμμάτων. In aliam linguam transferre epiſtolam ex litteris Aſſyriorum. Thucyd.

2. ὑπομιμνήσκειν. Commemorare.

Demoſth. τὸ τὰς εὐεργεσίας ὑπομιμνήσκειν, μικροῦ δεῖν ὅμοιόν ἐστι τῷ ὀνειδίζειν. *Commemorare quæ ipſe benefeceris, parum abeſt ab exprobrando.*

3. ἐπεξιέναι.

Iſocr. in Areop. ἤδη τινὲς ἀκούσαντές μου ταῦτα ἐπεξιόντος, ἐπῄνεσάν με ὡς οἷόν τε μάλιστα. *Quidam cum me hæc commemorare audiuiſſent, quam maxime me laudarunt.*

4. διηγεῖσθαι.

διηγεῖσθαι

- τινί τι Commemorare alicui aliquid: vt,
  - *Iſocr.* ταῦτα δὲ ὀλίγῳ πρότερον ὑμῖν διηγησάμην. *Hæc vobis paulo antè recenſui & explicaui.*
- τινὶ ἐξ ἀρχῆς τὰ πεπραγμένα. Ab initio alicui recenſere illa quæ facta ſunt. Iſocr.
- τὰ δυστυχῶς γεγενημένα, ὡς ἐπράχθη. [ſine datiuo perſonæ] Narrare infelicia facta, vt geſta ſunt. Iſoc.
- περί τινος: vt,

Iſocr. in Ægin. περὶ ὧν ἀμφισβητοῦμεν, ἐντεῦθεν ἄρξομαι διηγεῖσθαι. *De illis narrare incipiam, de quibus contendimus.*

5. ἐξηγεῖσθαι.

ἐξηγεῖσθαι

- πάντα, καὶ μηδὲν παραλείπειν. Omnia exponere, & nihil omittere. Cebes Theb.
  - *Demoſth.* τὰ νόμιμά σοι ἐξηγησόμεθα. *Iura tibi interpretabimur.*
- περὶ τῶν αὐτῶν πολλαχῶς. Variis modis de iiſdem rebus diſſerere. Æſchines.

ADIVNCTA.

¶ *Narrare.*

ἐγὼ ὑμῖν φράσω τὸ πᾶν, ὡς ἐγένετο, Lucia. rem omnem, vt geſta eſt, vobis narrabo.

διηγεῖσθαι. Greg.

ὃ δ᾽ ἐν νεωστὶ συνέβη, τοῦτό σοι διηγήσομαι, quod autem nuper accidit, hoc tibi exponam.

τίς ἐξαρκέσει χρόνος πάντα διηγήσασθαι, Baſil. ecquod tempus omnibus narrandis ſuffecerit.

διαβεβοημένα ἐπιδιηγούμενος, nota & peruulgata narrans.

διελθεῖν, Plat. in Tim.

δεόμενος τῶν ἱερέων πάντα δι᾽ ἀκριβείας οἱ τὰ περὶ τῶν πάλαι πολιτῶν διελθεῖν, à ſacerdotibus petens, vt veterum ciuium hiſtoriam diligenter ſibi exponerent.

πῶς ἂν σοι πάντα δι᾽ ἀκριβείας ἐπέλθοιμι, Baſ. i. διέλθοιμι, τῷ λόγῳ διεξελθεῖν, oratione perſequi, verbis complecti.

πειράσομαι δὲ ἐξ ἀρχῆς αὐτὴν ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς διεξελθεῖν, Demoſth. i. διηγήσασθαι.

ἐπεξελθεῖν. Baſil.

οὐκ ἐπεξελθεῖν τῷ λόγῳ ῥᾴδιον πᾶσι τοῖς ἐκ μέθης δεινοῖς, verbis comprehendere haud facile eſt omnia mala, quæ ex temulentia oriuntur.

διεξιέναι, idem quod διελθεῖν, vel, διεξελθεῖν, Luc.

καὶ αὐτὸς ἐν μέρει τὰ καθ᾽ αὑτὸν διεξῄει, atque ipſe viciſſim rerum ſuarum ſtatum exponebat.

ἐπεξιέναι, idem. κατὰ τὸ ἀκριβὲς ἐπέξειμί σοι, commemoro, διέρχομαι.

οὐδ᾽ εἰπεῖν ἐστὶ λόγῳ τῆς ἡμέρας ἐκείνης τὴν ἑορτήν, Herodi. ne verbis quidem vllis explicari poteſt dies illius lætitia.

ἐκλαλῆσαι τὴν συμφοράν, Baſi. calamitatem efferre, exponere.

λόγῳ δηλωθῆναι πρὸς ἀξίαν ἀδύνατον, idem. fieri non poteſt, vt vlla ſatis digna oratione declaretur.

οὐδεὶς ἂν δύναιτο τὸ δεινὸν παραστῆναι τοῖς ἀκούουσιν ὡς ἐπὶ τῆς ἀληθείας ἔχει. Demoſt. nemo eſt, qui mali atrocitatem, vt re vera eſt, auditorum animis ſubiicere queat.

τῷ λόγῳ παραστῆσαι, eſt rem velut ob oculos ponere.

ὅσῃ μὲν ἐλυπήθην οὐκ ἂν δυναίμην εἰπεῖν. Iſocr. quanto mœrore affectus fuerim, nullis verbis conſequi queam.

ἐκτραγῳδεῖν, tragicè exponere, vel amplificare. Greg.

τίς ἂν τὰ τότε κακὰ πρὸς ἀξίαν ἐκτραγῳδήσει; ecquis eſt, qui tempeſtatis illius calamitates ſatis lugubri oratione complecti poſſit?

λόγῳ ἐφικέσθαι, oratione conſequi.

ποῖος λόγος ἐφικέσθαι τῆς αἰσχρότητος τῶν γινομένων δύναται? Baſil. quænam oratio eorum quæ perpetrantur, fœditatem aſſequi poſſit?

τῷ λόγῳ παρέχεσθαι, Herod. referre. διηγεῖσθαι, quod etiam διδόναι τῷ λόγῳ dicit Greg.

τῇ μνήμῃ παραδοῦναι, idem. memoriæ prodere.

¶ ἐξηγητής, Enarrator, Explicator, Explanator.

πολλοὺς λόγους περί τινος ἀναλίσκειν. Multa verba facere de aliqua re: item, Magnam orationis partem conſumere in aliqua re. Dem.

διαλέγεσθαι.

Διαλέγομαι

- σοί. [cum datiuo perſonæ] Colloquor tecum, Diſſero tecum: vt,
  - *Plato,* χαίρω διαλεγόμενος τοῖς σφόδρα πρεσβύταις. *Lætor cum diſſero & confero cum ſenibus.*
  - *Sic* διαλέγεσθαι ἀλλήλοις. *Inter ſe conferre: vt, Plato,* ὀλίγον γὰρ χρόνον ἀλλήλοις διειλέγμεθα. *Exiguo enim tempore inter nos contulimus ſeu diſſeruimus. Vbi nota vocem paſſiuam.*
- σοὶ τοιάδε. [cum datiuo perſonæ & accuſatiuo rei] De talibus tecum diſſero. Xenoph.
- βραχέα. Pauca dico. De paucis diſſero. Iſoc.
- πρός σε περὶ τῶν Δίωνος πραγμάτων οὐδέν. Nihil tecum de Dionis rebus ago. Plato.
- σαφέστερον περί τινος. Clarius de aliquo diſſero.
  - *Sic Iſocrates,* νῦν δὲ οὐδὲν εἴρηκα τοιοῦτον, ἀλλὰ διείλεγμαι περὶ διοικήσεως. *Nunc autem nihil tale dixi ſed de gubernatione diſſerui.*
  - *Iſocr.* περὶ ὧν ἐξ ἀρχῆς βραχέα διαλεχθεὶς, παραχωρήσομαι τοῖς βουλομένοις. *De quibus vbi ab initio pauca quadam dixero, cedam aliis &c.*
  - *Idem* πειράσομαι διαλεχθῆναι περὶ αὐτῶν. *Conabor diſſerere de his rebus.*
- καταδέστερον. Frigidius diſſero, Iſocr. ad Philipp.

Apud ſemetipſum loqui, ἐν ἑαυτῷ διαλέγειν. *Pulchrum eſt, ſi materfamilias apud ſemetipſam loquatur.*

Dictum aliquod ſemper in ore habere, διὰ στόματος ἀεὶ φωνήν τινα ἔχειν. Plutarch.

Lucian. διὰ στόματος ἔχει τὸν Ἀριστοτέλην. *In ore habere Ariſtotelem. Dicunt etiam,* ἐν στόματι ἔχειν.

διὰ στόματος εἶναι. In ore eſſe, Celebrari. Herodian.

ἡ περὶ λόγους δεινότης } Eloquentia, Dicendi facultas. Iſocrat.
ἡ δεινότης ἡ ἐν τοῖς λόγοις } GALL. *Eloquence, bien dire.*

Synonyma fere ſunt, ῥήτωρ λέγειν δεινὸς, περὶ τοὺς λόγους δεινὸς ὤν, καὶ δεινὸς λέγειν vel εἰπεῖν, ἀνὴρ δυνάμενος λέγειν, γεγυμνασμένος περὶ τὸ λέγειν, [illegible] ἐν λόγοις, id eſt, Eloquens facundus.

δεινότατος λέγειν ἁπάντων. Omnium eloquentiſſimus.

πεζὸς λόγος, Soluta oratio, vel Proſa oratio.

πεζογραφέω. Solutam orationem ſcribo.

πεζογράφος. Solutæ vel proſæ orationis ſcriptor.

χαριέντως
ἐπιχαρίτως
μουσικῶς
διαπεπονημένως
κεχαρισμένως

λέγειν Eleganter, ornatè, elaboratè dicere. Additur autem non raro, περί τινος, de aliquo. Dem. *Eloquemment, Elegamment, Disertement.*

λόγων ποιηταί
λογογράφοι
λογοποιοῦντες
λογοποιοί
οἱ περὶ τοὺς λόγους ὄντες
οἱ περὶ τοὺς λόγους

Oratores, Rhetores. Dem. Iſocr. Plutarch. *Harangueurs, Orateurs.*

καταλογάδην συγγράμματα. Solutæ orationis ſcripta. Iſoc.

ποιηταί.
οἱ περὶ ποίησιν ὄντες / γίνοντες
οἱ συντιθέντες ποιήματα

Poetæ. Demoſt.

¶ Lingua Græca, Lingua Latina.

Æſchines in Cteſiph. τὰ δὲ ἀπὸ τῆς μητρὸς Σκύθης, βάρβαρος ἑλληνίζων τῇ φωνῇ. *Lingua tantum Græcus.*

Herodian. de Criſpino quodam: ἐν τῇ Ῥωμαίων φωνῇ δὲ πρόσφορος ἐν λέγειν. *Politianus vertit, Romana facundia pollens: h.e. vt vulgo dicimus, In Latina lingua diſertus.*

Socrat. in Hiſt. Eccl. χριστιανίζουσι μὲν τῇ φωνῇ, τοῖς δὲ δόγμασιν ἑλληνίζουσι. *Lingua, ſermone & voce ſunt Christiani, opinionibus verò Græci.*

¶ Audacter, liberè, ingenuè loqui vel ſcribere.

παῤῥησιάζεσθαι.

παῤῥησιάζεσθαι

Liberè loqui.

ταῦτα πρός τινα: vt, *Lucian.* παῤῥησιάζομαι ταῦτα πρός σε. *Hæc liberè tibi dico.*

περί τινος. Liberè loqui de aliqua re: vt, *Iſocr.*

Iſoc. οὐκ ὀκνήσω παῤῥησιάσασθαι περὶ αὐτῶν. *Non verebor liberè de illis loqui.*

τινὶ περὶ τῆς παιδεύσεως:vt,

Iſocr. in Buſir. ἥδιστα μὲν ἄν σοι περὶ ὅλης ἐπαῤῥησιασάμην τῆς παιδεύσεως. *Libentiſsimè tecum de tota inſtituendi ratione liberè locutus eſſem.*

μετὰ παῤῥησίας

ποιεῖσθαι τοὺς λόγους. Liberè & audacter loqui. Demoſth.

λέγειν τι τῶν ἀληθῶν. De rebus veris libere aliquid dicere. Demoſth.

ἐρεῖν πρός τινα τἀληθῆ:vt,

Demoſth. τἀληθῆ μετὰ παῤῥησίας ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἀποκρύψομαι. *Ego liberè dicam vobis, quæ vera ſunt, & non tegam vel diſsimulabo.*

παῤῥησίαν διδόναι τοῖς εὖ φρονοῦσι. Sapientibus facere poteſtatem liberè loquendi. Iſocr. ad Nicocl.

In bonam vel in malam partem interpretari. Hîc vſum habet verbum ὑπολαμβάνειν, cum præpoſitione ἐπὶ & articulo neutro, τό: vt,

Ariſtot. ἐπὶ τὸ χεῖρον ὑπολαμβάνειν ἅπαντα, κακοήθειά ἐστιν. *Malitioſi animi eſt omnia in deteriorem partem interpretari.*

Greg. τὴν ἄγνοιαν ἐπὶ τὸ βέλτιον ὑπολαμβάνειν. *Ignorantiam in meliorem partem interpretari.*

Pro quo licet etiam dicere, πρὸς τὸ εὔφημον, vel πρὸς τὸ εὐφημότατον ἐξηγεῖσθαί τι.

Nominare, Appellare, Vocare.

προσαγορεύειν
καλεῖν
ἀποκαλεῖν
ὀνομάζειν

τινὰ Ῥώμυλον. Nominare vel vocare aliquem Romulum:vt, *Appeller quelcun Romulus.*

Plutarch. καὶ τὸν μὲν Ῥῶμον, τὸν δὲ Ῥώμυλον προσηγόρευσεν, τοὺς κτιστὰς Ῥώμης. *Et alterum, Remum, alterum vero Romulum nominauit, illos Romæ conditores.*

Iſocr. τοὺς μὲν ἄλλῃ τινὶ δυνάμει δεδουλωμένους, λοιδοροῦμεν καὶ κόλακας ἀποκαλοῦμεν. *Qui ſeruiunt aliis facultatibus, eos vituperamus, & adulatores vocamus.*

Plutarc. de Alex. fort. τῶν θυγατέρων τὴν μὲν Ἀρετὴν, τὴν δὲ Σωφροσύνην ὠνόμασε, τὴν δὲ Δικαιοσύνην. *Ex filiabus ſuis vnam Virtutem, alteram Temperantiam, tertiam Iuſtitiam nominabat.*

In paſſiuo:

Iſocrat. De permutat. μᾶλλον ἐπιθυμοῦντες ἢ γεμόντες, ἢ διαπονοῦντες προσαγορεύεσθαι, καὶ σωτῆρες αὐτῶν μὴ λυμεῶνες ἀποκαλεῖσθαι. *Magis cupientes* *duces quam domini appellari, magisq; ſeruatores, quàm deuaſtatores nominari.*

Idem, προσήκει αὐτῷ μετὰ τῶν αὐτομόλων ἀναγράφεσθαι, πολὺ μᾶλλον ἢ τῶν φυγάδων ὀνομάζεσθαι. *Conuẽnit ipſi potius inter eos, qui ſua ſponte transfugæ facti ſunt numerari quàm exules dici.*

Plutarch τοσαύτης ἔτυχεν εὐκλείας, ὥστε μόνος Φιλοπάτωρ προσαγορευθῆναι. *Tantam gloriam conſecutus eſt (Antiochus) vt ſolus Philopator nominaretur.*

Aeſchines, Ἀριστείδης δ' ὁ δίκαιος ἐπικαλούμενος. *Ariſtides qui iuſtus nominabatur. al.* λεγόμενος.

Lucia. ὁ Μνήμων ἐπικληθείς. *Qui Mnemon cognominatus fuit.*

Huc & verbum ἀκούω, id eſt, Dicor, Appellor, Vocor, pertinet, de quo vide in Syntaxi noſtra Appẽdicem II. ad regulam V. De conſtructione verborum.

Ariſtot. οὐ λεγόμεθα κατὰ τὰ πάθη σπουδαῖοι ἢ φαῦλοι. *Ex perturbationibus nec boni nec mali nominamur.*

Idem κατὰ τὴν σύνεσιν λεγόμεθα συνετούς. *Ex ſagacitate ſagaces appellamur. Vbi nota præpoſit.* κατὰ *cum accuſatiuo.*

¶ Nominatim recenſere aliquid ὀνόματι διελθεῖν: vt,

Iſocr. De permutat. οὓς μὲν ἄλλους ὀνόματι διελθεῖν, πολὺ ἂν ἔργον εἴη.

Quos omnes nominatim recenſere, perquam operoſum foret.

Sic ὀνόματι περί τινος μεμνῆσθαι. Nominatim alicuius meminiſſe.

ὀνομαστὶ καλεῖσθαι, Nominatim citari vel vocari. Demoſth.

ὄνομα

τιθέναι τινί Nomen alicui imponere. Demoſth.

Idem, τὸ τοῦ πατρὸς ὄνομα τιθέναι τῷ πρεσβυτάτῳ υἱῷ. *Patris nomen maximo natu filio indere ſeu imponere.*

τι διδόναι τινί. Dare ſeu tribuere alicui nomen aliquod. Demoſth.

ADIVNCTA.

¶ *Nomen.*

τίθεσθαι ὄνομα, Plat. in Theæt.

τί γὰρ ἄν τις ἄλλο θεῖτο ὄνομα, ὅταν, &c. ecquod enim aliud nomen quiſpiam imponere poſſit? &c. Demoſt.

τί ἄλλο τις ἔχει ὄνομα θέσθαι τοῖς τοιούτοις; ecquo alio nomine huiuſmodi homines quiſpiam appellare queat?

ἢ γνώριμον ἢ μαθητὴν ἢ ὅ τι ποτε χρὴ θέμενος ὄνομα καλεῖν αὐτόν, Phil. aut familiarem, aut diſcipulum, aut quocunque tandem alio nomine ipſe nuncupandus eſt.

τὸ τοῦ πάππου τοῦ ἑαυτοῦ ὄνομα ἔχων, Dem. aui ſui nomen gerens.

ὡς ὑμῖν

ἃς ὑμῖν καὶ κατ' ὄνομα, ἐὰν βούλησθε, ἐροῦμεν, idem. quas vobis nominatim quoque ii ita libuerit, proferemus.

τὸ μὲν ὄνομα ἐν ἀφανεῖ κείσθω, Lucia. ac nomen quidem in obſcuro iaceat, id eſt, taceatur, nomini parcatur.

τοῦτο γὰρ ὁ φιλόσοφος ἐκαλεῖτο, idem. hoc enim nomine philoſophus ille vocabatur.

ἢ ὅπως ὀνομάζειν ἑτέρῳ φίλον, Phil. vel quocunque tandem alio nomine id quiſpiam appellare malit.

ὄνομα Ἄδμητος, Diodo. nomine Admetus.

ἦν δὲ ὄνομα αὐτῷ Ἄδμητος, idem. Admeto nomen erat.

ἄστακος τὴν κλῆσιν, Memn. id eſt τοὔνομα.

ὧν μνημονεύσω ἕκαστον ὀνομαστὶ δεικνύμενος, Dion. quorum vnumquemque nominatim indicabo.

τὴν ἰδίαν προσηγορίαν παραιτεῖσθαι, Suid. nomen ſuum repudiare, deprecari.

ἀπὸ Ῥωμύλου τῆς ἐπωνυμίας λαβόντες, idem, à Romulo nomen conſecuti.

τῆς ἐπωνυμίας τυχόντες. Sic enim loquitur. Dem.

ἐκ τοῦ ταύτῃ πάσχειν, καὶ ποιεῖν τῆς ἐπωνυμίας τυχοῦσαν. Dicunt etiam Græci, ἐπώνυμος cum genit. in eadem ſignificatione.

ὁ Γρηγόριος ὁ τῆς θεολογίας ἐπώνυμος, Gregorius, qui à theologia cognomentum accepit, vel cognomento Theologus.

ὁ ἐπίκλην θεολόγος, nam eodem redit hæc locutio.

ἐπίκλησιν etiam vocabulo vtitur Memn. τὸ χρηστὸς ἐπίκλησιν ἐκ τῶν ἠθῶν ἐνεγκάμενος, ea morum ſuauitate præditus, vt inde benigni cognomentum tulerit.

ἐπικαλεῖσθαι & ἐπονομάζεσθαι, cognominari.

Κορβῖνος γὰρ δὲ τοὐντεῦθεν ἐπεκλήθη, Suid. Coruini quippe cognomentum hinc traxit.

χρηματίζειν, interdum appellari, ac nuncupari ſignificat. vt apud Paulum Rom 7. ſi mulier viuente marito alii nupſerit, μοιχαλὶς χρηματίζει. νέα Ἶσις ἐχρημάτιζε, Plut. noua Iſis vocabatur.

¶ *Nomen, pro fama & exiſtimatione.*

μέγα ἦν αὐτοῦ ὄνομα ἐν Πειραιεῖ, Luci. magnum in Piræo nomen eius erat.

τὸ ὄνομα Κυπριανοῦ πολὺ παρὰ πᾶσιν ἦν, Greg. Cypriani nomen apud omnes vigebat.

οὗ μέγιστόν ἐστι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐπὶ σοφίᾳ ὄνομα, Baſil. cuius ob ſapientiam celeberrimum apud omnes mortales nomen eſt.

μέγα παρ' ἡμῖν ἔλαβεν ὄνομα ἐπὶ τῇ ὀρθότητι τοῦ βίου, idem. magnam apud nos ob vitæ integritatem & ſanctimoniam, nominis celebritatem aſſequutus eſt.

οὗ διαρρεῖ πολὺ καὶ κλεινὸν ὄνομα, Suid. cuius illuſtre nomen longè latéque manat.

ὀνομαστὸς, clarus, nobilis. ὀνομαστοὶ παρὰ πᾶσιν ὄντες δι' ἀρετήν. Baſi. GAL. *renommés.*

ἐπὶ σεμνότητι τοῦ βίου μαρτυρούμενος, idem. teſtatæ vitæ integritatis.

Huc referri poteſt & hoc.

Plutarch. καὶ Φαβία μοιχευθεῖσα ὑπό τινος νεανίου, τοὔνομα Πετρωνίου. Et *Fabia ſtuprata à quodam adoleſcente, nomine Petronio.*

ὁμώνυμος καὶ συνώνυμος.

ὁμώνυμος
τινός. (cum genitiuo caſu) eſſe eiuſdem nominis: vt,
Iſocr. in Euag. Σαλαμῖνα κατῴκισεν ὁμώνυμον τῆς πρότερον αὐτῷ πατρίδος οὔσης. *Salaminem condidit, eique antiquæ ſuæ patriæ nomen indidit.*
τινί. (cum datiuo) Herodianus & quidem alij.

¶ Negare, Inficiari.

ἀρνεῖσθαι, ἐξαρνεῖσθαι.

ἀρνεῖσθαι vel ἐξαρνεῖσθαι
τί. Aliquid Negare: vt,
Demoſth. οὐκ ἂν τῶν τότ' εἰρημένων οὐδὲν ἀρνησαίμην. *Nihil eorum, quæ tunc dicta ſunt, negarim.*
Idem, οὐκ ἠδύνατ' ἀρνηθῆναι διὰ τὴν περιφάνειαν, ἀλλὰ προσωμολόγησε. *Quia manifeſta res erat, non poterat negare, ſed fatebatur. Hic* ἀρνεῖσθαι *&* προσομολογεῖν *inter ſe opponuntur. Idem & ſimplicis verbi* ὁμολογεῖν *vſus eſt.*
τὶ διομνύμενον. Iureiurando addito aliquid negare. Dem.
πράττειν. [cum infinitino] vt,

Æſchines, οὐκ ἀρνοῦμαι πράττειν, *Non nego me id facere.*

Iſocr. Εὐθύνουν λαβόντα ἐξαρνεῖσθαι εἰκὸς ἦν. *Veriſimile eſt Euthynum negare ſe accepiſſe pecuniam.*

Demoſth. λίαν ἀναιδῶς ἐξαρνούμενος τοῦτο. *Nimis impudenter hoc negans.*

ἀρνεῖσθαι χρείαν τινά. Recuſare & detrectare munus aliquod. Demoſt. Pro corona.

ἔξαρνος.

εἰμὶ μὴ τεθεικέναι. Nego me poſuiſſe. Demoſth.

Plato in Hippia. πῶς γὰρ ἂν τολμῷμεν ἔξαρνοι εἶναι τὸ καλὸν μὴ καλὸν εἶναι? *Quomodo poſſumus negare, quod honeſtum honeſtum non ſit?*

ἔξαρνος

εἰμὶ τοῦτο. Ego hoc nego: vt,

Iſaeus. θαυμάζω, εἰ ἔξαρνοί εἰσι τὰ ὁμολογημένα, *Miror, ſi quae in confeſſo ſunt, negent.*

γίνομαι ὡς οὐχ οὕτω ταῦτα ἔχει. Nego hæc ita habere. Ariſtid.

γίνεται πρὸς αὐτοὺς, μηδὲν τῶν ἐμῶν. Negat apud illos, ſe quicquam de meis rebus habere. Iſocr. in Trapez.

γίνεται (ſimpliciter) negat. Iſocr.

γίνεται τοῦ τρίτου (cum genitiuo) vt,

Iſocr. Εὔθυνος καὶ τὰ μὲν δύο τάλαντα ἀποδίδωσι, τοῦ δὲ τρίτου ἔξαρνος γίνεται. *Euthynus duo talenta reddit, tertium vero negat.*

ADIVNCTA.

¶ *Negare.*

ἀρνεῖσθαι, Demoſth. ὡς οὐδ᾽ ἦν αὐτὸ ἀρνηθῆναι διὰ τὴν ἐμφάνειαν, Demoſth. ita perſpicua res erat, vt inficiari nequiuerit.

ἐπὶ τὸ ἀρνεῖσθαι ἀπῆλθον, idem. ad negationem confugerunt.

ἀπαρνεῖσθαι. οὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ ὄνομα, idem. nomen haud inficior.

ἔξαρνον εἶναι. Plato in Protag. ὁμολογεῖν μᾶλλον, ἢ ἔξαρνον εἶναι, idem quod ἐξαρνεῖσθαι.

ἔξαρνον γίνεσθαι. Luc.

πολλοῦ γε δέω ἔξαρνος γενέσθαι, ὡς οὐκ εἶπον ταῦτα, tantum abeſt, vt inficias eam me hæc dixiſſe.

μηδὲ αὐτῶν ἐξάρνων γινομένων, ὡς οὐχ οὕτω ταῦτα ἔχει, Ariſtid. & cum accuſatiuo. Demoſth.

ἃ οὐ δυνάμενοι ἔξαρνοι γενέσθαι, quæ inſiciari haud poterunt. Et cum gignendi caſu ὡς ἂν μὴ ἔξαρνοι γένωνται τῆς περὶ τὸν Θεὸν εὐσεβείας, Euſeb. id eſt ne fidem negarent.

οὐδ᾽ ἄρνησίς ἐστιν αὐτοῖς τὸ μὴ ταῦθ᾽ ὑπὲρ Φιλίππου πράττειν, Demoſth. nec vllo modo negare poſſunt, quin, vt Philippi commodis conſulerent, hæc fecerint.

οὐδεμία ἄρνησις αὐτοῖς καταλείπεται, Baſil. nulla ipſis negationis anſa reliqua eſt.

ἀποφῆσαι, Xenoph. ἀποφήσαντος μου καὶ τοῦτο, cum id quoque pernegaſſem.

ἐξομνύμενος τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, Baſ. fidem in Chriſtum eiurans.
ὁ ἐξαρνούμενος.

ἐξόμνυσθαι ἃ οἶδε. Iſæus. id eſt, cum iureiurando ea, quæ ſcit, inficiari.

Inficias ire non poſſe, quin, &c. per nomen ἄρνησις.

Demoſth. οὐδ' ἄρνησίς ἐστιν αὐτοῖς, τὸ μὴ ταῦτα πράττειν. *Inficias ire non poſſunt, quin illa fecerint.*

Nemo eſt qui non dicat, putet, fateatur, &c. Nemo adeo demens eſt, Nemo tam ſocors eſt, qui non, &c. Nemo eſt, quin agnoſcat.

οὐδείς ἐστιν { ὅστις οὐ. Nemo eſt qui non: & GAL. *Il n'y a perſonne qui ne, &c.*
οὕτως ἠλίθιος, ὅστις οὐ, &c.

Iſocra. οὐδείς ἐστιν οὐ τῶν ἐπιτηδευμάτων προκρίνει τὴν εὐσέβειαν τὴν περὶ τοὺς Θεούς. *Nemo eſt, qui non præferat reliquis ſtudiis pietatem erga Deos.*

Demoſth. οὐδεὶς οὕτως ἠλίθιος, ὅστις οὐχ ἑκὼν δοίη καὶ πρῶτος εἰσενέγκοι. *Nemo adeo ſtolidus eſt, qui non ſit liberaliter daturus, & primus collaturus.*

Idem Olynth 2. ὅλως οὐδείς ἐστιν, ὅντινα οὐ πεφενάκικεν ἐκεῖνος, τῶν αὐτῷ χρησαμένων. *Nemo eſt eorum, qui ipſo familiariter vſi ſunt quẽ non deceperit.*

οὐκ ἔστιν ὅστις οὐκ, vt,

Iſocra. τούτων προαποδειχθέντων οὐκ ἔστιν, ὅστις οὐκ αὐτὸς αὑτοῦ καταγνώσεται τὴν ζημίαν, ἐὰν μὴ πειθαρχῇ τοῖς ὑπ' ἐμοῦ προσταχθεῖσι. *His antea demonſtratis, nemo eſt, qui ſui ipſius maximum damnum agnoſcat, ſi decretis meis non obedierit.*

Exiſtimare, Putare, Arbitrari.

νομίζειν.
οἴεσθαι
ἡγεῖσθαι
ὑπολαμβάνειν } Exiſtimare, Putare, Arbitrari. Demoſt. Iſocr. Plutarch. *Penſer, Eſtimer, Iuger.* Exempla vbique obuia ſunt.

ὡς οἴομαι
ὡς δ' ἐγὼ, οἴομαι } Vt arbitror, Meo iudicio, Vt mea fert opinio Herodian. & alii.

ὥσπερ οὐκ οἴομαι. Vt non puto. Ponitur & οἶμαι pro οἴομαι.

οἶμαι, Credo (ironice) vt,

Demoſth.

Demoſt. ἀλλ' οἶμαι ἀμείνους οὗτοί μοι. *At credo, iſti præſtantiores ſe geſſerunt, quam ego.*

ADIVNCTA.

¶ *Arbitror.*

τὴν γὰρ σιγὴν σου συγχώρησιν θήσω, Plat. ſilentium tuum aſſenſum interpretabor.

τὸ μὴ προσεύχεσθαι συνεχῶς, ἐν τῆς μεγίστης ἀριθμεῖν ζημίας, Chryſoſth. non aſſidue precari, ſummo detrimento ducere.

ἐν εὐεργεσίας ἀριθμεῖν μέρει, Demoſth. in beneficij parte ponere, vt apud Vergilium, Pars mihi pacis erit dextram tetigiſſe tyranni. Et apud Cicer. in beneficij parte numerabitur.

ἐν ἀδικήματος μέρει τιθέναι. Demoſt. iniuriæ loco ducere.

τάττειν ἐν τοῖς εἴδεσι, Luc. id eſt, ἀριθμεῖν ἐν δορυφόρων λόγῳ τάττειν, Phil. ἐν παιδείᾳ αὐτός τις εἶναι ἔδοξεν, idem.

τῆς κολακευόντων μερίδος εἰκότως ἂν νομισθείη, Luci. meritò in adulatorum numero habendus eſſet.

ὡς οὐδὲν ὑποτοπήσαντες εἶναι ἀγαθὸν ἔξω τῶν παρ' ἀνθρώποις δικαιωμάτων, Philo. cùm nullum aliud bonum eſſe ſuſpicarentur.

κέρδος ποιεῖσθαι τὴν συμφορὰν, Greg. calamitatem lucro ducere, vel ex calamitate fructum capere.

¶ Haberi, Putari, Exiſtimari.

Habent hic locum verba δοκέω, νομίζομαι, ὑπολαμβάνομαι, & ſimilia: vt,

Iſocr. ad Philipp. Ἀγησίλαος ὁ δόξας εἶναι Λακεδαιμονίων φρονιμώτατος. *Ageſilaus, qui Lacedæmoniorum prudentiſsimus habitus eſt.*

Idem in Panath. ἐν ταῖς μεγίσταις καὶ τότε νομιζομέναις, καὶ νῦν δοκούσαις πόλεσι. *In ciuitatibus, quæ maxima viſæ ſunt, & adhuc tales eſſe habentur.*

Ibidem, τοιοῦτος ὑπολαμβανόμενος, οἷόσπερ παρ' ἑτέρων ἀκούουσι. *Talis ergo habitus ſum, qualem me eſſe ab aliis audiuerant.*

Exiſtimandum eſt, Putandum eſt. ὑποληπτέον, οἰητέον, νομιστέον ἡγητέον.

Demoſth. τοῦτ' οὐ μικρὸν ὑποληπτέον, ὅτι οὐκ ἐφρόντισαν τῶν κοινῶν δογμάτων. *Hoc non paruum ducendum eſt, quod communia decreta non curarunt.*

Philo, φίλον ἡγητέον τὸν βοηθεῖν καὶ ἀντωφελεῖν ἐθέλοντα, κἂν μὴ δύνηται. *Amicus exiſtimandus ſeu habendus eſt, qui opem ferre & gratiam rependere cupit etiam ſi non poſſit.*

Demoſth. μὴ οἰητέον τοῖς αὐτοῖς τὸν βασιλέα χαίρειν καὶ τοὺς ἀρχομένους. *Non exiſtimandum eſt, regem & ſubditos ijſdem rebus delectari.*

Idem, τὰ τρόπαια νομιστέον τοὺς προγόνους στῆσαι, οὐχ ἵνα θαυμάζωμεν μόνον ἡμεῖς αὐτὰ θεωροῦντες, ἀλλ᾽ ἵνα καὶ μιμώμεθα τὰς τῶν ἀναθέντων ἀρετάς. *Trophæa non idcirco ſolùm à maioribus noſtris erecta eſſe exiſtimandum eſt, vt intuentes illa admiremur: ſed vt eorum qui illa poſuerunt, virtutes imitemur.*

¶Depoſitum. παρακαταθήκη.

Depoſitum reddere, τὰς παρακαταθήκας ἀποδοῦναι, *Ariſtot. Eth.* 10.

κατατίθεσθαί τινι ἀργύριον. Deponere argentum apud aliquem: vt,

Iſocr. πάντες οἱ συγγενεῖς ἀκηκοότες ἦσαν ὅτι ἀργύριον, ὃ ἦν αὐτῷ, τούτῳ κατέθετο. *Omnes (Niciæ) cognati audiuerant, quod argentum quod habebat, apud eum depoſuerat.*

τὰ χρήματα κεῖται παρ᾽ αὐτῷ. Pecunia apud eum depoſita eſt. Iſocr.

¶Non minus: vel nihilominus, quàm. Nihilo maior vel minor.

μηδὲν ἧττον ἤ.

Iſocr. ad Nicocl. ἄρχε σαυτοῦ μηδὲν ἧττον ἢ τῶν ἄλλων. *Impera tibi ipſi non minus quam aliis.*

2. οὐχ ἧττον ἤ.

Iſocr. De pace. σπουδάζοντες περὶ τὴν πολιτείαν οὐχ ἧττον ἢ περὶ τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως. *Politiæ non minus rationem habentes, quàm ſalutis ciuitatis.*

3. οὐδὲν ἧττον δικαίως ἤ.

Iſocr. in Archid. ταύτην τὴν χώραν οὐδὲν ἧττον, ἢ τὴν ἄλλην Λακεδαίμονα κέκτησθε δικαίως. *Hanc terram non minus iuſtè quàm totam Lacedæmonem poſſidetis.*

4. οὐκ ἔλαττον ἤ.

Iſocr. ὑπὸ τούτων οὐκ ἔλαττον ἢ ὑπὸ τῶν Θηβαίων ἂν διεφθάρημεν. *Ab his non minus, quàm à Thebanis perditi eſſemus.*

¶ Nihilominus, quàm antea, οὐδὲν ἧττον, ἢ τὸ πρότερον. Non minus mille talentis.

Iſocr. in Areop. εἰς ἃς ἡ πόλις ἀνήλωσεν οὐκ ἐλάττω χιλίων ταλάντων. *In quos ciuitas non minus, quàm mille talenta impendit.*

¶ Non ſcio quomodo quis poſſit. Haud ſcio quomodo.

οὐκ οἶδα ὅπως.

Iſocr. περὶ μὲν τῆς δυναστείας οὐκ οἶδ᾽ ὅπως ἄν τις σαφέστερον ἀποδεῖξαι δυνηθείη. *De poteſtate non ſcio an quis apertius aliquid oſtendere poſſit.*

Idem, οὐκ οἶδ᾽ ὅπως ἀμφοτέροις ἀρέσκειν δυνηθείην. *Non ſcio, quomodo ambobus placere poſſim.*

¶ Non ſcio an deceat, vel opus ſit, multa verba facere.

οὐχ οἶδα ὅτι δεῖ } μακρολογεῖν περὶ τούτων.
λέγοντα διατρίβειν. Vtrunque exſtat apud Iſocr. *Ie ne ſçay s'il faut vſer de long diſcours.*

¶ Nunquam dixi aliquid, quod non exiſtimauerim profuturum. *Demoſt.* ἐγὼ οὐδὲ πώποτε ἔλεξά τι πρὸς ὑμᾶς, ὅ τι οὐκ ἂν καὶ συνοίσειν ἡγοῦμαι.

¶ Partim, partim. Tum, tum.

τὰ μὲν, τὰ δέ. ἅμα μὲν, ἅμα δέ.

Demoſth. αὐθέκαστος φύσει πρὸς ἀρετὴν κακῶς διακείμενος, καὶ τὰ μὲν ὑπερηφάνως, τὰ δὲ ταπεινῶς, τὰ δὲ ὑπερακράτως διακείμενος. *Homo ingenio ad virtutem eſt deteriore, qui partim ſuperbè partim abiecte, partim libidinoſiſſimè vitam inſtituit.*

Iſocr. ἅμα μὲν εὐσεβεῖν βουλόμενοι, ἅμα δὲ τοῦ συμφέροντος προνοούμενοι. *Viri tum pietatis ſtudioſi, tum ſuæ vtilitatis parum negligentes.*

¶ Procul à negotiis eſſe: Procul diſtare, vel diuagari à: Longè abeſſe.

πόρρω cum genitiuo: vt,

{ τῶν κινδύνων εἶναι. Procul abeſſe à periculis: vt,
Demoſth. κινδύνων ὄντες πόρρω, τὰ τῶν δ᾽ ὠφελειῶν ἐγγύς.

A periculis remotiſsimi, vtilitatibus verò proximi.

Iſocr. τίς οὕτω τοσοῦτον πόῤῥω τῶν πολιτικῶν ἦν πραγμάτων, ὅς τις οὐκ ἠναγκάσθη γενέσθαι τῶν συμφορῶν; *Quis tam remotus fuit à publicis functionibus, qui non vicinus vel propinquus eſſe cogeretur calamitatibus? Vbi nota* πόῤῥω *&* ἐγγὺς *inter ſe opponi.*

πόῤῥω

κεῖσθαι πόῤῥω τινός. Procul ab aliquo loco diſtare. Iſocr.

τοῦ παρόντος γίνεσθαι: vt,

Demoſt. ἵνα μὴ πόῤῥω τοῦ παρόντος γένωμαι. *Ne longius ab inſtituto digrediar.*

τῆς ὑποθέσεως ἀποπλανᾶσθαι: vt,

Iſocr. δέδοικα μὴ λίαν πόῤῥω τῆς ὑποθέσεως ἀποπλανηθῶ. *Vereor ne nimis procul à propoſito digrediar.*

τοῦ τι τοιοῦτο ἐλπίζειν νῦν ἐσμέν. A tali ſpe longè nunc abſumus. Demoſth.

2. πόῤῥωτέρω.

πόῤῥωτέρω

προελθεῖν Longius procedere: vt,

Demoſth. ἐὰν τὰ συμβουλευθέντα μὴ συμφέροντ' εὑρεθῇ, δεῖ πρὶν πόῤῥωτέρω προελθεῖν, ἐπισχεῖν. *Si conſilia non profutura eſſe inueniantur, antequam longius procedatur, deſinendum eſt.*

τινὸς εἶναι. Longiùs ab aliqua re abeſſe. Alieniorem ab aliqua re eſſe: vt,

Demoſt. οὐδὲν ὄνειδός ἐστιν, ὅτου πόῤῥωτέρω ἐστὶν ἡ πόλις ἡμῶν ἢ τοῦ φθονερὰ δοκεῖν εἶναι. *Nullum eſt probrum à quo vrbs noſtra longius abſit, quàm ab inuidia.*

τῶν πυλῶν γίνεσθαι. Longius à portis abeſſe. Plutarchus Camillo

3. πόῤῥωτάτω.

πόῤῥωτάτω

φεύγειν ἀπό τινος: vt,

Lucian. ὅτι πόῤῥωτάτω ἀπ' αὐτῶν φευκτέον. *Fugienda ſunt, & declinanda quam fieri poteſt longiſsimè.*

ἀπάγειν τινὰ τῶν πραγμάτων. (ſine præpoſit. Longiſſimè abducere aliquem à negotiis. Demoſth.

Iſocr. ad Nicocl. βουλόμενος ἐμαυτὸν ὡς πόῤῥωτάτω ποιῆσαι τῶν τοιούτων ὑποψιῶν. *Volens quàm longiſsimè tales ſuſpiciones à me ſubmouere.*

4. προσωτάτω.

Xenoph. ἀπεσχηκεῖν ἢ δυνατὸν προσωτάτω ἀπὸ τῶν αἰσθήσεων. *Quam longiſſimè fieri potuit à ſenſibus ſubmouiſſe.*

ὅτι προσωτάτω. Quàm longiſſimè.

προσωτάτω τῆς Ἑλλάδος. (ſine præpoſit.(Longiſſimè à Græcia.

5. μακρὰν.

μακρὰν
- ἀπὸ τῆς ἐμπορίας: vt,
  Demoſt. ἐναυάγησεν, οὐ μακρὰν ἀπὸ τῆς ἐμπορίας. *Naufragium fecit non procul à mercatu.*
  Dion. Chryſoſt. ἐγυμνάζετο οὐ μακρὰν ἀπὸ τῆς πόλεως. *Exercebatur non procul à ciuitate.*
- ἀπόντας ἀγαπᾶν. Amare illos, qui longè abſunt. Iſocrates ad Demon.

προσωτέρω προελθεῖν. Vlterius progredi. Iſocr.

¶ Propè, ἐγγύς.

ἐγγύς
- ἦλθεν ἀπολέσαι πάντας ὑμᾶς. (ſine caſu) Propè fuit, Parum abfuit, quin omnes vos perdidiſſet. Syneſ.
- τῶν συμφορῶν γίνεσθαι. (cum genitiuo) Vicinum eſſe calamitatibus: vt,

Iſocr. τίς οὕτω πόῤῥω τῶν πολιτικῶν ἦν πραγμάτων, ὅστις οὐκ ἐγγὺς ἠναγκάσθη γίνεσθαι τῶν συμφορῶν; *Quis adeo remotus fuit à functionibus publicis, qui non cogeretur vicinus eſſe calamitatibus?*

Socrates apud Platonem, ὁρᾶτε γὰρ εἰς τὴν ἡλικίαν, ὅτι πόῤῥω ἤδη ἐστὶ τοῦ βίου, θανάτου δὲ ἐγγύς. *Videtis ætatem meam longè prouectam eſſe, & morti vicinam.*

2. ἐγγύθεν.

Demoſt. ἰδεῖν ἐγγύθεν βούλεσθε δεινὰ ἐξὸν ἀκούειν ἄλλοθι γιγνόμενα. *Videre in propinquo vultis mala, cum liceat audire, alibi eſſe.*

3. ἐγγύτερος.

Xenoph. Pæd. 8. ἐγγύτερον μὲν τῷ ἀνθρωπίνῳ θανάτῳ οὐδέν ἐστιν ὕπνου. *Nihil eſt propius vel vicinius morti humanæ quam ſomnus. Pro quo Cicero, Nihil tam morti eſt ſimile, quàm ſomnus.*

4. ἐγγυτέρω.

ἐγγυτέρω
- ὢν τῶν ἐκεῖ (cum genitiuo) Ad illa iam propius accedens. Plato. *Eſt. tnt deſia bien pres de &c.*
- τούτῳ. (cum datiuo) vt,

Plato in Apolog. ὅσῳ μοι ἐγγυτέρω ἐστὲ γένει. *Quanto mihi propinquiores eſtis genere.*

τὰ ἐγγυτέρα ὄντα. Quæ propiora ſunt. Xenoph.

ἐγγυτάτω, ἐγγυτάτα, ἔγγιστα. Proximè.

Demoſt. ἐγγυτάτω μανίας ἐστὶ ταῦτα. *Sunt hæc inſaniæ proxima.*

Iſocr. ἄγχιστα Φασήλιδος ἦλθον. *Proximè ad Phaſelidem acceſſerunt.*

Proxime accedère ad aliquid.

Theodor. Gaza. καί μοι πρὸς βίον σοφοῦ ἐγγυτάτω παραγενέσθαι φαίνονται. *Et videntur mihi ad vitam ſapientis proximè accedere. Vbi nota phraſin,* ἐγγυτάτω παραγίνεσθαι πρός τι.

Demoſth. πολὺ γὰρ τῶν δεινῶν εἰσὶν ἐγγυτέρω. *Sunt enim periculis multò propiores.*

Idem, διὰ τὸ ἐγγυτάτω εἶναι τὸν Φίλιππον τῆς ἐκείνων χώρας. *Ideo quod Philippus terræ illorum proximus vel viciniſſimus eſſet. Vbi ſuperlatiuus notetur cum genitiuo.*

οἱ ἐγγυτάτω } ὄντες. Qui proximo gradu attingunt aliquem. Iſocr. Plato.
οἱ ἐγγύτατα }

Pro quibus etiam dicitur: οἱ ἔγγιστα τοῦ γένους ὄντες, vel οἱ ἐγγυτάτω γένει ὄντες, vel οἱ ἐγγύτατα γένους. Bud.

ὁ πλησίον, *Proximus.*

Demoſth. πρὸς τὸν πλησίον βλέπειν. *Ad proximum quemque reſpicere.*

Alioquin πλησίον *ſine articulo aduerbium eſt: vt,*

Demoſth. τοῦ κινδύνου πλησίον ὄντος. *Cùm periculum propè vel in propinquo eſſet. Huic opponitur* ἀπωτέρω *&* ἀπωτάτω: *vt,*

Aeſchines, οἷς ἦσαν ἀπωτέρω οἱ κίνδυνοι. *A quibus pericula longius aberant.*

¶ Rectà, εὐθύ.

εὐθὺ { τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνος ἡμᾶς ἄγε (ſubaudito accuſatiuo ὁδὸν) Duc nos rectà Babylonem. Xenoph.
Πεταπόλεως πλέων. Rectà Petapolim nauigans. Syneſ.

Hic nota genitiuum, cuius frequens vſus eſt.

¶ Certum, ſtatum, præfinitum, conſtitutum tempus.

τεταγμένος
εἰρημένος
ὡρισμένος
διωρισμένος
συγκείμενος
διαγορευμένος
τακτός
διαμεμετρημένος
ῥητός

} χρόνος. Demoſth. Iſocr. *Temps prefix & determiné.*

[illegible]

τεταγμένη {ὥρα / ἡμέρα} Conſtituta hora, dies, &c. Dem.

Iſocr. πολὺ πλείονα χρόνον ζῆν τοῦ τεταγμένου. *Longè vltra fines naturæ ætatem producere:*

Demoſt. ἦλθε πρὸς ἡμέραν διαμεμετρημένην. *Venit ad diem præfinitam.*

ἐν {εἰρημένῳ / τεταγμένῳ} χρόνῳ. Conſtituto vel præfinito tempore, item Stato tempore. Dem. *Au iour dit.*

ἐν ῥητῇ ἡμέρᾳ. Conſtituto die. Æſchines.

ἄγειν {ἑορτήν. Diem feſtum agere vel celebrare.
Διονύσια. Agere Bacchanalia.
ἀπραξίας. Ferias agere.
Ποσειδῶνι τὴν ἑορτήν. Neptuno feſtum agere vel celebrare. Plutarch. in Rom. quæſt.}

Significat & Feſtum ἑορτάζειν, celebrare: vt,

Plutarch. νήφοντας ἑορτάζειν, ἀλλὰ μὴ μεθύοντας.

Demoſthe. μετὰ τὴν ἀγγελίαν ἔθυε καὶ ἑόρταζε. *Poſt acceptum nuntium ſacrificabat, & diem feſtum celebrabat.*

{ἀσεβεῖν / ἀδικεῖν} εἰς τὴν ἑορτήν. Violare ferias, Impietate ſua violare feſtum.

¶ Status Reipublicæ, ἡ κατάστασις τῆς πόλεως,

Iſocr. διαφυλάττειν τὴν παροῦσαν κατάστασιν, καὶ μηδεμιᾶς ἐπιθυμεῖν μεταβολῆς. *Tueri præſentem ſtatum, nec vllam mutationem deſiderare.*

Idem, νῦν δ᾽ εἰς τοῦτο τὰ πράγματα καθέστηκεν, ὥστε. *Nunc autem in eo ſtatu res ſunt, vt, &c. Vel. Eo in loco ſunt res eius: vt, &c.*

Demoſt. ἄξιον δὲ ἐνθυμηθῆναι καὶ λογίσασθαι τὰ πράγματα, ἐν ᾧ καθέστηκε νυνὶ τὰ Φιλίππου. *Iam Philippi res quemadmodum hodie ſint, vel quis earum ſtatus ſit, operæpretium eſt conſiderare & cognoſcere. Vbi verbum* καθέστηκε *obſeruandum eſt.*

¶ Alioquin. In aliis verò rebus.

τὰ δ᾽ ἄλλα. τἄλλα δέ. ἄλλως δέ.

Iſocr. in Paneg. ταῖς οὐσίαις ἐνδεέστεροι, τὰ δ᾽ ἄλλα μηδὲν χείρους ὄντες. *Re quidem tenuiores, in cæteris vero rebus nihilo deteriores ſunt.*

Plutarch. ὁ Ξενοκράτης βαρύτερος τὸ ἦθος ὤν, τἄλλα δὲ καλὸς καὶ ἀγαθός. *Xenocrates, qui moribus ſenior erat, alioquin honeſtus & bonus vir.*

Demoſth. ἄνθρωπος πένης μὲν τις καὶ ἀπράγμων, ἄλλως δ' οὐ πονηρός, ἀλλὰ καὶ πάνυ χρηστός. *Homo pauper quidem & quietus, ſed alioqui non improbus, quin potius omnino bonus.*

¶ Valdè, Nimium, Supra modum, Vehementer.

ὡς δυνατὸν μάλιστα
ὡς οἷόν τε μάλιστα
ὡς ὅτι μάλιστα
πέρα τοῦ μετρίου
πέρα τοῦ μέτρου
καθ' ὑπερβολὴν
ὑπερβαλλόντως
διαφερόντως

} ἐπαινεῖν ἢ ψέγειν τὸν φίλον. Valde, pręter modum, maximè laudare, vel vituperare amicum. Dem. Iſoc. Plutarc. *Louer par trop ou blaſmer vn ami.*

ὑπερβάλλοντας ἐπαίνους ποιεῖσθαι περί τινος. Præter modum aliquem laudare. Demoſt.

λίαν / σφόδρα } ἐκταράττεσθαι, δεδιέναι. Valde turbari, timere. Demoſthenes.

λίαν ταχέως ἀποδέχεσθαι διαβολάς. Admodum celeriter calumnias accipere. Iſocr. Vbi nota duo aduerbia copulari.

ἀκριβῶς, vel λίαν ἀκριβῶς τὰ ἁμαρτήματα ἐξετάζειν. Supra modum exactè, vel nimis exacto ſtudio delicta examinare, vel vt Cicero loquitur ad viuum reſecare. Iſoc.

ὑπὲρ ἡμᾶς. Supra captum humanum. Plutarch.

σφόδρα ἑτοίμως ποιεῖν τι. Nimis promptè vel expeditè agere aliquid.

λίαν ὠμῶς καὶ πικρῶς ἐκβάλλειν τινὰ ἐκ τῆς οὐσίας. Nimis crudeliter & acerbè eiicere aliquem ex bonis ſuis, Demoſth. Vides igitur ex his & ſimilibus, licere aduerbia geminari. Sic πάνυ φαύλως, vel πάνυ πονηρῶς ἔχειν. Valde malè habere, &c. Oratoribus enim hæc vſitata ſunt.

παρ' ὃ δεῖ, *Supra modum.*

Plutarch. θαυμασταὶ παρ' ὃ δεῖ τῶν λόγων. *Supra modum laudatores orationum.*

ὑπὲρ δύναμιν. Vltra vires. Dem.

ὑπὲρ {
τοῦ λόγου. Vltra quàm dici poteſt.
τοῦ μέτρου. Præter modum. Luc.
τοῦ μετρίου. Præter vel vltra modum. Dem.
τοῦ δέοντος. Præter modum & decorum.
ὧν προσεδεχόμεθα. Præter exſpectationem, Vltra & plus quàm exſpectabamus.

ὑπὲρ δύναμίν τι ποιεῖν, ἢ δαπανᾶσθαι. Supra vires aliquid facere, aut inſumere.

Demoſth. μανία ἐστὶν ὑπὲρ δύναμίν τι ποιεῖν. *Inſania eſt ſupra vires aliquid agere.*

σφόδρα
τὰ μάλιστα
τὰ μέγιστα
ὡς οἷόν τε μάλιστα } πλούσιος. (cum adiectiuo) Valde diues. Dem. *Grand riche, ou Fort riche.*

διαφερόντως { στέργειν. Vnicè amare, Vehementer diligere.
τῶν ἄλλων. (cum genitiuo) Magis quàm cæteri, Præ cæteris. Plato in epiſt.

¶ An hoc deceat facere, conſiderare.

Hic locum habet vox εἰ, cum indicatiuo: vt,

Demoſth. εἰ χρὴ τοῦτο ποιεῖν, σκοπεῖτε.

Idem, σκοπεῖν εἰ δικαίως χρήσομαι τῷ λόγῳ. *Conſiderate an rectè dicturus ſim.*

Iſoc. οἱ δ' ἐγκαλοῦντες, οὐδ' εἰ λήψεσθαι μέλλουσιν, ἴσασι. *Qui accuſant, nec, an accepturi ſint aliquid, ſciunt.*

¶ An non? Nonne.

πότερ' οὐχ ἡγῇ γινώσκειν αὐτοὺς, ὅστις εἶ; An hos ignorare putas, quis tu ſis? Demoſt.

Plato. ἢ οὐχ ὁρᾷς ὅσον ἔργον προστάττεις; *An non vides quantum opus mandes?*

Idem, ἢ ὀρθῶς σοι δοκῶ εἰπεῖν, οὕτω λέγων, ἢ οὔ; *Rectène tibi videor dicere, cùm ita dico, an non?*

πῶς οὐχὶ δίκαιον; An non iuſtum eſt? Demoſt.

πῶς οὐχ ἁπάντων ἀναισχυντότατοι τυγχάνουσιν ὄντες; An non, vel nonne omnium impudentiſſimi ſunt. Idem.

οὐχὶ τοιοῦτος; Nonne talis eſt? Idem.

πῶς οὐ κάκιστος; Nonne peſſimus eſt? Idem.

οὐκ οὖν ἄτοπον; An non abſurdum eſt? Iſocr.

οὐκ ἀσεβής; οὐκ ὠμός; οὐκ ἀκάθαρτος; οὐ συκοφάντης; Nonne impius eſt? nonne crudelis? nonne impurus? nonne ſycophanta? Dem.

¶ Minus quàm par eſt, vel decet.

ἐνδεεστέρως.

ἐνδεέστερον { τιμωρεῖσθαί τινα ἢ προσήκει. Minus punire aliquem, quàm par eſt. Dem.
τοῦ προσήκοντος θεραπευτικὸν εἶναι. (cum genitiuo) Minus officioſum eſſe, quàm decet.

Plato, δοκεῖς ποιεῖν ἐνδεεστέρως τοῦ προσήκοντος θεραπευτικὸς εἶναι. *Dicitur etiam* τοῦ πλήθους θεραπευτικὸς, *cum genitiuo.*

ἐναντίον, Coram, Ex aduerſo, Præſentibus aliis.

ἐναντίον { παιδὸς κόρης αἰσχρὰ φθέγγεσθαι. Coram puella virguncula obſcœna loqui. Dem.
μαρτύρων ποιεῖσθαι ἄφεσιν. Transigere coram teſtibus. Demoſth.

Idem, ἄγω δ' ἐναντίον ὑμῶν τοὺς θεοὺς ἅπαντας. *Aduoco coram Vobis, Vel in præſentia Veſtra, omnes Deos.*

Plato, καί με τούτων ἐναντίον διηρώτησας. *Et me coram iſtis interrogaſti.*

Vt Plato tradit.
Vt eſt apud Platonem
Vt traditum eſt à Platone. } κατὰ Πλάτωνα. Ariſtot. & alij. *Comme dit Platon.*

¶ Cur? Quam ob cauſam? Quare?

διὰ τί.

Iſocr. in Nicocl. ἡδέως ἂν πυθοίμην, διὰ τί τοὺς μὲν εὖ λέγειν ἐπιθυμοῦντας φεύγουσι. *Libenter audirem, cur benedicendi ſtudioſos fugiant.*

Laert. ἐρωτηθεὶς διὰ τί οὐκ ἀποτίθεται τὴν ἀρχήν. *Interrogatus quam ob cauſam non deponat imperium.*

διότι,

διότι ἐκλείπει ἡ σελήνη. *Quæ cauſa eſt, cur luna deficiat.*

διὰ τίνα αἰτίαν.

Ariſtot. in Eth. διὰ τίνα αἰτίαν τοῦτο ποιοῦμεν, ἐν τοῖς ἑξῆς ῥηθήσεται. *Propter quam cauſam hoc faciamus poſtea dicetur.*

ἀνθ' ὅτου.

Demoſth. κακῶς ἐμὲ βούλεται ποιεῖν, οὐκ οἶδ' ἀνθ' ὅτου. *Vult mihi malefacere, neſcio quare, Vel quam ob cauſam?*

τίνος ἕνεκα;

Demoſth. συλλογίζεσθε ὀρθῶς, τίνος ἕνεκα ταῦτ' ἐποίησεν ὁ Φίλιππος. *Rectè conſiderate, cur, Vel quam ob cauſam hæc fecerit Philippus.*

¶ Cur? Quare? Quam ob cauſam?

διὰ τί; τίνος ἕνεκα;

Demoſth. σοὶ μὲν τοῦτο δίκαιον δοκεῖ εἶναι, ἐμοὶ δὲ διὰ τί οὐκ ἔσται? *Tibi iuſtum id eſſe videtur, mihi vero quam ob cauſam non erit?*

Idem, τίνος γὰρ ἕνεκα νομίζετε πάντας φεύγειν τοῦτον τὸν πόλεμον. *Cur enim putatis omnes fugere hoc bellum?*

Aeſchines, διὰ τί τούτῳ οὐ δώσετε δωρεάν? *Cur iſti premium daturi non eſtis?*

Interrogationem, quæ fit per διὰ τί, ſæpe ſequitur ὅτι, vt apud Latinos Quare & Quia ſe mutuo ſequuntur. Exempla paſſim obuia ſunt.

¶ Vſque in hunc diem, vel in hunc vſque diem, vſque ad hoc tempus.

ἄχρι
} τῆς τήμερον ἡμέρας. In hodiernum vſque diem. Demoſth.
μέχρι
} *Iuſqu'a ce iourd'huy.*

μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Vſque in diem illum. Iſocr.

μέχρι ταυτησὶ τῆς ἡμέρας. Idem.

Iſocr. μέχρι ταυτησὶ τῆς ἡλικίας ἀνεγκλήτως βεβίωκα. *Ad hanc vſque ætatem irreprehenſibilem vitam egi.*

Idem, μέχρι τῆς Σόλωνος ἡλικίας. *Vſque ad Solonis ætatem.*

μέχρι τοῦδε τοῦ χρόνου ᾐσθανόμην ταῦτά μοι συμβαίνοντα. *Hactenus vel vſque ad hoc tempus, vel huc vſque, ſenſi mihi hoc euenire. Xenoph*

Demoſth. μέχρι μὲν τῶν χρόνων ἐκείνων ἐν οἷς ταῦτ' ἐπράχθη, ἀνωμολόγημαι τὰ ἄριστα πράττειν. *Ad ea vſque tempora, quibus hæc acta ſunt, in confeſſo eſt, me rectiſſime agere.*

Idem, μέχρι τοῦ Θαργηλιῶνος μηνὸς τὰς ἀνοχὰς ποιεῖσθαι. *Vſque ad menſem Aprilem facere inducias.*

Vſurpatur & μέχρι τοῦ νῦν. Pro, vſque ad hoc tempus.

ἄχρι τῶν σφυρῶν καθεὶς τὸ θοιμάτιον. Vſque ad talos demiſſam veſtem habens. Dem.

Legitur etiam ἕως νῦν, ἕως τοῦ νῦν, item ἕως ἄρτι. Vſque nunc, vel vſque ad nunc. Quinetiam ἕως σήμερον. Pro quo dicitur, ἕως τῆς σήμερον vel ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. Vſque in hodiernum diem. Et Marci 14. ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως. Secutus eſt eum intro vſque in atrium ſummi ſacerdotis.

ἄχρι κόρου. Ad ſatietatem vſque. Demoſthenes.

¶ Miſcere, Temperare, Commiſcere.

κεράσαι.

Herodian. ἐμβαλοῦσα εἰς κύλικα τοῦ φαρμάκου, οἴνῳ τε κεράσασα εὐώδει, ἐπιδίδωσι, *Commixtum vino odoratiſſimo venenum obtulit.*

Plutarch κεράσας οἴνῳ καὶ μέλιτι τὴν πηγήν. *Vino & melle temperans fontem.*

Eſt & medius aor. ἐκερασάμην *& eius participium* κερασάμενος *in miſcendi ſignificatione vſitatus.*

In paſſiuo.

Herodian. λίμνην αἵματι κερασθῆναι. *Stagnum ſanguine miſceri.*

Idem. κεκραμένον ἔχων τὸ ποτόν. *Habens (puer) potum mixtum ſeu dilutum.*

κεκραμένος οἶνος *Vinum dilutum, Dioſcor.*

οἶνος ὕδατι ψυχρῷ κεκραμένος. *Vinum frigida mixtum ſeu dilutum. Galenus.*

¶ συγκεράσαι, Commiſcere.

¶ Secum loqui. Secum auferre. Secum habere, &c. ἑαυτῷ διαλέγεσθαι, σὺν ἑαυτῷ λαβεῖν, παρ' ἑαυτῷ ἔχειν.

Demoſth. φασὶ τὸν Δία νύκτωρ ἑαυτῷ διαλέγεσθαι. *Dicunt Iouem noctu ſecum colloqui.*

Chryſoſt. ὁ πλούσιος ἀποθνήσκων μὴ δύναται λαβεῖν τὸν πλοῦτον σὺν ἑαυτῷ. *Diues cùm moritur, non poteſt diuitias ſecum auferre.*

Democritus, τῆς ὑγιείας δύναμιν οἱ ἄνθρωποι παρ' ἑαυτοῖς ἔχουσι. *Bona valetudinis poteſtatem homines ſecum habent.*

¶ μεθ' ἡμῶν αὐτῶν. Nobiſcum.

Plutarch. ἀποθνήσκοντες οὐδὲν δυνάμεθα ἀπενεγκάσθαι μεθ' ἡμῶν αὐτῶν. *Cùm morimur, nihil poſſumus nobiſcum auferre. Eodem modo & Iſocrates loquitur.*

Demoſth. οὔτε γὰρ Χῖος μεθ' ἡμῶν ἦν. *Neque enim Chius nobiſcum erat. Hic omittendus fuit genitiuus* αὐτῶν*, ideò quòd non maneatur in eadem perſona, vt 5. regula in Syntaxi noſtra de Pronominibus compoſitis docet.*

¶ Propriè κυρίως, κυριώτατα.

Vlpian. γραφὴ λέγεται κυρίως ἡ κατὰ τῶν νόμων κατηγορία. Γραφὴ *propriè dicitur legum accuſatio.*

Ariſtot. τὰ περὶ ψυχὴν ἀγαθὰ, κυριώτατα λέγομεν καὶ μάλιστα ἀγαθά. *Animi bona propriè & maximè bona nominamus.*

ἴδιος
} Proprius *Propre.*
οἰκεῖος

Demoſth. φροντίζειν τῶν ἰδίων. *Propria curare.*

Idem, οἰκείοις ἢ ἀλλοτρίοις παραδείγμασι χρῆσθαι. *Propriis aut alienis exemplis vti.*

¶ Picta-

¶ Pietatem colere.

εὐσεβεῖν τὰ πρὸς τοὺς θεούς
τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς διοικεῖν
πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς ἔχειν
πρὸς τὰ τῶν θεῶν εὐσεβέστατα διοικεῖσθ
θεραπεύειν τὰ πρὸς τοὺς θεούς
τὴν εὐσέβειαν ἀσκεῖν
μετ' εὐσεβείας καὶ δικαιοσύνης ζῆν

Pietatis ſtudioſum eſſe, Pietatem colere. Demoſth. Iſocr. *Eſtre deuotieux, s'addonner à l'eſtude de pieté.*

τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς ἔχειν. Pietas diis debita floret: vt, *Demoſth.* δίκαιον προνοεῖν ἅπαντας, ὅπως τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς ἔχει. *Omnibus opera danda eſt, vt pietas erga Deum floreat & dominetur.*

εὐσεβῶς vel ὁσίως ἔχειν πρὸς τὸν θεόν. Pietatem colere, Pietatis Deo debitæ ſtudioſum eſſe. Lycurg.

ἡ εὐσέβεια { περὶ τὸν θεόν. Pietas erga Deum. Iſocr. De pace, & alibi.
περὶ γονεῖς καὶ προγόνους. Pietas erga parentes & maiores. Iſocrates.

ἡ εὐσέβεια καὶ περὶ τοὺς θεοὺς θεραπεία. Pietas & cultus, qui Deo adhibetur. Iſocr.

ἡ περὶ τὸν θεὸν εὐλάβεια. Religio.

ADIVNCTA.

¶ *Pietas.*

παρέχεσθαι πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν, Plat. in Symp. ad Deos pietatem adhibere.

τὸ θεῖον μὴ ἐν παρέργῳ σέβειν, Luc. Deum minimè negligenter colere. GALL. *par acquit.*

θαυμαστὸς εἰς εὐσέβειαν Gregori. mira pietate præditus. θερμὸς εἰς εὐσέβειαν, idem. pietate flagrans.

τὰ περὶ θεοὺς ὁσίως διακείμενος, Alciph. id eſt, εἰς θεοὺς ὅσιος.

τῆς εὐσεβείας ἀντέχεσθαι, Baſil. pietatem arctiſſimè retinere, complecti

οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ, Philo. pietatis amantes, ac ſtudioſi.

μηδαμοῦ ἀναχωρεῖν τῆς εὐσεβοῦς διανοίας, Baſ. nuſquam à pia mente cedere.

¶ Mactare, Sacrificare, Immolare.

θύειν.

θύειν

Sacrificare (ſine adiectione ſeu abſolutè) vt,

Xenoph. αὐτὸς ἐβούλετο θῦσαι ἐν Αὐλίδι, ἔνθαπερ Ἀγαμέμνων.

Ille volebat ſacrificare in Aulide, vbi Agamemnon.

τοῖς θεοῖς, vel τῷ θεῷ cum datiuo, qui vbique ſubauditur] Diis vel Deo ſacrificium facere. Sic θύειν τῷ Κρόνῳ καὶ τῷ Ἀπόλλωνι *Plutarchus.*

λευκὸν βοῦν τῷ Διί. Immolare Ioui album bouem. Demoſth.

αἶγα, πρόβατα, κριόν. Mactare capram, oues, arietem.

θυσίαν. Sacrificare.

θυσίας μικρὰς Paruas hoſtias offerre. Xenoph.

ἱερεῖον Sacrificare victimam. Demoſth.

Plutarchus dicit θυσίαν ποιεῖν vel ποιεῖσθαι & Herodian. θυσίαν τελέσαι ὑπὲρ τῆς βασιλείας Pro regno ſacrificare.

καταβάλλειν ἱερεῖα πολλά. Proſternere multas victimas, i. immolare vel offerre victimas multas Iſoc.

¶ διδόναι ἑαυτὸν σφάγιον ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Offerre ſemetipſum loco victimæ pro patria. Demoſt.

θῦμα
θυσία
σφάγιον
ἱερεῖον
} Sacrificium, Victima, Hoſtia. Demoſth. Iſoc. *Sacrifice, Victime.*

¶ Natus.

γεγονώς
πεφυκώς
φύς
ὤν
} Natus, Ortus, Genitus. *Procreé, Né.*

Iſocr. εἰώθασιν οἱ ἄνθρωποι ἐπαινεῖν τοὺς ἐκ τῶν πατέρων τῶν εὐδοκιμούντων γεγονότας. *Solent homines illos laudare, qui ex claris parentibus nati ſunt.*

Idem Ἐριχθόνιος ὁ φὺς ἐξ Ἡφαίστου καὶ γῆς *Erechtonius genitus ex Vulcano & terra.*

Idem εἰ τῶν ἀφ' Ἡρακλέους τινὶ πεφυκότων ἐπιφέροι τὴν αἰτίαν. *Si alicui ex poſteris Herculis tale crimen inferret.*

Idem τὸ δὲ μητρὸς ἀπὸ Διὸς ὤν. *Ratione matris à Ioue natus.*

¶ εὐθὺς ἐκ γενετῆς. Ciceroni eſt, Simulatque in lucem editi ſumus. Sic ἐκ γενετῆς. A primo ortu.

εἰ ἐξ

οἱ ἐξ ἡμῶν γεγονότες, Qui ex nobis nati ſunt, id eſt, liberi noſtri. *Plato.* ἕκαστος ἡμῶν οὐχ ἑαυτῷ μόνον γέγονεν. *Vnuſquiſque noſtrum non ſibi ſoli natus eſt.*

Demoſth. ἡγεῖτο προγόνων ἕκαστος οὐχὶ τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ μόνον γεγενῆσθαι, ἀλλὰ καὶ τῇ πατρίδι. *Quilibet ex maioribus noſtris putabat ſe non patri & matri ſolùm natum eſſe, ſed etiam patriæ.*

γεγενῆσθαι καλῶς. Honeſto loco naſci, ſeu claros natales habere. Demoſth.

γεγονέναι βέλτιον τῶν ἄλλων. *Nobiliori genere natum eſſe, quàm alii. Iſocrat.*

οἱ ἐκ πατέρων ἐλλογίμων γεγονότες. Ex claris parentibus nati, ſeu Clarorum hominum liberi. Iſocr.

ADIVNCTA.

¶ *Genus.*

Πατρὸς μὲν πλουσίου καὶ σοφοῦ. Plat. in Memn. patre natus locuplete & ſapiente. πατρὸς ἀγαθοῦ γεγονότες, Greg. bono patre orti.

ἀπὸ πενιχρῶν καὶ εὐτελῶν γονέων τυγχάνων. Suid. abiectis ac pauperibus parentibus editus.

ἀπὸ τούτου εἷλκε τὸ γένος. Suid. ab eo genus trahebat.

εἰς ὃν ἀνέφερε τὸ Κλεοκράτους γένος. Æſch. ad quem Cleocratis genus referebat, à quo Cleocratem oriundum eſſe prædicabat.

ἐξ οἰκίας μεγάλης καὶ εὐδαίμονος, Plato in Protag. ex magna & beata domo.

ἐξ οἰκίας μεγάλης καὶ γένους περιφανοῦς. Baſil. ex ampliſſima familia, atque illuſtri genere.

ἐξ οἰκίας λαμπρᾶς καὶ ἐπισήμου, idem. ex ſplendida & conſpicua domo.

οἰκίης μὲν ἐὼν δοκίμου Herodot. ex proba quidem atque honeſta familia ortus.

οἰκίης ὑποδεεστέρης ὤν, idem. *Eſtant de baſſe maiſon.*

γένους τοῦ πρώτου ἐν πόλει εἶναι Luc. ex familia totius ciuitatis nobiliſſima eſſe. Et rurſus.

γένους τοῦ δοκιμωτάτου ὄντα καὶ ἐν τοῖς πρώτοις Σκυθῶν. Contrà, ἐξ ἰδιωτικοῦ καὶ ἀσήμου γένους, Herodian. ex plebeio & obſcuro genere.

τὸ μὲν γένος τῶν Ἑλλήνων οὐκ ἐν ἀφανεστάτοις, Æſch. genere non inter obſcuriſſimos Græcorum. Gall. *de maiſon non des plus petites de la Grece.*

κατὰ γένος περιφανής, Baſil. illuſtri genere ortus.

οὔτε γένους εὖ ἥκων, Suid. nec genere honeſto ac laudabili natus.

οἱ ἐκ παλαιοπλούτων, καὶ παλαιενδόξων εὐγενεῖς, antiquiſſima familia atque copioſiſſima & clariſſima editi.

οἱ τοῦ γένους ἀρχηγέται. Phil. generis auctores.

ἀνέφερεν εἰς Αἰνείαν τὴν τοῦ γένους διαδοχήν, Herodot. id eſt, ἀνῆγεν, generis ſui ſeriem ad Æneam referebat.

ὃς ἦν ἐξ ἀνδρῶν τῶν ἐπιφανεστάτων ἐν Ἀρκαδίᾳ, Suid. qui parentes habebat totius Arcadiæ illuſtriſſimos. Sic Syneſ.

ὅστις ἐκ τῶν προγόνων λαμπρότατος ἦν, qui clariſſimis maioribus oriundus erat.

ἑπτὰ πλουσίους πάππους ἔχων ἀποφῆναι, Pla. in Theæt. ea generis nobilitate, ſeptem diuites, & copioſos auos proferre poſſet.

ἀφανῆ σε εἶπε, καὶ ἄδοξον, καὶ μηδένα μηδαμόθεν. Baſil. obſcurum, atque ignobilem te dixit, ac nullius omnino pretii.

¶ Imò Potius, vel potius.

μᾶλλον δὲ, μᾶλλον.

Demoſth. Olynth. 2. ἔστι τῶν αἰσχρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων, τῶν πόλεων καὶ τόπων, ὧν ἦμέν ποτε κύριοι φαίνεσθαι προϊεμένους. *Turpe eſt, imò turpiſſimum vrbes & loca quæ aliquando tenuimus, abiicere.*

Idem καὶ οὐκ ὀλίγα εἰργάσατο τὴν πόλιν ἡμετέραν, μᾶλλον δὲ καὶ τὴν Ἑλλάδα. *No parum mali intulit ciuitati noſtræ, vel potius omnibus Græcis. Idem.* πολλὰ καὶ πάντα μᾶλλον ἢ τὰ βέλτιστα, ἀκούειν συνειθίσμεθα. *Multa ac potius omnia, quam illa, quæ optima ſunt, audire conſueuimus.*

¶ Ita, vt. ſic, vt. οὕτως ὡς vel οὕτως, ὥσπερ, vel παραπλησίως ὥσπερ.

Iſocr. οὕτως ἀπέχομαι τῶν ἀδίκων, ὡς οὐδεὶς ἄλλος τῶν πολιτῶν. *Ita abſtineo à rebus iniuſtis, vt nemo reliquorum ciuium omnium, vel vt nullus alius ciuis.*

Idem. οἱ μὲν Ἕλληνες οὕτως ἠγανάκτησαν, ὥσπερ ὅλης τῆς Ἑλλάδος πεπορθημένης. *Ita Græci indignati ſunt, vt ſi (vel quaſi) tota Græcia vaſtata fuiſſet.*

¶ Adeò, vt: Ita, vt. τοσοῦτον, ὥστε cum indicatiuo, vel infinitiuo, qui per coniunctiuum exprimendus eſt: vt,

Iſoc. τοσοῦτόν μου καταπεφρόνηκεν, ὥστε ἐλπίζει ῥαδίως ἐπικρατήσειν. *Adeo me contempſit, vt etiam ſperaret, ſe me vera dicentem facile ſuperaturum eſſe. Idem,* τοσοῦτο ἐπιδοῦναι ἐποίησαν τὴν πόλιν, ὥστε Λακεδαιμονίους ἐλθεῖν ἱκετεύσοντας. *Adeo auxerunt vrbem, vt Lacedamonij venirent ſupplicatum nobis.*

Ne idem tibi eueniat, &c. ἵνα μὴ, cum coniunctiuo.

Iſocr. τούτου δ' ἕνεκα ταῦτά σοι διῆλθον, ἵνα μὴ τὸ αὐτὸ πάθῃς τοῖς ἐπιτηδείοις ἐμοί. *Hæc ideo tibi commemoraui, ne idem tibi accidat, quod amicis meis.*

Demoſt. οἱ ἄρχοντες, ἢ τινὲς αὐτῶν (ἵνα μὴ πάντας λέγω) τῶν καθηκόντων αὐτοῖς οὐδὲ τὸ μικρότατον φροντίζουσι. *Magiſtratus, aut certè (ne omnes dicam) quidam illorum ne minimam quidem partem officij ſui ſuſcipiunt. Idem,* ἵνα μηδὲν ἄλλο εἴπω. *Ne quid aliud dicam. Lucian.* ἵνα μὴ ἐμαυτὸν λέγω. *Ne de me dicam.*

Pertinent huc & ὑπὲρ τοῦ, ſequente voce μὴ & infinitiuo: vt,

Plutarch. ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι τυραννίδα. *Ne tyrannis exiſteret.*

Philo, ὑπὲρ τοῦ μὴ πλάζεσθαι κατὰ τὴν πορείαν. *Ne in itinere deerrarent.*

Iſocr. ἕτοιμός εἰμι ὁτιοῦν πάσχειν ὑπὲρ τοῦ μὴ ποιεῖν τὸ προσταττόμενον. *Paratus ſum quiduis pati ne faciam hoc quod mandatur. Vel, vt non faciam quod mandatur.*

Vt, coniunctio cauſalis.

ὥστε cum imperfecto indicatiui modi: vt,

Iſocr. τελευτῶν δ' εἰς τοῦτο ἀναιδείας ἦλθεν ὥστε ἐπῃτιᾶτό με τῶν γεγενημένων ἅπαντα. *Tandem autem ita frontem perfricabat, vt omnem culpam in me vnum conferret. Idem in Trapez.* οὕτω σφόδρα με ἐνόμιζεν ἀδικεῖσθαι, ὥστε συγκαλέσας ναυκλήρους ἐδεῖτο βοηθεῖν ἐμοί. *Tanta me iniuria affici putabat, vt conuocatis nautis rogaret, vt mihi opem ferrent.*

ὥστε cum aoriſto primo indicatiuo: vt,

Iſocr. οὕτω δ' οὖν ὥρμησεν, ὥστε εἰς τὴν στρατείαν ταύτην πλεῖον ἢ πεντακισμύρια τάλαντα ἀνήλωσεν. *Tanto impetu ferebatur, vt in hunc exercitum plus quàm quinquies millia talentorum inſumpſerit.*

Iungitur præterea particula ὥστε præſenti indicatiuo, & futuro. Exempla apud Demoſthenem, Iſocratem & alios, paſſim occurrunt.

Iſocr. οἱ λόγοι τοιαύτην ἔχουσι τὴν φύσιν, ὥσθ' οἷόν τ' εἶναι τά τε μεγάλα ταπεινὰ ποιῆσαι, καὶ τοῖς μικροῖς μέγεθος περιθεῖναι. *Tantam vim habent orationes, vt quæ magna ſunt, extenuare, quæ vero parua ſunt, augere & dilatare poſſint.*

ὥστε cum infinitiuo & accuſatiuo, qui nominatiui vim habet: vt,

Iſocr. Archid. πολλάκις γέγονεν, ὥστε τοὺς μείζω δύναμιν ἔχοντας, ὑπὸ τῶν ἀσθενεστέρων κρατηθῆναι. *Sæpe accidit, vt qui potentiores eſſent ab imbecillioribus vincerentur.* pro, πολλάκις γέγονεν, ὥστε οἱ μείζω δύναμιν ἔχοντες, ὑπὸ τῶν ἀσθενεστέρων κρατηθῶσι.

Eodem modo & ὡς vſurpari inuenies.

Iſocr. Areop. ἐκεῖνο μόνον ἐτήρουν, ὅπως μηδὲν ἔξω τῶν νομιζομένων προσθήσουσι. *Illud vnum obſeruabant, ne quid contra receptum morem adderent.* *Idem, in Plat.* προσήκει τοὺς εὖ φρονοῦντας ἐν τῷ πολέμῳ σκοπεῖν, ὅπως ἐκ παντὸς τρόπου πλέον ἕξουσι τῶν ἐχθρῶν. *Prudentes viros decet in bello cogitare, vt omnibus modis ſuperiores ſint hoſtibus ſuis.*

ὅπως cum optatiuo: vt,

Iſocr. de Demon. γύμναζε σεαυτὸν πόνοις ἑκουσίοις, ὅπως ἂν δύναιο καὶ τοῖς ἀκουσίοις ὑπομένειν. *Exerceas te laboribus voluntariis, vt poſſis & inuoluntarios labores ſuſtinere.* *Demoſth.* ὅπως ἐπεξέλθοιτε ὑμεῖς.

ὅπως cum coniunctiuo: vt,

Xenoph. ὅπως ἀκούσῃς, ἥκεις. *Venis, vt audias.*

ἵνα cum coniunctiuo: vt,

Iſocr ἵν' ὡς μεγίστην δόξαν αὐτοὶ λαμβάνωσιν. *Vt ipſi maximam gloriam conſequantur.*

Solon apud Laert. υἱῷ καὶ θυγατρὶ μὴ προσμειδιάσῃς, ἵνα μὴ ὕστερον δακρύσῃς. *Liberis tuis non arrideas, ne poſtea fleas.*

Demoſt. καὶ ἀξιοῦν ἵνα βοηθήσῃ τοῖς Ἀμφικτύοσιν, ὅπως μὴ περιίδῃ τὸν θεὸν πλημμελούμενον. *Et petere, vt opem ferat Amphictionibus, vt non patiatur Deum violari vel contumelia affici. Vbi nota vſum particularum* ἵνα *&* ὅπως *in eadem periodo, & quidem cum coniunctiuo.*

Habet & hîc locum præpoſitio ὑπὲρ ſequente articulo genitiui caſus τοῦ, & infinitiuo: vt,

Iſocr. ὑπὲρ τοῦ τυχεῖν καλῆς δόξης ἀποθνήσκειν ἤθελον. *Vt gloriam conſequerentur, mori voluerunt.*

Vt neſciam an quiſquam alius.

ἦν γὰρ αἰσχροκερδὴς, ὡς οὐκ οἶδ' εἴ τις ἕτερος. *Erat enim turpis lucri* *cupidus, vt non ſciam an quiſquam alius.*

Iſocr. οὕτως αὐτὸν ἐθεράπευσα, ὡς οὐκ οἶδ᾽ εἴ τις ἄλλος πώποθ᾽ ἕτερος ἕτερον. *Ita eum colui, vt haud ſciam, an quiſquam alius alium.*

¶ Vnde niſi? πόθεν ἄλλοθεν ἤ;

Demoſth. πόθεν ἄλλοθεν ἰσχυρὸς γέγονεν ἢ παρ᾽ ἡμῶν αὐτῶν ὁ ἐχθρός; *Vnde, niſi per noſmetipſos, ita ſunt aucta hoſtis opes?*

Vnde, ὅθεν.

Demoſth. ὅθεν [illegible] αὐτοῖς τι γίνεσθαι προσδοκῶσι, τούτους ἀνελεῖν βούλονται. *Vnde ſibi periculum imminere præuident, eos è medio tollere volent.*

2. ὁπόθεν.

Iſocr. Areop. τοῦτο σκοποῦσιν ὁπόθεν τὴν παροῦσαν ἡμέραν δυνήσονται διάγειν. *Hoc ſpectant, vnde per iſtum diem viuere poſſint.*

3. ἀφ᾽ ὅτου.

Demoſth. Philipp. 4. ἀφ᾽ ὅτου ταῦτα γίνεται, ἐγὼ διδάξω. *Vnde illa fiant, ego docebo.*

¶ Vndique, κύκλῳ, πανταχόθεν.

Demoſth. κύκλῳ περικαθήμενοι τὸ τεῖχος. *Vndique mœnia circumſidentes. Iſocr.* πανταχόθεν τὰ χρήσιμα συλλέγειν. *Vndique quæ vtilia ſunt, colligere.*

¶ Circum vndique, Circumcirca, In circuitu.

κύκλῳ πανταχῇ.

Demoſt. κύκλῳ πανταχῇ μέλλοντας ὑμᾶς περιστοιχίζεται. *Circum vndique vos cunctantes irretit.*

¶ Vterque, ἑκάτερος.

ἡμῶν ἑκάτερος *Vterque noſtrum.* Theodor. *Gaza.*

Ariſtot. περὶ ἑκατέρου εἴπωμεν. *De vtroque dicamus.*

Idem, τὰ αὐτὰ μὲν οὐ γίγνεται ἑκατέρῳ ὑπὸ θατέρου. *Eadem non fiunt vtrique ab altero.*

Herodian. ἰδίᾳ αὐτῶν ἑκάτερος ἐπέστελλε λανθάνων. *Vterque illorum ſeorſum clanculum literas miſſitabat.*

Lycurg. πρὸς ἑκάτερον δὲ τούτων ἀποβλέποντες. *Ad vtrumque horum reſpicientes, vtrumque intuentes. Baſil* ἑκάτεροι [illegible]

ἀμφότεροι, Ambo, Vterque.

Demoſt. δέομαι ὑμῶν ἀκοῦσαι ἀμφοτέρων ἡμῶν. *Rogo vos, vt vtrunque noſtrum audiatis.*

Idem, παρέχειν ἑαυτὸν ἴσον καὶ κοινὸν ἀκροατὴν ἀμφοτέροις. *Præbere ſe æqualem & communem auditorem vtrique.*

μηδέτερος
Neuter. *Neutre.*
οὐδέτερος

Plato, ἐμοὶ μὲν δοκεῖ μηδέτερα ποιεῖν. *Mihi videtur neutrum agendum.*

Idem, οἷς ἢ ἀμφότερα, ἢ οὐδέτερα πιστευτέον. *Quibus vel vtrumque vel neutrum committendum eſt.*

θάτερον, Alterum.

Lycurg. δυοῖν κινδύνοιν ὑποκειμένοιν, ἀναγκαῖόν ἐστι θατέρου μετασχεῖν. *Duobus periculis propoſitis, neceſſe eſt alterum ſubire.*

¶ Vter, Vtrius, ὁπότερος, πότερος.

Xenoph. πότερος δοκεῖ καλλίων αὐτῷ ὁ πατὴρ ἢ οὗτος; *Vter ei pulchrior videtur, paterne an ille? Hic interrogatiue ponitur.*

Demoſth. ἐρώτησον τούτους, τὴν ὁποτέρου τύχην ἂν ἕλοιθ' ἕκαστος αὐτῶν. *Interroga hos, vtrius fortunam vnusquiſque illorum malit.*

Vter, alter, ὁπότερος ἕτερος.

Iſocr. ἐπολέμουν οὐχ ὥσθ' ὁπότεροι τοὺς ἑτέρους ἀπολέσαντες, τῶν λοιπῶν ἄρξουσιν, ἀλλ', *&c. Bellum geſſerunt, non vt vtri alteris ſublatis, reliquis imperarent: ſed vt, &c.*

Idem, ὁπότεροι δὲ ταύτης αἴτιοι γένοιντο, περὶ τούτου ποιούμενοι τὴν ἅμιλλαν. *Vtri eam palmam obtinerent, de ea certamen fuit.*

Vtrinque, ἑκατέρωθεν.

Demoſt. οἱ τελευτῶντες ἑκατέρωθεν ἐν τάξει. *Qui vtrinque in acie occubuerunt.*

Iſocr. πολλῶν ἑκατέρωθεν ἀθροισθέντων. *Cum multi vtrinque congregati eſſent.*

Superüacaneum.

μάτην.

Iſocr. ἃ δὴ μάτην ἐστὶ τὸ μεμνῆσθαι περὶ αὐτῶν. *Superuacaneum eſt de illis nunc mentionem facere.*

μάταιον.

Demoſth. Olynth. 3. πρὶν τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ὑποθέσθαι, μάταιον ἡγοῦμαι περὶ τῆς τελευτῆς ὁντινοῦν ποιεῖσθαι λόγον. *Antequam principium rectè conſtituatur, ſuperuacaneum eſſe duco, de ſine vllum verbum facere.*

περιττόν.

Vlpian. περιττὸν περὶ τῶν ἐγνωσμένων γράφειν. *Superuacaneum eſt* *de his, quæ decreta ſunt ſcribere.*

ADIVNCTA.

¶ *Virtus.*

ἁπάσας ἔχων τὰς ἀρετάς, ὅσας ἔχοι τις ἂν εἰπεῖν, Iſocr. omnibus virtutibus, quas quiſquam dicere poſſit, præditus.

ἀκριβῶς πρὸς ἀρετὴν ἐξειργασμένος. Luc. ad virtutem abſolutè elaboratus.

πανταχόθεν εἰς ἀρετῆς κάλλος ἐξησκημένος, Greg. ad virtutis elegantiam vndique excultus. ἐξειργασμένος, τὰ πρὸς ἀρετὴν διησκημένος, Suid.

ἐν ἁπάσαις ἀρεταῖς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ὑπερβάλλων, Phil. in omni virtutis genere naturam humanam exuperans, excedens.

πρὸς πᾶν τ᾽ ἀρετῆς κάλλος ἀπεξεσμένος. Greg. presb. omni virtute perpolitus.

θαυμάσιος τὴν ἀρετήν, Greg. mirifica virtute præditus.

οὐδεμιᾶς ἀρετῆς ἀπολιπών. Suid. nulla virtute carens.

πᾶν τ᾽ ἀρετῆς συνειληφὼς γένος, idem. omne virtutis genus complexus.

πάσῃ ἀρετῇ κεκοσμημένος, idem. omnibus virtutibus inſtructus & ornatus. τὴν ψυχὴν ἐν πάσαις ταῖς ἀρεταῖς κεκοσμημένος, Phil. & Diod.

τέλειος πρὸς ἀρετήν, Lucian. omnibus virtutis numeris abſolutus.

ἀρετῆς ἐπὶ πλεῖστον ἐλθών, Suid. virtute longiſſimè prouectus.

πάντων ἀνθρώπων διαφέροντες πρὸς ἀρετήν, Plat. id eſt, πάντας ὑπερβάλλοντες ἀρετῇ.

πρὸς τὸ ἄκρον τῆς ἀρετῆς ἀφικέσθαι, Luc. ad arcem virtutis peruenire vel ad ſummum faſtigium.

τοῦ ἄκρου τῆς ἀρετῆς ἐπιβαίνειν, Gregor. ad virtutis cacumen aſcendere.

τοὺς ἀρετῆς ἄθλους κατὰ πᾶσαν ἡλικίαν διαπονεῖν, Phil. in virtutis ſtudio per omnem ætatem laborare.

οὐχ ἡμίεργον ἐπιτηδεύειν ἀρετήν, ἀλλὰ πᾶσι τοῖς μέρεσιν ὁλόκληρον, Phil. non inchoatam, ſed ſuis omnibus partibus perfectam virtutem excolere.

τὴν ἀρετὴν ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν προφαίνειν dicitur Diodoro, qui etiamnum adoleſcens illuſtrius virtutis ſpecimen edit, quàm ab ea ætate poſtulandum videretur. ἐπ᾽ ἀρετῇ περιβόητος, Diod. διωνομασμένος, Suid. vide Clarus.

πρὸς ἄκρον ἀρετῆς μέχρι ἀφικέσθαι, Suidas, id eſt, πρὸς τὸ ὄρον, vel, πρὸς τὸ ἄκρον. καὶ δικαιοσύνην ἀσπάσασθαι, Luc. iuſtitiam amplecti.

τῇ ἀρετῇ συζῆν, cum virtute viuere. ἐναρέτως ζῆν, vel τὸν βίον διάγειν, probè atque honeſtè viuere. ἐνάρετος, vir probus, ac virtute præditus.

τῆς ἀρετῆς ἀκριβῶς ἐπιμελεῖσθαι, Suid. ſeriam virtutis curam habere.

πολλὴν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι πρὸς ἀρετήν, Plat. in Sympoſ. id eſt, τῆς ἀρετῆς σφόδρα ἐπιμελεῖσθαι.

ἀρετὴν ἐκ νέας ἀσκεῖν, Syneſ. ab ineunte ætate virtuti ſtudere.

τὸ συνδιακείμενα ἑαυτὸν πᾶσι τοῖς μέρεσιν ἀρετῆς ἀπεργάσασθαι τέλειον, Baſil. omnibus virtutis numeris abſolutum reddere. pro τέλειον ſuprà ὁλόκληρον dixit Phil.

συνεργοῦσαν κατορθοῦν, Chryſ. præſtare, aſſequi.

μετ' εὐκολίας τὸν τῆς ἀρετῆς τρέχειν δρόμον, idem.

ἀρετὴν κεκτῆσθαι, id eſt, ἔχειν. idem, εἰ μὴ πολλὴν ἀρετὴν ἐκέκτητο, niſi magna virtute præditus fuiſſet.

ἀρετῆς ἐπιλαβέσθαι, idem. virtutis ſtudium capeſſere.

ἀρετὴν μετέρχεσθαι, idem. conſectari.

τὴν ἀρετὴν διώκειν, Baſ. expetere, ἀντέχεσθαι.

θεοσεβείας ἀρετῇ διαπρέπειν, Euſeb. 1. κοσμεῖσθαι.

¶ Quomodo, Qua ratione, Quo pacto.

ὃν τρόπον, τίνα τρόπον.

Lycurg. εἰ μὴ δύνασθε ὑπ' ἐμοῦ διδαχθῆναι ὃν τρόπον δεῖ πρὸς τοιούτους ἔχειν, σκέψασθε ἐκείνους τίνα τρόπον ἐλάμβανον παρ' αὐτῶν τιμωρίας. *Si non poteſtis à me cognoſcere, quomodo deceat vos erga tales (patriæ proditores) affectos eſſe, conſiderate quomodò, vel qua ratione illi (maiores noſtri) pœnas ab ipſis ſumpſerint.*

Demoſt. ἐκεῖνο ἀπορῶ, τίνα χρὴ τρόπον πρὸς ὑμᾶς περὶ αὐτῶν εἰπεῖν. *De ill dubito, quomodo apud vos de illis dicendum ſit. Sed de hac form loquendi vide titulum Modus, ſuprà.*

ὡς.

Demoſth. ὡς δ' ἔχει ταῦτα ἀκούσατέ μου. *Quomodo autem ſe hæc habeant, audite me.*

Synesius ἄκουε τοίνυν, ὡς ἔχει τὰ ἐμά. *Audi igitur, quomodo habeant res mea.*

Isocr. πειράσομαι διὰ βραχέων δηλῶσαι, ὡς χρὴ τὸν ἔπαινον καὶ τὴν ἀπολογίαν ποιήσασθαι. *Conabor paucis ostendere, quomodo laudatio & vituperatio instituenda sit.*

Idem, ἐβουλήθη παράδειγμα τοῖς φιλοσόφοις καταλιπεῖν, ὡς χρὴ τῶν αἰσχρῶν ἢ πονηρῶν ποιεῖσθαι τὰς ἀπολογίας. *Voluit exemplum relinquere studiosis sapientia, quomodo turpes causa defendenda sint.*

Τέλος σὺν Θεῷ.

INDEX
IN CALLIGRAPHIAM
A IOHANNE POSSELIO
CONSTRVCTAM.

A

A vel Ab, ſequente Vſque 23
Ab adoleſcentia 1
Abalienare 4
Abalienari ab aliquo ibid.
Ab alicuius partibus eſſe 65
Ab altera parte 164
Abauus 618
Abdicare filium ibi.
Abdicare ſe magiſtratu ibid.
Abducere à propoſito 11
Ab epiſtolis 611
Aberrare 9. 10.11 12
Aberrare à decreto ibid.
Aberrare à fide, à propoſito, à ſcopo 12
Aberrare à vera opinione & ſententia 10
Abeſſe 13.14.15. &c.
Abeſſe aliquot dierũ itinere 18
Abeſſe à dicendis mẽdaciis ibi.
Abhorrere, 112
Abiecto & molli animo eſſe 128.357
Ab illo tempore quo 22
Ab incunabilis, Ab infantia 1
Ab ineunte ætate 1
Ab initio 23.25
Ab initio mundi 25
Ab initio vſque ad finem 23
Abigere 21
Abire 567
Abitus 820
Abluere 656
Abolere 25.26.
Abolitio ibid.
Ab omni æuo, vel ab omni memoria 25
Ab ortu Solis vſq. ad occasũ 23
Abrogare alicui imperium
Abrogare 25.26
Abrogatio legum 25 & 26
Abſcindere 433
Abſentia 57
Abſentiæ formulæ ibid.
Abſit. 17 Quod abſit 58
Abſoluere aliquem 50
Abundantia 30
Abſoluere orationem 737
Abſolutum ex omni parte 410
Abſque lachrimis 579
Abſtergere maculam 351
Abſtinere ab aliqua re, à ſceleribus 27.28
Abſtrahere 653
Abſurdum, abſurdiſſimum 513
Abũdare amicis, pecunia &c. 28. 31:32
Abuti 847
Accedere ad aliquem 821
prope Accedere ibid.
Accendere 593
Accendo rē ibi.
Accenſus ibid.
Acceptũ referre alicui aliq̃d 328
Accerſere 51.52
Acceſſionis loco 192
Accidens 40
Accidens ſeparabile, inſeparabile ibid.
Accidere 38.39.40
Accipere 55.56
Accipere excuſationem 399
Accipere literas alicuius, vel ab ali-

INDEX.

ab aliquo 56
Accommodare 289
Accommodata rebus præſentibus ibid.
Accurate aliquid perſequi 53
Accurate, Accuratius ibi.
Accuſandus 328.329
Accuſare 46.47.48
Accuſare innocentem 49
Accuſare pro quæri de aliquo ibid.
Accuſationibus reſpondere ib.
Accuſatio 399
Accuſator 398
Accuſatus 399
Aceruus 277
Acies, agmen 206
A cœna abire, redire 279
Acquieſcere in aliqua re 58.60.61
Acquieſcere in iudiciis ſententia 207
Acquirere 141
Actionem intendere alicui 46
Actio iniuriarum ibid.
Actor, id eſt, accuſator 399
Acuere, pro incitare 667
Aculeos in animis relinquere 53
Ad bellum ſeu prælium inſtructi 445
Addere 188
Additamenti loco 192
Addiſcere aliquid 374
Adducere 490
Adducere aliquem in inuidiã in odium, in periculum, &c. 5
Adducere aliquem in calamitates 523
Adduci, impelli, moueri 22
A Deo eſt felicitas 225
Adeò audaces, demẽtes & ſuperbi fuerunt, vt, &c. 53.54
Adeò, Adeò vt 54.55
Adeſſe, adeſſe alicui 41
Adferre 721
Adferre commodum, fructum, honorem, ignominiam, interitum 588
Ad genua procumbere 670
Ad gratiá facere, loqui 167.472
Adhibere 703
Adhibere Deo preces & cultus 668
Adhibere in conſilium 310
Adhibere mentem rei 145
Adhuc, Adhuc hodie 405
Adimere 186.187
Ad imperium euehi 252
Adipiſci aliquid 243
Ad iram prouocare 116
Adire aliquem 527
Adire hæreditatem 106
Adiutoribus deſtitui 66
Adiuuare ibid.
Adiutor ibid.
Adminiſtrare rem familiarẽ, domũ, vitã bene vel male 77.78
Adminiſtrare rempub. 133
Adminiſtratio 79
Adminiſtratio publica 79
mala ibid.80
Ad minimum 301
Admirari, 102.103.104
Admodum adoleſcens 1.3
Admodum celeriter 878
Admodum natu grandis 3
Admonente quodam 96
Admonere 85.86.&c.
Admonitu cuiuſdam 86
Admouere 703
Adoleſcentulus 1.2
Adoleſcere 6.9
Adoleſcentia 2
Adoptare filium 105.106

Adoptiui

Adoptui ibid.
Adoptiuus pater 106
Adorare 668
Adornare, inſtruere 446
Ad rẽ, quæ agitur, ſeu Ad propoſitum 11
Ad ſaniorem mentem flectere 120
Ad ſatietatem vſque 661
Adſciſcere 52
Adſcribere, Imputare 327
Ad ſummum
Ad tantas anguſtias redacti ſunt 54
Ad tempus 814
Aduehere 717
Aduentus 820
Aduerbia geminantur 878
Aduerbia loci 193
Aduerſa fortuna 225
Aduerſa fortuna vti 220.221
Aduerſari alicui 121.122
Aduerſarius 6
Aduerſatiua vox, reſpondens Latinæ dictioni Tamen, nõnunquam apud Græcos diſſimulatur 440
Ad virilem ætatem peruenire 841
Adulari 106.107
Adulator ibid.
Adulterina moneta 30
Adulterinam monetam cudere ibid.
Adulterium committere 714
Aduocatus 397
Ad voluptatem laudare 365
Ædificare 240.241
Ædificium publicum ibid.
Ædilis 242
Ægrè ferre 112.113.& c.448
Ægrotare 117
Æmulari 785
Æmulatio mutua eſt inter eos 258
Ænigmaticè 57
Ænigmaticum aliquid habere ibid.
Æqualem ſibi ducere 2.124
Æqualiter, æquè ibid.
Æqualis 124
Æquè ac, æquè turpiter, æque vt 122.123.&c.
Æquinoctium 818
Æquo animo ferre 446
Æquum eſt 300
Æquus æſtimator 348
Ærumnoſus 225
Aes alienum 344
Aeſtas, æſtatem traduco 341
Aeſtimare, magni æſtimare 102.125
Aeſtimare aliquem ex aliqua re ibid.
Aeſtimare aliquid 423
Aeſtimatio 421
Aetas florẽs 2.107.110. eius ætatis, hac ętate, ea ætate ibid.
Aetas puerilis, iuuenilis, virilis, ſenilis 3
Aetate proficere 192
Aetate valde prouectus 3
Aetate venerandus 274
Aetatis, Iuuentutis, Senii 107
Affabilem eſſe erga alios 129
Affectare, expetere 162
Affectum eſſe bene vel malè 5.128
Affectum eſſe hoc vel illo modo 128.129
Afficere aliquem beneficiis, & contra 207.208
Affinitas 402
Affinitatem contrahere, iũgere 402

402
Affligere 571
Affligi diuturnitate belli 571
Agenda, Quæ agenda ſunt 135
Agere aliquid bene vel male, ſanctè, iuſtè iniuſtè, præclarè, &c. 133.134
Agere annum decimum quartum 109
Agere cauſam alicuius 396
Agere feſtum 877
Agere negotia 133
Agere nihil laude dignum ibi.
Agere res ibid.
Agere tragœdiam 454
Aggredi aliam viam 682
Aggredi aliquid 135.136
Aggredi dicere 532
Agitare conſilia de 321
Alacris, promptus 722
εἶπον & προείρηκα quomodo differant 96
Alapam dare alicui 432.435
Alapis cædi 432
A latere alicuius non diſcedere 146
Alia dicit alia facit 139
Aliam viam ingredi 682
Aliàs, aliàs 138
Alibi 195
Alicuius momenti eſſe 727
Alienare 4
Alieno animo eſſe ab aliquo, vel erga aliquem 4.6
Alienum à propoſito dicere 11
Alienum eſſe 16
Alienum à ſua patria 4
Alienus, peregrinus 282
Alii, alii 111
Alii, cæteri, reliqui ibi.
Alio 195. Alio loco ibid.
Alio quouis modo 623
Aliò quopiã potius quàm 68
Alio ſe conuertere ibid.
Aliquandiu, Aliquantiſper 808
Alio nauigare 682
Aliò proficiſci 681
Alioquin 877
Alio tempore 811
Aliqua ex parte 195
Aliquandiu 808
Aliquando 810.811
Aliquo modo 5
Aliter ac 130
Aliud nihil, niſi vel quam 139. 140
Aliud quam ibid.
Alium in locum 195
ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἀλλήλος, & eorum vſus ac conſtructio 532.533
Alius, Alia, Aliud 1.48
Alius citius alius ſerius venit 815
Alius quiſpiam 142
Allegare teſtes 800
Alloqui aliquem 280.281
ἄλλος pro ἕτερος 141
Alludere ad aliquid 57
Altè vel altius repetere 195
Altius exordium ſumere ibid.
Alter alterum amat, odit, accuſat, &c. 532.533
Alternis annis 815
alterum 890
Aluum exonerare 139
Amare 697
Amaſius, Amaſia 697
Amator virginis, gloriæ, laudis, rerum malarum ibid.
Amator 696
Ambigere 362
Ambigua oratio 363
Ambire cõſulatũ, puellam 402
Ambulare 566

Amicitia erga aliquem 847
Amicitiam eſſe alicui cum aliquo ibid.
Amicitias diſſoluere ibid.
Amictus 659
Amittere 32
Amore & beneuolentia aliquem complecti 128
Amplecti 56,283
Amplificare rem familiarē 192
Amplificare & exaggerare aliquid 193
Ampliſſimæ laudes 156
Amplius 406
Ampli⁹,quinq. vel ſex annis 107
Amputare collum 434
Ancoram demittere 385
An hoc deceat facere, conſiderare 879
Animaduertere, animum aduertere 146
Animi cauſa 340
Animis errare 11
Animi ſenſa proferre 132
Animi elatio 143
Animi anxietas 363
Animi hilaritas,trãquillitas 216
Animo demiſſo eſſe 144
Animos efferre 142
Animo verſare 151
Animo virili eſſe in calamitatibus 128
Animum abiicere 357
Animum huc atque illuc verſare 364
Animū addere auditoribus 145
Animum alicuius perſpectum habere 338
Animum attendere 147
Animium inuictum habere 837
Animum rebus applicare 147
Animus, Eo animo eſſe 130
An,nec ne 814
Annis paulo minus duobus millibus 108
Anni ſuperioris æſtas, frumentum,legationes 816
Anno ante excidium 110
Anno hoc exacto ibid.
Annonæ penuria, vtilitas,caritas 34.633
An non? 879
Anno præterito 816
Anno ſuperiori ibid.
Annos natus amplius ſexaginta 107
Annos natus centum minus tribus ibid.
Annos natus decem,viginti,triginta,&c. 107
Annos viuens non multo pauciores centum, vel paulo minus centum 107
Annulum geſtare 659
Annum agens, egreſſus decimum quartum 109
Annuntiare 657
Annus elapſus vel exactus 811
Anſam præbere 652
Ante,Antea,Antehac 160
Anteacta vita 803
Ante annos duos vel tres 160
Antecedens diſſimulatum 749
Antecellere 150.151
Antecellere aliqua re ibi.
Anteferre 127 156 157.159.413
Ante me 160
Ante meam ætatem ibi.
Ante oculos ponere 159
Ante omnia 161
Ante pedes 160
quod ante pedes eſt 122
Anteponere 127.156.412
Antequam,Ante quam 160.161

Ante

Ante quidem nunc verò 160
Ante res Perſicas annis decem 160
Ante ſolis ortum vel occaſum 161
Anteuertere 166
Anus, vetula 111
Antiqui, Antiquus, Antiquitus 112
Anxietas animi 363
Appellare 208
Appellatio ibi.
Appellare pro Nominare 866
Appellere in portum 629
Aperire librum 609
Aperto capite 569
Appetere 162
Apponere alicui crudum 279
Apprehendere 428
A primo ortu 884
Approbare 166
Appropinquare 822
Aptus 516
A propoſito aberrare 10
Apud ſemetipſum loqui 862
A puero 1
Apud aliquem eſſe aliquid 43
Aqua & igni interdicere 550
Arbitrari 861
Arbitrio illorũ res geritur 169
Arcana 858
Arcere aliquem à ſacris, à tribunali 19.20.&c.
Ardere 562
Argumentis demonſtrare 392
Arma, Arma capere, deponere, ſumere, inferre 203
Arma perfricare 206
Armamentarium 206
Arrogans 145
Artes tenere 180
Artificioſe elaborata opera 315
A ſcopo aberrare 10
Aſcribere alicui aliquid 328. 329
Aſſcribere aliquem in catalogum 611
Aſſcribere ſibi aliquid 329
Aſſcribi in municipia ibi.
A ſecretis 612
A ſententia dimouere 613
Aſpernari 772
Aſpicere 560
Aſſentari alicui 106
Aſſentator Aſſentatoribus patefacere aures ibi.& 107
Aſſentiri alicui 288
Aſſerere in libertatem 604
Aſſiduè precari 147
Aſſiduum eſſe in aliqua re 147
Aſſuefacere 169
Aſſuefactus, aſſuetus ibid.
Aſſumere aliquem 57.544
Aſſurgere alicui 419
A teneris aſſueſcere 1
Atramentũ quo ſcribimus 609
Atrocia committere, pati 537
Atrox ſcelus 536
Attendere ad aliquid vel in aliquam rem 147
Attendere animum ibi.
Attentum eſſe ad aliquid ibid.
Attexere, vel addere ad alia 189
Attinet 404. nihil ad me attinet, quorſum attinet? 196
Attingere annum triceſimũ 109
Attollere oculos, vocem 655
Attollere manus, oculos in cælum 669
Audacter loqui 865
Audacia furens 216
Audax ib.
Audax facinus aggredi ibid.
Auditu dignum 175

Aures occludere ibid.
Audere 216.217
Audire Auditor 173.174.175
Audire bene vel male 586
Auditu iucundum 175
Auditu valere 175
Auditu dignum 175
Auertere 18.19
Auferre 188
Augeri augere 188.189.190
Aufugere 238
Auguſtus 275
Auia 619
Auitus ibid.
Aulici concionatores 612
Auroræ tempore 811
Auſcultare 147
Autore carens 463
Autoritas 607
Autoritate valere 724
Autor tibi ſum 100.324
Auulſus 654
Auunculus 619
Auxilia, auxilia conſequi, ſuppeditare 65.67.68

B

Bacchanalia agere 878
Baſium 283
Beatè viuere 222
Beatum eſſe 271.222
Beatos alios reddere 222
Beatum iudicare 221
Bellũ atrox & implacabile 200
Bellum continuum, diuturnum 199.220
Bellum gerere, inferre, mouere, ſuſcipere 102
Bellum infeliciter gerere 81
Belli arma 206
Bene affectum eſſe 129
Bene audire 586
Bene cedere 227
Bene collocari beneficium 212
Bene conſtituta reſpublica 254
Bene cum aliquo agi 220
Bene cupere alicui 212.213
Bene de aliquo mereri 207.208.209.&c.
Benefacere ibid.
Beneficia in aliquem conferre ibid.
Beneficiis afficere, ornare aliquem ibi.
Beneficij loco accipere 591.592
Beneficium accipere 211.212
Beneficium reddere 472
Beneficio aliquem prouocare 209
Beneficus 211
Bene mereri de aliis 68.208
Bene tecum agitur 221
Bene velle alicui 67.213
Bene vel malè ſe habere 129
Beneuolè accipere 214
Beneuole aliquem audire, deducere ibid.
Beneuolè monere 86
Beneuolentiam declarare 212
Beneuolos ſibi habere aliquos ibid.
Beneuolentia complecti 128.213
Beneuolentia eximia & excellens 381
Beneuolentia in vel erga aliquem 213.214
Beneuolentiam alicuius ſibi comparare ſeu conciliare ib.
Beneuolẽtiam aſſentatione captare ac ſuffurari 107
Beneuolentiam conſtanter cõſeruare 214
ex Beneuolentia 213

Beneuolentior, beneuolentiſſimus 214
Beneuolo animo, vel ex beneuolentia aliquid ſuadere 324
Beneuolo animo erga aliquem eſſe 214
Beneuolus 214
Bibere 279
Biduo, triduo, quatriduo 813
Bona, facultates, opes 30
Bona ſua dilapidare 276
Bona verba quæſo 587
Boni conſulere 59
Bonis cedere 258
Bono animo, id eſt, beneuolo 213
Bono animo eſſe, confidere 216 217
Bono & læto animo eſſe 218
Breui oratione aliquid complecti 219
Breui temporis ſpacio 813
Breuiter alicuius meminiſſe, vel mentionem facere 477
Breuiter complecti, narrare, perſtringere, &c. 218

C

CAcare 139
Cadere in aliquem aliquid
Cæteri 112
Cædere 404
Cædes bellica 197
Calamitate premi 224. 572. in calamitates coniicere 524
Calamitoſus 224
Calliditas 468
Callidus ibid.
Calumnia premi 231
Calumniari 228. 229
Calumnias refutare 379
Canere 854
Canere Pæanas ibid.
Candelabrum 563
Canticum, cantilena, cantio, cantus 854
Cantilenas canere ibi.
Capax ſum 427
Capere, capi 428. 429
Capere ciuitatem vi 428
Capere cõmodũ, vtilitatem 70
Capere conſilium 322
Capere voluptatem ex aliqua re 354
Capeſcere rẽpubl 83. pugnã 136
Capi amore 428
Capita & ſummæ rerum 218
Capitalia flagitia committere 235
Capitalis pœna 235. 495
Capite plectere 235
Capitis pœnam aliquem conſtituere 342
Capitis damnatus 343
Capit me obliuio 660
Captare aliquem 577
Captare lucrum, laudem ibid.
Captatus, captus ibid.
Captiuos dimittere, redimere, reducere, ſeruare, &c. 29. 440
Captiuus, bello captus ibid.
Captos è carcere educere 492
Captus amore 428
captus auribus, mẽte, oculis 733
Caput in terram demittere 582
Caput amputare, abſcindere 234. 235.
Carcer 491
Carcere mulctare aliquem ibi.
carcerem meritum eſſe, ibid. ex carcere dimittere 492
carceris cuſtos ibid.
carere 359
carmen 855

Carnifex 664
Carum eſſe, Magno pretio vendi 623
Caſtigare 693
Caſu 657
Caſtra collocare 205
Cauendum eſt 236
cauere ibid.
Cauere 719
Cauſa cur ca uillis inceſſerẽ 554
Caupona 545
Cauſa, In cauſa ſum ne, vel quo minus, aut quod non, &c. 100.
Cauſa cur, vel propter quã 330
Multis de cauſis, Multas ob cauſas, Qua de cauſa, Propter quam cauſam 330 Pro quas cauſas ibid.
Cauſa efficiens, finalis, formalis, materialis 96.97
Cauſæ adiuuantes, antecedentes, principales, proximæ 96
Cauſæ duæ ſunt, propter quas 330
Cauſa iuſta, iniuſta, probabilis, &c. 96
Cauſa & autor nõ exiſtens 100
Cauſam afferre, i. in cauſa eſſe cur aliquid fiat 97.98
Cauſam obtinere 226
Cauſam alicuius agere 398
Cauſa, quæ falsò prętexitur 96
Cauſam transferre in aliquem 99.316
Cauſa vel Gracia, quomodo Græcè exprimatur 330
cauſa dici ει' κατ' α'γοϱῶν. Bud.
cautè agere, cautum eſſe in aliqua re
cautionem dare alicui 719
cedere, Locum dare 256.257
Cedere benè aut malè, pro ſuccedere 217
Cedere animis 257
cedere bonis 256
cedere in contrarium ibi.
celare 254.255
celebrare feſtum 878
clebris, celeberrimus 560
celeriter aliquid aggredi 817
celerius opinione 133. 815
capit me, deſiderium, metus 514
cenſum dare 798
cereuiſiam bibere 279
cernere licet 337
certamen 262
certa, firma 27
certare 204.258
certiorem facere 176
certiorem fieri 176
certo ſcire 180
certum deliberatumque eſt mihi 151
certum vel exploratum habeo 180
certum eſt, conſtat 335
certum, firmum 27
certum, ſtatim, præfinitum 878
certum tempus ibid.
certus dies ibi.
ceruicem erigere 143
ceſſare 316
choreas ducere 551
cibus 279
cingere 498. 499
circa horam primam 816
circa meridiem ibid.
Circa Troiana tempora ibi.
Circa tempus prandii ibi.
Circiter
Circumcirca, circum, vndique 889

circumdare 499

circumfluere omnium rerum copiis 32

circumſpectè 238

circumueniri 499

citare leges, teſtes 602

citò, citius, citiſſimè 815

citra controuerſiam 334

circa reprehenſionem 769

ciuitas bene conſtituta 253

clades 837

cladem ſibi accerſere ib.

clam 337

clamor 857

clarè, Perſpicuè 58

claris parentibus naſci 885

clarorum hominum liberi ib.

clarus 348. 590

claſſem habere, inſtruere 629

claſſe pugnare contra barbaros 202

claudere librum 609

clauſula, Summa 218

coaceruare 276

coætaneus 2

coagulari 367

cœnare 280

cœna ib.

coercere 316

cöercere iram ibid.

cogere 353

cogere milites 79

cogitare 248

cogitationẽ alicui incidere ib.

cogitationem de aliqua re ſuſcipere 247

cognati, cognationem habere cum aliquo 716

cognitum redire 181

cognoſcere &c. 180

cohabitare 564

cohibere 58

cohorreſcere 508

cohortatio 89

colaphum infligere 433

colere agrum 174

colere aliquem ſtudiosè 191. 274

colere iuſtitiam, pietatem virtutem 274

coli ab aliquo ib. & 274

collata inter ſe 65

colligere 276

colligere diuitias 276

colligere vel recolligere vires 744

collocare columnas, ſtatuas 693

colloqui 280. 281

colloquium cum aliquo 282

colloqui per literas ib.

colludere cum aliquo 552

collum iugo ſponte ſubiicere 438

comburere 562

comedere 298

comitari 318

comitari vel deducere funus ibid.

comitem aſſiduum ſe præbere alicui 147

comitia 298

commaculare manus ſanguine 348

commeatus 42

commemorare 756

commendare alicui aliquid 283. 284

commendatio 284

commentum 434

commercium eſſe alicui cum aliquo 459

comminari 502

commiſcere 882

Committere alicui aliquid 202
Committere alicui munus publicum 262
committere per epiſtolam 284
committere prælium 205
committere ſe munito loco 502
committere ſcelus
commoda, commoda pacis 73
commodare alicui 69
commodare, commodato dare 509
commoda priuata, publica 72
commodum adferre 589
commodum capere vel percipere ex aliqua re 70.232
commodi priuati cauſa aliquid facere 72
commodis alicuius conſulere 70
commodis alicuius deeſſe ibid.
commodum capere 69.79
commodum priuatum, publicum 71
commodus 516
commonefacere 86
comparare, parare 720
commorari in ciuitate, 341
Romæ 519
compeſcere 318
commune eſſe alicui aliquid cum aliquo 272
commune habere aliquid cum aliquo 271
communicare cum aliquo 271
communicare conſilia 321
commutare 612
comparare inter ſe 262
comparatio 263
compenſare 264.265
compenſatio ibid.
compertum ſeu exploratum habere 180
compeſcere linguam adoleſc. 318
compeditores 618
complecti animo 430
componere orationem 419
compotare 289
compotationum ſoliditates 237
compotatio heſterna ib.& 119
compotor ib.
comprehendere 430
conandum eſt 644
conari 186
conata perficere 216
concedere 266
conceſſum eſt 606
conciliare concordiam inter ciues 75
conciliare ſibi amicos ib.
compilare ſibi auditores ibid.
concilium congregare 277
conciliare inuidiam & odium alicui. 4
concordare 280
concordes eſſe ibid.
concordiam conciliare, tueri 286
concorditer hoſtem vlciſci ib.
concredere 262
concreſcere gelu 367
concreſcit grando ſupra terram 367
concretum lac 367
concretus ſanguis ibi.
concumbere 705
concupiſcere 162
condere ciuitatem 242
condemnare 341.342
conditio melior 243
conditione aliqua pecuniam credere 270. ea conditione ib.

Conditione meliori eſſe ibi. & 268
condigione deteriori eſſe 268
conditionem eſſe firmam, ratam, irritam, &c. 269
condoleo 376
condonare 832.833
conducere domum, menſam 320
conducere prodeſſe 70.71
confabulari 281
confectus curis, morbo podagrico 541
conferre aliquid ad ciuitatis & populi ſalutem 19
conferre promptè pecuniam ibid.
conferre cauſam in aliquem 326
conferre in, vel ad aliquid 326
conferre aliquid inter ſe 263 264
conferre non minimam partem ad felicitatem 326
conferre orationes in res non conuenientes 326
conferre omnes curas cogitationeſque in remp. 310
confeſſio 285
confeſſum eſt 334
conficere bellum 197
conficere iter 568
confici curis, morbis 541
confidere 216
confidere beneuolentiæ ſociorum 145
confiteri 295
confirmare 289.290
confiſus 145
conflare alicui odium 5
confligere 206
confluere 291
Confugere aliquò vel ad aliquem 291
congerere 276
conglaciare frigore 366
congregare 276
congreſſus, congreſſus familiares 282
congrua, congruentia moribus, rebus facere 290
congruentia dicere de aliquo ibid.
congruere ibi.
coniectura aſſequi, coniicere 292.293
coniecere aliquem in metum, pericula, in ignominiam, in extremas calamitates 523 524
coniicere in barathrum, in retia, in dolores, &c. 702
coniicere ſe vltro in calamitates 524
coniicere in pericula 708
coniugium inire 403
coniunctio ſanguinis 716
coniunctum eſſe cum aliqua re 42.325
coniunctum eſſe cum periculo 707
coniungere 325
coniungere ſe 325
coniuncta inter ſe ibid.
coniurare 558
connectere 524
connubio, iuncti 402
connubium contrahere, inire, 401.402
conqueror 779
conſcendere naues 419
conſcendere ſuggeſtum ibid.
conſcientia 186
conſciſcere ſibi mortem 663

Conſcius 186
conſcribere milites 206
conſecrare 732
conſectari 165
conſenſus, vno conſenſu, vnanimi conſenſu 288
conſentaneum rebus 289
conſentire 285.287.&c.
conſequi aliquid 243
conſeruare 145.146
conſeruare ſuas res ſaluas 145
conſeruare valetudinem ibid.
conſiderare 246.247.248
conſideratè ſeu præmeditatè 247
conſilia arcana, tacita 858
conſilia communicare cũ 320
conſilia inter ſe agitare ibid.
conſilium bonum 320
conſiliun capere 321
conſilium dare 310
conſilium petere, conſulere aliquem 320
conſobrinus 402
conſolari 743
conſpirare 287
conſtanter beneuolentiam erga aliquem conſeruare 212
Conſtat manifeſtũ eſt 334.335
Conſtat ex 335
Conſternari 507
Conſtituere, ordinare 152
Conſtitui dicere, ſcribere, abire 351
Conſtituta dies, hora, tempus 876.877
Conſueſcere, conſuetus 169
conſueſcere cum aliquo vel aliqua 846
Conſueta agere 172
Conſuetus morbus 172
Conſuetudinem habere cum 845
Conſuetudinem prauam introducere, tradere, habere 172
Conſuetudo 169.170
Conſuetudo, Familiaritas 846
Conſuetudo vetus 172
Conſuetum opus 172
Conſueui ita facere 171
Conſul 546. conſularis ib.
Conſulatu bis functus 80
Conſulere 323
Conſulere commodis alicuius 702
Conſulere ſaluti reipublicæ 81
Conſulis officio fungi 618
Conſulto peccare 331
Conſultum eſſe duxi 332
Conſumere ætatem, dies, annos 339
Conſumere otium, pecuniam, tempus 539
Conſumere tempus 339.340
Conſumere totam vitam in aliquo ſtudio 339
Contaminari virginitatem 246
Contemnere 294.295.296
Contendere, certare 257.258.&c.
Cõtendere curſu ad portũ 628
Contentio 260
Contentiones inter aliquos excitare 258
Cõtẽtionis ſtudio flagrare 260
Contentum eſſe 60.&c.
Continere linguam 317
Contingere, Contingit 39.40
Continenter & ſine intermiſſione laborare 199
Continuum bellum ib.
Contra animi ſententiam 132
Contractus iniquos facere 458

Contradicere 121.122
Contrahere 634
Contrahere connubium, matrimonium 400.401
Cõtrahere quædã in pauca 217
Contra iuſiurandum, legem, naturam 602
Contra quam decet 303
Contraria dicere,facere,ſcribere 337
Contra ius & omnem æquitatem 303
Cõtrarium exitum habere 226.
in contrarium cadere ibid.
Contra pro Econtra 601
Contriſtare 376
Controuerſia 122
Hoc in controuerſiam vocatur ibid.
Contubernalis 279
Cum hoc ita ſit,vel Quod cum ita ſit 778
Contumelia afficere 228
535
Contumelioſè aliquem tractare 535
contumelioſus ibid.
cõualeſcere, Ex morbo recreari. 120
conuenire aliquem 281
conuenire, conuenire in vnum 276.277
conuenire,congruere 289
conuenire,Congregari 297
conuenienter,decenter 305
conuenientia 289
conuenit,Decet 299
conuentis & promiſſis non ſtare 269.270
conuentus publicus & celebris 297
conſeruari cum 281.846
Conuerſatio, congreſſus familiaris 281
Conuerſatio cum hominibus 846
Conuertere in caput alicuius 239
Conuictor 279
Conuincere aliquem 379
Conuitiari 227 228.&c.
Conuitiis proſcindere,inceſſere ibid.
Conuiuio excipere 280
Copia literarum, pro exemplo literarum 443
Copiæ nauales, copiæ pedeſtres 205
Copias ducere ibid.
Copioſè loqui,ſcribere,diſſerere 232. 298
Copioſus 31
Coram aliis, coram virgine obſcæna loqui. 880
Corrigere 415
Corriualis 697
Corrumpere 712
corruptor 596
corruptela, corruptio 594
cras 811
Craſtino die ibi.
creare 411
creatus 412
creberrimæ mutationes 612
credere alicui aliquid 261
credere ſe munito loco 496
credere ſeſe penitus 267
creditor 509
credo,ironice poſitum 871
creſcere 189.190
criminari 227
crimen falſum impingere 6
crimen hærere, in aliquo 327

Crimen impingere 44
Crimine carens 654
cruciare 433
crudelis, crudeliter, crudeliſſimè tractare aliquem ibid.
cubare 92
cubare in aureo lecto 117
cudere monetam 30
cudere monetam perperam ib.
crudum apponere alicui 278
cuiuſuis eſt 749. non eſt cuiuſuis. 745
culpa eſt in me, in te 326
culpa & crimine aliquem liberare ibid.
culpam in alium transferre vel conferre 326.327
culpa mea eſt, tua eſt ibid.
culpare aliquid 326
culpari 44
culpa vacare 325
cultus qui Deo adhibetur 274
cum deceat, deceret 301
cum hoc ita ſit 778
cum oporteat, oporteret, oportuerit, &c. 301
cum fœnore rependere 65
cum periculo coniunctum 707
cum, pro quando poſitum 747
cum, pro quia vel quoniam ib.
cum tamen nihil faciatis, cum tamen nihil ſint, &c: quomodo eleganter per participium id Græci exprimant 270
cum, ſequente voce τum 329 338.406
cumulare, cumulus 277
cumulum aceruare ib.
cumulum coaceruare 276
cunctari 340
cupere alicuius cauſa 66.213
cupere alicui honeſtiſſime ib.
Cupere, expetere 162.163.&c.
Cupiditate inſatiabili alicuius rei teneri 162.530
cupiditate inſatiabili pecunię laborare 162
cupido inceſſit me ib.
curam omnem in aliqua re ponere 642.643
curam reip. ſubire 79
curam rerum ſuſcipere 307.308
curare 118.119.308.309 &c.
curis plenus 311.312
cura & ſolicitudo 311.312
curare ægrotantem, curare morbum 118, 119
curare aliquid, curę eſſe alicui 308.309.&c.
curatio corporis aut morborum 5.119 311
curationem adhibere 118
curationem conſequi 119
curator 679
cur, quamobrem 880
cur ibid.
curia 618
curiosè, curioſitas, curioſus 125
curioſum eſſe in rebus alienis ibid.
curru vehi 682
curſu contendere 628
cuſtodire 244.245
cuſtos carceris 491

D

Damnum 341.342
Damnare aliquem capite 341.342
Damno aliquem afficere 233
Damnum accipere ab aquis 234
Damnum adferre, facere 233.234

Damnum maximum, inexpectatum ibid.
Dare alicui filiam vxorem 401
Dare vel dedere ſe voluptatibus 385
Dare alicui aliquid 593 594
Data opera 331.332
Debere 344
Debilis 120
Debita gloria, debita pœna 344
Debitus honor ibid.
Debitum accipere, reddere, remittere, ſoluere ibid.
Decantari hymenæum 853
Decedere de ſuo iure 319
Decenter agere, dicere 305
Deceptio 469
Decernere 350.351
Decet 300.301 &c.
Decens 304
Decipere 465.466
Decipi & falli opinione 11.13
Declarare 388 389
Declinare ad voluptates 352
Decollare 664
Decorum dictu 302
Decorum ſeruare ibid.
Decorus color, decora forma 303
Decretum, decreta 350
Decreui, conſtitui 351
Decumbere in lecto 118
Decus 347
De decorare 345.346.347
Dedecori eſſe ibid.
Dedecus, probrum 346
Dedere ciuitatem vel ſeipſum hoſtibus 388
Dedere ſe inertię, voluptatibus 350
Dedere ſe totum reip. 284
Dedicare 731
Dedita opera 335
Deditus, procliuus 395
Deducere aliquem 318
Deducere funus 318
Deducere è propoſito 11
Deducere de ſententia 685
De eo vel de hõc deliberamus, ſequente particula An, cum verbo coniunctiuo 322
Deeſſe 358.359
Deeſſe commodis alicuius 702
Defectio, ad defectionem ſolicitare 394
Defendere 204.396.397
Defenſio 399
Deficere 258
Deficere pro deſciſcere 393.394
Deficere ab aliquo 395
Deficit mihi, vel deficit me 258
Deflectere ad ſocordiam, ad voluptates 352
Deflere 580.581
Defodere 656
Deformare 345
Defunctum efferre 318
De gradu deiici 52.524
De his quidem ſatis 62
De hoc contenditur, de hoc cõtrouerſia eſt 353
Dehortari 18
Deinceps 775.810
Deinde 810
De induſtria 331
Delectare aliquem 378
Delectare hoſtes 353
Delecti à Senatu 412. delecti viri ibid.
Delectari aliqua re 353
Delectum habere 412
Delere amicitiam, nomen, maculam ignominiæ 352

INDEX.

Delere ex hominum memoria 26.437
delere obliuione 659
delere orationem 418
deliberare 321
deliberationem inſtituere ſeu proponere de re aliqua 322
delicatè viuere 545
delictum 696
delitiæ, delitiis indulgere ibid.
deligere 411.412
delinquere 10.644
delirare 573
delirium ibid.
delirius 778
dementia 573
demergere in mare 664
demergi vel ſubmergi nauem 630
demiſſo animo eſſe 144
demittere ancoram, velum 385
demittere caput in terram 581
demittere in ſportula per murum 385
demonſtrare 389. &c.390
demonſtratione carens oratio 392
demonſtratiuum genus ibid.
denique 815
de nomine noſſe aliquem 77
denunciare bellum 196
Deo dante, Deo volente 66
depellere 20
depelli ibid.
depicta imago ibi.
deplorare 581.582
deportare 717
deponere inimicitias 7
deponere, depoſitum 2
deprecari, deprecando, auertere 675
deprehendere 428
deprehendere in ipſo facto ibi.
deprehendi in crimine 428
de primatu contendere 259
deridere 551
deridendus ibid.
deſciſcere ab aliquo 395
deſciſcere à virtute maiorum 347
de ſententia deducere 613
deſerere 395
deſiderare, Deſiderio flagrare, teneri rei alicuius 164.165
deſiderium ib.
deſiderium me cœpit 507
deſignatus 412
deſilire è curru 552
deſinire 315.380
deſipere 573
deſiſtere ibi.
deſperare 355.356.357
deſpicere 294
deſpondere 294
deſtitui aliquam re 32.358
deſtitui rebus neceſſariis 32
de ſuo iure decedere 347
de ſuo largiri 29.540
deteriore conditione eſſe 192
deterioribus parere 439
deterrere aliquem 19
detrectare munus aliquod 598
detrimentum 233
deuincere 325
deuorare
deuouere 674
Deus auertat 58
dicere 755.756
dicere congruentia 304
dicendi finem facere 315
dicteriis illudere 552
diebus non multo poſt 807

diebus

Diebus viginti antequam domum rediſſem 160
Die inclinante 817
Diem ducere 341
Dies & noctes 816
Dies noctéſque iter facere 569
Die vno ante excidium 150
Differre in aliquod tempus 365
Differre,differentiam eſſe ab aliquo 624
Difficile,difficile eſt 724
Diffidere 357
Digna facere ſe ipſo,vel ſua familia 361
Dignè,Dignis modis ibid. pro dignitate ibid.
Dignum iudicare vel iudicari 360
Dignum commemoratione ſeu commemoratu 361
Dignus ſermone 727
Dignus qui beneficiis ornetur, vel qui odio habeatur 361
Digredi ab argumento, à propoſito,à ſcopo 11.12
Dij me perdant,ſi peiero 713
Diiudicare 738.739
Dilatare 191
Diligentia 645
Diligentiam adhibere ibi.
Diligere 696
Dilucidiſſimè oſtendere 390
Diluculũ occupare,anteuertere 95
Dilucidum eſt 336
Diluere calumnias 352
Diluere ſuſpicionem 379
Dimicare 201.&c.
Diminuo,diminuor 192
Dimidius 622
dimiſſio 834
Dimittere aliquem ſeu abſoluere 49.834
dirigere aliquid ad optimum finem 416
dirigere aliquid ad vtilitatem 127.
dirigere telum ad ſcopum 416
dirimere contentionem, litem, bellum,&c. 378
diripere agros, vrbes, regiones 434.435
diris deuotus 674
diruere vrbes 436
diſcedere 447
diſcere
diſcernere 384
diſcerpere 654
diſcerptus ibid.
diſceſſus 821
diſcrepare facto cum dictis 662
diſcutere 739
diſiungere 654
diſpergere 384
diſplicere 156
diſſeminare 384
diſſentire 624.625
diſſerere 861
diſſidere 624 &c.
diſſidium dirimere 378
diſſimulare 454.455
diſſipare 384
diſſoluere amicitiam, contractus,fœdera 378
diſſolute, viuere aut agere aliquid 849
diſtantia 624
diſtinguere 384
diſtrahere 653
diſtrahi in multas partes 654
diſtribuere 383
ditare 30.32

Diteſcere 30.31
Diu ante Troiana tempora 809
Diu, diutiſſimè 808
Diiudicare 737
Diuellere 653
Diuerſari apud aliquem 543
Diuerſorium ibid.
Diuertere ad cauponam ibid.
Diues, ditior, ditiſſimus 31
Diuidere 383
Diu immorari in aliquo 518
Diuiſio 383
Diuitiæ, diuitiæ magnæ, maximæ, immenſæ, certiſſimæ 29. 32
Diuitias coaceruare, comparare, poſſidere, relinquere, &c. 29
Diuitiis abundare 31 32
Diutiſſime 809
Diutius 810
Diuturnitate belli affligi 199
Diuturnum, ſtabile 291
Diuturnum bellum 199
Dixerit fortaſſe quiſpiam 858
Docere 372
δοκέω, δοκῶ eiuſque verbi conſtructio & vſus 830
Docti, eruditi 372
Doctor 373 doctrina 372
Doctus literas puer ibid.
Dolere 375. 376
Dolere vicem alicuius 375
Dolore afficere, affici 376
Dolo & ex inſidiis aliquem occidere 662
Dolosè & inſidiosè 467
Dolus ibid. dolus malus ibid.
Domi 431 domum redire ibid.
Domi militiæque ibid.
Dominari 82
Domus 240 domuncula ibid.
Domus paterna, priuata ibid.
Donare 593
Donec 795
Donum 593
Dormire 91.92.93
Dormitorium ibid.
Dos magna, parua 401
Dos duorum talentorum ibid.
Dotem non adferens, non habens ibid.
Dubia oratio 362
Dubitare 362
Dubius rumor 362
Ducere 313 ducere copias ibid. exercitum 314 ducere in viam 400
Ducem ſe alicui præbere 401
Ducem eſſe expeditionis ibid.
Ducere vxorem 400
Dum 795
Duodeuiginti 109
Duodetriginta ibid.
Duplex 422
Duplicia ibid.
Duplo maior, duplo plures ib. 677
Durare

E

EA conditione 269
Eadem ratione 623
Ea ætate, vel eius ætatis 2
Eam ob cauſam quod 514
Ea quæ 745
Eatenus quatenus, vel quoad 752
Ebibere 279 Ebrietas 545
Ebrium eſſe ibid.
Ebrium facere ibid.
Ebrium eſſe magnitudine rerum geſtarum 144
Econtra 601
Edere 278
Edere librum, ſcriptum, orationem

nem 417
Edere ſonum, vocem, nomen 860
Edictum 474
Ediſcere 374
Educare ibid.
in magna inopia educari ib.
Educere captos è carcere 491
Efferre mortuum 318
Efferre ſe propter aliquid 142
Efferri, extolli 144
Efficere 134.408
Effingere 703
Effictus expreſſúſque ab exemplari ibid.
Effodere 655
Effugere 238. effugere ex carcere 491
Effundere, vel potius effutire temerè quicquid in buccam venit 858
Egere 32.33.&c.
Egendi formulæ 38
Egredi domo 568
Egreſſus annum octogeſimum 107
Eiicere. Expellere 20.21
Eiicere ex regno ibid.
Eiuſdem nominis 866
Eiuſmodi ſunt, qui vel vt 791
Elaborare 299.314.615
Elaboratæ orationes 655
Elaboratum ibid.
Elaborata opera 314
Elapſo anno 811
Elapſus eſt annus, tempus ibid.
Elatus propter diuitias 144
Elatus propter præſentem fortunam ibid.
Electio 412
Electionem alicui dare 414
Electus ibid.
Electus ad imperium ibid.
Eleganter & ornatè dicere 862
Elegiaci verſus 854
Eleuare manus, oculos, vultum in cœlum 669
Eligere 411.412.413
Eligere aliquem belli præſidé 411
Eligi in Senatum 324
Elocare domum 319
Elocare filiam 401
Elocatio filiarum ibid.
Eloquens, eloquentia 861
Elucubrare 314
Eluere 379
Emendare 415.416
Emendare orationem ibid.
Emere 420
Emittere legationem 597
Emptio, emptor 420
Emungere lychnum 564
Enarrator 860
Encomium recitare 583
Eneruari 187
Enitendum eſt 643
Eniti 137
Enſis euaginatus 204
Eo animo eſſe, vel ea mente eſſe 130
Eò dementiæ deuenerunt 53
Eodem die 802
Eodem modo 124.623
Eodem modo quo 623
Eo in loco, vel eo loco ſunt res eius 877
ἐπ' αὐτοφόρῳ 428
Eo res deuenerunt 53
Equeſtres copiæ 205
Equitare 716

Equites 205
E regione 829
Erga aliquem eſſe vel ſe gerere humanum, beneuolum 468
Ergo virtutis ergo 330
Eripere 187
Errare 9.10.11.13
Errare facere ſeu in errorem impellere 11
Erratum error 13.697
Errata corrigere 4.6
Erro, erroris 12
Errans 405
Errore teneri 10
Erubeſcere 666
Erudire aliquem 371
Eruditi, eruditus 372
Eruditionis culmen attingere 373
Eſca 278
Eſſe adiumento alicui 67
Eſſe alicui ornamento & honori 588
Eſſe alicui dedecori 346
Eſſe alicui amicitiam & hoſpitium cum aliquo 544
Eſſe in aliquo aliquid 42
Eſſe in nobis ſitum 691
Eſt mihi certamen cum 261
Et, & 405
Et hæc quidem hactenus 63
ἕτερος pro ἄλλος, & vice verſa 141
Etiamnum 405
Etſi, tamen ibid.
Euadere 453
Euadere in virum optimum ib.
Euadere ex periculis 453. ex prælio 453
Euagari 10
Euaginare gladium 204
Euenire 39
Euentus 49
Euertere ciuitatem 435.436.437
Euertere decretum, ſententiam 437
Euitare malum, periculum 236
εὐπράττειν in initio epiſtolarum 219
Exacte aliquid perſequi 53
Exactus eſt annus 811
Exaggerare aliquid 408
Exagitare aliquid 770
Examinare 740
Examen ibi.
Ex animi ſententia 226
Ex aliquo audire 176
Ex beneuolentia 212
Excedere 147.380
Excedere annum octogeſimũ 107
Excedere ex ephebis 841
Excedere modum 151
Excellenter ibid.
Excellere 147.148
Excepto vno 337
Excipere hoſpites 543
Excipere aliquem in ſermone 337
Excitare ad virtutem 90
Excitare ancillas ad laborem ibi.
Excitare ſeu inflammare aliquem 88
Excitare ex mortuis, in ſomno, &c. 0
Excitare inter aliquos contentiones 259
Excolere 444
Excrementum 138
Excuſare 396.&c.
Excuſatio 399
Excuſationem accipere ibid.
Ex dignitate 360

Execrari

execrari 674
Execrabilis,execrandus ibid.
Exẽplaria autoris alicuius 444
Exemplar proponere 443
Exemplum aliis ſtatuere 443
Exemplum dare, præbere proponere 443
Exemplum literarum 443
ex eo tempore,quo 22
ex ephebis excedere 841
exercere animum , corpus,pietatem,iuſtitiam 444
exercere artes, philoſophiam. rhetoricam 446
exercere 444
exercitati in dicendo ibi.
exercitati rerum vſu ibid.
exercitatio,exercitium 446
exercitationis cauſâ 444
exercitatus,peritus 185
exercitum colligere 277
exercitũ ducere in Atticam 198
exercitus 207
exercitus peregrinus 205
exercitus vltro ac voluntarie collectus 332
exhæredare 106
exhilarare aliquem 377
exigere debitũ,mercedem 768
ex his conſtat, manifeſtum eſt, videre licet 334.335
exiguo tempore 812
exilio mulctati 402
exilium ibi.
exilium ſubire, ibid. in exilium pellere 17
ex improuiſo 823
ex inſidiis occiſus 576
exire 567
exiſtimare 871
exiſtimandum eſt ibid.
exitium 572
exitus, euentus 40
ex omni parte abſolutum ſeu perfectum 410
exonerare aluum 138
exonerare nauem ibid.
exordium 532
exſpectare 440.441
exſpectationem mouere 823
expedit 70
expeditionem facere , ſuſcipere,&c. 198.199
expeditus,promptus 723
expellere 20,21 &c.
expendere ſeu exacte examinare res & negotia 739
ex periculis eripere , ſeruare 708
experientia didici 739
experientia edoctus 165.184
experientiæ fidem habere 739
experiri,expertus 185
expergefieri 90
expetendus 150
expetere 162.&c.
explere 410
explicare 861
explicator ib.
explorare 737.738
explorata eſſe alicui futura 738
exponere,recitare 859
exporrigere frontem 385
exportare 318.716
exprimere 704
expreſſe dicere ibid.
expreſſus ad viuum ibid.
exprobrare alicui aliquid 725
exquiſitis laudibus ornare 150
expugnare agros,ciuitates, &c. 428.429
ex ſententia decedere 391.32
extemporalis oratio 816

Ex tempore dicere,facere ibid.
Extendit ſe 687
Exterminare 656
Extinguere lychnum 563
Extra controuerſiam 334
Extra ordinem tributum 656
Extra periculum eſſe 707
Extra omnem culpam eſſe 327
Extra propoſitum 10
Extrema paupertate conflictari 32
Extremum diem claudere 485
Exuere 657
Exulare 402
Exules reſtituere ibid.
Exulum reductio 403
Exuere 562
Ex vulnere mori 485

F

Facere,efficere 134
Facere quod decet 302
Facilè,facilius,facillimè 723
Facilis ibid.
Facinus audax aggredi 216
Facinus ſceleſtum admittere 694
Facultas dicendi 861
Facultatem dare 267.607
Facultates,opes 30
Fallere 465.466
Falli 13.465
Falli opinione 465
Fama eſt,manat,ſuſurrat, ſpargitur 463
Famam ſpargere , diuulgare 464
Fama ſine autore ibid.
Fama accepi 175
Fama anteuertens 464
Fame mori,fame necare 487
Familiares congreſſus 281
Familiaris,amicus ibid.
Familiaritas cum aliquo 18 845
Familiariter cum aliquo viuere 845
Famula,famulus 538
Famuli loco eſſe 591
Famuli locum habens ibid.
Fando audiui 175
Fas eſt,vel fas non eſt 300.301 302
Fatale eſt,fato decretum eſt,fatum eſt 516
Fatalis vitæ exitus 487
Fateri 285
Fatum 778
Fauere alicui 69
Felicem eſſe 220,221. 222
Felicitas 223
Felicitate ſuperare 382
Feliciter agere,pugnare,viuere, &c. 220.221
Feliciter euenire 39.40
Feliciter vitam traducere 859
Felix 220.221.222
Ferè 13.14.&c.
Feriari,ferias agere 638
Ferias agere , ferias violare 877
Ferre,tolerare 783
Ferre contumeliam 447
Ferre æquo animo, ferre apte, moderate,&c. 447
Ferre iniquo animo 448
Fertilitas 633
Feſtinare 366
Feſtinanter ibid.
Feſtum agere,celebrare 877
Fictus,ſimulatus 454
Fideiubere 368. 369
Fideiuſſores præbere 329

Fideiuſſorem poſtulare ib.
fideiuſſor locuples ib.
Fidem dare ib.
fidem violare 269
fidem non habere alicui 367
fides publica 719
fiduciam reponere in 145
fieri 451
fieri poteſt, fieri non poteſt 450.451
figmentum 456
finem facere 315.316
finem dicendi facere 315.380
finem imponere ibid.
fingere 455
fingere cauſſas, ſeu prætextum 454
finire 315
firma, certa, rata 27
firmare 289
firmum eſſe aliquid 290
firmus, ſtabilis ibid.
Flere 581.582.583
flexiloqua oratio 363
floccifacere 296
florens ætas 2.110
florens ætate homo ibi.
florere 199, ætate florere 2
flos marceſſit 2
Fodere 656
Fœdus facere, ſancire, violare 61.458.459
fœdus ſeu pactum irritum facere 26
fœdus minimè violare 61
fœmellæ 620
fœmineum genus ibi.
fœnori dare 508
Formidabilis 507
formoſa mulier 589
fortaſſe mirabimur vel interrogabit quiſpiam 105
Fortè fortuna, fortuitò 656
Fortuna ſecunda vti 220.221
Frater germanus, vterinus 715
fraudare 731
fraus ſine fraude ibid.
frequentare ſcholam 374
fretus, confiſus 145
frigore conglaciare 366.367
frontem contrahere, exporrigere 377
fructum adferre 72
fructum capere vel percipere ex aliqua re 231.491
frui 460
frumenti penuria 34.633
frumentum adferre, exportare 632
frumento nauem onerare ib.
frumentum quod vili pretio venditur 633
fruſtrari conatibus, ſpe 243 465.466
fuga 238
Fuga ſibi conſulere 244
in Fugam vertere 238
fugere 237
fundamentum domus 241
fundamentum iacere 241
funditus euertere 437
funditus perdere, perire 242 712
funebrem orationem habere 655
fungi officio boni viri 304
fungi officio ſuo 302
funus deducere, efferre, in funus prodire 318
funus fieri alicui 655
futurum, ſeu id quod futurum eſt & futura. i, illa quæ futura ſunt 699
futurus, a, um [illegible]

G

Garrire 854
Garrulitas ibid.
Gaudere 353.354
Gaudere alterius malis 354
Gelu concreſcere 366
Gemere 582. gemitus ibid.
Gener 715 facere aliquem ſibi generum ibid.
Generare 620
Genere paterno & genere materno 619
Genitus 884
Gerere aliquid præclarè, rectè 133.134
Gerere nihil quod alicuius pretij ſit ibi.
Gerere rempubl. 79
Gerere res 133.134
Gerere ſe honeſte, gerere ſe iuſtum, pium, dignum gloria 458.459.679
Gerere annulum, pileum 659
Gerere ſe erga aliquem beneuolum, humanum, &c. 468
Geſtare annulum, pileum 659
Germanus frater 715
Geſtare pueros in vlnis 659
Gignere 620
Gladium ſtringere, nudare, euaginare 204
Gladius euaginatus ſeu nudatus ibid.
Gloriam conſequi 586
Gloriari 143
Gloriari de ſe inconſiderate ib.
Gloria ſempiterna 586
Glorificare 583
Græco ſermone edere hiſtoriam 417
Grata dicere, vel facere alicui 473
Gratiam habere alicui 471
Gratiam referre, rependere 472
Gratias agere 469
Gratias Deo agere 471
cum optima Gratia 473
Gratiarum actio gratitudo 471
Gratificari alicui 473
Gratis, gratuito 563
Grato animo accipere 470
Gratulari alicui 474.475
Gratum eſt 473
Gratum facere ibi.
Grauatè vel grauatim facere 332
Grauidam ſeu prægnantem eſſe 138
Graue eſt 513
Graui iniuria affici ibi.
Grauiter ferre 488
Gubernare 79
Gubernare nauem 631
Gubernator nauis ibi.

H

Habere aliquem in numero fœneratorum, hoſtium, &c. 591
Habere aliquid in beneficij loco ibid.
Habere aliquid inter maxima mala 592
Habere ſe benè vel malè 129
Haberi, exiſtimari 871
Habilem eſſe ad aliquid 395
Habitare 564.565
Hac mente ſum, hæc eſt mea ſententia 131
Hac ætate ſum 2
Hac non ſucceſſit 227
Hactenus 661

Hæreditatem adire 106
Hallucinari 10.13
Haud dubiè 334
Haud ſcio quomodo 873
Hemiſtichium 853
Heſterna compotatio 276
Hic 193
Hilari animo eſſe 377
Hilaris ibid.
Hilaritas animi 216
Hinc 193
Hinc cernere vel videre licet 335
Hodiernus dies 814
in Hodiernum vſque diem ibi.
Hoc modo 622
Hoc tempore 812
Honeſto loco naſci 885
Honorare, honore afficere 587
Honorem conſequi, honorem exhibere, adferre, habere alicui ibid.
exquiſitiſſimos Honores conſequi ibid.
Honoribus intumeſcere 143
Honorificam alicuius mentionem facere ibi.
Honorificum, honorificum eſſe alicui aliquid ibid.
Horrendum, piaculum, ſcelus 535
Hortari aliquem 86.87
Hortator tibi ſum 100.101
Hoſpes 544
Hoſpitalia munera dare 544
Hoſpites excipere 544
Hoſpitio excipere vel ſuſcipere ibid.
Hoſpitium alicui eſſe cum aliquo 544.848
Hoſtia, hoſtias offerre 884
Hoſtili animo eſſe erga aliquem 4.6
Hoſtilis impreſſio, irruptio 928
Hoſtis implacabilis, vetus, communis, &c. 6.7.8
Huc 194
Humanum ſe prębere erga 282
Humanus 282
Humanis rebus eximi 485
Humeris portare 721
ὑγιαίνειν 219
Hyberno, hyeme, hyems 341
Hyems acerrima 367

I

IAcere fundamentum 241
Iactare arrogāter apud alios 143.144
Iactare generis nobilitatem 143
Iacturam facere alicuius rei 233
iam 812
iambi 854
iam inde ab adoleſcentia, iam inde à puero 1
iamdiu 809
ibi ibi vbi 193
ictu aliquo perire 489
idem eſt 515
idem quod 514
ideo ne ibid.
ideo quod ibid.
ideo vt ibid.
idoneus 515
ieiunius
ignarus 183
ignauia, ignauus, ignauum eſſe 639
ignauiæ ſe dedere ibid.
ignominia afficere 345
ignominiam carceris grauiter ferre 421
ignominioſum ducere 592

Ignominioſus 345
Ignorabatur antea, non conſtabat 183
Ignorans 779
Ignorantia, per ignorantiam aliquid facere 184.331
Ignorantia peccare 694
Ignorare 181.182
Ignoſcere 831
Ignotum erat ibid.& 183
Ignotus 183
Illa quæ, diſſimulato antecedente 748
Illectus, captus 576
Illic 193 Illinc ibid.
Illis temporibus 807
Illo die, quo vel cum, &c. 23
Illo tempore quo 23
Illuc 193
Illud tempus, cum 22.23
Imbecillus 120.291
Imitari 790
Immemorem eſſe 481
Immerito aduerſam fortunam experiri 223
Imminens bellum, periculum 518
Imminere 517
Imminui ab aliquo 192
Immiſericors 426
Immittere 703
Immobilem eſſe 291
Immodicè laudare 148
Immodicum 155
Immoderatum ibid.
Immorari alicui rei, vel in aliqua re 518
Immortalem reddere 481
Immortalem ſui memoriam relinquere ibi.
Immunis, immunitas 602
Immutare 612
Immo 886
Imparatos adoriri, aggredi 528
Imparatus 721.722
Imparatus ad certamen ibid.
Impedimento eſſe, impedire 521.522
Impedimentum 521
Impellere 86.87
Impelli 22
Impendens bellum, periculum 518
Impendere aliquid 517
Impendere ex ſuis facultatibus 29
Impendere opes, pecuniam 539
Impenſæ 541
Imperare, imperium tenere 83 84
Imperare, pro iubere 84
Imperata facere, non facere ib.
Imperitia 184
Imperium terra marique conſequi 83
Imperium alicui credere 262
Imperitum eſſe alicuius rei 183.184
Imperitus ibi.
Impertire 271
Impetrare 242.243
Impetus 527
Impetum facere in 527.528
Impiè & nefariè perpetrare 695
Impietatem in deos & parentes exercere ibid.
Impingere, & offendere 524.525
Impium eſſe in Deos 693
Implere 529
Implorare 869
Implicare aliquem calamitatibus miſeriis, malis 522.523
Implicare malis ibid.
Implicatus & implicitus ibid.

imponere

Imponere capiti pileolum 703
imponere vectigal ibi.
importare 716
impoſſibile eſt 450.451
impoſſibiles aggredi res 452
imprecari alicui mala, interitum,&c. 674
imprecatio. ib.
impreſſio hoſtilis 528
improbare 771.772
imprudens 749
Impudens,impudentior,impudentiſſimus 666
impudenter ibid.
impudentiſſimam rem dicere aut facere ibi.
impune abire 238
impune dimittere 495
impunitas,impunitus 496
imputare alicui aliquid 328
inæqualis 124
in æternum 812
in animo habere 351
in æs incidere 609
in anguſtias adduci 34
in aliud tempus reiicere 365
in arbitrio meo eſt 691
in caput conuertere 239
in bonam partem interpretari 865
in cauſa eſſe 100.101
in cauſa eſſe,quominus ibid.
incautus 722
incedere,ingredi 564
incendere 561.562
incendere duces ad pugnã ineundam 88
incendiis vaſtare 562
incenſus ibid.
incertum eſſe,dubitare 362
inceſſit me timor 507
inchoare 530.531
Incidere in res 524
incidere in aliquem 526
incidere in calamitates,in morbum,in pericula,in moleſtias, in hoſtes, in piratas, in mentionem alicuius rei,&c. 524.525
incidere in ſermonem ibid.
incidere neruos rerum gerendarum ibid.
incipere 135.530.531
incitare 87.88
inclinare vel propendere in vel ad aliquid 395
incolere ciuitates,domos 562.563
incolumes ſeruare 144.145
incommodare alicui 239.596
incommodum capere ex aliqua re 232
incommodus 76
in confeſſo eſt 333
inconſideratè de ſe gloriari 144
in conſilium adhibere 320.321.322
inconſtans 291
in contrarium cedere 227
inconſulto agere 817
in controuerſiam vocari 363
incorruptè 593
incrementum capere 189
inculpatè 769
incumbere in rem 146.147
incumbere in rem magno ſtudio ibid.
incumbere literarum ſtudiis 637
in culpa eſſe 326
inculpatè viuere 769
inculpatus 265
incurabile aliquid pati aut facere 120

Incurabile eſſe ibid.
Incurſus hoſtilis 528
indagans vel inquirens veritatem 577.578
inde 194
inde vſque à condito mundo 25
indere 703
indecorum dictu 299
indicare,nunciare 657
indemnem eſſe aliquem 496
in deteriorem partem rapere vel interpretari 865
in deterius ruere 744
indicere bellum 197
indicia,indicium,ſignum 393
indicta cauſa damnare aliquem 243
indigere 32.33
indigna vel atrocia pati 535
indignari 112.113.&c.
in diſcrimen vocare 707
indocti 374
indotata mulier 401
in dubio eſſe 362
induciæ 200
induere 658
induere perſonam 454
indulgere cupiditatibus
in eam dementiam venerunt, vt,&c. 53
inebriare,inebriari 545
ineffabilis,innumerabilis 299
ineptus 516
in errorem inducere impellere 9
ineſſe 41.42
infamis 346
infelicem eſſe 220.221.571
infeliciter rem gerere 226
infelix ibid.
infenſum eſſe alicui 5.6
Inferior,inferiorem eſſe 16
infeſtare armis 607
inficiari,inficias ire 868.869
inficias ire non poſſe,quin 869
infinitis malis vexari 596
infinitiuus actiuus quando paſſiue exponatur 690
infinitus numerus 299
infirmitates corporis 118
infirmum eſſe 118
infirmus,debilis 119.291
inflammare,excitare 88.116
inflammare,incendere 561
infortunatum eſſe 221
infra dicetur 810
ingemiſcere 580
in gratiam redire 736
ingratitudo,ingratus 470
ingratum eſſe erga parẽtes ib.
ingredi annum vigeſimum 109
ingredi,ingredi iter 683
inhabitare ciuitatem,dum 562
in humeris portare 712
iniicere amorem, alacritatem, manus,&c. 703
inimicitia erga aliquem 6.7
inimicitias augere,deponere 7
inimicitiæ formulæ 7
inimicum eſſe 5.6
in me eſt 42
in ipſo facto deprehendere 428
initio 25
inimici ſunt inter ſe 5
inimicum eſſe alicui 4
inire magiſtratum 617
initium facere 530.531
iniuria afficere,iniurioſum eſſe in aliquem 533.534
iniuriam accipere 534
iniuriæ memorem eſſe 394
iniuria laceſſere , prouocare 536

Iniuriarum memoria 394
In ius vocare aliquem 46
in libertatem aſſerere 603
in longiſſimum tempus 809
in manibus habere 721
in manus tradere 262
in memoria habere 475. 721
in memoriam reuocare 84
in mentem alicui venire 251
in morbum incidere 118
in multam lucem dormire 91
in multas partes diſtrahi 654
in nobis ſitum eſt 693
innocens 265
innuere 58
innumerabiles 205
innumerabiles milites 299
innumerabilem pecuniam cogere ibi.
in nulla re ſuum officium facere 302
in noſtra poteſtate eſt 692
inobediens 650
in omne ſeculum 812
in omnium ore 861
inopia laborare 32.33 359
inopinatò 823
in ore habere aliquid 462
in ore omnium eſſe ibidem, & 861
in peius ruere 744
in poteſtate noſtra eſt 692
in præſentia 67
in primis 161
in poſterum 775.810
in poteſtate noſtra eſt 692
in poteſtatem ſuam redigere 386
in priſtinum dignitatis gradum reſtituere 415
in promptu habere 721
in publicum prodire 318
Inquam 858
Inquirere in 740
inquiſitio ibid.
in recenti memoria habere 481
in rempub. curas cogitationéſque conferre 309
inſanire 436. inſania ibid.
inſatiabili cupiditate rei alicuius teneri 162
inſcitia 184
in ſcopulum ſuperbiæ impingere 524
inſcribere librum 418
inſcribi in album ibid.
in ſenatum eligi 412
in ſententiam alicuius ire 61
in ſermonem incidere 860
inſeruire 538
inſeruire commodis alicuius 702
in ſeruitutem redigere 187
inſidiari, inſidias ſtruere 575
inſidiator 576
inſidiosè alicui mortem moliri 575
inſidiosè vel ex inſidiis occidere aliquem 662
Per inſidias 575
inſignis fortitudo 155
inſignis ſocordia ibi.
inſitum eſſe 574
inſoleſcere, ſuperbire 142
inſomnem ducere noctem 91
inſomnis 92
inſomnium 92
inſolitus 169
inſpectio 562
inſpicere naturam ibi.
inſperata 823
inſtabilis 291
inſtar fluminum

Inſtaurare 265
Inſtituere actionem contra aliquem 46.47
Inſtituere aliquem 371
Inſtitui ſeu decreui ſcribere,loqui &c. 135 371
Inſtitutio 371
Inſtructum eſſe pecunia 28
Inſtruere & armare milites 446
Inſtruere hoſtem contra nos 444
Inſtruere nauem omnibus rebus ibid.
Inſtructi ad certamen ib.
Inſtrumenta bellica, nautica, ruſtica,culinaria 445
Inſuetus 169
Inſumere,impendere 539
Inſultare alicui 354
In ſumma dicere 217
Inſuperabilis 837
In ſuſpicionem venire 785
In tantam felicitatis vbertatem deuenerunt 54
Integra ſua ſeruare 244
Integritate vitæ ſpectatiſſimi 848
Intelligere 176.&c.
Intempeſtiua mors 485
Intempeſtiuè 652
In tempore,oportune agere aliquid 652
Intendere animum 146
Intendere omnes neruos 147
Intenta chorda 385
Intentis oculis intueri aliquem 562
Intercedere pro aliquo 669
Interdicere 548.549
Interdiu 814
Interdum 138
Inter dicendum, ſcribendum 546
Inter Petrum & Paulum ib.
Interea,interea temporis 547
Intereſſe negotiis,periculis,rebus 42
Intereſt mea,tua ibi.
Interficere aliquem 662
Interim 547
Interitus 573
Inter omnes quos ego noui 407
Interpellor 513
Inter pocula 547
Inter potandum ibid.
Interpretari 861
Interpretari in bonam vel malam partem 865
Interpres 861
Interrogare 577
Interrogatio 578
Inter ſe 532
Interuallum 624
Inter viros numerari 841
Intra breue temporis ſpacium 811
Intra mœnia 194
Inter duos vel tres dies 811
Intra triennium ibid.
Intrepidum eſſe ad pericula 217
Intueri aliquem,intueri in vultum alicuius 559.560.&c.
In tuto collocare hominem,ciuitatem,regionem, &c. 719.720
Intus 564
Inualidus 120
Inuadere 527
Inuadere Atticam,agrum ibi.
Inuaſit me timor 162
Inuaſit peſtis Athenienſes 527

Inue-

Inuehere 717
Inuicem 532
Inuictus 837
Inuictum animum habere ibid.
Inuidere 859
Inuidiam alicui concitare 5
Inuidia rumpi 9
Inuiſere 562
Inuiſum eſſe alicui 5
Inuiſus Deo & hominibus ibi. & 6
Inuitare ad cœnam 279
In vitio ponere 591
Inuitis nobis 331
Inuitus ibid.
Inuocare 669.670
Inuoluere aliquem malis, calamitatibus, &c: 522.523
In vniuerſum 217
Inurere alicui maculam 346
Inutilis 78
Iocari 550
Iocus ibid.
Ioco 551
I præ, ſequar 401
Iracundus 116
Iram accendere 115
Iram coercete ſeu cohibere 317
Ira deferueſcit 116
Iram implacabilem in aliquem gerere 115
Iraſci 113.115
Iratus, per iram, præ ira 115.116
Ire 566.597
Irreprehenſibilis 265
Irritare 116
Irridere aliquem 551
Irrita ſyngrapha 27.437
Irritam ſyngrapham facere 26
Irritum facere aliquid ibid.
Irruere in aliquem vel in aliquam regionem 527.528
Irrumpere in ciuitatem ibid.
Irruptio ibid.
Is qui 791
Iſthinc 193
Ita gloriati ſunt & ſuperbierũt, vt ſi vel quaſi, &c. 55
Ita me dii ament 595
Ita quaſi 54.55
Ita ſentio de his rebus 131
Ita ſe res habet 130
Ita vt 54.55.819.886
Ita vt nullus alius ciuis 886
Iter conficere 567.568
Iter facere, ingredi, conficere, &c. ibid.
Iter facere in regionem ibid.
Iter facere nocteſque dieſque 568
Iter facere pedibus ibid.
Iter facere per Italiam 568
Iter facere per regionem ibid.
Iter ingredi ad mortem ibid.
Iter trium dierum cõficere ib.
Iter vnius diei 567
Itinere pedeſtri proficiſci ibidem.
Itinerarium 568
Itinera terreſtria ibi.
Itinere terreſtri aut nauigio venire ad aliquem 569
Iubere 473 474
Iucundum auditu 174
Iudicare, iudicem eſſe, ius dicere 348 349
Iudex, iudicium 349
Iudicium rectum ferre 349
Iudicium iniquum ibid. pecuniis corruptum ib.
Iunior

iunior quatuor ætatibus 110
iuramenta violare 557
iuramento ſe obſtringere alicui 357
iurare 556.557
iurati iudices. iuratus 557
iure, merito, iure optimo 301
iureiurando aliquid affirmare 557
iuris interpres 302. de iure reſpondere ib.
iuſiurandum conſeruare, violare 458.556
iuſſum 474
ius ſuum obtinere 304
iuſta & honeſta facere 302
iuſta facere ſeu perſoluere mortuo 655
iuuare 69.70
iuuencula 2
iuuenis 1.110
iuuenis vid. 1. iuuenis mulier 2
iuuentus ibi.

L

LAbem aſpergere 347
Labi, hallucinari 13
Laborare 117.646
Laborare de aliqua re 310.642
Laborare in aliqua re 646
Laborare inopia 359
Laborioſiſſimam vitam agere 314
magno cum labore ibi.
Laborioſum eſt 724
Laborioſus 314
Laboribus frangi 257
Laceſſere aliquem 207
Laceſſere iniuria 535
Lachrymari 580.581. abſque lachrymis ibid.
Lachrymari vel flere præ gaudio 91
Lachrymis effuſis rogare iudices 581
Lædere 595
Lædi 596
Lætari 352.353.&c.
Lætitiam afferre 355
Læto animo eſſe 216.353.377
Leporis vitam agere 850
Lamentari 581
Lapidem omnem mouere 217
Lapſus 13
Laqueo ſuſpendere 217.786.787
Laqueo vitam finire 787
Largiri 594
Largitio 595
Largitionibus corrumpere ibi.
Late patet 687.688
Laterna 563
Latet me 182
Latius malum vagari
Laudabilis, laude dignus 586
Laudare 583.584
Laudare aliquid valde, eximie, ſupra modum 586
Laudari ibid.
Laudem ex factis conſequi ib.
Laudi ducere 588
Laudis & vituperii vocabula & phraſes 588.589
Laus 484
Laxare habenas, chordas, animum iram, vincula 385
Laxata chorda ibid.
Lectio, lector 609
Legare, legatione fungi, legationem obire, legatos mittere 597.598
Legatos re infecta abire ibid.
Legem condere, ferre, ſancire, &c. 599.600
Lege ſancitum eſſe 172
Legere codicem, literas 609

Leges

Leges abrogare, colere, implere, violare, ſoluere, &c. 601
Leges allegare, citare, proferre ibid.
Leges latæ, poſitæ, promulgatæ 600
Legum gnarus 373
Legitimi liberi 620
Leuare 193
Leuius punire quàm par eſt, & decet 492
Lex honeſta, lex lata 600
Lex non irrita 27
Lex iubet, vetat, lex eſt, &c. ibid.
Libenter, Libentius, libentiſſime 712
Liberales doctrinæ, liberalia ſtudia 373
Liber à metu, à tyrannis 603
Liberare 187.144 602.603
Liberare aliquem crimine, culpa 603
Liberari ex periculis 144
Liberè loqui 864
Liberi muliebris ſexus 619
Liberi legitimi ibid.
Liberi maſculi ibid.
Liberis carens 620
Liberis operam dare 620
Liberorum procreatio 620
Liberos ex aliqua ſuſcipere ib.
Liberos procreare ibi.
Libertas, in libertatem vindicare 603
Libertate donari 603
Libertinus, libertus ibi.
Librum aperire, claudere 609
Licentia 607
Licèt 606
Ligata oratio 853
Lingua Græca, Latina 864
Lis conteſtata eſt 348
Literarum ſtudiis incumbere 644
Literas dare, perferre, accipere. legere, ſcribere 608.609
Literati 372
Literis mandare 483
Locare 319
Locatio, locationis precium ibid.
Loco alterius eligere quendam 591
Locus eius, eius loco ibi. beneficii vel muneris loco ibid.
probri, criminis, ſcommatis, præceptoris loco ibi.
peſſimo loco res alicuius eſſe 129
famuli loco eſſe 592
virtutis loco ducere ibi.
Locum dare 257
Locus captu difficilis 433
Locus natura munitus 499
Locus procul vel propè ſitus 433
Longe abeſſe 87
Longè ante 804
Longius procedere, longius o portis abeſſe 8 à
Longius vel altius exordium ſumere 195
Longo tempore poſt 809
Longum eſſet omnia recenſere 298
Longum valere dicere alicui 843
Loqui 855.860
Loqui ſecum, vel apud ſemetipſum 861
Lucrari 701
Lucrum facere rebus ibi.
in lucro deputare ibi.
Lucrum 581

In Luctu eſſe ibid.
Ludere 550
Ludus ibid.
Ludi literarii magiſter 372
Ludus literarius ibid.
Lugere 581
Lugubris veſtis 581
Luſtrare exercitum 205
Luſus 551
Luxui indulgere 545
Luxurioſe viuere ib.
Luxus ibid.
Lychnum emungere 564

M

Machinari aliquid contra ciuitatem 574
Mactare 884
Maculam aſpergere, inurere, delere,&c. 347.348
Magis quàm par eſt 301
Magiſter 372
Magiſtratum gerere 617
Magiſtratus ibid.
Magiſtratum inire 618
Magna contentione fugere aliquid 236
Magni æſtimare 126.117
Magnifacere 101.102.&c.126.127
Magnifaciendus 126
Magnificè de ſe ſentire 142
Magnifieri, in pretio haberi 274
Magni laboris eſſet omnia recenſere 298
Magni momenti & ponderis eſſe: magnum momentum habere 727.728
Magni precii, maioris precii, maximi precii 617
Maieſtas 607
Maiores 618
Maioris facere 155
Maioris precij quam duorum obolorum 623
Maior natu 3.110
Maius quam decet, vel maius quàm vt deceat 622
Maius opinione 132
Malè agi cum aliquo 220
Mala pati à bello, à prædonibus 596
Male audire ab aliquo 229
Maledicere 228.229.230
Malefacere alicui 208
Male habere 117
Male loqui de aliquo 229
Malè rebus ſuis conſulere 323
Male rem gerere 276
Male tractare 433.596
Maleuolus hoſtis, maleuolentior, maleuolentiſſimus 6
Malis affligi, infeſtari, conflictari, vexari, &c. 596
Malle 156.411
Mancipio capere 438
Mandare 473.474
Mandatum 474
Mandūcare 278
Manè 811
Manè & veſperi ibid.
Manere 442
Manifeſtè 335
Manifeſtum eſt 334.335.336
Manſuefacere 759
Manſuetis verbis lenire ibid.
Manus alicui inferre, manus in aliquem iniicere 326
Manumiſſio 602
Manumittere ſeruos ibi.
Manum operi admouere 136
Marceſcit flos 2
Mare ingredi 629
Maria tranſire 628
Mari ſe committere ib.

Maritimus

Maritimus locus 681
Maſcula prole carens 620
Maſculus puer 621
Maſculinum genus ibid.
Mater 324. maternus 618
Matrimonio iuncti 402
Matrimonium contrahere ibi.
Maturus ætate 401
Maximè 580.581
Maxime vero 407
Maximè omnium quos ego noui ibid.
Maximi facere 127
Maximus natu 110
Mea quidem ſententia 132. 870
Mea, veſtra 304
Mei officij eſt, meum eſt ibid.
Medela, mederi 118.119
Media nocte 816
Media nocte, vel intempeſta ſurgere 95
Medicina, ars medica, medicus 119
Mediocres ciues 32
Mediocris res familiaris 32
Mediocriter 847
Meditari 246, 247. &c.
Meditatà & præparata dicere 247
Meditatus & paratus venit ibidem.
Mediterraneus locus 683
Mei officii eſt; tui officij eſt 3 03
Meis verbis, meo nomine 282
Meliore loco & conditione eſſe 220
Melius eſt, optabilius eſt 158
Μέλλω, eiuſque vſus & conſtructio 621.622
Meminiſſe 481.482. in recenti memoria habere 481
Memorabile 482
Memorem eſſe veteris iniuriæ 482
Memoria dignum 660
Memoriam alicuius rei obliuione delere vel obliterare 26.660
Memoria tenere & complecti 479. in memoriam reuocare 86. noſtra memoria, vel parentum noſtrorum memoria 482.810
Memoria procedere 482. ex memoria hominum delere 22
Memoriam virtutis & rerum geſtarum relinquere 481
Memoriam recentem habere 479
Memoriæ repetere 479
Memoriæ mandare 479
Memoriam alicuius conſeruare 479
Memoriter dicere 481
Mendacium 467
Mendicare 670 671
Menſis, menſe Maio 817
Menſes tres ibid.
Mente agitare, perpendere 250
Mente captus 732
Mentiri 466
Mentionem facere 475
Meo nomine 282
Meo quidem iudicio 132.860
Mercari 419.420
Mercator, mercaturam facere 421
Mercede aliquid agere 319
mercede philoſophari ibid.
Mercede operam ſuam locare ibid.

Mercenarius,merces ibid.
Merita pœna 302
Meritas pœnas dare 492
Merito 301
Meritum eſſe carcerem 491
Metiri aliquid vtilitate 127
Metiri felicitatem pecunia, libidinibus,ventre ibid.
Metuendum eſt,ne 504
Metuere 502.503.504.&c.
Metu extingui 485
Metum alicui incutere, vel in metum coniicere aliquem 509
Metus ſeu timor cepit me ibi.
Meum eſt,tuum eſt 303
Migrare 569
Militare 198.618
Milites conſcribere, colligere 205
Militibus inſtructum eſſe ibid.
Minaces literas mittere 609
Minari 501 502.minitari ibid.
Minari alicui mortem ibi.
Minæ ibid.
Minis parcere 502
Minimi facere 296
Miniſter 538
Miniſtrare 537.538
Minoris facere 296
Minuere 301
Minor vel minimus natu 3.109
Minus,paulo minus 15
Min⁹,quã decet vel par eſt 879
μὴ cum coniunctiuo pro ἵνα μὴ 521
Mirari 103.104
Mirabitur fortaſſe quiſpiã 104
Mirum,eſt mirum 103
Miſcere 882
Miſereri 425.426.427
Miſericordia 426
Miſer 225.miſerrimus ibid.
Miſerrimum eſſe omnium hominum 128
Miſſum facere 48
Mittere 698.699
Mittere legationem 597
Moderari 416
Moderate calamitates ferre 623
Moderatè diuitias amare ibid.
Moderatum, moderatus labor 156
Modeſtè vitam inſtituere 848
Modo
Modum excedere 154
Modum ſeruare tenere ibi.
Modus,omnibus modis,eodem modo,hoc modo,&c. 623
Modum tranſire 623
Mœchari 714
Moleſte ferre 112.113.448.&c.
Moleſtia afficere iudices 512
Moleſtiã exhibere 510.511.512
Moleſtiſſimum omnium 513
Moleſtum eſt auditoribus ibid.
Moleſtum & odioſum putare ibid.
Moliri alicui inſidias 575
Moliri aliquid contra ciuitatem ibid.
Momenti alicuius 727
Momento temporis 728
Momentum afferre 727
Momentum temporis 728
Multum momenti habere ad aliquid 727
Monere 86
Monetam cudere 30
Moneta adulterina ibi.
Moneta proba ibid.
Monumentum 728
Morari 340
Moram facere ibid.

Moras

Moras nectere ibid.
Morbo corripi 89. in morbum incidere ibid.
Morbum curare 118
Mordere dicaciter 58
Morem gerere alicui 472
More Græcorum, hoſtium, pecudum, &c. 172
Pythagoreorum more ibi.
Mores 172.173
More vſitato, conſueto, patrio, &c. ibid.
Morum integritas 173
Moris 172.173
Mori, mortē oppetere 484.485
Mors, mors præmatura 485.487
Mors laudabilis 488
Mors turpis 489
Mortem ſibi conſciſcere 662
Mortem alicui ſtruere 574
Mortem conſtituere pœnam alicui ibid.
Morte mulctare aliquē 343.486
Morte fungi 485
Morti propinquus 487
Mortis diuerſa genera 488
Mortem reformidare 506
Mortuo iuſta perſoluere 654.655.490
Mortuum efferre 318
Mos patrius 172
Mouere 291
Moueri 226
Moueri non poſſe ibid.& 612
Mulctam irrogare 490. ibid.
Mulctam magnam ſoluere ibi.
Mulctare aliquem 485
Mulctare aliquem carcere 486
Mulctari pecunia 343
Multa prætereа alia 406
Multas ob cauſas 330
multa verba facere 298
multiplicare, multiplicatio 192
multo tempore poſt 809
multum abeſt, ut, 14.17
multum temporis in aliqua re ponere 519
multum operę in aliqua re ponere 643
munire 497.498
munitus locus 499.501
credere ſe munito loco ibi.
munus donum 593
munus mercenariorum obire 304
mutare 612
mutare conſilium, ſententiam 613
mutilari naribus 433
mutilatus digito 664
mutuare, mutuari 509
mutuo accipere, mutuo dare ib.
mutuo, inuicem 532.533
mutuum recipere, reddere, repetere 509

N

NAnciſci 242
Narrare 657 855
Naſci 884
Natione Syrus 716
Natus 884
Natus annos triginta 108
Natu maior, minor 3
Nauale prælium 202
Nauclerus 629
Naufragium facere ibid.
Nauē demergi vel ſubmergi ib.
Naui abire, proficiſci 684
Nauigarę 629 Nauigationem, proſperam conſequi 629
Nauigio venire ad aliquē 596
Naulum 629

Nauta 629

Neceſſaria præſidia vitæ ibid.

Neceſſarii 714

Neceſſariò 634

Neceſſarius ibid.

Neceſſe eſt 633

Neceſſe habere, non neceſſe habere, dicere, facere, &c. 37

Neceſſitas iubet me hoc facere 634

Ne dicam 505

Nefarium ſcelus committere, perpetrare 305

Nefas ibid.

Negatiuæ voces quatuor 42

Negare 868

Negare tertium talentum ibid.

Negligere 294.295

Negotia publica 635

Negotiis occupari, diſtrahi ibi.

Negotium eſſe alicui cum aliqua ibid.

Negotium exhibere alicui 511 512

Ne idem tibi eueniat quod 887

Nemo eſt qui non dicat 870

Nemo eſt tam ſocors, qui non, &c. ibid.

Nemo eſt quin ibid.

Ne multa 220

Ne omnes dicam 503

Neque ante neque poſt 160

Neque ante quiſquam neque poſt 160.161

Ne quid aliud dicam 505

Neruos contendere vel intendere 147.243

Neſcio quare, neſcio quid, neſcio quomodo 180

Ne te impediam, per particulam μὴ & verbum coniunctiuum expreſſum 520

Neſcire 180

Neuter 890

Ne ſingula enumerem 505

Nihil ad rem 9

Nihil aliud niſi 139

Nihil aliud quàm ibid.

Nihil eſt mihi tecum negotij 635

Nihil eſt quod magis cauendum ſit, quam 140

Nihil facere 127.296

Nihil facere vel agere, quod iuſtum ſit 302

Nihil impedit vel obſtat, quo minus 519

Nihil niſi 140

Nihilo maior, nihilo minor 872

Nihilo minus ibid.

Nihilominus, quàm antea ibid.

Nimia felicitas 221

Nimia libertas 155

Nimis exacto ſtudio 878

Nimis acerbè, & crudeliter eiicere ex ibid.

Nimis iuuenis 155

Nimis vehemens ibid.

Nimium laudare vel vituperare 878

Nimium, parum 155

Nimium ſtudium ibid.

Niſi 140

Niti aliqua re 215

Nobiſcum 882

Nocere 594

Nocte, noctu 816

Nocte tota dormire 92

Noctem inſomnē ducere 91.93

Noctis intempeſtæ tempus ib.

Nolens 331

Nominare 866

Nominatum 867

nominis

Nominis eiuſdem eſſe ibid.
Nomen dare, profiteri 23
Nomen edere 860
nomen alicui dare, imponere, tribuere 866
non amplius 409
non diu eſt cum 809
nondum ſunt anni ſeptem, ex quo vel cum 22
non eſt dubium quin 336
non libenter 722
non me latet, fugit 182
non multis diebus poſt 807
non minus mille talentis 872
non minus quàm ibid.
non multo poſt 807
nonne? 879
non neceſſe habeo dicere vel facere 37
nonnunquam 138
non parum 407
non parum momenti adferre, habere 728
non paucioribus quàm millè annis 110.808
non poſſibile eſt 689
non poſſum 689 &c.
non poſſunt, non poteſt
non poteſt fieri 450.689
non poteſt fieri, quin 609.446
non poteſt quiſquam eſſe prudens qui non idem bonus ſit 689
non prius quàm 160
non procul à ciuitate 874
non ſcio quomodo quis poſſit 873
non ſolum, ſed etiam, vel verumetiam 854
non ſperata 823
non verbis, ſed re 186
noſtra ętate, noſtra memoria 25
Notum eſt 334
Notum facere, notum reddere 390
Notus 334
nouerca 618
nouiſſe aliquem 176
nubere 402
nubilis ibid. & 842
nugari 854
nulla eſt vtilitas, niſi 140
nulla aliam ob cauſam, niſi 330
nulla tibi excuſatio relinquitur 744
nullius pretij eſſe 62
nullo loco haberi 591
nullo numero eſſe 296
nullo ſuo emolumento 70
nullo vnquam tempore 810
nullus alius niſi 329
numerare aliquem inter hoſtes 591
numerari aliquid inter maxima mala, numerare in loco beneficij ibid.
numero decem vel vndecim 299
numero vel refero me inter illos qui 591
in numero fœneratorum vel hoſtis habere ibi.
nunc 812
nunciare 657
nunquam 810
nunquam dixi aliquid, quod non exiſtimauerim profuturum 873
nuper 160.810
nuptias celebrare 402
nuptias ambire 402
nuptias contrahere 403
nuptiis alligati 404

Nuptiis maturum eſſe 2
Nuſquam ire 567
Nutrire 374

O

OBæratus 345
Obdormiſcere 93
Obediens 651
Obedire 650
Oberrare 11.13
Oberrans 12
Oberrare cum vxore & liberis 13
Obiectus beſtiis 726
obiicere, exprobrare 725
obiicere equis ambroſiam 726
obiicere pecoribus ibi.
obire mortem 483
obire munus mercenariorum 304
obiter 125
obitus 484
obiurgare 768
oblectare, oblectari 377
obligare vulnera 842
obliterare memoriam 22
obliuione delere 679
obliuioni tradere ibid.
ob multa 330
obnoxium eſſe 327
obſcœna loqui 860
obſcurare 272
obſcurè & rectè innuere 57
obſcurum erat 183
obſcurus 272.486
obſecrare 669
obſequi alicui 537
obſeruantia quæ ſenibus exhibetur à iunioribus 274
obſeruantia proſequi 101
obſeruare 146
obſeruare aliquem, nimirum quid agat 245
Obſeruare illa quæ à vulgo fiunt ibid.
Obſeruare temporum articulos ibid.
Obſeruare occaſionem, & idoneam rei gerendæ occaſionem 656
Obſidere, obſidione cingere 655.656
Obſidione capere & expugnare vrbem ibid.
Obſidionem extremam ſuſtinere ibid.
Obſidionem ſoluere ibid.
obſignare 609
obſignatus ibid.
obſtare 120.519.520.
obſtrepere alicui 408
obſtruere vias 379
optabile, optandum 671
obtemperare 650
obteſtari 669
obtingere, euenire 38 39
obturare 379
obuiam fieri alicui
occaſionem captare, habere, nanciſci, præbere, negligere, expectare, &c. 650.651
occaſus 815. occidens ibid.
occidentales homines ibid.
occidere, interficere 662
oculis captus 735
occultare 253
occultè ſignificare 57
oculos aliquo conuertere 560
oculos ad alios conuertere 561
oculos in cœlum tollere 562
oculos omnium in ſe conuertere 560
occupare ciuitatem 428
occupare imperium ibid.
occupari in aliqua re 522

occupari negotiis ibi.
occupatum eſſe in aliqua re ibid.& 847
obuiam fieri alicui 568
occurrere alicui ibid.
occurrere obiectioni 746
odio eſſe,odio haberi 7
odio quodam,ex odio 7
odioſum , odioſiſſimum omnium 6.513
odiſſe aliquem 5
odium in aliquem 4.5
offendere,impingere 13.524
offendere Deum 525
offendere aliquem 512.524
offenſi his quæ ſunt 512
offenſio 525.595
offerre ſe periculis 572
officia multa ciuitati alicui præſtare 208
officio boni viri fungi 302
officio fratris fungi 304
officio ſuo perfungi 304. mei, tui, noſtri , veſtri officij eſt 303
olim 813
omittere aliquid 735
omnem mouere lapidem 217
omnes neruos contendere vel intendere 147
omnes qui , omnes quotquot, omnia quæcunque 744
omnibus modis 161
omnino 287
omni tempore 811.812
omnium maximè quos ego noui 407
onerare nauem frumento 632
onus ſuſcipere maius viribus 137
opem ferre 65.66.&c.
operępretium eſt cognoſcere 305
opera alicuius multa magna & pręclara agere 226
opera danda eſt 642
operam dare 641.642
opera artificioſè elaborata 642
operam dare Latinis literis ſerò & prouecta ętate 110
operam dare rei alicui 847
operam & ſtudium ponere in re aliqua 641.642
opera mea ciuitas res magnas geſſit 67
operiri 441.442
opes 29.30
opinionem alicui adferre 132
opinionem aliquam deponere ibid.
opinionem falſam de aliquo habere ibid.
opinionem hanc habere de aliquo ibid.
opinione falli 10
opinione celerius 132
opinionibus diſſentire ibid. in opinione aliqua eſſe ibid.
oportet, oporteret 302
oppignerare 509.510
opponere arma,propugnacula &c. 122
oportune 652
opportunitatem obſeruare ib.
opportunus 515
oppugnare 201
optabilius eſſe 413.414
optare 671
optimè de aliquo mereri 208 209
optimo ſtudio ſeu fideliſſimè monere aliquem 213
optionem dare alicui 414
opulentia 29

Opulentus 54
Opulentum facio 32
Opus aggredi 136.137
Opus eſt 36.37.38
Orare aliquem 668
Oratio funebris 655
Oratione complecti aliquid 756
Orationem componere, emendare, habere, ſpargere, publicare &c. 415
Orationem habere pro aliquo vel conrra aliquem ibi.
Oratio numeris adſtricta 853
Oratio longa 299
Orationi finem ponere 315 380
Oratores 862
Orbis terrarum 565
Orbus 620
Ordine ab initio commemorare 859
Ordine acta alicuius recenſere ibid.
Ordinem deſerere 206
Ordinem ſeruare ibid.
Ordiri 530.531
Oriens, orientales partes 815
Ornamento eſſe 347
Ornamentum ibi.
Ornate & eleganter dicere 862
Ortus, natus 884. Ortus ibid.
Oſculari 282. oſculum ibid.
Oſtendere 388.389
Oſtentare vires ſuas 335
Otiari 637.638.639
Otij ſatis eſſe 639
Otioſus 639, otium ibid.
Otium agere, habere, conſumere, impendere, &c. 637. 638
Otium eſſe alicui ad aliquid 639.640
Per otium agere aliquid 638

P

Pacem colere, facere, habere cum aliquo 717
Pacificatio 760
Pacificator ibid.
Paciſci 460
Pacta ſeruare 459
Pacta violare, ſoluere, euertere, &c. 269.460
Pactiones facere coram teſtibus ibid.
Pactis, conuentis, promiſſis ſtare 459
Pactum irritum facere 26
Pædagogus 372
Palam eſt 332
Parare 718.719
Paratum vel paratiſſimum eſſe ad aliquid 720
Paratus ibid. Parere 283
Parem gratiam referre 470
Parens 649
Parere 650
Parere, gignere 621
Par eſt, decet 300
maior quam par eſt, vltra quam par eſt 300
Pariter 125
Par pari referre 63
Par ſum, vel non ſum par iſti muneri ibid.
Partes alicuius tueri, tenere 66
Participare 271
Participem eſſe 270.271
Partim, partim 873
Partiri 383.384
Paruifacere 294
Paruipendere ibid.
Paruo interiecto ſpatio, paruo tempore prætetito 806

Parum

INDEX.

Parum abeſt quin: vel parum abſuit quin &c. 13.14
Parum prodeſſe 13
Parum laboro 119.310
Patefacere 390
Paterna domus 241
Paterno & materno genere liberum eſſe 618
Paterna gloria, paternus ibi.
Pati atrocia ab aliquo 697
Pati infinita malaà bello, à prędonibus ibid.
Patres conſcripti 324
Patrimonium conſumere 539
Patrimonium flagitioſe perdere 541
Patrimonium per luxuriam conſumere ibid.
Patrimonium pulcherrimum liberis relinquere 744
Patriſſare 472. Patricij ibid.
Patrius mos 172
Patrocinari alicui 396
Patronus 396. Patruus 618
Pauca commemorare 219
Pauca percurrere de multis ibid.
Pauciores, paulo pauciores 16
multo pauciores numero ib.
nõ pauciores ſeptẽmillib. ib.
non paucioribus quam mille annis 808
Paucis dicere, abſoluere, oſtendere, &c. 217
Paucis diebus poſt 807
Paucis ſingula commemorare 169
Pauciſſimi 218
Paulatim 807
Paulo ante crepuſculum ibid.
Paulo ante ibi.
Paulo ante ſolis occaſum 20
Paulo maiorem potentiam habere 807
Paulo minus 16
Paulo minus duobus millibus ibi.
Paulo pluribus vel paulo prolixius de aliqua re dicere 97
Paulo plus 9
Paulo poſt ibi.
Paululum prodeſſe 13
Pauperes 33
Paupertate premi, conflictari 34.&c. ad paupertatem redigi 34
Peccare 8.9.10.11.694
Peccare in aliquem 694
Peccatum 13.695
Pecunia 30. proba pecunia 31
Pecunia abundare 28.31
Pecunia inſtructum eſſe 28
Pecuniam prõpte conferre 29
Pecunias vndecũq. cõflare 276
Pecuniæ inopia laborare 359
Pedeſter exercitus 205
Pedeſtrem pugnam committere 201
Pedeſtres vel terreſtres expeditiones 198
Pedeſtres copiæ ibid.
Pedeſtri itinere proficiſci 567
Pedibus proficiſci 567.568
Peditatus ibid.
Peierare 557
Pellere 19.20
Pelli ex ciuitate, pelli in exilium 21
Pendere à putrido filo 787
Pene 16
Penes me eſt 691
Penuria frumenti 34
Penuria rerum neceſſariarum laborare 33.34

penuria pecuniæ laborare 359
per accidens 40
per ætatem 110
peragrare orbem 568
percipere fructus 461
perculſos iacere 524
percunctari 578
percutere 433
per Deos 517
per Deos iurare 556
perdere agros, ciuitatem, &c. 436
perdere, corrumpere 711
perditio 716
peregrè abeſſe, proficiſci 681 682
peregrinari ibi.
peregrinus 12.544
peregrinus exercitus 205
perendie 811
per epiſtolam ſignificare 609 610
perfectum abſolutum 410
perfectus ibid.
perferre literas 609
perferre, tolerare 781
perficere 408.409
perfricare frontem 666
perfrictæ frontis eſſe ibi.
perfugium nullum habere 292
perfungi officio ſuo 304
perfunctus magiſtratu 448
pergere 675.676
perhorreſco 507
periclitari 705.706
pericula adire, ſubire, ſuſcipere pro patria, liberis, coniugibus &c. ibid.
in extremo periculo verſari ibid.
periculi expers, ſeu vacuus à periculis 709
periculis ſe offerre 708
periculis liberari ibi.
periculoſum eſſe ibi.
periculum accerſere vel attrahere 708
periculum ciuitati adferre 707
periculum eſt, ne &c. 506
periculum facere 185.738
periculum nullum detrectare 707
per ignorantiam, per imprudentiam 332
perinde ac, vel vt 122.123
perire 710.711
peritum eſſe alicuius rei 184
peritus artis amandi ibi.
periurium 550
periurus ibid.
permanere 675.676
permittere 266
permutare 305.306
pernicioſiſſimam conſuetudinem inducere 78
pernitioſum. pernitioſius 596
per otium agere aliquid 639
perpendere 247.248.&c.
perpeti exilium & mortem pro re aliqua 782
perpetrare nefarium ſcelus 535
per ſe 482
perſeuerare 674.675
perſiſtere in aliqua re ibid.
perſoluere 780
per ſomnium 91
perſonam induere 454
perſonam repræſentare 454
perſpectum habere animum alicuius 738
perſpectus, probatus 738
perſtringere aliquem 58
perſtringere oculos 272
perſuadere 684.685

Perſuaſum habere ibi.
Perterrefacere , perterrefieri 506.507
pertinet 688.689
per totam noctem 816
per vim 537
peſſimo loco eſſe 129
peſtis, corruptor 595
petere aliquem lapide 434
petere,rogare 667.668.669
petulans ,petulanter, iniurioſum eſſe in aliquem 527
pharmacopola 420
piaculum committere 535
pietatem colere 883
pietas erga Deum , parentes, maiores ibi.
piger 665
pignora capere 509
pignori ponere & accipere ib. & 510
pignus
pileolum capiti imponere 703
pileum geſtare ibid.& 658
placare aliquem 736
placare Deum ſupplicationibus & ſacrificiis 737
placere 166.167
plagas accipere,infligere 432
plebeius homo 835
plebs 834.835
plectere 491
plenus 528.529
plerunque 835
plures quàm,non plures,quàm quinque dies ſuperuiuere poſt &c. 807
pluribus verbis dicere 298
plurimi æſtimare 126
plurimi facere 127
pluris æſtimare 126.155
pluris facere 127.155
Plus iuſto 301
Plus minus 155
plus minus 301
plus quàm decet,vel quàm par eſt ibid.
poculum argenteum , aureum, ligneum 279
poemata 853
pœna 494
pœna afficere 496
pœna affici ibid.
pœna digna 497
pœna capitalis 496
pœnam capitalem conſtituere in aliquem 494
pœnam conſtituere 496
pœnam ſufficientem exoluere 493
pœnam effugere 497
pœna publica dignus 492
pœnas dare,luere, ſumere,ſubire,ſuſtinere,&c. 492.493.494
pœnas meritas dare 3
pœnam effugere 238
pœnitere 664
poeſis 854
poetæ 862
polliceri 369.370
pollicitatio 370
polluere ſe cæde 663
pollutum eſſe omnib.ſcelerib. ſeu omniũ ſcelerũ reũ eſſe 399
ponere felicitatẽ in pecunia 592
ponere in laude ibid.
ponere in lucro 702
ponere in vitio ibid.
ponere operam & ſtudium in aliqua re 545.641.848
ponere ſummum bonum in voluptate 692
populari agros 434
poſſe aliquid,parum vel pluri-

mum poſſe 726 727
Poſſibile eſt, poſſum 689. 451
Poſſidere ciuitatem, opes, regionem, regnum &c. 31. 428
Poſt, quatriduo poſt 807
Poſtea, poſthac 809
Poſteri 619
Poſteritas 621
Poſtero die, in poſterum diem 810
Poſtponere vtilitatē laudi 158. 159
Poſtquam, poſteaquam, tum 338
Poſtremo 815
Poſtremus, vltimus 151. à poſtremo primum ordiri ibid.
Poſtridie 811
Poſtridie pugnæ 807
Poſtulare 667
Potator, pototio 278
Poteſtas à fortuna data 607
Poteſtatem delinquendi fieri alicui ibid.
Poteſtati alicuius ſubiectum eſſe, in poteſtate mea vel noſtra eſt 386. 691
Poteſtatis ſuæ facere in poteſtatem ſuam redigere 386
Poteſt, non poteſt 679
Potor, vini potor 279
Potum præbere ibid.
Potus 278
Præbere alicui ſumptus 679
Præbere ſe hominem frugi, obedientem, auditorem, æquum, beneuolum ad audiendum &c. 679. 680
præbere ſe alicui adiutorem 66
Præcedere 567
Præceptor 373
Præceptum 475
Præcipere 473. 474
Præcipitare ſe in mare 526
Præcipitari, ab aliquo in calamitatem ibid.
Præcipue, præcipuè vero 681
Præcipuæ partes corporis ibid.
Pręclare ſe habere 129
Pręclarè mori 488
Prædicere 856
PręCdiorum acprouentuum copia affluens 32
Pręſ dolore vigilare 91
Pręſ dolore ſibi mortem conſciſcere ibid.
Pręſ dolore ne pedibus quidem ſtare poterat 377
Pręſ gaudio flere 727
Præeſſe hominibus, negotiis, rebus 728
Pręfari 730
Pręfecti, qui pręſunt 253
Pręfectus 253
Pręferre 157. 413. &c.
Pręficere aliquem hominibus, rebus maximis, ſacris, &c. 729. 252
Pręficere alicui pędagogū 729
Pręfinitum tempus 876
Pręgnans 138
Pręliari 200. 201
Pręlium committere ibid.
pręlium nauale, terreſtre 202
Pręmeditate agere aliquid 247
pręmia proponere 600
Pręmittere caduceatorem 599
pręoptare 413
pręparare aliquid 720
pręrogatiua 145
pręſentio 177
pręſertim maxime 407
pręſidem eſſe, pręſidere 730

pręſes,

Præſes.præſul ibid.
Præſidia collocare, imponere, eiicere,&c. 501
Præſidio tueri, defendere,munire, tenere vrbem, arcem, &c.496.497.498
Preſſis & flebilibus modis petere 580
Præſtantia,præcellentia 151
Præſtare illa quæ dicta ſunt 676
Præſtare ſe virum probum 679
præſto eſſe alicui 66
Præſtolari 441.442
Prætendere aliquid 184
Præterea 406.&præterea multa alia ibid.
Præter conſuetudinem 172
Præter æquum 304
Præterire aliquid ſilentio 735 736
Præterita 621
præterito tempore 803
Præter meritum hoc ei accidit 823
Prætermittere aliquid 735.736
Præter modum 878
Præter officium 652
Præter ſpem &expectationem 132.823 878
Prætextus 456.457
Prætorium 617
Præuenire 165
Prandere,prandium 280
Precari aliquem, & precari alicui aliquid 670.671
Precatio 670
Preces Deo adhibere ibid.
Prehendere 427
Precia frumenti imminui 622
Pretii eiuſdem ibid.
Pretij,magni pretii,maioris pretii,maximi pretii 626.627
Pretii maioris non eſſe libellum, quàm duorum obulorum 622
Pretium redemptionis 603
Pridie 812
Prima luce 815
Primo diluculo ibid.
Primariæ mulieres 149
Primari⁹ vir genere & opib.150
Primas ferre,tenere 149
Primas partes ferre ibi.
Primum,ſecundo,tertio 810
Primus medius,& vltimus 150
Princeps vir ibid.
principalia membra corporis 681
Principalis locus ibi.
Principem locum inter ciues tenere 149
Principium recte ordiri ſeu conſtituere 531
Principio 25
Priuare,priuari 732.733
Priuata bona 71
Priuata commoda ibid.
Priuatam vitam agens ibi.
Priuati commodi cauſa aliquid facere ibid.
Priuatus ibid.
Priuignus 618
Priuſquam prius quàm 160
Pro aliquo loqui 229
Pro arbitratu ſuo 167
Pro aris & focis dimicare 204
Proauus 616
Probam pecuniam reddere 30
Probantur mihi hæc 166
Probare amicum,aurũ,&c. 727
Probare,approbare 165
probare aliquid, id eſt, confir-

mare & oſtendere 335.389 390
Probationes poſtulare 167
Probris afficere aliquem 228
Probrum 726
probrum, vel maculam inurere 346
probrum & infamiam ciuitati adferre 523
proclamatio 412
procliuis 395
pro confeſſo habetur 333
pro conſuetudine agere 623
proconſul 617
procraſtinare 265.366
procreare liberos 619
pro Cteſiphonte oratio 239
procul abeſſe, diſtare, diuagari &c. 873
proculdubio 334
procul ſitus locus 433
pro delicto aliquo pœnas dare 239
procuratio domus, victus 312
procurator 679
prodere 483
prodeſſe 71.72.73.&c.
pro dignitate 360
procire in publicum 318
proditio, proditor 483
pro facultatibus, vel pro modo facultatum largiri 752
profectio, peregrinatio 568
profeſſio 285
proficere in aliqua re 191.192
progredi in dicendo, & progredi ad aliquid 449
pro gloria & honore ſe periculis offerre 239
pro inimicis eſſe vel facere aliquid ibid.
pro paruis magna beneficia conferre ibi.
pro te, vel tuô loco hoc faciam ibid.
proficiſci 567.583
profugium 292
progreſſus facere in aliqua re 191.192
progreſſu temporis 803
prohibere 519.520
prohiberi 522
prohibitus locus 550
prolixa oratio 299
pro mea virili parte 752
promittere 369
promiſſa & pacta violare 269
promiſſa ſeruare 369 458
promiſſis & conuentis non ſtare 269.458
promiſſa expoſcere 370
promiſſis ſuſpendere 371
pro modo facultatum 752
promouere aliquem ad dignitatem epiſcopalem 192
prõpta & expedita beneficia 721
prompte agere aliquid ibid.
promptus, alacris ibid.
pro nihilo ducere 296
pro patria mori 484
pro patria ſemetipſum offerre 884
prope vel in propinquo eſſe periculum 708
propendere ad aliquid 395
propè, propemodum 16.
prope, proprius, proxime 875 879
properare 366
properanter ibid.
propè ſitus locus 432
propinare 279
propinqui 714
propinquiores 715

propinquitas

Propinquitas ibid.
Propitius 738
Propoſui dicere 351
Propriè 882
Proprius ibid.
Proprium nomen 681
Propterea quòd 513.514.
Propterea vt ibid.
Propter nullam aliam cauſam 330
Propter quæ beneficia cupit coronari? 330
Propugnare 708
Propulſare hoſtes, mortem, &c. 204
Propter duas cauſas 330
Prorogare 365
Proſa oratio 861
Proſperè rem gerere 226
Proſpero fortunæ flatu &c. 219 220
Prouectæ ætatis 110
Prouidere, vel cauere, ne, &c. 237.238
Prouincia 84
Pro viribus 753
Pro virili parte 752
Pro te, vel tuo loco 590
Prouocare 207
Prouocare vel laceſſere aliquẽ iniuria 535
Prouocatio 207
Proximè 876
Proximo gradu conſanguinitatis attingere aliquem 715 876
Proximum eſt vt 789
Prudens, Prudenter 777
Pubeſcere 841
Publica bona 419
Publicare ſcriptum, librum, orationem &c. 417.418
publicè ꝓdeſt peccata punire 71
Publicè, Publica ibid.
Publicum ædificium 240
Publicum commodum 70
Pudet 666
Puella nondum matura 2
pugnam pedeſtrem committere 202
pugnare 201.202
pugnum ingerere alicui, vel colaphum incutere 496
pulchra forma præditus 589
pulſare citharam 518
pulſare ianuam ibid.
punctum temporis 728
punire aliquem, Punire aliquem exilio, morte, publicatione bonorum, &c. 491.492
purgatio, Defenſio 399
putare 870
putandum eſt ibid.

Q

QVadrare aliquid in aliquem 289
Quæ ad valetudinẽ, ad victum & amictum pertinẽt 687.688
Quę cum ita ſint 778
Quæcunque 748
Quærere, Interrogare 577
Quæ per ius expreſſum ibid.
Quæſtio 578
Quæſtionem adhibere 663
Quęſtus, Lucrum 702
quęſtus cauſa negotiari 421
qua fronte, 749
qualis 750
qualis talis 751
quam, admiratiuè poſitum 754
quam difficile hoc ſit ſcio ibidem.
quam diu 796.812

Quamdiu? interrogatiuè ibid
Quando & quandiu voluit 812
Quam ob cauſam 880
Quamuis 439.440
Quam vt,&c.præcedēte comparatiuo 139
Quando,pro cum 747
Quando, Pro Quo tempore, extra interrogationem 811
Quando? 747
Quanquam tamen 752
Quanti? Quanti pretij? 755
Quanti vendis librum? 624
Quantis vigiliis curandus ſit morbus iſte, vos conſiderate 739
Quanto,tanto, cum comparatiuo 754
Quantopere ego perturbatus ſim non poſſum dicere ibid.
Quantum ad me,vel ad te attinet 751
Quantum alius quiſpiam, vel quiſquam alius 141
Quantum fieri poteſt 752
Quantum in me eſt ibid.
Quantumpoſſum,potes,poteſt 752
Quantum,tantum 753
Quantum temporis elapſum eſt, cum, vel, ex quo, &c. 812
Quantus, quanta, quantum 746
Qua ratione 623.891
Quare? 879
Quarto quoque die 808
Quaſi 818
Quaſi diceret 755
Quaſi,tanquam,vt 753
Quatriduo, Intra quatriduum 812
Qua voce? qua fronte? 749
Quemadmodum dictum eſt 755
Quemadmodum, ita, vel ſic ibid.
Quia 749. Quia autem ibid.
Qui ita affectus eſt, vel Qui ita ſentit,15.&c. 742
Quia,ſequente voce Ideo 749
Quicquid 748
Quicquid libet,facit 745
Quicquid in buccam venit 858
Quid dicam neſcio 744
Quid dicas,non intelligo ibid.
Quid faciam, vt victoriam conſequar 745
Quid fecerit, honeſtè non poſſum dicere ibid.
Quid hoc aliud eſt,quàm 140
Quid mihi agendum ſit delibero 745
Quid verbis opus eſt? 37
Qui,ſequente pronomine Hi. vel Illi 744
Quid multis verbis opus eſt? 298 744
Quid pluribus verbis opus eſt? 298
Quidnam 74
Quidni? 744
Quid ſcripſerit neſcio ibid.
Quid tandem 743
Qui hortentur ſeu dicant,pręcedentibus vocibus, Miſit aliquos, vel ſimile quid, quo modo exprimendum 749
Quiduis agere,facere, pati,&c. 747
Quieſcere 316.718.424
Quietè viuere ibid.
Quietem afferre 93
Qui ita affectus eſt,is,&c. 742

Quilibet 744
Qui ex vobis probi videntur, hi.&c. 871
Quinam, quænam, quodnam 744
Quinto quoque anno, menſe 808
Quis homo pius ſit 744
Quis adeò ſtultus eſt, qui hæc ignoret? 742.743
Quis adeò ſtupidus eſt, &c. ibid.
Quis eſt ille, qui eum adiuuit? 743
Quiſnam ſit, &c. Quidnam, &c. 743
Quis niſi inſanus eſſet? ibid.
Quis? Quæ? Quod?. 744
Quiſquam? Quidquam 141
Quiſquam alius ibi.
Quiſque 750
Quiuis 745.746
Quis tandem 745
Quoad 753.796
Quo confugiam 745
Quo terrarum ibid.
Quod abſit 58
Quod cum ita ſit 778
Quod felix & fauſtum ſit 749
Quodlibet facit 745
Quod per articulum τό. & verbum infinitiuum expreſſum ibid.
Quod per ὡς expreſſum ibid.
Quo loco ſunt res, tuæ aduerſa iorum.&c. 130.577
Quoniam autem 748
Quoniam igitur ibid.
Quo pacto 623
Quo quid fieri poteſt turpius 743
Quorſum attinet 195
Quorſum hæc tam multa de 273
Quoſuis potius, quàm 743
Quotannis 813
Quotidiani ſumptus 542
Quotidianus, a, um 817
Quotidie ibid.
Quoties 813
Quot ſunt? 755
Quotuplex ibid.
Quotus eſt? ibi.
Quouſque ſequente voce Eouſque 688

R

Raritas 36
non Rarò 812
Rariſſimè ibi.
Rarò ibid.
Rata, firma certa 27
Rata lex ibid.
Rationem alicuius rei habere 308.309
Ratum eſſe aliquid 27
Ratum facere, habere aliquid ibid.
Rebus aduerſis cedere 257
Rebus iudiciariis acquieſcere 760
Recenſere aliquid iiſdem verbis, quibus 856
Recens, Nuper 810
Recidere in deterius 764
Recipere aliquem 543.544
Recipere vel recolligere vires 761
Recitare vel legere literas 609
Reconciliare 757.758
Reconciliatio, Reconciliator 760
Recordari 475.476
Recreare. Reficere 775
Recreatio ibid.

Recta aliquem ducere 876
Rectè agere 133
Rectè ſe omnia habere 130
Rectè de cauſa pronunciare 349
Recuſare munus aliquod 869
Re[illegible]c,efficere 134
Reddere probam pecuniam 3[illegible]
Reddere iniuriam, contumeliam 470
Redigere ad anguſtias 776
Redigere in ordinem ibi.
Redigere ciues in gratiam 756
Redigere in ſuam poteſtatem 386
Redigi ad extremam paupertatem 34.ibid.&c.
Redimere 602
Redemptio ibid.
Redemptionis pretium ibid.
Redire ad inſtitutum 759
Redire ad ſe 760
Redire domum ibid.
Redire cum aliquo in gratiam 757
Reditus alicuius in patriam 820
Reditus annuus, Magni reditus 29
Reditus exulum in patriam 404
Reditus in gratiam 759
Refero vel numero me inter illos,&c. 591
Referre ad populum, ad ſenatum 44
Referre alicui acceptum aliquid 328
Referre conſilia & negotia ſua ad aliquid 416
Referre conſilia ad iuſtitiam 740
Referre generis ſui originem ad Æneam 44
Referre gratiam 469.470
Referre in catalogum 352
Referre inter Deos 44
Referre pro Narrare 657
Refert, intereſt 43.44
nihili Refert ibid.
Refertus 528
Refocillare 717
Reformidare potentiam 504
Refugium tutiſſimum habere 292
Refutare calumnias, crimina, conuitia,&c. 378.379
Regere 77.78
Regnare 82.83
Regredi 760
Reiectitij verſus 773
Reiectus ibid.
Reiicere, Repudiare ibid.
Reiicere in aliud tempus 365
Reiicere in alium 327
Rei militaris peritia 184
Re infecta abire, redire 598
Reipſa 186
Reipſa edoctus, expertus ibid.
Reipſa planum facere ibid.
Reipub. ſaluti conſulere 82
Relaxare ſeu remittere animum 385
Relictis rebus omnibus 773
Religio 883
Relinquere memoriam virtutis, rerum geſtarum 476
Relinquere gloriam, patrimonium, pecuniam,&c. 364
Relinquere perpetuum monumentum, ſeu immortalem memoriam virtutis 476

Relinquitur nulla excuſatio 765
Reliqua pars diei 775
Reliqua vita ibid.
Reliquum eſt 774
Remedium corporis 119
Rem familiarem amplificare
Rem habere cum aliquo, vel aliqua 704
Rem infeliciter gerere 13.221
Reminiſci 480
Remittere debitum, iuſiurandum,&c. 832
Remorari 365
Remos agere 628
Remouere 18.19 20
Remotus à publicis functionibus 874
Remotum eſſe 16.17.18
Rempubl. adminiſtrare, capeſſere, tueri &c. 79
Remp. augere 189
Remunerari 471
Renouare amicitiam, hoſpitiū, & odium,&c. 763
Renunciare alicui amicitiam 845
Renunciare aliquem conſulem 412
Renunciare mundo 645
Renunciatio 412
Renunciatus ibid.
Repellere 20.21
Rependere cum fœnore 65
Repetere aliquid 504
Repetere aliquid ab initio ibi.
Repetundarum accuſare 44
Repetundarum damnari ibid.
Repoſcere 767.768
Reprehendere ibid.
Reprehenſio 769
reprimere, Cohibere 315
reprobare, reiicere 771
repugnare 120.121
repulſam pati 21
reputare aliquid inter maxima mala 591
requieſcere 718.719
requieſcere facere ibid. 326
requirere 667
res aduerſæ 225
res ad viuendum neceſſariæ 632
res bellicæ 205
reſarcire 264
reſcribere 766
res controuerſæ 122.351
res domeſticæ 566
res familiaris 25
res gerere 133.134
res geſtæ 134
res præclarè geſtæ ibid.
res nouas moliri 60
reſciſcere 176
reſignare 610
res ipſa hoc indicat 186
reſiſtere alicui 120.121
reſpicere ad aliquem 559
reſpondere 766
reſpondere in iudicio 766
reſpondere pro aliquo 767
reſpondere ſcripto, reſcribere ibid.
reſponſio ibi.
reſponſum ſcribere ad aliquid 766
reſpōſum quod datur per ſcriptum ibid.
reſpublica 71
res ſecundæ, res aduerſæ 225
reſtat 773
reſtaurare 761
reſtituere in integrum 761
reſtituere in priſtinum ſtatū

in priſtinum dignitatis locum ibi.
Reſtitutio in ſtatum priſtinum ibi.
Rhetores 862
Reticere arcana 736
Retorquere in caput dicentis 239.240
Retrahere,Retributio 653
Retrocedere 760
Reuelare 390. Reuera 776
Reuereri aliquem 275
Reuerti 759
Reum eſſe pœnarum,ſcelerum 399
Reuocare in memoriam 84.85
Reus 399. Ridere 552.553
Ridicula res ibi.
riſum continere 554
riſum mouere ibid. riſus ibid.
ritu patrio 172. riualis 696
rixari 260
robuſtus 2.120
rogare aliquem 667.668.&c.
romana facundia pollens 864
rudem eſſe alicuius rei 183
rudis literarum 372
ruere in deterius 764
rumor eſt, rumor ſpargitur 463
rumorem diſſeminare, diuulgare,ſpargere 384
rumor ſine autore ibid.
rumor ſparſus eſt 462
Rumpi,Inuidia rumpi ibid.9

S

SAcrificare 884
Sacrificium facere ibid.
Sæpè,Sæpius,ſæpiſſimè 812
Salire 552. Saltare ibid.
Saluberrimo corpore eſſe 119
Salutare aliquem 282
Salutem deſperare 357
Saluum & incolumen ſeruare 243
Saluus conductus 717
Sanare 119
Sanatio, Sanationis merces 111
Sanæ mentis eſſe 777
Sanguinis coniunctio 715
Sanus 119. Sapere 777
Sapiens aliqua re, vel in aliqua re ibid.
Sapientes ibid.Sapienter ibid.
ſarcire 264
ſatis 61.62
ſatisfacere,ſatius eſt 158
ſcelera perpetrare 536
ſceleratus 589. ſchola 373
ſcholam frequentare 375
ſciens & volens 332
ſcio ac memini 479
ſcire 178.179.180
ſcire aliquid bene,accurate,accuratius,accuratiſſime ibid.
ſciſcitari 576.577
ſcommata & dicteria iacere in aliquem 552.553
ſcopis domum purgare 242
ſcopum non attingere 243
ſcopum ſpectare ibid.
ſcribere ad aliquem 608.609
ſcribere literas ibid.
ſcripto reſpondere 766
ſcrutari 338
ſcurra,ſcurrilitas 551
ſecernere 653
ſectari aliquid ſtudioſè 164
ſecum auferre, habere, loqui, reputare 251.882
ſecum conſiderare, perpendere 247.248

ſecunda fortuna vti 219
ſecundo, tertio, quarto anno, die,&c. 608
ſecundum legem 801
ſecurè viuere,habitare,ſua poſſidere,&c. 717.718
ſecuti ferire,percutere 664
ſecurum & tutum reddere aliquem 717
ſecus ac decet 653
ſedare 315. 759
ſed dixerit fortaſſe quiſpiam 104
ſedere 424
ſederein aureo lecto ibid.
ſeditiones mouere 626
ſeditioſè diſſentire ibid.
ſeducere 11
ſegniter & remiſſè agere aliquid 639
ſeiungere 653
ſemel in anno 813
ſenatoria dignitas ibid.
ſenectute premi 3
ſenex,Prouectæ ætatis 110
ſenior ducentis annis ibid.
ſeniorem eſſe ibid.
ſenſim 808
ſenſus vel ſententia Epiſtolę 131
ſenſus verborum ibid.
ſententiam ferre,dicere 351.349
ſententiam mutare 613
ſentire arroganter de ſe 143 144
ſentire,In animo habere 133
  non rectè ſentire 129
  bene ſentire, malè ſentire ibid.e,
ſentire ſic ſentire 131
ſentire cum aliquo 119.287
ſentire demiſſe & humiliter ibidem.
ſentire,Intelligere, Cognoſcere,&c. 177
ſeparare 653
ſepelire 654
ſepulchrum 654
ſepulturam fieri alicui ibid.
ſequi 567.788.789
ſequitur vt dicam ibid.
ſermone vulgi celebrari, ſpargi 462
Seria 550. Seriò 817
ſero 817. Admodum ſero ibidem.
ſero,veſperi ibid.
ſeruare 244.245.246
ſeruare aliquem in cuſtodia 246
ſeruare præcepta Dei ib.
ſeruari,pro incolumen euadere 245
ſeruare leges, iuramenta,pacta 676
ſeruare modum 625
ſeruire 538
ſeruire commodis alicuius 702
ſeruire commodis ſuis ibid.
ſeruire ſeruitutem peſſimã 538
ſeruire voluptatibus ibid.
ſeruile iugum ferre 338
ſeruitutem voluntariam ſubire ibid.
ſeruituti ſubiicere. In ſeruitutem redigere 436. 387. 388
ſic affectum eſſe 128
ſic ſentire ibid.
ſic,vt 55
ſigillum 609
ſigna, argumenta, indicia manifeſta ,perſpicua certa, &c. 492

Significare per literas 610
Signis multis oſtendere 492
Silentio præterire aliquid 734 735
Similia, et alia ſimilia 124
ſimiliter faciunt, &c. ibid.
ſimpliciter exponere res 218
ſimulare 454.455
ſimul ac, ſimul atque 339
ſimul ac diluxit ibid.
ſimulata beneuolentia 454
ſimultatem habere cum aliquo 7
ſine certo autore 462
ſine dubio 334
ſine fraude 467
ſine ordine ferri 207
ſine periculo 709
ſine reprehenſione 769
ſine ſpe præmij 593
ſinere 266.267
ſingula expendere 813
ſingulatim ibi.
ſingulis annis ibid.
ſingulis diebus 813.817
ſingulis menſibus ibi.
ſingulos ſeruos vocabat ibid.
ſi placet 166
ſi quis alius. ſi quiſquam 141
ſiſtere iudici, ſiſtere iudicio 592
ſitum eſt in nobis, in vobis 691
ſiue, ſiue 788
ſi vnquam aliàs, nunc maxime 141
ſobrium eſſe 90
ſocer, ſocrus 402
ſobrinus, conſobrinus ibid.
ſocietas 458
ſocietatem dirimere, diſſoluere ibid.
Societaté eſſe cum aliquo ibi.
Societatem auxilij & amicitiæ inire ibid.
Solenne eſt 172
Solere. Solers 168.169.&c.
ſolicitare de ſtupro
ſolicitum eſſe de aliqua re 707 708
ſolo æquare, vel funditus euertere 437.438
ſol oritur 23
ſol viget 24
ſol oriens, ſol occidens 24
ſoluere, Nauigio abire 683.684
ſolſtitium æſtiuum 818
ſoluere, perſoluere 780
ſoluta oratio 861
ſolutæ orationis ſcripta ibid.
ſolutam orationem ſcribo ibi.
ſolutæ orationis ſcriptor. ibid.
ſomnium 91.92.95
ſomno corripi, obrui 91.92
ſomno reſiſtere 122
ſomno carere 93
ſomnum afferre ibid.
ſomno excitare 94.95
ſomnia videre 95
ſõno excuſſo è lecto ſurgere ib.
ſomnum capere 91.92.93. in ſomno ibid.
ſonum edere 860
ſoror vterina 715
ſortem ſoluere, reddere 781
ſpacio duorum vel trium dierum 816
ſpacium ad deliberandum concedere 322
ſpargere famam, ſermonẽ 462
ſpecimen edere, præbere 392
ſpectacula edere 559
ſpectaculum, ſpectaculum miſerabile ibi.

ſpectare 558
ſpectare vel pertinere aliquò, & ad aliquid 686
ſpectatus 559
ſpectatus in maximis rebus ibid.
ſpecula 560. ſpe fruſtrari 243
ſpem habere, concipere, adferre, adimere, &c. 822
ſpem vitæ reliquam eſſe ibidem.
ſpem abiicere 357
ſpernere 294.771
ſpes eſt, fore vt, &c. 822
ſpem ſalutis in Deo vel homine repoſitam habere 822
ſpem reponere in aliquo ibid.
ſperare 822.823
ſpiritus altos gerere 142
ſpiritum edere 486
ſpoliare 197
ſpoliari omni ſubſtantia ibid.
ſpondere 368.369
ſponſionem accipere, exhibere fieri, conſtituere, &c. ibid.
ſpontaneus 331. ſponte ibid.
ſtabilire, firmare 290
ſtabilis 290
ſtare à partibus alicuius 66
ſtare pactis, promiſſis, conuentis 61.269.558
ſtatim 814 ſtatim à puero 1
ſtationem deſerere 205
ſtatua. ſtatuam collocare, erigere, ponere, &c. 592.841
ſtatutum tempus 877
ſtatus, quis rerum veſtrarum ſtatus eſt? 130
ſtatus reipublicæ 591
ſtatuta, leges 253
ſterilitas 632
ſtipem petere 679
ſtipendia facere, ſoluere 29. 616
ſtipendium merere ibid.
ſtragem hoſtium edere 197
ſtrangulare aliquem 664
ſtudere alicui rei 642. 43
ſtudioſè ſectari honeſta vel tupia 164
ſtudioſi ſapientiæ 645
ſtudioſum eſſe rei alicuius vel hominis ibid.
ſtudium & operam in aliqua re ponere ibi.
ſtudium numerorum ibid.
ſtudium quod in venationes & gymnaſia confertur ibid.
ſtudium quod in rebus bonis ponitur ibid.
ſtudia & exercitia liberalia 373
ſtudium philoſophiæ 645
ſtultus 779 ſtupefieri 507
ſtuprare, ſtuprum inferre 714
ſuadere 321.&c.
ſuaſor 321.322
ſuaſorem eſſe alicui ibid.
ſuauiter dicere 862
ſub ſole, ſub terra 829
ſub auroram 387.811
ſubditi 386
ſubditum eſſe 384.385
ſubiectum eſſe alicui 385
ſubiicere ſe alicui ibid.
ſubiicere ſibi ciuitatem, homines, &c. ibid.
ſubiicere collum iugo 438
ſubinde 812
ſubito 814
ſubiugare 384.385
ſubmergere 664
ſubmiſſe ſe gerere 144
ſubornare teſtem 800

Subſtituere aliquem 730
Succedere alicui ibid.
Succedere bene vel male 38. 226
Succedere ex ſententia 226
Succedere magiſtratui 730
Succedere ſupra votum 226
Succeſſu temporis 808
Succeſſus felicis formulæ 226
Succenſere alicui 113.&c.
Succeſſor 730
Succumbere voluptati,calamitatibus 636
Sufficere in locum alterius 730
Sufficit 62.63.64. Sufficit vt ibidem.
Sufficiens 64
Suffocare aliquem 664
Suffragium ferre 350
Suggerente quodam 86
Suggere alicui verba 324
Suggeſtum conſcendere 418
Sui iuris eſſe 604
Suis legibus viuere ibid.
Summa orationis 217
Summatim dicere, perſtringere,&c. 217
Summa pecuniæ 781
Sumptibus propriis redimere captiuos 29
Sumptibus ſuis alere exercitum 541
Sumptibus facere, impendere in,&c. 539.540.541
Sumptus ſuperuacaneus ibid.
Sumptus ſupputare,ſuſtinere, reſtituere 539
Sumptus quotidiani ibid.
Sumptuosè viuere 850
Suo loco & tempore ſingula facere 303
Sub more 372
Superare 150.151.152.&c.
Superare opibus, virtute, &c. 381.382
Superbire, ſuperbia 142.143
Superbus 144
Supercilium,tollere 143
Superiore tempore 803
Superiot ſum 148
Superior vita 803
Superſedere 730. Superſtes 850
Superſtruere 240
Super terram 829
Superuacaneum 890
Suppeditare alicui aliquid 680
Supplere 529
Supplicare pro aliquo, ſupplicationes facere 670
Suppliciter Deos orare ibid.
Supplices preces pro aliquo ad Deum fundere ibi.
Supplicium capitale conſtituere; ſupplicium capitis 495
Supplantare 466
Supprimere orationem, aut ſcriptum aliquod 418
Supprimere teſtamentum 26
Supra captum humanum 878
Supradictum eſt 159
Supra modum laudare, vel vituperare 130
Supra ſexaginta annos natus 108
Supra terram 829
Supra vires aliquid facere 879
Suprà trecētos homines amittere 808
Surgere 418
Surſum deorſumque vertere omnia 238

INDEX.

Suſcipere 136
Suſcipere aliquem beneuolè
Suſcipere bellum, inimicitias, laborem,&c. 136.137
Suſcipere onus maius viribus 137
Suſcipere præclarum opus 136
Suſcipere expeditionem 198
Suſcipere liberos ex vxore 137
Suſpectum habere aliquem 785
Suſpectus tutor 368
Suſpendere 785.786
Suſpicari 784.785
Suſpicere pro admirari, colere 101
Suſpicio,ſuſpicionem concipere,mouere,amouere,&c. ib.
Suſpirare,ſuſpiria ducere 581
Suſtinere labores, pericula,&c. 781.782
Suum cuique tribuere 798
Sycophantari, ſycophantiosè deferre,accuſare,&c. 230.231
Syncerè 467
Syngrapha irrita 27
Syngrapha 609
Syngrapham irritam facere 26

T

TAcere 735.736
Taciturnitas ibid.
Talis 791.talis qualis ibid.
Talis,qui ibid. Talis, vt ibid.
Tam atrocia,tam grandia 53.794
Tam audaces, & ſuperbi fuerunt,vt 53.54
Tamdiu 796
Tamdiu, quamdiu vel donec
ibid. 798
Tam,quàm 53.819
Tam,tam,vt 55.Tanquam 819
Tanta illorum audacia eſt v.l fuit 53.54
Tanta impudentia fuit, vt &c. ibid.
Tanta veterum pietas fuit, vt ibi.
Tanta,tam atrocia 794
Tantiſper dum,vel donec 794 795
Tanto magis,quanto 798
Tanto quanto ibid.
Tanto tempore cum illo bellum geſſit 796
Tantum abeſt, vt &c. 13.14.17
Tantum vt 55
Tantus quantus 792
Tantus,tanta,tantum 791
Tardius 814
Tardus ad aliquid 722
Taxare,perſtringere,vel dicaciter mordere aliquem 58
Temperans, temperanter viuere 848
Temperare ſibi à 27.312.317
Temperare aqua,vino 882
Tempeſtas 629. Tempeſtiuè 652
Tempore Alexandri 810
Temporis phraſes 802 803
Multum temporis in aliqua re ponere 519
Tempus ad deliberandum concedere 323
Tempus elapſum, tempus quod pręteriit 11
Tempus & operam impendce in rem aliquam 539

Tempus inſtans 811
Tempus non fert, vt 209
Tempus quo vel cum 23
Tempus terere, conſumere 340 341
Temulentus 545
Tendit, eò tendit, ſpectat 586
Tenebras offundere 272
Tenere imperium maris 428
Tenere regionem, vrbes vi 439
Tentare 705
Tenuioris fortunæ homines 34
Terere diem, tẽpus, &c. 339. 340
Terra culta 273
Terram ſubindè mutare 612
Terra marique imperium nanciſci 83
Terrarum orbis 564
Terrere aliquem 506
Terrorem alicui incutere ibidem.
Terreſtri itinere venire ad aliquem 569
Terreſtre prælium 202
Terreſtres expeditiones 198
Terreſtres profectiones, terreſtria itinera 569
Terribilis 507
Tertio quoq. die, anno &c. 808
Teſtamentum condere, abolere, ſupprimere &c. 26. 800
Teſtari 799
Teſtem ſubornare, allegare, citare ibid.
Teſtes abducere, producere, proferre, ſiſtere, &c. 799
Teſtificari falſum 800
Teſtimonium falſum 800
Teſtimonium verum vel falſum dare 799
Tibia canere, ludere 854
Timendum eſt, ne 504
Timere 502. 503. 504. 505
Timere à prædonibus 503
Timere de republica ibid.
Timidus, timiditas 506
Timor me cœpit, ſubit, inceſſit 507
Titubare 13
Titubare in ſermone 11. 13
Togam virilem ſumere 841
Tolerabile 783
Tolerandum, non tolerandum, toleratu dignum ibid.
Tolerare 683. Tollere 25. 188
Tollere è medio, tollere ex ciuitate 25. 26. 188
Tolli, auferri ibid.
Tormentum, tormentis aliquem ſubiicere 664
Torquere aliquem ibid.
Tot, & tanta 794
Totidem 797
Tot, quot 794
Tractare aliquid 133. 134. 135
Tractare aliquem contumelioſè, vel contumelioſiſſimè 536
Tractare aliquem duriter 493
Tradere hoſtibus enſes vel gladios in manus 284
Tradere in manus ibid.
Tradere, vel dedere ſe totum reip. 284
Tradere ſe alicui quaſi in diſciplinam ibid.
Tradere poſteritati 483
tradunt hiſtorici ibid.
Trahere 654
Traiicere fretum 629
Traiectus 629
Tranſigere diem, &c. 849. 850
Tranquillo animo eſſe, viuere 216

Transferre cauſam, vel culpam in aliquem 326 327
Transferre vel vertere aliquid ad verbum 861
Transferre in aliam linguam ibid.
Tranſire ad aliquid dicendum 449
Tranſire foſſas 552
Trans mare 829
Tribuere alicui honorem 798
Tribuere ſingulis quod decet ibid.
Tribuere, imputare 327.328
Tribunus plebis 618
Tributum colligere, &c. 797 798
Triduo, vel intra triduum 811
Triduo poſt 807
triplo longior, triplo maior 622
triſtis 778. triumphare 841
trophæum erigere, ſtatuere, ibid.
trophæa delere & abrogare 26
truncari naribus 433
truncatus vel mutilatus digito 664
tueri bona vel opes ſuas 243
tueri leges 244
tum, tum 807. tum, cum 873
tunc, cum ibid. tumultuari 523.408
tumultum excitare 408
tuo nomine, tuo loco 590
turpe, turpius, turpiſſimũ 590
turpiter conſumere pecuniam 539
tutiſſimè ciuitatem incolere 719
tuto poſſidere aliquid, tuto eſſe ibid.
Tutor ſuſpectus 368
tutum eſt, tutum non eſt eadem via ire 720
Non tutum eſt talia dicere 719
tutus locus ibi.
in loco tuto viuere ibi.
in tuto hominem vel rempub. collocare 719.252

V

Vacare ab omnibus rebus 638.639
vacare alicui rei ib. non vacauit mihi quicquam agere ib.
vacare amicis ibi.
vacare precibus & cultui diuino 640
vacatio 638
vacillare 13
vadere 566.567
vades accipere conſtituere 369.
vades locuples ibid.
vagari 11
vagabundus 12
vagari latius 462
valde laudare 878
valde diues ibid.
valedicere 844
vale dicere iubeo ibid.
valere, bona valetudine præditum eſſe 120
valere aliquid 726.727
valere apud aliquem ibid
valere talento ibi.
valetudinem conſeruare 244
valetudinis rationem habere 119.310
variare 844
vaſtare agros, domos, ciuitates &c. 511.512
vbi? 337.338
vbi, ibi ibid.

Vbi res ita tulerit ibi.
Vbi,tum ibid. Vbi,vbicunque ibid.
Vectigal imponere 703
Vehementer laudare vel vituperare 878
Vehere 717
Vehiculum ſibi emere 420
Vehi curru,per forum 718
Velle 52.vel paululum 15
Vel potius 886
Velut,veluti 818
Velum demittere 385
Venale 420. venari 576
vendere 624.625
vendicare ſibi 798
venditor 420
veneno necari à puero 484
venenum bibere, porrigere ibid.
venerabilis 589
venerari aliquem 274
venerandus ętate ibid. & 589
veneratione dignari aliquem ibid.
venia dignus 832
veniam conſequi, &c. 831.832
venia alicuius abire 607
venire 820
Venire ab aliquo ibid.
ventus ſecundus 629
Ver 341. Vera dicere 776
Verba facere 855.856
verba quæ decent 304
verberare 432
verbis,& re ipſa 186
verbo quidem, re ipſa autem ibid.
verè,veriſſimè 776
vereor ne,vereor vt 502.503
vereor dicere 504
vereri 502. verrere, purgare 204
veriſimile eſt 302
verſari cum aliquo familiariter 526.847
verſari in extremo diſcrimine 847.848.&c.
verſari in negotio,in paupertate,&c. 847
verſibus aliquid perſequi 853
verſio in aliud genus orationis aut linguę 861
verſus,carmina 853
vertere in alium ſermonem 861
vertere in fugam 238
vertere ſe aliquo ibid. neſcio quò me vertam ibid.
veſpera,veſperi 815. ſerò,veſperi 817
veſtis lugubris 580
veſtri officij eſt 303
vetare 548.549
veteranus miles 205
vetera negotia 110
veteres ibid.
vetula 110
vetitum eſt 550
vexare ciuitates 571
vexari à prædonibus & bello, infinitis malis 596
vi,vel per vim 537
viam ingredi 567
via ducens Megaram ibi.
viatica conſumere 566
viator 568
vi capere, occupare, euertere ciuitates 435.436
vicem alicuius dolere 375
vice vel loco multorum 591
vices famuli ſuſtinere 591
vicinus morti,calamitatib. 875

Victima 884
Victoriam reportare ab hoſtibus 836
Victum ſibi quærere, comparare 633
Vi rapere: per vim rapere 537
Victum ſufficientem præbere 633
Victus quotidianus 632
Videor mihi 830.831
Videor eſſe. Videor feciſſe ibidem.
Videre aliquid vel aliquem 560
Videre licet 335
Videre pro cauere vel prouidere 236.237
Videtur mihi 830.831
Vigilans 91. Vigilare ibid.
Vigilare præ dolore ibid.
Vigiliæ ibid.
Vilis vel vilioris pretii eſſe 423
Vim habere. Magnam vim habere 726
Vincere 835 836
Vincire aliquem 348
Vindicare in libertatem
Vini potor 279
Vinum dilutum 882
Vi occupare, tenere vrbes 436
Violare aliquem 695
Violare pacta, promiſſa 269
Vir magni firmique animi 216
Virguncula 2
Vires recolligere
Virilem ætatem attingere 841
Virilem togam ſumere ibid.
Virili animo eſſe in calamitatibus 128
Virtute præditus 373
Viſitare 530. Viſitatio ibid.
Viſum eſt mihi, placuit, &c. 166
Vita ante acta 803
Vita defungi, migrare 485
Vitam agere 848.849
Vitam finire 485
Vitam inſtituere, tranſigere, conſumere 483
Vitam priuatam agere 71
Vitare 236
Vitiare, ſtuprare 714
Vitio ducere 588. Vitricus 618
Vituperare 768.769
Vituperatio 769
Vituperii vocabula 589
Viuere 848.849 &c.
Viuere iuſtè, piè, modeſtè, caſtè &c. ibid.
Viuus ibid. Vlciſci 496
Vlterius progredi 875
Vlterior ripa 831. Vltimus 150
Vltra mare 829. Vltra Indos ibid.
Vltra quam par eſt irritari 301
Vltra quam quis meretur 360
Vltra vires 335
Vltra quam dici poteſt ibid.
Vltra quam exſpectabamus ibidem.
Vltro 332
Vnanimiter 286
Vnde 667. Vndique ibi.
Vno anno vel die ante excidiũ 160
Vno die poſt pugnam 808
Vno eodemque die ibid.
vno ore, vna voce 286
vnquam 816

vnus aut alter 835
vnuſquiſque 479
vnumquodque 813
vnus,ſecundus,tertius 835
vocare ad cœnam 279
vocare,nominare 865
vocare in ius 46
vocem acuere,attollere 654
vocem edere & ibid. 860
vocem edere per nares ibid.
vociferatio 857
volens 331
voluntarium ibid.
voluptate affici 353
voluptate inebriare 545
voluptates corporis 545
voluptates quæ auditu & cantu percipiuntur ibi.
voluptatibus ſe dedere 385
vota facere pro aliqua re 671
vota nuncupare ibid.
vota perſoluere ibid.
voti compotem fieri 226
voti compotem non fieri 243
vrbs munita 449
vſitato more 172
vſitatum eſt 172
vſque ad hoc tempus 814. 881
vſque ad talos, vſque ad menſem Aprilem 881
vſque ad ſatietaté,vſque nunc ibid.
vſu edoctus 185.186
vſum belli colligere 185
vſuram accipere, inſumere,ſoluere,&c. 781
ad vſuram dare 507
vſurpare ſibi 798
vſuuenire 38.39
vt breuiter dicam, vt vno verbo dicam 217
vt omnia paucis complectar, &c. ibid.
vt,coniunctio cauſalis 887
vt decet,pro dignitate 301
vt dici ſolet 608
vtendum accipere, dare 507
vter,vtrius 890
vterina ſoror, vterinus frater 715
vterque 889. vterum ferre 138
vt eſt apud Platonem, vel, vt Plato tradit 880
vt eſt in prouerbio 608
vt fama eſt 462
vti aliquo familiariter 845
vti conſuetudine alicuius ibidem.
vtile,vtilius,vtiliſſimum, 71. 72.&c.
vtilitas ibi.
vtilitatem adferre ibi.
vtilitatem capere 71
vtiliter 72. vtinam 608
vt lex iubet 601
vt mea fert opinio 870
vt plerunque ſolebat 170
vt breui complectar 220
vt,pro veluti, in inductione exemplorum 820
vt neſciam an quiſquam alius 834
vt par eſt 302
vt plurimum 834
vt potero, modeſtiſſimè dicam 752
vt pro ſicut,vel quemadmodũ, ſequente voce ita vel ſic 255
vt pro velut, vel veluti ibidem.
vt quis meretur, ita honorare

rare eum 302
vt quiſque affectus eſt, ita iudicat 756
vtrinque
vtrum an 828.829
vtrum nec ne ibid.
vt, ſequente ita vel ſic 755
vt tuo verbo vtar 834
vt vt potero 752
vt vno verbo abſoluam 217
vulgaris, plebeius 834
vulgatum eſt 462
vulgi ſermonibus ferri ibid.
vulgo iactari ibid.
vulgus 834
vulnerare 842
vulnera accipere, obligare ibid.
vulnera ſanare 118.119
vulneratus 842
vulpecula 467
vxorem ducere 403

Y

ὑπὸ denotat cauſam efficientem 91

ΤΕΛΟΣ,

Τῷ θεῷ τῷ ἑνὶ ἁγίῳ καὶ πανσόφῳ αὐτῷ δόξα, καὶ τιμὴ καὶ ἔπαινος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Digitized by Google

INDEX IN IOHANNIS POSSELII CALLIGRAPHIAM GRAECVS,

nunc tandem poſt editiones aliquot in vſum linguæ Græcæ ſtudioſorum primùm adiectus.

AD iſſimulato anteced. 748
ἀβέβαιος 291
ἀγαθῇ τύχῃ 748
ἄγαν νέος 155
ἀγανακτεῖν 113
ἀγαπᾶν 58. 59. 60. 156
ἀγαπαίων 59
ἀγαπητόν 60. 472
ἀγαπητῶς ἔχειν 59
ἀγαπώμενος 697
ἄγασθαι 1.3
ἀγγέλλειν 382 657
ἄγειν 4 0
ἄγειν σχολὴν 636 Διονύσια, ἑορτὴν, ἀπραξίαν 877. εἰρήνην 718 ἔτος 109 ἡσυχίαν 718 πένθος 586 σῖτον 717 στρατιὰν 204 χολὴν 637
ἄγειν δι' αἰδοῦς διὰ μνήμης 659
διὰ τιμῆς 587
ἄγειν ἐν εὐδαιμονίᾳ 221
ἄγειν εἰς ἀρχεῖον 743 δεσμωτήριον 373 ὁμόνοιαν 286 τάξιν 776
ἄγεσθαι γυναῖκα 400
ἀγκάλαις περιές, &c. 658
ἀγνοεῖν 181, 182
ἀγνοῶν 183 ἔπραξα 335
ἀγνῶτις 182. 184
ἄγνοια 184
ἀγοράζειν 419
ἀγορᾶς εἴργεσθαι, &c. 549
ἀγοραστὴς 421
ἀγορᾶς διὰ 718
ἀγορανόμος, ἀγορανομία 242
ἀγράμματος 373
ἀγρυπνεῖν, ἀγρυπνία, ἄγρυπνος 91
ἄγχειν 432
ἀγχιστεία 402
ἄγω ὅτι σε αἰτίαι 327
ἄγων 202. 261
ἀγῶνα ποιεῖσθαι 258
ἀγωνίζεσθαι 203 258
ἄδακρυς, ἀδακρυτί 149
ἄδεια, ἀδεῶς 497 719
ᾄδειν 854
ἀδελφὸς ἀδελφὴ 715
ἀδέσποτος ἀδεσπότως 452
ᾄδεσθαι 854
ἄδηλον ἦν, &c. 183. 273 334
ἀδήλως 57
ἀδίδακτος 373
ἀδικεῖν 877. 534. 535
ἀδίκημα γίνεσθαι 327. 535
ἄδικα δικάζειν 46
ἀδίκως καταδικάζεσθαι 342
ἀδεκάστως 823
ἀδόκιμον νόμισμα 33
ἀδολεσχεῖν, ἀδολεσχία, &c. 854
ἄδολος 467
ἀδοξίαν φέρειν 588
ἄδοξος 347
ἀδυνατεῖν 691
ἀδύνατον 450. 690. 691
ἀδύνατος παρέχειν 517

INDEX.

ἀδωροδοκήτως 593
ἀεί 812
ἀηδῶς 331
ἀείμνηστον ποιεῖν 481
ἀειφυγία 484
ἀζημίους ἀφεῖναι, ἐᾶν, &c. 495
ἀηδής 513.591
ἀηδέστατον πάντων 513
ἀηδῶς ἔχειν, διακεῖσθαι, διατίθεσθαι 115.722
ἀήθης 169
ἀήττητος 837
ἄθαπτος, ἄταφος 655
ἀθετεῖν 771.772
ἀθετούμενοι στίχοι ibid.
Ἀθηνάζε ἥκειν 820
ἆθλα προκεῖσθαι, &c. 700
ἄθλιος 118.225
ἀθροίζειν, ἀθροίζεσθαι, ἀθροισθῆναι 275
ἀθυμεῖν 356.357
ἀθυμητέον 356 357
ἀθυμίαν ἔχειν 523
ἀθύμως ἔχειν 356.375
ἀθῷος 265 496
αἰδεῖσθαι 275
αἰδέσιμος 274.588
αἰδοῦς διὰ αὐτήν 274
αἰκίζειν, αἰκίζεσθαι 432.433
αἷμα πέπηγε 356
αἵματι μιαίνειν 663
αἰνιγματωδῶς 57
αἰνικτηρίως ibid.
αἰνίττεσθαι 56 57
αἱρεῖν 188 192
αἴρεσθαι τι 717
αἱρεῖν 428
αἱρεῖσθαι 52.156 411
αἵρεσις 412.674
αἱρετέον 412
αἱρετός 159
ᾕρημαι 156
αἰσχροκερδὴς 888
αἰσχρὸν 590.591
αἰσχρῶς 848
αἰσχύνην ἐπιθεῖναι 591
αἰσχύνην ποιεῖν, περιάπτειν, προσάπτειν, &c. 346.588
αἰσχύνη ἐστί, &c. 703
αἰσχύνομαι 275.666
αἰσθάνομαι 77
αἰτεῖν, αἰτεῖσθαι 358.670.671
αἰτήσεις ποιεῖσθαι 670.671
αἰτία. αἴτιον 72 αἰτία δὲ ἦν 328
αἰτιαθεὶς 329
αἰτίαν ἄγω, ἀνατίθημι, ἀναφέρω, ἐπάγω, ἐπί σοι ἄγω, ἐπιτίθημι, τρέπω, &c. 44.48.49.327.328
αἰτίαν ἔχειν 45. ἐπάγειν 48
αἰτίας ἀπολύειν, ἐξελεῖν 327. ἔχειν 328 ἀναφέρειν, περιστρέφειν, τρέπειν 326
αἰτιᾶσθαι 44.48.49.328
αἰτιατέον ibid.
αἴτιον αἰτιᾶσθαι 44
αἴτιον τοῦ 326 τό τι 327
αἴτιος 100.101
αἰτοῦμαι δίκαια 671
αἰχμάλωτος 427
αἰὼν &c. 812
ἀκάθαρτος 589 879
ἄκαιρος ἀκαίρως 652
ἀκάλυπτος κέρδει 568
ἀκιβδήλως 467
ἀκίνδυνος, ἀκινδύνως 709
ἀκινήτως ἔχειν 291.509
ἀκμάζων 2.110
ἀκμάζειν 2
ἀκμαῖος ibid.
ἀκμή 2.110
ἀκολουθεῖν 788
ἀκόλουθος 318.538
ἀκονᾶν 667
ἀκονή 331

ἀκούειν

ἀκούειν, &c. 173.586
ἀκούω 746. ἀκούων 175
ἀκούσιος, ἀκουσίως 331
ἀκριβῆ εἰς μνήμην 482
ἀκριβολογεῖσθαι. ἀκριβοῦν 52.53. ἀκριβῶς ἐξετάζειν 878
ἄκριτος. ἀκρίτως 343
ἀκροαμάτων ἡδοναί, &c. 545
ἀκροᾶσθαι, ἀκροατής 174
ἀκροώμενος ibid.
ἄκυρα, καθιστάναι, ποιεῖν 26.307
ἄκυρον εἶναι, &c. 436
ἄκυρος, κύριος, opp. ibid. ἀκυρολογία 269
ἄκων 331
ἀλαζονείᾳ χρῆσθαι 144
ἀλαζονείαν ἐπικόπτειν 120
ἀλαζονεύεσθαι 144
ἀλαζονευόμενος, ἀλαζών 144
ἀλᾶσθαι 13
ἀλγεῖν 375
ἄλγιον ἢ &c. 513
ἀληθείας cum κατὰ, μετὰ, περὶ, ἐπὶ, &c. 776
ἀληθεύειν ibid.
ἀληθεύειν, ψεύδεσθαι contr. 467
ἀληθῆ. ἀλήθειαν λέγειν ibid.
ἀληθῆ μαρτυρεῖν 800
ἀληθῶς 776
ἄληπτον χωρίον 432
ἀλῆται 465
ἀλείτης 12
ἅλις περὶ τούτων 62
ἁλιστελής 78
ἁλίσκεσθαι ἁλισκόμενος 343
ἁλίσκεσθαι πολιορκίᾳ &c. 647
ἁλίσκω. ἁλίσκεσθαι 428
ἀλιτήριος 674
ἀλλ' ἢ 140
ἀλλὰ γὰρ ἀλλ' οὖν 440
ἀλλὰ, ἐπειδὴ 338
ἀλλὰ καὶ, ἀλλ' οὐ δὲ &c. 854.855
ἀλλάττειν, ἀλλάττεσθαι 306.612
ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἀλλήλους 532.533
ἄλλην ἐξ ἄλλης γῆν, &c. 612
ἄλλο, πλὴν ἂν 139
ἄλλοθι 195
ἄλλοθεν, præc. πόθεν 889
ἄλλοι δὲ τινες 111
ἄλλος, ἕτερος 141
ἄλλοσε 193
ἄλλοτε 139
ἄλλοτε ἄλλην πόλιν, &c. 612
ἀλλότριος, ξένος, opp. 544
ἀλλοτριωθῆναι 3
ἀλλότριον ibid.
ἀλλοτρίως ἔχειν, διακεῖσθαι, διατίθεσθαι 3
ἄλλως ὅτι, &c. 623
ἄλλως δὲ 878
ἄλλως τ' ἐάν, τε κἄν, τε καὶ 680
ἄλλο γ' ἂν 513
ἄλλους ἔρωτι, &c. 428
ἀλυσιτελέστατος 590
ἀλώμενοι 405
ἁλώμενος 12
ἁλῶναι 341
ἅμα ἅμα τε sequente καὶ 338
ἅμα μὲν, ἅμα δὲ 873
ἅμα τῇ ἡμέρᾳ 812.816
ἅμα τῷ ἦρι 811
ἁμαρτάνειν 9.693
ἁμαρτάνειν περὶ, &c. 416
ἁμαρτάνειν τι, &c. 9.464.465
ἁμάρτημα, ἁμαρτία 695
ἁμάξης, ἐπὶ 718
ἀμαυροῦν 57
ἀμείβειν 305,307
ἀμείβεσθαι 306.471.747
ἀμέλεια 295
ἀμελεῖν, ἀμελητέον, ἀμελῶς ἔχειν 295
ἀμετακίνητος 291
ἀμήχανον 451

INDEX.

ἅμιλλα 261
ἁμιλλᾶσθαι 260.261
ἁμιλλητέον 261
ἀμισθί 594
ἀμισθὶ 264
ἀμνημονεῖν 481.659
ἄμοιρος 35
ἀμυδρῶς 57
ἀμύνητα κακά 511. χρήματα
306
ἀμῦναι, ασθαι 204.205
ἀμύνειν 67
ἀμύνεσθαι 398.496
ἀμφί 814
ἀμφί τι, ἐπὶ 636
ἀμφίβολος λόγος 363
ἀμφιγνοεῖν ibid.
ἀμφισβητήσιμα 122.363
ἀμφισβητεῖν 259.363
ἀμφότεροι 890
ἂν καὶ 440
ἀνὰ πᾶν ἔτος 813
ἀναβαίνειν ἐπὶ, &c. 418
ἀναβάλλειν τινά 365
ἀναβάλλεσθαι 364
ἀναβλέπειν, &c. 560
ἀναβολὴ 340
ἀναβολὴν ποιεῖσθαι 364
ἀναγαγεῖν θεοὺς 44
ἀναγινώσκειν γράμματα 608.609
γραμματεῖον 609
ἀναγκάζειν 352
ἀναγκάζεσθαι 34
ἀναγκαῖα, &c. 632
ἀναγκαῖα 7.4
ἀναγκαῖον, ἀνάγκη, &c. 282. 633.
634
ἀναγκαῖος 634
ἀναγκαῖος, amicus familiaris
28
ἀνάγκας φύσεως ἀποδοῦναι 654
ἀναγκαίως 634
ἀνάγκης ἐξ 331
ἀνάγνωσις 609
ἀναγνώστης ibid.
ἀναγορεύειν ὕπατον 412
ἀναγραφεὶς εἰς, &c. 352.611
ἀναδάζεσθαι 384
ἀναδασμὸς 383
ἀνάδαστος ibid.
ἀναδείκνυμι 730
ἀναδέχεσθαι τιμωρίαν 492
ἀνάθημα 674
ἀναθήματα ἀνατιθέναι 730
ἀναιδέστατος 589
ἀναιδὴς ἀναιδῶς 666
ἀναιρεθῆναι, ἀναιρεῖν 187
ἀναιρεῖν 25.187
ἀναιρεῖσθαι 137
ἀναίρεσις τῶν νόμων 25
ἀναίσχυντος 666
ἀναισχυντότατος 589
ἀναίτιος 100.265.589
ἀνακαινίζειν 764
ἀνακαινοῦσθαι 270
ἀνακρίνειν 579.737
ἀναλαβεῖν 119.760.767
ἀναλαμβάνειν 543.760
ἀναλίσκειν χρόνον 539. ἀρχεῖα 781
λόγους 861
ἀνάλογον τοῖς, &c. 289
ἀναλώματα ὑποφέρειν, &c. 541
ἀναλῶσαι, &c. ibid.
ἀνάλωτος 837
ἀναμάρτητος 265.589
ἀναμίγειν 440.677
ἀναμιμνήσκειν 756
ἀναμνῆσαι 84
ἀναμνησθῆναι 251.475
ἀναμφισβητήτως 334
ἀνάνδρως διακεῖσθαι 118
ἀνανεοῦσθαι 286
ἀνάξιος ὤν 272
ἀναξίως, &c. 224.361

ἀναπαύειν,

INDEX.

ἀναπαύειν, -σθαι 718.719
ἀναπαύεσθαι 317
ἀναπείθω 685
ἀναπιμπλάναι 529
ἀναπληροῦν ibid.
ἀναπληροῦσθαι &c. 265
ἀναπόδεικτος, ἀναποδείκτως 392
ἀναπτύσσειν βιβλίον 609
ἀνάπτω 561
ἀναρίθμητοι, &c. 299
ἀναρρηθείς 412
ἀνάρρησις ibid.
ἀνασείω 787
ἀνασκευάζειν 255
ἀνασπᾶν 274.654
ἀναστῆναι 418
ἀναστάτους ποιεῖν, γίνεσθαι, &c. 434
ἀνατείνειν 669
ἀνατεθῆναι 326
ἀνατολή 815
ἀνατρέπειν 435
ἀναφέρειν 44.326
ἀναμφισβήτητα 27
ἀναφορὰν ποιεῖσθαι, &c. 796
ἀναχωρεῖν 760
ἀναψύχειν, ἀναψυχή 775
ἀνδραποδίζειν, -σθαι 439.387
ἄνδρας εἶναι, &c. 841
ἀνδρεῖόν τι ἀναστῆναι, &c. ibid.
ἀνδροῦσθαι 842
ἀνδρωδῶς διακεῖσθαι 128
ἀνεγείρειν ὕψει, &c. 654
ἀνέγκλητος 265.589
ἀνεγκλήτως ζῆν, &c. 769
ἀνειμένος βίος, ἀνειμένος, &c. 849
ἀνειμένως 849.855
ἀνεῖναι 51
ἀνεκτόν 784
ἀνεκτῶς 857
ἀνελίττειν βιβλίον 609
ἀνέλπιστοι 823
ἄνεμος ἐπίφορος 629
ἀνεξάλειπτος τιμή 587
ἀνεξέλεγκτος 265.589
ἀνεπίληπτος 589
ἀνεπιτήδειον 229
ἀνεπιτίμητος 265.589
ἀνερρίπτειν 20
ἀνερρῶσαι 119
ἀνέρχων ἥλιος 20
ἄνευ 344
[illegible] 589
ἀνέχεσθαι 553.762
ἀνεψιαδοῦς 402
ἀνεψιός ib.
ἀνήκεστα διαμαρτάνειν 694
ἀνήκεστόν τι παθεῖν 120
ἀνὴρ γεγονὼς, τέλειος, &c. 842
ἀνὴρ σπουδαῖος, ἀξιόβλεπτα λαμπρός,
&c. 589
ἀνὴρ ἰδιώτης 71
ἀνθ᾽ ὅτου 660
ἀνθ᾽ ὧν, ὅτι, &c. 514
ἄνθος μαραίνεται, παρακμάζει 2
ἀνθοῦσαν ἀκμὴν ἔχων 110
ἄνθρωπος πρεσβύτερος ibi.
ἄνθρωπος φαῦλος, πονηρὸς, μοχθη-
ρὸς, κακὸς, &c. 589
ἀνθυπατεία, ἀνθύπατος 617
ἀνιαρώτατοι πάντων 513
ἀνιάτως ἔχειν 120
ἀνιέναι 375. ἄνισος 124
ἀνίσχων ἥλιος 23.24
ἀνόητος 777. ἄνοια 572
ἀνοίγειν γράμματα 609
ἀνοικείους ποιεῖν, γίνεσθαι, &c. 511
ἀνόνητος 78
ἀνοικοδομεῖν 379
ἀνορύττειν 656
ἀνοσιουργός 589
ἀνοσιώτατος πάντων ibid.
ἀνουθέτητοι παιδεύσεως 374
ἀνοχαί 200
ἀνταγωνιστής 6

INDEX.

ἀντάγωνος 6
ἀνταλλακτέον 306
ἀνταναπληρῶσαι 265
ἀνταποδιδόναι 470
ἀνταπολαμβάνειν χάριν 470
ἀντάξιος 173
ἀντί τι, ἀντὶ 788.829
ἀντειπεῖν 379.767
ἀντερᾶν, ἐρᾶσθαι 696
ἀντεραστής 697
ἀντὶ τοῦ ζητεῖν 470
ἀντὶ τοῦ πάσχειν ib.
ἀντὶ τοῦ ποιεῖν 470
ἀντὶ 239
ἀντὶ cum genitiuo, &c. 590
ἀντιάζειν 569
ἀντιβολεῖν 668.669
ἀντίγραφα, ἀντίγραφον 443
ἀντιγράφειν, ἀντιγραφὴ 766
ἀντίδικος 6
ἀντιδίκους ἐπὶ ἀποκλίνειν, &c. 393
ἀντικαταλλάσσομαι 264
ἀντικαταλλακτέον 306
ἀντικαταλλάττεσθαι ibid.
ἀντικεῖσθαι 122
ἀντικρὺ κατὰ, &c. 829
ἀντικρυς 57
ἀντιλαμβάνεσθαι 137.643
ἀντιλέγειν, ἀντιλεγόμενα 121
ἀντιληπτέον 137
ἀντίλυτρον 603
ἀντίπαλος 6
ἀντιπαραβάλλω 263
ἀντειπεῖν 121
ἀντίξοος 6
ἀντίπειρα 829
ἀντιποιεῖσθαι 162
ἀντιπράττειν 122
ἀντιτάττειν 122
ἀντίστροφον 337
ἀντιτάττεσθαι 120
ἀντιτείνειν 122
ἀντιτέρπεσθαι 377
ἀντιφιλεῖσθαι 69
ἀνυπαίτιος 589
ἀνυπόβλητος 837
ἀνυπεύθυνος 265.589
ἀνυπήκοος 387
ἀνυπόστατος 837
ἄνωθεν ἄρχεσθαι 165.767
ἀνώμοτος 557
ἀνωνύμως 589
ἀνωφελὴς 78
ἄξια τοῦ ποιεῖν πράττειν 361
ἀξίαν ἀποτίνειν ὑπέχειν, &c. 492
ἀξίαν κατὰ, παρὰ, ὑπὲρ 224.302
ἀξιολόγους, &c. 481
ἀξιολόγως 361
ἀξιομνημόνευτον 480
ἄξιον ἐνθυμηθῆναι 305. θαυμάζειν
102. λόγου 480.727
ἀξιόν ἐστι 300
ἄξιον οὐ πλείονος 623
ἄξιος τοῦ παθεῖν, μισεῖσθαι, 361. μνή-
μης λόγου, &c. 659. πολλοῦ, οὐδενός,
&c. 627
ἀξιόομαι, ἀξιόω 361.668
ἀξιοῦν
ἀξιοῦσθαί τι τινος, &c. 622
ἀξίωμα 607
ἀξίως 361
ἀπ' ἀρχῆς 23.25
ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου μέχρι 22
ἀπαγγέλλειν 657.658
ἀπαγορεύειν 548
ἀπαιδευσία 184
ἀπαίδευτοι, ἀπαιδεύτως 373.374
ἀπαίρειν 683.684
ἄπαγε 620
ἀπαιτεῖν 768.769
ἀπαιτεῖν δανεῖον 508. ἐλέγχους 168.
ὀφειλόμενα 345
ἀπαλλαγὴ 758
ἀπαλλάττειν 20.602

ἀπαλλάτ-

ἀπαλλάττεσθαι 448
ἀπαλλοτριωθῆναι 2
ἅπαν ὅ,τι ἂν 748
ἀπαυδίσκω 539
ἅπαντα χρόνον, &c. 812
ἀπαντᾶν 569.768
ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ 813
ἀπαράσημος 528.722
ἀπαρέσκειν 165
ἀπ᾽ ἀρχῆς 25
ἀπάτη 467
ἀπειθὴς 650
ἀπεικάζειν 703
ἀπειλεῖν, ἀπειλὴ 232
ἀπεῖναι 16
ἀπειπεῖν 548.549.550.618
ἀπείργειν 19.21
ἀπείρηκα 550
ἀπειρηκυῖα ibid.
ἀπείρηται αὐτῷ ibid.
ἀπειρία 184
ἄπειροι παιδεύσεως, &c. 373
ἄπειρος 184
ἀπείρως ἔχειν 183
ἀπεκδέχεσθαι 441
ἀπελαύνειν 20
ἀπελαύνεσθαι 404
ἀπελευθεροῦν. ἀπελευθέρωσε, ἀπελευθερωθεὶς, ἀπελευθερικὸς, ἀπελευθέρωσις 603
ἀπελθεῖν 18
ἀπελθὼν εἰς, &c. 394.567
ἀπελπίζειν 355
ἀπεργάζομαι 409
ἀπερῶ in vſ. 550
ἀπερρήθη 550
ἀπέρχεσθαι 567
ἀπεσπασμένος 653
ἀπευθύνειν, τὸ βέλος, &c. 415
ἀπεύχεσθαι 674
ἀπέχειν, ἀπέχεσθαι 15.18.27
ἀπεχθάνεσθαι 6
ἀπέχθεσθαι ibid.
ἀπεχθῆ, ἀπεχθὴς 5.6.7
ἀπεχθῶς ἔχειν. διακεῖσθαι, διατίθεσθαι 3
ἀπέχω, præcedente πρῶτον 15
ἀπιέναι 351 567
ἀπιστεῖν 367
ἀπιστότατος 589
ἀπιστούμενος 367.368
ἀπίστως ἔχω, διάκειμαι 367
ἀπλήστως 529
ἄπρακτον ἀποπέμπειν, &c. 577
ἀπραξίαν ἄγειν 877
ἄπροικος γυνὴ 401
ἀπροόπτως 823
ἀπροσδόκητος 234.823
ἀπὸ τῶν ἰδίων [illegible] 539
ἀπὸ, sequente μέχρι, vel ἄχρι, vel ἕως 23
ἀπὸ μαζοῦ 864. μόνου στόματος 845. αὐτομάτου 332. [illegible] 302
ἀποβαίνειν 39
ἀποβῆναι 40
ἀποβατικὸς ibid.
ἀπόβασις ibid.
ἀποβλέπειν 688. 60
ἀπογιγνώσκειν 356
ἀπόγονοι 619
ἀπογράφειν 27
ἀπογράφεσθαι περιουσίαν 297
ἀπόγραφον 443
ἀποδεδοκιμασμένος 774
ἀποδεῖν 16. ἀποδεῖξαι 390
ἀπόδειξις 393
ἀπόδειξιν ποιεῖσθαι, &c. 392.779
ἀποδεκτέον 135
ἀποδέχεσθαι 56.165
ἀποδέχεσθαι ἀπολογίαν 399
ἀποδημεῖν 631
ἀποδιδόναι δάνειον 508. δαπάνας 542. ὀφειλὴν 269. ἐπιστολὴν 729. εὐχὰς 671 προσῆκον. &c. 728

INDEX.

ἀποδιδόναι 425
ἀποδιδράσκειν 238
ἀποδιώκειν 21
ἀποδοκιμάζειν 26.771
ἀποδοῦναι 781
ἀποδοῦναι ὀφειλόμενον χρέος, ὄφλημα, &c. 345
ἀποδρᾶν, ἀποδρᾶναι 238
ἀποδρᾶν ἐκ δεσμωτηρίου 491
ἀποθανεῖν ἀκρίτως 343 ἐκ νόσου, 119 ὑπὸ τῶν &c. 484
ἀποθεῖν 21
ἀποθήκην εἰς δοῦναι, λαβεῖν, &c. 509
ἀποθνήσκειν ἐκ φαρμάκου 484
ἀποικεῖν 569
ἀποκηδεῖν 865
ἀποκατάστασις 763
ἀποκαταστῆσαι εἰς, &c. ibid.
ἀπόκληρος 106
ἀποκληροῦν, ἀπόκληρον ποιεῖν, ibid.
ἀποκλίνειν 393.395.385
ἀποκομίζειν 716
ἀποκόπτειν 433.664
ἀποκρίνεσθαι 764.579
ἀπόκρισιν ποιεῖσθαι 766
ἀποκρούεσθαι 20
ἀποκρύπτειν 254.273
ἀποκρύπτεσθαι 336
ἀποκτείνειν 343.484.662
ἀπολαβεῖν, &c. 509.763
ἀπολαύειν 460
ἀπόλαυσις μετρία 31
ἀπολαύω 79.133
ἀπολείπειν 358.359.396
ἀπολείπεσθαι 15.359
ἀπολέσαι de homine 436
ἀποκληρεῖν 572
ἀπολλύειν, ἀπολλύναι 712
ἀπόλλυσθαι ἀκρίτως 343.484
ἄπολιν ποιεῖν 404
ἀπολογεῖσθαι 50.397
ἀπολογητέον 398
ἀπολογίαν ποιεῖσθαι, διδόναι λέγειν, ἐρεῖν, &c. 50.398.399
ἀπολογούμενος 49.397.398
ἀπολοίμην ἐξώλης 713
ἀπολύειν 656
ἀπολύειν 51.327.602
ἀπολύεσθαι 352
ἀπολύτρωσις 603
ἀπολωλεκέναι, ἀπολωλέναι, ἀπολέσαι 712. 436
ἀπομαμμία 618
ἀπομεμιμημένος 703
ἀπομηνύειν 299
ἀπομνημονεύειν 856
ἀπονέμειν 587.798
ἀπονενοημένος 778
ἀπονίπτειν 777
ἀπόνοια 572
ἀπόπαππος 618
ἀποπατεῖν 138
ἀποπειρᾶσθαι 704
ἀποπέμπειν 21
ἀποπηδᾶν &c. 552
ἀποπλανᾶν 11.12
ἀποπλανᾶσθαι 12
ἀποπλύνειν 656
ἀποπνίγειν 664
ἀπορεῖν 32.66.358
ἀπορεῖσθαι 777
ἀπορίαν εἰς καθιστάναι 34.362
ἀπόρρητα 611.735
ἀπορρηθεὶς 550
ἀπόρρημα, ἀπόρρησις ibid.
ἀπόρρητα ἔχειν 35.362
ἀπορρίπτειν 35
ἀποσβεννύναι 562
ἀποσιωπᾶν 736
ἀποσκυθίζεσθαι 138
ἀποσκώπτειν 553. ἀποσπᾶσθαι 654
ἀποστάς 393. ἀποστατέον 380
ἀποστέλλειν 599.608

INDEX.

ἀποστερεῖν, εῖσθαι 731.732
ἀποστῆναι 380
ἀποστῆσαι 394
ἀποσφάζειν, ἀποσφάττειν 607
ἀποσφραγίζειν 609
ἀποτάττεσθαι 843
ἀποτελεῖν 304
ἀποτέμνειν 433
ἀποτίειν 780.376
ἀποτιμᾶν 509
ἀποτιμᾶσθαι 509
ἀποτίνειν τὴν ἀξίαν 492
ἀποτίσασθαι ἀρχὴν 618
ἀποτίσαι τιμηθὲν 490
ἀποτολμητέον 214
ἀποτρέπειν 18.19
ἀποτρίβεσθαι, &c. 351
ἀποτυγχάνειν 243.465
ἀπόφασις τὴν, &c. 609
ἀποφεύγειν 51
ἀποχειροτονεῖν 26
ἀποχὴ 62
ἀποχώρησιν ἐπιβουλεύειν 573
ἀποψηφίζεσθαι 26.51
ἀποψύχειν βίον 483
ἅπτεσθαι 137.643
ἅπτω 562
ἀπώλεια 714
ἀπώλειαν ἐπαρᾶσθαι 673
ἀπωτάτω, ἀπωτέρω 876
ἀρὰ, ἀρᾷ ἐνεχόμενος, ἀρὰς ἐπαρᾶσθαι 673.674
ἀργεῖν 639
ἀργία ib.
ἀργὸς ib.
ἀργύριον 30. δεδανεισμένον 508
κεφάλαιον 781
ἀργυρίου πλήρης 31
ἀργῶς, &c. 639
ἀρέσκειν 166
ἀρέσκεσθαι τινί 58
[illegible] 144
ἀριθμεῖν ἐν, &c. 591
ἀριθμὸν, ἀριθμῷ ἴσοι 797
ἀριθμὸν τὸν, &c. 298
ἀριστᾶν 280
ἄριστον, prandium, ibid.
ἀριστοποιεῖν ibi.
ἀριστερὰ 815
ἀρκεῖν, ἀρκεῖσθαι 58.59.60.61
ἀρκεσθεὶς 59
ἀρκίω 62
ἀρκούμενος 59.60
ἀρκούντως ἔχειν 62
ἀρκτέον 83.531
ἁρμαμάξῃ ἐν 718
ἁρμόζειν 288.300
ἁρμόττειν ibid.
ἀρνεῖσθαι 869
ἄρνησις ibid.
ἄρρεν φῦλον 620
ἄρρην παῖς ibid.
ἀρρωστεῖν, ἀρρώστως ἔχειν 117
ἀρρωστία, ἀρρωστήματα 118
ἄρτι, ἀρτίως 810
ἀρχαῖοι 112
ἀρχεῖον 781
ἀρχαιρεσίαι 297
ἀρχαίως 857
ἄρχειν 82. ἄρχειν ἀρχὴν 618
ἄρχεσθαι 530. [illegible] 767. ἀρχὴν 530
ἀρχὴ 83. ἀρχὴν ἀφεῖναι, ἀποτίθεσθαι &c. 618
ἀρχὴν, τὴν ἀρχὴν ἀρχθεῖσα 25
ἄρχεσθαι 83. ποιεῖσθαι 531.
ὑποθέσθαι 242
ἀρχόμενοι 83.387
ἄρχοντες, ἐν ἀρχαῖς ὄντες 817
ἀσαφῶς 57
ἀσεβεῖν 693.695.877
ἀσέβημα προσάπτειν, ἐργάζεσθαι 535
ἀσελγαίνειν, ἀσελγεῖν, ἀσελγὴς, ἀσελγῶς 566

INDEX.

ἀσθένεια 119
ἀσθενεῖν, ἀσθενῶς ἔχειν 117
ἀσθενής 291
ἀσθμαίνω 411 ¶ ἄστατος 279
ἀσκεῖν 273 884
ἄσκησις 446
ἀσκητέον 445
ἄσματα ᾄδειν 854
ἀσμένως 431.722
ἀσπάζεσθαι 282
ἀσπασμός ibid.
ἀσταθής 290
ἀστάθμητος ibid.
ἄστατος ibid.
ἀστεῖος 551
ἄστοργος 696
ἀστυνόμος, ἀστυνομία 242
ἀσυγγνώμων 412
ἀσυμφανῶς 57
ἀσύμφορος 78
ἀσύνετος 779
ἀσφάλεια, cum ἐν, μετά, &c. 718
ἀσφαλὲς, ἐπικίνδυνον opp. 709
ἀσφαλίζεσθαι 719
ἀσφαλῆ 27
ἀσφαλής 719
ἀσφαλῶς ibid.
ἀσχολεῖσθαι 636
ἀσχολίαν ἄγειν, παρέχειν, προφασίζεσθαι, &c. 510
ἄσχολος 636
ἀτάκτως ζῆν 304. φέρεσθαι 205
ἀταξία 776
ἄταφος 655
ἄτακτος 579
ἀτέλεια 604
ἀτελὴς πολίτης ibid.
ἀτημέλητος 151
ἀτιμοῦσθαι 346
ἄτιμος 346.589
ἀτιμώρητον ἀφεῖναι, ἐᾶν, &c. 495
ἄτοπον 513
ἀτρέμειν 58
ἀτυχεῖν, ἀτυχεῖσθαι 224.571
ἀτυχήματα 224
ἀτυχίαι ibid.
ἀτυχίαν εἰς, &c. ib.
αὖ καὶ 440
αὐθαίρετον, &c. 332 654
αὐθήμερον 802
αὐλεῖν, αὐλεῖσθαι, αὐλός, &c. 854
αὐλαῖς ἐν συμβούλοις, ἐκκλησιασταῖς 611
αὐξάνω, αὔξω 191
αὐξῆσαι τοῖς λόγοις 194
ἄυπνος 91
αὔριον 811
αὐτάρκης 59
αὐταρκῶς ἔχειν 60
αὐτεξούσιος 604
αὐτεπάγγελτος 331
αὐτίκα 814
αὐτόθι 193
αὐτοκράτης 331
αὐτὸν τρόπον 622
αὐτονόμους ποιεῖν, εἶναι, &c. 604
αὐτὸς ὁ μέσος 749
αὐτοσχεδιάζειν, αὐτοσχεδιαστὸς, αὐτοσχεδιαστικὸς, &c. 817
αὐτοῦ, ibi, illic. 193
αὐτοφόρῳ ἐπὶ, &c. 428
αὐχεῖν 142
ἀφ' ὅτου 889
ἀφ' οὗ 22
ἀφαιρεῖσθαι εἰς, πρὸς, &c. 604
ἀφαιροῦμαι τὴν, &c. 732.733
ἀφαιρῶ 187
ἀφανής 273.334.589
ἀφανίζειν 29.417
ἀφανιστέος, διαδοτέος, contr. 417
ἀφανῶς 57
ἀφεῖναι 831. ἀρχὴν 618. ἀζήμιον, &c. 495. ἐκ δεσμωτηρίου, &c. 491. τὴν, &c. 602. καιρὸν 651. &c.
ἀφεὶς 735

ἀφετέον

INDEX.

ἀφικτέον 28
ἀφέντα πάντα τἄλλα, &c. 764
ἀφελέσθαι 22
ἀφειμένος τούτων, &c. 735
ἄφετος 30
ἄφεσις 831
ἀφιέναι 50.51.831
ἀφίκεσθαι 729.841 860
ἄφιξις 820
ἀφιστάναι 393.625
ἀφίστασθαι 394.702
ἀφίστημι, præcedente τοσοῦτον 15
ἀφοσιοῦν, ἀφοσίωμα 138
ἀφορία 632
ἀφορμὴν διδόναι, &c. 652
ἀφροσύνη 572
ἄφορον 777
ἀφυὴς πρός τι 516
ἀφύλακτος 722
ἀχαριστεῖν 469
ἀχαριστία 470.472
ἀχάριστος ibid.
ἀχλυία 33
ἄχθεσθαι 115
ἀχρεῖος 78
ἄχρηστος πρός τι 78.469
ἄχρι τοῦ, &c. 881
ἀχώριστον 40
ἄωρος θάνατος 848

B

Βαδίζειν 422.428.571
βαδιοῦμαι 449
βαδιστέον 567
βαθὺ τῆς ἡλικίας 110
βάλλειν λίθον, λίθῳ 434
βάλλεσθαι ἀρχὴν 242
βάραθρον εἰς, &c. 703
βάρβαρος φωνὴ 861
βαρύνειν, σθαι 511
βαπτίζειν 663
βαπτὸς ibid.
βαπλδίειν 82
βασκαίνειν 9
βαστάζειν τι 717
βδελυρὸς 848
βέβαια 27
βέβαιος 290
βεβαίως ἔχειν ibid.
βεβαιοῦσθαι 290
βεβιωμένος βίος 803.849
βίαιος ἀποθνήσκειν, &c. 415
βία ἡμῶν, &c. 330
βίᾳ κατέχειν 428.537
βιάζεσθαι 352
βίαιος ὡς οὐδείς, &c. 389
βιβλίον ἀναπτύσσειν, διελίττειν, πτύσσειν 586
βιβλίον ἐκδιδόναι 417. ἐπιγράφειν 418
βίον ἱκανὸν κεκτημένος 31
βίον παρέχειν, πορίζεσθαι, συλλέγεσθαι, ποιεῖσθαι, &c. 632
βίον πρὸς, κατὰ, περὶ 688
βίον πλουτᾶν, πλεῖν, μεταλλάττειν, καταστρέφειν, &c. 483
βίος 849
βίος βεβιωμένος 803
βίος ἰδιώτης 71
βοηθεῖν 850
βίου ἀναγκαῖα βίον πρὸς, εἰς, κατὰ, &c. 632
βίου πλουτῶ 752
βιοῦν, βιῶναι, βιοῦμαι, &c. 848.849
βίους, βιώσας ἔτη, &c. 107
βιάω 537
βλαβερὸν 596
βλαβερὸς 78
βλάβην ποιεῖν, φέρειν, &c. 233
βλάβης αἴτιος ibid.
βλάβος ib.
βλάπτειν, σθαι 594.595
βλασφημεῖν 228
βλασφημία 228
βλέπειν 559

INDEX.

βοῦ 857
βοηθείας ποιεῖσθαι, &c. 65
βοηθεῖν 65.67
βοηθεῖν τῷ 68
βούλεσθαι ἀγαθὸν 52.213
βουλεύειν 320.321
βουλεύεσθαι 321
βουλευτήριον 617
βουλευτὴς 324
βουλὴ 320.324
βραχέα διαλέγομαι 861
βραχεῖ χρόνῳ 812
βραχέσιν ἐν, &c. 216
βραχὺ περὶ, &c. 803.804
βραχέων διὰ 216.855
βρέφος ἀπομαστίδιον 3
βρόχῳ ἀναρτᾷ αὐτὸν 787
βρῶμα 278
βρωτὸν ibid.
βωμολοχεύεσθαι, σεμνύνεσθαι, opp. 550
βωμολοχία, βωμολόχος ibi.

Γ

ΓΑ'λα πηγῆς 366
γαμβρὸν ποιεῖσθαι 715
γαμεῖν 400
γαμεῖσθαι 402
γάμοις ἐν, &c. 853
γάμον ποιεῖσθαι, συνάπτειν, &c. 402
γάμον πρὸς δίκαιας 401
γάμος 402
γάμου ἡλικία 401
γαστρὶ ἐν, &c. 138
γεγενημένος τέλειος, &c. 842
γεγηθώς 377
γεγονὼς 842.884
γεγυμνασμένος 445.861
γελᾶν 554
γελοῖα ποιεῖ, &c. 551
γέλως 554
γέλωτι θνήσκειν 484
γέμειν 528
γεμίζειν 528
γεμίσαι σίτου, &c. 632
γενεὰς ἐπὶ τὰς ἡμετέρας 482
γένει κατὰ γένος προσήκοντες 714
γενετῆς ἐκ 885
γεννησάμενος 621
γεννᾶν 6:0
γεννήσας ὁ 324
γένος 315
γένος θῆλυ 620
γένος λόγου ἐπιδεικτικὸν 392
γέροντες 111
γερουσία 324
γερουσιαστὴς ibi.
γεωργικὴ σκευὴ 445
γῆ εἰργασμένη 273
γῆν κατὰ 568
γήρᾳ βαρύνεσθαι 3
γίγνεσθαι ἐγγύην δεῖ 369. πολλάκις 885
γιγνόμενοι ἐξ ἡμῶν 619
γίνεσθαι cum περὶ 468.831
γίνομαι pro περιέχω 468
γινώσκειν 131.176.704
γινώσκων 180
γλίχεσθαι 163
γνήσιοι παῖδες 619
γνήσιος ἀδελφὸς 715
γνῶμαι 130.607
γνώμῃ μιᾷ 286
γνώμην ἔχειν, pro ὁμονοεῖν ibid.
γνώμην κατὰ, παρὰ, &c. 132.823
γνώμην λαβεῖν 613 μεταστῆναι 120
γνωρίζειν 389.737
γνώριμος 183.589
γνώριμος, ξένος opp. 543
γόνατα πρὸς, &c. 670
γονεὺς 324
γράμμασι ἐντυγχάνειν 609
γράμματα γράφειν, διδόναι, πέμπειν

ἀποστέλ-

ἀποστέλλειν, ἐπιστέλλειν 608.609
δοκιμάζειν 717
γράμματα ἐπιστάμενοι 372
γραμματεῖον ἀναγιγνώσκειν 609
γραμματιστὴς 372
γραμμάτων ἄπειροι ibid.
γραῦς 110
γράφειν ἀπόκρισιν 766. γράμματα 608. δίκην 46. ἐπιστολὴν 609. 610
γράψασθαι 46.48
γραφὴν ἀποφέρειν 48
γραφικὸν μέλαν 609
γυμνάζειν 445
γυμνασία 446
γυμνάσιον ibid.
γύμνασμα ibid.
γυμναστὴν 445
γυμνὸν ξίφος 204
γυμνὸς ἔρημος 35.359
γυμνοῦν ξίφος, ξιφίδιον 204
γυναῖκα λαβεῖν, ἄγεσθαι 400
γυνὴ γραῦς 110

Δ

Δαίειν 561
δακρύειν 579.580
δακτύλιον φορεῖν 658
δανείζειν, -σθαι 508.509
δανειζόμενος 509
δανείζων ibi.
δάνειον ἀπαιτεῖν, ἀποδιδόναι ibi.
10
δάνειον ἀρχαῖον 781
δανειστής 509
δαπανᾶν, -ῶμαι, &c. 540
δαπάνας λογίζεσθαι, &c. 541
δαπανηρός ibid.
δασμολογεῖν 797
δὲ cum πολὺ 408
δεδανεισμένον ἀργύριον 508
δέδια μὴ, ὡς, οὐ χ, &c. 503
δεδιέναι 502.503
δεδίττεσθαι 506
δεδογμένα 350
δεδογμένον ἐμοί, &c. 351
δέδοικα 503
δεδοκιμασμένος 738 842
δέδοκταί μοι, &c. 351
δεῖν θνήσκειν 484
δεῖσθαι 667
δεήσεις ποιεῖσθαι 657
δεῖ 36.37
δεῖ, χρὴ 309
δεῖγμα ἐκφέρειν, &c. 392
δεικνύναι 391
δείλης πρό 807
δειλινὸν βρῶμα 278
δεινὰ ποιεῖν, περιΐστασθαι, &c. 695
δεινοῖς δοῦναι 707
δεινὸς λέγειν 861
δεινότης περὶ λόγους ἐν λόγοις, &c. ibid.
δεῖξαι 390.391.609
δειπνεῖν 279
δεῖπνον ibid.
δεῖπνον περὶ, &c. 548
δέομαι 36.37.38
δέον 301
δέον εἰς, δέον τι ἐν, &c. 652
δέον ἐστὶ 300
δέον δυοῖν 109
δέοντα πράττειν 302
δέοντος μᾶλλον, πλεῖον 302
δέοντος πέρα 878
δεσμωτήριον εἰς ἄγειν, ἕλκειν, ἐμβάλλειν, &c. 491
δεσμωτηρίῳ ἔνοχον εἶναι, &c. 492
δεσπόζειν 82
δευρὶ δεῦρο 194
δεῦρο ἥκει 820
δεύτερον 810.824
δέος ἐμβάλλεσθαι 507
δέος ἐστὶ μὴ, &c. 504
δέχεσθαι 156.368.427.543.571. 610
δέω, δέομαι 14.15

δῆλον δῆλος 334
δηλοῖν 388
δηλοῦν, δηλῶσαί τι δι' ἐπιστολῆς, 535
388
δηλοῦσθαι, μαθεῖν, &c. 387
δηλῶσαι 610
δηλωτίον 390
δήμαρχος 618
δημεύειν 419
δήμευσις ibid.
δημηγορεῖν 473
δῆμος 664
δημόκοινος ibi.
δημόσια πράττειν 82
δημοσίᾳ 71
δημόσιον εἰς, &c. 318
δημόσιος 420
δῆσαί τινα &c. 348
δι' ἄγνοιαν ἔπραξα 331
δι' αἰδοῦς ἄγειν 275
δι' αἰνιγμάτων, αἰνιγμῶν 57
δι' ἐμοῦ 67
δι' ἡμέρας 76 78
δι' ὀργῆς ἔχειν 7
δι' ὀργήν 117
δι' οὐδὲν ἕτερον, &c. 30
διά, cum accuſatiuo perſonæ
384
διὰ βραχέων 855
διὰ δυσπορίαν, ἔνδειαν, πενίαν 34
διὰ μακροτέρων ποιεῖσθαι, &c. 298
διὰ ποίας ἐξουσίας 330
διὰ σπουδῆς 366
διὰ στόματος 861
διὰ ταχέων, &c. 609
διὰ τὴν ἡλικίαν 110
διὰ τί, &c. 881
διὰ τίνα αἰτίαν ibi.
διὰ τὸ δοκεῖν, &c. 514
διὰ τοῦτο, ὅτι, &c., 514.749
διὰ χρόνου, &c. 812
διαβάλλειν 227
διαβιῶναι 849
διαβραχέων 216
διάγειν, &c. 116.221.357.849
διαγινώσκειν 384.737
διαγνῶναι δεῖ 335
διὰ γνῶσιν, ποιεῖν, λαβεῖν 738
διαγράφειν μετά, &c. 645
διαγωνίζεσθαι 258
διαδέχεσθαι 730
διαδοτικὸς ἀφανιστικὸς contr. 418
διαδοχὴ τοῦ χρόνου 483
διάδοχος 730
διαδοῦναι λόγον, φήμην 417
διαφρῶν 251
διαθεῖναι τὰ τῆς πόλεως 82
διαθήκη 800
διαθήκην ἄκυρον ποιεῖν, ἀφανίζειν
26
διαθρυλλεῖσθαι 428
διαιρεῖν 128.629
διάκειμαι ἀπίστως πρός, &c. 367
διακεῖσθαι ἀθλίως 572
διακελεύεσθαι 474
διακελεύομαι 102
διακεῖσθαι 39.128.357
διάκειται ἀθλιώτατα, &c. 572
διακινδυνεύω 706
διακομίζειν 609.717
διακονεῖν 538
διάκονος ibid.
διακωλύειν 520
διαλαλεῖν 861
διαλέγεσθαι 280 861
διαλείπειν 335.379
διαλιπεῖν μικρόν 31
διαλιπὼν χρόνον &c. 809
διαλλαγῆς ἐπιστατεῖν 728
διαλλαγή 759
διαλλακτής 759
διαλλάξαι τινά, &c. 285
διαλλάττειν διαλλάττομαι 756.757
διαλογίζεσθαι 314.384

διαλύειν

INDEX.

διαγώνειν. ἀπολογίαν, &c. 399
κίνδυνον 703 ὀφειλόμενον 345. πίστιν, πόλεμον, &c. 378. τιμὴν 623
διαγωνίσασθαι διαβολὰς, &c. 378. φιλίας 847
διαμαρτάνειν 10.465
διαμαρτάνω 243
διαμιλλᾶσθαι 202
διαμείβεσθαι 3 6.307
διαμεμετρημένος χρόνος 876
διαμέμφεσθαι 770
διαμέλλειν 677
διαμερίζειν 382
διανέμειν 377
διανοεῖσθαι, &c. 79.251.324
διάνοια 131
διάνοιαν διαγνῶναι 738. ἔχειν 131. μεταλαβεῖν, &c. 613
διαπεραίνω 736
διαπροδοθῆναι, &c. 410
διαπταίω 464
διαπειρᾶν, διαπειρᾶσθαι 705.739
διαπέμπεσθαι 52
διαπεπονημένος 862
διαπερᾶν πέλαγος, &c. 629.683
διαπηδᾶν, &c. 552
διαπλεῖν 628
διαποικίλλειν 843
διαπολεμεῖται πόλεμος 197
διαπονεῖν, διαπονεῖμαι, ἐργάζομαι, 444
διαπορθεῖσθαι, &c. 568
διαπορέω, μαι 362
διαπρῆσαι πόλιν 436
διαπράττειν 304
διαπραγματεύεσθαι 133.409 536
διάραντες πόρον, &c. 629
διαρκεῖ 61
διάρμα 628
διαρπάζειν πόλιν 436
διαρρήγνυσθαι ὑπὸ φθόνου 9
διαρρήδην λέγειν 425
διασκεδάννυμι 461
διασπᾶσθαι 653
διασπᾶσθαι τρίχας, &c. 848
διασπείρειν 384
διάστασις, διΐστημι 625
διασύρειν 770
διασώζειν 24.212.708
διαταράττεσθαι 507
διατείνειν 687.688
διατείνεσθαι, διατεταμένος 147
διατελεῖν βίον 849
διατελέω 6 8
διατελῶ, cum particip. 112
διατηρεῖν ὁμόνοιαν 286
διατιθέναι vel ἔχειν, cum adiunctis 129.130.131
διατίθεσθαι διαθήκην 800
διατίθημι 78
διατρέψαι στρατιὰν 541
διατρίψαντες ἐν &c. 372
διατριβαὶ ἱλαρώτεραι ibid.
διατρίβειν 339 846.848.&c.
διατριβὴ 295.340.645
διαφέρειν 43.132.147.624
διαφέρεσθαι 106
διαφερόντως 878.879
διαφεύγειν 236.207
διαφορὰς ἔχειν πρὸς 7
διαφθεῖραι πόλιν 436
διαφθείρειν 652.713
διαφθείρεσθαι 714
διαφθορὰ 593
διαφορεῖν 384
διαφορέω, συνάγω, opp. 276
διαφυλάττειν 130. εὔνοιαν 211. ὁμόνοιαν 286. συνθήκας 458
διαφωνεῖν, &c. 626
διαψεύδεσθαι τῆς ἀληθείας 12
διεψευσθῆναι 4 5
διδασκαλεῖον 371.373

διδάσκαλος 373. διδάσκειν 372
διδόναι 29 αἵρεσιν 674. ἀπολογίαν 398. ἀφορμὴν 652. δίκην 494. εὐθύνας 35. ὄνομα 866. πεῖραν 392. τιμὴν 623. φόρον 799
διελέγχειν 376
διελεῖν 383
διελθεῖν 146.248.858. ὀνόματι 866. προκειμένων 699. στάδια, &c. 682
διελθόντος ἐνιαυτοῦ 110. 811. χρόνου 803
δίαυλον 278
διεξάγειν βίον 849
διεξελθεῖν 248.858
διεξέρχεσθαι 218.850
διεξιέναι 250.298.859
διέρχεσθαι 217. βίον 849. ἐπιστολὴν 610. χώραν 568
διερωτάω 877
διαπεπαιδευμένως φθέγγειν 237
διθαλάττιον ibid.
διευτυχεῖν, &c. 224
διεφθαρμένος ἐκείνω, ὄψιν, &c. 732
διηγεῖσθαι 861
διηγορευμένος χρόνος 877
διημερεύειν 341
διϊστάναι 654
δικάζειν 348
δικάζεσθαι 48
δικάζων 348
δίκαιόν ἐστι 299
δίκαιος ibid.
δίκαιόν ἐστι τυγχάνειν, &c. 492
δικαίων ὑφίεσθαι 317
δικαίως 300
δίκας αἰτούμενος 670
δικαστήριον, &c. 349.618
δικαστής 349
δίκη 348.490.493
δίκην aduerb. 172
δίκην διδόναι, λαβεῖν, δοῦναι, ἐκτίνειν, ὑπέχειν, &c. 493.495
δίκτυα εἰς, &c. 702
διοδεύειν 568
διοικεῖν βίον, &c. 849.850
διοίκησις 79
διομνυμένου ἀρνεῖσθαι 868
διομνύναι 577
διονύσια ἄγειν 877
διορᾶν 738
διορθοῦν, διορθοῦσθαι 401
διορίζειν 384
διόλε 880
διπλάσιος, διπλασίων, διπλασίας 421
δίστιχον μίζον 853
διπλὸς 422
διώκειν 164.702.790
διώκων 49.398
δίωξις ἀδίκων 46
διωρισμένος χρόνος 876
δόγμασιν ἑλληνίζειν 864
δοκεῖ 16.830
δοκέω, δόκει μοι 820.871
δοκιμάζειν 737
δοκιμάζεσθαι 841
δοκιμασίαν ποιεῖσθαι 738
δοκιμασμένος ibid.
δόκιμον ἀργύριον, νόμισμα, &c. 30
δοκοῦν τὸ, &c. 168
δόλος 467
δολοφονεῖν 662
δόξα ἀείμνηστος, &c. 587
δοξάζειν, &c. 583
δόξαις διαφέρειν 132
δόξαν ἔχειν 132.823. λαβεῖν 586
[illegible] 132.823
δόξης μεῖζον 132
δορυάλωτον πόλιν λαβεῖν 427
δουλείαν εἰς, &c. 387
δουλεύειν 538
δοῦναι ἄδειαν, ἀσφάλειαν 719 δεῖξιν, φάσιν 46. δεινοῖς 708. δίκην

INDEX.

πιεῖν 493, ἑαυτοῦ 284. εἰς κινδύνους 708. ἐν ἰδίαις 540. ἔλεγχον 392. ἐπιστολὴν 609. πεῖραν, &c. 779. τιμωρίαν 491. φάρμακον 484. λόγον. &c. 314
δραπετεύειν 236
δρίω 208.209
δρόμον καταπίνειν 628
δύναμαι 690
δυνάμενος ibid. περιέπειν 517. λέγειν 861
δυνάμει κατέχειν 428
δύναμιν ἔχει. κτᾶσθαι 726
δύναμιν εἰς, κατὰ, &c. 752. πρὸς 686 ὕδωρ 878, &c.
δύναμις ναυτικὴ, πεζικὴ, 205. ἱππικὴ ibid.
δύνασθαι 690
δυνηθεὶς. δυνηθῆναι ibid.
δυναστείας ἐρῶντες 617
δυναστεύειν 83
δυνατὸν κατὰ, &c. 450.689.753
δύνων ἥλιος 20
δυοῖν ὧν ἕνεκα, &c. δυοῖν ἕνεκα, &c. 329
δυόμενος ἥλιος 20
δυσδιάβατον χωρίον 430
δύπτης 815
δύσκολον 723
δυσκόλως ἔχειν, διακεῖσθαι, διατίθεσθαι 3
δυσμάχητος 837
δυσμένειαν 6
δυσμένεια 7
δυσμενὴς 6
δυσμενῶς ἔχειν, διακεῖσθαι, διατίθεσθαι 3.616
δυσπείστως ἔχειν 752
δυσπολέμητος 837
δυσπραξίαι 225
δυστυχεῖν, -εῖσθαι 224.571
δυστυχήματα 224
δυστυχὴς, δυστυχῶν ibid.
δυστυχίαι ibid.
δυστυχῶς γεγόναμεν 865
δυσχεραίνειν 112
δυσχερὲς 723
δυσχερέστατον πάντων 518
δωρεὰ, δωρεαὶ, δώρημα, δῶρον 59
δωρεῖσθαι ibid.
δωροδοκεῖν, δωροδοκία, δωροδοκήματα ibid.

E

Ἑάλωκα, ἑαλωκὼς 428
Ἑάλων ibid.
ἐᾶτε 588
ἐᾶν 266. τί. 735. ἀτιμωρήτους, &c. 465. χαίρειν 843
ἐατέον ibi.
ἔαρ 341
ἐαρινὴ ἰσημερία 817
ἑαυτοῦ εἶναι 664. ἑαυτῷ διηγεῖσθαι 882. ἑαυτῷ σύν, &c. 535
ἐγγίζειν 821
ἐγγίνεται σοι, &c. 572
ἐγγράφεσθαι εἰς 841
ἐγγεγράφθαι εἰς, &c. 418
ἐγγυᾶν, ᾶσθαι 368
ἐγγύας ἀποδιδόναι 269
ἐγγυητὴς 368
ἐγγὺς ἐγγύθεν, ἐγγυτέρω, ἐγγυτάτω, ἐγγύτατα, &c. 875.876
ἐγγὺς κείμενος τόπος 427
ἐγγὺς προσελθεῖν 821
ἐγγύτατα, ἐγγυτάτω γένους, ἐγγυτέρω εἶναι &c. 715
ἐγείρειν ἐπὶ 90
ἐγκαθίζειν 592
ἐγκαταλιπεῖν 478
ἐγκαλεῖν 45.46.48.49
ἐγκατασπεῖραι φήμην 401
ἐγκαίειν 198
ἐγκυμονεῖν 138
ἐγκρίνεσθαι εἰς &c. 324

ἐγκωμιάζειν 583.
ἐγκώμιον ᾄδειν 854. εἰπεῖν, &c. 583
ἐδηγορεῖν 91
ἐγχειρεῖν 136
ἐγχείρησιν ποιεῖν ibid.
ἐγχειρίζειν 284.384.385
ἐγχωρεῖν 267
ἔδαφος εἰς, &c. 436
ἔδεσμα 278
ἔδοξε 166
ἐθέλειν 52
ἐθελοντής 331
ἐθελούσιος ibid.
ἐθίζειν, ἐθισθείς 168.169
ἐθιστέον 169
ἔθος καθιστάναι, ἔχειν, εἰσάγειν, &c. 169.170
εἰ, [illegible], &c. 829
εἰ δοκεῖ 831
εἰ καὶ δήπου 440
εἰ μή γε δήπου 140.4 0
εἴ τις ἄλλος 140
εἰ χρὴ &c. 879
εἰδέναι 40 177,178
εἰ δίκαιον [illegible] 99
εἰδὼς 176. εἰδὼς καὶ ἑκὼν 332
ἓν ἔργον, μακρὸν, &c. 298
εἴθε 608
εἴθισμαι τοῦτο ποιεῖν 169
εἰθισμένον ἐστί 172
εἰκάζειν 293.703
εἶκε 256
εἰκῆ 858
εἰκόνα ἱστάναι 841
εἰκὸς 300.301
εἰκότως 301
εἰλόμην, &c. 351
εἰλημμένος ὅτι &c. 428
εἰληχὼς ὅτι, &c. ibid.
εἱμαρμένη πορεία 568
εἱμαρμένος 517
εἵμαρται, εἵμαρτο ibid.
εἰμί σοι εὔνους, &c. 67
εἶναι ἀμφὶ, περί τι, &c. 636
εἶναι ἐν ὅτῳ, περὶ, &c. 848
εἶναι ἐν ἀπορίαις, ἐνδείαις, χρείᾳ, πενίᾳ, &c. 33
εἰπεῖν 857
εἰπεῖν ἐν κεφαλαίῳ, συντόμως, ὅλον καθόλου, &c. 217
εἰπεῖν λόγον 418
εἴπερ ποτὲ καὶ νῦν 141
εἰργασμένος 208
εἴργεσθαι ἀγορᾶς, &c. 549
εἰργμοφύλαξ 491
εἴργω 19
εἴργεται πυρὸς καὶ &c. 549
εἰργμένοι 348
εἱργμός 491
εἰρημένος χρόνος 877
εἰρήνην ἄγειν, ποιεῖν, περιέπειν, &c. 718
εἰρηνικῶς διακεῖσθαι 128
εἱρκτὴ 491
εἰρχθέντες 348.491
εἰς αἰῶνα 812 αὖθις 841. ἀπορίαν 34. δειλίαν, &c. 387. ἡμέραν 814. κεφάλαιον 238. μεταβολὴν 6 2. μνήμην 481. πενίαν 32. τάξιν 776. λοιπὸν ibi. μανίας 54. τοῦτο ἀνοίας, ἀναιδείας, ἀσεβείας, &c. 53. 54. χρόνον, &c. 812. τὸ παρὸν ibid.
εἰς ὀργὴν προκαλεῖσθαι, καθιστάναι, προάγειν, &c. 116
εἰς μέσους 5
εἷς ἕκαστος 748
εἷς ἢ δεύτερος 834
εἷς τυχόντων ibid.
εἰσαγγελίαν ποιεῖσθαι 46
εἰσαγγέλλειν 46
εἰσακούειν 174
εἰσαύριον 811

εἰσβαίνειν εἰς &c. 628
εἰσβάλλειν 527,6 6
εἰσβολὴ 528
εἰσελθεῖν 251.567
εἰσέρχεσθαι 414.567
εἰσηγεῖσθαι 313.314
εἰσιέναι εἰς ἀρχὴν 617
εἰσκομίζειν 716
εἰσποιεῖσθαι παῖδα, &c. 105
εἰσποίητοι 106
εἰσπηδᾶν 528
εἰσπράττειν, -σθαι, ὀφειλέτην τὸ &c. 763
εἰσφέρειν 29.44.797
εἶτα 810
εἴτε, εἴτε μὴ 819
εἴτε, εἴτε μὴ 788.829
εἴωθα ποιεῖν 169
εἰωθὸς 172
ἐκ γενετῆς 884
ἐκ ἰδίας οὐσίας, ἐκ ἰδίων. 25.539
ἐκ μειρακίου μικροῦ παιδίου 1
ἐκ νέου νηπίου I. νόμου 601
ἐκ παιδαρίου μικροῦ παιδὸς I. παιδίων 841. παντὸς 25.161. πλειόνων, ἢ ποδὸς 804. πολλοῦ 809. πράγματος 195. προαιρέσεως, προνοίας 331. πρὸ τῆς ἡλικίας 1
ἐκ ῥίζης 25
ἐκ τούτων μαθεῖν, κατιδεῖν, διαγνῶναι, &c. ἐξ 335
ἐκ ὑπαρχόντων, ἀπόντων &c. 752
ἑκάστης ἡμέρας 817
ἕκαστος 748
ἐκ ἴσου τι 71
ἑκάτερον 889
ἑκατέρωθεν 890
ἐκβαίνειν 12.39
ἐκβάλλειν, &c. 20.404.878
ἐκβολὴ 40
ἔκβασις 40
ἐκβιάζεσθαι 356
ἔγγονοι 619
ἐκδέχεσθαι 440
ἐκδιδάσκειν 482
ἐκδίδοσθαι 401.417
ἐκδικεῖν 496
ἔκδοτον ποιεῖν &c. 385.404
ἐκδοῦναι 385
ἔκδοσις θυγατέρων 401
ἐκδύεσθαι 658
ἐκεῖ 193
ἐκεῖ ἐνταῦθα 328
ἐκεῖθεν 194
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὅτε 23
ἐκείνως 623
ἐκθειάζειν τινά 44
ἐκκαλεῖσθαι 204
ἐκλιπόντας αἰεὶ, &c. 611
ἐκκομίζειν 716
ἐκλέγεσθαι 414
ἐκλείπειν 395
ἐκλιπεῖν βίον 483
ἐκλύειν, pro διαλύειν 378
ἔκλυτος 589
ἐκμανθάνειν 374
ἐκνίπτειν, -σθαι 379
ἑκόντι, ἄκοντι 331.332
ἑκούσιον, ἑκουσίως, &c. ibid.
ἐκπαθοίη 735
ἐκπιεῖν 279
ἐκπίνειν ibid.
ἐκπλεῖν 628
ἐκπληροῦν 529
ἐκπλήττεσθαι 507
ἐκπολιορκεῖν 647
ἐκπονεῖσθαι 540
ἔκπωμα 279
ἐκσῴζειν τινὰ, &c. 602
ἐκταράττεσθαι 507.878
ἐκτίον λόγον &c. 313
ἐκτίνειν 780. δίκην 493. ζημίαν χρέος &c. 345
ἐκτυποῦν, -σθαι 703

INDEX.

ἐκφέρειν δεῖγμα, &c. 392. εἰς τὸ φῶς 417. νίκην, &c. 318
ἐκφεύγειν 287
ἐκφοβεῖν 507
ἑκὼν καὶ εἰδὼς ἑκὼν, ἄκων 332
ἔλαβέ με δέος, πόθος, &c. 507
ἐλαττοῦν, &c. 155.809
ἐλάττονες 16
ἐλάττω ποιεῖν 301
ἐλαττοῦν, ἐλαττοῦσθαι, &c. 192
ἐλαύνειν 26
ἐλάχιστα ἐλάχιστον &c. 218.301
ἐλεγεῖα ποιεῖν 854
ἐλέγχειν 379
ἐλέγχους δεῖξαι 392
ἔλεγχον δοῦναι, γίνεσθαι, λαμβάνειν ἔχειν, &c. 392.738.779.780
ἐλέγχους ἀπαιτεῖν 167
ἐλεεῖν 425
ἔλεος *ibid.*
ἐλευθέριοι παιδιαί 373
ἐλευθερία 601.603
ἐλευθεροῦν ibid.
ἐλθεῖν εἰς ἄνδρας 841. κινδύνους 707. μεταβολὴν, &c. 612 ἐπὶ νοῦν 251. ἐπὶ τινὰ, τὴν οἰκίαν 820 οἴκαδε 567
ἐλθόντα &c. 530
ἕλκειν ἑλκύειν 137 491.651. &c.
ἐλλείπειν 358
ἐλλεῖπον 155
ἐλλείπων præcedente voce, τοσοῦτον 15
ἔλλειψις 154
ἑλληνίζειν 864
ἑλληνίζων φωνῇ ibid.
ἐλλογιμώτατοι ἄνδρες 373
ἐλπίδα ὀρθή 823
ἐλπίδος θᾶττον 132
ἐλπίζειν 83
ἐλπὶς cum ἐστιν ἔχει, &c. 822
ἐμὰ τὰ, ὑμέτερα 231
ἐμαυτοῦ εἰμι 604
ἐμβαίνειν εἰς &c. 418
ἐμβιβάζειν εἰς &c. 523
ἐμβιβάζειν, &c. 258.491.527.702
ἐμβατεύειν εἰς 106
ἐμβολὴ 523
ἐμὲ χρὴ, σοὺς, &c. 687
ἐμμένειν 58.60.557.676. &c.
ἔμμετρος λόγος, &c. 853
ἐμοὶ δοκεῖ 691
ἐμὸν τὸ, μὴ, &c. 751
ἐμπειρίαν ἔχειν, κτήσασθαι, λαβεῖν, &c. 184
ἔμπειρος 185.589
ἐμπεσεῖν εἰς λογισμὸν, &c. 251
ἐμπιμπλάναι 529
ἐμπίπτειν 92.526
ἐμπλέκεσθαι 522
ἐμπλησθῆναι 529
ἐμποδίζειν 520
ἐμπόδιον ἐμπόδισμα, &c. 521
ἐμποδὼν ibid.
ἐμποιεῖν ἐλπίδα, &c. 822
ἐμποιῆσαι λήθην 660
ἐμφορηθῆν 562
ἔμπροσθεν χρόνῳ 803
ἐμφράττειν στόμα &c. 379
ἐν αἰνίγμασι 570. αἰτίαις 45. βραχίστῳ 216 γαστρὶ 138. ἑαυτῷ 861 ἔθει 172. ἐπαίνῳ 592. ἐπιθυμίᾳ 162. ἐξουσίᾳ 617. ἡμέρᾳ. 814. ἐμπορίᾳ, ὑπερβολῆς 32
ἐν ὀργῇ ἔχειν ποιεῖν 7
ἐν ἐξουσίᾳ ὢν 32
ἐν δευτέρῳ τρίτον, ἓν ἢ δύο 830
ἓν καὶ δύο, &c. 217
ἐναγὴς 674
ἔναγχος 810
ἐναλλὰξ 138
ἐναντίος 6
ἐναντίον 336.880
ἐναντίος 6

ἐναντιοῦσθαι

ἐναντιοῦσθαι 121
ἐναντίον μέρος τετάχθαι 66
ἐναναπαύεσθαι τοῖς 60
ἐναπεργάζεσθαι φόβον 506
ἐναπομένειν τοῖς, &c. 58.60
ἐναργῶς 57
ἐναύω 563
ἐνδεεῖς 33.35
ἐνδεέστεροι 35
ἐνδεέστερος ἦν, &c. 491.879
ἐνδεῆ εἶναι 38
ἐνδεής 35
ἔνδεια 33.38
ἔνδεια ὑπερβολὴ opp. 154
ἐνδείκνυσθαι εὔνοιαν 213
ἐνδεῖξαι 390
ἐνδέομαι 36
ἐνδέχεται 451
ἐνδεῶς ἔχειν 35
ἐνδιατρίβειν 519
ἔνδον 566.816
ἔνδοξος 589
ἐνδοιάσαι 385
ἐνδύεσθαι 658
ἐνεγκεῖν φόρον 797
ἐνέδρας θέσθαι, &c. 575
ἐνεδρεύειν ibid.
ἕνεκα διατριβῆς 340. τίνος 330. χρημάτων, &c. 329
ἐνεργάζεσθαι δέος 506
ἔνεστι ἐν σοὶ &c. 572
ἔνεστι, pro ἔξεστι 606
ἐνεστὼς χρόνος, &c. 518.811
ἐνεχόμενος ἀρᾷ 674
ἐνεχυράζειν 506
ἐνέχυρον ibid.
ἐνὸς μὲν ἑτέρου ἦ, &c. 330
ἐνθάδε 194
ἐνθένδε 194
ἐνθυμεῖσθαι 147
ἐνθυμηθῆναι ἄξιον 305
ἔνι 606
ἐνὶ ἐν στόματι 286
ἐνιαυτὸς 609. ἐνιαυτοῦ πρότερον, 110
ἐνίοτε 139
ἐνιστάμενος χρόνος 811
ἐνόντων, ἐκ, &c. 752
ἑνὸς δεῖ, ἀπὸ στόματος 286
ἐνοχλεῖν οὐ μή, &c. 511.512
ἔνοχοι εἶναι &c. 799.491
ἔνοχος ἀρᾷ 675
ἐνστὰς πόλεμος, &c. 510
ἐνστάτης 6
ἐνταῦθα, ἐνταυθοῖ 194
ἐνταῦθα, ἴσως, &c. 338
ἐντείνειν πληγὰς 496
ἐντείνειν, χαλᾶν oppoſ. 385
ἐντεῦθεν, &c. 194
ἐντεῦθεν μαθεῖν, &c. δεῖ 335
ἐντευκτικὸς 281
ἔντευξις 281.846
ἔντιμος 347.623
ἐντολὴ 474
ἐντὸς ὅπλων, &c. 109, 110. 116. ὀλίγου 811
τείχους 194
ἐν τοσούτῳ 548
ἐντρίβειν κονδύλους, 496
ἐντυγχάνειν 280,526
ἐνύπνιον 92
ἐξ ἀνάγκης 331.634
ἐξ ἀπροσδοκήτου 823
ἐξ ἀρχῆς 23
ἐξ οὗ 22
ἐξ ὅτου περ ibi.
ἐξ ὑπογύου 816
ἐξαγγέλλειν αὐτῷ 282
ἐξάγειν ἀρχθέντας 491. μάρτυν 632
ἐξάγεσθαι 20.22
ἐξάγιστος 589.675
ἐξάγονται 22
ἐξαναστῆναι 418
ἐξανδραποδίζεσθαι 438
[illegible] ἦ, &c. 338

QQq 3

ἐξαιρεῖν κινδύνων 708
ἐξαιρεῖσθαι 188.604
ἐξαίρετον 681
ἐξαιρέτους τιμὰς λαβεῖν 588
ἐξαλείφειν 352
ἐξαμαρτάνειν 10.694
ἐξαναπαύεσθαί τινα 58
ἐξανίστασθαι περὶ, &c. 545
ἐξαπορεῖσθαι 777
ἐξαρκεῖ 61
ἐξαρκούντως 62
ἔξαρνος 869
ἐξαρνεῖσθαι 868.869
ἐξαρπάζειν 188
ἐξάρχειν 62.531
ἐξαφαιρεῖσθαι εἰς, &c. 604
ἐξείργειν 19.20
ἐξελαύνειν 20
ἐξελέγχειν 379 390
ἐξελεῖν αἰτίας 327
ἐξελεύθερος, ἐξελευθερικός 603
ἐξελθεῖν 567.841
ἐξεπίτηδες 331.465
ἐξεργάζεσθαι λόγον 418
ἐξειργάζομαι 409
ἐξέρεσθαι 567
ἔξεστι 606
ἐξετάζειν, ἐξέτασις &c. 126.739
878
ἐξηγεῖσθαι 302.861
ἐξηγητὴς ibid.
ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτὸς 811
ἐξῆς ἐν, &c. 810
ἐξιδιοποιεῖσθαι 799
ἐξιέναι 567
ἐξιλάσκεσθαι ἐξιλάσασθαι 759
ἐξισοῦν ἐξίσου 12
ἐξιστάναι τινὰ, &c. 257
ἐξιτητέον 567
ἐξοκέλλειν 524
ἐξομολογεῖσθαι, ἐξομολόγησις 285
ἐξὸν 606
ἐξοργίζειν 116
ἐξορίζειν 20.656
ἐξουσία, &c. 607
ἔξω καιρῶν 12. κινδύνων 707. πράγματος, σκόπου, ὑποθέσεως &c. 11. συμμετρίας 623
ἐξώλεια 572.714
ἐξώλειαν ἐπαρᾶσθαι 673
ἐξωλέστερον 596
ἐξώλη ποιεῖσθαι, &c. 712
ἔοικα 830
ἑορτάζειν, ἑορτὴν ἄγειν 877
ἐπ' αὐτοφώρῳ ἁλοὺς, &c. 428. ἐπὶ δὲ, &c. 691 θυσίᾳ 211
ἐπ' αὐτοφώρῳ λαβεῖν 428
ἐπάγεσθαι μάρτυρας 799
ἐπάγειν, ζημίαν, τιμωρίαν, τίμημα, δίκην &c. 490.707
ἐπάγεσθαι 51.52.800
ἐπάγω σοι αἰτίαν 328
ἐπαγγέλλεσθαι 369. ἐπαγγελία, ἐπάγγελμα ibid.
ἐπαινεῖν· ἐπαινοῦμαι 584
ἐπαινεῖν ψέγειν, opp. 769
ἐπαινετέον 584
ἐπαινετὸς 586
ἔπαινος 584
ἐπαίνῳ τίθεσθαι 592
ἐπαίρειν 192.654.857
ἐπαίρεσθαι 22 144
ἐπαιτιάομαι 666
ἐπαιτιᾶσθαι 44
ἐπακολουθεῖν 788
ἐπακούειν 174
ἐπαληθεύειν 165
ἐπαμύνειν 398.399
ἐπαμφοτερίζειν ἀμφίβολος λόγος 363
ἐπανάγειν εἰς τὸ 763
ἐπάναγκες 633
ἐπάνειμι 760
ἐπανελθεῖν, &c. 36.759

ἐπανορ-

ἐπανορθοῦν, &c. 415.416
ἐπαίρεσθαι, &c. 673
ἐπαίρετος 674
ἐπαρθείς 144
ἐπαρθῆναι 122.144
ἐπάρχειν 82
ἐπαρχία 83
ἐπαύριον 811
ἐπαχθὴς ἡγεῖσθαι 513
ἐπεγείρειν πρός 90
ἐπεί γ', ἐπεί γ' οὖν 755.756
ἐπειδὰν τηλικοῦτοι, τότε, &c. 338.339
ἐπειδὰν τάχιστα, τότε &c. 807
ἐπειδὴ [illegible] 748
ἐπειδὴ τηλικοῦτοι, &c. 338
ἔπειτα 810
ἐπέκεινα χρόνοις ἔτι &c. 802
ἐπελθεῖν τινι 251
ἐπενεγκεῖν 402
ἐπεξεργάζεσθαι 192
ἐπεξιέναι 861
ἐπεργάζεσθαι 299. ἐπέρεισμαι 577
ἐπέρχεσθαι 162.682
ἐπερωτᾶν 517
ἕπεσθαι 789
ἐπεύχεσθαι, &c. 673.674
ἐπεχείρησαν, &c. 351
ἐπηρεασμός 144
ἐπὶ ἀπορρήτων, ἐπιβολῶν 618. ἐπὶ γα 440. γλώσσας &c. 482. θάτερα 164. χρόνῳ 810. μήκιστον 809. 810. μισθῷ 319. χολῆς 638. χρόνον 816. &c.
ἐπὶ τὸ βέλτιον φροντίσαι προαγαγεῖν 120
ἐπὶ κεφαλαίων εἰπεῖν 217
ἐπιβαίνειν ἐπί τι, &c. 109.528
ἐπιβάλλειν πληγάς 307.702
ἐπιβιῶν 808
ἐπιβλέπειν 560
ἐπιβολή 528
ἐπιβουλεύειν 573
ἐπιβούλιον 575
ἐπιβουλία 573
ἐπίβουλος 575
ἐπιγαμία 402.715
ἐπίγαμος θυγάτηρ 401
ἐπιγνώμονες 619
ἐπιγράφειν βίβλον 418
ἐπιγεγράφθαι ἀναφοράν 797
ἐπιδανείζεσθαι 560
ἐπιδεικνύειν 350
ἐπιδείκνυσθαι ibid.
ἐπιδεικτικὸν γένος λόγου 392
ἐπιδεῖξαι 212.390
ἐπίδειξιν ποιεῖσθαι 335.392
ἐπιδῆσαι τραύματα 842
ἐπιδιδόναι ἑαυτὸν ταῖς, &c. 305
ἐπίδοσις 190.670
ἐπιδοῦναι 188.189
ἐπιδραμεῖν 218
ἐπιδρομή 528
ἐπιεικής 589
ἐπιζητεῖσθαι 578
ἐπιθαλάττιος τόπος 684
ἐπὶ θάνατον [illegible] 117
ἐπιθεῖναι, &c. 336
ἐπιθέσθαι πλοίου 843
ἐπιθυμεῖν ἐπιθυμίαν ἔχειν, εἰς ἐπιθυμίαν καταστῆναι, ἥκειν, &c. 161.162
ἐπικαλεῖσθαι 207.663
ἐπικατάρατος 674
ἐπικεῖσθαι 517
ἐπικινδυνευόμενος 57
ἐπικλινόμενον 708
ἐπικόπτειν ἀλαζονείαν 120
ἐπικουρεῖν, ἐπίκουρον, &c. 68
ἐπικρατεῖν 83.835
ἐπικρέμασθαι 517
ἐπικυροῦσθαι 290
ἐπιλαμβάνεσθαι 407
ἐπιλανθάνεσθαι 652

ἐπιλείπειν 358
ἐπίλειψις 33
ἐπίλοιπον, &c. 775.8.0
ἐπιλύεσθαι ἐπιστολὴν 610
ἐπιμέλεια 310
ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι 312.645
ἐπιμελεῖσθαι 309
ἐπιμελὴς 309
ἐπιμέλεσθαι ibid.
ἐπιμελέστατος 589
ἐπιμελητέον 309
ἐπιμελητὴς 679
ἐπιμύειν 519.676
ἐπιμονωθῆναι 476
ἐπιορκεῖν 558
ἐπιορκία, ἐπίορκος ἐπιορκεῖν, ibid.
ἐπιπάτωρ 619
ἐπιπέμπειν γράμματα 608
ἐπιπηδᾶν 528
ἐπιπίπτειν ibid.
ἐπιπλήττειν 769
ἐπιποθεῖν 164
ἐπίπονος ἐπιπόνως 314
ἐπιῤῥεῖν πρὸς, &c. 764
ἐπιῤῥίπτειν κινδύνοις 707
ἐπίσης 124
ἐπισκέπτεσθαι 561
ἐπισκευάζειν 265
ἐπισκήπτεσθαι 216
ἐπισκιάζειν 272
ἐπισκοπεῖν 250.561
ἐπισκοπὴ 561
ἐπισκώπτειν 353
ἐπισπᾶσθαι 52
ἐπίσπαστρον &c. 612
ἐπίσταμαι ὅτι ὁ θεὸς, &c. 179
ἐπίσταλμος γράμματα 372
ἐπιστατεῖν 728
ἐπιστάτης 678
ἐπιστέλλειν 609
ἐπιστήμην λαβεῖν 374
ἐπιστολὰς ἐπιστέλλειν 609
ἐπιστολὴν γράφειν, δέξασθαι, πέμπειν,
διακομίζειν, &c. 609
ἐπιστολῶν ἐπὶ &c. 610
ἐπιστομίζειν τὸν, &c. 379
ἐπιστρατεύειν 561
ἐπισφαλὴς, ῶς 709
ἐπισφραγίζω 609
ἐπίταγμα 474
ἐπιτάττειν 473
ἐπιτάφιος λόγος 655
ἐπιτειχίζειν 497
ἐπιτελεῖν 408. εὐχ. 205. ἀρχὰς 671
ὑποσχέσεις 370
ἐπιτελεστέον 409
ἐπιτερπέστατος 154
ἐπιτήδεια 632
ἐπιτήδειος 18.515
ἐπιτηδεύειν 164
ἐπιτηδεύμασι ἀφιστάναι 625
ἐπιτιθέναι ζημίαν, τιμωρίαν, δίκην,
&c. 490
ἐπιτίθημι αἰτίαν 328
ἐπιτιμᾶν 768
ἐπιτίμησις 770
ἐπιτιμητέον 769
ἐπιτίμια τάττειν, &c. 234
ἐπίτιμον 490.494
ἐπιτρέπειν 266
ἐπιτρόπω 184
ἐπίτροπος ἀπεσταλμένος 367 368
ἐπιτυγχάνω 243
ἐπιτυχεῖν τῶν, &c. 631
ἐπιφανὴς 589
ἐπιφέρω αἰτίαν 329
ἐπίφορος ἄνεμος 632
ἐπιχαίρειν 354
ἐπιχαιρέκακος ibid.
ἐπιχαρίτως 857.862
ἐπικίνδυνος, &c. 518
ἐπιχειρεῖν 135
ἐπιχειρῆσαι 532
ἐποικοδομεῖν 240

ἐπόμενον

INDEX.

ἐπίδοξόν ἐστι 789
ἔπεσι διεξέρχεσθαι 850
ἔπος ibid.
ἔπραξα ἀγνοῶν, &c. 331
ἐρᾶν, &c. 696
ἐραστὴς ibid.
ἔργα ἀδελφοῦ 304. τύχη τὰ πεπραγμένα 314
ἐργάζεσθαι 445.536.646
ἐργάζεσθαι ἀσίβους 539 ἐργασίαν 701 κακὸν χεῖρα 273
ἐργάζομαι 208.409
ἐργασία ἡ, &c. 273
ἐργασίαν ἐργάζεσθαι 701
ἔργον ἐμὸν σόν, &c. 304. ὁμολογούμενον 332
ἔργον δηλοῖ 186. ἔργον εἶναι 298 ἐστὶ 724. ποιεῖν, διαπράττειν, &c. 304
ἔργῳ καὶ λόγῳ 186
ἔργῳ φανερὸν ποιεῖν ibid.
ἐρεῖν 822. ἀπολογίαν 398. λόγον 418
ἔρημον, τὸ γίνεσθαι 35
ἔρημος, γυμνός 35.359
ἔρημος βοηθῶν 66
ἐρίδας ἐμβάλλειν 260
ἐρίζειν 259
ἔρις 260
ἑρμηνεύειν ἑρμηνευτὴς 860
ἔρομαι 577
ἐρίτιμος 120
ἐρρῶσθαι φράζειν 844
ἐρυθριᾶν ἐπὶ, &c. 666
ἐρώμενος 697
ἔρως 996
ἔρωτα ἐμβάλλειν 703
ἐρωτᾶν 577.578
ἐρωτάω 669
ἐρώτημα ἐρώτησις 578
ἐρωτικὸν ᾆσμα 854
ἐσθῆτα περιβάλλεσθαι 659
ἐσθίειν 278
ἐσκεμμένος, &c. 247.857
ἑστιώμενος 621
ἑταίρα 811.816
ἔστι cum Datiuo, &c. 690
ἔστι γίνεται, diſſimulata 334
ἑστιᾶν 580
ἔστιν ὅτε μὴ, ἔστι δ' ὅτε 138
ἔστιν ὡς δεῖ τι 449
ἐσφραγισμένος 609
ἑταίρας, &c. 620
ἕτερα λέγειν ἕτερα πράττειν 139
ἑτερόφθαλμος 140
ἕτερος, &c. 890
ἕτεροι δὲ 111
[illegible] 195
ἔτι, ἔτι καὶ νῦν 405
ἑτοιμάζειν, ἕτοιμος, ὡς 721.722
ἑτοίμως ποιεῖν 878
ἔτος 109.110
ἔτος καθ' ἕκαστον, &c. 813
εὖ ἔχειν τὸ σῶμα 120 λέγειν 584. ποιεῖν, πάσχειν, &c. 211. εὖ πράττειν in initio epiſtolarum 219
εὐαρμόστως ἔχειν 289
εὔγνωστον ἐστι 334
εὐδαίμονας ποιῆσαι τὸν, &c. 221
εὐδαιμονεῖν ibid.
εὐδαιμονία ἡ, &c. 221 222
εὐδαιμονίζειν 220
εὐδοκεῖν ἔν τινι 60
εὐδοκιμεῖν 585
εὐδόκει μοι περὶ, &c. 372
εὐδόκιμος 589
εὐδοξίαν φέρειν, &c. ibid
εὐέμπτωτος 39
εὐεργεσία 20
εὐεργετεῖν 21
εὐεργέτημα 21.
εὐεργέτης ibid.
εὐεργετητέον 210
εὐετηρία 632

INDEX.

εὐθέως, εὐθὺς 814
εὐθὺ 876
εὐθυμεῖν 219
εὐθυμία ibid.
εὐθύμως ibid.
εὐθυμίας διδόναι, &c. 315. ὀφλεῖν
45
εὐθηνεῖν 416
εὐθυνεῖν 49
εὐκαιρίας λαβέσθαι 652
εὐκαίρως περιάπτειν ibid.
εὐκατάφορος 395
εὔκλεια ἀθάνατος, &c. 587
εὔκολος 723
εὐκτὸν 672
εὐλάβεια 236.883
εὐλαβείας ποιεῖσθαι 313
εὐλαβεῖσθαι 236
εὐλαβητέον 236
εὐλογεῖν 584
εὐμενέστερος, εὐμενῶς, &c. 213
εὐμενῶς ἔχειν, &c. 129
εὐμετάβολος 291
εὐμετάτρεπτος ibid.
εὐνοεῖν εἰς πρός, &c. 212
εὔνοιαν ἔχειν, παρέχειν, κτήσασθαι,
ἀπονέμειν ibid.
εὐνοέω ibid.
εὐνόως ἔχειν ibid.
εὐνοϊκὸς εὐνοϊκῶς 213
εὐνοϊκῶς, ἔχειν, διατεθῆναι 129
εὐάρμοστος πρός τι 505
εὐορκεῖν 558
εὐπατεῖσθαι 618
εὐπειθῶ τῷ &c. εὐπειθὴς 650
εὐποίητος εὔνοια ἔχθρα 454
εὐπορεῖν 28.205
εὐπορία 29.30
εὔπορος 31.723
εὔπορος διακείμενος 31
εὐπορώτερον γίνεσθαι 29
εὐπραξία 225
εὐπραξίαι ibid.
εὐπρεπὴς γυνή 589
εὐπρεπῶς 305
εὐπροσήγορος 282
εὐπρόσιτος ibid.
εὐπρόσοδος ibid.
εὐπρόσφορος ἐν λόγοις &c. 861
εὐρύθμως σκιρτᾶν 391
εὑρίσκειν ἀπόδειξιν 552
εὖρος 120
εὐσέβειαν ἀσκεῖν 88
εὐσεβεῖν, εὐσεβέστατα, εὐσεβῶς, &c.
ibid.
εὐσταθὴς 290
εὐωνία εὔωνος, &c. 632
εὔωνον 623
εὔσχημον λέγειν 302
εὐσχημονέστερον 305
εὐσχημόνως ibid.
εὐτελὴς 623
εὐτράπελος 551
εὐτυχεῖν, -σθαι 224
εὐτυχήματα 225
εὐτυχία ibid.
εὐφημεῖ 586
εὐφυὴς πρός τι 504
εὐφραίνειν τινὰ 377
εὐφρονοῦντες 777
εὐχαριστεῖν 516
εὔχεσθαι 670.671
εὐχὴ 670.
ἐφ᾽ ἡμῖν 752
ἐφ᾽ ἡμῶν 25
ἐφ᾽ ὁμολογίαις 269
ἐφ᾽ ὅσον, &c. 796
ἐφεξῆς 859
ἔφεσις 207
ἐφεστηκὼς πόλεμος 536
ἐφεστὼς πόλεμος, &c. ibid.
ἐφήδομαι 353
ἐφησυχάζειν 60
ἐφιέναι 207

ἐφίεσθαι

ἐφίεσθαι 243
ἐφιείσθαι 243
ἐφεστίαι 728
ἐφόδιον ἀναλίσκειν 539
ἐφορᾶν 560
ἐφορμᾶν 527
ἐφορμίζεσθαι
ἔχε μοι λέγε 659
ἔχειν vel διακεῖσθαι cum variis adiunctis 120 130.131. &c.
ἔχειν, prehendere 427
ἔχειν διὰ τιμῆς 587. ἐν γαστρί, 138. ἐν νῷ 351. περὶ ἐσθημένου 159
ἐχθρῶς ἔχειν, διακεῖσθαι, &c. 3
ἐχθραίνειν 5
ἐχθρὸν αἱρεῖσθαι, διαλύεσθαι, ἀποτίθεσθαι 7
ἔχθρος, ἐχθρὸς 5.6
ἐχθρὸς θεῷ 589
ἐχυρὸν χωρίον 38
ἔχω pro περιέχω 470
ἕω πρὸς, &c. 813
ἕωθεν 811
ἕως, aurora ibid.
ἕως ἂν μετὰ, &c. 850
ἕως νῦν, ἄρτι, &c. 881
ἕως, præced. μέχρι, &c. 796

Z

Ζηλοῦν 790
ζημία 503.494
ζημία κέρδος, opp. 701
ζημίας μετὰ 234
ζημιοῦν [illegible] 233.485.595
ζημιοῦσθαι θανάτῳ 233. &c. φυγῇ 404.233
ζημιωθῆναι, &c. 234.595
ζῆν 850
ζῆν κοσμίως, &c. 304
ζητεῖν 578. ἀγαθὸν 701
ζήτημα, ζήτησις 578
ζῷον 850

H

Η post ὕστερον 808
ἢ ὀρθῶς λέγω 879
ἢ οὐχ ὁρᾷς, &c. ibid.
ἡβᾶν 841
ἡγεῖσθαι 513.870
ἡγεῖσθαι περὶ μικρόν, οὐδέν, &c. 296. στρατείας, &c. φορτικόν, ἐπαχθὲς, ἀηδὲς χαλεπὸν, &c. 513. ψόγον, ἔπαινον, &c. 588
ἡγητέον 871
ἥδεσθαι 352.353
ἡδέως, ἥδιον, ἥδιστα 722
ἡδέως ἔχειν, &c. 128.282
ἤδη 812
ἡδονὴ, &c. 545
ἡδονὴν ποιεῖν 353
ἤθη, ἦθος 173
ἥκειν οἴκοθεν, &c. 820
ἥκιστα 407
ἡλικία 2.3.110. τοῦ γάμου 401
ἡλικίαν λαβεῖν πρὸς, &c. 842
ἡλικίᾳ περιέχειν 3
ἡλικιώτης 2
ἡλίκος 747
ἡλίκος, præc. τηλικοῦτος 792
ἧλιξ 2
ἥλιος ἀνίσχων, ἀνίσχων, ἀνιών, ἀνατέλλειν ἀναβαίνων ἄνω εἰς τὸν προφαίνων δυόμενος, δύων 23.24
ἥλωκα ἥλων, ἡλωκὼς 427
ἡμαρτημένα 695
ἡμέρα πεπηγμένη, &c. 876
ἡμέραν χθὲς 529. παρ' ἡμέραν, 816. πέρτην, &c. 809
ἡμέρας καὶ νύκτας 812 μέχρι 814
ἡμερόβιος 271
ἡμερῶν δυοῖν, τριῶν, &c. 582
ἡμῖν ὅπη, &c. 751
ἥμισυς, εια, υ 422
[illegible] 562
ἠμφισβητημένα 363

INDEX.

ἦ δ' ὅς 440
ἡνίκα 747
ἡνίκ' ἂν τύχῃ 338
ἡνίκα praec. ὅτε 807
ἡρωϊκοὶ στίχοι 853
ἡσυχίαν ἔχειν, ἄγειν 718
ἡττημένος 346
ἧττα 836
ἡττᾶσθαι ibid.
ἧττον, praec. μηδὲν ἧττον, &c. 871
ἥττων 837

Θ

Θάλατταν εἰσβαίνειν 628
Θαλάσσης διὰ, &c. 569
Θαλάττῃ ἐπὶ, &c. 583
Θαμὰ 812
Θάνατος 484
Θάνατος ζημία, &c. 234.495
Θανάτῳ ζημιοῦσθαι 234
Θάπτειν 654
Θαῤῥεῖν 215
Θαρσαλέως ἔχειν 381. ὑπομένειν 782
Θαρσεῖν 215
Θαρσύνειν 145
Θάτερον 889
Θᾶττον ἐλπίδος, &c. 132
Θαυμάζειν 101.102
Θαυμάζεσθαι 274
Θαυμαστὸν οὐδὲν, &c. 102
Θέα, θέαμα 559
Θεᾶσθαι 559
Θεῖναι, θέσθαι νόμον 599
Θεὸς περὶ παίδων, μὴ παίδων 618
Θέειν 52
Θεμέλιον καταβάλλεσθαι &c. 242
Θέμις ἐστὶ 305. &c. 300
Θεοῦ διδόντος 66
Θεράπαινα, θεραπαινίς 538
Θεραπεία 274.883
Θεραπείας τυγχάνειν, 274. τυχεῖν, 119
Θεράπων 538
Θεραπεύειν 118.273.883
Θεραπευτέον 274
Θεραπευτικὴν 880
Θερίζω 341
Θερινὴ τροπὴ 818
Θέρος 341
Θέσθαι 106
Θετέον νόμους 599
Θετὸς παῖς 106
Θεῶν περὶ 558
Θήγει 667
Θήλεια φύσις 620
Θήλεια, παῖδες 619
Θῆλυ γένος 620
Θηρᾶν 576
Θηρεύειν ibid.
Θνήσκειν 484
Θοἰμάτιον ἐνδύειν 658
Θορυβεῖσθαι 408.523
Θόρυβος 408
Θρασυνόμενος, θρασὺς 145
Θρέμμασι παραβάλλειν, &c. 726
Θρηνεῖν 580
Θριαμβεύειν, θριαμβευτὸς, θρίαμβος, &c. 840.841
Θρὶξ, τρίχας φέρειν 507
Θρυλλεῖν 462
Θυγάτηρ ἐπίγαμος 401
Θύειν 884
Θυμὸν, διὰ &c. 528
Θῦμα, θυσία 884
Θυμούμενος 116
Θυμοῦσθαι 114
Θυσίαν ποιεῖν, &c. 884
Θωπεύειν, 107

I

Ἰαμβεία, ἴαμβοι 854
ἰᾶσθαι 118
ἴασις, ἴασιν ποιεῖσθαι, &c. 119
ἰατρεύειν 118
ἰατρικὴ 119

ἰατρὸς ibi.
ἴδιος 882
ἰδιωτεύειν 71
ἰδιώτης 71
ἰδιώτου μέρει &c. 852
ἱδρύειν, σθαι 592
ἱδρῦσαι στρατόπεδον 205
ἱέναι 567
ἱερεῖα, ἱερεῖον καταβάλλειν 884
ἱερῶς εἰργάσθαι 549
ἱκανοῖς 517
ἱκανός εἰμι 690
ἱκανὸν ἐστὶ 62. ποιεῖν 781
ἱκανῶς 63
ἱκετείας ποιεῖσθαι 669
ἱκετεύειν ibid.
ἱλαρὸς 317
ἱλάσκεσθαι 758
ἵλεως ibid.
ἱμάτιον περιβάλλεσθαι 659
ἱμβασία ὁδὸς 568
ἵνα 888
ἵνα κατὰ σὲ εἴπω 834
ἵνα μὴ ἄλλο, παίσω, &c. λέγω, &c.
504
ἵνα μὴ, μηδὲν, &c. 887
ἱππεῖς 205
ἱππεύειν 717
ἱππικὴ δύναμις 205
ἰσάριθμοι 797
ἰσημερία 818
ἴσημι 178
ἴσμεν ὅτι 177
ἴσοι &c. 797
ἴσον ἴσω ἐπιφέρειν 65
ἴσος, ἴσον ἑαυτοῦ ἄγειν 124
ἴσος, sequente ὅσος &c. 124
ἱσταίη, &c. 592. 841
ἵστον 178
ἱστορεῖν 482
ἱστορίαν ἐκδιδόναι 417
ἴσχειν 726
ἰσχύειν 726. 727
ἰσχυρῶς 27
ἰσχυρίζεσθαι τῇ, &c. 216
ἰσχυρὸς 110. 291
ἴσως 105
ἴσως αὖ, αὐ, &c. 857
ἰτέον 567
ἰτητέον ibi.

K

Κἀγαθὸς &c. 580
Κατ' ἑαυτόν, ἑαυτὴν, ἑαυτοῦ
482
καθ' ἑκάστην ἡμέραν, &c. 817
ἑκάστου ἐνιαυτοῦ &c. 813
καθ' ἕκαστον, ἕν, ἕνια &c. ibid.
καθ' ἡμέραν, &c. 542
καθ' ὅσον δὴ τι 557
καθ' ὑπερβολὴν 150. 878
καθαίρω 753. 819
καθάπτεσθαι 58
καθέζεσθαι ἐπὶ 117. 623
καθεστηκα 877
καθελεῖν 91
καθηγεῖσθαι 401
καθήκειν 300
καθημέραν 807
καθῆσθαι 623
καθιερῶσαι 729
καθίζειν, σθαι 623
καθιστάναι 151. 152. 452.
7.8
καθιστάναι εἰς ἀπορίαν 362. κίνδυνον &c. 707. ὀργὴν 116. πολιορκίαν 647. φόβον 507. &c.
καθ' εσθαι 776
καθίστημι 152
καθίστημι pro παρέχω 458
κάθοδος φευγόντων 404
καθόλου εἰπεῖν, &c. 217
καθοπλίζειν στρατιώτας, &c. 542
καθοσιῶσαι, καθοσιωθὲν, καθοσιωμένον
729
καθ' ὅσον δύναμαι, &c. 819
καὶ καὶ 405

καὶ ὅσα ἄλλα τὰ τοῖς ὅμοια 124
καὶ πολλὰ πρὸς τὰ τοῖς ὅπερ ἔχει 406
καὶ τὰ ἄλλα τὰ τοιαῦτα 124
καὶ τὰ μέγιστα 629.681
καὶ ταῦτα 681
καὶ τί δεῖ, &c. 195
καίτοι 440
καίειν 561
καινοτομεῖν 60
καίπερ, ὅμως 440
καιροὶ ἐν οἷς 23
καιρὸν κατ᾽ ἐκεῖνον, &c. 802
καιρὸν λαβεῖν, συμβαίνειν, &c. 651
καιρὸς ἐᾷ 298
καιρὸς ἐν ᾧ 19
καιροφυλακεῖν κτεῖν 652
καιρῷ διελθεῖν 538
κἀκεῖθεν μαθεῖν, &c. ὅσα 335
κάκιστα πάντων, &c. 589
κακόνους 6
κακοπαθεῖν 596
κακοπαθῶν 224
κακὸς 589
κακούργημα 537
κακοῦργος 589
κακίω 596
κακῶς ἀγορεύειν, ἀκούειν 229. διακεῖσθαι διατίθεσθαι 3. ἔχειν 3 117. 118. λέγειν 220. πάσχειν 111. ποιεῖν &c. 434. 506. φρονεῖν 777. χρῆσθαι, 847. &c.
καλὰ, καλῶς πράττειν differunt 219
καλοκἀγαθία 174
καλεῖν 667. 866. εἰς δικαστήριον 46
καλεῖσθαι ὀνόμασι 866
καλὸς 589
καλὸς κἀγαθὸς, ibid.
καλῶς γίγνεσθαι 885. εἰπεῖν 305 εἴρηται 608. ἔχειν 120. &c.
κάμνειν 117
κἂν 440. κἂν, κἂν 788
καρποὺς νομίζεσθαι 77
καρποῦσθαι 597
καρτερεῖν 783
κατ᾽ ἀξίαν 362. ἀρχὰς 25. εἰωθὸς 172. ἐκεῖνον χρόνον, &c. 802, ἐμὲ 196. ἔτος, ἐνιαυτὸν 611. οὐσίαν, &c. 752
κατὰ γνώμην 132. δύναμιν, δυνατὸν &c. 752 κράτος 428 μικρὸν 13 νόμον 600 πάντα, &c. 410. παντὸς 812. πλάτωνα 880. προαίρεσιν 331. παροιμίαν 608 συμβεβηκὸς 40 χολὴν 639 σπουδὴν 346 τρόπον 305. &c.
καταβάλλειν 781. ἱερεῖα 884
καταβλάπτειν 595
καταγαγεῖν τοὺς φυγάδας, 405
καταγελᾶν 553
καταγέλαστον 554
καταγιγνώσκειν 49.342.404
καταγράφειν στρατιώτας 205
καταδεέστεροι 34
καταδεέστερον 862 διακεῖσθαι 128
πράττειν 268
καταδεῖξαι 390
καταδικάζειν 342
καταδουλῶ, μαι 387
καταδῦσαι πλοῖον 629
καταδῦσαι ναῦς ibi.
καταθάπτειν 654
καταθέσθαι εἰς δεσμωτήριον 491
καταισχύνειν 345
καταισχύνομαι 666
κατακαίειν 418.561
κατακαλεῖν 52
κατακρατεῖν 317
κατακρίνειν 342
κατακυριεύειν 82
κατακωλύειν 520

κατα-

INDEX.

καταλαζονεύεσθαι 144
καταλαμβάνει με κίνδυνος 708
καταλαμβάνειν 418. &c.
καταλέγειν στρατιώτας 205
καταλείπειν 395.375.764
καταλιπεῖν μνείαν μνήμην 480. &c.
καταλλαγὴ 759
καταλλάττειν 758
καταλογάδην συγγράμματα, &c. 862
κατάλογον εἰς ἀναγράφειν 611
καταλόγους ποιεῖσθαι 205
καταλύειν 435.544
καταλύειν βίον 483. λόγον 736. νόμον καὶ ψήφισμα 26
κατάλυσις 542
καταλῦσαι ἐλπίδας 822
καταμαθεῖν ὅτι 335
καταμανθάνειν 374
καταμελεῖν 295
καταμέμφεσθαι 745
καταμηνύειν 442
καταναλίσκω 539
κατανεμεῖσθαι 382
κατανοεῖν 176
καταπέμπειν ἐπιστολὴν 610
καταπήγνυσθαι 366
καταπιμπράναι 561
καταπίπτειν ἀπὸ, &c. 523
καταπλῆξαι 507
καταπλήττεσθαι ibid.
καταπολεμεῖν πόλιν 436
καταποιεῖσθαι 540
καταπομπίζειν 664
καταπροΐεσθαι 409
καταπραΰνειν 758
κατάπτυστος 589
κατάραι 673
καταρᾶσθαι 674
κατάρατος 589.674
καταρρυπαίνειν 346
κατάρχειν 531
κατασιωπᾶν κατασιωπητέον 743
κατασκάπτειν πόλιν 436
κατασκεδάζειν 229
κατασκεδάννυμι 461
κατασκευάζειν 415. ἐξ ἀρχῆς 446
ἀσχολίαν 511
κατάστασις 877
καταστῆναι 523 εἰς αἰσχύνην 345. δουλείαν 387 ἐμπόδιον, &c. 526
μεταβολὴν 612. ὁμόνοιαν 286
καταστῆσαι 135 ἐγγυητὴν 368
εἰς ὁμόνοιαν 718. τάξιν 760
καταστρέφειν βίον 483
καταστρέφεσθαι 435
κατατρίβειν 434. ἀριθμὸν &c. 628
κατατίθεσθαι, &c. 326.872
καταπείθειν 341
καταφαγεῖν 278. κτήματα, οὐσίαν, &c. 540
καταφανὲς ποιῆσαι 334.335
καταφρονηθεὶς, &c. 91
καταφθέγγειν 291
καταφιλεῖν 282
καταφρονεῖν 294
καταφρονητέος 589
καταφυγὴν ἔχειν 291
καταχρῆσθαι ἑαυτὸν 91
καταχρήσασθαι 508
καταψηφίζεσθαι 350
κατεγγυᾶν ὑπὲρ τοῦ, &c. 510
κατεργάζεσθαι 134
κατεσθίειν 278. πατρῷα, χρήματα, &c. 540
κατευθύνειν 416
κατεύχεσθαι 675
κατέχειν 317 βίᾳ &c. 429.550
κατέχεσθαι ὑπὸ, &c. 428
κατηγορεῖν 46.47.48
κατηγορητέον 48

INDEX.

κατηγορία 399.770
κατηγορίαν ποιεῖσθαι 46
κατήγορος, κατηγορούμενος, κατηγορῶν, &c. 47.399
καταδεῖν 176.335
κατοικεῖν 566
κατοικεῖν λέγειν 736
κατοικτείω 785
κατορθοῦν 225.416
κατορθόω 134
κατορύττειν 656
κεῖσθαι ἄθαπτον, &c. 91. αἴδριοι τῷ 841. ἐν κλίνῃ 116. τάφῳ, &c 655
κεῖσθαι, ὡς καλῶς, &c. 112
κεῖσθαι χρήματα 872
κεκιβδηλευμένον νόμισμα 30
κεκραμένος οἶνος 882
κεκτημένος κάλλος 589
κελεύειν 474
κέντρα ἐγκαταλιπεῖν 53
κεράσαι, κεραννύναι, &c. 325.325. 882. &c.
κερδαίνειν 701.702
κερδαλεώτερος 71
κέρδος, &c. 701
κερδήσειν 217
κερδήσειν ἀργύριον 781
κερδᾶναι ἐπὶ, ἐν, &c. 217
κεφαλὴ ἀκάλυπτος 568
κεχαρισμένως 472.861
κήδεια 402
κήδεσθαι 313
κηδεστὴν ποιεῖσθαι 715
κῆδος συνάπτειν 402
κίβδηλον νόμισμα 30
κιθάραν κρούειν, &c. 4 3
κιθαρίζειν δεῖσθαι 854
κίναδος 467
κινδυνεύειν 705
κινδυνωδέστερον 709
κίνδυνον ἀράσθαι, φέρειν, ὑπομεῖναι, &c. 707
κίνδυνός ἐστι, μὴ 505
κινεῖν, κινεῖσθαι 251
κλαίειν 582
κλέος ἀθάνατον, &c. 587
κληρονομία 106
κλίνειν, &c. 764
κλίνη 117
κοιμᾶσθαι 92.117.545
κοιμητήριον 92
κοινά, πόλις, τὰ κοινὰ τῆς πόλεως 71
κοινὰ πράττειν 82
κοινῇ 71
κοινολογεῖσθαι 320
κοινόν ἐστι τι &c. 272
κοινοῦσθαι κοινούμενος 270
κοινῶν λαβεῖν 82
κοινωνεῖν 270.544
κοινωνία 458
κολάζειν 491.492
κολακεία 107
κολακεύειν, κολακεύων 106
κόλαξ ibid.
κολαστέον 493
κομίζειν &c. 632 716. &c.
κομίζεσθαι 717.763. γράμματα 6 9. ἐπιστολὴν 610. τόκους 781
κομίζομαι 56
κονδύλους ἐντρίβειν 496
κοπιάω 645
κόπον παρέχειν 518
κόπρος 138
κόπτειν θύραν 433. νόμισμα 30
κορεῖν 241
κόρου ἄχρι 881
κορυφὴ τοῦ λόγου 217
κοσμεῖν ἔργα &c. 584
κοσμίως ζῆν 304
κόσμος 347
κόσμιον ἐστὶ 588
κουφίζειν 192
κουφίσαι συμφορὰς 742

κρατεῖν

κραταιοῦν, -σθαι 496
κραυγή 857
κρείσσων, κρείττων 266 841
κρέμασθαι 787
κρεμᾶν, κρεμαννύειν ibid.
κρήμνασθαι ibid.
κρίνειν, &c. 45.126.348 592
κριωφόρος 49.799
κρίσεως αὖθις 345
κρίσιν 412
κρίσις 348
κριτής ibid.
κροτεῖν 432
κρούειν θύραν, κιθάραν, 433
κρυβῆναι 335
κρύος 366
κρύους ὑπὸ πήγνυσθαι 378
κρύπτειν 253
κρυφίως 57
κρυφαίως αἱρεῖν 662
κτᾶσθαι 211.243.428.721
κτείνειν 662
κτήσασθαι βίον, &c. 633
κτητά ἄκτητα ignota. 420
κυβερνᾶν, &c. 629
κυβ. ἄστεως ἀεί, &c. 625
κυβερνήτης 629
κύειν 138
κυκλοῦσθαι 498
κύκλῳ 889. περιέχεσθαι 498. στοιχίζεσθαι 647
κυοφορεῖν 138
κυριεύειν 82
κύριον κύρια 681
κύριον ποιεῖσθαι 27
κύριος, ἄκυρος opp. 436
κυρίως κυριώτατα 882
κυρωθῆναι 291
κυροῦσθαι 27
κύριος νόμος, συνθήκη, ψήφισμα, &c 22
κωλύειν 519.549
κώλυμα 521

Λ.

Λαβεῖν, &c. 448. αἰχμάλωτον 439. βίᾳ, &c. 537. γάμον, διαιτᾶν, &c. εἰς γυναῖκα 400. δίκην 494. δόξαν 587. ἐγγυητὴν 368.369. ἐξ αὐτοφώρου 428. ἐπιστήμην 374. ἡλικίαν, &c. 395. 842, [illegible] 345. παιδίον 727. &c.
λαγχάνειν τῆς, &c. 324
λαγὼ βίον ζῆν 850
λάθρα 335
λαθραίως 57
λαλεῖν 280
λαλεῖν, λέγειν diff. 858
λαλιά 850
λαμβάνειν 55.56. ἀφορμὴν 652. διάγνωσιν, ἔλεγχον, &c. 738. εἰς, &c. 604. ἔλεγχον, 392. ἐλπίδα 822. τιμὴν 622. τόκους 781. χάριν 422 &c. πληγάς 499. &c.
λαμβάνεσθαι 427
λαμπρός 589
λανθάνειν 254
λαθραῖος 182.778
λατρείας προσφέρειν 668
λατρεύειν 538
λέγειν, λαλεῖν diff. 858
λέγειν ἀπολογίαν 397. ψευδῆ, &c. 861. εὐφημίαν &c. 351. λόγον 418 μακρὰ 286. ὀρθὰ &c. 282. ὑφ' αὑτοῦ 397. &c.
λέγεσθαι, &c. 866
λείπειν τάξιν 205. τινά 395
λειποθυμεῖν ἀρύσαι 118
λέγει 216

R. Rex

INDEX.

λήθῃ μὴ ἔχειν, λήθῃ παραδιδόναι, &c. 659
ληξιαρχικὸν γραμματεῖον 418
ληρεῖν 572.854
λίαν 878
λίθον λίθῳ [illegible] 434
λιμβὰ ὅτι &c. 628
λιμν[illegible] 484
λιπαρεῖν, λιπαρητέον
λογίζεσθαι 247.541
λογισμὸν λαβεῖν 251
λογιστὴς δίκαιος 348
λογογράφοι, λογοποιοί 862
λόγος, pro Rumore 467
λόγον ἀφανίζειν, διαφθείρειν, καταχέειν &c. 419. διδόναι, &c. 310. δοῦναι, λαμβάνειν, &c. 314. ἐκδιδόναι, διαδοῦναι, &c. 417. ἔχειν 312. καταλύειν, περαίνειν &c. 736
λόγοι ἑκτέον 313. ποιητέον, &c. ibidem.
λόγος ἀμφίβολος, ἐπαμφοτερίζων, δυνάμενος, ἀμφισβητήσεις ἔχων, 363. ἀναπόδεικτος 850. ἐμμέθοδος 853. ὅσιος ὁποῖ, &c. 860. πεζὸς 861
λόγου ἄξιος 659.727
λόγου γένος ἀποδεικτικὸν 392
λόγου πέρα 878
λόγοις ἁλίσκεσθαι 861. ποιεῖσθαι 855
λόγῳ καὶ ἔργῳ 786
λοιδορεῖσθαι 229.230.846
λοιπὸν 773
λούειν 656
λοχᾶν 575
λυγαίας 57
λύειν 26.682
λύειν pro διαβαίνειν 269
λύειν ἐπιστολὴν 609. ὁμολογίας, συνθήκας, &c. 268. πολιορκί
647
λύεσθαι αἰχμαλώτους 60
λυμαίνεσθαι 59
λυμεῶν 59
λύπας εἰς &c. 70
λυπεῖν 376.51
λυπεῖσθαι 37
λυπηρὸν ἡγεῖσθαι 51
λυπηρὸς 37
λυπούμενος ibid.
λύειν πρὸς, &c. 85
λυσιτελεῖν 7
λυσιτελὴς ibid
λυσιτελοῦν τὸ ibid
λυσιτελοῦντας 7
λύτρον 602.60
λυτροῦσθαι ibi
λυ[illegible]σασθαι 2
λυχνεῖν 5
λυχνία ibid
λυχνοῦχον ib.

M.

ΜΑ τοὺς θεοὺς 55
μαγειρικὰ σκεύη 44
μαθεῖν δεῖ 33
μαθηματικοὶ καὶ παιδευταὶ 37
μαθητέον 37
μαίνεσθαι 57
μακαρίζειν 22
μακαλίζειν 29
μακαρεῖν, &c. 87
μακαρίως 22
μακρολογεῖν 87
μακρολογία 85
μακρολόγος διὰ &c. 29
μαλακῶς ἔχειν 11
μέγιστα 406, 413. μέγιστα 3, 7
&c. 981. πλεῖστος 30. τὰ 879. &

ὡς 878. &c.
μᾶλλον αἱρεῖσθαι 411. βούλεσθαι. θέλειν 156. [illegible] ἤ, &c. 412
μᾶλλον ἤ, μᾶλλον 886. μᾶλλον, ἤ 745
μάμμη 628
μανθάνειν 177. 374
μανία 572
μανικῶς 778
μαρτυρ, μαρτυρία, &c. 800
μάρτυρας παρέχεσθαι, &c. 799
μαρτυρεῖσθαι ibid.
μάταιον καὶ ἀσελγόν 800
μάτην 890
μάχεσθαι 201
μάχη πεζῇ 201
μεγαλαυχεῖσθαι 147
μεγαλειότης 607
μεγαλοφρονεῖν 142. 143
μεγαλόφρων 144
μεθ' ἡμέραν 814
μεθ' ἡμέραν καὶ νύκτωρ 816
μεθ' ὅσων αὐτῶν 882
μεθερμηνεύειν 860
μέθη 545
μεθύειν 144. 544
μεθύοντες, νήφοντες oppoſ. 90. 545
μεθύσκειν 545
μεθυσκόμενος 91
μείζω ἢ κατ' αὐτούς. &c. 622
μείζων τῆς δόξης 132
μείζω περιβαλλόμενοι, ἀνθ, &c. 137
μειράκιον, μειρακύλλιον 1
μειοῦσθαι 193
μελαγχολᾶν 572
μέλαν 609
μέλλειν 307
μελετᾶν 247. 314. 399
μέλλειν 365
μέλλω, μέλλον, &c. 621
μέλος 854
μεμηνώς 475
μεμνῆσθαι [illegible] 866
μέμφεσθαι 48. 770
μέμψις 770
μὲν, δὲ 406
μὲν μάλιστα δὲ ibid.
μὲν οὐχ ἥκιστα δὲ ibid.
μένειν 442. 675. ἐν τῇ τάξει 215. ἔνδον 58. 815
μέρει ἐν 591
μερίζειν 384
μέρος ἐκείνου καθ' αὐτὸν, &c. 775. πλεῖστον 843. τὸ μὲν, κατ' ἐμαυτὸν &c. 751
μέρος συμβάλλεσθαι 727
μέση ἡμέρα, &c. 815
μεσόγεια 674
μεστὸς 354
μέσου τυγχάνειν &c. 623
μέσων νυκτῶν [illegible] 815
μεστὸν 530
μετ' εὐνοίας 213. ὀργῆς 116
μετὰ βίας 537. δόλου καὶ τέχνης 467. σπουδῆς 365. χάριτος 470. &c. παρρησίας 866. βλάβης, ζημίας 233. δακρύων &c. 580
μεταβαίνειν ἐπί τι 449
μεταβάλλειν [illegible] 611
μεταβάλλεσθαι 612
μεταβολὴ ibid.
μεταγράφειν 861
μεταδιδόναι 271
μεταδοξάζειν 616
μεταθέσθαι δόξαν 25
μεταιτεῖν 669
μετακαλεῖν 52
μεταλαβεῖν γνώμην, διάνοιαν ἑτε-

ῥαι &c. 613
μεταλαγχάνω 272
μεταλλάττειν βίον, &c. 483.611
μεταμέλειν 664
μετανοεῖν ibid.
μεταξύ 546
μεταπείθειν, 613
μεταπίπτω 685
μεταπέμπειν 52
μεταποιεῖν ἐκ, &c. 763
μεταπίπτειν 387.764
μεταπλάττειν 454
μεταποιεῖν 611
μεταστέλλεσθαι 52
μεταστῆσαι γνώμην 120
μετασχεῖν κινδύνου 707
μετασχηματίζειν 454
μεταύριον 811
μεταφέρειν ἑαυ, &c. 325
μεταφράζειν, μετάφρασις 861
μεταχειρίζεσθαι 137
μετέρχεσθαι 52
μέτεστι 195
μετεσχηκότες παιδείας 374. φιλοσοφίας 373
μετεσχηκὼς κοινῆς 589
μετέχειν 271
μετέχω pro ἔχω 272
μετιέναι 402
μετοικεῖν 404
μετοπωρινὴ ἐαρινὴ 818
μετουσία 458
μετρεῖν τῇ γαστρὶ 127
μετρία ἀπόλαυσις 32
μέτρια κεκτημένοι 33
μετριάζειν 623
μέτριος 589
μέτριον· μέτρια περὶ 878. πέρα ibid.
μετρίως 623.848
μείζων, &c. 853
μέτρον μετρεῖν, &c. ibi.
μέτωπον ἀνασπᾶν, χαλᾶν, &c. 377
προτείνασθαι 666
μέχρι 795.814.881
μὴ γένοιτο 58
μὴ μόνον ἀλλὰ &c. 638. ὅτι ibid.
μηδαμόσε βαδίζειν 567
μηδεὶς ἔχει μηδὲν 141
μηδὲν ἄλλο πλέον 139. ἧττον, ἢ 872
μηδέ ποτε 810
μηδέτερος 890
μηκέτι 406
μήκιστον ἐπὶ 809
μῆκος τῶν λόγων 299
μηκύνειν 192.299
μηνὸς πρῶτον, &c. 813. τρίτον, &c. 808.
μηνὸς, μηνῶν &c. 816
μήτηρ 324
μητρὸς πατὴρ 618
μητρυιὰ ibid.
μητρῷος ibid.
μηχανᾶσθαι 579
μιᾷ γνώμῃ 286
μιαίνειν χεῖρας 346.663
μιαιφονεῖν 662
μιαρὸν πρᾶγμα, &c. 705
μιαρός 589.744
μίγνυμι 325
μικρὰ κεκτημένοι 33
μικρὸν 13.16.110.452.808.&c.
μικροῦ δέω 14
μικρῷ cum compar. &c. 808
μιμεῖσθαι 703.790
μισεῖν, μισεῖσθαι &c. 5
μισεῖν, φιλεῖν opp. 696
μισθοδοτεῖν 617
μισθοδοτῆσαι 34
μισθός, &c. 29.119.319
μισθοῦ, μισθῷ ἐπὶ, &c. 319
μισθοῦν ibi.

μισθοφορεῖν, μισθοφορία, μισθὸν διδόναι 616
μισθοφόρος 319
μισθοῦσθαι 315.319
μισθωθῆναι ibid.
μίσθωσις μισθωτός ibid.
μνείαν ποιεῖσθαι 476
μνῆμα 655
μνημεῖον 476
μνήμην ἀφανίζειν, διασώζειν 26.
καταλείπειν 480
μνήμης, ἀπὸ, &c. 482
μνημονεύειν 481
μνημονευθῆναι ἄξιος 659
μνημονευτέον 481
μνησικακεῖν 394
μνησικακήσαντα 708
μνησικακία 394
μνησίκακος ibid.
μνηστεύεσθαι 842
μνηστεύσασθαι 401
μνησθῆναι 475
μοιχεύεσθαι 714
μόνιμος 290
μόνον, cum οὐ μὴ, &c. 854
μονονοῦ, μονονουχί 16
μονοσκελῶς, &c. 857.862
μοχθηρός 589
μοχθηρῶς ἔχειν 117
μυθολογεῖν 298
μωμᾶσθαι μωμεῖσθαι 769
μῶμος 770
μωρός 777

N.

Ναυαγεῖν, ναυαγία, ναυαγός 628. 629
ναύκληρος ibid.
ναυμαχεῖν, ναυμαχία 202
ναυσὶ κτ. 569

ναύτης 628
ναυτικὰ σκεύη 445
ναυτικαὶ στρατιαὶ 198
ναυτικὴ δύναμις 204
ναυτικὸν ἔχειν 628
νεανίσκος 1
νεμεσᾶν 114
νέος, &c. 1.3.110.118
νεωτερίζειν 60
νεαρά 809
νεότης 2
νὴ τὸν θεόν 517
νηποινεὶ κρατεῖν 496
νηῦς καταδῦσαι 629
νήφειν 90
νήποντες, μαθόντες opp. 545
νικᾶσθαι 836
νίκη νίκην λαβεῖν, &c. ibid.
νίπτειν 656
νόθον νόμισμα 30
νομίζειν, μετὰ 870. κέρδος 764
νομίζεσθαι 172. καρποὺς 79
νομιζόμενα ποιεῖν 655
νόμιμον ἐστι 300
νόμισμα ἀδόκιμον, δόκιμον, κίβδηλον, νόθον &c. 30.
νόμισμα διαφθείρειν 234. κόπτειν 30
νομιστέον 870
νομοθετεῖν 600
νόμον θεῖναι θέσθαι ibid. διαλῦσαι, λύειν, παραβαίνειν, πληρῶσαι, &c. 25. 600.601
νόμος κείμενος, ἴσχων, &c. ibid. κύριος 27. πάτριος 172. &c.
νόμος ἐστὶ κελεύει, ἀπαγορεύει, καὶ τὰ &c. 600
νομοφύλακες 144
νοσεῖν 117
νοσηλεύειν 118
νόσημα θεραπεύειν ibid.

νοσήματα περὶ, &c. ibid.
νοσήματι περιπίπτειν ibid.
νόσοις θεραπεύειν ibid.
νόσῳ λειφθεῖσαι ibid.
νουθετεῖν 89
νοῦν ἔχειν 777
νοῦν ἔχων 588
νοῦν ἐπεισελθεῖν 251
νουνεχόντας, νουνεχόντως, &c. 374. 777
νοῦς, νοῦν ἔχειν 131
νύκτας καὶ ἡμέρας 812
νύκτες καὶ ἡμέραι 816
νυκτὸς κλέπτειν, &c. ibi.
νύκτωρ ibi.
νῦν γνῶναι 812
νῦν μέχρι, &c. 814
νῷ ἐν. &c. 351
νῷ περιβάλλειν 429

Ξ

Ξενία 543
ξενίζειν, -σθαι 543
ξενοδοχεῖον 544
ξενοδόχος ibid.
ξένος ibi.
ξιφίδιον γυμνοῦν 204
ξίφος γυμνόν ibid.
ξυνίησι 808
ξυναίνα 100

O

Ὁ ἐν ἡλικίᾳ, ἐφ' ἡλικίας, &c. 1
ὁ καιρὸς ἐκεῖνος, ὅταν 22. μὴ συμβαίνῃ 58
ὅ, ἡ, ὅ, ποιοῦ, &c. 744
ὃ seq. ὅστε 742
ὀβελιζόμενοι στίχοι 586
ὀγκοῦσθαι 144
ὁδεύειν 568
ὁδοιπορεῖν 568
ὁδοιπορία ibid.
ὁδοιπορικόν ibi.
ὁδοιπόρος ibi.
ὀδυνηρότατον πάντων 513
ὀδύρεσθαι 40.580
ὀδυρμός 581
ὅθεν, ἐντεῦθεν 194.889
ὀθνεῖος 282
οἵ 745
οἱ ἀμφὶ, οἱ ἐπὶ, περὶ, πρὸς, &c. 110. 372. 861
οἱ μὲν, οἱ δὲ 110
οἴγω 440
οἶδα, &c. 180.873.744
οἴεσθαι 870
οἰστέον ibid.
οἴκαδε 566.820
οἰκεῖα οἴκοι τὰ 566
οἰκεῖν ἐν ἀγρ. &c. 79.565
οἰκεῖοι 714
οἰκεῖος 281.882
οἰκειότατα χρῆσθαι 847
οἰκείως διακεῖσθαι, &c. 128
οἰκέτης 538
οἴκημα, οἴκησις 241
οἰκία 240. οἰκίαν οἰκεῖν 566
οἰκίζειν 240
οἰκοδομεῖν οἰκοδομεῖσθαι 240
οἰκοδόμημα 241
οἴκοθεν ἥκειν 839
οἶκοι 566.654
οἰκονομεῖν 79.850
οἶκος 241
οἰκουρόν 595
οἰκτείρειν 426
οἶκτος ibi.
οἴμοι 871
οἰνοπότης 279
οἶνος κεκραμένος 882

ὀκ

οἷ 753.820
οἷον οὐχ, οὐ γὰρ, &c. 689
οἷος 746.750
οἷος, præc. τοιοῦτος 791
οἷός εἰμι, γίνομαι &c. 688
οἷς ἀποστερεῖ κακός ἐστι 750
οἵτινες 748
οἴχεσθαι 567.682
ὀκνεῖν κίνδυνον 708
ὀκνέω, &c. 505. &c. 866
ὀκνηρὸν ἀπεργάζεσθαι, &c. 849
ὀκνηρὸς 723
ὀκνητέον 505
ὄλβος 30
ὀλεθριώτερον 596
ὄλεθρος 572.714
ὅλην νύκτα 816
ὀλιγάκις 813
ὀλίγιστοι 217
ὀλίγον, &c. 808.812
ὀλίγου δεῖν 14.15
ὀλίγῳ, cum Compar. 808. δυσ-
λίαν &c. 109
ὀλιγωρεῖν 294
ὀλιγώρως ἔχειν ibid.
ὅλον εἰπεῖν 217
ὅλως 815
ὅλως, καὶ ὅλως 287
ὁμιλία, &c. 846
ὁμιλεῖν, &c. 846
ὀμνύειν ὀμνύναι 556
ὁμογάστριος 715
ὁμογνωμονεῖν 286
ὁμοθυμαδὸν 286
ὁμοίως, cum Datiuo, &c. 123
172
ὁμοίως καὶ 123. ἔχειν 129
ὁμοίως, ὥσπερ, &c. 123. 818. ὡσπερανεὶ
123
ὁμολογεῖν 285.287
ὁμολογεῖται 332.333
ὁμολογία 269
ὁμολογία, &c. 269.285
ὁμολογουμένως simpliciter 287
ὁμολογουμένα 333.363
ὁμολογουμένως 333
ὁμομήτριος 715
ὁμονοεῖν 285.286
ὁμόνοια 286
ὁμόνοιαν εἰς ἄλλην, &c. 758
ὁμοπάτριος, ὁμοπάτωρ 715
ὀμόσαι ὅρκους, &c. 556
ὁμοτρόπως 557
ὁμώνυμος 868
ὃν τρόπον 891
ὄναρ, κατ' ὄναρ, &c. 92
ὀνειδίζειν, &c. 725
ὄνειδος 745.726
ὄνειρον 92
ὀνῆσαι 78.79
ὄνησιν φέρειν, ἔχειν, &c. 588
ὄνησις
ὄνομα, ὀνομαστὶ 866
ὀνομάζειν 865
ὀνομαστὸς 588
ὄντα 30
ὄντες περὶ, &c. 372
ὄντι τῷ, ὄντως 776
ὀξέως 814
ὄπισθεν βαδίζειν 566.567
ὅπλα λαβεῖν, καταθέσθαι, &c.
204
ὁπόθεν 808
ὅποι 744
ὁποῖός τις, &c. 744.750
ὁποῖος, præc. τοιοῦτος &c.
791
ὁπόσος, præc. τοσοῦτος 793
ὁπόσος χρόνος 812
ὁπότερος 891
ὅπου 744
ὅπου, ἐνταῦθα, ἐκεῖ 337

[illegible] 560
ὅπως 888
ὅπως οὐ, &c. 353
ὅπως, cum οὐχ 854
ὅπως, τῷ ὃν τρόπον τούτῳ, &c. 756
ὅραμα, &c. 560
ὁρᾶν ibid.
ὀργὴ, ὀργὴν ἔχειν, &c. 116. &c.
ὀργίζειν ibid.
ὀργίζεσθαι, &c. 115. 535
ὀργίλος 116
ὀργίλως ἔχειν, διακεῖσθαι, διατίθεσθαι, &c. 3. 116
ὀργισθεὶς ibid.
ὀρέγεσθαι 162
ὁρίζειν τιμωρίαν, &c. 492. 495
ὅρκον ποιεῖσθαι 557
ὁρμᾶν 395
ὁρμητικὸς
ὁρμίζεσθαι 628
ὅρον τιθέναι 592
ὀῤῥωδεῖν 504
ὀρύττειν ὑπόνομον 656
ὀρφανὸς 620
ὀρχεῖσθαι 551
ὃς praec. τοιοῦτος 791
ὅσα, &c. 744
ὁσάκις 813
ὁσημέραι 817
ὅσιον ἐστὶν οὐχ, &c. 305
ὁσίως ἔχειν 883
ὅσον 746
ὅσον, ὅσονπερ, seq. τοσοῦτον, 752
ὅσον εἰκάσαι 248. ὅσον, κατὰ τὸ ποσὸν &c. 760. ἐφ' ἡμῖν, &c. 752. τίς καὶ ἄλλος 141. χρόνον 79 &c.
ὅσος, praec. τηλικοῦτος, &c. 792. 793
ὅστις, &c. 744
ὁ συνήγορος 396
ὅσῳ, ὅσῳπερ, praec. τοσούτῳ 793
ὅσῳ τοσούτῳ, &c. 753
ὅταν, ὅτε 747
ὅτε, τηνικαῦτα 338
ὅτι· ὅτε 138
ὅτι ἐνίκα 807
ὅτι μὲν, πάλιν δὲ 138
ὅτι, τότε 807
οὗ 749
ὅτι οὕτως ἔχει, &c. 778
ὅ τι ἂν πράττειν, &c. 746
ὅτι, praec. ἀφ' 889
ὅτῳ δὴ &c. 623
οὐ, Aduerb. 338
οὔ τι αἴσχιον, &c. 745
οὐ δυνατὸν 450. 690. θέμις 301. καλῶς φρονεῖν 132. μόνον, ἀλλὰ καὶ, &c. 854. πολὺ ἀποδέοντα τοῦ &c. 109. πρὸς ἐμὲ 196. &c.
οὐ δὲ γὰρ, &c. οὐδεὶς 141
οὐδεὶς ἄλλος, πλὴν εἰ, &c. 330
οὐδεὶς ὅστις, οὕτως 870
οὐδὲν ἄλλο ἢ, πλὴν 139. ἧττον λοιπὸν πλὴν ibid. δεῖ, δεῖν μὴ ibid. ἧττον ἢ 872. θαυμαστὸν 102. [illegible] 33. πλέον 296. πλὴν 139. πρὸς ὑμᾶς 687. φλαῦρον 232
οὐδένα χρόνον 810
οὐδενὸς ἕνεκα ἢ &c. 329. ἄξιος ἢ 72. ἐν μέρει, &c. 296
οὐδέποτε 810
οὐδεπώποτε ibid.
οὐδέτερος 890
οὐκ οὐχ, οὐχὶ, &c. 879
οὐκ ἄδηλον ὅτι 362. ἀλλ' ὅτι πλὴν 139. ἔλαττον ἢ 110. 872
οὐκ ἔστι 449. οὐκ ἔστιν ἢ 140. ὅπως 363. 449. 689. ὅστις οὐ 870
οὐκ ἔπειτ' οὐκέτι 870
οὐκ εὖ ἔχειν διακεῖσθαι, διατίθεσθαι 3
οὐκ οἶδ' ὅπως, ὅντινα τρόπον, ὅ, τι, καθ' ὅτι, &c. 180. 745. 889. &c.
οὐκ οὖν, &c. 879

οὐκ ὀρθῶς

οὐκ ὀρθῶς κριτὴν νόμισμα 31
οὗ ἕνεκα 329
οὐρανὸν πρὸς, &c. 654
οὔριος πλοῦς, &c. 629
οὐσία 30
οὔπω ἔστι, &c. 952
οὐσίαι ἔχειν κεκτημένος 31
οὔπω δ' ἔτη ὀκτὼ ἐπεῖχε, αὐτοῦ 21
οὔτε πρότερον, οὔτε ὕστερον 160
οὔπω 784
οὕτω τοσοῦτοι, ὥστε 55
οὕτως ἔχειν πρὸς, &c. 129
οὕτως ὁποίως 682. ὡς 55. 124. 810
886 ὥσπερ 55. 887. ὥστε 55
οὐχ οὐχὶ, &c. 129
οὐχ ἥκιστα 406. ἧττον 872. ὅτι 450. ὁμοίως 123. ὅτι, ὅπως 854
ὀφείλειν 344
ὀφειλέτην ἀπαιτεῖν, πράττειν, εἰς πράττειν τὸ, &c. 768
ὀφειλέτης, ὀφείλων 345. 509
ὀφειλόμενον, &c. χρέος ἀποδοῦναι, ἐκτίειν, &c. 345
ὄφελον 608
ὀφθαλμοῖς περιαστράπτειν 273
ὀφθῆναί τινι 560
ὄφλημα διαλύειν, λαβεῖν, &c. 345
ὀφλεῖν 345
ὀχεῖσθαι 441
ὀχυρὸς τόπος, &c. 501
ὀψὲ 847
ὄψεις ἀδιηγήτους, &c. 654
ὀψέποτε καὶ πόρρω τῆς ἡλικίας, 110
ὀψιαίτατος 818

Π

Παθεῖν δεινὰ, &c. 596
πάθος 41
παιᾶνα ἐξάρχειν 551
παιᾶνας ᾄδειν 853
παῖδα ποιεῖσθαι 105
παῖδας, παιδία τῶν ἐξ ἑταίρας, πόρνης, &c. 619
παιδαγωγὸς 373
παιδεία ibid.
παιδείας τεχνίτης, μυστηριώτης, &c. 372
παῖδες ἄρρενες θήλειαι, &c. 619
παιδεύειν 371
παιδεύσεως αἰσθάνονται ἄπειροι 374
παιδεύσεις 372
παιδευτὴς 373
παιδίον 373
παιδία Liberi, &c. 919
παιδιὰ Iocus, Ludus 551
παιδόθεν 1
παιδοποιεῖσθαι 619
παιδοποιΐα ibid.
παίδων ἐκ, &c. 841
παίειν 432. πάλλειν 664
παίζειν σπουδάζειν, opp. 551
παῖς, Famulus 538
παῖς θεοῦ 106
παῖς κόρη, νεωτέρα οὔπω ἀκμάζουσα 2
παλαιὰ, παλαιὸν, &c. 111. 813
παλαιὸς, παλαιοὶ, &c. 110. 111
παλαιοῦ ἐκ 809
πάλιν τυχεῖν 763
παμπληθεῖ χρόνῳ 809
πάμπολυν χρόνον 809
παμπόνηρος 809
πᾶν ὅ, τι ἂν 748
πᾶν πᾶς μᾶλλον ἢ 745
πανδημεὶ, &c. 616
πανδοχεῖον, &c. 544
πανήγυρις 297
πανουργεῖν 467
πανουργία, πανοῦργος ibid.
πάντα εἰδότα χρόνον, &c. 812.

Τὸ-

INDEX.

που, 623
πανταχῆ· πανταχόθεν 889
πάντες ὅσοι, ὅσα, &c. 744
παντὸς ἐκ τρόπου, &c. 623
πάντων μάλιστα, &c. 406
πάνυ δίκαιος 172. φαύλως, &c. 878
πανωλεθρία 714
πανώλεια ibid.
πάππος, &c. 618
πρόπαππος ibid.
παρ' ἀξίαν, &c. 570. 823. παρ' ἑαυτῷ 882. εἰωθὸς 172. ἐλπίδα 823. ἐμοὶ 42. ἐμοῦ 281. ἐνιαυτὸν 814. ὀλίγον 12. ὅ δεῖ 878
παρὰ γνώμην 132. 823. δίκαιον 571. δόξαν 209. 823. ἡμέραν 814. μακρὸν, μικροῦ 878. μικρὸν κ' δεῖν, &c. 13. 16. 296. νόμους, ὅρκον, φύσιν 601. ποτὸν, δέοντος, &c. 548. προαίρεσιν 331. ἀξίαν 360. πεῖ 42. &c.
παραβαίνειν ὅρκους 209. 558. νόμους, ὁμολογίας πίστεις &c. 269
παραβάλλειν 703. θρέμμασι 726
παραβάσια 263
παραβληθεὶς, &c. 726
παραβολὴ 263
παράγγελμα 474
παραγγέλλειν εἰς, &c. 192
παραγίγνεσθαι 41. 42
παράδειγμα καταστῆσαι ποιεῖσθαι παρασχεῖν. &c. 442
παραδείγματος ἕνεκα ibid.
παραδοῦναι ἀκρίτον 343. ἑαυτὸν, &c. 284. [illegible] 513. λήθῃ 659
παραδιδόναι 384. γραφῇ διαδοχῇ τὸν [illegible]νου, εἰς [illegible] 483. δικαστηρίῳ 368. εἰς βάσανον 664
παραθεῖναι ὠμὸν 278
παραινεῖν 86
παραιρεῖν 410. 736
παραίτιον 545
παραιτεῖσθαι 670
παρα πέρα βαδίζειν 461
παρακαίρως 652
παρακαλεῖν 52. 86. 87. 286
παρακαλέω 742
παρακαταθήκη 511. 872
παρακατατίθεσθαι 283
παρακατέχειν τῇ μνήμῃ 482
παρακεκομμένα νομίσματα 30
παρακεκινημένη 88
παράκλησις 740
παρακμάζειν τὸ τῆς ὀργῆς 116
παρακολουθεῖν 43. 788
παρακονᾶν 667
παρακόπτειν 30
παραλαμβάνειν 56
παραλείπειν 651. 734. 861
παραλειπτέον 735
παραλελειμμένα ibid.
παράλληλα 263
παραμένειν 295
παραμένειν 571. 42
παραμίγνυμι 325
παραμικρὸν 12
παραμυθεῖσθαι 580. 740
παραμυθία ibid.
παρανακίσσω 539
παρανοεῖ τὸ τῆς ὀργῆς 116
παράνοια 572
παροιμιῶν 601. 694
παροιμία 693. 694
παρανόμως 849
παραπέμπειν 213. 318. 320
παραπίπτειν καιρὸν 651
παραπλήσιον 124
παραπλησίως ὥσπερ ibid.
παραποδίζεσθαι 520
παράσημα 609

παραστα

INDEX.

παράσιτος 106
παρασκευάζειν 720. καιρὸν, μάρτυρας 800. στόλον 628. φίλους 758. &c.
παρασκευάζεσθαι 205.720
παρασκευάζω 588
παρασκευὰς χορηγεῖν 147
παρασκευαστικὸν 790
παρασπονδεῖν 269.459
παράσπονδος 459
παραστῆσαι ἐλπίδα 822. μάρτυρας 799
παρατείνειν βίον, &c. 633
παράταξις 205
παρατηρεῖν, -εῖσθαι 245.651
παρατρέψασθαι, &c. 6 6
παρατυχόντος ἐκ, &c. 826
παραφρονεῖν, 572
παραφυλάττειν 245.651
παραχαράττειν 30
παράχωμα, 814.816
παραχωρεῖν, -εῖσθαι 156
παρεῖναι 42.43
παρεὶς 735
παρεμβαίνειν 12
παρεληλυθότα 621
παρεληλυθότι χρόνῳ 803
παρελθόντι χρόνῳ ibid.
παρελθὼν χρόνος 811
παρέργως 95
παρέχειν 679. ἀσχολίαν 634. δόξαν 132. ἐξουσίαν 369. ἐλπίδα &c. 822. εὔνοιαν &c. 211. πρόφασιν 652. κόπον πράγματα, ὑποθήκας 512. 513
παρέχεσθαι μάρτυρας 799
παρίχω 468
παρηγκυλωμένα πράττειν 645
παρθένος 2
παριέναι καιρὸν 651
παριστᾶναι, &c. 353
παροιμιαζόμενοι, &c. 608
παροιμίαν κτλ, &c. ibid.
πάροινος 545
παροξύνειν 88.116
παρορᾶν τε 295
παροργίζειν 116
παρορμᾶν 89
παρρησία 865
παρρησιάζεσθαι 101.
παρρησίας μετὰ, &c. 856
πᾶς 749
πάσχειν ἀγαθὸν ὑπὸ μεγάλα, &c. 211. δεινὰ 535. κακὰ, κακὸν 596. 597. κακῶς 234. ὅμοιον 747. &c.
πάσχω 40.41
πατάσσειν 432
πατὴρ 324. μηδὲ εἷς, &c. 618. [illegible] 106
πατρὶς γῆ, τί εἶναι 69
πατρίζειν ibid.
πατρικὸς ibid.
πάτριοι θεοὶ 169
παῦσαι ἀναλῶσαι, &c. 541
πατρίζειν 618
παλαιὸς 618. εἰκὸς 241
πατρυιὸς. Vitricus 618
παύειν, -εσθαι
παύεσθαι ἀρχῆς ibid. ὀργῆς 116
παύσασθαι πολιορκίας 647
πεζῇ στρατιᾷ 198
πεζεύειν 569
πεζῇ βαδίζειν 566. 567. μάχη 201. 202. δύναμις 204
πεζικὴ δύναμις 204
πεζογραφία, πεζογράφος 861
πεζοὶ 204
πεζομαχεῖν 201
πεζὸς λόγος 861. στρατιὰ, στρατὸς 204
πειθαρχεῖν 650

πείθειν 584
πείθομαι 585
πείθεσθαι 650
πειράζεσθαι, &c. 705
πειράζων ibid.
πειρᾶν 739
πεῖραν διδόναι 392. δοῦναι 779. ἔχειν, λαβεῖν, λαμβάνειν, &c. 738. 739
πειρᾶσθαι 137 738
πειρασμὸς 705
πειραστὴς ibid.
πειρατέον 643
πέλαγος διαπερᾶν 628
πελάζειν 821
πελίκαι 664
πελικίζειν ibid.
πέμπειν 598. γράμματα 608. ἐπιστολὴν 609. πρέσβειαν, &c. 597
πένεσθαι 33
πενέστεροι τῶν 35
πένητες 33
πενθεῖν 580
πενθερὸς· ρὰ, &c. 402
πενθικὸς, &c. 580
πένθος πενθοῦσι, &c. ibid.
πεπαιδευμένοι 372
πεπαιδευμένως, ἐπαινεῖν ibi.
πεπειραμένος 180
πεπηγὸς αἷμα γάλα 366
πεπηρωμένος 734
πεπιστευκὼς 145
πεπλημμελημένα 695
πεποιθὼς 145
πεπερασμένον τέλος 484
πέρα λόγου, μετρίου, &c. 878
πέραν 829
περαιτέρω 874
περὶ 62. 814
περὶ ὀλίγου, &c. 296. παντὸς, &c. 161
τι τῶν, &c. 438
περὶ πολλοῦ, πλείστου, οὐδενὸς, τινὰ, &c. ἡγεῖσθαι, διατίθεσθαι, ἔχειν, &c. 468. ποιεῖσθαι, ἡγεῖσθαι, &c. 127
περιάπτειν, αἰσχύνην, &c. 346
περικόπτειν ὀφθαλμοὺς 273
περιβάλλειν amplecti 282
περιβάλλειν 522. συμφοραῖς τῷ [illegible] 428
περιβάλλεσθαι 659. &c.
περίβλεπτος 589
περιβόητος ibid.
περιβόλαιον 659
περιβολὴ ibid.
περιγίγνεσθαι 51
περιδεῶς ἔχειν 504
περιεργάζεσθαι 125
περίεργον καὶ μάταιον, &c. 541
περίεργος. περιέργως 125
περιέρχεσθαι κύκλῳ 498
περιϊδεῖν 266. 295
περιλαβεῖν λόγῳ, &c. 858
περιλαμβάνειν 428
περίλυπος 377
περιμένειν 562 651
περιόπτεσθαι 266
περίοπτος 589
περιορᾶν 266
περιπεσεῖν τραύμασι, &c. 842
περιπίπτειν 525. ζημίαις 495. νοσήμασι 117. ὑποψίᾳ, &c. 784. γραφαῖς 48
περιπλεῖν 628
περιποιεῖν αἰσχύνην, &c. 346
περίστασις 40
περιττολογία 854
περιττὸν 890
περιτυγχάνειν τινὶ 526
περιυβρίζειν 537
περιχαρὴς 377

INDEX.

πέρυσι 815
πέφυκα ποιεῖν 169
πεφυκέναι πρὸς, &c. 395
πεφυκὼς 884
πεφυλαγμένος 237
πήγνυσθαι 366
πηδᾶν 552
πηρωθεὶς 733
πιέζεσθαι, πιεσία, συνάγει 34
πικρῶς διακεῖσθαι, διατίθεσθαι 878.
ἔχειν 3.115
πιλίδιον. πιλίον λαβεῖν, φορεῖν, &c.
ἐκδύειν 703
πῖλον, πιλίδιον φορεῖν 658
πιμπράναι 561
πίνειν 278. φάρμακον 484
πιπράσκειν 624
πιστεύειν, ομαι, &c. 261.262.739
πιστεύειν, ἀπιστεῖν opp. 367
πιστῶσαι 145
πίστιν δοῦναι 358
πλακτὴρ πλάγκτης 12
πλανᾶν 11
πλανᾶσθαι ibid.
πλάνη 10
πλάνης 12
πλανῆται 404
πλανήτης 12
πλανητικὸς 12
πλάνος ibid.
πλάστης, &c. 755
πλάσμα 454
πλαστὸς ibi.
πλάττειν, εσθαι 453
πλεῖν, &c. 527 682
πλεῖον τὸ, &c. 155
πλείονος χρόνου, &c. 809
πλειόνων ἐκ ἢ 334
πλεῖστα κεκτημένος 31
πλειστάκις 812
πλεῖστον τὸ 301. μέρος 834. χρόνον 809
πλείστους τὸν λόγον ποιεῖσθαι, &c. 298
πλείω ἢ, &c. 813. ποιῆσαι 191. ἱματίων 32
πλέον ἢ, ἢ &c. 888. ἔλαττον 301. &c.
πλεονάκις 882
πλεονεκτεῖν 148
πλεονέκτημα 145
πλείω πλειόνων, &c. 528
πληγὰς λαμβάνειν, ὑποδέχεσθαι ἐντείνειν &c. 703
πλῆθος 834. κατὰ 299. συῤῥεῖν, &c. 297
πλημμέλεια 695
πλημμελεῖν 695
πλὴν ἐάν 140. εἰ ibid. ἑνὸς 337. ἢ &c. 344. οὐδὲν 139.
πληροῦν 529
πλησιάζειν 821.843
πλησίον 876
πλήττειν 432
πλοῖον καταδῦσαι 629
πλοῦ ἐπιτυχεῖν 628
πλοῦν κατὰ &c. ibi.
πλουτεῖν 30.31.32
πλουτίζω 32
πλούσιος 31.32
πλοῦτος 29. 30.32.
πλούτου ἐξουσίας κεκτημένος 31
πλωΐζειν 656
πλῶ ἄν, &c. 629
πλῶν. πλέων 628
πόδες, ποδῶν, &c. cum δὲ ἐκ, &c. 814
ποδοῖν περιβάλλεσθαι 568
ποθεῖν 163
πόθεν ἀγόθεν, ἢ 889
πόθον ἔχειν, &c. 164
πόθος ἔλαβέ με 507

ποῖ καταφύγω &c. 745
ποίᾳ φωνῇ, ψυχῇ &c. 749
ποιεῖν ἀξία 361. ἄπολιν 403. δοκιμασίαν 737. εἰρήνην 737. ἔκδοτον 406. ἔργον 305. θυσίαν, &c. 884. [illegible] 361. οὐ λέγοντα, φυγάδα 404. εἰς ἀγαθὸν 207. δεινὰ ibid. & 695. εὖ 208. &c. κακῶς 207. 208. &c. 433. 434. 596. ὡς μέγιστον 856. ὅπως, &c. 353
ποιεῖσθαι ἀγῶνα 258. αἴτησιν 670. ἅμιλλαν 261. ἀναβολὴν 365. ἀναφορὰν 797. ἀπαλλαγὴν, &c. 758. ἀπόδειξιν 301. ἀπόκρισιν 766. ἀπολογίαν 398. ἀρχὴν 531
ποιεῖσθαι βίον 633. γάμον 402. δεήσεις 668. διαθήκην 300. τὴν μίαν, γαμβρὸν κηδεστὴν 716. ἐπίδειξιν 335. 392. ἀρχὰς 679
ποιεῖσθαι δίκην, ζημίαν. &c. 490. κρίσιν 348. λόγον, &c. 313. 855. ὁμολογίας 269. ὅρκον 557. παῖδας υἱὸν 105. 619
ποιεῖσθαι ἐπιμέλειαν πρόνοιαν. &c. 546. 312. στάσεις 626. σχολὴν 637. ταφὴν 654. τίμημα 623. ἀπήκοον 387
ποιεῖσθαι ἄνω καὶ κάτω 238. μακρότερον, πλείους, &c. 297. περὶ, &c. 296
ποίημα 862
ποιήματα, &c. 412
ποιῆσαι καταφανές, φανερὸν, &c. 335. 389
ποίησις 854. 586
ποιηταὶ 862. ποιητὰς 854
ποιητέον λόγον 313
ποιητικὸν αἴτιον 96
ποιητὴς πατὴρ υἱοῦ 106
ποικίλλειν 843
πολιὸς 745-750
πόλεις αἰχμαλώτους 439
ποιεῖσθαι πρόνοιαν, ἐπιμέλειαν, &c. 545
πολεμεῖν 199
πολεμητέον 200
πολεμικὰ ὅπλα 445
πολεμικῶς ἔχειν, διακεῖσθαι, διατίθεσθαι 3
πολέμιος 617
πολεμίους εἰς ἀπελθεῖν 393
πόλεμον ἐξενεγκεῖν, ἐκφέρειν, ἀράσθαι, ποιεῖσθαι, &c. 196. 197
πολιορκεῖν 546
πολιορκία. &c. ibid.
πόλεις 71. ἐπὶ θαλάττῃ &c. 432
πόλιν αἰχμάλωτον, δορυάλωτον λαβεῖν 428
πολιτεύεσθαι 81
πολῖται ὁμόφυλοι 617
πολίτης ἀτελὴς 604
πολλὰ τὰ 834
πολλὰ κεκτημένος 31
πολλάκις 812
πολλαπλασιάζειν, πολλαπλασίαν ποιεῖν 192
πολλαχῶς 861
πολλοστῷ χρόνῳ 809
πολλοὶ οἱ 834
πολλοῦ δέω 14. ἐκ &c. 809
πολλῶν ἕνεκα 330 χρημάτων ἄξιον 30
πολὺ μέγιστα 407. περὶ τῆς, &c. 809
πολυανδρία 670
πολυλογία 854
πολὺν χρόνον 809
πολυπραγμονεῖν 125
πολυπραγμοσύνη ibid.
πολυπράγμων ibi.
πολὺς χρόνος, ἐξ οὗ, &c. 809
πολυχρηματία 30
πολὺ χρυσίον κεκτημένος 31

πολυα-

πολυωρικῶς 70
πόμα 278
ποιεῖν 546. νομιζόμενα, σπουδῇ, &c. 655
πονηροῖς συμμίξαι 846
πονηρός 589
πονηρῶς 117. πονηρῶς ἔχειν 878
πόνοι ἑκούσιοι 331
πορείαν ποιεῖσθαι 568
πορίζεσθαι 106.567.682
πορθεῖν 434
πορθμεῖον 629
πορθμεύειν ibid.
πορθμεὺς ibid.
πορίζειν, -εσθαι 680
πορίζεσθαι βίον ἐκ &c. 633
πόρνος ἐξ, &c. 620
πόρον, διαφέροντες, διαπαρέντες, &c. 628
πόῤῥω, ποῤῥωτέρω, ποῤῥωτάτω &c. 874
πόῤῥω γίνεσθαι τῆς, &c. 12. καὶ ἐμπρὸς τόπος 432. κινδύνων 707. ἡλικίας 110. 111
πόῤῥωθεν ποιεῖσθαι, τὴν, &c. 195
πορφυρίδα ἐνδύειν 658
ποσάκις 813
ποσὶν 520
πόσοι, πόσου 755.756. &c. διδάσκει 312. πωλεῖς, &c. 424
ποσοπλάσιος 755
πόσος ibi.
πόσος χρόνος, ἐξ οὗ, &c. 812
πόσου, &c. 754
ποτὲ 810.811,816
πότε, interrogat. 756
πότερ' ἢ χ, &c. 889
πότερος ἢ, &c. 825
πότερον 890
ποτήριον 278
πότης ibi.
ποτίζειν ibid.
ποτὸν πότος 118. 278. χθὲς 118 279. ποῦ γῆς &c. 548
ποῦ 337
πρᾶγμα πραγματεία 511
πρᾶγμα ἀμφισβητήσιμον 122. οὐδὲν μηδὲν, &c. 637. πράγματα 695
πράγματα πράττειν 133
πραγματεία 511
πραγματεύεσθαι 575.643
πραθεὶς 425
πρακτέον 134
πρακτικός 516
πράξεις 134.636
πράττεσθαι 133.770. ἀδύνατος δυνατώτατος 512
πράττειν ἄξια, &c. 361. ἀσέβημα 535. δίκαια, κοινὰ 82. εἰρήνην 78. ἀργύριον λαβὼν 645. πρᾶγμα, &c. 695. πράττοντα 361. τὰ τῆς πόλεως 82
πράττειν, cum σχολῇ 638.639
πράττειν, ἄμεινον, καὶ τὰ δεύτερον, 218. ἀξίως αἰσχρὸς &c. 305. ἐν χερσὶ ἔχοντι &c. 652. εὖ, καλῶς, κακῶς, &c. 219.220. ἐπιπονεῖ, ἀδεῶς 496. ὁπωσοῦν 746. &c
πράττω 208.209
πραΰνειν δεῖ 759
πράως ἔχειν 129
πρέπει 303
πρέπον, &c. 301
πρέποντα ποιεῖν, πράττειν 361
πρεπόντως 305
πρεσβεία, &c. 597
πρέσβεις 598
πρεσβεύειν 597
πρεσβύτερος ἄνθρωπος 109
πρεσβύτερος, πρεσβύτης ibid.
πρίασθαι 419
πρὶν ἂν, &c. 160

πρὶν ἥκειν ἐξέχειν 23 24
πρὸ, & eius vius 100
πρὸ loco τοῦ ὑπὲρ 127
προαγαγεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον φέρεσθαι 120
προάγειν εἰς, &c. 116 763
προάγεσθαι ὑπὸ, &c. 19
προαγωγός 234
προαδικεῖν 535
προαιρεῖσθαι 156.157
προαιρέσεως ἐκ 351
προαιρεῖν χεῖρω, τῶν ibid.
προαισθάνεσθαι 177
προαποστερεῖν, αὐτὸν, &c. 414
προαποστέλλειν 599
προασκεῖν 445
προβαίνοντος χρόνου 78
προβάλλειν ἱεροποιοὺς 578
προβάλλεσθαι 122. &c. 456. &c. μάρτυρας 799. νόμους 602
προβεβηκὼς τῇ ἡλικίᾳ 110
πρόβλημα 578
προγεγενημένοις 619
προγονικὴ, πρόγονος, &c. ibi.
προγυμνάσματα 446
πρόδηλον ὅτι, &c. 708
προδιηγεῖσθαι 730
προδεδωκέναι 483
προδοσία, προδότης ibid.
προδοσίαν ἐπικαλεῖν 48
προδότης ibid.
προεδρεύειν, πρόεδρος, προεδρεύων 730
προειδέναι 40
προειλόμην, &c. 351
πρόειπε 856. προειπεῖν 731
προείρηκα, προειρημένα 856
προελθεῖν εἰς τὴν, &c. 387
προεξαγγέλλειν 657
προερεῖν 331
προέσθαι, &c. 395.654
προεστηκότες 617
προεστὼς πόλεως 729
προεστῶτες τοῦ πλήθους 617
προέχειν 148
προηγουμένη αἰτία 96
προῄρημαι, &c. 351
πρόθυμος εἰς 721.722
προῖκα 594
προίξ 401
προϊόντος χρόνου 803
προϊστάναι, &c. 728
προκαλεῖσθαι 158.707 εἰς 116. μάρτυρας 800
προκαταρκτικὴ αἰτία 96
προκείμενα 700
προκεῖσθαι ἆθλα ibid.
πρόκειται, αἰτίοις, ἆθλα σκοπὸς, &c. ibid.
προκαλούμενον νόμισμα 30
ἀποκεχειρισμένα ἀγαθὰ 721
προκινδυνεύω 706
πρόκλησις
προκοπὴ 192
προκόπτειν 192
προκοπὴν ποιεῖν 192
προκρίνειν 155
προλαμβάνειν 165
προμέτρημα 618
προμυθίζειν, &c. 562
πρόνοιαν ἔχειν, ποιεῖσθαι, &c. 312 313
προνοίας ἐκ 331
προοίμιον 532
πρόοπτος 618
προπίνειν 279
προποτίζειν ibi.
πρὸς αὐλὸν λέγειν, &c. 854. ἐμὲ 196. ἔπος, λόγον, &c. 10. ῥυθμὸν 865. ἡδονὴν, χάριν, &c. 472. θεῶν, 557. παῖδας, μητρὸς θεῖος, ἵλεω θεοὺς, &c. 618, σκοπὸν, &c. 415.

415. τινῶ τι 273. ὑμῶν &c. 305. ὑπερβολὴν 154
προσαγγέλλω 657
προσάγειν, &c. 44.668
προσαιτεῖ 669
προσαίτης ibid.
προσαναλίσκω 539
προσαπτειναὶ χωύλω 346
προσαρμόζειν, προσαρμόττειν 289
προσαγορεύειν 865
προσεῖδει 36.37
προσδέομαι ibi.
προσδέχεσθαι 56 441
προσδιατρίβειν 846
προσδοκᾶν &c. 441.609
προσδοκίαν, ἱματιεῖν 823. παρέχειν 679
προσεῖναι, &c. 41.770
προσιςπεῖν 279
προσωπεῖον τὰ τοιοῦ 146
προσελθεῖν εἰς, &c. 318.821
προσερεῖν 280
προέστησαν 572. &c.
προσευχὰς προσφέρειν, &c. 668
προσεύχεσθαι 671
προσέχειν 27
προσεχῆ αἴτια 96
προσήκειν 303.686
προσήκειν &c. 289.714
προσήκει ἀποδιδόναι 798. ποιεῖν, &c. 302
προσῆκεν ὅτι 300
προσήκοντα λέγειν 304
προσήκοντες, &c. 714
προσηκόντως &c. 304
προσήκουσα τιμὴ, δόξα, &c. 345
προσθεῖναι 188
προσθήκη 192
πρόσθεν βαδίζειν 566.567. χρόνῳ 803
προσθεῖναι 318.821
προσιὼν πόλεμος, &c. 518
προσμαρτυρεῖν 146
προσκόπτειν 524
προσκρούω ibi.
προσκυνεῖν 668
προσλαλεῖν 280
προσλαμβάνειν ἐπιστήμας 374
προσμειδιᾶν 556
πρόσοδος 29.298
προσόδους λαμβάνειν, &c. 797
προσομιλεῖν 846
προσομολογεῖν 285.868
προσορμίζεσθαι 628
προσπαίζειν 551
προσπαιστέον ibi.
προσπίπτειν 52
προσπίπτειν πρὸς γόνατα 566
προσποιεῖσθαι, &c. 454
προσπταίειν 516
πρόσταγμα 474
προστὰς προσταγμάτων 728
προστατεῖν 728
προστατεύειν ibid.
προστάτης 679
προστάττειν 473.797.474
προστρίβειν αἰτίας &c. 152
προστρίβεσθαι 346
προσφέρειν θεῷ &c. 668
προσφέρεσθαι σῖτον, &c. 278
προσφωνεῖν 280
πρόσχημα 455
προσωπεῖον 652
προσποιητέον 414
προτείνειν, -σθαι, &c. 455
προτεραία τ, &c. 812
προτέρημα 142
πρότερον, τὸ πρὶν ἢ 160 μετά τινι τῆς &c. 159. μᾶλλον ὕστερον 161. οἱ 184. πρὶν. 161. τὰ 622
προτιθέναι βιβλίον, &c. 322
προτιμᾶν 355

περιτρέπειν 87
περιτρέχειν 165
περιτρέψαι εἰς, &c. 286
περιεργαίτερον 314
περιφρασίζεσθαι 456, ἀσχολίαν, 636
πρόφασις 456.652
προφέρειν 48.724
προφθάνειν 165
πρόχειρον, ος, ως 722.723
προχωρεῖν 226
πρῴην 810
πρωΐ ibi.
πρωτοβολεῖν 31.149
πταίοντα δὲ, ὕπερον, &c. 810
πρῶτος, μέσος, &c. 150
πταίειν 524
πταῖσμα 525
πτύσσειν βιβλίον 609
πτωχεύειν, πτωχείαν, 670.671
πυνθάνεσθαι 578
πυνθανόμενοι 176
πὺξ παίειν τὸ στόμα &c. 433
πυρὸς, &c. εἴργεται 550
πυρὸς ὑπὸ πνίγεσθαι 366
πωλεῖν 623
πωλῶν 420
πώποτε 816.874.
πῶς, &c. 130.195.756
πῶς οὐ, οὐχ οὐχί. &c. 879

P.

Ῥάδιος, ῥᾴων, ῥᾷστος, ῥᾳδίως 723
ῥαθυμεῖν 639
ῥαθυμία ibid.
ῥαθύμως ἔχειν ibi.
ῥαΐσαι πάλιν 119
ῥαπίζειν τινὰ 433
ῥέπειν πρὸς, &c. 395
ῥήτιον 856
ῥητὸς χρόνος &c. 876
ῥήτωρ λέγειν δεινὸν 861
ῥινῶν διά, &c. 860
ῥιπὴς ἐπὶ πλεῖν 627
ῥίπτειν ἑαυτὸν εἰς, &c. 526
ῥῖγος 366
ῥοπὴ 727
ῥύεσθαι τὴν, &c. 602
ῥυηφένεια 30
ῥυθμὸν μετὰ, &c. 853
ῥυπαίνειν 346

Σ

Σαφέστερον διαλέγομαι 865
σαφηνίζειν 389
σαροῦν 242
σάρωθρον ibid.
σβεννύναι 562
σεβάσμιος 274
σέβεσθαι ibid.
σεμνός 550
σεμνύνεσθαι 143
σεμνύνεσθαι, βωμολόχευσθαι opp. 550
σημαίνεσθαι γράμματα 608
σημεῖον 392
σήμερον 814
σιγᾶν 735
σιγὴ ibi.
σιτηγεῖν, &c. 685
σιτοδεία 632
σῖτος 278.632
σιωπᾶν 736
σιωπὴ ibid.
σιωπῇ ἀναγιγνώσκειν, &c. 610
σκανδαλίζειν 526
σκιπίον 146
σκέπτεσθαι, &c. 146.702
σκεύη γεωργικὰ, μαγειρικὰ, &c. 445

σκευώρημα

σκλήρημα 454
σκέπτεσθαι 455
σκιρτᾷν 552
σκῶμμα 553
σκώμματος ἐν μέρει 591
σκοπεῖν, -σθαι 237.238.250.702
σκοπὸς προκεῖται 694
σκυτεινῶς 57
σκυθρωπὸς 373
σκυλεύειν 738
σκώπτειν, μαι 552
σκωπτικὸς ibid.
σοφὸς, σοφῶς, &c. 589.777
σπᾶν 653.654
σπάνια 33
σπᾶν σπᾶσθαι ξίφος 204
σπανίζειν 34
σπανία, σπανιότης, σπανίως 33.34
σπανίως, σπανιώτατα 812
σπανιώτερος 35.808
σπεύδειν 356
σπλαγχνίζεσθαι 426
σπογγίζειν 242
σπονδὰς λύειν 269
σπουδάζειν, &c. 146.308.551.552.
641.642.&c.
σπουδάζεσθαι 274
σπουδάζοντες, δεῖ &c. 645
σπουδαῖα 551
σπουδαῖος ἀνὴρ 589
σπουδαστέον 309.643
σπουδὴ cum διὰ, μετὰ, κατὰ, &c.
366.643
σπουδῇ 155
σπουδῆς ἀπὸ, μετὰ, χωρὶς, &c. 66
στάσεις ποιεῖσθαι, &c. 615 626
στασιάζειν ibid.
στασιαστικῶς ἔχειν &c. ibi.
στάσιμα 27
στάσιμος 290
στέγης κ. &c. εἴργεται 549
στέλλειν 597
στεναγμός 581
στενάζειν ibid.
στένειν ibid.
στενοχωρεῖσθαι 777
στέργειν 58.59.60.204.696
στέργων 59
στερεῖσθαι 732
στέφανος 586
στήλας ἱστάναι 592
στήλην εἰς χαλκῆν, &c. 609
στηρίζειν 291
στίχοι ὀβελιζόμενοι, ἀθετούμενοι 775
στίχος 853
στοιχίζεσθαι κύκλῳ, &c. 647
στόλον παρασκευάζειν, ἔχειν 628
στόμα ἐμφράττειν 379
στόματι ἐνὶ, διὰ, ἀφ᾽ ἑνός, &c. 286
στόματος ἀπὸ, &c. 480. διὰ, ἐν, &c.
861
στοργὴ 696
στοχάζεσθαι 293.415
στρατεία 204
στράτευμα 205.206
στρατείαν ποιεῖσθαι, γίνεσθαι, ἄγειν, &c.
198
στρατεύειν 198.199.
στρατεύεσθαι 616
στρατευμάτων ἡγεῖσθαι 401
στρατιὰ, &c. 205.206 &c.
στρατιὰν ἄγειν, ἀθροίζειν, συλλέγειν, &c.
204.205
στρατηγὸν προϊστάναι 729
στρατιῶται 205
στρατιώτας παρασκευάζεσθαι, καταλέγειν, συνάγειν, &c. ibid.
στρατιωτῶν ἀπορεῖν ibid.
στρατοπεδεύειν &c. 204
στρατόπεδον εἰς, &c. 199.205
στρατὸς, &c. 205.206.&c.
στρεβλοῦν, -σθαι 664

συγγένεια, συγγενεῖς, συγγενικὴ, &c. 715
συγγίνεσθαι, &c. 504.845
συγγινώσκειν 831
συγγνώμη &c. ibid.
συγγνώμην ἔχειν 668
συγγράμματα 8 62
συγγραφὴ 609
συγγραφὴν ἄκυρον ποιεῖν 26
συγγνωστὸς 831
συγκατάθεσις 287
συγκατατίθεσθαι 286
συγκείμενος χρόνος 876
συγκεκρᾶσθαι 882
σύγκλητος 324
συγκρύπτειν 155
συγχαίρειν 475
συγχωρεῖν 58.267
συζεύγνυμι 325
σύζευξις 402
συζυγέντες ibi.
συζυγία ibid.
συκοφαντεῖν, συκοφαντεῖσθαι 250
συκοφάντης 879
συλᾶν 734
συλλαλεῖν 280
συλλέγειν, σθαι 277. βίον 633. στρατιὰν 205
συλλήβδην εἰπεῖν 218
συλλαμβάνειν 66.429
συμβαίνειν 38.446
συμβαῖνον 40
συμβάλλειν, &c. 325
συμβάλλεσθαι, &c. 29.325.727
συμβάλω 263
σύμβαμα 40
συμβαῖ 40
συμβαίνει 40
συμβεβηκὸς &c. 40.656
συμβεβηκότα 40
συμβιώτης 169
συμβόλαιον ποιεῖσθαι 458
συμβουλεύειν. &c. 323.479.472
συμβουλεύεσθαι 320
σύμβουλοι ἐν αὐλαῖς 611
σύμβουλος 320.324
σύμβουλον γίνεσθαι 101
συμμαθητῶν μάλιστα, &c. 847
συμμαχία 460. σύμμαχος ibid.
σύμμετρον καιρὸν ἔχειν 651
συμμαρτυρίας ἔξω 623
σύμμικτος 155
συμμίξαι ἀνθρώποις 846
συμπαρεῖναι 42.396
συμπίνειν 279
συμπίπτειν 41
συμπλέκεσθαι 523
συμπνέειν 287
συμπότης 279
συμπεριάγειν 67.551
σύμπτωσις 40
συμφορεῖν 287.459
συμφέρειν 70 71
συμφέρομαι σοι 287. τοῖς παροῦσι 58
συμφέρον 70.71
συμφέρον σκοπεῖν, σθαι, &c. 702
συμφερόντων ἀφίστασθαι ibid.
συμφερόντως 78
συμφοραῖς περιβάλλειν, 233
συμφορὰς κερᾶσαι 742
σὺν ἑαυτῷ, &c. 882, θεῷ 66
συνάγειν, &c. 205.275.276.324
συναγορεύειν 397.472
συναγορεύων .397
συναγωνίζεσθαι 551
συναγωνίζομαι 67
συναγωνιστὴν εἶναι 68
συνάδειν 288
συναίρειν, συναίρεσθαι λόγον 315
συναίτιον εἶναι τῷ 68
συνακολουθεῖν 317

συναλγεῖν

συναγαγεῖν 375
συναντᾶν 568
συναίτημα 49
συναπολογεῖσθαι 397
συνάπτειν 188.225. γάμον 402. μάχην &c. 205
συνᾶραι λόγον 402
συναρέσκειν 166
συνάχθομαι 375
συνδιαπιεῖν 279
συνδιαπειθεῖν 846
συνδικεῖν 396
συνείθισμαι ποιεῖν 169
συνειπεῖν 396
συνεῖναι 846
συνεθίζειν, &c. 168
συνεθιστέον 169
συνελαύνειν, 777
συνελθεῖν 146.277
συνελόντι, &c. 217
συμβιοῦν 723
σύμβιον τῷ ibid.
συνέρχεσθαι 277.267
συμβιῶν 396
συνεργεῖν ibid.
συνεργὸν εἶναι 671
συνηγορεῖν 396.407
συνηγορία 399
συνήγορος 396
συνήδεσθαι 472
συνήθεια 169
συνήθεις ἔργον, &c. 170
συνήθη ποιεῖν, &c. 655
συνήθης 281
συνθῆκαι κυρίαι 27
συνθήκας φυλάττειν, ποιεῖσθαι, &c. 458
συνθήκας περὶ ποιεῖν 269
συνιδεῖν 65
συνιέναι 177
συνίημι 177
συνιστάναι, συνίστασθαι τινί 287
συνίστημι 283.335
σύνοδος 297
συνειδέναι 186
συνείδησις, συνειδὼς ibid.
συνοικεῖν 565
συνοικοῦντες ibid.
συνοίσειν μέλλειν 70
σύνολον 814
συνομνύναι, &c. 557
συνουσία 846
συνουσίαι 281
συντάξεις τελεῖν, &c. 812
συντείνειν 416.686
συντελεῖν 841
συντεταγμένης ἔξω 600
συντεθεῖναι λόγον 418
συντεθέντες ποιήματα 862
συντόμως 217
συντυχεῖν τινι 529
συντυχία 40
συνῳδὸν τῷ
συνών 281
συῤῥεῖν 297
σύναπτος 389
συσκευάζεσθαι πορείαν 568
σύστασις 283
συστεῖλαι 266
συστῆσαι 756
συχνὸν ἤδη χρόνον 809
σφάγιον ἑαυτὸν διδόναι 799
σφάλλειν 466
σφάλλεσθαι 13
σφάλμα ibid.
σφάττειν 662
σφόδρα 52.878
σφραγίζω 609
σφραγὶς ibid.
σχεδὸν 16.814
σχέτλιον 559
σχετλιάζοντες 519

σχέτλιος 589
σχολάζειν 241.639.640.&c.
σχολαιότερον 814
σχολὴ, &c. 637
σχολὴν ἄγειν, ποιεῖσθαι, &c. ibid.
σώζειν, σώζεσθαι, &c. 144.708
σῶος. σῶα, σῶον ἐστὶ 145
σωρεύειν 277
σωρὸς ibid.
σώφρονα γνώμην μεταστῆσαι 120
σωφρονεῖν 777
σώφρονες ibi.
σωφρονίζειν τινὰ 120
σωφρόνως 848
σώφρον 576

Τ

ΤΑ δ' ἅμα 877
τὰ μὲν, τὰ δὲ, &c. 112.873
τὰ πολλὰ 834
τὰ τοῦ, τὰ τῶν, &c. 205
τἀδίκημα ἐστὶ ἀδίκῳ τινι 327
τακτὸς χρόνος, &c. 616.876
ταλαιπωρεῖν 571
ταλαίπωρος 225
τἆλλα δὲ 877
τὰ μάλιστα 879
ταμιῶ 812
τάξει ἐκ, &c. 592
τάξιν εἰς ἄλλην 776. μεταστῆσαι 760
τάξιν ἔχειν 592
τάξιν κατὰ 752
τάξις 205.206
ταπεινὸς 589
ταράττεσθαι 507.524
ταραχὴ 408
τἀρχαῖα ἀναλαβεῖν 781
τάττειν, &c. 592
ταὐτόματα ἐστὶ, &c. 332,656
ταὐτὸν ἐστὶ 385
ταὐτὸν τῇ οὐσίᾳ, &c. ibi.
ταὐτὸν, ὥσπερ αἰεὶ 123
ταφὴ, ζῷος 655
ταφῆναι ibid.
τάχα 105
ταχθῆναι εἰς, &c. 88
ταχίων δεῖ 609
ταχέως 814
τάχιστα, &c. 814.841
τε[illegible], &c. 405
τείνειν 686
τειχίζειν 500
τεκμαίρεσθαι 292
τεκμήριον 292.393
τεκνοποιεῖν, εῖσθαι 619
τεκνοποιΐα ibid.
τεκοῦσα 324
τελεῖν βίον 483. εἰς, &c. 841. φόρον 797
τέλειος ἀνδρῶν, ἀνὴρ 842. ἄνθρωπος 410
τελειωθεὶς 842
τέλειον κατὰ πάντα 842
τελέσαι θυσίαν 884
τελευταῖα, τελευταῖον, &c. 814
τελευτᾶν, ῆσαι 483.484
τελευταῖος 159
τελευταίων 107
τελευτὴ βίου 484
τελικὸν αἴτιον 96
τέλος ἐπιβάλλειν 703. ἐπιθεῖναι 736
τέλος πεπερασμένον 484
τερατεῖν τινὰ 377
τεταγμένος χρόνος, &c. 876
τετελειωμένος 842
τετελεσμένος ibi.
τετιμημένος 586
τετευχηκότες παιδείας, &c. 372
τέκνα πεποιημένον 314
τεχνίτης ἐπιστατεῖν 728

τέως

τέως ἕως 797
τηλαυγῶς 57
τηλικαῦτα 524
τηλικός δὲ 2
τηλικοῦτος 2.791.792
τήμερον 814
τηνικαῦτα, ἐπειδὴ, ὅταν, &c. 338
τηρεῖν 245
τηρητέον ibid.
τί δὲ ταῦτα, &c. 273
τί δεῖ, &c. 37.195.298.744
τί ὅτι, πλὴν 140
τί μή, τί μὴν, 744
τί ποιῶν ἂν, &c. 765
τί ποτε, τίς ποτε 743
τίειν τιμωρίαν 492
τιθέναι ἆθλα 598. ὄνομα 866. ὅρον
592
τιθέναι εἰς δανειστὰς, ἐχθροὺς 591.
μνήμην 481
τιθέναι ἐν λόγῳ, αἰσχύνῃ, αἰσχρῷ, καλῷ,
μέρει &c. 591
τίθεσθαι 296
τίθεσθαι καλὸν πρὸ, &c. 157
τίθεσθαι πρὸ ὀφθαλμῶν 159
τίκτειν 620
τιμᾶν 125.587
τιμᾶσθαι 129.586.360
τιμὴ 421.586
τιμηθὲν ἀποτίσαι, &c. 490
τίμημα 422.490.494
τιμὴν διδόναι, ἀποτίσαι, διαλύειν, λαμβάνειν, &c. 422. ἀπονέμειν, φέρειν
587
τιμῆς διαλαχεῖν, &c. ibid.
τιμῆσαι 490
τίμιον 423
τίμιον ἄτιμον opp. 588
τίμιος 126
τιμωρεῖν, εῖσθαι 492.496
τιμωρία 490.495
τιμωρίαν δοῦναι, λαβεῖν, ὑποσχεῖν, &c.
τίειν, &c. 492
τίνα δέ που 691
τίνος ἕνεκα 880
τὶς 744
τίς ὁ, Interrog. 749
τίς οὗτος, ſequente, ὅστις 743
τίς, πλὴν εἰ μή τις ibid.
τίτθη 618
τιτρώσκειν 842
τὸ αὐτὸ 515
τὸ, cum infinitiuo 750
τὸ δὲ ὅλον 217
τὸ πλεῖστον 301
τοιάδε διηγήσομαι 861
τοιαῦτα 794
τοῖος, ὁποῖος 791
τοῖς μὲν, τοῖς δὲ 111
τοιοῦτος, cum οἷος, ὁποῖος, &c. 791
τοιοῦτος, ὁποῖος, &c. 751
τοκεὺς 324
τόκος, &c. 781
τολμᾶν 214
τολμητέον ibid.
τὸ λοιπὸν 776
τόπος ὀχυρὸς 502
τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα 794
τοσαυτάκις 813
τοσοῦτον 54.55
τοσοῦτον δεῖ, &c. 752
τοσοῦτον, ὅσον 819
τοσοῦτον, ὅσονπερ 55. τοσοῦτον ὥστε 887
τοσοῦτος 793.792
τοσοῦτο δέω 14
τοσούτῳ ſeq. ὅσῳ, &c. 733.792.796
τότε, ſeq. ὅτε, ἐπειδὴ, &c. 807
τότε δὲ, τότε μὲν 138
τὸ τελευταῖον 814
τοῦ, pro τινὸς 259
τὸ μὲν μέρος 751
τὸ ἐναντίον, &c. 225

τοῦ ποδὸς τ' εἰρετῆς &c. 492
τοὔνομα, &c. 868
τοὔνομα ἐξεγείρειν 611
τοὔπαθεν εἰς, &c. 760
τοῦτο δ' ὑπάρχοντος 778
τούτων οὕτως ἐχόντων ibid.
τούτων ἕνεκα, ὅτι, &c. 514
τράπωμαι ὁδὸν 238
τραῦμα λαβεῖν 842
τραυματίζειν ibi.
τραύματος ἐκ, &c. 484
τραχείας ἔχειν, διακεῖσθαι, διατίθεσθαι 3
τρέπειν αἰτίας εἰς, &c. 326
τρέπειν εἰς καταφυγὴν, &c. 238
τρέπεσθαι, &c. 682.764
τρέπω εἰς σε αἰτίαν 328
τρέφειν 374
τρία ἐξ ὧν ἡ πολιτεία 335
τριάκοντα ἑνὸς δέοντα 108
τριτημόριος διὰ, &c. 808
τριήρεις ἔχειν 628
τριπλάσιος 422
τρισκαιδέκατος 589
τρίτης διὰ 808
τρίτον δ' αὖ ἕτερον, &c. 834
τρίχας ὀρθίας 507
τρία ἐγκώμια, ἐν, &c. 834
τρόπαια ἀφανίζειν 26
τρόπαιον ἱστάναι 841
τροπὴ 238
τροπὴ θερινή, χειμερινή 818
τρόπον αὐτὸν 622.758. ᾧ τινι, ὅν τινα, &c. 622.623.891
τρόπον μὲν 302.304
τρόποι, τρόπος 173
τρόπου ἀπὸ 302
τρυφᾶν 545
τρυφὴ ibid.
τρώγειν 277
τρωθεὶς 842
τρῶσαι ibid.
τυγχάνειν, &c. 91.242.305.&c.
τυγχάνειν δικαίων τῶν, &c. 492
τυγχάνειν βοηθείας 65. θεραπείας 274. μέσου 623.831. συγγνώμης, &c.
τύπτειν 432
τυχεῖν μέσου 623. πάντων 763
τύχη 40
τύχη cum ἀπὸ, ἐκ, διὰ, κατὰ &c. 656
τύχῃ ἀγαθῇ 749
τύχῃ χρῆσθαι 221
τύχην ἀρίστην ἔχειν, βέλτιστα πράττειν 219
τυχὸν 40.105
τυχόντος, τυχόντων εἰς, &c. 834
τυχὼν ὁ 745.749

Υ

Ὑβρίζειν 535.536.537.549
ὕβρις, ὑβρισμὸς 535.536
ὑβριστὴς 537.589
ὑβριστικὸς ἀνὴρ 537
ὑβριστικῶς ibid.
ὑγιαίνειν πρὸς, &c. 687
ὑγιάζειν 118
ὑγιαίνειν 120
ὑγιαίνειν salutationis 219
ὑγιεινὸν, ὑγιεινὸς, ὑγιὴς 120
ὕδατος καὶ &c. εἴργεσθαι 549
ὕδωρ πήγνυται 366
υἱὸν ποιεῖσθαι 105
υἱὸς ποιητὸς 106. πρεσβύτερος, νεώτερος 110
ὑλικὸν αἴτιον 96
ὑμέναιον ᾄδειν, &c. 854
ὑμέτερον τὸ 303
ὑμῶν ἐπὶ, &c. 751
ὕμνους συγγράφειν, &c. 668

ὑμῶν πρὸς ὅτι,&c. 394
ὑπ' ὀργῆς 116
ὑπάγειν εἰς δίκην, 46. ἐκλείπειν,&c. 3.387
ὑπαιτιᾶσθαι 57
ὑπακούειν 650
ὑπανίστασθαι 418
ὑπαντιάζειν 568
ὑπάρχει σοι,&c. 572
ὑπάρχει,&c. 29.65
ὑπάρχοντα,&c. 30
ὑπαρχόντων ἐκ 752
ὑπάρχοντα, cum εἰς vel πρὸς, &c. 211.213
ὑπάρχουσα οὐσία 30
ὑπάτευσε μετ' ἐκείνον 402
ὑπατεύειν, ὕπατος, ὑπατικός, ὑπατεία,&c. 617
ὕπατον ἀναγορεύειν 412
ὑπεκθλῖψαι 22
ὑπεναντίος 6
ὑπεναντίον 337
ὑπείκειν 257
ὑπὲρ 239
ὑπὲρ, ἀντὶ 829
ὑπὲρ τὴν ἀξίαν 368. δύναμιν 879 δόξης,&c. 330. ἡλικίαν 878 κατάλογον 205 τινος 295. τοῦ, &c. 887. &c. 888
ὑπεραγανακτεῖν 114
ὑπεραινεῖν 380
ὑπεραλγεῖν 375
ὑπεραποθνήσκειν 484
ὑπερασπίζειν 708
ὑπεράχθομαι 375
ὑπερβαίνειν 150
ὑπερβαίνεσθαι 730
ὑπερβάλλειν, ὑπερβάλλεσθαι 154.623
ὑπερβολὴ 149.150
ὑπερβολή τις αὖ γένοιτο,&c. 192
ὑπερβολὴν ἔχει 878
ὑπερβάλλειν 154
ὑπερβαλλόντως 155.878
ὑπερδεῖσαί τινος 396
ὑπερέχειν 149
ὑπερδεῖν τι 295
ὑπερήφανος 144
ὑπεροπτικὸς ibid.
ὑπερορᾶν τι 295
ὑπερμαχεῖν 202.782
ὑπερβατεία 149
ὑπέρχεσθαί τινα 251
ὑπισχνεῖς 345
ὑπίσχεσθαι 370
ὑπόφυτος 399
ὑπέχειν ἀξίαν 402. δίκην 494. εὐθύνας 315. φυγὴν 404
ὑπήκοοι 387
ὑπηρετεῖν 537
ὑπηρέτης ibid.
ὑπεχθεῖσθαι 370
ὑπνομαχεῖν 122
ὕπνος, ἐν ὕπνοις,&c. 91.92
ὑπὸ, causam ſignificans 118
ὑπό τινι εἶναι, γίνεσθαι,&c. 386
ὑποβάλλειν 517.523
ὑποβάλλοντός τινος 86
ὑποβλέπειν 560
ὑπογύου ἐξ,&c. 816
ὑποδεῖξαι 390
ὑποδέχεσθαι 56.543
ὑπόθεσιν περὶ,&c. 857
ὑποθέσθαι ἀρχὴν 241
ὑποθήκας παρέχειν 509
ὑποθήκη 510
ὑποκεῖσθαι ibid.
ὑποκρίνεσθαι 454
ὑπολαμβάνειν μὴ 870
ὑπολαμβάνειν ἄριστον 865. ὅτι, τὸ &c. 865
ὑπολείπειν 764
ὑποπτεύειν 872

ὑπεκλύοντ' ὁρμὴν 656
ὑπέκνιζεν πεισθῆναι 785
ὑπομεῖναι κίνδυνον 707. πολιορκίας 647
ὑπομύζειν 782
ὑπολείψειν ταμιείας 568. τιμωρίας 492
χοι μύδας,&c. 629
ὑπομιμνήσκειν 860
ὑπομιμνήσκοντός τινος 86
ὑπομνῆσαι ibid.
ὑπομονητέον 782
ὑπονοεῖν, ὑπόνοια, &c. 784.785
ὑπόνοιαν ἀπολύεσθαι 379
ὑποπτεύειν,σθαι 785
ὕποπτος, ὑποπτός ibid.
ὑπέχειν τιμωρίαν 491
ὑπόσχεσις 370
ὑποπίπτειν,σθαι, πόλιν, ἑαυτὸν, &c. 385
ὑποτελεῖν φόρον 797
ὑποτέμνειν ἐλπίδα 822. [illegible], &c. 797
ὑποτεθῆναι 509. ἐλπίδα 822
ὑποτίθεσθαι 239.351
ὑπουργεῖν 537
ὑποφαίνειν ἐλπίδα 879
ὑποφέρειν ἀναλώματα, &c. 541
ὑποχείριος 345
ὑποψίαν εἰς, &c. 784.785
ὕπατος 159
ὑστεραίᾳ τῇ, &c. 811.813
ὑστέραν τίθεσθαι τὴν, &c. 156
ὑστερίζειν 359
ὑστέρησις ὑστέρημα 33
ὕστερον μετὰ ταῦτα, 776. μηδὲ πρότερον 161. οἱ, &c. 619. πολλῷ, &c. 808. &c.
ὑφ' ἑαυτῷ, &c. 277
ὑφηγεῖσθαι 401
ὑφίεσθαι δικαίου 318
ὑφίστασθαι 730
ὑφορᾶσθαι 784
Φαγεῖν 278
φαιδρὸς 377
φάλαγξ 205
φανερὸν ὅτι, &c. 334. ποιεῖν 186. ποιῆσαι 389
Φανερὸς 334
φανερῶς 564
φανὸς 645
φαρμακεύς 227
φάρμακον δοῦναι πίνειν 484
φαρμάκῳ ἀποθνήσκειν ibid.
φαυλίζειν 297
φαῦλόν τινα περιτιθέναι 518
Φαῦλος 589
φαυλότατα ἔχειν 129
φαύλως ἔχειν 878
φείδεσθαι 283
φειστέον 283
φέρειν 446. τὶ 717. τιμὴν, δόξαν, &c. 588. βαρέως, χαλεπῶς, &c. 114. διὰ μνήμης 659
φέρεσθαι ἔξω, &c. 624. ἐπὶ, &c. 528. 764
φεύγειν 237. φυγοπόλεμος ibid. ποιεῖσθαι, καὶ &c. 204
φεύγοντα ποιεῖν ibid.
φεύγουσι κάθοδος ibid.
φεύγων 49.399
φευκτέον 237
φήμη 464. ἀμφίβολος 363
φήμην διαδοῦναι 417
φθάνειν 696
φθέγγεσθαι 860
φθονεῖν 8.9
φθόνος 3.9
φιλανθρωπεύεσθαι φιλανθρώπως, 282
φιλανθρώπως χρῆσθαι 846

φιλαπεχθή-

φιλαπεχθήμων 589
φιλαρχία 96
φιλεῖ, φιλοῦσι 169
φιλεῖν 696
φίλημα 282
φιλῆσαι ibid.
φιλία, &c. 847. ὅσῳ μοι φίλος, &c. 544
φιλικῶς ἔχειν, &c. 128
φιλονεικεῖν 258
φιλονεικία, φιλονείκως, &c. ibid.
φιλοπονεῖν 314
φιλοπραγμοσύνη 125
φιλοπρωτία 96
φίλος 282
φιλοσοφίαν περὶ ὄντας, &c. 589
φιλοστοργία, φιλόστοργος 696
φιλοτιμεῖσθαι 142
φιλοτίμως ἔχειν 706
φιλοφρονεῖσθαι 282
φιλοχρημάτως ἔχειν, &c. 128
φλαῦρον εἰδὲν 233
φλυαρεῖν, φλυαρία, &c. 854
φοβεῖν τινα 506
φοβεῖσθαι 503 504
φοβερός 507
φοβητέον 503
φόβον ἐναποσφραγίζεσθαι 506
φόβος εἰς, &c. 505
φόβῳ θνήσκειν 484
φοιτᾶν εἰς διδασκαλεῖον 375
φονικὰ ἀδικήματα 234
φόνῳ μιαίνειν 662
φορεῖν πιλίον 703. πῖλον, &c. 656
φόρον διδόναι, τελεῖν, &c. 797. ὑποβάλλειν, &c. 703
φορτικὸν ἡγεῖσθαι 513
φορτικῶς 858
φορτίον μεῖζον ἢ καθ᾽ ἑαυτὸν 213
φράζειν ἐρρῶσθαι, &c. 843.860
φρίκην αὔθις 170
φρίττειν 507
φρονιμάζεσθαι 731
φρονεῖν 133. κακῶς 572. ἢ καλῶς 132
φρονήματος ἀπὸ καταπίπτειν 523
φρόνιμοι, φρονίμως 777
φρόνιμος 589
φροντίζειν, &c. 368.882
φρονῶν κακῶς 777
φρουρεῖ, &c. 501
φρουρεῖν ibid.
φυγάδα ποιεῖν 404
φυγαδεύειν, &c. 21.404
φυγῇ ζημιοῦσθαι 404
φυγὴν ὑπέχειν ibid.
φυλακὴν ποιεῖσθαι, &c. 313
φυλακτέον 235
φυλάττειν 143.144.729
φυλάττεσθαι 236
φῦλον ἄρρεν 620
φύς 884
φύσασθαι 143
φύσεως ἀνάγκαις ἀποδοῦναι 589
φύσις θήλεια 620
φωνή, &c. 856.861
φωνὴν ἐπαίρειν 654

X.

Χαίρειν 353.354
χαίρειν salutationis 283
χαίρειν ἐᾶν, &c. 843. [illegible], &c. 283
χαίτη, χαίτην τρέφειν 507
χαλᾶν δεσμὰ, ὀργὴν, &c. 386. μέτωπον 377
χαλεπαίνειν 112.113
χαλεπὸν, &c. 513.723
χαλεπῶς ἔχειν, διαιτᾶσθαι, διατίθεσθαι, 3.60
χαλεπώτατον ἐπαίτην 513

χαλινὸν ἐμβάλλειν 702
χαλκὴν εἰς στήλην 609
χαριέντως λέγειν 862
χαρίζεσθαι 472
χάριν ἔχειν, εἰδέναι, ἴδμεναι 469. 470
ἀποδιδόναι, ἀποτέμνειν, ἐκτείνειν, &c. 470
χαριστήριον 472
χάριτες 586
χάριτος μεστὰ 470
χέζειν 138
χειμάζω 341
χειμερινὴ τροπὴ 266
χειμὼν, &c. 341 629
χεῖρας ἐπιβάλλειν 703. μιαίνειν, &c. 663
χείριστος 589
χεῖρον ἐστὶ, &c. 644. ἔχειν 129
χειροῦσθαι 436
χθὲς πόδος 118.163
χορδὴ κεχαλασμένη 385
χερβίειν 551
χορηγεῖν 680
χρείαν ἀρνεῖσθαι 870. τὴν, ἔχειν 33.35.36.38
χρέος ἀφιέναι, διαλύειν, &c. 345
χρὴ 303
χρεὼ 508
χρίζειν 35
χρήματα 30
χρήματα καίεσθαι 870
χρήματα, πλοῦτος, οὐσίας κεκτημένος 30
χρηματίζεσθαι 701
χρηματικὸς ἀνὴρ 30
χρηματισμὸς 701
χρῆσαι 508
χρῆσθαι, &c. 398.846
χρήσιμος 71.516.640
χρῆσθαι τῷ, &c. 322
χρῆσις 345
χρηστής 508
χρηστὸς πάνυ 640. τὰ ἤθη 173
χριστιανίζειν 864
χρόνοι ἐν οἷς, &c. 23
χρόνον κατ' ἐκεῖνον, &c. 802. ἐπὶ, πεντά 821.816
χρόνος 639.802
χρόνος πεπηγμένος, εἱμαρμένος, ὡρισμένος, &c. 876
χρόνῳ παρεληλυθότι, παρελθόντι &c. 802
χύδην 858
χωρεῖν, διὰ 428
χωρίζειν, διὰ 653
χωρίον ἄλωτον, δυσάλωτον 432. ἐχυρὸν ὀχυρὸν 501
χωρὶς ἢ τούτων 406. ἐντὸς 346
χωριστὸν συμβεβηκὸς 40

Ψ

ψέγειν 769
ψεύδεσθαι 465.467
ψευδῆ μαρτυρεῖν 800
ψευδολογεῖν 467
ψευδολογία ibid.
ψευδομαρτυρεῖν 800
ψεῦδος 467
ψευσθῆναι 465
ψηφίζεσθαι 350
ψηφιστής 350
ψήφισμα ἀναγινώσκεσθαι 609
ψηφίσματα 350
ψῆφος, &c. 350
ψόγον ἡγεῖσθαι 588
ψόγον ἐντιθέναι 592
ψυχαγωγεῖν 758
ψυχὴν ἔχειν, &c. 742
ψύχος 366
ψυχρὸς ibid.

ψυχρότης

INDEX.

ψυχρότης ibid.
ψυχρῷ πήγνυσθαι 366

Ω

Ὠμὸν ἐσθίεσθαι 278
ὠμὸς, &c. 433
ὠμότης ibi.
ὠμῶς, &c. 878.ibid.
ὤν 884
ὠνεῖσθαι 420
ὠνητὴς ibid.
ὠνεῖν τῶν χρημάτων, &c. ibid.
ὤνιον χρημάτων ibid.
ὠτέμβος ibid.
ὥρα 811. τεταγμένη 876
ὡρισμένος χρόνος; ibid.
ὡς 339.755.819.891
ὡς pro Quod 751
ὡς ἂν δυνάμαι 752
ὡς εἰκάσαι 293
ὡς δυνατὸν, τῇ &c. 878
ὡς ἐν βραχίστοις, &c ἐν κεφαλαίῳ 217
ὡς λόγος 462
ὡς λέγεται, φασὶ, φησὶ, &c. 608
ὡς οἴομαι 870
ὡς οὕτω 819. οὕτως, &c. 756
ὡς τὰ πολλὰ, πολὺ, &c. 834. τάχιστα 841
ὡς, ὅσπερ, &c. 753 818
ὡς ὥσπερ, ὥστε, &c. 886.887
ὡσαύτως 755
ὥσπερ 753.754.819
ὥσπερ, ὥσπερ ἂν εἰ 122.123
ὥσπερ λέγουσι 608
ὡσπερανεὶ 123.818
ὥσπερ δὴ, &c. 819
ὥστε præc. οὕτω 888
ὠφέλεια 71.72
ὠφελεῖν 68.69
ὠφέλημα 72
ὠφέλιμον 70
ὠφελητέον, τέος 69
ὤφελον 608

FINIS.

Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google